நியாயத்தீர்ப்பு

தேவனுடைய வீட்டிலிருந்து துவங்குகிறது

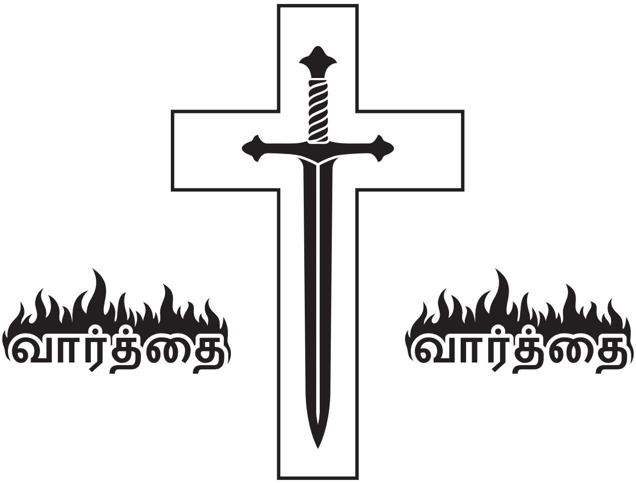

பதிப்புரிமை © 2022 The Church of Almighty God

அனைத்து உரிமைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.
பதிப்புரிமை பெற்றவரின் வெளிப்படையான
எழுத்துப்பூர்வமான ஒப்புதல் இல்லாமல் இந்தப்
புத்தகத்தையும் அல்லது இதன் எந்த ஒரு பகுதியையும்
நகலெடுக்கவோ அல்லது எந்த வகையிலும்
பயன்படுத்தவோ கூடாது.

மேலும் தகவலுக்கு, முகவரி:
contact.ta@godfootsteps.org

இந்தப் புத்தகத்தின் உள்ளடக்கம் முற்றிலும் தொழில்முறை மொழி பெயர்ப்பாளர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், மொழியியல் வேறுபாடுகள் அல்லது பிற காரணிகளால், குறைந்த எண்ணிக்கையிலான சில தவறுகள் தவிர்க்க முடியாதவையாகின்றன. அத்தகைய தவறுகளை நீங்கள் கண்டறிந்தால், அசல் சீன மொழி உரையைப் படிக்கவும். அத்துடன் தயவுசெய்து எங்களைத் தொடர்பு கொண்டு தெரிவிக்கவும். இதனால் புத்தகம் மீண்டும் வெளியி டப்படும்போது அவை புதுப்பிக்கப்படும்.

வேத வசனங்கள்:
A portion of the Bible verses in this book are from TAMIL OV
and the copyright to the Bible verses from TAMIL OV
belongs to Bible Society India. With due legal permission,
they are used in this publication.

முதல் பதிப்பு: 2022

https://ta.godfootsteps.org

முகவுரை

அநேக ஜனங்கள் தேவனை விசுவாசிக்கிறார்கள் என்றாலும், தேவனிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தல் என்றால் என்ன மற்றும் தேவனின் சித்தத்திற்கு இணங்க அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பவற்றை சிலர் மட்டுமே புரிந்துகொள்கிறார்கள். ஏனென்றால், “தேவன்” என்ற வார்த்தையையும் “தேவனின் கிரியை” போன்ற சொற்றொடர்களையும் ஜனங்கள் அறிந்திருந்தாலும், அவர்கள் தேவனை அறிந்திருக்கவில்லை, அதற்கு மேலாக அவருடைய கிரியையையும் அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. அப்படியானால், தேவனை அறியாதவர்கள் அனைவரும் அவரை விசுவாசிப்பதில் குழப்பத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. ஜனங்கள் தேவனை விசுவாசிப்பதைப் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்வதில்லை, இதற்குக் காரணம் தேவனை விசுவாசிப்பது என்பது அவர்களுக்கு மிகவும் அறிமுகமில்லாததாகவும், மிகவும் விசித்திரமாகவும் இருக்கிறது. இவ்வாறாக, அவர்கள் தேவனின் கோரிக்கைகளை முழுமையாக நிவர்த்தி செய்வதில்லை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஜனங்கள் தேவனை அறியாவிட்டால், அவருடைய கிரியையை அறியாவிட்டால், அவர்கள் தேவன் பயன்படுத்துவற்கு தகுதியற்றவர்களாகிறார்கள், மேலும் அவர்களால் அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற முடிவதில்லை. “தேவனிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தல்” என்பது தேவன் ஒருவர் இருக்கிறார் என்று விசுவாசிப்பது ஆகும்; இதுவே தேவனை விசுவாசிப்பது குறித்த மிகவும் எளிமையான கருத்தாகும். மேலும், தேவன் ஒருவர் இருக்கிறார் என்று விசுவாசிப்பது, உண்மையாக தேவனிடத்தில் விசுவாசம் வைப்பதற்குச் சமமானதல்ல; மாறாக, இது வலுவான மத மேலோட்டங்களைக் கொண்ட ஒரு வகையான எளிய விசுவாசம் ஆகும். தேவனிடத்தில் உண்மையான விசுவாசம் வைத்தல் என்பது பின்வருவனவற்றைக் குறிக்கிறது: தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ராஜரீகத்தைக் கொண்டிருக்கிறார் என்ற விசுவாசத்தின் அடிப்படையில், ஒருவன் தேவனின் வார்த்தைகளையும் அவருடைய கிரியைகளையும் அனுபவிக்கிறான், ஒருவனின்

சீர்கெட்ட மனநிலையைத் தூய்மைப்படுத்துகிறான், தேவனின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறான், மேலும் தேவனை அறிந்துகொள் கிறான். இந்த வகையான ஒரு பிரயாணத்தை மட்டுமே “தேவ னிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தல்” என்று அழைக்கலாம். ஆயினும், ஜனங்கள் பெரும்பாலும் தேவனிடத்திலான விசுவாசத்தை ஓர் எளிமையான மற்றும் அற்பமான விஷயமாகவே பார்க்கிறார்கள். இவ்வழியில் தேவனை விசுவாசிப்பவர்கள் தேவனை விசுவா சிப்பதன் அர்த்தத்தை இழந்துவிட்டிருக்கிறார்கள், கடைசி வரை அவர்கள் தொடர்ந்து விசுவாசித்தாலும், அவர்கள் ஒருபோதும் தேவனின் அங்கீகாரத்தைப் பெறப்போவதில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் தவறான பாதையில் செல்கிறார்கள். எழுத்துக்களின்ப டியும், வெற்றுக் கோட்பாட்டிலும் தேவனை விசுவாசிப்பவர்கள் இன்றும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். தேவனிடத்திலான விசுவா சத்தின் சாராம்சம் அவர்களிடம் இல்லை என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது, மேலும் அவர்களால் தேவனின் அங்கீகாரத்தைப் பெற முடியாது. அப்படியிருப்பினும் அவர்கள் இரட்சிப்பிற்கான ஆசீர்வாதங்களுக்காகவும், போதுமான கிருபைக்காகவும் தேவ னிடம் ஜெபிக்கிறார்கள். நாம் நிதானித்து, நம் இருதயங்களை அமைதிப்படுத்திக் கொண்டு, நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள் வோம்: தேவனை விசுவாசிப்பது என்பது உண்மையில் பூமியில் எளிதான விஷயமாக இருக்க முடியுமா? தேவனை விசுவாசிப்பது என்பது தேவனிடமிருந்து அதிகக் கிருபையைப் பெறுவதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்று இருக்க முடியுமா? தேவனை அறியாமலேயே அவரை விசுவாசிப்பவர்களும் அல்லது தேவனை நம்புகிறவர்களும் அவரை எதிர்த்தால், அவர்களால் உண்மையில் தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற முடியுமா?

தேவனையும் மனுஷனையும் சமமாகக் கருத முடியாது. அவ ரது சாரமும் அவரது கிரியையும் மனுஷனால் எவ்வகையிலும் ஆழங்காண முடியாதவை மற்றும் புரிந்துகொள்ள முடியாதவை. மனுஷ உலகில் தேவன் தனிப்பட்ட முறையில் தனது கிரியையைச் செய்யாமலும், தன் வார்த்தைகளைப் பேசாமலும் இருந்தால்,

மனுஷனால் ஒருபோதும் தேவனின் சித்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. எனவே, தங்கள் முழு ஜீவிதத்தையும் தேவனுக்காக அர்ப்பணித்தவர்களால் கூட அவருடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற முடியாது. தேவன் கிரியை செய்யத் தொடங்கவில்லை என்றால், மனுஷன் எவ்வளவு நன்றாகச் செயல்பட்டாலும், அவை அனைத்தும் பயனற்றதாகவே இருக்கும், ஏனென்றால் தேவனின் எண்ணங்கள் எப்போதும் மனுஷனின் எண்ணங்களை விட உயர்ந்தவையாக இருக்கின்றன, மேலும் தேவனின் ஞானம் மனுஷனின் புரிதலுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கிறது. ஆகவே, தேவனையும் அவருடைய கிரியையையும் "முழுமையாகப் புரிந்துகொள்கிறேன்" என்று கூறுபவர்கள் தகுதியற்றவர்கள் என்று நான் சொல்கிறேன்; அவர்கள் அனைவரும் மிகைப்படுத்தப்பட்டவர்கள் மற்றும் அறிவற்றவர்கள் ஆவர். தேவனின் கிரியையை மனுஷன் வரையறுக்கக் கூடாது; மேலும், தேவனின் கிரியையை மனுஷனால் வரையறுக்க முடியாது. தேவனின் பார்வையில், மனுஷன் ஓர் எறும்பு போல அற்பமானவன்; ஆகையால் தேவனின் கிரியையை மனுஷன் எவ்வாறு புரிந்துகொள்ள முடியும்? "தேவன் இவ்வாறாக அல்லது அவ்வாறாகச் செயல்படமாட்டார்," அல்லது "தேவன் இப்படிப்பட்டவர் அல்லது அப்படிப்பட்டவர்," என்று கூச்சலிட விரும்புவோர், ஆணவத்துடன் பேசவில்லையா? மாம்சத்திலிருந்து வந்த மனுஷன் சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போனான் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். தேவனை எதிர்ப்பதே மனுஷகுலத்தின் இயல்பாக இருக்கிறது. மனுஷகுலம் தேவனுக்கு இணையாக இருக்க முடியாது, தேவனின் கிரியைக்கு அறிவுரை வழங்குவது என்பது மனுஷகுலத்திற்கு எட்டாக்கனியாக இருக்கிறது. தேவன் மனுஷனை வழிநடத்துவது என்பது தேவனின் கிரியையாக இருக்கிறது. இந்த அல்லது அந்தக் கருத்தை எதிர்க்காமல் மனுஷன் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பது பொருத்தமானதுதான், ஏனென்றால் மனுஷன் என்பவன் வெறும் மண்தான். தேவனைத் தேடுவது நம்முடைய நோக்கம் என்பதால், தேவனின் எண்ணப்படியான அவரது கிரியை மீதுள்ள நம் கருத்துக்களை

நாம் மிகைப்படுத்தக் கூடாது, தேவனின் கிரியையை வேண்டு மென்றே எதிர்ப்பதற்கு நம்முடைய சீர்கேடான மனநிலையை அதிகம் பயன்படுத்தவே கூடாது. அப்படிச் செய்வது நம்மை அந்திக்கிறிஸ்துக்களாக மாற்றாதா? அத்தகையவர்கள் எப்படி தேவனிடத்தில் விசுவாசமாக இருப்பார்கள்? தேவன் ஒருவர் இருக்கிறார் என்று நாம் விசுவாசிப்பதால், அவரைத் திருப்திப் படுத்தவும் அவரைப் பார்க்கவும் நாம் விரும்புவதால், நாம் சத்தியத்தின் வழியைத் தேட வேண்டும், மேலும் தேவனுடன் ஒத்துப்போக ஒரு வழியைத் தேட வேண்டும். நாம் அவரை எதிர்ப்பதில் வணங்காக் கழுத்துள்ளவர்களாக இருக்கக்கூடாது. அத்தகைய செயல்களால் என்ன நன்மை வரக்கூடும்?

இன்று, தேவன் புதிய கிரியையைச் செய்துள்ளார். உன்னால் இந்த வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் போகலாம், அவை உனக்கு வித்தியாசமாகத் தோன்றலாம், ஆனால் உன் இயல்புகளை நீ வெளிப்படுத்த வேண்டாம் என்று நான் உனக்கு அறிவுறுத்துகிறேன், ஏனென்றால் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிக்காக உண்மையிலேயே பசியும் தாகமும் கொண்டவர்களால் மட்டுமே சத்தியத்தைப் பெற முடியும், உண்மையான பக்தியுள்ளவர்களால் மட்டுமே அவரால் அறிவூட்டப்பட முடியும். சச்சரவு மற்றும் சண் டையுடன் இல்லாமல், நிதானமான அமைதியுடன் சத்தியத்தைத் தேடுவதன் மூலம் முடிவுகள் பெறப்படுகின்றன. “இன்று, தேவன் புதிய கிரியையைச் செய்துள்ளார்,” என்று நான் கூறும்போது, தேவன் மாம்சத்திற்குத் திரும்பும் விஷயத்தைக் குறிப்பிடுகி றேன். ஒருவேளை இந்த வார்த்தைகள் உன்னைத் தொந்தரவு செய்யாமல் போகலாம்; ஒருவேளை நீ அவற்றை வெறுக்கலாம்; அல்லது அவற்றின் மீது உனக்கு அதிக ஆர்வம் இருக்கலாம். எது எப்படியிருந்தாலும், தேவன் தோன்றுவதற்கு உண்மையிலேயே ஏங்குகிற அனைவருமே அந்த உண்மையை எதிர்கொண்டு, அதைப் பற்றிய முடிவுகளுக்குச் செல்வதை விட, அவர்கள் அத னைக் கவனமாகக் கவனிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்; ஒரு புத்திசாலி செய்ய வேண்டியது அதுதான்.

அத்தகைய ஒரு விஷயத்தை விசாரிப்பது கடினம் அல்ல, ஆனால் இந்த ஒரு சத்தியத்தை நாம் ஒவ்வொருவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்: தேவனின் மனுஷ அவதாரமாக இருப்பவர் தேவனின் சாரத்தைக் கொண்டிருப்பார், மேலும் தேவனின் மனுஷ அவதாரமாக இருப்பவர் தேவனின் வெளிப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பார். தேவன் மாம்சமாகிவிட்டதால், அவர் செய்ய விரும்பும் கிரியையை அவர் வெளிப்படுத்துவார், தேவன் மாம் சமாகிவிட்டதால், அவர் என்னவாக இருக்கிறார் என்பதை வெளிப்படுத்துவார், மேலும் சத்தியத்தை மனுஷனிடம் கொண்டு வரவும், அவனுக்கு ஜீவனை வழங்கவும், அதற்கான வழியை சுட்டிக்காட்டவும் செய்வார். தேவனின் சாராம்சம் இல்லாத மாம் சம் என்பது நிச்சயம் மனுஷனாக அவதரித்த தேவனாக இருக்க முடியாது; இதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. இது தேவனின் மனுஷ அவதார மாம்சம் என்பதை மனுஷன் விசாரிக்க விரும் பினால், தேவன் வெளிப்படுத்தும் மனநிலை மற்றும் அவர் பேசும் வார்த்தைகளிலிருந்து இதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அதாவது, தேவனின் மனுஷ அவதார மாம்சம் என்பதை உறுதிப்படுத்தவும், இது சத்தியத்திற்கான வழி இல்லையா என்பதை உறுதிப்படுத் தவும், ஒருவன் தனது சாராம்சத்தின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்ட வேண்டும். எனவே, இது தேவனின் மனுஷ அவதார மாம்சம் என்பதை தீர்மானிப்பதில் முக்கியமானது, வெளிப்புறத் தோற்றத்தைக் காட்டிலும், அவரது சாராம்சத்தில் (அவரது கிரியை, அவரது வார்த்தைகள், அவரது மனநிலை மற்றும் பல அம்சங்களில்) அமைந்துள்ளது. மனுஷன் தேவனின் வெளிப்புறத் தோற்றத்தை மட்டுமே ஆராய்ந்து, அதன் விளைவாக அவரது சாராம்சத்தைக் கவனிக்கத் தவறுகிறான் என்றால், இது மனுஷன் இருளில் மூழ்கியுள்ளதையும், அவனது அறியாமையையும் காட் டுகிறது. வெளிப்புறத் தோற்றத்தைக் கொண்டு சாராம்சத்தைத் தீர்மானிக்க முடியாது; மேலும், தேவனின் கிரியை ஒருபோதும் மனுஷனின் கருத்துக்களுடன் ஒத்துப்போக முடியாது. இயேசுவின் வெளிப்புறத் தோற்றம் மனுஷனின் கருத்துக்களுக்கு எதிராக

இருக்கவில்லையா? அவருடைய உண்மையான அடையாளத்தைப் பற்றி எந்த தடயங்களையும் வழங்க அவரது முகம் மற்றும் உடைக்கு முடியவில்லை, இல்லையா? ஆரம்பக்கால பரிசேயர்கள் வெறுமனே இயேசுவின் வெளிப்புறத் தோற்றத்தை மட்டும் பார்த்து, அவருடைய வாயில் உள்ள வார்த்தைகளை இருதயத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் அவரை எதிர்க்கவில்லையா? தேவன் தோன்றுவதை எதிர்பார்க்கும் ஒவ்வொரு சகோதர சகோதரியும் இந்த வரலாற்றுச் சோகத்தை மீண்டும் நிகழ்த்த மாட்டார்கள் என்பது எனது நம்பிக்கை. நீங்கள் நவீன காலத்தின் பரிசேயர்களாக மாறி, தேவனை மீண்டும் சிலுவையில் அறையக் கூடாது. தேவனின் வருகையை எவ்வாறு வரவேற்பது என்பதை நீங்கள் கவனமாகக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும், மேலும் சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படியும் ஒருவராக எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதில் உங்களுக்கு தெளிவான மனம் இருக்க வேண்டும். இயேசு ஒரு மேகத்தின் மீது வருவார் என்று காத்திருக்கும் அனைவரின் பொறுப்பும் இதுதான். நம்முடைய ஆவிக்குரிய கண்களைத் தெளிவுபடுத்துவதற்காகவே நாம் அவற்றைத் தேய்க்க வேண்டும், மிகைப்படுத்தப்பட்ட கற்பனையின் வார்த்தைகளில் நாம் மூழ்கிவிடக்கூடாது. தேவனின் நடைமுறையான கிரியைகளைப் பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும், மேலும் தேவனின் நடைமுறையான அம்சத்தைப் பாருங்கள். கர்த்தராகிய இயேசு ஒரு மேகத்தின் மீது வந்து, திடீரென்று உங்களிடையே இறங்கி, அவரை ஒருபோதும் அறியாத அல்லது பார்த்திராத மற்றும் அவருடைய சித்தத்தைச் செயல்படுத்தத் தெரியாத உங்களை அழைத்துச் செல்வார் என்பது போன்ற பகல் கனவுகளில் அந்த நாளுக்காக ஏங்கி உங்களை நீங்களே இழக்க வேண்டாம். மேலும் நடைமுறையான விஷயங்களைப் பற்றிச் சிந்திப்பது நல்லது!

நீ இந்தப் புத்தகத்தை ஆராய்ச்சியின் நோக்கத்திற்காகவோ அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளும் நோக்கத்திற்காகவோ திறந்திருக்கலாம்; உன் மனப்பான்மை என்னவாக இருந்தாலும், நீ இதை இறுதிவரை வாசிப்பாய் என்றும், இதை ஒதுக்கி வைக்க மாட்டாய் என்றும்

நம்புகிறேன். ஒருவேளை, இந்த வார்த்தைகளைப் படித்த பிறகு, உன் மனப்பான்மை மாறும், ஆனால் அது உன் நோக்கம் மற்றும் உன் புரிதலின் அளவைப் பொறுத்தது. எவ்வாறாயினும், நீ தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய ஒரு விஷயம் இருக்கிறது: தேவனின் வார்த்தையை மனுஷனின் வார்த்தையாக மாற்ற முடியாது, மேலும் மனுஷனின் வார்த்தையை தேவனின் வார்த்தையாக மாற்ற முடியாது. தேவனால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு மனுஷனானவன் மனுஷனாக அவதரித்த தேவன் அல்ல; மனுஷ அவதாரமான தேவன், தேவனால் பயன்படுத்தப்பட்ட மனுஷன் அல்ல. இதில், ஒரு முக்கியமான வேறுபாடு உள்ளது. ஒருவேளை, இந்த வார்த்தைகளைப் படித்த பிறகு, இவை தேவனின் வார்த்தைகள் என்று நீ ஒப்புக் கொள்ள மாட்டாய், ஆனால் மனுஷன் பெற்ற அறிவூட்டலாக மட்டுமே ஒப்புக் கொள்வாய். அவ்வாறான நிலையில், நீ அறியாமையால் கண்மூடித்தனமாக இருக்கிறாய். தேவனின் வார்த்தைகள் எப்படி மனுஷன் பெற்ற அறிவூட்டலைப் போலவே இருக்க முடியும்? மனுஷனாக அவதரித்த தேவனின் வார்த்தைகள் ஒரு புதிய யுகத்தைத் திறக்கின்றன, மனுஷகுலம் முழுவதற்கும் வழிகாட்டுகின்றன, மறைபொருட்களை வெளிப்படுத்துகின்றன, மேலும் புதிய யுகத்தில் மனுஷன் செல்ல வேண்டிய திசையையும் காட்டுகின்றன. மனுஷனால் பெறப்பட்ட அறிவூட்டல் என்பது கடைபிடிக்கக் கூடிய அல்லது அறிவுக்கு எளிய வழிமுறைகளாக இருக்கிறது. இதனால் மனுஷகுலம் அனைத்தையும் ஒரு புதிய யுகத்திற்கு வழிநடத்தவோ அல்லது தேவனின் மறைபொருட்களை வெளிப்படுத்தவோ முடியாது. எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்துப் பார்க்கும்போது, தேவன் தேவனாகவும், மனுஷன் மனுஷனாகவும் இருக்கிறான். தேவனுக்கு தேவனின் சாராம்சம் இருக்கிறது, மனுஷனுக்கு மனுஷனின் சாராம்சம் இருக்கிறது. தேவன் பேசும் வார்த்தைகளை பரிசுத்த ஆவியானவரிடமிருந்து பெறப்படும் எளிமையான அறிவூட்டலாக மனுஷன் கருதினால், அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகளை தேவனால் தனிப்பட்ட முறையில் பேசப்படும் வார்த்தைகளாக

எடுத்துக் கொண்டால், அது மனுஷனின் தவறு. எதுவாக இருந் தாலும், நீ ஒருபோதும் சரியானதையும் தவறானதையும் குழப் பிக்கொள்ளக் கூடாது, அல்லது குறைவானதை உயர்வாக எடுத் துக்கொள்ளக் கூடாது, அல்லது மேலோட்டமானவற்றை ஆழ்ந்த விஷயம் கொண்டதாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது; எதுவாக இருந்தாலும், சத்தியம் என்று உனக்குத் தெரிந்ததை நீ ஒருபோதும் வேண்டுமென்றே மறுக்கக்கூடாது. தேவன் ஒருவர் இருக்கிறார் என்று நம்பும் ஒவ்வொருவரும் சரியான நிலைப்பாட்டில் இருந்து பிரச்சினைகளை விசாரிக்க வேண்டும், மேலும் தேவனின் புதிய கிரியையையும் அவருடைய புதிய வார்த்தைகளையும் அவர் சிருஷ்டித்த கண்ணோட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; இல் லையெனில், அவர்கள் தேவனால் அகற்றப்படுவர்.

யேகோவாவின் கிரியைக்குப் பிறகு, இயேசு மனுஷரிடையே தனது கிரியையைச் செய்ய மாம்சத்தில் வந்தார். அவருடைய கிரியை தனிமையில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை, ஆனால் யேகோ வாவின் கிரியையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள் ளப்படுகிறது. நியாயப்பிரமாணத்தின் காலம் முடிந்தபின் தேவன் செயல்படுத்திய ஒரு புதிய யுகத்திற்கான கிரியை இது. இதேபோல், இயேசுவின் கிரியை முடிந்தபின், தேவன் அடுத்த யுகத்திற்காகத் தனது கிரியையைத் தொடர்ந்தார், ஏனென்றால் தேவனின் முழு ஆளுகையானது எப்போதும் முன்னேறியபடியே இருக்கிறது. முதுமையடைந்த யுகம் கடந்து செல்லும் போது, அதற்குப் பதிலாக ஒரு புதிய யுகம் வரும், மேலும் பழைய கிரியை முடிவடைந்த தும், தேவனின் ஆளுகையைத் தொடர புதிய கிரியை ஒன்று இருக் கும். இந்த மனுஷ அவதாரம் தேவனின் இரண்டாவது மனுஷ அவதாரம் ஆகும், இது இயேசுவின் கிரியையைப் பின்பற்றுகி றது. நிச்சயமாக, இந்த மனுஷ அவதாரம் சுயாதீனமாக ஏற்படாது; இது நியாயப்பிரமாணத்தின் மற்றும் கிருபையின் காலம் ஆகி யவற்றிற்குப் பிறகான கிரியையின் மூன்றாம் கட்டம் ஆகும். ஒவ்வொரு முறையும் தேவன், கிரியையின் புதிய கட்டத்தைத் தொடங்கும்போது, எப்போதும் ஒரு புதிய ஆரம்பம் இருக்க

வேண்டும், மேலும் அது எப்போதும் ஒரு புதிய யுகத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். தேவனின் மனநிலையிலும், அவர் கிரியை செய்யும் முறையிலும், அவருடைய கிரியை செய்யப் படும் இடத்திலும் மற்றும் அவரது நாமத்திலும் அதற்கேற்ப மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்படியானால், புதிய யுகத்தில் தேவனின் கிரியையை ஏற்றுக்கொள்வது மனுஷனுக்கு கடினம் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் தேவன் மனுஷனால் எவ் வாறு எதிர்க்கப்படுகிறார் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அவர் எப்போதும் தனது கிரியையைச் செய்கிறார், எப்போதும் மனுஷ குலம் முழுவதையும் முன்னோக்கிக் கொண்டுசெல்கிறார். இயேசு மனுஷனின் உலகத்திற்கு வந்தபோது, அவர் நியாயப்பிரமாணத் தின் யுகத்தை முடித்துவைத்து கிருபையின் யுகத்தை அறிமுகப் படுத்தினார். கடைசிக்காலத்தில், தேவன் மீண்டும் மாம்சத்தில் வந்தார், இந்த மனுஷ அவதாரத்தில் அவர் கிருபையின் யுகத்தை முடித்துவைத்து, ராஜ்யத்தின் யுகத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். தேவனின் இரண்டாவது மனுஷ அவதாரத்தை ஏற்றுக்கொள் ளக்கூடிய அனைவருமே ராஜ்யத்தின் யுகத்திற்கு வழிநடத்தப் படுவார்கள், மேலும் அவர்களால் தேவனின் வழிகாட்டலைத் தனிப்பட்ட முறையில் ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடியும். இயேசு மனுஷரிடையே அதிகக் கிரியை செய்த போதிலும், அவர் எல்லா மனுஷருக்கான மீட்பை மட்டுமே முடித்து மனுஷனின் பாவநிவாரணப்பலியாக மாறினார்; அவர் மனுஷனின் சீர்கெட்ட மனநிலையிலிருந்து அவனை விடுவிக்கவில்லை. சாத்தானின் ஆதிக்கத்லிருந்து மனுஷனை முழுமையாக இரட்சிக்க, இயேசு பாவநிவாரணப்பலியாக மாறி, மனுஷனின் பாவங்களைத் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், சாத் தானால் சீர்கெட்டுப்போன மனநிலையிலிருந்து மனுஷனை முற்றிலுமாக விடுவிக்க தேவன் இன்னும் பெரிய கிரியைகளை யும் செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இப்போது மனுஷன் அவனது பாவங்களுக்காக மன்னிக்கப்பட்டதால், மனுஷனைப் புதிய யுகத்திற்கு வழிநடத்திச் செல்ல தேவன் மாம்சத்திற்குத் திரும்பி,

ஆக்கினைத்தீர்ப்பு மற்றும் நியாயத்தீர்ப்புக்கான கிரியையைத் தொடங்கினார். இந்தக் கிரியை மனுஷனை ஓர் உயர்ந்த ராஜ் யத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளது. அவருடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் கீழ்ப்படிகிற அனைவரும் உயர்ந்த சத்தியத்தை அனுபவித்து அதிக ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே வெளிச்சத்தில் வாழ்வார்கள், அவர்கள் சத்தியத்தையும், வழியை யும், ஜீவனையும் பெறுவார்கள்.

கிருபையின் யுகத்திலேயே ஜனங்கள் சிக்கிக்கொண்டால், அவர்கள் ஒருபோதும் தங்களது சீர்கெட்ட மனநிலையிலிருந்து விடுபட மாட்டார்கள், ஒருபுறம் தேவனின் ஆழ்ந்த மனநிலையை மட்டும் தெரிந்துகொள்வார்கள். ஜனங்கள் எப்பொழுதும் ஏராள மான கிருபையின் மத்தியில் ஜீவிக்கிறார்கள், ஆனால் தேவனை அறிந்து கொள்ளவோ அல்லது அவரைத் திருப்திப்படுத்தவோ அனுமதிக்கும் ஜீவவழி இல்லை என்றால், அவர்கள் ஒருபோ தும் தேவனிடத்திலான விசுவாசத்தில் உண்மையாக எதையும் பெறமாட்டார்கள். இந்த வகையான விசுவாசம் உண்மையில் பரிதாபகரமானது. நீ இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்து முடித்ததும், ராஜ்யத்தின் யுகத்தில் மனுஷனாக அவதரித்த தேவனின் ஒவ் வொரு படியையும் நீ அனுபவித்து முடிக்கும்போது, பல ஆண்டு களாக நீ கொண்டிருந்த ஆசைகள் இறுதியாக உணரப்பட்டுள்ளன என்பதை நீ உணருவாய். இப்போதுதான் நீ உண்மையிலேயே தேவனை நேருக்கு நேர் பார்த்திருக்கிறாய் என்று நீ உணருவாய்; இப்போதுதான் நீ அவருடைய முகத்தைப் பார்த்திருக்கிறாய், அவருடைய தனிப்பட்ட வார்த்தைகளைக் கேட்டிருக்கிறாய், அவ ருடைய கிரியையின் ஞானத்தைப் பாராட்டியிருக்கிறாய், அவர் எவ்வளவு உண்மையானவர் மற்றும் சர்வவல்லமையுள்ளவர் என்பதை உண்மையிலேயே உணர்ந்திருக்கிறாய். கடந்த காலங் களில் ஜனங்கள் பார்த்திராத அல்லது வைத்திருக்காத பல விஷ யங்களை நீ பெற்றிருக்கிறாய் என்பதை நீ உணருவாய். இந்த நேரத்தில், தேவனிடத்தில் விசுவாசம் வைப்பது என்றால் என்ன, தேவனின் சித்தத்திற்கு இணங்குவது என்றால் என்ன என்பதை

நீ தெளிவாக அறிந்து கொள்வாய். நிச்சயமாக, நீ கடந்த காலக் கருத்துக்களுடன் ஒட்டிக்கொண்டு, தேவனின் இரண்டாவது மனுஷ அவதாரத்தின் உண்மையை நிராகரிக்கிறாய் அல்லது மறுக்கிறாய் என்றால், நீ வெறுங்கையுடன்தான் இருப்பாய், எதையும் பெறமாட்டாய், இறுதியில் தேவனை எதிர்த்ததற்காக நீ குற்றவாளி என்று அறிவிக்கப்படுவாய். சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து, தேவனுடைய கிரியைக்கு அடிபணியக்கூடியவர்கள் தேவனின் இரண்டாவது மனுஷ அவதாரமான சர்வவல்லவர் என்ற பெயரில் உரிமை கோரப்படுவார்கள். அவர்களால் தேவனின் தனிப்பட்ட வழிகாட்டுதலை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும், மேலும் மேலும் உயர்ந்த சத்தியத்தையும், உண்மையான ஜீவனையும் அவர்கள் பெறுவார்கள். கடந்த கால ஜனங்களால் இதுவரை கண்டிராத வற்றை அவர்கள் காண்பார்கள்: "அப்பொழுது என்னுடனே பேசின சத்தத்தைப் பார்க்கத் திரும்பினேன்; திரும்பினபோது, ஏழு பொன் குத்துவிளக்குகளையும், அந்த ஏழு குத்துவிளக்குக ளின் மத்தியிலே, நிலையங்கி தரித்து, மார்பருகே பொற்கச்சை கட்டியிருந்த மனுஷகுமாரனுக்கொப்பானவரையும் கண்டேன். அவருடைய சிரசும் மயிரும் வெண்பஞ்சைப்போலவும் உறைந்த மழையைப்போலவும் வெண்மையாயிருந்தது; அவருடைய கண் கள் அக்கினிஜூவாலையைப் போலிருந்தது; அவருடைய பாதங் கள் உலைக்களத்தில் காய்ந்த பிரகாசமான வெண்கலம் போலி ருந்தது; அவருடைய சத்தம் பெருவெள்ளத்து இரைச்சலைப்போ லிருந்தது. தமது வலதுகரத்திலே ஏழு நட்சத்திரங்களை ஏந்திக் கொண்டிருந்தார்; அவர் வாயிலிருந்து இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயம் புறப்பட்டது; அவருடைய முகம் வல்லமையைப் பிர காசிக்கிற சூரியனைப்போலிருந்தது" (வெளிப்படுத்தல் 1:12-16). இந்தக் காட்சி தேவனின் முழு மனநிலையின் வெளிப்பாடா கும், மேலும் அவருடைய முழு மனநிலையின் வெளிப்பாடும் அவருடைய தற்போதைய மனுஷ அவதாரத்தில் தேவனுடைய கிரியையின் வெளிப்பாடுமாகும். ஆக்கினைத்தீர்ப்புகள் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்புகளின் ஓட்டங்களில், மனுஷகுமாரன் தனது ஆழ

மான மனநிலையை வார்த்தைகளின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார், அவருடைய ஆக்கினைத்தீர்ப்பையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அனைவரையும் மனுஷகுமாரனின் உண்மையான முகத்தைக் காண அனுமதிக்கிறார், இது யோவானால் காணப்பட்ட மனுஷகுமாரனின் முகத்தின் உண்மையுள்ள சித்தரிப்பு ஆகும். (நிச்சயமாக, இவை அனைத்தும் ராஜ்யத்தின் யுகத்தில் தேவனின் கிரியையை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களுக்கு கண்ணுக்குத் தெரியாததாக இருக்கும்.) தேவனின் உண்மையான முகத்தை மனுஷ மொழியைப் பயன்படுத்தி முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியாது, ஆகவே, தேவன் தம்முடைய ஆழ்ந்த மனநிலையை வெளிப்படுத்தும் வழிகளை மனுஷனுக்குத் தனது உண்மையான முகத்தைக் காட்ட பயன்படுத்துகிறார். மனுஷகுமாரனின் ஆழ்ந்த மனநிலையைப் பாராட்டிய அனைவருமே மனுஷகுமாரனின் உண்மையான முகத்தைக் கண்டிருக்கிறார்கள், ஏனென்றால் தேவன் மிகப் பெரியவர், மனுஷ மொழியைப் பயன்படுத்தி அவரை முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியாது. ராஜ்யத்தின் யுகத்தில், மனுஷன், தேவனுடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு அடியையும் அனுபவித்தவுடன், விளக்குகளின் மத்தியில் மனுஷகுமாரனைப் பற்றிப் பேசிய யோவானின் வார்த்தைகளின் உண்மையான அர்த்தத்தை அவன் அறிந்து கொள்வான்: "அவருடைய சிரசும் மயிரும் வெண்பஞ்சைப்போலவும் உறைந்த மழையைப் போலவும் வெண்மையாயிருந்தது; அவருடைய கண்கள் அக்கினிஜூவாலையைப் போலிருந்தது; அவருடைய பாதங்கள் உலைக்களத்தில் காய்ந்த பிரகாசமான வெண்கலம் போலிருந்தது; அவருடைய சத்தம் பெருவெள்ளத்து இரைச்சலைப்போலிருந்தது. தமது வலதுகரத்திலே ஏழு நட்சத்திரங்களை ஏந்திக்கொண்டிருந்தார்; அவர் வாயிலிருந்து இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயம் புறப்பட்டது; அவருடைய முகம் வல்லமையைப் பிரகாசிக்கிற சூரியனைப்போலிருந்தது." அந்த நேரத்தில், இவ்வளவு சொல்லியிருக்கும் இந்த சாதாரண மாம்சமானது தேவனின் இரண்டாவது மனுஷ அவதாரம் என்பதை நீ சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அறிந்

துக்கொள்வாய். மேலும், உண்மையிலேயே நீ எவ்வளவு பாக்கியவான் என்பதை உணர்ந்து, நீயே உன்னை மிகவும் அதிர்ஷ்டசாலியாக உணருவாய். இந்த ஆசீர்வாதத்தை ஏற்க நீ தயாராக இல்லையா?

உள்ளடக்க அட்டவணை

1. ஆதியில் கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடுகள்—அத்தியாயம் 1 1
2. ஆதியில் கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடுகள்—அத்தியாயம் 2 3
3. ஆதியில் கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடுகள்—அத்தியாயம் 3 6
4. ஆதியில் கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடுகள்—அத்தியாயம் 5 8
5. ஆதியில் கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடுகள்—அத்தியாயம் 15 11
6. ஆதியில் கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடுகள்—அத்தியாயம் 88 17
7. ஆதியில் கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடுகள்—அத்தியாயம் 103 24
8. முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்—அத்தியாயம் 4 32
9. முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்—அத்தியாயம் 5 38
10. முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்—அத்தியாயம் 6 45
11. முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்—அத்தியாயம் 8 52
12. முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்—அத்தியாயம் 10 59
13. ராஜ்ய கீதம் 67
14. முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்—அத்தியாயம் 12 70
15. சகல ஜனங்களே, களிப்படையுங்கள்! 77
16. முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்—அத்தியாயம் 26 79
17. முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்—அத்தியாயம் 29 86
18. விசுவாசிகள் என்ன விதமான கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் 94
19. சீர்கேடான மனிதன் தேவனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த தகுதியில்லாதவன் 98
20. மதம் சார்ந்த ஊழியம் சுத்திகரிக்கப்படவேண்டும் 102

21. தேவன் மீதுள்ள உங்கள் விசுவாசத்தினாலே
நீங்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் 108
22. பரிபூரணப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறவர்களுக்கான
வாக்குத்தத்தங்கள் 114
23. துன்மார்க்கன் நிச்சயமாகத் தண்டிக்கப்படுவான் 122
24. தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இணங்க
ஊழியம் செய்வது எப்படி 129
25. தேவன் மனிதனைப் பயன்படுத்துவது பற்றி 139
26. புதிய காலத்திற்கான கட்டளைகள் 142
27. ஆயிரம் வருட அரசாட்சி வந்துவிட்டது 149
28. நடைமுறை தேவனும் தேவன்தான் என்பதை
நீங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் 156
29. தேவனுடைய இன்றைய கிரியையை அறிந்துகொள்ளுதல் 166
30. மனிதன் கற்பனை செய்வதைப் போலவே
தேவனுடைய கிரியை எளிமையானதா? 180
31. நீ தேவனை விசுவாசிப்பதினால்
சத்தியத்திற்காகவே நீ வாழ வேண்டும் 187
32. ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷம் பிரபஞ்சம் முழுவதும்
பரவும் என்று தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்
“ஏழு இடிகளின் பெருமுழக்கம்” 193
33. மாம்சமாகிய தேவனுக்கும் தேவனால்
பயன்படுத்தப்படும் நபர்களுக்கும்
இடையிலான இன்றியமையாத வேறுபாடு 199
34. விசுவாசத்தில் ஒருவர் யதார்த்தத்தின் மீது
கவனம் செலுத்தவேண்டும்—
மதச்சடங்குகளில் ஈடுபடுவது விசுவாசமல்ல 213
35. தேவனின் இன்றைய கிரியையை
அறிந்துகொள்பவர்களால் மட்டுமே
அவரைச் சேவிக்க இயலும் 219
36. தேவனுடைய புத்தம்புதிய கிரியையை அறிந்து
அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுங்கள் 228

37. தேவன் தம்முடைய இருதயத்திற்கு
ஏற்றவர்களைப் பரிபூரணமாக்குகிறார் 248
38. உண்மையான இருதயத்துடன்
தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்கள் நிச்சயமாகவே தேவனால்
ஆதாயப்படுத்தப்படுவார்கள் 258
39. ராஜ்யத்தின் யுகம் என்பது வார்த்தையின் யுகம் 271
40. தேவனுடைய வார்த்தையால்
அனைத்தையும் அடைந்திட முடியும் 290
41. பரிபூரணமாக்கப்பட வேண்டியவர்கள்
சுத்திகரிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் 312
42. வேதனைமிகுந்த உபத்திரவங்களை
அனுபவிப்பதன் மூலம் மட்டுமே
தேவனின் அன்பை உன்னால் அறிந்துகொள்ள முடியும் 339
43. தேவனை நேசிப்பது மட்டுமே
தேவனை உண்மையாக விசுவாசிப்பதாகும் 353
44. "ஆயிரம் வருட அரசாட்சி வந்துவிட்டது"
என்பதைப் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான பேச்சு 370
45. தேவனை அறிந்தவர்களால் மட்டுமே
தேவனுக்கு சாட்சிப் பகர முடியும் 378
46. பேதுரு இயேசுவை எப்படி அறிந்துகொண்டார் 392
47. தேவனை நேசிப்பவர்கள் என்றென்றும்
அவருடைய வெளிச்சத்திற்குள் வாழ்வார்கள் 410
48. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையும்
சாத்தானின் கிரியையும் 427
49. சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்காதவர்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கை 441
50. ஜீவனிற்குள் வந்திருக்கிற ஒருவரா நீர்? 452
51. மாறாத மனநிலையைக் கொண்டிருப்பது
தேவனிடம் பகைமையுடன் இருப்பதாகும் 459
52. தேவனை அறியாத ஜனங்கள் அனைவரும்
தேவனை எதிர்க்கும் ஜனங்களாவர் 472
53. தேவனுடைய கிரியை குறித்த கண்ணோட்டம் (1) 484

54. தேவனுடைய கிரியை குறித்த கண்ணோட்டம் (2) 494
55. தேவனுடைய கிரியை குறித்த கண்ணோட்டம் (3) 510
56. மாம்சமாகியதன் மறைபொருள் (1) 545
57. மாம்சமாகியதன் மறைபொருள் (2) 573
58. மாம்சமாகியதன் மறைபொருள் (3) 584
59. மாம்சமாகியதன் மறைபொருள் (4) 599
60. அவதாரத்தின் முக்கியத்துவத்தை
இரு அவதாரங்களும் நிறைவுசெய்கின்றன 632
61. திரித்துவம் என்பது உண்டா? 647
62. ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையைக் குறித்த
உள்ளார்ந்த சத்தியம் (1) 669
63. ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையைக் குறித்த
உள்ளார்ந்த சத்தியம் (3) 689
64. ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையைக் குறித்த
உள்ளார்ந்த சத்தியம் (4) 706
65. உன் எதிர்காலப் பணியை நீ எவ்வாறு செய்ய வேண்டும்? 717
66. ஆசீர்வாதங்களைக் குறித்த உங்கள் புரிதல் என்ன? 720
67. தேவனைப் பற்றிய உன் புரிதல் என்ன? 726
68. உண்மையான நபராக இருப்பதன் அர்த்தம் என்ன 736
69. விசுவாசத்தைப் பற்றி உனக்கு என்ன தெரியும்? 748
70. உதிரும் இலைகள் அவற்றின்
வேர்களுக்குத் திரும்பும்போது,
நீ செய்த அனைத்துத் தீமைகளுக்கும்
நீ வருத்தப்படுவாய் 760
71. கோபாக்கினை நாளில் மாம்சமான ஒருவனும்
தப்பிக்க முடியாது 770
72. இரட்சகர் ஏற்கனவே ஒரு “வெண் மேகத்தின்” மீது
திரும்பியுள்ளார் 781
73. சுவிசேஷத்தைப் பரப்பும் கிரியையானது
மனிதனை இரட்சிக்கும் கிரியையுமாக இருக்கிறது 789
74. நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தில் கிரியை 796

75. மீட்பின் காலத்தினுடைய கிரியைக்குப்
பின்னாலுள்ள உண்மையான கதை 805
76. இன்றைய நாள் வரை மனிதகுலம் முழுவதும்
எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்து வந்திருக்கிறது என்பதை
நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டும் 814
77. பட்டங்களையும் அடையாளத்தையும் குறித்து 845
78. நீங்கள் அந்தஸ்தை அளிக்கும்
ஆசீர்வாதங்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு,
மனிதனுக்கு இரட்சிப்பைக்
கொண்டுவரும் தேவனின் சித்தத்தைப்
புரிந்துகொள்ள வேண்டும் 875
79. தன் எண்ணங்களில் தேவனுக்கு எல்லைவகுத்துவிட்ட
மனிதனால் எவ்வாறு
தேவனின் வெளிப்பாடுகளைப் பெறமுடியும்? 890
80. தேவனையும் அவருடைய கிரியையையும்
அறிந்தவர்களால் மட்டுமே
தேவனைத் திருப்திப்படுத்த முடியும் 900
81. மனுஷனாக அவதரித்த தேவனின் ஊழியத்திற்கும்
மனுஷனின் கடமைக்கும் இடையேயான வேறுபாடு 917
82. கர்த்தரே சகல சிருஷ்டிகளின் தேவன் 935
83. ஜெயமானாலும் தோல்வியானாலும்
அது மனிதன் நடந்து செல்லும்
பாதையைப் பொறுத்ததாகும் 944
84. தேவனுடைய கிரியையும் மனுஷனின் கிரியையும் 974
85. தேவனுடைய மூன்று கட்ட
கிரியைகளையும் அறிந்துகொள்வதே
தேவனை அறிந்துகொள்ளும் பாதையாகும் 1015
86. சீர்கெட்ட மனுக்குலத்திற்கு
மாம்சமான தேவனுடைய இரட்சிப்பு
அதிகத் தேவையாயிருக்கிறது 1048
87. தேவன் வசிக்கும் மாம்சத்தின் சாராம்சம் 1084

88. தேவனுடைய கிரியையும் மனுஷனின் நடைமுறையும் 1109
89. பரமபிதாவின் சித்தத்திற்கு கீழ்படிவதே
கிறிஸ்துவின் சாராம்சமாக இருக்கிறது 1150
90. மனிதனின் இயல்பான வாழ்க்கையை மீட்டெடுத்தல்
மற்றும் அவனை போய்ச்சேர வேண்டிய
ஒரு அற்புதமான இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுதல் 1167
91. தேவனும் மனிதனும் ஒன்றாக
இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பார்கள் 1205
92. இயேசுவின் ஆவிக்குரிய சரீரத்தை
நீ காணும் நேரத்தில்,
தேவன் வானத்தையும் பூமியையும்
புதிதாக்கியிருப்பார் 1238
93. கிறிஸ்துவுக்கு இணக்கமாய் இராதவர்கள்
நிச்சயமாகவே தேவனின் எதிராளிகள் 1247
94. அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர்,
தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ சிலர் 1255
95. நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன் இணக்கமாய்
இருப்பதற்கான வழியை நாட வேண்டும் 1261
96. நீங்கள் தேவனுக்கு உண்மையான விசுவாசியா? 1269
97. கிறிஸ்து நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையை
சத்தியத்துடன் செய்கிறார் 1277
98. உனக்குத் தெரியுமா? மனுஷருக்குள்ளே தேவன்
ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார் 1287
99. கடைசி நாட்களின் கிறிஸ்துவால் மாத்திரமே
மனுஷனுக்கு நித்திய ஜீவனுக்கான வழியைக்
கொடுக்க இயலும் 1295
100. நீ போய்ச்சேருமிடத்திற்காக போதுமான
நற்செயல்களை ஆயத்தப்படுத்து 1305
101. நீ யாருக்கு விசுவாசமாக இருக்கிறாய்? 1312
102. சென்றடையும் இடம் 1320
103. மூன்று புத்திமதிகள் 1327

104. மீறுதல்கள் மனுஷனை நரகத்திற்கு வழிநடத்தும் 1335
105. தேவனின் மனநிலையைப்
புரிந்துகொள்வது மிகவும் முக்கியமானது 1344
106. பூமியில் தேவனை அறிந்துகொள்வது எப்படி 1352
107. மிகத் தீவிரமான ஒரு பிரச்சினை: துரோகம் (1) 1362
108. மிகத் தீவிரமான ஒரு பிரச்சினை: துரோகம் (2) 1370
109. உங்களின் செய்கைகளை
நீங்கள் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் 1378
110. தேவனே மனிதனுடைய ஜீவனின் ஆதாரம் 1385
111. சர்வவல்லவரின் பெருமூச்சு 1393
112. தேவன் தோன்றுதல் ஒரு புதிய காலத்தைத்
துவக்கியிருக்கிறது 1399
113. சகல மனுஷர்களின் தலைவிதியையும்
தேவனே அடக்கி ஆளுகிறார் 1406
114. தேவனை அறிவது என்பது தெய்வ பயம் மற்றும்
தீமையைத் தவிர்க்கும் பாதை ஆகும் 1417
115. தேவனுடைய தோன்றுதலை
அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பிலும் சிட்சையிலும் காணுதல் 1434

ஆதியில் கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடுகள்— அத்தியாயம் 1

துதியானது சீயோனுக்கு வந்துவிட்டது. தேவனுடைய வாசஸ் தலம் தோன்றியுள்ளது. எல்லா ஜனங்களும் போற்றும் மகிமையுள்ள பரிசுத்த நாமம் பரவுகிறது. ஆ, சர்வவல்லமையுள்ள தேவனே! பிரபஞ்சத்தின் அதிபதி, கடைசி நாட்களின் கிறிஸ்து—அவர் சீயோன் மலையின் மீது எழுந்திருக்கும் பிரகாசிக்கும் சூரியன். இது பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் மாட்சிமையோடும் மேன்மையோ டும் உயர்கிறது…

சர்வவல்லமையுள்ள தேவனே! நாங்கள் உம்மை மகிழ்ச்சி யுடன் அழைக்கிறோம், நாங்கள் ஆடிப் பாடுகிறோம். நீர் உண் மையிலேயே எங்கள் மீட்பர், பிரபஞ்சத்தின் மகா ராஜா! நீர் ஒரு ஜெயம்கொள்ளும் குழுவை உருவாக்கி தேவனுடைய ஆளுகைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியுள்ளீர். எல்லா ஜனங்களும் இந்தப் பர் வதத்திடம் ஓடிவருவார்கள். எல்லா ஜனங்களும் சிங்காசனத்தின் முன் மண்டியிடுவார்கள்! நீர் ஒருவரே உண்மையான ஒரே தேவன். நீர் மகிமைக்கும் கனத்திற்கும் பாத்திரமானவர். எல்லா மகிமையும், கனமும், வல்லமையும் சிங்காசனத்துக்கு உண்டாவதாக! சிங்கா சனத்திலிருந்து ஜீவ ஊற்று பாய்கிறது. எண்ணிலடங்காத தேவ ஜனங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்துப் போஷிக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் வாழ்க்கை மாறுகிறது. புதிய வெளிச்சம் மற்றும் வெளிப் பாடுகள் நம்மைப் பின்தொடர்கின்றன, தொடர்ந்து தேவனைப் பற்றிய புதிய புரிதல்களைக் கொடுக்கின்றன. அனுபவங்களுக்கு இடையில், தேவனைப் பற்றிய முழுமையான உறுதிப்பாட்டை நாம் அடைகிறோம். அவருடைய வார்த்தைகள் தொடர்ந்து வெளிப் படுகின்றன. அவை சரியானவர்களுக்குள் வெளிப்படுகின்றன. நாம் உண்மையில் மிகவும் பாக்கியவான்கள்! ஒவ்வொரு நாளும் தேவனை நேருக்கு நேர் சந்திக்கிறோம், எல்லாவற்றிலும் தேவ னுடன் தொடர்புகொள்கிறோம் மற்றும் எல்லாவற்றின் மீதும் தேவனுக்கு ராஜரீகம் அளிக்கிறோம். தேவனுடைய வார்த்தையை

நாம் கவனமாகச் சிந்திக்கிறோம். நம்முடைய இருதயங்கள் தேவனில் அமைதியாக இருக்கின்றன. இதனால் நாம் தேவனுக்கு முன்பாக வருகிறோம். அங்கு அவருடைய ஒளியைப் பெறுகிறோம். ஒவ்வொரு நாளும் நமது வாழ்க்கை, செயல்கள், சொற்கள், எண்ணங்கள் மற்றும் யோசனைகளில் நாம் தேவனுடைய வார்த்தைக்குள் ஜீவிக்கிறோம். எல்லா நேரங்களிலும் நம்மால் வித்தியாசத்தைக் காண முடிகிறது. தேவனுடைய வார்த்தையானது, ஊசியில் நூல் கோர்ப்பது போல வழிநடத்துகிறது. எதிர்பாராத விதமாக, நமக்குள் மறைந்திருக்கும் விஷயங்கள் ஒவ்வொன்றாக வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றன. தேவனுடனான ஐக்கியம் எந்தத் தாமதத்தையும் ஏற்படுத்தாது. நம்முடைய எண்ணங்களும் யோசனைகளும் தேவனால் அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தருணத்திலும் நாம் கிறிஸ்துவின் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக ஜீவிக்கிறோம். அங்கே நாம் நியாயத்தீர்ப்புக்கு உட்படுகிறோம். நம் உடலுக்குள் இருக்கும் ஒவ்வொரு இடமும் சாத்தானால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று, தேவனுடைய ராஜரீகத்தை மீட்டெடுக்க, அவருடைய திருச்சபை சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும். தேவனால் முழுமையாக ஆட்கொள்ளப்பட, நாம் ஒரு வாழ்வா சாவா என்ற போராட்டத்தில் ஈடுபட வேண்டும். நம்முடைய பழைய குணம் சிலுவையில் அறையப்பட்டால்தான் உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவின் ஜீவன் மிக உயர்ந்ததாக ஆட்சி செய்ய முடியும்.

இப்போதும், நம்முடைய மீட்புக்காக யுத்தம் செய்யப் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய ஒவ்வொரு உடல் பாகத்திலும் சக்தியை ஏற்றுகிறார்! நாம் நம்மை மறுக்கவும், தேவனோடு ஒத்துழைக்கவும் தயாராக இருக்கும்போதே, தேவன் நிச்சயமாக, எல்லா நேரங்களிலும் நம்மை ஒளிரச் செய்து தூய்மைப்படுத்துவார். மேலும், எவ்வளவு விரைவாக முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக நாம் தேவனால் முழுமையாக்கப்படும் பொருட்டு சாத்தான் ஆக்கிரமித்துள்ளதைப் புதிதாக மீட்டெடுப்பார். நேரத்தை வீணாக்காதீர்கள். தேவனுடைய வார்த்தையில் ஒவ்வொரு நொடியையும்

வாழுங்கள். பரிசுத்தவான்களுடன் கட்டியெழுப்பப்பட்டு, ராஜ்யத்திற்குள் கொண்டு வரப்பட்டு, தேவனோடு மகிமைக்குள் பிரவேசியுங்கள்.

ஆதியில் கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடுகள்—அத்தியாயம் 2

பிலதெல்பியா சபையானது தேவனுடைய கிருபை மற்றும் இரக்கத்தின் காரணமாக, முற்றிலுமாக உறுதியான வடிவம் பெற்றுள்ளது. ஆவிக்குரிய பயணத்தில் தடுமாறாத எண்ணற்ற பரிசுத்தவான்களின் இருதயங்களில் தேவன் மீதான அன்பு தோன்றுகிறது. ஒரே உண்மையான தேவன் மாம்சமாகிவிட்டார், அவர் பிரபஞ்சத்தின் அதிபதி, அவர் எல்லாவற்றையும் கட்டளையிடுகிறார் என்ற நம்பிக்கையை அவர்கள் உறுதியாகப் பிடித்திருக்கிறார்கள்: இது பரிசுத்த ஆவியானவரால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது மலைகளைப் போல அசையாதது! இது ஒருபோதும் மாறாது!

சர்வவல்லமையுள்ள தேவனே! இன்று நீர்தான் எங்கள் ஆவிக்குரியக் கண்களைத் திறந்து, குருடர்களைப் பார்வையடையச் செய்கிறீர், முடவனை நடக்க வைக்கிறீர் மற்றும் குஷ்டரோகிகளைச் சொஸ்தமாக்குகிறீர். நீரே பரலோகத்திற்கான வாசலைத் திறந்து, ஆவிக்குரிய ராஜ்யத்தின் மர்மங்களை உணர வைத்திருக்கிறீர். உம்முடைய பரிசுத்த வார்த்தைகளால் நிரம்பியிருக்கிறோம், சாத்தானால் கெடுக்கப்பட்ட எங்கள் மனிதத்தன்மையிலிருந்து இரட்சிக்கப்படுகிறோம், உம்முடைய விவரிக்கமுடியாத பெரிய கிரியையும், உம்முடைய விவரிக்கமுடியாத மிகப்பெரிய இரக்கமும் இத்தகையதாகும். நாங்கள் உம்முடைய சாட்சிகள்!

நீர் நீண்ட காலமாக, தாழ்மையுடன், அமைதியாக மறைந்திருக்கிறீர். நீர் மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுதலுக்கும், சிலுவையில் அறையப்படுதலுக்கும், மனித ஜீவிதத்தின் சந்தோஷங்கள் மற்றும் துக்கங்களுக்கும், துன்புறுத்தல் மற்றும் துன்பங்களுக்கும்

ஆளாகியுள்ளீர். நீர் மனித உலகின் வலியை அனுபவித்து ருசித்திருக்கிறீர் மற்றும் நீர் அந்த யுகத்தினால் கைவிடப்பட்டிருக்கிறீர். மனுஷரூபமெடுத்த தேவனே தேவன். தேவனுடைய சித்தத்திற்காக, நீர் எங்களை குப்பையிலிருந்து இரட்சித்தீர். உம்முடைய வலது கரத்தால் எங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு, உம்முடைய கிருபையை எங்களுக்கு இலவசமாக வழங்கியிருக்கிறீர். எந்த வேதனையும் இல்லாமல், உம்முடைய ஜீவனை எங்களுக்குள்ளாகக் கொடுத்திருக்கிறீர். உம்முடைய இரத்தம், வியர்வை, கண்ணீர் ஆகியவற்றால் நீர் செலுத்திய விலைக்கிரயம் பரிசுத்தவான்கள் மீது பூசப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் உம்முடைய கடினமான முயற்சிகளின் பலன்களாக இருக்கிறோம்[அ]. நாங்கள் நீர் செலுத்திய விலைக்கிரயமாக இருக்கிறோம்.

சர்வவல்லமையுள்ள தேவனே! உமது அன்பும் இரக்கமும், உமது நீதியும், கம்பீரமும், உமது பரிசுத்தமும், மனத்தாழ்மையுமே, எல்லா ஜனங்களும் உமக்கு முன்பாக பணிந்து, உம்மை நித்திய காலத்திற்கும் வணங்கக் காரணமாக இருக்கின்றன.

இன்று நீர் அனைத்து திருச்சபைகளையும் பிலதெல்பியா சபையாகப் பரிபூரணமாக்கியுள்ளீர். இதனால் உமது 6,000 ஆண்டு ஆளுகைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியுள்ளீர். பரிசுத்தவான்கள் தாழ்மையுடன் உமக்கு முன்பாக தங்களை ஒப்புக்கொடுக்க முடியும், ஆவியில் இணைத்துக்கொள்ள முடியும், அன்போடு பின்தொடர முடியும் மற்றும் நீரூற்றின் பிறப்பிடத்துடன் இணைந்திருக்க முடியும். ஜீவத்தண்ணீர் இடைவிடாமல் ஓடி, திருச்சபையில் உள்ள அனைத்துச் சேற்று மற்றும் அசுத்தமான நீரையும் கழுவி தூய்மைப்படுத்துகிறது, மீண்டும் உமது ஆலயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துகிறது. நடைமுறையில் உண்மையான தேவனை நாம் அறிந்திருக்கிறோம், அவருடைய வார்த்தைகளுக்குள் நடந்திருக்கிறோம், நமது சொந்தச் செயல்பாடுகளையும் கடமைகளை

அடிக்குறிப்பு:

அ. மூல உரையில் “பலன்களாக இருக்கிறோம்” என்ற சொற்றொடர் இல்லை.

யும் உணர்ந்திருக்கிறோம் மற்றும் திருச்சபையின் பொருட்டு நம்மைப் பயன்படுத்த நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்திருக்கிறோம். உம்முடைய சித்தம் எங்களுக்குள் தடைப்படக் கூடாது என்பதற்காக, பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை நாங்கள் உமக்கு முன்பாக அமைதியாக எப்போதும் கவனிக்க வேண்டும். பரிசுத்தவான்களிடையே பரஸ்பர அன்பு இருக்கிறது. சிலருடைய பலமானது மற்றவர்களின் தவறுகளுக்கு ஈடுசெய்யும். அவர்கள் எல்லா நேரங்களிலும் ஆவியில் நடக்க முடிகிறது, பரிசுத்த ஆவியானவரால் அறிவொளி பெற்று பிரகாசிக்கிறார்கள். அவர்கள் சத்தியத்தைப் புரிந்துகொண்ட உடனேயே அதைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். அவர்கள் புதிய ஒளியுடன் இணைந்து செயல்படுகின்றனர் மற்றும் தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுகின்றனர்.

தேவனுடன் தீவிரமாக ஒத்துழையுங்கள். அவரை நம்மைக் கட்டுப்படுத்த அனுமதிப்பதுதான் அவரோடு நடப்பதாகும். நம்முடைய சொந்த யோசனைகள், எண்ணங்கள், கருத்துக்கள் மற்றும் உலகப்பிரகாரமான பிரச்சனைகள் அனைத்தும் புகை போல மெல்லிய காற்றில் மறைந்துபோகின்றன. நாம் தேவனுடன் நடந்து, அவர் நம்முடைய ஆவிகளை ஆட்சி செய்ய அனுமதிக்கிறோம். இதனால் மேன்மை அடைந்து, உலகத்தை ஜெயிக்கிறோம், நம்முடைய ஆவிகள் சுதந்திரமாகப் பறந்து விடுதலையை அடைகின்றன: இதுவே சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் ராஜாவாகும்போது கிடைக்கும் பலனாகும். தேவனைப் புகழ்ந்து ஆடிப் பாடாமலும், துதியின் பலிகளைச் செலுத்தாமலும், புதிய பாடல்களைப் பாடாமலும் எவ்வாறு இருக்க முடியும்?

தேவனைத் துதிப்பதற்கு உண்மையிலேயே பல வழிகள் உள்ளன: அவருடைய நாமத்தைக் கூப்பிடுவது, அவரிடம் நெருங்கி வருவது, அவரைப் பற்றிச் சிந்திப்பது, தியானிப்பது, கலந்துரையாடலில் ஈடுபடுவது, சிந்தித்துப் பார்ப்பது, ஆராய்வது, ஜெபிப்பது மற்றும் துதி பாடல்கள் பாடுவது ஆகியனவாகும். இந்த வகையான துதியில் இன்பம் இருக்கிறது, அபிஷேகம் இருக்கிறது.

துதியில் வல்லமை இருக்கிறது மற்றும் ஒரு சுமையும் இருக்கிறது. துதியில் விசுவாசம் இருக்கிறது மற்றும் புதிய புரிதல் இருக்கிறது.

தேவனுடன் தீவிரமாக ஒத்துழையுங்கள், ஊழியத்தில் ஒருங்கிணைந்திடுங்கள், ஒன்றுபடுங்கள், சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய நோக்கங்களை நிறைவேற்றுங்கள், பரிசுத்த ஆவியானவருடைய சரீரமாக மாறுங்கள், சாத்தானை மிதியுங்கள், சாத்தானின் தலைவிதிக்கு முற்றுப்புள்ளி வையுங்கள். பிலதெல்பியா சபை தேவனுடைய சமூகத்திற்குள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, அவருடைய மகிமையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

ஆதியில் கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடுகள்—அத்தியாயம் 3

ஜெயமுள்ள ராஜா தமது மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறார். அவர் மீட்பை நிறைவேற்றியுள்ளார். அவருடைய ஜனங்கள் அனைவரும் மகிமையில் தோன்ற வழிவகுத்துள்ளார். அவர் பிரபஞ்சத்தைத் தமது கரங்களில் வைத்திருக்கிறார். அவர் தமது தெய்வீக ஞானத்தினாலும் வல்லமையினாலும் சீயோனைக் கட்டி எழுப்பி ஸ்திரப்படுத்தியிருக்கிறார். தம்முடைய மாட்சிமையால் அவர் பாவ உலகத்தை நியாயந்தீர்க்கிறார். எல்லா தேசங்களுக்கும், எல்லா ஜனங்களுக்கும், பூமி, கடல்கள் மற்றும் அவற்றில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்களுக்கும், அதைப் போலவே ஒழுக்கக்கேடு என்னும் மதுவை அருந்துகிறவர்களுக்கும் அவர் நியாயத்தீர்ப்பை வழங்கியுள்ளார். தேவன் நிச்சயமாகவே அவர்களை நியாயந்தீர்ப்பார். அவர் நிச்சயமாகவே அவர்கள்மீது கோபப்படுவார். அதிலே தேவனுடைய மாட்சிமையானது வெளிப்படும். அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பு உடனடியாக, தாமதமின்றி வழங்கப்படும். அவருடைய கோப அக்கினி நிச்சயமாக அவர்களின் கொடூரமான குற்றங்களை எரித்து, எந்த நேரத்திலும் அவர்களுக்குப் பேரழிவைத் தரும். தாங்கள் தப்பிச் செல்வதற்கான எந்த வழியையும் அவர்கள் அறிய மாட்டார்கள். ஒளிந்துகொள்ள

அவர்களுக்கு இடம் இருக்காது. அவர்கள் அழுது பற்களை நறநறவெனக் கடித்துக்கொள்வார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே அழிவைக் கொண்டுவருவார்கள்.

தேவனுக்குப் பிரியமான ஜெயமுள்ள புத்திரர்கள் நிச்சயமாக சீயோனில் தங்கியிருப்பார்கள். அதிலிருந்து அவர்கள் ஒருபோதும் விலகிப்போவதில்லை. பல ஜனங்கள் அவருடைய சத்தத்தை உன்னிப்பாகக் கேட்பார்கள். அவர்கள் அவருடைய கிரியைகளைக் கவனமாகக் கவனிப்பார்கள். அவர்களுடைய துதியின் சத்தங்கள் ஒருபோதும் நிற்காது. ஓர் உண்மையான தேவன் தோன்றியிருக்கிறார்! நாம் ஆவியில் அவரைப் பற்றி உறுதியாக இருப்போம். அவரை நெருக்கமாகப் பின்பற்றுவோம். நாம் நம்முடைய முழு வல்லமையுடன் விரைந்து செல்வோம், இனி தயங்க வேண்டாம். உலகத்தின் முடிவு நமக்கு முன்பாக வெளிப்படையாக இருக்கிறது. சரியான திருச்சபை வாழ்க்கையும், நம்மைச் சுற்றியுள்ள ஜனங்கள், விவகாரங்கள் மற்றும் விஷயங்களும் இப்போது கூட நமது பயிற்சியைத் தீவிரப்படுத்துகின்றன. உலகை மிகவும் நேசிக்கும் நம்முடைய இருதயங்களை அதிலிருந்து விலக்குவதற்கு துரிதப்படுவோம்! மிகவும் தெளிவற்ற நம் பார்வையை நாம் அதிலிருந்து விலக்குவதற்கு துரிதப்படுவோம்! நமது பாதைகளை விட்டு விலகாமல் இருப்போம், இதனால் நாம் நம்முடைய எல்லைகளைத் தாண்டாதிருப்போம். இனி நம்முடைய சொந்த லாபங்களையும் இழப்புகளையும் கருத்தில் கொண்டு செயல்படாமல், நாம் தேவனுடைய வார்த்தையில் நடக்கும்படி நம்முடைய வாய்களை அடக்குவோம். ஆ, அந்த மதச்சார்பற்ற உலகத்துக்கும் செல்வத்துக்குமான உங்களது பேராசையை விட்டுவிடுங்கள்! ஆ, கணவன், மகள்கள் மற்றும் மகன்களுடனான உங்களது பிணைப்பிலிருந்து உங்களை விடுவித்துக் கொள்ளுங்கள்! ஆ, உங்களது கண்ணோட்டங்களையும் தவறான அபிப்பிராயங்களையும் விட்டுவிடுங்கள்! ஆ, எழுந்திரு. காலம் குறைவாகவே உள்ளது! ஆவிக்குள்ளாக இருந்து கொண்டு மேலே பாருங்கள், மேலே பாருங்கள். தேவனே கட்டுப்பாட்டை

எடுத்துக்கொள்ளட்டும். என்ன நடந்தாலும், மற்றொரு லோத்தின் மனைவியாக நீங்கள் மாற வேண்டாம். ஒதுக்கப்படுவது எவ்வளவு பரிதாபமனதாகும்! உண்மையில் எவ்வளவு பரிதாபமாகும்! ஆ, எழுந்திரு!

ஆதியில் கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடுகள்—அத்தியாயம் 5

மலைகளும் ஆறுகளும் மாறுகின்றன, சமுத்திரமானது அதன் பாதையில் பாய்கிறது, மேலும் பூமியையும் வானத்தையும் போலவே மனுஷனின் ஜீவிதமும் நீடித்திருப்பதில்லை. சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் மட்டுமே நித்தியமானவராகவும் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டவராகவும் இருக்கிறார், இது என்றென்றும் தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடர்கிறது! எல்லா விஷயங்களும் எல்லா நிகழ்வுகளும் அவருடைய கைகளில் இருக்கின்றன, சாத்தான் அவருடைய காலடியில் இருக்கிறான்.

இன்று, தேவனின் முன்குறிக்கப்பட்ட தெரிந்துகொள்ளுதலின் மூலமே அவர் சாத்தானின் பிடியிலிருந்து நம்மை விடுவிக்கிறார். அவர்தான் உண்மையிலேயே நமது மீட்பராக இருக்கிறார். கிறிஸ்துவின் நித்தியமான, உயிர்த்தெழுந்த ஜீவனால் உண்மையில் நமக்குள் கிரியை செய்யப்படுகிறது, நம்மால் உண்மையில் அவரை முகமுகமாய்க் காணவும், அவரைப் புசித்துக் குடிக்கவும், அவரை அனுபவிக்கவும் முடியும் என்பதற்காக தேவனின் ஜீவனோடு இணைவதற்கு கிறிஸ்துவின் ஜீவன் நம்மை விதிக்கிறது. தேவன் தம்முடைய இருதயத்தினுடைய இரத்தத்தின் விலைக்கிரயத்தில் வழங்கிய தன்னலமற்ற காணிக்கை இது.

பருவகாலங்களானது காற்று மற்றும் உறைபனி வழியாக வந்து செல்கின்றன, ஜீவிதத்தின் பல துன்பங்கள், துன்புறுத்தல்கள் மற்றும் உபத்திரவங்களையும், உலகின் பல மறுப்புக்கள் மற்றும் அவதூறுகளையும், அரசாங்கத்தின் பல தவறான குற்றச்சாட்டுகளையும் சந்தித்திருக்கின்றன, ஆனாலும் தேவனின் விசு

வாசமோ அல்லது அவருடைய தீர்மானமோ சிறிதளவும் குறையவே இல்லை. தேவனின் சித்தம், தேவனின் நிர்வாகம் மற்றும் திட்டம் ஆகியவற்றை நிறைவேற்றுவதற்காக அவற்றுக்கு முழு மனதுடன் அர்ப்பணித்து, அவர் தமது சொந்த ஜீவிதத்தை ஒதுக்கி வைக்கிறார். பெருந்திரளான தம்முடைய ஜனங்களுக்கு, அவர் எந்த வேதனையையும் கொடுக்காமல், கவனமாக அவர்களுக்கு போஜனமளித்து, பருகத் தண்ணீர் தருகிறார். நாம் எவ்வளவு மரியாதைக்குரியவர்களாக இருந்தாலும், அல்லது எவ்வளவு கடினமானவர்களாக இருந்தாலும், நாம் அவருக்கு முன்பாக மட்டுமே கீழ்ப்படிய வேண்டும், மேலும் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுந்த ஜீவனானது நமது பழைய சுபாவத்தை மாற்றிவிடும்.... இந்த முதற்பேறான குமாரர்களுக்காக அவர் போஜனத்தையும் ஓய்வையும் துறந்து அயராது உழைக்கிறார். எவ்வளவு சுட்டெரிக்கும் வெப்பம் மற்றும் உறைபனி குளிர் ஆகியவற்றின் மூலம் எத்தனை பகலிரவுகள் அவர் சீயோனில் முழு மனதுடன் கண்காணிக்கிறார்.

உலகம், வீடு, கிரியை மற்றும் அனைத்தும் மகிழ்ச்சியுடன், விருப்பத்துடன் முற்றிலும் நிராகரிக்கப்பட்டவையாக இருக்கின்றன, மேலும் உலக இன்பங்களுக்கு அவருடன் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை.... அவருடைய வாயிலிருந்து வரும் வார்த்தைகள் நமக்குள் சென்று தாக்கி, நமது இருதயத்தில் ஆழமாக மறைந்திருக்கும் விஷயங்களை அம்பலப்படுத்துகின்றன. நாம்மால் எப்படி நம்பமுடியாமல் இருக்க முடியும்? அவருடைய வாயிலிருந்து வரும் ஒவ்வொரு வாக்கியமும் எந்த நேரத்திலும் நமக்குள் நிறைவேறக்கூடும். அவருடைய பிரசன்னத்திலோ அல்லது அவரிடமிருந்து மறைந்திருந்தோ நாம் எதைச் செய்தாலும், அவருக்கு எதுவும் தெரியாமல் போவதும் இல்லை, அவருக்குப் புரியாமல் போவதும் இல்லை. நம்முடைய சொந்தத் திட்டங்களும் ஏற்பாடுகளும் இருந்தபோதிலும், அனைத்தும் உண்மையில் அவருக்கு முன்பாக வெளிப்படும்.

அவருக்கு முன்பாக அமர்ந்து, எளிமையாகவும் அமைதியாக

வும் நம்முடைய ஆவிக்குள் மகிழ்ச்சியை உணர்கிறோம், ஆனால் எப்போதும் வெறுமையாகவும் தேவனுக்கு உண்மையிலேயே கடன்பட்டிருப்பதாகவும் உணர்கிறோம்: இது கற்பனைக்கு எட்டாத மற்றும் அடைய முடியாத ஓர் அதிசயமாகும். சர்வவல்லமையுள்ள தேவன்தான் ஒரே உண்மையான தேவன் என்பதை நிரூபிக்கப் பரிசுத்த ஆவியானவர் போதுமானவராக இருக்கிறார்! இது மறுக்க இயலாத சான்றாகும்! இந்தக் கூட்டத்தாராகிய நாம் விவரிக்க முடியாத வகையில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்! தேவனின் கிருபை மற்றும் இரக்கத்திற்காக இல்லாவிட்டால், நாம் கெட்டுப்போய் சாத்தானைத்தான் பின்பற்ற வேண்டியதாக இருந்திருக்கும். சர்வவல்லமையுள்ள தேவனால் மட்டுமே நம்மை இரட்சிக்க முடியும்!

ஆ! சர்வவல்லமையுள்ள தேவனே, நடைமுறை தேவனே! ஆவிக்குரிய உலகின் இரகசியங்களைக் காண எங்களை அனுமதிக்க எங்கள் ஆவிக்குரிய கண்களைத் திறந்தது நீர்தான். ராஜ்யத்தின் வாய்ப்புகள் எல்லையற்றவையாக இருக்கின்றன. நாம் காத்திருக்கும்போது விழிப்புடன் இருப்போம். அந்த நாள் வெகு தொலைவில் இருக்க முடியாது.

யுத்தத்தின் தீப்பிழம்புகள் சுழல்கின்றன, பீரங்கிப் புகை காற்றை நிரப்புகிறது, வானிலை வெப்பமாக மாறுகிறது, கால நிலை மாறுகிறது, கொள்ளை நோய் ஒன்று பரவுகிறது, மேலும் உயிர்வாழும் நம்பிக்கையில்லாமல் ஜனங்கள் இறக்க மட்டுமே முடிகிறது.

ஆ! சர்வவல்லமையுள்ள தேவனே, நடைமுறை தேவனே! நீர் தான் எங்களது அசைக்க முடியாத கோட்டையாக இருக்கிறீர். நீர்தான் எங்களுக்கு அடைக்கலமாக இருக்கிறீர். நாங்கள் உமது சிறகுகளின் கீழ் தஞ்சமடைகிறோம், பேரழிவு எங்களை அணுக முடியாது. இதுவே உமது தெய்வீகப் பாதுகாப்பாகவும் பராமரிப்பாகவும் இருக்கிறது.

நாங்கள் அனைவரும் பாடலில் எங்கள் குரல்களை உயர்த்துகிறோம்; நாங்கள் துதித்துப் பாடுகிறோம், சீயோன் முழுவதும்

எங்களது துதியின் சத்தம் ஒலிக்கிறது! நடைமுறை தேவனாகிய சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் அந்த மகிமைமிக்க சென்றடையும் இடத்தை நமக்காக ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கிறார். விழிப்புடன் இருங்கள்—ஓ, ஜாக்கிரதையாக இருங்கள்! இன்னும், நேரம் தாமதமாகிவிடவில்லை.

ஆதியில் கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடுகள்—அத்தியாயம் 15

எல்லா திருச்சபைகளிலும் தேவன் தோன்றுவது ஏற்கனவே வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆவியானவர் தான் பேசுகிறார்; அவர் பொங்கி எழும் அக்கினியாக மகத்துவத்தைச் சுமந்து கொண்டு நியாயத்தீர்ப்பளிக்கிறார். அவர் பாதம்வரை தொங்கும் அங்கியொன்றை அணிந்து, தமது மார்பைச் சுற்றி பொற்கச்சை ஒன்றையும் அணிந்திருக்கும் மனுஷகுமாரனாக இருக்கிறார். அவருடைய தலையும் தலைமுடியும் வெண்பஞ்சைப்போலவும், அவரது கண்கள் அக்கினிஜுவாலைகள் போலவும் இருக்கின்றன; அவருடைய பாதங்கள் உலைக்களத்தில் காய்ந்த பிரகாசமான வெண்கலம்போலவும், அவருடைய சத்தம் பெருவெள்ளத்து இரைச்சலைப்போலவும் இருக்கின்றன. அவர் தமது வலதுகரத்தில் ஏழு நட்சத்திரங்களையும், தமது வாயில் இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயத்தையும் ஏந்தியிருக்கிறார், மேலும் அவருடைய முகமானது கொழுந்துவிட்டெரியும் சூரியனைப் போலக் கடுமையாகப் பிரகாசிக்கிறது!

மனுஷகுமாரன் சாட்சிக் கொடுத்திருக்கிறார், மேலும் தேவனே தம்மை வெளிப்படையாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். தேவனின் மகிமையானது வெளிப்பட்டு, கொழுந்துவிட்டெரியும் சூரியனைப் போலக் கடுமையாகப் பிரகாசிக்கிறது! அவரது மகிமையான முகமானது திகைப்பூட்டும் வெளிச்சத்தை வீசுகிறது; யாருடைய கண்களால் அவரை எதிர்க்க முடியும்? எதிர்ப்பு மரணத்திற்கு வழிவகுக்கிறது! உங்கள் இருதயத்தில் நீங்கள் நினைக்கும் எதற்

கும், நீங்கள் சொல்லும் எந்த வார்த்தைக்கும், அல்லது நீங்கள் செய்யும் எதற்கும் சிறிதும் இரக்கம் காட்டப்படுவதில்லை. நீங்கள் எதைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் புரிந்துகொண்டு, அதைக் காண்பீர்கள்—அது எனது நியாயத்தீர்ப்பே தவிர வேறு எதுவும் இல்லை! நீங்கள் எனது வார்த்தைகளைப் புசித்துக் குடிக்க முயற்சிக்காமல், அதற்குப் பதிலாகத் தன்னிச்சையாகக் குறுக்கிட்டு எனது கட்டுமானத்தை அழிக்கும்போது என்னால் அதைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியுமா? இவ்வாறான நபரை நான் கனிவாக நடத்த மாட்டேன்! உனது நடத்தை மிகவும் தீவிரமாகச் சீர்கெட்டுப்போனால், நீ அக்கினிஜுவாலைகளால் பட்சித்துப்போடப்படுவாய்! சர்வவல்லமையுள்ள தேவன், தலை முதல் பாதம் வரை சிறிதளவு கூட மாம்சத்தாலோ இரத்தத்தாலோ இணைக்கப்படாமல் ஒரு ஆவிக்குரிய சரீரத்தில் வெளிப்படுகிறார். அவர் பிரபஞ்ச உலகத்தைத் தாண்டிச் சென்று மூன்றாம் வானத்தில் இருக்கும் மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தில் அமர்ந்து, எல்லாவற்றையும் நிர்வகிக்கிறார்! பிரபஞ்சமும் சகலமும் எனது கரங்களுக்குள் இருக்கின்றன. நான் ஒன்றைச் சொன்னால், அது அப்படியே நடக்கும். நான் ஒன்றை நியமித்தால், அது அப்படியாகவே இருக்கும். சாத்தான் எனது பாதத்திற்குக் கீழே இருக்கிறான்; அவன் பாதாளத்தில் இருக்கிறான்! எனது குரல் வெளிப்படும் போது, வானமும் பூமியும் ஒழிந்து, ஒன்றுமில்லாமற்போகும்! அனைத்தும் புதுப்பிக்கப்படும்; இது முற்றிலும் சரியான மாற்றமுடியாத உண்மையாக இருக்கிறது. நான் உலகத்தையும், பொல்லாத அனைத்தையும் ஜெயங்கொண்டிருக்கிறேன். நான் இங்கே உட்கார்ந்து உங்களுடன் பேசுகிறேன், காதுள்ளவர்கள் அனைவருமே இதைக் கேட்க வேண்டும், ஜீவிக்கும் அனைவரும் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நாட்கள் முடிவுக்கு வரும்; இந்த உலகில் உள்ள அனைத்தும் ஒன்றும் இல்லாத நிலைக்குச் செல்லும், மேலும் அனைத்தும் புதிதாகப் பிறக்கும். இதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்! மறந்து

விடாதீர்கள்! தெளிவின்மை இருக்கவே கூடாது! வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோகும், ஆனால் எனது வார்த்தைகளோ ஒழிந்துபோவதில்லை! நான் உங்களுக்கு மீண்டும் ஒரு முறை அறிவுறுத்துகிறேன்: வீணாக ஓடாதீர்கள்! விழித்தெழுங்கள்! மனந்திரும்புங்கள், இரட்சிப்பு சமீபித்திருக்கிறது! நான் ஏற்கனவே உங்களிடையே தோன்றியிருக்கிறேன், எனது சத்தம் தொனித்திருக்கிறது. எனது சத்தம் உங்களுக்கு முன்பாக தொனித்திருக்கிறது; ஒவ்வொரு நாளும் அது உங்களை நேருக்கு நேர் எதிர்கொள்கிறது, ஒவ்வொரு நாளும் எனது சத்தம் உங்களுக்குப் புதிதாக இருக்கிறது. நீ என்னைப் பார்க்கிறாய், நான் உன்னைப் பார்க்கிறேன்; நான் உன்னிடம் தொடர்ந்து பேசுகிறேன், உன்னுடன் நேருக்கு நேர் வருகிறேன். ஆயினும்கூட, நீ என்னை நிராகரிக்கிறாய், என்னை அறியாதிருக்கிறாய். எனது ஆடுகள் எனது சத்தத்துக்குச் செவிகொடுக்கிறது, ஆனாலும் நீங்கள் தயங்குகிறீர்கள்! நீங்கள் தயங்குகிறீர்கள்! உங்கள் இருதயமானது உணர்ந்து குணப்படாமல், உங்கள் கண்கள் சாத்தானால் குருடாக்கப்பட்டுவிட்டன, எனது மகிமையான முகத்தை உங்களால் காண முடியாது—நீங்கள் எவ்வளவு பரிதாபகரமானவர்களாக இருக்கிறீர்கள்! எவ்வளவு பரிதாபகரமானவர்கள்!

எனது சிங்காசனத்திற்கு முன்னால் உள்ள ஏழு ஆவிகளும் பூமியின் எல்லா மூலைகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டுள்ளன, மேலும் நான் எனது தூதனை திருச்சபைகளிடத்தில் பேச அனுப்புவேன். நான் நீதியுள்ளவராகவும் உண்மையுள்ளவராகவும் இருக்கிறேன்; மனுஷனின் இருதயத்தின் ஆழமான பகுதிகளை ஆராயும் தேவன் நானே. பரிசுத்த ஆவியானவர் திருச்சபைகளுக்குச் சொல்கிறார், மேலும் எனது குமாரனுக்குள் இருந்து வெளிப்படும் வார்த்தைகளானது எனது வார்த்தைகள்தான்; காதுள்ளவர்கள் அனைவரும் கேட்க வேண்டும்! ஜீவிக்கும் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்! வெறுமனே அவற்றைப் புசித்துக் குடிக்க வேண்டும், சந்தேகப்படக் கூடாது. எனது வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவற்றிற்குச் செவிசாய்க்கும் அனைவருக்கும் பெரும்

ஆசீர்வாதம் கிடைக்கும்! எனது முகத்தை ஆர்வத்துடன் தேடும் அனைவரும் நிச்சயமாகப் புதிய வெளிச்சம், புதிய தெளிவு மற்றும் புதிய நுண்ணறிவு ஆகியவற்றைப் பெறுவார்கள்; அனைத்தும் புத்தம் புதியதாக இருக்கும். எனது வார்த்தைகள் எந்த நேரத்திலும் உனக்குத் தோன்றும், மேலும் அவை உனது ஆவியின் கண்களைத் திறக்கும், இதன்மூலம் நீ ஆவிக்குரிய ராஜ்யத்தின் அனைத்து இரகசியங்களையும் காண்பாய், மேலும் ராஜ்யமானது மனுஷரிடையே இருப்பதையும் நீ காண்பாய். அடைக்கலத்திற்குள் பிரவேசித்துவிடு, எல்லா கிருபையும் ஆசீர்வாதங்களும் உன் மீது இருக்கும்; பஞ்சத்தாலும் வாதையினாலும் உன்னைத் தொட முடியாது, மேலும் ஓநாய்கள், சர்ப்பங்கள், புலிகள் மற்றும் சிறுத்தைகள் ஆகியவற்றால் உனக்கு தீங்கு செய்ய முடியாது. நீ என்னுடன் வருவாய், என்னுடன் நடப்பாய், என்னுடன் மகிமைக்குள் பிரவேசிப்பாய்!

சர்வவல்லமையுள்ள தேவன்! அவருடைய மகிமையான சரீரம் வெளியரங்கமாகத் தோன்றுகிறது, பரிசுத்த ஆவிக்குரிய சரீரம் எழும்புகிறது, அவரே பரிபூரணமான தேவன்! உலகமும் மாம்சமும் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன, மேலும் மலையில் அவரது மறுரூபமாவது தேவனாக இருக்கிறார். அவர் தமது சிரசின் மேல் பொற்கிரீடத்தை அணிந்திருக்கிறார், அவரது அங்கியானது மிக வெண்மையாக இருக்கிறது, அவரது மார்பைச் சுற்றி பொற்கச்சை ஒன்று இருக்கிறது, மேலும் உலகமும் சகல காரியங்களும் அவரது பாதபடியாக இருக்கின்றன. அவரது கண்கள் அக்கினிஜுவாலைகள் போன்று இருக்கின்றன; அவர் தமது வலது கரத்தில் ஏழு நட்சத்திரங்களையும், தமது வாயில் இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயத்தையும் ஏந்தியிருக்கிறார். ராஜ்யத்திற்கான பாதையானது எல்லையற்ற பிரகாசத்தைக் கொண்டிருக்கிறது, அவருடைய மகிமை எழும்பிப் பிரகாசிக்கிறது; மலைகள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றன, சமுத்திரங்கள் சிரிக்கின்றன, சூரியன், சந்திரன் மற்றும் நட்சத்திரங்கள் அனைத்தும் அவற்றின் ஒழுங்கான ஏற்பாட்டில் சுழல்கின்றன, இவையனைத்தும் தனித்துவமான, மெய்தேவனை

வரவேற்கின்றன, அவரது வெற்றிகரமான வருகையானது அவரது ஆறாயிரம் ஆண்டுகால நிர்வாகத் திட்டம் நிறைவடைவதை அறிவிக்கிறது. அனைவரும் குதித்தெழுந்து மகிழ்ச்சியுடன் நடனமாடுங்கள்! மகிழ்ச்சி கொள்ளுங்கள்! சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் தம்முடைய மகிமையான சிங்காசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்! பாடுங்கள்! சர்வவல்லவரின் வெற்றிக் கொடி மாட்சிமையான, அற்புதமான சீயோன் மலையின் மீது உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது! எல்லா தேசங்களும் மகிழ்ச்சியடைகின்றன, எல்லா ஜனங்களும் பாடுகிறார்கள், சீயோன் மலை மகிழ்ச்சியுடன் சிரிக்கிறது, மேலும் தேவனின் மகிமையானது எழும்பியிருக்கிறது! தேவனின் முகத்தை நான் காண்பேன் என்று நான் சொப்பனத்திலும் நினைத்ததில்லை, ஆனால் இன்று நான் அதைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு நாளும் அவருடன் நேருக்கு நேர் சென்று, நான் எனது இருதயத்தை அவரிடம் திறந்து காண்பிக்கிறேன். அவர் ஏராளமான போஜனத்தையும் பானங்களையும் வழங்குகிறார். ஜீவிதம், வார்த்தைகள், செயல்கள், எண்ணங்கள், கருத்துக்கள்—அவருடைய மகிமைமிக்க வெளிச்சம் இவை அனைத்தையும் ஒளிரச் செய்கிறது. பாதையின் ஒவ்வொரு அடியிலும் அவர் வழிநடத்துகிறார், மேலும் அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பானது எந்தவொரு கலகக்கார இருதயத்திற்கும் உடனடியாக வருகிறது.

புசிப்பது, ஒன்றாக வசிப்பது, தேவனுடன் சேர்ந்து ஜீவிப்பது, அவருடன் ஒன்றாக இருப்பது, ஒன்றாக நடப்பது, ஒன்றாக மகிழ்வது, மகிமையையும் ஆசீர்வாதங்களையும் பெறுவது, அவருடன் ராஜ்யத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வது, மற்றும் ராஜ்யத்தில் ஒன்றாக இருப்பது—ஆஹா, இது எவ்வளவு மகிழ்ச்சியான விஷயம்! ஆஹா, இது எவ்வளவு இனிமையான விஷயம்! நாம் ஒவ்வொரு நாளும் அவரை முக முகமாகப் பார்க்கிறோம், ஒவ்வொரு நாளும் அவருடன் பேசுகிறோம், தொடர்ந்து பேசுகிறோம், மேலும் ஒவ்வொரு நாளும் புதிய தெளிவும் புதிய நுண்ணறிவுகளும் வழங்கப்படுகின்றன. நமது ஆவிக்குரிய கண்கள் திறக்கப்படுகின்றன, நாம் எல்லாவற்றையும் காண்கிறோம்; ஆவியின் இரக

சியங்கள் அனைத்தும் நமக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. பரிசுத்தமான ஜீவிதமானது உண்மையில் கவலையற்றதாக இருக்கிறது; வேகமாக ஓடுங்கள், நிற்க வேண்டாம், தொடர்ந்து முன்னேறுங்கள்—இன்னும் அதிசயமான ஜீவிதம் காத்திருக்கிறது. வெறுமனே இனிமையான சுவையுடன் திருப்தி அடைய வேண்டாம்; தேவனுக்குள் பிரவேசிக்க தொடர்ந்து முற்படுங்கள். அவர் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியவர், தாராளமானவர், மேலும் நம்மிடம் இல்லாத எல்லா வகையான விஷயங்களும் அவரிடம் உள்ளன. முன்கூட்டியே ஒத்துழைத்து அவருக்குள் பிரவேசியுங்கள், எதுவும் மீண்டும் ஒரே மாதிரியாக இருக்காது. நமது ஜீவிதம் உயர்ந்ததாக இருக்கும், எந்தவொரு நபராலும், விஷயத்தாலும், காரியத்தாலும் நம்மைத் தொந்தரவு செய்ய முடியாது.

மகிமை! மகிமை! மெய்யான மகிமை! தேவனின் மகிமையான ஜீவிதம் உள்ளே இருக்கிறது, அனைத்து விஷயங்களும் உண்மையிலேயே தளர்ந்திருக்கின்றன! கணவர்களுடனோ அல்லது பிள்ளைகளுடனோ எந்தவிதமான தொடர்பையும் உணராமல், உலகத்தையும் உலக விஷயங்களையும் நாம் கடக்கிறோம். நோய் மற்றும் சூழல்களின் கட்டுப்பாட்டை நாம் கடக்கிறோம். சாத்தான் நம்மைத் தொந்தரவு செய்யத் துணிவதில்லை. எல்லா பேரழிவுகளையும் நாம் முற்றிலுமாகக் கடக்கிறோம். இது தேவனை அரசாட்சியை ஏற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கிறது! நாம் சாத்தானைக் காலின்கீழ் மிதித்து, திருச்சபைக்குச் சாட்சியாக நிற்கிறோம், மேலும் சாத்தானின் அசிங்கமான முகத்தை முழுமையாக வெளிப்படுத்துகிறோம். திருச்சபையின் கட்டுமானம் கிறிஸ்துவின் மீது உள்ளது, மேலும் மகிமையான சரீரமானது எழும்பியிருக்கிறது—இது எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலில் ஜீவிக்கிறது!

ஆதியில் கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடுகள்—அத்தியாயம் 88

எனது வேகம் எந்த அளவிற்கு அதிகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை ஜனங்களால் வெறுமனே கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது: இது மனிதன் புரிந்துகொள்ள முடியாதவாறு நிகழும் ஓர் அதிசயமாகும். உலகத்தைச் சிருஷ்டித்ததிலிருந்து எனது வேகம் தொடர்கிறது, மேலும் எனது கிரியையும் ஒருபோதும் நிறுத்தப்படவில்லை. முழு பிரபஞ்ச உலகமும் நாளுக்கு நாள் மாறுகிறது, ஜனங்களும் தொடர்ந்து மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றனர். இவை அனைத்தும் எனது கிரியையின் பகுதியாகும், இவை அனைத்தும் எனது திட்டத்தின் பகுதியாகும், இவை எனது நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்தவையாகவும் இருக்கின்றன, மேலும் எந்த மனுஷனும் இந்த விஷயங்களை அறிந்துகொள்வதில்லை அல்லது புரிந்துகொள்வதில்லை. நான் உங்களிடம் சொல்லும்போது மட்டுமே, நான் உங்களுடன் நேருக்கு நேர் தொடர்பு கொள்ளும்போது மட்டுமே உங்களுக்கு மிகச்சிறிய விஷயங்களும் தெரிய வருகின்றன; இல்லையெனில், எனது நிர்வாகத் திட்டத்திற்கான வரைபடத்தைப் பற்றிய எந்த யோசனையும் ஒருவராலும் கொண்டிருக்க முடியாது. இதுவே எனது பெரிய வல்லமையாகும், மேலும், இவையே எனது அற்புதமான செயல்களாகவும் இருக்கின்றன. இவை யாராலும் மாற்ற முடியாத விஷயங்களாகும். எனவே, இன்று நான் சொல்வது அப்படியே நடக்கிறது, இது வெறுமனே மாறவும் முடியாது. மனுஷனின் கருத்துக்கள் என்னைப் பற்றிய குறைந்தபட்ச அறிவைக் கூட கொண்டிருப்பதில்லை—அவை அனைத்தும் வெறும் முட்டாள்தனமான உரையாடல்களாக இருக்கின்றன! நீங்கள் போதுமானவற்றைப் பெற்றுவிட்டீர்கள் என்றோ அல்லது நீங்கள் திருப்தி அடைந்துவிட்டீர்கள் என்றோ நினைக்க வேண்டாம்! இதை நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்: நீங்கள் இன்னும் அதிக தூரம் செல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது! எனது முழு நிர்வாகத் திட்டத்தைப் பற்றி நீங்கள் கொஞ்சம்தான்

அறிந்திருக்கிறீர்கள், எனவே நீங்கள் நான் சொல்வதைக் கேட்டு, நான் உங்களுக்குச் சொல்லும் அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும். எல்லாவற்றிலும் எனது விருப்பப்படி செயல்படுங்கள், நிச்சயமாக நீங்கள் எனது ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவீர்கள்; விசுவாசிக்கும் எவரும் பெற முடியும், அதேசமயம் விசுவாசிக்காத எவரும் தங்களுக்குள் நிறைவேறியதாக கற்பனை செய்துகொள்ளும் “ஒன்றையும்” பெற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இதுவே எனது நீதியாக இருக்கிறது, மேலும் இதுவே எனது மகத்துவமாகவும், எனது கடுங்கோபமாகவும், எனது சிட்சையாகவும் இருக்கிறது. ஒரு சிறிய சிந்தனையையோ அல்லது செயலையோ கூட கொண்டிருப்பவர்கள் எவரையும் விட்டு விடமாட்டேன்.

எனது வார்த்தைகளைக் கேட்டதும், பெரும்பாலான ஜனங்கள் பயந்து நடுங்குகிறார்கள், அவர்களின் முகங்கள் கவலைகளால் சுருங்குகின்றன. நான் உனக்கு உண்மையிலேயே தீங்கிழைத்திருக்கிறேனா? நீ சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் பிள்ளையாக இருக்கக்கூடுமா? நீ நல்லவன் போன்றும் பாசாங்கு செய்கிறாய்! நீ எனது முதற்பேறான குமாரன் போன்றும் பாசாங்கு செய்கிறாய்! நான் பார்வையற்றவன் என்று நீ நினைக்கிறாயா? என்னால் ஜனங்களை வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாது என்று நினைக்கிறாயா? ஜனங்களின் உள்ளார்ந்த இருதயங்களைத் தேடும் தேவன் நான்: இதைத்தான் நான் எனது குமாரர்களிடம் சொல்கிறேன், மேலும் இதைத்தான் சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் பிள்ளைகளான உங்களுக்கும் நான் சொல்கிறேன். நான் எல்லாவற்றையும் தெளிவாகக் காண்கிறேன், சிறிதளவு பிழையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. நான் என்ன செய்கிறேன் என்று எனக்கு எப்படித் தெரியாமல் இருக்கும்? நான் என்ன செய்கிறேன் என்பது பற்றி நான் தெளிவாக இருக்கிறேன்! நான்தான் தேவன் என்றும், நான்தான் பிரபஞ்சத்தையும் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தவன் என்று ஏன் சொல்கிறேன்? ஜனங்களின் உள்ளார்ந்த இருதயங்களை ஆராயும் தேவன் நான்தான் என்று ஏன் சொல்கிறேன்? ஒவ்வொருவரின் நிலைமையையும் நான் நன்கு அறிவேன். என்ன செய்வது அல்

லது என்ன சொல்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? இது உங்கள் கவலை அல்ல. எனது கையால் கொலையுண்டு போகாமல் கவனமாக இருங்கள்; நீங் கள் அவ்வாறாக இழப்பைச் சந்திப்பீர்கள். எனது நிர்வாக ஆணை கள் மன்னிக்க முடியாதவையாக இருக்கின்றன. உங்களுக்குப் புரிகிறதா? மேற்கூறியவை அனைத்தும் எனது நிர்வாக ஆணைக ளின் பகுதிகள்தான். நான் உங்களுக்கு அவற்றைச் சொல்லும் நாளிலிருந்து, நீங்கள் மேலும் மீறுதல்களைச் செய்தால், பழிவாங் கும் நடவடிக்கை இருக்கும், ஏனென்றால் முன்பு உங்களுக்குப் புரிந்திருக்கவில்லை.

இப்போது நான் உங்களுக்காக எனது நிர்வாக ஆணைகளை அறிவிக்கிறேன் (அவை அறிவிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து நடைமு றைக்கு வருகிறது, வெவ்வேறு நபர்களுக்கு வெவ்வேறு சிட்சைகள் வழங்கப்படுகின்றன):

நான் எனது வாக்குத்தத்தங்களை நிறைவேற்றுகிறேன், மேலும் அனைத்தும் எனது கையில் தான் இருக்கின்றன: எவன் சந்தேகிக்கிறானோ அவன் நிச்சயமாகக் கொல்லப்படுவான். எந் தவொரு பரிசீலனைக்கும் இடமில்லை; அவர்கள் உடனடியாக அழிக்கப்படுவார்கள், இதன்மூலம் எனது இருதயத்தில் இருந்து வெறுப்பானது அகற்றப்படும். (இப்போது முதல் கொல்லப்ப டுபவர்கள் எனது ராஜ்யத்தில் உறுப்பினராக இருக்கக்கூடாது, சாத்தானின் சந்ததியினராகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.)

முதற்பேறான குமாரரர்களான நீங்கள் உங்களுக்கான நிலை களை தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டும், மேலும் பிறர் விஷ யத்தில் மூக்கை நுழைக்காமல் உங்கள் சொந்தக் கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். எனது நிர்வாகத் திட்டத்திற்காக நீங்கள் உங்களை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும், நீங்கள் செல்லும் எல்லா இடங்களிலும், நீங்கள் எனக்கு நல்ல சாட்சி கொடுத்து, எனது நாமத்தை மகிமைப்படுத்த வேண்டும். வெட்கக்கேடான செயல் களைச் செய்யாதீர்கள்; எனது குமாரர்களுக்கும் எனது ஜனங்கள்

அனைவருக்கும் முன்மாதிரியாக இருங்கள். ஒரு கணம் கூட ஒழுக்கம் தவறாதீர்கள்: நீங்கள் எப்போதும் முதற்பேறான குமாரர்களின் அடையாளத்தை ஏந்திக் கொண்டு அனைவருக்கும் முன்பாகத் தோன்ற வேண்டும், அடிமைத்தனமாக இருக்கக்கூடாது; மாறாக, நீங்கள் நிமிர்ந்த தலைகளுடன் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும். எனது நாமத்தை இழிவுபடுத்தாமல் மகிமைப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் உங்களிடம் கேட்கிறேன். முதற்பேறான குமாரர்களாக இருப்பவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவருக்கென்று தனிப்பட்ட செயல்பாடு இருக்கிறது, யாராலும் எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியாது. இதுதான் நான் உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் பொறுப்பாகும், அதைக் தட்டிக்கழிக்கக்கூடாது. நான் உங்களிடம் ஒப்படைத்ததை நிறைவேற்றுவதற்காக, உங்கள் முழு மனதுடனும், உங்கள் முழு பெலத்துடனும், உங்களை முழு இருதயத்துடன் நீங்கள் அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

இந்த நாளிலிருந்து, பிரபஞ்ச உலகம் முழுவதிலும், எனது குமாரர்களையும் எனது ஜனங்கள் அனைவரையும் வழிநடத்துவதற்கான கடமையை நிறைவேற்றும் காரியம் எனது முதற்பேறான குமாரர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும், மேலும் அதை நிறைவேற்ற தங்கள் முழு இருதயத்தையும் மனதையும் அர்ப்பணிக்க முடியாத எவரையும் நான் தண்டிப்பேன். இதுவே எனது நீதியாகும். எனது முதற்பேறான குமாரர்களைக் கூட நான் விட்டுவிடவோ அல்லது தப்பிக்கவோ விட மாட்டேன்.

எனது முதற்பேறான குமாரர்களில் ஒருவரை ஏளனம் செய்து அவமதிப்பவர்கள் யாராவது எனது குமாரர்களிடையேயோ எனது ஜனங்களிடையேயோ இருந்தால், நான் அவர்களைக் கடுமையாக தண்டிப்பேன், ஏனென்றால் எனது முதற்பேறான குமாரர்கள் என்னை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள்; யார் அவர்களுக்கு என்ன செய்தாலும், அவர்கள் அதனை எனக்கும் செய்கிறார்கள். எனது நிர்வாக ஆணைகளில் இதுவே மிகவும் கடுமையானதாகும். இந்த ஆணையை மீறும் எனது குமாரர்களுக்கும் எனது ஜனங்களுக்கும் எதிராக எனது நீதியை எனது முதற்பேறான குமாரர்க

ளின் விருப்பப்படி அவர்களை நிர்வகிக்க அனுமதிப்பேன்.

என்னை அற்பமாகக் கருதுகிறவர்களையும், எனது போஜனம், ஆடை, நித்திரை ஆகியவற்றில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துகிறவர்களையும், எனது வெளி விவகாரங்களில் மட்டுமே கலந்துகொள்கிறவர்களையும், எனது பாரத்தைக் கருத்தில் கொள்ளாதவர்களையும், தங்களின் சொந்த செயல்பாடுகளைச் சரியாக நிறைவேற்றுவதில் கவனம் செலுத்தாதவர்களையும் நான் படிப்படியாகக் கைவிடுவேன். காதுள்ள அனைவருக்கும் இது சொல்லப்படுகிறது.

எனக்காக ஊழியத்தை நிறைவேற்றுகிற யாவரும் சச்சரவு இல்லாமல் கீழ்ப்படிதலுடன் சென்றுவிட வேண்டும். கவனமாக இரு, இல்லையெனில் நான் உன்னைத் தண்டிப்பேன். (இது ஒரு கூடுதலான ஆணை.)

எனது முதற்பேறான குமாரர்கள் இப்போதிருந்து இரும்புக் கோலை எடுத்துக்கொண்டு, எல்லா தேசங்களையும் ஜனங்களையும் ஆளவும், எல்லா தேசங்களிடையேயும் ஜனங்களிடையேயும் நடந்து செல்லவும், எல்லா தேசங்களிடையேயும் ஜனங்களிடையேயும் எனது நியாயத்தீர்ப்பையும், நீதியையும், மகத்துவத்தையும் நிறைவேற்றுவதற்கும் எனது அதிகாரத்தை செயல்படுத்தத் தொடங்குவார்கள். எனது குமாரர்களும் எனது ஜனங்களும் இடைவிடாமல் எனக்குப் பயப்படுவார்கள், என்னைத் துதிப்பார்கள், என்னை உற்சாகப்படுத்துவார்கள், என்னை மகிமைப்படுத்துவார்கள், ஏனென்றால் எனது நிர்வாகத் திட்டம் நிறைவேறியிருக்கிறது, எனது முதற்பேறான குமாரர்கள் என்னுடன் ஆட்சி செய்ய முடியும்.

இது எனது நிர்வாக ஆணைகளின் ஒரு பகுதியாகும்; இதற்குப் பிறகு, கிரியையானது முன்னேறிச் செல்லும்போது நான் அவற்றை உங்களுக்குச் சொல்வேன். மேலே உள்ள நிர்வாக ஆணைகளிலிருந்து, நான் எனது கிரியையைச் செய்யும் வேகத்தையும், எனது கிரியை எந்த கட்டத்தை எட்டியுள்ளது என்பதையும் நீங்கள் காண்பீர்கள். இது ஒரு உறுதிப்படுத்தலாக இருக்கும்.

நான் ஏற்கனவே சாத்தானை நியாயந்தீர்த்திருக்கிறேன். ஏனென்றால், எனது சித்தம் தடையின்றி இருப்பதாலும், எனது முதற்பேறான குமாரர்கள் என்னுடன் மகிமையை அடைந்திருப் பதாலும், நான் ஏற்கனவே எனது நீதியையும் மகத்துவத்தையும் உலகத்தின் மீதும் சாத்தானுக்குரிய எல்லாவற்றின் மீதும் பயன் படுத்தியிருக்கிறேன். சாத்தானுக்கு எதிராக நான் ஒரு விரலைக் கூட உயர்த்துவதில்லை அல்லது அவன்மீது கவனம் செலுத்து வதும் இல்லை (ஏனென்றால் அவன் என்னுடன் உரையா டக்கூட தகுதியற்றவனாக இருக்கிறான்). நான் என்ன செய்ய விரும்புகிறேனோ அதைச் செய்கிறேன். எனது கிரியையானது சுமூகமாக, படிப்படியாக முன்னேறுகிறது, மேலும் எனது சித் தமானது பூமி முழுவதும் தடையின்றிப் பரந்திருக்கிறது. இது சாத்தானை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு வெட்கப்படுத்தியிருக் கிறது, மேலும் அவன் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டுவிட்டான், ஆனாலும் இது எனது சித்தத்தை நிறைவேற்றவில்லை. எனது முதற்பேறான குமாரர்களின் மீதும் எனது நிர்வாக ஆணைகளை நிறைவேற்ற நான் அனுமதிக்கிறேன். ஒருபுறம், அவன் மீதான எனது கோபத்தைக் காண மட்டுமே நான் சாத்தானை அனு மதிக்கிறேன்; மறுபுறம், அவனை எனது மகிமையைக் காண நான் அனுமதிக்கிறேன் (எனது முதற்பேறான குமாரர்கள் சாத் தானின் அவமானத்திற்கு மிகச் சிறந்த சாட்சிகள் ஆவர்). நான் அவனை நேரில் தண்டிப்பதில்லை; மாறாக, எனது முதற்பே றான குமாரர்களுக்கு எனது நீதியையும் மகத்துவத்தையும் செயல்படுத்த அனுமதிக்கிறேன். ஏனென்றால், சாத்தான் எனது குமாரர்களை துஷ்பிரயோகம் செய்திருக்கிறான், எனது குமா ரர்களைத் துன்புறுத்தியிருக்கிறான், எனது குமாரர்களை ஒடுக் கியிருக்கிறான், இன்று, அவனது சேவை முடிந்ததும் நான் எனது முதிர்ச்சியடைந்த முதற்பேறான குமாரர்களை அதைக் கண்டுபிடிக்க அனுமதிப்பேன். விழுதலுக்கு எதிராக சாத்தான் வல்லமையற்றவனாக இருக்கிறான். உலகின் அனைத்து தேசங் களின் முடக்கமும் சிறந்த சாட்சியமாக இருக்கிறது; ஜனங்கள்

சண்டை போடுவதும் மற்றும் யுத்தத்தில் ஈடுபடும் தேசங்களும் சாத்தானின் ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சியின் வெளிப்படையான வெளிப் பாடுகள் ஆகும். கடந்த காலத்தில் நான் எந்த அடையாளங்க ளையும் அதிசயங்களையும் காண்பிக்கவில்லை என்பதற்கான காரணம் என்னவென்றால் சாத்தானுக்கு அவமானத்தை ஏற்ப டுத்துவதும், படிப்படியாக எனது நாமத்தை மகிமைப்படுத்து வதுமாகும். சாத்தான் முற்றிலுமாக அழிந்து முடிந்ததும், நான் எனது வல்லமையைக் காட்டத் தொடங்குகிறேன்: நான் சொல் வது நடைமுறைக்கு வருகிறது, மேலும் மனுஷக் கருத்துக்களு டன் ஒத்துப்போகாத இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்கள் நிறைவேறும் (இவை விரைவில் வரவிருக்கும் ஆசீர்வாதங்க ளைக் குறிக்கின்றன). நான் நடைமுறையான தேவன் என்ப தாலும், எனக்கு எந்த விதிகளும் இல்லை என்பதாலும், மேலும் எனது நிர்வாகத் திட்டத்தின் மாற்றங்களின்படி நான் பேசுவதா லும், கடந்த காலத்தில் நான் கூறிய விஷயங்கள் நிகழ்காலத்தில் பொருந்தவேண்டிய அவசியமில்லை. உங்கள் சொந்த கருத்துக் களையே பற்றிக்கொண்டிருக்க வேண்டாம்! நான் விதிகளைக் கடைபிடிக்கும் தேவன் அல்ல; என்னுடன், எல்லாம் சுதந்திர மாகவும், தலை சிறந்ததாகவும் மற்றும் முற்றிலும் விடுதலை யோடும் இருக்கிறது. ஒருவேளை நேற்று கூறப்பட்டவை இன்று காலாவதியாகி இருக்கலாம், அல்லது ஒருவேளை அது இன்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கலாம் (இருப்பினும், எனது நிர்வாக ஆணைகளானது அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதால், அவை ஒருபோதும் மாறாது). இவையே எனது நிர்வாகத் திட்டத்தின் படிகளாகும். விதிமுறைகளைப் பற்றிக்கொண்டிருக்க வேண்டாம். ஒவ்வொரு நாளும் புதிய வெளிச்சமும், புதிய வெளிப்பாடுகளும் தோன் றுகின்றன, இதுவே எனது திட்டமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் எனது வெளிச்சமானது உன்னில் வெளிப்படும், எனது குரலானது பிரபஞ்ச உலகிற்கு வெளிப்படுத்தப்படும். உனக்குப் புரிகிறதா? இதுவே உனது கடமையாகும், நான் உன்னிடம் ஒப்படைத்த பொறுப்பும் இதுதான். ஒரு கணம் கூட நீ இதைப்

புறக்கணிக்கக்கூடாது. நான் அங்கீகரிக்கும் ஜனங்களை நான் இறுதிவரை பயன்படுத்துவேன், இது ஒருபோதும் மாறாது. நான் சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் என்பதால், எந்த வகையான நபர் எந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியும், அதேபோல் எந்த வகையான நபரால் எந்த மாதிரியான காரியத்தைச் செய்ய முடியும் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். இதுவே எனது சர்வவல்லமையாகும்.

ஆதியில் கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடுகள்—அத்தியாயம் 103

இடிமுழக்கம் போன்றதொரு சத்தம் உண்டாகி முழு பிரபஞ்சத்தையும் உலுக்குகிறது. ஜனங்கள் சரியான நேரத்தில் தப்பிக்க முடியாதபடிக்கு இது காதுகளைச் செவிடாக்குமளவிற்கு உரத்த சத்தத்தில் ஒலிக்கிறது. சிலர் கொல்லப்படுகிறார்கள், சிலர் அழிக்கப்படுகிறார்கள், மேலும் சிலர் நியாயந்தீர்க்கப்படுகிறார்கள். இது உண்மையிலேயே ஓர் அதிசயமான காட்சியாக இருக்கிறது, இது போன்றதை யாரும் இதுவரை பார்த்ததில்லை. கவனமாகக் கேளுங்கள்: இடிமுழக்கங்கள் அழுகையின் சத்தத்துடன் வருகின்றன, இந்தச் சத்தமானது பாதாளத்திலிருந்து வருகிறது; நரகத்திலிருந்து வருகிறது. இது என்னால் நியாயந்தீர்க்கப்பட்ட கலகக் குமாரர்களின் கசப்பான சத்தமாகும். நான் சொல்வதைக் கேட்காதவர்களும், எனது வார்த்தைகளைக் கடைப்பிடிக்காதவர்களும் கடுமையாக நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு, எனது கோபாக்கினையின் சாபத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். நியாயத்தீர்ப்பும் கோபாக்கினையும்தான் எனது குரலாக இருக்கிறது; நான் யாரையும் மென்மையாக நடத்துவதில்லை, யாருக்கும் இரக்கம் காட்டுவதில்லை, ஏனென்றால் நான் நீதியுள்ள தேவன், நான் கோபாக்கினையைக் கொண்டிருக்கிறேன்; நான் புடமிடுதலையும், சுத்திகரிப்பையும் மற்றும் அழிவையும் கொண்டிருக்கிறேன். என்னில் எதுவும் மறைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை அல்லது எதுவும்

உணர்ச்சியைச் சார்ந்ததாகவும் இல்லை, மாறாக, எல்லாமே வெளிப்படையாக, நீதியுள்ளவையாக மற்றும் பாரபட்சமற்றவையாக இருக்கின்றன. ஏனென்றால், எனது முதற்பேறான குமாரர்கள் ஏற்கனவே என்னுடன் சிங்காசனத்தில் அமர்ந்து, எல்லா தேசங்களையும் எல்லா ஜனங்களையும் ஆளுகிறார்கள், அநியாயமும் அநீதியுமாக இருக்கும் அந்த விஷயங்களும் ஜனங்களும் இப்போது நியாயந்தீர்க்கப்படப்போகிறார்கள். நான் அவர்களை ஒவ்வொருவராக விசாரிப்பேன், யாரையும் விடமாட்டேன், அவர்களை முழுமையாக வெளிப்படுத்துவேன். எனது நியாயத்தீர்ப்பானது முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு முழுமையாக வெளியரங்கமாக்கப்பட்டுள்ளது, நான் எதையும் மறைத்து வைக்கவில்லை; எனது சித்தத்திற்கு இணங்காத அனைத்தையும் நான் தூக்கி எறிவேன், அது பாதாளத்தில் நித்தியத்திற்கும் அழிந்து போகட்டும். அங்கே நான் அதனை என்றென்றும் எரிய அனுமதிப்பேன். இதுவே எனது நீதியும், எனது நேர்மையுமாகும். இதை யாரும் மாற்ற முடியாது, அனைவரும் எனது கட்டளைக்கு உட்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

வார்த்தைகள் வெறும் வார்த்தைகள்தான் என்றும் உண்மைகள் வெறும் உண்மைகள்தான் என்றும் நினைத்துப் பெரும்பாலானவர்கள் எனது வார்த்தைகளைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். அவர்கள் குருடர்கள்! நானே உண்மையுள்ள தேவன் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாதா? எனது வார்த்தைகளும் உண்மைகளும் ஒரே நேரத்தில் தோன்றுகின்றன. இதுதான் உண்மை இல்லையா? ஜனங்கள் பொதுவாக எனது வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்வதில்லை, மேலும் தெளிவு பெற்றவர்களால் மட்டுமே உண்மையிலேயே எனது வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இதுதான் உண்மை. ஜனங்கள் எனது வார்த்தைகளைப் பார்த்தவுடனேயே, அவர்கள் மிகவும் பயந்து, தங்களை மறைத்துக்கொள்ள எல்லா இடங்களுக்கும் சிதறி ஓடுகிறார்கள். எனது நியாயத்தீர்ப்பு வரும்போது இது இன்னும் அதிகமாகிறது. நான் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தபோது, உலகை அழிக்கும்போது, முதற்பேறான

குமாரர்களைப் பரிபூரணமாக்கும்போது—இவை அனைத்தும் எனது வாயிலிருந்து வரும் ஒற்றை வார்த்தையால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஏனென்றால், எனது வார்த்தையே அதிகாரமாக இருக்கிறது; இதுவே நியாயத்தீர்ப்பு ஆகும். நானேதான் நியாயத்தீர்ப்பும் மகத்துவமும் என்று கூட சொல்லலாம்; இது மாற்ற முடியாத உண்மையாகும். இது எனது நிர்வாக ஆணைகளின் ஓர் அம்சமாக இருக்கிறது; இது ஜனங்களை நான் நியாயந்தீர்ப்பதற்கான ஒரு வழியாகும். எனது பார்வையில், அனைத்தும்—எல்லா ஜனங்களும், எல்லா விவகாரங்களும், எல்லா விஷயங்களும்—எனது கைகளிலும் எனது நியாயத்தீர்ப்பிற்குக் கீழும் இருக்கின்றன. யாரும் அல்லது எதுவும் மிருகத்தனமாக அல்லது வேண்டுமென்றே நடந்து கொள்ளத் துணிவதில்லை, மேலும் அனைத்தும் நான் சொல்லும் வார்த்தைகளின்படிதான் நிறைவேற வேண்டும். மனுஷனின் கருத்துக்களிலிருந்து, எல்லோரும் எனது வார்த்தைகளை விசுவாசிக்கிறார்கள். எனது ஆவியானவர் குரல் கொடுக்கும்போது, எல்லோரும் சந்தேகிக்கிறார்கள். எனது சர்வவல்லமையைப் பற்றி ஜனங்களுக்குச் சிறிதளவேனும் அறிவு இல்லை, மேலும் அவர்கள் எனக்கு எதிராகக் குற்றச்சாட்டுகளையும் வைக்கிறார்கள். நான் இப்போது உனக்குச் சொல்கிறேன், யாரெல்லாம் எனது வார்த்தைகளைக் குறித்து சந்தேகப்படுகின்றனரோ, யாரெல்லாம் எனது வார்த்தைகளை அவமதிக்கின்றனரோ, அவர்கள்தான் அழிக்கப்படவேண்டியவர்கள்; அவர்கள்தான் அழிவின் நிரந்தர குமாரர்களாக இருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து முதற்பேறான குமாரர்களாக இருப்பவர்கள் மிகக் குறைவுதான் என்பதைக் காணலாம், ஏனென்றால் நான் இப்படித்தான் கிரியை செய்கிறேன். நான் முன்பு கூறியது போல், ஒரு விரலைக்கூட அசைக்காமல் நான் எல்லாவற்றையும் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிக்கிறேன்; நான் எனது வார்த்தைகளை மட்டுமே பயன்படுத்துகிறேன். அப்படியானால், இதில்தான் எனது சர்வவல்லமை உள்ளது. எனது வார்த்தைகளில், நான் சொல்வதன் மூலக்காரணத்தையும் நோக்கத்தையும் யாராலும் கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை. ஜனங்களால்

இதை அடைய முடியாது, எனது வழிநடத்துதலைப் பின்பற்றும்போது மட்டுமே அவர்களால் செயல்பட முடிகிறது, எனது நீதியின்படி எனது சித்தத்திற்கு இணங்கிதான் எல்லாவற்றையும் செய்ய முடிகிறது, இதன்மூலம் எனது குடும்பமானது நீதியையும் சமாதானத்தையும் பெற்று என்றென்றும் ஜீவித்து, நித்தியமாக உறுதியுடனும் திடமாகவும் இருக்கும்.

எனது நியாயத்தீர்ப்பு அனைவருக்கும் வருகிறது, எனது நிர்வாக ஆணைகள் அனைவரையும் தொடுகிறது, எனது வார்த்தைகளும் எனது ஆள்தத்துவமும் அனைவருக்கும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. எனது ஆவியானவரின் மகத்தான கிரியைக்கான நேரம் இது (இந்த நேரத்தில், ஆசீர்வதிக்கப்பட இருப்பவர்களும், துரதிர்ஷ்டத்தை அனுபவிக்க இருப்பவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் வேறுபடுத்தப்படுகிறார்கள்). எனது வார்த்தைகள் வெளிவந்தவுடன், ஆசீர்வதிக்கப்பட இருப்பவர்களையும், துரதிர்ஷ்டத்தை அனுபவிக்க இருப்பவர்களையும் நான் வேறுபடுத்தியிருப்பேன். இவையனைத்தும் தெளிவாக இருக்கின்றன, மேலும் இதையெல்லாம் என்னால் ஒரே பார்வையில் பார்க்க முடிகிறது. (எனது மனுஷத்தன்மையைப் பொறுத்து நான் இதைச் சொல்கிறேன்; ஆகவே, இந்த வார்த்தைகள் எனது முன்னறிவிப்புக்கும் நான் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் முரணாக இருப்பதில்லை.) நான் மலைகள், ஆறுகள் மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மத்தியிலும் சுற்றித் திரிகிறேன், பிரபஞ்சத்தின் இடைவெளிகளில் ஒவ்வொரு இடத்தையும் உற்று நோக்கிச் சுத்தப்படுத்துகிறேன், இதனால் அந்த அசுத்தமான இடங்களும் அந்த ஒழுங்கற்ற தேசங்களும் என அனைத்தும் இல்லாமல்போய், எனது வார்த்தைகளின் விளைவாக ஒன்றுமில்லாமல் எரிக்கப்படும். என்னைப் பொறுத்தவரை எல்லாம் எளிதானதுதான். உலகின் அழிவுக்கு நான் முன்குறித்த நேரமானது இதுதான் என்றிருந்தால், ஒரு வார்த்தையின் உச்சரிப்பில் உலகை என்னால் விழுங்க முடியும். எனினும், இப்போது அதற்கான நேரம் இல்லை. எனது திட்டமானது தொந்தரவு இல்லாமலும், எனது நிர்வாகமானது தடைபடாமலும் இருக்க நான் இந்தக் கிரியை

யைச் செய்வதற்கு முன்பு அனைவரும் தயாராக இருக்க வேண்டும். இதை நியாயமாக எப்படிச் செய்வது என்று எனக்குத் தெரியும்: நான் எனது ஞானத்தைக் கொண்டிருக்கிறேன், மேலும் நான் என்னுடைய சொந்த ஏற்பாடுகளையும் கொண்டிருக்கிறேன். ஜனங்கள் ஒரு விரலைக்கூட அசைக்கக் கூடாது; எனது கையால் கொலையுண்டு போகாமல் கவனமாக இருங்கள். இது ஏற்கனவே எனது நிர்வாக ஆணைகளுக்கு நெருக்கமானதாக இருக்கிறது. இதிலிருந்து எனது நிர்வாக ஆணைகளின் கடுமையையும், அவற்றின் பின்னால் உள்ள கொள்கைகளையும் என இதன் இரண்டு பக்கங்களையும் உங்களால் பார்க்க முடிகிறது: ஒருபுறம், எனது சித்தத்திற்கு இணங்காத மற்றும் எனது நிர்வாக ஆணைகளை மீறும் அனைவரையும் நான் கொல்கிறேன்; மறுபுறம், எனது நிர்வாக ஆணைகளை மீறும் அனைவரையும் எனது கடுங்கோபத்தால் சபிக்கிறேன். இந்த இரண்டு அம்சங்களும் இன்றியமையாதவையாகும், மேலும் இவையே எனது நிர்வாக ஆணைகளுக்குப் பின்னால் இருக்கும் நிர்வாகக் கொள்கைகளாகவும் இருக்கின்றன. ஒருவன் எவ்வளவு விசுவாசமாக இருந்தாலும், இந்த இரண்டு கொள்கைகளின்படி எல்லோரும் உணர்ச்சியற்ற நிலையில் கையாளப்படுகிறார்கள். எனது நீதியையும், எனது மகத்துவத்தையும், எனது கோபாக்கினையையும் காட்ட இதுவே போதுமானது, இது எல்லா பூமிக்குரிய விஷயங்களையும், எல்லா உலக விஷயங்களையும், எனது சித்தத்திற்கு இணங்காத எல்லாவற்றையும் எரித்துப்போடும். எனது வார்த்தைகளில் இரகசியங்கள் மறைந்திருக்கின்றன, எனது வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட இரகசியங்களும் இருக்கின்றன. இவ்வாறு, மனுஷ கருத்துக்களின்படி, மற்றும் மனுஷ மனதில், எனது வார்த்தைகள் என்றென்றும் புரிந்துகொள்ள முடியாதவையாக இருக்கின்றன, எனது இருதயமும் என்றென்றும் புரிந்துகொள்ள முடியாததாக இருக்கிறது. அதாவது, நான் மனுஷரை அவர்களின் கருத்துக்களிலிருந்தும் சிந்தனையிலிருந்தும் வெளியேற்ற வேண்டும். இது எனது நிர்வாகத் திட்டத்தின் மிக முக்கியமான விஷயமாகும்.

எனது முதற்பேறான குமாரர்களை ஆதாயப்படுத்துவதற்கும் நான் செய்ய விரும்பும் காரியங்களைச் செய்வதற்கும் நான் இதைச் செய்தாக வேண்டும்.

உலகின் பேரழிவுகள் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகின்றன, மேலும் எனது வீட்டில் பெருங்கேடு விளைவிக்கும் பேரழிவுகள் இன்னும் சக்திவாய்ந்ததாகின்றன. ஜனங்களுக்கு மறைந்துகொள்ளவும், தங்களை மறைத்துக்கொள்ளவும் உண்மையிலேயே எங்கும் இட மில்லை. மாற்றம் இப்போது நடப்பதால், ஜனங்களுக்குத் தங்கள் அடுத்த அடியை எங்கு எடுத்துவைப்பது என்று தெரியவில்லை. எனது நியாயத்தீர்ப்பிற்குப் பின்னரே இது தெளிவாகத் தெரிய வரும். நினைவில் கொள்ளுங்கள்! இவைதான் எனது கிரியை யின் படிகளாக இருக்கின்றன, மேலும் நான் கிரியை செய்யும் வழியும் இதுதான். நான் எனது முதற்பேறான குமாரர்கள் அனைவரையும் ஒவ்வொருவராக ஆறுதல்படுத்துவேன், ஒரே நேரத்தில் ஒரு படி மேலே உயர்த்துவேன்; ஊழியம் செய்பவர்க ளைப் பொறுத்தவரை, நான் அனைவரையும் ஒவ்வொருவராக அகற்றுவேன், அவர்களைக் கைவிடுவேன். இது எனது நிர்வாகத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். ஊழியம் செய்பவர்கள் அனைவரும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, எனது முதற்பேறான குமாரர்களும் வெளிப்படுத்தப்படுவார்கள். (என்னைப் பொறுத்தவரை, இது மிகவும் எளிதானது. ஊழியம் செய்பவர்கள் எனது வார்த்தைக ளைக் கேட்டபின், அவர்கள் அனைவரும் படிப்படியாக எனது வார்த்தைகளின் நியாயத்தீர்ப்புக்கும் அச்சுறுத்தலுக்கும் முன்பாக விலகிப்போவார்கள், பின்னர் எனது முதற்பேறான குமாரர்கள் மட்டுமே இருப்பார்கள். இது தானாக நிகழக்கூடிய ஒன்றல்ல, மேலும் மனுஷனின் எண்ணம் மாற்றக்கூடிய ஒன்றும் அல்ல; மாறாக, இது எனது ஆவியானவர் நேரில் கிரியை செய்வது ஆகும்.) இது ஒரு தொலைதூர நிகழ்வு இல்லை, மேலும் உங்க ளால் ஓரளவிற்கு இந்தக் கட்ட எனது கிரியை மற்றும் வார்த் தைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து அதை உணர முடியும். எனது வார்த் தைகளின் கணிக்க முடியாத தன்மை ஜனங்களுக்குப் புரிவ

தில்லை என்று ஏன் அதிகமாகப் பேசுகிறேன். நான் எனது முதற்பேறான குமாரர்களிடம் ஆறுதல், இரக்கம் மற்றும் அன்பு ஆகிய தொனிகளில் பேசுகிறேன் (ஏனென்றால் நான் எப்போதும் இந்த ஜனங்களை தெளிவுபடுத்துகிறேன், நான் அவர்களை முன்குறித்திருப்பதால் அவர்களைவிட்டுச் சென்றிட மாட்டேன்), அதே நேரத்தில் எனது முதற்பேறான குமாரர்களைத் தவிர மற்றவர்களை நான் கடுமையான நியாயத்தீர்ப்போடு, அச்சுறுத்தல்களோடு, மற்றும் மிரட்டலுடன் நடத்துகிறேன், இது அவர்களின் உணர்வுகள் எப்போதும் செயல்பாட்டில் இருக்கும் அளவிற்கு அவர்களைத் தொடர்ந்து பயத்துடன் உணரவைக்கிறது. நிலைமை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு வளர்ந்தவுடன், அவர்கள் இந்த நிலையிலிருந்து தப்பித்து விடுவார்கள் (நான் உலகை அழிக்கும்போது, இந்த ஜனங்கள் பாதாளத்தில் இருப்பார்கள்), ஆனாலும் அவர்கள் ஒருபோதும் எனது கரத்தின் நியாயத்தீர்ப்பில் இருந்து தப்பிக்க மாட்டார்கள் அல்லது இந்தச் சூழ்நிலையிலிருந்து விடுபட மாட்டார்கள். அப்படியானால், இதுவே அவர்களின் நியாயத்தீர்ப்பு ஆகும்; இதுவே அவர்களின் ஆக்கினைத்தீர்ப்புமாகும். புறதேசத்தினர் வரும் நாளில், இந்த ஜனங்களை ஒவ்வொருவராக நான் வெளிப்படுத்துவேன். இவையே எனது கிரியையின் படிகளாகும். நான் முன்பு பேசிய அந்த வார்த்தைகளுக்குப் பின்னால் உள்ள நோக்கத்தை நீங்கள் இப்போது புரிந்துகொள்கிறீர்களா? எனது கருத்துப்படி, நிறைவேறாத ஒன்று கூட நிறைவேற்றப்பட்ட ஒன்றுதான், ஆனால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒன்று என்பது நிறைவேற்றப்பட்ட ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. ஏனென்றால், எனது ஞானமும், கிரியை செய்யும் முறையும் என்னிடம் இருக்கின்றன, இவை மனுஷருக்கு வெறுமனே விவரிக்க முடியாதவையாக இருக்கின்றன. இந்தப் படி மூலம் நான் முடிவுகளை அடைந்தவுடன் (என்னை எதிர்க்கும் அனைத்துப் பொல்லாதவர்களையும் நான் வெளிப்படுத்தியவுடன்), நான் அடுத்த படியைத் தொடங்குவேன், ஏனென்றால் எனது சித்தமானது தடையற்றதாக இருக்கிறது,

மேலும் எனது நிர்வாகத் திட்டத்தைத் தடுக்க யாரும் துணிவதில்லை, ஏதேனும் தடைகளை ஏற்படுத்திடவும் துணிவதில்லை—அவர்கள் அனைவரும் வழிவிட வேண்டும்! சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் பிள்ளைகளே, நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்! நான் சீயோனிலிருந்து வந்து, எனது முதற்பேறான குமாரர்களை ஆதாயப்படுத்துவதற்கும், உங்கள் தந்தையை அவமானப்படுத்துவதற்கும் (இந்த வார்த்தைகள் சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் சந்ததியினரை நோக்கமாகக் கொண்டவை), எனது முதற்பேறான குமாரர்களுக்கு ஆதரவளிக்கவும், எனது முதற்பேறான குமாரர்களுக்கு எதிராகச் செய்யப்பட்ட தவறுகளைச் சரிசெய்வதற்கும் உலகில் மாம்சமாகியிருக்கிறேன். எனவே, மீண்டும் காட்டுமிராண்டித்தனமாக இருக்காதீர்கள்; எனது முதற்பேறான குமாரர்களை உங்களைக் கையாள அனுமதிப்பேன். கடந்த காலத்தில், எனது குமாரர்கள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள், ஒடுக்கப்பட்டார்கள், பிதா தமது குமாரர்களுக்காக வல்லமையை பயன்படுத்துவதால், இனியும் கொடுமைப்படுத்தப்படாமல் ஒடுக்கப்படாமல் எனது குமாரர்கள் எனது அன்பான அரவணைப்பிற்குத் திரும்புவார்கள். நான் அநீதியானவர் அல்ல; இது எனது நீதியைத்தான் காட்டுகிறது, மேலும் இது உண்மையிலேயே “நான் நேசிப்பவர்களை நேசிப்பதும், நான் வெறுப்பவர்களை வெறுப்பதும்” ஆகும். நான் அநீதியானவர் என்று நீங்கள் சொன்னால், நீங்கள் விரைந்து வெளியேற வேண்டும். எனது வீட்டில் வெட்கமின்றி, எதுவும் செய்யாதவராக இருக்க வேண்டாம். நான் இனியும் உன்னைப் பார்க்காதபடிக்கு நீ துரிதமாக உனது வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். பாதாளம்தான் நீங்கள் சென்றடையும் இடமாக இருக்கிறது, அங்குதான் நீங்கள் இளைப்பாறுவீர்கள். நீங்கள் எனது வீட்டில் இருந்தால், உங்களுக்கு இடமே இருக்காது, ஏனென்றால் நீங்கள் சுமை என்னும் மிருகங்களாக இருக்கிறீர்கள்; நீங்கள்தான் நான் பயன்படுத்தும் கருவிகளாகவும் இருக்கிறீர்கள். உங்களால் எனக்கு இனியும் எந்தப் பயனும் இல்லாதபோது, உங்களை எரித்துப்போட நான் உங்களை

நெருப்பில் எறிவேன். இதுவே எனது நிர்வாக ஆணையாகும்; நான் இதை இவ்வாறாகத்தான் செய்ய வேண்டும், இது மட்டுமே நான் கிரியை செய்யும் முறையைக் காட்டுகிறது, மேலும் எனது நீதியையும் எனது மகத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. மிக முக்கியமாக, இவ்வாறாக மட்டுமே எனது முதற்பேறான குமாரர்கள் என்னுடன் வல்லமையாக ஆட்சி செய்ய அனுமதிக்கப்படுவார்கள்.

முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்— அத்தியாயம் 4

எனக்கு முன் ஊழியம் செய்யும் என் ஜனங்கள் அனைவரும் கடந்த காலத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்: என் மீதான உங்கள் அன்பு தூய்மையற்றதாக இருந்ததா? என்னிடத்தில் உங்கள் விசுவாசம் தூய்மையானதாகவும் முழு மனதுடனும் இருந்ததா? என்னைப் பற்றிய உங்கள் அறிவு உண்மையாக இருந்ததா? உங்கள் இருதயங்களுக்குள் நான் எவ்வளவு இடத்தைப் பிடித்திருந்தேன்? நான் உங்கள் இருதயங்களை முழுவதுமாக நிரப்பினேனா? என் வார்த்தைகள் உங்களுக்குள் எந்தளவிற்கு நிறைவேறின? என்னை ஒரு முட்டாள் என்று கருதாதீர்கள்! இந்த விஷயங்கள் எனக்கு முற்றிலும் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன! இன்று, என் இரட்சிப்பின் குரல் உச்சரிக்கப்படுவதால், என் மீதான உங்கள் அன்பு சிறிதளவேனும் அதிகரித்துள்ளதா? என்மீதான உங்கள் விசுவாசத்தின் ஒரு பகுதி தூய்மையடைந்துள்ளதா? என்னைப் பற்றிய உங்கள் அறிவு ஆழமடைந்துள்ளதா? கடந்த காலத்தில் வழங்கப்பட்ட புகழ் இன்று உங்கள் அறிவுக்கு உறுதியான அடித்தளம் அமைத்துக் கொடுத்ததா? உங்களுக்குள் எந்தளவிற்கு என் ஆவி ஆக்கிரமித்துள்ளது? எனது உருவம் உங்களுக்குள் எவ்வளவு இடம் பிடித்துள்ளது? எனது வார்த்தைகள் உங்களுக்குள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளனவா? உங்கள் அவமானத்தை மறைக்க உங்களுக்கு எங்கும் இடமில்லை என்று நீங்கள் உண்மையி

லேயே நினைக்கிறீர்களா? நீங்கள் என் ஜனங்களாக இருக்கத் தகுதியற்றவர்கள் என்று நீங்கள் உண்மையிலேயே நம்புகிறீர்களா? மேலே உள்ள கேள்விகளை நீங்கள் முற்றிலும் பொருட்படுத்தவில்லை எனில், நீ கலங்கிய நீரில் மீன்பிடிக்கிறாய் என்பதையும், எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க மட்டுமே நீ இருக்கிறாய் என்பதையும், நான் முன்னரே தீர்மானித்த நேரத்தில் நீ நிச்சயமாக அகற்றப்பட்டு, இரண்டாவது முறையாகப் பாதாளத்திற்குள் தள்ளப்படுவாய் என்பதையும் இது காட்டுகிறது. இவை எனது எச்சரிக்கை வார்த்தைகள், இவற்றை இலகுவாக எடுத்துக் கொள்ளும் எவரும் எனது நியாயத்தீர்ப்பால் தாக்கப்படுவார்கள், மேலும் நியமிக்கப்பட்ட நேரத்தில் பேரழிவைச் சந்திப்பார்கள். இது அப்படித்தானே அல்லவா? இதை விளக்குவதற்கு நான் இன்னும் உதாரணங்களை வழங்க வேண்டுமா? உங்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியை வழங்க நான் இன்னும் தெளிவாகப் பேச வேண்டுமா? சிருஷ்டிக்கத் துவங்கிய காலத்திலிருந்து இன்று வரை, அநேகர் என் வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படியாமல், எனது மீட்பின் பாதையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள்; இறுதியில், அவர்களின் சரீரங்கள் அழிந்து, அவர்களின் ஆவிகள் பாதாளத்திற்குள் வீசப்படுகின்றன, இன்றும் அவை கடுமையான சிட்சிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றன. அநேகர் என் வார்த்தைகளைப் பின்பற்றியிருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் என் ஞானத்திற்கும் வெளிச்சத்திற்கும் எதிராகச் சென்றுவிட்டனர், இவ்வாறு என்னை ஒதுக்கித் தள்ளி, சாத்தானின் ராஜ்யத்திற்குள் சென்று, என்னை எதிர்ப்பவர்களில் ஒருவராக மாறிவிட்டார்கள். (இன்று என்னை நேரடியாக எதிர்ப்பவர்கள் அனைவரும் என் வார்த்தைகளின் ஆழமற்ற விஷயங்களை மட்டுமே கடைப்பிடித்து, என் வார்த்தைகளின் சாராம்சத்திற்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கிறார்கள்.) நேற்று நான் பேசிய வார்த்தைகளை வெறுமனே கேட்டவர்கள் மட்டும் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் கடந்த காலத்தின் “குப்பைகளை” கைகளில் கொண்டு இன்றைய “விளைபொருட்களை” பொக்கிஷமாகக் கருத மறுக்

கிறார்கள். இந்த ஜனங்கள் சாத்தானால் சிறைபிடிக்கப்பட்ட தோடு மட்டுமல்லாமல், நித்திய பாவிகளாகவும், என் சத்துருக் களாகவும் மாறிவிட்டார்கள், அவர்கள் என்னை நேரடியாக எதிர்க் கிறார்கள். அத்தகையவர்கள் என் கோபத்தின் உச்சத்தில் என் நியாயத்தீர்ப்பின் பொருள்களாக இருக்கிறார்கள், இன்றும் அவர் கள் குருடர்களாக, இருண்ட நிலவறைகளுக்குள் இருக்கிறார்கள் (அதாவது, அத்தகைய ஜனங்கள் சாத்தானால் கட்டுப்படுத்தப் படும் அழுகிய பிரேதங்களாக இருக்கிறார்கள்; அவர்களது கண் கள் என்னால் மறைக்கப்பட்டுள்ளதால், நான் அவர்களைக் குரு டர்கள் என்கிறேன்). உங்கள் சான்றாதாரத்திற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டு வழங்குவது நல்லது, இதன் மூலம் நீங்கள் கற்றுக்கொள் ளலாம்.

பவுலின் குறிப்பின் படி, நீங்கள் அவனுடைய வரலாற்றை யும், அவனைப் பற்றிய சில கதைகளையும் துல்லியமற்றவை என்றும் யதார்த்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டவை என்றும் நினைப் பீர்கள். அவன் சிறு வயதிலிருந்தே அவனது பெற்றோரால் கற் பிக்கப்பட்டான், என் ஜீவனைப் பெற்றான், என் முன்குறித்த லின் விளைவாக அவன் எனக்குத் தேவையான திறமையைப் பெற்றிருந்தான். அவனுடைய 19 வயதில், அவன் வாழ்க்கை யைப் பற்றிய பல்வேறு புத்தகங்களைப் படித்தான்; ஆகவே, அவனுடைய திறமை காரணமாகவும், என் தெளிவுபடுத்தல் மற்றும் வெளிச்சத்தின் காரணமாகவும், அவன் ஆன்மீக விஷயங்களைப் பற்றி சில நுண்ணறிவால் பேச முடிந்தது மட்டுமல்லாமல், எனது நோக்கங்களையும் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது என்பதைப் பற்றி நான் விரிவாகப் பேசத் தேவையில்லை. நிச்சயமாக, இது உள் மற்றும் வெளிப்புற காரணிகளின் கலவையை தவிர்க்கவில்லை. ஆயினும்கூட, அவனது ஒரு குறைபாடு என்னவென்றால், அவ னது திறமைகள் காரணமாக, அவன் பெரும்பாலும் வாய்சொல் வீரனாகவும் தற்புகழ்ச்சி கொண்டவனாகவும் இருந்தான். இதன் விளைவாக, அவனது கீழ்ப்படியாமை காரணமாக—கீழ்ப்படியா மையின் ஒரு பகுதி பிரதான தூதரை நேரடியாக பிரதிநிதித்து

வப்படுத்தியதாகும். நான் முதல் முறையாக மாம்சமாக மாறிய போது, அவன் என்னை மீறுவதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் செய்தான். என் வார்த்தைகளை அறியாதவர்களில் அவனும் ஒருவனாக இருந்தான், அவனுடைய இருதயத்தில் இருந்து என் இடம் ஏற்கனவே மறைந்துவிட்டது. அத்தகையவர்கள் என் தெய்வீகத்தன்மையை நேரடியாக எதிர்க்கிறார்கள், என்னால் தாக்கப்படுகிறார்கள், மேலும் இறுதியில் தலை குனிந்து தங்கள் பாவங்களை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆகையால், அவனுடைய வலுவான விஷயங்களை நான் பயன்படுத்தியபின், அதாவது, அவன் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் எனக்குக் கிரியை செய்தபின், அவன் மீண்டும் தனது பழைய வழிகளுக்குச் சென்றான், மேலும் அவன் என் வார்த்தைகளுக்கு நேரடியாகக் கீழ்ப்படியவில்லை என்றாலும், அவன் என் உள் வழிகாட்டுதலுக்கும் தெளிவுபடுத் துதலுக்கும் கீழ்ப்படியவில்லை, இதனால் அவன் கடந்த காலத் தில் செய்ததெல்லாம் பயனற்றதாகியது; வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவன் பேசிய மகிமையின் கிரீடம் வெற்றுச் சொற்களாக மாறியது, இது அவனது சொந்தக் கற்பனையின் விளைவாகும், ஏனென்றால் இன்றும் அவன் என் நிபந்தனை களின் சிறைப்பிடிப்பிற்குள் என் நியாயத்தீர்ப்புக்கு உட்படுத் தப்படுகிறான்.

மேலேயுள்ள எடுத்துக்காட்டில் இருந்து பார்த்தோமேயா னால், யார் என்னை எதிர்க்கிறார்களோ (என் மாம்ச உருவத்தை மட்டுமல்ல, மிக முக்கியமாக, என் வார்த்தைகளையும், என் ஆவியையும்—அதாவது, என் தெய்வீகத்தன்மையை எதிர்ப்பது), அவர்கள் என் நியாயத்தீர்ப்பை அவர்களின் மாம்சத்தில் பெறு கிறார்கள். என் ஆவி உன்னை விட்டு விலகும்போது, நீ கீழ்நோக் கிச் சரிந்து, நேரடியாகப் பாதாளத்திற்குள் இறங்குகிறாய். உன் மாம்ச உடல் பூமியில் இருந்தாலும், நீ மனநோயால் பாதிக் கப்பட்டவனைப் போன்றவன்: நீ உன் நியாயத்தை இழந்து, உடனடியாக ஒரு பிரேதமாக உணர்கிறாய், அதாவது உன் மாம் சத்தைத் தாமதமின்றி முடித்துக்கட்ட என்னிடம் கெஞ்சுகிறாய்.

ஆவியைக் கொண்டிருக்கிற உங்களில் அநேகர் இந்தச் சூழ்நிலைகளைப் பற்றி ஆழ்ந்த புரிதலைக் கொண்டுள்ளீர்கள், மேலும் விரிவாக நான் சொல்லத் தேவையில்லை. கடந்த காலத்தில், நான் சாதாரண மனிதத்தன்மையில் கிரியை செய்தபோது, அநேகர் ஏற்கனவே என் கோபத்திற்கும் மகத்துவத்திற்கும் எதிராகத் தங்களை அளவிட்டுக் கொண்டனர், ஏற்கெனவே எனது ஞானத்தையும் மனநிலையையும் சிறிதளவு அறிந்திருக்கிறார்கள். இன்று, நான் தெய்வீகமாக நேரடியாகப் பேசுகிறேன், செயல்படுகிறேன், இன்னும் சிலர் என் கோபத்தையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் தங்கள் கண்களால் பார்ப்பார்கள்; மேலும், நியாயத்தீர்ப்பின் யுகத்தின் இரண்டாம் பாகத்தின் முக்கிய கிரியை என்னவென்றால், என் ஜனங்கள் அனைவருமே மாம்சத்தில் என் கிரியைகளை நேரடியாக அறிந்து கொள்வதும், உங்கள் அனைவரையும் என் மனநிலையை நேரடியாகப் பார்க்க வைப்பதும் ஆகும். ஆயினும், நான் மாம்சத்தில் இருப்பதால், நான் உங்கள் பலவீனங்களை எண்ணிப்பார்க்கிறேன். நீங்கள் உங்கள் ஆவி, ஆத்மா மற்றும் சரீரத்தை விளையாட்டுப் பொருளாகக் கருதி, எந்தச் சிந்தனையும் இல்லாமல் அவற்றைச் சாத்தானுக்கு அர்ப்பணிக்க மாட்டீர்கள் என்பதே என் நம்பிக்கை ஆகும். உங்களிடம் உள்ள அனைத்தையும் பொக்கிஷமாக வைத்திருப்பது நல்லது, அவற்றை ஒரு விளையாட்டாகக் கருதக்கூடாது, ஏனென்றால் இதுபோன்ற விஷயங்கள் உங்கள் தலையெழுத்துடன் தொடர்புடையவை. என் வார்த்தைகளின் மெய்யான அர்த்தத்தை உங்களால் உண்மையில் புரிந்துகொள்ள முடிகிறதா? என் மெய்யான உணர்வுகளை உங்களால் கருத்தில் கொள்ள இயலுமா?

பரலோகத்திலுள்ள ஆசீர்வாதங்களுக்கு ஒத்திருக்கிற பூமியிலுள்ள என் ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்க உங்களுக்கு விருப்பமா? உங்கள் வாழ்க்கையில் மிகவும் மதிப்புமிக்க மற்றும் அர்த்தமுள்ள விஷயங்களாக என்னைப் பற்றிய புரிதலையும், என் வார்த்தைகளின் இன்பத்தையும், என்னைப் பற்றிய அறிவையும் பொக்கிஷமாக வைத்திருக்க உங்களுக்கு விருப்பமா? உங்கள்

சொந்த எதிர்பார்ப்புகளை எண்ணிச் சிந்திக்காமல், உங்களால் மெய்யாகவே உங்களை என்னிடம் முழுமையாகச் சமர்ப்பிக்க இயலுமா? ஒர் ஆட்டைப் போல என்னால் நீங்கள் வழிநடத்தப்பட வும், கொல்லப்படவும் உங்களால் மெய்யாகவே உங்களை அனுமதிக்க இயலுமா? இதுபோன்ற விஷயங்களை அடையக் கூடிய திறன் கொண்டவர்கள் உங்களில் யாராவது இருக்கிறார் களா? என்னால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, என் வாக்குதத்தங்க ளைப் பெறுபவர்கள் அனைவரும் என் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுகிறார்கள் என்று இருக்குமோ? இந்த வார்த்தைகளிலிருந்து நீங்கள் எதையேனும் புரிந்துகொண்டீர்களா? நான் உங்களைச் சோதித்தால், நீங்கள் மெய்யாகவே உங்களை என் தேவ திட் டத்தில் ஈடுபடுத்த இயலுமா, மேலும் இந்தச் சோதனைகளுக்கு மத்தியில், என் நோக்கங்களைத் தேடி, என் இருதயத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியுமா? நீ உருக்கமான பல சொற்களைப் பேசவேண்டும் என்றோ அல்லது பல உற்சாகமான கதைகளைச் சொல்லவேண்டும் என்றோ நான் விரும்பவில்லை; மாறாக, உன்னால் எனக்குச் சிறந்த சாட்சி கொடுக்க முடியும் என்றும், உன்னால் முழுமையாகவும் ஆழமாகவும் யதார்த்தத்திற்குள் நுழைய முடியும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் நேரடியாகப் பேசவில்லை என்றால், உன்னைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தையும் நீ கைவிட்டு, நான் உன்னைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள நீ என்னை அனுமதிப்பாயா? எனக்குத் தேவைப்படும் உண்மை இது அல்லவா? என் வார்த்தைகளில் உள்ள அர்த்தத்தை யார் புரிந்துகொள்ள முடியும்? ஆயினும்கூட, இனியும் என் வார்த்தைகளின் தவறான புரிதலினால் நீங்கள் பாரமடையக் கூடாது என்றும், உங்கள் பிரவேசத்தில் நீங்கள் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்றும், என் வார்த்தைகளின் சாராம்சத்தைப் புரிந் துகொள்ள வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது எனது வார்த்தைகளைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்வதிலிருந்தும், என் அர்த்தம் குறித்துத் தெளிவாகத் தெரியாமலிருப்பதிலிருந்தும், இதனால் எனது ஆளுகைக் கட்டளைகளை மீறுவதிலிருந்தும்

உங்களைத் தடுக்கும். உங்களுக்கான எனது நோக்கங்களை என் வார்த்தைகளில் இருந்து நீங்கள் புரிந்துகொள்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன். உங்கள் சொந்த எதிர்பார்புகளைப் பற்றி மேலும் சிந்திக்காதீர்கள், எல்லாவற்றிலும் தேவனின் திட்டங்களுக்குக் கீழ்படிய நீங்கள் எனக்கு முன்பாகத் தீர்மானித்தபடி செயல்ப டுங்கள். என் வீட்டுக்குள் நிற்பவர்கள் அனைவரும் தங்களால் முடிந்தவரைச் செய்ய வேண்டும்; பூமியில் எனது கிரியையின் கடைசிப் பகுதிக்கு நீ உன்னில் சிறந்ததை வழங்க வேண்டும். இதுபோன்ற விஷயங்களை கடைபிடிக்க நீ மெய்யாகவே விரும் புகிறாயா?

பிப்ரவரி 23, 1992

முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்—அத்தியாயம் 5

என் ஆவியின் குரல் என் மனநிலையின் முழு வெளிப்பா டாகும். உங்களுக்குப் புரிகிறதா? இந்த விஷயத்தில் தெளிவாக இல்லாவிட்டால் அது என்னை நேரடியாக எதிர்ப்பதற்கு ஒப் பாகும். இதற்குள் அடங்கியுள்ள முக்கியத்துவத்தை நீங்கள் மெய் யாகவே பார்த்தீர்களா? உங்களுக்காக நான் எவ்வளவு முயற் சியை, எவ்வளவு சக்தியைச் செலவிடுகிறேன் என்று உண்மை யிலேயே உங்களுக்குத் தெரியுமா? நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள், எனக்கு முன் எப்படி நடந்து கொண்டீர்கள் என்பதை மனம் திறந்து சொல்ல உண்மையிலேயே உங்களுக்குத் தைரியம் உண்டா? என் முகத்திற்கு முன்பாகவே நீங்கள் உங்களை என் ஜனங்கள் என்று நீங்களே அழைத்துக் கொள்ளும் துணிவு உங் களிடம் உள்ளது—உங்களுக்கு வெட்கம் கிடையாது, அதற்கும் கீழாக, எந்த உணர்வும் கிடையாது! விரைவில் அல்லது அப் பால், உங்களைப் போன்றவர்கள் எனது வீட்டிலிருந்து வெளி யேற்றப்படுவார்கள்! நீங்கள் எனக்கு சாட்சியமாக இருந்தீர்கள்

என்பதைக் கருதிக் கொண்டு பழைய போர்ச்சேவகராக என்னுடன் வர வேண்டாம்! இது, மனிதகுலத்துக்குச் செய்யும் திறன் கொண்ட ஒரு விஷயம்தானா? உனது நோக்கங்கள் மற்றும் உனது குறிக்கோள்களில் எதுவும் மிஞ்சி இருக்கவில்லை என்றால், நீ நீண்ட காலமாக வேறு பாதையில் சென்றிருப்பாய். மனித இருதயத்தில் எவ்வளவு வைத்திருக்க முடியும் என்று எனக்குத் தெரியாது என்று நினைக்கிறாயா? இந்த நேரத்திலிருந்து, எல்லா விஷயங்களிலும், நீ நடைமுறையின் யதார்த்தத்திற்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும்; கடந்த காலங்களில் நீ செய்ததைப் போல, வீணான பேச்சு மட்டும் பேசுவது இனிமேல் உன்னைப் பாதுகாக்காது. கடந்த காலத்தில், உங்களில் பெரும்பாலோர் எனது கூரையின் கீழ் ஒட்டுண்ணிகளாக இருக்க முடிந்தது; இன்று நீங்கள் உறுதியாக நிற்க முடிகிறது என்பது என் வார்த்தைகளின் தீவிரத்தினால் தான். நான் தோராயமாகவும் நோக்கமின்றியும் பேசுகிறேன் என்று நீ நினைக்கிறாயா? சாத்தியமே இல்லை! நான் மேலேயிருந்து எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறேன், மேலேயிருந்து எல்லாவற்றின் மீதும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறேன். அதே போல், பூமியின் மீது என் இரட்சிப்பை அதற்குரிய இடத்தில் வைத்திருக்கிறேன். நான் கவனிக்காத ஒரு கணமும் இல்லை, என் ரகசிய இடத்திலிருந்து, மனிதர்களின் ஒவ்வொரு அசைவையும் அவர்கள் சொல்லும் மற்றும் செய்யும் எல்லாவற்றையும் நான் கவனிக்கிறேன். மனிதர்கள் எனக்குத் திறந்த புத்தகங்கள்: நான் ஒவ்வொருவரையும் மற்றும் அனைவரையும் பார்க்கிறேன் மற்றும் அறிவேன். இரகசிய இடம் என் வாசஸ்தலம், மற்றும் பரலோகத்தின் முழுப் பெட்டகமும் நான் படுத்திருக்கும் படுக்கையாகும். சாத்தானின் சக்திகள் என்னை அடைய முடியாது, ஏனென்றால் நான் மகத்துவம், நீதி மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பினால் நிறைந்திருக்கிறேன். ஒரு விளக்க முடியாத இரகசியம் என் வார்த்தைகளில் அடங்கியுள்ளது. நான் பேசும்போது, நீங்கள் குழப்பத்தில் மூழ்கி, அப்போதுதான் தண்ணீரில் எறியப்பட்ட பறவைகள் போல ஆகிவிடுவீர்கள், அல்லது பயந்துபோன குழந்

தைகள் போல, எதுவும் தெரியாதவர்கள் போலத் தோன்றுவீர்கள், ஏனென்றால் உங்கள் ஆவி சிந்திக்க இயலாத ஒரு நிலைக்கு வீழ்ந்து விட்டது. ரகசிய இடம் என் வாசஸ்தலம் என்று நான் ஏன் சொல்கிறேன்? எனது வார்த்தைகளின் ஆழமான அர்த்தம் உனக்குத் தெரியுமா? மனிதர்கள் மத்தியில் என்னை அறிந்து கொள்ளும் திறன் கொண்டவர்கள் யார்? தங்கள் தந்தையையும் தாயையும் அறிந்திருப்பதுபோல என்னை அறிந்து கொள்ளும் திறன் கொண்டவர்கள் யார்? என் வாசஸ்தலத்தில் இருந்து கொண்டு, நான் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கிறேன்: பூமியிலுள்ள எல்லா ஜனங்களும் “உலகைச் சுற்றிலும் பயணம்” செய்வது பற்றிப் பரபரப்பாக இருக்கிறார்கள், முன்னும் பின்னுமாக விரைந்து செல்கிறார்கள், இவை அனைத்துமே அவர்களின் விதி மற்றும் அவர்களின் எதிர்காலத்திற்காகத்தான். என் ராஜ்யத்தைக் கட்டியெழுப்பத் தனது சக்தியைக் கொடுக்க முடிந்தாலும்கூட, மூச்சு விடும் அளவுக்கான சிரமம் மேற்கொள்ளவும்கூட ஒருவர் இல்லை. நான் மனிதர்களை சிருஷ்டித்தேன், அவர்களைப் பலமுறை உபத்திரவத்திலிருந்து மீட்டிருக்கிறேன்; இருப்பினும், இந்த மனிதர்கள் அனைவருமே நன்றியற்றவர்கள்: என் இரட்சிப்பின் அனைத்து சம்பவங்களையும் அவர்களில் ஒருவரால் கூட கணக்கிட முடியாது. உலகத்தை உருவாக்கியதிலிருந்து இன்று வரை இது பல ஆண்டுகளாக—பல நூற்றாண்டுகளாக இப்படியே உள்ளது; நான் பல அற்புதங்களைச் செய்திருக்கிறேன், என் ஞானத்தைப் பல முறை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறேன். ஆயினும் கூட, மனிதர்கள் மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களைப் போலவே அறிவு குழம்பியவர்களாகவும், உணர்ச்சியற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள், என் விவகாரங்களுக்குச் செவிசாய்க்கும் நோக்கம் சிறிதளவும் இன்றி சில சமயங்களில் காட்டில் மிரண்டு ஓடும் மிருகங்களைப் போல இருக்கிறார்கள். பல முறை, நான் மனிதர்களுக்கு மரண தண்டனை வழங்கியுள்ளேன், அவர்கள் மரிக்கும்படிக்கு மரண தண்டனை விதித்துள்ளேன், ஆனால் எனது நிர்வாகத் திட்டத்தை யாராலும் மாற்ற முடியாது. ஆகையால்,

என் கைகளில், மனிதர்கள் தாங்கள் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் பழைய விஷயங்களைத் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்துகிறார்கள். எனது கிரியையின் படிகளின் காரணமாக, ஒரு பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்து, சீரழிந்த, நடத்தை கெட்ட, இழிந்த, கீழ்த்தரமான மனிதர்களான உங்களை நான் மீண்டும் ஒருமுறை மீட்டிருக்கிறேன்.

எனது திட்டமிடப்பட்ட கிரியை ஒரு கணம் கூட இயங்குவதில் நிறுத்தம் இன்றி முன்னோக்கி விரைகிறது. ராஜ்யத்தின் காலத்திற்கு நகர்ந்து, என் ஜனங்களாக உங்களை என் ராஜ்யத்திற்குள் கொண்டு சென்றபின், நீங்கள் செய்யவேண்டிய எனது மற்ற கோரிக்கைகள் உள்ளன; அதாவது, இந்த யுகத்தை நான் ஆளுகை செய்வதற்கான சட்டதிட்டங்களின் சாசனத்தை உங்கள் முன் பிரகடனப்படுத்துவேன்:

நீங்கள் என் ஜனங்கள் என்று அழைக்கப்படுவதால், உங்களால் என் நாமத்தை மகிமைப்படுத்த முடியும்; அதாவது, சோதனையின் மத்தியில் சாட்சியம் அளிக்க முடியும். யாராவது என்னை இனிய சொற்களால் ஏமாற்றி, என்னிடமிருந்து உண்மையை மறைக்க முயன்றால், அல்லது என் முதுகுக்குப் பின்னால் அவமானகரமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டால், அத்தகையவர்கள் எந்த விதிவிலக்கும் இல்லாமல், நான் அவர்களைக் கையாள்வதற்காகக் காத்திருக்கும் படிக்கு, துரத்தப்பட்டு என் வீட்டிலிருந்து அகற்றப்படுவார்கள். கடந்த காலங்களில் என்னிடம் விசுவாசமற்றவர்களாகவும், வாரிசுரிமைக்கு ஒவ்வாதவர்களாகவும் இருந்தவர்கள், வெளிப்படையாக என்னை நியாயந்தீர்க்க இன்று மீண்டும் எழுந்தவர்கள்—அவர்களும் என் வீட்டை விட்டு விரட்டப்படுவார்கள். என் ஜனங்களாக இருப்பவர்கள் தொடர்ந்து என் பாரங்களைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும், அதே போல் என் வார்த்தைகளை அறியவும் நாட வேண்டும். இதுபோன்றவர்களுக்கு மட்டுமே நான் பிரகாசத்தைத் தருவேன், அவர்கள் நிச்சயமாக என் வழிகாட்டுதலிலும் பிரகாசத்தின் கீழும் வாழ்வார்கள், ஒருபோதும் சிட்சையை எதிர்கொள்வதில்லை. என்

பாரங்களைக் கருத்தில் கொள்ளத் தவறியவர்கள், தங்கள் சொந்த எதிர்காலங்களைத் திட்டமிடுவதில் கவனம் செலுத்துகிறவர்கள்—அதாவது, என் இருதயத்தைத் திருப்திப்படுத்துவதைத் தங்கள் செயல்களின் நோக்கமாகக் கொள்ளாதவர்கள், அதற்கு மாறாக இலவசச் சலுகைகளைத் தேடுவோர்—இந்தப் பிச்சைக்காரரர் போன்ற ஜீவன்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு நான் முற்றிலும் மறுக்கிறேன், ஏனென்றால் அவர்கள் பிறந்த காலத்திலிருந்தே, என் பாரங்களைக் கருத்தில் கொள்வதன் அர்த்தம் என்ன வென்று அவர்களுக்கு எதுவும் தெரியாது. அவர்கள் இயல்பான அறிவு இல்லாதவர்கள்; அத்தகைய ஜனங்கள் மூளையின் “ஊட்டச்சத்துக் குறைபாட்டால்” பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர், மேலும் சில “ஊட்டச்சத்துக்காக” வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டிய அவசிய மாயிருக்கிறது. அத்தகையவர்களால் எனக்கு எவ்விதப் பயனும் இல்லை. என் ஜனங்கள் மத்தியில், எல்லோரும் என்னை அறிவது ஒரு கட்டாயக் கடமையாகக் கருதப்படுவது முடிவு வரைக்கும் பார்க்கப்படவேண்டும், அதாவது புசிப்பது, உடுத்துவது, மற்றும் தூங்குவது போன்றவை, எப்படி ஒரு கணம் கூட மறக்க முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறதோ அதுபோல, அதனால் இறுதியில் என்னை அறிவது சாப்பிடுவதைப் போலவே பழக்கமாகிவிடும்—நீங்கள் சிரமமின்றி, நடைமுறையில் கைமுறைப் பழக்கத்தில் அதைச் செய்வீர்கள். நான் பேசும் சொற்களைப் பொறுத்தவரை, ஒவ் வொன்றும் மிகுந்த விசுவாசத்துடன் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு முழுமையாகத் தன்மயமாக்கப்பட வேண்டும்; அதில் எந்தவொரு ஏனோதானோவென்ற அரை நடவடிக்கைகளும் இருக்க முடி யாது. என் வார்த்தைகளில் கவனம் செலுத்தாத எவரும் என்னை நேரடியாக எதிர்ப்பதாகக் கருதப்படுவார்கள்; என் வார்த்தைக ளைப் புசிக்காத, அல்லது அவற்றை அறிய முற்படாத எவரும் என்மீது கவனம் செலுத்தவில்லை என்று கருதப்படுவார்கள், மேலும் நேரடியாக என் வீட்டின் கதவுக்கு அப்பால் துடைத்தெ றியப் படுவார்கள். இது ஏனென்றால், கடந்த காலத்தில் நான் கூறியுள்ளது போல், நான் விரும்புவது ஏராளமான ஜனங்களை

அல்ல, ஆனால் சிறப்பானவர்களையே. ஒரு நூறு பேரில், ஒரே ஒருவர் மட்டுமே என் வார்த்தைகளின் மூலம் என்னை அறிந்து கொள்ள முடிந்தால், அந்த ஒருவருக்குப் பிரகாசத்தையும் வெளிச் சத்தையும் அளிப்பதில் கவனம் செலுத்தும்படிக்கு. மற்ற அனை வரையும் நான் விருப்பத்துடன் தூக்கி எறிந்துவிடுவேன். இதி லிருந்து, அதிக எண்ணிக்கையில் உள்ளவர்கள் மட்டுமே என்னை வெளிப்படுத்தி எனக்காய் வாழ முடியும் என்பது உண்மையல்ல என்பதை நீங்கள் காணலாம். நான் விரும்புவது கோதுமையே (விதைகள் முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும்) களைகளை அல்ல (விதைகள் போற்றத்தக்க அளவுக்கு முழுமையாக இருந்தாலும்கூட). தேடுவதைப் பொருட்படுத்தாமல், மாறாக மந்தமான முறையில் நடந்துகொள்பவர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் தங்கள் விருப்பப்படி வெளியேற வேண்டும்; அவர்கள் தொடர்ந்து என் நாமத்திற்கு அவமானத்தைத் கொண்டுவரக்கூடாது என்பதற்காக நான் அவர்களை இனி பார்க்க விரும்பவில்லை. எனது ஜனங் களிடம் நான் கோருவதைப் பொறுத்தவரை, நான் இப்போதே இந்தக் கட்டளைகளை நிறுத்தி, சூழ்நிலைகள் எவ்வாறு மாறு கின்றன என்பதைப் பொறுத்து மேலும் தடைகளை விதிக்கக் காத்திருப்பேன்.

கடந்த நாட்களில், பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் ஞானத் தின் தேவன் நானேதான், மனிதர்களின் இருதயங்களை ஆழ மாகக் கண்ட தேவன் நானேதான் என்று நினைத்தார்கள்; இருப்பினும், இது மேலோட்டமான பேச்சு. மனிதர்கள் என்னை உண்மையாக அறிந்திருந்தால், அவர்கள் அவசர அவசரமாக முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கருத மாட்டார்கள், அதற் குப் பதிலாக என் வார்த்தைகளின் மூலம் என்னை அறிந்து கொள்ள முயன்றிருப்பார்கள். என் செயல்களை உண்மையிலேயே பார்த்த ஒரு கட்டத்திற்கு அவர்கள் வந்தபோதுதான் என்னை ஞானமுள்ளவர் மற்றும் அற்புதமானவர் என்று அழைக்கத் தகு தியாவார்கள். என்னைப் பற்றிய உங்கள் அறிவு மிகவும் ஆழமற் றது. யுகங்கள் முழுவதும், பலர் இத்தனை ஆண்டுக் காலங்களாக

எனக்குச் சேவை செய்திருக்கிறார்கள், என் செயல்களைப் பார்த்து, உண்மையிலேயே என்னைப் பற்றி ஏதாவது தெரிந்துகொள்கிறார்கள். இந்தக் காரணத்திற்காக, அவர்கள் எப்போதுமே என் நிமித்தம் கீழ்ப்படிதலுள்ள இருதயத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள், என் கால்தடங்களைத் தேடுவது எவ்வளவு கடினம் என்பதன் காரணமாக என்னை எதிர்க்கும் குறைந்தபட்ச நோக்கத்தைக்கூடக் கொண்டிருக்கத் துணியவில்லை. இந்த ஜனங்கள் மத்தியில் எனது வழிகாட்டுதல் இல்லாதிருந்தால், அவர்கள் கண்மூடித்தனமாகச் செயல்படத் துணிய மாட்டார்கள். ஆகையால், பல வருட அனுபவங்களுடன் வாழ்ந்த பின்னர், அவர்கள் என்னைப் பற்றிய அறிவின் ஒரு பகுதியைப் பொதுமைப்படுத்தி, என்னை ஞானமுள்ளவர், அற்புதமானவர், ஆலோசனைக் கர்த்தா, என் வார்த்தைகள் ஓர் இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயம் போன்றவை, என் செயல்கள் பெரியவை, வியக்க வைக்கும் மற்றும் அதிசயமானவை, நான் மகத்துவத்தில் அணிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறேன், எனது ஞானம் ஆகாயவிரிவையும் மற்ற நுண்ணறிவுகளையும் விட உயர்ந்தது என்று அழைகின்றனர். ஆயினும், இன்று, என்னைப் பற்றிய உங்கள் அறிவு அவர்கள் போட்ட அஸ்திபாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது, எனவே உங்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள்—கிளிகள் போல—அவர்கள் பேசிய வார்த்தைகளையே உச்சரிக்கிறீர்கள். நீங்கள் என்னை அறிந்த வழி எவ்வளவு ஆழமற்றது என்பதையும், உங்கள் “கல்வி” எவ்வளவு மோசமானது என்பதையும் நான் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும் காரணத்தால்தான் நான் உங்களை இவ்வளவு சிட்சையிலிருந்து காப்பாற்றினேன். அப்படியிருந்தும், உங்களில் பெரும்பான்மையினர் உங்களை இன்னும் அறியவில்லை, அல்லது உங்கள் செயல்களில் நீங்கள் ஏற்கனவே என் சித்தத்தை விரும்பியிருக்கிறீர்கள், இந்தக் காரணத்திற்காக நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து தப்பித்துவிட்டீர்கள்; அல்லது, மாம்சமாக மாறிய பிறகு, மனிதகுலத்தின் செயல்களைக் கண்காணிப்பதை நான் முற்றிலுமாக இழந்துவிட்டேன், இந்தக் காரணத்தினால் நீங்க

ளும் சிட்சையிலிருந்து தப்பித்துவிட்டீர்கள்; அல்லது நீங்கள் நம்புகிற தேவன் பிரபஞ்சத்தின் பரந்த வெளிகளில் இல்லை என்று நினைக்கிறீர்கள், எனவே தேவனை அறிவதை உங்கள் இருதயங்களில் முதலில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய கடமையாக இருப்பதைக் காட்டிலும் உங்கள் ஓய்வு நேரத்தில் செய்ய வேண்டிய ஒரு வேலையாக நீங்கள் தள்ளிவிட்டீர்கள், ஒன்றும் செய்யாமல் செலவிடப்படும் நேரத்தை ஏமாற்றுவதற்கான ஒரு வழியாக தேவன் மீதுள்ள நம்பிக்கையைப் பயன்படுத்துகிறீர்கள். உங்களுக்குத் தகுதிகள், காரணம் மற்றும் நுண்ணறிவு இல்லாததற்கு நான் பரிதாபப்படாவிட்டால், நீங்கள் அனைவரும் என் சிட்சைக்கு இடையில் அழிந்து போவீர்கள், உயிர்வாழ்வதில் இருந்து துடைத்தெடுக்கப் படுவீர்கள். ஆயினும்கூட, பூமியில் எனது கிரியை முடியும் வரை, நான் மனிதகுலத்தைக் கண்டிப்பதில் மென்மையாக இருப்பேன். இது உங்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டிய விஷயம், மேலும் நல்லதும் கெட்டதும் குழப்பும் அடையச் செய்வதை நிறுத்துங்கள்.

பிப்ரவரி 25, 1992

முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்—அத்தியாயம் 6

ஆவியின் விஷயங்களைப் பற்றி விழிப்புடன் இருங்கள், என் வார்த்தையை ஊன்றிக் கவனியுங்கள், என் ஆவியையும் என் இருத்தலையும், என் வார்த்தையையும் என் இருத்தலையும் பிரிக்கமுடியாத முழுமையாய்க் கருதுவதில் உண்மையிலேயே வல்லவர்களாக இருங்கள், இதனால் என் சமூகத்தின் முன்பாக எல்லா ஜனங்களும் என்னைத் திருப்திப்படுத்த முடியும். நான் அங்கே உள்ள எல்லாவற்றிலும் கால் பதித்திருக்கிறேன், பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் என்ன நடக்கிறது என்று கண்காணித்தேன், எல்லா ஜனங்களிடையேயும் நடந்து சென்றுள்ளேன், மனிதர்களிடையே

உள்ள இனிமையையும் கசப்பையும் ருசித்துள்ளேன்—இன்னும் மனிதன் ஒருபோதும் என்னை உண்மையிலேயே அறிந்திருக் கவில்லை, எனது பயணங்களின் போது சொல்வதை ஒருபோதும் அவன் கேட்கவில்லை. ஏனென்றால் நான் அமைதியாக இருந் தேன், ஒருபோதும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட செயல்களைச் செய்யவில்லை, யாரும் என்னை உண்மையாகப் பார்த்ததில்லை. கடந்த காலத்தைப் போல இன்றில்லை: எல்லா ஜனங்களும் என்னை மாம்சத்தில் அறிந்து கொள்ளும்படி நான் கேட்பதால், சிருஷ்டிப்பின் காலத்திலிருந்து ஒருபோதும் கண்டிராத விஷ யங்களை நான் செய்வேன், காலங்கள் முழுவதும் கேட்காத வார்த்தைகளைப் பேசுவேன். இவை எனது மேலாண்மையின் நடவடிக்கைகள், ஆனால் மனிதனுக்குச் சிறிதளவுகூட ஏதோ நடக்க வாய்ப்புள்ளது என்ற உணர்வு இல்லை. நான் தெளிவாகப் பேசியிருந்தாலும், ஜனங்கள் குழப்பத்திலேயே இருக்கிறார்கள்; அவற்றை விட்டு அவர்கள் மீளுவது கடினம். இது மனிதனின் தாழ்வு நிலை அல்லவா? துல்லியமாக, நான் சரிசெய்ய விரும் புவது இது அல்லவா? பல ஆண்டுகளாக, நான் மனிதரில் எதுவும் செய்யவில்லை; பல ஆண்டுகளாக, என் அவதார மாம் சத்துடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டிருந்த போதிலும், என் தெய்வீகத்தன்மையிலிருந்து நேரடியாக வெளிவந்த குரலை யாரும் கேட்கவில்லை. இவ்வாறு ஜனங்கள் வேறு வழி எதுவு மின்றி என்னைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ளாதிருக்கிறார்கள், இருப் பினும் இது காலம் காலமாக அவர்கள் என்மீது வைத்திருக்கும் அன்பைப் பாதிக்கவில்லை. எவ்வாறாயினும், இன்று நான் உங்களிடத்தில் புரிந்துகொள்ள முடியாத மற்றும் அளவிட முடி யாத அதிசயமான கிரியையைச் செய்திருக்கிறேன், மேலும் நான் பல வார்த்தைகளைப் பேசியுள்ளேன். இருப்பினும், இதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில், என் சமூகத்தில் என்னை நேரடியாக எதிர்க்கும் பலர் உள்ளனர். நான் இப்போது உனக்குச் சில எடுத்துக்காட்டு களைத் தருகிறேன்.

தினமும் நீங்கள் தெளிவற்ற தேவனிடத்தில் ஜெபிக்கிறீர்கள்,

என் சித்தத்தைப் புரிந்துகொண்டு வாழ்க்கையைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள முயல்கிறீர்கள். இருப்பினும் என் வார்த்தைகளை எதிர்கொள்ளும்போது, நீங்கள் அவற்றை வித்தியாசமாகப் பார்க்கிறீர்கள்; நீங்கள் என் வார்த்தைகளையும் ஆவியையும் முழுமையாகக் கருதுகிறீர்கள், ஆனாலும் அவை என் ஆவியால் இயக்கப்படுகின்ற அத்தகைய வார்த்தைகளை உச்சரிக்க நான் அடிப்படையில் இயலாதவன் என்று நம்பி, என் இருப்பை ஒதுக்கித் தள்ளுகிறீர்கள். இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் உனக்குத் தெரிந்தது என்ன? என் வார்த்தைகளை நீங்கள் ஒரு கட்டம் வரை நம்புகிறீர்கள், ஆனாலும்கூட நான் மாம்சத்தை அணிந்திருப்பதன் மீது மாறுபட்ட தீவிரத்தன்மையுடன் கருத்துக்கள் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அதைப் படிக்க ஒவ்வொரு நாளும் செலவிடுகிறீர்கள், மேலும், "அவர் ஏன் அவ்விதம் செய்கிறார்? என்று சொல்கிறீர்கள். அவை உண்மையில் தேவனிடமிருந்து வந்தவையா? சாத்தியமே இல்லை! அவர் என்னைவிட பெரிய அளவில் வித்தியாசமாக இல்லை—அவர் ஓர் இயல்பான, சாதாரண மனிதர்." அத்தகைய சூழ்நிலைகளை எவ்வாறு விளக்க முடியும்?

உங்களில் யார் மேற்கண்டவையைக் கொண்டிருக்கவில்லை? இதுபோன்ற விஷயங்களைப் பற்றி யார் கவலை கொள்கிறார்கள்? உனது சொந்த சொத்தின் பகுதிகள் போலவும் அந்த விஷயங்களை நீ வைத்திருப்பது போலவும், அவற்றைச் சுதந்திரமாக விட்டுவிட ஒருபோதும் விரும்பவில்லை என்பது போலவும் தோன்றுகிறது. அதையும்விட அகநிலை முயற்சிகளை நீங்கள் தொடர்கிறீர்கள்; அதற்குப் பதிலாக, அதை நானே செய்யவேண்டும் என்று காத்திருக்கிறீர்கள். உண்மையைச் சொல்வதாக இருந்தால், என்னைத் தேடாத எந்தவொரு நபரும் என்னை எளிதில் அறிந்து கொள்வதில்லை. இவை நான் உங்களுக்குக் கற்பிக்கும் அற்பமான சொற்கள் அல்ல. உன் குறிப்புக்கான மற்றொரு கண்ணோட்டத்தில் நான் உனக்கு மற்றொரு உதாரணத்தை வழங்க முடியும்.

பேதுரு பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, ஜனங்கள் அவனைப்

பற்றிச் சொல்லும் நல்ல விஷயங்களுக்கு முடிவே இல்லை. அவன் தேவனை மறுதலித்த மூன்று முறையும், சாத்தானைச் சேவிப்பதன் மூலம் தேவனை எவ்வாறு சோதித்தான், இறுதியில் அவன் தேவனுக்காக எவ்வாறு தலைகீழாகச் சிலுவையில் அறையப்பட்டான், மற்றும் பலவற்றை அவர்கள் உடனடியாக நினைவுகூர்கிறார்கள். இப்போது நான், பேதுரு என்னை எப்படி அறிந்திருந்தான், அவனுடைய இறுதி முடிவு என்ன என்பது பற்றி உங்களுக்கு விவரிப்பதில் கவனம் செலுத்தப் போகிறேன். பேதுரு நல்ல திறமை வாய்ந்தவன், ஆனால் அவனுடைய சூழ்நிலைகள் பவுலின் நிலைமைகளைப் போல இல்லை: அவனுடைய பெற்றோர் என்னைத் துன்புறுத்தினார்கள், அவர்கள் சாத்தானால் பீடிக்கப்பட்ட பேய்கள், இதன் விளைவாக அவர்கள் பேதுருவுக்கு தேவனைப் பற்றி எதுவும் கற்பிக்கவில்லை. பேதுரு புத்திசாலி, திறமையானவன், சிறு வயதிலிருந்தே அவனது பெற்றோரால் வாஞ்சையுடன் வளர்க்கப்பட்டான். ஆயினும், பெரியவனான பின்னர், அவன் அவர்களது விரோதியாக மாறினான் என்னைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்வதை ஒருபோதும் நிறுத்தவில்லை, பின்னர் அவர்களுக்கு எதிராகத் திரும்பினான். ஏனென்றால், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, வானமும் பூமியும் எல்லாமே சர்வ வல்லவரின் கைகளில் உள்ளன என்றும், நேர்மறையான விஷயங்கள் அனைத்தும் தேவனிடமிருந்து வந்தவை என்றும் சாத்தானால் செயலாக்கப்படாமல் அவரிடமிருந்து அவை நேரடியாக வந்துள்ளன என்றும் அவன் நம்பினான். பேதுருவின் பெற்றோரின் முரண்பாடானது அவனுக்கு என் அன்பையும் கருணையையும் பற்றிய அதிக அறிவைக் கொடுத்தது, இதனால் என்னைத் தேடுவதற்கான அவனது விருப்பத்தை உயர்த்தியது. அவன் என் வார்த்தைகளை ருசிப்பதிலும் குடிப்பதிலும் மட்டுமல்ல, மேலும், என் சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்வதிலும் கவனம் செலுத்தினான், மேலும் அவனது இருதயத்தில் எப்போதும் விழிப்புடன் இருந்தான். இதன் விளைவாக, அவன் எப்போதும் தனது ஆவியை உணர்ந்தவனாக இருந்தான், அதனால்

அவன் செய்த எல்லாவற்றிலும் அவன் என் சொந்த இருதயத்திற்கு ஏற்றவனாக இருந்தான். தோல்வியில் சிக்கிக் கொள்வது பற்றிய ஆழ்ந்த அச்சத்துடன், தன்னைத் தானே ஊக்குவிப்பதற்கு, கடந்த காலங்களில் ஜனங்களின் தோல்விகளில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வந்தான். ஆகவே, காலங்கள் முழுவதிலும் தேவனை நேசித்த அனைவரின் நம்பிக்கையையும் அன்பையும் ஒருநிலைப் படுத்துவதிலுமே அவன் கவனம் செலுத்தினான். இப்படியாக—எதிர்மறை அம்சங்களில் மட்டுமல்ல, மிக முக்கியமாக, நேர்மறையான அம்சங்களிலும்—அவன் மிக விரைவாக முன்னேறினான், இதனால் எனக்கு முன்பாக அவனுடைய அறிவு எல்லாவற்றிலும் மிகப் பெரியதாக மாறியது. அப்படியானால், அவன் தன்னிடம் இருந்த அனைத்தையும் எப்படி என் கையில் ஒப்படைத்தான், உணவு, உடை, தூக்கம் மற்றும் அவன் வாழ்ந்த இடம் பற்றிய முடிவுகளை எடுப்பதில் கூட அவன் எப்படி என்னைச் சரணடைந்தான் என்பதைக் கற்பனை செய்து பார்ப்பது சிரமமில்லை, அதற்குப் பதிலாக எல்லாவற்றிலும் என்னைத் திருப்திப்படுத்தியதன் அடிப்படையில் எனது செல்வத்தை அனுபவித்தான். அவன் பாதி மரித்துப் போகும் படிக்கு—நான் அவனை எண்ணற்ற சோதனைகளுக்கு, இயற்கையாகவே சோதனைகளுக்கு உட்படுத்தினேன், ஆனால் இந்த நூற்றுக்கணக்கான சோதனைகளுக்கு மத்தியில், அவன் ஒருபோதும் என் மீதுள்ள நம்பிக்கையை இழக்கவில்லை அல்லது என்னில் ஏமாற்றத்தை உணரவில்லை. நான் அவனைக் கைவிட்டேன் என்று நான் சொன்னபோதும், அவன் சோர்வடையவில்லை, ஒரு நடைமுறை வழியில் மற்றும் கடந்தகால நடைமுறைக் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப என்னைத் தொடர்ந்து நேசித்தான். அவன் என்னை நேசித்தாலும் நான் அவனைப் புகழ்ந்து பேச மாட்டேன், இறுதியில் அவனைச் சாத்தானின் கைகளில் தள்ளுவேன் என்று சொன்னேன். ஆனால் இதுபோன்ற சோதனைகளுக்கு இடையில், அவனுடைய மாம்சத்தின் மீது வராத ஆனால் வார்த்தைகளாக இருந்த சோதனைகளுக்கு இடையில், அவன் இன்னும் என்னிடம்

ஜெபித்து, “தேவனே! வானம், பூமி மற்றும் எல்லாவற்றிலும், சர்வவல்லமையுள்ள உமது கைகளில் இல்லாத எந்த மனிதனும், எந்த உயிரினமும், அல்லது ஏதேனும் உள்ளதா? நீர் என்னிடம் இரக்கமாயிருக்கும்போது, உமது கருணையால் என் இருதயம் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறது. நீர் என்னை நியாயந்தீர்க்கும் போது, நான் தகுதியற்றவனாக இருந்தாலும், உமது செயல்களின் புரிந்துகொள்ள முடியாத தன்மையைப் பற்றி நான் அதிகம் உணர்கிறேன், ஏனென்றால் நீர் அதிகாரமும் ஞானமும் பெற்று நிறைந்திருக்கிறீர்கள். என் மாம்சம் கஷ்டங்களை அனுபவித்தா லும், என் ஆவி ஆறுதலடைகிறது. உம்முடைய ஞானத்தையும் செயல்களையும் நான் எவ்வாறு புகழ்ந்து பேசாமல் இருக்க முடியும்? உம்மை அறிந்த பிறகு நான் மரித்தாலும், நான் எப்படி மகிழ்ச்சியாகவும் சந்தோஷமாகவும் அதைச் செய்யாதிருக்க முடியும்? சர்வவல்லமை உடைய ஒருவரே! உம்மைப் பார்க்க என்னை அனுமதிக்க உண்மையிலேயே நீர் விரும்பவில்லையா? உமது தீர்ப்பைப் பெற நான் உண்மையில் தகுதியற்றவனா? நீர் பார்க்க விரும்பாத ஒன்று என்னுள் இருக்கக்கூடும் என்பதாலா?” இத்தகைய சோதனைகளின் போது, பேதுருவுக்கு என் சித்தத்தைத் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்றாலும், அவன் என்னால் பயன்படுத்தப்படுவதில் பெருமையும் கௌரவமும் அடைந்தான் என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது (மனிதகுலம் என் மகத்துவத்தையும் கோபத்தையும் காணும்படி அவன் என் தீர்ப் பைப் பெற்றிருந்தாலும்), இந்தச் சோதனைகளால் அவன் துன் பப்படவில்லை. எனக்கு முன்பாக அவன் விசுவாசமாக இருந் ததாலும், அவனை நான் ஆசீர்வதித்ததாலும், அவன் ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாக மனிதனுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாகவும் எடுத்துக்காட்டாகவும் இருந்து வருகிறான். நீங்கள் பின்பற்ற வேண்டியது துல்லியமாக இது அல்லவா? பேதுருவைப் பற்றி நான் ஏன் இவ்வளவு நீண்ட விவரத்தைக் கொடுத்தேன் என்பதைப் பற்றி நீண்டதாகவும் கடினமாகவும் சிந்தியுங்கள்; இவை நீங்கள் செயல்படும் கொள்கைகளாக இருக்க வேண்டும்.

சிலர் என்னை அறிந்திருந்தாலும், நான் மனிதனின் மீது என் கோபத்தைக் கட்டவிழ்த்து விடவில்லை, ஏனென்றால் ஜனங்களுக்கு இது போதாது, நான் அவர்களிடம் கேட்கும் அளவை அவர்கள் அடைவது கடினம். ஆகையால், நான் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகச் சரியாக இன்று வரை, மனிதனைச் சகித்துக்கொண்டிருக்கிறேன், இருப்பினும் என் சகிப்புத்தன்மையின் காரணமாக நீங்கள் தண்டனையில் இருந்து தப்பமாட்டீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். பேதுரு மூலம், நீங்கள் என்னை அறிந்துகொண்டு என்னைத் தேட வேண்டும்; அவனது எல்லா செயல்பாடுகளின் மூலமாகவும், நீங்கள் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்குப் பிரகாசம் பெற வேண்டும், இதனால் மனிதனால் எட்டப்படாத ராஜ்யத்தை அடைய வேண்டும். பேரண்டம் மற்றும் ஆகாயவிரிவு முழுவதும், பரலோகத்திலும் பூமியிலும் உள்ள எல்லாவற்றிலும், பூமியிலும் பரலோகத்திலும் உள்ள சகலமும் என் இறுதிக் கட்டக் கிரியைக்குத் தங்கள் அனைத்து முயற்சியையும் தருகின்றன. நிச்சயமாக, சாத்தானின் சக்திகள் கட்டளைக்கிணங்க, நீங்கள் பார்வையாளர்களாக இருக்க விரும்பவில்லை, அல்லவா? சாத்தான் எப்போதுமே மக்களின் இருதயங்களில் என்னைப் பற்றிய அறிவைப் பறித்துக் கொண்டு, பற்களைக் கடித்துக் கொண்டு, நகங்களைக் காட்டிக்கொண்டு அதன் இறுதி மரணக் கட்டத்தில் இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் அதன் தந்திரமான திட்டங்களுக்கு நீங்கள் இரையாக விரும்புகிறீர்களா? எனது கிரியை இறுதியாக முடிந்த நேரத்தில் உங்கள் வாழ்க்கையை அழித்துக்கொள்ள விரும்புகிறீர்களா? என் சகிப்புத்தன்மையை நான் மீண்டும் ஒரு முறை காட்டுவதற்கு நீங்கள் காத்திருக்கிறீர்களா? என்னைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதைத் தொடர்வது முக்கியம், ஆனால் நடைமுறையில் கவனம் செலுத்துவது இன்றியமையாதது. என் வார்த்தைகள் உங்களுக்கு நேரடியாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன, மேலும் நீங்கள் என் வழிகாட்டலைப் பின்பற்ற முடியும் என்று நம்புகிறேன், உங்களுக்

காகத் திட்டங்களையும் லட்சியங்களையும் இனிமேல் வைத்துக்கொள்ளாதீர்கள்.

பிப்ரவரி 27, 1992

முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்—அத்தியாயம் 8

என் வெளிப்படுத்துதல்கள் அவற்றின் உச்சக்கட்டத்தை எட்டும்போது, மற்றும் என் நியாயத்தீர்ப்பு முடிவுக்கு வரும்போது, அதுவே என் மக்கள் அனைவரும் வெளிப்படுத்தப்பட்டு பூரணமாக்கப்படும் நேரமாக இருக்கும். எனது நோக்கத்துடன் பொருந்துகிறவர்களையும், என்னால் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு ஏற்றவர்களையும் தொடர்ந்து தேடுவதில் நான் பிரபஞ்ச உலகின் எல்லா மூலைகளுக்கும் பயணம் செய்கிறேன். யார் எழுந்து வந்து எனக்கு ஒத்துழைப்பு கொடுப்பது? மனிதர்கள் என்னை நேசிப்பது மிகக் குறைவு, என்மீது அவர்கள் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையும் பரிதாபகரமாக சிறியதாகவே இருக்கிறது. ஜனங்களின் பலவீனங்களை நான் எனது பலமான வார்த்தைகளால் வழிநடத்தவில்லை என்றால், அவர்கள் பெருமைகொண்டு, மிகைப்படுத்தி அறிவுரை கூறுவார்கள், மேலும் அவர்கள் சர்வமும் அறிந்தவர்கள் மற்றும் பூமிக்குரிய சகல விஷயங்களையும் அறிந்தவர்கள் போல ஆர்ப்பாட்டமான கோட்பாடுகளுடன் வருவார்கள். கடந்த காலத்தில் எனக்கு "விசுவாசமாக" இருந்தவர்களிலும், இன்று எனக்கு முன்பாக "உறுதியாக நிற்கிறவர்களிலும்", இன்னும் பெருமையுடன் பேசத் துணிந்தவர்கள் யார்? தங்களுடைய சொந்த வாய்ப்புகளுக்காக இரகசியமாக மகிழ்ச்சியடையாதவர்கள் யார்? நான் ஜனங்களை நேரடியாக அம்பலப்படுத்தாதபோது, அவர்களுக்கு மறைந்துகொள்ள எங்கும் இடமில்லை, அவமானத்தால் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். நான்

வேறு விதமாகப் பேசியிருந்தால் அது இன்னும் எவ்வளவு அதிகமாக இருந்திருக்கும்? ஜனங்கள் இன்னும் அதிகமாக, கடன் பட்ட உணர்வு கொண்டிருப்பார்கள், ஒன்றாலும் குணப்படுத்த முடியாது என்று நம்பி, அனைவரும் அவர்களின் செயலற்ற தன்மையால் இறுக்கமாகக் கட்டப்பட்டிருப்பார்கள். ஜனங்கள் நம்பிக்கையை இழக்கும்போது, ராஜ்யத்தின் வணக்கத்துடன் அறிவிப்பு முறைப்படி ஒலிக்கிறது, அதாவது, ஜனங்கள் கூறியது போல, "ஏழு மடங்காகத் தீவிரமடைந்த ஆவியானவர் கிரியை செய்யத் தொடங்குகிற காலம்." வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ராஜ்யத்தின் வாழ்வு அதிகாரப்பூர்வமாக பூமியில் தொடங்கும் காலம் இதுதான்; என் தெய்வீகம் நேரடியாகச் செயல்பட முன்வருகிற காலம் இதுவே (அதாவது மன ரீதியான "செயலாக்கம்" எதுவும் இல்லாமல்). எல்லா ஜனங்களும் ஏதோ ஒரு கனவிலிருந்து புத்துயிர் பெற்றிருந்ததைப் போல அல்லது ஒரு கனவிலிருந்து எழுப்பப்பட்டதைப் போலப் பரபரப்பாக விரைந்து செயல்படுகிறார்கள், மேலும் விழித்தெழும்போது, இதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில் தாங்கள் இருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். கடந்த காலத்தில், திருச்சபை கட்டப்படுவது குறித்து நான் அதிகம் கூறினேன்; நான் பல இரகசியங்களையும் வெளிப்படுத்தினேன், ஆனால் அந்தக் கிரியையானது உச்சத்தை எட்டியபோது, அது திடீரென ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. இருப்பினும், ராஜ்யம் கட்டப்படுவது அதிலிருந்து வேறுபட்டது. ஆவிக்குரிய உலகில் நடைபெறும் யுத்தம் அதனுடைய இறுதிக் கட்டத்தை எட்டும்போதுதான் நான் பூமியின்மேல் புதிதாக எனது கிரியையைத் தொடங்குவேன். அதாவது, எல்லா மனிதர்களும் பின்னடைவின் விளிம்பில் இருக்கும்போதுதான் நான் எனது புதிய கிரியையை முறையாக ஆரம்பித்து எழுப்புவேன். ராஜ்யத்தைக் கட்டுவதற்கும் திருச்சபையைக் கட்டுவதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்றால், திருச்சபையைக் கட்டும் விஷயத்தில், தெய்வீகத்தால் நிர்வகிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதர் மூலம் நான் செயலாற்றினேன்; நான் மனிதர்களுடைய பழைய சுபாவத்தை நேர

டியாகக் கையாண்டேன், அவற்றின் அசிங்கமான தன்மைகளை நேரடியாக வெளிப்படுத்தினேன், மற்றும் அவற்றின் சாராம்சத்தையும் வெளிப்படுத்தினேன். அதன் விளைவாக, இதன் அடிப்படையில் அவர்கள் தங்களை யாரென்று அறிந்துகொண்டார்கள், அதனால் அவர்கள் தங்கள் இருதயங்களிலும் வார்த்தைகளிலும் சமாதானம் அடைந்தார்கள். ராஜ்யத்தைக் கட்டும் விஷயத்தில், நான் நேரடியாக என் தெய்வீகத்தின் மூலம் செயல்படுகிறேன், எல்லா ஜனங்களும் என்னிடத்தில் இருப்பதை அறிந்துகொள்ளும்படி உதவுகிறேன், மற்றும் என் வார்த்தைகளைப் பற்றிய அவர்களுடைய அறிவின் அஸ்திபாரத்தில் நான் இருக்கிறேன், இறுதியில் அவர்கள் மாம்சத்தில் வந்த அவதாரமாக என்னைப் பற்றிய அறிவைப் பெறும்படி அனுமதிக்கின்றேன். இதன் நிமித்தம் மனிதகுலம் தெளிவற்ற தேவனைப் பின்தொடர்வது முடிவடைகிறது, மேலும் இதனால் அவர்கள் பரலோகத்திலுள்ள தேவனுக்காகத் தங்கள் இருதயங்களில் ஓர் இடத்தை வைத்திருப்பதை நிறுத்திக்கொள்கிறார்கள்; அதாவது, நான் மாம்ச அவதாரமாக இருக்கும்போது நான் செய்யும் செயல்களை மனிதகுலத்திற்கு தெரியப்படுத்துகிறேன், அப்படியே பூமியில் என் நேரத்தையும் முடிப்பேன்.

ராஜ்யத்தைக் கட்டியெழுப்பும் காரியம் ஆவிக்குரிய உலகத்தோடு நேரடியான நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. அதாவது, ஆவிக்குரிய உலகத்தினுடைய யுத்தத்தின் நிலையானது எனது எல்லா ஜனங்களிடையேயும் நேரடியாக தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது, மேலும் இது திருச்சபைக்குள் மட்டுமின்றி, ராஜ்யத்தின் யுகத்திலும், இன்னும் அதிகமாக, ஒவ்வொரு நபரும் தொடர்ச்சியாக யுத்தத்தில் ஈடுபடுகிறார் என்பதைக் காண்பிக்கிறது. அவர்களின் சரீர உடல்கள் இருந்தபோதிலும், ஆவிக்குரிய உலகம் நேரடியாக வெளிப்படுகிறது, மேலும் அவர்கள் ஆவிக்குரிய உலகத்தின் வாழ்க்கையோடு தொடர்புகொள்கின்றார்கள். எனவே, நீங்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கத் தொடங்கும்போது, எனது கிரியையின் அடுத்தப் பகுதிக்கு

நீங்கள் சரியாக தயாராக வேண்டும். உங்களுடைய இருதயத்தை முழுவதுமாக நீங்கள் கொடுக்க வேண்டும்; அப்பொழுதுதான் நீங்கள் எனது இருதயத்தைத் திருப்திபடுத்த முடியும். முன்பு திருச்சபையில் என்ன சம்பவித்தது என்பதைக் குறித்து நான் ஒன்றும் கவலைப்படவில்லை; இன்று, அது ராஜ்யத்தில் உள்ளது. எனது திட்டத்தின் ஒவ்வொரு படியிலும் சாத்தான் பின்னால் வந்து கொண்டிருக்கிறான், என் ஞானத்தின் மென்படலம் போல, எனது அசல் திட்டத்தைச் சீர்குலைப்பதற்கான வழிகளையும் மற்றும் முகாந்தரங்களையும் கண்டுபிடிக்க எப்போதும் முயற்சித்து வருகிறான். ஆயினும் அதன் மோசடித் திட்டங்களுக்கு நான் கீழடங்க முடியுமா? வானத்திலும் பூமியிலும் உள்ள அனைத்தும் என்னைச் சேவிக்கின்றன; சாத்தானின் வஞ்சகத் திட்டங்கள் வேறு எதுவாகவும் இருக்க முடியுமா? எனது ஞானம் துல்லியமாக ஊடறுக்கும் இடம் இதுதான்; இது துல்லியமாக எனது செயல்களைப் பற்றி ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக இருக்கிறது, மேலும் இது எனது முழு இரட்சிப்புத் திட்டத்தின் செயல்பாட்டிற்கான கொள்கையாகும். ராஜ்யத்தைக் கட்டியெழுப்பும் சகாப்தத்தில், நான் இன்னும் சாத்தானின் வஞ்சகத் திட்டங்களைத் தவிர்க்கவில்லை, ஆனால் நான் செய்ய வேண்டிய கிரியையைத் தொடர்ந்து செய்கிறேன். பிரபஞ்சம் மற்றும் எல்லாவற்றின் மத்தியில், நான் சாத்தானின் செயல்களை என் மென்படலமாகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறேன். இது என் ஞானத்தின் வெளிப்பாடு இல்லையா? இது எனது கிரியையைப் பற்றித் துல்லியமாக ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக இல்லையா? ராஜ்யத்தினுடைய யுகத்திற்குள் நுழையும் சந்தர்ப்பத்தில், பரலோகத்திலும் பூமியிலும் உள்ள அனைத்தும் முற்றிலும் மறுரூபமாக்கப்பட்டு, அவை கொண்டாடி மகிழ்கின்றன. நீங்கள் வேறுபட்டவரா? யாருடைய இதயத்தில் தேனின் மதுரம் இல்லை? மகிழ்ச்சியில் புரண்டோடாதவர் யார்? மகிழ்ச்சியுடன் நடனமாடாதவர் யார்? துதியின் வார்த்தைகளைப் பேசாதவர் யார்?

நான் மேலே கூறிய மற்றும் விவாதித்த அனைத்தின் நோக்

கங்களையும் தோற்றத்தையும் நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்களா, அல்லது புரிந்துகொள்ள வில்லையா? நான் இதைக் கேட்க வில்லை என்றால், நான் வெறுமனே பேசுவதாகப் பெரும்பா லான ஜனங்கள் நம்பக்கூடும், மேலும் எனது வார்த்தைகளின் ஆதாரத்தை ஆழ்ந்தறியாமல் போகக்கூடும். நீங்கள் அவற்றை ஆழ்ந்து சிந்தித்தால், அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். நீ அவற்றை உன்னிப்பாக வாசிக்க வேண்டும்: எனது வார்த்தைகளில் உனக்கு பயனளிக்காதது எது? உன் வாழ்க்கை வளருவதற்குக் காரணமாக இல்லாதது எது? ஆவிக் குரிய உலகத்தின் யதார்த்தத்தைக் குறித்துப் பேசாதது எது? எனது வார்த்தைகளுக்கு எந்தவிதமான தருக்க விளக்கம் அல் லது காரணமும் இல்லை என்று பெரும்பாலான ஜனங்கள் நம்புகிறார்கள், அதனால் அவர்கள் விளக்கமும் வியாக்கியான மும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனது வார்த்தைகள் மெய்யா கவே மிகவும் சுருக்கமாகவும் மற்றும் விவரிக்க முடியாதவை களுமாக இருக்கின்றனவா? நீங்கள் உண்மையிலேயே என் வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறீர்களா? நீங்கள் உண்மையிலேயே என் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா? நீங்கள் அவற்றைப் பொம்மைகளைப்போல நடத்தவில்லையா? உன் அசிங்கமான தோற்றத்தை மறைப்பதற்கு அவற்றை நீ ஆடைகளாகப் பயன் படுத்தவில்லையா? இந்தப் பரந்த உலகில், தனிப்பட்ட முறை யில் யார் என்னால் ஆய்வு செய்யப்பட்டார்கள்? என் ஆவியின் வார்த்தைகளைத் தனிப்பட்ட முறையில் கேட்டவர்கள் யார்? அநேக ஜனங்கள் இருட்டில் தடவித் தேடுகிறார்கள்; அநேகர் கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் ஜெபிக்கிறார்கள்; பலர் பசியுடனும் குளிருடனும், நம்பிக்கையோடு பார்க்கிறார்கள்; பலர் சாத்தானால் கட்டுப்பட்டு இருக்கிறார்கள்; இன்னும் பலர் எங்கு திரும்புவது என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள், பலர் தங்களுடைய மகிழ்ச் சிக்கு மத்தியில் எனக்குத் துரோகம் இழைக்கிறார்கள், பலர் நன்றியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள், மேலும் பலர் சாத்தானு டைய வஞ்சகத் திட்டங்களுக்கு விசுவாசமாக இருக்கிறார்கள்.

உங்களில் யார் யோபு? பேதுரு யார்? நான் ஏன் யோபுவை மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிட்டுள்ளேன்? நான் ஏன் பேதுருவைப் பல முறை குறிப்பிட்டுள்ளேன்? உங்களுக்கான என் நம்பிக்கைகள் என்ன என்பதை நீங்கள் எப்போதாவது உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறீர்களா? இதுபோன்ற விஷயங்களை ஆழ்ந்து சிந்திக்க நீங்கள் அதிக நேரம் செலவிட வேண்டும்.

பேதுரு எனக்குப் பல ஆண்டுகளாக உண்மையுள்ளவனாக இருந்தான், ஆனாலும் அவன் ஒருபோதும் முணுமுணுக்கவுமில்லை, எந்த மனக்குறையும் கொண்டிருக்கவுமில்லை; யோபு கூட அவனுக்கு சமமானவன் அல்ல, யுகங்கள் முழுவதும், பரிசுத்தவான்கள் அனைவரும் பேதுருவைக் காட்டிலும் மிகக் குறைவுபட்டவர்களாகப் போனார்கள். அவன் என்னை அறிந்துகொள்ள முயன்றது மட்டுமல்லாமல், சாத்தான் அவனுடைய வஞ்சகத் திட்டங்களை மேம்படுத்திக் கொண்டிருந்த காலத்திலும் என்னை அறிந்துகொண்டான். இது பேதுருவைப் பல ஆண்டுகளாக எப்போதும் என் சித்தத்திற்கு ஏற்ப எனக்கு ஊழியம் செய்ய வழிவகுத்தது, இந்தக் காரணத்தினாலேயே, அவன் ஒருபோதும் சாத்தானால் அவனது சுயநல நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. பேதுரு யோபுவினுடைய விசுவாசத்திலிருந்து படிப்பினைகளைப் பெற்றுக்கொண்டான், அதேவேளையில் யோபுவின் குறைபாடுகளையும் தெளிவாக உணர்ந்துகொண்டான். யோபு மிகுந்த விசுவாசம் கொண்டிருந்தவனாக இருந்தபோதிலும், ஆவிக்குரிய உலகிலுள்ள காரியங்களைப் பற்றிய அறிவு அவனுக்கு இல்லாதிருந்தது, எனவே அவன் யதார்த்தத்துடன் பொருந்தாத பல வார்த்தைகளைக் கூறினான்; இது யோபுவினுடைய அறிவு ஆழமற்றது மற்றும் முழுமையற்றது என்பதைக் காண்பிக்கிறது. ஆகையால், பேதுரு எப்போதுமே ஆவியின் உணர்வைப் பெறுவதில் கவனம் செலுத்தினான், மேலும் ஆவிக்குரிய உலகத்தின் செயல்பாட்டைக் கூர்ந்து கவனிப்பதில் எப்போதும் கவனம் செலுத்தினான். இதன் விளைவாக, அவன் என் விருப்பங்களில் ஏதேனும் ஒன்றை

அறிந்துகொள்ள முடிந்தது என்பது மட்டுமின்றி, சாத்தானின் வஞ்சகத் திட்டங்களைப் பற்றி சிறிதளவு அறிவையும் கொண் டிருந்தான். இதன் காரணமாக, என்னைப் பற்றிய அவனது அறிவு யுகங்கள் முழுவதும் வேறு எவரையும் விட அதிகமாக வளர்ந்தது.

பேதுருவினுடைய அனுபவத்திலிருந்து, மனிதர்கள் என்னை அறிந்துகொள்ள விரும்பினால், அது அவ்வளவு கடினமான காரியமாகப் பார்க்க முடியாது, அவர்கள் தங்கள் ஆவிகளுக்குள் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நீ ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை எனக்கு புறநிலையாக “அர்ப் பணிக்குமாறு” நான் கேட்கவில்லை; இது இரண்டாம் பட்ச மானது. நீ என்னை அறியவில்லை என்றால், நீ பேசுகின்ற நம் பிக்கை, அன்பு, மற்றும் விசுவாசம் யாவும் மாயைகள் மட்டுமே; அவை குமிழிகளாக இருக்கின்றன, எனக்கு முன்பாகப் பெருமை பேசும், அதேவேளையில் தன்னைக் குறித்து அறியாத ஒருவனாக நீ மாறுவது உறுதி. இப்படி இருக்கும்போது, நீ மீண்டும் ஒரு முறை சாத்தானின் பிடிக்குள் சிக்கிக்கொள்வாய், பிறகு உன்னை நீயே விடுவித்துக் கொள்ள முடியாது; நீ கேட்டின் மகனாகவும் அழி வின் பொருளாகவும் மாறிவிடுவாய். இருப்பினும், நீ பாரா முகமாக என் வார்த்தைகளைக் கவனிக்காமல் இருந்தால், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நீ என்னை எதிர்க்கிறாய். இது உண்மை, நீ என்னால் தண்டிக்கப்பட்ட பல்வேறு மற்றும் பலதரப்பட்ட ஆவிகளை ஆவிக்குரிய உலகின் வாயில் வழியாகப் பார்க்க வேண்டும். அவற்றில் என் வார்த்தைகளை எதிர்கொண்டது, செயலற்றது, அக்கறையற்றது, மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ள முடி யாதது எது? அவற்றில் என் வார்த்தைகளில் குறைகாணாதது எது? அவற்றில் என் வார்த்தைகளில் குற்றம் கண்டுபிடிக்க முயற்சிக்காதது எது? அவற்றில் தங்களைப் “பாதுகாத்துக்கொள்ள” என் வார்த்தைகளைத் “தற்காப்பு ஆயுதங்களாக” ப் பயன்படுத் தாது எது? அவர்கள் என் வார்த்தைகளின் உள்ளடக்கங்களை என்னை அறிந்துகொள்வதற்கான ஒரு வழியாகப் பயன்படுத் தவில்லை, மாறாக விளையாடுவதற்கான பொம்மைகளாக மட்

டுமே பயன்படுத்தினார்கள். இதில், அவர்கள் என்னை நேரடியாக எதிர்க்கவில்லையா? என்னுடைய வார்த்தைகள் யார்? என்னுடைய ஆவி யார்? இதுபோன்ற கேள்விகளை நான் உங்களிடம் பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன், ஆனாலும் நீங்கள் அவைகளைப் பற்றிய உயர்ந்த மற்றும் தெளிவான நுண்ணறிவுகளைப் பெற்றிருக்கிறீர்களா? நீங்கள் எப்போதாவது உண்மையிலேயே அவற்றை அனுபவித்திருக்கிறீர்களா? நான் உங்களுக்கு மீண்டும் ஒரு முறை நினைவூட்டுகிறேன்: நீங்கள் என் வார்த்தைகளை அறியவில்லை என்றால், அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால், அவற்றைக் கடைபிடிக்காவிட்டால், பிறகு நீங்கள் தவிர்க்க முடியாதபடிக்கு என்னுடைய தண்டனைக்குரிய பொருட்களாக மாறிப்போவீர்கள்! நீங்கள் மெய்யாகவே சாத்தானுக்குப் பலியாகிப்போவீர்கள்!

பிப்ரவரி 29, 1992

முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்— அத்தியாயம் 10

ராஜ்யத்தின் காலம், கடந்த காலங்களிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்கிறது. மனுஷர் எவ்வாறு செயல்படுகிறார்கள் என்பது கவலையல்ல; மாறாக, எனது கிரியையைத் தனித்தே செய்ய நான் பூமியில் இறங்கினேன், இது மனுஷரால் மனதில் எண்ணங்கொள்ளவோ அல்லது செய்து முடிக்கவோ முடியாத ஒன்று. அநேக ஆண்டுகளாக, உலகத்தைச் சிருஷ்டித்ததிலிருந்து, திருச்சபையைக் கட்டியெழுப்புவது மட்டுமே கிரியையாக இருந்தது, ஆனால் ராஜ்யத்தைக் கட்டியெழுப்புவது பற்றி யாரும் ஒருபோதும் கேள்விப்படவில்லை. இதைப் பற்றி நான் என் சொந்த வாயினால் பேசினாலும், அதன் சாராம்சம் தெரிந்தவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா? நான் ஒருமுறை மனுஷரின் உலகில் இறங்கி, அவர்களின் துன்பங்களை அனுபவித்துக் கவனித்தேன்,

ஆனால் என் அவதரிப்பின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றாமல் அவ்வாறு செய்தேன். ராஜ்யத்தைக் கட்டியெழுப்பியவுடன், என் மாம்ச அவதரிப்பு முறைப்படி என் ஊழியத்தைச் செய்யத் தொடங்கியது; அதாவது, ராஜ்யத்தின் ராஜா முறையாகத் தனது இறையாண்மையின் வல்லமையைத் துவங்கினார். இதிலிருந்து மனுஷ உலகிற்கு இறங்கிவந்த ராஜ்யம்—வெறுமனே ஒரு நேரடி வெளிப்பாடாக இல்லாமல்—மெய்யான யதார்த்தத்தில் ஒன்றாகும் என்பது தெளிவாகிறது; இது “நடைமுறைப்படுத்தலின் யதார்த்தம்” என்பதன் அர்த்தத்தின் ஓர் அம்சமாகும். எனது செயல்களில் ஒன்றைக் கூட மனுஷர் ஒருபோதும் கண்டிருக்கவில்லை, என் சொற்களில் ஒன்றையும் அவர்கள் கேட்டிருக்கவும் இல்லை. அவர்கள் என் செயல்களைப் பார்த்திருந்தாலும், அவர்கள் என்ன கண்டுபிடித்திருப்பார்கள்? நான் பேசுவதை அவர்கள் கேட்டிருந்தால், அவர்கள் என்ன புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள்? உலகம் முழுவதும், எல்லோரும் என் இரக்கத்திலும் கிருபைக்குள்ளேயும் தான் ஜீவித்திருக்கிறார்கள், ஆனால் எல்லா மனுஷரும் என் நியாயத்தீர்ப்பின் கீழ்தான் இருக்கிறார்கள், அதேபோல் என் சோதனைகளுக்கும் உட்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஜனங்கள் அனைவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்குச் சீர்கெட்டிருந்தாலும் கூட, நான் அவர்களிடம் இரக்கமுள்ளவராகவும், அன்புள்ளவராகவும்தான் இருக்கிறேன்; அவர்கள் அனைவரும் என் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாகக் கீழ்படியும்போதும், நான் அவர்களுக்குச் சிட்சையை அளிக்கிறேன். இருப்பினும், நான் அனுப்பிய துன்பங்களுக்கும் சுத்திகரிப்புக்கும் மத்தியில் இல்லாத மனுஷர் யாராவது இருக்கிறார்களா? அநேக ஜனங்கள் வெளிச்சத்திற்காக இருளைக் கடந்து செல்கிறார்கள், அநேகர் அவர்களது சோதனைகளுக்காகக் கடுமையாகப் போராடுகிறார்கள். யோபுவுக்கு நம்பிக்கை இருந்தது, ஆனால் அவன் தனக்கென ஒரு வழியைத் தேடவில்லையா? சோதனைகளை எதிர்கொள்வதில் என் ஜனங்கள் உறுதியாக நிற்க முடியும் என்றாலும், அதை உரக்கச் சொல்லாமல், ஆழமாக விசுவாசிக்கும் யாராவது

இருக்கிறார்களா? ஜனங்கள் தங்கள் இருதயங்களில் சந்தேகங்களைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும்போது தங்கள் நம்பிக்கைகளுக்குக் குரல் கொடுப்பது இல்லையா? சோதனையின் போது உறுதியாக நின்ற அல்லது உண்மையாகக் கீழ்படிந்த மனுஷர் யாரும் இல்லை. இந்த உலகத்தைப் பார்ப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக நான் என் முகத்தை மறைக்காவிட்டால், மனுஷ இனம் முழுவதும் என் எரியும் விழிகளின் கீழ் கவிழும், ஏனென்றால் நான் மனுஷரை எதுவும் கேட்பதில்லை.

ராஜ்யத்திற்கான வணக்கம் ஒலிக்கும் போது—இது ஏழு இடி முழங்கும்போதும் கூட—இந்த ஒலி வானத்தையும் பூமியையும் தூண்டி, பரலோகத்தை உலுக்கி, ஒவ்வொரு மனுஷனின் இருதயத் துடிப்புகளையும் அதிர்வுறச் செய்கிறது. நான் அந்தத் தேசத்தை அழித்து என் ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தினேன் என்பதை நிரூபிக்கும் வகையில், சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் தேசத்தில் ராஜ்யத்திற்கான கீதம் சடங்குடன் எழும்புகிறது. அதை விட முக்கியமாக, என் ராஜ்யம் பூமியில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த நேரத்தில், நான் என் தேவதூதர்களை உலகத்துத் தேசங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அனுப்பத் தொடங்குகிறேன், இதனால் அவர்கள் என் புத்திரர்களையும், என் ஜனங்களையும் மேய்ப்பார்கள்; இது எனது கிரியையின் அடுத்தக் கட்டத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதுமாகும். இருப்பினும், நான் தனிப்பட்ட முறையில் சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பம் சுருண்டிருக்கும் இடத்திற்கு வந்து, அதனுடன் போட்டியிடுகிறேன். மனுஷர் அனைவருமே என்னை மாம்சத்தில் அறிந்துகொண்டு, என் செயல்களை மாம்சத்தில் காண முடிந்தால், சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் குகை சாம்பலாக மாறி ஒரு தடயமும் இல்லாமல் மறைந்துவிடும். என் ராஜ்யத்தின் ஜனங்களாகிய நீங்கள் சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தை வெறுப்பதால், உங்கள் செயல்களால் நீங்கள் என் இருதயத்தைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டும், இந்த வழியில் வலுசர்ப்பத்திற்கு அவமானத்தைத் தரவேண்டும். சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பம் வெறுக்கத்தக்கது என்பதை நீங்கள் உண்

மையாக உணர்கிறீர்களா? அதுவே ராஜ்யத்தை ஆளும் ராஜா வின் எதிரி என்று நீங்கள் உண்மையிலேயே உணர்கிறீர்களா? நீங்கள் எனக்கு அற்புதமாகச் சாட்சிகொடுக்க முடியும் என்று உங்களுக்கு உண்மையிலேயே நம்பிக்கை இருக்கிறதா? சிவப் பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தைத் தோற்கடிக்க முடியும் என்று நீங்கள் உண்மையில் நம்புகிறீர்களா? இதைத்தான் நான் உங்க ளிடம் கேட்கிறேன்; இந்தப் படிநிலையை நீங்கள் அடைய வேண்டும் என்பதே என் தேவையாயிருக்கிறது. இதை உங்களால் செய்ய முடியுமா? இதை உங்களால் அடைய முடியும் என்ற நம்பிக்கை உங்களுக்கு இருக்கிறதா? மனுஷரால் சரியாகச் செய்யக் கூடிய விஷயம்தான் என்ன? அதை என்னால் செய்ய முடியும் அல்லவா? யுத்தம் இணையும் இடத்தில் நான் தனிப்பட்ட முறையில் இறங்குகிறேன் என்று நான் ஏன் கூறுகிறேன்? நான் விரும்புவது உங்கள் நம்பிக்கையைத்தான், உங்கள் கிரியைகளை அல்ல. மனுஷர் அனைவரும் என் வார்த்தைகளை நேரடியாக ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது, அதற்குப் பதிலாக ஒரு பக்கவாட்டுப் பார்வையை அவற்றிடம் காட்டுங்கள். உங்கள் இலக்குகளை அடைய இது உங்களுக்கு உதவுகிறதா? இந்த வழியில் நீங்கள் என்னை அறிந்திருக்கிறீர்களா? உண்மையைச் சொல்வதானால், பூமியிலுள்ள மனுஷரில், ஒருவருக்குக் கூட என்னை நேருக்கு நேர் பார்க்கும் திறன் இல்லை, மேலும் ஒருவரால் கூட என் வார்த்தைகளின் தூய்மையான மற்றும் கலப்படமற்ற அர்த்தத் தைப் பெற முடியாது. ஆகவே, எனது குறிக்கோள்களை அடை வதற்கும், ஜனங்களின் இருதயங்களில் என் உண்மையான பிம் பத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கும் பூமியில் முன்னோடியில்லாத ஒரு திட்டத்தை நான் ஏற்படுத்தியுள்ளேன். இந்த வழியில், கருத்துக்கள் ஜனங்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்தும் சகாப்தத்தை நான் முடிவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இன்று, சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் தேசத்தில் நான் இறங்குவது மட்டுமல்லாமல், முழு பிரபஞ்சத்தையும் எதிர் கொள்ளத் துணிகிறேன், இது முழு பரலோகத்தையும் நடுங்க

வைக்கிறது. எனது நியாயத்தீர்ப்புக்கு உட்படாத ஒரு இடம் ஏதேனும் உள்ளதா? நான் பேரழிவு மழையைப் பொழியாத இடம் என்று ஏதேனும் இருக்கிறதா? நான் செல்லும் எல்லா இடங்களிலும், எல்லா வகையானப் "பேரழிவின் விதைகளையும்" சிதறடிக்கிறேன். இது நான் கிரியை செய்யும் வழிகளில் ஒன்றாகும், மேலும் இது மனுஷருக்கான இரட்சிப்பின் செயலுமாகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை, மேலும் நான் அவர்களுக்கு அதை கொடுப்பதும் ஒரு வகையான அன்புதான். இன்னும் பல ஜனங்கள் என்னைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளவும் என்னைப் பார்க்கவும் அனுமதிக்க நான் விரும்புகிறேன், இந்த வழியில், பல ஆண்டுகளாக பார்க்க முடியாத ஆனால் இப்போது மெய்யாகவே பார்க்க முடிகிற ஒரு தேவனைப் போற்றுவதற்காக வாருங்கள். எந்தக் காரணத்திற்காக நான் உலகை உருவாக்கினேன்? மனுஷர் சீர்கெட்டபின்பும், நான் ஏன் அவர்களை முற்றிலுமாக அழிக்கவில்லை? எந்தக் காரணத்திற்காக மனுஷ இனம் முழுவதும் பேரழிவுகளுக்கு மத்தியில் வாழ்கிறது? மாம்சத்தை அணிவதற்கான என் நோக்கம் என்ன? நான் எனது கிரியையைச் செய்யும்போது, கசப்பு மட்டுமல்ல, இனிப்புச் சுவையையும் கூட மனுஷர் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். உலகில் உள்ள எல்லா மனுஷரிலும், என் கிருபையினுள் வாழாதவர் யார்? நான் மனுஷருக்கு உலகப்பிரகாரமான ஆசீர்வாதங்களை வழங்கவில்லை என்றால், உலகில் யார் ஏராளமாக அனுபவிக்க முடியும்? உங்களை என் ஜனங்களின் இடத்தைப் பிடிக்க அனுமதிப்பது ஓர் ஆசீர்வாதமாக இருக்க முடியுமா? நீங்கள் என் ஜனங்கள் அல்ல, மாறாக கிரியை செய்பவர்கள் மட்டுமே என்று இருந்தால் என் ஆசீர்வாதங்களுக்குள் நீங்கள் இருக்க மாட்டீர்களா? என் வார்த்தைகளின் தோற்றத்தை உங்களில் ஒருவர் கூட புரிந்து கொள்ள முடியாது. மனுஷர்-நான் அவர்களுக்கு வழங்கிய மகுடங்களைப் பொக்கிஷமாகக் கருதுவதில் இருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறார்கள், அவர்களில் அநேகர், "சேவை செய்பவர்" என்ற மகுடத்தின் காரணமாக, அவர்களின் இருதயங்களில் மனக்கசப்பைப் போஷிக்கி

றார்கள், மற்றும் அநேகர், “என் ஜனங்கள்,” என்ற மகுடத்தின் காரணமாக அவர்களுடைய இருதயங்களில் எனக்கான அன்பை வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள். என்னை முட்டாளாக்க யாரும் முயற்சிக்கக்கூடாது; என் கண்கள் அனைத்தையும் பார்க்கின்றன! உங்களில் யார் விருப்பத்துடன் பெறுகிறார்கள், உங்களில் யார் முழுமையான கீழ்ப்படிதலைக் கொடுக்கிறார்கள்? ராஜ்யத்திற் கான வணக்கம் ஒலிக்கவில்லை என்றால், உங்களால் மெய் யாகவே முடிவுக்குக் கீழ்படிந்திருக்க முடியுமா? மனுஷரால் என்ன செய்ய முடியும், எந்தளவிற்கு சிந்திக்க வல்லவர்கள் மற்றும் அவர்களால் எவ்வளவு தூரம் செல்ல முடியும்—இவை அனைத்தையும் நான் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே தீர்மானித் துவிட்டேன்.

அநேக ஜனங்கள் என் முகம் வெளிச்சத்தில் எரிவதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். எனது ஊக்கத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட அநேக ஜனங்கள், தொடர்ந்து தேட தங்களையே தூண்டிக் கொள்கி றார்கள். சாத்தானின் படைகள் என் ஜனங்களைத் தாக்கும் போது, அவர்களைத் தடுக்க நான் இருக்கிறேன்; சாத்தானின் சதிகள் அவர்களது வாழ்க்கையில் அழிவை ஏற்படுத்தும் போது, மீண்டும் திரும்பி வராதபடிக்கு நான் அவற்றை முறியடித்து திருப்பி அனுப்புகிறேன். பூமியில், எல்லா விதமான பொல்லாத ஆவிகளும் ஓய்வெடுப்பதற்கான இடத்தை நிரந்தரமாகத் தேடு கின்றன, மேலும் அவை உட்புகக்கூடிய மனுஷ பிரேதங்களை முடிவில்லாமல் தேடுகின்றன. என் ஜனமே! நீங்கள் என் பராமரிப்பிலும் பாதுகாப்பிலும் இருக்க வேண்டும். ஒருபோதும் கட்டுப்பாடற்றுப்போகாதீர்! ஒருபோதும் பொறுப்பற்ற முறை யில் நடந்து கொள்ளாதீர்! எனது வீட்டில் உன் விசுவாசத்தை நீ வழங்கு, விசுவாசத்தினால் மட்டுமே பிசாசின் தந்திரத்திற்கு எதிராக எதிர்குற்றஞ்சாட்ட முடியும். எந்தவொரு சூழ்நிலை யிலும், நீங்கள் கடந்த காலத்தில், ஒரு காரியத்தை எனக்கு முன்பாகவும், இன்னொன்றை என் முதுகுக்குப் பின்னாலும் செய்ததைப் போலத் தற்போதும் நடந்து கொள்ளாதீர்; இந்த

வழியில் செயல்பட்டால், நீங்கள் ஏற்கெனவே மீட்பிற்கு அப்பாற்பட்டவர் ஆவீர்கள். இது போன்ற போதுமான வார்த்தைகளை நான் அதிகமாக உச்சரிக்கவில்லையா? மனுஷரின் பழைய இயல்பைத் திருத்த முடியாது என்பதால், ஜனங்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் நினைவூட்டல்களை நான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சலிப்படைய வேண்டாம்! நான் சொல்வது எல்லாம் உங்கள் தலையெழுத்தை உறுதி செய்வதற்காகத்தான்! ஒரு வெறுக்கத்தக்க மற்றும் இழிவான இடம்தான் சாத்தானுக்குத் தேவை; நீங்கள் எந்தளவிற்கு நம்பிக்கையற்ற முறையிலும், ஒழுக்கமற்ற முறையிலும் இருக்கிறீர்களோ, கட்டுப்பாட்டுக்கு கீழ்ப்படிய மறுக்கிறீர்களோ, அந்தளவிற்கு அந்த அசுத்த ஆவிகள் உங்களை ஊடுருவுவதற்கான எந்தவொரு வாய்ப்பையும் பெறும். நீங்கள் இந்த நிலைக்கு வந்திருந்தால், உங்கள் விசுவாசம் வெறுமனே உரையாடலைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை, அதற்கு எந்தவொரு மெய்மையும் இல்லாமல், அசுத்த ஆவிகள் உங்கள் தீர்மானத்தைத் தகர்த்து அதனை எனது கிரியையைச் சீர்குலைக்கப் பயன்படும் கீழ்ப்படியாமை மற்றும் சாத்தானுடைய சதிகளாக மாற்றுகின்றன. அங்கிருந்து, நீங்கள் எந்த நேரத்திலும் என்னால் அடித்து நொறுக்கப்படுவீர்கள். இந்தச் சூழ்நிலையின் கனம் பற்றி யாருக்கும் புரிவதில்லை; ஜனங்கள் அனைவரும் அவர்கள் கேட்கும் விஷயங்களை நோக்கிச் செவிட்டுக் காதைத் திருப்புகிறார்கள், கொஞ்சமும் எச்சரிக்கையாக இருப்பதில்லை. கடந்த காலத்தில் என்ன செய்யப்பட்டது என்பது எனக்கு நினைவில் இல்லை; மீண்டும் ஒரு முறை நான் “மறப்பேன்” என்றும் அதன்மூலம் உன்னிடம் மென்மையாக இருப்பேன் என்று நீ இன்னும் காத்திருக்கிறாயா? மனுஷர் என்னை எதிர்த்திருந்தாலும், நான் அவர்களை எதிர்க்க மாட்டேன், ஏனென்றால் அவர்கள் மிகவும் சிறிய சரீர வளர்ச்சி கொண்டவர்கள், ஆகவே நான் அவர்களிடம் அதிகக் கோரிக்கைகளை வைப்பதில்லை. எனக்குத் தேவையானது எல்லாம் அவர்கள் ஒழுக்கங்கெட்டுப் போகக்கூடாது என்பதும், கட்டுப்பாட்டுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதுமே

ஆகும். நிச்சயமாக இந்த ஒரு நிபந்தனையைப் பூர்த்தி செய்வது உங்கள் திறனுக்கு அப்பாற்பட்டது, இல்லையா? தங்கள் கண்களுக்கு விருந்தளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இன்னும் பல இரகசியங்களை நான் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என அநேக ஜனங்கள் காத்திருக்கிறார்கள். இருப்பினும், பரலோகத்தின் அனைத்து இரகசியங்களையும் நீ புரிந்து கொண்டாலும், அந்த அறிவைக் கொண்டு உன்னால் என்ன செய்ய முடியும்? அது என் மீதான உன் அன்பை அதிகரிக்குமா? என் மீதான உன் அன்பைத் தூண்டுமா? நான் மனுஷரைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதும் இல்லை, அவர்களைப் பற்றிய ஒரு முடிவை நான் எளிதாக எடுப்பதுமில்லை. இவை மனுஷரின் உண்மையான சூழ்நிலைகள் இல்லையென்றால், நான் இவ்வளவு எளிதாக அவர்களை அவ்வாறு முடிசூட்ட மாட்டேன். கடந்த காலத்தை நினைத்துப் பாருங்கள்: நான் உங்களை எத்தனை முறை அவதூறாகப் பேசியுள்ளேன்? நான் உங்களை எத்தனை முறை குறைத்து மதிப்பிட்டுள்ளேன்? உங்கள் உண்மையான சூழ்நிலைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் நான் உங்களை எத்தனை முறை பார்த்திருக்கிறேன்? முழு மனதுடன் உங்களை வெல்ல என் சொற்கள் எத்தனை முறை தவறியுள்ளன? உங்களுக்குள் ஆழமாக ஒத்ததிர்வு ஏற்படுத்தாமல் நான் எத்தனை முறை பேசியிருக்கிறேன்? உங்களில் யார் என் வார்த்தைகளை அச்சமின்றி, நடுங்காமல் படித்திருக்கிறீர், நான் உங்களைப் பாதாளத்திற்குள் அடித்துத் தள்ளுவேன் என்ற ஆழ்ந்த பயம் யாருக்கு இருக்கிறது? என் வார்த்தைகளிலிருந்து சோதனைகளைத் தாங்காதவர் யார்? என் சொற்களுக்குள் அதிகாரம் இருக்கிறது, ஆனால் இது மனுஷருக்குச் சாதாரண நியாயத்தீர்ப்பை வழங்குவதற்காக அல்ல; மாறாக, அவர்களின் உண்மையான சூழ்நிலைகளை நினைவில் கொண்டு, என் வார்த்தைகளில் இருக்கும் உள்ளார்ந்த அர்த்தத்தை நான் தொடர்ந்து அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகிறேன் என்பதற்காக. உண்மையில், என் சர்வ வல்லமையுள்ள வல்லமையை என் வார்த்தைகளில் கண்டுணரக்கூடியவர் எவரேனும் இருக்கி

றாரா? பசும்பொன்னால் தயாரிக்கப்பட்ட என் வார்த்தைகளைப் பெற யாராவது இருக்கிறார்களா? நான் எத்தனை வார்த்தைகள் பேசியிருக்கிறேன்? யாராவது அவற்றை எப்போதாவது பொக்கிஷமாக்கி இருக்கிறீரா?

மார்ச் 3, 1992

ராஜ்ய கீதம்

திரளான ஜனங்கள் என்னை உற்சாகப்படுத்துகிறார்கள், திரளான ஜனங்கள் என்னைப் போற்றுகிறார்கள்; சகல வாய்களும் ஒரே மெய்யான தேவன் என்று அழைக்கிறார்கள், சகல ஜனங்களும் என் கிரியைகளைக் காணக் கண்களை உயர்த்துகிறார்கள். ராஜ்யமானது மனுஷரின் உலகில் இறங்குகிறது, என்னவர் பணக்காரராகவும், ஏராளமானவற்றைக் கொண்டவராகவும் இருக்கிறார். இதைப் பார்த்து யார்தான் மகிழ்ச்சியடைய மாட்டார்கள்? மகிழ்ச்சியின் காரணமாக யார்தான் நடனமாட மாட்டார்கள்? ஓ, சீயோனே! என்னைக் கொண்டாட உன் வெற்றிக் கொடியை உயர்த்து! என் பரிசுத்த நாமத்தைப் பரப்ப உன் ஜெயங்கொண்ட வெற்றிப் பாடலைப் பாடு! பூமியின் முனைகள் வரை இருக்கும் சகல சிருஷ்டிப்புகளே! நீங்கள் உங்களை எனக்கு ஒப்புக்கொடுக்க உங்களை நீங்களே சுத்திகரித்துக் கொள்ளுங்கள்! வானத்தின் நட்சத்திரக் கூட்டங்களே! என் வல்லமைமிக்க சக்தியை வானத்தில் காட்ட உங்கள் இடங்களுக்கு விரைந்து செல்லுங்கள்! பூமியில் தங்கள் எல்லையற்ற அன்பையும் பயபக்தியையும் பாடலாக ஊற்றும் ஜனங்களின் குரல்களுக்கு நான் செவிசாய்க்கிறேன்! இந்த நாளில், எல்லா சிருஷ்டிப்புகளும் ஜீவனுக்குத் திரும்பும்போது, நான் மனுஷரின் உலகத்திற்கு வருகிறேன். இந்த தருணத்தில், இதே சந்தர்ப்பத்தில், பூக்கள் அனைத்தும் கட்டுக்கடங்காமல் பூக்கின்றன, சகல பறவைகளும் ஒரே குரலில் பாடுகின்றன, சகலமும் மகிழ்ச்சியுடன் துள்ளுகின்றன! ராஜ்யத்தின் வணக்கத்தின் சத்தத்தில், சாத்தானின்

ராஜ்யம் கவிழ்ந்துபோகிறது, மீண்டும் ஒருபோதும் எழாதபடிக்கு ராஜ்ய கீதத்தின் இடி முழக்கத்தால் அழிக்கப்படுகிறது!

பூமியில் யார் எழுந்து எதிர்க்கத் துணிகிறார்கள்? நான் பூமிக்கு இறங்கும்போது, நான் நெருப்பைக் கொண்டுவருகி றேன், கோபத்தைக் கொண்டுவருகிறேன், எல்லா வகையான பேரழிவுகளையும் கொண்டு வருகிறேன். பூமிக்குரிய ராஜ்யங்கள் இப்போது என் ராஜ்யம்! வானத்தின் மேலே, மேகங்கள் கவிழ்ந்து நீர்த்திரை ஆகின்றன; வானத்தின் கீழ், ஏரிகளும் ஆறுகளும் துள்ளியெழுந்து மகிழ்ச்சியுடன் ஒரு கலவையான இன்னிசையை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஓய்வெடுக்கும் மிருகங்கள் அவற்றின் குகைகளிலிருந்து வெளிப்படுகின்றன, சகல ஜனங்களும் என் னால் தங்கள் நித்திரையிலிருந்து எழுப்பப்படுகிறார்கள். பன்முக ஜனங்கள் எதிர்பார்த்த நாள் ஒருவழியாக வந்துவிட்டது! அவர்கள் மிக அழகான பாடல்களை எனக்கு ஏறெடுக்கிறார்கள்!

இந்த அழகான தருணத்தில், இந்தக் களிப்பூட்டும் நேரத்தில்,

மேலே வானத்திலும், கீழே பூமியிலும், சகல இடங்களிலும் புகழ் ஒலிக்கிறது. இதில் யார்தான் உற்சாகமாக இருக்க மாட் டார்கள்?

யாருடைய இதயம் ஒளிராது? இந்தக் காட்சியில் யார்தான் அழ மாட்டார்கள்?

வானம் பழைய வானம் அல்ல, இப்போது அது ராஜ்யத்தின் வானம்.

பூமி, முன்பிருந்த பூமி அல்ல, இப்போது அது பரிசுத்த நிலம்.

ஒரு கனமழைக்குப் பிறகு, இழிவான பழைய உலகம் முழு வதுமாக புதிதாக மாறுகிறது.

மலைகள் மாறுகின்றன… நீர்நிலைகள் மாறுகின்றன…

ஜனங்களும் மாறுகிறார்கள்… சகலமும் மாறுகின்றன….

ஓ, அமைதியான மலைகளே! எனக்காக எழுந்து நடனமா டுங்கள்!

ஓ, ஓடாமல் நிற்கும் நீர்நிலைகளே! சுதந்திரமாகப் பொங்கி வழிந்தோடுங்கள்!

சொப்பனங்காணும் மனுஷரே! நீங்களாகவே எழுந்து ஓடுங்கள்!

நான் வந்திருக்கிறேன்... நான் தான் ராஜா....

சகல மனுஷரும் தங்கள் கண்களால் என் முகத்தைக் காண்பார்கள், தங்கள் காதுகளால் என் குரலைக் கேட்பார்கள்,

ராஜ்யத்தின் ஜீவனை அவர்கள் ஜீவிப்பார்கள்....

எவ்வளவு இனிமையாக இருக்கிறது... எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது....

மறக்க முடியாதது... மறக்க இயலாதது....

கொழுந்துவிட்டெரியும் என் கோபத்தில், சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பம் போராடுகிறது;

என் மகத்தான நியாயத்தீர்ப்பில், பிசாசுகள் அவற்றின் உண்மையான வடிவங்களைக் காட்டுகின்றன;

என் கடுமையான வார்த்தைகளில், ஜனங்கள் அனைவரும் ஆழ்ந்த அவமானத்தை உணர்கிறார்கள், தங்களை மறைத்துக் கொள்ள இடமேதும் இல்லை.

அவர்கள் கடந்த காலத்தையும், எப்படி என்னை கேலி செய்து தூற்றினார்கள் என்பதையும் நினைவுகூறுகிறார்கள்.

அவர்கள் தங்களை வெளிக்காட்டாத ஒரு காலமும், என்னை மீறாத ஒரு காலமும் இருந்ததில்லை.

இன்று, யார் தான் அழுவதில்லை? யார் தான் வருத்தப் படுவதில்லை?

பிரபஞ்ச உலகம் முழுவதும் அழுகையால் நிறைந்திருக்கிறது...

சந்தோஷ ஒலிகளால் நிறைந்திருக்கிறது... சிரிக்கும் குரல்களால் நிறைந்திருக்கிறது....

ஒப்பிடமுடியாத மகிழ்ச்சி... ஒப்பீடு இல்லாத மகிழ்ச்சி....

ஒரு சிறிய மழை பெய்கின்றது... சிறகடிக்கும் கனமான வெண்பனிச் சிம்புகளுடன்....

ஜனங்களுக்குள்ளே, துக்கமும் மகிழ்ச்சியும் மாறிமாறி வருகின்றன... சிலர் சிரிக்கிறார்கள்...

சிலர் அழுகிறார்கள்... சிலர் ஆரவாரம் செய்கிறார்கள்....

எல்லோரும் மறந்துவிட்டதைப் போல... இது மழை மற்றும் மேகங்களால் நிறைந்த வசந்த காலம் என்று,

மலர்கள் விரிந்து மலரும் கோடைக்காலம் என்று, வளமான அறுவடைகளின் இலையுதிர் காலம் என்று,

அல்லது உறைபனியும் பனிக்கட்டிகளும் இருக்கும் குளிர் காலம் என்று, யாருக்கும் தெரியாது....

வானத்தில் மேகங்கள் நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன, பூமியில் சமுத்திரங்கள் சுழன்று கொண்டிருக்கின்றன.

புத்திரர்கள் தங்கள் கைகளை அசைக்கிறார்கள்... ஜனங்கள் நடனமாடுகையில் தங்கள் கால்களை நகர்த்துகிறார்கள்....

தேவதூதர்கள் கிரியை செய்கிறார்கள்... தேவதூதர்கள் மேய்க்கிறார்கள்....

பூமியிலுள்ள ஜனங்கள் அனைவரும் சந்தடி செய்கிறார்கள், பூமியில் உள்ள அனைத்தும் பலுகிப் பெருகுகின்றன.

முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்—அத்தியாயம் 12

கிழக்கிலிருந்து மின்னல் வெட்டும் சமயம், நான் என் வார்த்தைகளைப் பேசத் தொடங்கும் தருணமும் அதுவே—மின்னல் வெட்டும்போது, முழு பிரபஞ்சமும் ஒளிர்கிறது, அனைத்து நட்சத்திரங்களிலும் ஒரு மாற்றம் நிகழ்கிறது. மனித இனம் முழுவதும் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டதைப் போல் இருக்கிறது. கிழக்கிலிருந்து வரும் இந்த வெளிச்சத்தின் பிரகாசத்தின் கீழ், மனுஷர் அனைவரும் அவர்களது உண்மையான வடிவத்தில் வெளிப்படுகின்றனர், அவர்களின் கண்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல், மேலும் தங்களது அசிங்கமான அம்சங்களை எவ்வாறு மறைப்பது என்று உறுதியாகத் தெரியாமல் திகைத்து நிற்கின்றன. அவர்கள் என் வெளிச்சத்திலிருந்து தப்பி மலைக்

குகைகளில் தஞ்சம் புகும் விலங்குகளைப் போல இருக்கிறார்கள், ஆனாலும் அவர்களில் ஒருவர் கூட என் வெளிச்சத்திலிருந்து வெளியேற முடியவில்லை. எல்லா மனுஷரும் திகைத்துப்போகிறார்கள், அனைவரும் காத்திருக்கிறார்கள், அனைவரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; என் வெளிச்சத்தின் வருகையால், அவர்கள் பிறந்த நாளில் அனைவரும் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள், அதேபோல் அவர்கள் பிறந்த நாளை சபிக்கவும் செய்கிறார்கள். முரண்பட்ட உணர்ச்சிகளைத் தெளிவாகப் பேசுவது சாத்தியமில்லாதது; சுய-சிட்சையினால் வழியும் கண்ணீர் ஆறுகளாகி, அவை நீரோட்டத்தில் அடித்துச் செல்லப்படுகின்றன, ஒரு நொடியில் தடயமின்றி செல்கின்றன. மீண்டும், என் நாள் அனைத்து மனுஷரையும் நெருங்குகிறது, மீண்டும் மனுஷ இனத்தைத் தூண்டி மனுஷருக்கு மற்றொரு புதிய தொடக்கத்தை அளிக்கிறது. என் இருதயம் துடிக்கிறது, என் இருதய துடிப்பின் தாளங்களைப் பின்பற்றி, மலைகள் மகிழ்ச்சியுடன் குதிக்கின்றன, கடல் மகிழ்ச்சியுடன் நடனமாடுகிறது, அலைகள் கற்பாறைகள் மீது மோதுகின்றன. என் இருதயத்தில் இருப்பதை வெளிப்படுத்துவது கடினம். அசுத்தமான எல்லாவற்றையும் என் பார்வையினால் சாம்பலாக எரிக்க விரும்புகிறேன்; கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகள் அனைவரும் என் கண்களுக்கு முன்பாக மறைந்து போக நான் விரும்புகிறேன், ஒருபோதும் காலம் தாழ்த்தப்போவதில்லை. சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் வசிப்பிடத்தில் நான் ஒரு புதிய தொடக்கத்தை உருவாக்கியது மட்டுமல்லாமல், பிரபஞ்சத்தில் புதிய கிரியைகளையும் தொடங்கியிருக்கிறேன். விரைவில், பூமியின் ராஜ்யங்கள் என் ராஜ்யமாக மாறும்; விரைவில், என் ராஜ்யத்தின் காரணமாக பூமியின் ராஜ்யங்கள் என்றென்றும் முடிவிற்கு வரும், ஏனென்றால் நான் ஏற்கனவே வெற்றியை அடைந்துவிட்டேன், ஏனென்றால் நான் வெற்றிகரமாகத் திரும்பியிருக்கிறேன். பூமியில் எனது கிரியையை அழிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையில், சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பம் எனது திட்டத்தைச் சீர்குலைப்பதற்குச்

சாத்தியமான ஒவ்வொரு வழியையும் பயன்படுத்திப் பார்த்துவிட்டது, ஆனால் அதன் வஞ்சகத் தந்திரங்களால் நான் சோர்வடைந்து விடுவேனா? அதன் அச்சுறுத்தல்களுக்கு அஞ்சி என் நம்பிக்கையை என்னால் இழக்க முடியுமா? பரலோகத்திலோ பூமியிலோ நான் ஒருபோதும் என் உள்ளங்கையில் வைத்திருக்காத ஜீவன் எதுவுமில்லை; இந்தச் சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பம் எனக்கு ஒரு சத்துருவாக செயல்படும் என்பது எந்தளவிற்கு உண்மை? இது என் கைகளால் கையாளப்பட வேண்டிய ஒரு பொருளல்லவா?

மனித உலகில் நான் அவதரித்த போது, மனுஷர் என் வழிகாட்டுதலின் கீழ், அவர்கள் அறியாமலேயே இன்றுவரை வந்துள்ளனர், அவர்கள் அறியாமலேயே என்னை அறிந்து கொண்டுள்ளனர். ஆனால், முன்னோக்கிச் செல்லும் பாதையில் எவ்வாறு நடக்க வேண்டும் என்பது பற்றி யாருக்கும் சிறிதளவேனும் தெரிந்திருக்கவில்லை—மேலும் அந்தப் பாதை எந்தத் திசையில் செல்லும் என்பது பற்றி யாருக்கும் எந்தத் துப்பும் தெரிந்திருக்கவில்லை. சர்வவல்லவர் அவர்களைக் கவனிப்பதன் மூலம் மட்டுமே எவரும் இறுதியை நோக்கிச் செல்லும் பாதையில் நடக்க முடியும்; கிழக்கில் வெட்டும் மின்னலால் வழிநடத்தப்பட்டால் மட்டுமே என் ராஜ்யத்திற்கு வழிவகுக்கும் வாசலை யாராலும் கடக்க முடியும். மனுஷரிடையே, என் முகத்தைப் பார்த்த ஒருவர், கிழக்கில் மின்னலைக் கண்ட ஒருவர் என ஒருபோதும் எவரும் இருந்ததில்லை; என் சிங்காசனத்திலிருந்து ஒலிக்கும் சொற்களைக் கேட்ட ஒருவர் இருக்கிறாரா? உண்மையில், பண்டையக் காலங்களிலிருந்து, ஒரு மனுஷன் கூட எனது ஆள்தத்துவத்துடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருக்கவில்லை; இன்று மட்டுமே, இப்போது நான் உலகிற்கு வந்திருப்பதால், மனுஷருக்கு என்னைப் பார்க்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது கூட, மனுஷர் இன்னும் என்னை அறியவில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் என் முகத்தை மட்டுமே பார்க்கிறார்கள், என் குரலை மட்டுமே கேட்கிறார்கள், இன்

னும் என் அர்த்தத்தை அறியவில்லை. எல்லா மனுஷரும் இப்படிப்பட்டவர்கள்தான். என் ஜனங்களில் ஒருவராக இருப்பதால், என் முகத்தைப் பார்க்கும்போது நீங்கள் ஆழ்ந்த பெருமையை உணரவில்லையா? நீங்கள் என்னை அறியாததால் நீங்கள் வெட்கப்படுவதை உணரவில்லையா? நான் மனுஷரிடையே நடக்கிறேன், மனுஷரிடையே வாழ்கிறேன், ஏனென்றால் நான் மாம்சமாகியிருக்கிறேன், மனுஷ உலகத்திற்கு வந்திருக்கிறேன். என் நோக்கம் வெறுமனே என் மாம்சத்தை மனுஷரைப் பார்க்க வைப்பது மட்டுமல்ல; மிக முக்கியமாக, மனுஷர் என்னை அறிந்துகொள்ள வைப்பதற்காகும். மேலும், நான் மனுஷனாக அவதரித்த மாம்சத்தின் மூலம், மனுஷர் செய்த பாவங்களை அவர்களுக்கு உணர்த்துவேன்; நான் என் மனுஷனாக அவதரித்த மாம்சத்தின் மூலம், சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தை வென்று அதன் குகையை அழிப்பேன்.

பூமியை நிரப்பும் மனுஷர், நட்சத்திரங்களைப் போல் ஏராளமானவர்கள் என்றாலும், அவர்கள் அனைவரையும் என் சொந்த உள்ளங்கையைப் போல் நான் தெளிவாக அறிவேன். மேலும், என்னை “நேசிக்கும்” மனுஷரும் கடற்கரை மணலத்தனையாய் எண்ணற்றவர்களாக இருந்தாலும், ஒரு சிலரே என்னால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்: என்னை “நேசிப்பவர்களை” விடுத்து, பிரகாசமான வெளிச்சத்தைப் பின்தொடர்பவர்களை மட்டுமே நான் தேர்ந்தெடுக்கிறேன். நான் மனுஷனை மிகைப்படுத்தவும் இல்லை, அவனை குறைத்து மதிப்பிடவும் இல்லை; மாறாக, மனுஷனின் இயல்பான பண்புகளின்படி நான் அவனிடம் கோரிக்கைகளை வைக்கிறேன், ஆகவே, ஜனங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான எனது இலக்கை நான் அடையும்படி, என்னை உண்மையாக நாடி வருபவர்களே எனக்குத் தேவை. மலைகளில் எண்ணற்ற காட்டு மிருகங்கள் உள்ளன, ஆனால் அவை அனைத்தும் எனக்கு முன்பாக நன்கு பழக்கப்படுத்தப்பட்ட ஆடுகளைப் போலவே உள்ளன. புரிந்துகொள்ள முடியாத மர்மங்கள் அலைகளுக்கு அடியில் உள்ளன, ஆனால் அவை பூமியின் முகத்தின்

மீதுள்ள எல்லாவற்றையும் போலத் தெளிவாகத் தங்களை என்னிடம் வெளிப்படுத்துகின்றன; மேலேயுள்ள வானத்தில் மனுஷனால் ஒருபோதும் அடைய முடியாத பகுதிகள் உள்ளன, ஆனாலும் அணுக முடியாத அந்தப் பகுதிகளில் நான் சுதந்திரமாக நடக்கிறேன். மனுஷன் என்னை ஒருபோதும் வெளிச்சத்தில் அடையாளம் காண்பதில்லை, ஆனால் என்னை இருண்ட உலகில் மட்டுமே பார்க்கிறான். இன்று நீங்கள் அதே சூழ்நிலையில் இல்லையா? சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் வெறித்தனங்களின் உச்சக்கட்டத்தில்தான் நான் என் கிரியையைச் செய்ய மாம்சத்தை முறையாக அணிந்துக்கொண்டேன். சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பம் முதல் முறையாக அதன் உண்மையான வடிவத்தை வெளிப்படுத்தியபோது, நான் என் நாமத்திற்குச் சாட்சி கொடுத்தேன். நான் மனுஷரின் சாலைகளில் சுற்றித் திரிந்தபோது, ஒருவன் அல்லது ஒரு நபர் கூட விழித்திருக்கவில்லை, அதனால் நான் மனுஷ உலகில் அவதரித்தபோது, அது யாருக்கும் தெரியவில்லை. ஆனால், நான் மனுஷனாக அவதரித்த மாம்சத்தில் நான் என் கிரியையை மேற்கொள்ளத் தொடங்கியபோது, மனுஷர் விழித்தெழுந்தனர், என் இடிமுழக்கக் குரலால் அவர்களின் கனவுகளிலிருந்து திடுக்கிட்டு எழுந்தனர், இந்தத் தருணத்திலிருந்து, அவர்கள் என் வழிகாட்டுதலின் கீழ் தங்கள் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினர். எனது ஜனங்களிடையே, நான் மீண்டும் புதிய கிரியைகளைத் தொடங்குகிறேன். பூமியில் எனது கிரியை இன்னும் முடிவடையவில்லை என்ற விஷயம், நான் பேசிய எனது ஜனங்கள் என் இருதயத்தில் எனக்குத் தேவைப்படுபவர்கள் அல்ல என்பதைக் காட்ட போதுமானது என்று சொன்னாலும், அவர்களில் இருந்து நான் இன்னும் சிலரைத் தேர்வு செய்கிறேன். இதிலிருந்து, நான் மனுஷரூபமெடுத்த தேவனை அறிந்துகொள்ள என் ஜனங்களுக்கு உதவுவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களை நான் தூய்மைப்படுத்துவதும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. எனது நிர்வாகக் கட்டளைகளின் தீவிரத்தினால், அநேக ஜனங்கள் இன்னும் என்னால் அகற்றப்படும்

அபாயத்தில் உள்ளனர். உங்களைச் சமாளிக்க, உங்கள் சொந்த சரீரத்தைக் கட்டுப்படுத்த நீங்கள் எல்லா முயற்சிகளையும் செய்யாவிட்டால்—நீங்கள் இதைச் செய்யாவிட்டால், பவுல் என் கைகளிலிருந்து நேரடியாக தப்பிக்கவே முடியாத சிட்சையைப் பெற்றதைப் போல, நரகத்தினுள் தள்ளும்படிக்கு நான் வெறுக்கும், நிராகரிக்கும் பொருளாக நீங்கள் நிச்சயம் மாறிப்போவீர்கள். நீங்கள் என் வார்த்தைகளிலிருந்து ஏதாவது சேகரித்திருக்கிறீர்களா? முன்பு போலவே, திருச்சபையைச் சுத்தப்படுத்துவது, எனக்குத் தேவையானவர்களைத் தொடர்ந்து தூய்மைப்படுத்துவது ஆகியவையே எனது நோக்கம், ஏனென்றால் நான்தான் முற்றிலும் பரிசுத்தமான, மாசற்ற தேவன். எனது ஆலயத்தை வானவில்லின் வண்ணங்களைக் கொண்டு தீட்டுவது மட்டுமல்லாமல், களங்கமில்லாமல் சுத்தமாகவும், அதன் வெளிப்புறத்துடன் பொருந்தக்கூடிய வகையில் உட்புறத்தையும் மாற்றுவேன். என் பிரசன்னத்தில், நீங்கள் அனைவரும் கடந்த காலத்தில் செய்ததைப் பற்றி மீண்டும் சிந்திக்க வேண்டும், பின்னர் இன்று என் இருதயத்தில் எனக்குப் பரிபூரணமான திருப்தியை அளிக்க உங்களால் உறுதிகொள்ள முடியுமா என்பதை முடிவு செய்யுங்கள்.

மனுஷன் என் மாம்சத்தில் என்னை அறிந்திருக்கவில்லை; அதற்கும் மேலாக, அவன் மாம்ச சரீரத்தில் வசிக்கும் தனது சுயத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறிவிட்டான். அநேக ஆண்டுகளாக, மனுஷர் என்னை ஏமாற்றி வருகிறார்கள், என்னை வெளியில் இருந்து வரும் விருந்தினராக நடத்துகிறார்கள். அநேக முறை, அவர்கள் "தங்கள் வீடுகளின் கதவுகளுக்கு" வெளியே என்னை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள்; அநேக முறை, அவர்கள், என் முன் நின்று, எனக்குச் செவிசாய்க்க மறுத்திருக்கிறார்கள்; மற்ற மனுஷரிடையே அவர்கள் என்னைக் கைவிட்டிருக்கிறார்கள்; அநேக முறை, அவர்கள் என்னைப் பிசாசுக்கு முன்பாக மறுதலித்திருக்கிறார்கள்; அநேக முறை, அவர்கள் தங்கள் வாயால் என்னைத் தூற்றியிருக்கிறார்கள். ஆயினும்கூட, மனுஷனின் பலவீனங்களை

நான் கணக்கில் வைக்கவில்லை, அவனுடைய கீழ்ப்படியாமை காரணமாக, பழிக்குப் பழி வாங்கவில்லை. அவன் என்னை அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு, நான் செய்ததெல்லாம், அவனது குணப்படுத்த முடியாத நோய்களைக் குணப்படுத்துவதற்காகவும், அதன் மூலம் அவனை ஆரோக்கியமாக மீட்டெடுப்பதற்காகவும் அவனது நோய்களுக்கு மருந்தைப் பயன்படுத்தியது மட்டுமே. நான் செய்ததெல்லாம் மனுஷரின் உயிர்வாழ்விற்காகவும், மனுஷருக்கு வாழ்க்கையில் ஒரு வாய்ப்பை வழங்குவதற்காகவும் தான், இல்லையா? நான் அநேக முறை மனுஷரின் உலகத்திற்கு வந்திருக்கிறேன், ஆனால் நான் என் சொந்த ஆள்தத்துவத்தில் உலகிற்கு வருவதால், மனுஷர் என்னை எவ்விதத்திலும் கருதுவதில்லை; அதற்குப் பதிலாக, ஒவ்வொரு மனுஷனும் அவனுக்குப் பொருத்தமாகத் தோன்றிய வழியில் செயல்பட்டு, தனக்கென ஒரு வழியைத் தேடுகிறான். பரலோகத்திற்கு கீழே உள்ள ஒவ்வொரு சாலையும் என் கைகளிலிருந்து வருகிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது! பரலோகத்திற்கு கீழே உள்ள ஒவ்வொன்றும் என் நியமனத்திற்கு உட்பட்டவை என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது! உங்களில் யார் தங்களின் இருதயத்தில் மனக்கசப்பை வைத்திருக்கத் துணிகிறார்கள்? உங்களில் யார் ஒரு தீர்வுக்கு வர லேசான தைரியம் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? மனுஷரின் மத்தியில் நான் செய்யும் கிரியையை நான் அமைதியாகச் செய்துவருகிறேன்—அவ்வளவுதான். என் மனுஷ அவதரிப்புக் காலகட்டத்தில், நான் மனுஷரின் பலவீனத்திற்கு அனுதாபம் காட்டவில்லை என்றால், மனுஷர் அனைவரும், என் அவதரிப்பின் காரணமாக மட்டுமே, அவர்களின் புத்தி பேதலிக்கும் அளவிற்குப் பயந்து, அதன் விளைவாகப் பாதாளத்தினுள் விழுவர். நான் என்னைத் தாழ்த்தி, என்னை மறைத்து வைப்பதால்தான், மனுஷர் பேரழிவிலிருந்து தப்பித்து, என் சிட்சையிலிருந்து விடுதலையைச் சந்திக்கிறார்கள், இவ்விதமாக, இன்றைய தினத்தை வந்தடைந்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினத்திற்கு வருவது எவ்வளவு கடினமாக இருந்தது என்பதை நினைவில் வைத்து, இனி

வரவிருக்கும் நாளைய தினத்தை நீங்கள் அதிகம் சிந்தையில் வைத்திருக்க வேண்டாமா?

மார்ச் 8, 1992

சகல ஜனங்களே, களிப்படையுங்கள்!

என் வெளிச்சத்தில், ஜனங்கள் மீண்டும் ஒளியைப் பார்க்கிறார்கள். என் வார்த்தையில், ஜனங்கள் தாங்கள் அனுபவிக்கும் விஷயங்களைக் கண்டுகொள்கிறார்கள். நான் கிழக்கிலிருந்து வந்திருக்கிறேன், நான் கிழக்கைச் சேர்ந்தவன். என் மகிமை பிரகாசிக்கும்போது, சகல தேசங்களும் ஒளிர்கின்றன, அனைத்தும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன, ஒன்று கூட இருளில் மிஞ்சியிருப்பதில்லை. ராஜ்யத்தில், தேவனின் ஜனங்கள் தேவனோடு ஜீவிக்கும் ஜீவிதம் அளவிட முடியாத அளவிற்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. ஜனங்களின் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஜீவிதங்களில் நீரானது மகிழ்ச்சியுடன் நடனமாடுகிறது, மலைகள் ஜனங்களுடன் இணைந்து என் மிகுதியைக் கண்டு ரசிக்கின்றன. எல்லா மனுஷரும் என் ராஜ்யத்தில் பாடுபட்டு, கடினமாக உழைக்கிறார்கள், தங்கள் விசுவாசத்தைக் காட்டுகிறார்கள். ராஜ்யத்தில், இனி கிளர்ச்சி இருப்பதில்லை, எதிர்ப்பும் இருப்பதில்லை; வானங்களும் பூமியும் ஒன்றோடொன்று சார்ந்திருக்கின்றன, ஜீவிதத்தின் இனிமையான வாழ்த்துக்கள் மூலம் மனுஷனும் நானும் ஒருவர் மீது ஒருவர் சாய்ந்துகொண்டு, ஆழமான உணர்வுகளுக்குள் நெருங்கி வருகிறோம்.... இந்த நேரத்தில், நான் பரலோகத்தில் என் ஜீவிதத்தை முறையாகத் தொடங்குகிறேன். சாத்தானின் தொந்தரவு இனி இல்லை, மேலும் ஜனங்களும் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கிறார்கள். பிரபஞ்சம் முழுவதும், நான் தேர்ந்தெடுத்த ஜனங்கள் என் மகிமைக்குள் வாழ்கிறார்கள், ஜனங்களிடையே வாழும் ஜனங்களாக அல்ல, தேவனுடன் வாழும் ஜனங்களாக ஒப்பற்ற வகையில் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள். மனுஷகுலம் முழுவதும் சாத்

தானின் சீர்கேட்டைக் கடந்து, ஜீவிதத்தின் கசப்புத் தன்மையையும் இனிமையையும் வண்டல் வரை அருந்தியிருக்கிறார்கள். இப்போது, என் வெளிச்சத்தில் வாழ்ந்துகொண்டு, எவ்வாறு ஒருவனால் மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியாது? இந்த அழகான தருணத்தை எப்படி ஒருவனால் லேசாகக் கைவிட்டு அதை நழுவ விட முடியும்? ஆம் ஜனங்களே! உங்கள் இருதயங்களில் பாடலைப் பாடுங்கள், எனக்காக மகிழ்ச்சியுடன் நடனமாடுங்கள்! உங்கள் நேர்மையான இருதயங்களை உயர்த்தி, அவற்றை எனக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுங்கள்! உங்கள் முரசுகளைக் கொட்டி, எனக்காக மகிழ்ச்சியுடன் அவற்றை வாசியுங்கள்! பிரபஞ்சம் முழுமைக்கும் நான் என் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறேன்! ஜனங்களுக்கு என் மகிமையான முகத்தை வெளிப்படுத்துகிறேன்! நான் உரத்த குரலில் கூப்பிடுவேன்! நான் பிரபஞ்சத்தையும் தாண்டுவேன்! ஏற்கனவே நான் ஜனங்கள் மத்தியில் ஆட்சி செய்கிறேன்! ஜனங்களாலே நான் உயர்த்தப்பட்டேன்! நான் மேலே நீல வானத்தில் நகர்கிறேன், ஜனங்கள் என்னுடன் நடந்து செல்கிறார்கள். நான் ஜனங்களிடையே நடக்கிறேன், என் ஜனங்கள் என்னைச் சூழ்ந்து கொள்கிறார்கள்! ஜனங்களின் இருதயங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றன, அவர்களது பாடல்கள் பிரபஞ்சத்தை உலுக்கி, வானத்தை அதிரச்செய்கின்றன! பிரபஞ்சம் இனியும் மூடுபனிக்குள் மறைந்திருக்காது; மண் இருக்காது, கழிவுநீர் சேகரிப்பும் இருக்காது. பிரபஞ்சத்தின் பரிசுத்த ஜனங்களே! எனது கண்காணிப்பின் கீழ் உங்கள் உண்மையான முகத்தைக் காட்டுகிறீர்கள். நீங்கள் அசுத்தத்தால் மூடப்பட்ட மனுஷர் அல்ல, ஆனால் பச்சை மாணிக்கக் கல் போல தூய்மையான பரிசுத்தவான்கள், நீங்கள் அனைவருமே என் அன்புக்குரியவர்கள், நீங்கள் அனைவருமே என் மகிழ்ச்சிக்குரியவர்கள்! சகலமும் மீண்டும் உயிர்த்தெழுகின்றன! பரிசுத்தவான்கள் அனைவரும் பரலோகத்தில் எனக்கு ஊழியம் செய்யத் திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள், என் அன்பான அரவணைப்பிற்குள் நுழைந்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் இனியும் அழப்போவதில்லை, கவலைப்

படப்போவதில்லை, அவர்கள் தங்களை என்னிடம் ஒப்புக்கொடுக்கிறார்கள், என் வீட்டிற்குத் திரும்பி வருகிறார்கள், தங்கள் தாயகத்தில் அவர்கள் என்னை முடிவில்லாமல் நேசிப்பார்கள்! எல்லா நித்தியத்திலும் இது ஒருபோதும் மாறாது! துக்கம் எங்கே! கண்ணீர் எங்கே! மாம்சம் எங்கே! பூமி ஒழிந்துபோகிறது, ஆனால் வானம் என்றென்றும் இருக்கிறது. நான் சகல ஜனங்களுக்கும் தோன்றுகிறேன், சகல ஜனங்களும் என்னைப் புகழ்கிறார்கள். இந்த ஜீவிதம், இந்த அழகு, ஆதியில் இருந்து அந்தம் வரை மாறப்போவதில்லை. இதுதான் ராஜ்யத்தின் ஜீவிதம்.

முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்— அத்தியாயம் 26

எனது வீட்டில் தங்கியிருக்கிறவர் யார்? என் பொருட்டு என்னுடன் ஆதரவாக நின்றவர் யார்? எனது சார்பாகத் துன்பப்பட்டவர் யார்? எனக்கு முன்பாக அவருடைய வார்த்தைகளுக்கு உறுதியளித்தவர் யார்? இப்போதுவரை என்னைப் பின்தொடர்ந்து, இன்னும் வேறுபடாமல் இருப்பவர் யார்? எல்லா மனிதர்களும் ஏன் குளிரும் உணர்ச்சியற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்? மனிதன் என்னை ஏன் கைவிட்டான்? மனிதன் என்மீது ஏன் அலுப்படைகிறான்? மனிதர்களின் உலகில் ஏன் பாசப்பிணைப்பு இல்லை? சீயோனில் இருக்கும்போது, வானத்திலுள்ள அரவணைப்பை நான் ருசித்திருக்கிறேன், சீயோனில் இருக்கும்போது வானத்திலுள்ள ஆசீர்வாதத்தை அனுபவித்திருக்கிறேன். மீண்டும், நான் மனிதர்கள் மத்தியில் வாழ்ந்திருக்கிறேன், மனித உலகின் கசப்பை நான் ருசித்திருக்கிறேன், மனிதர்களிடையே நிலவும் வெவ்வேறு நிலைகள் அனைத்தையும் நான் எனது சொந்தக் கண்களால் கண்டிருக்கிறேன். இதை அறியாமல், நான் “மாறியிருக்கிறேன்” என்பதாக மனிதனும் மாறியிருக்கிறான், இந்த வகையாக மட்டுமே அவன் இன்றைய நாளுக்கு வந்திருக்

கிறான். மனிதன் என் பொருட்டு எதையாவது செய்ய வேண்டும் என்று நான் கோரவில்லை, அல்லது எனக்குப் பலன் தரும் வகையில் எந்தப் பெருக்கத்தையும் செய்ய வேண்டும் என்றும் நான் கோரவில்லை. அவன் எனது திட்டத்திற்கு ஏற்றாற்போல் செயல்பட இயலுமாறு இருக்கவேண்டும், எனக்குக் கீழ்ப்படியாமலோ அல்லது எனக்கு ஒரு அவமானத்தின் அடையாளமாகவோ இருக்கக் கூடாது, ஆனால் என்னை எதிரொலிக்கும் சாட்சியத்தைத் தாங்கியிருக்க வேண்டும் என்றே நான் விரும்புகிறேன். மனிதர்களிடையே, எனக்கு நல்ல சாட்சியத்தைத் தாங்கி, என் பெயரை மகிமைப்படுத்தியவர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் மனிதனின் நடைமுறைகள் அல்லது நடத்தை என் இருதயத்தைத் திருப்திப்படுத்துவது எவ்வாறு சாத்தியமாகும்? என் இருதயத்துடன் ஒருநிலைப்படுத்துவது அல்லது எனது சித்தத்தைத் திருப்திப் படுத்துவது அவனுக்கு எப்படிச் சாத்தியமாகும்? பூமியிலுள்ள மலைகள் மற்றும் நீர்நிலைகள் மற்றும் பூமியிலுள்ள பூக்கள், புற்கள் மற்றும் மரங்கள் அனைத்தும் என் கரங்களின் கிரியையைக் காட்டுகின்றன, அனைத்தும் என் நாமத்திற்காகவே ஜீவித்திருக்கின்றன. என் கோரிக்கையின் தரநிலையை இன்னும் ஏன் மனிதனால் அடைய முடியவில்லை? இது அவனது மோசமான தாழ்வுற்ற நிலைமையினால் இருக்குமா? நான் அவனை உயர்த்திப் பிடித்ததன் காரணமாக இருக்குமா? நான் அவனிடம் மிகவும் கொடூரமாக நடந்து கொள்கிறேன் என்பதால் இருக்குமா? என் கோரிக்கைகளுக்கு மனிதன் எப்போதும் ஏன் பயப்படுகிறான்? இன்று, ராஜ்யத்தில் உள்ள ஏராளமான மக்களிடையே, நீ என் சத்தத்தை மட்டும் கேட்கிறாய், ஆனால் என் முகத்தைக் காண ஏன் விரும்பவில்லை? என் ஆவியுடன் பொருத்தம் செய்யாமல் எனது வார்த்தைகளை மட்டும் நீ ஏன் பார்க்கிறாய்? மேலே வானத்திலும் கீழே பூமியிலும் என்னை ஏன் வேறுபடுத்தி வைத்திருக்கிறீர்கள்? நான் வானத்தில் இருக்கும் அதே விதமாக நான் பூமியில் இருக்கும்போது, இல்லையா? வானத்தில் இருக்கும்போது நான் கீழே பூமிக்கு இறங்கிவர முடியவில்லை என்பதாலா? நான்

பூமியில் இருக்கும்போது, வானத்துக்குச் செல்லத் தகுதியற்றவன் என்பதாலா? நான் பூமியில் இருக்கும்போது, ஒரு தாழ்ந்த உயிரினம், நான் வானத்தில் இருக்கும்போது, ஒரு உயர்ந்தவனாக இருப்பதைப் போலவும், வானத்துக்கும் பூமிக்கும் இடையில் ஓர் எல்லையற்ற இடைவெளி இருப்பதைப் போலவும் இது தோற்றமளிக்கிறது. ஆயினும், மனித உலகில், அவர்கள் இந்த வஸ்துக்களின் தோற்றம் பற்றி எதுவும் தெரியாமல் இருப்பது போலத் தோன்றுகிறது, ஆனால் என் வார்த்தைகளுக்குச் சத்தம் மட்டுமே உண்டு, அர்த்தமில்லை என்பது போல எப்போதும் எனக்கு எதிராக இருக்கிறார்கள். எல்லா மனுஷர்களும் என் வார்த்தைகள் மீது சக்தியைச் செலவிடுகிறார்கள், என் வெளிப்புறச் சாயல் ஒற்றுமை மீது அவர்களுடைய சொந்த ஆய்வுகளை மேற்கொள்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் அனைவரும் தோல்வியைச் சந்திக்கிறார்கள், அவர்களது முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை, அதற்குப் பதிலாக என் வார்த்தைகளால் வீழ்த்தப்படுகிறார்கள், மீண்டும் எழுந்திருக்கத் துணிவதில்லை.

நான் மனிதகுலத்தின் நம்பிக்கையைச் சோதித்துப் பார்க்கும்போது, எந்த ஒரு மனிதனும் உண்மையான சாட்சியம் கொடுக்கவில்லை, எந்த ஒருவனும் தன்னுடைய அனைத்தையும் வழங்கும் சக்தி உடையவன் அல்ல; மாறாக, நான் அவனது இதயத்தைப் பறித்துக் கொண்டு போகிறேன் என்பதுபோல. மனிதன் தொடர்ந்து ஒளிந்துகொண்டு தன் இருதயத்தைத் திறக்க மறுக்கிறான். யோபு கூட அவனது சோதனையின்போது ஒருபோதும் உண்மையாக உறுதியுடன் நிற்கவில்லை, அவனது துன்பங்களுக்கு மத்தியில் இனிமையை வெளிப்படுத்தவில்லை. மக்கள் அனைவருமே வசந்த காலத்தின் இளஞ்சூட்டில் பசுமையின் லேசான சுவட்டை உருவாக்குகிறார்கள்; குளிர்காலத்தின் குளிர்ந்த கொடுங்காற்றில் அவை ஒருபோதும் பசுமையாக இருக்காது. அவனது எலும்பும் தோலுமான மெலிந்த உடற்கட்டு மூலம், மனிதன் என் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியாது. மனிதர்கள் அனைவரிலும், மற்றவர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக நடந்து காட்டக்கூடிய

எவரும் இல்லை, ஏனென்றால் எல்லா மனிதர்களும் அடிப்ப டையில் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறார்கள், அவர்களில் ஒருவ ருக்கொருவர் வித்தியாசமாக இல்லை, அவர்களில் ஒருவரை ஒருவர் வேறுபடுத்திக் காட்டக்கூடியவை மிகவும் சிறிய அளவே ஆகும். இதே காரணத்தினால், மனிதர்களால் இன்றும்கூட என் கிரியைகளை முழுமையாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. என் தண்டனை எல்லா மனிதர்களின் மீதும் இறங்கி வரும் போதுதான், நான் எதையும் செய்யாமலே அல்லது யாரையும் கட்டாயப்படுத்தாமலே, அவர்கள் தங்களையும் அறியாமல், என் கிரியைகளை அறிந்துகொள்கிறார்கள், மனிதன் என்னை அறிந்துகொள்கிறான், அதன் மூலம் என் கிரியைகளுக்குச் சாட்சி கொடுக்கிறான். இது எனது திட்டம், இது எனது கிரியைகளின் அம்சத்தின் வெளிப்பாடு ஆகும், இதைத்தான் மனிதன் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ராஜ்யத்தில், எண்ணற்ற படைக்கப்பட்ட வஸ்துக்கள் புத்துயிர் பெற மற்றும் அவற்றின் உயிர் சக்தியை மீண்டும் பெறத் தொடங்குகின்றன. பூமியின் நிலையில் ஏற் படும் மாற்றங்கள் காரணமாக, ஒரு நிலத்துக்கும் மற்றொரு நிலத்துக்கும் இடையிலான எல்லைகளும் மாறத் தொடங்கு கின்றன. ஒரு நிலம் மற்றொரு நிலத்திலிருந்து பிரிக்கப்படும் போது, ஒரு நிலமும் மற்றொரு நிலமும் ஒன்றிணையும்போது, இந்த நேரத்தில்தான் நான் எல்லா நாடுகளையும் துண்டு துண் டாக உடைப்பேன் என்று நான் தீர்க்கதரிசனம் கூறியுள்ளேன். இந்த நேரத்தில், படைக்கப்பட்ட அனைத்தையும் புதுப்பித்து முழு பிரபஞ்சத்தையும் நான் மறுபகிர்வு செய்வேன், இதன்மூ லம் பிரபஞ்சத்தை ஒழுங்கமைத்து பழையதைப் புதியதாக மாறுதல் செய்வேன்—இதுதான் எனது திட்டம் மற்றும் இவைதான் எனது கிரியைகள். தேசங்களும் உலக மக்களும் அனைவரும் என் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாகத் திரும்பி வரும்போது, நான் வானத்தின் அருட்கொடை அனைத்தையும் எடுத்து அதனை மனித உலகிற்கு ஒப்படைப்பேன், இதனால், என் நிமித்தம், அந்த உலகம் இணையற்ற அருட்கொடையுடன் இருக்கும்.

ஆனால் பழைய உலகம் தொடர்ந்து இருக்கும் வரை, நான் அதன் தேசங்களின் மீது என் கோபத்தை வெளிப்படுத்துவேன், பிரபஞ்சம் முழுவதும் எனது நிர்வாக ஆணைகளை வெளிப்படையாக பிரகடனம் பண்ணுவேன், அவற்றை மீறுபவர் எவராக இருந்தாலும் அவர் தண்டனை பெறுகிறாரா என்று பார்ப்பேன்:

நான் பேசுவதற்காக என் முகத்தைப் பிரபஞ்சத்தின் பக்கம் திருப்பும்போது, எல்லா மனிதர்களும் என் சத்தத்தைக் கேட்கிறார்கள், அதன்பிறகு நான் பிரபஞ்சம் முழுவதும் செய்த எல்லாக் கிரியைகளையும் பார்க்கிறார்கள். என் சித்தத்திற்கு எதிராக தங்களைத் தாங்களே நிலைநிறுத்திக் கொண்டவர்கள், அதாவது, மனிதக் காரியங்களால் என்னை எதிர்ப்பவர்கள் என் தண்டனைக்கு உட்படுவார்கள். நான் வானத்தில் உள்ள எண்ணற்ற நட்சத்திரங்களை எடுத்து அவற்றைப் புதியதாக்குவேன், என் நிமித்தம், சூரியனும் சந்திரனும் புதுப்பிக்கப்படும்—வானம் இப்போது இருந்தபடியே இனி இருக்காது, பூமியில் உள்ள எண்ணற்ற வஸ்துக்கள் புதுப்பிக்கப்படும். என் வார்த்தைகளின் மூலம் அனைத்தும் முழுமையடையும். பிரபஞ்சத்திற்குள் உள்ள பல தேசங்கள் புதிதாகப் பிரிக்கப்பட்டு என் ராஜ்யத்தால் மாற்றீடு செய்யப்படும், இதனால் பூமியிலுள்ள தேசங்கள் என்றென்றைக்குமாய் மறைந்துவிடும், அனைத்தும் என்னை வணங்கும் ராஜ்யமாக மாறும்; பூமியின் எல்லாத் தேசங்களும் அழிக்கப்பட்டு ஒன்றுமே இல்லாது போய்விடும். பிரபஞ்சத்திற்குள் இருக்கும் மனிதர்களில், பேய்க்குச் சொந்தமானவர்கள் அனைவரும் அழிக்கப்படுவார்கள், சாத்தானை வணங்குபவர்கள் அனைவரும் என்னுடைய எரியும் நெருப்பால் தாழ்த்தப்படுவார்கள்—அதாவது, இப்போது பிரவாகத்துக்குள் இருப்பவர்களை தவிர, மற்றவர்கள் அனைவரும் சாம்பலாகிவிடுவார்கள். நான் மக்கள் பலரையும் தண்டிக்கும்போது, வேறுபட்ட அளவில் மத உலகில் உள்ளவர்கள், என் ராஜ்யத்திற்குத் திரும்பி, என் கிரியைகளால் வெல்லப்படுவார்கள், ஏனென்றால் பரிசுத்தர் ஒருவர் ஒரு வெண்மையான மேகத்தின் மீது வருகை செய்வதை அவர்கள் பார்த்திருப்பார்கள்.

மக்கள் எல்லோரும் அவரவர் சொந்த வகையின்படி பிரிக்கப் படுவார்கள், மேலும் அவர்களின் செயல்களுக்குத் தகுந்த அளவிலான தண்டனைகளைப் பெறுவார்கள். எனக்கு எதிராக நின்றவர்கள் அனைவரும் அழிந்து போவார்கள்; பூமியில் யாரு டைய செயல்கள் என்னைக் கஷ்டப்படுத்தவில்லையோ அவர் களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் தங்களை எவ்வாறு விடுவித்துக் கொண்டார்கள் என்ற காரணத்தால், என் புத்திரர்கள் மற்றும் எனது மக்களின் ஆளுகையின் கீழ் பூமியில் தொடர்ந்து இருப்பார்கள். எண்ணற்ற மக்களுக்கும் எண்ணற்ற தேசங்க ளுக்கும் நான் என்னையே வெளிப்படுத்துவேன், என் சொந்தச் சத்தத்தால், எல்லா மனிதர்களும் தங்கள் கண்களால் பார்க் கும்படி என் மகத்தான கிரியையை முடித்த விஷயத்தை, பூமிக்கு உரக்கச் சொல்லுவேன்.

எனது சத்தம் தீவிரமாக ஆழம் அடையும்போது, பிரபஞ் சத்தின் நிலையையும் நான் கவனிக்கிறேன். என் வார்த்தைகள் மூலம், படைக்கப்பட்ட எண்ணற்ற வஸ்துக்கள் அனைத்தும் புதியவை ஆக்கப்படும். பூமியைப் போலவே வானமும் மாறுகி றது. மனித குலம் அதன் மூல முதல் வடிவத்திற்கு வெளிப் படுத்தப்படும், மற்றும் மெதுவாக, ஒவ்வொரு நபரும் அவரவர் வகையின்படி பிரிக்கப்படுவார்கள், மேலும் தங்களையும் அறி யாமல், அவர்களது குடும்பத்தின் அரவணைப்புக்கு மீண்டும் வர தங்கள் வழியைக் கண்டுபிடிப்பார்கள். இது என்னைப் பெரிய அளவில் மகிழ்விக்கும். நான் தடைகளிலிருந்து விடுபட் டுள்ளேன், புரிந்துகொள்ள இயலாதவாறு, என் மாபெரும் கிரியை நிறைவேறியது, மேலும் எண்ணற்ற படைக்கப்பட்ட வஸ்துக்கள் அனைத்தும் மாற்றம் பெற்றுள்ளன. நான் உலகத்தை உருவாக் கியபோது, எல்லாவற்றையும் அவற்றின் வகைக்கு ஏற்ப வடி வமைத்தேன், எல்லாவற்றிலும் அவற்றின் வடிவங்களுடன் அவற்றின் தன்மையை ஒன்றாக இணைத்தேன். எனது நிர்வாகத் திட்டத்தின் முடிவு நெருங்கி வருவதால், படைத்தவற்றின் முந் தைய நிலையை நான் மீட்டெடுப்பேன்; எல்லாவற்றையும் மூல

முதலாக இருந்த விதத்திற்கு மீட்டெடுப்பேன், எல்லாவற்றையும் அளவிடமுடியாதவாறு மாற்றுவேன், இதனால் எல்லாமும் எனது திட்டத்தின் அரவணைப்புக்குத் திரும்பும். அதற்கான நேரம் வந்து விட்டது! எனது திட்டத்தின் கடைசிக் கட்டம் நிறைவேற்றப்பட உள்ளது. ஆ, அசுத்தமான பழைய உலகமே! நீ நிச்சயமாக என் வார்த்தைகளுக்குக் கீழே விழுவாய்! என் திட்டத்தால் நீ நிச்சய மாக ஒன்றுமில்லாமல் போவாய்! ஆ, எண்ணற்ற படைக்கப்பட்ட வஸ்துக்களே! நீங்கள் அனைவரும் என் வார்த்தைகளுக்குள் புதிய ஜீவனைப் பெறுவீர்கள்—உங்களை அரசாளும் கர்த்தர் உங்களுக்குக் கிடைப்பார்! ஆ, தூய்மையான மற்றும் களங்க மற்ற புதிய உலகமே! என் மகிமைக்குள் நீ நிச்சயமாக மீண்டெ ழுவாய்! ஆ, சீயோன் மலையே! இனி அமைதியாக இருக் கவேண்டாம்—நான் வெற்றிபெற்றுத் திரும்பியுள்ளேன்! படைப் பின் நடுவிலிருந்து, நான் முழு பூமியையும் ஆராய்ந்து பார்க் கிறேன். பூமியில், மனிதகுலம் ஒரு புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்கி புதிய நம்பிக்கையை வென்றுள்ளது. ஆ, என் மக் களே! என் வெளிச்சத்திற்குள் நீங்கள் எப்படி மீண்டும் உயிர் பெற்று வராதிருக்க முடியும்? என் வழிகாட்டுதலின் கீழ் நீங்கள் எப்படி மகிழ்ச்சியால் குதிக்காமல் இருக்க முடியும்? நிலங்கள் மகிழ்ச்சியால் கூச்சலிடுகின்றன, நீர்நிலைகள் மகிழ்ச்சியான சிரிப்பால் சலசலக்கின்றன! ஆ, உயிர்த்தெழுந்த இஸ்ரவேலே! என்னால் முன்னறுதி செய்யப்பட்டதற்காக நீங்கள் பெருமை கொள்ளாதிருப்பது எங்கனம்? யார் அழுகிறார்கள்? யார் புலம் புகிறார்கள்? பழைய இஸ்ரவேல் இல்லாது போய்விட்டது, இன்றைய இஸ்ரவேல் உலகில் உயர்ந்து, நிமிர்ந்து, எழுந்தது, மேலும் அனைத்து மனிதர்களின் இதயங்களிலும் எழுந்து நிற் கிறது. இன்றைய இஸ்ரவேல் நிச்சயமாக என் மக்கள் மூலமாக இருப்பதற்கான ஆதாரத்தை அடையும்! ஆ, வெறுக்கத்தக்க எகிப்து! நிச்சயமாக நீ இன்னும் எனக்கு எதிராக நிற்கவில்லை, அல்லவா? என் கருணையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, என் தண்டனையிலிருந்து தப்பிக்க நீ முயற்சி செய்வது எங்கனம்?

என் தண்டனையில்லாது நீ போகமுடிவது எங்கனம்? நிச்சயமாக நான் நேசிக்கிறவர்கள் அனைவரும் நித்தியமாக வாழ்வார்கள், நிச்சயமாக எனக்கு எதிராக நிற்பவர்கள் அனைவரும் நித்திய மாக என்னால் தண்டிக்கப்படுவார்கள். ஏனென்றால், நான் எரிச்சலுள்ள தேவன், அவர்கள் செய்த எல்லாவற்றிற்கும் மனி தர்களைச் சும்மா விடமாட்டேன். நான் பூமி முழுவதையும் கவனிப்பேன், உலகின் கிழக்கில் நீதியுடனும், பிரதாபத்துடனும், உக்கிர கோபத்துடனும், தண்டனையுடனும் தோன்றுவேன், மனி தர்களின் எண்ணற்ற சேனைகளுக்கு நான் என்னை வெளிப் படுத்துவேன்!

மார்ச் 29, 1992

முழு பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய வார்த்தைகள்—அத்தியாயம் 29

சகலமும் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்ட நாளில், நான் மனுஷனி டையே வந்து, அவனுடன் அற்புதமான பகல்களையும் இரவுக ளையும் கழிக்கிறேன். இந்தக் கட்டத்தில் மட்டுமே மனுஷன் எனது அணுகலைக் கொஞ்சம் உணர்கிறான், என்னுடன் அவனு டைய தொடர்பு அடிக்கடி நிகழும்போது, என்னிடம் என்ன இருக் கிறது என்பதையும், நான் என்னவாக இருக்கிறேன் என்பதையும் அவன் காண்கிறான்—இதன் விளைவாக, என்னைப் பற்றிய சில அறிவை அவன் பெறுகிறான். எல்லா ஜனங்களிடையேயும், நான் என் தலையை உயர்த்திப் பார்க்கிறேன், அவர்கள் அனைவரும் என்னைப் பார்க்கிறார்கள். ஆனாலும் உலகிற்குப் பேரழிவு ஏற்படும்போது, அவர்கள் உடனடியாகக் கவலைப்படுகிறார்கள், என் உருவம் அவர்களின் இருதயங்களிலிருந்து மறைகிறது; பேரழிவின் வருகையால் பீதியடையும் அவர்கள், எனது புத்தி மதிகளைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. நான் மனுஷனிடையே பல வருடங்களைக் கடந்துவிட்டேன், ஆனாலும் அவன் எப்

போதும் அறியாமலேயே இருக்கிறான், என்னை ஒருபோதும் அறிந்திருக்கவில்லை. இன்று இதை நான் என் சொந்த வார்த்தைகளால் அவனிடம் சொல்கிறேன், மேலும் எல்லா ஜனங்களையும் என்னிடமிருந்து எதையாவது பெறும்படி எனக்கு முன்பாக வரச் செய்கிறேன், ஆனால் அவர்கள் இன்னும் என்னிடமிருந்து தூரமாகவே இருக்கிறார்கள், அதனால் அவர்கள் என்னை அறியவில்லை. என் அடிச்சுவடுகள் பிரபஞ்சத்திலும் பூமியின் முனைகளிலும் படும்போது, மனுஷன் தன்னைப் பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்குவான், எல்லா ஜனங்களும் என்னிடம் வந்து என் முன் தரைமட்டும் குனிந்து, என்னை வணங்குவார்கள். இதுவே நான் மகிமை அடையும் நாளாகவும், நான் திரும்பும் நாளாகவும் மற்றும் நான் புறப்படும் நாளாகவும் இருக்கும். இப்போது, நான் எல்லா மனுஷரிடையேயும் எனது பணியைத் தொடங்கியிருக்கிறேன், எனது நிர்வாகத் திட்டத்தின் நிறைவாகப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் நான் முறையாக இறங்கியிருக்கிறேன். இந்தத் தருணத்திலிருந்து, எச்சரிக்கையற்ற எவரும் இரக்கமற்ற சிட்சையின் மத்தியில் மூழ்கடிக்கப்படுவார்கள், இது எந்த நேரத்திலும் நிகழக்கூடும். இது நான் இருதயமற்றவன் என்பதால் அல்ல; மாறாக, இது எனது நிர்வாகத் திட்டத்தின் ஒரு படிநிலை என்பதே ஆகும்; அனைத்தும் எனது திட்டத்தின் படிநிலைகள் படியே தொடர வேண்டும், இதை எந்த மனுஷனாலும் மாற்ற முடியாது. நான் எனது கிரியையை முறையாகத் தொடங்கும் போது, எல்லா ஜனங்களும் நான் நகரும்போது நகர்கிறார்கள், அதாவது பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் உள்ள ஜனங்கள் என்னுடன் படிப்படியாகத் தங்களை ஆக்கிரமித்துக்கொள்கிறார்கள், பிரபஞ்சம் முழுவதும் "மகிழ்ச்சி" நிறைந்திருக்கிறது, மேலும், மனுஷன் என்னால் முன்னோக்கித் தூண்டப்படுகிறான். இதன் விளைவாக, சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பம் அதுவாகவே அதனை வெறித்தனமான மற்றும் திகைப்பூட்டும் நிலைக்குத் தள்ளுகிறது, அது என் கிரியைக்கு உதவுகிறது, மேலும், அது விருப்பமில்லாமல் இருந்தாலும், அதன் சொந்த ஆசைகளைப் பின்பற்ற முடியாமல்

போகிறது, அதனால் என் கட்டுப்பாட்டுக்குச் சமர்ப்பிப்பதைத் தவிர அதற்கு வேறு வழியில்லை. எனது எல்லா திட்டங்களிலும், சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பம் எனக்குத் தடையாகவும், என் சத்துருவாகவும், என் ஊழியக்காரனாகவும் இருக்கிறது; எனவே, அதற்கான எனது “தேவைகளை” நான் ஒருபோதும் தளர்த்துவ தில்லை. எனவே, எனது மனுஷ அவதரிப்பின் கிரியையின் இறுதிக் கட்டம் அதன் வீட்டில் நிறைவடைகிறது. இவ்வழியில், சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தால் எனக்குச் சரியாக சேவை யைச் செய்ய முடிகிறது, இதன் மூலம் நான் அதை வென்று எனது திட்டத்தை முடிப்பேன். நான் கிரியை செய்யும் போது, எல்லா தேவதூதர்களும் என்னுடன் தீர்க்கமான யுத்தத்தில் இறங்குகிறார்கள், இறுதிக் கட்டத்தில் என் விருப்பங்களை நிறைவேற்றத் தீர்மானிக்கிறார்கள், இதனால் பூமியிலுள்ள ஜனங்கள் தேவதூதர்களைப் போல எனக்கு முன்பாகக் கீழ்ப்படி கிறார்கள், மேலும் அவர்களுக்கு என்னை எதிர்க்க விருப்பமு மில்லை, எனக்கு எதிராகக் கலகம் செய்யும் எதையும் செய்யவும் மறுக்கிறார்கள். இவையே பிரபஞ்சம் முழுவதும் எனது கிரியை யின் இயக்கவியலாக இருக்கிறது.

மனுஷரிடையே நான் வந்ததன் நோக்கமும் அதன் முக்கி யத்துவமும் அனைத்து மனுஷரையும் இரட்சிப்பதும், எல்லா மனுஷரையும் மீண்டும் என் வீட்டுக்குக் கொண்டுவருவதும், பரலோகத்தை பூமியுடன் மீண்டும் ஒன்றிணைப்பதும் மற்றும் மனுஷன் பரலோகத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையிலான “சமிக்ஞை களை” தெரிவிக்கச் செய்வதற்குமே ஆகும், ஏனெனில் இதுவே மனுஷனின் இயற்கையான செயல்பாடு ஆகும். நான் மனுக்கு லத்தை உருவாக்கிய நேரத்தில், மனுக்குலத்திற்காக எல்லாவற் றையும் தயார் செய்திருந்தேன், பின்னர், என் தேவைகளுக்கு ஏற்ப நான் அதற்குக் கொடுத்த செல்வத்தை மனுக்குலம் பெற அனுமதித்தேன். இவ்வாறு, என் வழிகாட்டுதலின் கீழ்தான் எல்லா மனுஷரும் இன்றைய தினத்தை வந்தடைந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். இவை அனைத்தும் எனது திட்டம்.

எல்லா மனுஷரிடையேயும், எண்ணற்ற ஜனங்கள் என் அன்பான பாதுகாப்பின் கீழ் இருக்கிறார்கள், எண்ணற்ற எண்ணிக்கை யிலானவர்கள் என் வெறுப்பின் சிட்சையின் கீழ் வாழ்கிறார்கள். ஜனங்கள் அனைவரும் என்னிடம் ஜெபித்தாலும், அவர்களால் தற்போதைய சூழ்நிலைகளை மாற்ற முடிவதில்லை; அவர்கள் நம்பிக்கையை இழந்தவுடன், இயற்கையை அதன் பாதையில் செல்ல அனுமதிப்பதும், மற்றும் எனக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பதை நிறுத்தவும் மட்டுமே அவர்களால் முடியும், ஏனென் றால் மனுஷனால் இவற்றை மட்டுமே நிறைவேற்றிட முடியும். மனுஷனின் வாழ்க்கை நிலையைப் பார்க்கையில், மனுஷன் இன்னும் உண்மையான வாழ்க்கையைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை, உலகின் அநீதி, பாழடைந்தத் தன்மை மற்றும் பரிதாபகரமான நிலைமைகளை அவன் இன்னும் காணவில்லை—அதனால், பேரழிவின் வருகைக்காக இல்லாவிடில், அநேக ஜனங்கள் இன்னும் இயற்கை அன்னையைத் தழுவிக் கொண்டுதான் இருந்திருப்பார்கள், இன்னும் "வாழ்க்கையின்" சுவைகளில் தங் களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுதான் இருந்திருப்பார்கள். இதுதான் உலகின் யதார்த்தம் அல்லவா? இது மனுஷனிடம் நான் பேசும் இரட்சிப்பின் சத்தம் அல்லவா? ஏன், மனுஷரிடையே, யாரும் என்னை உண்மையாக நேசிப்பதேயில்லை? சிட்சை மற்றும் சோதனைகளுக்கு மத்தியில் மட்டுமே ஏன் மனுஷன் என்னை நேசிக்கிறான், ஏன் என் பாதுகாப்பில் இருக்கும்போது யாரும் என்னை நேசிப்பதில்லை? நான் என் சிட்சையை மனுக்குலத் திற்கு பல முறை வழங்கியிருக்கிறேன். அவர்கள் அதைப் பார்க் கிறார்கள், ஆனால் பின்னர் அவர்கள் அதைப் புறக்கணிக்கி றார்கள், இந்த நேரத்தில் அவர்கள் அதைப் படித்துச் சிந்திப்ப தில்லை, எனவேதான் மனுஷனுக்கு வரும் அனைத்தும் இரக்க மற்ற நியாயத்தீர்ப்பாக இருக்கின்றன. இது எனது கிரியை செய்யும் முறைகளில் ஒன்றாகும், ஆனால் மனுஷனை மாறச் செய்து, அவனை என்னை நேசிக்க வைப்பதற்காகவே இது இன்னும் செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது.

நான் ராஜ்யத்தில் ஆட்சி செய்கிறேன், மேலும், முழு பிரபஞ்சத்திலும் நான் ஆட்சி செய்கிறேன்; நான் ராஜ்யத்தின் ராஜாவாகவும் மற்றும் பிரபஞ்சத்தின் தலைவராகவும் இருக்கிறேன். இந்தத் தருணத்திலிருந்து, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அல்லாத அனைவரையும் நான் ஒன்று சேர்த்து, புறஜாதியினரிடையே எனது கிரியையைத் தொடங்குகிறேன், மேலும் எனது நிர்வாக ஆணைகளை முழு பிரபஞ்சத்திற்கும் அறிவிக்கிறேன், இதன் மூலம் எனது கிரியையின் அடுத்தக் கட்டத்தை வெற்றிகரமாக மேற்கொள்ளுவேன். என் கிரியையை புறஜாதியினரிடையே பரப்ப நான் சிட்சையைப் பயன்படுத்துவேன், அதாவது புறஜாதியார் அனைவருக்கும் எதிராக நான் பெலத்தைப் பயன்படுத்துவேன். இயற்கையாகவே, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களிடையே எனது கிரியை செயல்படும் அதே நேரத்தில் இந்தக் கிரியை மேற்கொள்ளப்படும். என் ஜனங்கள் பூமியில் ஆட்சி செய்து அதிகாரம் செலுத்தும்போது, அந்த நாள், பூமியிலுள்ள ஜனங்கள் அனைவரையும் வென்ற நாளாகவும் இருக்கும், மேலும், அது நான் இளைப்பாறும் நேரமாகவும் இருக்கும்—அப்போதுதான் ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட அனைவரின் முன்பாகவும் நான் தோன்றுவேன். நான் பரிசுத்த ராஜ்யத்திற்கு முன்பாகத் தோன்றுகிறேன், அதேசமயம் என்னை அசுத்த தேசத்திலிருந்து நானே மறைக்கிறேன். எனக்கு முன்பாக ஜெயங்கொண்டு கீழ்ப்படியும் அனைவராலுமே என் முகத்தை அவர்கள் கண்களால் பார்க்க முடிகிறது, மேலும் என் சத்தத்தை அவர்கள் காதுகளால் கேட்கவும் முடிகிறது. கடைசி நாட்களில் பிறந்தவர்களின் ஆசீர்வாதம் இதுதான், இது என்னால் முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதம், இதனை எந்த மனுஷனாலும் மாற்ற முடியாது. இன்று, எதிர்காலக் கிரியைக்காக நான் இவ்வழியில் கிரியை செய்கிறேன். எனது எல்லாக் கிரியைகளும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை, அவை அனைத்திலும், ஓர் அழைப்பும் ஒரு பதிலும் உள்ளது: ஒருபோதும் எந்த நடவடிக்கையும் திடீரென நிறுத்தப்படுவதில்லை, வேறு எந்த நடவடிக்கையும் சுயாதீனமாக மேற்கொள்

ளப்படுவதும் இல்லை. இது அப்படியாக இல்லையா? கடந்த காலத்தின் கிரியை இன்றைய கிரியைக்கு அஸ்திபாரம் இல்லையா? கடந்த காலத்தின் வார்த்தைகள் இன்றைய வார்த்தைகளுக்கு முன்னோடியாக இல்லையா? கடந்த காலத்தின் படிநிலைகள் இன்றைய படிநிலைகளின் தோற்றம் இல்லையா? நான் சுருளை முறையாகத் திறக்கும்போதுதான், அதாவது பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் உள்ள ஜனங்கள் சிட்சிக்கப்படுகையில், உலகெங்கிலும் உள்ள ஜனங்கள் சோதனைகளுக்கு உட்படுத்தப்படுகையில், அதுவே எனது கிரியையின் உச்சக்கட்டமாக இருக்கிறது; எல்லா ஜனங்களும் வெளிச்சம் இல்லாத தேசத்தில் வாழ்கிறார்கள், எல்லா ஜனங்களும் தங்கள் சூழலால் ஏற்படும் அச்சுறுத்தல்களுக்கு மத்தியில் வாழ்கிறார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து இன்று வரை மனுஷன் அனுபவிக்காத வாழ்க்கை இது, யுகங்கள் முழுவதும் யாரும் இந்த வகையான வாழ்க்கையை "அனுபவித்ததில்லை", எனவே இதற்கு முன் செய்திடாத கிரியையை நான் இப்போது செய்திருக்கிறேன் என்று நான் கூறுகிறேன். இதுவே விவகாரங்களின் உண்மையான நிலை, இதுவே அதன் கருப்பொருள். ஏனென்றால், எனது நாள் எல்லா மனுஷரிடமும் நெருங்கி வருகிறது, ஏனென்றால் அது தொலைவில் தோன்றாமல் மனுஷனின் கண்களுக்கு முன்பாகவே தோன்றுகிறது, இதன் விளைவாக யார் பயப்படாமல் இருக்க முடியும்? இதில் யார் மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியாது? அருவருப்பான நகரமான பாபிலோன் கடைசியில் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது; மனுஷன் மீண்டும் ஒரு புதிய உலகத்தைச் சந்திக்கிறான், வானமும் பூமியும் மாற்றப்பட்டு புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நான் எல்லா தேசங்களுக்கும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் முன்பாகத் தோன்றும்போது, வெண்மையான மேகங்கள் வானத்தில் கடையப்பட்டு என்னைச் சூழ்ந்து கொள்கின்றன. அவ்வாறே, பூமியிலுள்ள பறவைகள் எனக்காகப் பாடிக்கொண்டே மகிழ்ச்சியுடன் நடனமாடி, பூமியின் சூழ்நிலையை எடுத்துக்காட்டு

கின்றன, இனியும் “மெதுவாக கீழ்நோக்கிச் செல்லாமல்”, ஆனால் அதற்குப் பதிலாக உற்சாகமான சூழ்நிலையில் ஜீவித்திருக்கும்படி, பூமியிலுள்ள எல்லாவற்றையும் உயிர்த்தெழச் செய்கின்றன. நான் மேகங்களுக்கிடையில் இருக்கும்போது, மனுஷன் என் முகத்தையும் கண்களையும் மங்கலாகவே உணர்கிறான், மேலும் இந்த நேரத்தில் அவன் கொஞ்சம் பயப்படவும் செய்கிறான். கடந்த காலங்களில், புராணங்களில் என்னைப் பற்றிய வரலாற்றுப் பதிவுகளை அவன் கேள்விப்பட்டிருக்கிறான், இதன் விளைவாக அவன் என் மீது பாதியளவு நம்பிக்கையும், மீதியளவு சந்தேகத்தையும் கொண்டிருக்கிறான். நான் எங்கே இருக்கிறேன், அல்லது என் முகம் எவ்வளவு பெரியது என்று அவனுக்குத் தெரியாது—அது கடல் போன்று அகலமானதா, அல்லது பச்சைப்பசேலாக இருக்கும் மேய்ச்சல் நிலங்களைப் போல எல்லையற்றதா? இந்த விஷயங்கள் யாருக்கும் தெரியாது. இன்று மேகங்களில் மனுஷன் என் முகத்தைப் பார்க்கும்போதுதான், என்னைப் பற்றிய புராணம் உண்மையானது என்று மனுஷன் உணர்கிறான், அதன் காரணமாக அவன் என்னை நோக்கி இன்னும் கொஞ்சம் சாதகமாக வருகிறான், மேலும், என் காரியங்கள் காரணமாகவே என்னைப் பற்றிய அவனுடைய அபிமானம் சற்று அதிகரிக்கிறது. ஆனால் மனுஷன் இன்னும் என்னை அறிந்திருக்கவில்லை, அவன் என்னில் ஒரு பகுதியை மட்டுமே மேகங்களில் காண்கிறான். அதன்பிறகு, நான் என் கைகளை நீட்டி அவற்றை மனுஷனுக்குக் காட்டுகிறேன். மனுஷன் ஆச்சரியப்படுகிறான், என் கைகளால் தாக்கப்படுவோம் என்ற ஆழ்ந்த பயத்தால் அவன் அவனது வாய்க்கு முன்பாக கைதட்டுகிறான், அதன்மூலம் அவன் அவனது போற்றுதலுடன் சிறிது பயபக்தியையும் சேர்க்கிறான். அவன் கவனம் செலுத்தாதபோது என்னால் அவன் தாக்கப்படுவான் என்ற ஆழ்ந்த பயத்தில், மனுஷன் என் ஒவ்வொரு அசைவின் மீதும் தன் கண்களைப் பதிக்கிறான்—ஆனாலும் மனுஷனால் கவனிக்கப்படுவதால் நான் கட்டுப்படுத்தப் படுவதில்லை, நான் தொடர்ந்து என் கரங்களால் கிரியை செய்கிறேன்.

நான் செய்யும் அனைத்துக் காரியங்களின் நிமித்தமாகத்தான், மனுஷன் என்னிடம் ஒருவித தயவைக் கொண்டிருக்கிறான், இதனால் படிப்படியாக எனக்கு முன்பாக வந்து என்னுடன் கூட்டுறவு கொள்கிறான். நான் முழுவதுமாக மனுஷனுக்கு வெளிப்படும் போது, மனுஷன் என் முகத்தைக் காண்பான், அப்போதிருந்து நான் இனிமேல் மனுஷனிடமிருந்து என்னை மறைத்துக் கொள்ளவோ அல்லது மறைந்து கொள்ளவோ மாட்டேன். பிரபஞ்சம் முழுவதும், ஜனங்கள் அனைவரது முன்பாகவும் நான் பகிரங்கமாகத் தோன்றுவேன், மாம்சமும் இரத்தமும் கொண்ட அனைவரும் என் எல்லாக் காரியங்களையும் காண்பார்கள். ஆவிக்குரியவர்கள் அனைவரும் நிச்சயமாக என் வீட்டில் நிம்மதியாக வாழ்வார்கள், என்னுடன் சேர்ந்து அற்புதமான ஆசீர்வாதங்களை நிச்சயமாக அனுபவிப்பார்கள். நான் அக்கறை கொள்ளும் அனைவரும் சிட்சையிலிருந்து தப்பிப்பார்கள், மேலும் அவர்களை ஆவியின் வேதனையிலிருந்தும் மாம்சத்தின் வியாகுலத்திலிருந்தும் தவிர்ப்பேன். நான் எல்லா ஜனங்களுக்கு முன்பாகவும் பகிரங்கமாகத் தோன்றி, ஆட்சி செய்து, என் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவேன், இதனால் சடலங்களின் துர்நாற்றம் இனி பிரபஞ்சத்தில் பரவாது; அதற்கு பதிலாக, என் மிருதுவான நறுமணம் உலகம் முழுவதும் பரவும், ஏனென்றால் எனது நாள் நெருங்கி வருகிறது, மனுஷன் தூக்கத்திலிருந்து விழிக்கிறான், பூமியில் உள்ள அனைத்தும் கிரமமாக இருக்கிறது, பூமியின் உயிர்பிழைக்கும் நாட்கள் இனியும் இருக்கப்போவதில்லை, ஏனென்றால் நான் வந்துவிட்டேன்!

ஏப்ரல் 6, 1992

விசுவாசிகள் என்ன விதமான கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்

மனிதன் தேவனை விசுவாசிக்கத் தொடங்கியதிலிருந்து எதை மனிதன் தனக்கென்று ஆதாயப்படுத்தியுள்ளான்? நீ தேவனைக் குறித்து என்ன தெரிந்து கொண்டிருக்கிறாய்? நீ தேவனை விசுவாசித்ததினால் எவ்வளவு மாறியிருக்கிறாய்? இன்றைக்கு, மனிதன் தேவனிடத்தில் விசுவாசம் வைப்பது அவனது ஆத்து மாவின் இரட்சிப்பிற்காகவும், அவனது உடல் நன்றாக இருப்ப தற்காகவும், அல்லது தேவனை நேசிப்பதன் மூலம் அவனது வாழ்க்கையினைச் செழிப்பாக்கிக் கொள்வான் என்பதற்காகவும் அல்ல என இப்படி அநேகமானவற்றை நீங்கள் யாவரும் அறிந்து இருக்கிறீர்கள். இப்படியாக இருக்கும் வேளையில், நீ உன்னு டைய உடல் சார்ந்தவை நன்றாக இருப்பதற்காக அல்லது தற் காலிக சுகத்திற்காக தேவனை நேசிக்கிறேன் என்றும், இதற்கு மேல் நான் எதனையும் கேட்க மாட்டேன் என்கிற அளவிற்கு தேவனிடத்தில் கொண்டிருக்கும் உன் அன்பு அதனுடைய உச் சத்தைத் தொட்டு விட்டதாக இருந்தாலும், நீ தேடும் அந்த அன்பு அவ்வேளையிலும் கலப்படமான அன்பாக, தேவனுக்குப் பிரியமில்லாத ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது. அவர்களது மந்த மான வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்காக அல்லது அவர்க ளது இருதயங்களில் இருக்கின்ற வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்காக, தேவன் மீது தாங்கள் கொண்டிருக்கின்ற அன்பைப் பயன்ப டுத்துபவர்கள் சுகமான வாழ்க்கை வாழ பேராசைக் கொண் டவர்களாகவும், தேவனிடத்தில் மெய்யான அன்புகூரும்படி தேவனை உண்மையாகத் தேடாத வகையைச் சேர்ந்த ஜனங் களாக இருக்கின்றனர். இந்தவித அன்பு கட்டாயத்தின் பேரில் உண்டாகிறது, இது மனதின் இன்பத்திற்கான நாட்டமாகும், தேவனுக்கு இப்படிப்பட்ட அன்பு தேவையில்லை. அப்படி யென்றால், உன்னுடைய அன்பு எப்படிப்பட்டது? எதற்காக

தேவனிடம் அன்புகூருகிறாய்? தேவன் மீது எவ்வளவு மெய்யான அன்பைத் தற்பொழுது உனக்குள் கொண்டிருக்கிறாய்? உங்களில் பெரும்பாலானவர்களின் அன்பு மேற்சொல்லிய அன்பைப் போன்றே காணப்படுகின்றது. இந்த விதமான அன்பினால் முன் பிருந்த நிலையைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள மட்டுமே முடியும்; அது மாற்ற முடியாத நிலையை அடைய முடியாது அல்லது மனிதனுக்குள் ஆழமாக வேர்விட முடியாது. இந்த விதமான அன்பு மலரும் பூ ஒன்று கனி கொடுக்காமல் உதிர்ந்து விடுவ தைப் போல் மட்டுமே இருக்கின்றது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இத்தகைய விதமாக தேவனை ஒரு கட்டத்தில் நேசித்துவிட்டு, உன்னை வழி நடத்துவதற்கு ஒருவரும் இல் லையென்றால், நீ விழுந்து போவாய். தேவனை நேசிக்கும் போது மட்டுமே உன்னால் தேவனை நேசிக்க முடிந்து, அதற்குப் பின் உன் வாழ்வின் மனநிலை மாற்றம் பெறாமல் இருக்கின்றது என்றால், நீ அந்தகாரத்தின் ஆதிக்கத்தின் மூடுதலில் இருந்து தப்பிக்க முடியாமல், சாத்தானின் கட்டுகள் மற்றும் சூழ்ச்சியில் இருந்து விடுபட முடியாதவனாக அப்படியே நின்று விடுவாய். இது போன்ற எவரையும் தேவனால் முழுமையாக ஆதாயப்ப டுத்திக் கொள்ள முடியாது; இறுதியில், அவர்களின் ஆவி, ஆத் துமா மற்றும் சரீரம் இன்னும் சாத்தானுக்கு சொந்தமானதாகவே இருக்கும். இது குறித்து எவ்வித சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. தேவனால் முழுமையாக ஆதாயப்படுத்தப்பட முடியாத அனை வரும் ஆரம்பத்தில் இருந்த இடத்திற்குத் திரும்புவார்கள், அதா வது, தேவனிடத்தில் இருந்து வருகிற தண்டனையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு அவர்கள் அக்கினியும் கந்தகமும் எரிகிற கடலுக்குச் செல்வார்கள். சாத்தானை உதறித் தள்ளி விட்டு அவனது ஆதிக் கத்தில் இருந்து தப்பி வருபவர்களே தேவனால் ஆதாயப்படுத் திக் கொள்ளப்படுபவர்கள். அவர்கள் அதிகாரப்பூர்வமாக ராஜ் யத்தின் மக்கள் மத்தியில் எண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். ராஜ் யத்தின் மக்கள் இப்படித்தான் வருகிறார்கள். இந்த வகையான மனிதனாக நீயும் மாற விரும்புகிறாயா? நீயும் தேவனால்

ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளப்பட விரும்புகிறாயா? நீயும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தப்பித்து தேவனிடம் திரும்ப விரும்புகிறாயா? இப்பொழுது நீ சாத்தானுக்குரியவனா அல்லது ராஜ்யத்தின் ஜனமாக எண்ணப்பட்டவர்களில் ஒருவனாக இருக்கின்றாயா? இந்த விஷயங்கள் உனக்கு ஏற்கெனவே தெளிவாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும், மேலும் விளக்கம் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

கடந்த காலத்தில், அநேகர் கட்டுப்பாடற்ற குறிக்கோள்களுடனும் கருத்துக்களுடனும் தேடினர், அவர்கள் தங்கள் சொந்த நம்பிக்கைகளின் விளைவாகத் தேடினர். இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை இப்போதைக்கு ஒதுக்கி வைப்போம்; நாம் தேவனுக்கு முன்பாக ஒரு சாதாரணமான நிலையினைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், படிப்படியாக சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் பிடியில் இருந்து விடுதலை பெற்று அதனால் தேவன் உங்களைத் தமக்கென ஆதாயப்படுத்தி, நீங்கள் தேவன் எதிர்பார்க்கின்றபடியான வாழ்க்கையை இந்த உலகில் வாழ உதவும் ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிப்பதே இப்போதைய முக்கியமான தேவையாயிருக்கிறது. இந்த வழியாகத்தான் தேவனுடைய நோக்கங்களை உங்களால் நிறைவேற்ற முடியும். அநேகர் தேவனை விசுவாசிக்கிறார்கள், ஆனாலும் தேவன் எவற்றை விரும்புகிறார் அல்லது சாத்தான் எவற்றை விரும்புகிறான் என்பதை அறியாது இருக்கின்றனர். அவர்கள் குழப்பமான ஒரு வழியை நம்பி, அது செல்லும் வழியிலேயே செல்வதினால், ஓர் இயல்பான கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை ஒருக்காலும் பெற்றிருக்கவில்லை. அவர்கள் இயல்பான தனிப்பட்ட உறவுகளையும் பெற்றிருக்கவில்லை; தேவனுடன் சரியான உறவையும் கொண்டிருக்கவில்லை. மனிதனின் கஷ்டங்கள், மீறுதல்கள் மற்றும் பல காரணங்கள் தேவனுடைய சித்தத்திற்குத் தடையாக உள்ளன என்பதை இதன் மூலம் காணலாம். மனிதன் தேவனை விசுவாசிப்பதில் செல்ல வேண்டிய சரியான பாதையில் இன்னும் செல்லவில்லை, மனித வாழ்க்கையில் மெய்யான அனுபவத்திற்குள் செல்லவில்லை என்

பதை நிரூபிக்க இதுவே போதுமானது. தேவனை விசுவாசிக்கும் சரியான பாதையில் செல்ல வேண்டும் என்பது எதைக் குறிக் கிறது? தேவனுக்கு முன்பாக உன் இருதயத்தை எப்பொழுதும் அமைதலாக்கி தேவனுடன் ஓர் இயல்பான ஐக்கியத்தை அனு பவித்து, படிப்படியாக மனிதனில் என்ன குறை இருக்கின்றது என்பதை அறிந்து தேவனைக் குறித்து ஆழமான அறிவை மெதுவாகப் பெற்றுக் கொள்வதையே சரியான பாதையில் செல்வது என்பது குறிக்கின்றது. இதன் மூலமாக, உன் ஆவி புதிய நுண்ணறிவையும் புதிய பிரகாசிப்பித்தலையும் அனுதினமும் பெற்றுக் கொள்கிறது. உன் ஆர்வம் வளர்கின்றது, நீ சத்தியத் திற்குள் நுழைய முயற்சி செய்கிறாய், ஒவ்வொரு நாளும் புதிய வெளிச்சம் மற்றும் புதிய புரிதல் உண்டாகிறது. இந்தப் பாதை யில் பயணிக்கும் போது, படிப்படியாக நீ சாத்தானின் ஆதிக்கத் தில் இருந்து விடுதலை பெற்று வாழ்க்கையில் வளருகிறாய். இப்படிப்பட்ட மக்கள் சரியான பாதையில் நுழைந்திருக்கின் றனர். உன்னுடைய நடைமுறை அனுபவங்களையும், நீ சென்ற உன் விசுவாசப் பாதையையும் சோதித்துப் பார். மேலே குறிப் பிட்டவற்றை நீ ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, நீ சரியான பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிறாய் என்பதைக் கண்டறி கிறாயா? சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் பிடிகளிலிருந்தும் சாத்தா னின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தும் எந்தக் காரியங்களில் விடுதலைப் பெற்று இருக்கிறாய்? இன்னும் சரியான பாதையில் செல்ல நீ ஆரம்பிக்கவில்லை என்றால் சாத்தானோடு நீ கொண்டிருக்கும் உறவு இன்னும் வேரோடு வெட்டப்படவில்லை என்றுதான் அர்த்தம். இப்படியாக உன் நிலை இருக்குமானால், தேவனிடம் அன்புகூருவதற்கான உனது தேடுதல் உன்னை நம்பகமான, ஒரே நோக்கமுடைய மற்றும் சுத்தமான அன்பிற்கு நேராக வழிநடத்துமா? தேவன் மீதான உன் அன்பு தடுமாற்றம் இல்லா ததும் மனப்பூர்வமானதும் என்று நீ சொல்கிறாய், ஆனாலும் நீ சாத்தானுடைய கட்டுகளில் இருந்து விடுவிக்கப்படவில்லை. நீ தேவனை முட்டாளாக்க முயற்சிக்கவில்லையா? தேவனிடம் நீ

கொண்டிருக்கும் அன்பு கலப்படமில்லா நிலைக்கு வர வேண்டும் எனவும், தேவனால் முழுமையாக ஆதாயப்படுத்தப்பட வேண்டும் எனவும், ராஜ்யத்தின் மக்களின் எண்ணிக்கைக்குள் வர வேண்டும் எனவும் நீ விரும்புவாயானால், தேவனை விசுவாசிக்கும் சரியான பாதையில் முதலில் நீ உன்னை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

சீர்கேடான மனிதன் தேவனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த தகுதியில்லாதவன்

மனிதன் காலம் காலமாக இருளின் அதிகாரத்தின் மறைவில், சாத்தானின் அதிகாரம் எனும் அடிமைத்ததிற்குள் அடைபட்டு, அதிலிருந்து தப்பிக்க முடியாமல் வாழ்ந்து வந்துள்ளான், மேலும் சாத்தானால் பீடிக்கப்பட்ட அவனது மனநிலையும் மிகவும் சீர்கெட்டுப் போகிறது. மனிதன் எப்போதுமே தனது சீர்கேடான சாத்தானின் மனநிலைக்கு நடுவில்தான் வாழ்கிறான், மேலும் அவனால் தேவனை உண்மையாக நேசிக்க முடிவதில்லை என்று சொல்லலாம். இது இப்படியிருக்க, மனிதன் தேவனை நேசிக்க விரும்பினால், அவனது சுய-நீதி, சுயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தல், ஆணவம், தற்பெருமை, மற்றும் சாத்தானின் மன நிலையிலுள்ள அனைத்தும் அவனிடமிருந்து அகற்றப்பட வேண்டும். இல்லை என்றால், அவனது அன்பு தூய்மையற்ற அன்பாக, சாத்தானின் அன்பாக, தேவனின் அங்கீகாரத்தை முற்றிலும் பெற முடியாததாகவே இருக்கும். பரிசுத்த ஆவியினால் நேரடியாகப் பரிபூரணப்படுத்தப்படாமல், சரிகட்டப்படாமல், நொறுக்கப்படாமல், திருத்தப்படாமல், ஒழுங்குபடுத்தப்படாமல், சிட்சிக்கப்படாமல் மற்றும் சுத்திகரிக்கப்படாமல், ஒருவராலும் தேவனை உண்மையாக நேசிக்க முடியாது. உனது மனநிலையின் ஒரு பகுதி தேவனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது, அதனால் உன்னால் தேவனை உண்மையாக நேசிக்க முடிகிறது என்று நீ சொன்னால், உனது வார்த்தைகளில் கர்வம் நிறைந்

துள்ளது, நீ விபரீதமானவன். அதுபோன்றவர்கள்தான் பிரதான தேவதூதர்கள்! மனிதனின் சுபாவங்கள் தேவனை நேரடியாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த தகுதியானவை அல்ல; அவன் தேவனின் பரிபூரணத்தின் மூலமாக தனது சுபாவங்களைக் கைவிட வேண்டும், அப்போதுதான் தேவனின் சித்தத்தில் அக்கறை காட்டுவதன் மூலம், தேவனின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம், மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் செயலுக்கு உட்படுத்துவதன் மூலமும், அவன் வாழ்கின்ற வாழ்க்கை தேவனின் அங்கீகாரத்தைப் பெறும். பரிசுத்த ஆவியினால் ஒரு மனிதன் பயன்படுத்தப்பட்டாலே தவிர, மாம்சத்தால் ஆன உடலில் வாழ்கின்ற எவர் ஒருவராலும் நேரடியாக தேவனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது. எனினும், இதுபோன்ற ஒரு நபருக்குக் கூட, அவனது மனநிலை மற்றும் அவன் வாழும் விதம் முழுமையாக தேவனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்று சொல்ல முடியாது; அவன் வாழ்கின்ற வாழ்க்கை பரிசுத்த ஆவியினால் வழிநடத்தப்படுகிறது என்றுதான் சொல்ல முடியும். அத்தகைய ஒரு மனிதனின் மனநிலை தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தாது.

மனிதனின் மனநிலை தேவனால் நியமிக்கப்பட்டது என்றாலும் (இது கேள்விக்கு அப்பாற்பட்டது மேலும் ஒரு நேர்மறையான விஷயமாகக் கூட கருதலாம்), அது சாத்தானால் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அதனால் மனிதனின் மனநிலைகள் யாவும் சாத்தானின் மனநிலையாகும். செய்யும் செயல்களில் நேர்மையாக இருப்பது தேவனின் மனநிலையாகும், தங்களிடமும் இந்த மனநிலை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது, அவர்களது குணமும் இப்படித்தான் இருக்கின்றன, அதனால் தங்களது மனநிலை தேவனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்று ஒருசில மக்கள் கூறுகின்றனர். இவர்கள் என்ன மாதிரியான மக்கள்? சீர்கேடான சாத்தானுக்குரிய மனநிலையால் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த இயலுமா? தங்களது மனநிலை தேவனின் பிரதிநிதித்துவமாக இருக்கிறது என்று அறிவிக்கும் யாரும் தேவனை நிந்திக்கின்றனர், மேலும் பரிசுத்த ஆவியை அவம

திக்கின்றனர்! பரிசுத்த ஆவி செயல்படுகின்ற விதமானது, பூமியின் மீது செய்யப்படும் தேவனின் பணி வெற்றிச் சிறக்கும் பணி என்பதைக் காட்டுகிறது. இதுபோல், மனிதனிடம் உள்ள பல்வேறு சீர்கெட்ட சாத்தானுக்குரிய மனநிலைகள் இன்னும் சுத்திகரிக்கப்படவில்லை, அவன் வாழும் விதம் இப்போதும்கூட சாத்தானின் சாயலாகத்தான் உள்ளது, இதைத்தான் மனிதன் நல்லது என்று நம்புகிறான், இது மனிதனின் மாம்சத்தின் செயல்களைக் குறிக்கிறது; துல்லியமாகச் சொன்னால், இது சாத்தானைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துமே தவிர கண்டிப்பாக தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தாது. இந்தப் பூமியின்மேல் பரலோக வாழ்க்கையை அனுபவிக்கக்கூடிய அளவிற்கு யாராவது ஒருவர் ஏற்கனவே தேவனில் அன்புகூருகிறவராக இருந்தால், “தேவனே! என்னால் உம்மைப் போதுமான அளவு நேசிக்க முடியாது” என்று அவர்கள் கூறலாம். மேலும் தாங்கள் மிக உயர்ந்த சாம்ராஜ்யத்தை அடைந்துவிட்டனர் என்பன போன்ற வாக்கியங்களை உரைப்பார்கள், இருந்தாலும் அவர்கள் தேவனைப் போல் வாழ்கின்றனர் என்றோ அல்லது தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர் என்றோ கூற முடியாது, ஏனெனில் மனிதனின் சாராம்சம் தேவனைப் போன்றதல்ல, மேலும் மனிதன் தேவனாக முடியாது, அவனால் ஒருபோதும் தேவனைப் போல் வாழக்கூட முடியாது. தேவன் மனிதனிடம் எப்படி வாழ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டாரோ அப்படித்தான் மனிதன் வாழ்வை வாழ வேண்டும் என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் கட்டளையிட்டுள்ளார்.

சாத்தானின் அனைத்துச் செயல்களும் செய்கைகளும் மனிதனிடம் வெளிப்படுகிறது. இன்று மனிதனின் அனைத்துச் செயல்களும் செய்கைகளும் சாத்தானின் ஒரு வெளிப்பாடாகத்தான் உள்ளது, அதனால் அவன் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது. மனிதன் சாத்தானின் உருவகமாக உள்ளான், அதனால் மனிதனின் மனநிலை தேவனின் மனநிலையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடிவதில்லை. சில மக்கள் நல்ல குணமுள்ளவர்களாக

இருக்கின்றனர்; தேவன் அத்தகைய மக்களின் குணங்களின் மூலமாகச் சில கிரியைகளைச் செய்யலாம், அவர்கள் செய்யும் செயல்கள் யாவும் பரிசுத்த ஆவியின் கட்டளையின்படி நடக்கிறது. எனினும் அவர்களது மனநிலை தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது. அவர்கள் மீது தேவன் செய்யும் கிரியையானது ஏற்கெனவே அவர்களுக்குள் உள்ளவற்றுடன் கிரியை செய்து அதை மேம்படுத்துவதுதானே தவிர வேறு எதுவுமில்லை. கடந்த காலங்களில் வாழ்ந்த தீர்க்கதரிசிகளாக இருந்தாலும் சரி அல்லது தேவனால் பயன்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, யாராலும் நேரடியாக அவரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது. மக்கள் சூழ்நிலைகளின் கட்டாயத்தினால்தான் தேவன் மீது அன்பு செலுத்துகின்றனர், ஒரு நபர் கூட தங்களது சொந்த விருப்பத்துடன் ஒத்துழைப்பு அளிக்க முயற்சி செய்யவில்லை. நேர்மறை விஷயங்கள் என்னென்ன? தேவனிடமிருந்து நேரடியாக வருவது அனைத்துமே நேர்மறையானவைதான்; எனினும், மனிதனின் மனநிலை சாத்தானால் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அது தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது. அன்பு, உபத்திரவப்படுவதற்கான மனோதிடம், நீதி, கீழ்ப்படிதல், தாழ்மை மற்றும் மனித உருவில் அவதரித்த தேவன் மறைந்திருத்தல் ஆகியவையே தேவனை நேரடியாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. ஏனென்றால் அவர் வந்தபோது, அவர் ஒரு பாவ சுபாவம் இல்லாதவராக வந்தார் மேலும் சாத்தானால் செயல்படுத்தப்படாமல் தேவனிடமிருந்து நேரடியாக வந்தார். இயேசு பாவ மாம்சத்தின் தோற்றத்தில் வாழ்ந்தாரே தவிர, அவர் பாவத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை; அதனால், சிலுவையில் அறையப்பட்டு அவர் தனது பணியை நிறைவு செய்யும் வரை (அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட சமயம் உள்பட) அவரது செயல்கள், செய்கைகள், மற்றும் வார்த்தைகள், ஆகிய அனைத்தும் நேரடியாக தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவையாக உள்ளன. பாவ சுபாவத்தைக் கொண்ட எந்த நபரும் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது, மேலும் மனிதனின் பாவம்

சாத்தானைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்பதை நிரூபிக்க இயேசுவின் உதாரணமே போதுமானதாகும். தெளிவாகக் கூறுவதென்றால், பாவம் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது, தேவன் பாவமற்றவர். மனிதன் மீது பரிசுத்த ஆவி நடப்பித்த கிரியையைக் கூட, பரிசுத்த ஆவியினால் கட்டளையிடப்பட்டதாகத்தான் கருத முடியும், அது தேவனுக்காக மனிதனால் செய்யப்பட்டது என்று கூற முடியாது. ஆனால், மனிதனைப் பொறுத்தவரை, அவனது பாவமோ அவனது மனநிலையோ தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தாது. கடந்த காலம் முதல் இன்றுவரை பரிசுத்த ஆவியானவர் மனிதன் மீது நடப்பித்தக் கிரியையைப் பார்க்கும்போது, பரிசுத்த ஆவி அவன் மீது கிரியை செய்த காரணத்தால்தான் மற்ற அனைத்தையும் விட அவன் சிறப்பாக வாழ்வதற்கான அம்சம் அவனில் உள்ளது என்பதை ஒருவர் காண்கிறார். ஒரு சிலரால்தான் பரிசுத்த ஆவியானவரால் சரிகட்டப்பட்டு ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட பின்னர் வாழ்நாள் முழுவதும் இப்படி உண்மையாக வாழ முடிகிறது. சொல்லப்போனால், பரிசுத்த ஆவியின் கிரியைதான் உள்ளது; மனிதனின் சார்பாக ஒத்துழைப்பே இல்லை. இதை இப்போது உன்னால் தெளிவாகப் பார்க்க முடிகிறதா? இது இவ்வாறு இருக்க, பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்யும்போது அவருடன் முழுமையாக ஒத்துழைத்து உனது பணியை நிறைவேற்ற உன்னால் இயன்றதை நீ எப்படிச் செய்வாய்?

மதம் சார்ந்த ஊழியம் சுத்திகரிக்கப்படவேண்டும்

பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் தன் கிரியையின் தொடக்கத்திலிருந்தே, தேவன் அனைத்துத் தரப்பிலான ஜனங்கள் உட்பட, பல ஜனங்களைத் தனக்கு ஊழியம் செய்வதற்காக முன்குறித்திருக்கிறார். அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதும், அவருடைய கிரியையை பூமியில் சுமூகமாக நிறைவேற்றுவதுமே அவருடைய

நோக்கமாகும். இதுவே ஊழியம் செய்வதற்காக ஜனங்களைத் தெரிந்துகொள்வதில் தேவனுடைய நோக்கமாகும். தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிற ஒவ்வொருவரும் அவருடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவருடைய இந்த கிரியை தேவனுடைய ஞானத்தையும், சர்வவல்லமையையும், பூமியில் அவருடைய கிரியையின் கோட்பாடுகளையும், ஜனங்களுக்கு மேலும் தெளிவாக்குகிறது. தேவன் அவருடைய கிரியையைச் செய்வதற்கும், ஜனங்களோடு ஈடுபட்டு, அதினால் அவருடைய செயல்களை அவர்கள் இன்னும் தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்குமே உண்மையில் இந்த பூமிக்கு வந்திருக்கிறார். இன்றைக்கு, இந்த ஜனக்கூட்டமாகிய நீங்கள் நடைமுறை தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். உண்மையில், நீங்கள் தேவனால் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறீர்கள். இது உங்களுக்குக் கணக்கிட முடியாத ஆசீர்வாதமாகும். தனக்கு ஊழியம் செய்ய ஒரு நபரைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் தன்னுடைய சொந்தக் கோட்பாடுகள் தேவனுக்கு எப்பொழுதும் உண்டு. தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வது என்பது, ஜனங்கள் கற்பனை செய்வதுபோல், எவ்வகையிலும் வெறுமனே ஓர் உற்சாகமான விஷயம் அல்ல. இன்றைக்கு தேவனுக்கு முன் ஊழியம் செய்பவர்கள் எல்லாரும் தேவனுடைய வழிநடத்துதல் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் கிரியை தங்களிடத்தில் இருப்பதாலும், சத்தியத்தைப் பின்தொடரும் ஜனங்களாக அவர்கள் இருப்பதாலும் அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிற அனைவருக்கும் இவை குறைந்தபட்ச நிபந்தனைகளாகும்.

தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வது எளிதான வேலை கிடையாது. நேர்மையற்ற மனநிலை மாறாமல் இருக்கிறவர்கள் ஒருபோதும் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்ய முடியாது. உன்னுடைய மனநிலை தேவனுடைய வார்த்தைகளால் தீர்மானிக்கப்படாமலும், தண்டிக்கப்படாமலும் இருந்தால், உன் மனநிலை இன்னும் சாத்தானையே பிரதிபலிக்கிறது. உன்னுடைய சொந்த, நல்ல நோக்கங்களைக் கொண்டு தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறாய் என்றும்,

உன்னுடைய ஊழியம் உன்னிலுள்ள சாத்தானின் தன்மையைச் சார்ந்திருக்கிறது என்பதையும் இது நிரூபிக்கிறது. உன்னுடைய இயல்பான குணத்தைக் கொண்டும், உன்னுடைய தனிப்பட்ட விருப்பங்களின்படியும் நீ தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறாய். மேலும் என்னவென்றால், நீ செய்ய விரும்புகிற காரியங்கள் தேவனுக்கு மகிழ்ச்சியளிப்பவை என்றும், நீ செய்ய விரும்பாத காரியங்கள் தேவனுக்கு வெறுப்பூட்டுபவை என்றும் நீ எப் போதும் நினைக்கிறாய். முழுவதும் உன்னுடைய சொந்த விருப் பங்களின்படி நீ வேலை செய்கிறாய். தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வது என்று இதை அழைக்க முடியுமா? முடிவில் உன் னுடைய வாழ்க்கை நிலையில் சிறிதளவு மாற்றமும் இருக்காது. அதற்குப் பதிலாக, உன்னுடைய ஊழியம் உன்னை இன்னும் அதிகப் பிடிவாதமாக மாற்றும், இப்படி உன்னுடைய நேர்மை யற்ற மனநிலை இன்னும் ஆழமாக வேரூன்றும். அதன் காரண மாக தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதைப் பற்றிய விதிகள் உனக் குள் உருவாகும். அவைகள் உன்னுடைய சொந்தக் குணத்தை யும், உன்னுடைய சொந்த மனநிலையின்படி செய்யப்படும் உன்னுடைய ஊழியத்தில் இருந்து பெற்ற அனுபவங்களையும் முதன்மையாகச் சார்ந்திருக்கும். இவை மனிதனுடைய அனு பவங்களும் பாடங்களுமாகும். இது உலகில் வாழும் மனிதனு டைய தத்துவமாகும். இப்படிப்பட்ட ஜனங்களைப் பரிசேயர்கள் எனவும் மதத்தலைவர்கள் எனவும் வகைப்படுத்தலாம். அவர்கள் விழித்துக்கொண்டு மனந்திரும்பாவிட்டால், அவர்கள் நிச்சயமாகக் கள்ள கிறிஸ்துகளாகவும், கடைசி நாட்களில் ஜனங்களை வஞ் சிக்கும் அந்திக்கிறிஸ்துகளாகவும் மாறிவிடுவார்கள். சொல்லப் பட்ட கள்ளக்கிறிஸ்துகளும், அந்திக்கிறிஸ்துகளும் இப்படிப் பட்ட ஜனத்தின் நடுவிலிருந்து எழும்புவார்கள். தேவனுக்கு ஊழியம் செய்பவர்கள் அவர்களுடைய சொந்தக் குணத்தைப் பின்பற்றி, அவர்களுடைய சொந்தச் சித்தத்தின்படி செயல்பட் டால், அவர்கள் எந்த நேரத்திலும் துரத்திவிடப்படும் அபா யத்தை வருவித்துக் கொள்கிறார்கள். தேவனுக்கு ஊழியம்

செய்வதற்காக தாங்கள் பெற்றுக்கொண்ட பல வருட அனுபவத்தை மற்றவர்களின் இதயங்களை வெல்வதற்காக, அவர்களுக்குப் பிரசங்கம் செய்ய, அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த, மேலும் உயர்ந்த நிலையில் நிற்க, ஜனங்கள் உபயோகிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களும், மேலும் மனந்திரும்பாதவர்களும் தங்களின் பாவங்களை அறிக்கையிடாதவர்களும், பதவியின் பலன்களை விட்டுக்கொடுக்காதவருமாகிய ஜனங்கள் எல்லோரும் தேவனுக்கு முன்பாக விழுந்து போவார்கள். அவர்கள் பவுலைப் போன்று, தங்களுடைய மூத்தநிலையைக் குறித்து மிதமிஞ்சி எண்ணி, தங்கள் தகுதிகளைப் பறைசாற்றுகிறார்கள். இது போன்ற ஜனங்களை தேவன் பரிபூரணத்திற்குக் கொண்டுவர மாட்டார். இதுபோன்ற ஊழியம் தேவனுடைய கிரியையில் தலையிடுகிறது. ஜனங்கள் பழையவற்றைப் பற்றிக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் கடந்த நாட்களின் கருத்துக்களைப் பற்றிக் கொள்கிறார்கள். இது அவர்களின் ஊழியத்திற்கு மிகப்பெரிய தடையாகும். உன்னால் அவைகளைத் தூக்கியெறிய முடியாவிட்டால், உன்னுடைய முழு வாழ்க்கையையும் அவைகள் திக்குமுக்காட வைத்து விடும். ஓடுவதால் உன் கால்களை அல்லது உழைப்பினால் உன் முதுகை நீ உடைத்துக்கொண்டாலும்கூட, தேவனுடைய ஊழியத்தில் நீ இரத்தசாட்சியாய் மரித்தாலும்கூட, தேவன் உன்னைச் சிறிதளவுகூட மெச்சிக்கொள்ள மாட்டார். அதற்கு நேர்எதிராக நீ ஒரு பாவி என்று அவர் சொல்வார்.

இன்று முதல், எந்த மதம் சார்ந்தக் கருத்துக்களும் இல்லாத, தங்களுடைய பழைய சுயத்தை ஒதுக்கி வைக்கத் தயாராக உள்ள, மற்றும் எளிய மனதுடன் கூடிய வகையில் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிபவர்களை தேவன் பரிபூரணப்படுத்துவார். தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்காக வாஞ்சையாயிருப்பவர்களை அவர் பரிபூரணப்படுத்துவார். இந்த ஜனங்கள் எழும்பி தேவனுக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டும். முடிவில்லா பரிபூரணமும், எல்லையற்ற ஞானமும் தேவனில் இருக்கிறது. இன்னும் அதிக எண்ணிக்கையிலான ஜனங்களால் அனுபவிக்கப்படும்படி அவருடைய

அற்புதமான கிரியையும் விலைமதிப்பற்ற வார்த்தைகளும் காத்திருக்கின்றன. இந்த நிலையில், மதவாதக் கருத்துக்கள் உள்ள, மூத்தநிலையைக் கருத்தில் கொள்கிற, தங்களை விட்டுக்கொடுக்க இயலாதவர்களுக்கு இந்தப் புதிய காரியங்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்குக் கடினமாய் இருக்கும். இந்த ஜனங்களைப் பரிபூரணப்படுத்த ஆவியானவருக்கு எவ்வித வாய்ப்பும் இல்லை. ஒருவன் கீழ்ப்படியத் தீர்மானிக்காமல், தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்காகத் தாகம் கொள்ளாமல் இருந்தால் அவனால் இந்தப் புதிய காரியங்களை எவ்விதத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அவர்கள் வெறுமனே, மேலும் மேலும் கலகக்காரர்களாகவும், வஞ்சகர்களாகவும் மாறி, தவறான பாதையில் சென்றுவிடுவார்கள். இப்பொழுது தன்னுடைய கிரியையை செய்து கொண்டிருக்கும் தேவன், தன்னை நேசிக்கிற மற்றும் புதிய ஒளியை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அனேக ஜனங்களை எழுப்புவார், மேலும் அவர், தங்களுடைய மூத்தநிலையைக் கருத்தில் கொள்ளுகிற மதத்தலைவர்களை முழுவதுமாக வெட்டிச் சாய்த்துவிடுவார். மாற்றத்தைப் பிடிவாதமாக எதிர்ப்பவர்கள் ஒருவரையும் அவர் விரும்புவதில்லை. இந்த ஜனங்களில் ஒருவராக இருக்க நீ விரும்புகிறாயா? நீ உன்னுடைய ஊழியத்தை உன்னுடைய தனிப்பட்ட விருப்பங்களின்படி செய்கிறாயா அல்லது தேவனுக்கு வேண்டியபடி செய்கிறாயா? இது உனக்கே தெரிந்திருக்க வேண்டிய ஒன்று. நீ ஒரு மதத்தலைவனா அல்லது தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்பட்ட புதிதாய்ப் பிறந்த குழந்தையா? உன்னுடைய ஊழியம் எந்த அளவு பரிசுத்த ஆவியால் மெச்சிக்கொள்ளப்படுகிறது? அதில் எந்த அளவு தேவன் நினைவில்கூட வைத்துக்கொள்வதில்லை? உன்னுடைய அனைத்து வருட ஊழியத்தின் விளைவாக உன் வாழ்க்கையில் எவ்வளவு பெரிய மாற்றம் உண்டாயிருக்கிறது? இவை அனைத்தையும் பற்றி நீ தெளிவாய் இருக்கிறாயா? நீ உண்மையாகவே விசுவாசத்துடன் இருந்தால், முன்பிலிருந்து உன்னுடைய பழைய மதம் சார்ந்த கருத்துக்களை ஒதுக்கித்தள்ளி, புதிய வழியில் சிறப்பாக தேவ

னுக்கு ஊழியம் செய்வாய். இப்போதும் எழும்பி நிற்கத் தாம தமாகி விடல்லை. பழைய மதம் சார்ந்தக் கருத்துக்கள் ஒரு நபரின் முழு வாழ்க்கையையும் பறித்துக் கொள்ளக்கூடும். ஒரு நபர் பெற்றுக்கொள்ளும் அனுபவம், அவர் தேவனிடமிருந்து விலகி, காரியங்களைத் தன் சொந்த வழியில் செய்விக்கக் காரணமாகக் கூடும். நீ இத்தகைய காரியங்களை ஒதுக்கி வைக்காவிட்டால், பின் இவைகள் உன் வாழ்க்கையின் வளர்ச் சிக்கு முட்டுக்கட்டையாய் மாறிப்போகும். தேவன் தனக்கு ஊழியம் செய்பவர்களை எப்பொழுதும் பரிபூரணப்படுத்துகி றார். அவர்களைச் சுலபமாக அவர் தூக்கியெறிவதில்லை. தேவ னுடைய வார்த்தைகளின் நியாயத்தீர்ப்பையும், சிட்சிப்பையும் நீ உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்வாயானால், உன்னுடைய பழைய மதம் சார்ந்த நடைமுறைகளையும் விதிகளையும் உன்னால் ஒதுக்கி வைக்க முடியுமானால், மேலும் உன்னுடைய பழைய மதசார்ந்த கருத்துக்களை இன்றைய தேவனுடைய வார்த்தை களின் அளவுகோலாக உபயோகிப்பதை நிறுத்துவாயானால், அப்பொழுது மட்டுமே உனக்கு எதிர்காலம் இருக்கும். நீ பழைய காரியங்களைப் பற்றிக்கொண்டு, அவற்றை இன்னும் உயர்வாக மதிப்பாயானால், நீ இரட்சிக்கப்படுவதற்கு ஒரு வழியும் இல்லை. தேவன் அத்தகைய ஜனங்களைக் கவனத்தில் கொள்வதில்லை. நீ உண்மையாகவே பரிபூரணப்பட விரும்பினால், முதலிலிருந்து எல்லாவற்றையும், முழுவதுமாக விட்டுவிட நீ தீர்மானிக்க வேண்டும். முன்பு செய்யப்பட்டவைச் சரியாக இருந்திருந் தாலும், அது தேவனுடைய கிரியையாக இருந்திருந்தாலும், அப்போதும் அதை ஒதுக்கித் தள்ளி, அதைப் பற்றிக்கொள்வதை நிறுத்துவதற்கு உன்னால் இயல வேண்டும். அது தெளிவாய்ப் பரிசுத்த ஆவியின் கிரியையாய் இருந்திருந்தாலும், பரிசுத்த ஆவியினால் நேரடியாகச் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், இன்றைக்கு அதை நீ ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். அதை நீ பிடித்துக் கொண் டிருக்கக் கூடாது. இதுவே தேவனுக்குத் தேவையானது. சகல மும் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். தேவனுடைய கிரியையிலும்

தேவனுடைய வார்த்தையிலும், முடிந்துபோன பழைய காரியங்களைப் பற்றி அவர் குறிப்பிடுவதில்லை, பழைய பஞ்சாங்கத்தை அவர் தோண்டுவதும் இல்லை. தேவன் எப்பொழுதுமே புதியவர், அவர் ஒருபோதும் பழையவரல்ல, அவர் ஆதியிலிருந்த தன்னுடைய சொந்த வார்த்தைகளைக் கூட பற்றிக்கொள்வதில்லை—இது தேவன் எந்த விதிகளையும் பின்பற்றுவதில்லை என்பதைக் காண்பிக்கிறது. எனவே, தேவன் தன்னுடைய பழைய வழிமுறைகளைக் கொண்டு இனி ஒருபோதும் கிரியை செய்யாதபோது, நீ ஒரு மனிதனாக, எப்பொழுதும் கடந்த காலத்துக்குரிய காரியங்களைப் பற்றிக்கொண்டு, அவைகளை விட்டுவிட மறுத்து, அவைகளைச் சூத்திரம் சார்ந்த முறையில் உறுதியாக உபயோகப்படுத்தினால், உன்னுடைய வார்த்தைகளும் செயல்களும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறதல்லவா? நீ தேவனுக்குப் பகைஞனாய் மாறி விட்டாய் அல்லவா? இந்தப் பழைய காரியங்கள் உன்னுடைய முழு வாழ்க்கையையும் நாசமாக்க, அழிக்க நீ இடங்கொடுக்க விரும்புகிறாயா? இந்தப் பழைய காரியங்கள் உன்னை தேவனுடைய கிரியையைத் தடுக்கும் நபராக மாற்றிவிடும்—நீ அப்படிப்பட்ட நபராகவா இருக்க விரும்புகிறாய்? உண்மையாகவே நீ அதை விரும்பவில்லை என்றால், சீக்கிரமாக நீ செய்துகொண்டிருப்பதை நிறுத்தி, திரும்பி, எல்லாவற்றையும் மீண்டும் தொடங்கு. தேவன் உன்னுடைய கடந்த கால ஊழியத்தை நினைவில்கொள்ள மாட்டார்.

தேவன் மீதுள்ள உங்கள் விசுவாசத்தினாலே நீங்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்

நீங்கள் ஏன் தேவனை விசுவாசிக்கிறீர்கள்? இந்தக் கேள்வியால் பெரும்பாலான மக்கள் குழப்பமடைந்துள்ளனர். நடைமுறையிலான தேவன் மற்றும் பரலோகத்திலுள்ள தேவனைப் பற்றி அவர்கள் எப்போதுமே முற்றிலும் மாறுபட்ட இரு கண்

ணோட்டங்களைக் கொண்டுள்ளனர், இது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காக அல்ல, ஆனால் சில நன்மைகளைப் பெறுவதற்காக அல்லது பேரழிவு ஏற்படுத்தும் துன்பங்களிலிருந்து தப்பிப்பதற்காகவே அவர்கள் தேவனை விசுவாசிக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது; அப்போதுதான் அவர்கள் ஓரளவு கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்களின் கீழ்ப்படிதல் நிபந்தனையுள்ளதாகும்; அது அவர்களின் சொந்த வாய்ப்புகளுக்காகவும் அவர்கள் மீது திணிக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கிறது. எனவே, நீங்கள் ஏன் தேவனை விசுவாசிக்கிறீர்கள்? இது உங்கள் வாய்ப்புகளுக்காகவும் மற்றும் உங்கள் தலைவிதிக்காகவும் மட்டுமே இருந்தால், நீங்கள் முற்றிலும் விசுவாசிக்காமலிருப்பதே நல்லது. இவ்வாறான விசுவாசமானது சுய-வஞ்சகம், சுய-நம்பிக்கை, மற்றும் சுய-போற்றுதல் சார்ந்ததாகும். உங்கள் விசுவாசமானது தேவனுக்குக் கீழ்படிதலின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்படவில்லை எனில், அவரை எதிர்த்ததற்காக நீங்கள் இறுதியில் தண்டிக்கப்படுவீர்கள். தங்கள் விசுவாசத்தில் தேவனுக்குக் கீழ்படிதலைத் தேடாதவர்கள் அனைவரும் அவரை எதிர்க்கின்றனர். மக்கள் சத்தியத்தைத் தேடவும், அவருடைய வார்த்தைகளுக்காகத் தாகம் கொள்ளவும், அவருடைய வார்த்தைகளைப் புசிக்கவும், அருந்தவும், மற்றும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு அவற்றைக் கடைபிடிக்குமாறும் தேவன் கேட்டுக்கொள்கிறார். இவை உங்களுடைய உண்மையான நோக்கங்களாக இருந்தால், தேவன் நிச்சயமாக உங்களை உயர்த்துவார் மற்றும் உங்களிடம் கிருபையுள்ளவராக இருப்பார். இது சந்தேகிக்க இயலாத மற்றும் மாற்ற முடியாத ஒன்றாகும். உங்கள் நோக்கம் தேவனுக்குக் கீழ்படியாததாக இருந்தால் மற்றும் உங்களுக்கு வேறு நோக்கங்கள் இருக்குமானால், நீங்கள் சொல்வது மற்றும் செய்வது அனைத்தும், அதாவது தேவனுக்கு முன்பாக ஏறெடுக்கும் உங்கள் ஜெபங்களும் மற்றும் உங்களுடைய அனைத்துச் செயல்களும் அவருக்கு எதிரானதாக இருக்கும். நீங்கள் மென்மையாகப் பேசுபவராகவும் கனிவான நடத்தையுள்ளவராகவும்

இருக்கலாம், உங்களுடைய ஒவ்வொரு செயலும் சொல்லும் சரியானதாகத் தோன்றலாம் மற்றும் நீங்கள் கீழ்ப்படியும் ஒரு வராக தோன்றலாம், ஆனால் உங்கள் நோக்கங்களுக்கும், தேவன் மீதான விசுவாசத்தைப் பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களுக்கும் வரும் போது, நீங்கள் செய்வதெல்லாம் தேவனுக்கு எதிரானதும், நீங்கள் செய்யும் அனைத்தும் தீமையானதுமாகும். ஆடுகளைப் போலக் கீழ்ப்படிந்தவர்களாகத் தோன்றினாலும், இதயத்தில் தீய நோக் கங்கள் கொண்டவர்கள், ஆட்டுத்தோல் போர்த்திய ஓநாய்க ளாவர். அவர்கள் நேரடியாக தேவனைப் புண்படுத்துகிறார்கள், மேலும் அவர்களில் ஒருவரையும் தேவன் விடமாட்டார். பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் பற்றி வெளிப்படுத் துவார், நயவஞ்சகர்கள் அனைவருமே, நிச்சயமாக, பரிசுத்த ஆவியினால் வெறுக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்படுவார்கள் என்பதை அனைவருக்கும் காண்பிப்பார். கவலைப்பட வேண்டாம். தேவன் அவர்களில் கடைசியில் உள்ளவர் வரை அனைவரையும் சரிக் கட்டி அப்புறப்படுத்துவார்.

தேவனிடமிருந்து வரும் புதிய ஒளியை உங்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாவிட்டால், மற்றும் இன்று தேவன் செய்கிற அனைத்தையும் உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாவிட்டால், நீங்கள் அதை நாடாமல் அல்லது நீங்கள் அதைச் சந்தேகித்து, அதை நியாயந்தீர்த்தீர்களேயானால், அல்லது ஆராய்ந்து பகுப் பாய்வு செய்தால், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய உங்களுக்கு மனம் இல்லை. இப்பொழுது இங்குள்ள ஒளி தோன்றும் பொழுது, நீங்கள் நேற்றைய தினத்தின் ஒளியைப் பொக்கிஷமாக மதித்து தேவனின் புதிய செயலை எதிர்த்தால், நீங்களும் அபத்தமான வரே, அதாவது தேவனை வேண்டுமென்றே எதிர்ப்பவர்களில் நீங்களும் ஒருவர். புதிய ஒளியைப் பாராட்டுவதும், அதை ஏற்றுக்கொண்டு அதைக் கடைப்பிடிப்பதும்தான் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கான திறவுகோல் ஆகும். இது மட்டுமே உண் மையான கீழ்ப்படிதல் ஆகும். தேவனை விரும்புவதற்கான ஆவல் இல்லாதவர்கள் வேண்டுமென்றே அவருக்குக் கீழ்ப்படிய

இயலாதவராவர், மேலும் அவர்கள் அந்தஸ்தில் திருப்தி அடைந்ததன் விளைவாக தேவனை எதிர்க்கலாம். அந்த மனிதன் தேவனுக்கு க் கீழ்படிய முடியாது, ஏனெனில் அவன் முன்பு வந்ததின் பொருட்டு பீடிக்கப்பட்டுள்ளான். இதற்கு முன் வந்த காரியங்கள் தேவனைப் பற்றிய எல்லா விதமான கருத்துக்களையும் கற்பனைகளையும் மக்களுக்கு அளித்துள்ளன, மேலும் அவர்களுடைய மனதில் இவை தேவனின் உருவமாகிவிட்டன. இவ்வாறு, அவர்கள் விசுவாசிப்பது அவர்களின் சொந்தக் கருத்துக்களும், அவர்களின் சொந்தக் கற்பனைகளும் ஆகும். உங்கள் சொந்தக் கற்பனையிலுள்ள தேவனுடன் இன்று உண்மையான ஊழியம் செய்யும் தேவனை நீங்கள் அளவிட்டால், உங்கள் விசுவாசம் சாத்தானிடமிருந்து வருகிறது, மேலும் உங்கள் சொந்த விருப்பங்களால் கறைபட்டுள்ளது. தேவன் இந்த வகையான விசுவாசத்தை விரும்புவதில்லை. அவர்களுடைய உயர்ந்த சான்றுகளை பொருட்படுத்தாமல் மற்றும் அவர்களுடைய அர்ப்பணிப்பையும் பொருட்படுத்தாமல், தேவனுடைய பணிக்காக அவர்கள் தம்முடைய ஜீவநாள் முழுவதும் முயற்சிகளை அர்ப்பணித்து, தங்களைத் தியாகம் செய்திருந்தாலும் கூட, இது போன்ற விசுவாசமுள்ள எவரையும் தேவன் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அவர் வெறுமனே அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய கிருபையை அளித்து, அதை ஒரு காலத்திற்கு அனுபவிக்க அனுமதிக்கிறார். இது போன்ற மக்களால் சத்தியத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர இயலாது. பரிசுத்த ஆவியானவர் இவர்களுக்குள் கிரியை செய்யமாட்டார், மேலும் தேவன் அவர்களில் ஒவ்வொருவரையும் அவரவர் முறைப்படி அகற்றி விடுவார். தங்கள் விசுவாசத்தில் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாத மற்றும் தவறான நோக்கங்களைக் கொண்ட இளைஞர்களும் வயதானவர்களும்தான் எதிர்ப்பவர்களாகவும் குறுக்கிடுபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர், அத்தகையவர்கள் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி தேவனால் அகற்றப்படுவார்கள். தேவனுக்குச் சிறிதளவும் கீழ்ப்படிதல் இல்லாமல், அவருடைய நாமத்தை வெறுமனே ஏற்றுக்கொண்டு, தேவனின் தயவு மற்றும்

அன்பைப் பெற்றவர்களாக இருந்தாலும், பரிசுத்த ஆவியின் அடிச்சுவடுகளில் நடவாமல் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் தற்போதைய செயல் மற்றும் சொல்லுக்குக் கீழ்படியாமல் இருப்பவர் தேவனின் கிருபையின் மத்தியில் ஜீவித்தாலும், இம்மாதிரியான மக்கள் தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்படாமலும் பரிபூரணப்படுத்தப்படாமலும் இருப்பர். தேவன் மக்களைத் தங்கள் கீழ்ப்படிதலின் மூலமாகவும், தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புசிப்பதன் மூலமாகவும், அருந்துவதன் மூலமாகவும், அனுபவிப்பதன் மூலமாகவும், அவர்களின் ஜீவனில் ஏற்படும் துன்பங்கள் மற்றும் சுத்திகரிப்பு மூலமாகவும் பரிபூரணமாக்குகிறார். இது போன்ற விசுவாசத்தின் மூலம் மட்டுமே மக்களின் மனநிலையை மாற்ற முடியும், அப்போதுதான் அவர்கள் தேவனைப் பற்றிய உண்மையான அறிவைப் பெற முடியும். தேவனின் கிருபையின் மத்தியில் ஜீவித்திருப்பதில் திருப்தி அடையாமல், தீவிரமாக மிக்க ஆவல் கொள்வது மற்றும் சத்தியத்தைத் தேடுவது மற்றும் தேவனால் ஆதாயப்படுவதை நாடுவது ஆகியவையே உணர்வுபூர்வமாக தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதாகும், மேலும் இதுதான் துல்லியமாக அவர் விரும்பும் விசுவாசமாகும். தேவனின் கிருபையை அனுபவிப்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்யாதவர்களைப் பரிபூரணமாக்கவோ அல்லது மாற்றவோ முடியாது; மேலும் அவர்களின் கீழ்ப்படிதல், பக்தி, அன்பு மற்றும் பொறுமை அனைத்தும் மேலோட்டமானவை ஆகும். தேவனின் கிருபையை மட்டுமே அனுபவிப்பவர் உண்மையிலேயே தேவனை அறிந்துகொள்ள முடியாது, மேலும் அவர்கள் அவ்வாறு தேவனை அறிந்தாலும் கூட அவர்களுடைய அறிவானது மேலோட்டமானதாகும், மேலும் அவர்கள் “தேவன் மனிதனை நேசிக்கிறார்,” அல்லது “தேவன் மனிதனிடம் இரக்கமுள்ளவராக இருக்கிறார்” போன்ற விஷயங்களை கூறுகிறார்கள். இது மனிதனின் ஜீவனைக் குறிக்கவில்லை, மேலும் மக்கள் தேவனை உண்மையாக அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் காட்டவில்லை. தேவனின் வார்த்தைகள் அவர்களைச் செம்மைப் படுத்தும்போது, அல்லது தேவனுடைய சோத

னைகள் அவர்கள் மீது வரும்போது, மக்கள் தேவனுக்கு கீழ்ப டியாமல், அவர்கள் சந்தேகம் அடைந்து, விழுந்துபோனால், அவர்கள் குறைந்தபட்சம்கூட கீழ்ப்படிந்தவர்கள் அல்ல. அவர் களுக்குள் தேவன் மீதான விசுவாசத்தைப் பற்றிய பல விதிக ளும் கட்டுப்பாடுகளும் உள்ளன; பல வருட விசுவாசத்தின் விளைவாக ஏற்படும் பழைய அனுபவங்கள் அல்லது வேதாக மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல்வேறு விதிகள் உள்ளன. இது போன்றவர்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய முடியுமா? மனித காரியங்களால் நிறைந்துள்ளவர்களால் எவ்வாறு தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய முடியும்? அவர்களின் “கீழ்ப்படிதல்” தனிப்பட்ட விருப்பத்திற்கு ஏற்ப ஆனதாகும். தேவன் இவ்வாறான கீழ்ப்ப டிதலை விரும்புகிறாரா? இது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் அல்ல, மாறாக விதிகளைக் கடைப்பிடிப்பதாகும். அது அவர்களுடைய திருப்தி மற்றும் சந்தோஷம் ஆகும். இது தேவனுக்குக் கீழ்படிதல் என்று நீங்கள் கூறினால், நீங்கள் அவருக்கு எதிராக அவரை நிந்திக்கவில்லையா? நீங்கள் ஒரு எகிப்திய பார்வோன். நீங்கள் தீமையைச் செய்கிறீர்கள், தேவனை எதிர்க்கும் வேலையில் நீங்கள் குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக ஈடுபடுகிறீர்கள். நீங்கள் இவ்வாறு ஊழியம் செய்வதைத்தான் தேவன் விரும்புகிறாரா? நீங்கள் மனந்திரும்ப விரைந்து, சுய விழிப்புணர்வைப் பெற முயற்சி செய்வது நல்லது. அதைச் செய்யத் தவறினால், நீங்கள் வீட்டுக்குச் செல்வது நல்லது. தேவனுக்கு நீங்கள் வெளிப்படையாக செய்த ஊழியத்தை விட அது உங்களுக்கு அதிக நலனைத் தரும். நீங்கள் குறுக்கிட்டு தொந்தரவு செய்ய மாட்டீர்கள்; உங்கள் ஸ்தானத்தை நீங்கள் அறிந்து, நன்றாக ஜீவிப்பீர்கள். அது நன்றாக இருக்காதா? தேவனை எதிர்த்ததற்காக நீங்கள் தண்டிக்கப்பட மாட்டீர்கள்!

பரிபூரணப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறவர்களுக்கான வாக்குத்தத்தங்கள்

தேவன் மனுஷனைப் பரிபூரணப்படுத்தும் பாதை எது? இதில் அடங்கும் அம்சங்கள் எவை? நீ தேவனால் பரிபூரணப் பட விரும்புகிறாயா? நீ அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பையும் சிட்சையையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறாயா? இந்தக் கேள்விகளைப் பற்றி உனக்கு என்ன தெரியும்? இதைப் பற்றி பேசுவதற்கான அறிவு உனக்கு இல்லை என்றால், தேவனுடைய கிரியைப் பற்றி உனக்கு இன்னும் தெரியவில்லை, அதாவது நீ பரிசுத்த ஆவியினால் தெளிவூட்டப்படவில்லை என்பதற்கு இதுதான் ஆதாரம். இதைப் போன்ற ஜனங்களைப் பரிபூரணப்படுத்தப்படுவதற்குச் சாத்தியமில்லை. அதைச் சிறிதளவு அனுபவிக்க அவர்களுக்குச் சிறிதளவு கிருபை மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, அது நீண்ட காலம் நீடிக்காது. ஜனங்கள் தேவனின் கிருபையை மட்டுமே அனுபவித்தால், அவர்களை அவரால் பரிபூரணப்படுத்த முடியாது. தங்கள் மாம்சத்தில் சமாதானமும் இன்பமும் இருக்கும் போது, தங்கள் வாழ்க்கை எளிதாகவும், துன்பமோ, துரதிர்ஷ்டமோ இல்லாமல் இருக்கும் போது, தங்கள் முழு குடும்பமும் ஒற்றுமையுடன், சண்டையோ, சர்ச்சையோ இல்லாமல் வாழும் போது, சிலர் திருப்தி அடைகிறார்கள். இது தேவனின் ஆசீர்வாதம் என்று கூட அவர்கள் நம்பலாம். உண்மையில், இது தேவனுடைய கிருபை மட்டுமே. தேவனுடைய கிருபையை அனுபவிப்பதில் மட்டுமே நீங்கள் திருப்தி அடைந்துவிடக் கூடாது. இதுபோன்ற சிந்தனை மிகவும் மோசமானது. நீ ஒவ்வொரு நாளும் தேவனுடைய வார்த்தைகளை வாசித்து, ஒவ்வொரு நாளும் ஜெபம் செய்தாலும், உன் ஆவி அதிக இன்பத்தை உணர்ந்தாலும், குறிப்பாக சமாதானமாக இருந்தாலும், இறுதியில் தேவன் மற்றும் அவரது கிரியை பற்றிய உனது அறிவைப் பற்றி பேச உன்னிடம் எதுவும் இல்லை என்றால்,

எதையும் அனுபவித்திருக்கவில்லை என்றால், நீ தேவனுடைய வார்த்தையை எவ்வளவு புசித்திருந்தாலும், குடித்திருந்தாலும், நீ உணர்வதெல்லாம் ஆவிக்குரிய சமாதானமும் இன்பமுமாக இருந்தாலும், உன்னால் போதுமான அளவு அனுபவிக்க முடியாது என்றிருப்பினும் தேவனுடைய வார்த்தை ஒப்பிடுவதற்கு அப்பால் இனிமையானதாக இருக்கிறது, ஆனால் உனக்கு ஏதாகிலும் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பற்றிய எந்த நடைமுறையான அனுபவமும் இல்லையென்றால் மற்றும் அவருடைய வார்த்தைகளைக் குறித்த உண்மை முற்றிலும் தெரியவில்லை என்றால், தேவன் மீது வைத்துள்ள இதுபோன்ற விசுவாசத்தின் மூலம் நீ என்ன ஆதாயம் பெற முடியும்? தேவனுடைய வார்த்தைகளின் சாராம்சத்தின்படி உன்னால் வாழ முடியவில்லை என்றால், இந்த வார்த்தைகளைப் புசிப்பதும் குடிப்பதும் மற்றும் உன் ஜெபங்களும் வெறும் மத நம்பிக்கையாக இருக்குமே தவிர வேறு எதுவுமாக இருக்காது. ஜனங்கள் தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்படவும் முடியாது, அவரால் ஆதாயப்படுத்தப்படவும் முடியாது. தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட்ட ஜனங்கள் சத்தியத்தைப் பின்தொடர்பவர்களாக இருக்கின்றனர். தேவன் ஆதாயப்படுத்தியது மனுஷனுடைய மாம்சத்தையோ, அவனுக்கு சொந்தமான காரியங்களையோ அல்ல, ஆனால் ஆதாயப்படுத்தியது அவனுக்குள் இருக்கும் தேவனுக்குச் சொந்தமான பங்கு. இவ்வாறு, தேவன் ஜனங்களைப் பரிபூரணமடையச் செய்யும் போது, அவர் அவர்களுடைய மாம்சத்தை பரிபூரணமடையச் செய்வதில்லை, ஆனால் அவர்களுடைய இருதயங்களைப் பரிபூரணமடையச் செய்கிறார், அவர்கள் தங்களுடைய இருதயங்களை தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட அனுமதித்தார்கள். அதாவது, தேவன் மனுஷனை பரிபூரணமடையச் செய்கிறார் என்றால் மனுஷனின் இருதயத்தைப் பரிபூரணமடையச் செய்கிறார் என்பதே சாரமாகும், இதனால் இந்த இருதயம் தேவனிடம் திரும்பி, அவரை நேசிக்க கூடும்.

மனுஷனின் மாம்சம் அழியக்கூடியது. மனுஷனின் மாம்சத்தை

ஆதாயப்படுத்துவதில் தேவனுக்கு எந்த நோக்கமும் இல்லை, ஏனென்றால் அது தவிர்க்க முடியாமல் அழுகிக் கெட்டுப்போகிறதாகவும், அவருடைய சுதந்தரத்தையும் ஆசீர்வாதங்களையும் பெற முடியாததாகவும் இருக்கிறது. மனுஷனின் மாம்சமானது ஆதாயப்படுத்தப்பட்டிருந்தால், மனுஷனின் மாம்சம் மட்டுமே இந்த ஓட்டத்தில் இருந்தால், மனுஷன் பெயரளவில் இந்த ஓட்டத்தில் இருந்தாலும், அவனுடைய இருதயம் சாத்தானுக்குச் சொந்தமானதாக இருக்கும். அப்படியானால், ஜனங்கள் தேவனுடைய வெளிப்பாடாக மாற முடியாது என்பது மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் அவருக்குப் பாரமாகவும் மாறுவார்கள், இதனால் தேவன் ஜனங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது அர்த்தமற்றதாகிவிடும். தேவன் பரிபூரணப்படுத்தச் சித்தமுள்ளவர்கள் அனைவரும் அவருடைய ஆசீர்வாதங்களையும் அவருடைய சுதந்தரத்தையும் பெறுவார்கள். அதாவது, அவர்கள் தேவனிடம் உள்ளதை எடுத்துக்கொள்கின்றனர், எனவே அது அவர்களுக்குள் உள்ளவையாக மாறுகின்றன. அவர்களுக்குள் உருவாக்கப்பட்ட தேவனுடைய வார்த்தைகள் அனைத்தும் அவர்களுக்குள் உள்ளன. தேவன் என்னவாக இருந்தாலும், உங்களால் அதையெல்லாம் சரியாக எடுத்துக்கொள்ள முடியும், இதன்மூலம் உங்களால் சத்தியத்தில் வாழ முடியும். இந்த மாதிரியான ஒருவன்தான் தேவனால் பரிபூரணப்பட்டவனாகவும் தேவனால் ஆதாயப்பட்டவனாகவும் இருக்கிறான். இதுபோன்ற ஒருவர் மட்டுமே தேவன் அருளும் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற தகுதியுள்ளவனாக இருக்கிறான்:

1. தேவனுடைய முழு அன்பையும் பெறுகிறான்.

2. எல்லாவற்றிலும் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செயல்படுகிறான்.

3. தேவனுடைய வழிகாட்டுதலைப் பெறுகிறான், தேவனுடைய வெளிச்சத்தில் வாழ்கிறான், தேவனுடைய ஞானத்தைப் பெறுகிறான்.

4. தேவன் நேசிக்கும் சாயலில் பூமியில் வாழ்கிறான். தேவனுக்காக சிலுவையில் அறையப்படவும் மற்றும் தேவனுடைய

அன்புக்கு ஈடாக மரிப்பதற்கும் தன்னைத் தகுதிப்படுத்திக் கொண்ட பேதுருவைப் போலவே தேவனை உண்மையாக நேசிக்கிறான். பேதுரு பெற்றுக்கொண்ட அதே மகிமையைக் கொண்டிருக்கிறான்.

5. பூமியிலுள்ள எல்லாராலும் நேசிக்கப்படுகிறான், மதிக் கப்படுகிறான் மற்றும் போற்றப்படுகிறான்.

6. மரணம் மற்றும் பாதாளத்தின் அடிமைத்தனத்தின் ஒவ் வொரு நிலையையும் வெற்றிகொள்கிறான், சாத்தானுக்கு அவ னுடைய வேலையைச் செய்ய எந்த வாய்ப்பையும் கொடுக் கமாட்டான், தேவனால் ஆட்கொள்ளப்படுகிறான், புத்துணர்ச் சியான மற்றும் உயிரோட்டமான ஆவியில் வாழ்கிறான், சோர் வடைய மாட்டான்.

7. ஒருவர் தேவனுடைய மகிமையின் நாள் வருவதைக் காண்பது போல, வாழ்நாள் முழுவதும் எல்லா நேரங்களிலும் சொல்லி முடியாத உற்சாகம் மற்றும் மன எழுச்சியைக் கொண் டிருக்கிறான்.

8. தேவனுடன் சேர்ந்து மகிமையை வெற்றிகொள்கிறான் மற்றும் தேவனுக்குப் பிரியமான பரிசுத்தவான்களைப் போன்ற முகத்தைப் பெற்றிருக்கிறான்.

9. தேவன் பூமியில் நேசிக்கும் ஒருவராக, அதாவது தேவனுக் குப் பிரியமான மகனாக மாறுகிறான்.

10. உருமாற்றமடைந்து மாம்சத்தை விட்டு தேவனுடன் மூன் றாம் வானத்திற்கு ஏறிச்செல்கிறான்.

தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைச் சுதந்தரிக்கக்கூடிய ஜனங் கள் மட்டுமே தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்டு ஆதாயப்ப டுத்தப்படுகின்றனர். நீ தற்போது எதையேனும் பெற்றிருக்கி றாயா? தேவன் உன்னை எந்த அளவுக்குப் பரிபூரணப்படுத்தி யுள்ளார்? தேவன் மனுஷனைத் தோராயமாகப் பரிபூரணப் படுத்துவதில்லை, அவரால் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்ட மனுஷன் அவரைச் சார்ந்திருக்கிறான், தெளிவான, காணக்கூடிய முடிவுக ளைக் கொண்டிருக்கிறான். இது மனுஷன் கற்பனை செய்வது

போல அல்ல, அவன் தேவன் மீது விசுவாசம் வைத்திருக்கும் வரை, அவன் தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்படவும் ஆதாயப் படுத்தப்படவும் முடியும், மேலும் அவன் பூமியில் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களையும் சுதந்தரத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இதுபோன்ற காரியங்கள் ஜனங்களின் உருவத்தை மாற்றுவது பற்றி எதுவும் கூறுவது மிகவும் கடினம். தற்போது, நீங்கள் முக்கியமாகத் தேட வேண்டியது என்னவென்றால் நீங்கள் எல் லாவற்றிலும் தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்பட வேண்டும், மேலும் நீங்கள் எதிர்கொள்ளும் அனைத்து ஜனங்கள், விஷயங் கள் மற்றும் காரியங்கள் மூலமாக தேவனால் பரிபூரணப்படுத் தப்பட வேண்டும், இதனால் தேவனுக்குள் இருப்பதே பெரும் பாலும் உங்களுக்குள்ளும் உருவாக்கப்படும். நீங்கள் முதலில் பூமியில் தேவனுடைய சுதந்தரத்தைப் பெற வேண்டும்; அப்போ துதான் நீங்கள் தேவனிடமிருந்து அதிக அதிகமான ஆசீர்வாதங் களைச் சுதந்தரிக்க தகுதியுள்ளவர்களாவீர்கள். இவைதான் நீங்கள் தேட வேண்டியவையும், எல்லாவற்றிற்கும் முன்பு நீங்கள் புரிந் துகொள்ள வேண்டியவையும் ஆகும். எல்லாவற்றிலும் தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்பட்ட நீங்கள் எவ்வளவு அதிகமாக முயற்சி செய்கிறீர்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக நீங்கள் எல்லாவற்றிலும் தேவனுடைய கரத்தைப் பார்க்க முடியும், இதன் விளைவாக நீங்கள் பல்வேறு கண்ணோட்டங்கள் மற்றும் பல்வேறு விஷ யங்கள் மூலமாக தேவனுடைய வார்த்தையாக இருப்பதற்குள் ளும் மற்றும் அவருடைய வார்த்தையின் யதார்த்தத்துக்குள்ளும் நுழைய தீவிரமாக முயற்சி செய்வீர்கள். பாவங்களைச் செய் யாதிருத்தல், அல்லது வாழ்வதற்கான எண்ணங்கள், தத்துவம் மற்றும் மனித விருப்பம் இல்லாதிருத்தல் போன்ற செயலற்ற நிலைகளினால் மட்டுமே உங்களால் திருப்தியடைந்துவிட முடி யாது. தேவன் மனிதனைப் பல வழிகளில் பரிபூரணமாக்குகி றார். எல்லாக் காரியங்களிலும் பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன, மேலும் நீ அளவில்லாமல் பெறுவ தற்கு அவர் உன்னை நேர்மறையான வார்த்தைகளினால் மட்

டுமல்ல, எதிர்மறையான வார்த்தைகளினாலும் பரிபூரணமாக்க முடியும். ஒவ்வொரு நாளும் தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப் படுவதற்கான வாய்ப்புகளும், ஆதாயப்படுத்தப்படுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு இவ்வாறு அனுபவித்த பிறகு, நீ பெரிதும் மாற்றப்படுவாய், மேலும் நீ முன்பு அறிந்திராத பல விஷயங்களை இயல்பாகவே புரிந்துகொள் வாய். மற்றவர்களிடமிருந்து அறிவுரை தேவைப்படாது. உனக் குத் தெரியாமலே, தேவன் உனக்கு அறிவூட்டுவார், இதனால் நீ எல்லாவற்றிலும் ஞானத்தைப் பெறுவாய், மேலும் உன் அனுபவங்கள் அனைத்தையும் விரிவாகப் பெறுவாய். தேவன் உன்னை நிச்சயமாகவே வழிநடத்துவார், இதனால் நீ இடதுபு றமோ அல்லது வலதுபுறமோ திரும்பாமல், இவ்வாறு அவரால் பரிபூரணப்படுத்தப்படும் பாதையில் செல்வாய்.

தேவனால் பரிபூரணப்படுவதை தேவனுடைய வார்த்தை யைப் புசித்துக் குடிப்பதன் மூலம் பரிபூரணத்துடன் மட்டுப்ப டுத்த முடியாது. இதுபோன்ற அனுபவம் மிகவும் ஒருதலைப் பட்சமாக இருக்கும், இதில் மிகவும் குறைவானது அடங்கும், மேலும் ஜனங்களை மிகவும் சிறிய நோக்கெல்லைக்குள் மட்டுமே கட்டுப்படுத்த முடியும். இது அவ்வாறு இருப்பதால், ஜனங்கள் தேவையான ஆவிக்குரிய ஆகாரத்தில் மிகவும் குறைவுள்ளவர் களாக இருப்பார்கள். நீங்கள் தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்பட விரும்பினால், எல்லா காரியங்களையும் எவ்வாறு அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், மேலும் உங்களுக்கு நடக்கும் எல்லாவற்றிலிருந்தும் ஞானத்தைப் பெற முடியும். இது நல்லதாக அல்லது கெட்டதாக இருந்தாலும், இது உனக்கு நன்மைகளைக் கொண்டுவர வேண்டும், மேலும் அது உன்னை எதிர்மறையானவராக மாற்றிவிடக்கூடாது. எது எப்படி இருந்தாலும், தேவனுடைய பக்கத்தில் நிற்கும்போது, உன்னால் காரியங்களைக் கணிக்க முடிய வேண்டும், அவற்றை மனுஷனுடைய கண்ணோட்டத்தில் பகுப்பாய்வு செய்யவோ அல்லது ஆராய்ந்து பார்க்கவோ கூடாது (இது உன் அனுபவத்

தில் ஒரு விலகுதலாக இருக்கும்). நீ இவ்வாறு அனுபவித்தால், உன் இருதயம் உன் வாழ்க்கையின் பாரங்களால் நிரப்பப்படும். தேவனுடைய முகத்தின் வெளிச்சத்தில் நீ தொடர்ந்து வாழ்வாய், உன் பழக்கவழக்கத்திலிருந்து எளிதில் விலகாமல் இருப்பாய். இதுபோன்ற ஜனங்களுக்கு முன்னால் ஒரு பிரகாசமான எதிர்காலம் உள்ளது. தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்படுவதற்குப் பல வாய்ப்புகள் உள்ளன. இது நீங்கள் தேவனை உண்மையாக நேசிக்கிறீர்களா என்பதையும், தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கும், தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்படுவதற்கும், அவருடைய ஆசீர்வாதங்களையும் சுதந்தரத்தையும் பெறுவதற்குமான தீர்வு உங்களிடம் உள்ளதா என்பதையும் பொறுத்துள்ளது. வெறும் தீர்வு மட்டும் போதாது, உங்களிடம் அதிக அறிவு இருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் நீங்கள் எப்போதும் உங்கள் பழக்கத்திலிருந்து விலகியிருப்பீர்கள். தேவன் உங்கள் ஒவ்வொருவரையும் பரிபூரணமாக்கச் சித்தமுள்ளவராக இருக்கிறார். இப்போதைய நிலவரப்படி, பெரும்பாலானவர்கள் ஏற்கெனவே தேவனுடைய கிரியையை மிகவும் நீண்ட காலமாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், தேவனுடைய கிருபையில் குளிர்காய்வதில் மட்டுமே அவர்கள் தங்களை மட்டுப்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர் மற்றும் அவர்களுக்கு மாம்சத்தின் சிறிய ஆறுதலைக் கொடுக்க மட்டுமே தேவனை அனுமதிக்க விரும்புகின்றனர், ஆனாலும் அதிகமான மற்றும் உன்னதமான வெளிப்பாடுகளைப் பெற விரும்பவில்லை. மனுஷனின் இருதயம் எப்போதும் வெளியில் இருப்பதையே இது காட்டுகிறது. மனுஷனின் வேலை, அவனது சேவை மற்றும் தேவனுக்கான அவனது அன்பின் இருதயம் ஆகியவை சில அசுத்தங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், அவனது உள் சாராம்சம் மற்றும் அவனது பின்னோக்கிய சிந்தனையைப் பொருத்தவரை, மனுஷன் தொடர்ந்து மாம்சத்தின் சமாதானத்தையும் இன்பத்தையும் தேடுகிறான், மனுஷனைப் பரிபூரணமாக்கும் தேவனின் நிபந்தனைகள் மற்றும் நோக்கங்கள் என்னவாக இருக்கும் என்று எதையும் கவனிப்பதில்லை.

ஆகையால், பெரும்பாலான மக்களின் வாழ்க்கை இன்னும் மோசமானதாகவும், தரம் தாழ்ந்ததாகவும் உள்ளது. அவர்களு டைய வாழ்க்கை சிறிதும் மாறவில்லை. அவர்கள் தேவன் மீதுள்ள விசுவாசத்தை ஒரு முக்கியமான விஷயமாகவே கருது வதில்லை, அவர்கள் மற்றவர்களுக்காகவே விசுவாசம் வைத்தி ருப்பது போலவும், நோக்கங்கள் வழியாகச் செல்வது போலவும் நோக்கமில்லாத ஜீவியத்தில் நிலைதடுமாறி கவனமில்லாமல் சமாளிப்பது போலவும் இருக்கிறது. சிலர் மட்டுமே எல்லா வற்றிலும் தேவனுடைய வார்த்தைக்குள் பிரவேசித்து, அதிக மற்றும் செல்வச் செழிப்பான காரியங்களை ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டு, இன்று தேவனுடைய வீட்டில் உள்ள மாபெரும் செல்வந்தர்களாகின்றனர் மற்றும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங் களை அதிகப்படியாகப் பெறுகின்றனர். நீங்கள் எல்லாவற்றிலும் தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்பட விரும்பினால், பூமியில் தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்தவைகளைப் பெற முடிந்தால், எல் லாவற்றிலும் தேவனால் ஞானமடைய முற்பட்டால் மற்றும் வருடங்களை வீணாக்கவில்லை என்றால், இதுதான் தீவிரமாக உட்பிரவேசிப்பதற்கான சிறந்த பாதையாகும். இவ்வாறு மட் டுமே நீ தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்பட தகுதியுள்ளவனாக இருப்பாய். நீ உண்மையிலேயே தேவனால் பரிபூரணமாக்கப் படுவதை நாடுகிறாயா? நீ உண்மையிலேயே எல்லாக் காரியங் களிலும் வாஞ்சையாக இருக்கிறாயா? பேதுருவைப் போலவே உனக்கும் தேவன் மீது அன்பின் ஆவி உள்ளதா? இயேசுவைப் போலவே உனக்கும் தேவனை நேசிக்கும் விருப்பம் உள்ளதா? நீ பல வருடங்களாக இயேசுவை விசுவாசித்திருக்கிறாய், இயேசு தேவனை எவ்வாறு நேசித்தார் என்பதை நீ பார்த்திருக்கிறாயா? நீ உண்மையிலேயே இயேசுவைத்தான் விசுவாசிக்கிறாயா? நீ இன்றைய நடைமுறை தேவனை விசுவாசிக்கிறாயா, மாம்சத்தில் உள்ள நடைமுறை தேவன் பரலோகத்தில் உள்ள தேவனை எவ் வாறு நேசிக்கிறார் என்பதை நீ பார்த்திருக்கிறாயா? நீ கர்த்த ராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறாயா, அது ஏனென்

றால் மனிதகுலத்தை மீட்பதற்காக இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டதும், அவர் செய்த அற்புதங்களும் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மைகளாகும். ஆனாலும் மனுஷனின் விசுவாசம் இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய அறிவிலும் உண்மையான புரிதலிலும் இருந்து வருவதில்லை. நீ இயேசுவின் நாமத்தை மட்டுமே விசுவாசிக்கிறாய், ஆனால் நீ அவருடைய ஆவியை விசுவாசிக்கவில்லை, ஏனென்றால் இயேசு தேவனை எவ்வாறு நேசித்தார் என்பதில் நீ கவனம் செலுத்துவதில்லை. தேவன் மீதான உன் விசுவாசம் மிகவும் அனுபவம் இல்லாததாக இருக்கிறது. நீ இயேசுவைப் பல வருடங்களாக விசுவாசித்தாலும், தேவனை எவ்வாறு நேசிக்க வேண்டும் என்று உனக்குத் தெரியவில்லை. இது உன்னை உலகின் மிகப்பெரிய முட்டாளாக்கவில்லையா? நீ பல வருடங்களாகக் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் போஜனத்தை விருதாவாக உண்கிறாய் என்பதற்கு இதுவே ஆதாரம். நான் இதுபோன்ற ஜனங்களை வெறுப்பது மட்டுமின்றி, நீ வணங்கும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவும் அவர்களை வெறுப்பார் என்று நம்புகிறேன். இதுபோன்ற ஜனங்கள் எவ்வாறு பரிபூரணமாக்கப்பட முடியும்? சங்கடத்தினால் உன் முகம் சிவக்கவில்லையா? நீ அவமானமாக உணரவில்லையா? உன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைச் சந்திக்க உனக்கு இன்னும் எரிச்சல் உள்ளதா? நான் சொன்னதின் அர்த்தம் உங்கள் அனைவருக்கும் புரிகிறதா?

துன்மார்க்கன் நிச்சயமாகத் தண்டிக்கப்படுவான்

நீங்கள் செய்யும் எல்லாவற்றிலும் நீதியைக் கடைப்பிடிக்கிறீர்களா மற்றும் உங்கள் செயல்கள் அனைத்தும் தேவனால் கண்காணிக்கப்படுகின்றனவா என்று உங்களை நீங்களே ஆராய்ந்து பாருங்கள்: தேவனை விசுவாசிப்பவர்கள் தங்கள் காரியங்களைக் கையாளும் முறை இதுதான். உங்களால் தேவனைத்

திருப்திப்படுத்த முடியும் என்பதாலும், தேவனின் விசாரிப்பை யும், பாதுகாப்பையும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதாலும், நீங்கள் நீதிமான்கள் என்று அழைக்கப்படுவீர்கள். தேவனின் பார்வை யில், தேவனின் கவனிப்பு, பாதுகாப்பு மற்றும் பரிபூரணம் ஆகியவற்றை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள், அவரால் ஆதாயப்படுத் தப்பட்டவர்கள் அனைவருமே நீதிமான்கள், அவர்கள் அனை வரையுமே அவர் விலையேறப்பெற்றவர்களாகக் கருதுகிறார். தேவனின் தற்போதைய வார்த்தைகளை நீங்கள் எவ்வளவு அதி கமாக ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக நீங்கள் தேவனின் சித்தத்தைப் பெறவும், புரிந்துகொள்ளவும் முடியும், மேலும் நீங்கள் இன்னும் அதிகமாக தேவனின் வார்த்தைகளை நிறைவேற்றவும் அவருடைய தேவைகளை திருப்தி செய்யவும் முடியும். இதுதான் உங்களுக்கான தேவனின் கட்டளை, மற்றும் இதை நீங்கள் அனைவரும் அடைய முடிய வேண்டும். தேவன் அசையாத களிமண் சிலையாக இருக்கிறார் என்பது போல அவரை மதிப்பிடவும் வரையறுக்கவும் உங்கள் சொந்தக் கருத் துகளைப் பயன்படுத்தினால், நீங்கள் வேதாகமத்தின் எல்லைக் குள் தேவனை முழுவதுமாக வரையறுத்து, ஒரு குறிப்பிட்ட வேலை வரம்பிற்குள் அவரை அடக்கி வைத்தால், நீங்கள் தேவனை நிந்திக்கிறீர்கள் என்பதை இது காட்டுகிறது. ஏனென் றால், பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் இருந்த யூதர்கள், தேவனை அவர்கள் தங்கள் இருதயங்களில் வைத்திருக்கும் ஓர் உருமா றாத சிலையாக வைத்திருந்தார்கள், தேவனை மேசியா என்று மட்டுமே அழைக்க முடியும், மேசியா என்று அழைக்கப்படு பவர் மட்டுமே தேவனாக இருக்க முடியும் என்றும், தேவனை ஒரு (உயிரற்ற) களிமண் சிலை போலக் கருதி அவருக்கு மனிதகுலம் ஊழியம் செய்து வணங்கியதால், அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் வந்த இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள், அவருக்கு மரண தண்டனை அளித்தார்கள். குற்றமற்ற இயேசு இவ்வாறு மரண தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார். எந்த வொரு குற்றத்திற்கும் தேவன் பாத்திரமற்றவர், ஆனாலும் மனு

ஷன் அவரைக் காப்பாற்ற மறுத்து, அவருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கும்படி வற்புறுத்தினான், அதனால் இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டார். தேவன் எப்போதும் மாறாதவர் என்று மனுஷன் எப்போதும் விசுவாசிக்கிறான், வேதாகமம் என்ற ஒரே ஒரு புத்தகத்தின் அடிப்படையில் அவரை வரையறுக்கிறான், தேவனின் ஆளுகையைப் பற்றி மனுஷனுக்கு ஒரு முழுமையான புரிதல் இருப்பதைப் போலவும், தேவன் செய்யும் எல்லாவற்றையும் மனுஷன் தன் உள்ளங்கையில் வைத்திருப்பதைப் போலவும் விசுவாசிக்கிறான். ஜனங்கள் மிகவும் புத்தியீனமானவர்கள், மிகவும் ஆணவக்காரர்கள், அவர்கள் அனைவருக்கும் மிகைப்படுத்திக் கூறும் ஓர் இயல்பான திறமை உள்ளது. தேவனைப் பற்றிய உங்கள் அறிவு எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும், நீங்கள் தேவனை அறியவில்லை என்றும், நீங்கள் தேவனை மிகவும் எதிர்க்கும் ஒருவர் என்றும், தேவனை நிந்திக்கிறீர்கள் என்றும் நான் இன்னும் சொல்கிறேன், ஏனென்றால் நீங்கள் தேவனின் செயலுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்ட பாதையில் நடக்கவும் முற்றிலும் திரணியில்லாதவர்கள். மனுஷனின் செயல்களில் தேவன் ஏன் ஒருபோதும் திருப்தியடைவதில்லை? ஏனென்றால், மனுஷனுக்கு தேவனைத் தெரியாது, ஏனென்றால் அவனுக்குப் பல கருத்துகள் உள்ளன, மேலும் தேவனைப் பற்றிய அவனுடைய அறிவு எந்த வகையிலும் யதார்த்தத்துடன் உடன்படவில்லை, மாறாக, ஒரே கருத்தை ஒரே மாதிரியாக மாறுபாடின்றி மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறான், மேலும் ஒவ்வொரு சூழ்நிலைக்கும் ஒரே அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்துகிறான். எனவே, தேவன் இன்று பூமிக்கு வந்தால், மீண்டுமொருமுறை மனிதனால் சிலுவையில் அறையப்படுவார். என்ன ஒரு கொடூரமான மனிதகுலம்! சதிக்கு உடந்தையாயிருத்தல் மற்றும் சூழ்ச்சி, ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் அபகரித்துக்கொள்ளுதல் மற்றும் பிடுங்குதல், புகழ் மற்றும் அதிர்ஷ்டத்திற்கான போராட்டம், பரஸ்பரப் படுகொலை ஆகியவை எப்போது முடிவுக்கு வரும்? தேவன் பேசிய நூறாயிரக்

கணக்கான வார்த்தைகள் இருந்தபோதிலும், யாரும் அவர்களின் உணர்வுக்கு வரவில்லை. ஜனங்கள் தங்கள் குடும்பங்கள், மகன்கள் மற்றும் மகள்களுக்காக, தங்கள் தொழில், எதிர்கால வாய்ப்புகள், பதவி, வீண்புகழ்ச்சி மற்றும் பணம் ஆகியவற்றிற்காகவும், உணவு, உடை மற்றும் மாம்சம் ஆகியவற்றிற்காகவும் செயல் படுகிறார்கள். ஆனால், தேவனுக்காக உண்மையிலேயே எவரு டைய செயல்களும் உள்ளனவா? தேவனுக்காகச் செயல்படு பவர்களில் கூட, தேவனை அறிந்தவர்கள் மிகக் குறைவு. எத் தனை பேர் தங்கள் சொந்த நலன்களுக்காகச் செயல்படவில்லை? தங்கள் சொந்த அந்தஸ்தைப் பாதுகாப்பதற்காக எத்தனை பேர் மற்றவர்களை ஒடுக்கவோ, ஒதுக்கித் தள்ளவோ இல்லை? ஆகவே, எண்ணத்தகாத முறையில் தேவன் பலவந்தமாக மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளார், எண்ணற்ற காட்டுமி ராண்டித்தனமான நீதிபதிகள் தேவனை குற்றப்படுத்தி அவரை மீண்டும் சிலுவையில் அறைந்தார்கள். தேவன் நிமித்தம் உண் மையிலேயே செயல்படுவதால் எத்தனை பேர் நீதிமான்கள் என்று அழைக்கப்படுவார்கள்?

ஒரு பரிசுத்தவானாக அல்லது நீதிமானாக தேவனுக்கு முன் பாகப் பரிபூரணமாக இருப்பது அவ்வளவு எளிதானதா? “இந்தப் பூமியில் நீதிமான்கள் இல்லை, நீதிமான்கள் இந்த உலகில் இல்லை” என்பது ஓர் உண்மையான கூற்று. நீங்கள் தேவனுக்கு முன்பாக வரும்போது, நீங்கள் அணிந்திருப்பதைக் கவனியுங் கள், உங்கள் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும், செயலையும் கவனி யுங்கள், உங்கள் ஒவ்வொரு சிந்தனையையும், யோசனையை யும் கவனியுங்கள், ஒவ்வொரு நாளும் நீங்கள் காணும் கனவு களைக் கவனியுங்கள்—அவை அனைத்தும் உங்கள் சுயத்திற் காகவே. இது காரியங்களின் உண்மையான நிலை அல்லவா? “நீதி” என்றால் மற்றவர்களுக்கு தர்மம் செய்வது என்று அர்த் தமல்ல. உங்களைப் போல் பிறனிடத்திலும் அன்புகூறுவது என்று அர்த்தமல்ல, மேலும் சண்டைகள் மற்றும் தகராறுகள் அல்லது கொள்ளை மற்றும் திருட்டு ஆகியவற்றில் ஈடுபடாமல்

விலகியிருப்பது என்று அர்த்தமல்ல. நீதி என்றால் கர்த்தராகிய இயேசு செய்த எல்லாவற்றையும் போலவே, நேரத்தையும் இடத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் தேவனின் கட்டளையை உங்கள் கடமையாக எடுத்துக்கொள்வதும், தேவனின் ஒழுங்கையும், ஏற்பாடுகளையும் பரலோகத்திலிருந்து அருளப்பட்ட உங்கள் தொழிலாகக் கடைப்பிடிப்பதுமாகும். தேவன் பேசிய நீதி இதுவே. லோத்து நீதிமான் என்று அழைக்கப்படலாம், ஏனென்றால் தேவன் அனுப்பிய இரண்டு தேவதூதர்களையும் அவன் தனது சொந்த ஆதாயத்தையும், இழப்பையும் கருத்தில் கொள்ளாமல் காப்பாற்றினான்; அந்த நேரத்தில் அவன் செய்ததை நீதியானது என்று அழைக்கலாம், ஆனால் அவனை நீதிமான் என்று அழைக்க முடியாது. லோத்து தேவனைக் கண்டதால் தான், தேவதூதர்களுக்கு ஈடாகத் தனது இரண்டு மகள்களையும் கொடுத்தான், ஆனால் அவன் கடந்த காலத்தில் கொண்டிருந்த நடத்தைகள் அனைத்தும் நீதியைக் கொண்டிருக்கவில்லை. எனவே நான் சொல்கிறேன் “இந்தப் பூமியில் நீதிமான்கள் இல்லை” மீட்பின் பாதையில் இருப்பவர்களிடையே கூட, யாரையும் நீதிமான்கள் என்று அழைக்க முடியாது. உங்கள் செயல்கள் எவ்வளவு நன்றாக இருந்தாலும், தேவனின் பெயரை மகிமைப்படுத்த நீங்கள் எப்படித் தோன்றினாலும், மற்றவர்களை அடிப்பதோ, சபிப்பதோ இல்லை என்றாலும், மற்றவர்களிடமிருந்து கொள்ளையடிப்பதும், திருடுவதும் இல்லை என்றாலும், உங்களை இன்னும் நீதிமான்கள் என்று அழைக்க முடியாது, ஒரு சாதாரண மனுஷன் கொண்டிருக்கும் திறன் இதுதான். இப்போது முக்கியமானது என்னவென்றால், நீங்கள் தேவனை அறியவில்லை. தற்போது உங்களிடம் சாதாரண மனிதநேயம் கொஞ்சம் இருக்கிறது என்று மட்டுமே கூற முடியும், ஆனால் தேவன் கூறும் நீதியின் எந்த அம்சங்களும் இல்லை, எனவே நீங்கள் செய்யும் எதுவும் தேவனை நீங்கள் அறிவீர்கள் என்பதை நிரூபிக்க இயலாது.

இதற்கு முன்பு, தேவன் பரலோகத்தில் வீற்றிருந்தபோது,

மனுஷன் தேவனை வஞ்சிக்கும் விதத்தில் செயல்பட்டான். இன்று, தேவன் மனுஷர்களிடையே இருக்கிறார்—எத்தனை வருடங்கள் ஆகிவிட்டன என்பது யாருக்கும் தெரியாது—ஆனாலும் காரியங்களைச் செய்வதில் மனுஷன் இன்னும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறான் மற்றும் அவரை முட்டாளாக்க முயற்சிக்கிறான். மனுஷன் தன் சிந்தனையில் மிகவும் பின்தங்கியவனல்லவா? யூதாஸிடமும் அப்படித்தான் இருந்தது: இயேசு வருவதற்கு முன்பு, யூதாஸ் தன் சகோதர சகோதரிகளைப் பொய்களைச் சொல்லி வஞ்சித்து வந்தான், இயேசு வந்த பிறகும் அவன் மாறவில்லை; அவன் இயேசுவை அறிந்திருக்கவில்லை, இறுதியில் அவன் இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்தான். இது அவன் தேவனை அறியாததால் அல்லவா? இன்று, நீங்கள் இன்னும் தேவனை அறியவில்லை என்றால், நீங்கள் மற்றொரு யூதாஸாக மாற வாய்ப்புள்ளது, இதைத் தொடர்ந்து, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிருபையின் காலத்தில் இயேசுவின் சிலுவையில் அறையப்பட்ட பெருந்துயரம் மீண்டும் நடைபெறும். இதை நீங்கள் நம்பவில்லையா? இது ஓர் உண்மை! தற்போது, பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் இதேபோன்ற சூழ்நிலையில் உள்ளனர். இதை நான் கொஞ்சம் விரைவில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். அத்தகையவர்கள் அனைவரும் யூதாஸின் பாத்திரத்தை ஏற்று நடிக்கின்றனர். நான் முட்டாள்தனமானவற்றைப் பேசவில்லை, ஆனால் உண்மையின் அடிப்படையில் பேசுகிறேன். உங்களால் முடியாது, ஆனால் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஆயினும் பலர் மனத்தாழ்மையாக இருப்பதாகப் பாசாங்கு செய்தாலும், அவர்களின் இருதயங்களில் பயனற்ற நீர் திரண்டிருக்கும், அது துர்நாற்றம் வீசும் நீரைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. இப்போது தேவாலயத்தில் இதுபோன்றவர்கள் பலர் உள்ளனர், இது எனக்கு முற்றிலும் தெரியாது என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். இன்று, என் ஆவி எனக்காகத் தீர்மானிக்கிறது, எனக்காகச் சாட்சியம் அளிக்கிறது. எனக்கு எதுவும் தெரியாது என்று நினைக்கிறீர்களா? உங்கள் இருதயங்களுக்குள் இருக்கும்

மோசமான எண்ணங்கள், உங்கள் இருதயங்களுக்குள் நீங்கள் வைத்திருக்கும் விஷயங்கள் எதுவும் எனக்குப் புரியவில்லை என்று நினைக்கிறீர்களா? தேவனிடமிருந்து சிறந்ததைப் பெறுவது அவ்வளவு எளிதானதா? நீங்கள் விரும்பும் விதத்தில் அவரை நடத்த முடியும் என்று நினைக்கிறீர்களா? கடந்த காலத்தில், நீங்கள் கட்டுப்படுத்தப்படாமல் இருக்க நான் கவலைப்பட்டேன், எனவே நான் உங்களுக்குச் சுதந்திரம் அளித்துக்கொண்டே இருந்தேன், ஆனால் நான் அவர்களுக்கு நல்லவராக இருக்கிறேன் என்று மனுக்குலத்தால் சொல்ல முடியவில்லை, நான் ஒரு அங்குலம் கொடுத்தபோது அவர்கள் ஒரு முழத்தை எடுத்துக் கொண்டார்கள். உங்களுக்குள்ளேயே கேட்டுப்பாருங்கள்: நான் கிட்டத்தட்ட யாரையும் ஒருபோதும் கையாண்டதில்லை, யாரையும் லேசாகக் கண்டித்ததில்லை, ஆனாலும் மனுஷனின் உள்நோக்கங்கள் மற்றும் கருத்துகள் குறித்து நான் மிகவும் தெளிவாக இருக்கிறேன். தேவனைக் குறித்து சாட்சியம் அளிக்கும் தேவன் ஒரு முட்டாள் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? அந்த விஷயத்தில், நீங்கள் பெரிய குருடர் என்று நான் சொல்கிறேன்! நான் உங்களை அம்பலப்படுத்த மாட்டேன், ஆனால் நீங்கள் எவ்வளவு துன்மார்க்கம் நிறைந்தவராவீர்கள் என்று பார்ப்போம். உங்கள் புத்திசாலித்தனமான சிறிய உத்திகள் உங்களைக் காப்பாற்ற முடியுமா, அல்லது தேவனை நேசிக்க உங்களால் முடிந்தவரை முயற்சி செய்தாலும், உங்களைக் காப்பாற்ற முடியுமா என்பதைப் பார்ப்போம். இன்று, நான் உங்களைக் கண்டிக்க மாட்டேன்; தேவனுடைய காலத்தில், அவர் உங்கள்மீது எவ்வாறு பழிவாங்குவார் என்பதைப் பார்ப்போம். உங்களுடன் இப்போது சும்மா வீண் அரட்டை செய்ய எனக்கு நேரமில்லை. மேலும் எனது பெரிய ஊழியத்தை உங்கள் நிமித்தம் தாமதப்படுத்த நான் விரும்பவில்லை. உங்களைப் போன்ற ஒரு புழுவைக் கையாள தேவன் நேரத்தைச் செலவிடுவதற்கு நீங்கள் தகுதியானவர் அல்ல. எனவே நீங்கள் எவ்வளவு நெறிதவறிப் போவீர்கள் என்பதைப் பார்ப்போம். இதுபோன்றவர்கள் தேவனைப்

பற்றிய அறிவைச் சிறிதளவும் பின்பற்றுவதில்லை, அவர் மீது சிறிதளவும் அன்பு கொண்டிருக்கவில்லை, இன்னும் தேவன் அவர்களை நீதிமான்கள் என்று அழைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள், இது நகைச்சுவையல்லவா? ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலான ஜனங்கள் உண்மையில் நேர்மையா னவர்கள் என்பதால், நான் தொடர்ந்து மனுஷனுக்கு வாழ்க்கை வழங்குவதில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துவேன். இன்று நான் செய்து முடிக்க வேண்டியதை மட்டுமே நான் செய்து முடிப் பேன், ஆனால் எதிர்காலத்தில் ஒவ்வொரு நபருக்கும் அவர்கள் செய்ததைப் பொறுத்து நான் தகுந்த தண்டனையைக் கொண் டுவருவேன். நான் சொல்ல வேண்டிய அனைத்தையும் சொல் லிவிட்டேன், ஏனென்றால் இது துல்லியமாக நான் செய்யும் செயல். நான் செய்யக்கூடாததை அல்ல, நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை மட்டுமே செய்கிறேன். ஆயினும்கூட, நீங்கள் பிரதிபலிபலனாக அதிக நேரத்தைச் செலவிடுவீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்: தேவனைப் பற்றிய உங்கள் அறிவு எவ்வளவு உண்மை? நீங்கள் தேவனை மீண்டும் ஒருமுறை சிலுவையில் அறையும் ஒருவரா? என் இறுதி வார்த்தைகள் இதுவே: தேவனைச் சிலுவையில் அறைகிறவர்களுக்கு ஐயோ!

தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இணங்க ஊழியம் செய்வது எப்படி

ஒருவர் தேவனை நம்பும்போது, எப்படி, சரியாக, அவருக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டும்? தேவனுக்கு ஊழியம் செய்பவர் களால் என்ன நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் மற்றும் என்ன சத்தியங்கள் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்? மேலும் உங்கள் ஊழியத்தில் எங்கே நீங்கள் வழிவிலகக்கூடும்? இக்காரியங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் உங்களுக்கு பதில்கள் தெரிந் திருக்க வேண்டும். இந்த வெளியீடுகள் நீங்கள் எப்படி தேவனை விசுவாசிக்கிறீர்கள், பரிசுத்த ஆவியால் வழிநடத்தப்படும் பாதைக்கு

எப்படி நீங்கள் கடந்து போகிறீர்கள், மற்றும் எல்லாக் காரியங்களிலும் தேவனுடைய ஏற்பாடுகளுக்கு எப்படி அர்ப்பணிக்கிறீர்கள் என்பதைப்பற்றி அலசி, இதனால் உங்களில் தேவனுடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு அடியையும் புரிந்துகொள்ள உங்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கிறது. நீங்கள் அந்த நிலையை அடையும்போது, தேவன் மீதான விசுவாசம் என்றால் என்ன, தேவனை எப்படிச் சரியாக விசுவாசிப்பது, தேவனின் சித்தத்திற்கு இணங்கி செயல்பட நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை உணர்ந்துகொள்வீர்கள். இது உங்களை தேவனுடைய கிரியைக்கு முழுமையாகவும், முற்றிலுமாகவும் கீழ்ப்படியச் செய்யும். நீங்கள் குறைகூற மாட்டீர்கள், நியாயந்தீர்க்க மாட்டீர்கள் அல்லது பகுப்பாய்வு செய்ய மாட்டீர்கள், தேவனுடைய கிரியையை ஆராய்ச்சி செய்ய மாட்டீர்கள். அப்படியே, உங்கள் அனைவராலும் மரணபரியந்தம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, ஓர்ஆட்டைப்போல தேவன் உங்களை வழிநடத்தவும், அடிக்கவும் இடங்கொடுக்க முடியும், அதனால் நீங்கள் அனைவரும் 1990-களின் பேதுருக்களாய் மாறவும், சிலுவை பரியந்தம், ஒரு சிறு குறை சொல்லாமல் தேவனை முழுமையாய் நேசிக்கவும் முடியும். அப்போதுதான் உங்களால் 1990-களின் பேதுருக்களைப் போல வாழ முடியும்.

தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்ய தீர்மானித்த ஒவ்வொருவரும் ஊழியம் செய்ய முடியும்—ஆனால் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் தேவனின் சித்தத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்து, தேவனுடைய சித்தத்தை புரிந்துகொள்பவர்கள் மட்டுமே தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்ய தகுதியுடையவர்களும், உரிமையுடையவர்களுமாவார்கள். அநேக ஜனங்களும் தாங்கள் ஆர்வத்துடன் தேவனுக்காகச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கம்பண்ணும் வரையிலும், தேவனுக்காகப் பயணித்து, தங்களையே பயன்படுத்தி, தேவனுக்காகக் காரியங்களை விட்டுவிடுவது, மற்றும் பலவும், தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்வது என்று நம்புகிறதை நான் உங்களிடையே கண்டுபிடித்தேன். மிகுந்த பக்தியுள்ள பல ஜனங்கள் கூட, தங்கள்

கைகளில் ஒரு வேதாகமத்தை வைத்துக்கொண்டு பரபரப்பாய்ச் சுற்றுவதும், பரலோகராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பரப்புவதும், மற்றும் ஜனங்களை மனந்திரும்பவும் அறிக்கையிடவும் செய்து அவர்களை இரட்சிப்படையச் செய்வதும் தேவனுக்கு ஊழியஞ் செய்வது என்று நம்புகிறார்கள். இறையியல் கல்லூரிகளில் மேற்படிப்பையும் பயிற்சியையும் தொடர்ந்து, தேவாலயங்களில் பிரசங்கிப்பதும், வேதவாக்கியங்களை வாசிப்பதின் வாயிலாக ஜனங்களுக்குப் போதிப்பதும் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதில் அடங்கும் என்று பல மத அதிகாரிகள் நினைக்கின்றனர். மேலும், தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வது என்பது வியாதியஸ்தர்களை சுகப்படுத்துவதும், தங்கள் சகோதர சகோதரிகளுக்கு மத்தியில் இருந்து பிசாசுகளை விரட்டுவதும் அல்லது அவர்களுக்காக ஜெபிப்பதும் அல்லது அவர்களுக்கு சேவை செய்வதும் என்று நம்பும் ஜனங்கள் ஏழ்மையான பகுதிகளில் உண்டு. தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வது என்பது தேவனுடைய வார்த்தைகளை உண் பது குடிப்பது, ஒவ்வொரு நாளும் தேவனிடம் ஜெபிப்பது, அத்துடன் எவ்விடத்திலுமுள்ள சபைகளுக்குச் சென்று அங்கு வேலை செய்வது என்று நம்பும் பலர் உங்கள் மத்தியில் உண்டு. தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வது என்பது ஒருபோதும் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் இருப்பது அல்லது ஒரு குடும்பத்தைக் கட்டுவது மற்றும் தங்களின் முழுமையையும் தேவனுக்கு அர்ப் பணிப்பது என்று நம்புகிற மற்ற சகோதர சகோதரிகளும் உள் ளனர். இருப்பினும், தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்வதின் உண் மையான அர்த்தம் ஒரு சில ஜனங்களுக்குத் தெரியும். வானத்து நட்சத்திரங்கள் பல இருப்பதைப்போல தேவனுக்கு ஊழியம் செய்பவர்கள் அநேகர் இருந்தாலும், நேரடியாக ஊழியம் செய் யக்கூடிய மற்றும் தேவனுடைய சித்தத்திற்கிணங்க ஊழியம் செய்யக்கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை மிகச் சொற்பமே. நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன்? “தேவனுக்குச் செய்யும் ஊழியம்” என்கிற சொற்றொடரின் சாராம்சத்தை நீங்கள் புரிந்து கொள் ளாததினாலும், தேவனுடைய சித்தத்தின்படி ஊழியம் செய்வது

எப்படி என்பதைக் குறித்து நீங்கள் மிகக்குறைவாகப் புரிந்திருப்பதாலும் நான் இதைச் சொல்கிறேன். எவ்வகையான ஊழியம் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இணங்கி இருக்கும் என்பதை மிகச்சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசரத் தேவை ஜனங்களுக்கு உள்ளது.

நீங்கள் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இணங்க ஊழியம் செய்ய விரும்பினால், எவ்வகையான ஜனங்கள் தேவனுக்குப் பிரியம், எவ்வகையான ஜனங்களை தேவன் வெறுக்கிறார், எவ்வகையான ஜனங்கள் தேவனால் பூரணமாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் மற்றும் எவ்வகையான ஜனங்கள் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யத் தகுதியானவர்கள் என்பதை நீங்கள் முதலில் புரிந்துவைத்திருக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம் இந்த அறிவை நீங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். மேலும், தேவனுடைய கிரியையின் நோக்கங்களையும், அவர் இப்பொழுது இங்கே செய்யவிருக்கும் கிரியையும் நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். இதைப் புரிந்து கொண்ட பிறகு, தேவவார்த்தையின் வழிநடத்துதலின் மூலம், முதலில் அனுமதியையும் தேவனுடைய கட்டளையையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். தேவனுடைய வார்த்தைகளின் உண்மையான அனுபவத்தை நீங்கள் பெற்று, தேவனுடைய கிரியையை நீங்கள் உண்மையாக அறிந்தவுடன், நீங்கள் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யத் தகுதியடைவீர்கள். நீங்கள் அவருக்கு ஊழியஞ்செய்யும் போதுதான், தேவன் உங்களின் ஆவிக்குரிய கண்களைத் திறந்து, அவருடைய கிரியையைப் பற்றிய அதிக புரிதலைப் பெறவும், அதை இன்னும் தெளிவாகக் காணவும் உங்களை அனுமதிக்கிறார். நீ இந்த உண்மை நிலைக்குள் நுழையும்போது, உன் அனுபவங்கள் மிகவும் ஆழமானதாகவும் உண்மையானதாகவும் இருக்கும், மேலும் உங்களில் இப்படிப்பட்ட அனுபவங்களைப் பெற்ற அனைவரும் சபைகள் மத்தியில் கடந்து போகவும், சகோதர சகோதரிகளுக்குத் தேவைகளை வழங்கவும், இதன் மூலம் நீங்கள் உங்கள் சொந்தக் குறைபாடுகளை ஈடுகட்ட ஒருவர் இன்னொருவரின் பெலனைப் பெற்றுக்கொள்ளவும்,

மேலும் உங்கள் ஆவிகளில் வளமான அறிவைப் பெறவும் முடியும். இந்த விளைவை அடைந்த பின்னரே உங்களால் தேவசித்தத்திற்கு இணங்க ஊழியம் செய்யவும், உங்கள் ஊழியத்தின் பாதையில் தேவனால் பூரணமாக்கப்படவும் இயலும்.

தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்பவர்கள் அவருக்கு நெருங்கியவர்களாக இருக்க வேண்டும், அவர்கள் தேவனுக்குப் பிரியமானவர்களாகவும், தேவனுக்கு மிகுந்த உண்மை உள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். நீங்கள் தனிமையில் செயல்பட்டாலும் அல்லது வெளிப்படையாக செயல்பட்டாலும், நீங்கள் தேவனுக்கு முன்பாக தேவனுடைய சந்தோஷத்தைப் பெற முடியும், தேவனுக்கு முன்பாக உறுதியுடன் நிற்க முடியும், மற்ற ஜனங்கள் உன்னை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், எப்போதும் நீ நடக்க வேண்டிய பாதையில் நடந்து, தேவனுடைய பாரத்தைக் கருத்தில் கொள். இப்படிப்பட்டவர்கள் மட்டுமே தேவனுக்கு நெருங்கியவர்கள் ஆவர். அந்த தேவனுக்கு நெருங்கியவர்களால், அவருக்கு நேரடியாகச் சேவை செய்ய முடிகிறது, ஏனென்றால் அவர்களுக்கு தேவனின் பெரிதான கட்டளையும் தேவனுடைய பாரமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன, அவர்களால் தேவனுடைய இருதயத்தைத் தங்களுடையதாகவும், தேவனுடைய பாரத்தைத் தங்களுடைய சொந்த பாரமாகவும் எடுத்துக்கொள்ள முடியும், மேலும் அவர்கள் தங்களின் எதிர்கால ஆதாயங்களுக்கு எந்த முக்கியத்துவமும் கொடுப்பதில்லை: அவர்களுக்கு எந்த ஆதாயமும் இல்லையென்றாலும், எதையும் பெறுவதற்கு அவர்கள் நிற்கவில்லை என்றாலும், அவர்கள் அன்பான இதயத்தோடு தேவனை எப்பொழுதும் விசுவாசிப்பார்கள். எனவே, இவ்வகையான நபர் தேவனுக்கு நெருக்கமானவர். தேவனுக்கு நெருக்கமானவர்கள் அவருக்கு நம்பிக்கைக்குரியவர்களும் கூட; தேவனுடைய நம்பிக்கைக்குரியவர்கள் மட்டுமே அவருடைய கவலைகளையும், அவருடைய எண்ணங்களையும் பகிர்ந்து கொள்ள முடியும், அவர்களின் மாம்சம் வேதனை மிகுந்ததாகவும், பலவீனமாகவும் இருப்பினும் அவர்

களால் வேதனையைத் தாங்கவும், தேவனைத் திருப்திப்படுத்த தாங்கள் நேசிக்கிறதை விட்டுவிடவும் முடியும். தேவன் இத்த கைய ஜனங்களுக்கு அதிக பாரங்களைக் கொடுக்கிறார். மேலும் இத்தகைய ஜனங்களின் சாட்சி தேவன் செய்ய விரும்புகிறவைக ளைத் தாங்கியிருக்கும். இவ்வாறு இந்த ஜனங்கள் தேவனுக்குப் பிரியமானவர்கள், இவர்கள் தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற தேவ ஊழியர்கள், மேலும் இப்படிப்பட்ட ஜனங்கள் மாத்தி ரமே தேவனோடுகூட ஆளுகை செய்ய முடியும். நீ உண்மையி லேயே தேவனுக்கு நெருங்கியவராகும்போதுதான் நீ சரியாக தேவனோடு கூட ஆளுகை செய்வாய்.

இயேசுவால் தேவனுடைய கட்டளையான முழு மனுக்கு லத்தின் மீட்பின் வேலையை நிறைவேற்ற முடிந்தது. ஏனென் றால் அவர் தனக்காக எந்தத் திட்டங்களையும் ஏற்பாடுகளை யும் செய்யாமல் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் தேவனுடைய சித் தத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். அதனால் உங்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகப் புரிந்துள்ளபடி தேவனான அவரே தேவனுக்கு நெருக் கமானவராக இருந்தார். (உண்மையில், அவரே தேவன், தேவ னால் தேவன் என்று சாட்சி பகிரப்பட்டவர். விஷயத்தினை விளக்க இயேசு பற்றிய உண்மையை இங்கு கூறுகிறேன்.) அவ ரால் எப்போதும் தேவனுடைய நிர்வாகத் திட்டத்தை மையப் படுத்த முடிந்தது, மேலும் அவர் எப்போதும் பரலோகப் பிதா வினிடத்தில் ஜெபித்தார், பரலோகப் பிதாவினுடைய சித்தத்தை நாடினார். அவர்: “பிதாவாகிய தேவனே! உம்முடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றும், என்னுடைய சித்தத்தின்படி அல்ல, உம்முடைய திட்டத்தின்படி செயல்படும். மனிதன் பலவீனமாக இருக்கலாம், ஆனால் நீர் ஏன் அவனுக்காகக் கரிசனப்படுகிறீர்? எறும்பைப் போல் உம்முடைய கரத்தில் இருக்கும் மனிதன் உம்முடைய அக்கறைக்கு எப்படி பாத்திரவானாக முடியும்? உம்முடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றவும், உம்முடைய விருப்பத்தின்படி என் னில் நீர் எதைச் செய்ய விரும்புகிறீரோ அதைச் செய்யும்படிக்கு நான் இருக்கிறேன்” என்று ஜெபித்தார். இயேசு எருசலேமுக்கு

போகும் வழியில் மிகுந்த வேதனையில் இருந்தார், அவருடைய இருதயத்தில் ஒரு கத்தி திருகுவது போன்ற வேதனை இருந்தாலும், தன் வார்த்தையைத் திரும்பப் பெறுவதற்கான ஒரு சிறிய எண்ணம் கூட அவரிடத்தில் இல்லை; எப்பொழுதும் ஆற்றல் மிக்க ஒரு வல்லமை, அவர் சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டிய இடத்திற்கு முன்னேற அவரை வலியுறுத்திக் கொண்டே இருந்தது. இறுதியாக, அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டு, பாவ மாம்சத்தின் சாயலாகி, மனுக்குலத்தை மீட்கும் வேலையை செய்து முடித்தார். பாதாளம் மற்றும் மரணத்தின் கட்டுக்களை உடைத்தார். அவருக்கு முன்பாக மரணம், நரகம் மற்றும் பாதாளம் ஆகியவைகள் தங்களின் வல்லமையை இழந்து, அவரால் முறியடிக்கப்பட்டன. அவர் வாழ்ந்த முப்பத்து மூன்று வருடங்களிலும், தேவனுடைய கிரியையின்படி அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற தன்னால் இயன்றததைச் செய்து, அவருடைய தனிப்பட்ட ஆதாயத்தையோ இழப்பையோ ஒருபோதும் கருத்தில் கொள்ளாமல், எப்போதும் பிதாவாகிய தேவனுடைய சித்தத்தையே எண்ணிக்கொண்டிருந்தார். இவ்வாறு, அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்ற பின்பு, “இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன், இவரில் பிரியமாயிருக்கிறேன்.” என்று தேவன் சொன்னார். தேவனுக்கு முன்பாக இருந்த அவருடைய ஊழியம் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இணங்க இருந்ததால், முழு மனுக்குலத்தை மீட்கும் பெரிய பாரத்தை தேவன் அவர் தோள்களின்மேல் வைத்து, அவர் அதை நிறைவேற்றச் செய்தார். மேலும் இந்த முக்கியமான வேலையைச் செய்து முடிக்கத் தகுதியாகி உரிமையும் பெற்றார். தன் வாழ்நாள் முழுவதும் அளவிடமுடியாத வேதனையை தேவனுக்காக தாங்கினார், எண்ணற்ற முறை சாத்தானால் சோதிக்கப்பட்டார், ஆனால் ஒருபோதும் அவர் சோர்வடையவில்லை. தேவன் அவரை நம்பியதால், அவரை நேசித்ததால், அவருக்கு இவ்வளவு பெரிய வேலையைக் கொடுத்தார். இதனால் “இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன், இவரில் பிரியமாயிருக்கிறேன்.” என்று தேவன் தாமே சொன்னார். அந்நேரத்தில் இயேசுவால்

மட்டுமே இந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்ற முடிந்தது, கிருபையின் காலத்தில் மனுக்குலம் முழுவதையும் மீட்கும்படியான தேவனுடைய கிரியையை அவர் செய்து முடித்ததின் ஒரு நடைமுறை அம்சம் இது.

இயேசுவைப் போல், தேவனுடைய பாரத்தை உங்களால் மிகுதியாய்க் கருத்தில் கொள்ள முடிந்தால், உங்கள் மாம்சத்திற்கு முதுகைக் காண்பிப்பீர்கள் என்றால், தேவன் அவருடைய முக்கிய வேலைகளை உங்களிடத்தில் ஒப்படைப்பார்; இதனால் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதற்குத் தேவையான நிபந்தனைகளை நீங்கள் பூர்த்தி செய்வீர்கள். இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் மட்டுமே நீங்கள் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்றும் அவருடைய கட்டளையை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்றும் உங்களால் துணிந்து சொல்ல முடியும். அப்போதுதான் தேவனுக்கு நீங்கள் உண்மையாக ஊழியம் செய்கிறீர்கள் என்றும் உங்களால் துணிந்து சொல்ல முடியும். இயேசுவின் உதாரணத்துடன் ஒப்பிடும்போது, நீ தேவனுக்கு நெருக்கமான நபர் என்று சொல்லத் துணிகிறாயா? நீ தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறாய் என்று சொல்லத் துணிகிறாயா? நீ உண்மையாக தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதாகச் சொல்லத் துணிகிறாயா? இன்று, தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வது எப்படி என்று புரிந்து கொள்ளாமல், நீ தேவனுக்கு நெருக்கமான நபர் என்று சொல்லத் துணிகிறாயா? நீ தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதாகச் சொன்னால், நீ தேவனுக்கு விரோதமாய் தூஷணம் சொல்கிறாய் அல்லவா? இதைக்குறித்து யோசிக்கவும்: நீ தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறாயா அல்லது உனக்கே ஊழியம் செய்கிறாயா? நீ சாத்தானைச் சேவிக்கிறாய், ஆனாலும் நீ தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதாகப் பிடிவாதமாய்க் கூறுகிறாய்—இதில் நீ தேவனுக்கு விரோதமாக தூஷணம் சொல்லவில்லையா? என் முதுகுக்குப் பின்னால் உள்ள பல ஜனங்கள் பதவியின் ஆதாயங்களை இச்சித்து, பெருந்தீனி உண்டு, தூக்கத்தை விரும்பி, மாம்சத்திற்கு எல்லா வகையான கவனிப்பும் செய்து,

மாம்சத்திற்கு வேறு வழியில்லை என்பது குறித்தே எப்போதும் கவலைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தேவாலயங்களில் தங்களுக் குரிய சரியான கடமைகளைச் செய்யாமல் வெட்டியாக தேவா லயத்தை நிரப்பிக்கொண்டு அல்லது அவர்களின் சகோதர சகோதரிகளை என்னுடைய வார்த்தைகளைக்கொண்டு கடிந்து கொண்டு, தங்கள் அதிகார பதவிகளிலிருந்து கொண்டு மற்ற வர்களின்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள். இந்த ஜனங்கள் தாங்கள் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்து கொண்டிருப்பதாகத் தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டு, தாங்கள் தேவனுக்கு நெருக்க மானவர்கள் என்று எப்போதும் சொல்கிறார்கள். இது அபத்த மில்லையா? உனக்குச் சரியான நோக்கங்கள் இருந்தும், தேவ னுடைய சித்தத்திற்கு இணங்க ஊழியம் செய்ய முடியவில்லை என்றால், நீ மதிகேடனாயிருக்கிறாய்; ஆனால் உன்னுடைய நோக்கங்கள் சரியானதாக இல்லாமலிருந்தும், நீ தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறாய் என்று சொல்வாயானால், நீ தேவனை எதிர்க்கிற ஒரு நபராய், தேவனால் தண்டிக்கப்பட வேண்டிய நபராய் இருக்கிறாய்! அத்தகைய ஜனங்களுக்காக நான் பரிதா பப்படுவதில்லை! அவர்கள் தேவனுடைய வீட்டை வெட்டியாக நிரப்பிக்கொண்டு, மாம்சத்திற்கான வசதிகளை இச்சித்துக்கொ ண்டு, தேவனுடைய விருப்பங்களைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்போதும் தங்களுக்கான நலன்க ளையே நாடி, தேவனுடைய சித்தத்திற்குச் செவிசாய்ப்பதில்லை. அவர்கள் செய்யும் எந்தக் காரியத்திலும் தேவ ஆவியினுடைய கண்காணிப்பை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அவர்கள் எப்போதும் சூழ்ச்சி செய்து தங்கள் சகோதர சகோதரிகளை வஞ்சித்து, இருமுகங்கள் உடையவர்களாய், திராட்சைத்தோட்டத்தில் உள்ள நரியைப் போல எப்போதும் திராட்சைப்பழங்களைத் திருடி, திராட்சைத்தோட்டத்தை மிதிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனுக்கு நெருக்கமானவர்களாக இருக்க முடியுமா? நீ தேவ னுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள உகந்த நபரா? உன் வாழ்க்கைக்காக, தேவாலயத்துக்காக எந்த ஒரு பாரத்தையும்

நீ எடுத்துக் கொள்வதில்லை, நீ தேவனுடைய கட்டளையைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தகுதியான நபரா? உன்னைப் போன்ற ஒருவரை யார் நம்பத் துணிவார்கள்? நீ இப்படி ஊழியம் செய்தால், தேவன் உன்னை தைரியமாய் நம்பிப் பெரிதான வேலையை ஒப்படைப்பாரா? இது கிரியைக்கு தாமதங்களை ஏற்படுத்துமல்லவா?

தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இணங்க ஊழியம் செய்வதற்கு என்ன நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக இதை நான் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் உங்கள் இருதயத்தை தேவனுக்குக் கொடாவிட்டால், இயேசுவைப் போல எல்லாவற்றையும் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்காமல் போனால், நீங்கள் தேவனுடைய நம்பிக்கையைப் பெற முடியாமல், அவரால் நியாயந்தீர்க்கப்படும் நிலை உண்டாகும். ஒருவேளை இன்று, நீங்கள் தேவனுக்குச் செய்யும் ஊழியத்தில், அவரை வஞ்சிக்கும் நோக்கத்தை எப்போதும் கொண்டிருந்து, எப்போதும் அக்கறையற்ற விதத்தில் அவரிடம் காரியங்களைக் கையாளலாம். சுருக்கமாக, வேறு எதுவாக இருப்பினும், நீ தேவனை ஏமாற்றினால், இரக்கமற்ற நியாயத்தீர்ப்பு உன்மேல் வரும். நீங்கள் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யும் சரியான பாதையில் நுழைந்திருப்பதைப் பயன்படுத்தி, முதலில் உங்கள் இருதயத்தைப் பிளவுபடா விசுவாசத்துடன் தேவனுக்குக் கொடுங்கள். நீ தேவனுக்கு முன்பாக இருந்தாலும் அல்லது மற்ற ஜனங்களுக்கு முன்பாக இருந்தாலும், உன்னுடைய இருதயம் எப்பொழுதும் தேவனை நோக்கித் திரும்பியிருக்க வேண்டும், இயேசு தேவனை நேசித்ததைப் போலவே எப்பொழுதும் தேவனை நேசிப்பதில் நீங்கள் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாய் தேவன் உன்னைப் பரிபூரணமாக்குவார், இதனால் தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற ஊழியனாவாய். நீ உண்மையாகவே தேவனால் பூரணப்படுத்தப்பட விரும்பினால், உன்னுடைய ஊழியம் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசைந்திருக்க வேண்டுமானால், தேவனின் மீதான விசுவாசத்தைக் குறித்த

உன்னுடைய முந்தைய கருத்துக்களை மாற்றி, தேவனுக்கு ஊழியம் செய்ய நீ பயன்படுத்தின பழைய வழிகளை மாற்ற வேண்டும். இதனால் உன்னுடைய எல்லாமும் தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்படும். இவ்விதமாய் தேவன் உன்னைக் கைவிடமாட்டார், மேலும் பேதுருவைப் போல, நீ தேவனை நேசிக்கிறவர்களில் முன்னணியில் இருப்பாய். நீ மனந்திரும்பாமல் இருந்தால், யூதாஸின் அதே முடிவைச் சந்திப்பாய். தேவனை விசுவாசிக்கும் அனைவரும் இதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

தேவன் மனிதனைப் பயன்படுத்துவது பற்றி

பரிசுத்த ஆவியானவரால் விசேஷித்த ஆலோசனையும் வழிகாட்டுதலும் கொடுக்கப்படுபவர்களைத் தவிர வேறு யாராலும் சுதந்திரமாக வாழ முடியாது, ஏனெனில் அவர்களுக்கு தேவனால் பயன்படுத்தப்படுபவர்களின் ஊழியமும் வழிநடத்துதலும் தேவைப்படுகிறது. இவ்வாறு, ஒவ்வொரு காலத்திலும் தமது கிரியைக்காகச் சபைகளில் சுறுசுறுப்பாக மேய்ப்பன் ஊழியத்தைச் செய்யும் வெவ்வேறு மனுஷர்களை தேவன் எழுப்புகிறார். அதாவது, தேவனின் கண்களில் தயை பெற்று அவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள் மூலமே அவருடைய கிரியை செய்யப்பட வேண்டும்; பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்வதற்கு, அவர்களுக்குள் பயன்படுத்தத் தகுதியான பகுதியைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் பயன்படுத்த வேண்டும், மேலும் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்டதன் மூலம் தேவனால் பயன்படுத்தப்படுவதற்குத் தகுதியானவர்கள் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மனுஷனின் புரிந்துகொள்ளும் திறன் குறைவாக இருப்பதால், அவன் தேவனால் பயன்படுத்தப்படுகிறவர்களால் வழிநடத்தப்பட வேண்டும்; மோசேயை தேவன் பயன்படுத்தியதும் இது போன்றதே. மேசேயிடம் அந்நேரத்தில் பயன்படுத்துவதற்குப் பொருத்தமானவை அதிகமாக இருந்ததை அவர் கண்

டார், மேலும் அந்த நிலையில் அதை அவர் தேவனின் கிரியையைச் செய்ய பயன்படுத்தினார். இந்த நிலையிலும், கிரியை செய்வதற்காகப் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்படக் கூடிய ஒரு மனுஷனின் பகுதியைச் சாதகமாகக் கொண்டு தேவன் அவனைப் பயன்படுத்துகிறார், மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவனை வழிநடத்தும் அதே வேளையில் மீதியாய் இருக்கும் பயன்படுத்த முடியாத பகுதியைப் பரிபூரணப்படுத்துகிறார்.

தேவனால் பயன்படுத்தப்படுகிற ஒருவனால் செய்யப்படும் கிரியை கிறிஸ்து அல்லது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையுடன் ஒத்துழைப்பதற்காகவே செய்யப்படுகிறது. இந்த மனுஷன் மனுஷர்களின் நடுவில் இருந்து தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட அனைவரையும் வழிநடத்த தேவனால் எழுப்பப்படுகிறான், மேலும் இவன் மனுஷ ஒத்துழைப்பின் கிரியையைச் செய்ய தேவனால் எழுப்பப்படுகிறான். மனுஷ ஒத்துழைப்பின் கிரியையைச் செய்யக் கூடிய இப்படிப்பட்ட ஒருவனைக் கொண்டு, இன்னும் அதிகமான மனுஷனுக்கான தேவனின் தேவைகளையும், மனுஷனின் மத்தியில் பரிசுத்த ஆவியானவர் செய்யவேண்டிய கிரியையையும் அவன் மூலம் செய்ய முடியும். இதை இன்னொரு வகையில் இப்படிச் சொல்லலாம்: இந்த மனுஷனை தேவன் பயன்படுத்துவதன் நோக்கம் என்னவென்றால், தேவனைப் பின்பற்றும் யாவரும் தேவனின் சித்தத்தைச் சிறந்த முறையில் புரிந்து கொள்ள முடியும், தேவனின் தேவைகளை இன்னும் அதிகமாக அடைய முடியும் என்பதாகும். தேவனின் வார்த்தைகளை அல்லது தேவனின் சித்தத்தை ஜனங்களால் நேரடியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாததால், இத்தகைய கிரியையைச் செய்ய யாராவது ஒருவனை தேவன் எழுப்புகிறார். தேவனால் பயன்படுத்தப்படும் இந்த நபரை மத்தியஸ்தன் என விளக்கலாம். தேவனுக்கும் மனுஷனுக்கும் மத்தியில் தொடர்புகொள்ளும் ஒரு “மொழிபெயர்ப்பாளன்” போல இவன் மூலம் தேவன் ஜனங்களை வழிநடத்துகிறார். இவ்வாறு, இப்படிப்பட்ட மனுஷன் தேவனுடைய வீட்டில் பணி செய்பவர்க

ளையோ அல்லது அவருடைய அப்போஸ்தலர்களையோ போன்றவன் அல்ல. அவர்களைப் போல, தேவனை சேவிக்கிற ஒருவன் எனச் சொல்லலாம், எனினும் அவன் செய்யும் வேலையின் தன்மையிலும் அவனை தேவன் பயன்படுத்தும் பின்னணியிலும் அவன் பெருமளவில் மற்ற ஊழியக்காரர்களிலும் அப்போஸ்தலர்களிலும் இருந்து வேறுபடுகிறான். அவனுடைய வேலையின் சாராம்சம் மற்றும் அவன் பயன்படுத்தப்படும் பின்புலம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், தேவனால் பயன்படுத்தப்படுகிற மனுஷன் அவரால் எழுப்பப்படுகிறான், அவன் தேவனுடைய கிரியைக்காக தேவனால் ஆயத்தப்படுத்தப்படுகிறான், மேலும் அவன் தேவனின் சொந்தக் கிரியையிலேயே ஒத்துழைக்கிறான். அவனுக்குப் பதிலாக வேறு எவரும் அவனுடைய வேலையைச் செய்ய முடியாது—இது தேவ கிரியையோடு கூட தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கும் மனுஷ ஒத்துழைப்பாகும். அதேநேரத்தில், மற்ற ஊழியக்காரர்கள் அல்லது அப்போஸ்தலர்களால் செய்யப்படும் கிரியை என்பது, ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் சபைகளுக்கான ஏற்பாடுகளின் பல அம்சங்களின் அனுப்புதலும் நடைமுறைப்படுத்தலும் ஆகும், அல்லது சபை வாழ்க்கையைப் பராமரிப்பதற்கான சில எளிய வாழ்க்கை நியதிக்கான கிரியை ஆகும். இந்த ஊழியக்காரர்களும் அப்போஸ்தலர்களும் தேவனால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல, அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்படுபவர்கள் என்றும் கூறமுடியாது. அவர்கள் சபைகளின் மத்தியில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள், மேலும் ஒரு கால அளவிற்கு அவர்கள் பயிற்சிபெற்று பண்படுத்தப்பட்ட பின்னர், அவர்களில் தகுதியானவர்கள் வைக்கப்பட்டு தகுதியற்றவர்கள் அவர்கள் வந்த இடத்திற்கே திருப்பி அனுப்பப்படுகிறார்கள். இவர்கள் சபைகளின் நடுவில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்பதால், தலைவர்கள் ஆன பின்னர் அவர்கள் தங்கள் சுயரூபத்தைக் காட்டுகிறார்கள், மேலும் சிலர் மோசமான செயல்களையும் கூட செய்து முடிவில் வெளியேற்றவும் படுகிறார்கள்.

மாறாக, தேவனால் பயன்படுத்தப்படும் மனுஷன், தேவனால் ஆயத்தப்படுத்தப்படுகிறான், மேலும் சில திறன்களைக் கொண் டவனாய் இருக்கிறான், மேலும் மனிதத்தன்மை உள்ளவனாய் இருக்கிறான். அவன் முன்கூட்டியே பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டு பரிபூரணப்படுத்தப்படுகிறான், மேலும் அவன் முழுமையாகப் பரிசுத்த ஆவியானவரால் வழிநடத்தப் படுகிறான், மற்றும் குறிப்பாக அவனுடைய கிரியை என்று வரும்போது, அவன் பரிசுத்த ஆவியானவரால் வழிநடத்தப் பட்டு கட்டளையிடப்படுகிறான்—இதனால் தேவனால் தெரிந் துகொள்ளப்பட்டவர்களை வழிநடத்தும் பாதையில் எந்தத் திசைமாற்றமும் இல்லை, ஏனெனில் தேவன் தமது சொந்தக் கிரியைக்கு நிச்சயமாகப் பொறுப்பை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார், மேலும் தேவன் தமது சொந்தக் கிரியையையே எல்லா நேரமும் செய்கிறார்.

புதிய காலத்திற்கான கட்டளைகள்

தேவனின் கிரியையை அனுபவிப்பதில், நீங்கள் தேவனின் வார்த்தைகளைக் கவனமாக வாசித்து, சத்தியத்தினால் உங்களை ஆயத்தப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் நீங்கள் என்ன செய்ய விரும்புகிறீர்கள் அல்லது அதை எப்படிச் செய்ய விரும் புகிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்தவரையில், உங்கள் ஊக்கமான ஜெபமோ அல்லது விண்ணப்பமோ தேவையில்லை, உண் மையில் இந்த விஷயங்கள் உபயோகமற்றவை. இருப்பினும் தற்போது, தேவனின் கிரியையை எவ்வாறு உணர்வது என நீங்கள் அறியாது இருப்பதே நீங்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளாகும், மேலும் உங்களிடம் அதிக செயலற்ற தன்மை உள்ளது. நீங்கள் பல கோட்பாடுகளை அறிவீர்கள், ஆனால் உங்களிடம் அதிக மான யதார்த்தம் இல்லை. இது தவறான செயலின் அடை யாளம் அல்லவா? இந்தக் குழுவில், உங்களிடம் நிறைய தவ றானவை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்று, நீங்கள் “ஊழியம்

செய்பவர்கள்” என்ற முறையில் இத்தகைய உபத்திரவங்களைப் பெற இயலாதவர்களாய் இருக்கிறீர்கள், மேலும் நீங்கள் தேவனின் வார்த்தைகள் தொடர்பான பிற உபத்திரவங்களையும் சுத்திகரிப்பையும் கற்பனை செய்யவோ அல்லது அடையவோ இயலாதவர்களாய் இருக்கிறீர்கள். உங்கள் வழக்கத்தில் வைக்க வேண்டிய பல விஷயங்களை நீங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அதாவது ஜனங்கள் செய்ய வேண்டிய பல கடமைகளை அவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இதைத்தான் ஜனங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், இதைத்தான் அவர்கள் செய்ய வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியானவர் செய்ய வேண்டியதைப் பரிசுத்த ஆவியானவரே செய்யட்டும்; மனிதன் அதில் எந்தப் பங்களிப்பும் செய்ய முடியாது. மனிதனால் செய்யப்பட வேண்டியதை மனிதன் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், அதில் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு எந்த தொடர்புமில்லை. இது மனிதனால் செய்யப்பட வேண்டியதே தவிர வேறொன்றுமில்லை, பழைய ஏற்பாட்டில் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிப்பதைப் போலவே இவை கட்டளைகளாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். இப்போது நியாயப்பிரமாணத்தின் காலமாக இல்லாமல் இருந்தாலும், நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தில் உரைக்கப்பட்ட வார்த்தைகளைப் போலவே பல வார்த்தைகளும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். இந்த வார்த்தைகள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் தொடுதலை நம்பியதால் மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை, மாறாக, அவை மனிதன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒன்று. உதாரணமாக, நடைமுறைத் தேவனின் கிரியை குறித்து நீங்கள் நியாயத்தீர்ப்பு செய்யக்கூடாது. தேவனால் சாட்சியமளிக்கப்படும் மனிதனை நீங்கள் எதிர்க்கக்கூடாது. தேவனுக்கு முன்பாக, நீங்கள் உங்கள் இடத்தை வைக்க வேண்டும், ஒழுக்கக்கேடாக இருக்கக்கூடாது. நீங்கள் பேச்சில் நிதானமாக இருக்க வேண்டும், உங்கள் வார்த்தைகளும் செயல்களும் தேவனால் சாட்சியமளிக்கப்பட்ட மனிதனுக்கான ஏற்பாடுகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். தேவனின் சாட்சியத்தை நீங்கள் கனப்படுத்த வேண்டும்.

தேவனின் கிரியையும் அவருடைய வாயிலிருந்து வரும் வார்த்தைகளையும் நீங்கள் புறக்கணிக்கக்கூடாது. தேவனுடைய வார்த்தைகளின் தொனியையும் நோக்கங்களையும் நீங்கள் பாவனை செய்யக்கூடாது. வெளிப்படையாகச் சொன்னால், தேவனால் சாட்சியமளிக்கப்படும் மனிதனைப் பகிரங்கமாக எதிர்க்கும் எதையும் நீங்கள் செய்யக்கூடாது. இதுபோல மேலும் பல உள்ளன. இவை ஒவ்வொரு மனிதனும் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவையாகும். ஒவ்வொரு காலத்திலும், தேவன் நியாயப்பிரமாணங்களுக்கு ஒத்துப்போகக்கூடிய மற்றும் மனிதனால் பின்பற்றப்பட வேண்டிய பல விதிகளைக் குறிப்பிடுகிறார். இதன் மூலம், அவர் மனிதனின் மனநிலையைக் கட்டுப்படுத்தி, அவனது நேர்மையைக் கண்டறிகிறார். உதாரணமாக, பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் "உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக" என்ற வார்த்தைகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த வார்த்தைகள் இன்று பொருந்துவதில்லை; அந்த நேரத்தில், அவை மனிதனின் வெளிப்புற மனநிலைகள் சிலவற்றை மட்டுமே கட்டுப்படுத்தி, தேவன் மீதான மனிதனுடைய விசுவாசத்தின் நேர்மையை நிரூபிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டன, மேலும் தேவனை விசுவசித்தவர்களின் அடையாளமாக அவை இருந்தன. இப்போது ராஜ்யத்தின் காலமாக இருக்கின்ற போதிலும், மனிதன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பல விதிகள் இன்னும் உள்ளன. கடந்த கால விதிகள் பொருந்தாது, இன்றும் மனிதன் செய்ய வேண்டிய, அவனுக்கு அவசியமான, பல பொருத்தமான வழக்கங்கள் உள்ளன. அவை பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையில் ஈடுபடுவதில்லை, அவை மனிதனாலேயே செய்யப்பட வேண்டும்.

கிருபையின் காலத்தில், நியாயப்பிரமாணத்தின் கால பல வழக்கங்கள் நீக்கப்பட்டன, ஏனெனில் இந்த நியாயப்பிரமாணங்கள், குறிப்பாக அந்த நேரத்தில் கிரியைக்குப் பயனுள்ளதாக இல்லை. அவை நீக்கப்பட்ட பின்னர், காலத்திற்கு ஏற்ற பல வழக்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன, அவை இன்றைய பல விதிகளாக மாறிவிட்டன. இன்றைய தேவன் வந்தபோது, இந்த

விதிகள் கைவிடப்பட்டு, அதற்குமேல் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமில்லாமல் போனது, மேலும் இன்றைய கிரியைக்கு ஏற்ற பல வழக்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இன்று, இந்த வழக்கங்கள் விதிகளாக இல்லை, மாறாக அவை பலன்களை அடைவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றன; அவை இன்றைக்கும், நாளைய தினத்திற்கும் பொருத்தமானவையாக இருக்கின்றன, ஒருவேளை அவை விதிகளாக மாறக்கூடும். மொத்தத்தில், நீ இன்றைய கிரியைக்குப் பலனளிப்பதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நாளைய தினத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டாம்: இன்று செய்யப்படுவது இன்றைய தினத்தின் நிமித்தமாகவே செய்யப்படுகிறது. நாளை வரும்பொழுது, நீ செயல்படுத்த வேண்டிய சிறந்த வழக்கங்கள் இருக்கும், ஆனால் அதில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டாம். மாறாக, தேவனை எதிர்ப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக இன்று கடைப்பிடிக்க வேண்டியதைக் கடைப்பிடியுங்கள். இன்று, பின்வருவனவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதை விட மனிதனுக்கு மிக முக்கியமானது எதுவுமில்லை: உன் கண்களுக்கு முன்பாக நிற்கும் தேவனை இனிய வார்த்தைகளால் ஏமாற்றவோ, அவரிடமிருந்து எதையும் மறைக்கவோ நீ முயற்சிக்கக்கூடாது. உன் முன் உள்ள தேவனுக்கு முன்பாக இழிவான அல்லது அகங்காரமான வார்த்தையைச் சொல்லக்கூடாது. தேவனின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்காகத் தேன் போன்ற இனிமையான வார்த்தைகளாலும் நியாயமான பேச்சுகளாலும், உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக தேவனை வஞ்சிக்கக்கூடாது. நீங்கள் தேவனுக்கு முன்பாகப் பயபக்தியின்றி செயல்படக்கூடாது. தேவனின் வாயிலிருந்து உரைக்கப்படும் அனைத்திற்கும் நீங்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டும், அவருடைய வார்த்தைகளைத் தடுக்கவோ, எதிர்க்கவோ, வாதிடவோ கூடாது. தேவனின் வாயிலிருந்து உரைக்கப்படும் வார்த்தைகளுக்கு உங்களுக்குத் தகுந்தமாதிரி நீங்கள் விளக்கமளிக்கக்கூடாது. துன்மார்க்கரின் வஞ்சகமான திட்டங்களுக்கு நீ இரையாகிவிடாமல் இருக்க, உன் நாவினைக் காக்க வேண்டும். தேவனால் உனக்காக அமைக்கப்பட்ட எல்

லைகளை மீறுவதைத் தவிர்க்க உன் அடிச்சுவடுகளைப் பாது காக்க வேண்டும். நீ மீறினால், இது உன்னைத் தேவனின் நிலையில் நின்று, இறுமாப்பாகவும் பகட்டாகவும் பேசும் வார்த் தைகளை உருவாக்கக் காரணமாகிறது, இதனால் நீ தேவனால் வெறுக்கப்படுவாய். தேவனின் வாயிலிருந்து உரைக்கப்படும் வார்த்தைகளை நீ கவனக் குறைவாகப் பரப்பக்கூடாது, அவ்வாறு செய்தால் பிறர் உன்னைப் பரியாசம் பண்ணுவார்கள், பிசாசுகள் உன்னை மூடனாக்கும். இன்றைய தேவனின் அனைத்து கிரி யைகளையும் நீ கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நீ அதைப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும், நீ அது குறித்து நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது; நீங்கள் செய்ய வேண்டியது, தேடிச்சென்று ஐக்கியம் கொள்வ தாகும். எந்தவொரு மனிதனும் தேவனை ஆரம்பநிலையிலே மீறக்கூடாது. மனிதனின் நிலையில் இருந்து இன்றைய தேவ னைச் சேவிப்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் உன்னால் செய்ய முடியாது. மனிதனின் நிலையிலிருந்து இன்றைய தேவனுக்கு உன்னால் போதிக்க முடியாது, அவ்வாறு செய்வது தவறான வழிகாட்டுதலாகும். தேவனால் சாட்சியமளிக்கப்பட்ட மனித னின் இடத்தில் யாரும் நிற்கக்கூடாது; உன் வார்த்தைகள், செயல்கள் மற்றும் உள்ளார்ந்த எண்ணங்களில், நீ மனிதனின் நிலையில் நிற்கிறாய். இதை மனிதனின் பொறுப்பாகக் கடைப் பிடிக்க வேண்டும், இதை யாரும் மாற்றக்கூடாது; அவ்வாறு முயற்சிப்பது நிர்வாக ஆணைகளை மீறுவதாகும். இது அனை வராலும் நினைவில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

தேவன் பேசுவதற்கும் உச்சரிப்பதற்கும் செலவழித்த நீண்ட நேரமானது, மனிதன் தேவனின் வார்த்தைகளை வாசிப்பதையும் மனப்பாடம் செய்வதையும் முதன்மைப் பணியாகக் கருத வைத் திருக்கிறது. வழக்கமாகச் செய்வதில் யாரும் கவனம் செலுத்து வதில்லை, உங்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டியவற்றையும் செய்வதில்லை. இது உங்கள் ஊழியத்திற்குப் பல சிரமங்களையும் சிக்கல்களையும் கொண்டு வந்துள்ளது. தேவனின் வார்த்தைக ளைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு முன்பு, நீ கடைப்பிடிக்க வேண்டி

யதை நீ கடைப்பிடிக்கவில்லை என்றால், தேவனால் வெறுக்கப்பட்டு புறக்கணிக்கப்படுபவர்களில் நீயும் ஒருவனே. இந்த வழக்கங்களைக் கடைப்பிடிப்பதில், நீ ஆர்வமாகவும் உண்மையாகவும் இருக்க வேண்டும். நீ விலங்கிடப்பட்டதுபோல் அவற்றை நினைக்கக் கூடாது, ஆனால் அவற்றைக் கட்டளைகளாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இன்று, நீ அடைய வேண்டிய பலன்கள் குறித்து நீ கவலைப்பட வேண்டியதில்லை; சுருக்கமாகச் சொல்வதென்றால், பரிசுத்த ஆவியானவர் இவ்வாறு செயல்படுகிறார், குற்றத்தைச் செய்கிற யாராக இருந்தாலும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியானவர் உணர்ச்சியற்றவர், உன் தற்போதைய புரிதலைக் கவனிக்காமல் இருக்கிறார். இன்று நீ தேவன் வருந்தும்படி செய்தால், அவர் உன்னைத் தண்டிப்பார். அவருடைய அதிகார எல்லைக்குள் நீ அவர் வருந்தும்படி செய்தால், அவர் உன்னை விடமாட்டார். இயேசுவின் வார்த்தைகளை நீ கடைப்பிடிப்பதில் எவ்வளவு தீவிரமாக இருக்கிறாய் என்பதை அவர் பொருட்படுத்தமாட்டார். இன்றைய தேவனின் கட்டளைகளை நீ மீறினால், அவர் உன்னைத் தண்டிப்பார், மேலும் உன்னை மரண ஆக்கினைக்கு உட்படுத்துவார். நீ அவற்றைக் கடைப்பிடிக்காதது எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்? சிறிய வேதனையை அனுபவித்தாலும் கூட நீ அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்! இதில் எந்த மதம், பிரிவு, நாடு, அல்லது சபைப் பிரிவு என்பது முக்கியமல்ல, எதிர்காலத்தில் அவர்கள் அனைவரும் இந்த வழக்கங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். யாருக்கும் விலக்கு அளிக்கப்படாது, யாரும் தப்பிக்க மாட்டார்கள்! பரிசுத்த ஆவியானவர் இன்று செய்கின்றவற்றை யாரும் மீறக்கூடாது. அவை பெரிய விஷயமாக இல்லாமல் இருந்தாலும், அவை ஒவ்வொரு மனிதனாலும் செய்யப்பட வேண்டும், அவை உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டு, பரலோகத்திற்கு ஏறிய இயேசுவால் மனிதனுக்காக உருவாக்கப்பட்ட கட்டளைகளாகும். நீ நீதிமானாக இருக்கிறாயா அல்லது பாவியாக இருக்கிறாயா என்பது இன்றைய தேவன் மீதான உன் அணுகுமுறை

யின்படிதான் உள்ளது என்ற இயேசுவின் விளக்கத்தைப் "பாதை ... (7)" சொல்லவில்லையா? இந்தக் கருத்தை யாரும் கவனிக்காமல் போகலாம். நியாயப்பிரமாண காலத்தில், பரிசேயர்கள் தலை முறை தலைமுறையாய் தேவனை நம்பினார்கள், ஆனால் கிரு பையின் காலம் வந்தவுடன் அவர்கள் இயேசுவை அறியாமல், அவரை எதிர்த்தார்கள். ஆகவே, அவர்கள் செய்ததெல்லாம் ஒன்றுமில்லாமல் வீணாகிப்போனது, தேவன் அவர்களின் கிரி யைகளை ஏற்கவில்லை. இதன் மூலம் உன்னால் பார்க்க முடிந் தால், நீ எளிதாகப் பாவத்தில் விழ மாட்டாய். ஒருவேளை அநேக ஜனங்கள், தேவனுக்கு எதிராகத் தங்களை மதிப்பிட்டிருக்கலாம். தேவனை எதிர்ப்பது எப்படிப்பட்ட சுவையுள்ளது? இது கசப் பானதா அல்லது தித்திப்பானதா? இதை நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டும்; உனக்குத் தெரியாது என்று பாசாங்கு செய்யாதே. அவர்களுடைய இருதயங்களில், அநேகமாய், சிலர் நம்பாமல் இருக்கிறார்கள். இருப்பினும், அதை முயன்று பார்க்குமாறும், அது என்ன சுவையில் இருக்கிறது என்று பார்க்குமாறும் நான் உனக்கு ஆலோசனை சொல்கிறேன். இது எப்போதும் அநேகர் அதனைக் குறித்து ஐயப்படுவதைத் தடுக்கும். அநேகர் தேவனின் வார்த்தைகளை வாசிக்கிறார்கள், இருப்பினும் இரகசியமாக அவரை இருதயத்தில் எதிர்க்கிறார்கள். அவரை இப்படி எதிர்த்த பிறகு, உன் இருதயத்தில் கத்தி கொண்டு முறுக்கியதைப் போல நீ உணரவில்லையா? குடும்ப ஒற்றுமை இல்லையென்றால், சரீர உபாதை, அல்லது மகன்கள் மற்றும் மகள்களின் பெரும் துன்பங்களாக இது இருக்கிறது. உன் மாம்சம் மரணத்திலிருந்து விடுபட்டாலும், தேவனின் கை உன்னை விட்டு ஒருபோதும் அகலாது. இது அவ்வளவு எளிதானதாக இருக்கலாம் என நீ நினைக்கிறாயா? குறிப்பாக, தேவனுக்கு அருகாமையில் உள்ள அநேகர் இதில் கவனம் செலுத்துவது இன்னும் அவசியமாக இருக்கிறது. காலப்போக்கில், அதனை உணராமல், நீ அதை மறந்து விடுவாய், நீ இச்சைகளில் மூழ்கி எதையும் கவனத்தில் கொள்ள மாட்டாய், இதுவே உன் பாவத்தின் ஆரம்பமாக இருக்

கும். உனக்கு இது அற்பமானதாகத் தோன்றுகிறதா? உன்னால் இதனைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடிந்தால், தேவனுக்கு முன்பாக வந்து அவரின் வழிநடத்துதலை அவருடைய வாயிலிருந்தே பெற்று, நீ பரிபூரணப்படுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. நீ கவனக் குறைவாக இருந்தால், உனக்கு உபத்திரம் ஏற்படும், நீ தேவனுடன் இணக்கமற்று இருப்பாய், உன் வார்த்தைகளும் செயல்களும் ஒழுக்கக்கேடாகிவிடும், விரைவில் நீ சுழற்காற்றாலும் வலிமை யான அலைகளாலும் அடித்துச் செல்லப்படுவாய். இந்தக் கட் டளைகளை நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் கவனத்தில் கொள்ள வேண் டும். நீங்கள் அவற்றை மீறினால், தேவனால் சாட்சியமளிக்கப் படுபவர் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்காவிட்டாலும், தேவனுடைய ஆவியானவர் உன்னுடன் இடைபடுவார், மேலும் அவர் உன்னைத் தப்ப விடமாட்டார். உன் குற்றத்தின் விளைவு களை உன்னால் சுமக்க முடியுமா? ஆகவே, தேவன் என்ன சொன்னாலும், அவருடைய வார்த்தைகளை நீ கைக்கொள்ள வேண்டும், உன்னால் முடிந்த எந்த வகையிலாவது அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இது சாதாரண விஷயம் அல்ல!

ஆயிரம் வருட அரசாட்சி வந்துவிட்டது

இந்த ஜனக்கூட்டத்தின் மத்தியில் தேவன் செய்யப்போகும் கிரியை என்னவென்று பார்த்திருக்கிறீர்களா? தேவன், ஆயிரம் வருட அரசாட்சியிலும் கூட ஜனங்கள் அவருடைய பேச்சுக்க ளைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று ஒருமுறை சொன்னார், மேலும் எதிர்காலத்தில், நல்ல கானான் தேசத்தில் மனிதனுடைய ஜீவி தத்தை தேவனுடைய வார்த்தைகள் நேரடியாக வழிநடத்தும். மோசே வனாந்தரத்தில் இருந்தபோது, தேவன் அவனிடம் நேர டியாக அறிவுறுத்தினார், பேசினார். ஜனங்கள்அனுபவிக்க, ஆகா ரம், தண்ணீர் மற்றும் மன்னாவைப் வானத்திலிருந்து அனுப் பினார், இன்றும் அவ்வாறே உள்ளது: ஜனங்கள் அனுபவிக்க, அவர்கள் புசிக்கவும் குடிக்கவும் வேண்டியவற்றை தேவன் தனிப்

பட்ட முறையில் அனுப்பியுள்ளார், மேலும் ஜனங்களை சிட்சிப் பதற்காக அவர் தனிப்பட்ட முறையில் சாபங்களை அனுப்பி யுள்ளார். எனவே, அவருடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு படியும் தனிப்பட்ட முறையில் தேவனால் செய்யப்படுகிறது. இன்று, ஜனங்கள் உண்மைகளின் நிகழ்வைத் தேடுகிறார்கள், அவர்கள் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் நாடுகிறார்கள், மற்றும் இதுபோன்றவர்கள் அனைவரும் தூக்கி எறியப்படுவதற்கான சாத்தியம் உள்ளது, ஏனென்றால் தேவனுடைய கிரியையானது அதிகமாக நடைமுறைக்கு மாறி வருகிறது. தேவன் பரலோ கத்திலிருந்து இறங்கியிருக்கிறார் என்பது யாருக்கும் தெரியாது மேலும் தேவன் ஆகாரத்தையும் ஊட்டச்சத்தையும் வானத்திலி ருந்து அனுப்பியிருக்கிறார் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருக் கவில்லை. ஆனாலும், தேவன் உண்மையில் இருக்கிறார், ஜனங் கள் கற்பனை செய்யும் ஆயிரம் வருட அரசாட்சி எழுப்புதலான காட்சிகளும் தேவனுடைய தனிப்பட்ட வெளிப்பாடுகளாக இருக் கின்றன. இது உண்மையாகும் மற்றும் இதுதான் தேவனோடு பூமியில் ஆட்சி செய்வது என்று அழைக்கப்படுகிறது. தேவனோடு பூமியில் ஆட்சி செய்வது மாம்சத்தைக் குறிக்கிறது. மாம்சமாக இல்லாதவை பூமியில் இல்லை, இதனால் மூன்றாம் வானத்திற் குச் செல்வதில் கவனம் செலுத்துபவர்கள் அனைவரும் வீணாக அப்படிச் செய்கிறார்கள். ஒரு நாள், முழு பிரபஞ்சமும் தேவனி டம் திரும்பும் போது, பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் உள்ள அவரு டைய கிரியையின் மையம் அவருடைய பேச்சுக்களைப் பின் பற்றும். மற்ற இடங்களில், சிலர் தொலைபேசியைப் பயன்ப டுத்துவார்கள், சிலர் விமானத்தில் செல்வார்கள், சிலர் படகில் கடல் கடந்து செல்வார்கள் மற்றும் சிலர் தேவனுடைய வார்த் தைகளைப் பெற ஒளிக்கதிர்களைப் பயன்படுத்துவார்கள். எல் லோரும் போற்றுவார்கள், மற்றும் மிகுந்த ஆவலுடன் இருப்பார் கள், அவர்கள் அனைவரும் தேவனிடம் நெருங்கி வருவார்கள், தேவனை நோக்கிக் கூடிவருவார்கள், அனைவரும் தேவனை வணங்குவார்கள், இவை அனைத்தும் தேவனுடைய செயல்களாக

இருக்கும். இதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்! தேவன் நிச்சயமாக வேறு எங்கும் தொடங்க மாட்டார். தேவன் இந்த உண்மையை நிறைவேற்றுவார்: உலகம் முழுவதிலும் உள்ள எல்லா ஜனங்களையும் தனக்கு முன்பாக வரச் செய்து, பூமியிலுள்ள தேவனை வணங்கச் செய்வார், மற்றும் மற்ற இடங்களில் அவருடைய கிரியை நிறுத்தப்படும், மற்றும் ஜனங்கள் மெய்யான வழியை நாட வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருப்பார்கள். அது யோசேப்பைப் போலவே இருக்கும்: எல்லோரும் ஆகாரத்துக்காக அவனிடம் வந்து, அவனை தலை வணங்கினார்கள் ஏனென்றால், உண்பதற்கு ஆகாரம் அவனிடம் இருந்தது. பஞ்சத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக, ஜனங்கள் மெய்யான வழியைத் தேட வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். ஒட்டுமொத்த மத சமூகமும் கடுமையான பஞ்சத்தை அனுபவிக்கும். இன்றைய தேவன் மட்டுமே ஜீவத்தண்ணீரின் ஊற்றாவார், தேவன் மட்டுமே மனிதனுடைய இன்பத்திற்காக எப்போதும் சுரக்கும் ஊற்றைக் கொண்டவர், மேலும் ஜனங்கள் வந்து அவரைச் சார்ந்து இருப்பார்கள். தேவனுடைய செயல்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டு, தேவன் மகிமையை அடையும் காலமாக அது இருக்கும்: பிரபஞ்சம் முழுவதும் உள்ள அனைத்து ஜனங்களும் இந்தக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாத “மனிதனை” வணங்குவார்கள். அது தேவனுடைய மகிமையின் நாளாக இருக்காதா? ஒரு நாள், பழைய போதகர்கள் ஜீவத்தண்ணீரின் ஊற்றிலிருந்து தண்ணீரைத் தேடி தந்திகளை அனுப்புவார்கள். அவர்கள் முதியவர்களாக இருப்பார்கள், ஆனாலும் தாங்கள் தாழ்வாகப் பார்த்த இந்த நபரை வணங்க அவர்கள் வருவார்கள். அவர்கள் தங்கள் வாயால் அவரை ஒப்புக்கொள்வார்கள், மனதால் அவரை நம்புவார்கள்—இது ஓர் அடையாளமும் ஆச்சரியமும் அல்லவா? முழு ராஜ்யமும் சந்தோஷப்படும் நாள் தேவனுடைய மகிமையின் நாளாக இருக்கும், மேலும் உங்களிடம் வந்து தேவனுடைய நற்செய்தியைப் பெறுபவர் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார், அவ்வாறு செய்யும் நாடுகளும் ஜனங்களும் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு பராமரிக்கப்படுவார்கள்.

எதிர்காலத்தின் போக்கு இவ்வாறு இருக்கும்: தேவனுடைய வாயிலிருந்து பேச்சுக்களைப் பெறுபவர்களுக்கு பூமியில் நடக்க ஒரு பாதை இருக்கும் மற்றும் அவர்கள் வணிகர்களாக அல்லது விஞ்ஞானிகளாக, அல்லது கல்வியாளர்களாக அல்லது தொழி லதிபர்களாக இருந்தாலும், தேவனுடைய வார்த்தைகள் இல்லா தவர்களுக்கு ஓர் அடி கூட எடுத்து வைப்பது கடினமானதாக இருக்கும் மற்றும் அவர்கள் மெய்யான வழியை நாடக் கட் டாயப்படுத்தப்படுவார்கள். இதன் பொருள்தான், “சத்தியத்தால் நீங்கள் உலகம் முழுவதும் நடப்பீர்கள்; சத்தியம் இல்லாமல், நீங்கள் எங்கும் செல்ல முடியாது” என்பதாகும். உண்மைகள் பின்வருமாறு உள்ளன: தேவன் முழு பிரபஞ்சத்திற்கும் கட்ட ளையிட மற்றும் மனிதகுலத்தை ஆள, ஜெயம்கொள்ள இந்த வழியைப் (அதாவது அவருடைய வார்த்தைகள் அனைத்தையும் குறிக்கிறது) பயன்படுத்துவார். தேவன் செயல்படும் வழிமுறை களில் ஒரு பெரிய மாற்றம் உண்டாக ஜனங்கள் எப்போதும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். தெளிவாகச் சொல்வதானால், தேவன் ஜனங் களைக் கட்டுப்படுத்துவது வார்த்தைகளின் மூலம்தான், மேலும் நீ செய்ய விரும்பினாலும் விரும்பவில்லை என்றாலும் அவர் சொல்வதை நீ செய்ய வேண்டும். இது ஒரு புறநிலையான உண்மையாகும். எல்லோராலும் கீழ்ப்படியப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும், எனவே, இது தவிர்க்கமுடியாததும், எல்லோருக்கும் தெரிந்ததும் ஆகும்.

பரிசுத்த ஆவியானவர் ஜனங்களுக்கு ஓர் உணர்வைத் தருகி றார். தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் படித்த பிறகு, ஜனங்கள் தங்கள் இருதயங்களில் உறுதியையும் சமாதானத்தையும் உணர் கிறார்கள், அதே நேரத்தில், தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பெறாதவர்கள் வெறுமையாக உணர்கிறார்கள். தேவனுடைய வார்த்தைகளின் வல்லமை இதுதான். ஜனங்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் படிக்க வேண்டும், படித்த பிறகு அவர்கள் சத்துவம் பெறுகிறார்கள், மற்றும் அவை இல்லாமல் அவர்களால் இருக்க முடியாது. அது, ஜனங்கள் அபின் எடுப்பதைப் போன்

றதாகும். அது அவர்களுக்குப் பெலனைத் தருகிறது, அது இல் லையெனில், அவர்கள் அதன் வல்லமை வாய்ந்த ஈர்ப்பை உணர்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எந்தப் பெலனும் இல்லை. இன் றைய ஜனங்கள் மத்தியில் இது போன்ற போக்குதான் இருக்கி றது. தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் படிப்பது ஜனங்களுக்குப் பெலனைத் தருகிறது. அவர்கள் அவற்றைப் படிக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் மந்தமாக உணர்கிறார்கள், ஆனால் அவற் றைப் படித்த பிறகு, அவர்கள் உடனடியாகத் தங்கள் "வியாதிப் படுக்கைகளிலிருந்து" எழுகிறார்கள். இது பூமியில் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் தேவனுடைய வார்த்தையும், தேவன் பூமியில் ஆளுகை செய்வதாகும். சிலர் வெளியேற விரும்புகிறார்கள் அல்லது தேவனுடைய கிரியையில் சோர்ந்துவிடுகிறார்கள். எப்படி இருந்தாலும், தேவனுடைய வார்த்தைகளிலிருந்து அவர்களால் தங்களை பிரிக்க முடியாது; அவர்கள் எவ்வளவு பலவீனமாக இருந்தாலும், அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளின்படி வாழ வேண்டும் மற்றும் அவர்கள் எவ்வளவு கலகக்காரர்களாக இருந் தாலும், தேவனுடைய வார்த்தைகளை விட்டு வெளியேற அவர் கள் துணிவதில்லை. தேவனுடைய வார்த்தைகள் உண்மையி லேயே அவற்றின் வல்லமையைக் காட்டும்போது, தேவன் ஆளுகை செய்து அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்; இப்படித் தான் தேவன் செயல்படுகிறார். மொத்தத்தில் எப்படியிருந்தா லும், இது தேவன் கிரியை செய்யும் வழிமுறையாகும், மேலும் யாரும் அதை விட்டுவிட முடியாது. தேவனுடைய வார்த்தைகள் எண்ணற்ற வீடுகளில் பரவும். அனைவருக்கும் அவை தெரிய வரும் மற்றும் அதன்பின் தான் அவருடைய கிரியை பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவும். அதாவது, தேவனுடைய கிரியை முழு உல கத்திலும் பரவ வேண்டும் என்றால், அவருடைய வார்த்தைகள் பரப்பப்பட வேண்டும். தேவனுடைய மகிமையின் நாளில், தேவனுடைய வார்த்தைகள் அவற்றின் வல்லமையையும் அதி காரத்தையும் காண்பிக்கும். ஆதிகாலம் முதல் இன்று வரை சொல்லப்பட்ட அவருடைய வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் நிறை

வேறும், அது நடக்கும். இவ்வாறு, பூமியில் தேவனுக்கு மகிமை இருக்கும்—அதாவது, அவருடைய வார்த்தைகள் பூமியில் ஆளுகை செய்யும். தேவனுடைய வாயிலிருந்து பேசப்படும் வார்த்தைகளால் துன்மார்க்கர் அனைவரும் சிட்சிக்கப்படுவார்கள், நீதிமான்கள் அனைவரும் அவருடைய வாயிலிருந்து பேசப்படும் வார்த்தைகளால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள், அவருடைய வாயிலிருந்து பேசப்படும் வார்த்தைகளால் அனைவரும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு முழுமையாக்கப்படுவார்கள். அவர் எந்த அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் வெளிப்படுத்த மாட்டார். அவருடைய வார்த்தைகளால் அனைத்தும் நிறைவேறும். அவருடைய வார்த்தைகள் உண்மைகளை உருவாக்கும். பூமியிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் தேவனுடைய வார்த்தைகளைக் கொண்டாடுவார்கள், அவர்கள் பெரியவர்களாக இருந்தாலும், குழந்தைகளாக இருந்தாலும், ஆண், பெண், வயதானவர்கள் அல்லது இளைஞர்கள் என யாராக இருந்தாலும் தேவனுடைய வார்த்தைகளின் கீழ் அனைவரும் தங்களை ஒப்புக்கொடுப்பார்கள். தேவனுடைய வார்த்தைகளானது மாம்சத்தில் வெளிப்படும், பூமியிலுள்ள ஜனங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் அதைத் தெளிவாக உயிரோட்டமுடையதாய்ப் பார்க்க அனுமதிக்கிறது. இதுவே வார்த்தை மாம்சமாக மாறுவதன் பொருள் ஆகும். “வார்த்தை மாம்சமாக மாறுகிறது” என்ற உண்மையை நிறைவேற்றுவதற்காக தேவன் முதன்மையாக பூமிக்கு வந்துள்ளார், அதாவது, அவருடைய வார்த்தைகள் மாம்சத்திலிருந்து வெளிவரும்படி அவர் வந்திருக்கிறார் (பழைய ஏற்பாட்டில் மோசேயின் காலத்தைப் போல, தேவனுடைய சத்தம் வானத்திலிருந்து நேரடியாக வெளியிடப்படாது). அதன்பிறகு, அவருடைய வார்த்தைகள் அனைத்தும் ஆயிர வருட அரசாட்சியின் யுகத்தில் நிறைவேறும். அவை மனிதனுடைய கண்களுக்கு முன்பாகத் தெரியும் உண்மைகளாக மாறும், மேலும் ஜனங்கள் தங்கள் கண்களைப் பயன்படுத்தி சிறிதளவும் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் அதனைப் பார்ப்பார்கள். இது தேவனுடைய மனுவுருவின் மிக உயர்ந்த

அர்த்தமாகும். அதாவது, ஆவியின் கிரியை மாம்சத்தின் மூலமாக வும், வார்த்தைகள் மூலமாகவும் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இதுதான் “வார்த்தை மாம்சமாகிறது” மற்றும் “மாம்சத்தில் வார்த்தையின் தோற்றம்” என்பதன் உண்மையான அர்த்தமாகும். தேவனால் மட்டுமே ஆவியின் சித்தத்தைப் பேச முடியும். மாம்சத்தில் உள்ள தேவன் மட்டுமே ஆவியின் சார்பாகப் பேச முடியும். தேவனு டைய வார்த்தைகள் மனுவுருவான தேவனில் தெளிவாக்கப்ப டுகின்றன, மற்ற அனைவருமே அவற்றால் வழிநடத்தப்படுகி றார்கள். யாருக்கும் விதிவிலக்கு இல்லை, அவை அனைத்தும் இந்த எல்லைக்குள் உள்ளன. இந்த பேச்சுக்களிலிருந்து மட்டுமே ஜனங்கள் விழிப்புணர்வு பெற முடியும். இவ்வாறு பெறாதவர் கள் பரலோகத்திலிருந்து பேச்சுக்களைப் பெற முடியும் என்று நினைத்தால் அவர்கள் பகல் கனவு காண்கிறார்கள் என்பதா கும். தேவனுடைய மனுவுருவின் மாம்சத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட அதிகாரம் இது தான், அனைவரையும் முழு நம்பிக்கையுடன் விசுவாசிக்க வைக்கிறது. மிகவும் மதிப்பிற்குரிய வல்லுநர்கள் மற்றும் மதப்போதகர்கள் கூட இந்த வார்த்தைகளைப் பேச முடியாது. அவர்கள் அனைவரும் அவற்றின் கீழ் கீழ்ப்படிந்தி ருக்க வேண்டும் மற்றும் அவர்கள் யாரும் மற்றொன்றைத் தொடங்க முடியாது. தேவன் பிரபஞ்சத்தை ஜெயிக்க வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவார். அவருடைய மனுவுருவின் மாம்சத்தில் அல்ல, ஆனால், மாம்சமான தேவனுடைய வாயிலிருந்து வரும் பேச் சுக்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் முழு பிரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களையும் ஜெயிக்க அவர் இதைச்செய்வார். இதுவே மாம்சமான வார்த்தையாகும், இதுவே மாம்சம் வார்த்தையாகத் தோன்றுவதாகும். ஒருவேளை, மனிதர்களுக்கு, தேவன் அதிகக் கிரியை செய்யவில்லை என்பது போலத் தோன்றுகிறது. ஆனால் தேவன் அவருடைய வார்த்தைகளை உச்சரிப்பதைத் தவிர வேறொன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை. அவர்கள் முழுமை யாக அவரை நம்புவார்கள், அவருக்குப் பயபக்திகொள்வார்கள். உண்மைகள் இல்லாமல், ஜனங்கள் கூச்சலிடுகிறார்கள், கத்து

கிறார்கள்; தேவனுடைய வார்த்தைகளால், அவர்கள் அமைதி யாகிறார்கள். தேவன் நிச்சயமாக இந்த உண்மையை நிறைவேற் றுவார், ஏனென்றால் இது, நீண்ட காலமாக தேவனால் நிறு வப்பட்ட திட்டம் ஆகும்: பூமியில் வார்த்தையுடைய வருகை யின் உண்மையை நிறைவேற்றுவதாகும். உண்மையில், நான் விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆயிர வருட அரசாட்சி யின் வருகையானது பூமியில் தேவனுடைய வார்த்தைகளின் வருகையாகும். பரலோகத்திலிருந்து புதிய எருசலேமின் இறக் கமானது, மனிதர்களிடையே ஜீவிக்கவும், மனிதனுடைய ஒவ் வொரு செயலுடனும், அவனது உள்ளார்ந்த எண்ணங்களுடன் துணை செய்யவும் வந்த தேவனுடைய வார்த்தைகளின் வரு கையாகும். இது தேவன் நிறைவேற்றும் ஓர் உண்மையும் ஆகும். இதுவே ஆயிர வருட அரசாட்சியின் அழகு ஆகும். இது தேவன் வகுத்த திட்டம் ஆகும்: அவருடைய வார்த்தைகள் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு பூமியில் தோன்றும். அவை அவருடைய செயல் கள் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தும், பூமியில் அவர் செய்த எல்லா கிரியைகளையும் நிறைவு செய்யும், அதன் பிறகு மனித குலத்தின் இந்த நிலை முடிவுக்கு வரும்.

நடைமுறை தேவனும் தேவன்தான் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்

நடைமுறை தேவனைப் பற்றி உங்களுக்கு என்ன தெரியும்? ஆவி, ஆள்தத்துவம் மற்றும் வார்த்தை ஆகியவற்றினால் ஆனவர் தான் நடைமுறை தேவன். இதுதான் நடைமுறை தேவன் என் பதற்கான உண்மையான அர்த்தமாகும். நீங்கள் அவருடைய ஆள்த்தத்துவத்தை மட்டுமே அறிந்திருந்தால், மேலும் நீங்கள் அவருடைய பழக்கவழக்கங்களையும் ஆளுமையையும் அறிந்தி ருந்து, ஆவியின் கிரியையோ, ஆவி மாம்சத்தில் என்ன செய்யும் என்பதையோ அறியவில்லை என்றால், மேலும் நீங்கள் ஆவியின் மீதும், வார்த்தையின் மீதும் மட்டுமே கவனம் செலுத்தி, ஆவிக்கு

முன்பாக மட்டுமே ஜெபம் செய்து நடைமுறை தேவனுக்குள் உள்ள தேவனுடைய ஆவியின் கிரியையை அறியவில்லை என் றால், நீங்கள் நடைமுறை தேவனை அறியவில்லை என்ப தையே இது காட்டுகிறது. நடைமுறை தேவனைப் பற்றிய அறிவு என்றால் அவருடைய வார்த்தைகளை அறிந்து கொள்வதும் அனுபவிப்பதுமாகும், மேலும் பரிசுத்த ஆவியின் கிரியையின் விதிகளையும் கொள்கைகளையும் மற்றும் தேவனுடைய ஆவி மாம்சத்தில் எவ்வாறு கிரியை செய்கிறது என்பதையும் புரிந்து கொள்வதுமாகும். மாம்சத்தில் தேவனுடைய ஒவ்வொரு கிரி யையும் ஆவியினால் ஆளுகை செய்யப்படுகிறது என்பதையும், அவர் பேசும் வார்த்தைகள் ஆவியின் நேரடி வெளிப்பாடு என் பதையும் அறிந்து கொள்வதும் இதில் அடங்கும். ஆகவே, நடை முறை தேவனை அறிந்துகொள்ள, மனிதத் தன்மையிலும் தெய் வீகத் தன்மையிலும் தேவன் எவ்வாறு கிரியை செய்கிறார் என்பதை அறிந்து கொள்வது மிகவும் அவசியமாகும். ஆதலால், இது ஆவியின் வெளிப்பாடுகளுடன் தொடர்புடையதாக இருக் கிறது, இதன்மூலம் எல்லா மக்களும் ஈடுபடுகின்றனர்.

ஆவியின் வெளிப்பாடுகளின் அம்சங்கள் எவை? சிலநேரங் களில் தேவன் மனிதத் தன்மையிலும், சிலநேரங்களில் தெய் வீகத் தன்மையிலும் கிரியை செய்கிறார், ஆனால் இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் ஆவியே கட்டளையிடுகிறது. மக்களுக்குள் இருக்கும் ஆவி எதுவாக இருந்தாலும், அவர்களின் வெளிப்புற வெளிப்பாடு இதுதான். ஆவி இயல்பாகவே கிரியை செய்கிறது, ஆனால் ஆவியினால் அவருடைய வழி நடத்துதலுக்கு இரண்டு பகுதிகள் உள்ளன: ஒரு பகுதி மனிதத் தன்மையில் அவர் செய்த கிரியை, மற்றொன்று தெய்வீகத் தன்மையின் மூலம் அவர் செய்த கிரியை. நீங்கள் இதைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆவியின் கிரியை சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மாறுபடுகிறது: அவரு டைய மனிதக் கிரியைதேவைப்படும் போது, ஆவி இந்த மனிதக் கிரியையை வழிநடத்துகிறது, அவருடைய தெய்வீகக் கிரியைத் தேவைப்படும் போது, அதைச் செய்ய தெய்வீகத் தன்மை நேர

டியாகத் தோன்றுகிறது. தேவன் மாம்சத்தில் கிரியை செய்து மாம்சத்தில் தோன்றுவதால், அவர் மனிதத் தன்மை மற்றும் தெய்வீகத் தன்மை இரண்டிலும் கிரியை செய்கிறார். மனிதத் தன்மையில் அவரது கிரியை ஆவியால் வழிநடத்தப்படுகிறது, மேலும் மக்களின் மாம்ச தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும், அவருடன் தங்கள் ஈடுபாட்டை எளிதாக்கிக் கெள்வதற்கும், தேவனுடய யதார்த்தத்தையும் சுபாவத்தையும் காண அவர்களை அனுமதிப்பதற்கும், தேவனுடைய ஆவி மாம்சத்தில் வந்து, மனிதர் மத்தியில் மனிதருடன் சேர்ந்து வாழ்வதையும், மனிதருடன் ஈடுபடுவதையும் காண அவர்களை அனுமதிப்பதற்கும் மனிதத் தன்மையில் அவரது கிரியை செய்யப்படுகிறது. மக்களின் வாழ்க்கையை வழங்குவதற்கும், மக்களை எல்லாவற்றிலும் நேர்மறையான பக்கத்திலிருந்து வழிநடத்துவதற்கும், மக்களின் மனநிலையை மாற்றுவதற்கும், மாம்சத்தில் ஆவியின் தோற்றத்தைக் காண அவர்களை உண்மையிலேயே அனுமதிப்பதற்கும் தெய்வீகத்தன்மையில் அவரது கிரியை செய்யப்படுகிறது. முக்கியமாக, மனிதனின் வாழ்க்கையில் வளர்ச்சியானது தெய்வீகத் தன்மையில் தேவனுடைய கிரியை மற்றும் வார்த்தைகளின் மூலம் நேரடியாக பெறப்படுகிறது. தெய்வீகத் தன்மையில் தேவனின் கிரியையை மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் மாத்திரமே, அவர்கள் தங்கள் மனநிலையில் மாற்றங்களை அடைய முடியும், அப்போது தான் அவர்கள் தங்கள் ஆவியில் நிரம்பியிருக்க முடியும்; மேலும், மனிதத் தன்மையில் தேவனுடைய மேய்ப்பர் பணி, ஆதரவு மற்றும் மனிதத் தன்மையில் உதவுதல் போன்ற கிரியைகள் செய்யப்பட்டால் மட்டுமே தேவனுடைய கிரியையின் பலன்களை முழுமையாக அடைய முடியும். இன்று பேசப்படும் நடைமுறை தேவன் தாமே மனிதத் தன்மையிலும் தெய்வீகத் தன்மையிலும் கிரியை செய்கிறார். நடைமுறை தேவனின் தோற்றத்தின் மூலம், அவருடைய வழக்கமான மனிதப் பணி மற்றும் ஜீவன் மற்றும் அவருடைய முழு தெய்வீகப் பணி ஆகியவை நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அவரது மனிதத் தன்மையும்

தெய்வீகத் தன்மையும் ஒன்றாக இணைக்கப்படுகின்றன, இரண்டின் கிரியையும் வார்த்தைகளால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன; மனிதத் தன்மையினாலும் அல்லது தெய்வீகத் தன்மையினாலும் அவர் வார்த்தைகளை உதிர்க்கிறார். தேவன் மனிதத் தன்மையில் கிரியை செய்யும் போது, அவர் மனித மொழியைப் பேசுகிறார், இதனால் மக்கள் அதை அறிந்துகொள்ளவும் புரிந்துகொள்ளவும் முடியும். அவருடைய வார்த்தைகள் தெளிவாகப் பேசப்படுகின்றன, புரிந்து கொள்வதற்கு எளிதாக இருக்கின்றன, அவற்றை எல்லா மக்களுக்கும் கொடுக்கலாம்; மக்கள் அறிவுள்ளவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது குறைவாக படித்திருந்தாலும், எல்லோருமே தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பெற முடியும். தெய்வீகத் தன்மையில் தேவனுடைய பணியானது வார்த்தைகள் மூலமாக செய்யப்படுகிறது, ஆனால் அது சிலாக்கியமும் ஜீவனும் நிறைந்ததாக இருக்கிறது, அது மனித சிந்தனைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது, அது மனித விருப்பங்களுடன் தொடர்பில்லாதது, அது மனித வரம்புகளற்றது, அது எந்தவொரு சாதாரண மனிதனின் எல்லைக்கும் வெளியே உள்ளது; அது மாம்சத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது, ஆனால் அது ஆவியின் நேரடி வெளிப்பாடாக இருக்கிறது. மனிதத் தன்மையில் செய்யப்படும் தேவனின் கிரியையை மாத்திரமே மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டால், அவர்கள் தங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்பிற்குள் அடைத்துக் கொள்வார்கள், இதனால் அவர்களுக்குள் ஒரு சிறிய மாற்றமாவது ஏற்பட வேண்டுமென்றால் நீண்ட கால சரிகட்டுதல், சுத்திகரிப்பு மற்றும் சிட்சை ஆகியவை தேவைப்படும். ஆனாலும், பரிசுத்த ஆவியின் கிரியை அல்லது பிரசன்னம் இல்லாமல், அவர்கள் எப்போதும் தங்கள் பழைய வழிகளுக்கே திரும்பிச் செல்வார்கள்; தெய்வீகக் கிரியை மூலமாக மாத்திரமே இந்த மாறுபாடுகளையும் குறைபாடுகளையும் சரிசெய்ய முடியும், அப்போதுதான் மக்களைப் பரிபூரணமாக்க முடியும். தொடர்ச்சியான சரிகட்டுதல் மற்றும் சுத்திகரிப்புக்குப் பதிலாக, அனைத்துக் குறைபாடுகளையும் சரிசெய்யும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துதல், மக்க

ளின் ஒவ்வொரு நிலையையும் வெளிப்படுத்தும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துதல், அவர்களுடைய வாழ்க்கையையும், அவர்களுடைய ஒவ்வொரு சொல்லையும் செயலையும் வழிநடத்தும் மற்றும் அவர்களுடைய நோக்கங்களையும் ஊக்கங்களையும் வெளிப்படுத்தும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துதல் போன்ற நேர்மறையான வழிமுறைகளே தேவைப்படுகின்றன. இதுதான் நடைமுறை தேவனின் உண்மையான பணியாகும். ஆகவே, நடைமுறை தேவனுடனான உங்கள் அணுகுமுறையில், நீங்கள் அவருடைய மனிதத் தன்மைக்கு முன்பாக அவரை அங்கீகரித்து, ஏற்றுக் கொண்டு உங்களை உடனடியாக ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும், மேலும் அவருடைய தெய்வீகக் கிரியைகளையும் வார்த்தைகளையும் நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டு கீழ்ப்படிய வேண்டும். மாம்சத்தில் தேவனின் தோற்றம் என்றால் தேவனுடைய ஆவியின் அனைத்து கிரியைகளும் வார்த்தைகளும் அவருடைய சாதாரண மனிதத் தன்மை மூலமாகவும், அவருடைய மனித அவதாரம் எடுத்த மாம்சத்தின் மூலமாகவும் செய்யப்படுகின்றன என்று அர்த்தமாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தேவனுடைய ஆவி ஒரே நேரத்தில் அவருடைய மனிதக் கிரியையை வழிநடத்துகிறார் மற்றும் மாம்சத்தில் தெய்வீகக் கிரியை செய்கிறார், மேலும் தேவனுடைய மனித அவதாரத்தில் நீங்கள் மனிதனில் தேவனுடைய கிரியை மற்றும் அவருடைய முழு தெய்வீகக் கிரியை இரண்டையும் காணலாம். இதுதான் மாம்சத்தில் நடைமுறை தேவனின் தோற்றத்தின் உண்மையான முக்கியத்துவம் ஆகும். உங்களால் இதைத் தெளிவாகக் காண முடிந்தால், உங்களால் தேவனின் வெவ்வேறு பகுதிகளை இணைக்க இயலும்; தெய்வீகத்தில் அவர் செய்த கிரியையுடன் தேவையற்ற முக்கியத்துவத்தை இணைப்பதை நீங்கள் நிறுத்திவிடுவீர்கள், மேலும் மனிதனில் அவர் செய்த கிரியையைத் தேவையற்ற நிராகரிப்புடன் பார்ப்பதை நீங்கள் நிறுத்திவிடுவீர்கள், மேலும் நீங்கள் வரம்பு மீறிய நிலைக்குச் செல்லவோ, எந்த மாற்றுப்பாதைகளையும் தேர்ந்தெடுக்கவோ மாட்டீர்கள்.

ஒட்டுமொத்தமாக, நடைமுறை தேவன் என்பதற்கு அர்த்தம் என்னவென்றால், ஆவியால் வழிகாட்டப்பட்டபடி, அவருடைய மனித மற்றும் அவருடைய தெய்வீகக் கிரியையானது அவருடைய மாம்சத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது, இதன்மூலம் அவர் வெளிப்படையானவர் மற்றும் ஜீவனுள்ளவர், நிஜமானவர் மற்றும் உண்மையானவர் என்பதை மக்களால் காண இயலும்.

மனிதத் தன்மையில் தேவனுடைய ஆவியின் கிரியையானது மாறும் தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது. மனிதத் தன்மையைப் பரிபூரணமாக்குவதன் மூலம், ஆவியின் வழிநடத்துதலைப் பெற அவர் தனது மனிதத் தன்மையைச் செயல்படுத்துகிறார், அதன் பிறகு அவருடைய மனிதத் தன்மையானது திருச்சபைகளை உருவாக்கவும் வழி நடத்தவும் முடிகிறது. இது தேவனுடைய சாதாரண கிரியையின் ஒரு வெளிப்பாடாகும். ஆகவே, மனிதத் தன்மையில் தேவனுடைய கிரியையின் கொள்கைகளை நீங்கள் தெளிவாகக் காண முடியுமானால், மனிதத் தன்மையில் தேவனுடைய கிரியைகள் குறித்த கருத்துக்கள் உங்களிடம் இருக்க முடியாது. வேறு எதுவாக இருந்தாலும், தேவனுடைய ஆவி தவறாக இருக்க முடியாது. அவர் சரியானவர், மாசற்றவர்; அவர் எதையும் தவறாக செய்வதில்லை. தெய்வீகக் கிரியை என்பது மனிதத் தன்மையின் குறுக்கீடு இல்லாமல், தேவனுடைய சித்தத்தின் நேரடி வெளிப்பாடாகும். இது பரிபூரணத்திற்கு உள்ளாகாது, ஆனால் ஆவியிலிருந்து நேரடியாக வருகிறது. இருப்பினும், உண்மை என்னவென்றால் அவருடைய சாதாரண மனிதத் தன்மை காரணமாக அவரால் தெய்வீகத் தன்மையில் கிரியை செய்ய முடியும்; இது குறைவான தெய்வீகத் தன்மை அல்ல, இது ஒரு சாதாரண மனிதனால் செய்யப்படுவது போலத் தோன்றுகிறது. தேவன் முக்கியமாக தேவனுடைய வார்த்தைகளை மாம்சத்தின் மூலமாக வெளிப்படுத்துவதற்காகவும் தேவனுடைய ஆவியின் கிரியையை மாம்சத்தின் மூலம் நிறைவேற்றுவதற்காகவும் பரலோகத்திலிருந்து பூமிக்கு வந்தார்.

இன்று, நடைமுறை தேவனைப் பற்றிய மக்களின் அறிவு

ஒருதலைப்பட்சமாகவே இருக்கிறது, மேலும் மனித அவதாரத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிய அவர்களின் புரிதல் இன்னும் மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. தேவனுடைய மாம்சத்தின் பொருட்டு, தேவனுடைய ஆவியை மிக அதிகமாக உள்ளடக்கியிருப்பதை யும், அவர் மிகவும் செல்வச் செழிப்பானவர் என்பதையும் அவ ருடைய கிரியை மற்றும் வார்த்தைகளின் மூலம் மக்கள் பார்க் கிறார்கள். இது எவ்வாறு இருப்பினும், தேவனுடைய சாட்சியம் இறுதியில் தேவனுடைய ஆவியிலிருந்து வருகிறது: தேவன் மாம்சத்தில் என்ன செய்கிறார், அவர் எந்தக் கொள்கைகள் மூலம் செயல்படுகிறார், அவர் மனிதத் தன்மையில் என்ன செய்கிறார், அவர் தெய்வீகத் தன்மையில் என்ன செய்கிறார். மக்களுக்கு இது குறித்த அறிவு இருக்க வேண்டும். இன்று, உங்களால் இவரை தொழுதுகொள்ள முடிகிறது, ஆனால் உண்மையில் நீங்கள் ஆவியைத் தொழுதுகொள்கிறீர்கள், தேவனுடைய மனித அவ தாரம் குறித்துத் தங்கள் அறிவில் கடைசியாக மக்கள் அடைய வேண்டிய காரியம் இதுதான்: மாம்சத்தின் மூலமாக ஆவியின் இயல்பை அறிந்துகொள்ள வேண்டும், மாம்சத்தில் ஆவியின் தெய்வீகக் கிரியையையும் மாம்சத்தில் மனித கிரியையையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும், மாம்சத்தில் ஆவியின் எல்லா வார்த் தைகளையும் வாக்குகளையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், தேவனுடைய ஆவி மாம்சத்தை எவ்வாறு வழி நடத்துகிறது என்பதையும், மாம்சத்தில் அவருடைய வல்லமை எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது என்பதையும் காண வேண்டும். மனிதன் மாம் சத்தின் மூலம் பரலோகத்திலுள்ள ஆவியை அறிந்துகொள்கிறான் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்; மனிதர்கள் மத்தியில் நடை முறை தேவனின் தோற்றம் மக்களின் எண்ணங்களில் உள்ள தெளிவற்ற தேவனை நீக்கியுள்ளது. மக்கள் நடைமுறை தேவ னைத் தொழுதுகொள்வது அவர்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதை அதிகரித்துள்ளது, மேலும், மாம்சத்தில் தேவனுடைய தெய்வீகக் கிரியையின் மூலமாகவும், மாம்சத்தில் அவருடைய மனிதக் கிரியையின் மூலமாகவும், மனிதன் வெளிப்பாட்டைப் பெறுகி

றான், வழிநடத்தப்படுகிறான், மேலும் மனிதனின் வாழ்க்கை மனநிலையில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதுதான் மாம்சத்தில் ஆவி வருவதன் உண்மையான அர்த்தமாகும், இதன் முக்கியமான நோக்கம் என்னவென்றால் மக்கள் தேவனுடன் இணைந்து செயல் படலாம், தேவனை நம்பலாம், தேவனைப் பற்றிய அறிவைப் பெறலாம் என்பதாகும்.

முக்கியமாக, நடைமுறை தேவனைப் பற்றி மக்கள் என்ன மனப்பான்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? மனித அவதாரம், மாம்சத்தில் வார்த்தையின் தோற்றம், மாம்சத்தில் தேவனின் தோற்றம், நடைமுறை தேவனின் செயல்கள் போன்றவை பற்றி உங்களுக்கு என்ன தெரியும்? இன்றைய விவாதத்தின் முக்கிய தலைப்புகள் எவை? மனித அவதாரம், மாம்சத்தில் வார்த்தையின் வருகை, மற்றும் மாம்சத்தில் தேவனுடைய தோற்றம் அனைத்தும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய பிரச்சினைகளாகும். உங்கள் அந்தஸ்தின் அடிப்படையிலும், காலகட்டத்தின் அடிப்படையிலும் நீங்கள் இந்தப் பிரச்சனைகளைப் படிப்படியாக புரிந்துகொள்ளவும், உங்கள் வாழ்க்கை அனுபவத்தில் அவற்றைப் பற்றிய தெளிவான அறிவைப் பெறவும் வேண்டும். தேவனுடைய வார்த்தைகளை மக்கள் அனுபவிக்கும் முறையும் மாம்சத்தில் தேவனுடைய வார்த்தைகளின் தோற்றத்தை அவர்கள் அறிந்துகொள்ளும் முறையும் ஒன்றாகும். தேவனுடைய வார்த்தைகளை மக்கள் எவ்வளவு அதிகமாக அனுபவிக்கிறார்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவர்கள் தேவனுடைய ஆவியையும் அறிவார்கள்; தேவனுடைய வார்த்தைகளை அனுபவிப்பதன் மூலம், மக்கள் ஆவியின் கிரியையின் கொள்கைகளைப் புரிந்துகொண்டு, நடைமுறை தேவனை அறிந்துகொள்கிறார்கள். உண்மையில், தேவன் மக்களைப் பரிபூரணமாக்கி, அவர்களை ஆதாயப்படுத்தும் போது, அவர் நடைமுறை தேவனுடைய செயல்களை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறார்; அவர் மனித அவதாரத்தின் உண்மையான முக்கியத்துவத்தை மக்களுக்குக் காண்பிப்பதற்காகவும், தேவனுடைய ஆவி உண்மையில் மனிதனுக்கு

முன்பாக தோன்றியிருப்பதைக் காண்பிப்பதற்காகவும் நடைமுறை தேவனுடைய கிரியையை அவர் பயன்படுத்துகிறார். மக்கள் தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட்டு, பரிபூரணமாக்கப்படும் போது, நடைமுறை தேவனின் வெளிப்பாடுகள் அவர்களை வென்றுள்ளன; நடைமுறை தேவனுடைய வார்த்தைகள் அவர்களை மாற்றியுள்ளன, அவருடைய சொந்த ஜீவனை அவர்களுக்குள் புகுத்தியுள்ளன, அவர் என்னவாக இருக்கிறார் (அவர் மனிதத் தன்மையில் என்னவாக இருக்கிறார் அல்லது தெய்வீகத்தன்மையில் என்னவாக இருக்கிறார்) என்பதைக் கொண்டு அவர்களை நிரப்பியுள்ளன, அவருடைய வார்த்தைகளின் சாராம்சத்தினால் அவர்களை நிரப்பியுள்ளன மற்றும் அவருடைய வார்த்தைகளின்படி மக்களை வாழ வைத்துள்ளன. தேவன் மக்களை ஆதாயப்படுத்தும் போது, அவர் மிக மிக முக்கியமாக நடைமுறை தேவனுடைய வார்த்தைகளையும் வாக்குகளையும் மக்களின் குறைபாடுகளை தீர்ப்பதற்கும், அவர்களுடைய கலகக்கார மனநிலையைக் கண்டறிவதற்கும் வெளிப்படுத்துவதற்கும் ஒரு வழியாகப் பயன்படுத்துகிறார், இதனால் அவர்களுக்குத் தேவையானதைப் பெறச் செய்கிறார் மற்றும் தேவன் மனிதர் மத்தியில் வந்துவிட்டார் என்பதைக் காண்பிக்கிறார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நடைமுறை தேவனால் செய்யப்படும் கிரியை என்னவென்றால், அவர் ஒவ்வொருவரையும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து இரட்சித்து, அவர்களை அசுத்தமான தேசத்திலிருந்து அழைத்துச் செல்கிறார், மேலும் அவர்களுடைய சீர்கேடான மனநிலையை நீக்குகிறார். நடைமுறை தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்படுவதன் மிக ஆழமான முக்கியத்துவம் என்னவென்றால், நடைமுறை தேவனை ஒரு முன்மாதிரியாகவும், உதாரணமாகவும் எடுத்துக்கொண்டு சாதாரண மனிதத் தன்மையில் வாழ வேண்டும், நடைமுறை தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கும் தேவைகளுக்கும் ஏற்ப சிறிதளவு விலகலோ அல்லது மாறுபாடோ இல்லாமல் நடக்க வேண்டும், அவர் சொல்கிற வழியில் நடக்க வேண்டும் மற்றும் அவர் கேட்பதை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

இவ்விதமாக, நீங்கள் தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட்டிருப்பீர்கள். நீங்கள் தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்படும் போது, பரிசுத்த ஆவியின் கிரியை உங்களிடம் இருப்பதில்லை; முக்கியமாக, நடைமுறை தேவனின் தேவைகளின்படி உங்களால் வாழ இயலும். பரிசுத்த ஆவியின் கிரியை மாத்திரம் உங்களிடம் இருப்பதனால் உங்களுக்கு ஜீவன் உள்ளது என்று அர்த்தமல்ல. உங்களுடைய நடைமுறை தேவனின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப உங்களால் செயல்பட முடியுமா என்பதுதான் முக்கியமான காரியமாகும், இது நீங்கள் தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட முடியுமா என்பதுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது. இவைதான் மாம்சத்தில் நடைமுறை தேவனுடைய கிரியையின் மாபெரும் அர்த்தமாகும். தேவன் உண்மையிலேயே மாம்சத்தில் தோன்றுவதன் மூலமும், தெளிவானவராகவும், ஜீவனுள்ளவராகவும் இருப்பதன் மூலமாகவும், மக்களால் பார்க்கப்படுவதன் மூலமாகவும், உண்மையில் மாம்சத்தில் ஆவியின் கிரியையைச் செய்வதன் மூலமாகவும், மாம்சத்தில் மக்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக செயல்படுவதன் மூலமாகவும் ஒரு கூட்ட மக்களை ஆதாயப்படுத்துகிறார் என்றே சொல்ல வேண்டும். மாம்சத்தில் தேவனுடைய வருகை என்றால் முக்கியமாக மக்கள் தேவனுடைய உண்மையான செயல்களைக் காணவும், உருவமற்ற ஆவிக்கு மாம்ச உருவத்தைக் கொடுக்கவும், மக்கள் அவரைக் காணவும் தொடவும் அனுமதிக்க வேண்டும் என்பதாகும். இவ்விதமாக, அவரால் பரிபூரணமாக்கப்பட்டவர்கள் அவரைப் போல வாழ்வார்கள், அவரால் ஆதாயப்படுத்தப்படுவார்கள், அவருடைய இருதயத்திற்குப் பின்னால் இருப்பார்கள். தேவன் பரலோகத்தில் மாத்திரமே பேசிவிட்டு, உண்மையிலே பூமிக்கு வரவில்லை என்றால், மக்கள் தேவனை இன்னும் அறிய முடியாமல் இருப்பார்கள்; அவர்கள் வெற்றுக் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்தி தேவனுடைய செயல்களைப் பிரசங்கிக்க மட்டுமே முடியுமே தவிர, தேவனுடைய வார்த்தைகளை நிஜமாகக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். தேவன் முக்கியமாகத் தன்னால் ஆதாயப்படுத்தப் பட்டவர்களுக்கு முன்மா

திரியாகவும் உதாரணமாகவும் செயல்படவுமே பூமிக்கு வந்துள் ளார்; மக்கள் இவ்வாறு மாத்திரமே உண்மையில் தேவனை அறிந்துகொள்ளவும், தேவனைத் தொடவும், அவரைப் பார்க்கவும் இயலும், அப்போதுதான் அவர்கள் உண்மையிலேயே தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட முடியும்.

தேவனுடைய இன்றைய கிரியையை அறிந்துகொள்ளுதல்

இந்தக் காலங்களில் தேவன் செய்யும் கிரியையை அறிந்து கொள்வது, அநேகமாக, கடைசி நாட்களில் மாம்சமாகிய தேவ னுடைய பிரதான ஊழியம் என்ன, மற்றும் அவர் பூமியில் என்ன செய்ய வந்திருக்கிறார் என்பதை அறிந்து கொள்வதுமாகும். தேவன் புறப்பட்டுச் செல்வதற்கு முன்பு ஒரு முன்மாதிரியை அமைப்பதற்காக பூமிக்கு வந்திருக்கிறார் என்று நான் முன்பு என் வார்த்தைகளில் (கடைசி நாட்களின் போது) குறிப்பிட்டுள்ளேன். தேவன் இந்த முன்மாதிரியை எவ்வாறு அமைக்கிறார்? அவர் தாம் பேசுகிற வார்த்தைகள் மூலமும், செய்கிற கிரியையின் மூல மும் மற்றும் தேசம் முழுவதும் பேசுவதன் மூலமுமாக அவ்வாறு செய்கிறார். கடைசி நாட்களில் இது தேவனின் கிரியையாயி ருக்கிறது; பூமியை வார்த்தைகளின் உலகமாக மாற்றுவதற்காக மட்டுமே அவர் பேசுகிறார், இதனால் ஒவ்வொரு நபரும் அவ ருடைய வார்த்தைகளால் வழங்கப்படுகிறான் மற்றும் ஒளியூட் டப்படுகிறான், அதினால் மனிதனின் ஆவி விழித்தெழுகிறது மற்றும் அவன் தரிசனங்களைக் குறித்தத் தெளிவையும் பெறு கிறான். கடைசி நாட்களின் போது, மாம்சமாகிய தேவன் வார்த் தைகளைப் பேசுவதற்காக பூமிக்கு பிரதானமாக வந்திருக்கிறார். இயேசு வந்தபோது, அவர் பரலோகராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பரப்பினார், மேலும் தாம் சிலுவையில் அறையப்பட்டதன் மூலம் மீட்பின் கிரியையை அவர் நிறைவேற்றினார். அவர் நியாயப்பிரமாண யுகத்திற்கு ஒரு முடிவைக் கொண்டுவந்து

பழையவை அனைத்தையும் ஒழித்தார். இயேசுவின் வருகை நியாயப்பிரமாண யுகத்தை முடித்து, கிருபையின் யுகத்தை அறிமுகப்படுத்தியது; கடைசி நாட்களில் மாம்சமாகிய தேவனின் வருகை கிருபையின் யுகத்திற்கு ஒரு முடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அவர் பிரதானமாக அவருடைய வார்த்தைகளைப் பேசுவதற்கும், மனிதனை பரிபூரணமாக்குவதற்கும், ஒளியூட்டி மனிதனை பிரகாசிப்பிக்கச் செய்வதற்கும், மற்றும் மனிதனின் இருதயத்திற்குள் உள்ள தெளிவற்ற தேவனின் இடத்தை அகற்றுவதற்குமே வந்திருக்கிறார். இயேசு வந்தபோது அவர் செய்த கிரியையின் கட்டம் இதுவல்ல. இயேசு வந்தபோது, அவர் பல அற்புதங்களைச் செய்தார், பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்தினார், பிசாசுகளைத் துரத்தினார், மற்றும் சிலுவையில் அறையப்படுதல் என்னும் மீட்பின் கிரியையைச் செய்தார். இதன் விளைவாக, ஜனங்களின் கருத்துக்களில் தேவன் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். இயேசு வந்தபோது, மனிதனின் இதயத்திலிருந்து தெளிவற்ற தேவனுடைய உருவத்தை அகற்றும் கிரியையை அவர் செய்யவில்லை; அவர் வந்தபோது, பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்தினார், பிசாசுகளைத் துரத்தினார், பரலோகராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பரப்பினார் மற்றும் அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். ஒருபுறம், கடைசி நாட்களின் போது தேவனுடைய மனித அவதாரமானது மனிதனின் கருத்துக்களில் தெளிவற்ற தேவன் வைத்திருந்த இடத்தை நீக்குகிறது, இதன் நிமித்தம் மனிதனின் இதயத்தில் தெளிவற்ற தேவனின் உருவம் இனி இருக்காது. அவரது உண்மையான வார்த்தைகள் மற்றும் உண்மையான கிரியை, எல்லா தேசங்களிலுமுள்ள அவரது செயல்பாடு மற்றும் மனிதர்களிடையே அவர் செய்யும் மிகவும் உண்மையான மற்றும் இயல்பான கிரியை ஆகியவற்றின் மூலம், அவர் தேவனுடைய யதார்த்தத்தை மனிதனுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறார், மேலும் மனிதனின் இதயத்தில் உள்ள தெளிவற்ற தேவனின் இடத்தை நீக்குகிறார். மறுபுறம், மனிதனை முழுமையாக்குவதற்கும், எல்லாவற்றையும்

நிறைவேற்றுவதற்கும் தேவன் தம்முடைய மாம்சத்தால் பேசப் படும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார். கடைசி நாட்களின் போது தேவன் நிறைவேற்றும் கிரியை இதுதான்.

நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்ன:

1. தேவனுடைய கிரியையானது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட் டது அல்ல, அதைப் பற்றிய கருத்துக்களை நீங்கள் வளர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது.

2. மாம்சமாகிய தேவன் இந்த நேரத்தில் செய்ய வந்திருக்கிற முக்கியமான கிரியையை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அவர் பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்தவோ, அல்லது பிசா சுகளைத் துரத்தவோ, அல்லது அற்புதங்களைச் செய்யவோ வரவில்லை, மேலும் மனந்திரும்புதலின் சுவிசேஷத்தை பரப் பவோ, அல்லது மனிதனுக்கு மீட்பை வழங்கவோ அவர் வரவில்லை. ஏனெனில், இயேசு ஏற்கனவே இந்தக் கிரியையைச் செய்துவிட் டார், மேலும் தேவன் அதே கிரியையை மீண்டும் செய்வதில்லை. இன்று, கிருபையின் யுகத்தினை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வரவும், மற்றும் கிருபையின் யுகத்திலுள்ள அனைத்து நடை முறைகளையும் துரத்தவுமே தேவன் வந்திருக்கிறார். நடைமுறை தேவன் அவர் உண்மையானவர் என்பதைக் காண்பிக்கவே முக் கியமாக வந்துள்ளார். இயேசு வந்தபோது, அவர் சில வார்த் தைகளைப் பேசினார்; அவர் முதன்மையாக அற்புதங்களைக் காண்பித்தார், அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் செய் தார், பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்தினார், பிசாசுகளைத் துரத் தினார், இல்லையெனில் ஜனங்களை நம்ப வைக்கவும், அவர் உண்மையிலேயே தேவன்தான் என்பதையும், அவர் ஒரு உணர்ச் சிவசப்படாத அமைதியான தேவன் என்பதையும் காணும்ப டிக்கு தீர்க்கதரிசனங்களை உரைத்தார். இறுதியில், அவர் சிலு வையில் அறையப்படுதல் என்னும் கிரியையையும் செய்து முடித்தார். இன்றைய தேவன் அடையாளங்களையும் அதிசயங் களையும் காண்பிப்பதில்லை, பிணியாளிகளைக் குணமாக்கி பிசாசுகளைத் துரத்துவதில்லை. இயேசு வந்தபோது, அவர் செய்த

கிரியை தேவனின் ஒரு பகுதியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது, ஆனால் இந்த நேரத்தில் அவர் செய்யவேண்டியதாயிருக்கிற கிரியையின் கட்டத்தைச் செய்யும்படிக்கு வந்திருக்கிறார், ஏனெனில் தேவன் அதே கிரியையை மீண்டும் செய்வதில்லை; அவர் எப்போதும் புதியவராக இருக்கிற தேவன், ஒருபோதும் பழையவர் அல்ல, ஆகவே இன்று நீ பார்ப்பது யாவும் நடைமுறை தேவனுடைய வார்த்தைகளும் கிரியையுமே ஆகும்.

கடைசி நாட்களில் மாம்சமான தேவன், அவருடைய வார்த்தைகளைப் பேசுவதற்கும், மனிதனின் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்தையும் விளக்குவதற்கும், மனிதன் பிரவேசிக்க வேண்டியதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கும், தேவனுடைய செயல்களை மனிதனுக்குக் காண்பிப்பதற்கும், மனிதனுக்குத் தேவனுடைய ஞானம், சர்வவல்லமை மற்றும் அற்புதத்தன்மை ஆகியவற்றைக் காண்பிப்பதற்காகவும் முக்கியமாக வந்திருக்கிறார். தேவன் பேசுகிற பல வழிகளில், மனிதன் தேவனுடைய மேன்மையையும், தேவனுடைய மகத்துவத்தையும், மேலும், தேவனுடைய தாழ்மையையும் மறைவான தன்மையையும் காண்கிறான். தேவன் உயர்ந்தவராக இருக்கிறார் என்பதை மனிதன் காண்கிறான், ஆனால் அவர் தாழ்மையுள்ளவராகவும் மறைக்கப்பட்டவராகவும் இருக்கிறார், மற்றும் எல்லாரிலும் சிறியவராக மாறக்கூடியவராகவும் இருக்கிறார். அவருடைய சில வார்த்தைகள் ஆவியானவரின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து நேரடியாகவும், சில வார்த்தைகள் நேரடியாக மனிதனின் கண்ணோட்டத்திலிருந்தும், சில வார்த்தைகள் மூன்றாம் நபரின் கண்ணோட்டத்திலிருந்தும் பேசப்படுகின்றன. இதில், தேவனுடைய கிரியையின் முறையானது பெரிதும் மாறுபடுகிறது என்பதைக் காணலாம், மேலும் இதை வார்த்தைகள் மூலமாகத்தான் மனிதனைப் பார்க்கும்படிக்கு அவர் அனுமதிக்கிறார். கடைசி நாட்களின் தேவனுடைய கிரியை இயல்பானது மற்றும் உண்மையானது, ஆகவே கடைசி நாட்களில் உள்ள ஜனக்கூட்டம் அனைத்து மாபெரும் சோதனைகளுக்கும் உட்படுத்தப்படுகிறார்கள். தேவனுடைய

இயல்பு நிலை மற்றும் யதார்த்தத்தின் காரணமாக, எல்லா ஜனங்களும் இத்தகைய சோதனைகளுக்கு மத்தியில் பிரவேசித்திருக்கிறார்கள்; மனிதன் தேவனுடைய சோதனைகளில் இறங்கியிருப்பதற்கான காரணம் தேவனுடைய இயல்பு மற்றும் யதார்த்தமே ஆகும். இயேசுவின் யுகத்தில், எந்தவிதமான கருத்துக்களும் அல்லது சோதனைகளும் இல்லை. ஏனென்றால் இயேசு செய்த பெரும்பாலான கிரியைகள் மனிதனின் கருத்துக்களோடு ஒத்துப்போனதால், ஜனங்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள், அவர்களுக்கு அவரைப் பற்றி எந்தக் கருத்துக்களும் இல்லை. மனிதன் எதிர்கொள்கிற இன்றைய சோதனைகள் மிகப் பெரியது, இந்த ஜனங்கள் பெரும் உபத்திரவத்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்று கூறப்படும் போது, குறிப்பிடப்படும் உபத்திரவம் இதுதான். இன்று, தேவன் இந்த ஜனங்களில் உண்டான விசுவாசம், அன்பு, துன்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வது, மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றைப் பேசுகிறார். கடைசி நாட்களில் மாம்சத்தில் வந்த தேவனால் பேசப்பட்ட வார்த்தைகள் மனிதனின் சுபாவம் மற்றும் சாராம்சம், மனிதனின் நடத்தை மற்றும் இன்று மனிதன் பிரவேசிக்க வேண்டியவை ஆகியவற்றுக்கு ஏற்ப பேசப்படுகின்றன. அவரது வார்த்தைகள் உண்மையானவை மற்றும் இயல்பானவை: அவர் நாளைய தினத்தைப் பற்றி பேசுவதுமில்லை, நேற்றைய தினத்தைத் திரும்பிப் பார்ப்பதுமில்லை; இன்று பிரவேசிக்க வேண்டிய, நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய, மற்றும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியவற்றை மட்டுமே அவர் பேசுகிறார். இன்றைய நாளில், அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பிக்கவும், பிசாசுகளைத் துரத்தவும், பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்தவும், பல அற்புதங்களைச் செய்யவும் கூடிய ஒரு நபர் வெளிவர வேண்டுமானால், அவர்கள் வந்திருக்கிற இயேசு என்று கூறினால், இது இயேசுவைப் பின்பற்றும் அசுத்த ஆவிகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட போலியானவர்களாக இருப்பார்கள். இதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்! தேவன் முன்னமே செய்த கிரியையை மீண்டும் செய்வதில்லை. இயேசுவின் கிரியையின்

கட்டம் ஏற்கனவே முடிந்துவிட்டது, தேவன் மீண்டும் ஒருபோதும் அந்தக் கிரியையின் கட்டத்தை மேற்கொள்ள மாட்டார். தேவனுடைய கிரியை மனிதனின் கருத்துக்களுடன் முரண்பட்டவையாகும்; எடுத்துக்காட்டாக, பழைய ஏற்பாடு ஒரு மேசியாவின் வருகையை முன்னறிவித்தது, இந்த தீர்க்கதரிசனத்தின் விளைவாக இயேசுவின் வருகை இருந்தது. இது ஏற்கனவே நடந்தேறியதால், வேறொரு மேசியா மீண்டும் வருவது என்பது தவறாக இருந்திருக்கும். இயேசு ஏற்கனவே ஒரு முறை வந்துவிட்டார், இந்த முறை இயேசு மீண்டும் வருகிறாரானால் அது தவறாக இருந்திருக்கும். ஒவ்வொரு யுகத்திற்கும் ஒரு பெயர் உள்ளது, மேலும் ஒவ்வொரு பெயரிலும் அந்த யுகத்தின் குணாதிசயம் உள்ளது. மனிதனின் கருத்துக்களில், தேவன் எப்போதும் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பிக்க வேண்டும், எப்போதும் பிணியாளிகளைக் குணமாக்கி, பிசாசுகளைத் துரத்த வேண்டும், எப்போதும் இயேசுவைப் போலவே இருக்க வேண்டும். இருப்பினும் இந்தக் காலத்தில், தேவன் அப்படி இல்லவே இல்லை. கடைசி நாட்களின் போது, தேவன் இன்னும் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பித்து, பிசாசுகளைத் துரத்தி, பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்தினார் என்றால்—அதாவது அவர் இயேசுவைப் போலவே செய்திருந்தால்—தேவன் அவர் முன்னமே செய்த அதே கிரியையை மீண்டும் செய்கிறவராக இருப்பார், அப்படி அவர் செய்வாரானால், இயேசு முன்னமே செய்து முடித்த கிரியையில் முக்கியத்துவம் அல்லது மதிப்பு இருக்காது. இவ்வாறு, ஒவ்வொரு யுகத்திலும் தேவன் ஒரு கட்ட கிரியையை செய்கிறார். அவருடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டமும் முடிந்ததும், அது வெகு விரைவில் அசுத்த ஆவிகளால் பின்பற்றப்படுகிறது, மேலும் சாத்தான் தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றத் தொடங்கியதும், தேவன் வேறு முறைக்கு மாறுகிறார். தேவன் தனது வேலையின் ஒரு கட்டத்தை முடித்தவுடன், அது அசுத்த ஆவிகளால் பின்பற்றப்படுகிறது. நீங்கள் இதைப் பற்றிய விஷயத்தில் தெளிவாக இருக்க வேண்

டும். இன்று தேவனுடைய கிரியையானது இயேசுவின் கிரியையிலிருந்து ஏன் வேறுபட்டதாய் இருக்கிறது? இன்று தேவன் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பித்து, பிசாசுகளைத் துரத்தி, பிணியாளிகளைக் குணமாக்காதது ஏன்? இயேசுவின் கிரியை நியாயப்பிரமாண யுகத்தின் போது செய்யப்பட்ட கிரியையை போலவே இருந்திருந்தால், அவர் கிருபையின் யுகத்தின் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியிருக்க முடியுமா? அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிரியையைச் செய்து முடித்திருக்க முடியுமா? நியாயப்பிரமாண யுகத்தைப் போலவே, இயேசு தேவாலயத்திற்குள் பிரவேசித்து ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடித்திருந்தால், அவர் யாராலும் துன்புறுத்தப்படாமல் அனைவராலும் அரவணைக்கப்பட்டிருப்பார். அப்படியானால், அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டிருக்க முடியுமா? அவர் மீட்பின் கிரியையை முடித்திருக்க முடியுமா? கடைசி நாட்களில் மாம்சமாக வந்த தேவன் இயேசுவைப் போலவே அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பிப்பாரானால் என்ன பயன்? கடைசி நாட்களில் தேவன் தனது கிரியையின் மற்றொரு பகுதியைச் செய்தால் மட்டுமே, அவருடைய நிர்வாகத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒருவராலேயே தேவனைப் பற்றிய ஆழமான அறிவைப் பெற முடியும், அப்போதுதான் தேவனுடைய ஆளுகையின் திட்டம் செய்து முடிக்கப்பட முடியும்.

கடைசி நாட்களின் போது, தேவன் தம்முடைய வார்த்தைகளைப் பேசுவதற்காக முக்கியமாக வந்திருக்கிறார். அவர் ஆவியானவரின் கண்ணோட்டத்திலிருந்தும், மனிதனின் கண்ணோட்டத்திலிருந்தும், மற்றும் மூன்றாம் நபரின் கண்ணோட்டத்திலிருந்தும் பேசுகிறார்; அவர் வெவ்வேறு வழிகளில் பேசுகிறார், ஒரு காலத்திற்கு ஒரு வழியைப் பயன்படுத்துகிறார், மேலும் மனிதனின் கருத்துக்களை மாற்றவும், தெளிவற்ற தேவனின் உருவத்தை மனிதனின் இதயத்திலிருந்து அகற்றவும் அவர் பேசும் முறையைப் பயன்படுத்துகிறார். இதுதான் தேவனால் செய்யப்படுகிற முக்கியமான கிரியையாகும். பிணியாளிகளைக்

குணப்படுத்தவும், பிசாசுகளைத் துரத்தவும், அற்புதங்களைச் செய்யவும், மனிதனுக்கு உலகப்பிரகரமான பொருட்களின் ஆசீர்வாதங்களை வழங்கவும் தேவன் வந்திருக்கிறார் என்று மனிதன் நம்புவதால், இதுபோன்றவற்றை அகற்றுவதற்காக தேவன் இந்தக் கட்ட கிரியையை—அதாவது மனிதனின் கருத்துக்களி லிருந்து இந்தக் காரியங்களை நீக்குவதற்காகச் சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையைச் செய்கிறார்—இதன்மூலம் தேவ னுடைய யதார்த்தத்தையும் மற்றும் இயல்பான தன்மையையும் மனிதன் அறிந்துகொள்ளலாம், இயேசுவின் உருவம் அவனு டைய இருதயத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டு, தேவனுடைய புதிய உருவத்தால் மாற்றப்படலாம். மனிதனுக்குள் தேவனுடைய உரு வம் பழையதாக மாறியதும், அது ஒரு விக்கிரமாக மாறுகிறது. இயேசு வந்து அந்தக் கட்ட கிரியையைச் செய்தபோது, அவர் தேவனை முழுவதுமாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை. அவர் சில அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் செய்தார், சில வார்த்தைகளைப் பேசினார், இறுதியில் சிலுவையில் அறையப் பட்டார். அவர் தேவனுடைய ஒரு பகுதியைப் பிரதிநிதித்து வப்படுத்தினார். எல்லாமுமாக இருக்கிற தேவனுடைய எல்லா வற்றையும் அவரால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியவில்லை, மாறாக தேவனுடைய கிரியையின் ஒரு பகுதியைச் செய்வதில் அவர் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். ஏனென்றால், தேவன் மிகவும் பெரியவர், அதிசயமானவர், அவர் புரிந்து கொள்ளப்பட முடியாதவர், ஏனென்றால் ஒவ்வொரு யுகத்தி லும் தேவன் தம்முடைய கிரியையின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே செய்கிறார். இந்த யுகத்தில் தேவன் செய்த கிரியை முக்கியமாக மனிதனின் வாழ்க்கைக்கான வார்த்தைகளை வழங்குவதாகும், மனிதனின் சுபாவம், சாராம்சம் மற்றும் அவனுடைய சீர்கெட்ட மனநிலை ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துதல், மேலும் மத கருத் துக்கள், பழமையான சிந்தனை, காலாவதியான சிந்தனை மற்றும் மனிதனின் அறிவு மற்றும் கலாச்சாரம் ஆகியவற்றை நீக்குதல் ஆகும்; தேவனுடைய வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்தப்படுவதன்

மூலம் மனிதனின் அறிவும் கலாச்சாரமும் சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும். கடைசி நாட்களில், மனிதனைப் பரிபூரணமாக்கு வதற்குத் தேவன் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் பயன்படுத்துவதில்லை மாறாக வார்த்தைகளைப் பயன்படுத் துகிறார். மனிதனை வெளிப்படுத்தவும், மனிதனை நியாயந்தீர்க் கவும், மனிதனை சிட்சிக்கவும், மனிதனை பரிபூரணமாக்கவும் அவர் தமது வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார், இதனால் தேவனுடைய வார்த்தைகளில், மனிதன் தேவனுடைய ஞானத் தையும் அழகையும் காண்கிறான், மேலும் தேவனுடைய மன நிலையைப் புரிந்துகொள்கிறான், தேவனுடைய வார்த்தைக ளின் மூலம் மனிதன் தேவனின் செயல்களைக் காண்கிறான். நியாயப்பிரமாண யுகத்தின் போது, யேகோவா மோசேயை எகிப்திலிருந்து தனது வார்த்தைகளால் அழைத்துச் சென்றார், இஸ்ரவேலர்களிடம் சில வார்த்தைகளைப் பேசினார்; அந்த காலத்தில், தேவனுடைய செயல்களில் ஒரு பகுதி தெளிவுப டுத்தப்பட்டது, ஆனால் மனிதனின் திறமை மட்டுப்படுத்தப் பட்டதாலும், அவனுடைய அறிவை முழுமையாக்க எதுவும் செய்ய முடியாததினாலும், தேவன் தொடர்ந்து பேசினார் மற் றும் கிரியையைச் செய்தார். கிருபையின் யுகத்தில், மனிதன் தேவனுடைய செயல்களில் ஒரு பகுதியை மீண்டும் ஒரு முறைப் பார்த்தான். இயேசு அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பிக்கவும், பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்தவும், பிசாசுக ளைத் துரத்தவும், சிலுவையில் அறையப்படவும் முடிந்தது, மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு அவர் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டு மனி தனுக்கு முன்பாக மாம்சத்தில் தோன்றினார். மனிதனுக்கு தேவனைப் பற்றி இதைவிட வேறு எதுவும் தெரியாது. தேவனால் மனிதனுக்கு எந்த அளவுக்குக் காண்பிக்கப்பட்டதோ அந்த அள வுக்கு மனிதனுக்குத் தெரியும், தேவன் மனிதனுக்கு ஒன்றும் காண்பிக்கவில்லை என்றால், அந்த அளவே தேவனைப் பற் றிய மனிதனின் வரம்பிடுதல் இருந்திருக்கும். இவ்வாறு, தேவன் தொடர்ந்து செயல்படுகிறார், இதனால் தேவனைப் பற்றிய மனி

தனின் அறிவு ஆழமடையக்கூடும், இதனால் மனிதன் படிப்படியாகத் தேவனுடைய சாராம்சத்தை அறிந்து கொள்ளலாம். கடைசி நாட்களில், தேவன் மனிதனைப் பரிபூரணமாக்க தனது வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார். உன் சீர்கெட்ட மனநிலையானது தேவனுடைய வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது, மேலும் உன் மதக் கருத்துக்கள் தேவனுடைய யதார்த்தத்தால் மாற்றப்படுகின்றன. கடைசி நாட்களில் மாம்சத்தில் அவதரித்த தேவன் “வார்த்தை மாம்சமாகிறது, வார்த்தை மாம்சத்தில் வருகிறது, மற்றும் வார்த்தை மாம்சத்தில் தோன்றுகிறது” என்கிறதான வார்த்தைகளை நிறைவேற்றவே முக்கியமாக வந்துள்ளார், இதைக் குறித்து உங்களுக்கு முழுமையான அறிவு இல்லையென்றால், பிறகு உங்களால் உறுதியாக நிற்கமுடியாமல் போகும். கடைசி நாட்களில், தேவன் முதன்மையாக ஒரு கட்ட வேலையை நிறைவேற்ற விரும்புகிறார், அதில் வார்த்தை மாம்சத்தில் தோன்றும், இது தேவனுடைய ஆளுகைத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். எனவே, உங்கள் அறிவு தெளிவாக இருக்க வேண்டும்; தேவன் எவ்வாறு செயல்படுகிறார் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், மனிதன் தன்னை வரையறுக்க தேவன் அனுமதிக்கவில்லை. கடைசி நாட்களின் போது தேவன் இந்த கிரியையைச் செய்யவில்லை என்றால், அவரை பற்றிய மனிதனின் அறிவு மேலும் அதிகரித்துச் செல்ல முடியாது. தேவனால் சிலுவையில் அறையப்பட முடியும், சோதோமை அழிக்க முடியும் என்பதையும், இயேசு மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டு பேதுருவுக்குத் தரிசனமாக முடியும் என்பதையும் மட்டுமே நீ அறியமுடியும். ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்ற முடியும், மனிதனை ஜெயங்கொள்ள முடியும் என்று நீ ஒருபோதும் சொல்ல மாட்டாய். தேவனுடைய வார்த்தைகளை அனுபவிப்பதன் மூலம் மட்டுமே நீ அத்தகைய அறிவைப் பற்றிப் பேச முடியும், மேலும் நீங்கள் அனுபவிக்கும் தேவனுடைய கிரியைகள் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவு முழுமையாக அவரைப் பற்றிய உங்கள் அறிவு மாறும். அப்போதுதான் நீ

உன் சொந்தக் கருத்துக்களுக்குள் தேவனை வரையறுப்பதை நிறுத்துவாய். மனிதன் தேவனுடைய கிரியையை அனுபவிப்பதன் மூலம் அறிந்துகொள்கிறான்; தேவனை அறிய வேறு சரியான வழி இல்லை. இன்று, அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் பெரும் பேரழிவுகளின் காலத்தையும் காணக் காத்திருப்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்யாத பலர் உள்ளனர். நீ தேவனை நம்புகிறாயா, அல்லது பெரிய பேரழிவுகளை நம்புகிறாயா? பெரிய பேரழிவுகள் வரும்போது அது மிகவும் தாமதமாகிவிடும், மேலும் பெரிய பேரழிவுகளை தேவன் அனுப்பவில்லை என்றால், அவர் பிறகு தேவன் இல்லை அல்லவா? நீ அடையாளங்களை யும் அதிசயங்களையும் நம்புகிறாயா, அல்லது தேவனை நம்புகி றாயா? இயேசு மற்றவர்களால் பரியாசம் பண்ணப்பட்டபோது அவர் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பிக்க வில்லை, ஆனாலும் அவர் தேவனாக இல்லையா? நீ அடை யாளங்களையும் அதிசயங்களையும் நம்புகிறாயா அல்லது தேவ னுடைய சாராம்சத்தை நம்புகிறாயா? தேவன் மீதான விசுவாசம் பற்றிய மனிதனின் கருத்துக்கள் தவறானவை! நியாயப்பிரமாண யுகத்தில் யேகோவா பல வார்த்தைகளைப் பேசினார், ஆனால் இன்றும் அவற்றில் சில இன்னும் நிறைவேறவேண்டியதாக இருக் கிறது. யேகோவா தேவனாயிருக்கவில்லை என்று நீ சொல்ல முடியுமா?

இன்று, உங்கள் அனைவருக்கும் தெளிவாக இருக்க வேண் டிய காரியம் என்னவென்றால், தேவனால் நிறைவேற்றப்பட்ட “வார்த்தை மாம்சமாகிறது” என்பதுதான் முக்கியமாக கடைசி நாட்களில் உண்மையாக இருக்கிறது. பூமியில் அவர் செய்த உண்மையான கிரியையின் மூலம், மனிதன் அவரை அறிந்து கொள்ளவும் அவருடன் ஈடுபடவும், மற்றும் அவருடைய உண் மையான செயல்களைக் காணவும் செய்கிறார். அவரால் அடை யாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பிக்க முடிகிறது என் பதையும், அவ்வாறு செய்ய முடியாத காலங்களும் உள்ளன என்பதை அவர் மனிதனைத் தெளிவாகக் காணும்படிச் செய்கி

றார்; இது யுகத்தைப் பொறுத்தது. இதிலிருந்து, அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பிக்க தேவன் இயலாதவர் அல்ல என்பதை நீ கண்டுகொள்ளலாம், மாறாக செய்ய வேண்டிய கிரியைக்கு ஏற்பவும், யுகத்திற்கு ஏற்பவும் அவர் செயல்படும் முறையை மாற்றுகிறார். தற்போதைய கிரியையின் கட்டத்தில், அவர் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பிக்கவில்லை; இயேசுவின் யுகத்தில் அவர் சில அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பித்தார், ஏனென்றால் அந்த யுகத்தில் அவருடைய கிரியை வேறுபட்டதாய் இருந்தது. தேவன் இன்று அந்தக் கிரியையைச் செய்யவில்லை, அவரால் சில அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பிக்க இயலாது என்று சிலர் நம்புகிறார்கள், இல்லையென்றால் அவர் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பிக்காவிட்டால், அவர் தேவன் அல்ல என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அது தவறானதல்லவா? தேவனால் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பிக்க முடியும், ஆனால் அவர் வேறு யுகத்தில் கிரியை செய்கிறார், எனவே அவர் அத்தகைய கிரியையைச் செய்வதில்லை. ஏனென்றால் இது ஒரு வேறுபட்ட யுகம், இது தேவனுடைய கிரியையின் வேறுபட்ட கட்டமாக இருப்பதால், தேவனால் தெளிவுபடுத்தப்பட்ட செயல்களும் வேறுபட்டவையாக இருக்கின்றன. தேவன் மீதான மனிதனின் நம்பிக்கை என்பது அடையாளங்கள் மற்றும் அதிசயங்கள் மீதான நம்பிக்கை அல்ல, அற்புதங்கள் மீதான நம்பிக்கையும் அல்ல, மாறாக புதிய யுகத்தில் அவருடைய உண்மையான கிரியையின் மீதான நம்பிக்கையாகும். தேவன் செயல்படும் முறையின் மூலம் மனிதன் தேவனை அறிந்துகொள்கிறான், இந்த அறிவு மனிதனில் தேவன் மீது விசுவாசத்தை ஏற்படுத்துகிறது, அதாவது தேவனுடைய கிரியை மற்றும் செயல்களில் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகிறது. இந்தக் கட்ட கிரியையில், தேவன் முக்கியமாகப் பேசுகிறார். அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண காத்திருக்க வேண்டாம்; நீ எதையும் காண மாட்டாய்! ஏனென்றால், நீ கிருபையின் யுகத்தில் பிறக்

கவில்லை. நீ கிருபையின் யுகத்தில் இருந்திருந்தால், நீ அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் கண்டிருக்கலாம், ஆனால் நீ கடைசி நாட்களில் பிறந்திருக்கிறாய், எனவே நீ தேவனுடைய யதார்த்தத்தையும் இயல்பையும் மட்டுமே காண முடியும். கடைசி நாட்களில் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட இயேசுவைக் காண எதிர்பார்க்க வேண்டாம். எந்தவொரு சாதாரண மனிதரிடமிருந்தும் வேறுபடாத மாம்சத்தில் வந்த நடைமுறை தேவனை மட்டுமே நீ காண முடியும். ஒவ்வொரு யுகத்திலும், தேவன் வெவ்வேறு செயல்களைச் செய்கிறார். ஒவ்வொரு யுகத்திலும், அவர் தேவனுடைய செயல்களின் தெளிவான பகுதியை உருவாக்குகிறார், மேலும் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் உள்ள கிரியையானது தேவனுடைய மனநிலையின் ஒரு பகுதியையும், தேவனுடைய செயல்களில் ஒரு பகுதியையும் குறிக்கிறது. அவர் செய்யும் செயல்கள் அவர் கிரியை செய்யும் யுகத்திற்கு ஏற்ப வேறுபடுகின்றன, ஆனால் அவை அனைத்தும் மனிதனுக்கு தேவனைப் பற்றிய ஆழமான அறிவைக் கொடுக்கின்றன, தேவன் மீதுள்ள விசுவாசம் உண்மையானது, மேலும் அது நடைமுறைக்கேற்றதாகும். தேவனுடைய எல்லா செயல்கள் நிமித்தமும் மனிதன் தேவனை விசுவாசிக்கிறான், ஏனென்றால் தேவன் மிகவும் அதிசயமானவர், மிகப் பெரியவர், ஏனென்றால் அவர் சர்வவல்லமையுள்ளவர், ஆராய்ந்து புரிந்துகொள்ள முடியாதவர். தேவன் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் செய்யக்கூடியவராகவும், பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்தவும், பிசாசுகளைத் துரத்தவும் கூடியவராக இருப்பதினால் நீ அவரை விசுவாசிக்கிறாய் என்றால், உன் பார்வை தவறானது, மேலும் சில ஜனங்கள் உன்னிடம், “அசுத்த ஆவிகளும் இதுபோன்ற காரியங்களைச் செய்யக் கூடுமல்லவா?” என்று கூறுவார்கள். இது தேவனுடைய உருவத்தைச் சாத்தானின் உருவத்துடன் குழப்பமடையச் செய்யவில்லையா? இன்று, தேவன் மீது மனிதன் விசுவாசம் வைப்பது அவருடைய பல கிரியைகளாலும், அவர் செய்யும் பெரும் காரியங்களாலும், அவர் பேசும் பல வழிகளாலும்தான்.

மனிதனை ஜெயங்கொண்டு அவனைப் பரிபூரணமாக்க தேவன் தமது வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார். மனிதன் தேவனு டைய பல செயல்கள் நிமித்தம் அவரை விசுவாசிக்கிறான், அவரால் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பிக்க முடிகிறது என்பதால் அல்ல; ஜனங்கள் தேவனுடைய செயல் களைக் காண்பதால் மட்டுமே அவரை அறிந்து கொள்கிறார் கள். தேவனுடைய உண்மையான செயல்கள், அவர் எவ்வாறு செயல்படுகிறார், அவர் என்னவிதமான ஞானமான முறைக ளைப் பயன்படுத்துகிறார், எப்படி பேசுகிறார், மனிதனை எவ் வாறு பரிபூரணமாக்குகிறார் என்பதை அறிந்து கொள்வதன் மூலம் மட்டுமே—அதாவது அவர் எதை விரும்புகிறார், அவர் எதை வெறுக்கிறார், மற்றும் மனிதனின் மீது அவர் எவ்வாறு செயல்படுகிறார் என்கிறதான இந்த அம்சங்களை அறிந்து கொள்வதன் மூலம் மட்டுமே—தேவனுடைய யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொண்டு அவருடைய மனநிலையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். தேவனுடைய விருப்பு வெறுப்புகளைப் புரிந்துகொள் வதன் மூலம், நீ நேர்மறையான மற்றும் எதிர்மறையானவற்றை வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியும், மேலும் தேவனைப் பற்றிய உன் அறிவின் மூலம் உன் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் காணப்ப டுகிறது. சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், நீ தேவனுடைய கிரியையைப் பற்றிய அறிவை அடைய வேண்டும், மேலும் தேவனை விசுவாசிப்பது பற்றிய உன்னுடைய பார்வைகளை நேராக வைக்க வேண்டும்.

மனிதன் கற்பனை செய்வதைப் போலவே தேவனுடைய கிரியை எளிமையானதா?

தேவனை விசுவாசிக்கின்ற நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த இறுதி நாட்களில் தேவனுடைய கிரியையையும் இன்று அவர் உங்களில் நடப்பிக்கிற அவரது திட்டத்தின் செயலையும் பெற்றுக்கொண்டதன் மூலம் நீங்கள் அடைந்த பெரிதான உயர்வையும் இரட்சிப்பையும் நீங்கள் உண்மையில் எவ்வாறு பெற்றுக்கொண்டீர்கள் என்பதைக் குறித்துப் பெருமைப்பட வேண்டும். இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் தேவன் செய்கின்ற அவரது ஊழியத்தின் தனித்த கவனமாக இந்த ஜனக்கூட்டத்தை உருவாக்கியுள்ளார். அவர் தனது இதயத்தின் இரத்தம் முழுவதையும் உங்களுக்காகப் பலியாகச் செலுத்தியுள்ளார், இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஆவியானவர் செய்த எல்லாக் கிரியையையும் மீட்டு உங்களிடம் கொடுத்துள்ளார். அதனாலேயே நீங்கள் பாக்கியம் பெற்றவர்கள். மேலும் அவர் தனது மகிமையை அவர் தேர்ந்தெடுத்த ஜனமான இஸ்ரவேல் மக்களிடமிருந்து எடுத்து உங்களிடம் கொடுத்துள்ளார். அவர் தனது திட்டத்தின் நோக்கத்தை முழுமையாக இந்த ஜனக்கூட்டத்தின் மூலமாகவே வெளிப்படுத்துவார். எனவே தேவனின் சுதந்தரத்தைப் பெறப்போகின்றவர்கள் நீங்களே, அது மாத்திரமல்ல தேவனின் மகிமைக்கான வாரிசுகளும் நீங்களே. உங்களுக்கு ஒருவேளை “அதிசீக்கிரத்தில் நீங்கும் இலேசான நம்முடைய உபத்திரவம் மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிமையை உண்டாக்குகிறது.” என்ற வசனம் நினைவுக்கு வரலாம். நீங்கள் அனைவரும் இந்த வார்த்தைகளை இதற்கு முன்பு கேட்டிருப்பீர்கள், ஆனால் நீங்கள் எவருமே அதன் உண்மையான அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இன்று உங்களுக்கு அதன் உண்மையான முக்கியத்துவத்தைக் குறித்து ஆழமான ஒரு தெளிவு உள்ளது. இந்த வார்த்தைகள் தேவனால் இறுதி நாட்களில் நிறைவேற்றப்படும், குறிப்பாகக் கிறிஸ்துவுக்காக அந்த சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தால் அது இருக்கும்

தேசத்தில் கொடூரமாகத் துன்புறுத்தப்பட்டவர்களிடம் அது நிறைவேறும். அந்தச் சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பம் தேவனைத் துன்புறுத்துகின்றது, அது தேவனின் எதிரியாக இருக்கின்றது, எனவே இந்தத் தேசத்தில் தேவனை விசுவாசிக்கின்றவர்கள் யாவரும் அவமானத்திற்கும் ஒடுக்குமுறைக்கும் உட்படுத்தப்படுவார்கள், இதன் மூலம் இந்த வார்த்தைகள் இந்த ஜனக்கூட்டமாகிய உங்களிடத்தில் நிறைவேறுகின்றது. ஏனென்றால் அது தேவனை எதிர்க்கின்ற ஒரு தேசத்திலேயே அலைந்து திரிகின்றது. தேவனின் அனைத்து கிரியைகளும் மிகப்பெரிய இடையூறுகளைச் சந்திக்கின்ற காரணத்தால் அவரின் வார்த்தைகளை நிறைவேற்ற அதிகக் காலம் எடுத்துக்கொள்கிறது, அந்தப்படியே மக்கள் தேவ வார்த்தையின் மூலம் சுத்திகரிக்கப்படுகின்றார்கள், இதுவும் பாடுகள் அனுபவிப்பதன் ஒரு பங்காகும். அந்தச் சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பம் இருக்கின்ற தேசத்தில் தனது கிரியையை நடப்பிப்பது தேவனுக்கு மிகக் கடினமாகும், ஆனால் இந்தக் கடினத்தினூடாகவே தனது ஒரு கட்டக் கிரியையைத் தேவன் செய்கின்றார், அது அவரது ஞானத்தையும் அதிசயமான கிரியைகளையும் வெளிப்படுத்துவதோடு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி இந்த மக்கள் கூட்டத்தை முழுமையாக்குவதுமாகும். மக்களின் பாடுகளினூடாகவும், அவர்களின் திறமையினூடாகவும் அனைத்து சாத்தானுக்கேதுவான மனநிலைக்கு ஊடாகவுமே தேவன் தனது தூய்மைப்படுத்துதல் மற்றும் ஆதாயப்படுத்துதல் பணியைச் செய்கிறார். இதன் மூலம் அவர் மகிமையடைந்து அவரது செயல்களுக்குச் சாட்சி பகர்கின்ற ஜனங்களை அவர் ஆதாயப்படுத்திக்கொள்வார். தேவன் இந்த மக்கள் கூட்டத்திற்கு செய்த அனைத்து தியாகங்களின் முழுமையான முக்கியத்துவம் என்னவெனில் தேவன் தனது ஆதாயப்படுத்தல் கிரியையை அவரை எதிர்க்கின்றவர்களினூடாகாவே செய்கின்றார், அதனூடாகவே தேவனின் மகத்தான வல்லமை வெளிப்படும். இதை வேறுவிதமாய்ச் சொன்னால், தூய்மை இல்லாத தேசத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் மாத்திரமே தேவனின் கிருபையைச் சுதந்தரித்

துக்கொள்ள பாத்திரராய் இருக்கின்றார்கள், மேலும் இது மாத்திரமே தேவனின் மகத்தான வல்லமையை முன்னிலைப்படுத்திக் காட்டக்கூடியது. அதனாலேயே இது தூய்மையற்ற தேசத்திலிருந்து வந்தது, இவ்வாறான ஒரு தேசத்தில் வாழ்கின்ற மக்களிடமிருந்தே தேவனின் மகிமை பெறப்படுகின்றது. இதுவே தேவனின் சித்தம். இயேசுவும் இவ்வாறான ஒரு கட்டத்திலேயே கிரியை செய்தார்: அவரைத் துன்புறுத்திய பரிசேயர் முன்னாலேயே அவர் மகிமையை அடைய முடியும். பரிசேயரின் துன்புறுத்தலோ யூதாசின் காட்டிக்கொடுத்தலோ இல்லாமல் போய் இருந்தால், இயேசு ஏளனத்திற்கும் அவதூறுக்கும் ஆளாகியிருக்கமாட்டார், அதைவிட அவர் மிக நிச்சயமாகச் சிலுவையில் அறையப்பட்டிருக்கமாட்டார், அதனாலே அவர் மகிமையடைந்திருக்கமாட்டார். எங்கே தேவன் ஒவ்வொரு காலத்திலும் கிரியை செய்கின்றாரோ, அவர் எங்கே தனது கிரியையை மாம்சத்தில் செய்கின்றாரோ, அங்கேயே அவர் தனது மகிமையையும் அவர் ஆதாயப்படுத்த எண்ணுகின்றவர்களையும் பெறுகின்றார். தேவனின் கிரியைக்கான திட்டமும் அதற்கான அவரின் வழிமுறையும் இதுவே.

பல்லாயிர வருட தேவனுடைய திட்டத்தில், இரு பகுதிக் கிரியைகள் மாம்சத்தில் செய்யப்படுகின்றன: முதலாவது கிரியை சிலுவையில் அறையப்படுதல், அதற்காக அவர் மகிமையை அடைகிறார், அடுத்தது கடைசி நாட்களின் ஆதாயப்படுத்துதல் மற்றும் பரிபூரணப்படுத்துதல் கிரியையாகும், அதற்காகவும் அவர் மகிமையை அடைகிறார். இதுவே தேவனின் திட்டம். எனவே உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தேவனின் கிரியையையோ அவரது கட்டளையையோ எளிதான விஷயமாகக் கருத வேண்டாம். அதைப்பார்க்கிலும் நீங்கள் எல்லோரும் தேவனால் விசேஷமாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட பிரகாரம் அவரது மகத்தான கிருபைக்கான சுதந்திரவாளியாக உள்ளீர்கள். அவரது மகிமையின் இரு பகுதிகளில் ஒன்று உங்களில் வெளிப்படுகின்றது, தேவனுடைய கிருபையின் ஒரு பங்கு முழுமையும் உங்க

ளுக்கு உங்கள் சுதந்திரமாகும் பொருட்டு வழங்கப்பட்டது. தேவன் உங்களை உயர்த்துகின்ற இந்தத் திட்டம் அவர் பல காலத்திற்கு முன்பே முன்குறித்ததொன்றாகும். அந்தச் சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பம் இருக்கின்ற தேசத்தில் தேவன் செய்த கிரியைக ளின் மகத்துவத்தைப் பார்த்தால், அந்தச் செயல்கள் வேறு எங் கேயும் செய்யப்பட்டிருந்தால் அது எப்பொழுதோ மிகுந்த கனி கொடுத்து மக்களால் விருப்பத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக் கும். மேலுமாக இயேசுவின் கிரியை ஒரு முன்னுதாரணமாக இருக்கின்றபடியால் இந்தக் கிரியையானது மேற்கில் இருக்கின்ற தேவனை விசுவசிக்கின்ற குருமாருக்கு ஏற்றுக்கொள்ள மிக மிக இலகுவாக இருக்கும். இதனாலேயே தேவனால் மகிமையை அடையும் கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தை வேறெங்கும் அடைய முடியாதுள்ளது. கிரியையானது மக்களின் முழு ஆதரவைப் பெற்று தேசங்களால் அங்கீகரிக்கப்படும் போது, தேவனுடைய மகிமையால் நிலைத்து நிற்க முடியாது. இந்த நிலத்தில் இந் தக் கட்ட கிரியை நடைபெற வேண்டியதற்கான மாபெரும் முக்கியத்துவம் இதுவே. உங்களில் ஒருவராகிலும் நியாயப்பி ரமாணத்தால் இரட்சிப்பைப் பெறப்போவதில்லை, மாறாக நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தால் அனுமதிக்கப்படுகிறீர்கள். இன் னும் கடினமான காரியம் என்னவென்றால் ஜனங்கள் உங்க ளைப் புரிந்துகொள்ளமாட்டார்கள்: அது உங்கள் உறவினரோ, பெற்றோரோ, உங்கள் நண்பர்களோ உங்களுடன் வேலையாட் களோ, யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் உங்களைப் புரிந்துகொள் ளப்போவதில்லை. நீங்கள் தேவனால் கைவிடப்படும் போது உங்களால் பூமியில் தொடர்ந்து வாழ இயலாது, இருப்பினும் மக்களால் தேவனைவிட்டு விலகி இருப்பதை நினைத்துப் பார்க்க முடியாது, இதுவே தேவன் மக்களை ஆதாயாப்படுத்துவதன் முக்கியத்துவமும் தேவனின் மகிமையுமாகும். நீங்கள் இன்று சுதந் தரித்தக் காரியங்கள் யுகம் முழுவதும் வாழ்ந்த அப்போஸ்தலர் களையும், தீர்க்கதரிசிகளையும், ஏன் மோசே மற்றும் பேதுரு வைப் பார்க்கிலும் மகத்தானது. ஆசீர்வாதங்களை உங்களால்

ஓரிரு நாட்களில் பெற முடியாது, அதைப் பெரிய தியாகத்தின் ஊடாகச் சம்பாதிக்க வேண்டும். இன்னும் விரிவாகச் சொன் னால், சுத்திகரிக்கப்பட்ட அன்பையும், ஆழமான விசுவாசத்தை யும், தேவன் நாம் அடைய வேண்டுமென்று வேண்டுகின்ற பல சத்தியங்களையும், நீதிக்காகப் பயமின்றி போராடுகின்ற மன தையும், தேவன் மீது மரணபரியந்தம் தொடர்ந்து அன்பையும் நீங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். உங்களிடம் உறுதி இருக்க வேண்டும், உங்கள் வாழ்க்கையில் மாற்றம் வர வேண்டும், உங்கள் குறைகள் நிறைவாக்கப்பட வேண்டும். எந்தக் குறைகூ றுதலும் இல்லாமல் தேவனின் எல்லா வழிநடத்துதலையும் ஏற் றுக்கொள்ள வேண்டும், அத்துடன் மரண பரியந்தம் வரைக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டும். நீங்கள் அடைய வேண்டியது இதுவே, இதுவே தேவனின் கிரியையின் இறுதி நோக்கம். இதையே தேவன் இந்த மக்கள் கூட்டத்திடம் எதிர்பார்க்கின்றார். அவர் உங்களுக்கு கொடுக்கின்றபடியால், அவர் நிச்சயம் உங்களிடம் எதிர்பார்ப்ப தோடு உங்களுக்குக் கொடுத்ததன் பிரகாரம் அவர் கேட்பார். எனவே தேவன் செய்கின்ற அனைத்துக் கிரியைகளுக்கும் கார ணமுண்டு, இது ஏன் தேவன் மீண்டும் மீண்டும் உயர் தரங்கள் மற்றும் கடுமையான தேவைகளைக் கொண்ட கிரியைகளைச் செய்கின்றார் என்பதைக் காண்பிக்கின்றது. இந்தக் காரணத்தி னாலேயே நீங்கள் தேவன் மேல் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தால் நிரம்பியிருக்க வேண்டும். சுருக்கமாகச் சொல்லுவதென்றால், தேவனுடைய எல்லாக் கிரியைகளும் நீங்கள் அவரின் சுதந்தரிப் பைப் பெற்றுக்கொள்ளப் பாத்திரராய் இருக்கும்பொருட்டு உங் கள் நிமித்தமே செய்யப்படுகின்றது. இந்தக் காரியம் குறிப்பாக தேவனின் சுய மகிமைக்காக செய்யப்படுவதில்லை, ஆனால் இது உங்களின் இரட்சிப்பிற்காகவும் இந்தத் தூய்மையற்ற தேசத் தில் பயங்கரமாகத் துன்புறுத்தப்பட்ட மக்கள் கூட்டத்தைப் பூர ணப்படுத்தவும் செய்யப்படுகின்றது. நீங்கள் தேவனின் சித்தத் தைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இதைக் குறித்து எந்தவொரு விழிப்புணர்வற்ற ஜனங்களுக்குச் சொல்லுகின்ற ஒரு புத்திமதி

என்னவென்றால் தேவனைச் சோதிக்கவோ அவரை இனியும் எதிர்க்கவோ வேண்டாம். எந்த மனிதனுமே அனுபவிக்காத பாடுகளை தேவன் அனுபவித்துள்ளார், அத்தோடு மனிதனுக்குப் பதில் அவர் பெரிதான அவமானத்தையும் அனுபவித்துவிட்டார். உங்களால் வேறு எதை விட முடியவில்லை? தேவனின் சித்தத்தைவிட முக்கியமான காரியம் எதுவாக இருக்கும்? தேவனின் அன்பைப் பார்க்கிலும் எது உயர்ந்ததாக இருக்கும்? தேவன் தனது கிரியையை இந்த அசுத்தமான தேசத்தில் செய்வது ஏற்கனவே கடினமான ஒன்றாக இருக்கும் போது; மனிதன் தெரிந்துகொண்டே வேண்டுமென்று நெறிதவறி நடக்கும் போது, தேவனின் பணியில் தாமதம் ஏற்படும். சுருக்கமாகச் சொன்னால், இது யாருக்கும் நல்லதல்ல, இது யாருக்கும் நன்மை பயக்காது. தேவன் நேரத்தின் வரையறைக்குள் இருப்பவரல்ல; அவரது செயலும் அவரது மகிமையுமே முதலிடம் பெறுகின்றது. எனவே அவர் தனது செயலுக்காக, அது எவ்வளவு காலம் எடுத்தாலும், அதற்கான எந்தக் கிரயத்தையும் அவர் செலுத்துவார். தேவனின் குணாதிசயம் இதுவே. அவர் தனது பணி முடியும் வரைக்கும் அவர் ஓய்வதில்லை. அவர் தனது மகிமையின் இரண்டாம் பகுதியைப் பெற்ற பின்னரே அவரது பணி முடிவிற்கு வரும். இந்த முழு பிரபஞ்சத்திலேயும் தேவன் தனது மகிமையை அடையும் கிரியையின் இரண்டாம் பகுதியை முடிக்காவிட்டால், அவரது நாள் ஒரு போதும் வராது, அவர் தேர்ந்தெடுத்த ஜனங்களிடமிருந்து அவரது கரம் ஒரு நாளும் விலகாது, அவரது மகிமை ஒரு போதும் இஸ்ரவேல் மேல் இறங்கி வராது, அத்துடன் அவரது திட்டம் ஒரு காலமும் நிறைவேறாது. நீங்கள் தேவனின் சித்தத்தைக் காணக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும், அதோடு தேவனின் கிரியையானது வானத்தையும், பூமியையும், சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தது போல எளிமையான காரியமல்ல என்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் இப்பொழுது இருக்கின்ற கிரியை கறைபட்டவர்களை, உச்ச நிலையில் உணர்வற்றவர்களை உருமாற்றம் செய்வதாகும்,

அதாவது தேவனால் படைக்கப்பட்ட ஆனால் சாத்தானால் செயல்முறைப்படுத்தப்பட்டவர்களைத் தூய்மையாக்குதலாகும். இந்தக் கிரியை ஆதாம் அல்லது ஏவாளை சிருஷ்டிப்பது அல்ல, இன்னும் கூறினால் இது வெளிச்சத்தின் அல்லது அனைத்துச் செடிகொடிகள் மற்றும் விலங்குகளைச் சிருஷ்டிப்பதற்கும் சற்றும் குறைந்ததல்ல. சாத்தானால் அழுக்காக்கப்பட்ட விஷயங்களை தேவன் சுத்தப்படுத்தி அவற்றைப் புதிதாக்குகின்றார்; அவை அவருக்குச் சொந்தமாகின்றது, அவை அவரின் மகிமையாய் மாறுகின்றது. இது மனிதன் கற்பனை செய்வதைப் போன்ற ஒரு காரியமல்ல, இது வானத்தையும், பூமியையும், சகலத்தையும் சிருஷ்டிப்பது போன்றோ, சாத்தானை பாதாளக்குழிக்குள் தள் ளுவதைப் போன்றோ எளிமையான காரியமல்ல. மாறாக இது மனிதனை மாற்றுகின்ற ஒரு செயல், எதிர்மறையான காரியங் களையும் அவனுக்குச் சொந்தமில்லாத காரியங்களையும் நேர் மறையாகவும் அவருக்குச் சொந்தமாகவும் மாற்றுவதாகும். தேவனின் கிரியையின் இந்தக் கட்டத்திற்குப் பின்னால் இருக் கும் உண்மை இதுவே. நீங்கள் இதைப் புரிந்துகொண்டு காரியங் களை எளிமையாக்குவதைத் தவிர்த்துக்கொள்ளுங்கள். தேவனின் கிரியையானது மற்ற சாதாராண வேலைகளைப் போன்றதல்ல. அதன் விந்தையும் ஞானமும் மனிதனின் சிந்தைக்கு எட்டாதவை. தேவன் எல்லா காரியங்களையும் கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தில் படைக்கவில்லை, அதேபோல் அவர் அவற்றை அழிப்பதுமில்லை. மாறாக அவர் படைத்த சாத்தானால் களங்கப்படுத்தப்பட்டக் காரியங்களை உருமாற்றி தூய்மையாக்குகின்றார். இவ்விதமாக தேவன் ஒரு பெரிய கிரியையைச் செய்வதற்குப் புறப்படுகின் றார், இதுவே தேவனின் கிரியையின் முக்கிய அம்சமாகும். நீ இந்த வார்த்தைகளில் தேவனின் கிரியை உண்மையிலேயே மிக வும் எளிமையாக உள்ளதைக் காண்கிறாயா?

நீ தேவனை விசுவாசிப்பதினால் சத்தியத்திற்காகவே நீ வாழ வேண்டும்

எல்லா மக்களிடமும் இருக்கின்ற பொதுவான பிரச்சினை என்னவென்றால், அவர்கள் சத்தியத்தைப் புரிந்துகொள்கிறார் கள், ஆனால் அதைக் கைக்கொள்ளத் தவறிவிடுகிறார்கள். ஏனென் றால், ஒருபுறம், அவர்கள் அதற்கான விலைக்கிரயத்தைக் கொடுக் கத் தயாராக இல்லை, மறுபுறம், அவர்களின் பகுத்தறிவு மிகவும் பற்றாக்குறையாக உள்ளது; அன்றாட வாழ்க்கையில் உள்ள பல சிரமங்களை அவர்களால் பார்க்க முடிவதில்லை, அதை எப்படிச் சரியாகப் பயிற்சி செய்வது என்று தெரிவதில்லை. மக்களின் அனுபவங்கள் மிகவும் ஆழமற்றவை என்பதாலும், அவர்களின் திறமை மிகவும் குன்றி உள்ளதாலும், மேலும் அவர்கள் சத்தியத் தைப் புரிந்துகொள்ளும் அளவு குறைவாக இருப்பதாலும், அவர் களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் அவர்கள் சந்திக்கும் சிரமங்க ளைத் தீர்க்க அவர்களுக்கு எந்த வழியும் இல்லை. அவர்கள் தேவனை வார்த்தையில் மட்டுமே விசுவாசிக்கிறார்களே தவிர, தேவனைத் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கைக்குள் கொண்டுவர முடி வதில்லை. அதாவது, தேவன் என்பது வேறு, வாழ்க்கை என்பது வேறு, மக்களுக்குத் தங்கள் வாழ்க்கையில் தேவனுடன் எந்த உறவும் இல்லை என்பது போல இருக்கிறது. எல்லோரும் அப் படித்தான் நினைக்கிறார்கள். இவ்வாறு தேவனை விசுவாசித் தால், மக்கள் உண்மையில் அவரால் ஆதாயப்படுத்தப்பட்டு பரிபூரணப்படுத்தப்பட மாட்டார்கள். உண்மையில், தேவனின் வார்த்தை முழுமையாக உணரப்படவில்லை என்பதனால் அல்ல, மாறாக, அவருடைய வார்த்தையைப் பெறுவதற்கான மக்களின் திறன் மிகவும் குறைவாக உள்ளது. தேவனின் உண்மையான சித்தத்தின்படி யாரும் செயல்படுவதில்லை என்று ஒருவர் கூறலாம்; மாறாக, தங்களுடைய சொந்த நோக்கங்கள், கடந்த காலத்தில் அவர்கள் கொண்டிருந்த மதக் கருத்துக்கள் மற்றும் காரியங்களைச் செய்வதற்கான அவர்களின் சொந்த வழி ஆகி

யவற்றிற்கு ஏற்ப தேவன் மீதான அவர்களுடைய விசுவாசம் இருக்கிறது, தேவனின் வார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டதைத் தொடர்ந்து மறுரூபமாதலுக்கு உள்ளாகி, அவருடைய சித்தத் திற்கு ஏற்ப செயல்படத் தொடங்குபவர்கள் மிகக் குறைவு. மாறாக, அவர்கள் தவறான நம்பிக்கைகளில் நிலைத்திருக்கிறார்கள். மக்கள் தேவனை விசுவாசிக்கத் தொடங்கும் போது, மதத்தின் வழக்கமான விதிகளின் அடிப்படையில் அவர்கள் அவ்வாறு செய்கின்றார்கள், மேலும் முற்றிலும் அவர்களுக்குச் சொந்த மான வாழ்க்கைத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் வாழ்கிறார்கள், மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்கிறார்கள். பத்துப் பேரில் ஒன் பது பேர் இப்படித்தான் இருக்கிறார்கள் என்று கூறலாம். தேவனை விசுவாசிக்கத் தொடங்கியபின், மற்றொரு திட்டத்தை வகுத்து, ஒரு புதிய நிலைக்குத் திரும்புகிறவர்கள் மிகக் குறைவு. தேவனுடைய வார்த்தையைச் சத்தியமாகக் கருத அல்லது அதைச் சத்தியமாக ஏற்றுக் கொண்டு அதைக் கைக்கொள்ள மனிதகுலம் தவறிவிட்டது.

உதாரணமாக, இயேசுவின் மீதான விசுவாசத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். யாராவது இப்போதுதான் விசுவாசிக்க ஆரம்பித் திருந்தாலும் அல்லது மிக நீண்ட காலமாக விசுவாசித்திருந் தாலும், அனைவருமே தங்களிடம் இருந்த தாலந்துகளைப் பயன்படுத்தவும், அவர்களிடம் இருந்த திறமைகளை வெளிப் படுத்தவுமே அவ்வாறு செய்தனர். மக்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் “தேவன் மீதான விசுவாசம்” என்ற இந்த மூன்று வார்த்தைகளையும் வெறுமெனே சேர்த்தனர், ஆயினும் அவர்க ளின் மனநிலையில் எந்த மாற்றமும் செய்யவில்லை, தேவன் மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த விசுவாசம் சிறிதளவும் வளர வில்லை. அவர்களின் பின்தொடர்தல் அனலாகவோ குளிரா கவோ இல்லை. அவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தை விட்டுவிடு வதாகச் சொல்லவில்லை, ஆனால் அனைத்தையும் தேவனுக் கென்று பரிசுத்தப்படுத்தவும் இல்லை. அவர்கள் ஒருபோதும் தேவனை மெய்யாக அன்புகூர்ந்ததில்லை அல்லது அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்ததில்லை. தேவன் மீதான அவர்களின் விசுவாசம்

என்பது உண்மை மற்றும் போலி ஆகியவற்றின் கலவையாகும், அவர்கள் ஒரு கண்ணைத் திறந்து கொண்டும் மறு கண்ணை மூடிக்கொண்டும் அதை அணுகினர். அவர்கள் விசுவாசத்தைக் கைக்கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அவர்கள் குழப்பமான நிலையில் தொடர்ந்தனர், கடைசியில் ஒரு குழப்பமான மரணம் அடைந்தனர். அவை எல்லாவற்றினாலும் என்ன பயன்? இன்று, நடைமுறைத் தேவனை விசுவாசிக்க, நீ சரியான பாதையில் நடக்க வேண்டும். நீ தேவனை விசுவாசித்தால், நீ ஆசீர்வாதங்களை மட்டுமே தேடாமல், தேவனை நேசிக்கவும், தேவனை அறிந்து கொள்ளவும் வேண்டும். அவருடைய பிரகாசத்தின் மூலமும், உன் தனிப்பட்ட தேடலின் மூலமும், நீ அவருடைய வார்த்தையைப் புசித்துப் பானம் பண்ணலாம், தேவனைப் பற்றிய உண்மையான புரிதலை வளர்த்துக் கொள்ளலாம், மேலும் உன் உள்ளான இருதயத்திலிருந்து வரும் தேவனின் உண்மையான அன்பைப் பெறலாம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தேவன் மீதான உன் அன்பு மிகவும் உண்மையானதாக இருந்தால், மேலும், அவர் மீது நீ வைத்திருக்கும் அன்பின் வழியை ஒருவரும் அழிக்கவோ அதற்கு எதிராக நிற்கவோ முடியாது, இந்த நேரத்தில் நீ தேவன் மீதுள்ள உன் விசுவாசத்தில் சரியான பாதையில் செல்கிறாய். நீ தேவனுக்குரியவன் என்பதை இது நிரூபிக்கிறது, ஏனென்றால் உன் இருதயம் ஏற்கனவே தேவனின் வசம் உள்ளது, வேறு எதுவும் உன்னை ஆட்கொள்ள முடியாது. உன் அனுபவத்தின் மூலமாகவும், நீ செலுத்திய விலைக்கிரயத்தின் மூலமாகவும், தேவனின் கிரியையின் மூலமாகவும், தேவன் மீது தடையில்லாத அன்பை உன்னால் வளர்த்துக் கொள்ள முடியும். நீ அவ்வாறு செய்யும்போது, நீ சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு, தேவனுடைய வார்த்தையின் வெளிச்சத்தில் வாழ்வாய். அந்தகாரத்தின் ஆதிக்கத்திலிருந்து நீ விடுபட்டால்தான் நீ தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறாய் என்று உன்னால் கூற முடியும். தேவன் மீதான உன் விசுவாசத்தில், நீ இந்த இலக்கை அடைய முயற்சிக்க வேண்டும். இது உங்கள் ஒவ்வொருவரின்

கடமையாகும். நீங்கள் யாரும் தற்போதைய விவகாரத்தின் நிலை மைகளில் திருப்தி அடையக்கூடாது. தேவனின் கிரியையைக் குறித்து உங்களால் இருமனமுள்ளவராக இருக்க முடியாது, உங் களால் அதை லேசானதாகக் கருதவும் முடியாது. நீங்கள் எல்லா வகையிலும், எல்லா நேரங்களிலும் தேவனைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும், எல்லாவற்றையும் அவர் பொருட்டுச் செய்ய வேண் டும். நீங்கள் பேசும்போதும் அல்லது செயல்படும்போதும், முத லில் தேவனுடைய வீட்டின் நலன்களை முன்னிறுத்த வேண் டும். இதன் மூலமாக மட்டுமே உங்களால் தேவனின் இருதயத் திற்கு ஏற்றவராக இருக்க முடியும்.

தேவன் மீதுள்ள விசுவாசத்தில், மக்களிடம் இருக்கும் மிகப் பெரிய தவறு என்னவென்றால், அவர்கள் தேவனுடைய வார்த் தையை மட்டுமே விசுவாசிக்கிறார்கள், அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையிலோ தேவன் முற்றிலுமாக இல்லை. எல்லா மக்க ளும், தேவன் இருப்பதை நம்புகிறார்கள், ஆனாலும் தேவன் அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாக இல்லை. மக்களின் வாய்கள் தேவனிடம் அநேக ஜெபங்களை ஏறெடுக் கின்றன, ஆனால் தேவனுக்கு அவர்களின் இதயங்களிலோ சிறி தளவே இடமுள்ளது, எனவே தேவன் அவர்களை மீண்டும் மீண்டும் சோதிக்கிறார். மக்கள் தூய்மையற்றவர்களாக இருப்ப தனால், அவர்களைச் சோதிப்பதைத் தவிர தேவனுக்கு வேறு வழியில்லை, இதனால் அவர்கள் அவமானகரமாக உணரலாம், இந்தச் சோதனைகளுக்கு மத்தியில் தங்களைத் தாங்களே அறிந்து கொள்ளலாம். இல்லையென்றால், மனிதர்கள் பிரதான தூதனின் சந்ததியினராக மாறுவார்கள், மேலும் மிகவும் சீர்கெட்டவர்களாக மாறுவார்கள். தேவன் மீது அவர்கள் வைத்திருக்கும் விசுவாசத்தின் செயல்பாட்டில், ஒவ்வொரு நபரும் தேவனின் இடைவிடாத சுத்திகரிப்பின் கீழ் தங்களின் பல தனிப்பட்ட நோக்கங்களை யும், குறிக்கோள்களையும் விலக்குகிறார்கள். இல்லையென்றால், தேவன் யாரையும் பயன்படுத்துவதற்கான வழி இருக்காது, மேலும் அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையை மக்களிடம் செய்

வதற்கும் வழி இருக்காது. தேவன் முதலில் மக்களைச் சுத்திக ரிக்கிறார், இந்தச் செயல்முறையின் மூலம், தேவன் அவர்களை மாற்றக்கூடும் என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்ளலாம். அப் போதுதான் தேவன் தம்முடைய ஜீவனை அவர்களுக்குள் கிரியை செய்ய வைக்கிறார், இதன் மூலமாக மட்டுமே அவர்களின் இருதயங்கள் முழுமையாக தேவனிடம் திரும்ப முடியும். எனவே நான் சொல்கிறேன், தேவனை விசுவாசிப்பது என்பது மக்கள் சொல்வது போல் எளிதானது அல்ல. தேவன் அதைப் பார்ப்ப தனால், உனக்கு அறிவு மட்டுமே உண்டாயிருந்து, ஆனால் அவருடைய வார்த்தையை ஜீவனாகக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால், மேலும் நீ உன் சொந்த அறிவுக்குள் மட்டுமே மட் டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தால், சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கவோ அல் லது தேவனுடைய வார்த்தைப்படி வாழவோ முடியாவிட்டால், தேவனை நேசிக்கும் இருதயம் உன்னிடம் இல்லை என்பதற்கு இதுவே சான்றாகும், உன் இருதயம் தேவனுக்கு உரியதல்ல என்பதை இது காட்டுகிறது. ஒருவர் தேவனை விசுவாசிப்பதின் மூலம் அவரை அறிந்து கொள்ள முடியும்: இதுவே இறுதி இலக்கும், மனிதனின் நாட்டத்தின் குறிக்கோளும் ஆகும். தேவ னுடைய வார்த்தைகளைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு நீ முயற்சி செய்ய வேண்டும், இதனால் அவை உனக்கு நடைமுறையில் பலன ளிக்கும். உன்னிடம் கோட்பாட்டு அறிவு மட்டுமே இருந்தால், தேவன் மீதான உன் விசுவாசம் வீணாகிவிடும். நீ அவருடைய வார்த்தையைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தால் மட்டுமே, உன் விசு வாசம் முழுமையானதாகவும், தேவனின் சித்தத்திற்கு இணங் கவும் இருப்பதாகக் கருத முடியும். இந்த வழியில், மக்கள் அதி கமாக அறிவு சார்ந்ததைப் பற்றி பேசலாம், ஆனால் அவர்கள் இறக்கும் போது, அவர்களின் கண்கள் கண்ணீரால் நிரம்புகின் றன, மேலும் அவர்கள் வாழ்நாளை வீணடித்ததற்காகவும், முதிர் வயது வரை வீணாக வாழ்ந்ததற்காகவும் தங்களை வெறுக்கி றார்கள். அவர்கள் வெறுமனே கோட்பாடுகளைப் புரிந்துகொள் கிறார்கள், ஆனால் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கவோ அல்லது

தேவனுக்குச் சாட்சிப் பகரவோ முடிவதில்லை; அதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் வெறுமனே அங்கும் இங்கும் ஓடுகிறார்கள், ஒரு தேனீ போலச் சுறுசுறுப்பாக இருக்கிறார்கள், மரணத்தின் விளிம்பில் வைத்துதான் அவர்களிடம் உண்மையான சாட்சியம் இல்லாததையும் அவர்கள் தேவனை அறியவில்லை என்பதையும் இறுதியாகக் காண்கிறார்கள். இது மிகவும் தாமதமானதாக இல்லையா? நீ ஏன் இன்றைய நாளை மிகச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தி நீ நேசிக்கும் சத்தியத்தைப் பின்பற்றக்கூடாது? நாளை வரை ஏன் காத்திருக்க வேண்டும்? வாழ்க்கையில் நீ சத்தியத்திற்காகக் கஷ்டப்படாவிட்டால் அல்லது அதைப் பெற முயற்சிக்கவில்லை என்றால், மரிக்கும் நேரத்தில் நீ வருத்தப்பட விரும்புகிறாயா? அப்படியானால், ஏன் தேவனை விசுவாசிக்கிறாய்? உண்மையாகவே, மக்கள் சிறிதளவு முயற்சி செய்தால், சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கலாம், அதன் மூலம் தேவனை திருப்திப்படுத்தலாம். மக்களின் இருதயங்கள் எப்போதுமே சாத்தானால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருப்பதால், அவர்கள் தேவனுக்காக செயல்பட முடியாமல் போகிறது, மேலும் அவர்களின் மாம்சத்திற்காக தொடர்ந்து விரைந்து செயல்படுகின்றனர், இறுதியில் அதைக்காட்ட எதுவும் இருப்பதில்லை. இந்தக் காரணத்திற்காக, மக்கள் தொடர்ந்து தொல்லைகள் மற்றும் சிரமங்களால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இவை சாத்தானின் உபத்திரவம் அல்லவா? இது மாம்சத்தின் சீர்கேடு அல்லவா? நீ உதட்டளவில் பேசி தேவனை முட்டாளாக்க முயற்சிக்கக்கூடாது. மாறாக, நீ உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உன்னையே நீ ஏமாற்ற வேண்டாம், அதில் பயன் என்ன? உன் மாம்சத்திற்காக வாழ்வதன் மூலமும், ஆதாயத்திற்காகவும் புகழுக்காகவும் போராடுவதன் மூலமும் உன்னால் என்ன பெற முடியும்?

ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷம் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவும் என்று தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும் “ஏழு இடிகளின் பெருமுழக்கம்”

நான் என் கிரியையை புறஜாதியான தேசங்களிடையே பரப்புகிறேன். என் மகிமை பிரபஞ்சம் முழுவதும் பிரகாசிக்கிறது; எண்ணிக்கைக்கு அடங்காத ஜனங்கள் தங்களுக்குள் என்னுடைய சித்தத்தைக் கொண்டுள்ளனர், அவர்கள் அனைவரும் என் கரத்தால் இயக்கப்படுகின்றனர் மற்றும் நான் நியமித்த பணிகளை ஆரம்பிக்கின்றனர். இந்தத் தருணம் முதல், நான் ஒரு புதிய யுகத்திற்குள் நுழைந்து, எல்லா மனிதர்களையும் வேறொரு உலகத்திற்கக் கொண்டு வந்துள்ளேன். மனிதன் என்னை இன்னும் ஆழமாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக நான் எனது “பிதாவின் வீட்டிற்கு” மீண்டும் சென்றபோது, எனது மெய்யான திட்டத்தில் உள்ள என்னுடைய கிரியையின் இன்னொரு பகுதியைத் தொடங்கினேன். நான் பிரபஞ்சத்தைக் குறித்து முற்றிலுமாக சிந்திக்கிறேன், இதுதான் என் கிரியைக்கு ஒரு சரியான நேரம் என்று காண்கிறேன்[அ]. எனவே, மனிதன் மீதான எனது புதிய கிரியையை நான் முற்றிலும் விரைந்து செய்கிறேன். அனைத்திற்கும் மேலாக, இது ஒரு புதிய யுகம் மற்றும் புதிய ஜனங்களைப் புதிய யுகத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதற்கும், நான் அகற்ற வேண்டிய பலவற்றை ஒதுக்கி வைப்பதற்கும் நான் புதிய கிரியைகளைக் கொண்டு வந்துள்ளேன். சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் தேசத்தில், மனிதர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாத ஒரு கட்ட கிரியையை நான் செய்து, அவர்களைக் காற்றிலே தூற்றியுள்ளேன். அதன் பிறகு வீசும் காற்றில் பலர் அமைதியாக பறக்கடிக்கப்படுகிறார்கள். உண்மையிலேயே, இது நான் அகற்

அடிக்குறிப்பு:

அ. மூல உரையில் “காண்கிறேன்” என்ற வார்த்தை இல்லை.

றப் பயன்படுத்தவிருக்கும் “போரடிக்கும் களம்” ஆகும்; இதற் காகத்தான் நான் வாஞ்சித்துக் காத்திருக்கிறேன், இதுதான் எனது திட்டமும் ஆகும். நான் கிரியை செய்யும்போது பொல்லாதவர்கள் பலர் உள்ளே நுழைந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் நான் அவர்களைத் துரத்த அவசரப்படவில்லை. மாறாக, சரியான நேரத்தில் நான் அவர்களைச் சிதறடிப்பேன். அதற்குப் பிறகு மட்டுமே நான் ஜீவஊற்றாக இருப்பேன். என்னை உண்மையாக நேசிப்பவர்கள் அத்தி மரத்தின் கனிகளையும் லீலிபுஷ்பத்தின் வாசனையையும் என்னிடமிருந்து பெற அனுமதிப்பேன். புழுதியின் நிலமான சாத்தான் தங்கியிருக்கும் தேசத்தில், பசும்பொன் இல்லை, மணல் மட்டுமே உள்ளது. எனவே, இந்தச் சூழ்நிலைகளை எதிர்கொண்டு, நான் அத்தகைய ஒரு கட்ட கிரியையைச் செய்கிறேன். நான் ஆதாயம் செய்வது சுத்திகரிக்கப்பட்ட பசும்பொன் ஆகும், மணல் அல்ல என்பதை நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டும். துன்மார்க்கன் என் வீட்டில் எப்படி இருக்க முடியும்? என் பரலோகத்தில், நரி களை ஒட்டுண்ணிகளாக இருக்க நான் எப்படி அனுமதிக்க முடியும்? இந்த விஷயங்களைத் துரத்த நான் ஒவ்வொரு சாத் தியமான முறையையும் பயன்படுத்துகிறேன். என் சித்தம் வெளிப் படுவதற்கு முன்பு, நான் என்ன செய்யப் போகிறேன் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி, நான் அந்தப் பொல்லாதவர்களைத் துரத்துகிறேன், அவர்கள் என் சமூ கத்தை விட்டு வெளியேற நிர்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். துன்மார்க் கருக்கு நான் இதைத்தான் செய்கிறேன். எனினும், அவர்கள் எனக் குச் சேவை செய்ய, இன்னும் ஒரு நாள் அவர்களுக்காக இருக்கும். ஆசீர்வாதங்களுக்கான மனிதர்களின் விருப்பம் மிகவும் வலுவா னது; எனவே, நான் என் சரீரத்தைத் திருப்பி, எனது மகிமை யான முகத்தை புறஜாதியினருக்குக் காண்பிப்பேன், இதனால் மனிதர்கள் அனைவரும் தங்கள் சொந்த உலகில் ஜீவித்துத் தங்களைத் தாங்களே நியாயந்தீர்ப்பார்கள். நான் சொல்ல வேண் டிய வார்த்தைகளைச் சொல்லும்போதே, மனிதர்களுக்குத் தேவை யானதை அவர்களுக்கு வழங்குகிறேன். மனிதர்களுக்குப் புத்தி

தெளியும் போது, நான் ஏற்கெனவே நீண்ட காலமாக என் கிரியையைப் பரவச் செய்திருப்பேன். நான் என் சித்தத்தை மனிதர்களிடம் வெளிப்படுத்துவேன், மனிதர்களிடம் என் கிரியையின் இரண்டாம் பகுதியைத் தொடங்குவேன். என் கிரியையுடன் எல்லா மனிதர்களையும் ஒருங்கிணைக்கும் வகையில், அவர்கள் என்னை நெருக்கமாகப் பின்பற்ற அனுமதிப்பேன். நான் செய்ய வேண்டிய என் கிரியையை மனிதர்கள் என்னுடன் இணைந்து செய்ய, மனிதர்களால் செய்ய முடிந்த அனைத்தையும் அவர்களைச் செய்ய அனுமதிப்பேன்.

என் மகிமையை அவர்கள் காண்பார்கள் என்ற விசுவாசம் எவருக்கும் இல்லை. நான் அவர்களை கட்டாயப்படுத்தவில்லை. ஆனால் என் மகிமையை மனிதகுலத்தின் மத்தியிலிருந்து அகற்றி வேறு உலகத்திற்கு எடுத்துச் செல்கிறேன். மனிதர்கள் மீண்டும் மனந்திரும்பும்போது, நான் என் மகிமையை எடுத்து, அதை இன்னும் அதிகமாக விசுவாசமுள்ளவர்களுக்குக் காண்பிப்பேன். இந்தக் கொள்கையின் படியே நான் கிரியை செய்கிறேன். என் மகிமை கானானை விட்டு வெளியேறும் ஒரு காலமும், என் மகிமை தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களை விட்டு வெளியேறும் ஒரு காலமும் இருக்கிறது. மேலும், என் மகிமை பூமி முழுவதையும் விட்டு வெளியேறி, அதை மங்கச்செய்து, இருளில் மூழ்கடிக்கும் ஒரு காலம் இருக்கிறது. கானான் தேசம்கூட சூரிய ஒளியைக் காணாது. எல்லா மனிதர்களும் தங்கள் விசுவாசத்தை இழக்க நேரிடும், ஆனால் கானான் தேசத்தின் வாசனையை விட்டு வெளியேறுவதை எவராலும் தாங்க முடியாது. நான் புதிய வானத்துக்கும் பூமிக்கும் செல்லும்போதுதான், என் மகிமையின் மற்ற பகுதியை எடுத்து, முதலாவதாகக் கானான் தேசத்தில் வெளிப்படுத்துவேன். இதன் மூலம் இரவின் பயங்கரமான இருளில் மூழ்கியிருக்கும் பூமியெங்கும் ஒரு மங்கிய ஒளியைப் பிரகாசிக்கச் செய்வேன். இதனால் பூமியின் எல்லா மனிதர்களும் வெளிச்சத்திற்கு வருவார்கள். பூமியின் எல்லா மனிதர்களும் ஒளியின் வல்லமையிலிருந்து பெலனைப் பெறுவார்கள், என்

மகிமை ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் புதியதாகவும் பெரியதாகவும் தோன்ற அனுமதிப்பேன். இதனால் நான் வெகு காலத்திற்கு முன்பே மனித உலகத்திற்கு வந்துள்ளேன் என்பதையும், நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே இஸ்ரவேலிலிருந்து கிழக்கிற்கு என் மகிமையை கொண்டு வந்தேன் என்பதையும் மனிதகுலம் முழுவதும் உணர்துகொள்ளும். ஏனெனில், என் மகிமை கிழக்கிலிருந்து பிரகாசிக்கிறது. அது கிருபையின் காலம் முதல் இன்று வரை கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இஸ்ரவேலிலிருந்தே நான் புறப்பட்டேன், அங்கிருந்துதான் கிழக்கிற்கு வந்தேன். கிழக்கின் ஒளி படிப்படியாக வெண்மையாக மாறும் போது தான் பூமியெங்கும் உள்ள இருள் வெளிச்சமாக மாறத் தொடங்கும். அப்போதுதான் நான் இஸ்ரவேலில் இருந்து வெகு காலத்திற்கு முன்பே கிழக்கிற்குச் சென்று அங்கு புதியதாக உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை மனிதன் கண்டறிவான். ஒருமுறை இஸ்ரவேலில் இறங்கி, பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்டதால், நான் மீண்டும் இஸ்ரவேலில் பிறக்க முடியாது. ஏனென்றால் என் கிரியை பிரபஞ்சம் முழுவதையும் வழிநடத்துகிறது மற்றும் என்னவென்றால், மின்னல் கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி ஒளிர்கிறது. இந்த காரணத்திற்காக நான் கிழக்கில் இறங்கி, கானானை கிழக்கிலிருக்கும் ஜனங்களுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளேன். பூமியெங்கிலும் உள்ள ஜனங்களைக் கானான் தேசத்திற்கு அழைத்து வருவேன். ஆகவே முழுப் பிரபஞ்சத்தையும் கட்டுப்படுத்த, கானான் தேசத்தில் தொடர்ந்து வெளிப்பாடுகளை வெளியிடுகிறேன். இந்த நேரத்தில், கானானைத் தவிர பூமியில் எங்கும் ஒளி இல்லை. எல்லா மனிதர்களும் பசியினாலும் குளிரினாலும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நான் என் மகிமையை இஸ்ரவேலுக்குக் கொடுத்தேன், பின்னர் அதை எடுத்துக்கொண்டேன், இதன்மூலம். நான் இஸ்ரவேலரையும், மனிதகுலம் முழுவதையும் கிழக்கிற்குக் கொண்டு வந்தேன். அவர்கள் மீண்டும் ஒன்றிணைக்கப்படவும், ஒளியுடன் இணைந்திருக்கவும் அவர்கள் அனைவரையும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். எனவே, அவர்கள் இனி அதைத் தேட வேண்

டியதில்லை. தேடும் அனைவரையும் மீண்டும் ஒளியைக் காண வும், இஸ்ரவேலில் எனக்கு இருந்த மகிமையைக் காணவும் அனுமதிப்பேன்; நான் வெகு காலத்திற்கு முன்பே ஒரு வெள்ளை மேகத்தின் மீது மனிதகுலத்தின் மத்தியில் வந்துள்ளேன் என்பதை அவர்கள் காண அனுமதிப்பேன். எண்ணற்ற வெள்ளை மேகங் களையும், ஏராளமான பழக் கொத்துக்களையும் பார்க்க அவர் களை அனுமதிப்பேன், மேலும், அவர்களை இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய யேகோவாவைப் பார்க்க அனுமதிப்பேன். யூதர்க ளின் எஜமானரையும், எதிர்பார்க்கப்படுகிற மேசியாவையும், யுகங்கள் முழுவதும் ராஜாக்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட என் முழு தோற்றத்தையும் அவர்கள் காண அனுமதிப்பேன். முழுப் பிரபஞ் சத்திலும் நான் கிரியை செய்வேன் மேலும் மாபெரும் கிரியை யைச் செய்வார். கடைசி நாட்களில் என் மகிமையையும் என் கிரியைகளையும் மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்துவேன். எனக்காக பல வருடங்கள் காத்திருந்தவர்களுக்கும், ஒரு வெள்ளை மேகத் தின் மீது வர வேண்டும் என்று ஏங்கியவர்களுக்கும், மீண்டும் ஒரு முறை தோன்ற வேண்டும் என்று ஏங்கிய இஸ்ரவேலுக்கும், என்னைத் துன்புறுத்திய எல்லா மனிதர்களுக்கும் என் மகி மையான முகத்தை முழுமையாகக் காண்பிப்பேன். எனவே நான் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே என் மகிமையைக் கிழக்கிற்கு எடுத்துக்கொண்டு வந்தேன், ஆகவே அது யூதேயாவில் இல்லை என்று அனைவரும் தெரிந்துகொள்வார்கள். கடைசி நாட்கள் ஏற்கனவே வந்துவிட்டன!

பிரபஞ்சம் முழுவதும் நான் எனது கிரியையைச் செய்கிறேன், கிழக்கில், இடிமுழக்கங்கள் முடிவில்லாமல் தோன்றி, எல்லா நாடுகளையும் மதங்களையும் அசைக்கின்றன. எல்லா மனிதர் களையும் நிகழ்காலத்திற்கு இட்டுச் சென்றது என்னுடைய சத் தம். எல்லா மனிதர்களையும் என் சத்தத்தால் ஜெயங்கொண்டு, இந்தப் பிரவாகத்திற்குள் விழச் செய்கிறேன். எனக்கு முன்பாக கீழ்ப்படியச் செய்வேன். ஏனென்றால், நான் நீண்ட காலமாக என் மகிமையை பூமியெங்கிலும் இருந்து மீட்டெடுத்து கிழக்கில்

புதிதாக வெளியிட்டேன். எனது மகிமையைக் காண விரும்பா தோர் யார்? எனது வருகையை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்காதோர் யார்? நான் மீண்டும் தோன்றுவதற்கு தாகம் கொள்ளாதோர் யார்? எனது அன்புக்காக ஏங்காதோர் யார்? வெளிச்சத்திற்கு வராதோர் யார்? கானானின் செழுமையை நோக்காதோர் யார்? மீட்பர் திரும்புவதற்கு ஏங்காதோர் யார்? வல்லமையில் பெரிய வரை வணங்காதோர் யார்? எனது சத்தம் பூமியெங்கும் பரவு கிறது. நான் தேர்ந்தெடுத்த ஜனங்களை எதிர்கொண்டு, அவர் களிடம் அதிக வார்த்தைகளைப் பேசுவேன். மலைகளையும் ஆறுகளையும் உலுக்கும் வலிமையான இடியைப் போல, எனது வார்த்தைகளை முழுப் பிரபஞ்சத்துக்கும் மனிதகுலத்துக்கும் பேசுகிறேன். எனவே, என்னுடைய வாயில் உள்ள வார்த்தைகள் மனிதனின் பொக்கிஷமாகிவிட்டன. எல்லா மனிதர்களும் என் வார்த்தைகளைப் போஷித்துக்காப்பாற்றுகிறார்கள். கிழக்கிலி ருந்து மேற்கு நோக்கி மின்னல் ஒளிர்கிறது. என்னுடைய வார்த் தைகளை, மனிதன் விட்டுகொடுக்க வெறுக்கிறான், அதே நேரத் தில் அவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவனாகவும் இருக்கி றான். எனினும், அவற்றில் இன்னும் அதிகமாகச் சந்தோஷப்ப டுகிறான். ஒரு புதிதாய்ப் பிறந்த குழந்தையைப் போல, எல்லா மனிதர்களும் என் வருகையைக் கொண்டாடுவதில் ஆனந்தமா கவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்கின்றனர். என் சத்தத்தின் மூலம், நான் எல்லா மனிதர்களையும் என் முன் கொண்டு வருவேன். அதன்பின்னர், நான் மனித இனத்திற்குள் முறையாக நுழை வேன், இதன்மூலம் அவர்கள் என்னைத் தொழுதுகொள்ள வரு வார்கள். எல்லா மனிதர்களும் எனக்கு முன்பாக வந்து, மின்னல் கிழக்கிலிருந்து ஒளிர்வதையும், நான் கிழக்கிலுள்ள "ஒலிவ மலையில்" இறங்கியிருப்பதையும் என் மகிமையின் பிரகாசம் மற்றும் என் வாயின் வார்த்தைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு காணச் செய்வேன். யூதர்களின் குமாரனாக அல்லாமல் கிழக் கின் மின்னலாக நான் ஏற்கனவே நீண்ட காலமாகப் பூமியில் இருப்பதை அவர்கள் காண்பார்கள். ஏனென்றால், நான் உயிர்த்

தெழுப்பப்பட்டு, நீண்ட காலமாக மனிதகுலத்தின் மத்தியிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்று, பின்னர் மனிதர்களிடையே மகிமையுடன் மீண்டும் தோன்றியுள்ளேன். எண்ணற்ற யுகங்களுக்கு முன்பே வணங்கப்பட்டவர் நானே. இஸ்ரவேலர்களால் எண்ணற்ற யுகங்களுக்கு முன்பே கைவிடப்பட்ட குழந்தை நானே. அதுமட்டுமல்லாமல், தற்போதைய யுகத்தின் எல்லா மகிமையும் உள்ள, சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் நானே! அனைவரும் என் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக வந்து என் மகிமையின் முகத்தைக் காணட்டும், என் சத்தத்தைக் கேட்கட்டும், என் கிரியைகளைப் பார்க்கட்டும். இதுதான் எனது முழுமையான சித்தமாகும். இது எனது திட்டத்தின் முடிவு மற்றும் உச்சக்கட்டம் மற்றும் எனது ஆளுகையின் நோக்கம் இதுவாகும். அதாவது ஒவ்வொரு தேசமும் என்னை வணங்க வேண்டும், ஒவ்வொரு நாவும் என்னை அறிக்கை செய்ய வேண்டும், ஒவ்வொரு மனிதனும் என் மீது விசுவாசம் கொள்ள வேண்டும், ஒவ்வொரு ஜனமும் எனக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்!

மாம்சமாகிய தேவனுக்கும் தேவனால் பயன்படுத்தப்படும் நபர்களுக்கும் இடையிலான இன்றியமையாத வேறுபாடு

தேவனுடைய ஆவியானவர் பூமியில் கிரியை செய்யும்போது, அவர் தேடிக்கொண்டிருக்கிற ஆண்டுகள் பல உள்ளன, மேலும் யுகங்கள் முழுவதும் தேவன் தமது கிரியையைச் செய்யப் பயன்படுத்தியவர்களும் பலர் உள்ளனர். ஆனாலும், இந்தக் காலம் முழுவதும் தேவனுடைய ஆவியானவர் பொருத்தமான ஓய்விடம் இல்லாமல் இருந்திருக்கிறார், அதனால்தான் தேவன் தமது கிரியையைச் செய்ய வெவ்வேறு நபர்களை மாற்றுகிறார். மொத்தத்தில், அவருடைய கிரியையானது ஜனங்கள் மூலமாகத்தான் செய்யப்படுகிது. அதாவது, இத்தனை ஆண்டுகளாக, தேவனுடைய கிரியை ஒருபோதும் நின்றுபோனதில்லை, ஆனால் அது

இன்றுவரை ஜனங்களிடம் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டு வருகிறது. தேவன் பல வார்த்தைகளைப் பேசியிருக்கின்றபோதிலும் மற்றும் மிகவும் அதிகப்படியான கிரியைகளைச் செய்திருக்கின்றபோதிலும், மனிதன் இன்னும் தேவனை அறியாதிருக்கிறான். தேவன் ஒருபோதும் மனிதனிடம் தோன்றியதில்லை மற்றும் அவருக்குத் தொட்டுணரத்தக்க உருவம் இல்லை என்பவையே இதற்குக் காரணமாகும். ஆகையால், நடைமுறைத் தேவனின் நடைமுறை முக்கியத்துவத்தை எல்லா மனிதர்களையும் அறிந்துகொள்ளச் செய்யும் இந்தக் கிரியையை தேவன் முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். இந்த முடிவை எட்ட, தேவன் தமது ஆவியானவரை மனிதகுலத்திற்கு வெளிப்படையாக வெளிப்படுத்தி, அவர்கள் நடுவே தமது கிரியையைச் செய்ய வேண்டும். அதாவது, தேவனுடைய ஆவியானவர் சரீர உருவத்தை எடுத்து, மாம்சத்தையும் எலும்பையும் தரித்துக்கொண்டும், ஜனங்கள் நடுவே கண்ணுக்குத் தெரியும்படியாக நடந்துகொண்டும், அவர்களுடன் அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் சேர்ந்து வாழ்ந்துகொண்டும், சில நேரங்களில் தம்மை வெளிப்படுத்திக்கொண்டும், சில நேரங்களில் தம்மை மறைத்துக்கொண்டும் இருந்தால் மட்டுமே, அவரைப் பற்றிய ஆழமான புரிதலுக்கு ஜனங்களால் வர முடியும். தேவன் மாம்சத்தில் மட்டுமே இருந்திருந்தால், அவரால் தமது கிரியையை முழுமையாக முடித்திருக்க முடியாது. மாம்சத்தில் செய்ய வேண்டிய ஊழியத்தை நிறைவேற்றி, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மாம்சத்தில் கிரியை செய்த பிறகு, அவர் சாதாரண மனிதத்தன்மையில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு கிரியை செய்து, தாம் முடிக்க வேண்டிய எல்லா கிரியைகளையும் முடித்த பிறகு இயேசு செய்ததுபோலவே, தேவன் மாம்சத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு, மாம்சத்தின் சாயலில் ஆவிக்குரிய உலகில் கிரியை செய்வார். “பாதை … (5)” என்பதிலுள்ள இந்தப் பத்தி உங்களுக்கு நினைவிருக்கலாம்: “என் பிதா என்னிடம் சொன்னதை நினைவுகூருகிறேன், ‘பூமியில், உன் பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்யவும் அவருடைய கட்டளையை நிறைவேற்றவும் மட்டுமே

நாடு. வேறு எதுவும் கவலையுறச் செய்ய வேண்டாம்.'" இந்தப் பத்தியில் நீ காண்பது என்ன? தேவன் பூமிக்கு வரும்போது, அவர் தமது கிரியையைத் தெய்வீகத்தன்மைக்குள் மட்டுமே செய்கிறார், இதைத்தான் பரலோக ஆவியானவர் மாம்சமாகிய தேவனிடம் ஒப்படைத்துள்ளார். அவர் வரும்போது, அவர் தமது வார்த்தைகளை வெவ்வேறு வழிகளிலும் வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களிலும் எடுத்துரைக்க, அவர் தேசம் முழுவதும் பேசுகிறார். அவர் தமது குறிக்கோள்களாகவும், செயல்படும் கொள்கையாகவும் முக்கியமாக மனிதனுக்குத் தேவையானதை வழங்குகிறார் மற்றும் மனிதனுக்குப் போதிக்கிறார், மேலும் தனிப்பட்ட உறவுகள் அல்லது ஜனங்களுடைய வாழ்க்கை விவரங்கள் போன்றவற்றில் அவர் தன்னைப் பற்றி கவலைப்படுவதில்லை. ஆவியானவருக்காக பேசுவதே அவருடைய பிரதான ஊழியமாகும். அதாவது, தேவனுடைய ஆவியானவர் மாம்சத்தில் தொட்டுணரும்படியாகத் தோன்றும்போது, அவர் மனிதனுக்கான ஜீவனை வழங்கி, சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் மனிதனுடைய கிரியையில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதில்லை, அதாவது அவர் மனிதகுலத்தின் கிரியையில் பங்கேற்பதில்லை. மனிதர்களால் தெய்வீகக் கிரியையைச் செய்ய முடியாது. தேவன் மனிதனுடைய கிரியையில் பங்கேற்பதில்லை. தேவன் தமது கிரியையைச் செய்ய இந்த பூமிக்கு வந்த இத்தனை ஆண்டுகளில், அவர் அதை எப்போதும் ஜனங்கள் மூலமாகவே செய்திருக்கிறார். இருப்பினும், இந்த ஜனங்களை மாம்சமான தேவனாகக் கருத முடியாது, தேவனால் பயன்படுத்தப்படுபவர்களாக மட்டுமே கருத முடியும். இதற்கிடையில், இன்றைய தேவனால் தெய்வீகக் கண்ணோட்டத்தில் நேரடியாகப் பேசி, ஆவியானவரின் சத்தத்தை வெளிப்படுத்தவும், ஆவியானவரின் சார்பாகக் கிரியை செய்யவும் முடியும். அதேபோல், யுகங்கள் முழுவதுமாக தேவன் பயன்படுத்திய எல்லோருமே மாம்ச சரீரத்திற்குள் கிரியை செய்யும் தேவனுடைய ஆவியானவரின் நிகழ்வுகளாகவே இருக்கின்றனர், அப்படியானால்

அவர்களை ஏன் தேவன் என்று அழைக்க முடியாது? ஆனால் இன்றைய தேவனும் மாம்சத்தில் நேரடியாகக் கிரியை செய்யும் தேவனுடைய ஆவியானவராக இருக்கிறார், மேலும் இயேசுவும் மாம்சத்தில் கிரியை செய்யும் தேவனுடைய ஆவியானவராக இருந்தார். அவர்கள் இருவருமே தேவன் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். அப்படியானால் வேறுபாடு என்ன? யுகங்கள் முழுவதுமாக தேவன் பயன்படுத்திய நபர்கள் எல்லோருமே சாதாரணமாகச் சிந்திக்கும் பகுத்தறியும் திறன்படைத்தவர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் எல்லோருமே மனித நடத்தை குறித்த கொள்கைகளைப் புரிந்துகொண்டுள்ளனர். அவர்கள் சாதாரண மனித கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கின்றனர், மேலும் அவர்கள் சாதாரண ஜனங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டிய எல்லாவற்றையும் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் அசாதாரண திறமையையும், இயல்பான புத்திசாலித்தனத்தையும் பெற்றிருக்கின்றனர். இந்த நபர்கள் மீது கிரியை செய்வதில், தேவனுடைய ஆவியானவர் அவர்களுடைய தாலந்துகளைப் பயன்படுத்துகிறார், இந்தத் தாலந்துகள் தேவன் அவர்களுக்கு வழங்கிய வரங்களாகும். தேவனுடைய ஊழியத்தில் அவர்களுடைய பெலன்களைப் பயன்படுத்தி தேவனுடைய ஆவியானவர் அவர்களுடைய தாலந்துகளை உபயோகிக்கிறார். ஆனாலும், தேவனுடைய சாராம்சமானது கருத்துகள் அல்லது எண்ணங்கள் இல்லாமலும், மனித நோக்கங்கள் கலக்காமலும், சாதாரண மனிதர்கள் கொண்டிருப்பவை இல்லாமலும் இருக்கிறது. அதாவது, அவர் மனித நடத்தை குறித்தக் கொள்கைகளை அறிந்திருக்கவுமில்லை. இவ்வாறுதான் இன்றைய தேவன் பூமிக்கு வருகிறார். அவருடைய கிரியையும் அவருடைய வார்த்தைகளும் மனித நோக்கங்களோ மனித எண்ணங்களோ கலக்காதவையாக இருக்கின்றன, ஆனால் அவை ஆவியானவரின் நோக்கங்களின் நேரடி வெளிப்பாடாக இருக்கின்றன, அவர் தேவனுடைய சார்பாக நேரடியாகக் கிரியை செய்கிறார். இதற்கு அர்த்தம் என்னவென்றால் ஆவியானவர் நேரடியாகப் பேசுகிறார், அதாவது, தெய்வீ

கத்தன்மையானது மனிதனின் நோக்கங்களில் சிறிதளவுகூட கலக்காமல் நேரடியாகக் கிரியை செய்கிறது. வேறு வார்த்தை களில் கூறுவதென்றால், மாம்சமாகிய தேவன் தெய்வீகத்தன் மையை நேரடியாக வெளிப்படுத்துகிறார், மனித எண்ணங் களோ கருத்துக்களோ இல்லாமல் இருக்கிறார், மேலும் அவரி டம் மனித நடத்தைகளின் கொள்கைளைப் பற்றிய புரிதல் எது வும் இல்லை. தெய்வீகத்தன்மை மட்டுமே கிரியையில் ஈடுபட் டிருந்தால் (அதாவது தேவன் மட்டுமே கிரியை செய்கிறார் என் றால்), தேவனுடைய கிரியை பூமியில் செய்யப்படுவதற்கு எந்த வழியும் இருந்திருக்காது. ஆகவே, தேவன் பூமிக்கு வரும்போது, தெய்வீகத்தன்மையில் தேவன் செய்யும் கிரியையுடன் இணைந்து மனிதகுலத்திற்குள் கிரியை செய்ய அவர் பயன்படுத்தும் சிறு எண்ணிக்கையிலான நபர்களை அவர் கொண்டிருக்க வேண் டும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், அவர் தமது தெய் வீகக் கிரியையை நிலைநிறுத்த மனித கிரியையைப் பயன்ப டுத்துகிறார். இல்லையென்றால், மனிதன் நேரடியாக தெய்வீகக் கிரியையில் ஈடுபட வழி இருந்திருக்காது. இவ்வாறுதான் இயேசு வும் அவருடைய சீஷர்களும் கிரியை செய்தனர். உலகில் இயே சுவின் காலக் கட்டத்தில், அவர் பழைய நியாயப்பிரமாணங் களை ஒழித்து புதிதானக் கட்டளைகளை ஏற்படுத்தினார். அவர் பல வார்த்தைகளையும் பேசினார். இந்தக் கிரியைகள் எல்லாம் தெய்வீகத்தன்மையில் செய்யப்பட்டன. பேதுரு, பவுல், யோவான் போன்ற மற்றவர்கள் எல்லோரும் இயேசுவின் வார்த்தைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தங்கள் அடுத்தடுத்த கிரியைக ளைத் தொடங்கினர். அதாவது, தேவன் அந்த யுகத்தில் தமது கிரியையைத் தொடங்கினார், கிருபையின் காலத்தின் தொடக் கத்தில் தொடங்கினார். அதாவது, அவர் பழைய யுகத்தை ஒழித்து, ஒரு புதிய யுகத்தைதத் தொடங்கினார். மேலும், “தேவன் ஆதியும் அந்தமுமாக இருக்கிறார்” என்ற வார்த்தைகளையும் நிறைவேற்றினார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், மனி தனானவன் தெய்வீகக் கிரியையை அடிப்படையாகக் கொண்டு

மனித கிரியையைச் செய்ய வேண்டும். இயேசு சொல்ல வேண்டிய அனைத்தையும் சொல்லி, பூமியில் தனது கிரியையை முடித்ததும், அவர் மனிதனை விட்டுச் சென்றுவிட்டார். இதற்குப் பிறகு, கிரியை புரிந்த எல்லா ஜனங்களும் அவருடைய வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகளின்படியே செய்தார்கள் மற்றும் அவர் பேசிய சத்தியங்களின்படியே நடந்தனர். இந்த ஜனங்கள் எல்லோரும் இயேசுவுக்காகக் கிரியை செய்தனர். இயேசு மட்டுமே கிரியை செய்திருந்தால், அவர் எத்தனை வார்த்தைகள் பேசியிருந்தாலும், அவருடைய வார்த்தைகளில் ஈடுபடுவதற்கு ஜனங்களுக்கு எந்த வழியும் இருந்திருக்காது. ஏனென்றால், அவர் தெய்வீகத்தில் கிரியை செய்தார், தெய்வீக வார்த்தைகளை மட்டுமே அவரால் பேச முடிந்தது, சாதாரண ஜனங்கள் அவருடைய வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு அவரால் காரியங்களை விவரிக்க முடியவில்லை. ஆகையால், அவருக்குப் பின் வந்த அப்போஸ்தலர்களும் தீர்க்கதரிசிகளும் அவருடைய கிரியையை முடிக்க வேண்டியதாயிற்று. தெய்வீகக் கிரியையை முடிப்பதற்காக பேசவும் கிரியை செய்யவும் மாம்சமாகிய தேவனின் மாம்சத்தைப் பயன்படுத்தி, அதன்பின் அவருடைய கிரியையை நிறைவேற்ற தேவனுடைய சொந்த இருதயத்தைப் பின்பற்றுகிற ஒரு சில அல்லது அநேகமாக அதிக நபர்களைப் பயன்படுத்தினார், மாம்சமாகிய தேவன் தமது கிரியை செய்யும் விதத்தின் கொள்கை இதுதான். அதாவது, மனிதகுலத்திற்கு மேய்ச்சலைக் கொடுக்கும் மற்றும் தண்ணீரைப் பாய்ச்சும் கிரியையைச் செய்வதற்கு தேவன் தமது இருதயத்திற்கு ஏற்ற நபர்களைப் பயன்படுத்துகிறார், இதன்மூலம் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனம் சத்தியத்தின் யதார்த்தத்திற்குள் பிரவேசிக்கலாம்.

தேவன் மாம்சத்தில் வந்தபோது, அவர் தெய்வீகக் கிரியையை மட்டுமே செய்து, அவருடன் இணைந்து கிரியை செய்ய அவரது இருதயத்திற்கு ஏற்ற ஒருவரும் இல்லை என்றால், மனிதனால் தேவனுடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்

ளவோ தேவனுடன் இணைந்து செயல்படவோ முடியாது. தேவன் இந்தக் கிரியையைச் செய்து முடிக்கவும், திருச்சபைகளைக் கண்காணிக்கவும், மேய்க்கவும் அவருடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற சாதாரண நபர்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும், இதனால் மனிதனின் அறிவாற்றல் செயல்முறைகளின் அளவு, அவனது மூளை ஆகியவை கற்பனை செய்யும் திறனுடையவையாக இருக்கின்றன. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், தேவன் தமது தெய்வீகத்திற்குள் செய்யும் கிரியையை "மொழிபெயர்க்க" அவருடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற ஒரு சிறு எண்ணிக்கையிலான நபர்களைப் பயன்படுத்துகிறார், இதன்மூலம் தெய்வீகப் பாஷையை மனிதப் பாஷையாக மாற்ற முடியும், மேலும் இதன்மூலம் ஜனங்களால் அதைப் புரிந்துகொள்ளவும் முடியும். தேவன் அவ்வாறு செய்திருக்காவிட்டால், தேவனுடைய தெய்வீகப் பாஷையை ஒருவரும் புரிந்துகொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால், தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்றவர்கள்பொதுவாகவே சிறிய எண்ணிக்கையிலான சிறுபான்மையினராக இருக்கின்றனர், மேலும் மனிதனின் புரிந்துகொள்ளும் திறன் பலவீனமாகவே இருக்கிறது. அதனால்தான், மாம்சமாகிய தேவனின் மாம்சத்தில் கிரியை செய்யும் போது மட்டுமே தேவன் இந்த முறையைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். தெய்வீகக் கிரியை மட்டுமே இருந்திருந்தால், மனிதனுக்கு தேவனை அறிந்து கொள்ளவோ அல்லது தேவனுடன் செயல்படவோ வழி எதுவும் இருந்திருக்காது, ஏனென்றால் மனிதனுக்கு தேவனுடைய பாஷைப் புரிவதில்லை. தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற, அவருடைய வார்த்தைகளைத் தெளிவுபடுத்தும் பிரதிநிதிகள் மூலமாக மட்டுமே மனிதனால் இந்த பாஷையைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனாலும், மனிதகுலத்திற்குள் இதுபோன்றவர்கள் மட்டுமே கிரியை செய்தால், அது மனிதனின் சாதாரண வாழ்க்கையை மட்டுமே பராமரிக்க முடிந்ததே தவிர, மனிதனின் மனநிலையை அதனால் மாற்ற முடியவில்லை. தேவனுடைய கிரியையால் ஒரு புதிய தொடக்கப் புள்ளியைக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. அதே பழைய

பாடல்களும், அதே பழைய பயனற்ற கூற்றுகளும் மட்டுமே இருந்தன. மாம்சமாகிய தேவனுடைய பிரதிநிதி மூலமாக மட்டுமே, மாம்சமாகிய அவருடைய காலத்தில் அவர் சொல்ல வேண்டிய அனைத்தையும் சொல்கிறார் மற்றும் செய்ய வேண்டிய அனைத்தையும் செய்கிறார், அதன் பிறகு ஜனங்கள் அவருடைய வார்த்தைகளின்படியே கிரியை செய்கின்றனர், அனுபவம் பெறுகின்றனர், இவ்வாறு மட்டுமே அவர்களுடைய வாழ்க்கை மனநிலை மாற முடியும், இவ்வாறு மட்டுமே அவர்களால் காலத்துடன் ஓட முடியும். தெய்வீகத்தன்மையில் கிரியை செய்கிறவர் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார், அதே நேரத்தில் மனிதத்தன்மையில் கிரியை செய்கிறவர்கள் தேவனால் பயன்படுத்தப்படும் நபர்களாக இருக்கின்றனர். அதாவது, மாம்சமாகிய தேவன் தேவனால் பயன்படுத்தப்படும் நபர்களிடமிருந்து முக்கியமாக வேறுபட்டவராக இருக்கிறார். மாம்சமாகிய தேவன் தெய்வீகக் கிரியையைச் செய்ய முடிகிறது, அதே நேரத்தில் தேவனால் பயன்படுத்தப்படும் நபர்களால் செய்ய முடிவதில்லை. ஒவ்வொரு காலத்தின் துவக்கத்திலும், மனிதனைப் புதிய துவக்கத்திற்குள் கொண்டுவர தேவனுடைய ஆவியானவர் தனிப்பட்ட முறையில் பேசி, புதிய யுகத்தைத் தொடங்குகிறார். அவர் பேசி முடித்ததும், தேவனுடைய தெய்வீகத்தன்மையில் அவரது கிரியை செய்யப்படுகிறது என்பதை இது குறிக்கிறது. அதன் பிறகு, ஜனங்கள் எல்லோரும் தங்கள் ஜீவனின் அனுபவத்திற்குள் பிரவேசிக்க தேவனால் பயன்படுத்தப்படுபவர்களின் வழியைப் பின்பற்றுகின்றனர். மேலும், இந்தக் கட்டத்தில்தான் தேவன் மனிதனை புதிய யுகத்திற்குள் கொண்டு வந்து, மாம்சத்தில் தேவனுடைய கிரியை முடிக்கும் தருணமான ஒரு புதிய தொடக்கப் புள்ளியை ஜனங்களிடம் கொடுக்கிறார்.

தேவன் தமது சாதாரண மனிதத்தன்மையைப் பரிபூரணப்படுத்துவதற்காகவோ, சாதாரண மனிதத்தன்மையின் கிரியையைச் செய்வதற்காகவோ பூமிக்கு வருவதில்லை. அவர் சாதாரண மனிதத்தன்மையில் தெய்வீகக் கிரியையைச் செய்வதற்

காக மட்டுமே வருகிறார். தேவன் பேசும் சாதாரண மனிதத் தன்மை என்பது ஜனங்கள் கற்பனை செய்வது போன்றது அல்ல. மனிதன் "சாதாரண மனிதத்தன்மையை" ஒரு மனைவி அல்லது ஒரு கணவன், மற்றும் மகன்கள் மற்றும் மகள்கள் ஆகியோரைக் கொண்டிருப்பதாக வரையறுக்கிறான், இது ஒரு சாதாரண மனிதன் என்பதற்குச் சான்றாகும். ஆனால், தேவன் இதை இவ்வாறு பார்ப்பதில்லை. அவர் சாதாரண மனிதத்தன் மையைச் சாதாரண மனித எண்ணங்களாக, சாதாரண மனித ஜீவிதங்களாக மற்றும் சாதாரண நபர்களாகப் பிறப்பதாகப் பார்க் கிறார். ஆனால் சாதாரணத்தன்மை குறித்து மனிதன் பேசும் விதத்தில் அவருடைய சாதாரணத்தன்மையில் ஒரு மனைவி, அல்லது ஒரு கணவன், மற்றும் குழந்தைகள் ஆகியோரைக் கொண்டிருப்பது அடங்காது. அதாவது, மனிதனைப் பொறுத் தவரை, தேவன் பேசும் சாதாரண மனிதத்தன்மையை மனிதத் தன்மை இல்லாதது, கிட்டத்தட்ட உணர்ச்சி இல்லாதது மற்றும் மாம்ச தேவைகள் இல்லாதது என்று மனிதன் கருதுகிறான், அதாவது ஒரு சாதாரண மனிதனின் வெளிப்புறத்தை மட்டுமே கொண்டு, ஒரு சாதாரண நபரின் தோற்றத்தைப் பெற்று, ஆனால் உண்மையில் ஒரு சாதாரண மனிதன் கொண்டிருக்க வேண்டிய அனைத்தையும் முழுமையாகக் கொண்டிராத இயேசுவைப் போல இருப்பதாகக் கருதுகிறான். இதிலிருந்து மாம்சமாகிய தேவனுடைய சாராம்சமானது சாதாரண மனிதத்தன்மையை முழுவதுமாக உள்ளடக்காமல், சாதாரண மனித வாழ்க்கையின் வழக்கமான செயல்பாடுகளை ஆதரிப்பதற்காகவும், சாதாரண மனிதனின் பகுத்தறியும் சக்திகளை நிலைநிறுத்துவதற்காகவும் ஜனங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டிய காரியங்களின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே உள்ளடக்கியிருப்பதைக் காணலாம். ஆனால் இந்தக் காரியங்களுக்கும் சாதாரண மனிதத்தன்மையாக மனிதன் கரு துவதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. இவைதான் மாம்சமாகிய தேவன் கொண்டிருக்க வேண்டியவையாகும். இருப்பினும், மாம் சமாகிய தேவன் ஒரு மனைவி, மகன்கள் மற்றும் மகள்கள், ஒரு

குடும்பம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தால் மட்டுமே சாதாரண மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருப்பதாகக் கூற முடியும் என்று சொல்கிறவர்களும் இருக்கின்றனர். இந்த விஷயங்கள் இல்லாமல், அவர் ஒரு சாதாரண மனிதர் அல்ல என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். அப்படியானால் நான் உன்னிடம் கேட்கிறேன், "தேவனுக்கு ஒரு மனைவி உண்டா? தேவனுக்கு ஒரு கணவர் இருப்பது சாத்தியமா? தேவனால் குழந்தைகளைப் பெற முடியுமா?" இவை பொய்யானவை அல்லவா? ஆனாலும்கூட, மாம்சமாகிய தேவனால் பாறைகளுக்கு இடையிலான பிளவுகளிலிருந்து தோன்றவோ அல்லது வானத்திலிருந்து கீழே விழவோ முடியாது. அவரால் ஒரு சாதாரண மனிதக் குடும்பத்தில் மட்டுமே பிறக்க முடியும். அதனால்தான் அவருக்குப் பெற்றோரும் சகோதரிகளும் இருக்கின்றனர். இவைதான் மாம்சமாகிய தேவனுடைய சாதாரண மனிதத்தன்மை கொண்டிருக்க வேண்டியவையாகும். இதுதான் இயேசுவின் நிலையாக இருந்தது. இயேசுவுக்கு ஒரு தந்தை, தாய், சகோதரிகள் மற்றும் சகோதரர்கள் இருந்தனர், இவையெல்லாம் இயல்பானவையாக இருந்தன. ஆனால் அவருக்கு ஒரு மனைவி மற்றும் மகன்களும் மகள்களும் இருந்திருந்தால், மாம்சமாகிய தேவன் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று தேவன் விரும்பிய சாதாரண மனிதத்தன்மையாக அவருடையது இருந்திருக்காது. இதுதான் நிலைமையாக இருந்திருந்தால், அவரால் தெய்வீகத்தன்மையின் சார்பாக கிரியை செய்திருக்க முடிந்திருக்காது. இதற்கு சரியான காரணம் என்னவென்றால், அவர் ஒரு மனைவியையோ குழந்தைகளையோ கொண்டிருக்கவில்லை. அவர் ஒரு சாதாரண குடும்பத்தில் சாதாரண நபருக்குப் பிறந்திருந்தாலும், அவரால் தெய்வீகக் கிரியையைச் செய்ய முடிந்தது. இதை மேலும் தெளிவுபடுத்த, ஒரு சாதாரண நபர் என்று தேவன் கருதுபவர் ஒரு சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்த நபராக இருக்கிறார். அத்தகைய நபர் மட்டுமே தெய்வீகக் கிரியையைச் செய்வதற்கு தகுதியுடையவராக இருக்கிறார். மறுபுறம், ஒரு நபருக்கு ஒரு மனைவி, குழந்தைகள் அல்லது ஒரு கணவன்

இருந்தால், அந்த நபரால் தெய்வீகக் கிரியையைச் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால், மனிதர்களுக்குத் தேவைப்படும் சாதாரண மனிதத்தன்மையை மட்டுமே அவர்கள் கொண்டிருப்பார்கள், ஆனால் தேவனுக்குத் தேவைப்படும் சாதாரண மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். தேவனால் கருதப்படுவதும், ஜனங்களால் புரிந்துகொள்ளப்படுவதும் பெரும்பாலும் மாறுபட்டவையாகவும், இணக்கமில்லாதவையாகவும் இருக்கின்றன. தேவனுடைய கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தில், ஜனங்களின் கருத்துக்களிலிருந்து அதிகம் மாறுபடுகின்றன மற்றும் பெரிதும் வேறுபடுகின்றன. தேவனுடைய கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தில் தெய்வீகத்தன்மையே முற்றிலும் பிரதான பங்கு வகிக்கிறது, மனிதத்தன்மை ஒரு துணைப் பங்கையே வகிக்கிறது என்று ஒருவர் கூறலாம். தேவன் பூமிக்கு தமது கிரியையைச் செய்ய வருவதால், மனிதனை அதில் கை வைக்க அனுமதிப்பதைக் காட்டிலும் அவரே தமது கிரியையைச் செய்ய மாம்சத்தில் (முழுமையற்ற, சாதாரண மனிதனாக) அவதரிக்கிறார். மனிதகுலத்தை ஒரு புதிய யுகத்திற்குள் வைக்கவும், மனிதகுலத்திடம் அவருடைய கிரியையின் அடுத்தக் கட்டத்தைப் பற்றி சொல்லவும், அவருடைய வார்த்தைகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள பாதைக்கு ஏற்ப நடக்குமாறு ஜனங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளவும் அவர் இந்த மாம்சமாகிய அவதரிப்பைப் பயன்படுத்துகிறார். இவ்வாறுதான் மாம்சத்தில் தேவனுடைய கிரியை முடிவடைகிறது. அவர் மனிதகுலத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுச் செல்லப் போகிறார், இனிமேலும் சாதாரண மனிதத்தன்மையுள்ள மாம்சத்தில் இருக்கப்போவதில்லை, மாறாக அவருடைய கிரியையின் மற்றொரு பகுதியைத் தொடர மனிதரிடமிருந்து விலகியிருக்கப்போகிறார். அதன் பின், தனது சொந்த இருதயத்திற்கு ஏற்ற ஜனங்களைப் பயன்படுத்தி, அவர்களுடைய மனிதத்தன்மையிலே இந்த ஜனக்கூட்டத்திற்கு நடுவே பூமியில் தமது கிரியையைத் தொடர்கிறார்.

மாம்சமாகிய தேவனால் மனிதனுடன் என்றென்றும் இருக்க முடியாது, ஏனென்றால் தேவன் செய்ய வேண்டிய கிரியைகள்

இன்னும் ஏராளமாக உள்ளன. அவரால் மாம்சத்திற்குள் கட்டுண்டு இருக்க முடியாது. அவர் மாம்சத்தின் சாயலில் அந்தக் கிரியையைச் செய்தாலும், அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையைச் செய்ய அவர் மாம்சத்தைத் துறக்க வேண்டியதிருக்கிறது. தேவன் பூமிக்கு வரும்போது, அவர் மரித்து மனிதகுலத்தை விட்டுச் செல்வதற்கு முன்பு சாதாரண நபர் அடைய வேண்டிய உருவத்தை அவர் அடையும் வரை அவர் காத்திருப்பதில்லை. அவருடைய மாம்சம் எத்தனை வயதுடையதாக இருந்தாலும், அவருடைய கிரியை முடிந்ததும், அவர் மனிதனை விட்டுச் சென்றுவிடுகிறார். அவருக்கு வயது என்பது போன்ற எந்தக் காரியமும் கிடையாது. மனித ஆயுட்காலத்துக்கு ஏற்ப அவர் தமது நாட்களை எண்ணுவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக, அவர் தமது கிரியையின் படிகளுக்கு ஏற்ப மாம்சத்தில் தமது வாழ்க்கையை முடிக்கிறார். மாம்சத்திற்குள் வருவதில் தேவனுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு வயது இருக்க வேண்டும், வயது வந்தவராக வளர வேண்டும், முதுமையடைய வேண்டும், அந்த சரீரம் மரிக்கும்போது மட்டுமே வெளியேற வேண்டும் என்று கருதுபவர்கள் இருக்கலாம். இது மனிதனின் கற்பனையாகும். தேவன் இவ்வாறு கிரியை செய்வதில்லை. அவர் தாம் செய்யவேண்டிய கிரியையைச் செய்வதற்காக மட்டுமே மாம்சத்திற்குள் வருகிறார், சாதாரண மனிதனின் செயல்பாடுகளான பெற்றோருக்குப் பிறந்து, வளர்ந்து, ஒரு குடும்பத்தை உருவாக்கி, ஒரு தொழிலைத் தொடங்கி, குழந்தைகளைப் பெற்று வளர்ப்பது அல்லது வாழ்வின் ஏற்ற இறக்கங்களை அனுபவிப்பது போன்ற ஒரு சாதாரண மனிதனின் வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கு அல்ல. தேவன் பூமிக்கு வரும்போது, தேவனுடைய ஆவியானவர் மாம்சத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, மாம்சத்திற்குள் வருவதாக இது இருக்கிறது, ஆனால் தேவன் ஒரு சாதாரண மனிதனின் வாழ்க்கையை வாழ்வதில்லை. அவர் தனது நிர்வாகத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே நிறைவேற்ற வருகிறார். அதன் பிறகு அவர் மனிதகுலத்தை விட்டுச் சென்றுவிடுவார். அவர் மாம்சத்திற்குள் வரும்போது,

தேவனுடைய ஆவியானவர் மாம்சத்தின் சாதாரண மனிதத்தன்மையை பரிபூரணமாக்குவதில்லை. மாறாக, தேவன் முன்குறித்த நேரத்தில், தெய்வீகத்தன்மை நேரடியாக கிரியை செய்கிறது. அதன்பின், அவர் செய்ய வேண்டிய எல்லாவற்றையும் செய்து, தமது ஊழியத்தை முழுவதுமாக முடித்தப் பிறகு, இந்தக் கட்டத்தில் தேவனுடைய ஆவியானவரின் கிரியை செய்யப்படுகிறது. அவருடைய மாம்ச சரீரம் அதன் நீண்ட ஆயுட்காலத்தில் வாழ்ந்ததா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், மாம்சமாகிய தேவனுடைய வாழ்க்கையும் அந்த நேரத்தில் முடிவடைகிறது, அதாவது, மாம்ச சரீரமானது வாழ்வின் எந்தக் கட்டத்தை அடைந்தாலும், அது பூமியில் எவ்வளவு காலம் வாழ்ந்தாலும், எல்லாமே ஆவியானவரின் கிரியை மூலமே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. சாதாரண மனிதத்தன்மையில் இருக்க வேண்டும் என்று மனிதன் கருதுவதற்கும் இதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. இயேசுவை ஓர் உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர் முப்பத்து மூன்றரை ஆண்டுகள் மாம்சத்தில் ஜீவித்தார். ஒரு மனித சரீரத்தின் ஆயுட்காலத்தின் அடிப்படையில், அவர் அந்த வயதில் மரித்திருக்கக்கூடாது, அவர் விட்டுச் சென்றிருக்கக்கூடாது. ஆனால் இது குறித்து தேவனுடைய ஆவியானவருக்கு எந்தக் கவலையும் இல்லை. அவருடைய கிரியை முடிந்ததும், அந்த நேரத்தில் அவரது சரீரம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, ஆவியானவருடன் மறைந்து சென்றது. இதுதான் தேவன் மாம்சத்தில் கிரியை செய்யும் கொள்கையாகும். ஆகையால், உறுதியாகக் கூறுவதென்றால், மாம்சமாகிய தேவனுடைய மனிதத்தன்மையானது பெரிதும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததல்ல. அவர் மீண்டும் கிரியை செய்வதற்காகவே பூமிக்கு வருகிறார், சாதாரண மனிதனின் வாழ்க்கையை வாழ்வதற்காக அல்ல. அவர் முதலில் ஒரு சாதாரண மனித வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அதன்பின் கிரியை செய்ய ஆரம்பிப்பதில்லை. மாறாக, அவர் ஒரு சாதாரண மனித குடும்பத்தில் பிறந்ததனால், அவரால் தெய்வீகக் கிரியையைச் செய்ய முடிகிறது, இந்தக் கிரியையானது மனிதனின் நோக்கங்களால் களங்

கப்படாததாகவும், மாம்சமல்லாததாகவும் இருக்கிறது, இது நிச்சயமாக சமூகத்தின் வழிகளைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை அல்லது மனிதனின் எண்ணங்கள் அல்லது கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதில்லை, மேலும் இது வாழ்வதற்கான மனிதனின் தத்துவங்களையும் கொண்டிருப்பதில்லை. இதுதான் மாம்சமாகிய தேவன் செய்ய விரும்பும் கிரியையாகும். மேலும், இதுதான் அவர் மாம்சமாகியதன் நடைமுறை முக்கியத்துவமும் ஆகும். பிற அற்பமான செயல்முறைகளுக்கு உள்ளாகாமல், மாம்சத்தில் செய்ய வேண்டிய கிரியையின் ஒரு கட்டத்தைச் செய்யவே தேவன் பிரதானமாக மாம்சத்திற்குள் வருகிறார். ஒரு சாதாரண மனிதனின் அனுபவங்களைப் பொறுத்தவரை, அவர் அவற்றைக் கொண்டிருப்பதில்லை. மாம்சமாகிய தேவனுடைய மாம்சம் செய்ய வேண்டிய கிரியையில் சாதாரண மனித அனுபவங்கள் அடங்குவதில்லை. ஆகையால், தேவன் மாம்சத்தில் தாம் நிறைவேற்ற வேண்டிய கிரியையை நிறைவேற்றுவதற்காகவே மாம்சத்திற்குள் வருகிறார். மற்றவற்றுடன் அவருக்கு எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. அவர் பல அற்பமான செயல்முறைகளுக்கு உள்ளாவதில்லை. அவருடைய கிரியை முடிந்ததும், அவர் மாம்சமாகியதன் முக்கியத்துவமும் முடிவடைகிறது. இந்தக் கட்டத்தை முடிப்பது என்றால் அவர் மாம்சத்தில் செய்ய வேண்டிய கிரியை முடிந்துவிட்டது, அவருடைய மாம்சத்தின் ஊழியம் முழுமையடைந்துவிட்டது என்று அர்த்தமாகும். ஆனால் அவரால் முடிவின்றி தொடர்ந்து மாம்சத்தில் கிரியை செய்ய முடியாது. அவர் மாம்சத்திற்கு வெளியே உள்ள மற்றொரு இடத்திற்குக் கிரியை செய்யச் செல்ல வேண்டும். இவ்வாறு மட்டுமே அவருடைய கிரியையை முழுமையாகச் செய்து, அதிகப் பலனை அடைய முடியும். தேவன் தமது மூலமுதலானத் திட்டத்தின் படியே கிரியை செய்கிறார். அவர் என்ன கிரியை செய்ய வேண்டும், எந்தக் கிரியையைச் செய்து முடித்திருக்கிறார் என்பது அவருக்கு தமது உள்ளங்கையைப் போலத் தெளிவாகத் தெரியும். தேவன் ஒவ்வொரு நபரையும் தாம் ஏற்கனவே முன்குறித்த பாதையில்

நடக்க வழிநடத்துகிறார். ஒருவரும் இதிலிருந்து தப்ப முடியாது. தேவனுடைய ஆவியானவரின் வழிகாட்டுதல்களைப் பின்பற்று பவர்களால் மட்டுமே இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்க முடியும். ஒருவேளை, பிற்காலக் கிரியையில், மனிதனை வழிநடத்த தேவன் மாம்சத்தில் பேசாமல், ஆவியானவர் தொட்டுணரக்கூடிய உருவத்தில் மனிதனின் வாழ்க்கையை வழிநடத்துவார். அப்போதுதான் மனிதனால் தேவனைத் தொடவும், தேவனைக் காணவும், மேலும் நடைமுறைத் தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப் படுவதற்கு தேவனுக்கு தேவைப்படும் யதார்த்தத்திற்குள் பிரவேசிக்கவும் முடியும். இதுதான் தேவன் நிறைவேற்ற விரும்பும் மற்றும் அவர் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே திட்டமிட்ட கிரியை ஆகும். இதன் மூலம், நீங்கள் செல்ல வேண்டிய பாதையை நீங்கள் எல்லோரும் காண வேண்டும்!

விசுவாசத்தில் ஒருவர் யதார்த்தத்தின் மீது கவனம் செலுத்தவேண்டும்— மதச்சடங்குகளில் ஈடுபடுவது விசுவாசமல்ல

எத்தனை மதச் சடங்குகளை நீ கடைப்பிடிக்கிறாய்? எத்தனை முறை நீ தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு விரோதமாகக் கலகம் செய்து உன்னுடைய சொந்த வழியில் சென்றிருக்கிறாய்? தேவனுடைய பாரத்தை உண்மையிலேயே கருத்தில் கொண்டு, அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற நாட்டம் கொண்டு நீ தேவனுடைய வார்த்தைகளை எத்தனை முறை கடைப்பிடித்திருக்கிறாய்? நீ தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புரிந்து கொண்டு அதன்படியே நடக்க வேண்டும். உன்னுடைய செயல்கள் மற்றும் கிரியைகள் எல்லாவற்றிலும் கொள்கைப்பிடிப்புடன் இருக்க வேண்டும். இருப்பினும் விதிமுறைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு மன ஈடுபாடின்றி பிறர் காண வேண்டுமென எதையாவது செய்ய வேண்டுமென்று இதற்கு அர்த்தமில்லை; மாறாக சத்தியத்தைக்

கடைப்பிடித்துத் தேவனுடைய வசனத்தின்படி வாழ வேண்டும் என்பதே இதன் அர்த்தமாகும். இது போன்று நடப்பது மட்டுமே தேவனைத் திருப்திப்படுத்துகிறது. தேவனைத் திருப்திப்படுத்தும் எந்தச் செயல்முறையும் ஒரு விதிமுறை அல்ல; ஆனால் சத்தியத் தின்படி நடப்பதாகும். சிலர் மற்றவர்களுடைய கவனத்தைத் தங்கள் பக்கம் ஈர்ப்பதில் பெரும் விருப்பம் உள்ளவர்களாக இருக் கிறார்கள். இவர்கள் தங்கள் சகோதர சகோதரிகளுக்கு முன்பாக தாங்கள் தேவனுக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று கூற லாம்; ஆனால் அவர்களுக்குப் பின்னால் இவர்கள் சத்தியத்தைப் பின்பற்றாமல் முற்றிலும் வேறு மாதிரியாக நடந்து கொள்கி றார்கள். இவர்கள் மதவாத பரிசேயர்கள் அல்லவா? எவர் ஒருவர் தேவனுக்கு உண்மையாக இருந்து வெளித்தோற்றத்தில் இப்ப டிப்பட்டவைகளைச் செய்யாமல் இருக்கின்றாரோ அவரே தேவ னிடம் உண்மையாக அன்புகூர்ந்து சத்தியத்தைக் கொண்டிருப் பவர் ஆவர். இப்படிப்பட்ட ஒருவர் சூழ்நிலைகள் வரும்போது சத்தியத்தைப் பின்பற்ற விரும்புகிறார், மேலும் அவர் தனது மன சாட்சிக்கு விரோதமாக பேசுவதோ அல்லது செயல்படுவதோ இல்லை. இவ்வகையான நபர் சம்பவங்கள் நடைபெறும் போது ஞானத்தை வெளிப்படுத்துகிறார், மேலும் எந்தச் சூழ்நிலையி லும் தனது செய்கைகளில் கொள்கைப்பிடிப்புடன் இருக்கிறார். இவ்வகையான நபராலேயே உண்மையான ஊழியத்தைச் செய்ய முடியும். சிலர் தாங்கள் தேவனுக்குக் கடமைப்பட்டிருப்தாக உதட்டளவில் சொல்கின்றனர். இவர்கள் தங்கள் புருவங்களைச் சுருக்கிக் கொண்டு கவலையில் ஆழ்ந்து நாட்களைக் கடத்துகி றார்கள். பிறர் தங்கள் மீது பரிதாபபடும்படி நடித்துக் கொண்டு புழுதியில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு இழிவான செயல் இது! நீ இவர்களிடம், “நீ எந்த வகையில் தேவனுக்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறாய் என்று என்னிடம் சொல்ல முடியுமா?” என்று கேட்பாயானால், அவர்கள் வாயடைத்துப் போவார்கள். நீ தேவ னுக்கு உண்மையாக இருப்பாயானால், மற்றவர்களிடம் இதைப் பற்றி வெளிப்படையாகப் பேச வேண்டியதில்லை. அதற்குப்

பதிலாக, உண்மையாக நடப்பதன் மூலமாகவும் உத்தம இருதயத்துடன் தேவனிடம் ஜெபிப்பதன் மூலமாகவும் தேவன் மீதான உனது அன்பை நிரூபித்துக் காட்டு. தேவனுடன் உதட்டளவில் மற்றும் பெயரளவில் தொழுதுகொள்கிறவர்கள் அனைவரும் மாயக்காரரர்கள் ஆவர். சிலர் தேவனிடம் ஒவ்வொரு முறையும் ஜெபிக்கும் போது பரிசுத்த ஆவியானவரின் எந்த வழிநடத்துதலும் இல்லாமல் தங்கள் ஜெபத்தில் அழுகின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்கள் மதச் சடங்காச்சாரங்களை உடையவர்களாகவும், கருத்துக்களை உடையவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இது போன்ற செயல்களே தேவனைத் திருப்திப்படுத்துவதாகவும், மேம்போக்கான தேவ பக்தியையோ அல்லது துக்கம் நிறைந்த அழுகையையோதான் தேவன் விரும்புகிறார் என்றே எப்போதும் நம்பிக் கொண்டு அவர்கள் இத்தகைய சடங்காச்சாரங்களிலும் கருத்துக்களிலும் வாழ்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முட்டாள்தனமான மனிதர்களிடம் இருந்து என்ன நல்லது கிடைக்கும்? தாழ்மையைக் காட்டுவதற்காக பிறருக்கு முன்பாக பேசும் போது இரக்கக் குணம் இருப்பது போல நடிக்கின்றனர். சிலர் மற்றவர்கள் மத்தியில் இருக்கும் போது சிறிதளவு பெலமுமின்றி ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப் போல வேண்டுமென்றே தாழ்மையானவர்களைப் போல நடிக்கிறார்கள். தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் மக்களாக இருப்பதற்கு இது சரியான முறையாக இருக்குமா? ராஜ்யத்தின் மக்கள் ஜீவனுள்ளவர்களாகவும் விடுதலையுள்ளவர்களாகவும், குற்றமற்றவர்களாகவும் வெளிப்டையானவர்களாகவும் உண்மையானவர்களாகவும், நேசிக்கப்படத்தக்கவர்களாகவும், ஒரு சுதந்திரமான நிலையில் வாழுகின்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் நேர்மையையும், மேன்மையையும் உடையவர்களாகவும் எங்குச் சென்றாலும் தேவனுக்குச் சாட்சியாக நிற்கக்கூடியவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும், இப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனுக்கும் மனிதர்களுக்கும் பிரியமானவர்களாக இருக்கிறார்கள். யாரெல்லாம் விசுவாசத்திற்குப் புதியவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் அதிகமான வெளிப்புறச் சடங்குகளைக் கடை

பிடிக்கின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்கள் சில காலங்கள் நொறுங்குண்டவர்கள் ஆகும்படி கையாளப்பட வேண்டும். தேவனிடம் ஆழமான விசுவாசத்தைக் கொண்டவர்கள் வெளித்தோற்றத்தில் மற்றவர்களைவிட வித்தியாசமானவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள்; ஆனால் அவர்களுடைய செயல்களும் கிரியைகளும் பாராட்டும்படி இருக்கும். இப்படிப்பட்டவர்களை மட்டுமே தேவனுடைய வார்த்தையின்படி நடக்கிறவர்கள் என்று கருத முடியும். நீ பலதரப்பட்ட மக்களுக்கு சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து அவர்களை இரட்சிப்புக்குள் கொண்டுவர முயற்சி செய்யும் போது முடிவில் அவர்கள் விதிமுறைகளையும், கோட்பாடுகளையும் கைக்கொண்டு வாழ்வார்களானால், உன்னால் தேவனுக்கு மகிமையைக் கொண்டு வர முடியாது. இப்படிப்பட்டவர்கள் மதவாதிகளாகவும் மாயக்காரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இந்த மதவாதிகள் எப்போதெல்லாம் ஒரு சபை ஐக்கியத்திற்குள் கூடுகிறார்களோ அப்போதெல்லாம் அவர்கள் ஒருவரைப் பார்த்து, “சகோதரியே, நீங்கள் இந்த நாட்களில் எப்படி இருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்பார்களாயின், அதற்கு அந்தச் சகோதரி, “நான் தேவனுக்கு ஒரு கடனைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் ஆனால் அவரது சித்தத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்று உணருகிறேன்” என்று கூறுவார். மற்றொருவரும், “நானும் தேவனுக்குக் கடன்பட்டு இருக்கிறேன், ஆனால் அவரைத் திருப்திப்படுத்த முடியவில்லை” என்று கூறுவார். இந்த ஒருசில வாக்கியங்களும் வார்த்தைகளும் அவர்களுடைய உள்ளத்தின் ஆழத்தில் கீழ்த்தரமான எண்ணங்கள் இருப்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. இத்தகைய வார்த்தைகள் மிகவும் அருவருக்கத்தக்கவையாகவும், மிகவும் அதிகமாக வெறுக்கத்தக்கவையாகவும் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்டவர்களின் சுபாவம் தேவனுக்கு விரோதமானது. யாரெல்லாம் யதார்த்தத்தில் கவனம் செலுத்துகிறார்களோ அவர்கள் தங்கள் மனதில் உள்ளதை வெளிப்படையாக ஐக்கியத்தில் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் எந்த ஒரு தவறான நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடாமல் இது போன்ற நாகரீக செயல்க

ளையோ அல்லது வெற்று இன்பங்களையோ வெளிப்படுத்த மாட்டார்கள். அவர்கள் எப்போதும் நேர்மையானவர்களாக இருக்கிறார்கள், உலகப்பிரகாரமான விதிமுறைகளைக் கடைபிடிக்க மாட்டார்கள். சிலர் முற்றிலும் அறிவில்லாத நிலை வரை கூட வெளிப்புறத் தோற்றங்களுக்கான ஒரு விருப்பத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் பாட்டுப் பாடும்போது தங்கள் பானையில் சோறு ஏற்கனவே வெந்து விட்டது என்பதைக் கூட அறியாமல் நடனம் ஆட ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் தேவபக்தி உள்ளவர்களோ அல்லது கனத்திற்குரியவர்களோ அல்ல; இவர்கள் மிகவும் அற்பமானவர்கள். இவைகளெல்லாம் யதார்த்தமின்மையின் வெளிப்பாடுகளாகும். சிலர் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையின் காரியங்களைக் குறித்து ஐக்கியப்படும் போது, அவர்கள் தங்கள் தேவனுக்குச் செலுத்த வேண்டியது எதையும் பற்றி பேசாவிட்டாலும் இவர்கள் தேவனிடம் ஆழமான அன்பை எப்போதும் கொண்டுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். தேவனுக்கு கடன்பட்டிருக்கிறேன் என்கிற உன்னுடைய உணர்வுக்கும் மற்ற மனிதர்களுக்கும் எந்தத் தொடர்புமில்லை; நீ தேவனுக்கு மட்டுமே கடன்பட்டிருக்கிறாய் மனிதர்களுக்கு அல்ல. இதைக் குறித்து மற்றவர்களிடம் நீ தொடர்ச்சியாகப் பேசுவதால் என்ன பலன்? நீ யதார்த்தத்திற்குள் பிரவேசிப்பதிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும், மற்ற எந்தவொரு வெளிப்புற வைராக்கியத்திற்கோ அல்லது வெளிக்காட்டுதலுக்கோ அல்ல. மனிதருடைய மேலோட்டமான நற்கிரியைகள் எதைக் குறிக்கின்றன? அவைகள் மாம்சத்தைக் குறிக்கின்றன, சிறந்த வெளிப்புற சடங்குகள் ஜீவனைக் குறிப்பதில்லை, அவைகளால் உன்னுடைய தனிப்பட்ட சொந்த மனோநிலையை மட்டுமே காண்பிக்க முடியும். மனிதர்களின் வெளிப்புறச் சடங்குகளால் தேவனுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்ற முடியாது. நீ தொடர்ச்சியாக தேவனுக்குக் கடன்பட்டிருப்பதைக் குறித்து பேசிக் கொண்டே இருப்பாயானால் உன்னால் மற்றவர்களின் வாழ்வின் தேவைகளைச் சந்திக்க அல்லது அவர்களை தேவனை நேசிக்கும்படி ஊக்கப்ப

டுத்த முடியாது. இப்படிப்பட்ட உன்னுடைய செயல்கள் தேவனைத் திருப்திப்படுத்தும் என்று நீ நம்புகிறாயா? உன்னுடைய செயல்கள் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இணக்கமாக உள்ளன என்றும், அவைகள் ஆவிக்குரியவைகள் என்றும் எண்ணுகிறாயா? ஆனால் உண்மையில் அவைகள் பொருத்தமற்றவைகளாக இருக்கின்றன. உன்னைத் திருப்திப்படுத்துபவைகளும் நீ செய்ய விரும்புகிறவைகளுமே தேவன் பிரியப்படுகிற காரியங்களாக இருப்பதாக நீ நம்புகிறாய். உன்னுடைய விருப்பங்கள் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துமா? ஒரு மனிதனுடைய குணம் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துமா? உன்னைத் திருப்திப்படுத்தும் செயல்களை தேவன் திட்டமாக அருவருக்கின்றார்; மேலும் உன் பழக்கவழக்கங்களைத் தேவன் வெறுத்துப் புறக்கணிக்கிறார். நீ தேவனுக்குக் கடன்பட்டிருப்பது உண்மையானால், தேவனுக்கு முன்பாகச் சென்று அவரிடத்தில் ஜெபம் செய். அதைப் பற்றி மற்றவர்களிடம் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை. நீ தேவனுக்கு முன்பாக ஜெபிக்காமல், மற்றவர்கள் மத்தியில் இருக்கும் போது அவர்கள் கவனத்தைத் தொடர்ச்சியாக உன் பக்கமாகத் திருப்ப எண்ணுவது தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற முடியுமா? உன்னுடைய செயல்கள் எப்போதும் வெளிப்பார்வைக்காக மட்டுமே இருக்குமானால், நீ மிகவும் விருதாவானவன் என்று அர்த்தமாகும். மேலோட்டமான நற்கிரியைகளைச் செய்து கொண்டு யதார்த்தமில்லாமல் இருக்கும் மனிதர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றனர்? இப்படிபட்டவர்கள் மாயக்காரராகிய பரிசேயரைப் போல் மதத்தலைவர்களாக இருகின்றனர். உங்களுடைய வேஷமான செயல்களை விட்டுவிடவும், மாற்றிக் கொள்ளவும் முடியவில்லை என்றால், இந்த மாய்மாலத்தின் காரணக் கூறுகள் மென்மேலும் வளரும். உங்களுடைய மாய்மாலம் எவ்வளவு அதிகமாக உள்ளதோ, தேவன் மீதான எதிர்ப்பும் அவ்வளவு அதிகமாக இருக்கும். முடிவில் இப்படிப்பட்டவர்கள் நிச்சயமாக அகற்றப்படுவார்கள்!

தேவனின் இன்றைய கிரியையை அறிந்துகொள்பவர்களால் மட்டுமே அவரைச் சேவிக்க இயலும்

தேவனுக்குச் சாட்சி கொடுக்கவும் சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்துக்கு வெட்கமுண்டாக்கவும், ஒருவர் ஒரு கொள்கையை கொண்டிருப்பதோடு ஒரு குறிப்பிட்ட நிலைமையை எட்டியிருக்கவும் வேண்டும்: ஒருவர் தம் இருதயத்தில் தேவன்மேல் அன்புகூர்வதோடு, அவரது வார்த்தைகளுக்குள் பிரவேசிக்கவும் வேண்டும். நீ தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்குள் பிரவேசிக்கவில்லையென்றால், சாத்தானுக்கு வெட்கமுண்டாக்குவதற்கு உனக்கு எந்த வழியும் இருக்காது. உன் வாழ்வில் ஏற்படும் வளர்ச்சியின் மூலமாக சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தைப் புறக்கணித்து அதற்கு அதிக இலச்சையுண்டாக்க முடியும்; இதுமட்டுமே உண்மையில் சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்துக்கு வெட்கமுண்டாக்கும். தேவனுடைய வார்த்தைகளை எவ்வளவு அதிகமாய்ச் செயலில் வெளிப்படுத்துகிறாயோ, அவ்வளவு அதிகமாய் தேவன் மேல் நீ கொண்டிருக்கும் அன்பும், சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின்மீது கொண்டிருக்கும் அருவருப்பும் நிரூபணமாகும்; எவ்வளவு அதிகமாய் தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறாயோ, அவ்வளவு அதிகமாய் சத்தியத்தின்மேல் நீ கொண்டிருக்கும் வாஞ்சையும் நிரூபணமாகும். தேவனுடைய வார்த்தைகளை வாஞ்சிக்காத மக்கள் ஜீவனற்றவர்கள். சமயம் சார்ந்த இதுபோன்ற மக்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு புறம்பானவர்கள். உண்மையாய் தேவனை விசுவாசிக்கும் மக்கள் அவரது வார்த்தைகளைப் புசித்துப் பானம் பண்ணுவதன் மூலமாக அவற்றைக் குறித்து அதிக ஆழமான அறிவைக் கொண்டிருப்பார்கள். தேவனுடைய வார்த்தைகளை நீ வாஞ்சிக்காவிட்டால் உன்னால் அவரது வார்த்தைகளைப் புசித்துப் பானம்பண்ண இயலாது. தேவனுடைய வார்த்தைகளைக் குறித்த அறிவு உனக்கு இல்லா

திருந்தால், உன்னால் தேவனுக்குச் சாட்சி பகரவோ, அவரைத் திருப்திப்படுத்தவோ இயலாது.

தேவனை விசுவாசிக்கிற விஷயத்தில் ஒருவர் எப்படி அவரை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்? தேவனுடைய வார்த்தைகள் மற்றும் அவரது இன்றைய கிரியைகளின் அடிப்படையில் ஒருவர் தேவனை அறிந்துகொள்ள வேண்டும் விலகலடையாமல், தவறான விதத்தில் அல்லாமல் முதலாவது தேவனுடைய கிரியைகளை ஒருவர் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இதுதான் தேவனை அறிந்து கொள்ளுகிறதின் அஸ்திபாரம் ஆகும். தேவனுடைய வார்த்தைகளை குறித்த சுத்தமான புரிந்துகொள்ளுதல் குறைவாய்க் காணப்படும் பல்வேறுவிதமான அனைத்துத் தவறான உபதேசங்களும் சமயம் சார்ந்த நோக்கம் கொண்டவையாகும்; அவை மாறுபட்டதும் தவறான புரிந்துகொள்ளுதலுமாகும். தேவனுடைய வார்த்தைகளை எடுத்து அவற்றைக் கடந்தகாலத்தில் புரிந்துகொண்டு, தேவனுடைய இன்றைய வார்த்தைகளை அவற்றுக்கு எதிராய் மதிப்பிடுவதே மதவாதிகளின் சிறந்த திறமையாகும். இன்றைய தேவனை சேவிக்கும்போது, கடந்த காலத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஞானத்தினால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட காரியங்களை நீங்கள் பற்றிக்கொண்டால் அது இடையூறு விளைவிக்கக்கூடியதாகவும், உங்கள் நடைமுறைகள் பழமையாகிப் போனதாகவும் வெற்று சமய சடங்காச்சாரமாகவும் மட்டுமே இருக்கும். தேவனை சேவிப்பவர்கள் ஏனைய தராதரங்களோடு வெளிப்புறமாகத் தாழ்மையாகவும் பொறுமையாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று நீ நம்பினால், அவ்வகையான அறிவை இக்காலத்தில் நடைமுறைப்படுத்தினால், அவ்வறிவு சமய நோக்கம் கொண்டதாகும்; அச்செயல்பாடு மாய்மாலமாகிவிடும். “சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கை” என்னும் பதம் (முன்பு தேவனால் உரைக்கப்பட்ட வார்த்தைகளின் புரிதல் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரால் நேரடியாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட வெளிச்சம் உள்பட) பழமையாகிப்போன மற்றும் வழக்கத்தில் இல்லாத காரியங்களைக்

குறிக்கும். இக்காலத்தில் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தினால் அவை தேவனின் செயல்பாட்டுக்கு இடையூறாக அமையும்; மனுஷனுக்கு ஒரு நன்மையையும் கொண்டு வராது. சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளை மக்கள் தம்மிடமிருந்து அகற்றாவிட்டால், அது அவர்கள் தேவனை சேவிப்பதற்குப் பெரிய தடையாக மாறும். சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கையுள்ள மக்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையுடன் முன்னேறிச் செல்ல எந்த வழியும் இல்லை; அவர்கள் ஒன்று, இரண்டு என அடி சறுக்குவார்கள். ஏனென்றால் சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் மனுஷனை அசாதாரண சுயநீதி கொண்டவனாகவும் அகந்தை கொண்டவனாகவும் மாற்றுகின்றன. தேவன் தாம் முன்பு கூறியவற்றை, செய்தவற்றைக் குறித்த பழைய நினைவுகளில் திளைப்பவரல்லர்; மாறாக, ஏதாவது ஒன்று பழையதாகிவிட்டால் அதை அவர் நீக்கிப்போடுகிறார். உண்மையில் நம்பிக்கைகளை உன்னால் விட்டுவிட முடியவில்லையா? தேவன் முற்காலத்தில் கூறிய வார்த்தைகளைப் பற்றிக் கொண்டிருந்தால், இது நீ தேவனின் கிரியைகளை அறிந்திருக்கிறாய் என்பதை நிரூபிக்கிறதா? இன்று பரிசுத்த ஆவியானவரின் வெளிச்சத்தை உன்னால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத நிலையில், கடந்த கால வெளிச்சத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருப்பதால், நீ தேவனின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுகிறாய் என்று நிரூபிக்க இயலுமா? இன்னும்கூட சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளை உன்னால் விட்டுவிட இயலவில்லையா? அப்படியாயின் நீ தேவனை எதிர்க்கும் ஒருவனாக மாறுவாய்.

சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளை மக்களால் விட்டுவிடக்கூடுமாயின் அவர்கள் தேவனின் இன்றைய கிரியைகளையும் வார்த்தைகளையும் மதிப்பிடுவதில் தங்கள் மனதை ஈடுபடுத்தாமல் நேரடியாகக் கீழ்ப்படிவார்கள். தேவனின் இன்றைய கிரியை கடந்த காலத்தைப் போலன்றி வெளிப்பட்டாலும், உன்னால் கடந்த கால பார்வைகளை விட்டுவிட்டு தேவனின் இன்றைய கிரியைக்கு நேரடியாகக் கீழ்ப்படிய முடியும். தேவன் கடந்த காலத்தில் எப்படி செயல்பட்டார் என்பதைக் கருதாமல், தேவனின்

இன்றைய கிரியைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை புரிந்துகொள்ளும் திறன் உனக்கு இருந்தால், நீ அவற்றின் நம்பிக்கைகளை விட்டுவிடுபவனாகவும், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிபவனாகவும், தேவனின் வார்த்தைகளுக்கும் அவரது கிரியைகளுக்கும் கீழ்ப்படியக்கூடியவனாகவும் அவரது அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுகிறவனாகவும் இருப்பாய். இதில் நீ தேவனுக்கு உண்மையாய் கீழ்ப்படிகிறவனாக இருப்பாய். தேவனின் கிரியையைப் பரிசோதிக்காமல் அல்லது ஆராய்ந்து பார்க்காமல், தேவன் தமது முந்தைய கிரியையை மறந்துவிட்டதுபோல நீயும் அதை மறந்திருப்பாய். நிகழ்காலம் நிகழ்காலம்தான்; கடந்தகாலம் கடந்தகாலம்தான். முன்பு தாம் செய்தவற்றை தேவன் இன்று புறம்பே தள்ளி வைத்துவிட்டதால், நீ அதில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்டவரே தேவனுக்கு முழுவதுமாக கீழ்ப்படிகிறவராக, தங்கள் சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைளை முற்றிலும் விட்டுவிடுகிறவராக இருக்கிறார்.

தேவனின் கிரியையில் எப்போதும் புதிய முன்னேற்றங்கள் இருப்பதால், புதிய கிரியை வரும்போது, பழையதாகி வழக்கத்தில் இல்லாமல் போகிற கிரியை உண்டு. பழையதும் புதியதுமான இந்த வெவ்வேறு வகையான கிரியைகள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படாமல் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவையாக இருக்கின்றன, ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் கடைசி நடவடிக்கையிலிருந்து தொடர்கிறது. புதிய கிரியை வருவதால் பழையவை நீக்கப்படவேண்டியது கட்டாயம். எடுத்துக்காட்டாக, மனுஷனின் பல்லாண்டு அனுபவம் மற்றும் போதகத்தோடு இணைந்த நீண்டகால பழக்கவழக்கங்கள், சொல்வழக்குகள் மனதில் ஒருவித நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தி இருக்கும். பழங்காலம் முதல் பல ஆண்டுகளாகப் பரவி வரும் பாரம்பரியக் கோட்பாடுகள் மனுஷனின் மனதில் இதுபோன்ற நம்பிக்கைகளை ஏற்புடையதாக உருவாக்கி வரும் நிலையில், தேவன் இன்னும் தமது உண்மையான முகத்தை, உள்ளார்ந்த தன்மையை மனுஷனுக்கு முழுவதுமாக வெளிப்படுத்த வேண்டும். காலப்போக்கில் தேவன்மேல்

மனுஷன் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையின்மீது இதுபோன்ற பல்வேறு நம்பிக்கைகளின் தாக்கம், தேவ ஜனங்களில் எல்லாவிதமான நம்பிக்கை சார்ந்த புரிதல்கள் உருவாக தொடர்ந்து காரணமாகிறது; தேவனை சேவிக்கும் சமயரீதியான பல மக்கள் அவரது எதிரிகளாக மாறிவிட இது வழிவகுக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆகவே, மக்களின் சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் எவ்வளவு வலிமையாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாய் அவர்கள் தேவனை எதிர்த்தும், அவ்வளவு அதிகமாய் அவருக்கு எதிரிகளாகவும் இருக்கின்றனர். தேவனின் கிரியை ஒருபோதும் பழமையாய்ப் போகாது; அது எப்போதும் புதியதாய் இருக்கும்; ஒருபோதும் சித்தாத்தங்களை உருவாக்காது; மாறாக, தொடர்ந்து மாறி, பெரிய அளவிலோ அல்லது சிறிய அளவிலோ புதுப்பிக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். இம்முறையில் செயல்படுவது தேவனின் இயல்பான மனநிலையின் ஒரு வெளிப்படுதலாகும். இது தேவனின் கிரியையின். இயல்பான கொள்கையாகவும், தேவன் தமது ஆளுகையை நிறைவேற்றும் வழிகளில் ஒன்றாகவும் உள்ளது. தேவன் இவ்வழியில் செயல்படாவிட்டால் மனுஷன் மாறாமல் அல்லது தேவனைக் குறித்து அறிந்துகொள்ள இயலாமல் போகும்; சாத்தான் தோற்கடிக்கப்படமாட்டான். இப்படியாக அவரது கிரியையில், மாற்றங்கள் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டே இருக்கிறது, ஆனால் இது குறிப்பிட்ட கால இடைவெளிகளில் நடக்கிறது. எப்படியாயினும் தேவனில் மனுஷன் நம்பிக்கை வைக்கும் முறையானது சற்று வேறுபட்டது. அவன் பழைய, பழக்கமான சித்தாத்தங்கள் மற்றும் அமைப்புகளைப் பற்றிக் கொள்கிறான்; அவை எந்த அளவுக்குப் பழமையாக இருக்கின்றனவோ, அந்த அளவுக்கு அவை அவன் மனதுக்குப் பிடித்தமானவையாய் உள்ளன. மதியீனமான, கல்லைப் போல் இறுகிய மனுஷ மனதினால் தேவனுடைய ஆராய்ந்துமுடியாத புதிய கிரியைகளையும் வார்த்தைகளையும் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள இயலும்? ஒருபோதும் பழையவராகிப் போகாமல் எப்போதும் புதிதாய் இருக்கின்ற தேவனை மனுஷன் விரும்பவில்லை; நீண்ட

பல்லும் வெள்ளை முடியும் கொண்டு ஓரிடத்தில் இருக்கிற பழைய தேவனையே அவன் விரும்புகிறான். இப்படி தேவனும் மனுஷனும் தங்களுக்கென்று சொந்த விருப்பங்களை கொண்டிருப்பதால், மனுஷன் தேவனுக்கு விரோதியாகிறான். ஏறக்குறைய ஆறாயிரம் ஆண்டுகள் தேவன் புதிய கிரியைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்; இன்றும்கூட பல முரண்பாடுகள் இருந்து வருகின்றன. பின்னர் அவை தீர்வுக்கு அப்பாற்பட்டவையாகி விடுகின்றன. மனுஷனுடைய முரட்டாட்டம் அல்லது எந்த மனுஷனாலும் மாற்றக்கூடாத தேவனின் ஆளுகை ஆணைகளின் காரணமாக அப்படி இருக்கக்கூடும். ஆனாலும் தம் பக்கம் யாருமில்லாததுபோல தேவன் தமது பூர்த்தியாகாத இரட்சிப்பின் பணிகளை நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்த குருமாரும் குருத்துவ பெண்களும் இன்னும் செல்லரித்துப் போன பழைய புஸ்தகங்கள் மற்றும் காகிதங்களை பற்றிக்கொண்டுள்ளனர். இந்த முரண்பாடுகள் தேவனுக்கும் மனுஷனுக்குமிடையே விரோதத்தை உண்டு பண்ணினாலும், அவை சரிசெய்யப்படக்கூடாதவையாயிருந்தாலும், அவை இருந்தாலும் இல்லாததுபோல தேவன் அவற்றின்மேல் கவனம் செலுத்தமாட்டார். எப்படியாயினும் மனுஷன் தன்னுடைய நம்பிக்கைகள் மற்றும் பாரம்பரிய எண்ணங்களை விட்டுவிடாமல் இருக்கிறான். மனுஷன் தன் நிலைப்பாட்டிலிருந்து மாறாமல் இருந்தாலும், தேவனது பாதங்கள் நகர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன; சூழ்நிலைக்கேற்ப தம் நிலைப்பாட்டை அவர் எப்போதும் மாற்றிக்கொண்டே இருக்கிறார் என்பது விளக்கம் தேவைப்படாத உதாரணமாகும். முடிவில் போராட்டமே இல்லாமல் மனுஷன் தோற்கடிக்கப்படுவான். தம்மால் தோற்கடிக்கப்பட்ட அத்தனை எதிரிகளுக்கும் தேவன் பெரிய பகைவராகவும், தோற்கடிக்கப்பட்ட மற்றும் தோற்கடிக்கப்படாத மனுக்குலத்திற்கான வீரராகவும் திகழ்வார். தேவனோடு போட்டியிட்டு யாரால் ஜெயம்பெற இயலும்? தேவனுடைய கிரியை தொடங்கும்போதுதான் மனுஷனுடைய கருத்துகள் பிறப்பதால், அவை தேவனிடமிருந்து வந்தவை போன்று

தோற்றமளிக்கின்றன. எப்படியாயினும் தேவன் இதற்காக மனுஷனை மன்னிப்பதில்லை; மாறாக, தமது கிரியைக்குப் புறம்பான தமது கிரியை தொடங்கும்போது, “தேவனுக்காக” என்று தொகுப்பு தொகுப்பாய் மனுஷன் உருவாக்கும் தயாரிப்புகளுக்காக அவர் மனுஷனை மெச்சுவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக, மனுஷனுடைய நம்பிக்கைகளை குறித்தும் பழைமையானதும் சமயரீதியானதுமான நம்பிக்கையைக் குறித்தும் அவர் மிகவும் வெறுப்படைந்திருக்கிறார், மேலும் அவர் இக்கருத்துக்கள் எப்போது முதன்முதலாக தோன்றின என்ற காலத்தை ஒப்புக்கொள்ள மனமில்லாதிருக்கிறார். மனுஷனுடைய இப்படியான நம்பிக்கைகள் தேவனுடைய சிந்தையிலிருந்தல்ல, சாத்தானிடமிருந்தும் மனுஷ மனதிலிருந்தும் தோன்றி மனுஷனால் பரப்பப்படுவதால் இக்கருத்துகள் தமது கிரியையினால் தோன்றியவை என்பதை அவர் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார். தமது கிரியை பழையதாகவும் செத்துப்போனதாகவும் அல்ல, புதிதாயும் ஜீவனுள்ளதாயும் இருக்கவேண்டுமென்பதே எப்போதும் தேவனின் நோக்கம். அவை காலத்திற்கேற்ப மனுஷனால் பின்பற்றப்பட வேண்டியவையாயினும், அவை மாற்றப்படக்கூடாததும் அழியாதவையுமல்ல. ஏனென்றால் அவர் மனுஷனை ஜீவித்திருக்கவும் புதிதாயிருக்கவும் செய்யும் தேவனாக இருக்கிறார், மாறாக, சாத்தானோ மனுஷன் சாகவும் பழையவனாகிப் போகவும் காரணமாகிறான். உங்களால் இதை இன்னும் புரிந்துகொள்ள இயலவில்லையா? தேவனைக் குறித்து உனக்குக் கருத்துகள் இருந்தாலும், உன் மனம் மூடியிருப்பதினால் அவற்றை விட்டொழிக்க இயலவில்லை. தேவனுடைய கிரியைகளில் மிகவும் குறைவான அறிவு இருப்பதாலோ, அவரது கிரியைகள் மனுஷ விருப்பங்களிலிருந்து வேறுபட்டு இருப்பதாலோ தேவன் தமது கடமைகளில் எப்போதும் அலட்சியமாக இருப்பதாலோ அல்ல. தேவன் காரியங்களை உனக்கு கடினமாக்கி வைத்திருப்பதால் அல்ல, நீ கீழ்ப்படியாதவனாக இருப்பதனாலும், சிருஷ்டியின் தன்மை உன்னிடம் சிறிதும் காணப்படாததனாலும், உன் நம்பிக்

கைகளை உன்னால் விட்டுவிட முடியவில்லை. இவை எல்லா வற்றையும் நீயே வருவித்துக் கொண்டாய்; தேவனுக்கு இதில் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. எல்லா பாடுகளும் தொல்லைகளும் மனுஷனாலேயே உருவாக்கப்படுகின்றன. தேவனுடைய எண் ணங்கள் எப்போதும் நன்மையானவையாய் இருக்கின்றன. நீ நம்பிக்கையை உருவாக்கிக்கொள்ள தாம் காரணமாவதையல்ல, காலம் செல்லச் செல்ல நீ மாற்றம் பெற்று புதுப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்றே அவர் விரும்புகிறார். உனக்கு எது நன்மை யானதென்று இன்னும் அறிந்திடாமல், எப்போதும் ஆராய்ந்து கொண்டு அல்லது பரிசோதித்துக் கொண்டு இருக்கிறாய். தேவன் உனக்குக் காரியங்களை கடினமாக்கவில்லை; உனக்கு க் கீழ்ப் படியாமை பெரிதாயிருப்பதோடு தேவன்மேல் உனக்கு எந்தப் பயமுமில்லை. மிகச்சிறிய சிருஷ்டிப்பு ஒன்று, முன்பு தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட பழையவற்றை எடுத்துக்கொண்டு, திரும்ப தேவனை தாக்குவதற்கு அதை பயன்படுத்தினால் அது மனு ஷனின் கீழ்ப்படியாமைதானே? தேவன் முன்பு தங்கள் கருத்து களை வெளிப்படுத்துவதற்கு மனுஷர்களுக்கு எந்தத் தகுதியும் இல்லை; அவர்கள் அந்த அழுகிய கருத்துக்களைக் குறித்து எதுவும் சொல்ல விரும்பாததனால், எந்தப் பெறுமதியும் இல் லாத, துர்நாற்றம் வீசுகிற, அழுகிய, அலங்கார வார்த்தைகளைப் பகட்டாக காண்பிக்கத் தகுதியில்லாதவர்கள். அவர்கள் இன்னும் அதிகத் தகுதியற்றவர்கள்தானே?

உண்மையாக தேவனைச் சேவிப்பவர்கள், தேவனின் இருத யத்திற்கு ஏற்றவர்களாகவும், தேவனால் பயன்படுத்தப்படுவதற் குத் தகுதியானவர்களாகவும் மற்றும் தங்கள் சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கையை விட்டுவிடக்கூடியவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். செயல்திறம் மிக்கவர்களாக இருப்பதற்கு தேவனுடைய வார்த் தைகளைப் புசித்துக் குடிக்க விரும்பினீர்களானால், நீங்கள் சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கையை விட்டுவிட வேண்டும். நீங்கள் தேவனைச் சேவிக்க விரும்பினால், சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கையை முதலாவது விட்டுவிடுவதும், எல்லாவற்றிலும் தேவனுடைய

வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதும் அவசியம். தேவனைச் சேவிப்பவரிடம் இது காணப்படவேண்டும். இந்த அறிவு உன்னிடம் இல்லையென்றால், நீங்கள் சேவிக்க ஆரம்பித்ததுமே இடையூறையும் தொல்லையையும் உண்டாக்குவாய்; உங்கள் கருத்துகளைப் பற்றிக்கொண்டிருந்தால், அப்போது தேவன் உன்னை வீழ்த்த வேண்டியது தவிர்க்கமுடியாததாகிவிடும். பின்னர் உன்னால் ஒருபோதும் எழுந்திருக்கமுடியாது. உதாரணமாகத் தற்காலத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்: இன்றைய உரைகளும் செயல்பாடுகளும் வேதாகமத்தோடும் முன்பு தேவனால் செய்யப்பட்ட கிரியைகளோடும் பொருந்துவதாகக் காணப்படவில்லை. உனக்குக் கீழ்ப்படிய மனதில்லாதிருந்தால், நீ எந்நேரத்திலும் விழுந்துபோகக்கூடும். தேவனுடைய சித்தத்திற்கு ஏற்றபடி சேவிக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்பினால், முதலாவது சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கையை விட்டுவிடுவதோடு உங்கள் சொந்தப் பார்வையைச் சரி செய்யவேண்டும். கூறப்பட இருக்கின்றவற்றில் பெரும்பகுதி கடந்தகாலத்தில் சொல்லப்பட்டவற்றுக்கு இணக்கமாக காணப்படாது; கீழ்ப்படிவதற்கான விருப்பம் இல்லையென்றால், உனக்கு முன்னே காணப்படும் பாதையில் உன்னால் நடப்பதற்கு இயலாது. தேவன் கிரியை செய்யும் வழிமுறைகளில் ஒன்று உனக்குள் வேர் கொண்டால் நீ அதை ஒருபோதும் விட்டுவிடாதிருப்பாய்; இந்த வழிமுறையே உனது சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கையாக மாறும். தேவன் உனக்குள் வேர்கொண்டிருந்தால், நீ சத்தியத்தைப் பெற்றிருக்கிறாய். தேவனின் சத்தியமும் வார்த்தையும் உனது வாழ்க்கையானால், தேவனைக் குறித்து எந்தக் கருத்தும் உனக்கு இருக்காது. தேவனைக் குறித்து உண்மையான அறிவைக் கொண்டுள்ள எவரும் எந்தக் கருத்தையும் கொண்டிருக்கமாட்டார்; எந்தச் சித்தாந்தத்திலும் நிலைகொண்டிருக்கமாட்டார்.

விழிப்புடன் காணப்பட உன்னிடம் நீயே இந்தக் கேள்விகளைக் கேட்டுப்பார்:

1. உனக்குள் இருக்கும் அறிவு நீ தேவனை சேவிப்பதற்கு இடையூறாய் உள்ளதா?

2. உனது தினசரி வாழ்வில் எத்தனை சமய சடங்குகள் காணப் படுகின்றன? பக்தியாக தோற்றமளித்தால் உனது வாழ்வு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது; முதிர்ச்சியடைந்துள்ளது என்று பொருள்படுமா?

3. தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புசித்துப் பானம் பண் ணும்போது உனது சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளை விட்டுவிட முடிகிறதா?

4. நீ ஜெபிக்கும்போது, உன்னால் சமயச் சடங்கை விட்டுவிட முடிகிறதா?

5. நீ தேவனால் பயன்படுத்தப்படுவதற்குத் தகுதியானவனா?

6. தேவனைக் குறித்த உனது அறிவில் சமயம் சார்ந்த நம் பிக்கைகள் எவ்வளவு உள்ளன?

தேவனுடைய புத்தம்புதிய கிரியையை அறிந்து அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுங்கள்

இப்போது, நீங்கள் தேவனுடைய ஜனங்களாக மாறுவதை நாட வேண்டும் மற்றும் முழு பிரவேசத்தையும் சரியான பாதை யில் தொடங்க வேண்டும். தேவனுடைய ஜனங்களாக இருப்பது என்பது, ராஜ்யத்தின் யுகத்திற்குள் பிரவேசிப்பதைக் குறிக்கிறது. இன்று, நீங்கள் அதிகாரப்பூர்வமாக ராஜ்யத்தின் பயிற்சிக்குள் பிரவேசிக்கத் தொடங்குகிறீர்கள். உங்கள் எதிர்கால ஜீவிதம் முன்பு இருந்ததைப் போலவே மந்தமானதாகவும், ஒழுங்கற்றதாகவும் இருப்பது நிறுத்தப்படும். அவ்வாறு ஜீவிப்பதால், தேவனால் எதிர்பார்க்கப்படும் தரங்களை அடைவது சாத்தியமற்றதாக இருக்கிறது. எந்த அவசரத்தையும் நீ உணரவில்லை என்றால், அது உன்னை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கான விருப்பம் உனக்கு

இல்லை என்பதையும், உன் பின்தொடர்தல் குழப்பமானதாகவும் புரியாததாகவும் இருப்பதையும், தேவனுடைய சித்தத்தை உன்னால் நிறைவேற்ற முடியாது என்பதையும் காட்டுகிறது. ராஜ்யத்தின் பயிற்சிக்குள் பிரவேசிப்பது என்பது தேவனுடைய ஜனங்களின் ஜீவிதத்தைத் தொடங்குவதாகும்—இதுபோன்ற பயிற்சியை ஏற்க நீ தயாராக இருக்கிறாயா? அவசர உணர்வை உணர நீ தயாராக இருக்கிறாயா? தேவனுடைய ஒழுங்குபடுத்தலின் கீழ் ஜீவிக்க நீ தயாராக இருக்கிறாயா? தேவனுடைய சிட்சையின் கீழ் ஜீவிக்க நீ தயாராக இருக்கிறாயா? தேவனுடைய வார்த்தைகள் உன் மீது வந்து உன்னைச் சோதிக்கும்போது, நீ எவ்வாறு செயல்படுவாய்? எல்லா விதமான உண்மைகளையும் எதிர்கொள்ளும்போது நீ என்ன செய்வாய்? கடந்த காலத்தில், உங்கள் கவனம் ஜீவிதத்தில் இல்லை. இன்று, நீங்கள் ஜீவிதத்தின் யதார்த்தத்திற்குள் பிரவேசிப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் மற்றும் உங்கள் ஜீவித மனநிலையில் மாற்றங்களை நாட வேண்டும். இதைத்தான் ராஜ்யத்தின் ஜனங்கள் அடைய வேண்டும். தேவனுடைய ஜனங்களாகிய அனைவரும் ஜீவனைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அவர்கள் ராஜ்யத்தின் பயிற்சியை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் மற்றும் அவர்களுடைய ஜீவித மனநிலையில் மாற்றங்களை நாட வேண்டும். ராஜ்யத்தின் ஜனங்களிடம் தேவன் எதிர்பார்ப்பது இதுதான்.

ராஜ்யத்தின் ஜனங்களிடமான தேவனுடைய எதிர்பார்ப்புகள் பின்வருமாறு இருக்கின்றன:

1. அவர்கள் தேவனுடைய ஆணைகளை ஏற்க வேண்டும். அதாவது, கடைசி நாட்களில் தேவனுடைய கிரியையில் பேசப்பட்ட வார்த்தைகள் அனைத்தையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

2. அவர்கள் ராஜ்யத்தின் பயிற்சிக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும்.

3. தங்கள் இருதயங்கள் தேவன் தொடும்படியாக அவர்கள் பின்பற்ற வேண்டும். உன் இருதயம் முழுவதுமாக தேவனிடமாய்த் திரும்பி, உனக்கு ஒரு சாதாரண ஆவிக்குரிய ஜீவிதம்

இருக்கும்போது, நீ விடுதலையின் உலகில் ஜீவிப்பாய், அதாவது தேவனுடைய அன்பின் கவனிப்பிலும் பாதுகாப்பிலும் நீ ஜீவிப் பாய். நீ தேவனுடைய கவனிப்பிலும் பாதுகாப்பிலும் ஜீவிக் கும்போதுதான் நீ தேவனுக்குச் சொந்தமானவனாக இருப்பாய்.

4. அவர்கள் தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

5. அவர்கள் பூமியில் தேவனுடைய மகிமையின் ஒரு வெளிப் பாடாக மாற வேண்டும்.

இந்த ஐந்து காரியங்களும் உங்களுக்கான எனது ஆணை களாக இருக்கின்றன. என் வார்த்தைகள் தேவனுடைய ஜனங் களிடம் பேசப்படுகின்றன. இந்த ஆணைகளை நீ ஏற்க விரும் பவில்லை என்றால், நான் உன்னை நிர்ப்பந்திக்க மாட்டேன்—ஆனால் நீ அவற்றை உண்மையாக ஏற்றுக்கொண்டால், உன் னால் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்ய முடியும். இன்று, நீங்கள் தேவனுடைய ஆணைகளை ஏற்கத் தொடங்குகிறீர்கள் மற்றும் ராஜ்யத்தின் ஜனங்களாக மாறுவதைத் தொடர நாடுகிறீர்கள், மேலும் ராஜ்யத்தின் ஜனங்களாக இருக்கத் தேவையான தரங் களை அடைகின்றீர்கள். இதுவே பிரவேசத்தின் முதல் படியாக இருக்கிறது. தேவனுடைய சித்தத்தை நீங்கள் முழுமையாகச் செய்ய விரும்பினால், இந்த ஐந்து ஆணைகளையும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவற்றை உன்னால் அடைய முடிந் தால், நீ தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்றவனாய் இருப்பாய் மற்றும் நிச்சயமாக தேவன் உன்னைப் பெரிதளவில் பயன்படுத் துவார். இன்று முக்கியமானது என்னவென்றால், ராஜ்யத்தின் பயிற்சிக்குள் பிரவேசிப்பது தான். ராஜ்யத்தின் பயிற்சிக்குள் பிரவேசிப்பது ஆவிக்குரிய ஜீவிதத்தை உள்ளடக்கியது. முன்ன தாக, ஆவிக்குரிய ஜீவிதத்தைப் பற்றி எதுவும் பேசப்படவில்லை, ஆனால் இன்று, நீங்கள் ராஜ்யத்தின் பயிற்சிக்குள் பிரவேசிக்கத் தொடங்குகையில், நீங்கள் அதிகாரப்பூர்வமாக ஆவிக்குரிய ஜீவி தத்தில் பிரவேசிக்கிறீர்கள்.

ஆவிக்குரிய ஜீவிதம் எத்தகைய ஜீவிதம்? ஆவிக்குரிய ஜீவிதம் என்பது உன் இருதயம் முழுவதுமாக தேவனிடம் திரும்பியிருக்

கிறதும், தேவனுடைய அன்பைக் கவனத்தில் கொள்ள முடியும் என்பதும் ஆகும். இது, தேவனுடைய வார்த்தைகளில் நீங்கள் ஜீவிப்பதும், வேறு எதுவும் உங்கள் இருதயத்தை ஆக்கிரமிக்க வில்லை என்பதும், இன்று நீங்கள் தேவனுடைய சித்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது மற்றும் உங்கள் கடமையை நிறை வேற்றுவதற்காக பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஒளியால் இன்று வழிநடத்தப்படுகிறீர்கள் என்பதும் ஆகும். மனிதனுக்கும் தேவ னுக்கும் இடையிலான அத்தகைய ஜீவிதமே ஆவிக்குரிய ஜீவி தமாக இருக்கிறது. இன்றைய ஒளியை உன்னால் பின்பற்ற முடியவில்லை என்றால், தேவனுடனான உன் உறவில் ஓர் இடைவெளி உருவாகி உள்ளது—அது துண்டிக்கப்பட்டிருக்க லாம்—மேலும் நீ இயல்பான ஆவிக்குரிய ஜீவிதம் இல்லாமல் இருக்கிறாய். தேவனுடனான ஓர் இயல்பான உறவு என்பது இன்று தேவனுடைய வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான அஸ்திபாரத்தின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. உன் னிடம் இயல்பான ஆவிக்குரிய ஜீவிதம் இருக்கிறதா? உன்னி டம் தேவனுடனான இயல்பான உறவு இருக்கிறதா? நீ பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் பின்பற்றுகிறவனா? இன்று நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஒளியைப் பின்பற்றவும், தேவனுடைய சித்தத்தை அவருடைய வார்த்தைகளுக்குள் புரிந்துகொள்ளவும், இந்த வார்த்தைகளில் பிரவேசிக்கவும் முடிந்தால், நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரவாகத்தைப் பின்பற்றுகிற ஒருவராக இருக் கிறீர்கள். நீ பரிசுத்த ஆவியானவரின் தொடரியக்கத்தைப் பின் பற்றவில்லை என்றால், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி சத்தியத்தைப் பின்பற்றாத ஒருவனாக நீ இருக்கிறாய். தங்களை மேம்படுத் திக்கொள்ள விரும்பாதவர்களுக்குள் பரிசுத்த ஆவியானவர் செயல்பட வாய்ப்பேயில்லை, இதன் விளைவாக, அத்தகையவர் களால் ஒருபோதும் தங்கள் பெலனை வரவழைத்துக் கொள்ள முடியாது மற்றும் அவர்கள் எப்போதும் செயலற்றவர்களாக இருப்பார்கள். இன்று, நீ பரிசுத்த ஆவியானவரின் தொடரியக் கத்தைப் பின்பற்றுகிறாயா? நீ பரிசுத்த ஆவியானவரின் தொட

ரியக்கத்தில் இருக்கிறாயா? நீ ஒரு செயலற்ற நிலையில் இருந்து வெளிவந்திருக்கிறாயா? இன்று, தேவனுடைய வார்த்தைகளை நம்புகிற அனைவரும், தேவனுடைய கிரியையை அஸ்திபாரமாக எடுத்துக்கொண்டு, பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஒளியைப் பின்பற்றுகிற அனைவரும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் தொடரியக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். தேவனுடைய வார்த்தைகள் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி உண்மையானவை மற்றும் சரியானவை என்று நீ நம்பினால், தேவன் எதைச் சொன்னாலும் அவருடைய வார்த்தைகளை நீ நம்பினால், நீ தேவனுடைய கிரியைக்குள் பிரவேசிப்பதை நாடும் ஒருவனாக இருக்கிறாய், இவ்வாறு நீ தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறாய்.

பரிசுத்த ஆவியானவரின் தொடரியக்த்தினுள் பிரவேசிக்க, நீங்கள் தேவனோடு ஓர் இயல்பான உறவைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், முதலில் உங்கள் செயலற்ற நிலையிலிருந்து உங்களை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும். சிலர் எப்போதும் கூட்டத்தைப் பின்தொடர்கிறார்கள், அவர்களுடைய இருதயங்கள் தேவனிடமிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கின்றன. அத்தகையவர்களுக்குத் தங்களை மேம்படுத்திக்கொள்ள விருப்பமில்லை, மேலும் அவர்கள் பின்பற்றும் தரங்களும் மிகவும் தரம் தாழ்ந்தவை. தேவனை நேசிப்பதில் உள்ள பின்தொடர்தலும், தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்படுவதும் மட்டுமே தேவனுடைய சித்தமாக இருக்கிறது. தேவனுடைய அன்பைத் திருப்பிச் செலுத்த தங்கள் மனசாட்சியை மட்டுமே பயன்படுத்தும் மனிதர்கள் உள்ளனர், ஆனால் அது தேவனுடைய சித்தத்தைப் பூர்த்தி செய்யாது. நீ பின்பற்றும் தரநிலைகள் எவ்வளவு உயர்வாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவாக அது தேவனுடைய சித்தத்திற்கு உகந்ததாக இருக்கும். இயல்பானவராகவும், தேவனுக்கான அன்பைப் பின்பற்றுபவராகவும், தேவனுடைய ஜனங்களில் ஒருவராகவும் மாறுவதற்கு ராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிப்பதே உங்கள் உண்மையான எதிர்காலமாக இருக்கிறது மற்றும் அது மிக உயர்ந்த, மதிப்பு மற்றும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஜீவிதமாக இருக்கிறது. உங்களை

விட அதிக பாக்கியவான்கள் யாரும் இல்லை. நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன்? ஏனென்றால், தேவனை நம்பாதவர்கள் மாம்சத் திற்காக ஜீவிக்கிறார்கள் மற்றும் அவர்கள் சாத்தானுக்காக ஜீவிக் கிறார்கள், ஆனால் இன்று நீங்கள் தேவனுக்காக ஜீவிக்கிறீர்கள் மற்றும் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்ய ஜீவிக்கிறீர்கள். அத னால்தான் உங்கள் ஜீவிதம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று நான் சொல்கிறேன். தேவனால் தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்த ஜனக்கூட்டத்தால் மட்டுமே, மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஜீவிதத்தை ஜீவிக்க முடிகிறது: பூமியில் வேறு எவராலும் அத் தகைய மதிப்பு மற்றும் அர்த்தமுள்ள ஜீவிதத்தை ஜீவிக்க முடி யவில்லை. ஏனென்றால், நீங்கள் தேவனால் தெரிந்துக்கொள் ளப்பட்டிருக்கிறீர்கள், தேவனால் வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள், மேலும், தேவன் உங்களிடம் அன்பு காட்டியிருக்கிறார் என்ப தால், நீங்கள் உண்மையான ஜீவிதத்தைப் புரிந்துகொண்டிருக் கிறீர்கள், மற்றும் மிக உயர்ந்த மதிப்புள்ள ஜீவிதத்தை எவ்வாறு ஜீவிக்க வேண்டும் என்பதை அறிந்திருக்கிறீர்கள். இது உங்களது பின்தொடர்தல் நல்லதாக இருப்பதால் அல்ல, ஆனால் தேவனு டைய கிருபையால் அவ்வாறு இருக்கிறது. உங்கள் ஆவிக்குரிய கண்களைத் திறந்தவர் தேவன், உங்கள் இருதயத்தைத் தொட்ட வர் தேவனுடைய ஆவியானவர் மற்றும் அவருக்கு முன்பாக வருவதற்கான நல்ல அதிர்ஷ்டத்தை அவரே உங்களுக்குத் தருகி றார். தேவனுடைய ஆவி உங்களை பிரகாசிப்பித்திருக்கவில்லை என்றால், உங்களால் தேவனைப் பற்றிய அழகான காரியங்க ளைக் காண இயலாது மற்றும் தேவனை நேசிப்பதும் உங்களுக்கு சாத்தியமற்றதாகும். தேவனுடைய ஆவியானவர் ஜனங்களுடைய இருதயங்களைத் தொட்டதால் மட்டுமே அவர்களுடைய இருத யங்கள் தேவனிடம் திரும்பியுள்ளன. சில நேரங்களில், நீங்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளை அனுபவிக்கும்போது, உங்கள் ஆவி தொடப்படுகிறது, தேவனை நேசிப்பதைத் தவிர்த்து வேறு எது வும் செய்ய முடியவில்லை என்பதாகவும், உங்களுக்குள் பெரும் பெலன் இருப்பதாகவும், நீங்கள் ஒதுக்கி வைக்க முடியாத எது

வும் இல்லை என்பதாகவும் நீங்கள் உணர்கிறீர்கள். நீ இப்படி உணர்ந்தால், நீ தேவனுடைய ஆவியால் தொடப்பட்டிருக்கி றாய், உன் இருதயம் முற்றிலுமாக தேவனிடம் திரும்பிவிட்டது. “தேவனே! நாங்கள் உண்மையிலேயே உம்மால் முன்குறிக்கப் பட்டு தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். உமது மகிமை எனக் குப் பெருமையைத் தருகிறது, மற்றும் உம் ஜனங்களில் ஒருவ னாக இருப்பது எனக்கு மகிமையைத் தருகிறது. உமது சித்தத் தைச் செய்ய நான் எதையும் செலவழிப்பேன் மற்றும் எதையும் கொடுப்பேன் மற்றும் என் வருடங்கள் மற்றும் என் ஜீவ கால முயற்சிகள் அனைத்தையும் உமக்காக அர்ப்பணிப்பேன்,” என்று ஜெபித்து நீ தேவனிடம் சொல்வாய். நீ இப்படி ஜெபிக்கும் போது, தேவனுக்கான முடிவில்லாத அன்பும், உண்மையானக் கீழ்ப்படிதலும் உன் இருதயத்தில் இருக்கும். இது போன்ற ஒரு அனுபவம் எப்போதாவது உனக்கு இருந்திருக்கிறதா? ஜனங்கள் அடிக்கடி தேவனுடைய ஆவியானவரால் தொடப்படும்போது, அவர்கள் குறிப்பாகத் தங்கள் ஜெபங்களில் தேவனுக்குத் தங் களை அர்ப்பணிக்க தயாராக இருக்கிறார்கள்: “தேவனே! உமது மகிமையின் நாளைக் காண நான் விரும்புகிறேன், மேலும் நான் உமக்காக ஜீவிக்க விரும்புகிறேன்—உமக்காக ஜீவிப்பதை விட வேறு எதுவும் தகுதியானதாகவோ அர்த்தமுள்ளதாகவோ இல்லை, மற்றும் சாத்தானுக்காகவும் மாம்சத்துக்காகவும் ஜீவிக்க எனக்குச் சிறிதும் விருப்பமில்லை. இன்று உமக்காக ஜீவிக்க எனக்கு உத வுவதன் மூலம் நீர் என்னை உயர்த்துகிறீர்.” நீ இவ்வாறு ஜெபித் தவுடன், உன் இருதயத்தை தேவனுக்குக் கொடுக்காமல் இருக்க முடியாது என்றும், தேவனைப் பெற வேண்டும் என்றும், நீங்கள் ஜீவனுடன் இருக்கும்போது தேவனைப் பெறாமல் இறப்பதை வெறுக்கிறீர்கள் என்றும் நீங்கள் உணருவீர்கள். அத்தகைய ஜெபத்தை ஏறெடுத்தப் பிறகு, உங்களுக்குள் ஒரு விவரிக்க முடியாத பெலன் இருக்கும், மேலும் அது எங்கிருந்து வருகிறது என்பது உனக்குத் தெரியாது. உன் இருதயத்தில் எல்லையற்ற வல்லமை இருக்கும் மற்றும் தேவன் மிகவும் அழகானவர், அவர் நேசிக்கத் தகுந்தவர்

என்பதையும் நீ உணர்வாய். அப்போதுதான் நீங்கள் தேவனால் தொடப்பட்டிருப்பீர்கள். அத்தகைய அனுபவத்தைப் பெற்ற அனைவருமே தேவனால் தொடப்பட்டிருக்கிறார்கள். தேவனால் அடிக்கடி தொடப்படுவோருக்கு, அவர்களுடைய ஜீவிதத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன, அவர்களால் தீர்மானத்தை எடுக்க முடிகிறது மற்றும் அவர்கள் தேவனை முழுமையாக அடையத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருதயங்களில் தேவன் மீதுள்ள அன்பு வலுவாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய இருதயங்கள் முழுமையாகத் தேவனிடம் திரும்பியுள்ளன, குடும்பம், உலகம், சிக்கல்கள் அல்லது தங்கள் எதிர்காலம் ஆகியவற்றை அவர்கள் பொருட்படுத்துவதில்லை மற்றும் அவர்கள் ஜீவகாலம் முழுவதும் தங்கள் முயற்சிகளை தேவனுக்காக அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். தேவனுடைய ஆவியானவரால் தொடப்பட்டிருக்கிற அனைவரும் சத்தியத்தைப் பின்பற்றும் ஜனங்களாக இருக்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்படுவோம் என்ற நம்பிக்கையையும் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உன் இருதயத்தை தேவனிடம் திருப்பியிருக்கிறாயா? தேவனுடைய ஆவியானவரால் உன் இருதயம் தொடப்பட்டிருக்கிறதா? நீ ஒருபோதும் இதுபோன்ற அனுபவத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்றால், நீ ஒருபோதும் அவ்வாறு ஜெபிக்கவில்லை என்றால், உன் இருதயத்தில் தேவனுக்கு இடமில்லை என்பதை அது காட்டுகிறது. தேவனுடைய ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்படுபவர்களும், தேவனுடைய ஆவியானவரால் தொடப்பட்டவர்களும் தேவனுடைய கிரியையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தேவனுடைய வார்த்தைகளும் தேவனுடைய அன்பும் அவர்களுக்குள் வேரூன்றியிருப்பதைக் காட்டுகிறது. “நான் என் ஜெபங்களில் உன்னைப் போல அக்கறையுள்ளவனல்ல, தேவனால் நான் தொடப்பட்டவனுமல்ல. சில நேரங்களில் நான் தியானித்து ஜெபிக்கும்போது, தேவன் அழகானவர் என்று உணர்கிறேன், என் இருதயம் தேவனால் தொடப்படுகிறது,” என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். மனிதனுடைய இருதயத்தை விட வேறு

எதுவும் முக்கியமில்லை. உன் இருதயம் தேவனிடம் திரும்பியதும், உன் முழு ஜீவிதமும் தேவனிடம் திரும்பியிருக்கும், மேலும் அந்த நேரத்தில் உன் இருதயம் தேவ ஆவியானவரால் தொடப்பட்டிருக்கும். உங்களில் பெரும்பாலானோர் அத்தகைய அனுபவத்தைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்—உங்கள் ஒவ்வொருவரின் அனுபவங்களின் ஆழங்கள்தான் ஒரே மாதிரியானதாக இல்லை. சிலர் சொல்கிறார்கள்: “நான் ஜெபத்தில் பல வார்த்தைகளைச் சொல்வதில்லை, வெறுமனே மற்றவர்களின் ஐக்கியத்துக்கு நான் செவிசாய்க்கின்றேன் மற்றும் பெலன் எனக்குள் உயர்கிறது.” நீ தேவனால் உனக்குள்ளே தொடப்பட்டுள்ளாய் என்பதை இது காட்டுகிறது. தேவனால் தங்களுக்குள்ளே தொடப்பட்டவர்கள் மற்றவர்களின் ஐக்கியத்தைக் கேட்கும்போது ஈர்க்கப்படுகிறார்கள். எழுச்சியூட்டும் வார்த்தைகளைக் கேட்கும்போது ஒரு மனிதனுடைய இருதயம் முற்றிலுமாக அசையாமல் இருந்தால், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை அவர்களுக்குள் இல்லை என்பதை அது நிரூபிக்கிறது. அவர்களுக்குள் எந்த ஏக்கமும் இல்லை, இது அவர்களிடம் எந்தத் தீர்மானமும் இல்லை என்பதை நிரூபிக்கிறது, இதனால் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை இல்லாமல் இருக்கின்றனர். ஒரு மனிதன் தேவனால் தொடப்பட்டிருந்தால், தேவனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்கும்போது அவனிடம் எதிர்வினை ஏற்படும். அவர்கள் தேவனால் தொடப்படாவிட்டால், அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளில் ஈடுபடவில்லை, அவற்றுடன் எந்த தொடர்பும் அவர்களுக்கு இல்லை, மற்றும் அவர்களால் பிரகாசிப்பிக்கப்பட இயலாது. தேவனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டவர்களும், எதிர்வினையாற்றாதவர்களும் தேவனால் தொடப்படாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்—அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை இல்லாமல் இருப்பவர்கள். புதிய ஒளியை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவர்கள் அனைவரும் தொடப்படிருக்கிறார்கள் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உன்னை நீயே அளவிடு:

1. பரிசுத்த ஆவியானவரின் தற்போதைய கிரியையின் மத்தியில் நீ இருக்கிறாயா?

2. உன் இருதயம் தேவனிடம் திரும்பியிருக்கிறதா? நீ தேவனால் தொடப்பட்டிருக்கிறாயா?

3. தேவனுடைய வார்த்தைகள் உனக்குள் வேரூன்றியிருக்கின்றனவா?

4. உன் நடைமுறை தேவனுடைய எதிர்பார்ப்புகளுடைய அஸ்திபாரத்தின் மீது கட்டப்பட்டிருக்கிறதா?

5. பரிசுத்த ஆவியானவரின் தற்போதைய ஒளியின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் நீ ஜீவிக்கிறாயா?

6. உன் இருதயம் பழைய கருத்துக்களால் ஆளப்படுகிறதா, அல்லது இன்றைய தேவனுடைய வார்த்தைகளால் ஆளப்படுகிறதா?

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்கையில், உங்களுக்குள் என்ன எதிர்வினை இருக்கிறது? இத்தனை ஆண்டுகளாக நம்பிய நிலையில், தேவனுடைய வார்த்தைகள் உங்கள் ஜீவிதமாக இருக்கிறதா? உன் முந்தைய, சீர்கேடான மனநிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? இன்று, தேவனுடைய வார்த்தைகளின்படி, ஜீவனைக் கொண்டிருப்பதென்றால் என்ன, ஜீவன் இல்லாமல் இருப்பதென்றால் என்னவென்று நீ அறிந்துள்ளாயா? இது உங்களுக்குத் தெளிவாக இருக்கிறதா? தேவனைப் பின்தொடர்வதில் பிரதானமான முக்கியத்துவம் என்னவென்றால், இன்றைய தேவனுடைய வார்த்தைகளின்படி எல்லாம் இருக்க வேண்டும் என்பதே: நீங்கள் ஜீவனுக்குள் பிரவேசிப்பதை அல்லது தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதைப் பின்தொடர்ந்தாலும், எல்லாம் இன்று தேவனுடைய வார்த்தைகளை மையமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நீ பேசுவதும் பின்பற்றுவதும் இன்று தேவனுடைய வார்த்தைகளை மையமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால், நீ தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு அந்நியனாகவும் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை முற்றிலுமாக இழந்தவனாகவும் இருக்கிறாய். தம்முடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுபவர்களை தேவன் விரும்புகிறார். நீ முன்பு புரிந்துகொண்

டது எவ்வளவு அற்புதமானதாக மற்றும் தூய்மையானதாக இருந் தாலும், தேவன் அதை விரும்புவதில்லை. இதுபோன்ற விஷ யங்களை உன்னால் ஒதுக்கி வைக்க முடியவில்லை என்றால், எதிர்காலத்தில் உன் பிரவேசத்துக்கு அவை மிகப்பெரிய தடையாக இருக்கும். பரிசுத்த ஆவியானவரின் தற்போதைய ஒளியைப் பின்பற்றக்கூடிய அனைவரும் பாக்கியவான்கள். கடந்த கால ஜனங்களும் தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றினர், ஆனாலும் அவர்களால் இன்று வரை பின்பற்ற முடியவில்லை. இது கடைசி நாட்களின் ஜனங்களுடைய ஆசீர்வாதமாக இருக் கிறது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் தற்போதைய கிரியையைப் பின் பற்றக்கூடியவர்கள், தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற் றக்கூடியவர்கள், அதாவது தேவன் அவர்களை வழிநடத்தும் இடங்களிலெல்லாம் அவற்றைப் பின்பற்றுகிறவர்கள்—இவர்கள் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் தற்போதைய கிரியையைப் பின்பற்றாதவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளின் கிரியையில் பிரவேசித்திருக்கவில்லை, அவர் கள் எவ்வளவு கிரியை செய்தாலும், அல்லது அவர்களுடைய துன்பங்கள் எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும், அல்லது அவர் கள் எவ்வளவாக ஓடுகிறார்கள் என்றாலும், இவை எதுவும் தேவ னுக்கு ஒரு பொருட்டாகாது மேலும் அவர் அவர்களைப் பாராட்ட மாட்டார். இன்று, தேவனுடைய தற்போதைய வார்த்தைகளைப் பின்பற்றுபவர்கள் அனைவரும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் தொடர் இயக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். இன்று தேவனுடைய வார்த்தைக ளுக்கு அந்நியர்களாக இருப்பவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் தொடர் இயக்கத்துக்கு வெளியே இருக்கிறார்கள். அத்தகையவர் கள் தேவனால் பாராட்டப்படுவதில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவ ரின் தற்போதைய வார்த்தைகளிலிருந்து விலகிச் செல்லும் ஊழி யம் என்பது மாம்சத்திற்கும் கருத்துகளுக்கும் உரிய ஊழியமாகும் மற்றும் அது தேவனுடைய சித்தத்திற்கு ஏற்ப இருப்பதற்கு சாத் தியமில்லை. ஜனங்கள் மதக் கருத்துக்களுக்கு மத்தியில் ஜீவித் தால், அவர்களால் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு ஏற்ற எதையும் செய்ய

இயலாது மற்றும் அவர்கள் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்தாலும், அவர்கள் கற்பனைகளுக்கும் கருத்துக்களுக்கும் நடுவே ஊழியம் செய்கிறார்கள் மற்றும் அவர் சித்தத்திற்கு ஏற்ப ஊழியம் செய்ய அவர்களால் ஒருபோதும் இயலாது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் பின்பற்ற முடியாதவர்களுக்கு தேவனுடைய சித்தம் புரிவதில்லை, தேவனுடைய சித்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்களால் தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்ய முடியாது. தேவன் தனது சொந்த இருதயத்திற்கு ஏற்ற நிலையில் இருக்கும் ஊழியத்தை விரும்புகிறார். கருத்துக்கள் மற்றும் மாம்சத்துக்குரிய ஊழியத்தை அவர் விரும்புவதில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையின் படிகளைப் பின்பற்ற ஜனங்களால் இயலாது என்றால், அவர்கள் கருத்துக்களுக்கு மத்தியில் ஜீவிக்கிறார்கள். அத்தகையவர்களின் ஊழியம் குறுக்கிட்டு, தொந்தரவு செய்கிறது, மேலும் அத்தகைய ஊழியம் தேவனுக்கு முரணாக இயங்குகிறது. இவ்வாறு தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்ற முடியாதவர்களால் தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்ய இயலாது. தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்ற முடியாதவர்கள் நிச்சயமாக தேவனை எதிர்க்கிறார்கள் மற்றும் அவர்களால் தேவனுடன் ஒத்துப்போக இயலாது. இன்று தேவனுடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்வதும், தேவனுடைய தற்போதைய எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்ப செயல்பட முடிவதும், இன்றைய தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவரைப் பின்பற்ற முடிவதும், தேவனுடைய புதிய வார்த்தைகளுக்கு ஏற்ப பிரவேசிப்பதும் என இவை “பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் பின்பற்றுதல்” என்பதன் அர்த்தமாகும். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் பின்பற்றி பரிசுத்த ஆவியானவரின் தொடர் இயக்கத்தில் இருப்பவன் இவன்தான். அத்தகையவர்கள் தேவனுடைய புகழ்ச்சியைப் பெறுவது, தேவனைப் பார்ப்பது மட்டுமல்லாமல், அவர்களால் தேவனுடைய சமீபத்திய கிரியைகளிலிருந்து தேவனுடைய மனநிலையையும் அறிந்து கொள்ள முடியும் மற்றும் மனிதனுடைய கருத்துக்கள் மற்றும் கீழ்ப்படியாமை மற்றும் மனிதனுடைய சுபாவம் மற்றும் சாராம்சம்

ஆகியவற்றை அவருடைய சமீபத்திய கிரியையிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடியும். மேலும், அவர்கள் தங்கள் ஊழியத்தின் போது படிப்படியாக அவர்களுடைய மனநிலையில் மாற்றங்களை அடைய முடியும். இது போன்றவர்கள் மட்டுமே தேவனை அடையக்கூடியவர்கள் மற்றும் உண்மையான வழியை உண்மையாகக் கண்டுபிடித்தவர்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையால் அகற்றப்பட்டவர்கள் தேவனுடைய சமீபத்திய கிரியையைப் பின்பற்றத் தகுதியற்றவர்கள் மற்றும் தேவனுடைய சமீபத்திய கிரியைக்கு எதிராகக் கலகம் செய்பவர்கள். அத்தகையவர்கள் தேவனை வெளிப்படையாக எதிர்ப்பது தேவன் புதிய கிரியையைச் செய்ததாலும், தேவனுடைய உருவம் அவர்களுடைய கருத்துக்களில் இருப்பதைப் போன்றதல்ல என்பதாலும் தான்—இதன் விளைவாக, அவர்கள் பகிரங்கமாக தேவனை எதிர்க்கிறார்கள், தேவன் மீது நியாயத்தீர்ப்பை வழங்குகிறார்கள். இதனால் தேவன் அவர்களை வெறுக்கிறார் மற்றும் நிராகரிக்கிறார். தேவனுடைய சமீபத்திய கிரியையைப் பற்றிய அறிவைக் கொண்டிருப்பது எளிதான விஷயம் அல்ல, ஆனால் தேவனுடைய கிரியையைக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கும் தேவனுடைய கிரியையைத் தேடுவதற்கும் ஜனங்களுக்கு மனமிருந்தால், தேவனைப் பார்க்க அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும், மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் புதிய வழிகாட்டுதலைப் பெற வாய்ப்பு கிடைக்கும். தேவனுடைய கிரியையை வேண்டுமென்றே எதிர்ப்பவர்களால் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வெளிச்சத்தையோ அல்லது தேவனுடைய வழிகாட்டலையோ பெற முடியாது. ஆகவே, தேவனுடைய சமீபத்திய கிரியையை ஜனங்கள் பெற முடியுமா இல்லையா என்பது தேவனுடைய கிருபையைப் பொறுத்தது, அவர்களுடைய பின்தொடர்தலைப் பொறுத்தது மற்றும் அவர்களுடைய நோக்கங்களைப் பொறுத்தது.

பரிசுத்த ஆவியானவரின் தற்போதைய வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படியக்கூடிய அனைவரும் பாக்கியவான்கள். அவர்கள் எப்படி இருந்தார்கள் அல்லது பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களுக்குள்

எவ்வாறு கிரியை செய்தார் என்பது முக்கியமல்ல, தேவனுடைய சமீபத்திய கிரியையை அடைந்த அவர்கள் மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள் ஆவர், மற்றும் இன்றைய சமீபத்திய கிரியையைப் பின்பற்ற முடியாதவர்கள் அகற்றப்படுகிறார்கள். புதிய ஒளியை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவர்களை தேவன் விரும்புகிறார், மேலும் அவருடைய சமீபத்திய கிரியைகளை ஏற்றுக்கொண்டு அறிந்தவர்களை அவர் விரும்புகிறார். நீங்கள் ஒரு கற்புள்ள கன்னிகையாக இருக்க வேண்டும் என்று ஏன் கூறப்படுகிறது? ஒரு கற்புள்ள கன்னிகையால் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைத் தேடவும், புதிய விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்ளவும், மேலும், பழைய கருத்துக்களை ஒதுக்கி வைத்து, இன்றைய தேவனுடைய கிரியைக்குக் கீழ்ப்படியவும் முடிகிறது. இன்றைய புதிய கிரியையை ஏற்றுக் கொள்ளும் இந்த ஜனக்கூட்டம், யுகங்களுக்கு முன்பே தேவனால் முன்னரே முன்குறிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் அவர்கள் ஜனங்களுள் மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். நீங்கள் தேவனுடைய சத்தத்தை நேரடியாகக் கேட்கிறீர்கள், தேவனுடைய தோற்றத்தைக் காண்கிறீர்கள். ஆகவே, வானம் பூமி முழுவதுமாக, யுகங்கள் முழுவதுமாக, இந்த ஜனக்கூட்டமான உங்களைவிட வேறு எவரும் ஆசீர்வதிக்கப்படவில்லை. இவை அனைத்தும் தேவனுடைய கிரியை காரணமாகவும், தேவனுடைய முன்குறித்தல் மற்றும் தேர்வு காரணமாகவும், தேவனுடைய கிருபையின் காரணமாகவும் இருக்கின்றன. தேவன் அவருடைய வார்த்தைகளைப் பேசவில்லை, சொல்லவில்லை என்றால், உங்கள் நிலைமைகள் இன்று இருப்பது போல் இருக்க முடியுமா? ஆகவே, எல்லா மகிமையும் துதியும் தேவனுக்கே உரியதாகட்டும், ஏனென்றால் இவை அனைத்தும் தேவன் உங்களை உயர்த்துவதால்தான். இந்த விஷயங்களை மனதில் கொண்ட பின்பும் உன்னால் செயலற்றவனாக இருக்க முடியுமா? இன்னும் உன் பெலனால் எழும்ப முடியவில்லையா?

தேவனுடைய வார்த்தைகளின் நியாயத்தீர்ப்பு, சிட்சை, அடி மற்றும் சுத்திகரிப்பு ஆகியவற்றை உன்னால் ஏற்றுக் கொள்ள

முடிகிறது, மேலும், தேவனுடைய ஆணைகளை உன்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடிகிறது, இது நீ சிட்சிக்கப்படும்போது மிகவும் துன்பப்படக்கூடாது என்பதற்காக யுகங்களுக்கு முன்பே தேவனால் முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. உங்களில் செய்யப்பட்டுள்ள கிரியையையும், உங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களையும் யாராலும் பறிக்க முடியாது. உங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அனைத்தையும் எவரும் பறிக்க முடியாது. மத ஜனங்களுக்கும் உங்களுக்கும் எந்த ஒப்பீடும் இல்லை. நீங்கள் வேதாகமத்தில் பெரிய நிபுணத்துவம் பெற்றவர்கள் அல்லர், மதக் கோட்பாட்டில் வல்லவர்கள் அல்லர், ஆனால் தேவன் உங்களுக்குள் கிரியை செய்ததால், யுகங்கள் முழுவதிலும் உள்ள அனைவரையும்விட நீங்கள் அதிகமாக அடைந்திருக்கிறீர்கள்—ஆகவே இது உங்களுக்கான மிகப்பெரிய ஆசீர்வாதமாகும். இதன் காரணமாக, நீங்கள் தேவனிடம் இன்னும் அர்ப்பணிப்புடன் இருக்க வேண்டும் மற்றும் தேவனிடம் இன்னும் விசுவாசத்துடன் இருக்க வேண்டும். தேவன் உன்னை எழுப்புவதால், நீ உன் முயற்சிகளை அதிகரிக்க வேண்டும் மற்றும் தேவனுடைய ஆணைகளை ஏற்றுக்கொள்ள உன் வளர்ச்சியை ஆயத்தம் செய்ய வேண்டும். தேவன் உங்களுக்குக் கொடுத்த நிலையில் நீங்கள் உறுதியாக நிற்க வேண்டும், தேவனுடைய ஜனங்களில் ஒருவராக மாறப் பின்தொடர வேண்டும், ராஜ்யத்தின் பயிற்சியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட வேண்டும் மற்றும் இறுதியில் தேவனுக்கு ஒரு மகிமையான சாட்சியாக மாற வேண்டும். இந்தத் தீர்மானங்கள் உன்னிடம் இருக்கின்றனவா? அத்தகைய தீர்மானங்கள் உன்னிடம் இருந்தால், இறுதியில் நீ தேவனால் நிச்சயமாக ஆதாயப்படுத்தப்படுவாய் மற்றும் தேவனுக்கு ஒரு மகிமையான சாட்சியாக மாறுவாய். பிரதானமான ஆணையானது தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட்டு தேவனுக்கு ஒரு மகிமையான சாட்சியாக மாறுவதே என்பதை நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இது தேவனுடைய சித்தமாக இருக்கிறது.

இன்றைய பரிசுத்த ஆவியானவரின் வார்த்தைகள் பரிசுத்த

ஆவியானவரின் கிரியையின் இயங்குவியல் ஆகும், மேலும் இந்தக் காலகட்டத்தில் மனிதனுக்கான பரிசுத்த ஆவியானவரின் தொடர்ச்சியான பிரகாசம் என்பது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையின் போக்கு ஆகும். இன்று, பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையின் போக்கு என்னவாக இருக்கிறது? இது இன்று தேவனுடைய கிரியையிலும், ஒரு இயல்பான ஆவிக்குரிய ஜீவிதத்திலும் ஜனங்களை தலைமையேற்று நடத்துவதாகும். ஓர் இயல்பான ஆவிக்குரிய ஜீவிதத்தில் பிரவேசிப்பதற்கு பல படிகள் உள்ளன:

1. முதலில், நீ தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்குள் உன் இருதயத்தை ஊற்ற வேண்டும். நீ கடந்த காலங்களின் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பின்பற்றக்கூடாது, அவற்றைப் படிக்க அல்லது இன்றைய வார்த்தைகளுடன் ஒப்பிடக் கூடாது. மாறாக, தேவனுடைய தற்போதைய வார்த்தைகளில் உன் இருதயத்தை முழுமையாக ஊற்ற வேண்டும். இன்று தேவனுடைய வார்த்தைகளை, ஆவிக்குரிய புத்தகங்களை அல்லது கடந்த காலத்தில் பிரசங்கிக்கப்பட்ட பிற விவரங்களை இன்னும் படிக்க விரும்பும் ஜனங்களும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வார்த்தைகளைப் பின்பற்றாதவர்களும் இருந்தால், அவர்களே ஜனங்களில் மிகவும் முட்டாள்தனமானவர்கள். அத்தகையவர்களை தேவன் வெறுக்கிறார். இன்று நீ பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஒளியை ஏற்கத் தயாராக இருந்தால், இன்று உன் இருதயத்தை தேவனுடைய வார்த்தைகளில் முழுமையாக ஊற்றிவிடு. நீ அடைய வேண்டிய முதல் விஷயம் இதுதான்.

2. இன்று தேவன் பேசும் வார்த்தைகளுடைய அஸ்திபாரத்தின் அடிப்படையில் நீ ஜெபிக்க வேண்டும், தேவனுடைய வார்த்தைகளில் பிரவேசிக்க வேண்டும் மற்றும் தேவனோடு உரையாட வேண்டும் மற்றும் நீ எந்தத் தரங்களை அடைய விரும்புகிறாய் என்பதை நிலைநாட்டி உன் தீர்மானங்களை தேவனுக்கு முன்பாகச் செய்ய வேண்டும்.

3. பரிசுத்த ஆவியானவரின் இன்றைய கிரியையின் அஸ்தி

பாரத்தின் அடிப்படையில் நீங்கள் சத்தியத்தினுள் ஆழமாகப் பிரவேசிப்பதைப் பின்தொடர வேண்டும். கடந்த காலத்தின் காலாவதியான வார்த்தைகளையும் கோட்பாடுகளையும் பிடித்துக் கொள்ளாதீர்கள்.

4. நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் தொடப்பட நாட வேண்டும், தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும்.

5. இன்று பரிசுத்த ஆவியானவர் நடந்த பாதையில் நீங்கள் பிரவேசிப்பதைப் பின்தொடர வேண்டும்.

பரிசுத்த ஆவியானவரால் தொடப்படுகிறதை நீங்கள் எவ்வாறு தேடுகிறீர்கள்? தேவனுடைய தற்போதைய வார்த்தைகளில் ஜீவிப்பதும், தேவனுடைய எதிர்பார்ப்புகளின் அஸ்திபாரத்தில் ஜெபிப்பதுமே முக்கியமான விஷயங்களாக இருக்கின்றன. இவ்வாறு ஜெபித்ததால், பரிசுத்த ஆவியானவர் நிச்சயமாக உன்னைத் தொடுவார். இன்று தேவன் பேசின வார்த்தைகளின் அஸ்திபாரத்தின் அடிப்படையில் நீ நாடவில்லை என்றால், அது பயனற்றதாக இருக்கும். “தேவனே! நான் உம்மை எதிர்க்கிறேன், நான் உமக்கு மிகவும் கடன்பட்டிருக்கிறேன்; நான் மிகவும் கீழ்ப்படியாதவன் மற்றும் என்னால் உம்மை ஒருபோதும் திருப்திப்படுத்த முடியாது. தேவனே, நீர் என்னை இரட்சிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், கடைசிவரையில் உமக்கு ஊழியம் செய்ய நான் விரும்புகிறேன். உமக்காக மரிக்க நான் விரும்புகிறேன். நீர் என்னை நியாயந்தீர்த்து, என்னை சிட்சியும், எனக்கு எந்தப் புகாரும் இல்லை. நான் உம்மை எதிர்க்கிறேன் எனவே நான் இறப்பதற்குத் தகுதியானவன், அதனால் என் மரணத்தில் உமது நீதியுள்ள மனநிலையை எல்லா ஜனங்களும் காணக்கூடும்,” என்று ஜெபத்து நீ தேவனிடம் சொல்ல வேண்டும். இவ்வாறு நீ உன் இருதயத்திலிருந்து ஜெபிக்கும்போது, தேவன் உனக்குச் செவிகொடுப்பார் மற்றும் உனக்கு வழிகாட்டுவார். இன்று நீ பரிசுத்த ஆவியானவரின் வார்த்தைகளின் அஸ்திபாரத்தில் ஜெபிக்கவில்லை என்றால், பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னைத் தொடுவதற்கு எந்தச் சாத்தியக்கூறும் இல்லை. நீ தேவனுடைய சித்தத்

தின்படியும், இன்று தேவன் செய்ய வாஞ்சையாய் இருப்பதன் அடிப்படையிலும் ஜெபித்தால், நீ சொல்வாய்: “தேவனே! உமது ஆணைகளை ஏற்றுக் கொள்ளவும், உமது ஆணைகளுக்கு உண்மையாக இருக்கவும் நான் விரும்புகிறேன். என் வாழ்நாள் முழுவதையும் உமது மகிமைக்காக அர்ப்பணிக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன், இதனால் நான் செய்யும் சகல காரியங்களிலும் என்னால் தேவனுடைய ஜனங்களுடைய தரங்களை அடைய முடியும். என் இருதயம் உம்மால் தொடப்படட்டும். உம்முடைய ஆவியானவர் எப்பொழுதும் என்னைப் பிரகாசிப்பிக்க வேண்டும் என்றும், நான் செய்யும் சகல காரியங்களிலும் சாத்தானுக்கு அவமானத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும், இறுதியில் உம்மால் நான் ஆதாயம் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் நான் விரும்புகிறேன்.” நீ இவ்வாறு ஜெபித்தால், தேவனுடைய சித்தத்தை மையமாகக் கொண்ட வழியில் ஜெபித்தால், பரிசுத்த ஆவியானவர் நிச்சயமாய் உன்னில் கிரியை செய்வார். உன் ஜெபங்களின் வார்த்தைகளின் எண்ணிக்கை எத்தனை என்பது முக்கியமல்ல—தேவனுடைய சித்தத்தை நீ புரிந்துகொள்கிறாயா இல்லையா என்பதே முக்கியம். உங்கள் அனைவருக்கும் பின்வரும் அனுபவம் இருந்திருக்கலாம்: சில நேரங்களில், ஒரு கூட்டத்தில் ஜெபிக்கும்போது, பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையின் இயங்குவியல் உச்சத்தை எட்டுகிறது, இதனால் அனைவரின் பெலனும் உயருகிறது. சிலர் ஜெபிக்கும்போது மிகவும் அதிகமாக அழுகிறார்கள் மற்றும் கண்ணீர் விடுகிறார்கள், தேவனுக்கு முன்பாக மனஸ்தாபம் கொள்கிறார்கள், சிலர் தங்கள் தீர்மானத்தைக் காட்டுகிறார்கள் மற்றும் பொருத்தனைகள் செய்கிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையால் அடைய வேண்டிய விளைவு இதுதான். இன்று, எல்லா ஜனங்களும் தங்கள் இருதயங்களை தேவனுடைய வார்த்தைகளில் முழுமையாக ஊற்றுவது முக்கியம். முன்பு பேசிய வார்த்தைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டாம். நீ இன்னும் முன்பு வந்ததையே பிடித்துக் கொண்டிருந்தால், பரிசுத்த ஆவியானவர் உனக்குள் செயல்பட மாட்டார். இது எவ்வளவு

முக்கியமானது என்பதைக் காண்கிறாயா?

இன்று, பரிசுத்த ஆவியானவர் நடந்து செல்லும் பாதையை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்களா? மேலே உள்ள பல காரியங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் இன்றும் எதிர்காலத்திலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியவையாகும். அவை பரிசுத்த ஆவியானவரால் எடுக்கப்பட்ட பாதைகளாக இருக்கின்றன. அவை மனிதனால் பின்தொடர வேண்டிய பிரவேசமாக இருகின்றன. ஜீவனுக்குள் நீங்கள் பிரவேசிக்கும் போது, குறைந்தபட்சம் நீங்கள் உங்கள் இருதயத்தை தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்குள் ஊற்ற வேண்டும் மற்றும் தேவனுடைய வார்த்தைகளின் நியாயத்தீர்ப்பையும் சிட்சையையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் திறனிருக்க வேண்டும். உங்கள் இருதயம் தேவனுக்காக ஏங்க வேண்டும், நீங்கள் சத்தியத்தில் ஆழமான பிரவேசத்தை மற்றும் தேவனால் எதிர்பார்க்கப்படும் குறிக்கோள்களையும் பின்பற்றுவதற்காக ஏங்க வேண்டும். நீ இந்த பெலனைக் கொண்டிருக்கும்போது, நீ தேவனால் தொடப்பட்டிருக்கிறாய் மற்றும் உன் இருதயம் தேவனிடம் திரும்பத் தொடங்கியிருக்கிறது என்பவற்றை இது காட்டுகிறது.

ஜீவனுக்குள் பிரவேசிப்பதற்கான முதல் படியானது உங்கள் இருதயத்தை தேவனுடைய வார்த்தைகளில் முழுமையாக ஊற்றுவதாகும், இரண்டாவது படியானது பரிசுத்த ஆவியானவரால் தொடப்படுவதை ஏற்றுக்கொள்ளுவதாகும். பரிசுத்த ஆவியானவரால் தொடப்படுவதை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் அடைய வேண்டிய விளைவு என்னவாக இருக்கிறது? இது மிகவும் ஆழமான உண்மைக்காக ஏங்க, அதைத் தேட, ஆராய முடிவதும், தேவனுடன் நேர்மறையான முறையில் ஒத்துழைக்கும் திறனுடன் இருப்பதுமாகும். இன்று, நீங்கள் தேவனுடன் ஒத்துழைக்கிறீர்கள், அதாவது உங்கள் பின்தொடர்தலுக்கு, உங்கள் ஜெபங்களுக்கு மற்றும் தேவனுடைய வார்த்தைகளை நீங்கள் தொடர்புகொள்வதற்கு ஒரு குறிக்கோள் உள்ளது, மேலும் தேவனுடைய எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்ப உங்கள் கடமையை நீங்கள் செய்கிறீர்கள், இதுவே நீங்கள் தேவனுடன் ஒத்துழைப்பதாகும். தேவனைக்

கிரியை செய்ய அனுமதிப்பதைப் பற்றி மட்டுமே நீ பேசி, ஆனால் நீ எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல், ஜெபிக்கவோ தேடவோ இல்லை என்றால், இதை ஒத்துழைப்பு என்று அழைக்க முடியுமா? உங்களிடம் ஒத்துழைப்பின் எந்த தடயமும் இல்லாமல் மற்றும் ஒரு குறிக்கோளைக் கொண்ட பிரவேசத்துக்கான நடைமுறை இல்லாமல் இருக்கிறது என்றால், நீங்கள் ஒத்துழைக்கவில்லை என்பதாகும். "எல்லாம் தேவனுடைய முன்குறித்தலைப் பொறுத்தது. இவை அனைத்தும் தேவனாலேயே செய்யப்படுகின்றன. தேவன் அதைச் செய்யவில்லை என்றால், மனிதனால் எப்படி அது சாத்தியமாகும்?" என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். தேவனுடைய கிரியை இயல்பானது, சிறிதளவும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல, மற்றும் உன் உற்சாகமுள்ள தேடுதல் மூலம் மட்டுமே பரிசுத்த ஆவியானவர் செயல்படுகிறார், ஏனென்றால், தேவன் மனிதனை நிர்ப்பந்திப்பதில்லை—தேவன் கிரியை செய்ய அவருக்கு நீ வாய்ப்பளிக்க வேண்டும், நீ பின்தொடரவில்லை அல்லது பிரவேசிக்கவில்லை என்றால், மற்றும் உன் இருதயத்தில் சிறிதளவு ஏக்கமும் இல்லை என்றால், கிரியை செய்ய தேவனுக்கு வாய்ப்பில்லை. தேவனால் தொடப்படும்படிக்கு நீங்கள் எந்தப் பாதையினால் தேட முடியும்? ஜெபத்தின் மூலமாக, தேவனிடம் நெருங்கி வருவதால் மட்டுமே அது முடியும். ஆனால் மிக முக்கியமாக, அது தேவன் பேசும் வார்த்தைகளின் அஸ்திபாரத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். நீ அடிக்கடி தேவனால் தொடப்படும்போது, நீ மாம்சத்தால் அடிமைப்படுத்தப்படுவதில்லை: கணவன், மனைவி, குழந்தைகள் மற்றும் பணம் ஆகிய அவை அனைத்தும் உன்னை விலங்கிட முடியாது மற்றும் நீ சத்தியத்தைப் பின்பற்றவும், தேவனுக்கு முன்பாக ஜீவிக்கவும் மட்டுமே விரும்புவாய். இந்த நேரத்தில், நீ சுதந்திர உலகில் ஜீவிக்கும் ஒருவனாக இருப்பாய்.

தேவன் தம்முடைய இருதயத்திற்கு ஏற்றவர்களைப் பரிபூரணமாக்குகிறார்

தேவன் இப்போது, அவருடன் ஒத்துழைக்க முயற்சிப்பவர்கள், அவருடைய கிரியைக்குக் கீழ்ப்படியக்கூடியவர்கள், தேவன் பேசும் வார்த்தைகள் உண்மை என்று விசுவாசிப்பவர்கள், தேவனின் தேவைகளை நடைமுறைப்படுத்தக்கூடியவர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட ஒரு குறிப்பிட்ட ஜனக்குழுவைப் பெற விரும்புகிறார்; அவர்கள் தங்களது இருதயங்களில் உண்மையான புரிதலைக் கொண்டவர்கள், அவர்கள்தாம் பூரணப்படுத்தப்படக்கூடியவர்கள், மேலும் அவர்களால் நிச்சயமாய்ப் பரிபூரணத்தின் பாதையில் நடக்க முடியும். தேவனின் கிரியையைப் பற்றிய தெளிவான புரிதல் இல்லாதவர்கள், தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசித்துப் பானம் பண்ணாதவர்கள், அவருடைய வார்த்தைகளில் கவனம் செலுத்தாதவர்கள், மற்றும் தங்களது இருதயங்களில் தேவனுக்கான எந்த அன்பும் இல்லாதவர்கள் பரிபூரணமாக்கப்பட முடியாதவர்கள் ஆவர். மனுவுருவான தேவனை சந்தேகிப்பவர்கள், அவரைப் பற்றிய நிச்சயமற்றவர்களாகவே இருக்கிறார்கள், அவருடைய வார்த்தைகளை ஒருபோதும் தீவிரமாகக் கருத்தில் கொள்ளாமல், எப்போதும் அவரை வஞ்சிக்கிறவர்கள் தேவனை எதிர்ப்பவர்கள் மற்றும் சாத்தானுக்குச் சொந்தமானவர்கள் ஆவார்கள்; அத்தகையவர்களைப் பரிபூரணப்படுத்த வழியே இல்லை.

நீ பரிபூரணப்படுத்தப்பட விரும்பினால், நீ முதலில் தேவனால் தயவு பெற வேண்டும். ஏனென்றால், அவரால் தயவு செய்யப்படுபவர்களையும் தம்முடைய இருதயத்திற்கு ஏற்றவர்களையும் அவர் பரிபூரணப்படுத்துகிறார். தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்றவனாய் நீ இருக்க விரும்பினால், அவருடைய கிரியையைக்குக் கீழ்ப்படியும் ஓர் இருதயம் உன்னிடத்தில் இருக்க வேண்டும், நீ சத்தியத்தைத் தொடர முயற்சிக்க வேண்டும், சகலத்திலும் தேவனின் ஆழ்ந்த சோதனையை நீ ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நீ செய்கிற அனைத்தும் தேவனின் ஆழ்ந்த

சோதனைக்கு உட்பட்டதா? உனது நோக்கம் சரியானதா? உனது நோக்கம் சரியாக இருந்தால், தேவன் உன்னைப் பாராட்டுவார்; உனது நோக்கம் தவறாக இருந்தால், உனது இருதயம் நேசிப்பது தேவனை அல்ல, மாம்சத்தையும் சாத்தானையும் என்பதை இது காட்டுகிறது. ஆகையால், சகலத்திலும் தேவனின் ஆழ்ந்த சோதனையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான ஒரு வழியாக நீ ஜெபத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். நீ ஜெபிக்கும்போது, நான் உனக்கு முன்னால் நேரில் நிற்கவில்லை என்றாலும், பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னுடன் இருக்கிறார், மேலும் நீ ஜெபிப்பது என்னிடமும் மற்றும் தேவனுடைய ஆவியானவரிடமுமே. இந்த மாம்சத்தை நீ ஏன் நம்புகிறாய்? தேவனின் ஆவியானவரை அவர் கொண்டிருப்பதால் நீ நம்புகிறாய். இந்த மனிதன் தேவனின் ஆவியினைக் கொண்டிருக்காமல் இருந்தால் நீ அவரை நம்புவாயா? இந்த மனிதனை நீ நம்பும்போது, நீ தேவனின் ஆவியை நம்புகிறாய். இந்த மனிதனுக்கு நீ பயப்படும்போது, நீ தேவனின் ஆவிக்குப் பயப்படுகிறாய். தேவனின் ஆவியின் மீதான நம்பிக்கை இந்த மனிதன் மீதான நம்பிக்கையும், இந்த மனிதனின் மீதான நம்பிக்கை தேவனின் ஆவியின் மீதான நம்பிக்கையும் ஆகும். நீ ஜெபிக்கும்போது, தேவனுடைய ஆவி உன்னிடத்தில் இருப்பதையும், தேவன் உனக்கு முன்பாக இருப்பதையும் உணர்கிறாய், ஆகவே, நீ அவருடைய ஆவியிடம் ஜெபிக்கிறாய். இன்று, பெரும்பாலான ஜனங்கள் தங்களது செயல்களை தேவனின் முன் கொண்டுவர மிகவும் பயப்படுகிறார்கள்; நீ அவருடைய மாம்சத்தை ஏமாற்றும்போது, அவருடைய ஆவியை நீ ஏமாற்ற முடியாது. தேவனின் ஆழ்ந்த சோதனையைத் தாங்க முடியாத எந்தவொரு விஷயமும் சத்தியத்துடன் முரண்படுகின்றன, அஅவற்றை ஒதுக்கித் தள்ள வேண்டும்; வேறு வகையில் செய்வது தேவனுக்கு எதிராகப் பாவம் செய்வதாகும். ஆகவே, நீ ஜெபிக்கும்போதும், பேசும்போதும், உன் சகோதர சகோதரிகளுடன் ஐக்கியப்படும்போதும், உன் கடமையைச் செய்யும்போதும், உன் தொழிலைக் கவனிக்கும்போதும், எல்லா நேரங்களிலும் உன் இருதயத்தை

தேவனுக்கு முன்பாக வைக்க வேண்டும். உன் செயல்பாட்டை நீ நிறைவேற்றும்போது, தேவன் உன்னுடன் இருக்கிறார், உனது நோக்கம் சரியானது மற்றும் தேவனின் வீட்டின் பணிக்காக நீ இருக்கும் வரை, நீ செய்யும் அனைத்தையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்வார்; உனது செயல்பாட்டை நிறைவேற்ற நீ உண்மையாக உன்னை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். நீ ஜெபிக்கும்போது, உன் இருதயத்தில் தேவன்மீது அன்பு வைத்திருந்தால், தேவனின் கவனிப்பு, பாதுகாப்பு மற்றும் ஆழ்ந்த சோதனையை நாடினால், இவை உனது நோக்கமாக இருந்தால், உனது ஜெபங்கள் பலனளிக்கும். உதாரணமாக, நீ கூட்டங்களில் ஜெபிக்கும்போது, உனது இருதயத்தைத் திறந்து தேவனிடம் ஜெபம் செய்து, பொய்யைப் பேசாமல் உனது இருதயத்தில் இருப்பதை அவரிடம் கூறினால், உனது ஜெபங்கள் நிச்சயமாகப் பலனளிக்கும். உனது இருதயத்தில் தேவனை நீ ஊக்கமாக நேசிக்கிறாயானால், தேவனிடம் ஆணையிட்டுக்கொடு: "வானத்திலும் பூமியிலும் சகலத்திலும் இருக்கும் தேவனே, நான் உம்மிடம் சத்தியம் பண்ணுகிறேன்: உம்முடைய ஆவியானவர் நான் செய்யும் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து, எல்லா நேரங்களிலும் என்னைப் பாதுகாத்து கவனித்துக்கொள்வதோடு, நான் செய்யும் எல்லாம் உம்முடைய சமூகத்தில் நிற்பதை சாத்தியமாக்கும். என் இருதயம் எப்போதாவது உம்மை நேசிப்பதை நிறுத்திவிட்டாலோ அல்லது அது எப்போதாவது உமக்குத் துரோகம் செய்தாலோ என்னைக் கடுமையாக சிட்சித்து சபித்துவிடும். இந்த உலகத்திலோ அல்லது அடுத்த உலகத்திலோ என்னை மன்னிக்க வேண்டாம்!" அத்தகைய ஆணையைச் செய்துகொடுக்க உனக்குத் தைரியம் இருக்கிறதா? நீ அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், நீ தைரியமில்லாதவன் என்பதையும், நீ இன்னும் உன்னையே நேசித்துக்கொண்டிருக்கிறாய் என்பதையும் இது காட்டுகிறது. இந்தத் தீர்மானம் உன்னிடம் உள்ளதா? இது உண்மையிலேயே உனது தீர்மானமாக இருந்தால், நீ இந்த ஆணையைச் செய்ய வேண்டும். அத்தகைய ஆணையைச் செய்ய உனக்குத் தீர்மானம் இருந்தால், தேவன்

உனது தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவார். நீ தேவனிடம்ஆணை யிட்டுக் கொடுக்கும்போது, அவர் அதற்குச் செவிகொடுக்கிறார். உன் ஜெபத்தின் அளவையும் உனது கைக்கொள்ளுதலையும் பொறுத்து நீ பாவமுள்ளவனா அல்லது நீதிமானா என்பதை தேவன் தீர்மானிக்கிறார். இது இப்போது உன்னை பரிபூரணப் படுத்துவதற்கான செயல்முறையாகும், மேலும், நீ பரிபூரணமாக் கப்படுவதில் உனக்கு உண்மையிலேயே விசுவாசம் இருந்தால், நீ செய்யும் எல்லாவற்றையும் தேவனுக்கு முன்பாகக் கொண்டு வந்து அவருடைய ஆழ்ந்தசோதனையை ஏற்றுக்கொள்வாய்; நீ ஏதாவது ஒழுக்கக்கேடான கலகத்தைச் செய்தால் அல்லது நீ தேவனுக்குத் துரோகம் செய்தால், அவர் உனது ஆணையை நிறைவேற்றுவார், இதனால் உனக்கு என்ன நேர்ந்தாலும், அது அழிவோ சிட்சையையோ எதுவாக இருந்தாலும், இது உன் சொந்தச் செயலாகும். நீ ஆணையிட்டுக்கொடுத்தாய், எனவே, நீ அதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நீ ஆணையிட்டுக்கொடுத்தும், அதைக் கடைப்பிடிக்காவிட்டால், நீ அழிவை அனுபவிப்பாய். ஆணை உன்னுடையது என்பதால், தேவன் உன் ஆணையை நிறைவேற்றுவார். சிலர் ஜெபித்த பிறகு பயந்து, "எல்லாம் முடிந் துவிட்டது! ஒழுக்கக்கேட்டிற்கான என் வாய்ப்பு போய்விட்டது; துன்மார்க்கமான காரியங்களைச் செய்வதற்கான என் வாய்ப்பு போய்விட்டது; என் உலக ஏக்கங்களை அனுபவிக்கும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது!" என புலம்புகிறார்கள். இந்த ஜனங் கள் இன்னமும் உலகப்பற்றையும் பாவத்தையும் நேசிக்கிறார்கள், அவர்கள் அழிவை அனுபவிப்பது உறுதி.

தேவனை விசுவாசிப்பவனாக இருப்பதன் அர்த்தம், நீ செய் யும் அனைத்தும் அவர் முன் கொண்டுவரப்பட்டு அவருடைய ஆழ்ந்த சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். நீ செய்வதை தேவனின் ஆவியானவரின் முன் கொண்டுவர முடியும், ஆனால், தேவனின் மாம்சத்திற்கு முன்கொண்டுவர முடியாது என்றால், இது அவருடைய ஆவியால் நீ ஆழ்ந்த சோதனைக்கு உட்படுத் தப்படவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. தேவனுடைய ஆவியா

னவர் யார்? தேவன் சாட்சி கூறும் மனிதர் யார்? அவர்கள் இருவரும் ஒருவரே அல்லவா? பெரும்பாலான ஜனங்கள் அவர்களை இரு வேறானவர்களாகக் காண்கிறார்கள், தேவனின் ஆவியானவர் தேவனுடைய ஆவியானவர் என்றும், தேவன் சாட்சியம் அளிப்பவர் வெறுமனே ஒரு மனிதர் என்றும் காண்கிறார்கள். ஆனால் நீ தவறாக நினைக்கவில்லையா? இந்த மனிதர் யாருடைய சார்பாகச் செயல்படுகிறார்? மனுவுருவான தேவனை அறியாதவர்களுக்கு ஆவிக்குரிய புரிதல் இல்லை. தேவனின் ஆவியானவரும் அவருடைய மனுவுருவான மாம்சமும் ஒன்றே ஆகும். ஏனென்றால், தேவனின் ஆவியானவர் மாம்சத்தில் உருவானார். இந்த மனிதர் உனக்கு இரக்கமற்றவராக இருந்தால், தேவனின் ஆவியானவர் தயவு காட்டுவாரா? நீ குழப்பமடையவில்லையா? இன்று, தேவனின் ஆழ்ந்த சோதனையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அனைவருமே அவருடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற முடியாது, மேலும் மனுவுருவான தேவனை அறியாதவர்கள் பரிபூரணப்படுத்தப்பட முடியாது. நீ செய்யும் எல்லாவற்றையும் பார், அதை தேவனின் முன் கொண்டுவர முடியுமா என்று பார். நீ செய்யும் எல்லாவற்றையும் தேவனின் முன் உன்னால் கொண்டுவர முடியாவிட்டால், நீ ஒரு பொல்லாதவன் என்பதை இது காட்டுகிறது. பொல்லாதவர்கள் பரிபூரணப்படுத்தப்பட முடியுமா? நீ செய்யும் அனைத்தும், ஒவ்வொரு செயலும், ஒவ்வொரு நோக்கமும், ஒவ்வொரு எதிர்வினையும் தேவனின் முன்பாகக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். உன் அன்றாட ஆவிக்குரிய ஜீவிதம்—உன் ஜெபங்கள், தேவனுடனான உனது நெருக்கம், தேவனுடைய வார்த்தைகளை நீ எப்படி புசித்துப் பானம் பண்ணுகிறாய், உனது சகோதர சகோதரிகளுடனான உனது ஐக்கியம், திருச்சபைக்குள் உனது ஜீவிதம்—மற்றும் பங்காளித்துவத்தில் உனது ஊழியம் ஆகியவை தேவனுக்கு முன்பாக அவருடைய ஆழ்ந்த சோதனைக்காகக் கொண்டு வரப்படலாம். இதுபோன்ற நடைமுறையே ஜீவிதத்தில் வளர்ச்சியை அடைய உதவும். தேவனின் ஆழ்ந்த சோதனையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான செயல்முறையே

சுத்திகரிப்புச் செயல்முறையாகும். தேவனின் ஆழ்ந்த சோதனையை நீ எவ்வளவு அதிகமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமோ, அவ்வளவு அதிகமாக நீ சுத்திகரிக்கப்படுகிறாய், அவ்வளவு அதிகமாக தேவனின் சித்தத்திற்கு இணங்க இருக்கிறாய், இதனால் நீ ஒழுக்கக்கேட்டிற்குள் இழுக்கப்பட மாட்டாய், மேலும் உனது இருதயம் அவருடைய சமூகத்தில் ஜீவிக்கும். அவருடைய ஆழ்ந்த சோதனையை நீ எவ்வளவு அதிகமாக ஏற்றுக்கொள்கிறாயோ, அந்த அளவிற்கு சாத்தானின் அவமானமும் மாம்சத்தைக் கைவிடுவதற்கான உன் திறனும் அதிகமாயிருக்கும். எனவே, தேவனின் ஆழ்ந்த சோதனையை ஏற்றுக்கொள்வது ஜனங்கள் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறையின் பாதையாகும். நீ என்ன செய்தாலும், உன் சகோதர சகோதரிகளுடன் உரையாடும்போது கூட, நீ உன் செயல்களை தேவனின் முன்பாகக் கொண்டு வந்து அவருடைய ஆழ்ந்த சோதனையை நாடலாம், மேலும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதை நோக்கமாகக் கொள்ளலாம்; இது நீ கடைப்பிடிப்பதை மிகவும் சரியானதாக மாற்றும். நீ செய்யும் அனைத்தையும் தேவனின் முன்பாகக் கொண்டு வந்து தேவனின் ஆழ்ந்த சோதனையை ஏற்றுக்கொண்டால் மட்டுமே நீ தேவனின் சமூகத்தில் ஜீவிக்கும் ஒருவராக இருக்க முடியும்.

தேவனைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் ஒருபோதும் தேவனுக்குக் முழுமையாகக் கீழ்ப்படிய முடியாது. இது போன்றவர்கள் கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளாவர். அவர்கள் மிகவும் பேராவலுள்ளவர்கள், அவர்களில் அதிகமான கலகங்கள் உள்ளன. எனவே, அவர்கள் தேவனிடமிருந்து தங்களைத் தூர விலக்குகிறார்கள், அவருடைய ஆழ்ந்த சோதனையை ஏற்கத் தயாராக இல்லை. இது போன்றவர்களை எளிதில் பூரணப்படுத்த முடியாது. சிலர் தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசித்துப் பானம் பண்ணுவதிலும், அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வதிலும் தேர்ந்தெடுக்கிறவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களுடன் ஒத்துப்போகின்ற தேவனுடைய வார்த்தைகளின் சில பகுதிகளை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள், ஒத்துப்போகாத பகுதிகளைப் புறக்க

ணிக்கிறார்கள். இது தேவனுக்கு எதிரான மிகவும் அப்பட்டமான கலகமும் எதிர்ப்பும் அல்லவா? யாராவது தேவனைப் பற்றி ஒரு சிறிய புரிதலைக் கூட பெறாமல் பல ஆண்டுகளாக நம்பினால், அவர்கள் ஓர் அவிசுவாசி. தேவனின் ஆழ்ந்த சோதனையை ஏற்கத் தயாராக இருப்பவர்கள் அவரைப் பற்றிய புரிதலைத் பின்தொடர்பவர்கள், அவருடைய வார்த்தைகளை ஏற்கத் தயா ராக இருப்பவர்கள் ஆவர். அவர்கள் தேவனின் சுதந்தரத்தையும் ஆசீர்வாதங்களையும் பெறுவார்கள், மேலும் அவர்கள் மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். தங்கள் இருதயத்தில் அவருக்கு இடம் அளிக்காதவர்களை தேவன் சபிக்கிறார், அத்தகையவர்களை அவர் சிட்சிக்கிறார் மற்றும் கைவிடுகிறார். நீ தேவனை நேசிக் கவில்லை என்றால் அவர் உன்னைக் கைவிடுவார், நான் சொல் வதை நீ கேட்கவில்லை என்றால், தேவனின் ஆவியானவர் உன்னைக் கைவிடுவார் என்று நான் உறுதியளிக்கிறேன். நீ நம்ப வில்லை என்றால் முயற்சி செய்துபார்! இன்று நடைமுறைக்கான பாதையை நான் உனக்குத் தெளிவுபடுத்துகிறேன், ஆனால் நீ அதை நடைமுறைப்படுத்துவாயா என்பதை நீதான் முடிவு செய்ய வேண்டும். நீ அதை நம்பவில்லை என்றால், நீ அதை நடைமு றைப்படுத்தவில்லை என்றால், பரிசுத்த ஆவியானவர் உனக் குள் செயல்படுகிறாரா இல்லையா என்பதை நீயே காண்பாய்! நீ தேவனைப் புரிந்துகொள்வதைத் தொடரவில்லை என்றால், பரிசுத்த ஆவியானவர் உனக்குள் கிரியை செய்ய மாட்டார். தம் முடைய வார்த்தைகளைப் பின்தொடர்ந்து அவற்றைப் பொக்கி ஷமாகக் கருதுபவர்களில் தேவன் கிரியை செய்கிறார். தேவனின் வார்த்தைகளை நீ எவ்வளவு அதிகமாகப் பொக்கிஷமாகக் கருது கிறாயோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவருடைய ஆவி உன்னிடத்தில் கிரியை செய்வார். ஒரு மனிதன் தேவனின் வார்த்தைகளை எவ்வளவு அதிகமாகப் பொக்கிஷமாகக் கருதுகிறானோ, அவ் வளவு அதிகமாக தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்படுவதற்கான அவர்களின் வாய்ப்பும் அதிகம். தம்மை உண்மையாக நேசிப் பவர்களை தேவன் பரிபூரணப்படுத்துகிறார், மேலும், அவருக்கு

முன்பாக எவருடைய இருதயங்கள் அமைதியாக இருக்கின்றனவோ அவர்களை அவர் பரிபூரணப்படுத்துகிறார். தேவனின் எல்லாக் கிரியைகளையும் பொக்கிஷமாகக் கருதுவது, தேவனின் பிரகாசத்தைப் பொக்கிஷமாகக் கருதுவது, தேவனின் சமூகத்தைப் பொக்கிஷமாகக் கருதுவது, தேவனின் கவனிப்பையும் பாதுகாப்பையும் பொக்கிஷமாகக் கருதுவது, தேவனின் வார்த்தைகள் எவ்வாறு உன் யதார்த்தமாகின்றன, உன் வாழ்க்கைக்கு எவ்வாறு வழங்குகின்றன என்பதைப் பொக்கிஷமாகக் கொள்வது என இவை அனைத்தும் தேவனின் இருதயத்துடன் சிறந்த முறையில் இசைந்து போகின்றன. தேவனின் கிரியையை நீ பொக்கிஷமாகக் கருதினால், அதாவது, அவர் உன்மீது செய்த எல்லா கிரியைகளையும் நீ பொக்கிஷமாகக் கருதினால், அவர் உன்னை ஆசீர்வதிப்பார், உன்னுடைய அனைத்தையும் பெருகச் செய்வார். தேவனின் வார்த்தைகளை நீ பொக்கிஷமாகக் கொள்ளாவிட்டால், அவர் உன்னிடத்தில் செயல்பட மாட்டார். ஆனால் அவர் உன் விசுவாசத்திற்காக அற்பமான கிருபையை மட்டுமே வழங்குவார், அல்லது மிகக்குறைந்த செல்வத்தையும், உன் குடும்பத்தினரையும் மிகக் குறைந்த பாதுகாப்போடு ஆசீர்வதிப்பார். தேவனின் வார்த்தைகளை உன் யதார்த்தமாக்க நீ கடும் முயற்சி செய்ய வேண்டும், மேலும் அவரைத் திருப்திப்படுத்தவும் அவருடைய இருதயத்திற்கு ஏற்றவனாய் இருக்க வேண்டும்; அவருடைய கிருபையை அனுபவிக்க மட்டுமே நீ பாடுபடக்கூடாது. தேவனின் கிரியையைப் பெறுவது, பரிபூரணத்தை அடைவது, தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்பவர்களாக மாறுவதை விட விசுவாசிகளுக்கு வேறு எதுவும் அதிக முக்கியமில்லை. இது நீ தொடர வேண்டிய இலக்காக இருக்கிறது.

கிருபையின் யுகத்தில் மனிதன் பின்தொடர்ந்த அனைத்தும் இப்போது வழக்கற்றுப் போய்விட்டன, ஏனென்றால், தற்போது உயர்ந்த தரம் வாய்ந்த பின்தொடர்தல் உள்ளது; பின்தொடரப்படுவது மிகவும் உயர்ந்ததாகவும், மேலும் அதிகமாக நடைமுறைக்கு ஏற்றவாறும் உள்ளது. பின்தொடரப்படுவது உள்ளாக

மனிதனுக்கு என்ன தேவை என்பதைச் சிறப்பாகப் பூர்த்தி செய்ய முடியும். கடந்த காலங்களில், தேவன் இன்று ஜனங்கள் மீது கிரியை செய்வதைப் போல அப்போது கிரியை செய்யவில்லை; அவர் இன்று இந்த அளவிற்குப் பேசுவதைப் போல அப்போது அவர்களிடம் பேசவில்லை, அப்போது அவர்களிடமான அவரின் தேவைகளும் அவருடைய இப்போதைய தேவைகளைப் போல அதிகமானவை அல்ல. தேவன் இந்த விஷயங்களை உன்னிடம் பேசுகிறார் என்பது இப்போது தேவனின் இறுதி நோக்கம் உன் மீது, இந்த ஜனக்குழுவின் மீது கவனம் செலுத்துகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. நீ உண்மையிலேயே தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்பட விரும்பினால், அதை உன் மைய இலக்காகப் பின்பற்று. நீ சுற்றித் திரிந்து, உன்னை ஒப்புக்கொடுத்து, ஒரு செயல்பாட்டைச் செய்கிறாயா, அல்லது தேவனின் கட்டளைகளைப் பெற்றிருக்கிறீர்களா என்பது முக்கியமல்ல, இந்தக் குறிக்கோள்களை அடைவதற்கு எப்போதும் நோக்கம் பரிபூரணப்படுத்தப்பட வேண்டும், தேவனின் சித்தத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். தேவன் மூலமாகப் பரிபூரணப்படுத்தப்படுவதை அல்லது ஜீவப் பிரவேசத்தைப் பின்தொடர்வதில்லை என்றும், மாம்ச அமைதியையும் மகிழ்ச்சியையும் மட்டுமே அவர்கள் பின்தொடர்கிறார்கள் என்று யாராவது சொன்னால், அவர்கள் மனிதர்களில் குருடரானவர்கள். ஜீவிதத்தின் யதார்த்தத்தைப் பின்தொடராமல், ஆனால், வரப்போகும் உலகத்தில் நித்திய ஜீவனையும் மற்றும் இவ்வுலகில் பாதுகாப்பை மட்டுமே பின்தொடர்வோர், மனிதர்களில் குருடரானவர்கள். எனவே, நீ செய்யும் அனைத்தும் தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்டு ஆதாயம்பண்ணப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காகச் செய்யப்பட வேண்டும்.

தேவன் ஜனங்களில் செய்யும் கிரியை அவர்களின் வெவ்வேறு தேவைகளின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு வழங்குவதாகும். ஒரு மனிதனின் ஜீவிதம் எவ்வளவு பெரியதோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவர்களின் தேவை இருக்கிறது. மேலும், அவ்வளவாக அவர்கள் பின்தொடர்கிறார்கள். இந்த கட்டத்தில்

உனக்கு எந்தப் பின்தொடர்தலும் இல்லை என்றால், பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னைக் கைவிட்டுவிட்டார் என்பதை இது நிரூபிக்கிறது. ஜீவிதத்தைத் தொடர்பவர்கள் அனைவரும் பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஒருபோதும் கைவிடப்பட மாட்டார்கள்; அத்தகையவர்கள் எப்போதும் பின்தொடர்கிறார்கள், எப்போதும் தங்களது இருதயத்தில் ஏக்கம் கொள்கிறார்கள். அத்தகையவர்கள் தற்போதுள்ள விஷயங்களில் ஒருபோதும் திருப்தியடைய மாட்டார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு நிலையும் உன்னில் ஒரு விளைவை அடைவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் நீ மெத்தனமாக மாறினால், உனக்கு இனி தேவைகள் இல்லையென்றால், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை நீ இனி ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அவர் உன்னைக் கைவிடுவார். ஜனங்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் தேவனின் ஆழ்ந்த சோதனை தேவைப்படுகிறது; அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் தேவனிடமிருந்து ஏராளமான ஏற்பாடுகள் தேவைப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நாளும் தேவனின் வார்த்தையைப் புசித்துப் பானம் பண்ணாமல் ஜனங்களால் சமாளிக்க முடியுமா? தேவனின் வார்த்தையைப் போதுமான அளவு புசிக்கவோ பானம் பண்ணவோ முடியாது என்று யாராவது எப்போதும் உணர்ந்தால், அவர்கள் எப்பொழுதும் அதைப் பின்தொடர்ந்தால், அதற்காகப் பசி தாகம் கொண்டால், பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களில் எப்போதும் கிரியை செய்வார். ஒருவர் எவ்வளவு அதிகமாக ஏங்குகிறாரோ, அவ்வளவு நடைமுறை விஷயங்கள் அவர்களுடைய ஐக்கியத்திலிருந்து வெளிவரக்கூடும். ஒருவர் எவ்வளவு தீவிரமாகச் சத்தியத்தை நாடுகிறாரோ, அவ்வளவு விரைவாக அவர்கள் தங்களது ஜீவிதத்தில் வளர்ச்சியை அடைகிறார்கள். அது அவர்களை அனுபவத்தில் பணக்காரர்களாகவும், தேவனுடைய வீட்டின் வசிக்கும் செல்வந்தர்களாகவும் ஆக்குகிறது.

உண்மையான இருதயத்துடன் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்கள் நிச்சயமாகவே தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்படுவார்கள்

பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை நாளுக்கு நாள் மாறுகிறது. அவருடைய கிரியையானது அவர் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியிலும் அதிகரிக்கிறது, நாளைய வெளிப்படுத்துதல் இன்றைய வெளிப்படுத்துதலைக் காட்டிலும் அதிகமாக உள்ளது, எடுத்துவைக்கும் அடிக்கு அடி எப்போதும் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. தேவன் மனுஷனைப் பரிபூரணமாக்கும் செயல் இதுவே. ஜனங்களால் அந்த வேகத்திற்கு ஈடுகொடுக்க இயலவில்லை என்றால், அவர்கள் எந்த நேரத்திலும் வெளியே தள்ளப்படலாம். அவர்களிடம் கீழ்ப்படிதலுள்ள இருதயம் இல்லையென்றால், அவர்களால் இறுதிவரை பின்பற்ற இயலாது. முந்தைய காலம் கடந்துபோனது; இது ஒரு புதிய காலம். புதிய காலத்தில், புதிய கிரியை செய்யப்பட வேண்டும். குறிப்பாக ஜனங்கள் பரிபூரணமாக்கப்படும் கடைசி காலத்தில், தேவன் புதிய கிரியைகளை மிகவும் விரைவாகச் செய்வார், ஆகவே ஜனங்கள் தங்கள் இருதயங்களில் கீழ்ப்படிதல் இல்லாமல், தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றச் சிரமப்படுவார்கள். தேவன் எந்த விதிகளுக்கும் கட்டுப்பட்டவர் அல்ல, அவர் தனது எந்தக் கட்டத்தின் கிரியையையும் மாறாததாக பாவிப்பதில்லை. மாறாக, அவர் செய்யும் கிரியை எப்போதும் புதியதாகவும், எப்போதும் அதிகரித்துக்கொண்டேயும் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், அவருடைய கிரியை மேலும் மேலும் நடைமுறையானதாக மாறுகிறது, மேலும் மனுஷனின் உண்மையான தேவைகளுக்கு ஏற்ப அதிகரித்தவாறு இருக்கிறது. ஜனங்கள் இதுபோன்ற கிரியையை அனுபவித்த பிறகே தங்கள் மனநிலையில் இறுதி மாற்றத்தை அடைய இயலும். ஜீவனைப் பற்றிய மனுஷனின் அறிவு எப்போதும் இல்லாத உயர்ந்த நிலைகளை எட்டுகிறது, ஆகவே

அதேபோல, தேவனுடைய கிரியை எப்போதும் இல்லாத உயர்ந்த நிலைகளை எட்டுகிறது. இவ்விதமாக மாத்திரமே மனுஷன் பரிபூரணமாக்கப்பட்டு தேவனால் பயன்படுத்தப்படுவதற்குத் தகுதியுள்ளவனாக இயலும். தேவன் ஒருபுறம் மனுஷனின் எண்ணங்களை எதிர்கொண்டு அவற்றை நேர்மாறாக மாற்றுகிறார், மறுபுறம் மனுஷனை உயர்ந்த மற்றும் மிகவும் யதார்த்தமான நிலைக்கும், தேவன் மீதான விசுவாசத்தின் மிகவும் உயர்ந்த ராஜ்யத்திற்கும் வழிநடத்திச் செல்கிறார், இதன் மூலம் அவனால் தேவனுடைய சித்தத்தை இறுதியில் நிறைவேற்ற இயலும். வேண்டுமென்றே எதிர்க்கும் கீழ்ப்படியாத சுபாவமுள்ளவர்கள் அனைவருமே தேவனுடைய விரைவான மற்றும் பலம் கொண்ட மேம்பட்ட கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தில் வெளியே தள்ளப்படுவார்கள்; விருப்பத்துடன் கீழ்ப்படிகிறவர்களும் மகிழ்ச்சியுடன் தங்களைத் தாழ்த்துகிறவர்களும் மாத்திரமே சாலையின் இறுதி வரை பயணிக்க இயலும். இவ்வகையான கிரியையில், நீங்கள் எல்லோரும் எவ்வாறு கீழ்ப்படிவது, உங்கள் கருத்துக்களை எவ்வாறு ஒதுக்கி வைப்பது என்பதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் எடுத்துவைக்கும் ஒவ்வொரு அடியிலும் நீங்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். கவனக்குறைவாக இருந்தால், நீங்கள் நிச்சயமாகவே பரிசுத்த ஆவியானவரால் புறக்கணிக்கப்பட்டவராகவும், தேவனுடைய கிரியைக்கு இடையூறு செய்கிறவராகவும் மாறிப்போவீர்கள். இந்தக் கட்டக் கிரியைக்கு உட்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பு, மனுஷனின் பழைய விதிகளும் சட்டங்களும் எண்ணற்றவையாக இருந்தன, அவன் அதையே அதிகமாகக் கடைபிடித்தான். இதன் விளைவாக, அவன் தற்பெருமை கொண்டு தன்னையே மறந்துவிட்டான். இவை அனைத்தும் தேவனுடைய புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்ள விடாமல் மனுஷனைத் தடுக்கும் தடைகளாகும்; இவைதான் தேவனைப் பற்றிய மனுஷனின் அறிவின் எதிரிகள். ஜனங்கள் தங்கள் இருதயத்தில் கீழ்ப்படிதல் இல்லாமலும், சத்தியத்திற்காக ஏங்காமலும் இருப்பது ஆபத்தானது. எளிய கிரியைக்கும் வார்த்தை

களுக்கும் மாத்திரமே கீழ்ப்படிந்தால் மற்றும் ஆழமான எதையும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை என்றால், நீ பழைய வழிமுறைகளில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறாய், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையின் வேகத்துடன் உன்னால் ஈடுகொடுக்க இயலாது. தேவனால் செய்யப்படும் கிரியைகள் காலத்திற்கு காலம் மாறுபடும். நீ ஒரு கட்டத்தில் தேவனுடைய கிரியைக்கு மிகுந்த கீழ்ப்படிதலுடன் இருந்து, ஆனால் அடுத்தக் கட்டத்தில் அவருடைய கிரியை மீதான உன் கீழ்ப்படிதல் மோசமாக இருந்தால் அல்லது உன்னால் கீழ்ப்படிய இயலவில்லை என்றால், தேவன் உன்னைக் கைவிடுவார். தேவன் இந்த அடியை எடுத்துவைக்கும்போது அவருடைய வேகத்துக்கு நீ ஈடுகொடுத்தால், அவர் அடுத்த படிக்குச் செல்லும்போது, நீ தொடர்ந்து அந்த வேகத்துக்கு ஈடுகொடுக்க வேண்டும்; அப்போதுதான் நீ பரிசுத்த ஆவியானவருக்குக் கீழ்ப்படியும் ஒருவனாக இருப்பாய். நீ தேவனை விசுவாசிப்பதால், உன் கீழ்ப்படிதலில் நீ இடைவிடாமல் நிலைத்திருக்க வேண்டும். வெறுமனே, நீ விரும்பும்போது கீழ்ப்படிந்து விருப்பமற்றபோது கீழ்ப்படியாமல் நீ இருக்கக்கூடாது. இவ்வகையான கீழ்ப்படிதல் தேவனால் பாராட்டப்படுவதில்லை. உன் சபை ஐக்கியத்திலுள்ள புதிய கிரியையின் வேகத்திற்கு உன்னால் ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை என்றால், முந்தைய நீதிமொழிகளை தொடர்ந்து கடைப்பிடித்தால், உன் வாழ்க்கையில் எவ்வாறு முன்னேற்றம் காணப்படும்? தேவனுடைய வார்த்தைகளின் மூலம் உனக்குக் கொடுப்பதே தேவனுடைய கிரியையாகும். நீ அவருடைய வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, பரிசுத்த ஆவியானவர் நிச்சயமாக உனக்குள் கிரியை செய்வார். பரிசுத்த ஆவியானவர் நான் பேசுவது போலவே கிரியை செய்கிறார்; நான் சொன்னது போலவே செய்கிறார், பரிசுத்த ஆவியானவர் உனக்குள் உடனடியாகக் கிரியை செய்வார். நீங்கள் தற்போதைய ஒளியைக் காண்பதற்கும் அதை உங்களுக்குள் கொண்டுவருவதற்காகவும், ஒரு புதிய ஒளியை வீசச் செய்கிறேன், நீ இந்த ஒளியில் நடக்கும்போது, பரிசுத்த ஆவியானவர்

உனக்குள் உடனடியாக கிரியை செய்வார். சிலர் "நீ சொல்வதை நான் செய்யமாட்டேன்" என்று கூறி, கீழ்ப்படியாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில், நீ இப்போது சாலையின் இறுதிக்கு வந்துவிட்டாய் என்று நான் உனக்குச் சொல்கிறேன்; நீ வறண்டு போய்விட்டாய், இனிமேலும் உனக்கு ஜீவன் இல்லை. ஆகவே, உன் மனநிலையின் மாற்றத்தை அனுபவிப்பதில், தற்போதைய ஒளியின் வேகத்திற்கு ஈடுகொடுப்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் முக்கியமில்லை. தேவனால் பயன்படுத்தப்படும் குறிப்பிட்ட ஜனங்களுக்குள் பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்வது மட்டுமின்றி, திருச்சபைக்குள்ளும் கிரியை செய்கிறார். அவரால் யாருக்குள்ளும் கிரியை செய்ய இயலும். அவரால் தற்காலத்திலும் உனக்குள் கிரியை செய்யக்கூடும், மேலும் நீ இந்த கிரியையை அனுபவிப்பாய். அடுத்த காலகட்டத்தில், அவர் வேறொருவருக்குள் கிரியை செய்யலாம், இந்த விஷயத்தில் நீ விரைந்து பின்பற்ற வேண்டும்; தற்போதைய ஒளியை நீ எவ்வளவு நெருக்கமாகப் பின்பற்றுகிறாயோ, அவ்வளவு அதிகமாக உன் வாழ்க்கை வளர்ச்சியடையும். ஒருவர் எவ்விதமான நபராக இருந்தாலும், அவருக்குள் பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்தால், நீ பின்பற்ற வேண்டும். அவர்கள் அனுபவித்த விதமாகவே நீங்களும் அனுபவிப்பீர்கள், நீங்கள் இன்னும் மேலான காரியங்களையும் பெறுவீர்கள். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் நீ மிக விரைவாக முன்னேறுவாய். இதுதான் மனிதர்களின் பரிபூரணத்துக்கான பாதையாகும், இதன் மூலமாகவே வாழ்க்கை வளர்ச்சியடைகிறது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைக்கு நீ கீழ்ப்படிவதன் மூலமே பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கான பாதையை அடைகிறாய். உன்னைப் பரிபூரணப்படுத்த தேவன் எந்த வகையான நபரின் மூலமும் கிரியை செய்வார் அல்லது எந்த நபர், சம்பவம் அல்லது காரியத்தின் மூலம் அவர் உன் காரியங்களைப் பெறவோ அல்லது பார்க்கவோ அனுமதிப்பார் என்பது உனக்குத் தெரியாது. இந்தச் சரியான பாதையில் நீ அடியெடுத்து வைக்க முடிந்தால், நீ தேவனால் பூரணப்படுத்தப்படுவாய் என்பதில் மிகுந்த நம்

பிக்கை உள்ளது என்பதையே இது காட்டுகிறது. உன்னால் முடியவில்லை என்றால், உன் எதிர்காலம் இருண்டும், ஒளியில் லாமலும் காணப்படும் என்பதையே இது காட்டுகிறது. நீ சரி யான பாதைக்கு வந்ததும், எல்லா காரியங்களிலும் நீ வெளிப் படுத்துதலைப் பெறுவாய். பரிசுத்த ஆவியானவர் மற்றவர்க ளுக்கு எதை வெளிப்படுத்தினாலும், நீயே காரியங்களை அனுப விக்க அவர்களுடைய அறிவின் அடிப்படையில் நீ செயல்பட் டால், இந்த அனுபவம் உன் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாக மாறும், மேலும் இந்த அனுபவத்திலிருந்து உன்னால் மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்க இயலும். சொன்னதையே மீண்டும் மீண்டும் சொல்வோர் எந்த அனுபவமும் இல்லாதவர்கள்; உன் சொந்த உண்மையான அனுபவத்தையும் அறிவையும் பற்றிப் பேச ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு, மற்றவர்களின் ஞானம் மற்றும் வெளிச்சத்தின் மூலம் ஒரு நடைமுறை வழியைக் கண்டுபிடிக்க நீ கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இது உன் சொந்த வாழ்க்கைக்கு மிகவும் பயனுள்ள தாக இருக்கும். இவ்வாறு தேவனிடமிருந்து வரும் அனைத்துக் கும் கீழ்ப்படிந்து நீ அனுபவிக்க வேண்டும். நீ சகலத்திலும் தேவனுடைய சித்தத்தை நாட வேண்டும், சகலத்திலும் பாடங்க ளைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும், இதன் மூலம் உன் வாழ்க்கை வளர்சியடையலாம். இதுபோன்ற நடைமுறை மிக விரைவான முன்னேற்றத்தைக் கொடுக்கிறது.

உன் நடைமுறை அனுபவங்கள் மூலமாக பரிசுத்த ஆவியா னவர் உனக்குப் போதிக்கிறார், மேலும் உன் விசுவாசத்தின் மூலமாக உன்னைப் பரிபூரணப்படுத்துகிறார். நீ உண்மையி லேயே பரிபூரணமடைய விரும்புகிறாயா? நீ உண்மையிலேயே தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்பட விரும்பினால், உன் மாம்சத்தை ஒதுக்கி வைக்கும் தைரியத்தை நீ பெறுவாய், தேவனுடைய வார்த்தைகளை உன்னால் நிறைவேற்ற முடியும், மேலும் நீ செயலற்றவனாகவோ பலவீனமானவனாகவோ இருக்க மாட் டாய். தேவனிடமிருந்து வரும் சகலத்திற்கும் உன்னால் கீழ்ப் படிய இயலும், மேலும் பொதுவிலோ அல்லது தனிப்பட்ட

முறையிலோ செய்யப்படும் உன் செயல்கள் அனைத்தும் தேவனுக்கு முன் பணிவானதாக இருக்கும். நீ ஒரு நேர்மையான நபராக இருந்து, சகலத்திலும் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்தால், நீ பரிபூரணப்படுவாய். மற்றவர்களுக்கு முன்னால் ஒரு விதமாகவும், அவர்களுடைய முதுகுக்குப் பின்னால் மற்றொரு விதமாகவும் செயல்படும் அந்த வஞ்சக ஜனங்கள் பரிபூரணமாக்கப்பட விரும்பவில்லை. அவர்கள் அனைவரும் நித்திய நாசம் மற்றும் அழிவின் புத்திரர்களாக இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் தேவனுக்கு அல்ல, சாத்தானுக்கே சொந்தமானவர்கள். அவர்கள் தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்கள் அல்ல! உன் செயல்களையும் நடத்தையையும் தேவனுக்கு முன்பாக வைக்கவோ அல்லது தேவனுடைய ஆவியால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவோ முடியாவிட்டால், உன்னிடம் ஏதோ தவறு உள்ளது என்பதற்கான ஆதாரம் இதுதான். தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பையும் சிட்சையையும் நீ ஏற்றுக்கொண்டு, உன் மனநிலையை மாற்றுவதில் கவனம் செலுத்தினால் மாத்திரமே, நீ பரிபூரணமாக்கப்படும் பாதையில் அடியெடுத்து வைக்க இயலும். நீ உண்மையிலேயே தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்படவும் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்யவும் விரும்பினால், ஒரு வார்த்தைகூட குறைகூறாமலும், தேவனுடைய கிரியையை மதிப்பிடவோ அல்லது நியாயந்தீர்க்கவோ முயற்சிக்காமல், நீ தேவனுடைய சகல கிரியைகளுக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டும். இவைதான் தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கான குறைந்தபட்ச தேவைகளாகும். தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்பட விரும்புகிறவர்களுக்கான அத்தியாவசியமான தேவை பின்வருமாறு: சகலத்திலும் தேவனை அன்பு செய்யும் இருதயத்துடன் செயல்பட வேண்டும். தேவனை அன்பு செய்யும் இருதயத்துடன் செயல்படுதல் என்பதன் அர்த்தம் என்ன? அதாவது உன் செயல்கள் மற்றும் நடத்தை அனைத்தையும் தேவனுக்கு முன்பாக வைக்க வேண்டும் என்பதாகும். உன் செயல்கள் சரியானதாகவோ அல்லது தவறானதாகவோ இருந்தாலும், உன் நோக்கங்கள் சரியானதாக இருப்பதால், நீ அவற்றை தேவனி

டமோ அல்லது உன் சகோதர சகோதரிகளிடமோ காண்பிக்க அஞ்சுவதில்லை, மேலும் நீ தேவனுக்கு முன்பாக சத்தியம் செய்யத் துணிகிறாய். உன் ஒவ்வொரு நோக்கத்தையும், சிந்தனையையும், யோசனையையும் தேவன் பரிசோதிப்பதற்காக நீ அவற்றை அவருக்கு முன்பாக வைக்க வேண்டும்; நீ அதன்படி நடந்து இந்த பாதையில் பிரவேசிப்பாயானால், உன் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் விரைவாக இருக்கும்.

நீ தேவனை விசுவாசிப்பதால், தேவனுடைய எல்லா வார்த்தைகள் மற்றும் அவருடைய எல்லாக் கிரியைகள் மீதும் நீ விசுவாசம் வைக்க வேண்டும். அதாவது, நீ தேவனை விசுவாசிப்பதால், நீ அவருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். உன்னால் இதைச் செய்ய இயலவில்லை என்றால், நீ தேவனை விசுவாசிக்கிறீர்களா இல்லையா என்பது முக்கியமல்ல. நீ பல வருடங்களாக தேவனை விசுவாசித்தாலும், இன்னும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமலும், அவருடைய வார்த்தைகளின் பரிபூரணத்தன்மையை ஏற்றுக்கொள்ளாமலும், அதற்குப் பதிலாக தேவனை உனக்குக் கீழ்ப்படிந்து, உன் கருத்துக்களின்படி செயல்படுமாறு கேட்டுக்கொள்வாயானால், நீதான் அனைவரைக் காட்டிலும் மிகவும் கலகக்காரன், நீ ஒரு அவிசுவாசி. மனுஷனின் கருத்துக்களுக்கு இணங்காத தேவனுடைய கிரியைகளுக்கும் வார்த்தைகளுக்கும் இதுபோன்றவர்கள் எவ்வாறு கீழ்ப்படிய முடியும்? தேவனுக்கு வேண்டுமென்றே கீழ்ப்படிய மறுப்பவர்களும் அவரை எதிர்ப்பவர்களுமே எல்லோரைக் காட்டிலும் பெரிய கலகக்காரர்கள். அவர்கள் தான் தேவனுடைய எதிரிகள், அந்திகிறிஸ்துக்கள். அவர்களுடையது எப்போதும் தேவனுடைய புதிய கிரியைக்கு எதிரான விரோதப் போக்காகும்; அவர்களிடம் ஒருபோதும் கீழ்ப்படிவதற்கான விருப்பம் சிறிதளவு கூட இருப்பதில்லை, அவர்கள் ஒருபோதும் மகிழ்ச்சியுடன் கீழ்ப்படிந்ததோ அல்லது தாழ்மைப்படுத்திக் கொண்டதோ கிடையாது. அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு முன்பாக தங்களை பெருமைப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள், ஒருபோதும் யாருக்கும் கீழ்ப்படிவதில்லை. தேவனுக்கு முன்பாக, வார்த்தையைப் பிரசங்

கிப்பதில் சிறந்தவர்களாகவும், மற்றவர்களை இயக்குவதில் மிக வும் திறமையானவர்களாகவும் தங்களைக் கருதுகிறார்கள். அவர் கள் ஒருபோதும் தங்களிடமுள்ள "பொக்கிஷங்களை" ஒதுக்கித் தள்ளுவதில்லை, ஆனால் அவற்றைத் தொழுகைக்கான, மற்ற வர்களுக்கு பிரசங்கிப்பதற்கான குடும்பப் பரம்பரைச் சொத்துக் களாகக் கருதுகிறார்கள், மேலும் அவற்றைப் பார்த்து பிரமிக்கும் முட்டாள்களுக்குப் பிரசங்கிக்க அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறார் கள். திருச்சபையில் உண்மையிலேயே இது போன்ற குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் தலைமுறை தலைமுறையாக தேவனுடைய வீட்டில் தங்கியி ருக்கும் "வெல்லமுடியாத கதாநாயகர்கள்" என்று சொல்லலாம். அவர்கள் வார்த்தையை (கோட்பாடு) பிரசங்கிப்பதை தங்களு டைய மிக உயரிய கடமையாக கருதுகிறார்கள். கால காலமாக, தலைமுறை தலைமுறையாக, அவர்கள் தங்கள் "பரிசுத்தமான மற்றும் மீற முடியாத" கடமையைத் தீவிரமாக செயல்படுத்த ஆரம்பிக்கிறார்கள். அவர்களைத் தொடக்கூட யாரும் துணிவ தில்லை; ஒருவர் கூட அவர்களை வெளிப்படையாக கடிந்து கொள்ளத் துணிவதில்லை. அவர்கள் கால காலமாக மற்றவர் களை அடக்கி ஆண்டு வருவதனால் தேவனுடைய வீட்டில் "ராஜாக்கள்" ஆக மாறி கட்டுப்பாடற்றவர்களாக செயல்படுகி றார்கள். இந்த பிசாசுகளின் கூட்டம் ஒன்றாக கைகோர்த்து எனது கிரியையை அழிக்க எத்தனிக்கிறது; இந்த உயிருள்ள பிசாசுகள் என் கண் முன்னே இருப்பதை நான் எவ்வாறு அனுமதிக்க முடியும்? பாதி கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களும்கூட கடைசி வரை தொடர்ந்து பயணிக்க இயலாது. இன்னும் மோசமாக இந்த கொடுங்கோலர்கள் தங்கள் இருதயங்களில் சிறிதளவு கூட கீழ்ப் படிதல் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள்! மனுஷன் தேவனை எளி தாக அடைவதில்லை. ஜனங்கள் தங்கள் முழு பலத்தையும் பயன் படுத்தினாலும், அவர்களால் அதில் ஒரு பகுதியை மாத்திரமே அடைந்து, இறுதியில் தங்களை பரிபூரணமாக்க அனுமதிக்க இயலும். தேவனுடைய கிரியையை அழிக்க முற்படும் பிரதான

தேவதூதனின் பிள்ளைகளுக்கு என்ன நடக்கும்? தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்படுவதற்கு அவர்களிடம் சிறிதளவு நம்பிக்கை கூட இல்லையா? ஜெயத்தின் கிரியையைச் செய்வதில் எனது நோக்கம் ஜெயத்தின் நிமித்தமாக ஜெயம் கொள்வது மட்டுமின்றி, நீதியையும் அநீதியையும் வெளிப்படுத்துவதற்காகவும், மனுஷனின் தண்டனைக்கான ஆதாரத்தைப் பெறுவதற்காகவும், துன்மார்க்கரைக் கடிந்துகொள்வதற்காகவும் ஜெயம் கொள்வதாகும், அத்துடன் விருப்பத்துடன் கீழ்ப்படிபவர்களை பரிபூரணமாக்கும் பொருட்டும் ஜெயம் கொள்வதாகும். இறுதியில், எல்லோரும் தங்கள் வகைக்கு ஏற்ப பிரிக்கப்படுவார்கள், மேலும் பரிபூரணமாக்கப்பட்டவர்கள் தங்களது எண்ணங்கள் மற்றும் யோசனைகளில் கீழ்ப்படிதலுடன் நிறைந்திருப்பார்கள். இதுதான் இறுதியில் நிறைவேற்றப்படும் கிரியை ஆகும். இதற்கிடையில், தங்கள் ஒவ்வொரு செயலையும் கலகமாகக் கொண்டிருப்பவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டு, நித்திய சாபமான அக்கினியில் எரிக்கப்படுவதற்கு அனுப்பப்படுவார்கள். அந்தக் காலம் வரும்போது, கடந்த காலங்களில் அந்த “வீரதீர, வெல்லமுடியாத கதாநாயகர்கள்” இழிவான மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்ட “பலவீனமான மற்றும் வலுவற்ற கோழைகளாக” மாறிப்போவார்கள். இது மாத்திரமே தேவனுடைய நீதியின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும், மனுஷனால் அவமதிக்கமுடியாத அவரது மனநிலையையும் எடுத்துரைக்க இயலும், மேலும் இதனால் மாத்திரமே என் இருதயத்திலுள்ள வெறுப்பைத் தணிக்க இயலும். இது முற்றிலும் நியாயமானது என்பதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லையா?

பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை அனுபவிப்பவர்கள் அல்லது இந்த ஓட்டத்தில் உள்ள எல்லோராலும் ஜீவனைப் பெற இயலாது. ஜீவன் என்பது சகல மனிஷர்களாலும் பகிரப்படும் ஒரு பொதுச் சொத்து அல்ல, மேலும் மனநிலையின் மாற்றங்களை சகல ஜனங்களாலும் எளிதில் அடைய இயலாது. தேவனுடைய கிரியைக்கு ஒப்புக்கொடுப்பது நிஜமானதாகவும் உண்மையானதாகவும் இருக்க வேண்டும், அதன்படி வாழவும் வேண்டும். மேலோட்

டமான கீழ்ப்படிதலினால் மாத்திரம் தேவனுடைய பாரட்டைப் பெற இயலாது, ஒருவருடைய மனநிலையில் மாற்றத்தை ஏற்ப டுத்த முயற்சிக்காமல் தேவனுடைய வார்த்தையின் மேலோட் டமான அம்சங்களுக்குக் கீழ்ப்படிவது தேவனுடைய இருதயத் திற்குப் பிரியமானது அல்ல. தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதும் தேவ னுடைய கிரியைக்குக் கீழ்ப்படிவதும் ஒன்றுதான். தேவனுக்கு மாத்திரமே அடிபணிந்து, அவருடைய கிரியைக்கு கீழ்ப்படியா தவர்களை கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்கள் என்று கருத இயலாது, இவர் கள் உண்மையிலேயே கீழ்ப்படியாமல் வெளிப்புறமாக துதிபா டுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். தேவனுக்கு உண்மையிலேயே கீழ்ப்படிகிறவர்கள் அனைவருமே கிரியையின் மூலம் ஆதாயப் படவும், தேவனுடைய மனப்பாங்கையும் கிரியையையும் குறித்த புரிதலைப் பெறவும் இயலும். இதுபோன்றவர்கள் மாத்திரமே தேவனுக்கு உண்மையாக கீழ்ப்படிகிறார்கள். இதுபோன்றவர்க ளால் புதிய கிரியையின் மூலம் புதிய அறிவைப் பெறவும், புதிய மாற்றங்களுக்கு உட்படவும் இயலும். இந்த ஜனங்கள் மாத்தி ரமே தேவனால் பாராட்டப்படுகிறார்கள், இந்த ஜனங்கள் மாத் திரமே பரிபூரணமாக்கப்படுகிறார்கள், இவர்களுடைய மனநி லைகள் தான் மாறுகின்றன. தேவனால் பாராட்டப்படுகிறவர் கள்தான் தேவனுக்கும், அவருடைய வார்த்தைக்கும் கிரியைக் கும் மகிழ்ச்சியுடன் கீழ்ப்படிகிறார்கள். இதுபோன்ற ஜனங்கள் மாத்திரமே சரியானவர்களாக இருக்கிறார்கள், இதுபோன்ற ஜனங்கள் மாத்திரமே தேவனை உண்மையாக விரும்புகிறார்கள், தேவனை உண்மையாக நாடுகிறார்கள். தேவன் மீதுள்ள தங்கள் விசுவாசத்தைத் தங்கள் வாய் வார்த்தைகளால் மாத்திரமே பேசி விட்டு, உள்ளுக்குள் அவரைச் சபிப்பவர்கள் வேடந்தரித்த, பாம் பின் விஷத்தைக் கொண்டிருக்கும் ஜனங்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள்தான் எல்லோரைக் காட்டிலும் துரோகிகளாக இருக் கிறார்கள். இப்போது இல்லையென்றாலும் ஒருநாள் இந்தக் கயவர்கள் தங்கள் கீழ்த்தரமான வேடங்களைக் களைவார்கள். இதுதான் இன்று செய்யப்படும் கிரியை அல்லவா? துன்மார்க்கர்

கள் எப்போதும் துன்மார்கர்களாகவே இருப்பார்கள், அவர்கள் ஒருபோதும் ஆக்கினைத்தீர்ப்பு நாளிலிருந்து தப்பிக்க மாட்டார் கள். நல்லவர்கள் எப்போதும் நல்லவர்களாகவே இருப்பார்கள், தேவனுடைய கிரியை முடிவுக்கு வரும்போது அவர்கள் வெளிப் படுவார்கள். துன்மார்க்கர்களில் ஒருவனும் நீதிமானாக கருதப் படமாட்டான், நீதிமான்களில் ஒருவரும் துன்மார்க்கராகக் கரு தப்படமாட்டார்கள். நான் எந்தவொரு மனுஷனையும் தவறாகக் குற்றஞ்சாட்டலாமா?

உங்கள் வாழ்க்கை முன்னேறும்போது, நீங்கள் எப்போதும் புதிய அணுகுமுறை மற்றும் புதிய, மிகவும் அதிகமான அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும், இது நீங்கள் எடுத்துவைக்கும் ஒவ்வொரு அடியிலும் ஆழமாக வளர்ச்சியடையும். இதற்குள்தான் சகல மனுஷர்களும் உட்பிரவேசிக்க வேண்டும். உரையாடுதல், பிரசங் கங்களைக் கேட்டல், தேவனுடைய வார்த்தையைத் தியானித்தல் அல்லது சில விஷயங்களைக் கையாளுதல் ஆகியவற்றின் மூலம், நீங்கள் புதிய அறிவையும் புதிய ஞானத்தையும் பெறுவீர்கள், மேலும் பழைய மற்றும் பழங்கால விதிகளுக்குள் வாழ மாட்டீர் கள்; நீங்கள் எப்போதும் புதிய ஒளியில் வாழ்வீர்கள், மேலும் தேவனுடைய வார்த்தையிலிருந்து விலகிச் செல்லமாட்டீர்கள். அதாவது சரியான பாதையில் செல்ல வேண்டும் என்பதே இதற் குரிய அர்த்தமாகும். சில மேலோட்டமான அளவில் விலைக்கி ரயம் கொடுப்பது வேலைக்கு ஆகாது; நாளுக்கு நாள், தேவனு டைய வார்த்தை ஒரு உயர்ந்த ராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்கிறது, மேலும் ஒவ்வொரு நாளும் புதிய விஷயங்கள் தோன்றுகின்றன, மனுஷனும் ஒவ்வொரு நாளும் புதிதான ஒன்றிற்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும். தேவன் பேசும்போது, அவர் பேசிய சகலத்திலும் அவர் பலனைக் கொண்டுவருவார், மேலும் உங்களால் பின்பற்ற இயலவில்லை என்றால், நீங்கள் பின்தங்கிவிடுவீர்கள். உங்கள் ஜெபங்களில் நீங்கள் ஆழமாகச் செல்ல வேண்டும்; தேவனு டைய வார்த்தையைப் புசித்துக் குடிப்பதில் இடைவெளிவிட்டு நடக்கக்கூடாது. நீங்கள் பெறும் ஞானத்தையும் வெளிச்சத்தை

யும் ஆழப்படுத்துங்கள், உங்கள் கருத்துக்களும் கற்பனைகளும் படிப்படியாக குறைய வேண்டும். உங்கள் விவேகத்தையும் நீங்கள் பலப்படுத்த வேண்டும், நீங்கள் எதை எதிர்கொண்டாலும், அதைப் பற்றிய உங்கள் சொந்த எண்ணங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் மற்றும் உங்கள் சொந்தக் கண்ணோட்டங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆவியில் சில விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம், நீங்கள் வெளிப்புற விஷயங்களைப் பற்றிய அறிவைப் பெற வேண்டும் மற்றும் எந்தவொரு பிரச்சினையின் மையத்தையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். உங்களிடம் இந்த விஷயங்கள் இல்லையென்றால், நீங்கள் திருச்சபையை எவ்வாறு வழிநடத்த இயலும்? எந்தவொரு யதார்த்தமும் இல்லாமலும், நடைமுறையில் நடக்காமலும் நீங்கள் எழுத்துக்கள் மற்றும் கோட்பாடுகளைப் பற்றி மாத்திரமே பேசுவீர்களேயானால், உங்களால் ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு மட்டுமே தாக்குப்பிடிக்க இயலும். புதிய விசுவாசிகளுடன் பேசும்போது இது ஓரளவு ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம், ஆனால் ஒரு காலத்திற்குப் பிறகு, புதிய விசுவாசிகள் சில உண்மையான அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்கும்போது, உங்களால் அவர்களுக்கு அவற்றை இனிமேலும் கொடுக்க இயலாது. பிறகு எப்படி நீங்கள் தேவன் பயன்படுத்துவதற்கு பொருத்தமானவராக இருப்பீர்கள்? புதிய ஞானம் இல்லாமல், உங்களால் செயல்பட இயலாது. புதிய ஞானம் இல்லாதவர்கள் உணரத் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள், இதுபோன்றவர்கள் புதிய ஞானத்தையோ அல்லது புதிய அனுபவ உணர்வையோ ஒருபோதும் பெற மாட்டார்கள். மேலும், ஜீவனைக் கொடுக்கும் விஷயத்தில், அவர்களால் தங்கள் செயல்பாட்டை ஒருபோதும் செய்ய இயலாது, அவர்களால் தேவன் பயன்படுத்துவதற்குப் பொருத்தமானவராக மாறவும் இயலாது. இவ்விதமான நபர் ஒன்றிற்கும் பிரயோஜனமில்லாதவர், ஊதாரியாக மட்டுமே காணப்படுகிறார். உண்மையைச் சொன்னால், இதுபோன்றவர்கள் செயலில் தங்கள் செயல்பாட்டைச் செய்ய முற்றிலும் தகுதியில்லாதவர்கள், இவர்கள் அனைவரும் ஒன்றுக்

கும் பிரயோஜனமில்லாதவர்கள். அவர்கள் தங்கள் செயல்பாட்டைச் செய்யத் தவறுவது மட்டுமின்றி, அவர்கள் திருச்சபைக்கு உண்மையிலேயிலேயே தேவையில்லாத அதிக சிரமத்தைக் கொடுக்கின்றனர். இந்த "வணக்கத்திற்குரிய வயதானவர்கள்" இனிமேலும் நீங்கள் காணாதவாறு திருச்சபையை விட்டு அவசரமாக வெளியேற வேண்டுமென வலியுறுத்துகிறேன். இது போன்ற ஜனங்களிடம் புதிய கிரியையைப் பற்றிய புரிதல் இருப்பதில்லை, அவர்கள் முடிவில்லாத கருத்துக்களால் நிரப்பப்பட்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் திருச்சபையில் எந்த செயல்பாட்டையும் செய்வதில்லை; மாறாக, அவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் தீங்குகளையே செய்கிறார்கள் மற்றும் எதிர்மறையானவற்றையே பரப்புகிறார்கள், திருச்சபையில் எல்லா விதமான தவறான நடத்தைகளிலும் தொந்தரவுகளிலும் ஈடுபடுகிறார்கள், இதனால் பாகுபாடு இல்லாதவர்களைக் குழப்பத்திற்குள்ளும் சீர்கேடான நிலைக்குள்ளும் தள்ளுகிறார்கள். இந்த உயிருள்ள பிசாசுகள், இந்தப் பொல்லாத ஆவிகள் நிமித்தமாக திருச்சபை பாழாகி விடாதவாறு விரைவிலேயே திருச்சபையை விட்டு வெளியேற வேண்டும். நீங்கள் இன்றைய கிரியைக்குப் பயப்படாமல் இருக்கலாம், ஆனால் நாளைய தினத்தின் நீதியான ஆக்கினைக்குப் பயப்படமாட்டீர்களா? திருச்சபைக்குப் பாரமான ஏராளமான ஜனங்களும், தேவனுடைய வழக்கமான கிரியைக்கு இடையூறு செய்ய முற்படும் ஏராளமான ஓநாய்களும் உள்ளனர். இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் பிசாசுகளின் ராஜாவால் அனுப்பப்பட்ட பிசாசுகளாகவும், ஒன்றுமறியாத ஆட்டுக்குட்டிகளை விழுங்க முயற்சிக்கும் பொல்லாத ஓநாய்களுமாக இருக்கின்றன. இந்தப் பெயரளவிலான ஜனங்கள் வெளியேற்றப்படவில்லை என்றால், அவர்கள் திருச்சபையில் ஒட்டுண்ணிகளாகவும் காணிக்கைகளை விழுங்கும் பூச்சிகளாகவும் மாறிப்போவார்கள். இப்பொழுது இல்லாவிட்டாலும், இந்த அருவருப்பான, அலட்சியமான, இழிவான மற்றும் வெறுக்கத்தக்க மாமிசப்புழுக்கள் தண்டிக்கப்படும் ஒரு நாள் வரும்!

ராஜ்யத்தின் யுகம் என்பது வார்த்தையின் யுகம்

ராஜ்யத்தின் யுகத்தில், தேவன் புதிய யுகத்தைத் தொடங்கவும், அவர் கிரியை செய்யும் வழிமுறைகளை மாற்றவும், முழு யுகத்தின் கிரியையை மேற்கொள்ளவும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார். வார்த்தையின் யுகத்தில் தேவன் இந்தக் கொள்கைகளின் மூலமாகவே கிரியையை நடப்பிக்கிறார். மனுஷன் உண்மையிலேயே மாம்சத்தில் தோன்றும் வார்த்தையான தேவனைக் காண்பதற்காகவும், மற்றும் அவருடைய ஞானத்தையும் அதிசயத்தையும் காண்பதற்காகவும் அவர் வெவ்வேறு கோணங்களில் பேசுவதற்காக மாம்ச ரூபமெடுத்தார். மனுஷனை ஆட்கொள்ளுதல், மனுஷனைப் பரிபூரணப்படுத்துதல், மனுஷனைப் புறக்கணித்தல் போன்ற குறிக்கோள்களை அடைவதற்காகவே இதுபோன்ற கிரியை செய்யப்படுகிறது, வார்த்தையின் யுகத்தில் கிரியை செய்ய வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துதல் என்பதே இதன் நிஜமான அர்த்தமாகும். இந்த வார்த்தைகளின் மூலம், தேவனின் கிரியை, தேவனின் மனநிலை, மனுஷனின் சாராம்சம் மற்றும் மனுஷன் எதில் பிரவேசிக்க வேண்டும் என்பதை ஜனங்கள் அறிந்துகொள்கிறார்கள். வார்த்தைகளின் மூலம், வார்த்தையின் யுகத்தில் தேவன் செய்ய விரும்பும் கிரியை முழுமையாக பலனைத் தரும். இந்த வார்த்தைகளின் மூலம், ஜனங்கள் அம்பலப்படுத்தப்படுகிறார்கள், அகற்றப்படுகிறார்கள், சோதிக்கப்படுகிறார்கள். ஜனங்கள் தேவனின் வார்த்தைகளைப் பார்த்திருக்கிறார்கள், இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டிருக்கிறார்கள், இந்த வார்த்தைகள் இருப்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக, அவர்கள் தேவனின் பிரசன்னம், தேவனின் சர்வ வல்லமை மற்றும் ஞானம், அதேபோல் தேவனுக்கு மனுஷன் மீதுள்ள அன்பு மற்றும் மனுஷனை இரட்சிப்பதற்கான அவரது விருப்பம் ஆகியவற்றை நம்பத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். “வார்த்தைகள்” என்கிற சொல் எளிமையானதாகவும் சாதாரணமாகவும் இருக்கலாம்,

ஆனால் மனுஷ ரூபமெடுத்த தேவனின் வாயிலிருந்து பேசப்படும் வார்த்தைகள் பிரபஞ்சத்தை உலுக்குகின்றன, அவை ஜனங்களின் இதயங்களை மாற்றுகின்றன, அவர்களின் கருத்துகளையும் பழைய மனநிலையையும் மாற்றுகின்றன, மற்றும் முழு உலக மும் காட்சியளிக்கும் விதத்தை மாற்றுகின்றன. பல யுகங்களாக, இன்றைய தேவன் மட்டுமே இவ்விதமாக கிரியைகளை மேற் கொண்டுள்ளார், அவர் மட்டுமே இவ்வாறு பேசுகிறார், மனு ஷனை இவ்வாறு இரட்சிக்க வருகிறார். இந்த நேரத்திலிருந்து, மனுஷன் தேவனின் வார்த்தைகளின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் வாழ்கிறான், அவரது வார்த்தைகளால் வழிநடத்தப்படுகிறான் மற்றும் வழங்கப்படுகிறான். தேவனின் வார்த்தைகளின் சாபங் கள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களுக்கு மத்தியில் ஜனங்கள் தேவனின் வார்த்தைகளின்படி உலகில் வாழ்கிறார்கள், மற்றும் அவருடைய வார்த்தைகளின் நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் சிட்சிப்பின் கீழ் வாழ இன்னும் அதிகமானவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த வார்த்தை கள் மற்றும் இந்த கிரியை அனைத்தும் மனுஷனின் இரட்சிப் புக்காகவும், தேவனின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகவும், பழைய சிருஷ்டிப்பு உலகின் உண்மையான தோற்றத்தை மாற் றுவதற்காகவும் உள்ளன. தேவன் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி உலகைப் படைத்தார், பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் உள்ளவர்களை வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி வழிநடத்துகிறார், மேலும் அவர் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி அவர்களை ஆட்கொண்டு இரட் சிக்கிறார். இறுதியில், பழைய உலகம் முழுவதையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு அவர் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவார், இதனால் அவருடைய இரட்சிப்பின் திட்டம் முழுவதையும் நிறைவு செய்வார். ராஜ்யத்தின் யுகம் முழுவதும், தேவன் தம்முடைய கிரியையைச் செய்வதற்கும், தன்னுடைய கிரியையின் முடிவு களை அடைவதற்கும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார். அவர் அதிசயங்களைச் செய்வதில்லை அல்லது அற்புதங்களைச் செய்வதில்லை, ஆனால் வார்த்தைகளின் மூலமாகவே அவரு டைய கிரியையைச் செய்கிறார். இந்த வார்த்தைகளால், மனு

ஷன் ஊட்டமளிக்கப்படுகிறான், வழங்கப்படுகிறான், மற்றும் அறிவையும் உண்மையான அனுபவத்தையும் பெறுகிறான். வார்த்தையின் யுகத்தில், மனுஷன் விதிவிலக்காக ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுள்ளான். அவன் எந்தவிதமான உடல் வலியையும் அனுபவிப்பதில்லை, தேவனுடைய வார்த்தைகளின் ஏராளமான வழங்கலை அனுபவிக்கிறான்; கண்மூடித்தனமாகத் தேடவோ அல்லது கண்மூடித்தனமாகப் பயணிக்கவோ தேவையில்லாமல், அவன் தேவன் தோன்றுவதைக் காண்கிறான், அவர் தனது சொந்த வாயால் பேசுவதைக் கேட்கிறான், அவர் வழங்குவதைப் பெறுகிறான், அவர் தனிப்பட்ட முறையில் அவருடைய கிரியையைச் செய்வதை கவனிக்கிறான். இவை கடந்த யுகங்களின் ஜனங்களால் அனுபவிக்க முடியாத விஷயங்கள், இவை ஒருபோதும் பெற முடியாத ஆசீர்வாதங்கள்.

மனுஷனைப் பரிபூரணப்படுத்துவதற்கு தேவன் தீர்மானித்துள்ளார், அவர் எந்தக் கண்ணோட்டத்தில் பேசினாலும், அவை அனைத்தையும் ஜனங்களைப் பரிபூரணமாக்குவதற்காகவே பேசுகிறார். ஆவியானவரின் கண்ணோட்டத்தில் பேசப்படும் வார்த்தைகளை ஜனங்கள் புரிந்து கொள்வது கடினம்; அதன்படி நடப்பதற்கான பாதையைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான வழி அவர்களுக்கு இல்லை, அவர்களின் புரிந்து கொள்ளும் திறன் குறைவாக உள்ளது. தேவனின் கிரியை வெவ்வேறு தாக்கங்களை அடைகிறது, மற்றும் கிரியையின் ஒவ்வொரு அடியையும் எடுத்து வைப்பதில் அவருக்கு அவருடைய நோக்கம் இருக்கிறது. மேலும், அவர் வெவ்வேறு கோணங்களிலிருந்துப் பேசுவது கட்டாயமாகும், ஏனென்றால் அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் மட்டுமே அவரால் மனுஷனைப் பரிபூரணப்படுத்த முடியும். ஆவியானவரின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து மட்டுமே அவர் தனது குரலை எழுப்பினால், தேவனின் கிரியையின் இந்த நிலையைப் பரிபூரணப்படுத்த எந்த வழியும் இருக்காது. அவர் பேசும் தொனியில் இருந்து, இந்த நபர்களை பூரணப்படுத்துவதில் அவர் உறுதியாக இருப்பதை நீ காணலாம். ஆகவே, பரிபூரணப்படுத்தப்பட விரும்பும்

ஒவ்வொருவருக்கும் முதல் படி என்னவாக இருக்க வேண்டும்? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நீங்கள் தேவனின் கிரியையை அறிந் திருக்க வேண்டும். இன்று, தேவனின் கிரியையில் ஒரு புதிய முறை தொடங்கியிருக்கிறது; யுகம் மாறியுள்ளது, தேவன் கிரியை செய்யும் முறையும் மாறியுள்ளது, தேவன் பேசும் முறையும் விசேஷித்த விதமாக உள்ளது. இன்று, அவருடைய கிரியையின் முறை மட்டும் மாறாமல், யுகமும் மாறியுள்ளது. இப்போது இருப் பது ராஜ்யத்தின் யுகம். இது அன்பான தேவனின் யுகமாகவும் உள்ளது. இது ஆயிரவருட அரசாட்சியின் யுகத்தின் முன்னறிவிப் பாகும்—இது வார்த்தையின் யுகமும்கூட, இதில் தேவன் பரிபூரண மனுஷனுடன் பேசுவதற்கு பல வழிகளைப் பயன்படுத்துகிறார், மேலும் மனுஷனுக்கு வழங்குவதற்காக வெவ்வேறு கோணங் களில் பேசுகிறார். ஆயிரவருட அரசாட்சியின் யுகத்திற்குள் நுழைந் தவுடன், தேவன் மனுஷனைப் பரிபூரணமாக்க வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தத் தொடங்குவார், மனுஷனை வாழ்வின் யதார்த்தத் திற்குள் நுழைய அனுமதிப்பார், அவனைச் சரியானப் பாதையில் கொண்டு செல்வார். தேவனின் கிரியையின் பல படிகளை அனு பவித்த மனுஷன், தேவனின் கிரியை மாறவில்லை, ஆனால் அது இடைவிடாமல் உருவாகி, ஆழமடைகிறது என்பதைக் கண் டிருக்கிறான். ஜனங்கள் நீண்ட காலமாக அதனை அனுபவித்த பிறகு, கிரியைத் தொடர்ந்து சுழன்று, மீண்டும் மீண்டும் மாறுகி றது. அது எவ்வளவு மாறினாலும், மனிதகுலத்திற்கு இரட்சிப்பைக் கொண்டுவருவதற்கான தேவனின் நோக்கத்திலிருந்து அது ஒரு போதும் விலகாது. பத்தாயிரம் மாற்றங்களின் மூலம் கூட, அது ஒருபோதும் அதன் உண்மையான நோக்கத்திலிருந்து விலகாது. தேவனின் கிரியையின் முறை எவ்வாறு மாறினாலும், இந்தக் கிரியை ஒருபோதும் சத்தியத்திலிருந்து அல்லது ஜீவனிலிருந்து விலகாது. கிரியையை மேற்கொள்ளும் முறையில் செய்யப்படும் மாற்றங்கள், கிரியையின் வடிவம், மற்றும் தேவன் பேசும் கண்ணோட்டம் ஆகியவற்றில் மாற்றம் ஏற்படுவதைத்தான் உள் ளடக்கியிருந்தாலும், தேவனின் கிரியையின் மைய நோக்கம்

மாறாது. ஒரு பலனை அடைவதற்காக தேவனின் குரலில் மற்றும் அவரது கிரியையின் முறை ஆகியவற்றில் மாற்றங்கள் செய்யப்படுகின்றன. குரலின் தொனியில் மாற்றம் என்பது கிரியையின் பின்னால் உள்ள நோக்கம் அல்லது மாற்றத்தைக் குறிக்கவில்லை. ஜீவனைத் தேடுவதற்காகவே ஜனங்கள் தேவனைப் பிரதானமாக விசுவாசிக்கிறார்கள்; நீ தேவனை விசுவாசித்த போதிலும், ஜீவனைத் தேடவில்லை அல்லது சத்தியத்தையோ அல்லது தேவனின் அறிவையோ நாடவில்லை என்றால், அது தேவன் மீதான விசுவாசம் அல்ல! ராஜாவாக இருப்பதற்கு ராஜ்யத்திற்குள் நுழைய இன்னும் முற்படுவது யதார்த்தமானதா? ஜீவனைத் தேடுவதன் மூலம் தேவன் மீதான உண்மையான அன்பை அடைவது—இது மட்டுமே யதார்த்தம்; சத்தியத்தின் நாட்டம் மற்றும் நடைமுறை—இவை அனைத்தும் யதார்த்தம். தேவனின் வார்த்தைகளை வாசிப்பதால், இந்தச் சொற்களை அனுபவிப்பதால், நிஜமான அனுபவத்தின் மத்தியில் நீங்கள் தேவனைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுவீர்கள், உண்மையிலேயே பின்தொடர்வது என்றால் இதுதான் அர்த்தம்.

இப்போது இருப்பது ராஜ்யத்தின் யுகம். இந்தப் புதிய யுகத்திற்குள் நீ நுழைந்திருக்கிறாய் என்பது தேவனின் வார்த்தைகளின் யதார்த்தத்திற்குள் நீ நுழைந்திருக்கிறாயா, அவருடைய வார்த்தைகள் உனது வாழ்வின் யதார்த்தமாகியிருக்கின்றனவா என்பதைப் பொறுத்தது. தேவனின் வார்த்தைகள் ஒவ்வொரு நபருக்கும் தெரியப்படுத்தப்படுகின்றன, இதன் மூலம், இறுதியில், எல்லா ஜனங்களும் தேவனின் வார்த்தைகளின் உலகில் வாழ்வார்கள், மற்றும் அவருடைய வார்த்தைகள் ஒவ்வொருவரையும் உள்ளிருந்து தெளியச் செய்யும் மற்றும் பிரகாசமாக்கும். இந்த நேரத்தில், நீ தேவனின் வார்த்தைகளை வாசிப்பதில் அக்கறையற்றவனாகவும், அவருடைய வார்த்தைகளில் ஆர்வம் காட்டாமலும் இருந்தால், உனது நிலை தவறானது என்பதையே இது காட்டுகிறது. உன்னால் வார்த்தையின் யுகத்திற்குள் நுழைய முடியாவிட்டால், பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னுள் கிரியை செய்ய மாட்டார்; நீ

இந்த யுகத்திற்குள் நுழைந்திருந்தால், அவர் தம்முடைய கிரியையைச் செய்வார். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் பெறுவதற்கு வார்த்தையின் யுகத்தின் தொடக்கத்தில் நீ என்ன செய்ய முடியும்? இந்த யுகத்திலும், உங்களுக்கு மத்தியில், தேவன் பின்வரும் உண்மையை நிறைவேற்றுவார்: ஒவ்வொரு மனுஷனும் தேவனுடைய வார்த்தைகளின்படி வாழ்வார்கள், சத்தியத்தைக் கடைபிடிக்க அவர்களால் முடியும், தேவனை ஆர்வத்துடன் நேசிப்பார்கள்; எல்லா ஜனங்களும் தேவனுடைய வார்த்தைகளை ஒரு அஸ்திவாரமாகவும், அவர்களின் யதார்த்தமாகவும் பயன்படுத்துவார்கள், மேலும் தேவனை ஆராதிக்கும் இருதயங்களைக் கொண்டிருப்பார்கள்; தேவனின் வார்த்தைகளைக் கடைபிடிப்பதன் மூலம், மனுஷன் தேவனுடன் சேர்ந்து ராஜரீக வல்லமையைப் பயன்படுத்துவான். இது தேவனால் அடைய வேண்டிய கிரியை. தேவனின் வார்த்தைகளை வாசிக்காமல் நீ இருக்க முடியுமா? இன்று, அவருடைய வார்த்தைகளை வாசிக்காமல் ஓரிரு நாட்கள் கூட இருக்க முடியாது என்று நினைக்கும் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் அவருடைய வார்த்தைகளை வாசிக்க வேண்டும், நேரம் அனுமதிக்கவில்லை என்றால், அவற்றைக் கேட்பது போதுமானதாக இருக்கும். பரிசுத்த ஆவியானவர் ஜனங்களுக்கு அளிக்கும் உணர்வு இதுதான், மற்றும் அவர்களை ஏவத் துவங்கியிருக்கும் வழியும் இதுதான். அதாவது, தேவனின் வார்த்தைகளின் யதார்த்தத்திற்குள் நுழையும்படி அவர் வார்த்தைகளின் மூலம் ஜனங்களை ஆளுகிறார். தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசிக்காமலும், குடியாமலும் ஒரேயொரு நாள் கழிந்தால், நீங்கள் இருட்டையும் தாகத்தையும் உணர்வீர்கள், அதைத் தாங்க முடியாது, இது நீ பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஏவப்படுகிறாய் என்பதையும், அவர் உன்னிடமிருந்து விலகவில்லை என்பதையும் காட்டுகிறது. அப்போது தான் நீ இந்தப் பிரவாகத்தில் இருப்பவனாவாய். இருப்பினும், தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசிக்காமலும், குடியாமலும் ஓரிரு நாட்கள் இருந்த பிறகு, நீ எதையும் உணரவில்லை என்றால், உனக்குத்

தாகம் இல்லை, மற்றும் நீ ஏவப்படவே இல்லை, பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னிடமிருந்து விலகி விட்டார் என்பதை இது காட்டுகிறது. இதன் அர்த்தம், உனக்குள் உள்ள நிலையில் ஏதோ தவறு இருக்கிறது; நீ வார்த்தையின் யுகத்திற்குள் நுழையவில்லை, பின்மாற்றமடைந்தவர்களில் நீயும் ஒருவனே. ஜனங்களை ஆள் வதற்கு தேவன் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்; நீ தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசித்துக் குடித்தால், நன்றாக உணர்வாய், நீ அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், நீ பின்பற்றுவதற்கு வழி இல்லை. தேவனின் வார்த்தைகள் ஜனங்களின் போஜனமாகவும், அவர் களை இயக்கும் சக்தியாகவும் மாறும். “மனுஷன் அப்பத்தினா லேமாத்திரமல்ல, தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற ஒவ் வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான்.” என்று வேதாகமம் சொல்கிறது. இன்று, தேவன் இந்தக் கிரியையைச் செய்து முடிப் பார், இந்த உண்மையை அவர் உங்களிடம் நிறைவேற்றுவார். கடந்த காலங்களில், ஜனங்கள் தேவனின் வார்த்தைகளை வாசிக் காமல் பல நாட்கள் இருந்திருக்கலாம், ஆயினும் அவர்க ளால் வழக்கம் போல் புசிக்கவும் வேலை செய்யவும் முடியும், ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலை அப்படி இல்லை? இந்த யுகத்தில், தேவன் அனைவரையும் ஆள வார்த்தைகளைப் பிரதானமாகப் பயன்படுத்துகிறார். தேவனின் வார்த்தைகளின் மூலம், மனு ஷன் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு பரிபூரணமாக்கப்படுகிறான், பின் னர் இறுதியாக ராஜ்யத்திற்குள் கொண்டு செல்லப்படுகிறான். தேவனின் வார்த்தைகளால் மட்டுமே மனுஷனின் ஜீவனை வழங்க முடியும், மேலும் தேவனின் வார்த்தைகளால் மட்டுமே, குறிப்பாக ராஜ்யத்தின் யுகத்தில், மனுஷனுக்கு வெளிச்சத்தை யும் கடைபிடிப்பதற்கான ஒரு பாதையையும் வழங்க முடியும். தேவனின் வார்த்தைகளின் யதார்த்தத்திலிருந்து நீ விலகிச் செல்லாத வரை, ஒவ்வொரு நாளும் அவருடைய வார்த்தைக ளைப் புசித்துக்கொண்டும், குடித்துக்கொண்டும் இருந்தால், தேவனால் உன்னைப் பரிபூரணப்படுத்த முடியும்.

வாழ்வின் நாட்டம் என்பது அவசரப்பட வேண்டிய ஒன்றல்ல;

நம் வாழ்வின் வளர்ச்சி என்பது ஓரிரு நாட்களில் நடந்துவிடாது. தேவனின் கிரியை இயல்பானது மற்றும் நடைமுறைக்குரியது, மேலும் அது கட்டாயமாக ஒரு செயல்முறைக்கு உள்ளாகும். சிலுவையில் அறையப்பட்ட தனது கிரியையை நிறைவு செய்வதற்கு மனுஷ ரூபமெடுத்த இயேசுவுக்கு முப்பத்து மூன்றரை ஆண்டுகள் ஆனது—ஆகவே மனுஷனைச் சுத்திகரித்து, அவனுடைய வாழ்வை மாற்றியமைப்பது, மிகவும் கடினமான வேலையா? தேவனை வெளிக்கொணரும் ஒரு சாதாரண மனுஷனை உருவாக்குவதென்பது எளிதான காரியமல்ல. சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் தேசத்தில் பிறந்தவர்கள், மோசமானத் திறமை வாய்ந்தவர்கள் மற்றும் தேவனின் வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியை நீண்டகாலத்திற்குத் தேவைப்படும் ஜனங்களுக்கு இது குறிப்பாகப் பொருந்தும். எனவே முடிவுகளைப் பார்க்க பொறுமையிழக்காதீர்கள். தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசிப்பதிலும் குடிப்பதிலும் நீ ஆர்வமுடன் இருக்க வேண்டும், மேலும் தேவனின் வார்த்தைகளில் அதிக முயற்சி எடுக்க வேண்டும். நீ அவருடைய வார்த்தைகளை வாசித்து முடித்ததும், அவற்றை நீ உண்மையாகக் கடைபிடிக்க முடியும், தேவனுடைய வார்த்தைகளில் அறிவு, நுண்ணறிவு, விவேகம் மற்றும் ஞானம் ஆகியவற்றில் வளர வேண்டும். இதன் மூலம், நீ உனக்கே தெரியாமல் மாறிவிடுவாய். தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசிப்பது, குடிப்பது, அவற்றை வாசிப்பது, அவற்றை அறிந்து கொள்வது, அவற்றை அனுபவிப்பது மற்றும் அவற்றைக் கடைபிடிப்பது ஆகியவற்றை நீ உனது கொள்கையாக எடுத்துக் கொள்ள முடிந்தால், நீ உனக்கே தெரியாமல் முதிர்ச்சியடைவாய். தேவனின் வார்த்தைகளைப் படித்த பிறகும் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை என்று சொல்பவர்களும் உண்டு. உனக்கு என்ன அவசரம்? நீ ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையை எட்டும்போது, நீ அவருடைய வார்த்தைகளைக் கடைபிடிக்க முடியும். நான்கு அல்லது ஐந்து வயது குழந்தைத் தனது பெற்றோரை ஆதரிக்கவோ கனப்படுத்தவோ முடியாது என்று கூறுமா? உனது தற்போதைய நிலை எவ்வளவு பெரியது என்

பதை நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டும். உன்னால் கடைபிடிக்க முடிந்தவற்றைக் கடைபிடி, தேவனின் நிர்வாகத்தைச் சீர்குலைக் கும் ஒருவனாக இருப்பதைத் தவிர்த்திடு. தேவனின் வார்த்தை களைப் புசி, குடி. இனிமேல் அதனை உனது கொள்கையாக எடுத்துக் கொள். தற்போதைக்கு தேவன் உன்னைப் பரிபூரணப் படுத்த முடியுமா என்பது பற்றிக் கவலைப்படாதே. அதை இன் னும் ஆராய வேண்டாம். தேவனின் வார்த்தைகள் உன்னிடம் வரும்போது அவற்றைப் புசித்துக் குடி, மேலும் தேவன் உன்னைப் பரிபூரணப்படுத்துவதில் உறுதியாக இருப்பார். இருப்பினும், அவ ருடைய வார்த்தைகளை நீ புசிப்பதற்கும் குடிப்பதற்கும் ஒரு கொள்கை உள்ளது. கண்மூடித்தனமாக அவ்வாறு செய்ய வேண் டாம். தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசிப்பதிலும் குடிப்பதிலும், ஒருபுறம், நீ தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய சொற்களைத் தேடு—அதாவது, தரிசனங்களுடன் தொடர்புடையவற்றைத் தேடு—மறுபுறம், நீ எதை நிஜமாகக் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்று தேடு—அதாவது நீ எதற்குள் நுழைய வேண்டும் என்று தேடு. ஒரு அம்சம் அறிவோடு தொடர்புடையது, மற்றொன்று நுழைவதோடு தொடர்புடையது. நீ எதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் மற் றும் நீ எதைக் கடைபிடிக்க வேண்டும் என இரண்டையும் நீ புரிந்துகொண்டவுடன் தேவனின் வார்த்தைகளை எப்படிப் புசிப் பது மற்றும் குடிப்பது என்று உனக்குத் தெரியும்.

முன்னோக்கிச் செல்லும்போது, தேவனின் வார்த்தைகளைப் பேசுவது என்பதே நீ பேசுவதன் கொள்கையாக இருக்க வேண் டும். சாதாரணமாக, நீங்கள் ஒன்றாக வரும்போது, தேவனின் வார்த் தைகளைப் பற்றிய ஐக்கியத்தில் ஈடுபட வேண்டும், தேவனின் வார்த்தைகளை உங்கள் உரையாடல்களின் உள்ளடக்கமாக எடுத் துக் கொள்ள வேண்டும், இந்த வார்த்தைகளைப் பற்றி உங்க ளுக்கு என்ன தெரியும், அவற்றை எவ்வாறு கடைபிடிக்கிறீர்கள், பரிசுத்த ஆவியானவர் எவ்வாறு செயல்படுகிறார் என்பதைப் பற்றி பேச வேண்டும். தேவனின் வார்த்தைகளுக்கு நீ இசைந்து இருக்கும்வரை பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னைப் பிரகாசிக்கச்

செய்வார். தேவனின் வார்த்தைகளின் உலகத்தை அடைய மனுஷனின் ஒத்துழைப்பு தேவை. நீ இதில் நுழையவில்லை என்றால், தேவனுக்கு கிரியை செய்ய வழி இருக்காது; நீ உனது வாயை மூடிக்கொண்டு, அவருடைய வார்த்தைகளைப் பற்றி பேசாவிட்டால், அவரிடம் உன்னைப் பிரகாசிக்கச் செய்ய வழி இருக்காது. நீ வேறுவிதமாக ஆக்கிரமிக்கப்படாத போதெல்லாம், தேவனின் வார்த்தைகளைப் பற்றி பேசு, வெறும் வெட்டி அரட்டையில் ஈடுபடாதே! உனது வாழ்வு தேவனின் வார்த்தைகளால் நிரம்பட்டும்—அப்போதுதான் நீ பக்தியுள்ள விசுவாசியாக இருப்பாய். உனது ஐக்கியம் மேலோட்டமாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆழமற்ற தன்மை இல்லாமல் ஆழம் இருக்க முடியாது. ஒரு செயல்முறை இருக்க வேண்டும். உனது பயிற்சியின் மூலம், பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரகாசத்தையும், மேலும் தேவனுடைய வார்த்தைகளை எவ்வாறு திறம்பட புசிப்பது, குடிப்பது என்பதையும் நீ புரிந்துகொள்வாய். ஆய்வின் இடைவெளிக்குப் பிறகு, நீ தேவனின் வார்த்தைகளின் யதார்த்தத்திற்குள் நுழைவாய். நீ ஒத்துழைக்கத் தீர்மானித்தால் மட்டுமே பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை உன்னால் பெற முடியும்.

தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசித்தல் மற்றும் குடித்தல் போன்ற கொள்கைகளில் ஒன்று அறிவுடன் தொடர்புடையது, மற்றொன்று பிரவேசத்துடன் தொடர்புடையது. எந்த வார்த்தைகளை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்? தரிசனங்களுடன் தொடர்புடைய சொற்களை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் (அதாவது, தேவனின் கிரியை இப்போது எந்த யுகத்தில் நுழைந்துள்ளது, தேவன் இப்போது எதனை அடைய விரும்புகிறார், மனுஷ ரூபமெடுத்தல் என்றால் என்ன, மற்றும் பல; இவை அனைத்தும் தரிசனங்களுடன் தொடர்புடையவை). மனுஷன் நுழைய வேண்டிய பாதையின் பொருள் என்ன? மனுஷன் கடைபிடிக்க வேண்டிய, நுழைய வேண்டிய தேவனின் வார்த்தைகளை இது குறிக்கிறது. மேற்கூறியவை தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசித்தல் மற்றும் குடித்தலின் இரண்டு அம்சங்களாகும்.

இப்போதிலிருந்து, தேவனுடைய வார்த்தைகளை இந்த வழியில் புசியுங்கள். தரிசனங்களைப் பற்றிய அவருடைய வார்த்தைகளைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெளிவான புரிதல் இருந்தால், எல்லா நேரத்திலும் தொடர்ந்து வாசித்து கொண்டே இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. உங்கள் இருதயத்தை தேவனை நோக்கி எப்படித் திருப்புவது, தேவனுக்கு முன்பாக உங்கள் இருதயத்தை எவ்வாறு அமைதிப்படுத்துவது, மாம்சத்தை எப்படி விலக்குவது போன்ற பல வார்த்தைகளைப் புசிப்பதும் குடிப்பதும் முதன்மையானது. இந்த விஷயங்களை நீங்கள் கடைபிடிக்க வேண்டும். தேவனின் வார்த்தைகளை எப்படிப் புசிப்பது மற்றும் குடிப்பது என்று தெரியாமல், உண்மையான ஐக்கியம் என்பது சாத்தியமில்லை. தேவனின் வார்த்தைகளை எப்படிப் புசிப்பது மற்றும் குடிப்பது என்று உங்களுக்குத் தெரிந்தவுடன், முக்கியமானது எது என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொண்டால், ஐக்கியமானது விடுதலையாக மாறும், எந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டாலும், நீங்கள் யதார்த்தத்து டன் ஐக்கியப்படவும் அதனைப் புரிந்துக் கொள்ளவும் முடியும். தேவனின் வார்த்தைகளுடன் ஐக்கியப்பட்டிருக்கும்போது, உனக்கு எந்த யதார்த்தமும் இல்லை என்றால், முக்கியமானது எது என் பதை நீ புரிந்து கொள்ளவில்லை, இது தேவனின் வார்த்தைக ளைப் புசிக்கவும் குடிக்கவும் உனக்குத் தெரியவில்லை என்ப தைக் காட்டுகிறது. சிலருக்கு தேவனின் வார்த்தைகளை வாசிப் பது சோர்வடையச் செய்வதைக் காணலாம், இது சாதாரண நிலை அல்ல. இயல்பானது எதுவென்றால் தேவனின் வார்த்தைகளை வாசிப்பதில் ஒருபோதும் சோர்வடையாமல் இருப்பது, எப் போதும் அவற்றிற்காகத் தாகம்கொள்வது, மற்றும் எப்போதும் தேவனுடைய வார்த்தைகளை நன்மை செய்வதாகக் கண்டறிவது ஆகும். இப்படித் தான் உண்மையிலேயே நுழைந்த ஒருவர் தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசிக்கவும் குடிக்கவும் செய்கிறார். தேவனின் வார்த்தைகள் நடைமுறைக்கு அப்பாற்பட்டவையாக இருப்பதாக மற்றும் மனுஷன் துல்லியமாக நுழைய வேண்டியது இதற்குள் தான் என்று நீ உணர்ந்தால்; அவருடைய வார்த்தைகள்

மனுஷனுக்குப் பெரிதும் உதவிகரமாகவும் பயனுள்ளதாகவும் இருப்பதாக மற்றும் அவை மனுஷனின் வாழ்வின் ஏற்பாடாக இருப்பதாக நீ உணர்ந்தால்—பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்த உணர்வை உங்களுக்குத் தருகிறார், உங்களை ஏவுகிறவர் பரிசுத்த ஆவியானவரே. பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னில் கிரியை புரிகிறார் என்பதையும், தேவன் உன்னிடமிருந்து விலகிச் செல்லவில்லை என்பதையும் இது நிரூபிக்கிறது. சிலர், தேவன் எப்பொழுதும் பேசுவதைப் பார்த்து, அவருடைய வார்த்தைகளால் சோர்வடைந்து, அவற்றை வாசித்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் எந்த விளைவும் ஏற்படாது என்று நினைக்கிறார்கள்—இது ஒரு சாதாரண நிலை அல்ல. யதார்த்தத்திற்குள் நுழைய தாகம் கொண்ட ஒரு இருதயம் அவர்களுக்கு இல்லை, அத்தகைய நபர்கள் பரிபூரணமடைவதற்குத் தாகம் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள் மற்றும் முக்கியத்துவம் அளிக்க மாட்டார்கள். தேவனின் வார்த்தைகளுக்கு நீ தாகம் கொள்ளாததை நீ காணும்போதெல்லாம், நீ ஒரு சாதாரண நிலையில் இல்லை என்பதை இது காட்டுகிறது. கடந்த காலங்களில், தேவன் உன்னிடமிருந்து விலகிவிட்டாரா என்பதை நீ உள்ளுக்குள் அமைதியாக இருக்கிறாயா, மற்றும் நீ இன்பத்தை அனுபவித்தாயா என்பதை வைத்து நீ தீர்மானிக்க முடியும். தேவனின் வார்த்தைகளுக்கு நீ தாகமாக இருக்கிறாயா, அவருடைய வார்த்தைகள் உனது யதார்த்தமாக இருக்கிறதா, நீ விசுவாசமுடையவனா, தேவனுக்காக உன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் உன்னால் செய்ய முடிகிறதா என்பதே இப்போது முக்கியமானது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தேவனின் வார்த்தைகளின் யதார்த்தத்தால் மனுஷன் தீர்மானிக்கப்படுகிறான். தேவன் தம்முடைய வார்த்தைகளை மனிதகுலம் முழுவதற்கும் வழிநடத்துகிறார். நீ அவற்றைப் படிக்கத் தயாராக இருந்தால், அவர் உன்னைப் பிரகாசமாக்குவார், ஆனால் நீ தயாராக இல்லையென்றால், அவர் அவ்வாறு செய்ய மாட்டார். நீதிக்காக பசியும் தாகமும் உள்ளவர்களை தேவன் பிரகாசமாக்குகிறார், தன்னைத் தேடுகிறவர்களை அவர் பிரகாசமாக்குகிறார். தேவனு

டைய வார்த்தைகளை வாசித்த பிறகும் தேவன் அவர்களைப் பிரகாசிக்கவில்லை என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். ஆனால் நீ இந்த வார்த்தைகளை எவ்விதமாக வாசித்தாய்? குதிரையின் முதுகில் அமர்ந்திருக்கும் ஒரு மனுஷன் பூக்களைப் பார்ப்பதைப் போல் நீ அவருடைய வார்த்தைகளைப் படித்தால், மற்றும் யதார்த்தத்திற்கு எந்த முக்கியத்துவமும் அளிக்கவில்லை என்றால், தேவன் உன்னை எவ்வாறு பிரகாசிக்கச் செய்வார்? தேவனின் வார்த்தைகளைப் பொக்கிஷமாகக் கருதாத ஒருவனை அவரால் எப்படிப் பரிபூரணப்படுத்த முடியும்? நீ தேவனின் வார்த்தைகளைப் பொக்கிஷமாகக் கருதாவிட்டால், உனக்கு சத்தியமும் இருக்காது யதார்த்தமும் இருக்காது. அவருடைய வார்த்தைகளை நீ பொக்கிஷமாகக் கருதினால், நீ சத்தியத்தைக் கடைபிடிக்க முடியும், அப்போதுதான் நீ யதார்த்தத்தைப் பெறுவாய். இதனால்தான் நீ அலுவலாய் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், சூழ்நிலைகள் பாதகமாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், நீ சோதிக்கப்பட்டாலும், சோதிப்படாவிட்டாலும் நீ எல்லா நேரங்களிலும் தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசிக்கவும் குடிக்கவும் வேண்டும். மொத்தத்தில், தேவனின் வார்த்தைகள் மனுஷனின் ஜீவிதத்திற்கான அடித்தளமாகும். அவருடைய வார்த்தைகளிலிருந்து யாரும் விலகிச் செல்ல முடியாது, ஆனால் அவர்கள் தினமும் புசிக்கும் மூன்று வேளை போஜனங்களைப் போலவே அவருடைய வார்த்தைகளையும் புசிக்க வேண்டும். தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்பட்டு ஆதாயப்படுத்தப்படுவது அவ்வளவு சுலபமா? தற்போது நீ புரிந்துகொண்டாலும் புரிந்துகொள்ளாவிட்டாலும், தேவனின் கிரியையைப் பற்றிய புரிதல் உனக்கு இருந்தாலும் இல்லையென்றாலும், நீ தேவனின் வார்த்தைகளை முடிந்தவரை புசிக்கவும் குடிக்கவும் வேண்டும். இதுதான் முனைப்புடன் உட்பிரவேசிப்பதாகும். தேவனின் வார்த்தைகளை வாசித்த பிறகு, நீ உட்பிரவேசிக்கக் கூடியவற்றைக் கடைபிடிக்க துரிதப்படுத்து, உன்னால் முடியாத தருணத்திற்கு இப்போதைக்கு ஒதுக்கு. ஆரம்பத்தில் உன்னால் புரிந்து கொள்ள முடியாத தேவனின் வார்த்தைகள் பல இருக்க

லாம், ஆனால் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, ஒருவேளை ஒரு வருடம் கழித்து உனக்குப் புரியும். இது எப்படிச் சாத்தியம்? ஏனென்றால், ஓரிரு நாட்களில் தேவனால் ஜனங்களைப் பரிபூரணப்படுத்த முடியாது. பெரும்பாலும், நீ அவருடைய வார்த்தைகளைப் படிக்கும்போது, உனக்குச் சரியான வழியும் புரியாமல் போகலாம்; அந்த நேரத்தில், அவை வெறும் உரையாகத் தெரியுமே தவிர வேறெதுவாகவும் தெரியாது; நீ அவற்றைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பு அவற்றை ஒரு முறை அனுபவிக்க வேண்டும். தேவன் இவ்வளவு பேசியதால், அவருடைய வார்த்தைகளைப் புசிக்கவும் குடிக்கவும் நீ உன்னால் முடிந்ததைச் செய்ய வேண்டும், பின்னர், நீ உனக்குத் தெரியாமலேயே, புரிந்துகொள்வாய், உனக்குத் தெரியாமலேயே பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னைப் பிரகாசிக்கச் செய்வார். பரிசுத்த ஆவியானவர் மனுஷனைப் பிரகாசிக்கச் செய்யும்போது, அது பெரும்பாலும் மனுஷனுக்குத் தெரியாமலேயே நடக்கிறது. நீ தாகமாக இருந்து, தேடும்போது அவர் உன்னைப் பிரகாசிக்கச் செய்து, வழிநடத்துகிறார். பரிசுத்த ஆவியானவர் செயல்படும் கொள்கை என்பது நீ புசிக்கும், குடிக்கும் தேவனின் வார்த்தைகளை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. தேவனின் வார்த்தைகளுக்கு எந்த முக்கியத்துவமும் அளிக்காதவர்கள் மற்றும் அவருடைய வார்த்தைகளுக்கு எப்போதும் மாறுபட்ட மனப்பான்மையைக் கொண்டிருப்பவர்கள்—அவர்களின் குழப்பமான சிந்தனையில், அவருடைய வார்த்தைகளை வாசித்தாலும் இல்லையென்றாலும் எந்த வித்தியாசமும் ஏற்படாது என்று நம்புகின்றனர்—இவர்கள் யதார்த்தத்தைக் கொண்டிராதவர்கள். அத்தகைய நபரில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையோ அல்லது அவருடைய பிரகாசத்தையோ காண முடியாது. இது போன்ற ஜனங்கள் திரு. நங்குவோ உவமையைப்[அ] போல எந்தவித முயற்சியும் எடுக்காமல் நிஜமா

அடிக்குறிப்பு:

அ. மூல உரையில் “உவமை” என்ற வார்த்தை இல்லை.

னத் தகுதிகள் இல்லாமல் பாசாங்கு செய்கிறார்கள்.

தேவனின் வார்த்தைகள் உங்கள் யதார்த்தமாக இல்லாமல், உனக்கு நிஜமான வளர்ச்சி கிடைக்காது. சோதிக்கப்படும் நேரம் வரும்போது, நீ நிச்சயமாக விழுந்துபோவாய், பின்னர் உனது நிஜமான வளர்ச்சி வெளிப்படும். ஆனால் வழக்கமாக யதார்த் தத்திற்குள் நுழைய முற்படுபவர்கள், சோதனைகளைச் சந்திக் கும்போது, தேவனின் கிரியையின் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள் வார்கள். மனசாட்சியைக் கொண்ட ஒருவர், தேவனுக்காகத் தாகம் கொண்டவர், தேவன் காட்டிய அன்பைத் திருப்பிச் செலுத்த சரியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். யதார்த்தம் இல்லாத வர்கள் அற்ப விஷயங்களுக்குக் கூட உறுதியாக நிற்க முடியாது. நிஜமான வளர்ச்சி உள்ளவர்கள் மற்றும் இல்லாதவர்களுக்கு இடையிலான வித்தியாசம் இதுதான். அவர்கள் இருவரும் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புசித்தாலும், குடித்தாலும் சிலர் சோதனைகளுக்கு மத்தியில் உறுதியாக நிற்க முடிகிறது, மற்ற வர்கள் தப்பி ஓடுகிறார்கள், இது ஏன்? வெளிப்படையான வேறு பாடு என்னவென்றால், சிலருக்கு நிஜமான வளர்ச்சி இல்லை; அவர்களின் யதார்த்தமாக சேவையளிக்க தேவனின் வார்த்தை கள் அவர்களிடம் இல்லை, அவருடைய வார்த்தைகள் அவர்க ளுக்குள் வேரூன்றவில்லை. அவர்கள் சோதிக்கப்பட்டதும், அவர் கள் தங்கள் பாதையின் முடிவை அடைகிறார்கள். அப்படியா னால், சிலரால் சோதனைகளுக்கு மத்தியில் எப்படி உறுதியாக நிற்க முடிகிறது? ஏனென்றால் அவர்கள் சத்தியத்தைப் புரிந்து கொண்டு ஒரு தரிசனத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் தேவனின் சித்தத்தையும், அவருடைய தேவைகளையும் புரிந்துகொள்கிறார்கள், இதனால் அவர்களால் சோதனைளுக்கு மத்தியிலும் உறுதியாக நிற்க முடிகிறது. இது நிஜமான வளர்ச்சி யாகும், இதுவும் ஜீவன்தான். சிலர் தேவனின் வார்த்தைகளை வாசிக்கலாம், ஆனால் அவற்றைக் கடைபிடிப்பதில்லை, அவற் றைப் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்வதில்லை; அவற்றைத் தீவிர மாக எடுத்துக் கொள்ளாதவர்கள் அவற்றைக் கடைபிடிக்க முக்கி

யத்துவம் அளிப்பதில்லை. தங்களின் யதார்த்தமாகச் சேவைய ளிக்க தேவனின் வார்த்தைகளைக் கொண்டிராதவர்கள் நிஜமான வளர்ச்சியைக் கொண்டவர்கள் அல்ல, அத்தகையவர்களால் சோதனைகளின் போது உறுதியாக நிற்க முடியாது.

தேவனுடைய வார்த்தைகள் வெளிவருகையில், நீ உடனடி யாக அவற்றைப் பெற்று, அவற்றைப் புசிக்கவும் குடிக்கவும் வேண்டும். நீ எவ்வளவு புரிந்துகொண்டாலும் பரவாயில்லை, நீ வேகமாகப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு விஷயம் என் னவென்றால், அவருடைய வார்த்தைகளை புசிப்பதுக் குடிப்ப தும், தெரிந்துகொள்வதும் மற்றும் கடைபிடிப்பதுமேயாகும். இது உன்னால் செய்யக்கூடிய ஒன்றுதான். உனது வளர்ச்சி எவ் வளவு பெரியதாக மாறும் என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம்; அவருடைய வார்த்தைகளைப் புசிப்பதிலும் குடிப் பதிலும் கவனம் செலுத்து. இதில் தான் மனுஷன் ஒத்துழைக்க வேண்டும். உனது ஆவிக்குரிய வாழ்க்கை முக்கியமாக தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசிப்பது மற்றும் குடிப்பது மற்றும் அவற்றைக் கடைபிடிப்பது என்ற யதார்த்தத்திற்குள் நுழைய முயற்சிப்பதா கும். வேறு எதிலும் கவனம் செலுத்துவது உனது வேலையல்ல. திருச்சபையின் தலைவர்களால் அவர்களின் சகோதர சகோத ரிகள் அனைவருக்கும் வழிகாட்ட இயல வேண்டும், இதனால் தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசிக்கவும் குடிக்கவும் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஒவ்வொரு திருச்சபையின் தலைவரின் பொறுப்பும் இதுதான். அவர்கள் இளைஞராகவோ அல்லது முதியவராகவோ இருந்தாலும், அனைவரும் தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசிப்ப தையும் குடிப்பதையும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருத வேண்டும், மேலும் அவருடைய வார்த்தைகளை அவர்கள் இதயங்களில் வைத்திருக்க வேண்டும். இந்த யதார்த்தத்திற்குள் நுழைவது என்பது ராஜ்யத்தின் யுகத்திற்குள் நுழைவதைக் குறிக் கிறது. இன்று, பெரும்பாலான ஜனங்கள் தேவனின் வார்த்தைக ளைப் புசிக்காமலும், குடிக்காமலும் வாழ முடியாது என்று உணர்கிறார்கள், நேரத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் அவருடைய

வார்த்தைகள் புதியவை என்று உணர்கிறார்கள். இதன் பொருள் அவர்கள் சரியானப் பாதையில் செல்லத் தொடங்கியுள்ளனர் என்பதேயாகும். தேவன் தனது கிரியையைச் செய்வதற்கும் மனுஷனுக்கு வழங்குவதற்கும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார். எல்லோரும் தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்காக ஏங்கும்போது, தாகமாக இருக்கும்போது, மனிதகுலம் அவருடைய வார்த்தைகளின் உலகிற்குள் நுழைகிறது.

தேவன் மிகவும் அதிகமாகப் பேசியுள்ளார். நீ எவ்வளவு தெரிந்துக் கொண்டாய்? நீ எவ்வளவு நுழைந்திருக்கிறாய்? ஒரு திருச்சபைத் தலைவர் தனது சகோதர சகோதரிகளை தேவனின் வார்த்தைகளின் நிஜத்திற்குள் வழிநடத்தவில்லை என்றால், அவர்கள் தங்கள் கடமையில் இருந்து விலகியிருப்பார்கள், மேலும் தங்கள் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றத் தவறியிருப்பார்கள்! உனது புரிதல் ஆழமானதாக இருந்தாலும் அல்லது மேலோட்டமாக இருந்தாலும், உனது புரிதலின் அளவைப் பொருட்படுத்தாமல், அவருடைய வார்த்தைகளை எப்படிப் புசிக்கலாம், குடிக்கலாம் என்பதை நீ அறிந்திருக்க வேண்டும், அவருடைய வார்த்தைகளில் நீ அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும், மேலும் அவற்றைப் புசிப்பது மற்றும் குடிப்பதன் முக்கியத்துவத்தையும் அவசியத்தையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவன் இவ்வளவு பேசியிருப்பதால், நீ அவருடைய வார்த்தைகளைப் புசிக்மலும் குடிக்காமலும், அல்லது தேட முயற்சிக்காமலும், அல்லது அவருடைய வார்த்தைகளைக் கடைபிடிக்காமலும் இருந்தால், அதை தேவன் மீதான விசுவாசம் என்று சொல்ல முடியாது. நீ தேவனை நம்புவதால், நீ அவருடைய வார்த்தைகளைப் புசிக்கவும் குடிக்கவும், அவருடைய வார்த்தைகளை அனுபவிக்கவும் வேண்டும், அவருடைய வார்த்தைகளின்படி வாழவும் வேண்டும். இதை மட்டுமே தேவ நம்பிக்கை என்று அழைக்க முடியும்! நீ உனது வாயால் தேவனை நம்புகிறாய் என்று கூறினால், அவருடைய வார்த்தைகளில் எதையும் கடைபிடிக்கவோ அல்லது எந்த யதார்த்தத்தையும் உருவாக்கவோ முடியவில்லை என்றால், அது

தேவனை நம்புவது என்று அழைக்கப்படுவதில்லை. மாறாக, "பசியினைப் போக்க போஜனத்தைத் தேடுவதைப் போன்றது." சிறிதளவு உண்மைநிலையைக்கூட சுதந்தரிக்காமல் அற்பமான சாட்சியங்கள், பயனற்ற விஷயங்கள், மற்றும் மேலோட்டமான விஷயங்களைப் பற்றி மட்டுமே பேசுவது: இவை தேவன் மேலுள்ள நம்பிக்கையை உள்ளடக்கவில்லை. மேலும் தேவன் மேல் நம் பிக்கை வைப்பதற்கானச் சரியான வழியைப் புரிந்துக்கொள் ளவில்லை. ஏன் நீங்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளை முடிந்த வரைப் புசிக்கவும் குடிக்கவும் வேண்டும்? நீங்கள் அவருடைய வார்த்தைகளைப் புசிக்காமலும், குடிக்காமலும் வெறும் பரலோ கத்தை மட்டும் தேடுவது, தேவன் மேல் நாம் வைக்கும் நம் பிக்கையாகுமா? தேவனை நம்புகிறவர் எடுக்கவேண்டிய முதற் படி என்ன தெரியுமா? எந்தப் பாதையின் மூலம் தேவன் மனு ஷனைப் பூரணப்படுத்துகிறார் தெரியுமா? தேவனுடைய வார்த் தையைப் புசிக்காமல், குடிக்காமல் நீங்கள் பூரணமாக இருக்க முடியுமா? தேவனுடைய வார்த்தைகள் உங்களின் யதார்த்தமாக சேவை செய்யாமல் அவருடைய ராஜ்யத்தின் நபராகக் கருத முடியுமா? தேவனை நம்புவதன் அர்த்தம் என்ன? தேவனை விசுவாசிப்பவர்கள் வெளிப்புறத்திலாவது சாட்சியுள்ளவர்களாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தேவனு டைய வார்த்தைகளைக் கைக்கொண்டவர்களாய் இருக்க வேண் டும். எதுவாக இருந்தாலும் அவருடைய வார்த்தைகளிலிருந்து நீங்கள் ஒருபோதும் விலகிச் செல்ல முடியாது. தேவனை அறிவது, அவரது உள்நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவது என அனைத்தும் அவர் வார்த்தைகளின் மூலம் அடையப்படுகின்றன. இனிவரும் நாட்களில் ஒவ்வொரு தேசமும், இனமும், மதமும், துறையும் தேவனுடைய வார்த்தையினால் சுதந்தரிக்கப்படும். தேவன் நேரி டையாகப் பேசுவார், எல்லா ஜனங்களும் தேவனின் வார்த்தை களைத் தங்கள் கரங்களில் கொண்டிருப்பர். இதன் மூலம் மனுக் குலம் பரிபூரணமாகும். உள்ளேயும், வெளியேயும் தேவனுடைய வார்த்தைகள் முழுவதுமாய் பரவும்: மனுக்குலத்தார் தேவனுடைய

வார்த்தைகளைத் தங்கள் வாயால் பேசுவர், தேவனின் வார்த்தைகளின்படி நடப்பர், அவர்கள் உள்ளே தேவனின் வார்த்தைகளை வைத்திருப்பார்கள், மீதமிருப்போர் உள்ளேயும் வெளியேயும் தேவ வார்த்தைகளுக்குள் மூழ்கியிருப்பார்கள். இவ்விதமாய் மனுக்குலத்தார் பரிபூரணப்படுத்தப்படுவர். தேவனின் உள்நோக்கங்களை நிறைவேற்ற விரும்புவோர் மற்றும் அவருக்கு சாட்சியாக இருக்கக்கூடியவர்கள், தேவனின் வார்த்தைகளை அவர்களின் யதார்த்தமாகக் கொண்டவர்கள் ஆவர்.

வார்த்தையின் யுகத்திற்குள்—தேவனின் ஆயிரவருட அரசாட்சிக்குள்—நுழைதல் என்னும் கிரியை இன்று நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இதுமுதல் தேவனின் வார்த்தைகள் பற்றிய ஐக்கியத்தில் ஈடுபட பழகிக் கொள்ளுங்கள். தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசிப்பதாலும், குடிப்பதாலும் அனுபவிப்பதாலும் மட்டுமே உங்களால் தேவனின் வார்த்தைகளின்படி வாழ முடியும். மற்றவர்களை நம்பவைக்க நீ சில நடைமுறை அனுபவங்களை உருவாக்க வேண்டும். தேவனின் வார்த்தைகளின் யதார்த்தத்தின்படி உன்னால் வாழ முடியாவிட்டால், ஒருவரும் மாற்றப்பட மாட்டார்கள்! தேவனால் பயன்படுத்தப்படும் அனைவரும் தேவனின் வார்த்தைப்படி வாழ முடியும். உன்னால் இந்த யதார்த்தத்தை உருவாக்க முடியவில்லை என்றால் மற்றும் தேவனுக்கு சாட்சியாக இருக்க முடியவில்லை என்றால், பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னில் செயல்படவில்லை என்பதையும், நீ தேவனில் பூரணப்படவில்லை என்பதையும் இது காட்டுகிறது. இதுவே தேவனின் வார்த்தைகளின் முக்கியத்துவம். தேவனின் வார்த்தைகளுக்காகத் தாகம் கொள்ளும் இதயத்தை நீ கொண்டிருக்கிறாயா? தேவனின் வார்த்தைகளுக்காகத் தாகம் கொண்டிருப்பவர்கள், சத்தியத்திற்காகத் தாகம் கொள்கிறார்கள், மற்றும் இது போன்ற ஜனங்கள் மட்டுமே தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள். எதிர்காலத்தில், தேவன் அனைத்து மதத்தினருக்கும் அனைத்து இனத்தவருக்கும் மேலும் பல வார்த்தைகளைக் கூறுவார். அவர் முதலாவது உங்கள் மத்தியில் தனது குரலைப் பேசி, உங்களைப் பரிபூரணப்படுத்து

வார், பின்பு புறஜாதியினரைச் சுதந்தரிக்கும்படியாக அவர்கள் மத்தியில் தனது குரலைப் பேசுவார். அவருடைய வார்த்தைகளின் மூலம், அனைவரும் உண்மையோடும் முற்றிலுமாகவும் நம்பவைக்கப்படுவார்கள். தேவனின் வார்த்தைகள் மற்றும் அவரின் வெளிப்பாடுகளின் மூலம் மனுஷனின் சீர்கெட்ட மனநிலை குறைகிறது. அவன் மனிதனின் தோற்றத்தைப் பெறுகிறான், மற்றும் அவனுடைய கலகத்தனமான மனநிலை குறைகிறது. இந்த வார்த்தைகள் மனுஷன் மீது அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்தி, தேவனின் வெளிச்சத்திற்குள் மனுஷனை ஆட்கொள்ளும். தேவன் தற்போதைய யுகத்தில் மேற்கொள்ளும் கிரியையையும், அவரின் கிரியையின் திருப்புமுனைகளையும் அவருடைய வார்த்தைகளுக்குள்ளே கண்டடையலாம். நீ அவரின் வார்த்தைகளை வாசிக்கவில்லை என்றால், உனக்கு எதுவும் புரியாது. அவருடைய வார்த்தைகளை நீயே புசிப்பதன் மூலம் மற்றும் குடிப்பதன் மூலம், மற்றும் உனது சகோதர சகோதரிகளுடனும் ஐக்கியமாய் இருப்பதன் மூலம், நீ தேவனின் வார்த்தைகள் பற்றிய முழு அறிவைப் பெறுவாய். அப்போதுதான் உன்னால் அவற்றின் யதார்த்தத்தின்படி உண்மையாக வாழ முடியும்.

தேவனுடைய வார்த்தையால் அனைத்தையும் அடைந்திட முடியும்

வெவ்வேறு காலங்களுக்கு ஏற்றபடி தேவன் தம்முடைய வார்த்தைகளைப் பேசுகிறார், அவருடைய கிரியையைச் செய்கிறார், வெவ்வேறு காலங்களில் அவர் வெவ்வேறு வார்த்தைகளைப் பேசுகிறார். தேவன் விதிகளுக்குக் கட்டுப்படுவதில்லை, அல்லது அதே கிரியையை மீண்டும் செய்வதில்லை, அல்லது கடந்த கால விஷயங்களுக்காக ஏக்கம் கொள்வதில்லை. அவரே தேவன், அவர் எப்போதும் புதியவர், ஒருபோதும் பழையவர் இல்லை, அவர் ஒவ்வொரு நாளும் புதிய வார்த்தைகளைப் பேசுகிறார். நீ இன்று பின்பற்ற வேண்டியதைப் பின்பற்ற வேண்டும். இதுவே

மனிதனின் பொறுப்பும் கடமையும் ஆகும். இன்றைய தினத்தில் நடைமுறையானது தேவனின் வெளிச்சம் மற்றும் வார்த்தைகளை மையமாகக் கொண்டு இருப்பது முக்கியமானதாகும். தேவன் விதிகளுக்குக் கட்டுப்படுபவர் இல்லை, மேலும் அவருடைய ஞானத்தையும் சர்வவல்லமையையும் தெளிவுபடுத்துவதற்காகப் பல்வேறு கண்ணோட்டங்களில் இருந்து அவரால் பேச முடிகிறது. அவர் ஆவியினுடைய அல்லது மனிதனினுடைய, அல்லது மூன்றாவது நபரினுடைய கண்ணோட்டத்தில் பேசுகிறாரா என்பது முக்கியமல்ல—தேவன் எப்போதுமே தேவன் தான், மனிதனின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து அவர் பேசுவதால் நீ அவரை தேவன் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களில் தேவன் பேசுவதன் விளைவாக சில நபர்களிடையே கருத்துக்கள் உருவாகியுள்ளன. அத்தகையோருக்கு தேவனைப் பற்றிய அறிவும் இல்லை, அவருடைய கிரியையைப் பற்றிய அறிவும் இல்லை. தேவன் எப்போதும் ஒரே கண்ணோட்டத்தில் பேசியிருந்தால், தேவனைப் பற்றிய விதிகளை மனிதன் வகுத்திருக்க மாட்டானா? அப்படிச் செயல்படுவதற்கு மனிதனை தேவன் அனுமதிக்க முடியுமா? எந்தக் கண்ணோட்டத்தில் தேவன் பேசுகிறார் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அவ்வாறு செய்ய அவருக்கு நோக்கங்கள் உள்ளன. தேவன் எப்போதும் ஆவியானவரின் கண்ணோட்டத்திலேயே பேசுவதாக இருந்தால், உன்னால் அவருடன் ஐக்கியப்பட முடியுமா? இவ்வாறு, சில நேரங்களில் தமது வார்த்தைகளை உனக்குக் கொடுக்கவும், உன்னை யதார்த்தத்திற்குள் வழிநடத்தவும் அவர் மூன்றாவது நபரைப் போல் பேசுகிறார். தேவன் செய்யும் அனைத்துமே பொருத்தமானதாக இருக்கிறது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், இவை அனைத்தும் தேவனால் செய்யப்படுகின்றன, இதை நீ சந்தேகிக்கக்கூடாது. அவர் தேவன், ஆகவே அவர் எந்த கண்ணோட்டத்தில் பேசினாலும் அவர் எப்போதும் தேவனாகவே இருப்பார். இது ஒரு மாற்ற முடியாத சத்தியம். இருப்பினும் அவர் கிரியை செய்கிறார், அவர் இன்னும் தேவன் தான், அவருடைய சாராம்சம் மாறாது! பேதுரு தேவனை

மிகவும் நேசித்தான், தேவனின் சொந்த இருதயத்திற்குப் பிரிய மான ஒரு மனிதனாக இருந்தான், ஆனால் தேவன் அவனைக் கர்த்தராகவோ அல்லது கிறிஸ்துவாகவோ சாட்சி அளிக்கவில்லை, ஏனென்றால் ஒரு மனிதனின் சாராம்சம் என்னவோ அதுதான், அது ஒருபோதும் மாற முடியாது. தேவன் தமது கிரியையில் விதிகளுக்குக் கட்டுப்படுவதில்லை, ஆனால் அவருடைய கிரி யையை பயனுள்ளதாக்கவும், அவரைக் குறித்த மனிதனின் அறிவை ஆழப்படுத்துவதற்கும் வெவ்வேறு முறைகளைப் பிரயோகிக்கி றார். அவர் செய்யும் கிரியையின் முறைகள் ஒவ்வொன்றும் மனிதன் அவரை அறிந்து கொள்ள உதவுகிறது, மேலும் மனி தனை பரிபூரணமாக்குவதற்காகவே உள்ளது. அவர் கிரியை செய் வதற்காக எந்த முறையைப் பிரயோகித்தாலும், ஒவ்வொன்றும் மனிதனைக் கட்டியெழுப்பவும், மனிதனைப் பரிபூரணப்படுத்த வுமே செய்யப்படுகிறது. அவர் கிரியை செய்யும் முறைகளில் ஒன்றானது மிக நீண்ட காலமாக நீடித்திருந்தாலும், இது தேவன் மீதுள்ள மனிதனின் விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவே ஆகும். இதனால், உங்கள் இருதயத்தில் எந்த சந்தேகமும் இருக் கக்கூடாது. இவை அனைத்தும் தேவனின் கிரியையின் படிநி லைகள், நீங்கள் அவற்றிற்கு கீழ்ப்படியத் தான் வேண்டும்.

இன்றைய தினத்தில் பேசப்படுவது யதார்த்தத்திற்குள் நுழை வது ஆகும்—அது பரலோகத்திற்கு ஏறுவதும் அல்ல, அல்லது ராஜாக்களாக ஆட்சி செய்வதும் அல்ல; பேசப்படுவதெல்லாம் யதார்த்தத்திற்குள் நுழைவதைத் தொடர்வதுதான். இதைவிடத் தொடர்ந்து முயலுவதற்கு நடைமுறையில் வேறு எதுவும் இல்லை, மேலும் அரசர்களாக ஆட்சி செய்வது பற்றி பேசுவது நடைமு றைக்கு ரியதில்லை. மனிதனுக்குத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அதிகம் உண்டு, இன்றும் அவன் தனது மதக் கருத்துக்களைக் கொண்டே தேவனின் கிரியையை அளவிடுகி றான். தேவனுடைய அநேக கிரியை செய்யும் முறைகளை அனுபவித்த மனிதனுக்கு தேவனின் கிரியை குறித்து இன்னும் தெரியாது, இன்னும் அறிகுறிகளையும் அதிசயங்களையும் தேடு

கிறான், தேவனின் வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளனவா என்று பார்க்க இன்னும் தேடுகிறான். இது மிகப்பெரிய அறியாமை அல்லவா? தேவனின் வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படாமல், நீ இன்னும் அவரை தேவன் என்று நம்புவாயா? இன்று, சபையிலிருக்கும் இதுபோன்ற பலர் அறிகுறிகளையும் அதிசயங்களையும் காணக் காத்திருக்கிறார்கள். தேவனுடைய வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்பட்டால், அவர்கள் அவரை தேவன் என்றும் தேவனுடைய வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படாவிட்டால், அவர் தேவன் அல்ல என்றும் கூறுகிறார்கள். அப்படியானால், நீ அவருடைய வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படுவதாலோ அல்லது அவர் தேவன்தான் என்பதாலோ தேவனை விசுவாசிக்கிறாயா? தேவனை விசுவாசிப்பதைப் பற்றிய மனிதனின் பார்வை சரியாக இருக்க வேண்டும்! தேவனின் வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை நீ காணும்போது, நீ விலகிச் சென்றுவிடுகிறாய். இது தேவன் மீதான விசுவாசமா? நீ தேவனை விசுவாசிக்கும் போது, எல்லாவற்றையும் தேவனுடைய இரக்கத்திற்கு விட்டுவிட வேண்டும், தேவனுடைய எல்லா கிரியைக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டும். பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் அநேக வார்த்தைகளைப் பேசியுள்ளார். அவற்றில் நிறைவேறியதில் எதை உங்கள் கண்கள் கண்டது? நீ அதைக் காணாதபடியால் யேகோவா உண்மையான தேவன் அல்ல என்று நீ சொல்ல முடியுமா? அநேக வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தாலும், மனிதனிடம் சத்தியம் இல்லை என்பதாலும் எதையும் புரிந்து கொள்ளாதவன் என்பதாலும், மனிதனால் அதை தெளிவாகப் பார்க்க இயலாது. சிலர் தேவனின் வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று எண்ணும் போது தப்பியோடிவிட விரும்புகிறார்கள். அதை முயற்சி செய். உன்னால் தப்பியோடிவிட முடியுமா என்று பார். தப்பியோடியிருந்தாலும், இன்னும் நீ திரும்ப வருவாய். தேவன் தம்முடைய வார்த்தையால் உன்னைக் கட்டுப்படுத்துகிறார், நீ தேவனுடய சபையையும் தேவனுடைய வார்த்தையையும் விட்டுவிட்டால், நீ வாழந்திட வழி எதுவும் உனக்கு இருக்காது.

இதை நீ நம்பவில்லை என்றால், அதை நீயே முயற்சி செய்—நீ வெளியேறிவிடலாம் என்று நினைக்கிறாயா? தேவனுடைய ஆவியானவர் உன்னைக் கட்டுப்படுத்துகிறார். உன்னால் வெளியேறிவிட முடியாது. இது தேவனின் ஒரு நிர்வாகக் கட்டளை! சிலர் முயற்சி செய்ய விரும்பினால், அவர்களால் முடியும்! இந்த நபர் தேவன் அல்ல, எனவே அவருக்கு எதிராக ஒரு பாவத்தைச் செய்து அவர் என்ன செய்கிறார் என்று பார்ப்போம் என்று நீ சொல்கிறாய். ஒருவேளை, உன்னுடைய மாம்ச சரீரம் சாகாதிருக்கலாம் மற்றும் உன்னால் உண்ணவும் உடுத்திக் கொள்ளவும் முடியலாம், ஆனால் மனதளவில் அது தாங்க முடியாததாக இருக்கும். நீ மன அழுத்தத்தையும் வேதனையையும் உணர்வாய். வேறு எதுவும் மிகவும் வேதனையாக இருக்காது. மனிதனால் மன வேதனையையும் பாழாக்குதலையும் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. ஒருவேளை உன்னால் மாம்சத்தின் வேதனையைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியலாம், ஆனால் மன அழுத்தத்தையும், நீடித்த வேதனையையும் உன்னால் முற்றிலுமாகத் தாங்கிக் கொள்ள இயலாது. இன்று, சிலர் எதிர்மறையானவர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் எந்த அறிகுறிகளையும் அதிசயங்களையும் காணும் திறனைப் பெற்றிருக்கவில்லை, ஆனாலும் எவ்வளவு எதிர்மறையானவர்களாக மாறினாலும் யாரும் தப்பி ஓடிப்போகத் துணிவதில்லை, ஏனென்றால் தேவன் மனிதனை அவருடைய வார்த்தையால் கட்டுப்படுத்துகிறார். உண்மைகளின் வருகை இல்லை என்றாலும், இன்னும் யாராலும் தப்பி ஓட முடியாது. இவை தேவனுடைய செயல்கள் இல்லையா? தேவன் மனிதனுக்கு ஜீவனை வழங்குவதற்காக இன்று பூமிக்கு வந்துள்ளார். ஜனங்கள் கற்பனை செய்வதைப் போல, தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் ஒரு அமைதியான உறவை உறுதி செய்வதற்காக அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பிப்பதன் மூலம் அவர் உன்னிடம் நயந்து பேசி மயக்குவதில்லை. வாழ்க்கையில் கவனம் செலுத்தாமல், அதற்குப் பதிலாக தேவனுடைய அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பிப்பதில் கவனம்

செலுத்துபவர்கள் அனைவரும் பரிசேயர்கள்! இயேசுவை சிலு வையில் அறைந்தவர்கள் பரிசேயர்கள்தான். தேவனை விசுவா சிப்பதற்கான உன் சுய கருத்தின் படி தேவனை நீ அளவிடுகிறாய் என்பதாலும், அவருடைய வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படுவதால் தேவனை விசுவாசிக்கவும், நிறைவேற்றப்படாத போது சந்தே கப்படுவதும், தேவனுக்கு எதிராக அவதூறாகப் பேசவும் செய் தால், நீ அவரைச் சிலுவையில் அறையவில்லையா? இது போன்றவர்கள் தங்கள் கடமைகளை அலட்சியம் செய்கிறார்கள், பேராசையுடன் ஆறுதலில் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள்!

ஒருபுறம், மனிதனின் மிகப்பெரிய பிரச்சனை என்னவென் றால், அவனுக்கு தேவனின் கிரியையைக் குறித்துத் தெரியாது. மனிதனின் அணுகுமுறை மறுப்பிற்குரிய ஒன்றல்ல என்றாலும், அது சந்தேகத்திற்குரிய ஒன்றாகும். மனிதன் மறுக்கவும் மாட் டான், ஆனால் அவன் முழுமையாக ஒப்புக்கொள்ளவும் மாட் டான். தேவனின் கிரியையைப் பற்றி ஜனங்களுக்கு முழுமை யான அறிவு இருந்தால், அவர்கள் விலகிச் செல்ல மாட்டார்கள். மற்றொரு பிரச்சினை என்னவென்றால், மனிதனுக்கு யதார்த் தத்தைப் பற்றி தெரியாது. இன்று, தேவனுடைய வார்த்தையோ டுதான் ஒவ்வொரு நபரும் ஐக்கியப்பட்டுள்ளனர். உண்மையில், அறிகுறிகளையும் அதிசயங்களையும் பார்ப்பதைப் பற்றி எதிர் காலத்தில் நீ நினைக்கக்கூடாது. நான் உனக்குத் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். தற்போதைய கட்டத்தில், நீ கூட தேவனின் வார்த் தைகளைப் பார்க்கும் திறன் கொண்டவன், எந்த உண்மைகளும் இல்லை என்றாலும், தேவனின் ஜீவன் இன்னும் மனிதனுக்குள் கிரியை செய்யலாம். இந்தக் கிரியையே ஆயிரம் வருட அர சாட்சியின் முக்கியக் கிரியையாகும், மேலும் இந்தக் கிரியையை உன்னால் உணர முடியாவிட்டால், நீ பலவீனமடைந்து கவிழ்ந் துவிடுவாய். சோதனைகளுக்கு மத்தியில் நீ இறங்குவாய், இன் னும் வேதனையானது என்னவென்றால், சாத்தானால் சிறைபி டிக்கப்படுவாய். முக்கியமாக தேவன் தம்முடைய வார்த்தைக ளைப் பேசுவதற்கு பூமிக்கு வந்துள்ளார். நீ ஐக்கியப்படுவது

தேவனுடைய வார்த்தையுடனே, நீ பார்ப்பது தேவனுடைய வார்த்தையே, நீ கேட்பது தேவனுடைய வார்த்தையே, நீ கடைப் பிடிப்பது தேவனுடைய வார்த்தையே, நீ அனுபவிப்பது தேவ னுடைய வார்த்தையே, தேவனுடைய இந்த மனுவுருவானவர் மனிதனை பரிபூரணமாக்க இந்த வார்த்தையை முக்கியமாக பயன்படுத்துகிறார். அவர் அறிகுறிகளையும் அதிசயங்களையும் காட்டுவதில்லை, குறிப்பாகக் கடந்த காலத்தில் இயேசு செய்த கிரியையைச் செய்யவதில்லை. அவர்கள் தேவனாயிருந்தாலும், மற்றும் இருவரும் மாம்சமாக இருந்தாலும், அவர்களுடைய ஊழியங்கள் ஒன்றல்ல. இயேசு வந்தபோது, அவரும் தேவனின் கிரியையின் ஒரு பகுதியைச் செய்தார் மற்றும் சில வார்த்தைக ளையும் பேசினார். ஆனால் அவர் நிறைவேற்றிய முக்கியமான கிரியை என்ன? சிலுவையில் அறையப்பட்டதே அவர் முக்கிய மாக சாதித்த கிரியை ஆகும். சிலுவையில் அறையப்படும் கிரி யையை நிறைவேற்றவும், எல்லா மனிதர்களையும் இரட்சிப்ப தற்கும் அவர் பாவமுள்ள மாம்சத்தின் சாயலானார், மேலும் முழு மனுக்குலத்தின் பாவங்களுக்காகவும் அவர் பாவநிவார ணபலியானார். அவர் நிறைவேற்றிய முக்கியமான கிரியை இதுதான். இறுதியில், பின்னர் வந்தவர்களை வழிநடத்த சிலுவை யின் பாதையை அவர் கொடுத்தார். முதன்மையாக, இயேசு வந்தபோது மீட்பின் கிரியையை முடிக்க வேண்டும். அவர் எல்லா மனிதர்களையும் மீட்டு, பரலோகராஜ்யத்தின் சுவிசே ஷத்தை மனிதனிடம் கொண்டு வந்தார், மேலும், அவர் பரலோ கராஜ்யத்திற்கான பாதையை வெளிப்படுத்தினார். இதன் காரண மாக, பின்னர் வந்த அனைவரும், "நாம் சிலுவையின் பாதையில் நடக்க வேண்டும், சிலுவைக்காக நம்மை தியாகம் செய்ய வேண் டும்" என்று கூறினார்கள். நிச்சயமாக, ஆரம்பத்தில், இயேசுவும் வேறு சில கிரியைகளைச் செய்தார், மனிதனை மனந்திரும்பச் செய்யவும், தனது பாவங்களை அறிக்கையிடச் செய்யவும் சில வார்த்தைகளைப் பேசினார். ஆனால் சிலுவையில் அறையப் படுவதே இன்னும் அவருடைய ஊழியமாக இருந்தது, அவர்

தம் வழியை பிரசங்கிக்க செலவிட்ட மூன்றரை வருடங்களும், பின்னர் வந்த சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கான முன்னேற் பாடாக இருந்தன. இயேசு பல முறை ஜெபித்ததும் சிலுவை யில் அறையப்படுவதற்காகவே. அவர் வாழ்ந்த ஒரு சாதாரண மனிதனின் வாழ்க்கையும், அவர் பூமியில் வாழ்ந்த முப்பத்தி மூன்றரை ஆண்டுகளும் முதன்மையாக சிலுவையில் அறையப் படும் கிரியையைச் செய்து முடிப்பதற்காகவே. இந்த கிரியையை மேற்கொள்ள அவை அவருக்கு பலம் கொடுப்பதாக இருந்தன, இதன் விளைவாக சிலுவையில் அறையப்படுவதை தேவன் அவரிடம் ஒப்படைத்தார். இன்று மனுவுருவான தேவன் எந்தக் கிரியையை நிறைவேற்றுவார்? முதன்மையாக “மாம்சத்தில் தோன் றும் வார்த்தையின்” கிரியையை நிறைவு செய்வதற்காகவும், வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி மனிதனை பரிபூரணமாக்குவதற் கும், வார்த்தையால் நடத்தப்படுவதையும் வார்த்தையால் செம் மைப்படுத்துவதையும் மனிதனை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய் யவும், இன்று, தேவன் மாம்சமானார். அவருடைய வார்த்தை களில் அவர் உன்னை ஆகாரத்தைப் பெறவும் ஜீவனைப் பெற வும் செய்கிறார். அவருடைய வார்த்தைகளில் நீ அவருடைய கிரியைகளையும் செயல்களையும் காணலாம். உன்னை சிட்சிக் கவும் சுத்திகரிக்கவும் தேவன் இந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத் துகிறார், இதனால், நீ கஷ்டங்களை அனுபவித்தால், அதுவும் தேவனுடைய வார்த்தையினாலேயே ஆகும். இன்று, தேவன் உண்மைகளால் அல்ல, வார்த்தைகளால் கிரியை செய்கிறார். அவருடைய வார்த்தை உன் மீது வந்த பின்னரே பரிசுத்த ஆவி யானவர் உனக்குள் கிரியை செய்து உன்னை வலியை அனு பவிக்கவோ அல்லது இனிமையாக உணரவோ செய்ய முடியும். தேவனுடைய வார்த்தை மட்டுமே உன்னை யதார்த்தத்திற்குள் கொண்டு வர முடியும், மேலும் தேவனுடைய வார்த்தையால் மட்டுமே உன்னை பரிபூரணமாக்க முடியும். எனவே, குறைந்தபட் சம் நீ இதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், கடைசி நாட்களில் தேவனால் செய்யப்படும் கிரியை என்பது முதன்மையாக ஒவ்

வொரு நபரையும் பரிபூரணமாக்குவதற்கும் மனிதனை வழிநடத்துவதற்கும் அவருடைய வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதே ஆகும். அவர் செய்யும் எல்லா கிரியைகளும் வார்த்தையின் மூலமே செய்யப்படுகின்றன. உன்னைச் சிட்சிக்க அவர் உண்மைகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை. சிலர் தேவனை எதிர்க்கும் நேரங்களும் உண்டு. தேவன் உனக்கு மிகுந்த அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்துவதில்லை, உன் சரீரம் சிட்சிக்கப்படுவதில்லை, நீ கஷ்டங்களை அனுபவிப்பதில்லை. ஆனால் அவருடைய வார்த்தை உன் மீது வந்து, உன்னைச் சுத்திகரித்தவுடன், அதை உன்னால் தாங்க முடியாது. அது அப்படியல்லவா? ஊழியம் செய்பவர்களின் காலத்தில், மனிதனை பாதாளக்குழிக்குள் தள்ளும்படி தேவன் சொன்னார். மனிதன் உண்மையில் பாதாளக்குழிக்கு வந்தானா? மனிதனைச் சுத்திகரிக்க வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் மட்டுமே, மனிதன் பாதாளக்குழிக்குள் நுழைந்தான். ஆகவே, கடைசி நாட்களில், தேவன் மாம்சமாகும் போது, எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றவும் எல்லாவற்றையும் தெளிவுபடுத்தவும் அவர் முக்கியமாக வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார். அவருடைய வார்த்தைகளில் மட்டுமே அவர் என்னவாக இருக்கிறார் என்று பார்க்க முடியும். அவருடைய வார்த்தைகளில்தான் அவர் தேவன் என்பதை நீ காண முடியும். மனுவுருவான தேவன் பூமிக்கு வரும்போது, அவர் வார்த்தைகளைப் பேசுவதைத் தவிர வேறு எந்தக் கிரியையும் செய்வதில்லை. இதனால் உண்மைகள் தேவையில்லை. வார்த்தைகளே போதுமானதாகும். இது ஏனென்றால், அவர், மனிதன் தம்முடைய வல்லமையையும் மேலாதிக்கத்தையும் அவருடைய வார்த்தைகளில் காண அனுமதிக்கவும், மனிதனை அவர் தம்மை எப்படி தாழ்மையுடன் மறைக்கிறார் என்பதை அவரது வார்த்தைகளில் காண அனுமதிக்கவும், மனிதன் தன் வார்த்தைகளை முழுவதுமாக அறிந்துகொள்ள அனுமதிக்கவும், முக்கியமாக இந்தக் கிரியையைச் செய்ய வந்துள்ளார். அவரிடம் உள்ள அனைத்தும், அவர் என்னவாக இருக்கிறார் என்பதும் அவருடைய வார்த்தைகளிலேயே உள்ளன. அவ

ருடைய ஞானமும் அதிசயமும் அவருடைய வார்த்தைகளிலேயே உள்ளன. நீ இதில், தேவன் தம்முடைய வார்த்தைகளைப் பல முறைகளில் பேசுவதைக் காண முடியும். இந்தக் காலப்பகுதியில் தேவனின் பெரும்பாலான கிரியைகள் மனிதனை வழிநடத்துதல், வெளிப்படுத்துதல் மற்றும் கையாள்வது ஆகும். அவர் ஒரு நபரை எளிதில் சபிப்பதில்லை, அவர் அவ்வாறு செய்யும்போது கூட, அவர் வார்த்தையின் மூலம்தான் அவர்களைச் சபிக்கிறார். ஆகவே, தேவன் மாம்சமாகிய இந்தக் காலத்தில், தேவன் நோயுற்றவர்களைக் குணப்படுத்துவதையும், பேய்களை மீண்டும் துரத்துவதையும் பார்க்க முயற்சிக்காதீர்கள், தொடர்ந்து அடையாளங்களைத் தேடுவதை நிறுத்துங்கள். அதற்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லை! அந்த அறிகுறிகளால் மனிதனைப் பரிபூரணப்படுத்த முடியாது! தெளிவாகப் பேசுவோமானால், இன்று, மாம்சத்தின் உண்மையான தேவன் தாமே செயல்படுவதில்லை. அவர் பேச மட்டுமே செய்கிறார். இதுவே சத்தியம்! அவர் உன்னைப் பரிபூரணமாக்குவதற்கு வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார், மேலும் உன்னை போஷிப்பதற்கும் உனக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சவும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார். அவர் கிரியை செய்யவும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார், மேலும் அவருடைய யதார்த்தத்தை உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த அவர் உண்மைகளுக்குப் பதிலாக வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார். தேவனின் இந்த கிரியையின் முறையை நீ உணரக்கூடியவனாக இருந்தால், எதிர்மறையாக இருப்பது கடினம். எதிர்மறையான விஷயங்களில் கவனம் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக, நீ நேர்மறையானவற்றில் மட்டுமே கவனம் செலுத்த வேண்டும் அதாவது, தேவனின் வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படுமா இல்லையா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அல்லது உண்மைகளின் வருகை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், தேவன் மனிதனை அவருடைய வார்த்தைகளிலிருந்து வாழ்க்கையைப் பெற வைக்கிறார், இது எல்லா அறிகுறிகளிலும் மிகப்பெரியது. இன்னும் அதிகமாக, இது ஒரு மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். தேவனை

அறிந்து கொள்வதற்கான சிறந்த சான்று இதுவாகும், மேலும் இது அறிகுறிகளை விட பெரிய அறிகுறியாகும். இந்த வார்த்தைகளால் மட்டுமே மனிதனைப் பரிபூரணப்படுத்த முடியும்.

ராஜ்யத்தின் காலம் தொடங்கியவுடன், தேவன் தம்முடைய வார்த்தைகளை வெளியிடத் தொடங்கினார். எதிர்காலத்தில், படிப்படியாக இந்த வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படும், அந்த நேரத்தில் மனிதன் ஜீவனுக்குள் வளருவான். தேவன் இந்த வார்த்தையை மனிதனின் சீர்கேடான மனநிலையை வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்துவது மிகவும் உண்மையானது, மேலும் மிகவும் அவசியமானது, மேலும் மனிதனின் விசுவாசத்தைப் பரிபூரணப்படுத்துவதற்கான தனது கிரியையை அவர் செய்வதற்கு வார்த்தையைத் தவிர வேறு எதையும் பயன்படுத்துவதில்லை, ஏனென்றால் இன்று வார்த்தையின் காலம், மற்றும் மனிதனின் விசுவாசம், தீர்மானம் மற்றும் ஒத்துழைப்பு அதற்குத் தேவை. மனுவுருவான தேவனின் கடைசி நாட்களின் கிரியை மனிதனுக்கு ஊழியம் செய்வதற்கும் வழங்குவதற்கும் அவருடைய வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதாகும். மனுவுருவான தேவன் அவருடைய வார்த்தைகளைப் பேசிய பின்னர்தான் அவை நிறைவேற்றப்படத் தொடங்கும். அவர் பேசும் காலத்தில், அவருடைய வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை, ஏனென்றால் அவர் மாம்சத்தின் கட்டத்தில் இருக்கும் போது, அவருடைய வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்பட முடியாது. தேவன் மாம்சமானவரே, ஆவியானவர் அல்ல என்பதை மனிதன் காணும்படி இது நிகழ்கிறது. இதனால் மனிதன் தேவனின் யதார்த்தத்தை தன் கண்களால் பார்க்க முடியும். அவருடைய கிரியை முடிந்த நாளில், பூமியில் அவரால் பேசப்பட வேண்டிய அனைத்து வார்த்தைகளும் பேசப்பட்டுவிட்டபோது, அவருடைய வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படத் தொடங்கும். இப்போது தேவனின் வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கான காலம் அல்ல, ஏனென்றால் அவர் இன்னும் தம்முடைய வார்த்தைகளைப் பேசி முடித்திருக்கவில்லை. ஆகவே, தேவன் தம்முடைய வார்த்தைகளை இன்னும் பூமியில் பேசுகிறார் என்பதை நீ காணும்

போது, அவருடைய வார்த்தைகளின் நிறைவேறுதலுக்காகக் காத்திருக்க வேண்டாம். தேவன் தம்முடைய வார்த்தைகளைப் பேசுவதை நிறுத்தும்போது, பூமியில் அவருடைய கிரியை முடிக் கப்பட்டிருக்கும் போதுதான் அவருடைய வார்த்தைகள் நிறை வேற்றப்படத் தொடங்கும். அவர் பூமியில் பேசும் வார்த்தைக ளில், ஒரு பக்கத்தில் வாழ்க்கையின் ஏற்பாடும், மற்றொரு பக் கத்தில், வரவிருக்கும் காரியங்களின் தீர்க்கதரிசனமும், செய் யப்படவிருக்கும் காரியங்கள் மற்றும் இன்னும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய காரியங்கள், ஆகிய தீர்க்கதரிசனமும் உள்ளது. இயே சுவின் வார்த்தைகளிலும் தீர்க்கதரிசனம் இருந்தது. ஒரு பக்கத் தில், அவர் ஜீவனை வழங்கினார், மற்றொரு பக்கத்தில் அவர் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார். இன்று, ஒரே நேரத்தில் வார்த்தைக ளையும் உண்மைகளையும் நிறைவேற்றுவதற்கான பேச்சு எது வும் இல்லை, ஏனென்றால் மனிதன் தன் கண்களால் காணக் கூடியவற்றுக்கும் தேவனால் செய்யப்படுவனவற்றிற்கும் ஒரு மிகப் பெரிய வித்தியாசம் உள்ளது. தேவனின் கிரியை முடிக் கப்பட்டதும், அவருடைய வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படும், வார்த்தைகளுக்குப் பிறகு உண்மைகள் வரும் என்று மட்டுமே கூற முடியும். கடைசி நாட்களில், மனுவுருவான தேவன் பூமியில் வார்த்தையின் ஊழியத்தைச் செய்கிறார், மேலும் வார்த்தையின் ஊழியத்தைச் செய்வதில், அவர் வார்த்தைகளை மட்டுமே பேசுகி றார், மற்ற காரியங்களில் அக்கறை காட்டுவதில்லை. தேவனின் கிரியை மாறியதும், அவருடைய வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படத் தொடங்கும். இன்று, உன்னை பரிபூரணப்படுத்துவதற்கு முதலில் வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவர் முழு பிரபஞ்சத் திலும் மகிமை பெறும்போது, அவருடைய கிரியை முழுமைய டையும். பேசப்பட வேண்டிய அனைத்து வார்த்தைகளும் பேசப் பட்டிருக்கும், எல்லா வார்த்தைகளும் உண்மைகளாக மாறியி ருக்கும். மனுக்குலம் அவரை அறிந்துகொள்ளும்படி, இதன்மூ லம் மனுக்குலம் அவர் என்றால் என்ன என்பதைக் காணவும், அவருடைய ஞானத்தையும், அவருடைய வார்த்தையிலிருக்கும்

அவருடைய அதிசயமான செயல்களையெல்லாம் காணவும், தேவன் கடைசி நாட்களில் இந்த வார்த்தையின் ஊழியத்தைச் செய்ய பூமிக்கு வந்திருக்கிறார். ராஜ்யத்தின் காலத்தின் போது, தேவன் முக்கியமாக முழு மனுக்குலத்தையும் ஜெயங்கொள்ள இந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார். எதிர்காலத்தில், அவருடைய வார்த்தை ஒவ்வொரு மதம், துறை, தேசம் மற்றும் சபைப் பிரிவினரின் மீதும் வரும். தேவன் இந்த வார்த்தையை ஜெயங்கொள்ளுவதற்காகப் பயன்படுத்தி, அவருடைய வார்த்தை அதிகாரத்தையும் வல்லமையையும் கொண்டுள்ளது என்பதை எல்லா மனிதர்களையும் காணச் செய்கிறார். எனவே இன்று நீங்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை மட்டுமே எதிர்கொள்கிறீர்கள்.

இந்தக் காலத்தில் தேவன் பேசும் வார்த்தைகள் நியாயப்பிரமாண காலத்தின் போது பேசப்பட்ட வார்த்தைகளிலிருந்து வேறுபடுகின்றன, ஆகவே, அவை கிருபையின் காலத்தின் போது பேசப்பட்ட வார்த்தைகளிலிருந்து வேறுபடுகின்றன. கிருபையின் காலத்தில், தேவன் வார்த்தையின் கிரியையைச் செய்யவில்லை, ஆனால் மனிதகுலத்தை இரட்சிப்பதற்காக சிலுவையில் அறையப்படுவதை மட்டுமே விவரித்தார். இயேசு ஏன் சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டும் என்பதையும், அவர் சிலுவையில் பட்ட துன்பத்தையும், தேவனுக்காக மனிதன் எவ்வாறு சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டும் என்பதையும் மட்டுமே வேதாகமம் விவரிக்கிறது. அந்தக் காலத்தில், தேவனால் செய்யப்பட்ட அனைத்துக் கிரியைகளும் சிலுவையில் அறையப்படுவதையே மையமாகக் கொண்டிருந்தன. ராஜ்யத்தின் காலத்தின் போது, மனுவுருவான தேவன் தன்னை விசுவாசிக்கிற அனைவரையும் ஜெயங்கொள்ள வார்த்தைகளைப் பேசுகிறார். இது “மாம்சத்தில் தோன்றும் வார்த்தை”. இந்தக் கிரியையைச் செய்ய தேவன் கடைசி நாட்களில் வந்துள்ளார், அதாவது, மாம்சத்தில் தோன்றும் வார்த்தையின் உண்மையான முக்கியத்துவத்தை நிறைவேற்றிட அவர் வந்துள்ளார். அவர் வார்த்தைகளை மட்டுமே பேசுகிறார், உண்மைகளின் வருகை அரிதானதாக உள்ளது. இது

மாம்சத்தில் தோன்றும் வார்த்தையின் சாராம்சமாகும், மேலும் மனுவுருவான தேவன் அவருடைய வார்த்தைகளைப் பேசும் போது, இது மாம்சத்தில் உள்ள வார்த்தையின் தோற்றம், மற்றும் மாம்சத்திற்குள் வரும் வார்த்தையாக இருக்கிறது. "ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது, அந்த வார்த்தை மாம்சமாகியது." இது (மாம்சத்தில் வார்த்தையின் தோற்றத்தின் கிரியை) தேவன் கடைசி நாட்களில் நிறைவேற்றும் கிரியை, இது அவருடைய முழு நிர்வாகத் திட்டத்தின் இறுதி அத்தியாயமாகும், எனவே தேவன் பூமிக்கு வந்து அவருடைய வார்த்தைகளை மாம்சத்தில் வெளிப் படுத்த வேண்டும். அது இன்று செய்யப்படுகிறது, அது எதிர் காலத்தில் செய்யப்படும், தேவனால் நிறைவேற்றப்படும், மனி தனின் இறுதி இலக்கு, இரட்சிக்கப்படுவார்கள், அழிக்கப்படு வார்கள் மற்றும் இதுபோன்ற இறுதியில் நிறைவேற்றப்பட வேண் டிய இந்தக் கிரியைகள் எல்லாம் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன, மேலும் அவை மாம்சத்தில் தோன்றும் வார்த்தையின் உண்மை யான முக்கியத்துவத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகவே ஆகும். முன்னர் வெளியிடப்பட்ட நிர்வாக ஆணைகள் மற்றும் அமைப்புச்சட் டம், அழிக்கப்பட இருப்பவர்கள், இளைபாறுதலுக்குள் பிரவே சிக்கப் போகிறவர்கள்—இந்த வார்த்தைகள் அனைத்தும் நிறை வேற்றப்பட வேண்டும். இதுதான் கடைசி நாட்களில் மனுவு ருவான தேவனால் பிரதானமாக நிறைவேற்றப்படும் கிரியை ஆகும். தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்டவர்கள் எங்கு இருக்கிறார் கள், முன்குறிக்கப்பட்டாதவர்கள் எங்கு இருக்கிறார்கள், அவரு டைய ஜனங்களும் குமாரர்களும் எவ்வாறு வகைப்படுத்தப்ப டுவார்கள், இஸ்ரேலுக்கு என்ன நடக்கும், எகிப்துக்கு என்ன நடக்கும், எதிர்காலத்தில், இந்த வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் நிறைவேற்றப்படும். தேவனின் கிரியையின் வேகம் துரிதப்ப டுத்துகிறது. ஒவ்வொரு காலத்திலும் என்ன செய்யப்பட வேண் டும், கடைசி நாட்களில் மனுவுருவான தேவன் செய்ய வேண் டியவை, செய்யப்பட வேண்டிய அவருடைய ஊழியம், இந்த

வார்த்தையை மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்துவதற்கான வழிமுறை யாக தேவன் பயன்படுத்துகிறார் மற்றும் இந்த வார்த்தைகள் அனைத்தும் மாம்சத்தில் தோன்றும் வார்த்தையின் உண்மை யான முக்கியத்துவத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகும்.

“அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் பார்ப்பதில் கவ னம் செலுத்துபவர்கள் அனைவரும் கைவிடப்படுவார்கள். அவர் கள் பரிபூரணர்களாக ஆக்கப்படுபவர்கள் அல்ல”, என்று நான் முன்பு கூறியிருக்கிறேன். நான் அநேக வார்த்தைகளைப் பேசி யிருக்கிறேன், ஆனாலும் மனிதனுக்கு இந்த கிரியையைப் பற்றி சிறிதளவு அறிவும் இல்லை, மேலும், இந்த இடத்திற்கு வந்த போதும், ஜனங்கள் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் கேட்கிறார்கள். தேவன் மீதான உன் விசுவாசம், அடையாளங்கள் மற்றும் அற்புதங்களைத் தேடுவதைத் தவிர வேறொன்றுமில் லையா, அல்லது ஜீவனைப் பெறுவதற்காகவா? இயேசுவும் பல வார்த்தைகளைப் பேசினார், அவற்றில் சில இன்னும் நிறை வேற்றப்படவில்லை. இயேசு தேவன் இல்லை என்று நீ சொல்ல முடியுமா? அவர் கிறிஸ்து என்றும் தேவனின் நேசகுமாரன் என்றும் தேவன் சாட்சி கொடுத்தார். இதை நீ மறுக்க முடியுமா? இன்று, தேவன் வார்த்தைகளை மட்டுமே பேசுகிறார், இதை நீ முழுமையாக அறியவில்லை என்றால், நீ உறுதியாக நிற்க முடியாது. அவர் தேவன் என்பதால் நீ அவரை விசுவாசிக்கி றாயா, அல்லது அவருடைய வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படு கின்றனவா இல்லையா என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவரை விசுவாசிக்கிறாயா? நீ அடையாளங்களையும் அற்புதங் களையும் விசுவாசிக்கிறாயா, அல்லது தேவனை விசுவாசிக்கி றாயா? இன்று, அவர் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் காட்டவில்லை. அவர் உண்மையில் தேவனா? அவர் பேசும் வார்த் தைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றால், அவர் உண்மையில் தேவனா? அவர் பேசும் வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படுமா இல் லையா என்பதன் மூலம் தேவனின் சாராம்சம் தீர்மானிக்கப் படுகிறதா? தேவனை விசுவாசிப்பதற்கு முன்பு சிலர் தேவனின்

வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படுவதற்காக எப்போதும் காத்திருப்பது ஏன்? அவர்கள் அவரை அறியவில்லை என்று அர்த்தமல்லவா? அத்தகைய கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள் அனைவரும் தேவனை மறுப்பவர்கள். தேவனை அளவிட அவர்கள் கருத்துக்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். தேவனின் வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்பட்டால், அவர்கள் அவரை விசுவாசிக்கிறார்கள், இல்லையென்றால் அவர்கள் அவரை விசுவாசிப்பதில்லை. அவர்கள் எப்போதும் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் பின்பற்றுகிறார்கள். இந்த ஜனங்கள் நவீன காலத்தின் பரிசேயர்கள் அல்லவா? உன்னால் உறுதியாக நிற்க முடியுமா இல்லையா என்பது நீ உண்மையான தேவனை அறிந்திருக்கிறாயா இல்லையா என்பதைப் பொறுத்தது. இது முக்கியமானது! உன்னில் தேவனின் வார்த்தையின் யதார்த்தம் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதோ, தேவனின் யதார்த்தத்தைப் பற்றிய உன் அறிவு எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதோ, சோதனைகளின் போது உன்னால் அவ்வளவு உறுதியாக நிற்க முடிகிறது. அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் பார்ப்பதில் நீ எவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறாயோ, உன்னால் அவ்வளவு குறைவாக உறுதியாக நிற்க முடிகிறது, மேலும் சோதனைகளுக்கு மத்தியில் நீ விழுந்து விடுவாய். அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் அஸ்திபாரம் அல்ல. தேவனின் யதார்த்தம் மட்டுமே ஜீவன். தேவனின் கிரியையால் அடைய வேண்டிய பலன்கள் குறித்து சிலருக்குத் தெரியாது. அவர்கள் தங்கள் நாட்களை கலக்கத்தில் செலவிடுகிறார்கள், தேவனின் கிரியையைப் பற்றிய அறிவைப் பின்தொடர்வதில்லை. அவர்கள் பின்தொடர்வதின் நோக்கம், தேவன் அவர்களின் ஆசைகளை நிறைவேற்றுவதே ஆகும், அப்போதுதான் அவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தில் தீவிரமாக இருப்பார்கள். தேவனின் வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் ஜீவனைப் பின்பற்றுவோம் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள், ஆனால் அவருடைய வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றால், அவர்கள் ஜீவனைப் பின்பற்ற வாய்ப்பில்லை. தேவனை விசுவாசிப்பது என்பது அடை

யாளங்களையும் அற்புதங்களையும் பார்ப்பதும், பரலோகத்திற்கும் மூன்றாம் வானத்திற்கும் ஏறுவதற்கான நாட்டமும் என்று மனிதன் கருதுகிறான். அவர்கள் யாரும் தேவன் மீதான விசுவாசம் என்பது யதார்த்தத்திற்குள் நுழைவதும், ஜீவனைப் பின்தொடர்வதும், தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்படுவதைப் பின்தொடர்வதும் என்று கூறுவதில்லை. இது போன்ற பின்தொடர்தலின் மதிப்பு என்ன? தேவனைப் பற்றிய அறிவையும், தேவனின் திருப்தியையும் பின்பற்றாதவர்கள் தேவனை விசுவாசிக்காதவர்கள் ஆவர். அவர்கள் தான் தேவனை நிந்திக்கிறவர்கள்!

தேவன் மீதான விசுவாசம் என்ன என்பதை இப்போது நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்களா? தேவன் மீதான விசுவாசம் என்பது அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் பார்ப்பதா? அது பரலோகத்திற்கு ஏறுவது என்று அர்த்தமா? தேவனை விசுவாசிப்பது சிறிதும் எளிதானது அல்ல. அந்த மத நடைமுறைகள் தூய்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். நோயுற்றவர்களைக் குணப்படுத்துவதும், பேய்களை விரட்டுவதும், அடையாளங்கள் மற்றும் அற்புதங்களில் கவனம் செலுத்துவதும், தேவனின் கிருபை, சமாதானம் மற்றும் மகிழ்ச்சியை அதிகம் விரும்புவது, மாம்சத்தின் வாய்ப்புகள் மற்றும் வசதிகளைப் பின்தொடர்வது ஆகிய இவையே மத நடைமுறைகள், அத்தகைய மத நடைமுறைகள் தெளிவற்ற ஒரு வகையான விசுவாசம் ஆகும். இன்று தேவன் மீதான உண்மையான விசுவாசம் என்பது என்ன? தேவனின் வார்த்தையை உங்களுடைய வாழ்க்கையின் யதார்த்தமாக ஏற்றுக்கொள்வதும், அவரைப் பற்றிய உண்மையான அன்பை அடைவதற்காக தேவனை அவருடைய வார்த்தையின் மூலமாய் அறிந்து கொள்வதும் ஆகும். தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், தேவன் மீதான விசுவாசம் என்பது நீ தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதும், தேவனை நேசிப்பதும், தேவனின் ஒரு சிருஷ்டியால் செய்யப்பட வேண்டிய கடமையைச் செய்வதுவும் என்று கூறலாம். இது தேவனை விசுவாசிப்பதன் நோக்கம் ஆகும். தேவனின் அருமையைப் பற்றிய அறிவை நீ அடைய வேண்டும்,

தேவன் ஆராதிப்பதற்கு எவ்வளவு தகுதியானவராக இருக்கிறார், அவருடைய சிருஷ்டிப்புகளில், தேவன் எவ்வாறு இரட்சிப்பின் கிரியையைச் செய்கிறார், அவற்றை எவ்வாறு பரிபூரணமாக்கு கிறார். இவை தேவன் மீதான உன் விசுவாசத்தின் அத்தியாவ சியமானவை. தேவன் மீதான விசுவாசம் என்பது முக்கியமாக மாம்சத்திற்குரிய வாழ்க்கையிலிருந்து தேவனை நேசிக்கும் வாழ்க் கைக்கு மாறுவது ஆகும். அது சீர்கெட்ட வாழ்க்கையிலிருந்து தேவனின் வார்த்தைகளுக்குள் வாழ்வதுவரை ஆகும். அது சாத் தானின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து வெளிவந்து தேவனின் கவனிப் பிலும் பாதுகாப்பிலும் வாழ்வது ஆகும். அது தேவனுக்குக் கீழ்ப் படிதலையும் மாம்சத்திற்குக் கீழ்ப்படியாமையையும் அடைய முடிவது ஆகும். இது உன் முழு இருதயத்தையும் பெற தேவனை அனுமதிப்பது, உன்னை பரிபூரணமாக்க தேவனை அனுமதிப் பது, மேலும் சீர்கேடு நிறைந்த சாத்தானின் மனநிலையிலிருந்து உன்னை விடுவிப்பதும் ஆகும். தேவன் மீதான விசுவாசம் முக் கியமாக இருப்பதால், தேவனின் வல்லமையும் மகிமையும் உன்னிடத்தில் வெளிப்படும், இதனால் நீ தேவனுடைய சித் தத்தைச் செய்யவும், தேவனின் திட்டத்தை நிறைவேற்றவும், சாத்தானுக்கு முன்பாக தேவனுக்கு சாட்சி அளிக்கவும் முடியும். தேவன் மீதான விசுவாசம் அடையாளங்களையும் அற்புதங்க ளையும் காணும் விருப்பத்தைச் சுற்றி இருக்கக்கூடாது, அது உன் சுய மாம்சத்திற்காகவும் இருக்கக்கூடாது. இது தேவனை அறிந்துகொள்வதையும், பேதுருவைப் போலவே தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதையும், ஒருவர் இறக்கும் வரை தேவனுக்குக் கீழ்ப் படிவதையும் பற்றியதாக இருக்க வேண்டும். தேவனை விசுவா சிப்பதற்கான முக்கிய நோக்கங்கள் இவையே. தேவனை அறிந்து அவரை திருப்திப்படுத்துவதற்காக ஒருவர் தேவனுடைய வார்த் தையைப் புசித்துப் பானம்பண்ண வேண்டும். தேவனுடைய வார்த்தையைப் புசித்துப் பானம்பண்ணுவது உனக்கு தேவனைப் பற்றிய அதிக அறிவைத் தருகிறது, அதன்பின்தான் உன்னால் அவருக்குக் கீழ்ப்படிய முடியும். தேவனைப் பற்றிய அறிவால்

மட்டுமே உன்னால் அவரை நேசிக்க முடியும், மேலும் தேவன் மீதுள்ள விசுவாசத்தில் மனிதன் கொண்டிருக்க வேண்டிய குறிக்கோள் இதுதான். தேவன் மீதான உன் விசுவாசத்தில், நீ எப்போதும் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் காண முயற்சிக்கிறாய் என்றால், தேவன் மீதான இந்த விசுவாசத்தின் கண்ணோட்டம் தவறானது. தேவன் மீதான விசுவாசம் என்பது தேவனின் வார்த்தையை வாழ்க்கையின் யதார்த்தமாக ஏற்றுக்கொள்வதாகும். தேவனின் வாயிலிருந்து வரும் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கடைபிடித்து அவற்றை உனக்குள் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் மட்டுமே தேவனின் நோக்கமானது அடையப்படுகிறது. தேவனை விசுவாசிப்பதில், மனிதன் தேவனால் பரிபூரணமாகவும், தேவனுக்கு அர்ப்பணிக்கவும், தேவனுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படியவும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். நீ குறைகூறாமல் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய முடிந்து, தேவனின் விருப்பங்களைக் கவனத்தில் கொண்டு, பேதுருவின் உயரத்தை அடைந்து, தேவனால் பேசப்படும் பேதுருவின் பாணியைக் கொண்டிருந்தால், நீ தேவன் மீதான விசுவாசத்தில் வெற்றியை அடைந்திருப்பதையும், அதுதான் நீ தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறாய் என்பதையும் குறிக்கும்.

முழு பிரபஞ்சத்திலும் தேவன் தமது கிரியையைச் செய்கிறார். அவரை விசுவாசிக்கிறவர்கள் அனைவரும் அவருடைய வார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு, அவருடைய வார்த்தையைப் புசித்துப் பானம்பண்ண வேண்டும். தேவன் காட்டும் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் பார்த்து யாராலும் தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட முடியாது. எல்லாக் காலத்திலும் மனிதனைப் பரிபூரணமாக்க தேவன் எப்போதும் இந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவ்வாறு நீங்கள் உங்கள் கவனத்தை அடையாளங்களுக்கும் அற்புதங்களுக்கும் அர்ப்பணிக்கக்கூடாது, ஆனால் தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்பட முயற்சிக்க வேண்டும். பழைய ஏற்பாட்டு நியாயப்பிரமாண காலத்தில், தேவன் சில வார்த்தைகளைப் பேசினார், கிருபையின் காலத்தில், இயேசுவும்

அநேக வார்த்தைகளைப் பேசினார். இயேசு அநேக வார்த்தை களைச் சொல்லியிருந்தபின், பிற்கால அப்போஸ்தலர்களும் சீஷர்களும் இயேசுவால் வழங்கப்பட்ட கட்டளைகளின்படி நடந்து கொள்ள ஜனங்களை வழிநடத்தினார்கள், இயேசு பேசிய வார்த்தைகளுக்கும் கொள்கைகளுக்கும் ஏற்ப அனுபவித்தார்கள். கடைசி நாட்களில், மனிதனைப் பரிபூரணமாக்க தேவன் இந்த வார்த்தையை முக்கியமாகப் பயன்படுத்துகிறார். அவர் மனி தனை ஒடுக்க, அல்லது மனிதனை சமாதானப்படுத்த அடை யாளங்களையும் அற்புதங்களையும் பயன்படுத்துவதில்லை. இது தேவனின் வல்லமையைத் தெளிவுபடுத்த முடியாது. தேவன் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் மட்டுமே காட்டியிருந் தால், தேவனின் யதார்த்தத்தைத் தெளிவுபடுத்துவது சாத்திய மில்லை, இதனால் மனிதனை பரிபூரணமாக்குவது சாத்திய மில்லை. தேவன் மனிதனை அடையாளங்களாலும், அற்புதங்க ளாலும் பரிபூரணமாக்குவதில்லை, ஆனால் இந்த வார்த்தையை மனிதனை நீர்ப் பாய்ச்சி மேய்த்திடப் பயன்படுத்துகிறார், அதன் பிறகு மனிதனின் முழுமையான கீழ்ப்படிதலும், தேவனைப் பற் றிய மனிதனின் அறிவும் அடையப்படுகிறது. அவர் செய்யும் கிரியையின் மற்றும் அவர் பேசும் வார்த்தைகளின் நோக்கம் இதுதான். மனிதனைப் பரிபூரணமாக்குவதற்கு அடையாளங்க ளையும் அற்புதங்களையும் காண்பிக்கும் முறையை தேவன் பயன்படுத்துவதில்லை. அவர் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகி றார், மேலும் மனிதனைப் பரிபூரணமாக்க கிரியையின் பலவி தமான முறைகளைப் பயன்படுத்துகிறார். இது சுத்திகரித்துதல், கையாளுதல், கிளைநறுக்குதல் அல்லது வார்த்தைகளை வழங் குதல் என எதுவாக இருந்தாலும், மனிதனைப் பரிபூரணமாக் குவதற்கும், தேவனின் கிரியை, ஞானம் மற்றும் அற்புதத்தன் மையைப் பற்றி மனிதனுக்கு அதிக அறிவைத் தருவதற்கும் தேவன் பல்வேறு கண்ணோட்டங்களில் பேசுகிறார். கடைசி நாட்களில் தேவன் காலத்தை முடிக்கும் நேரத்தில் மனிதன் முழுமையாக்கப்படுகையில், அடையாளங்களையும் அற்புதங்க

ளையும் பார்க்க அவன் தகுதி பெறுவான். நீ தேவனை அறிந்துகொண்டு, அவர் என்ன செய்தாலும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய முடிந்தால், நீ அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் காணும் போது அவரைப் பற்றி உனக்கு இனி எந்தக் கருத்துக்களும் இருக்காது. இந்த நேரத்தில், நீ சீர்கேடு நிறைந்தவனும் தேவனுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிய இயலாதவனுமாய் இருக்கும் இந்த நிலையில் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் காண நீ தகுதியுடையவன் என்று நினைக்கிறாயா? காலம் மாறும் போதும், மேலும், காலம் முடிவடையும் போதும், தேவன் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் காண்பிக்கும் போது, அது தேவன் மனிதனைத் தண்டிப்பது ஆகும். தேவனின் கிரியை சாதாரணமாக மேற்கொள்ளப்படும்போது, அவர் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் காட்டுவதில்லை. அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் காண்பிப்பது அவருக்கு மிகவும் எளிது, ஆனால் அது தேவனின் கிரியையின் கொள்கை அல்ல, அது மனிதனை நிர்வகிப்பதன் தேவனுடைய நோக்கமும் அல்ல. மனிதன் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் கண்டிருந்தால், தேவனின் ஆவிக்குரிய சரீரம் மனிதனுக்குத் தோன்றினால், எல்லா மக்களும் தேவனை நம்பமாட்டார்களா? ஜெயங்கொண்டவர்களில் ஒரு குழுவினர் கிழக்கிலிருந்து ஆதாயப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்றும் ஜெயங்கொண்டவர்கள் பெரும் உபத்திரவங்களுக்கு மத்தியில் இருந்து வந்தவர்கள் என்றும் நான் முன்பு கூறியுள்ளேன். இந்த வார்த்தைகளின் பொருள் என்ன? நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் சிட்சை, மற்றும் கையாளுதல் மற்றும் பராமரிப்பு, மற்றும் அனைத்து வகையான சுத்திகரிப்பு ஆகியவற்றிற்கும் பின்னர் மட்டுமே இந்த ஜனங்கள் உண்மையிலேயே கீழ்ப்படிந்ததால் ஜெயங்கொண்டவர்கள் என்று அவர்கள் அர்த்தப்படுத்துகிறார்கள். இந்த ஜனங்களின் விசுவாசம் தெளிவற்றது மற்றும் சுருக்கமானது, ஆனால் உண்மையானது. அவர்கள் எந்த அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும், எந்த அற்புதங்களையும் பார்த்ததில்லை. அவர்கள் சுருக்கமான எழுத்துக்கள் மற்றும்

கோட்பாடுகள் அல்லது ஆழமான நுண்ணறிவுகளைப் பற்றி பேசுவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் யதார்த்தத்தையும், தேவனின் வார்த்தைகளையும், தேவனின் யதார்த்தத்தைப் பற்றிய உண்மையான அறிவையும் கொண்டுள்ளனர். அத்தகைய குழு தேவனின் வல்லமையைத் தெளிவுபடுத்துவதில் அதிக திறன் கொண்டதல்லவா? கடைசி நாட்களில் தேவனின் கிரியையே உண்மையான கிரியையாகும். இயேசுவின் காலத்தில், அவர் மனிதனைப் பரிபூரணமாக்க வரவில்லை, ஆனால் மனிதனை மீட்பதற்காக வந்தார், ஆகவே, ஜனங்கள் தம்மைப் பின்பற்றும்படி சில அற்புதங்களை அவர் காட்டினார். அவர் முக்கியமாக சிலுவையில் அறையப்படும் கிரியையைச் செய்து முடிக்க வந்தார், அடையாளங்களைக் காண்பிப்பது அவருடைய ஊழியத்தின் ஒரு பகுதியாக இல்லை. இத்தகைய அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் அவருடைய கிரியையைச் சிறப்பாகச் செய்வதற்காக செய்யப்பட்ட கிரியையாகும், அவை கூடுதல் கிரியை ஆகும், மற்றும் எல்லா காலத்தின் கிரியையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை. பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தின் போது, தேவன் சில அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் காட்டினார். ஆனால் இன்று தேவன் செய்யும் கிரியை உண்மையான கிரியை, அவர் நிச்சயமாக இப்போது அறிகுறிகளையும் அதிசயங்களையும் காட்ட மாட்டார். அவர் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் காட்டினால், அவருடைய உண்மையான கிரியை சீர்குலைந்து போகும், மேலும் அவரால் மேலும் எந்தக் கிரியையும் செய்ய முடியாது. மனிதனைப் பரிபூரணமாக்குவதற்கு தேவன் வார்த்தையைச் சொல்லியிருந்தார், ஆனால் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் கூடக் காட்டினார் என்றால், மனிதன் உண்மையிலேயே அவரை விசுவாசிக்கிறானா இல்லையா என்பதைத் தெளிவுபடுத்த முடியுமா? இவ்வாறு, அத்தகைய செயல்களைத் தேவன் செய்வதில்லை. மனிதனுக்குள் மதம் அதிகமாக இருக்கிறது. மனிதனுக்குள் இருக்கும் அனைத்து மதக் கருத்துகளையும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களையும் வெளி

யேற்றவும், தேவனின் யதார்த்தத்தை மனிதனுக்குத் தெரியப்படுத்தவும் தேவன் கடைசி நாட்களில் வந்துள்ளார். அவர் சுருக்கமாகவும், கற்பனையாகவும் இருக்கும் ஒரு தேவனின் உருவத்தை அகற்ற வந்திருக்கிறார். வேறுவிதமாகக் கூறினால், அது இல்லாத ஒரு தேவனின் உருவம் ஆகும். எனவே, இப்போது உனக்கு யதார்த்தத்தைப் பற்றிய அறிவு இருப்பது மட்டுமே விலைமதிப்பற்றது! சத்தியம் எல்லாவற்றிற்கும் மாற்றாகிறது. இன்று நீ எவ்வளவு சத்தியத்தைக் கொண்டிருக்கிறாய்? அவை அனைத்தும் தேவனின் அடையாளங்கள் மற்றும் அற்புதங்களைக் காண்பிக்கின்றனவா? பொல்லாத ஆவிகளும் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் காட்டலாம். அவைகள் அனைத்தும் தேவனா? தேவன் மீது அவர் வைத்திருக்கும் விசுவாசத்தில், மனிதன் தேடுவது சத்தியத்தையே, அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் விட, அவன் பின்பற்றுவது ஜீவனையே. இதுவே தேவனை விசுவாசிக்கிற அனைவரின் குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டும்.

பரிபூரணமாக்கப்பட வேண்டியவர்கள் சுத்திகரிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும்

நீ தேவனை விசுவாசித்தால், நீ தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும், சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் மற்றும் உன் கடமைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். மேலும், நீ அனுபவிக்க வேண்டிய விஷயங்களை நீ புரிந்துகொள்ள வேண்டும். உன்னால் தேவனை அனுபவிக்க முடிந்தாலும், தேவன் உன்னை சிட்சிக்கும்போது அல்லது தேவன் உன்னோடு செயல்படும் போது உன்னால் உணர முடியாமல் இருந்தால், தேவன் உன்னோடு செயல்படுவதையும், உன்னை சிட்சிப்பதையும், நியாயந்தீர்ப்பதையும் மட்டுமே அனுபவித்தால்—இது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாக இருக்கும். இந்தச் சுத்திகரிப்பின் நிகழ்வில், உன்னால் உறுதியாக நிற்க முடியும், ஆனாலும் இன்னும் போதுமானதாக இது இல்லை. நீ இன்னும் முன்னேறிக்கொண்டே இருக்க

வேண்டும். தேவனை நேசிப்பதன் பாடம் ஒருபோதும் நின்றுவிடாது மற்றும் அதற்கு முடிவும் இல்லை. ஜனங்கள் தேவனை விசுவாசிப்பது மிகவும் எளிமையான ஒன்று என்று பார்க்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சில நடைமுறை அனுபவங்களைப் பெற்றவுடன், தேவனை விசுவாசிப்பது என்பது ஜனங்கள் கற்பனை செய்வது போல் எளிதல்ல என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்கிறார்கள். மனிதனைச் சுத்திகரிக்க தேவன் கிரியை செய்யும்போது, மனிதன் துன்பமடைகிறான். ஒரு மனிதனுடைய சுத்திகரிப்பு எவ்வளவு அதிகமாக இருக்குமோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவர்கள் தேவனை நேசிப்பார்கள் மற்றும் தேவனுடைய வல்லமை அவர்களில் வெளிப்படும். மாறாக, மனிதர் எவ்வளவு குறைவான சுத்திகரிப்பினைப் பெறுகிறாரோ, தேவன் மீதான அவர்களுடைய அன்பும் அவ்வளவு குறைவாகவே இருக்கும் மற்றும் தேவனுடைய வல்லமை அவ்வளவு குறைவாகவே அவர்களில் வெளிப்படும். அத்தகைய ஒரு மனிதன் எவ்வளவு அதிகமான சுத்திகரிப்பு மற்றும் வலியை மற்றும் எவ்வளவு அதிகமான வேதனையை அனுபவிக்கிறானோ, அவனிடம் தேவன் மீது அவ்வளவு ஆழமான அன்பு வளரும், தேவன்மீது அவன் கொண்டுள்ள விசுவாசம் அவ்வளவு உண்மையானதாகவும் தேவனைப் பற்றிய அவனுடைய அறிவு அவ்வளவு ஆழமானதாகவும் இருக்கும். உன் அனுபவங்களில், சுத்திகரிக்கப்பட்டதற்கு அதிகமாகத் துன்பப்படுபவர்களை, கையாளப்படுபவர்களை, ஒழுங்குபடுத்தப்படுபவர்களைக் காண்பாய் மற்றும் தேவன்மீது ஆழ்ந்த அன்பும், தேவனைப் பற்றிய ஆழமான மற்றும் கூர்மையான அறிவும் கொண்டவர்களை நீ காண்பாய். கையாளப்படுவதை அனுபவிக்காதவர்களுக்கு மேலோட்டமான அறிவு இருக்கிறது, ஆனால், “தேவன் மிகவும் நல்லவர், ஜனங்கள் அவரை அனுபவிக்கும்படிக்கு அவர் அவர்களுக்குக் கிருபையை அளிக்கிறார்,” என்று மட்டுமே அவர்களால் சொல்ல முடியும். ஜனங்கள் கையாளப்படுவதையும் ஒழுங்குபடுத்தப்படுவதையும் அனுபவித்திருந்தால், தேவனைப் பற்றிய உண்மையான அறிவைப் பற்றி அவர்களால்

பேச முடியும். ஆகவே, மனிதனில் தேவனுடைய கிரியை எவ்வளவு அதிசயமானதாக இருக்கிறதோ அவ்வளவாக அது மதிப்புமிக்கதாக மற்றும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்கிறது. உனக்கு இது எவ்வளவு அசாத்தியமானதாக இருக்கிறதோ மற்றும் உன் கருத்துக்களுடன் எவ்வளவாக பொருந்தாமல் இருக்கிறதோ, அவ்வளவாக தேவனுடைய கிரியையால் உன்னை ஜெயங்கொள்ளவும், உன்னை ஆதாயப்படுத்தவும், உன்னைப் பரிபூரணமாக்கவும் முடியும். தேவனுடைய கிரியையின் முக்கியத்துவம் எவ்வளவு பெரியதாக இருக்கிறது! தேவன் மனிதனை இவ்வாறு சுத்திகரிக்கவில்லை என்றால், அவர் இந்த முறையின்படி கிரியை செய்யவில்லை என்றால், அவருடைய கிரியை பயனற்றதாக மற்றும் முக்கியத்துவம் இல்லாததாக இருந்திருக்கும். தேவன் இந்தக் கூட்டத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆதாயம் செய்வார் என்றும், கடைசி நாட்களில் அவர்களை பரிபூரணமாக்குவார் என்றும் கடந்த காலத்தில் கூறப்பட்டது. இதில், அசாதாரண முக்கியத்துவம் உள்ளது. அவர் உங்களுக்குள் எவ்வளவு பெரிய கிரியையைச் செய்கிறாரோ, அவ்வளவாக தேவன் மீதான உங்கள் அன்பு ஆழமாகவும் தூய்மையாகவும் இருக்கிறது. தேவனுடைய கிரியை எவ்வளவு பெரியதாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவாக மனிதனால் அவருடைய ஞானத்திலிருந்து ஏதேனும் ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது மற்றும் அவரைப் பற்றிய மனிதனுடைய அறிவும் அவ்வளவு ஆழமானதாக இருக்கிறது. கடைசி நாட்களில், தேவனுடைய ஆறாயிரம் ஆண்டுகால நிர்வாகம் முடிவுக்கு வரும். உண்மையில் அது எளிதாக முடிவுக்கு வந்துவிட முடியுமா? அவர் மனிதகுலத்தை ஜெயங்கொண்டதும், அவருடைய கிரியை முடிந்துவிடுமா? இது மிகவும் எளிமையானதாக இருக்க முடியுமா? இது மிகவும் எளிதானது என்றுகூட ஜனங்கள் கற்பனை செய்கிறார்கள். ஆனால் தேவன் செய்வது அவ்வளவு எளிதானதல்ல. தேவனுடைய கிரியையின் எந்தப் பகுதியை நீ குறிப்பிட விரும்பினாலும், அவை அனைத்தும் மனிதனுக்குப் புரியாதவையாக இருக்கின்றன. உன்னால் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தால்,

தேவனுடைய கிரியை முக்கியத்துவம் அல்லது மதிப்பு இல்லாமல் இருக்கும். தேவன் செய்த கிரியை என்பது புரிந்துகொள்ள முடியாதது. இது உன் கருத்துக்களுக்கு முற்றிலும் எதிரானதாக மற்றும் இது உன் கருத்துக்களுக்கு மிகவும் முரண்பட்டதாக இருக்கிறது. தேவனுடைய கிரியை அர்த்தமுள்ளதாக இருப்பதை இது காட்டுகிறது. அது உன் கருத்துக்களுடன் பொருந்தக்கூடியதாக இருந்தால், அது அர்த்தமற்றதாக இருக்கும். இன்று, தேவனுடைய கிரியை மிகவும் அதிசயமானது என்று நீ உணர்கிறாய். தேவனுடைய கிரியையை எவ்வளவு அதிகமாக அதிசயமானதென்று நீ உணர்கிறாயோ, அவ்வளவு அதிகமாக தேவன் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர் என்று நீ உணர்கிறாய் மற்றும் தேவனுடைய கிரியைகள் எவ்வளவு பெரியவை என்பதை நீ காண்கிறாய். மனிதனை ஜெயங்கொள்ள அவர் மேலோட்டமான, செயலற்ற கிரியைகளை மட்டுமே செய்து, வேறு எதுவும் செய்யவில்லை என்றால், மனிதனால் தேவனுடைய கிரியையின் முக்கியத்துவத்தைக் கண்டிருக்க முடியாது. நீ இப்போது ஒரு சிறிய சுத்திகரிப்பு பெறுகிறாய் என்றாலும், உன் ஜீவிதத்தில் உன் வளர்ச்சிக்கு இது மிகவும் பயனளிக்கிறது. எனவே, நீங்கள் இத்தகைய கஷ்டங்களுக்கு ஆளாக வேண்டியது மிக அவசியமாக இருக்கிறது. இன்று, நீ ஒரு சிறிய சுத்திகரிப்பு பெறுகிறாய், ஆனால் அதன் பிறகு நீ உண்மையாகவே தேவனுடைய கிரியைகளைக் காண முடியும். இறுதியில், நீ சொல்வாய்: “தேவனுடைய கிரியைகள் மிகவும் அதிசயமானவை!” இவை உன் இருதயத்தில் உள்ள வார்த்தைகளாக இருக்கும். சிறிது காலம் தேவனுடைய சுத்திகரிப்பினை அனுபவித்த பின்னர் (ஊழியக்காரர்களின் சோதனை மற்றும் சிட்சையின் காலத்திற்குப் பின்னர்), இறுதியாக சிலர் சொன்னார்கள்: “தேவனை விசுவாசிப்பது மிகவும் கடினம்!” “மிகவும் கடினம்” என்ற வார்த்தைகளை அவர்கள் பயன்படுத்தியிருப்பது, தேவனுடைய கிரியைகள் புரிந்துகொள்ள முடியாதவை என்பதையும், தேவனுடைய கிரியை மிகுந்த முக்கியத்துவத்தையும் மதிப்பையும் கொண்டுள்ளது என்பதையும், அவ

ருடைய கிரியை மனிதனால் பொக்கிஷமாகக் காத்துக்கொள் ளப்படுவதற்கு மிகவும் தகுதியானது என்பதையும் காட்டுகிறது. நான் இவ்வளவு கிரியைகளைச் செய்த பிறகும், உன்னிடம் சிறி தளவு அறிவும் இல்லை என்றால், என் கிரியைக்கு மதிப்பு இருக்க முடியுமா? “தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வது மிகவும் கடினம், தேவனுடைய கிரியைகள் மிகவும் அற்புதமானவை, தேவன் உண்மையாகவே ஞானமுள்ளவர்! தேவன் மிகவும் அழகானவர்!” என்று இது உன்னைச் சொல்ல வைக்கும். ஒரு காலகட்ட அனு பவத்திற்குப் பிறகு, நீ அத்தகைய வார்த்தைகளைச் சொல்ல முடிந்தால், நீ தேவனுடைய கிரியையை உனக்குள் பெற்றிருக்கி றாய் என்பதை இது நிரூபிக்கிறது. ஒரு நாள், நீ வெளிநாட்டில் சுவிசேஷத்தைப் பரப்புகையில், “தேவன் மீதான உன் விசுவாசம் எவ்வாறாக இருக்கிறது?” என்று ஒருவர் உன்னிடம் கேட்டால், “தேவனுடைய கிரியைகள் மிகவும் அற்புதமானவை!” என்று உன்னால் சொல்ல முடியும். உன் வார்த்தைகள் உண்மையான அனுபவங்களைப் பற்றி பேசுவதை அவர்கள் உணருவார்கள். உண்மையாகவே இது சாட்சி பகருவதாக இருக்கிறது. தேவனு டைய கிரியை ஞானத்தால் நிறைந்தது என்று நீ கூறுவாய், உன் னில் அவர் செய்த கிரியை உன்னை உண்மையாகவே சமாதா னப்படுத்தி உன் இருதயத்தை ஜெயங்கொண்டது. நீ அவரை எப்போதும் நேசிப்பாய், ஏனென்றால் அவர் மனிதகுலத்தின் அன்பிற்கு தகுதியானவர்! இந்த விஷயங்களை உன்னால் பேச முடியும் என்றால், உன்னால் ஜனங்களின் இருதயங்களை அசைக்க முடியும். இவை அனைத்தும் சாட்சி பகருகிறவைகளாக இருக் கின்றன. உண்மையாகவே உன்னால் மாபெரும் சாட்சி கொடுக்க முடியுமானால், ஜனங்களை கண்ணீர் சிந்த வைக்க முடியுமா னால், உண்மையாகவே நீ தேவனை நேசிக்கிறாய் என்பதை இது காட்டுகிறது. ஏனென்றால், தேவனை நேசிப்பதற்கு உன்னால் சாட்சியளிக்க முடிகிறது மற்றும் உன் மூலமாக, தேவனுடைய கிரியைகளால் சாட்சி கொடுக்க முடிகிறது. உன் சாட்சியின் மூலம், மற்றவர்கள் தேவனுடைய கிரியையை நாடுவதற்கும்,

தேவனுடைய கிரியையை அனுபவிப்பதற்கும், அவர்கள் அனுபவிக்கும் எந்தச் சூழலிலும் அவர்கள் உறுதியாக நிற்குமாறும் செய்யப்படுகிறார்கள். சாட்சி அளிப்பதற்கான ஒரே உண்மையான வழி இதுதான். இப்போது உன்னிடம் எதிபார்க்கப்படுவதும் இதுவே. தேவனுடைய கிரியை மிகவும் மதிப்புமிக்கது மற்றும் ஜனங்கள் பொக்கிஷமாகக் காத்துக்கொள்ள தகுதியானது என்பதை நீ காண வேண்டும். தேவன் மிகவும் விலைமதிப்பற்றவர் மற்றும் தாராளமானவர். பேசுவது மட்டுமல்லாமல், அவரால் ஜனங்களை நியாயந்தீர்க்கவும், அவர்களுடைய இருதயங்களைச் சுத்திகரிக்கவும், அவர்களுக்கு இன்பம் தரவும், அவர்களை ஆதாயப்படுத்தவும், ஜெயங்கொள்ளவும், அவர்களைப் பரிபூரணமாக்கவும் முடியும். தேவன் மிகவும் அன்பானவர் என்பதை உன் அனுபவத்திலிருந்து நீ காண்பாய். எனவே, நீ இப்போது தேவனை எவ்வளவாக நேசிக்கிறாய்? உண்மையாகவே இந்த விஷயங்களை உன் இருதயத்திலிருந்து உன்னால் சொல்ல முடியுமா? உன் இருதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து இந்த வார்த்தைகளை உன்னால் வெளிப்படுத்த முடிந்தால், உன்னால் சாட்சி கொடுக்க முடியும். உன் அனுபவம் இந்த நிலையை அடைந்தவுடன், தேவனுக்கு உன்னால் சாட்சி கொடுக்க முடியும் மற்றும் நீ தகுதி பெறுவாய். உன் அனுபவத்தில் இந்த நிலையை நீ அடையவில்லை என்றால், நீ இன்னும் வெகுதொலைவில் இருப்பாய். சுத்திகரிப்பு செயல்பாட்டின் போது ஜனங்கள் பலவீனங்களைக் காண்பிப்பது இயல்பானது. ஆனால் சுத்திகரிப்புக்குப் பிறகு, “தேவன் அவருடைய கிரியையில் மிகவும் ஞானமுள்ளவர்!” என்று உன்னால் சொல்ல முடியும். இந்த வார்த்தைகளின் நடைமுறைப் புரிதலை உன்னால் உண்மையாகவே அடைய முடிந்தால், அது நீ மதிக்க வேண்டிய ஒன்றாக மாறும் மற்றும் உன் அனுபவத்திற்கு மதிப்பு இருக்கும்.

இப்போது நீ எதனை நாட வேண்டும்? தேவனுடைய கிரியைக்கு நீ சாட்சி அளிக்க வல்லவனாக இருக்கிறாயா இல்லையா, உன்னால் ஒரு சாட்சியாகவும், தேவனுடைய வெளிப்பாடாகவும் மாற முடியுமா இல்லையா மற்றும் நீ அவரால்

பயன்படுத்தப்பட தகுதியுடையவனா இல்லையா என நீ தேட வேண்டியவை இவையே. தேவன் உண்மையில் உன்னில் எவ்வளவு கிரியை செய்திருக்கிறார்? நீ எவ்வளவாக பார்த்திருக்கிறாய் மற்றும் எவ்வளவாக உணர்ந்திருக்கிறாய்? நீ எவ்வளவாக அனுபவித்திருக்கிறாய் மற்றும் ருசித்திருக்கிறாய்? தேவன் உன்னைச் சோதித்தாரா, உன்னுடன் செயல்பட்டாரா அல்லது உன்னை ஒழுங்குபடுத்தினாரா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அவருடைய செயல்களும் அவருடைய கிரியையும் உன் மீது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஆனால் தேவனை விசுவாசிப்பவனாகவும், அவரால் பரிபூரணப்படுத்தப்படுவதைத் தொடர விரும்பும் ஒருவனாகவும், உன் நடைமுறை அனுபவத்தின் அடிப்படையில் தேவனுடைய கிரியைக்கு உன்னால் சாட்சி கொடுக்க முடியுமா? உன் நடைமுறை அனுபவத்தின் மூலமாக தேவனுடைய வார்த்தையின்படி உன்னால் ஜீவிக்க முடியுமா? உன் சொந்த நடைமுறை அனுபவத்தின் மூலம் மற்றவர்களுக்கு உன்னால் வழங்க முடியுமா மற்றும் தேவனுடைய கிரியைக்கு சாட்சி கொடுக்க உன் முழு ஜீவிதத்தையும் உன்னால் செலவிட முடியுமா? தேவனுடைய கிரியைக்கு சாட்சி கொடுக்க, உன் அனுபவம், அறிவு மற்றும் நீ செலுத்திய விலை ஆகியவற்றை நீ நம்ப வேண்டும். இவ்வாறு மட்டுமே நீ அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற முடியும். நீ தேவனுடைய கிரியைக்கு சாட்சி கொடுக்கிற ஒருவனாக இருக்கிறாயா? உன்னிடம் இந்த விருப்பம் இருக்கிறதா? அவருடைய பெயருக்கு உன்னால் சாட்சி அளிக்க முடிந்தால், இன்னும் அதிகமாக, அவருடைய கிரியைக்கு, அவருடைய ஜனங்களிடமிருந்து அவர் எதிர்பார்க்கும் அடையாளத்தில் உன்னால் ஜீவிக்க முடிந்தால், நீ தேவனுக்கு ஒரு சாட்சியாக இருக்கிறாய். தேவனுக்கு நீ எவ்வாறு உண்மையாகச் சாட்சி கொடுப்பாய்? தேவனுடைய வார்த்தையை நாடுவதன் மூலமும், உன் வார்த்தைகளால் சாட்சி அளிப்பதன் மூலமும், அவருடைய கிரியையை அறிந்துகொள்ளவும், அவருடைய கிரியைகளைக் காணவும் ஜனங்களை அனுமதிப்பதன் மூலமும் நீ இதைச் செய்கிறாய். இவை அனைத்தை

யும் நீ உண்மையாகவே நாடினால், தேவன் உன்னைப் பரிபூரணமாக்குவார். நீ தேடுவது அனைத்தும் தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்டு, இறுதியில் ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதாக இருந்தால், தேவன்மீது நீ வைத்திருக்கும் இந்த விசுவாசத்தின் கண்ணோட்டம் தூய்மையானதல்ல. நிஜ ஜீவிதத்தில் தேவனுடைய கிரியைகளை எவ்வாறு காண்பது, அவர் தம்முடைய சித்தத்தை உனக்கு வெளிப்படுத்தும்போது அவரை எவ்வாறு திருப்திப்படுத்துவது, அவருடைய அதிசயத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் நீ எவ்வாறு சாட்சி அளிக்க வேண்டும் என்பதையும், அவர் எவ்வாறு உன்னை ஒழுங்குபடுத்துகிறார், சரிப்படுத்துகிறார் என்பதற்கு நீ எவ்வாறு சாட்சி கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும் நீ தேட வேண்டும். இவை அனைத்தும் இப்போது நீ சிந்திக்க வேண்டிய விஷயங்களாக இருக்கின்றன. தேவன் மீது நீ வைத்திருக்கும் அன்பானது அவர் உன்னைப் பரிபூரணமாக்கிய பிறகு தேவனுடைய மகிமையில் பகிர்ந்துகொள்ளக்கூடியதாக மட்டுமே இருந்தால், அது இன்னும் போதுமானதாக இல்லை மற்றும் தேவனுடைய எதிர்பார்ப்புகளை அதனால் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. தேவனுடைய கிரியைக்கு உன்னால் சாட்சி கொடுக்கவும், அவருடைய எதிர்பார்ப்புகளை பூர்த்திசெய்யவும், அவர் ஜனங்கள் மீது செய்த கிரியையை ஒரு நடைமுறை வழியில் அனுபவிக்கவும் முடியும். வலி, கண்ணீர், சோகம் எதுவாக இருந்தாலும், இவை அனைத்தையும் நடைமுறையில் நீ அனுபவிக்க வேண்டும். தேவனுக்குச் சாட்சி கொடுக்கின்ற உன்னைப் பரிபூரணமாக்குவதற்காகவே அவை உள்ளன. நீ கஷ்டப்படுவதற்கும் பரிபூரணத்தைத் தேடுவதற்கும், சரியாக, இப்போது எது உன்னை வலியுறுத்துகிறது? உண்மையாகவே உன் தற்போதைய துன்பமானது தேவனை நேசிப்பதற்காகவும், அவருக்காக சாட்சி கொடுப்பதற்காகவும் இருக்கிறதா? அல்லது அது மாம்சத்தின் ஆசீர்வாதங்களுக்காகவும், உன் எதிர்கால வாய்ப்புகளுக்காகவும், தலைவிதிக்காகவும் இருக்கிறதா? உன் நோக்கங்கள், எண்ணங்கள் மற்றும் நீ பின்தொடரும் குறிக்கோள்கள் அனைத்தும் சரிசெய்யப்பட

வேண்டும் மற்றும் அவற்றை உன் சொந்த விருப்பத்தால் வழிநடத்த முடியாது. ஒரு மனிதன் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்கும் அதிகாரத்திலிருந்து ஆட்சி செய்வதற்கும் பரிபூரணத்தை நாடினால், மற்றொரு மனிதன் தேவனைத் திருப்திப்படுத்தவும், தேவனுடைய கிரியைக்கு நடைமுறை சாட்சி அளிக்கவும் பரிபூரணத்தைத் தேடுகிறான் என்றால், பின்தொடர்வதற்கான இந்த இரண்டு வழிகளில் நீ எதைத் தேர்வு செய்வாய்? நீ முதலில் உள்ளதைத் தேர்வுசெய்தால், நீ இன்னும் தேவனுடைய தரத்திலிருந்து வெகுதொலைவில் இருப்பாய். எனது கிரியைகள் உலகங்கள் முழுவதிலும் வெளிப்படையாக அறியப்படும் என்றும் நான் உலகங்களில் ராஜாவாக ஆட்சி செய்வேன் என்றும் முன்பு சொன்னேன். மறுபுறம், உன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருப்பது தேவனுடைய கிரியைக்கு சாட்சி அளிக்கும்படியாக வெளியே செல்வது என்பது, ராஜாக்களாகி உலகங்கள் முழுவதற்கும் தோன்றுவது அல்ல. தேவனுடைய கிரியைகள் அகிலத்தையும், ஆகாய விரிவையும் நிரப்பட்டும். எல்லாரும் அவற்றைப் பார்த்து ஒப்புக்கொள்ளட்டும். இந்த வார்த்தைகள் தேவனோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்டு பேசப்படுகின்றன மற்றும் மனிதர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்றால் தேவனுக்கு சாட்சி கொடுக்க வேண்டும். இப்போது தேவனை உனக்கு எவ்வளவு தெரியும்? தேவனுக்கு உன்னால் எவ்வளவாக சாட்சி கொடுக்க முடியும்? தேவன் மனிதனை பரிபூரணமாக்குவதன் நோக்கம் என்னவாக இருக்கிறது? தேவனுடைய சித்தத்தை நீ புரிந்துகொண்டவுடன், அவருடைய சித்தத்தை எவ்வாறு கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்? நீ பரிபூரணமாக இருக்க விரும்பினால், நீ அனுபவிப்பதன் மூலம் தேவனுடைய கிரியைக்குச் சாட்சி அளிக்க விரும்பினால், இந்த ஏவுதல் உன்னிடம் இருந்தால், எதுவும் மிகக் கடினமானதாக இருக்காது. இப்போது ஜனங்களுடைய தேவையாக விசுவாசம் இருக்கிறது. உன்னிடம் இந்த ஏவுதல் இருந்தால், எந்தவொரு எதிர்மறையான எண்ணம், செயலற்ற தன்மை, சோம்பல் மற்றும் மாம்சத்தின் கருத்துக்கள், ஜீவிப்பதற்கான தத்துவங்கள், கலகத்தன

மான மனநிலை, உணர்ச்சிகள் மற்றும் பலவற்றை நீ விட்டுவிடுவது எளிதாக இருக்கும்.

சோதனைகளுக்கு உள்ளாகும்போது, ஜனங்கள் பலவீனமாக இருப்பது அல்லது அவர்களுக்குள் எதிர்மறையான எண்ணம் இருப்பது அல்லது தேவனுடைய சித்தம் அல்லது நடப்பதற்கான அவர்களுடைய பாதை குறித்து தெளிவு இல்லாதிருப்பது ஆகியவை இயல்பானவை. எப்படியிருந்தாலும், நீ தேவனுடைய கிரியையில் விசுவாசம் வைத்திருக்க வேண்டும். யோபுவைப் போலவே தேவனை மறுக்கக்கூடாது. யோபு பலவீனமாக இருந்தபோதும், தன் பிறந்த நாளையே சபித்தாலும், மனித ஜீவிதத்தின் அனைத்தும் யேகோவாவால் வழங்கப்பட்டது என்பதையும், அவை அனைத்தையும் எடுத்துச் செல்லும் ஒருவராக இருப்பதும் யேகோவா என்பதையும் அவன் மறுக்கவில்லை. அவன் எவ்வாறு சோதிக்கப்பட்டாலும், அவன் இந்த நம்பிக்கையை நிலைநாட்டினான். உன் அனுபவத்தில், தேவனுடைய வார்த்தைகளின் மூலம் நீ எந்தச் சுத்திகரிப்புக்கு உட்பட்டாலும், மனிதகுலத்திடம் தேவன் விரும்புவது என்னவென்றால், சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், அவர்களுடைய விசுவாசமும், அவர்மீதுள்ள அன்புமாக இருக்கின்றன. இவ்வாறு கிரியை செய்வதன் மூலம் அவர் ஜனங்களின் விசுவாசம், அன்பு மற்றும் விருப்பங்களைப் பரிபூரணப்படுத்துகிறார். தேவன் ஜனங்கள் மீது பரிபூரணத்தின் கிரியையைச் செய்கிறார், அவர்களால் அதைப் பார்க்க முடியாது மற்றும் உணர முடியாது. இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், உன் விசுவாசம் தேவைப்படுகிறது. எதையாகிலும் மனிதக் கண்ணால் பார்க்க முடியாதபோது ஜனங்களின் விசுவாசம் தேவைப்படுகிறது மற்றும் உன் சொந்தக் கருத்துக்களை விட்டுவிட முடியாதபோது உன் விசுவாசம் தேவைப்படுகிறது. தேவனுடைய கிரியையைப் பற்றி உனக்குத் தெளிவு இல்லாதபோது, உன்னிடம் எதிர்பார்க்கப்படுவது விசுவாசம் மற்றும் நீ உறுதியான நிலைப்பாட்டை எடுத்து சாட்சியாக இருப்பதும் ஆகும். யோபு இந்த நிலையை அடைந்தபோது, தேவன் அவனுக்குத் தோன்றி அவனிடம் பேசினார். அதா

வது, உன் விசுவாசத்திலிருந்தே நீ தேவனைக் காண முடியும் மற்றும் உனக்கு விசுவாசம் இருக்கும்போது தேவன் உன்னைப் பரிபூரணமாக்குவார். விசுவாசம் இல்லாமல், தேவனால் இதைச் செய்ய முடியாது. நீ எதை எதிர்பார்க்கிறாயோ அதை தேவன் உனக்கு வழங்குவார். உனக்கு விசுவாசம் இல்லையென்றால், நீ பரிபூரணமாக்கப்பட முடியாது மற்றும் தேவனுடைய கிரியைகளை உன்னால் காண முடியாது, அவருடைய சர்வ வல்லமையையும் உன்னால் காண முடியாது. உன் நடைமுறை அனுபவத்தில் அவருடைய கிரியைகளை நீ காண்பாய் என்று உனக்கு விசுவாசம் இருக்கும்போது, தேவன் உனக்குத் தோன்றுவார் மற்றும் அவர் உனக்கு அறிவொளியைத் தருவார் மற்றும் உனக்குள்ளிருந்து உன்னை வழிநடத்துவார். அந்த விசுவாசம் இல்லாமல், தேவனால் அதைச் செய்ய முடியாது. நீ தேவன் மீதான நம்பிக்கையை இழந்திருந்தால், அவருடைய கிரியையை உன்னால் எவ்வாறு அனுபவிக்க முடியும்? ஆகையால், நீ விசுவாசம் வைத்திருக்கும்போது, நீ தேவன் மீது சந்தேகம் கொள்ளாமலும் இருக்கும்போது மற்றும் அவர் என்ன செய்தாலும் அவர் மீது உண்மையான விசுவாசம் இருக்கும்போது மட்டுமே, அவர் உன் அனுபவங்களின் மூலம் உனக்கு அறிவொளியூட்டி உன்னை பிரகாசிக்கச் செய்வார். அப்போதுதான் உன்னால் அவருடைய கிரியைகளைக் காண முடியும். இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் விசுவாசத்தின் மூலம் அடையப்படுகின்றன. விசுவாசமானது சுத்திகரிப்பால் மட்டுமே வருகிறது மற்றும் சுத்திகரிப்பு இல்லாத நிலையில், விசுவாசம் வளர முடியாது. “விசுவாசம்” என்ற இந்த வார்த்தை எதைக் குறிக்கிறது? விசுவாசம் என்பது எதையாகிலும் பார்க்கவோ, தொடவோ முடியாதபோது, தேவனுடைய கிரியை மனித கருத்துக்களுடன் ஒத்துப்போகாதிருக்கும்போது, அது மனிதனுக்கு எட்டாத நிலையில் இருக்கும்போது, மனிதர் கொண்டிருக்க வேண்டிய உண்மையான நம்பிக்கை மற்றும் உண்மையான இருதயமாக இருக்கிறது. இதுதான் நான் பேசும் விசுவாசமாக இருக்கிறது. கஷ்டங்கள் மற்றும் சுத்திகரிப்பின் காலங்களில்

ஜனங்களுக்கு விசுவாசம் தேவைப்படுகிறது மற்றும் விசுவாசம் என்பது சுத்திகரிப்புக்குப் பின்பு வரும் ஒன்றாக இருக்கிறது. சுத்திகரிப்பு மற்றும் விசுவாசத்தைப் பிரிக்க முடியாது. தேவன் எவ்வாறு கிரியை செய்கிறார் என்பது முக்கியமல்ல, உன் சூழ லைப் பொருட்படுத்தாமல், உன்னால் ஜீவிதத்தைத் தொடரவும், சத்தியத்தைத் தேடவும், தேவனுடைய கிரியையைப் பற்றிய அறி வைப் பெறவும், அவருடைய கிரியைகளைப் புரிந்துகொள்ளவும் முடிகிறது மற்றும் உன்னால் சத்தியத்தின்படி செயல்படவும் முடி கிறது. அவ்வாறு செய்வதுதான் உண்மையான விசுவாசத்தைக் கொண்டிருப்பதாக இருக்கிறது. அவ்வாறு செய்வது நீ தேவன் மீது விசுவாசத்தை இழக்கவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. நீ தேவனை உண்மையாக நேசிக்க முடிந்தால், அவரைப் பற்றி சந்தேகங்களை வளர்த்துக் கொள்ளாதிருந்தால், நீ சுத்திகரிப்பு மூலம் சத்தியத்தைப் பின்தொடர முடிந்தால் மற்றும் உண்மை யாகவே உன்னால் தேவனை நேசிக்க முடிந்தால், அவரைப் பற்றி சந்தேகங்களை வளர்த்துக் கொள்ளாதிருக்க முடிந்தால், அவர் என்ன செய்தாலும் நீ அவரைத் திருப்திப்படுத்த சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறாய் என்றால் மற்றும் அவருடைய சித்தத்திற்காக ஆழமாகத் தேடவும், அவருடைய சித்தத்தைக் குறித்து அக்கறை யுடன் இருக்கவும் முடிந்தால் மட்டுமே உன்னால் தேவன் மீதான உண்மையான விசுவாசத்தைப் பெற முடியும். கடந்த காலத்தில், நீ ஒரு ராஜாவாக ஆட்சி செய்வாய் என்று தேவன் சொன்னபோது, நீ அவரை நேசித்தாய், அவர் உன்னை வெளிப்படையாகக் காட் டியபோது, நீ அவரைப் பின்தொடர்ந்தாய். ஆனால் இப்போது தேவன் மறைந்திருக்கிறார், உன்னால் அவரைக் காண முடிய வில்லை மற்றும் உனக்குத் தொல்லைகள் வந்துவிட்டன. இப்போ தும், நீ தேவன் மீதான நம்பிக்கையை இழக்கிறாயா? எனவே, நீ எப்போதுமே ஜீவிதத்தைத் தொடர வேண்டும் மற்றும் தேவனு டைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற முற்பட வேண்டும். இதுதான் உண் மையான விசுவாசம் என்று அழைக்கப்படுகிறது மற்றும் இது மிக வும் உண்மையான மற்றும் மிகவும் அழகான அன்பாக இருக்கிறது.

கடந்த காலங்களில், ஜனங்கள் அனைவரும், தீர்மானங்களை எடுக்க தேவனுக்கு முன்பாக வந்து, “வேறு யாரும் தேவனை நேசிக்காவிட்டாலும், நான் அவரை நேசிக்க வேண்டும்,” என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். ஆனால் இப்போது, சுத்திகரிப்பு உன் மீது வருகிறது, இது உன் கருத்துக்களுடன் ஒத்துப்போகாததால், நீ தேவன் மீதுள்ள விசுவாசத்தை இழக்கிறாய். இது உண்மையான அன்பாக இருக்கிறதா? யோபுவின் கிரியைகளைப் பற்றி நீ பல முறை படித்திருக்கிறாய்—அவற்றைப் பற்றி மறந்துவிட்டாயா? உண்மையான அன்பு விசுவாசத்திற்குள் இருந்து மட்டுமே வடிவம் பெற முடியும். நீ அனுபவிக்கும் சுத்திகரிப்புகள் மூலம் நீ தேவன்மீது உண்மையான அன்பை வளர்த்துக் கொள்கிறாய் மற்றும் உன் விசுவாசத்தால் மட்டுமே உன் நடைமுறை அனுபவங்களில் உன்னால் தேவனுடைய சித்தத்தைக் கருத்தில் கொள்ள முடிகிறது மற்றும் விசுவாசத்தினால்தான் நீ உன் மாம்சத்தைக் கைவிட்டு ஜீவிதத்தைத் தொடர்கிறாய். இதைத்தான் ஜனங்கள் செய்ய வேண்டும். நீ இதைச் செய்தால், உன்னால் தேவனுடைய கிரியைகளைக் காண முடியும், ஆனால் உனக்கு விசுவாசம் இல்லாவிட்டால், உன்னால் தேவனுடைய கிரியைகளைப் பார்க்கவோ அவருடைய கிரியையை அனுபவிக்கவோ முடியாது. நீ தேவனால் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் மற்றும் பரிபூரணப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றால், துன்பப்படுவதற்கான விருப்பம், விசுவாசம், சகிப்புத்தன்மை, கீழ்ப்படிதல் மற்றும் தேவனுடைய கிரியையை அனுபவிக்கும் திறன், அவருடைய சித்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் திறன், அவருடைய துக்கத்தைக் கருத்தில் கொள்ளும் திறன் மற்றும் பல என எல்லாவற்றையும் நீ கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒரு மனிதனைப் பரிபூரணமாக்குவது எளிதானது அல்ல. நீ அனுபவிக்கும் ஒவ்வொரு சுத்திகரிப்புக்கும் உன் விசுவாசம் மற்றும் அன்பு தேவைப்படுகின்றன. நீ தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்பட விரும்பினால், பாதையில் முன்னேறுவது மற்றும் தேவனுக்காக உன்னை அர்ப்பணித்தல் ஆகியவை மட்டும் போதாது. தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்பட்ட ஒருவராக

மாற நீ பல விஷயங்களை வைத்திருக்க வேண்டும். நீ துன்பத்தை எதிர்கொள்ளும்போது, நீ மாம்சத்தைப் பற்றிய அக்கறையை ஒதுக்கி வைக்கவும், தேவனுக்கு எதிராகக் குறைகூறாமல் இருக்கவும் வேண்டும். தேவன் உன்னிடமிருந்து தன்னை மறைக்கும்போது, அவரைப் பின்பற்றுவதற்கான விசுவாசத்தை நீ கொண்டிருக்க வேண்டும். உனது முந்தைய அன்பைத் தடுமாறவோ கலைக்கவோ அனுமதிக்காமல் பராமரிக்க வேண்டும். தேவன் என்ன செய்தாலும், அவருக்கு எதிராகக் குறைகூறுவதைவிட, நீ அவருடைய வடிவமைப்பிற்குக் கீழ்ப்படிந்து, உன் மாம்சத்தைச் சபிக்க ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும். நீ சோதனைகளை எதிர்கொள்ளும்போது, நீ கடுமையாக அழும் போதிலும் அல்லது நீ அன்பு செலுத்தும் சில பொருட்களை விட்டுவிட விருப்பமில்லாமல் உணரும் போதிலும், நீ தேவனைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டும். இதுவே, உண்மையான அன்பாகவும் விசுவாசமாகவும் இருக்கிறது. உன் உண்மையான வளர்ச்சி எதுவாக இருந்தாலும், நீ முதலில் கஷ்டத்தையும், உண்மையான விசுவாசத்தையும் அனுபவிக்கும் விருப்பத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் மற்றும் மாம்சத்தை கைவிடுவதற்கான விருப்பமும் உன்னிடத்தில் இருக்க வேண்டும். தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தனிப்பட்ட கஷ்டங்களைத் தாங்கவும், உன் தனிப்பட்ட ஆர்வங்களை இழக்கக் கொடுக்கவும் நீ ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும். நீ உன் இருதயத்தில் உன்னைப் பற்றி வருத்தப்படும் திறனுடனும் இருக்க வேண்டும்: கடந்த காலத்தில், உன்னால் தேவனை திருப்திப்படுத்த முடியவில்லை, எனவே, இப்போது நீ உன்னை வருத்திக் கொள்ளலாம். இந்த விஷயங்களில் நீ குறைவில்லாமல் இருக்க வேண்டும். இவற்றின் மூலம்தான் தேவன் உன்னைப் பரிபூரணமாக்குவார். இந்த அளவுகோல்களை உன்னால் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை என்றால், உன்னால் பரிபூரணமாக்கப்பட முடியாது.

தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யும் ஒருவர் அவருக்காக எப்படி துன்பப்பட வேண்டும் என்பதை அறிந்துகொள்வது மட்டுமல்ல;

அதற்கும் மேலாக, தேவனை விசுவாசிப்பதன் நோக்கம் தேவனை நேசிப்பதே என்பதை அவர் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். தேவன் உன்னைச் சுத்திகரிப்பதற்காகவோ அல்லது உன்னைத் துன்பப்ப டுத்துவதற்காகவோ பயன்படுத்துவதில்லை. மாறாக, அவருடைய கிரியைகளை நீ அறிந்துகொள்ளவும், மனித ஜீவிதத்தின் உண் மையான முக்கியத்துவத்தை அறிந்துகொள்ளவும், குறிப்பாக, தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வது எளிதான காரியம் அல்ல என் பதை நீ அறிந்துகொள்ளவும் உன்னைப் பயன்படுத்துகிறார். தேவ னுடைய கிரியையை அனுபவிப்பது என்பது கிருபையை அனு பவிப்பதைப் பற்றியது அல்ல. மாறாக, நீ அவரை நேசிப்பதற் காகத் துன்பப்படுவதைப் பற்றியது. நீ தேவனுடைய கிருபையை அனுபவிப்பதால், அவருடைய சிட்சையையும் நீ அனுபவிக்க வேண்டும்; இவை அனைத்தையும் நீ அனுபவிக்க வேண்டும். தேவனுடைய அறிவொளியை நீ உனக்குள் அனுபவிக்க முடி யும். மேலும், அவர் உன்னை எவ்வாறு நடத்துகிறார், உன்னை எவ்வாறு நியாயந்தீர்க்கிறார் என்பதையும் நீ அனுபவிக்க முடியும். இதனால், உனது அனுபவம் விரிவானதாக இருக்கும். தேவன் தம்முடைய நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் சிட்சையின் கிரியையை உன் மீது நடத்தியிருக்கிறார். தேவனுடைய வார்த்தை உன்னை நடத்தியிருக்கிறது, ஆனால் அது மட்டுமல்ல; அது உனக்கு அறி வொளியை அளித்துள்ளது மற்றும் உன்னைப் பிரகாசிக்கச் செய் துள்ளது. நீ எதிர்மறையான எண்ணத்துடன் பலவீனமாக இருக் கும்போது, தேவன் உனக்காக வருந்துகிறார். இந்தக் கிரியைகள் அனைத்தும் மனிதனைப் பற்றிய அனைத்தும் தேவனுடைய திட்டங்களுக்குள் உள்ளன என்பதை உனக்குத் தெரிவிப்பதற்கா கவே செய்யப்படுகின்றன. தேவனை விசுவாசிப்பது துன்பத்தை அனுபவிப்பதைப் பற்றியது அல்லது அவருக்காக எல்லா விதமான காரியங்களையும் செய்வது என்று நீ நினைக்கலாம்; தேவனை விசுவாசிப்பதன் நோக்கம் உனது மாம்சம் சமாதானமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்லது உனது ஜீவிதத்தில் எல்லாம் சுமூகமாக நடக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்லது நீ வசதியா

கவும் எல்லாவற்றிலும் நிம்மதியாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக என்று நீ நினைக்கலாம். இருப்பினும், இவை எதுவும் தேவன் மீதுள்ள விசுவாசத்துடன் ஜனங்கள் பிணைக்க வேண்டிய நோக்கங்கள் அல்ல. இந்த நோக்கங்களுக்காக நீ விசுவாசித்தால், உனது கண்ணோட்டம் தவறானது. மேலும், நீ பரிபூரணப்படுத்தப்படுவதற்கு சாத்தியமில்லை. தேவனுடைய கிரியை, தேவனுடைய நீதியுள்ள மனநிலை, அவருடைய ஞானம், அவருடைய வார்த்தைகள் மற்றும் அவரது அதிசயமான மற்றும் புரிந்துகொள்ள முடியாத தன்மை ஆகியவை ஜனங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயங்களாகும். இந்தப் புரிதலைக் கொண்டிருப்பதால், தனிப்பட்ட கோரிக்கைகள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் கருத்துக்கள் அனைத்தையும் உனது இருதயத்திலிருந்து அகற்றுவதற்கு நீ இதைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இவற்றை அகற்றுவதன் மூலம் மட்டுமே நீ தேவன் கோரிய நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற முடியும், இதைச் செய்வதன் மூலம்தான் நீ ஜீவனைப் பெற்று தேவனைத் திருப்திப்படுத்த முடியும். தேவனை விசுவாசிப்பதன் நோக்கம் அவரை திருப்திப்படுத்துவதும், அவர் விரும்பும் மனநிலையில் வாழ்வதும் ஆகும். இதனால் அவருடைய கிரியைகளும் மகிமையும் இந்தத் தகுதியற்ற ஜனக்கூட்டத்தின் மூலம் வெளிப்படும். தேவனை விசுவாசிப்பதற்கான சரியான கண்ணோட்டம் இதுதான். மேலும், நீ நாட வேண்டிய இலக்கு இதுவே ஆகும். தேவனை விசுவாசிப்பது குறித்து உனக்குச் சரியான கண்ணோட்டம் இருக்க வேண்டும். மேலும், நீ தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். நீ தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புசித்துக் குடிக்க வேண்டும், நீ சத்தியத்தின்படி ஜீவிக்க வேண்டும், குறிப்பாக அவருடைய நடைமுறைக் கிரியைகளையும், பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் அவர் செய்கிற அதிசயிக்கத்தக்க கிரியைகளையும், அத்துடன் மாம்சத்தில் அவர் செய்கிற நடைமுறைக் கிரியைகளையும் உன்னால் காண முடியும். ஜனங்கள் தங்களது நடைமுறை அனுபவங்களின் மூலம், தேவன் தம்முடைய கிரியையை எவ்வாறு

செய்கிறார் என்பதையும், அவரது சித்தம் அவர்களை நோக்கி என்ன செய்கிறது என்பதையும் புரிந்துகொள்ள முடியும். இவை அனைத்தின் நோக்கமும் ஜனங்களின் கேடு நிறைந்த சாத்தானுக்குரிய மனநிலையை அகற்றுவதாகும். உனக்குள் இருக்கும் அசுத்தத்தையும் அநீதியையும் வெளியேற்றிவிட்டு, உனது தவறான நோக்கங்களைத் தள்ளிவிட்டு, தேவன் மீதான உண்மையான விசுவாசத்தை வளர்த்துக் கொண்டால் மட்டுமே—உண்மையான விசுவாசத்தினால் மட்டுமே நீ தேவனை உண்மையாக நேசிக்க முடியும். தேவன்மீது நீ வைத்திருக்கும் விசுவாசத்தின் அஸ்திபாரத்தில் மட்டுமே நீ தேவனை உண்மையாக நேசிக்க முடியும். தேவனை விசுவாசியாமல் அவரை நேசிக்க முடியுமா? நீ தேவனை விசுவாசிப்பதால், அதைப் பற்றி நீ குழப்பமடைய முடியாது. தேவன் மீதான விசுவாசம் அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தைத் தரும் என்பதைக் கண்டவுடன் சிலர் பெலன் நிறைந்தவர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சுத்திகரிப்புகளை அனுபவிக்க வேண்டியிருப்பதைக் கண்டவுடன் அவர்களது முழு பெலனையும் இழந்துவிடுகிறார்கள். அதுதான் தேவனை விசுவாசிப்பது என்பதா? இறுதியில், உனது விசுவாசத்தில் நீ தேவனுக்கு முன்பாக முழுமையான மற்றும் முற்றிலுமான கீழ்ப்படிதலை அடைய வேண்டும். நீ தேவனை விசுவாசிக்கிறாய், ஆனால் உனக்கு இன்னும் அவரிடம் முன்வைப்பதற்கு கோரிக்கைகள் உள்ளன. நீ கைவிட முடியாத பல மதக் கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளாய், உனது தனிப்பட்ட ஆர்வங்களை உன்னால் கைவிட முடியவில்லை, இருப்பினும் நீ மாம்சத்தின் ஆசீர்வாதங்களைத் தேடுகிறாய், தேவன் உனது மாம்சத்தை மீட்க வேண்டும் என விரும்புகிறாய், உனது ஆத்துமாவை அவர் இரட்சிக்க வேண்டும் என விரும்புகிறாய்—இவையே தவறான கண்ணோட்டம் கொண்ட ஜனங்களின் நடத்தைகள் ஆகும். மத நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் தேவன்மீது விசுவாசம் வைத்திருந்தாலும், அவர்கள் தங்களது மனநிலையினை மாற்றிக்கொள்ள முற்படுவதில்லை, தேவனைப் பற்றிய அறிவைப் பின்தொடர்வதில்லை. மாறாக, தங்களது

மாம்சத்தின் ஆர்வங்களை மட்டுமே தேடுகிறார்கள். உங்களில் பலருக்கு பல்வேறு வகைகளைச் சேர்ந்த மத நம்பிக்கைகள் உள்ளன; இது தேவன் மீதான உண்மையான விசுவாசம் அல்ல. தேவனை விசுவாசிப்பதற்கு, ஜனங்கள் அவருக்காக துன்பப்படத் தயாராக இருக்கும் ஒரு இருதயத்தையும் தங்களைத் தாங்களே அர்ப்பணிக்கும் விருப்பத்தையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு நிபந்தனைகளையும் ஜனங்கள் நிறைவேற்றாவிட்டால், தேவன் மீது அவர்கள் வைத்திருக்கும் விசுவாசம் தவறானது, மேலும் அவர்களுடைய மனநிலையில் மாற்றத்தை அடைய முடியாது. சத்தியத்தை உண்மையாகப் பின்தொடர்ந்து தேவனைப் பற்றிய அறிவைத் தேடி, ஜீவிதத்தைத் தொடரும் மனிதர்கள் மட்டுமே தேவனை உண்மையாக விசுவாசிக்கிறார்கள்.

சோதனைகள் உன் மீது வரும்போது, அந்த சோதனைகளைக் கையாள்வதில் தேவனுடைய கிரியையை எவ்வாறு பயன்படுத்துவாய்? நீ எதிர்மறையான எண்ணத்துடன் இருப்பாயா அல்லது தேவனுடைய சோதனை மற்றும் மனிதனின் சுத்திகரிப்பை ஒரு நேர்மறையான கண்ணோட்டத்திலிருந்து புரிந்துகொள்வாயா? தேவனுடைய சோதனைகள் மற்றும் சுத்திகரிப்புகள் மூலம் நீ எதை அடைவாய்? தேவன் மீதான உனது அன்பு வளருமா? நீ சுத்திகரிப்புக்கு உட்படுத்தப்படும்போது, நீ யோபுவினுடைய சோதனைகளைப் பயன்படுத்தவும், தேவன் உனக்குள் செய்யும் கிரியையில் ஊக்கத்துடன் ஈடுபடவும் முடியுமா? யோபுவினுடைய சோதனைகளின் மூலம் தேவன் மனிதனை எவ்வாறு சோதிக்கிறார் என்பதை நீ காண முடியுமா? யோபுவின் சோதனைகள் உனக்கு என்ன வகையான உத்வேகத்தை அளிக்க முடியும்? நீ சுத்திகரிப்படுவதற்கு மத்தியில் தேவனுக்கு சாட்சியாக நிற்க நீ தயாராக இருப்பாயா அல்லது வசதியான சூழலில் மாம்சத்தைத் திருப்திப்படுத்த விரும்புகிறாயா? தேவன் மீதான விசுவாசம் பற்றிய உனது கண்ணோட்டம் உண்மையில் என்ன? உனது விசுவாசம் உண்மையிலேயே மாம்சத்திற்காக அல்லாமல் அவர் மீதுதான் உள்ளதா? நீ தேடுவதில் நீ தொடரும் ஓர் இலக்கு உண்மையில்

உள்ளதா? நீ தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்படுவதற்காக உன்னைச் சுத்திகரிப்புகளுக்கு உட்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறாயா அல்லது தேவனால் தண்டிக்கப்பட்டு சபிக்கப்பட்டிருக்க விரும்புகிறாயா? தேவனுக்கு சாட்சி பகரும் விஷயத்தில் உனது கண்ணோட்டம் உண்மையில் என்ன? தேவனுக்கு உண்மையாக சாட்சி பகர சில சூழல்களில் ஜனங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? நடைமுறைத் தேவன் உன்னிடத்தில் அவருடைய உண்மையான கிரியையில் இவ்வளவு நிறைய வெளிப்படுத்தியிருக்கிறதால், உன்னிடத்தில் வெளியேறுவதற்கான எண்ணங்கள் எப்போதும் இருப்பது ஏன்? தேவன் மீதான உனது விசுவாசம் தேவனுக்காகவா? உங்களில் பெரும்பாலோருக்கு, உங்களது சொந்த நன்மைக்காக, உங்கள் சார்பாக நீங்கள் செய்யும் கணக்கீட்டின் ஒரு பகுதியாக உங்களது விசுவாசம் உள்ளது. மிகச் சிலரே தேவனுக்காக தேவனை விசுவாசிக்கிறார்கள்; இது கலகம் செய்வதல்லவா?

சுத்திகரிப்பு கிரியையின் நோக்கம் முக்கியமாக ஜனங்களின் விசுவாசத்தைப் பரிபூரணமாக்குவதாகும். இறுதியில் அடையப்படுவது என்னவென்றால், நீ வெளியேற விரும்புகிறாய், ஆனால் அதே நேரத்தில், உன்னால் வெளியேற முடிவதில்லை; மிகச் சிறிய அளவிலான நம்பிக்கை இல்லாதபோதும்கூட சிலரால் விசுவாசிக்க முடிகிறது; மேலும், ஜனங்கள் தங்களது எதிர்கால வாய்ப்புகளைப் பற்றி இனி நம்பிக்கை கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். இந்த நேரத்தில் மட்டுமே தேவனுடைய சுத்திகரிப்பு நிறைவடையும். மனிதன் இன்னும் ஜீவனுக்கும் மரணத்திற்கும் இடையே இருக்கும் நிலையற்ற நிலையினை அடைந்திருக்கவில்லை, அவர்கள் மரணத்தை ருசிக்கவில்லை. ஆதலால், சுத்திகரிப்பு செயல்முறை இன்னும் நிறைவு செய்யப்படவில்லை. ஊழியம் செய்பவர்களின் நிலையில் இருந்தவர்கள்கூட மிகச் சிறப்பாகச் சுத்திகரிக்கப்படவில்லை. யோபு தீவிர சுத்திகரிப்புக்கு உட்பட்டான், அவன் சார்ந்து இருப்பதற்கு அவனுக்கு எதுவும் இருக்கவில்லை. ஜனங்களுக்கு, தாங்கள் நம்பி இருக்க எதுவுமில்லை, சார்ந்து இருப்பதற்கு எதுவும் இல்லை என்ற அளவிற்கு

அவர்கள் சுத்திகரிப்புகளுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும்—இது மட்டுமே உண்மையான சுத்திகரிப்பாகும். ஊழியம் செய்பவர்களாக இருக்கும் நேரத்தில், உன் இருதயம் எப்பொழுதும் தேவனுக்கு முன்பாக அமைதியாக இருந்திருந்தால், அவர் என்ன செய்திருந்தாலும், உனக்காக அவருடைய விருப்பம் எதுவாக இருந்திருந்தாலும், நீ எப்போதும் அவருடைய ஏற்பாடுகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தால், இறுதியில் நீ தேவன் செய்த எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொள்வாய். நீ யோபுவின் சோதனைகளுக்கு உட்படுகிறாய், அதே சமயம் பேதுருவின் சோதனைகளுக்கும் நீ உட்படுகிறாய். யோபு சோதிக்கப்பட்டபோது, அவன் சாட்சியாக நின்றான். இறுதியில், யேகோவா அவனுக்கு வெளிப்பட்டார். அவன் சாட்சியாக நின்ற பின்னரே தேவனுடைய முகத்தைப் பார்க்க தகுதியானவனாக அவன் இருந்தான். "நான் தீட்டான தேசத்திலிருந்து மறைந்துகொள்கிறேன், ஆனால் என்னை பரிசுத்த ராஜ்யத்திற்குக் காட்டுகிறேன்" என்று ஏன் கூறப்படுகிறது? அதாவது, நீ பரிசுத்தனாவும், சாட்சியாகவும் நிற்கும் போது மட்டுமே தேவனுடைய முகத்தைக் காணும் மேன்மையை நீ பெற முடியும். அவருக்காக நீ சாட்சியாக நிற்க முடியாவிட்டால், அவருடைய முகத்தைக் காண்பதற்கான மேன்மையை நீ பெற்றிருக்கமாட்டாய். நீ சுத்திகரிப்புகளை சந்திப்பதால் பின்வாங்கினால் அல்லது தேவனுக்கு எதிராகக் குறை கூறினால், அவருக்குச் சாட்சியாக நிற்கத் தவறிவிட்டு, சாத்தானின் கேலிக்குரியவனாக மாறினால், நீ தேவன் தோன்றுவதை ஆதாயம் செய்ய மாட்டாய். சோதனைகளுக்கு மத்தியில் தன் மாம்சத்தைச் சபித்து, தேவனுக்கு எதிராகக் குறை கூறாமல், தனது வார்த்தைகள் மூலம் குறை கூறாமல் அல்லது பாவம் செய்யாமல் தன் மாம்சத்தை வெறுக்க முடிந்த யோபுவைப் போல நீ இருந்தால், நீ சாட்சியாக நிற்பாய். நீ ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்குச் சுத்திகரிப்புகளுக்கு உட்பட்டால், தேவனுக்கு முன்பாக முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து, அவரிடம் நீ பிற கோரிக்கைகளையோ, உனது சொந்தக் கருத்துக்களையோ முன்வைக்காமல், தேவனுக்கு முன்பாக முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து, நீயும்

யோபுவைப் போல் இருக்க முடிந்தால், தேவனும் உனக்குத் தோன்றுவார். உன்னுடைய க் கருத்துக்கள், தனிப்பட்ட பாரபட்சமான எண்ணங்கள், சுயநல எண்ணங்கள், தனிப்பட்ட தேவைகள் மற்றும் மாம்ச ஆர்வங்கள் ஆகியவற்றை நீ கொண்டிருப்பதால் இப்போது தேவன் உனக்குத் தோன்றவில்லை. அவருடைய முகத்தைப் பார்க்க நீ தகுதியற்றவன். நீ தேவனைக் காண நேர்ந்தால், உனது சொந்தக் கருத்துக்களால் நீ அவரை அளவிடுவாய், அவ்வாறு செய்யும்போது, அவர் உன்னால் சிலுவையில் அறையப்படுவார். உனது கருத்துக்களுடன் ஒத்துப்போகாத பல விஷயங்கள் உன்னிடம் வந்தாலும், அவற்றை நீ ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, இவற்றிலிருந்து தேவனுடைய கிரியைகளைப் பற்றிய அறிவை அடைய முடிகிறது. மேலும், சுத்திகரிப்புகளுக்கு மத்தியில் நீ தேவனை நேசிக்கும் உனது இருதயத்தை வெளிப்படுத்தினால், இதுவே சாட்சியாக நிற்பதாகும். உன் வீடு சமாதானமாக இருந்தால், நீ மாம்சத்தின் இன்பங்களை அனுபவிக்கிறாய், யாரும் உன்னைத் துன்புறுத்துவதில்லை, திருச்சபையில் உள்ள உனது சகோதர சகோதரிகள் உனக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்கள், தேவனை நேசிக்கும் உனது இருதயத்தைக் காண்பிக்க முடியுமா? இந்தச் சூழல்உன்னைச் சுத்திகரிக்க முடியுமா? சுத்திகரிப்பு மூலமாக மட்டுமே தேவனை நேசிக்கும் உனது இருதயத்தைக் காண்பிக்க முடியும். மேலும், உனது கருத்துக்களுடன் ஒத்துப்போகாத விஷயங்கள் மூலம்தான் நீ பரிபூரணமானவனாக முடியும். பல முரண்பாடான மற்றும் எதிர்மறையான விஷயங்களின் மூலமாக, அனைத்து வகையான சாத்தானின் வெளிப்பாடுகளையும்—அதன் செயல்பாடுகள், குற்றச்சாட்டுகள், தொந்தரவுகள் மற்றும் வஞ்சித்தல் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி, சாத்தானின் அருவருப்பான முகத்தை தேவன் உனக்குத் தெளிவாகக் காண்பிக்கிறார். இதன் மூலம் சாத்தானை வேறுபடுத்தி பார்ப்பதற்கான உனது திறனை நீ பரிபூரணமாக்குகிறாய், இதனால் சாத்தானை வெறுத்து அதனைக் கைவிடுகிறாய்.

தோல்வி, பலவீனம், நீ எதிர்மறையான எண்ணங்களைக்

கொண்டிருந்த காலங்கள் போன்ற பல்வேறு அனுபவங்கள் அனைத்தும் தேவனுடைய சோதனைகள் என்று கூறலாம். ஏனென்றால், சகலமுமே தேவனிடமிருந்து வருகின்றன, எல்லா விஷயங்களும் நிகழ்வுகளும் அவருடைய கரங்களில் உள்ளன. நீ தோல்வியுற்றாலும் சரி, நீ பலவீனமாக இருந்து தள்ளாடினாலும் சரி, இவை அனைத்தும் தேவனிடம் உள்ளன, அவருடைய பிடியில் உள்ளன. தேவனுடைய பார்வையில், இது உனக்கான சோதனையாகும், அதை நீ அடையாளம் காண முடியாவிட்டால், அது சோதனையாக மாறும். ஜனங்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டிய இரண்டு வகையான நிலைகள் உள்ளன: ஒன்று பரிசுத்த ஆவியானவரிடமிருந்து வருகிறது, மற்றொன்று பெரும்பாலும் சாத்தானிடமிருந்து வருவதாக இருக்கலாம். ஒன்று, பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னை ஒளிரச் செய்து, உன்னை நீ அறிந்துகொள்ளவும், உன்னை நீ வெறுக்கவும், உன்னைப் பற்றி நீ வருந்தவும், தேவன் மீது உண்மையான அன்பு கொள்ளவும், அவரை திருப்திப்படுத்தும்படி உனது இருதயத்தை அமைக்கவும் உன்னை அனுமதிக்கும் ஒரு நிலை. மற்றொன்று உன்னை நீயே அறிந்திருக்கிற ஒரு நிலை, ஆனால் நீ எதிர்மறையான எண்ணத்தை கொண்டிருப்பவன் மற்றும் பலவீனமானவன். இந்த நிலை தேவனுடைய சுத்திகரிப்பு என்றும் அது சாத்தானின் சோதனை என்றும் கூறலாம். இது உனக்கான தேவனுடைய இரட்சிப்பு என்பதை நீ உணர்ந்தால், நீ இப்போது அவருக்கு கடன்பட்டிருப்பதாக பெரிதும் உணர்ந்தால், இப்போதிலிருந்து நீ அவருக்கு அதனைத் திரும்பச் செலுத்த முயற்சி செய்தால், இனிமேல் நீ அத்தகைய ஒழுக்கக்கேடான நிலைக்கு ஆளாக மாட்டாய் என்றால், நீ அவருடைய வார்த்தைகளைப் புசித்துக் குடிப்பதில் உனது முயற்சியை மேற்கொண்டால், நீ எப்போதுமே உன்னைக் குறைவாகக் கருதுகிற, ஏங்குகிற இருதயத்தை நீ கொண்டிருந்தால், இதுதான் தேவனுடைய சோதனையாகும். துன்பப்படுதல் முடிந்ததும், நீ மீண்டும் முன்னேறினாலும், தேவன் உன்னை வழிநடத்துவார், ஒளிரச் செய்வார், அறிவொளியூட்டுவார் மற்

றும் உன்னைப் போஷிப்பார். ஆனால் நீ அதை அடையாளம் காணாமல் எதிர்மறையான எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்து, வெறு மனே, உன்னை நீயே நம்பிக்கையற்ற நிலையில் கைவிட்டுவிட் டது போன்று நீ நினைத்தால், சாத்தானின் சோதனையானது உன் மீது வந்திருக்கும். யோபு சோதனைகளுக்கு உட்பட்டபோது, தேவனும் சாத்தானும் ஒருவருக்கொருவர் பந்தயம் கட்டிக்கொண் டிருந்தார்கள், யோபுவைத் துன்புறுத்த தேவன் சாத்தானை அனு மதித்தார். தேவன் யோபுவைச் சோதித்தாலும், உண்மையில் சாத் தான்தான் யோபுமீது வந்தான். சாத்தானைப் பொறுத்தவரை, அதுதான் யோபுவை சோதித்தது, ஆனால் யோபு தேவனுடைய பக்கமாக இருந்தார். அப்படி இல்லாதிருந்தால், யோபு சோத னையில் விழுந்திருப்பார். ஜனங்கள் சோதனையில் விழுந்தவு டன், அவர்கள் ஆபத்தில் விழுகிறார்கள். சுத்திகரிப்புக்கு உட்ப டுத்தப்படுவது தேவனிடமிருந்து வந்த சோதனை என்று கூற லாம், ஆனால் நீ ஒரு நல்ல நிலையில் இல்லை என்றால், அது சாத்தானிடமிருந்து வரும் சோதனை என்றும் கூறலாம். நீ தரி சனத்தைப் பற்றிய தெளிவைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால், சாத்தான் உன் மீது குற்றம் சாட்டும், மேலும் தரிசனத்தைக் குறித்த அம்சத்தில் உன்னை தெளிவற்றதாகச் செய்யும். நீ அதை அறிவ தற்கு முன்பு, நீ சோதனையில் விழுவாய்.

நீ தேவனுடைய கிரியையை அனுபவிக்கவில்லை என்றால், நீ ஒருபோதும் பரிபூரணப்படுத்தப்பட முடியாது. உனது அனு பவத்தில், நீ அனைத்துக் காரியங்களையும் நீ அறிந்திருக்கவும் வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, கருத்துக்கள் மற்றும் அதிகப்படி யான நோக்கங்களை வளர்ப்பதற்கு என்னென்ன விஷயங்கள் உன்னை வழிநடத்துகின்றன, மேலும் இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க என்ன வகையான பொருத்தமான நடைமுறைகள் உன்னி டம் உள்ளன? தேவனுடைய கிரியையை உன்னால் அனுபவிக்க முடிந்தால், உன்னிடம் வளர்ச்சி இருக்கிறது என்று அர்த்தம். நீ பெலன் கொண்டவனாக மட்டுமே தோன்றினால், இது உண்மை யான வளர்ச்சி அல்ல, உன்னால் உறுதியாக நிற்க முடியாது.

உன்னால் தேவனுடைய கிரியையை அனுபவிக்க முடிந்தால் மட்டுமே, எந்த நேரத்திலும் எந்த இடத்திலும் நீ அதை அனுபவித்து சிந்திக்க முடியும். நீ மேய்ப்பர்களை விட்டு வெளியேறி, தேவனை விசுவாசித்து சுதந்திரமாக ஜீவித்து, தேவனுடைய உண்மையான கிரியைகளை உன்னால் காண முடிந்தால் மட்டுமே, தேவனுடைய சித்தம் நிறைவேறும். தற்போது, பெரும்பாலான ஜனங்களுக்கு எவ்வாறு அனுபவிக்க வேண்டும் என்று தெரியவில்லை, அவர்கள் ஒரு பிரச்சனையை எதிர்கொள்ளும்போது, அதை எவ்வாறு கையாளுவது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை; அவர்களால் தேவனுடைய கிரியைகளை அனுபவிக்க இயலாது, அவர்களால் ஆவிக்குரிய ஜீவிதத்தை ஜீவிக்க முடியாது. நீ தேவனுடைய வார்த்தைகளைக் கைக்கொண்டு உனது நடைமுறை ஜீவிதத்திற்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும்.

சில நேரங்களில் தேவன் உனக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட வகை உணர்வைத் தருகிறார். இந்த உணர்வு, நீ உனது உள்ளார்ந்த இன்பத்தை இழக்கவும், தேவனுடைய பிரசன்னத்தை இழக்கவும் காரணமாகிறது. அதாவது, நீ அந்தகாரத்தில் மூழ்கிவிடுகிறாய். இது ஒரு வகையான சுத்திகரிப்பாகும். எதையும் நீ செய்யும்போதெல்லாம், அது எப்போதும் உனது திட்டத்தின்படி நடக்காமல் தவறாகப் போகும் அல்லது நீ அதில் மேற்கொண்டு முன்னேற முடியாமல் போகும். இது தேவனுடைய சிட்சையாகும். சில சமயங்களில், நீ தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாத மற்றும் கலகத்தனமான ஒன்றைச் செய்யும்போது, அது வேறு யாருக்கும் தெரியாமல் போகலாம்—ஆனால் தேவனுக்கு அது தெரிந்திருக்கும். அவர் உன்னை விட்டுவிடமாட்டார், அவர் உன்னை சிட்சிப்பார். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை மிகவும் விரிவானது. ஜனங்களின் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் செயலையும், அவர்களின் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையையும் நகர்வையும், அவர்களின் ஒவ்வொரு சிந்தனையையும் யோசனையையும் அவர் மிகவும் கவனமாகக் கண்காணிக்கிறார். இதனால் ஜனங்கள் இந்த விஷயங்களைப் பற்றிய உள் விழிப்புணர்வை அடைய முடியும். நீ ஒரு

முறை ஏதாவது செய்கிறாய், அது நீ திட்டமிட்டபடி நடக்காமல் தவறாகப் போகிறது, நீ மீண்டும் ஏதாவது செய்கிறாய், அது மேலும் தவறாகப் போகிறது, படிப்படியாக நீ பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் புரிந்துகொள்வாய். பல முறை சிட்சிக்கப்படுவதன் மூலம், தேவனுடைய சித்தத்திற்கு ஏற்ப என்ன செய்ய வேண்டும், அவருடைய சித்தத்திற்கு ஏற்ப எது இல்லை என்பதை நீ அறிவாய். இறுதியில், பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழிகாட்டுதலுக்கான துல்லியமான பதில்கள் உனக்குள் இருக்கும். சில நேரங்களில், நீ கலகக்காரனாக இருப்பாய், மேலும் நீ தேவனால் உனக்குள்ளிருந்து கண்டிக்கப்படுவாய். இவை அனைத்தும் தேவனுடைய சிட்சையில் இருந்து வருகின்றன. தேவனுடைய வார்த்தையை நீ பொக்கிஷமாகக் கொள்ளாமல், அவருடைய கிரியையை நீ முக்கியமற்றதாகக் கருதினால், அவர் உன்னைப் புறந்தள்ளிவிடுவார். தேவனுடைய வார்த்தைகளை நீ எவ்வளவு தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்கிறாயோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவர் உனக்கு அறிவொளியூட்டுவார். இப்போது, திருச்சபையில் குழம்பிய மற்றும் குழப்பமடைந்த விசுவாசத்தைக் கொண்டுள்ள சிலர் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் நிறைய பொருத்தமற்ற காரியங்களைச் செய்கிறார்கள், ஒழுக்கமின்றி செயல்படுகிறார்கள். எனவே, பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை அவர்களில் தெளிவாகக் காண முடிவதில்லை. சிலர் பணம் சம்பாதிப்பதற்காக, சிட்சிக்கப்படுவதை கைவிட்டு, ஒரு தொழிலை நடத்த வெளியே செல்வதற்காக தங்களது கடமைகளையும் விட்டுவிடுகிறார்கள்; அத்தகைய நபர் மேலும் அதிகமான ஆபத்தில் இருக்கிறார். தற்போது அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை தங்களுக்குள் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல், எதிர்காலத்திலும் அவர்கள் பரிபூரணமடைவது கடினமாக இருக்கும். தங்களுக்குள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையையும் தேவனுடைய சிட்சையையும் காண முடியாத பலர் உள்ளனர். அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தைப் பற்றி தெளிவற்றவர்களாக இருப்பவர்கள் மற்றும் அவருடைய கிரியையை அறியாதவர்கள் ஆவர். சுத்திகரிப்புக

ளுக்கு மத்தியில் நிலையாக இருக்கக்கூடியவர்கள், தேவன் என்ன செய்தாலும் அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள், குறைந்தபட்சம் வெளி யேறாதவர்கள் அல்லது பேதுரு அடைந்தவற்றில் 0.1 சதவீதத்தை அடைந்தவர்கள்கூட நன்றாகவே இருக்கிறார்கள், ஆனால் தேவன் அவர்களைப் பயன்படுத்துகிறதைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்கு எந்த மதிப்பும் இல்லை. பலர் விஷயங்களை விரைவாக புரிந் துகொள்கிறார்கள், தேவன்மீது உண்மையான அன்பு வைத்தி ருக்கிறார்கள், பேதுருவின் நிலையையும் மிஞ்சக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். தேவன் அவர்கள் மீது பரிபூரணத்தின் கிரியை யைச் செய்கிறார். அத்தகையவர்களுக்கு சிட்சையும் அறிவொ ளியும் கிடைக்கும், தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இணங்காத ஒன்றை அவர்கள் கொண்டிருந்தால், அவர்கள் அதனை உடனடியாகத் தூக்கி எறியலாம். அத்தகையவர்கள் தங்கம், வெள்ளி மற்றும் விலைமதிப்பற்ற கற்கள் போன்றவர்கள்—அவர்களின் மதிப்பு மிகவும் அதிகம்! தேவன் பல வகையான கிரியைகளைச் செய் திருக்கிறார். ஆனால் நீ இன்னும் மணல் அல்லது கல் போன்ற வன் என்றால், நீ பயனற்றவனாவாய்!

சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் தேசத்தில் தேவனுடைய கிரியை அற்புதமானதாகவும் புரிந்துகொள்ள முடியாததாகவும் இருக்கிறது. அவர் ஒரு ஜனக்கூட்டத்தை பரிபூரணமாக்குவார், வேறு சிலரை அழிப்பார். ஏனென்றால், திருச்சபையில் எல்லா வகையான ஜனங்களும் இருக்கிறார்கள். சத்தியத்தை நேசிப்ப வர்களும், நேசிக்காதவர்களும் இருக்கிறார்கள்; தேவனுடைய கிரியையை அனுபவிப்பவர்களும், அனுபவிக்காதவர்களும் இருக்கிறார்கள்; தங்களது கடமையைச் செய்பவர்களும், செய் யாதவர்களும் இருக்கிறார்கள்; தேவனுக்காக சாட்சி கொடுப் பவர்களும், சாட்சி கொடுக்காதவர்களும் இருக்கிறார்கள்—அவர் களில் ஒரு பகுதியினர் அவிசுவாசிகளும் பொல்லாதவர்களுமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிச்சயமாக அழிக்கப்படுவார்கள். தேவ னுடைய கிரியையை நீ தெளிவாக அறியாவிட்டால், நீ எதிர் மறையானவனாக இருப்பாய்; ஏனென்றால், தேவனுடைய கிரி

யையை குறைந்த ஜனக்கூட்டத்தில் மட்டுமே காண முடியும். இந்த நேரத்தில், யார் தேவனை உண்மையாக நேசிக்கிறார்கள், யார் நேசிக்கவில்லை என்பது தெளிவாகிவிடும். தேவனை உண் மையாக நேசிப்பவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை கொண்டிருப்பார்கள், அதே நேரத்தில் அவரை உண்மையாக நேசிக்காதவர்கள் அவருடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு நிலையி லும் வெளிப்படுவார்கள். அவர்கள் அழிக்கப்படும் பொருட்களாக மாறுவார்கள். இந்த ஜனங்கள் ஜெயங்கொள்ளப்படும் கிரியை யின் போது வெளிப்படுத்தப்படுவார்கள், மேலும் அவர்கள் பரி பூரணப்படுத்தப்படுவதற்கு எந்தத் தகுதியும் இல்லாதவர்கள். பரி பூரணப்படுத்தப்பட்டவர்கள் தேவனால் முழுமையாக ஆதாயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேதுருவைப் போலவே தேவனை நேசிக்க தகுதியானவர்கள். ஜெயங்கொள்ளப்பட்டவர் கள் இயல்பான அன்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் செயலற்ற அன்பை மட்டுமே அவர்கள் கொண்டுள்ளார்கள். மேலும், அவர்கள் தேவனை நேசிக்க கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள். நடைமுறை அனுபவத்தின் மூலம் அடையப்பட்ட புரிதலின் மூலம் இயல்பான அன்பு உருவாகிறது. இந்த அன்பு ஒரு மனிதனின் இருதயத்தை ஆக்கிரமித்து, அவர்களைத் தானாக முன்வந்து தேவனுக்கு அர்ப்பணிக்க வைக்கிறது; தேவனுடைய வார்த்தை கள் அவர்களின் அஸ்திபாரமாக மாறும். மேலும், அவர்களால் தேவனுக்காகத் துன்பப்பட முடிகிறது. நிச்சயமாக, இவை தேவ னால் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்ட ஒருவன் கொண்டிருப்பதாகும். நீ ஜெயங்கொள்ளப்படுகிறதை நாடினால் மட்டுமே, நீ தேவனுக் காகச் சாட்சி பகர முடியாது; ஜனங்களை ஜெயங்கொள்வதன் மூலம் மட்டுமே தேவன் தமது இரட்சிப்பின் இலக்கை அடைந் தால், ஊழியம் செய்கிறவர்கள் எடுத்து வைக்கும் அடி அந்தக் கிரியையை நிறைவடையச் செய்யும். இருப்பினும், ஜனங்களை ஜெயங்கொள்வது தேவனுடைய இறுதியான இலக்கு அல்ல, அது ஜனங்களைப் பரிபூரணப்படுத்துகிறதே ஆகும். ஆகவே, இந்த நிலை ஜெயத்தின் கிரியை என்று சொல்வதை விட, அது

பரிபூரணப்படுத்துதல் மற்றும் அழித்தல் ஆகியவற்றின் கிரியை என்று கூறலாம். சிலர் முழுமையாக ஜெயங்கொள்ளப்படவில்லை, அவர்களை ஜெயங்கொள்ளும் போக்கில், ஒரு ஜனக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பரிபூரணப்படுத்தப்படுவார்கள். இந்த இரண்டு கிரியைகளும் ஒரே நேரத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ் வளவு நீண்ட காலக் கிரியை முழுவதும்கூட ஜனங்கள் புறப் பட்டுச் செல்லவில்லை. மேலும், இது ஜெயங்கொள்ளுதலின் இலக்கு அடையப்பட்டுள்ளது என்பதைக் காண்பிக்கிறது—இதுவே ஜெயங்கொள்ளப்படுவது குறித்த உண்மையாகும். சுத்திகரிப்பு கள் ஜெயங்கொள்ளப்படுவதற்காக அல்ல, மாறாக பரிபூரணப் படுத்தப்படுவதற்காகவே ஆகும். சுத்திகரிப்பு இல்லாமல், ஜனங் களைப் பரிபூரணப்படுத்த முடியாது. எனவே, சுத்திகரிப்புகள் உண்மையிலேயே மதிப்புமிக்கவை! இன்று ஒரு ஜனக்கூடடத் தைச் சேர்ந்தவர்கள் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்டு ஆதாயம் செய்யப் படுகிறார்கள். முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட பத்து ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தும் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்டவர்களை இலக்காகக் கொண் டவை. பூமியில் தங்களது அடையாளத்தினை மாற்றுவதை மட் டுமே நோக்கமாக கொண்டுள்ளதென்பது பரிபூரணப்படுத்தப் பட்டவர்களை இலக்காகக் கொண்டுள்ளது. பரிபூரணப்படுத்தப் படாதவர்கள் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களைப் பெற தகுதி யற்றவர்கள் ஆவர்.

வேதனைமிகுந்த உபத்திரவங்களை அனுபவிப்பதன் மூலம் மட்டுமே தேவனின் அன்பை உன்னால் அறிந்துகொள்ள முடியும்

தேவனை இன்று நீ எவ்வளவு நேசிக்கிறாய்? தேவன் உன் னிடத்தில் செய்த எல்லாவற்றைப் பற்றியும் நீ எவ்வளவு அறிந் திருக்கிறாய்? இவையெல்லாம்தான் நீ கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களாகும். தேவன் பூமிக்கு வரும்போது, அவர் மனுஷனில்

செய்த விஷயங்கள் மற்றும் மனுஷனைப் பார்க்க அனுமதித்த விஷயங்கள் அனைத்தும் மனுஷன் அவரை நேசிப்பான், அவரை உண்மையாக அறிந்துகொள்வான் என்பதற்காகவே செய்யப்பட்டன. மனுஷன் தேவனுக்காகத் துன்பப்பட்டு, அவனால் இது வரை வர முடிந்திருக்கிறது என்பதற்கு, ஒரு வகையில், தேவனின் அன்பு காரணமாகவும், மற்றொரு வகையில் தேவனின் இரட்சிப்பு காரணமாகவும் இருக்கின்றன; மேலும், இதற்கு நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் தேவன் மனுஷனில் மேற்கொண்ட சிட்சைக்கான கிரியை ஆகியவையும் காரணங்களாக இருக்கின்றன. நீங்கள் தேவனின் நியாயத்தீர்ப்பு, சிட்சை மற்றும் உபத்திரவங்கள் ஆகியவற்றைச் சந்திக்காமல் இருந்திருந்தால், தேவன் உங்களைத் துன்பப்படுத்தியிருக்கவில்லை என்றால், நீங்கள் உண்மையிலேயே தேவனை நேசிப்பதில்லை என்பதுதான் உண்மையாக இருக்கும். மனுஷனில் தேவனின் கிரியை எவ்வளவு அதிகமாக உள்ளதோ மற்றும் மனுஷன் துன்பப்படுவது எவ்வளவு அதிகமாக உள்ளதோ, தேவனின் கிரியை எவ்வளவு அர்த்தமுள்ளது என்பதும் அவ்வளவு தெளிவாகத் தெரிகிறது, மேலும் மனுஷனின் இருதயத்தால் தேவனை அவ்வளவு அதிகமாக உண்மையாக நேசிக்கவும் முடிகிறது. தேவனை நேசிப்பது எப்படி என்பதை நீ எவ்வாறு கற்றுக்கொள்கிறாய்? தேவன் மனுஷனுக்கு அளித்தவை அனைத்தும் கிருபை, அன்பு மற்றும் இரக்கம் ஆகியவையாக இருந்து, கடும்வேதனை மற்றும் சுத்திகரிப்பு ஆகியவையும், வேதனைமிகுந்த உபத்திரவங்களும் இல்லாமல் இருந்தால், தேவனை உண்மையாக நேசிக்கும் ஒரு நிலையை உன்னால் அடைய முடியுமா? ஒருபுறம், தேவன் தரும் சோதனைகளின் போது மனுஷன் அவனது குறைபாடுகளை அறிந்துகொள்வதோடு, அவன் அற்பமானவனாகவும், இழிவானவனாகவும், தாழ்ந்தவனாகவும் இருப்பதைக் காண்கிறான், தன்னிடம் எதுவுமே இல்லை, தான் ஒன்றுமேயில்லை என்பதையும் உணர்கிறான்; மறுபுறம், அவனது உபத்திரவங்களின் போது தேவன் மனுஷனுக்கு வெவ்வேறு சூழல்களை உருவாக்குகிறார், அவை தேவனின்

சௌந்தரியத்தை மனுஷனை அதிகமாக அனுபவிக்க வைக்கிறது. வேதனையானது மிகப் பெரிதாகவும், சில சமயங்களில் தீர்க்கமுடியாததாகவும் இருந்தாலும், அதை அனுபவித்ததனால் அது கடுமையான துக்க நிலையை எட்டினாலும், தன்னுள் தேவன் எவ்வளவு அழகாகக் கிரியை செய்கிறார் என்பதை மனுஷன் காண்கிறான், இந்த அஸ்திபாரத்தில்தான் மனுஷனுக்கு தேவன்மீது உண்மையான அன்பு பிறக்கிறது. தேவனின் கிருபையுடனும், அன்புடனும், இரக்கத்துடனும் மட்டுமே, தன்னை உண்மையாக அறிந்துகொள்ள முடியாது என்பதை மனுஷன் காண்கிறான், மேலும் மனுஷனின் சாராம்சத்தையும் அவனால் அறிந்துகொள்ள முடியாது. தேவனின் சுத்திகரிப்பு மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு ஆகிய இரண்டின் மூலமாகவும், மேலும் சுத்திகரிப்பு செயல்பாட்டின் போதும் மட்டுமே, மனுஷன் தனது குறைபாடுகளை அறிந்துகொள்ளவும், மேலும் தன்னிடம் எதுவும் இல்லை என்பதையும் அறிந்துகொள்ள முடியும். ஆகவே, தேவன் மீதான மனுஷனின் அன்பானது தேவனின் சுத்திகரிப்பு மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு என்னும் அஸ்திபாரத்தின் மீது கட்டப்படுகிறது. நீ தேவனின் கிருபையை மட்டுமே அனுபவித்து, அமைதியான குடும்ப வாழ்க்கை அல்லது பொருள் ஆசீர்வாதங்களைக் கொண்டிருந்து, நீ தேவனைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால், தேவன் மீதான உனது விசுவாசத்தை வெற்றிகரமானதாகக் கருத முடியாது. தேவன் ஏற்கனவே மாம்சத்தில் ஒரு கட்ட கிருபையின் கிரியையை மேற்கொண்டுள்ளார், ஏற்கனவே மனுஷனுக்குப் பொருள் ஆசீர்வாதங்களையும் வழங்கியுள்ளார், ஆனால் மனுஷனைக் கிருபை, அன்பு மற்றும் இரக்கம் ஆகியவற்றால் மட்டுமே பரிபூரணமாக்க முடியாது. மனுஷனின் அனுபவங்களில், அவன் தேவனின் சிறிதளவு அன்பை எதிர்கொள்கிறான், தேவனின் அன்பையும் இரக்கத்தையும் காண்கிறான், ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அவற்றை அனுபவித்திருப்பதால், தேவனின் கிருபை அவருடைய அன்பு மற்றும் இரக்கம் ஆகியவற்றால் மனுஷனை பரிபூரணமாக்க இயலாது என்பதையும், அவற்றால் மனுஷனுக்

குள் எது சீர்கெட்டிருக்கிறது என்பதை வெளிப்படுத்த முடியாது என்பதையும், அவற்றால் மனுஷனை அவனது சீர்கெட்ட மன நிலையிலிருந்து விரட்டவோ, அல்லது அவனது அன்பையும் விசுவாசத்தையும் பரிபூரணமாக்கவோ இயலாது என்பதையும் அவன் காண்கிறான். தேவனுடைய கிருபைக்கான கிரியையானது ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தின் கிரியையாகத்தான் இருக்கிறது, மேலும் தேவனை அறிந்து கொள்வதற்காக மனுஷன் தேவனின் கிருபையை அனுபவிப்பதை சார்ந்திருக்க முடியாது.

மனுஷனை தேவன் பரிபூரணமாக்குவது எவ்வாறாக நிறைவேற்றப்படுகிறது? இது அவருடைய நீதியுள்ள மனநிலையின் மூலம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. தேவனின் மனநிலையானது முதன்மையாக நீதியும், கடுங்கோபமும், மகத்துவமும், நியாயத்தீர்ப்பும், சாபமும் கொண்டது, மேலும் அவர் மனுஷனை முதன்மையாக அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம் பரிபூரணமாக்குகிறார். சிலர் புரிந்துகொள்ளாமல், ஏன் தேவனால் நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் சாபத்தின் மூலம் மட்டுமே மனுஷனைப் பரிபூரணமாக்க முடிகிறது என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள், "தேவன் மனுஷனை சபிப்பதாக இருந்தால், மனுஷன் இறந்துபோக மாட்டானா? தேவன் மனுஷனை நியாயந்தீர்ப்பதாக இருந்தால், மனுஷன் கண்டிக்கப்படமாட்டானா? பின்னர் எப்படி அவன் இன்னும் பரிபூரணமாக்கப்பட முடியும்?" என்கிறார்கள். தேவனின் கிரியையை அறியாத ஜனங்களின் வார்த்தைகள் அப்படியாக இருக்கின்றன. தேவன் மனுஷனின் கீழ்ப்படியாமையைத்தான் சபிக்கிறார், அவர் மனுஷனின் பாவங்களைத்தான் நியாயந்தீர்க்கிறார். அவர் கடுமையாக இரக்கமின்றி பேசினாலும், மனுஷனுக்குள் உள்ள அனைத்தையும் அவர் வெளிப்படுத்துகிறார், மனுஷனுக்குள் இருக்கும் பிரத்தியேகமானவற்றை இந்தக் கடுமையான வார்த்தைகளின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார், ஆனாலும் அத்தகைய நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம், அவர் மாம்சத்தின் சாராம்சத்தைப் பற்றிய ஆழமான அறிவை மனுஷனுக்கு அளிக்கிறார், இதனால் தேவன் முன்பாக மனுஷன் கீழ்ப்படிகிறான். மனுஷனின் மாம்சமானது

பாவத்தாலும் சாத்தானாலும் ஆனது, அது கீழ்ப்படியாதது, அது தேவனுடைய சிட்சைக்கான பொருளாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே, மனுஷன் தன்னைத் தெரிந்துகொள்ள அனுமதிக்க, தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் வார்த்தைகள் அவனுக்கு நேரிட வேண்டும், மேலும் எல்லா வகையான சுத்திகரிப்புகளையும் பயன்படுத்த வேண்டும்; அப்போதுதான் தேவனின் கிரியையானது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

தேவன் பேசிய வார்த்தைகளின் மூலம் அவர் ஏற்கனவே மனுஷனின் மாம்சத்தைக் கண்டித்துள்ளார் என்பதைக் காணலாம். அப்படியானால், இந்த வார்த்தைகள் சபிக்கும் வார்த்தைகள் இல்லையா? தேவன் பேசும் வார்த்தைகள் மனுஷனின் உண்மையான சுபாவங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன, அத்தகைய வெளிப்பாட்டின் மூலம் அவன் நியாயந்தீர்க்கப்படுகிறான், மேலும் அவனால் தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற இயலாது என்பதை அவன் காணும்போது, தனக்குள் அவன் துக்கத்தையும் வருத்தத்தையும் உணர்கிறான், அவன் தேவனுக்குக் கடன்பட்டிருப்பதாகவும், தேவனுடைய சித்தத்தை அடைய முடியாது என்றும் உணர்கிறான். பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னை உள்ளிருந்து ஒழுங்குபடுத்தும் காலங்களும் உள்ளன, இந்த ஒழுங்குபடுத்துதல் தேவனின் நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து வருகிறது; தேவன் உன்னை நிந்தித்து, அவரது முகத்தை உன்னிடமிருந்து மறைக்கும் காலம், அவர் உனக்கு செவிசாய்க்காமல், உன்னுள் கிரியை செய்யும் காலம், உன்னை சுத்திகரிப்பதற்காக உன்னை சத்தமில்லாமல் சிட்சிக்கும் காலம் ஆகிய காலங்களும் இருக்கின்றன. மனுஷனில் தேவனின் கிரியையானது முதன்மையாக அவருடைய நீதியான மனநிலையைத் தெளிவுபடுத்துவதற்காகவே செய்யப்படுகிறது. மனுஷன் இறுதியில் தேவனுக்கு என்ன சாட்சியம் அளிக்கிறான்? தேவன் நீதியுள்ள தேவன் என்று மனுஷன் சாட்சிக் கொடுக்கிறான், அவருடைய மனநிலை நீதியும், கடுங்கோபமும், சிட்சையும், நியாயத்தீர்ப்பும் கொண்டதாக சாட்சிக் கொடுக்கிறான்; தேவனின் நீதியான மனநிலைக்கு மனுஷன் சாட்சிக் கொடுக்கிறான். மனு

ஷனைப் பரிபூரணமாக்க தேவன் தமது நியாயத்தீர்ப்பைப் பயன்படுத்துகிறார், அவர் மனுஷனை நேசித்திருக்கிறார், மனுஷனை இரட்சித்திருக்கிறார்—ஆனால் அவருடைய அன்புக்குள் எவ்வளவு விஷயங்கள் இருக்கின்றன? நியாயத்தீர்ப்பு, மகத்துவம், கடுங்கோபம் மற்றும் சாபம் ஆகியவை இருக்கின்றன. கடந்த காலத்தில் தேவன் மனுஷனை சபித்த போதிலும், அவர் மனுஷனைப் பாதாளக்குழிக்குள் முழுமையாகத் தள்ளிடவில்லை, ஆனால் மனுஷனின் விசுவாசத்தைச் சுத்திகரிக்க அவ்வழியைப் பயன்படுத்தினார்; அவர் மனுஷனைக் கொல்லவில்லை, ஆனால் மனுஷனைப் பரிபூரணமாக்குவதற்காகவே செயல்பட்டார். மாம்சத்தின் சாராம்சம் சாத்தானிடமிருந்து வந்தது—தேவன் அதைச் சரியாகச் சொன்னார்—ஆனால் தேவனால் மேற்கொள்ளப்பட்ட உண்மைகள் அவருடைய வார்த்தைகளின்படி முடிக்கப்படவில்லை. நீ அவரை நேசிப்பதற்காகவும், நீ மாம்சத்தின் சாராம்சத்தை அறிந்து கொள்வதற்காகவும் அவர் உன்னைச் சபிக்கிறார்; நீ விழித்துக் கொள்ளவும், உனக்குள் இருக்கும் குறைபாடுகளை நீ அறிந்துகொள்ள மற்றும் மனுஷனின் முழு தகுதியற்ற தன்மையை அறிய உன்னை அனுமதிக்கவும் அவர் உன்னை சிட்சிக்கிறார். ஆகவே, தேவனின் சாபங்கள், அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பு, அவருடைய மகத்துவம் மற்றும் கடுங்கோபம்—இவை அனைத்தும் மனுஷனைப் பரிபூரணமாக்குவதற்காகத்தான். இன்று தேவன் செய்கிற எல்லாவற்றையும், அவர் உனக்குள் தெளிவுபடுத்தும் நீதியான மனநிலையும்—இவை அனைத்தும் மனுஷனைப் பரிபூரணமாக்குவதற்காகத்தான். இதுவே தேவனின் அன்பு.

மனுஷனின் பாரம்பரியக் கருத்துக்களில், தேவனின் அன்பு என்பது அவருடைய கிருபை, இரக்கம் மற்றும் மனுஷனின் பலவீனத்திற்கான அனுதாபம் ஆகியவைதான் என்று அவன் விசுவாசிகிறான். இந்த விஷயங்களும் தேவனின் அன்புதான் என்றாலும், இவை ஒருதலைப்பட்சமானவை, மேலும் தேவன் மனுஷனைப் பரிபூரணமாக்குவதற்கான முதன்மை வழிமுறையாக இது இருப்பதில்லை. சிலர் உடல்நலக்குறைவு காரணமாக

தேவனை விசுவாசிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். இந்த உடல்நலக் குறைவானதுதான் உனக்கான தேவனின் கிருபை; அது இல்லாமல், நீ தேவனை விசுவாசிக்க மாட்டாய், நீ தேவனை விசுவாசிக்கவில்லை என்றால் நீ இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்க மாட்டாய்—ஆகவே இந்தக் கிருபை கூட தேவனின் அன்புதான். இயேசுவை விசுவாசித்த காலத்தில், ஜனங்கள் தேவனுக்குப் பிடிக்காததைச் செய்தார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் சத்தியத்தைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை, ஆனாலும் தேவனிடம் அன்பும் இரக்கமும் இருக்கிறது, மேலும் அவர் மனுஷனை இவ்வளவு தூரம் கொண்டு வந்திருக்கிறார். மனுஷனுக்கு எதுவும் புரியவில்லை என்றாலும், மனுஷன் தம்மைப் பின்பற்ற தேவன் அனுமதிக்கிறார், மேலும், அவர் இன்றைய நாள் வரை மனுஷனை வழிநடத்தியிருக்கிறார். இது தேவனின் அன்பு இல்லையா? தேவனின் மனநிலையில் வெளிப்படும் விஷயங்களே தேவனின் அன்பாகும்—இது முற்றிலும் சரியானது! திருச்சபைக் கட்டிடம் அதன் முடிவடையும் நிலையை எட்டியபோது, தேவன் ஊழியம் செய்பவர்களின் கிரியைகளைச் செய்து, மனுஷனைப் பாதாளக்குழிக்குள் தள்ளினார். ஊழியம் செய்பவர்களின் காலத்தின் வார்த்தைகள் அனைத்தும் சாபங்களாக இருந்தன: உனது மாம்சத்தின் சாபங்கள், உனது சீர்கெட்ட சாத்தானுக்குரிய மனநிலையின் சாபங்கள் மற்றும் தேவனின் சித்தத்தை நிறைவேற்றாத உனது விஷயங்களின் சாபங்கள் ஆகியவைதான் அந்த சாபங்கள். அந்தக் கட்டத்தில் தேவன் செய்த கிரியைகள் மகத்துவம் மிக்கதாக வெளிப்பட்டன, அதன்பிறகு தேவன் சிட்சைக்கான கிரியையை மேற்கொண்டார், மேலும் மரண உபத்திரவமும் வந்தது. அத்தகைய கிரியையில், மனுஷன் தேவனின் கோபத்தையும், மகத்துவத்தையும், நியாயத்தீர்ப்பையும், ஆக்கினைத்தீர்ப்பையும் கண்டான், மேலும் தேவனின் கிருபையையும், அவருடைய அன்பையும், இரக்கத்தையும் அவன் கண்டான். தேவன் செய்த அனைத்தும், மற்றும் அவருடைய மனநிலையாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட அனைத்தும், மனுஷன் மீதான தேவனின் அன்பாக மட்டுமே

இருந்தது. தேவன் செய்த அனைத்தும் மனுஷனின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தன. மனுஷனைப் பரிபூரணமாக்குவதற்காகவே அவர் அதைச் செய்தார், மேலும் அவர் மனுஷனின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப அவனுக்கு வழங்கினார். தேவன் இதைச் செய்திராவிட்டால், மனுஷனால் தேவனுக்கு முன்பாக வர முடிந்திருக்காது, மேலும் தேவனின் உண்மையான முகத்தை அறிய வழி இருந்திருக்காது. மனுஷன் முதன்முதலில் தேவனை நம்பத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இன்று வரை, மனுஷனின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப தேவன் படிப்படியாக மனுஷனுக்கு வழங்கியிருக்கிறார், இதனால், தனக்குள் மனுஷன் படிப்படியாக அவரை அறிந்துகொண்டான். இன்றைய நாளுக்கு வந்திருப்பதால் மட்டுமே தேவனின் நியாயத்தீர்ப்பு எவ்வளவு அற்புதமானது என்பதை மனுஷன் உணருகிறான். சிருஷ்டிபின் காலத்திலிருந்து இன்று வரை சபிக்கும் கிரியையின் முதல் நிகழ்வுதான் ஊழியம் செய்பவர்களின் கிரியையின் படியாக இருந்தது. மனுஷன் பாதாளக்குழிக்குள் போக சபிக்கப்பட்டான். தேவன் அதைச் செய்திருக்கவில்லை என்றால், இன்று மனுஷனுக்கு தேவனைப் பற்றிய உண்மையான அறிவு இருந்திருக்காது; தேவனுடைய சாபத்தின் மூலம்தான் மனுஷன் அதிகாரப்பூர்வமாக அவரது மனநிலையை எதிர்கொண்டான். ஊழியம் செய்பவர்களின் உபத்திரவம் மூலம் மனுஷன் வெளிப்பட்டான். அவனது விசுவாசம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது என்றும், அவனது வளர்ச்சி மிகச் சிறியது என்றும், தேவனின் சித்தத்தை அவனால் நிறைவேற்ற இயலாது என்றும், எல்லா நேரங்களிலும் தேவனைத் திருப்திப்படுத்துவதாக அவன் கூறியது வெறும் வார்த்தைகளைத் தவிர வேறில்லை என்றும் அவர் கண்டார். ஊழியம் செய்பவர்களின் கிரியையின் படியில் தேவன் மனுஷனை சபித்த போதிலும், இப்போது திரும்பிப் பார்க்கும்போது, தேவனுடைய கிரியையின் அந்தப் படியானது அற்புதமானதாக இருக்கிறது: இது மனுஷனுக்கு ஒரு சிறந்த திருப்புமுனையைக் கொண்டு வந்தது, மேலும் அவனது ஜீவித மனநிலையில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தியது. ஊழியம் செய்பவர்களின்

காலத்திற்கு முன்பு, மனுஷன் ஜீவிதத்தைப் பின்தொடர்வது என்றால் என்ன, தேவனை விசுவாசிப்பது என்றால் என்ன, அல்லது தேவனுடைய கிரியையின் ஞானம் ஆகியவற்றைப் பற்றி எதுவும் புரிந்துகொள்ளவில்லை, மேலும் தேவனின் கிரியை யானது மனுஷனைச் சோதிக்க முடியும் என்பதையும் அவன் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஊழியம் செய்பவர்களின் காலம் முதல் இன்று வரை, தேவனின் கிரியை எவ்வளவு அதிசயமா னது என்பதை மனுஷன் கண்டுவருகிறான்—இது மனுஷனால் புரிந்துகொள்ள முடியாதது. மனுஷன் தனது மூளையைப் பயன் படுத்தி அதன்மூலம் தேவன் எவ்வாறு செயல்படுகிறார் என்ப தைக் கற்பனை செய்ய முடிவதில்லை, மேலும் தனது வளர்ச்சி எவ்வளவு சிறியது என்பதையும், தான் அதிகம் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பதையும் அவன் காண்கிறான். தேவன் மனுஷனை சபித் தபோது, அது ஒரு விளைவை அடைவதற்காகவே செய்யப்பட் டது, அவர் மனுஷனைக் கொல்லவில்லை. அவர் மனுஷனை சபித்த போதிலும், அவர் வார்த்தைகளால் தான் அவ்வாறு செய்தார், அவருடைய சாபங்கள் உண்மையில் மனுஷனுக்கு ஏற்படவில்லை, ஏனென்றால் தேவன் மனுஷனின் கீழ்ப்படியா மையைத்தான் சபித்திருக்கிறார், ஆகவே மனுஷனைப் பரிபூர ணமாக்குவதற்கும் அவருடைய சாபங்களின் வார்த்தைகள் பேசப் பட்டன. தேவன் மனுஷனை நியாயந்தீர்த்தாலும் சபித்தாலும், இரண்டுமே மனுஷனைப் பரிபூரணமாக்குகின்றன: இவை இரண் டும் மனுஷனுக்குள் தூய்மையற்றதைப் பரிபூரணமாக்கவே செய் யப்படுகின்றன. இதன் மூலம் மனுஷன் சுத்திகரிக்கப்படுகிறான், மேலும் மனுஷனுக்குள் இல்லாத விஷயங்கள் அவருடைய வார்த் தைகள் மற்றும் கிரியையின் மூலம் பரிபூரணமாக்கப்படுகின்றன. கடுமையான வார்த்தைகள் அல்லது நியாயத்தீர்ப்பு அல்லது சிட்சை என எதுவாக இருந்தாலும், தேவனுடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு படியும் மனுஷனைப் பரிபூரணமாக்குகிறது, மேலும் அது முற்றிலும் பொருத்தமானதாக இருக்கிறது. யுகங்கள் முழுவ தும் தேவன் இதுபோன்ற கிரியையைச் செய்ததில்லை; இன்று,

நீங்கள் அவருடைய ஞானத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அவர் உங்களுக்குள் கிரியை செய்கிறார். உங்களுக் குள் சில வேதனைகளை நீங்கள் அனுபவித்திருந்தாலும், உங்கள் இருதயங்கள் உறுதியும் சமாதானமும் அடைகின்றன; தேவனு டைய இந்தக் கட்ட கிரியையை உங்களால் அனுபவிக்க முடிகி றது என்பது உங்களது ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறது. எதிர்காலத் தில் நீங்கள் எதை ஆதாயமாக்கிக்கொள்ள முடியும் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல் பார்த்தால், இன்று தேவனின் கிரியையில் நீங்கள் காண்பது அன்பு மட்டுமாகத்தான் இருக்கிறது. தேவனின் நியாயத்தீர்ப்பையும் சுத்திகரிப்பையும் மனுஷன் அனுபவிக்கா விட்டால், அவனுடைய செயல்களும் ஆர்வமும் எப்போதும் மேற்பரப்பு மட்டத்திலேயே இருக்கும், மேலும் அவனது மன நிலையும் எப்போதும் மாறாமல் இருக்கும். இது தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட்டதாக கருதப்படுகிறதா? இன்று, ஆணவ மும் அகந்தையும் நிறைந்த மனுஷனுக்குள் இன்னும் நிறைய விஷயங்கள் இருந்தாலும், மனுஷனின் மனநிலை முன்பை விட மிகவும் நிலையானதாக இருக்கிறது. தேவன் உன்னிடத்தில் செய் யும் விஷயங்கள் உன்னை இரட்சிப்பதற்காகச் செய்யப்படுகின் றன, மேலும் அந்த நேரத்தில் நீ சிறிது வலியை உணர்ந்தாலும், உனது மனநிலையில் மாற்றம் ஏற்படும் நாள் வரும். அந்த நேரத் தில், நீ திரும்பிப் பார்த்து, தேவனின் கிரியை எவ்வளவு ஞானமா னது என்பதைக் காண்பாய், அந்த நேரத்தில் உன்னால் தேவனின் சித்தத்தை உண்மையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இன்று, சிலர் தேவனின் சித்தத்தைப் புரிந்து கொண்டதாகக் கூறுகிறார்கள், ஆனால் அது மிகவும் யதார்த்தமானதாக இல்லை. உண்மையில், அவர்கள் பொய்யைப் பேசுகிறார்கள், ஏனென்றால் தேவனின் சித்தம் மனுஷனை இரட்சிப்பதா அல்லது மனுஷனை சபிப்பதா என்பதை அவர்கள் இன்னும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. ஒரு வேளை உன்னால் இப்போது அதைத் தெளிவாகக் காண முடி யாமல் இருக்கலாம், ஆனால் தேவன் மகிமை அடையும் நாள் வந் துவிட்டது என்பதை நீ பார்க்கும் நாள் வரும், மேலும் தேவனை

நேசிப்பது எவ்வளவு அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை நீ காண்பாய், இதன்மூலம் நீ மனுஷ ஜீவிதத்தை அறிந்து கொள்ளுவாய், உனது மாம்சம் தேவனை நேசிக்கும் உலகில் ஜீவிக்கும், இதன்மூலம் உனது ஆவி விடுவிக்கப்படும், உனது ஜீவிதம் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும், மேலும் நீ எப்போதும் தேவனுக்கு நெருக்கமாக இருப்பாய், அவரைப் பார்த்துக் கொண்டே இருப்பாய். அந்த நேரத்தில், தேவனின் இன்றைய கிரியை எவ்வளவு மதிப்புமிக்கது என்பதை நீ உண்மையிலேயே அறிந்துகொள்வாய்.

இன்று, பெரும்பாலான ஜனங்களுக்கு அந்த அறிவு இருப்பதில்லை. துன்பப்படுவதற்கு மதிப்பில்லை என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள், அவர்கள் உலகத்தால் கைவிடப்படுகிறார்கள், அவர்களின் குடும்ப வாழ்க்கை கலக்கமடைகிறது, அவர்கள் தேவனுக்குப் பிரியமானவர்களாக இருப்பதில்லை, அவர்களின் வாய்ப்புகள் இருண்டவையாக இருக்கின்றன. சிலரின் துன்பம் ஒரு தீவிரத்தை அடைகிறது, அவர்களின் எண்ணங்கள் மரணமாக மாறுகின்றன. இது தேவன் மீதான உண்மையான அன்பு அல்ல; அத்தகையவர்கள் கோழைகள், அவர்களுக்கு விடாமுயற்சி இருப்பதில்லை, அவர்கள் பலவீனமானவர்கள், சக்தியற்றவர்கள்! மனுஷன் தன்னை நேசிக்க வேண்டுமென தேவன் ஆவலாக உள்ளார், ஆனால் மனுஷன் எவ்வளவு அதிகமாக தேவனை நேசிக்கிறானோ, அந்தளவிற்கு அவன் துன்பப்படுகிறான், மனுஷன் எவ்வளவு அதிகமாக தேவனை நேசிக்கிறானோ, அந்தளவிற்கு அவனுக்கு உபத்திரவங்கள் இருக்கின்றன. நீ அவரை நேசிக்கிறாய் என்றால், ஒவ்வொரு விதமான துன்பமும் உனக்கு ஏற்படும்—நீ அவரை நேசிக்காவிட்டால், உனக்கு எல்லாமே சுமுகமாக நடக்கும், உன்னைச் சுற்றி அனைத்தும் அமைதியாக இருக்கும். நீ தேவனை நேசிக்கும்போது, உன்னைச் சுற்றியுள்ளவை ஈடுசெய்ய முடியாதவை என்பதை நீ உணருவாய், மேலும் உனது வளர்ச்சி மிகச் சிறியதாக இருப்பதால் நீ சுத்திகரிக்கப்படுவாய்; மேலும், உன்னால் தேவனை திருப்திப்படுத்த இயலாது, மேலும் தேவனின் சித்தம் மிக உயர்ந்தது, அதை மனுஷனால்

எட்ட முடியாது என்பதை நீ எப்போதும் உணருவாய். இவை அனைத்தின் காரணமாகவும் நீ சுத்திகரிக்கப்படுவாய்—உனக்குள் அதிக பலவீனம் இருப்பதாலும், மேலும் தேவனுடைய சித்தத்தை உன்னால் நிறைவேற்ற முடியாது என்பதாலும், நீ உனக்குள் சுத்திகரிக்கப்படுவாய். ஆயினும் சுத்திகரிப்பு மூலம் மட்டுமே தூய்மையானது அடையப்படுகிறது என்பதை நீ தெளிவாகக் காண வேண்டும். எனவே, இந்தக் கடைசிக் காலத்தில் நீ தேவனுக்கு சாட்சி கொடுக்க வேண்டும். உனது துன்பம் எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும், நீ இறுதி வரை நடக்க வேண்டும், உனது கடைசி மூச்சிலும் கூட, நீ தேவனுக்கு விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும், மேலும் தேவனின் திட்டமிடலுக்குக் கீழ்படிந்திருக்க வேண்டும்; இதுதான் உண்மையிலேயே தேவனை நேசிப்பதாகும், இது மட்டுமே வலுவான மற்றும் உறுதியான சாட்சியம் ஆகும். நீ சாத்தானால் சோதிக்கப்படும்போது, நீ, “என் இருதயம் தேவனுக்குச் சொந்தமானது, தேவன் ஏற்கனவே என்னை ஆதாயப்படுத்தியிருக்கிறார். என்னால் உன்னைத் திருப்திப்படுத்த முடியாது—தேவனைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக நான் என்னை முழுமையாக அர்ப்பணிக்க வேண்டும்,” என்று கூற வேண்டும். நீ எவ்வளவு அதிகமாக தேவனை திருப்திப்படுத்துகிறாயோ, அவ்வளவு அதிகமாக தேவன் உன்னை ஆசீர்வதிப்பார், மேலும் தேவன் மீதான உனது அன்பின் வலிமையும் அதிகமாகும்; ஆகவே, நீ விசுவாசத்தையும் மனவலிமையையும் பெறுவாய், மேலும் தேவனை நேசிப்பதால் கழிந்த ஜீவிதத்தை விட வேறு எதுவும் தகுதியானதாகவோ அல்லது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவோ இல்லை என்று உணருவாய். மனுஷன் தேவனை நேசிக்கும் வரை, அவன் துக்கம் இல்லாமல் இருக்கலாம் என்றும் கூறலாம். உனது மாம்சம் பலவீனமடைந்து, பல உண்மையான கஷ்டங்களில் நீ சிக்கித் தவிக்கும் காலநேரங்கள் இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட காலங்களில் நீ உண்மையிலேயே தேவனை நம்பியிருப்பாய், உனது ஆவிக்குள் நீ ஆறுதலடைவாய், மேலும் நீ சார்ந்திருக்க ஏதோ இருக்கிறதென்று உறுதியாக உணருவாய். இவ்வா

றாக, உன்னால் பல சூழல்களை வெல்ல முடியும், எனவே நீ அனுபவிக்கும் வேதனையின் காரணமாக நீ தேவனைப் பற்றி குறைகூற மாட்டாய். அதற்குப் பதிலாக, நீ பாடுவதற்கும், நடனமாடுவதற்கும், ஜெபிப்பதற்கும், ஒன்றுகூடுவதற்கும், தொடர்புகொள்வதற்கும், தேவனைப் பற்றி சிந்தனை செய்யவும் விரும்புவாய், மேலும் தேவனால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள உன்னைச் சுற்றியுள்ள எல்லா ஜனங்களும், காரியங்களும், விஷயங்களும் பொருத்தமானவை என்பதை நீ உணருவாய். நீ தேவனை நேசிக்காவிட்டால், நீ பார்க்கும் அனைத்தும் உனக்குத் தொந்தரவாக இருக்கும், மேலும் உனது கண்களுக்கு எதுவுமே மகிழ்ச்சி தரும் விஷயமாக இருக்காது; உனது ஆவியில் நீ விடுதலையோடு இருக்க மாட்டாய் அதற்குப்பதிலாக ஒடுக்கப்படுவாய், உனது இருதயம் எப்போதும் தேவனைப் பற்றி குறைசொல்லும், மேலும் நீ இவ்வளவு வேதனையை அனுபவிக்கிறாய், அது மிகவும் அநியாயமானது என்பதை நீ எப்போதும் உணருவாய். நீ மகிழ்ச்சிக்காகக் கடைப்பிடிக்காமல் தேவனைத் திருப்திப்படுத்தவும், சாத்தானால் குற்றம் சாட்டப்படாமலும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கடைப்பிடித்தால், அத்தகைய கடைப்பிடித்தலானது தேவனை நேசிக்க உனக்கு பெரும் பலத்தைத் தரும். தேவனால் பேசப்படும் அனைத்தையும் மனுஷனால் செயல்படுத்த முடிகிறது, மேலும் அவன் செய்யும் அனைத்து விஷயங்களாலும் தேவனை திருப்திப்படுத்த முடிகிறது—இதுதான் யதார்த்தத்தை வைத்திருப்பதன் அர்த்தமாக இருக்கிறது. தேவனின் திருப்தியைக் கடைப்பிடிப்பது என்றால் தேவன் மீதான உனது அன்பைப் பயன்படுத்தி அவருடைய வார்த்தைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதாகும்; நேரத்தைப் பொருட்படுத்தாமல்—மற்றவர்கள் பலமில்லாமல் இருக்கும்போதும் கூட—உனக்குள்ளே தேவனை நேசிக்கும் ஒரு இருதயம் இன்னும் இருக்கிறது, அந்த இருதயமானது தேவனுக்காக ஆழமாக ஏங்குகிறது மற்றும் தவிக்கிறது. இதுவே உண்மையான வளர்ச்சியாகும். உனது வளர்ச்சி எவ்வளவு பெரியது என்பது தேவனுக்கான உனது அன்பு எவ்

வளவு பெரியதாக இருக்கிறது, சோதனை செய்யப்படும்போது உன்னால் உறுதியாக நிற்க முடிகிறதா, ஒரு குறிப்பிட்டச் சூழல் உன் மீது வரும்போது நீ பலவீனமாக இருக்கிறாயா, உனது சகோதர சகோதரிகள் உன்னை நிராகரிக்கும்போது உன்னால் நிலையாக நிற்க முடிகிறதா என்பதைப் பொறுத்ததாக இருக்கிறது; உண்மைகளின் வருகை தேவன் மீதான உனது அன்பு எப்படி இருக்கும் என்பதைக் காண்பிக்கும். மனுஷனுடைய ஆவிக்குரிய கண்கள் இன்னும் முழுமையாகத் திறக்கப்படவில்லை என்றாலும், தேவனின் பெரும்பாலான கிரியைகளையும், அவருடைய சித்தத்தையும், அல்லது தேவனை பற்றிய பல அழகான விஷயங்களையும் அவனால் தெளிவாகக் காண முடியவில்லை என்றாலும், தேவன் உண்மையிலேயே மனுஷனை நேசிக்கிறார் என்பதை தேவனின் பெரும்பாலான கிரியைகளிலிருந்து காணமுடிகிறது; தேவன் மீதான மனுஷனின் உண்மையான அன்பு மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. நீ இவ்வளவு காலமாக தேவனை விசுவாசித்திருக்கிறாய், இன்று தேவன் நீ தப்பிப்பதற்கான எல்லா வழிகளையும் துண்டித்துவிட்டிருக்கிறார். யதார்த்தமாகச் சொல்வதானால், சரியான பாதையை தெரிந்துகொள்வதைத் தவிர உனக்கு வேறு வழியில்லை, இந்தச் சரியான பாதையானது கடுமையான நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் தேவனின் உயர்ந்த இரட்சிப்பால் உன்னை வழிநடத்திய பாதையாகும். கஷ்டத்தையும் சுத்திகரிப்பையும் அனுபவித்த பின்னரே தேவன் அழகானவர் என்பது மனுஷனுக்குத் தெரிகிறது. இன்று வரை அனுபவித்த நிலையில், தேவனுடைய சௌந்தர்யத்தின் ஒரு பகுதியை மனுஷன் அறிந்திருக்கிறான் என்று கூறலாம், ஆனால் இது இன்னும் போதாது, ஏனென்றால் மனுஷன் மிகவும் குறைபாடுள்ளவனாக இருக்கிறான். தேவனின் அற்புதமான கிரியையை மனுஷன் அதிகம் அனுபவிக்க வேண்டும், மேலும் தேவன் ஏற்பாடு செய்த துன்பங்களின் சுத்திகரிப்புகளையும் மனுஷன் அனுபவிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மனுஷனின் ஜீவித மனநிலை மாறும்.

தேவனை நேசிப்பது மட்டுமே தேவனை உண்மையாக விசுவாசிப்பதாகும்

இன்றைக்கு, நீங்கள் தேவனில் அன்புகூரவும் அவரை அறிந்துகொள்ளவும் நாடுவதால், ஒரு பக்கம் நீங்கள் வருத்தத்தையும் புடமிடுதலையும் சகித்துக்கொள்ளவேண்டும்; இன்னொரு பக்கம் நீங்கள் ஒரு விலைக்கிரயத்தைச் செலுத்தவேண்டும். தேவனை நேசிக்கும் பாடத்தைக் காட்டிலும் அதிக ஆழமான பாடம் எதுவும் இல்லை, தேவனை நேசிப்பது எப்படி என்ற பாடத்தை ஜனங்கள் வாழ்நாள் முழுவதுமான நம்பிக்கையில் கற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்று கூறலாம். அதாவது, நீ தேவனில் விசுவாசம் வைத்தாயானால் நீ அவரை நேசிக்க வேண்டும். நீ தேவனில் விசுவாசம் மட்டும் வைத்து ஆனால் அவரில் அன்புகூரவில்லையென்றால், மற்றும் தேவனைப் பற்றிய அறிவை அடையவில்லையென்றால், மற்றும் இருதயத்திலிருந்து வரும் உண்மையான அன்புடன் அவரை ஒருபோதும் நேசிக்கவில்லையென்றால், நீ தேவன்மேல் வைக்கும் நம்பிக்கை வீண்; தேவன்மேலுள்ள நம்பிக்கையில், நீ அவரை நேசிக்கவில்லையென்றால், நீ வீணாய் உன் வாழ்க்கையை வாழ்கிறாய், உன்னுடைய முழு வாழ்க்கையுமே மற்ற எல்லாருடைய வாழ்வைக் காட்டிலும் மிகவும் தாழ்ந்ததாகும். உன்னுடைய வாழ்க்கை முழுவதுமே, நீ ஒருபோதும் தேவனை நேசிக்கவில்லையென்றால் அல்லது அவரைத் திருப்திபடுத்தவில்லையென்றால், பிறகு நீ வாழ்கிறதன் அர்த்தம் என்ன? தேவன்மேல் வைக்கும் உன்னுடைய நம்பிக்கையின் அர்த்தம் என்ன? அது ஒரு வீணான முயற்சியாகாதா? அதாவது, ஜனங்கள் தேவனில் நம்பிக்கை வைத்து அவரை நேசிக்க வேண்டுமானால், அவர்கள் ஒரு கிரயத்தைச் செலுத்தவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட வெளிப்புறமாமாய் ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் செயல்பட அவர்கள் முயற்சிப்பதற்குப் பதிலாக, தங்கள் இருதயங்களின் ஆழங்களில் உண்மையான நுண்ணறிவினை அவர்கள் தேட வேண்டும். பாடுவதிலும் நடனமாடுவதிலும் நீங்கள் உற்

சாகமாக இருந்தாலும், சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்த இயலா விட்டால், நீங்கள் தேவனை நேசிக்கிறீர்கள் என்று கூற இயலுமா? தேவனை நேசிப்பது என்பது எல்லா காரியங்களிலும் தேவனுடைய சித்தத்தை நாடுவதாகும், மேலும் உனக்கு ஏதாவது நேரிடும்போது, தேவனுடைய சித்தத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவும், அந்த விஷயத்தில் தேவனுடைய சித்தம் என்ன என்பதைக் காணவும் முயற்சிப்பதும், அவர் உன்னை எதை அடையும்படிக்கு கேட்கிறார் என்பதையும், மற்றும் அவரது சித்தத்தைக் குறித்து எப்படி கவனமாயிருக்கவேண்டும் என்பது குறித்தும் ஆழமாக நோக்குவதாகும். உதாரணமாக, நீ துன்பப்படவேண்டிய ஒன்று நடக்கும்போது, அந்த நேரத்தில் தேவனுடைய சித்தம் என்ன என்பதையும் மற்றும் அவரது சித்தத்தைக் குறித்து நீ எவ்வாறு கவனமாயிருக்கவேண்டும் என்பதையும் நீ புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நீ உன்னையே திருப்திசெய்து கொள்ளக்கூடாது: முதலில் உன்னை ஒரு பக்கம் வைக்க வேண்டும். மாம்சத்தைக் காட்டிலும் இழிவானது எதுவுமில்லை. தேவனைத் திருப்திப்படுத்த நீ தேட வேண்டும்; மற்றும் உனது கடமையை நீ நிறைவேற்றியாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சிந்தனைகளில், இவ்விஷயத்தில் தேவன் விசேஷித்த பிரகாசத்தை உனக்குக் கொண்டு வருவார், மேலும் உன்னுடைய இருதயமும் ஆறுதல் அடையும். பெரிதோ அல்லது சிறிதோ, ஏதாவது உனக்கு நிகழும்போது, நீ முதலாவது உன்னை ஒரு பக்கம் வைத்துவிட்டு, மாம்சத்தை எல்லாவற்றிலும் மிகவும் தாழ்ந்ததாகக் கருத வேண்டும். நீ எந்த அளவிற்கு அதிகமாக மாம்சத்தைத் திருப்திப்படுத்துகிறாயோ, அந்த அளவிற்கு அதிகமாக அது சுதந்திரம் எடுக்கிறது; இம்முறை அதை நீ திருப்தியாக்கினால், அடுத்த முறை அது இன்னும் அதிகமாகக் கேட்கும். இப்படியே நடக்கும்போது, ஜனங்கள் மாம்சத்தை இன்னும் அதிகமாக நேசிக்க ஆரம்பிப்பார்கள். மாம்சம் எப்போதுமே அளவுகடந்த ஆசைகள் கொண்டது; நீ சாப்பிடும் உணவுப்பொருட்களாக இருக்கட்டும், உடுத்தும் ஆடையாக இருக்கட்டும், பொறுமையை இழந்து முன்கோபப்படுவதாக

இருக்கட்டும், உன்னுடைய சொந்த, பலவீனங்கள் மற்றும் சோம் பேறித்தனத்திற்கு தீனிபோடுகிற காரியமாக இருக்கட்டும், அது எப்போதுமே தன்னைத் திருப்திப்படுத்தும்படி கேட்கும், மற்றும் உள்ளாக சந்தோஷப்படுத்தும்படி கேட்கும். நீ எந்த அளவிற்கு அதிகமாக மாம்சத்தைத் திருப்திப்படுத்துகிறாயோ, அந்த அள விற்கு அதன் ஆசைகள் அதிகமாக மாறி மற்றும் ஜனங்களின் மாம் சம் இன்னும் ஆழமான எண்ணங்களை உருவாக்கி, தேவனுக் குக் கீழ்ப்படியாமல், தன்னைத் தானே உயர்த்தி, தேவனின் செயல்களைக் குறித்து சந்தேகமுறும் அளவுக்கு மாம்சமானது இன்னும் அதிகமாய் ஒழுக்கக்கேடாகி விடும். நீ எந்த அளவுக்கு மாம்சத்தைத் திருப்திபடுத்துகிறாயோ, அந்த அளவுக்கு மாம்சத் தின் பலவீனங்கள் அதிகமாகும்; உன் பலவீனங்களைக் குறித்து யாரும் பரிதபிக்கவில்லை என்று எப்போதும் உணர்வாய்; தேவன் அதிகத் தொலைவு சென்றுவிட்டதாக எப்போதும் நம்பி, “தேவன் எப்படி இவ்வளவு கடுமையாக இருக்கக்கூடும்? ஏன் அவர் ஜனங் களுக்கு சற்று இளைப்பாறுதல் கொடுக்கக்கூடாது?” என்று கூறு வாய். ஜனங்கள் மாம்சத்தைத் திருப்தியாக்கி அதை அதிகம் பேணும்போது, அவர்கள் தங்களையே கெடுத்துக்கொள்கிறார் கள். நீ உண்மையாக தேவனை நேசித்து மாம்சத்தைத் திருப் திப்படுத்தாதிருந்தால், பிறகு தேவன் செய்யும் எல்லாம் மிகச் சரியானவையாகவும் நல்லதாகவும் இருப்பதை நீ காண்பாய், மற்றும் அவர் சபித்த உன் கலகம் மற்றும் உன் அநீதியின் நியா யத்தீர்ப்பு நியாயமானதென்று தோன்றும். தேவன் உன்னை சிட் சித்து, தண்டித்துத் திருத்தி, பக்குவப்படுத்தும்படியான சூழ்நி லையை எழுப்பி, தமக்கு முன்பாக வரும்படி உன்னைக் கட் டாயப்படுத்துவார்—தேவன் செய்வது ஆச்சரியமானதாக இருக் கிறது என்று எப்போதும் நீ உணர்வாய். இப்படியாக அதிக வேதனையில்லாதது போன்றும், தேவன் அதிக அன்பானவராக இருப்பதையும் நீ உணர்வாய். மாம்சத்தின் பலவீனங்களுக்கு நீ தீனிபோட்டு, தேவன் வெகு தொலைவுக்குச் சென்றுவிட்டார் என்று கூறுவாயானால், பிறகு நீ எப்போதும் வேதனையை உணர்

வாய், எப்போதும் மனச்சோர்வுடன் இருப்பாய், தேவனுடைய எல்லா கிரியைகளையுங் குறித்து தெளிவற்றிருப்பாய். தேவன் மனுஷனுடைய பலவீனங்களைக் குறித்து சற்றும் பரிதபியாமல் இருப்பது போன்றும் மனுஷனுடைய வருத்தங்களை அறியாமல் இருப்பது போன்றும் தோன்றும். இப்படி நீ எப்போதும் பரிதா பமாகவும் தனிமையாகவும், பெரும் அநீதிக்கு நீ ஆளாகியிருப் பது போன்றும் உணர்வாய், இந்த நேரத்தில் குற்றஞ்சாட்டவும் தொடங்குவாய். இதுபோன்று எவ்வளவு அதிகமாக மாம்சத்தின் பலவீனங்களுக்குத் தீனி போடுகிறாயோ, அவ்வளவு அதிகமாய்த் தேவன் உங்களைவிட்டு தூரமாய்ப் போய்விட்டதாக உணர்வாய், அது தேவனுடைய கிரியைகளை மறுத்து, அவரை எதிர்க்க ஆரம்பித்து, கீழ்ப்படியாமையால் நிறைந்திருக்கும் அளவிற்கு அது மோசமாகிவிடும். இப்படியாக, நீ மாம்சத்துக்குத் தீனி போடாமல், அதற்கு எதிர்த்து நிற்க வேண்டும்: "என் கணவர் (மனைவி), பிள்ளைகள், வாய்ப்புகள், திருமணம், குடும்பம்—இவை யாவுமே பொருட்டல்ல! என் இருதயத்தினுள் தேவன் மட்டுமே இருக்கிறார், மாம்சத்தை அல்ல, தேவனை திருப்திப் படுத்தவே என்னால் இயன்ற அளவுக்கு நான் முயற்சி செய்ய வேண்டும்." இந்தத் தீர்மானத்தை நீ கொண்டிருக்க வேண்டும். நீ எப்போதும் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டிருந்தால், உன்னை ஒதுக்கி வைத்து, சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் போது, அதி கச் சிரமம் இல்லாமல் உன்னால் எளிதாக இதைச் செய்ய முடி யும். ஒருமுறை விவசாயி ஒருவர் சாலையில் விறைத்துப்போய்க் கிடந்த பாம்பு ஒன்றைக் கண்டார். அதை விவசாயி எடுத்து தன் மார்போடு அணைத்துக் கொண்டார், அந்தப் பாம்பு புத்துயிர் பெற்றபோது, விவசாயியைக் கடித்து அவர் மரணமடைந்தார். மனுஷனின் மாம்சம் இந்தப் பாம்பைப் போன்றது: அதன் சாராம்சம் அவர்களுடைய வாழ்வுக்கு ஆபத்தை விளைவிப்ப தாகும்—முற்றிலுமாக அதன் போக்கில் செல்லும்போது, உங்கள் ஜீவன் இழக்கப்படுகிறது. மாம்சம் சாத்தானுக்குச் சொந்தமானது. அதனுள் அளவுக்கு மிஞ்சிய ஆசைகள் இருக்கின்றன, அது தன்

னைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கிறது, வசதியையும் ஓய்வு நேரத்தில் கேளிக்கையையும் அனுபவிக்கவும், சோம்பேறித்தனத்தில் புரளவும் விரும்பும், குறிப்பிட்ட அளவு அதைத் திருப்திபடுத்தினபின் அது முடிவாக உன்னை விழுங்கிவிடும். அதாவது, இந்த முறை நீ அதைத் திருப்தியாக்கினால், அடுத்த முறை அது இன்னும் அதிகமாகக் கேட்கும். அதற்கு எப்போதும் அளவுக்கு மீறிய ஆசைகளும் புதிய கோரிக்கைகளும் உண்டு, மாம்சத்துக்கு நீ தீனி போடுவதை அது சாதகமாக எடுத்துக்கொண்டு, உன்னை இன்னும் அதிகமாக அதைப் போற்றவும், அதனுடைய சுகபோகத்திற்குள் வாழவும் செய்யும்—நீ அதை மேற்கொள்ளாவிட்டால், இறுதியில் உன்னை நீயே அழித்துக்கொள்வாய். தேவனுக்கு முன்பாக நீ ஜீவனை அடைய முடியுமா என்பதும் உன்னுடைய முடிவு என்னவாக இருக்கும் என்பதும், நீ மாம்சத்திற்கு விரோதமாக எப்படி உன்னுடைய எதிர்ப்பைச் செயல்படுத்துகிறாய் என்பதைப் பொறுத்ததாகும். தேவன் உன்னை இரட்சித்திருக்கிறார், தெரிந்தெடுத்திருக்கிறார் மற்றும் முன்குறித்திருக்கிறார், ஆனாலும் இன்று நீ அவரைத் திருப்திப்படுத்த மனமில்லாதிருந்தால், சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்த மனமில்லாதிருந்தால், தேவனை உண்மையாய் நேசிக்கும் இருதயத்தோடு உன் சொந்த மாம்சத்திற்கு எதிர்த்து நிற்க மனமில்லாதிருந்தால், இறுதியில் உன்னை நீயே கெடுத்துக் கொள்வாய்; மற்றும் இவ்வாறு அதிகபட்ச வேதனையை சகிப்பாய். நீ எப்போதும் மாம்சத்திற்குத் தீனி போட்டால், சாத்தான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உன்னை விழுங்கி, உள்ளே முழுவதும் இருளாகும் வரைக்கும் உன்னை ஜீவனற்றவனாக அல்லது ஆவியின் தொடுதல் இல்லாதவனாக விட்டுவிடுவான். நீ அந்தகாரத்தில் வசிக்கும்போது, சாத்தானால் சிறைபிடிக்கப்பட்டிருப்பாய், உன் இருதயத்தில் ஒருபோதும் தேவனைக் கொண்டிருக்க மாட்டாய், அப்போது நீ தேவன் இருப்பதை மறுதலித்து, அவரை விட்டு விலகிச்செல்வாய். இப்படியாக, ஜனங்கள் தேவனை நேசிக்க விரும்பினால், அவர்கள் வேதனையின் விலைக்கிரயத்தைச் செலுத்தவேண்டும் மற்றும் துன்பத்தைச்

சகிக்க வேண்டும். வெளிப்புறமான ஆர்வமோ, த பெருங்கஷ்டமோ, அதிகமான வாசிப்போ, இங்குமங்கும் அதிகமாய் ஓடுவதோ தேவையில்லை; மாறாக, அவர்கள் தங்களுக்குள் இருக்கும் அதிக ஊதாரித்தனமான எண்ணங்கள், தனிப்பட்ட விருப்பங்கள், மற்றும் தங்களின் சொந்தப் பரிசீலனைகள், கருத்துகள் மற்றும் நோக்கங்கள் ஆகிய காரியங்களை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். தேவனுடைய சித்தம் அப்படிப்பட்டதாக இருக்கிறது.

ஜனங்களுடைய வெளிப்புற மனநிலையை தேவன் கையாளுதல் கூட அவருடைய கிரியையின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது, உதாரணமாக, அவர்கள் வாழ்க்கை முறை மற்றும் பழக்கங்கள், அவர்களது வழிமுறைகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள், வெளிப்புற நடைமுறைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகர ஆவல்கள் போன்ற மக்களின் வெளிப்புற, இயல்புக்கு மாறான மனிதத் தன்மை இவற்றைக் கையாள்வதும் தேவனுடைய செயலின் ஒரு பகுதியாகும். ஆனால் ஜனங்கள் சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்தி அவர்களுடைய மனநிலைகளை மாற்றவேண்டும் என்று அவர் கேட்கும் போது, அது அவர்களுக்குள் இருக்கும் நோக்கங்களும் கருத்துகளும் கையாளப்படுகின்றவற்றை முதன்மையாய்க் குறிக்கிறது. உன்னுடைய வெளிப்புற மனநிலையை மாத்திரம் கையாளுவது கடினமல்ல; நீ விரும்பிப் புசிக்கும் உணவைத் தவிர்க்க கேட்டுக்கொள்வது போன்று அது எளிதானது. ஆனால் உனக்குள் இருக்கும் உள்ளார்ந்த கருத்துக்களுடன் தொடர்புடையவற்றை விட்டுவிடுவது என்பது அவ்வளவு எளிதான காரியமல்ல. அதற்கு ஜனங்கள் மாம்சத்திற்கு எதிர்த்து நிற்பதும் ஒரு விலைக்கிரயத்தை செலுத்துவதும் மற்றும் தேவனுக்கு முன்பாக பாடு அனுபவிப்பதும் தேவையாயிருக்கிறது. இது குறிப்பாக ஜனங்களுடைய நோக்கங்களுடன் இவ்வாறு இருக்கிறது. ஜனங்கள் தேவனில் விசுவாசம் வைக்க ஆரம்பித்ததிலிருந்து பல தவறான நோக்கங்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீ சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்தாதபோது, உன்னுடைய நோக்கங்கள் அனைத்தும் சரியானவை என்றே நீ நினைப்பாய், ஆனால் ஏதாவது ஒன்று உனக்கு

நிகழும்போது, உனக்குள் பல தவறான நோக்கங்கள் இருப்பதை நீ காண்பாய். இப்படியாக, தேவன் ஜனங்களைப் பரிபூரணப் படுத்துகிறபோது, தேவனைக் குறித்த அறிவை தடைசெய்யும் பல எண்ணங்கள் அவர்களுக்குள் இருப்பதை அவர்கள் உணரும்படி செய்கிறார். உன் நோக்கங்கள் தவறானவை என்று நீ அறிந்துகொள்ளும்போது, உன்னால் நீ கொண்டிருக்கும் கருத்துகள் மற்றும் நோக்கங்களின்படி பயிற்சி செய்வதை நிறுத்த முடிந்தால், தேவனுக்கு சாட்சியமளித்து, உனக்கு நேரிடும் எல்லாவற்றின் மத்தியிலும் உன் நிலையில் நிலைத்திருக்கவும் கூடுமானால், மாம்சத்திற்கு விரோதமாக கலகம் செய்துள்ளாய் என்பதை இது நிரூபிக்கிறது. நீ மாம்சத்திற்கு எதிர்த்து நிற்கும்போது, கண்டிப்பாக உனக்குள் ஒரு யுத்தம் எழுவது தவிர்க்க முடியாதது. சாத்தான், ஜனங்களை அதைப் பின்பற்ற வைக்க முயற்சிப்பான், அவர்களை மாம்சத்தின் கருத்துகளைப் பின்பற்றப் பண்ணவும் மற்றும் மாம்சத்தின் நலன்களை நிலைநிறுத்தச் செய்யவும் முயற்சிப்பான்—ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தைகள் ஜனங்களை உள்ளாக பிரகாசிப்பித்து ஒளியூட்டும், இந்த நேரத்தில் தேவனையா, அல்லது சாத்தானையா யாரைப் பின்பற்றுவது என்பது உன்னைப் பொறுத்ததாகும். தேவன், ஜனங்களுக்கு உள்ளிருக்கும் காரியங்களைக் கையாள, தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்றதாக இல்லாத எண்ணங்கள் மற்றும் கருத்துகள் ஆகியவற்றைக் கையாள சத்தியத்தை முதன்மையாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்கிறார். பரிசுத்த ஆவியானவர் ஜனங்களின் இருதயங்களைத் தொட்டு அவர்களைப் பிரகாசிப்பித்து ஒளியூட்டுகிறார். ஆகவே சம்பவிக்கும் ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் பின்னாக ஒரு யுத்தம் இருக்கிறது: ஜனங்கள் ஒவ்வொருமுறையும் சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்தும்போதும், அல்லது தேவனுக்கான அன்பை நடைமுறைப்படுத்தும்போதும் ஒரு பெரிய யுத்தம் நடக்கிறது. மாம்சத்தில் எல்லாம் நன்றாக இருப்பதாகத் தோன்றினாலும், அவர்களுடைய இருதயங்களின் ஆழங்களில் உண்மையில், ஒரு வாழ்வா-சாவா யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்

டிருக்கும்—இந்தத் தீவிர யுத்தத்திற்கு பிறகுதான், மிகப் பெரிய அளவிலான தீவிர சிந்தனைக்குப் பிறகே வெற்றி அல்லது தோல்வி தீர்மானிக்கப்படும். ஒருவருக்கு சிரிப்பதா அல்லது அழுவதா என்றே தெரியாது. ஏனென்றால் ஜனங்களுக்குள் இருக்கும் பெரும் பாலான நோக்கங்கள் தவறானவை, இல்லையென்றால் தேவனு டைய அநேக செயல்கள் அவர்கள் கொண்டிருக்கும் கருத்துக ளிலிருந்து மாறுபட்டவை, ஜனங்கள் சத்தியத்தை நடைமுறைப் படுத்தும்போது, சம்பவங்களுக்குப் பின்னாக ஒரு பெரிய யுத்தம் நடக்கிறது. இந்தச் சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்திய பிறகு, இக் காட்சிகளுக்குப் பின்னால் முடிவாக, தேவனைத் திருப்திப்ப டுத்தும் வகையில் ஜனங்கள் தங்கள் மனதை மாற்றுவதற்கு முன்பு அளவிடமுடியாத அளவிற்குக் கவலையின் கண்ணீரை வடித்திருப்பார்கள். இந்த யுத்தத்தின் காரணமாக ஜனங்கள் வருத் தங்களையும் புடமிடப்படுதலையும் சகிக்கின்றனர்; இது உண் மையான பாடு. உன்மீது யுத்தம் வரும்போது, உண்மையில் உன் னால் தேவன் பட்சமாக நிற்க முடிந்தால், உன்னால் தேவனைத் திருப்திப்படுத்த இயலும். சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிற போது, ஒருவர் உள்ளாகப் பாடுகளை அனுபவிப்பது தவிர்க்க முடியாதது. அவர்கள் சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்தும்போது, ஜனங்களுக்குள் எல்லாமே சரியாக இருந்தால், பிறகு அவர்கள் தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்பட வேண்டிய அவசியமிருக்காது, அங்கே யுத்தம் இருக்காது, மற்றும் அவர்கள் பாடனுபவிக்க மாட் டார்கள். அதேனென்றால் தேவனால் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு ஏற்றதல்லாத பல காரியங்கள் ஜனங்களுக்குள் இருப்பதாலும், மாம்சத்தின் கலகத்தனமான மனநிலை அதிகமாய் இருப்பதாலும், ஜனங்கள் மாம்சத்திற்கு விரோதமாக கலகம்பண்ணுவதற்கான பாடத்தை அதிக ஆழமாகப் படிக்க வேண்டியது அவசியம். இது தான் தேவன் மனுஷனைத் தம்முடன் அனுபவிக்கச் சொன்ன துன்பமும் பாடும் ஆகும். நீங்கள் சிரமங்களை எதிர்கொள்ளும் போது, விரைந்து சென்று தேவனிடம், "ஓ தேவனே! நாம் உம் மைத் திருப்திப்படுத்த விரும்புகிறேன், உம் இருதயத்தைத் திருப்

தியாக்க இறுதி துன்பத்தைத் தாங்க விரும்புகிறேன், எவ்வளவு அதிக பின்னடைவுகளை எதிர்கொண்டாலும், நான் இன்னும் உம்மைத் திருப்திப்படுத்தவேண்டும். நான் என் வாழ்க்கை முழுவதையும் விட்டுக்கொடுக்க நேர்ந்தாலும், உம்மைத் திருப்திபடுத்தியே ஆக வேண்டும்!” என்று ஜெபி. இந்தத் தீர்மானத்தோடு, நீ இப்படியாக ஜெபிக்கும்போது, உன்னுடைய சாட்சியில் உன்னால் நிலைத்து நிற்க இயலும். ஒவ்வொருமுறை அவர்கள் சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்தும்போது, ஒவ்வொருமுறையும் புடமிடப்படுதலின் வழியாய் செல்லும்போதும், ஒவ்வொருமுறை பரீட்சிக்கப்படும்போதும், தேவனுடைய செயல் அவர்கள்மேல் வரும் ஒவ்வொருமுறையும், மக்கள் அதிகமான வேதனையைச் சகிக்கவேண்டியதிருக்கும். இவை அனைத்துமே ஜனங்களுக்கான ஒரு சோதனையாகும், ஆகவே, அவர்கள் எல்லாருக்குள்ளும் ஒரு யுத்தம் உண்டு. இதுவே அவர்கள் செலுத்தும் உண்மையான கிரயம். தேவனுடைய வார்த்தைகளை அதிகமாக வாசிப்பதும், அதிகமாக ஓடுவதும் இக்கிரயத்தின் ஒரு பகுதியாகும். இதுவே ஜனங்கள் செய்ய வேண்டியதாகும், இது அவர்களுடைய கடமையும், அவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்புமாகும், ஆனால் ஜனங்கள் தங்களுக்குள் ஒதுக்கப்படவேண்டியவற்றை ஒதுக்கியாகவேண்டும். நீ அப்படிச் செய்யாவிட்டால், உன் வெளிப்புற பாடுகள் எவ்வளவு அதிகமாயினும், நீ எவ்வளவுதான் ஓடியலைந்தாலும், அத்தனையும் வீணாயிருக்கும்! அதாவது, உனக்குள் நடக்கும் மாற்றங்கள் மட்டுமே உன் புறம்பான பாடுகளுக்கு மதிப்பு உண்டா என்பதைத் தீர்மானிக்கும். உனது உள்ளான மனநிலை மாற்றப்பட்டு, நீ சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்தினால், உன் புறம்பான பாடுகள் அனைத்தும் தேவனின் அங்கீகாரத்தைப் பெறும்; உன்னுடைய உள்ளான மனநிலையில் எந்த மாற்றமும் இல்லையென்றால், புறம்பாக நீ எவ்வளவு பாடுகளைச் சகித்துக் கொண்டாலும் அல்லது வெளியில் எவ்வளவுதான் ஓடினாலும், தேவனிடமிருந்து அங்கீகாரம் கிடைக்காது—தேவனால் உறுதிப்படுத்தப்படாத எந்த பாடும் வீணாகவே போகும். நீ

செலுத்திய கிரயத்தை தேவன் அங்கீகரிக்கிறாரா இல்லையா என்பது உனக்குள் ஏற்படும் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா, மற்றும் நீ சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிறாயா இல்லையா மற்றும் தேவனுடைய சித்தம், தேவனுடைய அறிவு, தேவனிடமான விசுவாசம் ஆகிவற்றைத் திருப்திப்படுத்தும்படி உங்கள் சொந்த நோக்கங்கள் மற்றும் கருத்துகளுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறீர்களா என்பதைப் பொறுத்தே தீர்மானிக்கப்படும். நீ எவ்வளவு ஓடுகிறாய் என்பது பொருட்டல்ல, உன் சொந்த நோக்கங்களுக்கு எதிர்த்து நிற்க ஒருபோதும் அறியாதிருந்து, புறம்பான செயல்கள் மற்றும் உணர்ச்சிபூர்வ ஆர்வத்தை மட்டுமே தேடி, உன் ஜீவனுக்கு ஒருபோதும் கவனம் செலுத்தாமல் இருந்தால், உன்னுடைய பாடுகள் அத்தனையும் வீணாயிருந்திருக்கும். குறிப்பிட்ட ஒரு சூழ்நிலையில், நீ ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்ல விரும்பியும், அதைக் கூறுவது சரியானது அல்ல என்றும், அதைக் கூறுவது உன் சகோதர சகோதரிகளுக்கு பயனைத் தராது, அவர்களைப் புண்படுத்தும் என்றும் உள்ளாக உணர்ந்தால், உள்ளே வேதனைப்படுவதை விரும்பி, அவ்வார்த்தைகள் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்காது என்பதால் அதைக் கூறாமல் விட்டுவிடுவாய். இந்த நேரத்தில் உனக்குள் ஒரு யுத்தம் நடைபெறும், ஆனால், நீ வேதனையை அநுபவிக்க மனதாய், நீ நேசிப்பதை விட்டுக் கொடுப்பாய். தேவனைத் திருப்திப்படுத்தும்படியாய்ப் பாடு அநுபவிக்க நீ மனதாயிருப்பாய், மேலும் உள்ளே வேதனையை அநுபவித்தாலும், மாம்சத்திற்கேற்றபடி நடக்க மாட்டாய், தேவனின் இருதயமும் திருப்திப்பட்டிருக்கும், மற்றும் நீயும் உள்ளே ஆறுதல்படுத்தப்படுவாய். இதுவே உண்மையில் கிரயம் செலுத்துவதாகும், தேவன் விரும்பும் கிரயமுமாகும். நீ இவ்வழியில்நடைமுறைப்படுத்தினால், தேவன் நிச்சயமாக உன்னை ஆசீர்வதிப்பார்; உன்னால் இதை அடைய இயலாவிட்டால், நீ எவ்வளவு அதிகமாகப் புரிந்து கொண்டாலும், அல்லது நீ எவ்வளவு நன்றாகப் பேசினாலும், அதனால் எந்தப் பயனுமில்லை! தேவனை நேசிக்கும் பாதையில், சாத்தானுடனான தேவனுடைய யுத்தத்தில் உன்

னால் அவர் பக்கம் நிற்க இயன்று, சாத்தானின் பக்கமாக நீ திரும்பாதிருந்தால், நீ தேவனுக்கான அன்பை அடைந்திருப்பாய்; உன்னுடைய சாட்சியில் நீ உறுதியாக நின்றிருப்பாய்.

தேவன் ஜனங்களுக்குள் செய்யும் செயலின் ஒவ்வொரு படியிலும், அது வெளிப்புறமாக ஜனங்களுக்கிடையேயான செயல்பாடுகளாக, மனுஷர்களின் ஏற்பாட்டினால் அல்லது மனுஷர்கள் தலையிடுவதால் நடப்பது போலிருக்கும். ஆனால் திரைக்குப் பின்னால், ஒவ்வொரு செயலும், மற்றும் நடக்கும் அனைத்தும் தேவனுக்கு முன்பாக சாத்தானால் செய்யப்பட்ட பந்தயமாகும், மேலும் ஜனங்கள் தேவனுக்கான தங்கள் சாட்சியில் உறுதியாக நிற்க வேண்டுகிறதாகும். உதாரணமாக, யோபு சோதிக்கப்பட்டபோது, திரைக்குப் பின்னால், சாத்தான் தேவனோடு பந்தயமிடுகிறான், மேலும் யோபுவுக்கு நேரிட்டவை அனைத்தும் மனுஷரின் செயல்களினால், மனுஷர் தலையிட்டதினால் நிகழ்ந்தவையாகும். தேவன் உங்களில் செய்யும் ஒவ்வொரு கிரியையின் பின்னணியிலும் தேவனுடன் சாத்தானின் பந்தயம் இருக்கிறது, அதன் பின்னால் அனைத்தும் ஒரு யுத்தம்தான் உதாரணமாக, உன் சகோதர சகோதரிகள் குறித்து நீ தப்பெண்ணம் கொண்டிருந்தால், நீ கூற விரும்புகிற வார்த்தைகளையே கொண்டிருப்பாய்—நீ நினைக்கும் வார்த்தைகள் தேவனுக்குப் பிரியமில்லாதவையாக இருக்கக்கூடும்—ஆனால் அவற்றைக் கூறாமற்போனால், நீ உள்ளுக்குள் அசௌகரியத்தை உணர்வாய், அந்தப் பொழுதில், “நான் பேசுகிறேனா, இல்லையா?” என்கிற யுத்தம் உனக்குள் தொடங்கும். இதுதான் யுத்தம். இப்படி நீ எதிர்கொள்ளும் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு யுத்தம் இருக்கும், உனக்குள் யுத்தம் ஏற்படும்போது, உன் உண்மையான ஒத்துழைப்பு, உண்மையான பாடுகளுக்கு நன்றி, தேவன் உனக்குள் செயல்படுகிறார். முடிவாக, நீ உனக்குள் இந்த விஷயத்தை ஒதுக்கி வைக்க முடியும் மற்றும் கோபம் இயல்பாகவே தணிந்துவிடும். இதுவே தேவனுடனான உன் ஒத்துழைப்பின் பயன். ஜனங்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் தங்கள் முயற்சிகளில் குறிப்பிட்ட கிரயத்தை செலுத்த

வேண்டும். உண்மையான துன்பம் இல்லாமல் அவர்கள் தேவனைத் திருப்திப்படுத்த இயலாது; அவர்கள் தேவனைத் திருப்திப்படுத்தும் இடத்தை நெருங்கக்கூட இயலாது. வெற்றுக் கோஷங்களை எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்! இந்த வெற்றுக் கோஷங்களால் தேவனைத் திருப்தியாக்க இயலுமா? தேவனும் சாத்தானும் ஆவிக்குரிய மண்டலத்தில் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, நீ எப்படி தேவனைத் திருப்திபடுத்த வேண்டும், எப்படி அவருக்கு உனது சாட்சியில் உறுதியாக நிற்க வேண்டும்? உனக்கு நேரிடும் ஒவ்வொன்றும் ஒரு பெரிய உபத்திரவம் என்றும் நீ சாட்சியாக நிற்கவேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிற நேரம் என்றும் நீ அறிந்திட வேண்டும். வெளிப்பார்வைக்கு இவை முக்கியத்துவம் இல்லாதவையாகத் தோன்றினாலும், இந்தக் காரியங்கள் நடக்கும்போது நீ தேவனை நேசிக்கிறாயா இல்லையா என்பதைக் காண்பித்துவிடும். நீ உண்மையாக நேசித்தால், தேவனுக்கான உன் சாட்சியில் உறுதியாக நிற்க இயலும், அவர் மீதான அன்பை நீ நடைமுறைப்படுத்தவில்லையென்றால், நீ சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்தாதவன் என்றும், சத்தியம் இல்லாதவன் என்றும், ஜீவன் இல்லாதவன் என்றும், பதர் போன்றவன் என்பதையும் காட்டும். ஜனங்கள் தேவனுக்கு உறுதியான சாட்சியாக நிற்க வேண்டிய தேவை எழும்போதுதான் இவையெல்லாம் மக்களுக்கு நேரிடுகிறது. இந்த நேரத்தில் உனக்குப் பெரிதாக எதுவும் நடக்காவிட்டாலும், நீ பெரிய சாட்சி அளிக்கவில்லையென்றாலும், உன் அன்றாட வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சமுமே தேவனுக்கான சாட்சியாகும். சகோதர, சகோதரிகள் மற்றும் உன் குடும்பத்தினர், சுற்றியிருக்கும் அனைவருடைய பாராட்டுதலைப் பெற உன்னால் கூடுமானால்; ஒருநாள் அவிசுவாசிகளும் வந்து நீ செய்த எல்லாவற்றையும் பாராட்டினால், தேவன் செய்தவை அனைத்தும் ஆச்சரியமானவை என்று கண்டால், உனக்கு சாட்சி அளிப்பாய். உனக்கு நுண்ணிய அறிவு இல்லையானாலும், நீ குறைந்த திறன் கொண்டவனாக இருந்தாலும், தேவன் உன்னைப் பரிபூரணமாக்கியதன் மூலம், உன்னால் அவரைத் திருப்திப்படுத்தவும் மற்றும்

அவரது சித்தம் குறித்து கவனமாயிருக்கவும், குறைந்த திறன் கொண்ட ஜனங்களில் அவரது மகத்தான கிரியையை மற்றவர் களுக்குக் காண்பிக்கவும் முடியும். ஜனங்கள் தேவனை அறிந்து, சாத்தானுக்கு முன்பாக ஜெயம்கொள்பவர்களாய், சிறப்பான அளவில் தேவனுக்கு விசுவாசமாக இருப்பவர்களாய் மாறும் போது, இந்த ஜனக்கூட்டத்தைவிட வேறு யாருக்கும் அதிக தைரி யம் இருக்காது, இதுவே பெரிய சாட்சியாகும். மகத்தான காரி யத்தைச் செய்ய உன்னால் இயலாவிட்டாலும், உன்னால் தேவ னைத் திருப்திப்படுத்த முடியும். மற்றவர்களால் தங்கள் கருத் துகளை ஒதுக்கி வைக்க இயலாது; ஆனால் உன்னால் கூடும்; தங்கள் உண்மையான அனுபவங்களின்போது மற்றவர்களால் தேவனுக்கு சாட்சியமளிக்க இயலாது, ஆனால் உன்னால் உன் உண்மையான வளர்ச்சி மற்றும் செயல்களை தேவனின் அன் புக்குப் பிரதிபலன் செய்யப் பயன்படுத்துவதோடு அவருக்குப் பெரும் சாட்சியமளிக்க இயலும். உண்மையில் இதுவே தேவனை நேசிப்பதாக எண்ணப்படும். உங்களால் இவற்றைச் செய்ய இய லாவிட்டால், நீ உன் குடும்ப உறுப்பினர்கள், சகோதர சகோ தரிகள், அல்லது உலகிலுள்ள ஜனங்கள் மத்தியில் சாட்சியயம ளிக்கமாட்டாய். சாத்தானுக்கு முன்பாக உன்னால் சாட்சியம ளிக்க முடியாவிட்டால், சாத்தான் உன்னைப் பார்த்து நகைப் பான்; உன்னைக் கேலியாக, விளையாட்டுப் பொருளாக நடத் துவான், உன்னை அடிக்கடி முட்டாளாக்கி தன்னிலை மறந்த வனாக்குவான். எதிர்காலத்தில், பெரிய உபத்திரவங்கள் உனக்கு வரலாம்—ஆனால் இன்று, நீ உண்மையான இருதயத்தோடு தேவனை நேசித்தால், மேலும், எத்தனை பெரிய உபத்திரவங்கள் எதிரே இருந்தாலும், உனக்கு என்ன நேர்ந்தாலும், உன்னால் சாட் சியில் உறுதியாக நிற்க முடிந்தால், தேவனைத் திருப்திப்படுத்த முடிந்தால், பிறகு உன் இருதயம் தேற்றப்படும், எதிர்காலத்தில் எவ்வளவு பெரிய உபத்திரவங்களை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தாலும் பயப்படாதிருப்பாய். எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்கும் என்பதை உங்களால் காண இயலாது; இன்றைய சூழலில் மட்டுமே நீங்கள்

தேவனைத் திருப்திப்படுத்த முடியும். எந்தப் பெரிய செயலையும் செய்ய உங்களால் இயலாது, தேவனுடைய வார்த்தைகளை உண்மை வாழ்வில் அனுபவிப்பதன் மூலம் அவரைத் திருப்தியாக்குவதில் கவனமாயிருருக்க வேண்டும், சாத்தானுக்கு வெட்கமுண்டாகும்படி உறுதியான, பெரும் சாட்சியமளிக்க வேண்டும். உன் மாம்சமானது அதிருப்தியடையாமல், வேதனையுற்றாலும், நீ தேவனைத் திருப்திபடுத்தி சாத்தான்மேல் வெட்கத்தைக் கொண்டு வருவாய். நீ எப்போதும் இதுபோன்றே செயல்பட்டால், தேவன் உனக்கு முன்பாக ஒரு பாதையைத் திறப்பார். ஒருநாள், ஒரு பெரிய சோதனை வரும்போது, மற்றவர்கள் விழுந்து போவார்கள், ஆனால் உன்னால்இன்னும் உறுதியாக நிற்க முடியும்: நீ செலுத்தியிருக்கிற கிரயத்தின் காரணமாக, நீ விழுந்துபோகாமல் உறுதியாக நிற்கும்படி தேவன் உன்னைப் பாதுகாப்பார். சாதாரணமாக, சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்த உன்னால் முடிந்தால், உண்மையாக தேவனை நேசிக்கும் இருதயத்திலிருந்து அவரைத் திருப்திபடுத்த முடிந்தால், தேவன் எதிர்கால உபத்திரவங்களின்போது நிச்சயமாய் உன்னைப் பாதுகாப்பார். நீ பேதையாக, குறைந்த வளர்ச்சியுள்ளவனாய், செயல்திறன் குறைந்தவனாய் இருந்தாலும், தேவன் உனக்கு எதிராகப் பாகுபாடு பார்க்கமாட்டார். அது உன் நோக்கங்கள் சரியாக இருக்கின்றனவா என்பதைப் பொறுத்தது. இன்றைக்கு, உன்னால் தேவனைத் திருப்திப்படுத்த முடிகிறது, அதில் உன்னால் மிகச்சிறிய விஷயத்தில் கவனம் செலுத்துகிறாய், எல்லா காரியத்திலும் நீ தேவனைத் திருப்திப்படுத்துகிறாய், தேவனை உண்மையாய் நேசிக்கும் இருதயம் உனக்கிருக்கிறது, நீ உண்மையாய் இருதயத்தை தேவனுக்குக் கொடுக்கிறாய், உன்னால் சிலவற்றைப் புரிந்து கொள்ள இயலாவிட்டாலும், உன் நோக்கங்களைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளும்படி தேவன் முன் வந்து, அவருடைய சித்தத்தை நாடலாம், எல்லா காரியங்களிலும் தேவனைத் திருப்திப்படுத்த தேவையானவற்றைச் செய்கிறாய். உன் சகோதர சகோதரிகள் ஒருவேளை உன்னைக் கைவிடலாம், ஆனால் உன் இரு

தயம் தேவனைத் திருப்திப்படுத்தும், நீ மாம்சத்தின் இன்பங்களை நாடித் தேட மாட்டாய். எப்போதும் இம்முறையை நடைமுறைப்படுத்துவாயானால், பெரிய உபத்திரவங்கள் உன்மீது வரும்போது நீ பாதுகாக்கப்படுவாய்.

ஜனங்களுடைய எந்த உள்ளார்ந்த நிலையை சோதனைகள் குறி வைக்கின்றன? அவை தேவனைத் திருப்திப்படுத்த இயலாத ஜனங்களின் கலகம்பண்ணுகிற மனநிலையைக் குறி வைக்கின்றன. ஜனங்களுக்குள் அசுத்தமானவை அதிகம் உள்ளன, மாய்மாலமானவை அதிகம் உள்ளன, ஆகவே தேவன் ஜனங்களைச் சுத்திகரிக்கும்படி அவர்களை உபத்திரவத்திற்கு உட்படுத்துகிறார். ஆனால், இன்று, உன்னால் தேவனைத் திருப்திப்படுத்தக்கூடுமானால், எதிர்கால உபத்திரவங்கள் உன்னைப் பரிபூரணப்படுத்துகிறவையாய் இருக்கும். இன்று, உன்னால், தேவனைப் திருப்திப்படுத்த இயலாவிட்டால், எதிர்கால உபத்திரவங்கள் உன்னைச் சோதிக்கும், அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முடியாமல் நீ விழுந்து போவாய், அந்த வேளையில் உனக்கே உன்னால் உதவி செய்ய இயலாது, ஏனென்றால் உன்னால் தேவனுடைய செயலைத் தொடர முடியாது, உண்மையான வளர்ச்சியைப் பெற்றிருக்க மாட்டாய். அதனால், எதிர்காலத்தில் உறுதியாக நிற்கவேண்டுமென்றும், இன்னும் நல்லமுறையில் தேவனைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டுமென்றும், கடைசி வரைக்கும் அவரைப் பின்பற்றவும் விரும்பினால், இன்று நீ உறுதியான அஸ்திபாரத்தை உருவாக்க வேண்டும். நீ எல்லாவற்றிலும் சத்தியத்தை நடைமுறைப்படுத்தி தேவனைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டும்; அவரது சித்தத்தைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். நீ எப்போதும் இம்முறையில் செயல்படும்போது, மேலும் உனக்குள் ஓர் அஸ்திபாரம் இருக்கும், தம்மை நேசிக்கும்படி ஓர் இருதயத்தைத் தேவன் உன்னில் தூண்டுவார், மேலும் உனக்கு விசுவாசத்தை அளிப்பார். ஒருநாள், உண்மையாகவே ஓர் உபத்திரவம் உனக்கு வரும்போது, கொஞ்சம் வேதனையை அனுபவிக்கலாம்; ஓரளவிற்கு சோகமாக உணரலாம், நீ மரித்துவிட்டது போன்று நொறுக்

கும் துயரத்தை அனுபவிக்கலாம்—ஆனால் தேவனுக்கான உன் அன்பு மாறாது, அது இன்னும் ஆழமாகும். அவையே தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்கள். தேவன் கூறும் எல்லாவற்றையும் உன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடுமானால், கீழ்ப்படிதலின் இருதயத்தோடு இன்றே செய்யக்கூடுமானால், நீ நிச்சயமாகவே தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவாய், அதனால் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவனாக இருப்பாய், அவரது வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றுக்கொள்வாய். இன்று, நீ நடைமுறைப்படுத்தவில்லையென்றால், ஒருநாள் உபத்திரவங்கள் உனக்கு நேரிடும்போது நீ விசுவாசமின்றியும், நேசிக்கிற இருதயம் இன்றியும் இருப்பாய், அப்போது உபத்திரவம் சோதனையாய் மாறும்; நீ சாத்தானின் சோதனைக்குள் மூழ்கிவிடுவாய், தப்பிப்பதற்கு எந்த வழியும் இருக்காது. இன்று, சிறு உபத்திரவம் வரும்போது உன்னால் உறுதியாய் நிற்க இயலலாம், ஆனால் ஒருநாள் பெரிய உபத்திரவம் வரும்போது உன்னால் எப்போதும் உறுதியாய் நிற்க முடியாது. சிலர் அகந்தையுள்ளவர்களாய் தாங்கள் ஏற்கனவே கிட்டத்தட்ட பரிபூரணமடைந்து விட்டதாக நினைப்பார்கள்; தற்பெருமை பேசுவார்கள். இதுபோன்ற வேளைகளில் நீ ஆழமாகச் செல்லாமல் தொடர்ந்து மெத்தனமாக அமர்ந்திருந்தால், நீ ஆபத்தில் இருப்பாய். இன்று தேவன் பெரிய உபத்திரவங்ககளின் கிரியையைச் செய்வதில்லை, எல்லாம் நன்றாகத் தோன்றுகிறது, ஆனால் தேவன் உன்னைச் சோதிக்கும்போது, நீ அதிகக் குறைபாடு உள்ளவன் என்பதை நீ கண்டுபிடிப்பாய், ஏனென்றால் உன் வளர்ச்சி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது மற்றும் உன்னால் பெரிய உபத்திரவங்களைச் சகித்துக்கொள்ள முடிவதில்லை. நீ, இருக்கின்ற நிலையிலேயே இருந்துகொண்டு, செயலற்ற நிலையில் இருந்தால், உபத்திரவங்கள் வரும்போது, விழுந்து போவாய். உங்கள் வளர்ச்சி எவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறதென்று அடிக்கடி நீங்கள் பார்க்கவேண்டும். இந்த வழியில் மட்டுமே நீங்கள் முன்னேற முடியும். உபத்திரவங்களின்போது மட்டுமே உன் வளர்ச்சி மிகவும் குறைவு என்றும், உன் மனவலிமை மிகவும் பலவீனமானது

என்றும், உனக்குள் இருக்கும் மிகக் குறைவானதே உண்மையானது என்றும், தேவனுடைய சித்தத்திற்கு நீ போதுமானவனல்ல என்பதையும் நீ கண்டால், அப்போதுதான் இவற்றை உணர்வாயானால், அது மிகவும் தாமதமாகிவிடும்.

நீ தேவனின் மனநிலையை அறியவில்லையென்றால், உபத்திரவங்களின்போது கண்டிப்பாக விழுந்துபோவாய், ஏனென்றால் தேவன் ஜனங்களை எப்படிப் பரிபூரணப்படுத்துகிறார், எதன் மூலம் அவர் அவர்களைப் பரிபூரணமாக்குகிறார் என்பதை நீ அறியாமல் இருக்கிறாய், மேலும் தேவனுடைய உபத்திரவங்கள் உன்மேல் வரும் போது உன் கருத்துகளுடன் உபத்திரவங்கள் பொருந்தாத போது, உன்னால் உறுதியாக நிற்க இயலாமல் போகும். தேவனுடைய உண்மையான அன்பே அவரது முழுமையான மனநிலையாகும். தேவனுடைய முழுமையான மனநிலை ஜனங்களுக்குக் காண்பிக்கப்படும்போது, அது உன் மாம்சத்துக்கு எதைக் கொண்டு வரும்? தேவனுடைய நீதியுள்ள மனநிலை ஜனங்களுக்குக் காண்பிக்கப்படும்போது, அவர்களது மாம்சம் வேதனையை அநுபவிப்பது தவிர்க்க இயலாததாகும். நீ இந்த வேதனையை அனுபவிக்காவிட்டால், நீ தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்படவும் முடியாது, தேவனுக்கு உண்மையான அன்பை அர்ப்பணிக்கவும் இயலாது. தேவன் உன்னை பரிபூரணமாக்கினால், அவர் நிச்சயமாக தமது முழு மனநிலையையும் உனக்குக் காட்டுவார். சிருஷ்டிப்பின் நாள் முதல் இன்று வரைக்கும், தேவன் ஒருபோதும் தமது முழு மனநிலையை மனுஷனுக்கு காட்டியதில்லை—ஆனால் கடைசி நாட்களில் அவர் இதை தாம் முன்குறித்த மற்றும் தெரிந்து கொண்ட ஜனக்குழுவினருக்கு வெளிப்படுத்துகிறார், மேலும் ஜனங்களைப் பூரணப்படுத்துவதன் மூலம் அவர் தம் மனநிலைகளை வெளியரங்கமாக வைக்கிறார், அதன் மூலம் ஜனக்குழுவை முழுமைப்படுத்துகிறார். ஜனங்கள் மீதான தேவனுடைய உண்மையான அன்பு அத்தகையது. தேவனுடைய உண்மையான அன்பினை அநுபவிக்கிறதற்கு ஜனங்கள் அதிக வேதனையை சகிக்கவேண்டியதோடு, அதிக

கிரயத்தையும் செலுத்தவேண்டும். அதன்பின்னரே அவர்கள் தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்படுவர், தங்கள் உண்மை அன்பைத் திரும்பவும் தேவனுக்குக் கொடுக்க முடியும், அதன் பின்னரே தேவனுடைய இருதயம் திருப்தியடையும். தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று ஜனங்கள் விரும்பினால், அவரது சித்தத்தைச் செய்ய விரும்பினால், தங்கள் உண்மை அன்பை முழுமையாக தேவனுக்குக் கொடுத்தால், தங்கள் சூழ்நிலைகளிலிருந்து அதிக பாடுகளையும் தொல்லைகளையும் அனுபவிக்க வேண்டும், மரணத்தை காட்டிலும் மோசமான வலியையும் அனுபவிக்க வேண்டும். முடிவில் அவர்கள் தங்கள் முழு இருதயத்தையும் தேவனிடம் திருப்பி தரவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படும். ஒருவர் தேவனை உண்மையில் நேசிக்கிறாரா, இல்லையா என்பது பெருங்கஷ்டங்கள் மற்றும் புடமிடுதலின்போது வெளிப்படுத்தப்படும். ஜனங்களின் அன்பை தேவன் சுத்திகரிக்கிறார், இதுவும் பெருங்கஷ்டங்கள் மற்றும் சுத்திகரித்தலின் மத்தியில் மட்டுமே அடையப்படுகிறது.

“ஆயிரம் வருட அரசாட்சி வந்துவிட்டது” என்பதைப் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான பேச்சு

ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின் நோக்கத்தைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? சிலர் இதைப் பற்றி நிறைய யோசிக்கிறார்கள், அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: “ஆயிரம் வருட அரசாட்சி பூமியில் ஆயிரம் ஆண்டுகள் நீடிக்கும், அதனால் திருச்சபையைச் சேர்ந்த வயதுவந்த உறுப்பினர்கள் திருமணமாகாதவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமா? எனது குடும்பத்தில் பணம் இல்லை, நான் பணம் சம்பாதிக்க ஆரம்பிக்க வேண்டுமா? ...” ஆயிரம் வருட அரசாட்சி என்றால் என்ன? உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஜனங்கள் அரைக் குருடாக இருக்கிறார்கள் மற்றும் ஒரு பெரிய சோதனையை அனுபவிக்கிறார்கள். உண்மையில், ஆயிரம் வருட அரசாட்சி

இன்னும் அதிகாரப்பூர்வமாக வரவில்லை. ஜனங்களைப் பரிபூரணமாக்கும் கட்டத்தில், ஆயிரம் வருட அரசாட்சி வராது. தேவனால் பேசப்பட்ட ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின் போது, மனிதன் பரிபூரணமாக்கப்பட்டிருப்பான். முன்னதாக, ஜனங்கள் பரிசுத்தவான்களைப் போல இருப்பார்கள் என்றும் சீனீம் தேசத்தில் உறுதியாக நிற்பார்கள் என்றும் கூறப்பட்டது. ஜனங்கள் பரிபூரணமாக்கப்பட்டால் மட்டுமே, அதாவது அவர்கள் தேவனால் பேசப்படும் பரிசுத்தவான்களாக மாறினால் மட்டுமே, ஆயிர வருட அரசாட்சி வந்திருக்கும். தேவன் ஜனங்களை பரிபூரணமாக்கும்போது, அவர் அவர்களைச் சுத்திகரிக்கிறார். அவர்கள் எவ்வளவு பரிசுத்தமானவர்களாக இருக்கிறார்களோ, தேவனால் அந்த அளவிற்குப் பரிபூரணமாக்கப்படுகிறார்கள். உனக்குள் இருக்கும் தீட்டான குணம், கலகத்தனம், எதிர்ப்பு மற்றும் மாம்சத்தின் விஷயங்கள் ஆகியவை வெளியேற்றப்படும் போது, நீ சுத்திகரிக்கப்படும் போது, நீ தேவனால் நேசிக்கப்படுவாய் (வேறு விதமாகக் கூறினால், நீ ஒரு பரிசுத்தவானாக இருப்பாய்); நீ தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்பட்டு பரிசுத்தவானாக மாறும் போது, நீ ஆயிரம் வருட அரசாட்சியில் இருப்பாய். இப்போது ராஜ்யத்தின் காலமாக இருக்கிறது. ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின் காலத்தில் ஜனங்கள் ஜீவிக்க தேவனுடைய வார்த்தைகளைச் சார்ந்து இருப்பார்கள், மற்றும் எல்லா தேசங்களும் தேவனுடைய நாமத்தின் கீழ் வரும், அனைவரும் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் படிக்க வருவார்கள். அந்த நேரத்தில், சிலர் தொலைபேசி மூலம் அழைப்பார்கள், சிலர் தொலைநகல் செய்வார்கள்…அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளை அணுக எல்லா வழிகளையும் பயன்படுத்துவார்கள், மற்றும் நீங்களும் தேவனுடைய வார்த்தைகளின் கீழ் வருவீர்கள். ஜனங்கள் பரிபூரணமான பிறகு நடப்பது இதுவே. இன்று, ஜனங்கள் பரிபூரணமாக்கப்படுகிறார்கள், சுத்திகரிக்கப்படுகிறார்கள், வெளிச்சமடைகிறார்கள் மற்றும் வார்த்தைகளால் வழிநடத்தப்படுகிறார்கள்; இது ராஜ்யத்தின் காலம். இது ஜனங்கள் பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கான கட்டமாகும்,

இதற்கும் ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின் காலத்திற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின் காலத்தில், ஜனங்கள் ஏற்கனவே பரிபூரணமாக்கப்பட்டிருப்பார்கள் மற்றும் அவர்களுக்குள் இருக்கும் சீர்கேடான மனநிலைகள் சுத்திகரிக் கப்பட்டிருக்கும். அந்த நேரத்தில், தேவன் பேசும் வார்த்தைகள் படிப்படியாக ஜனங்களை வழிநடத்தும். சிருஷ்டிப்பின் காலம் முதல் இன்று வரையிலான தேவனுடைய கிரியையின் இரகசி யங்கள் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தும், மேலும் ஒவ்வொரு காலத்திலும் உள்ள தேவனுடைய செயல்களையும், மற்றும் ஆவிக் குரிய உலகில் உள்ள ஜனங்களை அவர் ஒவ்வொரு நாளும் எவ்வாறு வழிநடத்துகிறார் மற்றும் ஆவிக்குரிய உலகத்தில் அவர் செய்யும் கிரியையும் மற்றும் ஆவிக்குரிய உலகின் வல்லமை களையும் அவருடைய வார்த்தைகள் ஜனங்களுக்குத் தெரிவிக்கும். அப்போதுதான் அது உண்மையிலேயே வார்த்தையின் காலமாக இருக்கும். இப்போது, அது வளர்ந்து வரும் நிலையில் மட்டுமே உள்ளது. ஜனங்கள் பரிபூரணமாக்கப்படாமலும் சுத்திகரிக்கப்ப டாமலும் இருந்தால், அவர்களுக்கு பூமியில் ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஜீவிக்க வழி இருக்காது. அவர்களுடைய மாம்சம் தவிர்க்க முடி யாமல் அழிந்துவிடும்; ஜனங்கள் உள்ளே சுத்திகரிக்கப்பட்டு, அவர்கள் இனி சாத்தானிடமும் மாம்சத்திலும் இல்லாதிருந்தால், அவர்கள் பூமியில் உயிரோடு இருப்பார்கள். இந்தக் கட்டத்தில் நீ இன்னும் அரைக் குருடனாகவே இருக்கிறாய். நீங்கள் அனுபவிக் கும் அனைத்தும் தேவனை நேசிப்பதும், நீங்கள் பூமியில் வாழும் ஒவ்வொரு நாளும் அவருக்கு சாட்சி பகருவதும் ஆகும்.

"ஆயிரம் வருட அரசாட்சி வந்துவிட்டது" என்பது ஒரு தீர்க் கதரிசனம். இது ஒரு தீர்க்கதரிசியின் முன்னறிவிப்புக்கு ஒப்பா னது, அதில், எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்கும் என்று தேவன் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறார். தேவன் எதிர்காலத்தில் பேசும் சொற்களும் இன்று அவர் பேசும் வார்த்தைகளும் ஒன்றல்ல: எதிர்காலத்தின் வார்த்தைகள் காலத்தை வழிநடத்தும். அதேச மயம், அவர் இன்று பேசும் வார்த்தைகள் ஜனங்களை பரிபூர

ணப்படுத்துகின்றன, சுத்திகரிக்கின்றன மற்றும் அவர்களைக் கையாளுகின்றன. எதிர்காலத்தினுடைய வார்த்தையின் காலம் இன்றைய வார்த்தையின் காலத்திலிருந்து வேறுபட்டது. இன்று, தேவன் பேசும் எல்லா வார்த்தைகளும், அவர் பேசும் வழிமுறைகளைப் பொருட்படுத்தாமல், ஜனங்களைப் பரிபூரணமாக்குவதற்கும், அவர்களுக்குள் அழுக்காக இருப்பதைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்கும், அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்குவதற்கும், தேவனுக்கு முன்பாக நீதியுள்ளவர்களாக மாற்றுவதற்கும் சொல்லப்படுகின்றன. இன்று பேசப்படும் வார்த்தைகள், எதிர்காலத்தில் பேசப்படும் வார்த்தைகள் ஆகிய இரண்டும் தனித்தனி விஷயங்கள் ஆகும். ராஜ்யத்தின் காலத்தில் பேசப்படும் வார்த்தைகள், ஜனங்களை எல்லாப் பயிற்சியிலும் நுழைய வைக்கிறது, எல்லாவற்றிலும் ஜனங்களைச் சரியான பாதையில் கொண்டு வருகிறது. அவர்களுக்குள் உள்ள தீட்டான அனைத்தையும் வெளியேற்றுகிறது. இந்தக் காலத்தில் தேவன் செய்வது இதுவே. அவர் ஒவ்வொரு நபரிடமும் தமது வார்த்தைகளுக்கான ஓர் அடித்தளத்தை உருவாக்குகிறார். அவர் தமது வார்த்தைகளை ஒவ்வொரு நபரின் ஜீவனாக்குகிறார். அவர் தொடர்ந்து தமது வார்த்தைகளை அவர்களுக்கு அறிவூட்டவும் வழிகாட்டவும் பயன்படுத்துகிறார். தேவனுடைய சித்தத்தை அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ளாதபோது, அவர்களைக் கண்டிக்கவும் ஒழுங்குபடுத்தவும் தேவனுடைய வார்த்தைகள் அவர்களுக்குள் இருக்கும். இன்றைய வார்த்தைகள் மனிதனுடைய ஜீவனாக இருக்க வேண்டும். அவை மனிதனுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் நேரடியாக வழங்குகின்றன. உனக்குள்ளே இல்லாத அனைத்தும் தேவனுடைய வார்த்தைகளால் வழங்கப்படுகின்றன. தேவனுடைய வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அனைவரும் அவருடைய வார்த்தைகளைப் புசித்துப் பானம்பண்ணுவதன் மூலம் வெளிச்சம் பெறுகிறார்கள். எதிர்காலத்தில் தேவன் பேசும் வார்த்தைகள் பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் உள்ள ஜனங்களை வழிநடத்துகின்றன; இன்று, இந்த வார்த்தைகள் சீனாவில் மட்டுமே பேசப்படுகின்றன மற்றும் அவை முழு

உலகத்திலும் பேசப்படுவதைக் குறிக்கவில்லை. ஆயிர வருட அரசாட்சி வரும்போது மட்டுமே தேவன் முழு பிரபஞ்சத்துடனும் பேசுவார். இன்று தேவன் பேசும் வார்த்தைகள் அனைத்தும் ஜனங்களைப் பரிபூரணப்படுத்துவதற்கானவை என்பதை அறிந்துக் கொள்ளுங்கள்; இந்தக் கட்டத்தில் தேவன் பேசும் வார்த்தைகள் ஜனங்களின் தேவைகளை வழங்குவதற்காக மட்டுமே இருக்கின்றன, இரகசியங்களை அறியவோ அல்லது தேவனுடைய அற்புதங்களைக் காணவோ உன்னை அனுமதிக்காது. அவர் பல வழிகளில் பேசுவது ஜனங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகவே. ஆயிர வருட அரசாட்சியின் காலம் இன்னும் வரவில்லை, தேவனுடைய மகிமையின் நாள் என்று பேசப்படும் ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின் காலம் வரவில்லை. யூதேயாவில் இயேசுவின் கிரியை முடிந்தபின், தேவன் தமது கிரியையை சீனாவின் பிரதான நிலப்பகுதிக்கு மாற்றி மற்றொரு திட்டத்தை உருவாக்கினார். அவர் உங்களிடத்தில் தமது கிரியையின் இன்னொரு பகுதியைச் செய்கிறார். ஜனங்களை வார்த்தைகளால் பரிபூரணமாக்கும் கிரியையைச் செய்கிறார், மற்றும் அவர் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி ஜனங்களை அதிக வேதனையை அனுபவிக்கச் செய்கிறார், அத்துடன் தேவனுடைய கிருபையையும் அதிகமாக பெறச் செய்கிறார். இந்தக் கட்ட கிரியையானது ஒரு கூட்ட ஜெயங்கொள்ளுபவர்களை உருவாக்கும். அவர் இந்த ஜெயங்கொள்ளுபவர்களின் கூட்டத்தை உருவாக்கிய பிறகு, அவர்களால் அவருடைய கிரியைகளுக்கு சாட்சியளிக்க முடியும், அவர்களால் யதார்த்தமாக ஜீவிக்க முடியும், அவர்கள் உண்மையில் அவரை திருப்திப்படுத்துவார்கள், மரணம் வரையில் அவருக்கு விசுவாசமாக இருப்பார்கள். இவ்வாறு தேவன் மகிமையை அடைவார். தேவன் மகிமையை அடையும் போது, அதாவது, அவர் இந்த ஜனக் கூட்டத்தைப் பரிபூரணமாக்கும் போது, அது ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின் காலமாக இருக்கும்.

இயேசு முப்பத்து மூன்றரை ஆண்டுகளாக பூமியில் இருந்தார், சிலுவையில் அறையப்படும் கிரியையைச் செய்யவே அவர்

வந்தார். மேலும் சிலுவையில் அறையப்பட்டதன் மூலம் தேவன் தம்முடைய மகிமையின் ஒரு பகுதியைப் பெற்றார். தேவன் மாம்சத்தில் வந்தபோது, அவர் மனத்தாழ்மையுடனும் மறைவாகவும் இருக்க முடிந்தது மற்றும் மிகுந்த துன்பங்களையும் தாங்க முடிந்தது. அவர் தேவனாக இருந்தபோதிலும், ஒவ்வொரு அவமானத்தையும் ஒவ்வொரு அவதூறையும் அவர் சகித்துக் கொண்டார். மீட்பின் கிரியையை முடிக்க சிலுவையில் அறையப்பட்டதில் மிகுந்த வேதனையை அவர் சகித்தார். இந்தக் கட்ட கிரியை முடிந்தபின், தேவன் மிகுந்த மகிமையைப் பெற்றார் என்பதை ஜனங்கள் கண்டாலும், அது அவருடைய முழுமையான மகிமையாக இருக்கவில்லை; அவர் இயேசுவிடமிருந்து பெற்ற மகிமையானது அவருடைய மகிமையின் ஒரு பகுதியாக மட்டுமே இருந்தது. இயேசுவால் ஒவ்வொரு கஷ்டத்தையும் சகித்துக்கொள்ளவும், தாழ்மையாகவும், மறைவாகவும், தேவனுக்காக சிலுவையில் அறையப்படவும் முடிந்தது என்றாலும், தேவன் தம்முடைய மகிமையின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே பெற்றார், மற்றும் அவருடைய மகிமை இஸ்ரவேலில் பெறப்பட்டது. தேவனுக்கு மகிமையின் இன்னொரு பகுதி உள்ளது: அது, நடைமுறையில் கிரியை செய்வதற்கும் ஒரு ஜனக்கூட்டத்தைப் பரிபூரணமாக்குவதற்கும் அவர் பூமிக்கு வருவதாகும். இயேசுவின் கிரியையின் கட்டத்தின்போது சில இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட காரியங்களைச் செய்தார். ஆனால் அந்தக் கிரியை அடையாளங்கள் மற்றும் அற்புதங்களைச் செய்வதற்காக மட்டுமே செய்யப்பட்டதல்ல. இயேசு தேவனை நேசித்ததால் பாடுகள் படவும், தேவனுக்காக சிலுவையில் அறையப்படவும் முடிந்தது என்பதையும், மிகுந்த வேதனையை அனுபவிக்க முடிந்தது என்பதையும், தேவன் அவரைக் கைவிட்டாலும், தேவனுடைய சித்தத்திற்காக தம் உயிரைத் தியாகம் செய்ய அவர் இன்னும் தயாராக இருக்கிறார் என்பதையும் முதன்மையாகக் காட்டியது. தேவன் இஸ்ரவேலில் தமது கிரியையை முடித்தபின், இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டபின், தேவன் மகிமை அடைந்தார்,

மற்றும் அவர் சாத்தானுக்கு முன்பாக சாட்சியளித்தார். சீனாவில் தேவன் எப்படி மாம்சமாகியிருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிந்ததுமில்லை, பார்த்ததுமில்லை, ஆகையால் தேவன் மகிமையை அடைந்திருப்பதை உங்களால் எவ்வாறு பார்க்க முடியும்? தேவன் உங்களுக்குள் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையைச் செய்யும்போது, நீங்கள் உறுதியாக நிற்கும்போது, தேவனுடைய கிரியையின் இந்தக் கட்டம் ஜெயமாக இருக்கிறது. இது தேவனுடைய மகிமையின் ஒரு பகுதியாகும். நீங்கள் இதை மட்டுமே பார்க்கிறீர்கள், நீங்கள் இன்னும் தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்படவில்லை. உங்கள் இருதயத்தை முழுவதுமாக தேவனுக்குக் கொடுக்கவில்லை. இந்த மகிமையை நீங்கள் இன்னும் முழுவதுமாகக் காணவில்லை. தேவன் ஏற்கனவே உங்கள் இருதயத்தை ஜெயங்கொண்டுள்ளார் என்பதையும், உங்களால் ஒருபோதும் அவரை விட்டு விலக முடியாது என்பதையும், தேவனை நீங்கள் இறுதி வரை பின்பற்றுவீர்கள் என்பதையும், உங்கள் இருதயம் மாறாது என்பதையும், இது தேவனுடைய மகிமை என்பதையும் மட்டுமே நீங்கள் காண்கிறீர்கள். தேவனுடைய மகிமையை நீங்கள் எதில் காண்கிறீர்கள்? ஜனங்களிடம் காணப்படும் அவருடைய கிரியையின் விளைவுகளில் காண்கிறீர்கள். தேவன் மிகவும் அழகானவர். ஜனங்கள் தங்கள் இருதயத்தில் தேவனைக் கொண்டுள்ளார்கள். அவரை விட்டுவிட விரும்பவில்லை. இது தேவனுடைய மகிமையாகும். திருச்சபைகளைச் சேர்ந்த சகோதர சகோதரிகளின் பெலன் பெருகும்போது, அவர்களால் தங்கள் இருதயத்திலிருந்து தேவனை நேசிக்க முடியும், தேவன் செய்த கிரியையின் மிக உயர்ந்த வல்லமையைப் பார்க்க முடியும், அவருடைய வார்த்தைகளின் ஒப்பற்ற வல்லமையையும், அவருடைய வார்த்தைகள் அதிகாரம் கொண்டவை என்பதையும் காணும் போது சீன நிலப்பரப்பின் ஆவி நகரத்தில் அவர் தமது கிரியையைத் தொடங்க முடியும். ஜனங்கள் பலவீனமாக இருந்தாலும், அவர்களுடைய இருதயங்கள் தேவனுக்கு முன்பாக வணங்குகின்றன மற்றும் அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக

இருக்கிறார்கள், மற்றும் அவர்கள் பலவீனர்களாகவும் தகுதியற்றவர்களாகவும் இருந்தாலும், தேவனுடைய வார்த்தைகள் மிகவும் அன்பானவை என்பதையும், அவற்றின் நேசத்திற்கு அவர்கள் மிகவும் தகுதியானவர்கள் என்பதையும் அவர்களால் காண முடியும். இது தேவனுடைய மகிமையாகும். ஜனங்கள் தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்பட்டு, அவருக்கு முன்பாக சரணடையும் மற்றும் அவருக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படியும் நாள் வரும் போது, அவர்களுடைய வாய்ப்புகளையும் தலைவிதியையும் தேவனுடைய கைகளில் விட்டுவிடக்கூடிய நாள் வரும் போது, தேவனுடைய மகிமையின் இரண்டாம் பகுதி முழுவதுமாக அடையப்பட்டிருக்கும். அதாவது, நடைமுறை தேவனுடைய கிரியை முழுவதுமாக முடிந்ததும், சீனாவின் பிரதான நிலப்பரப்பில் அவரது கிரியை முடிவுக்கு வரும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்டவர்களும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களும் பரிபூரணப்படுத்தப்படும்போது, தேவன் மகிமையை அடைந்திருப்பார். தேவன் தமது மகிமையின் இரண்டாம் பகுதியை கிழக்கிற்குக் கொண்டு வந்ததாகக் கூறினார். ஆனால் அது மனிதக் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. தேவன் தமது கிரியையை கிழக்கிற்குக் கொண்டு வந்துள்ளார். அவர் ஏற்கனவே கிழக்குக்கு வந்துவிட்டார். இது தேவனுடைய மகிமையாகும். இன்று, அவருடைய கிரியை இன்னும் நிறைவடையவில்லை என்றாலும், தேவன் கிரியை செய்ய முடிவு செய்திருப்பதால், அது நிச்சயமாக நிறைவேறும். சீனாவில் இந்தக் கிரியையை நிறைவேற்றப் போவதாக தேவன் முடிவு செய்துள்ளார். உங்களைப் பரிபூரணப்படுத்த அவர் தீர்மானித்துள்ளார். ஆகவே, அவர் உங்களுக்கு எந்த வழியையும் கொடுக்கவில்லை—அவர் ஏற்கனவே உங்கள் இருதயங்களை ஜெயங்கொண்டிருக்கிறார், மற்றும் நீ விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் நீ தொடர்ந்து செயல்பட வேண்டும், தேவன் உங்களை ஆதாயம் செய்யும்போது, தேவன் மகிமை அடைகிறார். இன்று, தேவன் இன்னும் முழு மகிமையையும் அடையவில்லை, ஏனென்றால், நீங்கள் இன்னும் பரிபூரணமாக்கப்படவில்லை.

உங்கள் இருதயங்கள் தேவனிடம் திரும்பியிருந்தாலும், உங்கள் மாம்சத்தில் இன்னும் பல பலவீனங்கள் உள்ளன, உங்களால் தேவனைத் திருப்திப்படுத்த இயலாது, தேவனுடைய சித்தத்தை உங்களால் கவனத்தில் கொள்ள முடியாது. உங்களை விட்டு விலக்கி வைக்க வேண்டிய பல எதிர்மறையான விஷயங்களை நீங்கள் இன்னும் வைத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இன்னும் பல சோதனைகள் மற்றும் சுத்திகரிப்புகளுக்கு உட்பட வேண்டும். அவ்விதத்தில் மட்டுமே உங்களுடைய ஜீவித மனநிலைகளால் மாற்றம் பெற முடியும் மற்றும் நீங்கள் தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்படவும் முடியும்.

தேவனை அறிந்தவர்களால் மட்டுமே தேவனுக்கு சாட்சிப் பகர முடியும்

தேவனை விசுவாசிப்பதும் தேவனை அறிந்துகொள்வதும் பரலோகத்தால் நியமிக்கப்பட்டு பூமியால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது, தேவன் மனுவுருவாகி தமது கிரியையைத் தாமே நேரில் செய்யும் ஒரு காலமான இன்றைய காலமானது தேவனை அறிந்து கொள்வதற்கான மிகவும் நல்லதொரு காலமாக இருக்கிறது. தேவனின் சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கான அஸ்திபாரத்தைக் கட்டியெழுப்புவதன் மூலம் அடையக்கூடிய ஒன்றே தேவனைத் திருப்திப்படுத்துவது என்பதாகும், மேலும் தேவனின் சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள, தேவனைப் பற்றிய கொஞ்சம் அறிவைப் பெற்றிருப்பது அவசியமானதாகும். தேவனைப் பற்றிய இந்த அறிவு தேவனை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு தரிசனமாக இருக்க வேண்டிது அவசியமாகும். இது தேவன் மீதான மனிதனின் விசுவாசத்தின் அடிப்படையாகும். இந்த அறிவு இல்லையானால், தேவன் மீதான மனிதனின் விசுவாசம் தெளிவற்ற நிலையிலும், வெற்றுக் கோட்பாட்டின் மத்தியிலும் இருக்கும். தேவனைப் பின்பற்றுவதே இது போன்றோர்களின் தீர்மானமாக இருந்தாலும், அவர்கள் எதையும் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இந்த ஓட்டத்தில் எதையும் பெறா

தவர்கள் அனைவருமே நீக்கப்படுவார்கள்—அவர்கள் அனைவரும் சுயநலவாதிகள். தேவனுடைய கிரியையின் எந்தப் படியை நீ அனுபவித்தாலும், ஒரு வல்லமையான தரிசனம் உன்னுடன் இருக்க வேண்டும். இல்லையெனில், புதிய கிரியையின் ஒவ்வொரு அடியையும் ஏற்றுக்கொள்வது உனக்குக் கடினமாக இருக்கும், ஏனென்றால் தேவனின் புதிய கிரியை மனிதனின் கற்பனைத் திறனைத் தாண்டி உள்ளது, மேலும் அது அவரின் எண்ணத்தின் எல்லைக்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. எனவே, மனிதனை கவனிக்க ஒரு மேய்ப்பன் இல்லாமல், தரிசனங்களைப் பற்றி ஐக்கியத்தில் ஈடுபடுவதற்கு ஒரு மேய்ப்பன் இல்லாமல், இந்தப் புதிய கிரியையை மனிதனால் ஏற்க இயலாது. மனிதனால் தரிசனங்களைப் பெற முடியாவிட்டால், தேவனின் புதிய கிரியையை அவனால் பெற முடியாது, தேவனின் புதிய கிரியைக்கு மனிதனால் கீழ்ப்படிய முடியாவிட்டால், மனிதனால் தேவனின் சித்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள இயலாது, எனவே தேவனைப் பற்றிய அவனுடைய அறிவு ஒன்றுமில்லை என்று எண்ணப்படும். மனிதன் தேவனுடைய வார்த்தையை நிறைவேற்றுவதற்கு முன், தேவனுடைய வார்த்தையை அவன் அறிந்திருக்க வேண்டும். அதாவது, அவன் தேவனின் சித்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவ்விதமாக மட்டுமே தேவனின் வார்த்தையைத் துல்லியமான வகையிலும் தேவனின் சித்தத்தின் படியும் நிறைவேற்ற முடியும். இது சத்தியத்தைத் தேடும் எல்லோரும் கொண்டிருக்க வேண்டிய ஒன்றாகும், மேலும் இது தேவனை அறிய முயலும் எல்லோரும் கண்டிப்பாக மேற்கொள்ள வேண்டிய செயல்முறையாகும். தேவனின் வார்த்தையை அறிந்து கொள்ளும் முறையானது தேவனையும் தேவனின் கிரியையையும் அறிந்து கொள்ளும் முறையாகும். எனவே, தரிசனங்களை அறிந்துகொள்வது மனுவுருவான தேவனுடைய மனிதத்தன்மையைத் தெரிந்து கொள்வதை மட்டுமல்லாமல், தேவனின் வார்த்தையையும் கிரியையையும் அறிந்து கொள்வதையும் குறிக்கிறது. ஜனங்கள் தேவனின் வார்த்தையிலிருந்து தேவனுடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்கி

றார்கள், தேவனின் கிரியையிலிருந்து அவர்கள் தேவனின் மனநிலையையும் தேவன் என்றால் யார் என்பதையும் அறிந்துகொள்கிறார்கள். தேவன் மீதான விசுவாசம் என்பது தேவனை அறிந்துகொள்வதற்கான முதல் படியாகும். தேவன் மீதான இந்தத் தொடக்க விசுவாசத்திலிருந்து அவரைப் பற்றிய மிக ஆழமான விசுவாசத்திற்கு முன்னேறுவதற்கான முறையே, தேவனை அறிந்துகொள்வதற்கான முறையும், தேவனுடைய கிரியையின் அனுபவத்தை உணரும் முறையுமாகும். நீ தேவனை அறிந்து கொள்வதற்காக இல்லாமல், விசுவாசிப்பதற்காக மட்டுமே தேவனை விசுவாசித்தால், உன் விசுவாசத்தில் எந்த யதார்த்தமும் இல்லை, உன் விசுவாசம் தூய்மையானதாக மாற முடியாது—இதில் சந்தேகமேதும் இல்லை. தேவனின் கிரியையை மனிதன் அனுபவிக்கும் செயல்முறையின்போது, அவன் படிப்படியாக தேவனை அறிந்துகொள்கிறான் என்றால், அவனது மனநிலை படிப்படியாக மாறும், மேலும் அவனுடைய விசுவாசம் பெரிதான முறையில் உண்மையாகிவிடும். இவ்வழியில், தேவன் மீதான விசுவாசத்தில் மனிதன் வெற்றியடையும் போது, அவன் தேவனை முற்றிலுமாகப் பெற்றிருப்பான். தேவன் தமது கிரியையைத் தாமே நேரில் செய்ய இரண்டாவது முறையாக மாம்சமாக மாற தேவன் இவ்வளவு தூரம் சென்றதன் காரணம், அதனால் அவரை மனிதன் தெரிந்து கொள்ளவும், அவரைப் பார்க்கவும் வேண்டும் என்பதாகும். தேவனை அறிவது[அ] என்பது தேவனுடைய கிரியையின் முடிவில் அடைய வேண்டிய இறுதிப் பலன் ஆகும்; இது மனிதகுலத்திடம் தேவன் வைக்கும் கடைசி கோரிக்கையாகும். அவர் இதைச் செய்வதற்கான காரணம் அவருடைய இறுதி சாட்சியத்திற்காகவே. மனிதன் இறுதியாக முழுவதும் அவரிடம் திரும்புவதற்காகவே அவர் இந்தக் கிரியையைச் செய்கிறார். மனிதனால் தேவனை அறிவதன் மூலம் மட்டுமே தேவனை

அடிக்குறிப்பு:

அ. மூல உரை "தேவனை அறிவதற்கான கிரியை" என்று கூறுகிறது.

நேசிக்க முடியும், தேவனை நேசிக்க அவன் தேவனை அறிந்திருக்க வேண்டும். அவன் எப்படி முயன்றாலும், எதைப் பெறுவதற்கு முயன்றாலும், அவனால் தேவனைப் பற்றிய அறிவை அடைய இயல வேண்டும். இவ்வழியில் மட்டுமே மனிதன் தேவனின் இருதயத்தைத் திருப்தி செய்ய முடியும். தேவனை அறிவதன் மூலம் மட்டுமே மனிதனுக்கு தேவன் மீது உண்மையான விசுவாசம் இருக்க முடியும், தேவனை அறிவதன் மூலம் மட்டுமே அவன் தேவனை உண்மையாக வணங்கவும், அவருக்குக் கீழ்ப்படியவும் முடியும். தேவனை அறியாதவர்கள் ஒருபோதும் தேவனுக்கு கீழ்ப்படியவும் அவரை வணங்கவும் மாட்டார்கள். தேவனை அறிவது என்பதில் அவருடைய மனநிலையை அறிவதும், அவருடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்வதும், அவர் யாரென்று தெரிந்துகொள்வதும் உள்ளடங்கும். எந்தவொரு அம்சத்தை ஒருவர் அறிய நேர்ந்தாலும், ஒவ்வொன்றுக்கும் மனிதன் ஒரு விலைக்கிரயத்தைச் செலுத்த வேண்டும், மற்றும் கீழ்ப்படிவதற்கான மன உறுதி தேவைப்படுகிறது, இவை இல்லாமல் இறுதிவரை தொடர்ந்து செல்ல யாராலும் முடியாது. தேவனின் கிரியை மனிதனின் கருத்துக்களுடன் மிகவும் ஒத்துப்போகாததாக இருக்கிறது. தேவனின் மனநிலையும் தேவன் என்றால் யாரென்றும் மனிதனுக்குத் தெரிந்து கொள்வது மிகவும் கடினம், தேவன் சொல்லும் செய்யும் எல்லாவற்றையும் மனிதனுக்கு மிகவும் புரிந்துகொள்ள முடியாததாக இருக்கிறது. மனிதன் தேவனைப் பின்பற்ற விரும்பியும், அவருக்குக் கீழ்ப்படிய விரும்பவில்லை என்றால், மனிதன் எதையும் பெறமாட்டான். உலகை சிருஷ்டித்ததிலிருந்து இன்று வரை, மனிதனுக்குப் புரியாத பல கிரியைகளைத் தேவன் செய்ததை ஏற்றுக்கொள்வதை மனிதன் கடினமாகக் கருதியிருக்கிறான், மேலும் மனிதனின் கருத்துக்களைக் குணமாக்குவது கடினம் என்று தேவன் அதிகம் கூறியுள்ளார். ஆனால் மனிதனுக்கு பல சிரமங்கள் இருப்பதால் அவர் ஒருபோதும் தமது கிரியையை நிறுத்தியதில்லை. மாறாக, அவர் கிரியை செய்வதையும் பேசுவதையும் மேற்கொண்டார், மேலும் ஏராளமான “செயல்வீரர்

கள்” வழியிலேயே வீழ்ந்திருந்தாலும், அவர் இன்னும் தமது கிரியையைச் செய்து வருகிறார், மேலும் இடைவெளியில்லாமல் அவரின் புதிய கிரியைக்கு தங்களை அர்பணிக்கும் மக்களின் ஒரு குழுவையடுத்து அடுத்த குழுவைத் தொடர்ந்து தேர்வு செய் கிறார். வீழ்ந்த “நாயகர்களைக் குறித்து” அவருக்குப் பரிதாப மில்லை, அதற்குப் பதிலாக அவருடைய புதிய கிரியைகளை யும் வார்த்தைகளையும் ஏற்றுக்கொள்பவர்களைப் பொக்கிஷ மாக்குகிறார். ஆனால் எது வரையில் அவர் படிப்படியாக இவ் வழியில் செயல்படுகிறார்? ஏன் அவர் சிலரை எப்போதும் நீக்கி, மற்றவர்களைத் தெரிவு செய்கிறார்? இத்தகைய முறையை ஏன் அவர் எப்போதும் பயன்படுத்துகிறார்? அவரது கிரியையின் நோக்கம் மனிதன் அவரை அறிந்து கொள்ள அனுமதிப்பதும், இதனால் அவரால் ஆதாயப்படுத்தப்படுவதும் ஆகும். அவரு டைய கிரியையின் கொள்கை என்னவென்றால், அவர் இன்று செய்யும் கிரியைக்கு கீழ்ப்படியக் கூடியவர்களின் மேல் கிரியை செய்வதே தவிர, அவர் கடந்த காலத்தில் செய்த கிரியைக்குக் கீழ்ப்படிந்து இன்று அவர் செய்யும் கிரியையை எதிர்ப்போரின் மேல் கிரியை செய்யமாட்டார். அவர் அநேகம்பேரை நீக்கிக் கொண்டிருப்பதற்கான காரணம் இதில்தான் உள்ளது.

தேவனை அறிந்துகொள்ளும் பாடத்தின் பலன்களை ஒன்றி ரண்டு நாட்களில் அடைய முடியாது. மனிதன் அனுபவங்களைச் சேர்த்து, துன்பங்களுக்குள்ளாகி, உண்மையான அர்ப்பணிப்பைப் பெறவேண்டும். முதலாவதாக, தேவனின் கிரியையிலிருந்தும் வார்த்தைகளிலிருந்தும் தொடங்குங்கள். தேவனைப் பற்றிய அறிவில் என்னென்ன அடங்கியுள்ளன, இந்த அறிவை எவ்வாறு அடைவது, உன் அனுபவங்களில் தேவனை எவ்வாறு பார்ப் பது என்பதை நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இதுதான் இன்னும் தேவனை அறியாத நிலையில் எல்லோரும் செய்ய வேண்டியதாகும். ஒரே மூச்சில் தேவனின் கிரியையை யும் வார்த்தைகளையும் ஒருவராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது, மேலும் தேவனைப் பற்றிய அறிவை முழுமையாக ஒரு குறுகிய

காலத்திற்குள் யாராலும் அடைய முடியாது. அனுபவத்தின் அவசியமான செயல்முறை ஒன்று உள்ளது, அது இல்லாமல் யாராலும் தேவனை அறியவோ அவரை உண்மையாக பின்பற்றவோ முடியாது. தேவன் எவ்வளவு அதிகமாகக் கிரியை செய்கிறாரோ, மனிதன் அவரை அவ்வளவு அதிகமாக அறிந்துகொள்கிறான். தேவனின் கிரியை மனிதனின் கருத்துக்களுடன் எவ்வளவு அதிகமாக முரண்படுகிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாக தேவனைப் பற்றிய மனிதனின் அறிவு புதுப்பிக்கப்பட்டு ஆழமாகிறது. தேவனின் கிரியை என்றென்றும் நிலையாகவும் மாறாமலும் இருந்திருந்தால், அவரைக் குறித்த மனிதனின் அறிவு அதிகமாக இருந்திருக்காது. சிருஷ்டிப்பின் காலத்திற்கும் தற்போதைய காலத்துக்கும் இடையில், நியாயப்பிரமாண காலத்தில் தேவன் என்ன செய்தார், கிருபையின் காலத்தில் அவர் என்ன செய்தார், ராஜ்யத்தின் காலத்தில் அவர் என்ன செய்கிறார்—நீங்கள் இந்தத் தரிசனங்களைப் பற்றி தெள்ளத் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். தேவனுடைய கிரியையை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். பேதுரு இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்த பின்னரே, ஆவியானவர் இயேசுவில் செய்த பெரும்பாலான கிரியைகளைப் பற்றி படிப்படியாகத் தெரிந்து கொண்டான். அவன் கூறினான், "முழுமையான அறிவை அடைய மனிதனின் அனுபவங்களைச் சார்ந்திருத்தல் போதாது; தேவனை அறிந்துகொள்ளவதில் நமக்கு உதவ தேவனின் கிரியையில் பல புதிய காரியங்கள் இருக்க வேண்டும்." இயேசு தேவனால் ஓர் அப்போஸ்தலரைப் போல அனுப்பப்பட்டவர் என்று பேதுரு ஆரம்பத்தில் நம்பினான், அவன் இயேசுவைக் கிறிஸ்துவாகப் பார்க்கவில்லை. இந்த நேரத்தில், அவன் இயேசுவைப் பின்தொடரத் தொடங்கியபோது, இயேசு அவனிடம், "யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே, நீ என்னைப் பின்பற்றுவாயா?" என்று கேட்டார். "பரலோகப் பிதாவினால் அனுப்பப்பட்டவரை நான் பின்பற்ற வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியானவரால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவரை நான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நான் உம்மைப் பின்பற்றுவேன்" என்று பேதுரு கூறினான்.

அவனுடைய வார்த்தைகளிலிருந்து, பேதுருவுக்கு இயேசுவைப் பற்றி எந்த அறிவும் இல்லை என்பதைக் காணலாம். அவன் தேவனுடைய வார்த்தைகளை அனுபவத்திருக்கிறான், தன்னையே கையாண்டிருக்கிறான், தேவனுக்காகத் துயரங்களை அனுபவித் திருந்தான், ஆனால் அவனுக்கு தேவனின் கிரியையைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. சில கால அனுபவத்திற்குப் பிறகு, பேதுரு இயேசுவில் தேவனின் பல கிரியைகளைக் கண்டான், தேவனின் தயவைக் கண்டான், மேலும் இயேசுவில் தேவனானவர் இருப் பதைக் கண்டான். இயேசு பேசின வார்த்தைகள் மனிதனால் பேசப்பட்டிருக்க முடியாது என்பதையும், இயேசு செய்த கிரியை மனிதனால் செய்யப்பட்டிருக்க முடியாது என்பதையும் அவன் கண்டான். மேலும் இயேசுவின் வார்த்தைகளிலும் கிரியைகளி லும், தேவனின் ஞானத்தையும், தெய்வீக இயல்புடைய பல கிரியைகளையும் பேதுரு கண்டான். தன் அனுபவங்களின் போது, அவன் தன்னையே தெரிந்துகொண்டது மட்டுமல்லாமல், கவன மாக இயேசுவின் ஒவ்வொரு செயலையும் கவனித்தான். அதிலி ருந்து அவன் பல புதிய காரியங்களைக் கண்டுபிடித்தான், அதா வது, இயேசுவின் மூலம் தேவன் செய்த கிரியையில் தேவனின் பல நடைமுறை வெளிப்பாடுகள் இருந்தன என்பதையும், மற் றும் இயேசு தாம் பேசிய வார்த்தைகளிலும் தாம் எடுத்த நடவ டிக்கைகளிலும், அத்துடன் அவர் சபைகளை மேய்த்த விதம் மற்றும் அவர் மேற்கொண்ட கிரியைகள், ஆகியவற்றில் ஒரு சாதாரண மனிதரிடமிருந்து வேறுபடுகிறார் என்பதையும் கண்ட றிந்தான். ஆகையால், இயேசுவிடமிருந்து பேதுரு கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பல படிப்பினைகளைக் கற்றுக்கொண்டான், இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட வேளையில், அவன் இயேசுவைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலான அறிவைப் பெற்றான்—அந்த அறிவு, அவனுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் இயேசுவின் மீது விசுவாசமாக இருந்தது, மற்றும் கர்த்தருக்காக அவன் தலை கீழாகச் சிலுவையில் அறையப்பட்டது ஆகியவற்றுக்கு அடிப்ப டையாக அமைந்தது. அவன் தொடக்கத்தில் சில கருத்துக்க

ளைக் கொண்டிருந்து, இயேசுவைக் குறித்த தெளிவான அறிவைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றாலும், இதுபோன்ற காரியங்கள் சீர் கெட்ட மனிதனின் தவிர்க்க முடியாத ஒரு பகுதியாகும். இயேசு புறப்படுகையில், அவரின் சிலுவைப் பாடுதான் அவர் செய்வதற் காக வந்திருக்கிற கிரியை என்று அவர் பேதுருவிடம் கூறினார். அவர் கைவிடப்பட வேண்டியது காலத்தின் அவசியமாயிருந் தது, மேலும் இந்த அசுத்தமான மற்றும் பழைய காலமானது அவரைச் சிலுவையில் அறைய வேண்டும். அவர் மீட்பின் பணியை நிறைவேற்ற வந்திருந்தார், இந்தக் கிரியையை நிறை வேற்றியதும், அவரது ஊழியம் முடிந்திருக்கும். இதைக் கேட்கை யில் பேதுரு துக்கத்தில் மூழ்கி, இயேசுவோடு இன்னும் அதிக மாக ஐக்கியமானான். இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட போது, பேதுரு தனியாக மனங்கசந்து அழுதான். இதற்கு முன்பு, அவன் இயேசுவிடம், “என் ஆண்டவரே! நீர் சிலுவையில் அறை யப்படப் போகிறீர் என்று சொல்கிறீர். நீர் போன பிறகு, நாங்கள் உம்மை எப்போது காண்போம்?” என்று கேட்டிருந்தான். அவன் பேசிய வார்த்தைகளில் குழப்பத்தின் எந்தக் கூறுகளும் இல்லையா? அவைகளில் எந்தக் கருத்துக்களும் கலந்திருக்கவில்லையா? இயேசு தேவனுடைய கிரியையின் ஒரு பகுதியை நிறைவேற்ற வந்திருந்தார் என்பதையும், இயேசு கடந்து சென்ற பிறகு, ஆவி யானவர் அவனுடன் இருப்பார் என்பதையும், அவர் சிலுவை யில் அறையப்பட்டு பரலோகத்திற்கு ஏறிச் சென்றாலும், தேவ னுடைய ஆவியானவர் அவனோடு இருப்பார் என்பதையும் அவன் தன் இருதயத்தில் அறிந்திருந்தான். அந்நேரத்தில், பேது ருவுக்கு இயேசுவைக் குறித்த கொஞ்சம் அறிவு இருந்தது. இயேசு தேவனுடைய ஆவியானவரால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார் என்றும், தேவனுடைய ஆவியானவர் அவருக்குள் இருக்கிறார் என்றும், இயேசு தாமே தேவன் என்றும், அவரே கிறிஸ்து என்றும் அவன் அறிந்திருந்தான். ஆயினும், பேதுரு அதுபோன்ற வார்த்தைகளை, இயேசுவின் மீதிருந்த அவனுடைய அன்பாலும், அவனுடைய மனித பலவீனம் காரணமாகவும் பேசினான். தேவனுடைய கிரி

யையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், ஒருவனால் கண்ணோக்கமா யிருக்கவும், உறுதியாக அனுபவிக்கவும் முடியுமானால், ஒருவ னால் படிப்படியாக தேவனின் தயவைக் கண்டுகொள்ள முடி யும். பவுல் தனது தரிசனத்திற்காக என்ன செய்தான்? இயேசு அவனுக்குக் காட்சியளித்தபோது, பவுல், “ஆண்டவரே, நீர் யார்?” என்றான். இயேசு, “நீ துன்பப்படுத்துகிற இயேசு நானே” என்றார். இது பவுலின் தரிசனமாக இருந்தது. இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல், நாற்பது நாட்களாக அவர் காட்சியளித்தது, இயேசுவின் வாழ்க் கைப் போதனைகள் ஆகியவற்றைப் பேதுரு தனது பயணத்தின் இறுதி வரையிலும் தனது தரிசனமாக எடுத்துக் கொண்டான்.

தேவனுடைய கிரியையை மனிதன் அனுபவித்து, தன்னையே தெரிந்துகொள்கிறான், அவனுடைய சீர்கேடான மனநிலையைச் சுத்திகரிக்கிறான், வாழ்க்கையில் உயர்வைத் தேடுகிறான், அனைத் துமே தேவனை அறிந்து கொள்வதற்காகவே. நீ உன்னைப் பற்றி மட்டுமே தெரிந்து கொள்ளவும், உன் சொந்தச் சீர்கேடான மன நிலையைக் கையாளவும் மட்டுமே முயன்று, ஆனால் தேவன் மனிதன் மீது என்ன கிரியை செய்கிறார், அவருடைய இரட் சிப்பு எத்தனைப் பெரியது, அல்லது நீ எவ்வாறு தேவனுடைய கிரியையை அனுபவித்து, அவருடைய செயல்களை சாட்சி பக ருகிறாய் என்பதையும் பற்றி எந்த அறிவும் இல்லை என்றால், உனது அனுபவம் பயனற்றதாகும். ஒருவன் சத்தியத்தைக் கைக் கொண்டு நீடித்திருப்பதால் அவனுடைய வாழ்க்கை முதிர்ச்சி அடைந்ததாக நீ நினைத்தால், நீ இன்னும் வாழ்க்கையின் முழு அர்த்தத்தையோ அல்லது மனிதனைப் பரிபூரணப்படுத்தும் தேவனின் நோக்கத்தையோ புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதே அர்த்தமாகும். ஒரு நாள், நீ மதவாத திருச்சபைகளில் மனந்தி ரும்புதல் திருச்சபையின் அல்லது வாழ்வியல் திருச்சபையின் உறுப்பினர்களிடையே இருக்கும்போது, நீ பல பக்தியுள்ள ஜனங் களைக் காண்பாய், அவர்களுடைய ஜெபங்களில் “தரிசனங்கள்” உள்ளடங்கியிருக்கும், அவர்கள் வாழ்க்கையைத் தொடரும்போது, வார்த்தைகளால் தொடப்பட்டு வழிநடத்தப்படுகிறார்கள். மேலும்,

அவர்கள் அநேக காரியங்களைத் தாங்கிக் கொள்ளவும், தங்க ளையே கைவிடவும் இயன்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள், மற்றும் மாம்சத்தால் நடத்தப்படுவதும் இல்லை. அந்நேரத்தில், உன்னால் வித்தியாசத்தைச் சொல்ல முடியாது: நீ அவர்கள் செய்வது எல் லாம் சரியானது என்று நம்புவாய் என்பது வாழ்க்கையின் இயற் கையான வெளிப்பாடாகும், மற்றும் அவர்கள் தவறான நாமத்தை விசுவாசிக்கிறார்கள் என்பது ஒரு பெரிய பரிதாபம். இதுபோன்ற கருத்துக்கள் முட்டாள்தனமானவை அல்லவா? ஏன் பலருக்கு ஜீவன் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது? ஏனென்றால் அவர் கள் தேவனை அறியாதிருக்கிறார்கள், ஆகவே அவர்கள் தேவனைத் தங்கள் இருதயங்களில் பெறவில்லை, மற்றும் ஜீவனையும் பெற வில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. தேவன் மீதான உன் விசு வாசம், நீ தேவனின் கிரியைகளையும், தேவனின் யதார்த்தத் தையும், தேவனின் கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டத்தையும் முழு வதும் தெரிந்து கொள்ளும் திறனுள்ள ஒரு நிலையை அடைந் துவிட்டால், நீ சத்தியத்தைப் பெற்றிருக்கிறாய். தேவனின் கிரி யையும் மனநிலையும் பற்றி உனக்குத் தெரியாவிட்டால், இன் னும் உன் அனுபவத்தில் ஏதோ ஒன்றைக் காணவில்லை. இயேசு தமது கிரியையின் அந்தக் கட்டத்தை எப்படி நடப்பித்தார், இந் தக் கட்டம் எப்படி நடப்பிக்கப்படுகிறது, கிருபையின் காலத் தில் தேவன் எவ்வாறு தமது கிரியையைச் செய்தார் மற்றும் என்ன கிரியை செய்யப்பட்டது, இந்தக் கட்டத்தில் என்ன கிரியை செய்யப்படுகிறது போன்ற இந்தக் காரியங்களைக் குறித்த முழு மையான அறிவு உனக்கு இல்லையென்றால், நீ ஒருபோதும் உறு தியுள்ளவனாக உணர மாட்டாய், நீ எப்போதும் பாதுகாப்பற்றவ னாக இருப்பாய். ஓர் அனுபவ காலத்திற்குப் பிறகு, உன்னால் தேவன் செய்த கிரியையையும் அவருடைய கிரியையின் ஒவ் வொரு படியையும் அறிந்து கொள்ள முடிந்தால், மற்றும் அவரு டைய வார்த்தைகளைப் பேசுவதில் தேவனின் நோக்கங்களைக் குறித்தும், ஏன் அவர் கூறிய பல வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்பட் டிருக்கவில்லை என்பதைக் குறித்தும் முழுமையான அறிவை நீ

பெற்றிருந்தால், நீ தைரியமாகவும், முன்னாலிருக்கும் பாதையைத் தொடர்வதை நிறுத்தி வைக்காமலும் கவலையும் சுத்திகரிப்பும் இல்லாமலும் முன்னேறலாம். தேவன் தமது அநேக கிரியையை எதைக் கொண்டு நிறைவேற்றுகிறார் என்பதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். அவர் பேசுகிற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார், மனிதனைச் சுத்திகரிக்கிறார் மற்றும் அவனது கருத்துக்களைப் பலவிதமான வார்த்தைகளின் மூலம் மாற்றுகிறார். நீங்கள் அனு பவித்த எல்லா துன்பங்களும், நீங்கள் கடந்து சென்றிருக்கிற அனைத்து சுத்திகரிப்புகளும், உங்களுக்குள் நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட கையாளுதலும், நீங்கள் அனுபவித்த அறிவொளியும் என இவை அனைத்தும் தேவன் கூறிய வார்த்தைகளின் மூலம் அடையப் பட்டுள்ளன. மனிதன் தேவனை எந்தக் காரணத்தால் பின்பற்று கிறான்? தேவனின் வார்த்தைகளால் அவன் பின்பற்றுகிறான்! தேவனின் வார்த்தைகள் மிகவும் இரகசியமானவை, அதற்கும் மேல் அவை மனிதனின் இருதயத்தை அசைக்கவும், அதற்குள் ஆழத்தில் புதைந்திருக்கும் காரியங்களை வெளிக்கொணரவும், கடந்த காலத்தில் நடந்த காரியங்களை அவனுக்குத் தெரிவிக்க வும், அவனை எதிர்காலத்திற்குள் ஊடுருவ அனுமதிக்கவும் செய் யும். ஆகவே, தேவனின் வார்த்தைகளால் மனிதன் துன்பத்தைத் தாங்குகிறான், மேலும் தேவனின் வார்த்தைகளாலும் பரிபூரண மாக்கப்படுகிறான். இந்நேரத்தில் மட்டுமே மனிதன் தேவனைப் பின்பற்றுகிறான். இந்தக் கட்டத்தில் மனிதன் செய்ய வேண்டி யது என்னவென்றால், அவன் பரிபூரணமாக்கப்பட்டிருக்கிறானா அல்லது சுத்திகரிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறானா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல் தேவனின் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், தேவனின் வார்த்தைகளே திறவுகோல் ஆகும். இதுவே தேவனின் கிரியை, இதுவும்கூட மனிதன் இன்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய தரிசனம் ஆகும்.

தேவன் மனிதனை எப்படிப் பரிபூரணப்படுத்துகிறார்? தேவனின் மனநிலை என்ன? அவருடைய மனநிலையில் என்ன அடங்கி யுள்ளது? இந்தக் காரியங்கள் அனைத்தையும் தெளிவுபடுத்த,

ஒருவன் அதை தேவனின் நாமத்தைப் பிரஸ்தாபப்படுத்துவதாக அழைக்கிறான், ஒருவன் அதை தேவனுக்குச் சாட்சிப் பகர்வதாக அழைக்கிறான், ஒருவன் அதை தேவனை உயர்த்துவதாக அழைக் கிறான். மனிதன், தேவனை அறியும் அஸ்திபாரத்தை அடிப்ப டையாகக் கொண்டு, அவனது வாழ்க்கை மனநிலையில் இறுதி யாக மறுரூபமடைகிறான். மனிதன் எவ்வளவு அதிகமாகக் கையா ளப்பட்டுச் சுத்திகரிக்கப்படுவதற்கு ஆளாகிறானோ, அவன் அவ் வளவு அதிகமாய் ஊக்குவிக்கப்படுகிறான். தேவனின் கிரியை யின் படிகள் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு அதிகமாக மனிதன் பரிபூரணமாக்கப்படுகிறான். இன்று, மனி தனின் அனுபவத்தில், அவனது கருத்துக்களை தேவனின் கிரியை யின் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் தாக்குகிறது, மேலும் இவை எல்லாம் மனிதனின் புத்திக்கு அப்பாற்பட்டவை மற்றும் அவனது எதிர்பார்ப்புகளுக்குப் புறம்பானவை. மனிதனுக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் தேவன் வழங்குகிறார், ஒவ்வொரு காரியத்தி லும் இது அவனுடைய கருத்துக்களுடன் முரண்படுகிறது. உன் பலவீன நேரத்தில் தேவன் தம்முடைய வார்த்தைகளை உச்சரிக் கிறார். இவ்வழியில் மட்டுமே அவர் உன்னுடைய ஜீவனை அளிக்க முடியும். உன் கருத்துக்களைத் திரும்பத் தாக்குவதன் மூலம், தேவன் கையாள்வதை நீ ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவர் செய் கிறார். இவ்வழியில் மட்டுமே உன் சீர்கேடுகளிலிருந்து உன்னை விடுவிக்க முடியும். இன்று, மனுவுருவான தேவன் ஒரு விதமாக தெய்வீக நிலையிலேயே கிரியை செய்கிறார், ஆனால் மற்றோர் நிலையில் அவர் சாதாரண மனிதத்தன்மையில் கிரியை செய்கிறார். உன்னால் தேவனின் எந்தக் கிரியையையும் மறுக்க முடியாமல் போகும்போது, தேவன் சாதாரண மனிதத்தன்மையில் என்ன சொன்னாலும் அல்லது செய்தாலும் உன்னால் கீழ்ப்படிய முடிந்து, அவர் எந்த வகையான இயல்பான தன்மையை வெளிப்படுத் தினாலும் உன்னால் கீழ்ப்படிந்து புரிந்து கொள்ள முடிந்து, நீ உண்மையான அனுபவத்தைப் பெறும்போது மட்டும் தான், உன் னால் அவர் தேவன் என்று உறுதியாக நம்ப முடியும், அதன்பின்

தான் நீ கருத்துக்களைப் பிறப்பிப்பதை நிறுத்துவாய், அதன் பின்தான் உன்னால் இறுதிவரை அவரைப் பின்பற்ற முடியும். தேவனின் கிரியைக்கு ஞானம் உண்டு, மேலும் மனிதன் அவருக்குச் சாட்சியாக எப்படி நிலையாக நிற்க முடியும் என்பதை அவர் அறிவார். அவர் மனிதனின் முக்கியமான பலவீனம் எங்குள்ளது என்பதை அறிவார், மேலும் அவர் பேசும் வார்த்தைகள் உன் முக்கியமான பலவீனத்தில் உன்னைத் தாக்கும், ஆனால் தம்முடைய மாட்சிமையான மற்றும் ஞானமான வார்த்தைகளையும் அவர் பயன்படுத்தி, உன்னை தமக்குச் சாட்சியாக நிலைநிற்கச் செய்கிறார். தேவனின் அற்புதமான கிரியைகள் இத்தகையதாய் இருக்கின்றன. தேவன் செய்யும் கிரியை மனிதனின் புத்திக்கு எட்ட முடியாதது. மாம்சமாயிருக்கும் மனிதன் எவ்வகையான சீர்கேட்டைக் கொண்டிருக்கிறான், எது மனிதனின் சாராம்சத்தை உண்டாக்குகிறது, இவை எல்லாம் தேவனின் நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன, இது மனிதனைத் தன் அவமானத்திலிருந்து மறைத்துக் கொள்ள இடமில்லாமல் செய்கிறது.

தேவன் நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் சிட்சிப்பின் கிரியையை, மனிதன் தன்னைப் பற்றிய ஞானத்தைப் பெறுவதற்காகவும், அவருடைய சாட்சியின் பொருட்டும் செய்கிறார். மனிதனின் சீர்கேடான மனநிலை குறித்து அவர் நியாயத்தீர்ப்பு செய்யாமல், மனிதனால் எந்தக் குற்றத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளாத அவரது நீதியான மனநிலையை அறிந்துகொள்வதற்கு சாத்தியமில்லை, மேலும் தேவனைப் பற்றிய தனது பழைய அறிவைப் புதிதாக மாற்ற முடியாது. அவருடைய சாட்சியின் பொருட்டு, மற்றும் அவரது நிர்வகித்தலின் பொருட்டு, அவர் தம்மை முழுவதுமாக வெளியரங்கமாக்கி, இதனால் மனிதனை, அவரது பொது காட்சிப்படுத்துதலின் மூலம், தேவனைப் பற்றிய அறிவைப் பெறவும், அவனுடைய மனநிலையில் மறுரூபமடையவும், மற்றும் தேவனுக்கு நற்சாட்சி அளிக்கவும் இயன்றவனாக்குகிறார். மனிதனின் மனநிலை மாற்றம் தேவனின் பல வகைப்பட்ட கிரியையின் மூலம் செய்து முடிக்கப்படுகிறது. இதுபோன்ற மாற்றங்கள் அவனது

மனநிலையில் இல்லாமல், மனிதனால் தேவனுக்குச் சாட்சிப் பகரவும், தேவனின் இருதயத்திற்குப் பிரியமானவனாக இருக் கவும் முடியாது. மனிதன் தன்னைச் சாத்தானின் கட்டுகளிலிருந் தும் இருளின் ஆதிக்கத்திலிருந்தும் விடுவித்திருப்பதை மனித னின் மனநிலையின் மாற்றம் குறிக்கிறது, மேலும் உண்மையி லேயே தேவனின் கிரியையின் சான்றாகவும், மாதிரியாகவும், தேவனின் சாட்சியாகவும், தேவனின் இருதயத்திற்குப் பிரியமா னவனாகவும் மாறியிருக்கிறான். இன்று, மனுவுருவான தேவன் பூமியில் தமது கிரியையைச் செய்ய வந்திருக்கிறார், மனிதன் அவரைப் பற்றிய அறிவையும், அவருக்குக் கீழ்ப்படிவதையும், அவருக்குச் சாட்சி பகிர்வதையும், அவருடைய நடைமுறையான மற்றும் இயல்பான கிரியைகளை அறிந்து கொள்ளவும், அவரு டைய எல்லா வார்த்தைகளுக்கும் அவர் செய்யும் எல்லா மனி தனின் கருத்துக்களுக்கு உடன்படாத கிரியைகளுக்கும் கீழ்ப்ப டியவும், மனிதனை இரட்சிக்க அவர் செய்யும் அனைத்துக் கிரி யைகளுக்கும் சாட்சி அளிக்கவும், அத்துடன் மனிதனை ஜெயங் கொள்ள அவர் நிறைவேற்றும் எல்லாச் செயல்களும் அவருக்குத் தேவையாயிருக்கிறது. தேவனுக்குச் சாட்சி அளிப்பவர்கள் தேவ னைக் குறித்த அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இவ்வகையான சாட்சிகள் மட்டுமே துல்லியமும், உண்மையுமானவை, இவ்வ கையான சாட்சிகளால் மட்டுமே சாத்தானை வெட்கப்படுத்த முடியும். தேவன் தம்முடைய நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் சிட்சை மூல மாய் கடந்துபோய் தம்மை தெரிந்துகொண்டவர்களை, கையாண்டு கிளைநறுக்கி, அவருக்குச் சாட்சிப் பகரப் பயன்படுத்துகிறார். சாத்தானால் சீர்கெட்டவர்களை அவருக்குச் சாட்சி அளிக்க அவர் பயன்படுத்துகிறார், அதேபோல், தங்கள் மனநிலையில் மாறிய வர்களையும், அவருடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றவர்களை யும் அவர் தம்முடைய சாட்சியைப் பகர பயன்படுத்துகிறார். மனிதன் அவரை வாயால் புகழ்வது அவருக்குத் தேவையில்லை, அவரால் இரட்சிக்கப்படாத சாத்தானின் வகையானோரின் துதி யும் சாட்சியும் அவருக்குத் தேவையில்லை. தேவனை அறிந்த

வர்கள் மட்டுமே அவருக்குச் சாட்சிப் பகர தகுதியானவர்கள், மற்றும் தங்கள் மனநிலையில் மாற்றம் பெற்றவர்கள் மட்டுமே அவருக்குச் சாட்சிப் பகரத் தகுதியானவர்கள். மனிதன் வேண்டுமென்றே தமது பெயருக்கு அவமானத்தை ஏற்படுத்துவதைத் தேவன் அனுமதிக்க மாட்டார்.

பேதுரு இயேசுவை எப்படி அறிந்துகொண்டார்

பேதுரு இயேசுவோடு நேரத்தைச் செலவழித்த போது, இயேசுவில் அநேக விரும்பத்தக்க குணாதிசயங்களையும், அநேக பின்பற்றத்தக்க அம்சங்களையும், அவருக்கு வழங்கிய அநேக அம்சங்களையும் அவர் கண்டார். இயேசு தேவனோடு இருப்பதைப் பேதுரு அநேக வழிகளில் கண்டாலும், அநேக அன்பிற்குரிய பண்புகளைக் கண்டாலும், அவர் முதலில் இயேசுவை அறியவில்லை. பேதுருவுக்கு இருபது வயதாக இருந்தபோது, அவர் இயேசுவைப் பின்பற்றத் தொடங்கினார், அவர் தொடர்ந்து ஆறு ஆண்டுகள் அவரைப் பின்பற்றினார். அந்நேரத்தில், அவர் ஒருபோதும் இயேசுவை அறிவதற்காக வரவில்லை. பேதுரு முற்றிலும் இயேசுவைக் குறித்து வியப்படைந்ததாலேயே அவரைப் பின்பற்ற விரும்பினார். கலிலேயா கடலின் கரையில் இயேசு முதன் முதலில் அவரை அழைத்தபோது, அவர் கேட்டார், “யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே, நீ என்னைப் பின்பற்றுவாயா?”. “பரலோக பிதாவினால் அனுப்பப்பட்டவரை நான் பின்பற்ற வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியானவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரை நான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நான் உம்மைப் பின்பற்றுவேன்” என்று பேதுரு சொன்னார். அந்நேரத்தில், தீர்க்கதரிசிகளில் மிகப் பெரியவரும், தேவனின் அன்பான குமாரனுமான இயேசு என்ற மனிதரைப் பற்றி பேதுரு ஏற்கனவே கேள்விப்பட்டிருந்தார், பேதுரு அவரைக் காண்பார் என்றும் அவரைப் பார்க்கும் வாய்ப்பை தொடர்ந்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் (ஏனென்றால் அவ்

வாறுதான் அவர் பரிசுத்த ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்பட்டார்). பேதுரு அவரைப் பார்த்ததில்லை, அவரைப் பற்றிய வதந்திகளை மட்டுமே கேள்விப்பட்டிருந்தாலும், படிப்படியாக இயேசுவைப் பற்றிய ஏக்கமும் பயபக்தியும் அவருடைய இருதயத்தில் வளர்ந்தது, மேலும் அவர் பெரும்பாலும் ஒரு நாள் இயேசுவைப் பார்க்க ஏங்கினார். இயேசு பேதுருவை எப்படி அழைத்தார்? அவரும் பேதுரு என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு மனிதரைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருந்தார், ஆனால் “கலிலேயா கடலுக்குச் செல்லுங்கள், அங்கு யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோன் என்று ஒருவர் இருக்கிறார்”, என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் அவருக்கு இன்னும் கட்டளையிடவில்லை. யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோன் என்று ஒருவர் இருப்பதாகவும், அவருடைய பிரசங்கத்தை ஜனங்கள் கேட்டதாகவும், அவரும் பரலோகராஜ்யத்தின் நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்ததாகவும், அவர் பிரசங்கித்ததைக் கேட்ட ஜனங்கள் அனைவரும் கண்ணீர் விட்டார்கள் என்றும் யாரோ சொல்வதை இயேசு கேள்விப்பட்டிருந்தார். இதைக் கேட்ட இயேசு அந்த நபரை கலிலேயா கடலுக்குப் பின்தொடர்ந்து சென்றார். பேதுரு இயேசுவின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்ட போது, அவரைப் பின்பற்றினார்.

பேதுரு இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்த நேரத்தில், அவர் அவரைப் பற்றி அநேகக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார், அவரை எப்போதும் தனது கண்ணோட்டத்திலிருந்தே கணித்தார். பேதுருவுக்கு ஆவியானவரைப் பற்றி ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு புரிதல் இருந்தபோதிலும், அவருடைய புரிதல் ஓரளவு தெளிவாக இல்லை, அதனால்தான் அவர் இவ்வாறு சொன்னார், “பரலோகப் பிதாவினால் அனுப்பப்பட்டவரை நான் பின்பற்ற வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியானவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரை நான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்”. இயேசு செய்த காரியங்களை அவர் புரிந்துகொள்ளவில்லை, அவற்றைப் பற்றிய தெளிவும் இல்லை. சிறிது காலம் அவரைப் பின்பற்றிய பிறகு, பேதுரு, இயேசுவிலும் அவர் என்ன செய்தார், என்ன சொன்னார் என்பதில் ஆர்வமா

னார். பாசத்தையும் மரியாதையையும் இயேசு ஊக்கப்படுத்தி னார் என்பதை அவர் உணர்ந்தார். பேதுரு அவருடன் ஐக்கியம் கொள்ளவும், அவருக்கு அருகில் தங்கி இருக்கவும் விரும்பினார், இயேசுவின் வார்த்தைகளைக் கேட்பது அவருக்கு அருளையும் உதவியையும் அளித்தது. அவர் இயேசுவைப் பின்பற்றிய காலத் தில், பேதுரு இயேசுவுடைய செயல்கள், வார்த்தைகள், அசைவுகள் மற்றும் வெளிப்பாடுகள் என அவரது வாழ்க்கையைப் பற்றிய எல்லாவற்றையும் உற்றுக் கவனித்து மனதில் பதித்துக்கொண் டார். இயேசு சாதாரண மனிதர்களைப் போல இல்லை என்ற ஆழமான புரிதலைப் பெற்றார். அவரது மனிதத் தோற்றம் மிக வும் சாதாரணமானது என்றாலும், அவர் மனிதனிடம் அன்பு, இரக்கம் மற்றும் சகிப்புத்தன்மை நிறைந்தவராக இருந்தார். அவர் செய்த அல்லது சொன்ன அனைத்தும் மற்றவர்களுக்குப் பெரி தும் உதவியாக இருந்தது, பேதுரு இயேசுவிடம் இதுவரைக் கண் டிராத அல்லது பெறாதவற்றைக் கண்டு, பெற்றுக்கொண்டார். இயேசுவுக்கு ஒரு பெரிய அந்தஸ்தோ அல்லது அசாதாரண மனிதத்தன்மையோ இல்லை என்றாலும், அவரைப் பற்றி உண் மையிலேயே அசாதாரணமான மற்றும் அபூர்வமான காற்று இருப் பதை அவர் கண்டார். பேதுருவால் அதை முழுமையாக விளங் கிக்கொள்ள முடியவில்லை என்றாலும், இயேசு எல்லோரிடமி ருந்தும் வித்தியாசமாக நடந்துகொண்டார் என்பதை அவரால் காண முடிந்தது, ஏனென்றால் அவர் செய்த காரியங்கள் சாதா ரண மனிதர்களிடமிருந்து மிகவும் வேறுபட்டவையாக இருந் தன. இயேசுவோடு தொடர்பு கொண்ட காலத்திலிருந்தே, அவ ருடைய குணாதிசயம் ஒரு சாதாரண மனிதனின் தன்மையி லிருந்து வேறுபட்டது என்பதையும் பேதுரு கண்டார். அவர் எப்போதுமே சீராகவும், ஒருபோதும் அவசரமாகவும் செயல்ப டவில்லை, ஒருபோதும் மிகைப்படுத்தவோ அல்லது ஒரு விஷ யத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடவோ செய்யவில்லை, மேலும் அவர் தனது வாழ்க்கையை இயல்பான மற்றும் பாராட்டத்தக்க ஒரு குணாதிசயத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் நடத்தினார். உரை

யாடும்போது, இயேசு தெளிவாகவும், கிருபையுடனும் பேசினார், எப்போதும் மகிழ்ச்சியான மற்றும் அமைதியான முறையில் உரையாடினார்—ஆனாலும் அவர் ஒருபோதும் தனது கிரியையைச் செய்யும்போது அவருடைய மேன்மையை இழக்கவில்லை. இயேசு சில சமயங்களில் மவுனமாக இருப்பதைப் பேதுரு கண்டார், மற்ற நேரங்களில் அவர் இடைவிடாமல் பேசினார். சில நேரங்களில் அவர் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தார், அவர் ஒரு சுறுசுறுப்பான மற்றும் உல்லாசமாக இருக்கும் புறாவைப் போலத் தோன்றினார், மற்ற நேரங்களில் அவர் மிகவும் சோகமாக இருந்ததால் அவர் பேசக்கூட செய்யவில்லை, அவர் ஒரு தளர்வுற்ற மற்றும் சோர்வுற்ற தாயாக இருப்பதைப் போல வருத்தத்துடன் தோன்றினார். சில நேரங்களில் அவர் ஒரு துணிச்சலான போர்ச் சேவகன் ஓர் எதிரியைக் கொல்லத் தாக்குவதைப் போலக் கோபத்தால் நிரம்பி வழிந்தார் அல்லது சில சந்தர்ப்பங்களில், அவர் ஒரு கர்ஜிக்கும் சிங்கத்தை ஒத்திருந்தார். சில நேரங்களில் அவர் சிரித்தார், மற்ற நேரங்களில் அவர் ஜெபித்து அழுதார். இயேசு எவ்வாறு செயல்பட்டாலும், பேதுரு அவர் மீது எல்லையற்ற அன்பும் மரியாதையும் கொண்டவரானார். இயேசுவின் சிரிப்பு அவரை மகிழ்ச்சியால் நிரப்பியது, அவருடைய துக்கம் அவரை வருத்தத்தில் ஆழ்த்தியது, அவருடைய கோபம் அவரைப் பயமுறுத்தியது, அதே நேரத்தில் அவருடைய இரக்கம், மன்னிப்பு மற்றும் அவர் ஜனங்களிடம் வைத்த கடுமையான கோரிக்கைகள் அவரை இயேசுவை உண்மையாக நேசிக்க வைத்தது, அவர் மீது உண்மையான பயபக்தியை ஏற்படுத்தியது, அவருக்காக ஏக்கம்கொள்ள வைத்தது. நிச்சயமாக, பேதுரு இயேசுவோடு அநேக வருடங்கள் வாழ்ந்த பிறகுதான் இவை அனைத்தையும் படிப்படியாக உணர்ந்தார்.

பேதுரு குறிப்பாக விவேகமான மனிதர், இயற்கையான புத்திசாலித்தனத்துடன் பிறந்தவர், ஆனால் இயேசுவைப் பின்பற்றும்போது அநேக முட்டாள்தனமான காரியங்களைச் செய்தார். ஆரம்பத்தில், அவர் இயேசுவைப் பற்றி சில கருத்துக்களைக்

கொண்டிருந்தார். “நீர் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்று ஜனங்கள் சொல் கிறார்கள், எனவே நீர் எட்டு வயதாகி விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கியபோது, நீர் தேவன் என்று உமக்குத் தெரியுமா? நீர் பரிசுத்த ஆவியானவரால் கருத்தரிக்கப்பட்டீர் என்று உமக்குத் தெரியுமா?” என்று அவர் கேட்டார். “இல்லை, எனக்குத் தெரியாது. நான் உனக்கு ஒரு சாதாரண மனிதனைப் போல் தெரியவில்லையா? நான் வேறு யாரையும் போலவே இருக்கிறேன். பிதா அனுப்பும் நபர் ஒரு சாதாரண மனிதர், அசாதாரணமானவர் அல்ல. மேலும், நான் செய்யும் கிரியை என் பரலோகப் பிதாவையும், என் உருவத்தையும், நான் யார் என்பதையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினாலும், இந்த மாம்ச உடல் என் பரலோகப் பிதாவை, அவரின் ஒரு பகுதியைத்தவிர முழுமையாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது. நான் ஆவியிலிருந்து வந்திருந்தாலும், நான் இன்னும் ஒரு சாதாரண மனிதர், என் பிதா என்னை அசாதாரணமானவனாக அல்ல, ஒரு சாதாரண மனிதனாகவே இந்த பூமிக்கு அனுப்பினார்”. இதைக் கேட்ட போது மட்டுமே பேதுரு இயேசுவைப் பற்றி சிறிது புரிதலைப் பெற்றுக்கொண்டார். இயேசுவின் எண்ணற்ற மணிநேர கிரியைகளையும், அவருடைய போதனையையும், வழிநடத்துதலையும், அவரின் வாழ்வையும் அவர் கடந்து வந்த பின்னர்தான் அவர் மிகவும் ஆழமான புரிதலைப் பெற்றார். இயேசு தனது முப்பதாவது வயதில் இருந்தபோது, அவர் வரவிருக்கும் தம்முடைய சிலுவைப் பாடுகளைக் குறித்து பேதுருவிடம் சொன்னார், மேலும் மனிதகுலத்தை மீட்பதற்காக சிலுவையில் அறையப்படும் கிரியையை அவரது கிரியையில் ஒரு கட்டமாகச் செய்ய வந்தார். சிலுவையில் அறையப்பட்ட மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, மனுஷகுமாரன் மீண்டும் உயிர்த்தெழுவார் என்றும், ஒரு முறை உயிர்த்தெழுந்தால், அவர் நாற்பது நாட்களுக்கு ஜனங்களுக்கு காட்சியளிப்பார் என்றும் இயேசு பேதுருவிடம் கூறினார். இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும், பேதுரு சோகமாகி, இந்த வார்த்தைகளை மனதில் வைத்துக் கொண்டார். அப்போதிருந்து, அவர்

இயேசுவோடு நெருக்கத்தில் வளர்ந்தார். சிறிது காலம் அனுப வித்த பேதுரு, இயேசு செய்த அனைத்தும் தேவனுடைய தன்மை என்பதை உணர்ந்தார், மேலும் இயேசு அளவுகடந்த அன்பான வர் என்று அவர் நினைத்தார். அவர் இந்தப் புரிதலைப் பெற்ற போதுதான் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவரை உள்ளிருந்து அறிவூட் டினார். அப்போதுதான் இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடமும், தம்மைப் பின்பற்றுகிற மற்றவர்களிடமும் திரும்பி, "யோவான், நான் யார் என்று நீ சொல்கிறாய்?" என்று கேட்டார். "நீர் மோசே" என்று யோவான் பதிலளித்தார். பின்னர் அவர் லூக்காவை நோக்கி, "லூக்கா, நான் யார் என்று நீ கூறுகிறாய்?" என்றார். "நீர் தீர்க்கதரிசிகளில் பெரியவர்", என்று லூக்கா பதிலளித்தார். பின் னர் அவர் ஒரு சகோதரியிடம் கேட்டார், "நித்தியத்திலிருந்து நித்தியம் வரை அநேக வார்த்தைகளைப் பேசும் தீர்க்கதரிசிக ளில் நீர் மிகப் பெரியவர். யாருடைய தீர்க்கதரிசனங்களும் உம் முடையவை போன்று பெரியவை அல்ல, உம்மை விட அதிக மாக அறிவு யாருக்கும் இல்லை. நீர் ஒரு தீர்க்கதரிசி" என்று கூறினாள். பின்னர் இயேசு பேதுருவிடம் திரும்பி, "பேதுரு, நான் யார் என்று நீ கூறுகிறாய்?" என்று கேட்டார். "நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து. நீர் பரலோகத்திலிருந்து வருபவர். நீர் பூமியைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. நீர் தேவனின் சிருஷ் டிப்புகளைப் போன்றவர் அல்ல. நாங்கள் பூமியில் இருக்கிறோம், நீர் எங்களுடன் இருக்கிறீர், ஆனால் நீர் பரலோகத்தைச் சேர்ந்தவர், உலகத்தைச் சேர்ந்தவர் அல்ல, நீர் உலகத்திற்குரியவர் அல்ல", என்று பேதுரு பதிலளித்தார். அவருடைய அனுபவத்தின் மூலம் தான் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவருக்கு இந்த வெளிச்சத்தை அளித்தார், இந்த புரிதலுக்கு வர இது அவருக்கு உதவியது. இந்த அறிவொளிக்குப் பிறகு, இயேசு இன்னும் அதிகமாகச் செய்த அனைத்தையும் அவர் பாராட்டினார், அவரை இன்னும் அன் பானவர் என்று நினைத்தார், எப்போதும் இயேசுவை விட்டுப் பிரிந்து செல்ல தயங்கினார். ஆகவே, சிலுவையில் அறையப் பட்டு உயிர்த்தெழுந்த பிறகு இயேசு தம்மை முதல் முறையாக

பேதுருவுக்கு வெளிப்படுத்திய போது, பேதுரு அளவில்லாத மகிழ்ச்சியுடன் அழுது. "ஆண்டவரே! நீர் உயிர்த்தெழுந்தீர்!" என்று கூறினார். பின்னர், அழுது கொண்டே, பேதுரு மிகப்பெரிய மீனைப் பிடித்து, அதை சமைத்து இயேசுவுக்கு பரிமாறினார். இயேசு சிரித்தார், ஆனால் பேசவில்லை. இயேசு உயிர்த்தெழுந் தார் என்று பேதுரு அறிந்திருந்தாலும், அதன் மர்மம் அவருக்குப் புரியவில்லை. அவர் சாப்பிட மீன் கொடுத்தபோது, இயேசு அதை மறுக்கவில்லை, ஆனால் அவர் பேசவோ சாப்பிட உட்காரவோ இல்லை. மாறாக, அவர் திடீரென்று மறைந்தார். இது பேதுரு வுக்கு மிகப்பெரிய அதிர்ச்சியாக இருந்தது, அப்போதுதான் உயிர்த் தெழுந்த இயேசு முந்தைய இயேசுவிலிருந்து வேறுபட்டவர் என் பதை அவர் புரிந்துகொண்டார். இதை உணர்ந்தவுடன், பேதுரு துக்கமடைந்தார், ஆனால் கர்த்தர் தம்முடைய கிரியையை முடித் துவிட்டார் என்பதை அறிந்து ஆறுதலையும் அடைந்தார். இயேசு தனது கிரியையை முடித்துவிட்டார் என்பதையும், மனிதனுடன் தங்குவதற்கான நேரம் முடிந்துவிட்டது என்பதையும், அன்றிலி ருந்து மனிதன் தனது சொந்த பாதையில் நடக்க வேண்டியதி ருக்கும் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். இயேசு ஒரு முறை அவரிடம் சொல்லியிருந்தார், "நான் குடித்த கசப்பான கோப் பையை நீயும் குடிக்க வேண்டும் (உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு அவர் சொன்னது இதுதான்). நீயும் நான் நடந்த பாதையில் நடக்க வேண்டும். நீயும் எனக்காக உன் உயிரை அர்ப்பணிக்க வேண்டும்". இப்போது போலல்லாமல், அக்காலத்தில் கிரியை முகமுகமான உரையாடல் வடிவத்தை எடுக்கவில்லை. கிருபையின் காலத் தில், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை குறிப்பாக மறைக்கப் பட்டது, பேதுரு மிகுந்த கஷ்டங்களை அனுபவித்தார். சில சம யங்களில், பேதுரு, "தேவனே! இந்த ஜீவனைத் தவிர என்னிடம் எதுவும் இல்லை. இது உமக்கு அதிக மதிப்பானதாக இல்லை என்றாலும், அதை உமக்கு அர்ப்பணிக்க விரும்புகிறேன். மனி தர்கள் உம்மை நேசிக்கத் தகுதியற்றவர்கள் என்றாலும், அவர்க ளின் அன்பும் இருதயங்களும் பயனற்றவை என்றாலும், மனிதர்

களின் இருதயங்களின் விருப்பத்தை நீர் அறிவீர் என்று நான் நம்புகிறேன். மனிதர்களின் உடல்கள் உமது ஏற்றுக்கொள்ளுதலைச் சந்திக்கவில்லை என்றாலும், நீர் என் இருதயத்தை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்" என்று கூக்குரலிடும் நிலையை அடைந்தார். இதுபோன்ற ஜெபங்களை ஏறெடுப்பது அவருக்கு ஊக்கத்தை அளித்தது, குறிப்பாக அவர் ஜெபித்தபோது, "நான் என் இருதயத்தை முழுவதுமாக தேவனுக்கு அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். தேவனுக்காக என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாவிட்டாலும், தேவனை விசுவாசத்துடன் திருப்திப்படுத்தவும், முழு மனதுடன் அவருக்காக என்னை அர்ப்பணிக்கவும் நான் தயாராக இருக்கிறேன். தேவன் என் இருதயத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன்". "நான் என் வாழ்க்கையில் எதையும் கேட்கவில்லை, ஆனால் தேவனை நேசிப்பதைப் பற்றிய என் எண்ணங்களும் என் இருதயத்தின் விருப்பமும் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். நான் கர்த்தராகிய இயேசுவோடு இவ்வளவு காலம் இருந்தேன், ஆனாலும் நான் அவரை ஒருபோதும் நேசிக்கவில்லை. அதுவே எனது மிகப்பெரிய கடனாக இருக்கிறது. நான் அவருடன் தங்கியிருந்தாலும், நான் அவரை அறியவில்லை, அவருடைய முதுகுக்குப் பின்னால் சில பொருத்தமற்ற விஷயங்களையும் சொன்னேன். இவற்றைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு நான் இன்னும் கடன்பட்டிருக்கிறேன்" என்று அவர் சொன்னார். அவர் எப்போதும் இந்த முறையில் ஜெபம் செய்தார். "நான் குப்பையை விடத் தாழ்ந்தவன். இந்த விசுவாசமான இருதயத்தை தேவனுக்கு அர்ப்பணிப்பதைத் தவிர என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது" என்று அவர் சொன்னார்.

பேதுருவின் அனுபவங்களில் ஒரு முடிவு இருந்தது, அவருடைய உடல் கிட்டத்தட்ட முற்றிலுமாக உடைந்துவிட்டபோது, இயேசு இன்னும் அவருக்குள் ஊக்கத்தை அளித்தார். ஒரு முறை, இயேசு பேதுருவுக்குக் காட்சியளித்தார். பேதுரு மிகுந்த துன்பத்தில் இருந்து, அவருடைய இருதயம் உடைந்துவிட்டதாக

உணர்ந்தபோது, இயேசு அவருக்கு இவ்வாறு அறிவுறுத்தினார், “நீ பூமியில் என்னுடன் இருந்தாய், நான் உன்னுடன் இங்கே இருந்தேன். நாம் பரலோகத்தில் ஒன்றாக இருந்ததற்கு முன்பே, அது ஆவிக்குரிய உலகில் உள்ளது. இப்போது நான் ஆவிக்குரிய உலகிற்குத் திரும்பிவிட்டேன், நீ பூமியில் இருக்கிறாய், ஏனென்றால் நான் பூமியைச் சேர்ந்தவனல்ல, நீயும் பூமியைச் சேர்ந்தவன் அல்ல என்றாலும், நீ பூமியில் உன் கிரியையை நிறைவேற்ற வேண்டும். நீ ஓர் ஊழியனாக இருப்பதால், நீ உன் கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டும்”. பேதுருவுக்குதான் தேவனின் பக்கமாக திரும்பிட முடியும் என்று கேள்விப்பட்டது ஆறுதல் அளித்தது. அந்த நேரத்தில், பேதுரு மிகவும் வேதனையில் இருந்தார், அவர் கிட்டத்தட்ட படுத்தப் படுக்கையாக இருந்தார். “நான் தேவனை திருப்திப்படுத்த முடியாமல் மிகவும் சீர்கெட்டுவிட்டேன்” என்று சொல்லும் அளவிற்கு அவர் வருத்தப்பட்டார். இயேசு அவருக்குக் காட்சியளித்து, “பேதுருவே, நீ ஒரு முறை எனக்கு முன் செய்த தீர்மானத்தை மறந்துவிட்டாயா? நான் சொன்ன அனைத்தையும் நீ உண்மையில் மறந்துவிட்டாயா? நீ என்னிடம் செய்த தீர்மானத்தை மறந்துவிட்டயா?” அவர் இயேசு என்பதைக் கண்டு, பேதுரு படுக்கையில் இருந்து எழுந்தார். “நான் பூமியைச் சேர்ந்தவனல்ல, நான் ஏற்கனவே உனக்கு சொல்லியிருக்கிறேன்—இதை நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டும், ஆனால் நீ மறந்துவிட்டாயா? வேறு ஏதாவது நான் உன்னிடம் சொன்னேனா? ‘நீ பூமியிலிருந்து அல்ல, உலகத்திலிருந்து அல்ல.’ இப்போதே, நீ செய்ய வேண்டிய கிரியை இருக்கிறது. நீ இப்படி வருத்தப்பட முடியாது. நீ இப்படித் துன்பப்பட முடியாது. மனிதர்களும் தேவனும் ஒரே உலகில் ஒன்றிணைந்து வாழ முடியாது என்றாலும், எனக்கு எனது கிரியை இருக்கிறது, உன்னிடம் உன்னுடையது உள்ளன, ஒரு நாள் உன் கிரியை முடிந்ததும், நாம் ஒரே உலகில் ஒன்றாக இருப்போம், நான் வழிநடத்துவேன் நீ என்றென்றும் என்னுடன் இருக்க வேண்டும்,” என்று இயேசு அவரை இவ்வாறு ஆறுதல்படுத்தினார். இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டபின் பேதுரு ஆறுதல் அடைந்தார்,

தைரியமானார். இந்த துன்பம்தான் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டிய மற்றும் அனுபவிக்க வேண்டிய ஒன்று என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார், அப்போதிலிருந்து அவர் தூண்டப்பட்டார். ஒவ்வொரு முக்கிய தருணத்திலும் இயேசு அவருக்கு விசேஷமாக் காட்சியளித்தார், அவருக்குச் சிறப்பு ஞானத்தையும் வழிகாட்டலையும் அளித்தார், மேலும் அவர் அவரில் அநேகக் கிரியைகளைச் செய்தார். “நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரன்” என்று பேதுரு சொன்னபின், எதனால் பேதுரு மிகவும் வருத்தப்பட்டார்? இயேசு மற்றொரு கேள்வியைப் பேதுருவிடம் முன்வைத்தார். (இது வேதாகமத்தில் இவ்வாறு பதிவு செய்யப்படவில்லை என்றாலும்). “பேதுரு! நீ எப்போதாவது என் னிடத்தில் அன்பு கூர்ந்திருக்கிறாயா?” என்று இயேசு அவரிடம் கேட்டார். அவர் சொன்னதைப் பேதுரு புரிந்துகொண்டு, “ஆண்டவரே! நான் முன்னர் பரலோகத்திலுள்ள பிதாவினிடத்தில் அன்புகூர்ந்தேன், ஆனால் நான் உம்மை ஒருபோதும் நேசித்ததில்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன்”. அப்போது, “ஜனங்கள் பரலோகத்திலுள்ள பிதாவினிடத்தில் அன்புகூரவில்லை என்றால், அவர்கள் பூமியிலுள்ள குமாரனிடத்தில் எப்படி அன்பு கூரமுடியும்? பிதாவாகிய தேவனால் அனுப்பப்பட்ட குமாரனை ஜனங்கள் அன்பு நேசிக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் பரலோகத்திலுள்ள பிதாவை எப்படி நேசிக்கமுடியும்? பூமியில் ஜனங்கள் குமாரனை உண்மையாக நேசிக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் உண்மையிலேயே பரலோகத்திலுள்ள பிதாவை நேசிக்கிறார்கள்” என்று இயேசு சொன்னார். இந்த வார்த்தைகளைப் பேதுரு கேட்டபோது, தான் பின்தங்கியிருப்பதை உணர்ந்தார். “நான் முன்னர் பரலோகத்திலுள்ள பிதாவினிடத்தில் அன்பு கூர்ந்தேன், ஆனால் நான் உம்மை ஒருபோதும் நேசித்ததில்லை” என்ற அவரது வார்த்தைகளுக்கு அவர் எப்போதும் கண்ணீர் விட்டார். இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் பரமேறுதலுக்குப் பிறகு, இந்த வார்த்தைகள் குறித்து அவர் இன்னும் குற்ற உணர்வையும் துக்கத்தையும் உணர்ந்தார். அவருடைய கடந்த காலக் கிரியையையும், அவருடைய தற்போதைய

அந்தஸ்தையும் நினைவு கூர்ந்த அவர், அடிக்கடி ஜெபத்தில் இயேசுவுக்கு முன்பாக வருவார், தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றாததாலும், தேவனின் தரத்தை அளவிடாததாலும் எப்போதும் வருத்தமும் கடன்பட்டவராகவும் உணர்கிறார். இந்தப் பிரச்சினைகள் அவருக்கு மிகப்பெரிய சுமையாக மாறின. "ஒரு நாள் நான் என்னிடம் உள்ள அனைத்தையும், என்னை முற்றிலுமாகவும் நான் உமக்காக அர்ப்பணிப்பேன், மிகவும் விலையேறப் பெற்ற யாவற்றையும் நான் உமக்குக் கொடுப்பேன்" என்று அவர் சொன்னார். "தேவனே! எனக்கு ஒரே ஒரு விசுவாசமும், ஒரே ஒரு அன்பும் இருக்கிறது. என் வாழ்க்கை ஒன்றும் மதிப்புக்குரியது அல்ல, என் உடலுக்கு மதிப்பு ஒன்றும் இல்லை. எனக்கு ஒரே ஒரு விசுவாசமும், ஒரே ஒரு அன்பும் இருக்கிறது. நான் என் மனதில் உம்மை விசுவாசிக்கிறேன், என் இருதயத்தில் உம்மை நேசிக்கிறேன். இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் நான் உமக்கு கொடுக்க வேண்டும், வேறு ஒன்றும் இல்லை" என்று அவர் கூறினார். இயேசுவின் வார்த்தைகளால் பேதுரு பெரிதும் தைரியப்படுத்தப்பட்டார், ஏனென்றால் இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பு, "நான் இந்த உலகத்திற்குரியவனல்ல, நீயும் இந்த உலகத்திற்குரியவனல்ல", என்று அவர் பேதுருவிடம் சொன்னார். பின்னர், பேதுரு மிகுந்த வேதனையை அடைந்தபோது, "பேதுரு, நீ மறந்துவிட்டாயா? நான் உலகத்திற்குரியவனல்ல, என் கிரியைக்காக மட்டுமே நான் முன்பே புறப்பட்டு விட்டேன். நீயும் உலகத்திற்குரியவனல்ல, நீ உண்மையில் மறந்துவிட்டாயா? நான் உனக்கு இரண்டு முறை சொன்னேன், உனக்கு நினைவில் இல்லையா?", என்று இயேசு அவருக்கு நினைவூட்டினார். இதைக் கேட்ட பேதுரு, "நான் மறக்கவில்லை!" என்றார். அப்போது "நீ ஒரு முறை என்னுடன் சேர்ந்து பரலோகத்தில் மகிழ்ச்சியான நேரத்தையும், என் பக்கத்தில் ஒரு கால கட்டத்தையும் செலவழித்தாய். நீ என் பிரிவை உணர்கிறாய், நான் உன் பிரிவை உணர்கிறேன். என் சிருஷ்டிப்புகள் என் கண்களுக்கு முன்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை அல்ல என்றாலும், அப்பாவியான மற்றும் அன்

பான ஒருவரை நான் எப்படி நேசிக்காமல் இருக்க முடியும்? நீ என் வாக்குத்தத்தத்தை மறந்துவிட்டாயா? பூமியில் என் கட்டளையை நீ ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நான் உன்னிடம் ஒப்படைத்த பணியை நீ நிறைவேற்ற வேண்டும். ஒரு நாள் நான் நிச்சயமாக உன்னை என் பக்கமாக வழிநடத்துவேன்", இவ்வாறு இயேசு சொன்னார். இதைக் கேட்டபின், பேதுரு இன்னும் தைரியமடைந்து, இன்னும் பெரிய தூண்டுதலைப் பெற்றார், அதாவது அவர் சிலுவையில் இருந்தபோது, "தேவனே! உம்மிடத்தில் போதுமான அளவிற்கு என்னால் அன்பு கூரமுடியவில்லை! நீர் என்னை மரிக்கச் சொன்னாலும், என்னால் இன்னும் உம்மை நேசிக்க முடியவில்லை. நீர் என் ஆத்துமாவை எங்கு அனுப்பினாலும், உம் கடந்த கால வாக்குத்தத்தங்களை நீர் நிறைவேற்றினாலும் நிறைவேற்றாவிட்டாலும், நீர் எதைச் செய்தாலும், நான் உம்மிடத்தில் அன்பு கூர்கிறேன், உம்மை விசுவாசிக்கிறேன்" என்று அவரால் சொல்ல முடிந்தது. அவர் பற்றிக் கொண்டிருந்தது அவருடைய விசுவாசமும், உண்மையான அன்பும் ஆகும்.

ஒரு மாலை வேளை, பேதுரு உட்பட அநேக சீஷர்கள் இயேசுவோடு சேர்ந்து ஒரு மீன்பிடி படகில் இருந்தார்கள், "ஆண்டவரே! மிக நீண்ட காலமாக நான் உம்மிடம் ஒரு கேள்வியைக் கேட்க விரும்புகிறேன்", என்று பேதுரு இயேசுவிடம் மிகவும் அப்பாவியாக ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார். "தயவுசெய்து கேள்!" என்று அதற்கு இயேசு பதிலளித்தார். பின்னர், "நியாயப்பிரமாண யுகத்தின் போது உம் கிரியை செய்யப்பட்டதா?" என்று பேதுரு கேட்டார். "இந்தக் குழந்தை, இவன் எவ்வளவு அப்பாவியாக இருக்கிறான்!", என்று சொல்லி இயேசு சிரித்தார். பின்னர் அவர், "இது என்னுடையது அல்ல. இது யேகோவா தேவனும் மோசேயும் செய்தது" என்று ஒரு நோக்கத்துடன் தொடர்ந்து கூறினார். இதைக் கேட்ட பேதுரு, "அப்படியா! அப்படியானால் இது உமது செயல் இல்லையா" என்று ஆச்சரியப்பட்டார். பேதுரு இதைச் சொன்னவுடன், பிறகு இயேசு பேசவில்லை. "அதைச் செய்தது நீர் இல்லை, ஆகவே, அது உமது செயலல்லாததால், நீர்

நியாயப்பிரமாணத்தை அழிக்க வந்ததில் ஆச்சரியமில்லை" என்று பேதுரு தனக்குத்தானே நினைத்துக் கொண்டார். அவரது இருதயமும் தளர்த்தப்பட்டது. பின்னர், பேதுரு மிகவும் அப்பாவியாக இருப்பதை இயேசு உணர்ந்தார், ஆனால் அந்த நேரத்தில் அவருக்கு எந்தப் புரிதலும் இல்லாததால், இயேசு வேறு எதுவும் சொல்லவில்லை அல்லது அவரை நேரடியாக மறுக்கவில்லை. ஒருமுறை பேதுரு உட்பட பலர் இருந்த ஒரு ஜெப ஆலயத்தில் இயேசு ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். "நித்தியத்திலிருந்து நித்தியத்திற்கு வருபவர், மனிதகுலம் முழுவதையும் பாவத்திலிருந்து இரட்சிப்பதற்காக கிருபையின் காலத்தில் இரட்சிப்பின் கிரியையைச் செய்வார், ஆனால் மனிதனைப் பாவத்திலிருந்து விடுவிப்பதில் எந்தவொரு விதிமுறையினாலும் அவர் தடை செய்யப்பட மாட்டார். அவர் நியாயப்பிரமாண காலத்திலிருந்து வெளியேறி கிருபையின் யுகத்திற்குள் நுழைவார். அவர் மனிதகுலம் முழுவதையும் இரட்சித்துக்கொள்வார். அவர் நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்திலிருந்து கிருபையின் யுகத்திற்குச் செல்வார், ஆனால் யேகோவாவிலிருந்து வந்தவரை யாரும் அறிய மாட்டார்கள். மோசே செய்த கிரியை யேகோவாவால் வழங்கப்பட்டது. யேகோவா செய்த கிரியையின் காரணமாக மோசே நியாயப்பிரமாணத்தை உருவாக்கினார்", இவ்வாறு இயேசு தனது பிரசங்கத்தில் கூறினார். இது கூறப்பட்டதும், "கிருபையின் யுகத்தின் போது கிருபையின் யுகத்தின் கட்டளைகளை ஒழிப்பவர்கள் பேரழிவைச் சந்திப்பார்கள். அவர்கள் ஆலயத்தில் நின்று தேவனின் அழிவைப் பெற வேண்டும், அவர்கள் மீது நெருப்பு வரும்", என்று அவர் தொடர்ந்து கூறினார். இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டது பேதுருவுக்குள் ஓரளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, அவருடைய அனுபவத்தின் ஒரு காலகட்டம் முழுவதுமாக, இயேசு பேதுருவை வழிநடத்தி நிலை நிறுத்தினார், அவருடன் இருதயத்தோடு இருதயமாகப் பேசினார், இது பேதுருவுக்கு இயேசுவைப் பற்றி சற்று சிறந்த புரிந்துகொள்ளுதலைத் தந்தது. அன்றைய தினம் இயேசு பிரசங்கித்ததையும், அவர்கள் மீன்பிடி படகில் இருந்தபோது இயேசுவிடம் கேட்ட

கேள்வியையும், இயேசு அளித்த பதிலும், அவர் எப்படி சிரித்தார் என்பதையும் பேதுரு மீண்டும் யோசித்தபோது, பேதுரு இறுதியாக அவை எல்லாவற்றைப் பற்றியும் ஒரு புரிதலுக்கு வந்தார். பின் னர், பரிசுத்த ஆவியானவர் பேதுருவுக்கு அறிவூட்டினார், அப் போதுதான் இயேசு ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரன் என்பதை அவர் புரிந்துகொண்டார். பேதுருவின் புரிதல் பரிசுத்த ஆவியா னவரின் போதனையிலிருந்து வந்தது, ஆனால் அவருடைய புரி தலுக்கு ஒரு செயல்முறை இருந்தது. கேள்விகளைக் கேட்பதன் மூலமாகவும், இயேசு பிரசங்கிப்பதைக் கேட்பதன் மூலமாகவும், இயேசுவின் சிறப்பான ஐக்கியம் மற்றும் அவருடைய சிறப்பான வழிகாட்டுதலைப் பெறுவதன் மூலமாகவும், இயேசு ஜீவனுள்ள தேவனின் குமாரன் என்பதைப் பேதுரு உணர்ந்தார். இது ஒரே இரவில் அடையப்படவில்லை. இது ஒரு செயல்முறை, இது அவ ரது பிற்கால அனுபவங்களில் அவருக்கு ஒரு உதவியாக இருந்தது. இயேசு ஏன் மற்றவர்களிடத்தில் பரிபூரணக் கிரியையைச் செய் யவில்லை, ஆனால் பேதுருவில் மட்டும் செய்தார்? ஏனென்றால், இயேசு ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரன் என்பதை பேதுரு மட்டுமே புரிந்துகொண்டார்; இது வேறு யாருக்கும் தெரியாது. அவரைப் பின்தொடர்ந்த காலத்தில் அதிகம் அறிந்த அநேக சீஷர்கள் இருந்தபோதிலும், அவர்களின் அறிவு மேலோட்டமா னது. இதனால்தான் பேதுரு பரிபூரணராக்கப்படுவதன் மாதிரியாக இருப்பதற்காக இயேசுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அப்போது இயேசு பேதுருவிடம் சொன்னது என்னவோ, அவர் இன்று ஜனங் களுக்கு அதையே சொல்கிறார், அவருடைய அறிவும் வாழ்க்கை நுழைவும் பேதுரு பெற்றிருந்ததைப் போல இருக்க வேண்டும். இந்தத் தேவைக்கும் இந்தப் பாதைக்கும் ஏற்பதான் தேவன் அனைவரையும் பரிபூரணமாக்குவார். இன்றைய ஜனங்கள் ஏன் உண்மையான விசுவாசத்தையும் உண்மையான அன்பையும் கொண்டிருக்க வேண்டும்? பேதுரு அனுபவித்ததை நீங்களும் அனுபவிக்க வேண்டும். பேதுரு தனது அனுபவங்களிலிருந்து பெற்ற பலன்கள் உங்களிடமும் வெளிப்பட வேண்டும். பேதுரு

அனுபவித்த வலியை நீங்களும் அனுபவிக்க வேண்டும். நீங்கள் நடந்து செல்லும் பாதை பேதுரு நடந்து சென்றதுதான். நீங்கள் அனுபவிக்கும் வலி பேதுரு அனுபவித்த வலிதான். நீங்கள் மகிமையைப் பெறும்போது, நீங்கள் ஓர் உண்மையான வாழ்க்கையை வாழும்போது, நீங்கள் பேதுருவின் சாயலை வெளிப்படுத்துகிறீர்கள். பாதை ஒன்றே, அதைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் ஒருவர் பரிபூரணமாக்கப்படுகிறார். இருப்பினும், உங்கள் திறமை பேதுருவுடன் ஒப்பிடுகையில் ஓரளவு குறைவுதான், ஏனென்றால் காலங்கள் மாறிவிட்டன, மேலும் மனிதர்களின் சீர்கேட்டின் அளவும் மாறி உள்ளது, மேலும் யூதேயா ஒரு பண்டையக் கலாச்சாரத்துடனான நீண்டகாலமாக இருந்த ராஜ்யமாக இருக்கிறது. எனவே, உங்கள் திறனை மேம்படுத்த நீங்கள் உங்களால் முடிந்த எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டும்.

பேதுரு மிகவும் விவேகமான மனிதர், அவர் செய்த எல்லாவற்றிலும் புத்திசாலி, அவர் மிகவும் நேர்மையானவர். அவர் அநேக பின்னடைவுகளைச் சந்தித்தார். சமுதாயத்துடனான அவரது முதல் தொடர்பு 14 வது வயதில் அவர் பள்ளியில் படித்தபோது நிகழ்ந்தது, மற்றும் ஜெப ஆலயத்திற்கும் சென்றார். அவருக்கு மிகுந்த உற்சாகம் இருந்தது, எப்போதும் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ள தயாராக இருந்தார். அந்த நேரத்தில், இயேசு இன்னும் அதிகாரப்பூர்வமாகத் தனது கிரியையைத் தொடங்கவில்லை. இது கிருபையின் யுகத்தின் தொடக்கம் ஆகும். 14 வது வயதில் பேதுரு மத பிரமுகர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளத் தொடங்கினார். அவர் தன் 18 வது வயதிற்குள், மத உயரடுக்கினருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார், ஆனால் மதத்தின் திரைக்குப் பின்னால் இருந்த குழப்பத்தைக் கண்டபின், அவர் அதிலிருந்து பின்வாங்கினார். இந்த ஜனங்கள் எவ்வளவு வஞ்சகமுள்ளவர்கள், தந்திரமானவர்கள், சூழ்ச்சி செய்பவர்கள் என்பதைப் பார்த்து, அவர் மிகவும் வெறுப்படைந்தார் (அந்நேரத்தில், அவரைப் பரிபூரணமாக்குவதற்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் இப்படித்தான் செயல்பட்டார், அவர் குறிப்பாக அவரை ஏவினார், மேலும் அவர் மீது

சில சிறப்புக் கிரியையையும் செய்தார்), அதனால் அவர் 18 வது வயதில் ஜெப ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறினார். அவருடைய பெற்றோர் அவரைத் துன்புறுத்தினார்கள், அவரை விசுவாசிக்க விடாதிருந்தார்கள். (அவர்கள் பிசாசுகள் மற்றும் அவிசுவாசிகள்). இறுதியாக, பேதுரு வீட்டை விட்டு வெளியேறி எல்லா இடங்களிலும் பயணம் செய்தார், இரண்டு வருடங்கள் மீன்பிடித்துக் கொண்டும் பிரசங்கம் செய்து கொண்டும் இருந்தார், அந்த நேரத்தில் அவர் சிலரை வழிநடத்தினார். இப்போது நீ பேதுரு எடுத்தத் துல்லியமான பாதையைத் தெளிவாகக் காண முடியும். நீ பேதுருவின் பாதையைத் தெளிவாகக் காண முடிந்தால், இன்று செய்யப்படும் கிரியையைப் பற்றி நீ உறுதியாக இருப்பாய், எனவே நீ குறைகூறவோ அல்லது செயலற்றவனாக இருக்கவோ அல்லது எதற்கும் ஏங்கவோ மாட்டாய். அந்த நேரத்தில் நீ பேதுருவின் மனநிலையை அனுபவிக்க வேண்டும். அவர் துக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்டார். அவர் இனியும் ஓர் எதிர்காலத்தையோ அல்லது எந்த ஆசீர்வாதங்களையுமோ கேட்கவில்லை. அவர் ஆதாயம், மகிழ்ச்சி, புகழ் அல்லது அதிர்ஷ்டத்தை உலகில் நாடவில்லை. அவர் மிகவும் அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையை மட்டுமே வாழ முயன்றார், இது தேவனின் அன்பிற்காகத் திருப்பிச் செலுத்துவதோடு அவர் தேவனுக்கு மிகவும் விலையேறப்பெற்றதாக இருந்ததை அர்ப்பணிப்பதுமாக இருந்தது. பின்னர் அவர் இருதயத்தில் திருப்தி அடைந்திருப்பார். அவர் அடிக்கடி இயேசுவிடம், “கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே, நான் முன்னர் உம்மை நேசித்தேன், ஆனால் நான் உம்மை ஒருபோதும் நேசிக்கவில்லை. நான் உம்மை நம்புகிறேன் என்று சொன்னாலும், நான் உம்மை உண்மையான இருதயத்துடன் நேசிக்கவில்லை. நான் உம்மை மட்டுமே பார்த்தேன், உம்மை வணங்கினேன், உம்மைத் தவறவிட்டேன், ஆனால் நான் உம்மை ஒருபோதும் நேசிக்கவில்லை, உம்மிடம் உண்மையாகவே விசுவாசம் வைத்திருக்கவில்லை” என்று ஜெபம் செய்தார். அவர் தனது தீர்மானத்தை எடுக்க தொடர்ந்து ஜெபித்தார், இயேசுவின் வார்த்தைகளால் அவர் எப்போதும் ஊக்கமடைந்து

அவைகளிலிருந்து உந்துதலைப் பெற்றார். பின்னர், ஓர்அனுப வத்தின் காலத்திற்குப் பிறகு, இயேசு அவரைச் சோதித்தார், மேலும் அவருக்காக ஏங்கும்படி அவரைத் தூண்டினார். “கர்த் தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே! நான் எப்படி உம்மை விட்டுப் பிரி வேன், உம் மீது ஏக்கமாக இருக்கிறேன். உம் அன்பை ஈடுசெய்ய முடியாதபடி அதிகமாகப் பின்தங்கியுள்ளேன். விரைவில் என்னை அழைத்துச் செல்லும்படி நான் உம்மிடம் கெஞ்சுகிறேன். உமக்கு நான் எப்போது தேவைப்படுவேன்? நீர் எப்போது என்னை அழைத்துச் செல்வீர்? உமது முகத்தை நான் எப்போது பார்ப் பேன்? இந்த உடலில் இனி வாழவோ, தொடர்ந்து சீர்கேடான வற்றைச் செய்யவோ நான் விரும்பவில்லை, மேலும் கிளர்ச்சி செய்யவும் விரும்பவில்லை. என்னிடம் உள்ள அனைத்தையும் என்னால் முடிந்தவரை விரைவில் அர்ப்பணிக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன், மேலும் உம்மை இன்னும் வருத்தப்படுத்த நான் விரும்பவில்லை” என்று அவர் சொன்னார். அவர் இப்படித்தான் ஜெபம் செய்தார், ஆனால் இயேசு அவரிடம் எதைப் பரிபூரணப் படுத்துவார் என்று அப்போது அவருக்குத் தெரியாது. அவருடைய சோதனையின் வேதனையின்போது, இயேசு மீண்டும் அவருக் குக் காட்சியளித்து, “பேதுரு, நான் உன்னைப் பரிபூரணமாக்க விரும்புகிறேன், அதாவது நீ பழத்தின் ஒரு பகுதியைப் போல மாறுகிறாய், இது உன்னை நான் பரிபூரணபடுத்தும் செயல்மு றையாகும், அதில் நான் மகிழுவேன். நீ உண்மையிலேயே எனக் குச் சாட்சியளிக்க முடியுமா? நான் உன்னிடம் செய்யச் சொல் வதை நீ செய்திருக்கிறாயா? நான் பேசிய வார்த்தைகளில் நீ வாழ்ந்திருக்கிறாயா? ஒரு காலத்தில் நீ என்னை நேசித்திருக்கி றாய், ஆனால் நீ என்னை நேசித்திருந்தாலும், நீ என்னை வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறாயா? நீ எனக்காக என்ன செய்திருக்கிறாய்? நீ என் அன்பிற்குத் தகுதியற்றவன் என்பதை நீ அடையாளம் கண் டுகொள்கிறாய், ஆனால் நீ எனக்காக என்ன செய்திருக்கிறாய்?” என்று கூறினார். அவர் இயேசுவுக்காக ஒன்றும் செய்திருந்த தில்லை என்பதைக் கண்ட பேதுரு, தேவனுக்கு உயிரைக் கொடுப்

பதாக அவர் முன்பு செய்த சத்தியத்தை நினைவு கூர்ந்தார். எனவே, அவர் இனிமேலும் குறைகூறவில்லை, அன்றிலிருந்து அவருடைய ஜெபங்கள் மிகவும் சிறப்பாக மாறின. “கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே! நான் ஒரு முறை உம்மை விட்டு விலகிவிட் டேன், நீரும் ஒரு முறை என்னை விட்டு விலகிவிட்டீர். நாம் நேரத்தைத் தனியாகவும் நேரத்தை ஒன்றாகவும் செலவிட்டிருக் கிறோம். ஆனாலும் நீர் எல்லாவற்றையும் விட என்னை அதிக மாக நேசிக்கிறீர். நான் உமக்கு எதிராக மீண்டும் மீண்டும் கல கம் செய்தேன், உம்மைப் பலமுறை வருத்தப்படுத்தினேன். இது போன்ற விஷயங்களை நான் எப்படி மறக்க முடியும்? நான் எப்போதும் மனதில் வைத்திருக்கிறேன், நீர் என்னிடம் செய்த கிரியையையும், நீர் என்னிடம் ஒப்படைத்ததையும் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன். நீர் என்னிடம் செய்த கிரியைக்காக என்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்தேன். நான் என்ன செய்ய முடியும் என்பதை நீர் அறிவீர், மேலும் நான் என்ன பங்கு வகிக்க முடியும் என்பதையும் நீர் மேலும் அறிவீர். உமது திட்டங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுக்க விரும்புகிறேன், என்னிடம் உள்ள அனைத்தை யும் உம்மிடம் அர்ப்பணிப்பேன். உமக்காக நான் என்ன செய்ய முடியும் என்பதை நீர் மட்டுமே அறிவீர். சாத்தான் என்னை மிகவும் முட்டாளாக்கினாலும், நான் உமக்கு எதிராகக் கலகம் செய்தாலும், அந்த மீறுதல்களுக்காக நீர் என்னை நினைவில் கொள்ளவில்லை என்றும், அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நீர் என்னை நடத்துவதில்லை என்றும் நான் விசுவாசிக்கிறேன். எனது முழு வாழ்க்கையையும் உமக்காக அர்ப்பணிக்க விரும்புகிறேன். நான் எதுவும் கேட்கவில்லை, எனக்கு வேறு நம்பிக்கைகளும் திட்டங் களும் இல்லை. உமது நோக்கத்தின்படி மட்டுமே செயல்படவும், உம் விருப்பங்களைச் செய்யவும் விரும்புகிறேன். உம்முடைய கசப்பான கோப்பையிலிருந்து நான் பானம்பண்ணுவேன், நீர் கட்டளையிடுவதற்கு நான் உம்முடையவன்” என்று அவர் ஜெபித் தார்.

நீங்கள் நடந்து செல்லும் பாதை குறித்து நீங்கள் தெளிவாக

இருக்க வேண்டும். எதிர்காலத்தில் நீங்கள் எடுக்கும் பாதை, தேவன் பரிபூரணமாக்குவது எது, உங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டவை எவை என்பதைப் பற்றி நீங்கள் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். ஒரு நாள், ஒருவேளை, நீங்கள் சோதிக்கப்படுவீர்கள், அந்த நேரம் வரும்போது, நீங்கள் பேதுருவின் அனுபவங்களிலிருந்து தூண்டுதலைப் பெற முடிந்தால், நீங்கள் உண்மையிலேயே பேதுருவின் பாதையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை இது காண்பிக்கும். பேதுருவின் உண்மையான விசுவாசம் மற்றும் அன்பு மற்றும் தேவனுக்கு விசுவாசமாக இருப்பதற்காக தேவனால் கட்டளை பெற்றார். அவருடைய நேர்மைக்காகவும், அவருடைய இருதயத்தில் தேவனுக்காக ஏங்குவதற்காகவும் தேவன் அவரை பரிபூரணமாக்கினார். நீ உண்மையிலேயே பேதுருவைப் போலவே அன்பும் விசுவாசமும் கொண்டிருந்தால், நிச்சயமாக இயேசு உன்னை பரிபூரணமாக்குவார்.

தேவனை நேசிப்பவர்கள் என்றென்றும் அவருடைய வெளிச்சத்திற்குள் வாழ்வார்கள்

பெரும்பாலான ஜனங்களின் தேவன் மீதான விசுவாசத்தின் சாராம்சம் மத நம்பிக்கையே ஆகும். அவர்களால் தேவனை நேசிக்க இயலாது, மேலும் இயந்திர மனிதனைப் போல மட்டுமே தேவனைப் பின்பற்ற முடியும், தேவனுக்காக உண்மையிலேயே ஏங்கவோ அல்லது அவரைத் தொழுதுகொள்ளவோ முடியாது. அவர்கள் வெறுமனே அவரை அமைதியாகப் பின்பற்றுகிறார்கள். பலர் தேவனை விசுவாசிக்கிறார்கள், ஆனால் தேவனை நேசிப்பவர்கள் மிகக் குறைவு, அவர்கள் பேரழிவிற்குப் பயப்படுவதால் மட்டுமே, அவர்கள் தேவனை “வணங்குகிறார்கள்”, இல்லையென்றால் தேவன் உயர்ந்தவர் மற்றும் வலிமைமிக்கவர் என்பதால் அவர்கள் அவரைப் “போற்றுகிறார்கள்”. ஆனால் அவர்களின் பயபக்தியிலும் புகழ்ச்சியிலும், அன்போ உண்மை

யான ஏக்கமோ இல்லை. அவர்களின் அனுபவங்களில் அவர்கள் சத்தியத்தை மிகச்சிறிய அளவில் இல்லையெனில் சில அற்பமான மறைபொருட்களை நாடுகிறார்கள். பெரும்பாலான ஜனங்கள் வெறுமனே பின்பற்றுகிறார்கள், கலங்கிய நீரில் ஆசீர்வாதத்தை மீனைப்போல பிடிக்கிறார்கள். அவர்கள் சத்தியத்தைத் தேடுவதும் இல்லை, அவர்கள் தேவனின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்காக உண்மையிலேயே தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதுமில்லை. தேவன் மீது உள்ள எல்லா ஜனங்களுடைய விசுவாசத்தின் வாழ்க்கையும் அர்த்தமற்றது, அதற்கு மதிப்பு இல்லை, அதில் அவர்களின் தனிப்பட்ட கருத்துகளும் நோக்கங்களும் உள்ளன. அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதற்காகவேயன்றி தேவனை நேசிப்பதற்காக தேவனை விசுவாசிக்கவில்லை. பலர் தங்கள் விருப்பப்படி நடக்கிறார்கள். அவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்கிறார் கள், தேவனின் ஆர்வங்களையும் அல்லது அவர்கள் செய்வது தேவனின் சித்தத்திற்கு ஏற்ப இருக்கிறதா என்றும் ஒருபோதும் ஆலோசிக்க மாட்டார்கள். அத்தகையவர்களால் உண்மையான விசுவாசத்தைக்கூட அடைய முடியாது, தேவன் மீதான அன்பையும் அடைய முடியாது. தேவனின் சாராம்சம் மனிதன் நம்புவதற்காக மட்டுமல்ல, இன்னும், அது மனிதனால் நேசிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் தேவனை விசுவாசிக்கிறவர்களில் பலரால் இந்த “ரகசியத்தை” கண்டுபிடிக்க முடியாது. ஜனங்கள் தேவனை நேசிக்கத் துணிவதும் இல்லை, அவரை நேசிக்க முயற்சிப்பதும் இல்லை. தேவனைக் குறித்து அன்புகூர அதிகம் உண்டு என்று அவர்கள் ஒருபோதும் கண்டுபிடித்திருக்கவில்லை. தேவன் மனிதனை நேசிக்கும் தேவன் என்றும், மனிதனால் நேசிக்கப்பட வேண்டிய தேவன் என்றும் அவர்கள் ஒருபோதும் கண்டுபிடித்திருக்கவில்லை. தேவனின் அருமை அவருடைய கிரியையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. ஜனங்கள் அவருடைய கிரியையை அனுபவிக்கும் போது மட்டுமே அவர்களால் அவருடைய அருமையைக் கண்டறிய முடியும். அவர்களின் உண்மையான அனுபவங்களில் மட்டுமே தேவனின் அருமையை அவர்களால் புரிந்

துகொள்ள முடியும். நிஜ வாழ்க்கையில் அதைக் கடைபிடிக்காமல், தேவனின் அருமையை யாராலும் கண்டுபிடிக்க முடியாது. தேவனைப் பற்றி நேசிக்க அநேகம் இருக்கிறது, ஆனால் உண்மையில் அவருடன் ஐக்கியப்படாமல் ஜனங்களால் அதைக் கண்டுபிடிக்க இயலாது. அதாவது, தேவன் மாம்சமாக மாறவில்லை என்றால், ஜனங்களால் அவருடன் உண்மையாக ஐக்கியப்பட இயலாது, அவர்களால் உண்மையில் அவருடன் ஐக்கியப்பட முடியாவிட்டால், அவர்களால் அவருடைய கிரியையை அனுபவிக்கவும் முடியாது. எனவே தேவன் மீதான அவர்களுடைய அன்பு மிகவும் பொய் மற்றும் கற்பனையால் கறைபடுத்தப்படுகிறது. பரலோகத்தில் உள்ள தேவன் மீதான அன்பு பூமியிலுள்ள தேவன் மீதான அன்பைப் போல உண்மையானதல்ல, ஏனென்றால் ஜனங்கள் தங்களின் கண்களால் பார்த்ததையும் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அனுபவித்ததையும் விட, பரலோகத்தில் தேவனைப் பற்றிய அறிவு அவர்களின் கற்பனைகளின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. தேவன் பூமிக்கு வரும்போது, அவருடைய உண்மையான கிரியைகளையும் அவருடைய அருமையையும் ஜனங்களால் காண முடிகிறது, மேலும் அவருடைய நடைமுறை மற்றும் இயல்பான மனநிலையை அவர்கள் அனைவராலும் காண முடிகிறது, இவை அனைத்தும் பரலோகத்தில் உள்ள தேவனைக்குறித்த அறிவை விட ஆயிரக்கணக்கான மடங்கு உண்மையானவை. பரலோகத்தில் ஜனங்கள் தேவனை எவ்வளவு நேசிக்கிறார்கள் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், இந்த அன்பைக் குறித்து உண்மையானது எதுவுமில்லை, அது மனிதனின் கருத்துக்களால் நிறைந்துள்ளது. பூமியில் அவர்கள் தேவன்மீது எவ்வளவு குறைவாக அன்பு வைத்திருந்தாலும், இந்த அன்பு உண்மையானது. அதில் கொஞ்சம் மட்டுமே இருந்தாலும், அது இன்னும் உண்மையானது. தேவன் உண்மையான கிரியையின் மூலம் ஜனங்கள் அவரை அறிந்துகொள்ளச் செய்கிறார், இந்த அறிவின் மூலம் அவர் அவர்களின் அன்பைப் பெறுகிறார். இது பேதுருவைப் போன்றது, அவர் இயேசுவோடு வாழ்ந்திருக்கா

விட்டால், இயேசுவை வணங்குவது அவருக்கு சாத்தியமில்லை. ஆகவே, இயேசுவுடனான ஐக்கியத்தின் அடிப்படையில் இயேசுவிடம் அவர் கொண்டிருந்த விசுவாசமும் கட்டப்பட்டது. மனிதனை தம்மை நேசிக்க வைப்பதற்காக, தேவன் மனிதர்களிடையே வந்திருந்து மனிதனுடன் சேர்ந்து வாழ்கிறார், மேலும் அவர் மனிதனைப் பார்க்கவும் அனுபவிக்கவும் வைக்கும் எல்லாமே தேவனுடைய யதார்த்தமாகும்.

ஜனங்களைப் பரிபூரணமாக்க தேவன் யதார்த்தத்தையும் உண்மைகளின் தோற்றத்தையும் பயன்படுத்துகிறார், தேவனின் வார்த்தைகள் அவர் ஜனங்களைப் பரிபூரணபடுத்துவதன் ஒரு பகுதியை நிறைவேற்றுகின்றன, இதுவே வழிகாட்டுதலின் கிரியை மற்றும் வழியைத் திறப்பது ஆகும். அதாவது, தேவனின் வார்த்தைகளில் நீ நடைமுறையின் பாதையையும் தரிசனங்களின் அறிவையும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இந்தக் காரியங்களைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம், மனிதன் ஒரு பாதையையும் தரிசனத்தையும் தனது உண்மையான நடைமுறையில் கொண்டிருப்பான், மேலும் தேவனின் வார்த்தைகளின் மூலம் அவனால் வெளிச்சத்தைப் பெற முடியும். இவை தேவனிடமிருந்து வந்தவை என்பதையும், அதிகம் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பதையும் அவனால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. புரிந்து கொண்ட பிறகு, மனிதன் உடனடியாக இந்த யதார்த்தத்திற்குள் நுழைய வேண்டும், மேலும் தேவனின் வார்த்தைகளை அவனது நிஜ வாழ்க்கையில் தேவனைத் திருப்திப்படுத்தப் பயன்படுத்த வேண்டும். தேவன் எல்லாவற்றிலும் உன்னை வழிநடத்துவார், மேலும் உனக்கு நடைமுறையான பாதையைத் தருவார், மேலும் அவர் குறிப்பாக அருமையானவர் என்பதை உன்னை உணர வைப்பார், மேலும் உன்னில் தேவனுடைய ஒவ்வொரு கட்ட கிரியையும் உன்னைப் பரிபூரணமாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பதைக் காண உன்னை அனுமதிப்பார். நீ தேவனின் அன்பைக் காண விரும்பினால், நீ உண்மையிலேயே தேவனின் அன்பை அனுபவிக்க விரும்பினால், நீ யதார்த்தத்திற்குள் ஆழமாகச் செல்ல வேண்டும்,

நீ நிஜ வாழ்க்கையில் ஆழமாகச் செல்ல வேண்டும், மேலும் தேவன் செய்கின்ற அனைத்தும் அன்பும் இரட்சிப்பும்தான் என்பதைக் காண வேண்டும், அவர் செய்கின்றவை எல்லாம் அசுத்தமானதை விட்டுவிட ஜனங்களுக்கு உதவுவதற்கும், தேவனின் சித்தத்தை நிறைவேற்ற இயலாத மனிதனுக்குள் உள்ள காரியங்களைச் சுத்திகரிப்பதற்கும் ஆகும். மனிதனுக்கு வழங்குவதற்கு தேவன் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார். நிஜ வாழ்க்கையின் சூழ்நிலைகளை ஜனங்கள் அனுபவிக்க அவர் ஏற்பாடு செய்கிறார், மேலும் தேவனின் அநேக வார்த்தைகளை ஜனங்கள் புசித்துப் பானம்பண்ணினால், அவர்கள் உண்மையில் அவற்றைக் கடைபிடிக்கும்போது, தேவனின் அநேக வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி அவர்களால் தங்கள் வாழ்க்கையில் உள்ள அனைத்துச் சிரமங்களையும் தீர்க்க முடியும். அதாவது, நீ யதார்த்தத்திற்குள் ஆழமாகச் செல்ல தேவனின் வார்த்தைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நீ தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசித்துப் பானம்பண்ணாமமலும் தேவனுடைய கிரியை இல்லாமலும் இருந்தால், நிஜ வாழ்க்கையில் உனக்குப் பாதை இருக்காது. நீ ஒருபோதும் தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசித்துப் பானம்பண்ணவில்லை என்றால், உனக்கு ஏதாவது நேர்ந்தால் நீ குழப்பமடைவாய். நீ தேவனை நேசிக்க வேண்டும் என்பதை மட்டுமே நீ அறிவாய், ஆனால் நீ எந்த வேறுபாட்டிற்கும் தகுதியற்றவன் மற்றும் நடைமுறைக்குறிய பாதையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. நீ தடுமாறிக் குழப்பமடைகிறாய், சில சமயங்களில் மாம்சத்தைத் திருப்திப்படுத்துவதன் மூலம் நீ தேவனைத் திருப்திப்படுத்தலாம் என்று கூட நம்புகிறாய். இவை அனைத்தும் தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசித்துப் பானம்பண்ணாமல் இருப்பதன் விளைவாகும். அதாவது, நீ தேவனின் வார்த்தைகளின் உதவியின்றி இருந்து, யதார்த்தத்திற்குள் மட்டுமே இருந்தால், உன்னால் அடிப்படையில் நடைமுறைக்குறிய பாதையைக் கண்டுபிடிக்க இயலாது. இது போன்றவர்களுக்கு தேவனை விசுவாசிப்பதன் அர்த்தம் என்னவென்று வெறுமனே புரியவதில்லை, தேவனை நேசிப்பதன் அர்த்தம்

என்ன என்பதும் அவர்களுக்குப் புரிவதில்லை. தேவனுடைய வார்த்தைகளின் வெளிச்சம் மற்றும் வழிகாட்டுதலைப் பயன்படுத்தி, நீ அடிக்கடி ஜெபிக்கிறாய், ஆராய்கிறாய் மற்றும் தேடுகிறாய் என்றால், இதன் மூலம் நீ கடைப்பிடிக்க வேண்டியதைக் கண்டுபிடித்து, பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைக்கான வாய்ப்புகளைக் கண்டறிந்து, உண்மையிலேயே தேவனுடன் ஒத்துழைத்து, தடுமாற்றமாகவும் குழப்பமாகவும் இல்லாமல் இருக்கிறாய் என்றால், பின்னர் நீ நிஜ வாழ்க்கையில் ஒரு பாதையைப் பெற்றிருப்பாய், மேலும் தேவனை உண்மையிலேயே திருப்திப்படுத்துவாய். நீ தேவனத் திருப்திப்படுத்தியிருக்கும்போது, உனக்குள் தேவனின் வழிநடத்துதல் இருக்கும், மேலும் நீ குறிப்பாக தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவாய், இது உனக்கு இன்ப உணர்வைத் தரும். நீ தேவனைத் திருப்திப்படுத்தியிருப்பதால் நீ குறிப்பாகக் கவுரவிக்கப்பட்டவனாய் உணருவாய், நீ குறிப்பாக உனக்குள்ளே பிரகாசமாக இருப்பாய், உன் இருதயத்தில் நீ தெளிவாகவும் சமாதானத்துடனும் இருப்பாய். உன் மனசாட்சி ஆறுதலடைந்து குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்து விடுபடும், உன் சகோதர சகோதரிகளைப் பார்க்கும்போது நீ உனக்குள்ளே இனிமையாக உணருவாய். தேவனின் அன்பை அனுபவிப்பதன் அர்த்தம் இது தான், இது மட்டுமே உண்மையிலேயே தேவனை அனுபவிப்பது ஆகும். தேவனின் அன்பை ஜனங்கள் அனுபவிப்பது அனுபவத்தின் மூலம் அடையப்படுகிறது. கஷ்டங்களை அனுபவிப்பதன் மூலமும், சத்தியத்தைக் கடைபிடிப்பதை அனுபவிப்பதன் மூலமும், அவர்கள் தேவனின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுகிறார்கள். தேவன் உன்னை உண்மையிலேயே நேசிக்கிறார் என்று நீ சொன்னால், ஜனங்களுக்காக தேவன் உண்மையிலேயே ஒரு பெரிய கிரயத்தைச் செலுத்தியுள்ளார், அவர் பொறுமையாகவும் கனிவாகவும் பல வார்த்தைகளை பேசியுள்ளார், மற்றும் எப்போதும் ஜனங்களை இரட்சிக்கிறார், இந்த வார்த்தைகளை நீ உச்சரிப்பது தேவனின் இன்பத்தின் ஒரே ஒரு பக்கம் மட்டுமே ஆகும். ஆனாலும், ஜனங்கள் தங்கள் நிஜ வாழ்க்கையில் சத்தியத்தைக் கடை

பிடிப்பதே அதிக சந்தோஷமும் உண்மையான சந்தோஷமும் ஆகும். அதன் பிறகு அவர்கள்தங்கள் இருதயங்களில் சமாதான மாகவும் தெளிவாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குள் ளாகப் பெரிதாக அசைக்கப்பட்டதை உணர்கிறார்கள் மற்றும் தேவன் மிகவும் அன்பானவர் என்று உணர்கிறார்கள். நீ செலுத்திய கிரயம் நியாயமானதை விட அதிகம் என்பதை நீ உணருவாய். உன் முயற்சிகளில் ஒரு பெரிய கிரயத்தைச் செலுத்தியுள்ளதால், நீ குறிப்பாக உனக்குள்ளே பிரகாசமாக இருப்பாய். நீ உண்மை யிலேயே தேவனின் அன்பை அனுபவித்து வருகிறாய் என்பதை நீ உணருவாய், மேலும் தேவன் ஜனங்களில் இரட்சிப்பின் கிரி யையைச் செய்துள்ளார் என்பதையும், ஜனங்களைச் சுத்திகரிப் பது என்பது தூய்மைப்படுத்துவதாகும் என்பதையும் நீ புரிந்து கொள்வாய். அவர்கள் தேவனை உண்மையிலேயே நேசிக்கிறார் களா என்று அவர்களைச் சோதிக்க தேவன் முயற்சிக்கிறார். நீ எப்பொழுதும் இந்த வழியில் சத்தியத்தைக் கடைபிடித்தால், நீ படிப்படியாக தேவனின் பெரும்பாலான கிரியைகளைப் பற்றிய தெளிவான அறிவை வளர்த்துக் கொள்வாய், அந்நேரத்தில் நீ தேவனின் வார்த்தைகள் உனக்கு முன்பாக படிகத்தைப் போலத் தெளிவாக இருப்பதை நீ உணர்ந்து கொள்வாய். உன்னால் பல உண்மைகளைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தால், எல்லா விஷயங்களையும் கடைப்பிடிப்பது எளிது என்றும், நீ எந்த வொரு பிரச்சினையையும் சமாளிக்கலாம் மற்றும் எந்தவொரு சோதனையையும் சமாளிக்க முடியும் என்றும் நீ உணர்ந்து கொள்வாய், மேலும் உனக்கு எதுவும் ஒரு பிரச்சனையல்ல என்பதை நீ கண்டு கொள்வாய், இது பெரிதும் உன்னைச் சுதந்திரமாக்கி விடுவிக்கும். இந்த நேரத்தில், நீ தேவனின் அன்பை அனுபவிப்பாய், மேலும் தேவனின் உண்மையான அன்பு உன் மீது வந்திருக்கும். தரிசனங்களைக் கொண்டவர்களையும், சத்தியம் உடையவர்களையும், அறிவுள்ளவர்களையும், அவரை உண்மை யாக நேசிப்பவர்களையும் தேவன் ஆசீர்வதிக்கிறார். ஜனங்கள் தேவனின் அன்பைக் காண விரும்பினால், அவர்கள் நிஜ வாழ்க்

கையில் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், அவர்கள் வலியைத் தாங்கிக்கொள்ளவும், தேவனைத் திருப்திப்படுத்தத் தாங்கள் விரும்புவதைக் கைவிடவும் தயாராக இருக்க வேண்டும், மேலும் அவர்களின் கண்களில் கண்ணீர் இருந்தபோதிலும், அவர்களால் தேவனின் இருதயத்தை இன்னும் திருப்திப்படுத்த முடிய வேண்டும். இந்த வழியில், தேவன் நிச்சயமாக உன்னை ஆசீர்வதிப்பார், மேலும் இது போன்ற கஷ்டங்களை நீ சகித்தால், அது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிருயையைப் பின்பற்றியிருக்கும். நிஜ வாழ்க்கையின் மூலமாகவும், தேவனின் வார்த்தைகளை அனுபவிப்பதன் மூலமாகவும், ஜனங்கள் தேவனின் அருமையைக் காண முடிகிறது, மேலும் அவர்கள் தேவனின் அன்பை ருசித்திருந்தால் மட்டுமே அவரை உண்மையாக நேசிக்க அவர்களால் முடியும்.

நீங்கள் எவ்வளவு அதிகமாகச் சத்தியத்தைக் கடைபிடிக்கிறீர்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக நீங்கள் சத்தியத்தைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் சத்தியத்தை எவ்வளவு அதிகமாகக் கடைபிடிக்கிறீர்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக தேவனின் அன்பையும் நீங்கள் பெற்றிருப்பீர்கள். மேலும் நீங்கள் சத்தியத்தை எவ்வளவு அதிகமாகக் கடைபிடிக்கிறீர்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக நீங்கள் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறீர்கள். நீ எப்பொழுதும் இந்த வழியில் நடந்தால், உன்னைக் குறித்த தேவனின் அன்பு படிப்படியாகப் பேதுரு தேவனை அறிந்தது கொண்டதைப் போலவே உன்னைப் பார்க்கும்படியாகச் செய்யும். பேதுரு, தேவனிடம் வானத்தையும் பூமியையும் மற்றும் எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கும் ஞானம் மட்டுமல்ல, ஆனால், மேலும், மக்களில் உண்மையான கிரியையைச் செய்வதற்கான ஞானமும் அவரிடம் உள்ளது என்று சொன்னார். வானங்களையும் பூமியையும் எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கியதன் காரணமாக மட்டுமல்லாமல், மேலும் மனிதனைப் படைப்பதற்கும், மனிதனை இரட்சிப்பதற்கும், மனிதனைப் பரிபூரணமாக்குவதற்கும், அவனுடைய அன்பைப் பெறுவதற்குமான அவருடைய திறனின் காரணமாக அவர்

ஜனங்களின் அன்பிற்குத் தகுதியானவர் என்று பேதுரு கூறி னான். ஆகவே, மனிதனின் அன்பிற்குத் தகுதியானவை அவரி டத்தில் அதிகம் இருப்பதாகப் பேதுரு சொல்லத்தான் செய்தான். பேதுரு இயேசுவை நோக்கி, “வானங்களையும் பூமியையும் எல் லாவற்றையும் உண்டாக்கியதே ஜனங்களின் அன்பிற்கு நீர் தகு தியானவராக ஒரே காரணமா? உம்மில் உள்ள அநேக காரியங்கள் அன்புக்குறியவை. நீர் நிஜ வாழ்க்கையில் செயல்படுகிறீர், ஏவு கிறீர், உம் ஆவி என்னை உள்ளே தொடுகிறது, நீர் என்னை ஒழுங்குபடுத்துகிறீர், நீர் என்னை நிந்திக்கிறீர்—இந்த விஷயங்கள் ஜனங்களின் அன்பிற்கு இன்னும் தகுதியானவை.” நீ தேவனின் அன்பைக் காணவும் அனுபவிக்கவும் விரும்பினால், நீ நிஜ வாழ்க்கையில் ஆராய்ந்து தேட வேண்டும், மேலும் உன் சொந்த மாம்சத்தை ஒதுக்கி வைக்க தயாராக இருக்க வேண்டும். இந்தத் தீர்மானத்தை நீ எடுக்க வேண்டும். சோம்பேறியாகவோ அல்லது மாம்சத்தின் இன்பங்களை விரும்பாமலோ, மாம்சத்திற்காக வாழாமல் தேவனுக்காக வாழ்பவனாகவும் இருந்து, எல்லா வற்றிலும் தேவனைத் திருப்திப்படுத்தக்கூடிய உறுதியான ஒருவ னாக நீ இருக்க வேண்டும். நீ தேவனைத் திருப்திப்படுத்தாத சமயங்கள் இருக்கலாம். ஏனென்றால், நீ தேவனின் சித்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அடுத்த முறை, அதிக முயற்சி தேவை என்றாலும், நீ அவரை திருப்திப்படுத்த வேண்டும் மற்றும் மாம் சத்தைத் திருப்திப்படுத்தக்கூடாது. இந்த வழியில் நீ அனுபவம் பெறும்போது, நீ தேவனை அறிந்து கொண்டிருப்பாய். வானங் களையும் பூமியையும் எல்லாவற்றையும் தேவனால் உண்டாக்க முடியும் என்பதையும், அவர் மாம்சமாகிவிட்டார் என்பதையும், அதனால் ஜனங்கள் உண்மையில் அவரைப் பார்க்கவும், அவ ருடன் உண்மையில் ஐக்கியப்படவும் முடியும் என்பதை நீ கண் டுகொள்வாய். அவர் மனிதர்களிடையே நடக்க முடிகிறது என் பதையும், அவருடைய ஆவியால் நிஜ வாழ்க்கையில் ஜனங்க ளைப் பரிபூரணமாக்க முடியும் என்பதையும், அவருடைய அரு மையைக் காணவும், அவருடைய ஒழுக்கத்தையும், சிட்சையை

யும், அவருடைய ஆசீர்வாதங்களையும் அனுபவிக்கவும் அவர்களை அனுமதிக்கிறது என்பதையும் நீ கண்டுகொள்வாய். நீ எப்போதுமே இந்த வழியில் அனுபவித்தால், நிஜ வாழ்க்கையில் நீ தேவனிடமிருந்து பிரிக்கமுடியாதவனாக இருப்பாய், ஒரு நாள் தேவனுடனான உன் உறவு சாதாரணமாகிவிட்டால், உன்னால் நிந்தனைக்கு ஆளாகி வருத்தத்தை உணர முடியும். நீ தேவனுடன் ஒரு சரியான உறவைக் கொண்டிருக்கும்போது, நீ ஒருபோதும் தேவனை விட்டு விலக விரும்பமாட்டாய், ஒரு நாள் தேவன் உன்னைத் தாம் கைவிட்டு விடுவதாகச் சொன்னால், நீ பயப்படுவாய், மேலும் நீ தேவனால் கைவிடப்படுவதை விட இறந்துவிடுவது மேல் என்று கூறுவாய். இந்த உணர்ச்சிகளை நீ பெற்றவுடன், உன்னால் தேவனை விட்டு விலக இயலாது என்று நீ உணர்ந்து கொள்வாய், இந்த வழியில், நீ ஒரு அஸ்திபாரத்தைக் கொண்டிருப்பாய், மேலும் தேவனின் அன்பை உண்மையிலேயே அனுபவிப்பாய்.

தேவனை தங்கள் வாழ்க்கையாக அனுமதிப்பதைப் பற்றி ஜனங்கள் அடிக்கடி பேசுகிறார்கள், ஆனால் அவர்களின் அனுபவம் இன்னும் அந்த நிலைக்கு வரவில்லை. தேவனே உன் ஜீவன் என்றும், ஒவ்வொரு நாளும் அவர் உன்னை வழிநடத்துகிறார் என்றும், நீ ஒவ்வொரு நாளும் அவருடைய வார்த்தைகளைப் புசித்துப் பானம்பண்ணுகிறாய் என்றும், ஒவ்வொரு நாளும் நீ அவரிடம் ஜெபிக்கிறாய் என்பதால் அவர் உன் வாழ்க்கை ஆகிவிட்டார் என்று நீ வெறுமனே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறாய். இதைச் சொல்பவர்களின் அறிவு மிகவும் மேலோட்டமானது. பல மக்களிடத்தில் அஸ்திபாரம் இல்லை. தேவனின் வார்த்தைகள் அவர்களுக்குள் நடப்பட்டிருக்கின்றன, ஆனால் அவை இன்னும் முளைக்கவில்லை, அவை எந்தவொரு கனியையும் காய்க்கவில்லை. இன்று, நீ எந்த அளவிற்கு அனுபவித்திருக்கிறாய்? தேவன் உன்னை இவ்வளவு தூரம் வரும்படி கட்டாயப்படுத்திய பிறகு, இப்போதுதான், நீ தேவனை விட்டு விலக முடியாது என்று நினைக்கிறாயா? ஒரு நாள், உன் அனுபவம் ஒரு குறிப்பிட்ட

கட்டத்தை எட்டும்போது, தேவன் உன்னை விலகிப்போகச் செய்தால், உன்னால் முடியாது. உனக்குள் தேவன் இல்லாமல் இருக்க முடியாது என்பதை நீ எப்போதும் உணருவாய். நீ ஒரு கணவன், மனைவி அல்லது குழந்தைகள் இல்லாமல், ஒரு குடும்பம் இல்லாமல், ஒரு தாய் அல்லது தந்தை இல்லாமல், மாம்சத்தின் இன்பங்கள் இல்லாமல் இருக்க முடியும், ஆனால் உன்னால் தேவன் இல்லாமல் இருக்க முடியாது. தேவன் இல்லாமல் இருப்பது உன் ஜீவனை இழப்பதைப் போன்றது. உன்னால் தேவன் இல்லாமல் வாழ முடியாது. இந்த கட்டம்வரை நீ அனுபவித்திருக்கிற போது, தேவன் மீதான உன் விசுவாசத்தில் வெற்றியை அடைந்திருப்பாய், இந்த வழியில், தேவன் உன் ஜீவனாக மாறியிருப்பார், அவர் உன் ஜீவனின் அஸ்திபாரமாக மாறியிருப்பார். நீ மீண்டும் ஒருபோதும் தேவனை விட்டு விலகிட முடியாது. நீ இந்த அளவிற்கு அனுபவித்திருக்கிற போது, நீ உண்மையிலேயே தேவனின் அன்பை அனுபவித்திருப்பாய், மேலும் நீ தேவனுடன் நெருங்கிய உறவைக் கொண்டிருக்கும்போது, அவரே உன் ஜீவனும் உன் அன்புமாயிருப்பார், மற்றும் அந்த நேரத்தில் நீ தேவனிடம் ஜெபித்து, "தேவனே! உம்மை நான் விட்டுவிட முடியாது, நீரே என் ஜீவன், மற்றவை எல்லாம் இல்லாமல் என்னால் செல்ல முடியும்-ஆனால் நீர் இல்லாமல் என்னால் வாழ்ந்து கொண்டிருக்க முடியாது." இது ஜனங்களின் உண்மையான நிலை. இதுவே உண்மையான ஜீவன். சிலர் இன்று இருப்பதைப் போல வர வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். அவர்கள் விரும்புகிறார்களா இல்லையா என்பதை அவர்கள் தொடர வேண்டும், மேலும் அவர்கள் எப்போதும் ஓர் இக்கட்டான சூழலில் சிக்கியிருப்பதைப் போல உணர்கிறார்கள். தேவனே உன் ஜீவன் என்பதை நீ அனுபவிக்க வேண்டும், அதாவது தேவன் உன் இருதயத்திலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டியவராய் இருந்தால், அது உன் ஜீவனை இழப்பதைப் போன்றதாகும். தேவன் உன் ஜீவனாக இருக்க வேண்டும், மேலும் நீ அவரை விட்டு விலக இயலாது இருக்க வேண்டும். இந்த வழியில், நீ உண்மையில் தேவனை அனுபவித்திருப்பாய்,

இந்த நேரத்தில், நீ தேவனை நேசிக்கும்போது, நீ உண்மையிலேயே தேவனை நேசிப்பாய், அது ஒரு தனித்துவமான, தூய அன்பாக இருக்கும். ஒரு நாள், உன் அனுபவங்களில் உன் ஜீவன் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தை எட்டியிருக்கும்போது, நீ தேவனிடம் ஜெபித்து, தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புசித்துப் பானம்பண்ணும்போது, நீ உன்னுள் தேவனை விட்டுவிலகவும் முடியாது, நீ விரும்பினாலும் அவரை மறக்கவும் முடியாது. தேவன் உன் ஜீவனாக மாறியிருப்பார். நீ உலகை மறக்க முடியும், உன் மனைவி, கணவர் அல்லது குழந்தைகளை நீ மறந்துவிடலாம், ஆனால் தேவனை மறப்பதில் உனக்கு சிக்கல் இருக்கும். அவ்வாறு செய்வது சாத்தியமற்றது, இது தேவனுக்கான உன் உண்மையான ஜீவன் மற்றும் உன் உண்மையான அன்பு ஆகும். ஜனங்கள் தேவனை நேசிப்பது ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தை எட்டியதும், தேவன் மீதான அவர்களின் அன்பிற்கு வேறு எதன் மீதும் அவர்கள் காட்டும் அன்பு சமம் ஆகாது. தேவன் மீதான அவர்களின் அன்பு முதலிடத்தைப் பெறுகிறது. இந்த வழியில் உன்னால் மற்ற எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட முடிகிறது, மேலும் தேவனிடமிருந்து அனைத்து நடத்துதலையும் சுத்திகரிப்பையும் ஏற்க தயாராக இருக்கிறாய். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நீ தேவன் மீதான அன்பை அடைந்தவுடன், நீ யதார்த்தத்திலும் தேவனின் அன்பிலும் வாழ்வாய்.

தேவன் ஜனங்களுக்குள் ஜீவனாக மாறியவுடன், ஜனங்கள் தேவனை விட்டு விலக முடியாமல் போகிறார்கள். இது தேவனின் கிரியை அல்லவா? இதைவிட பெரிய சாட்சி இல்லையே! தேவன் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டம் வரை கிரியை செய்திருக்கிறார். ஜனங்கள் சேவை செய்யவோ, தண்டிக்கப்படவோ அல்லது மரணிக்கவோ ஜனங்கள் பின்வாங்கவில்லை என்று அவர் கூறியுள்ளார், இது அவர்கள் தேவனால் ஜெயங்கொள்ளப்பட்டிருப்பதைக் காட்டுகிறது. சத்தியம் உள்ளவர்கள், தங்கள் உண்மையான அனுபவங்களில், தங்கள் சாட்சியில் உறுதியாக நிற்கவும், தங்கள் நிலைப்பாட்டில் உறுதியாக நிற்கவும், தேவனின் பக்கத்தில் நிற்கவும்,

எப்போதும் பின்வாங்காமல் இருக்கவும், தேவனை நேசிக்கும் ஜனங்களுடன் சரியான உறவை வைத்திருக்கவும் முடியும், அவர்களுக்குக் காரியங்கள் நடக்கும்போது, அவர்களால் தேவனுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிய முடிகிறது, மேலும் மரணம் வரை தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய முடியும். நிஜ வாழ்க்கையில் உன் நடைமுறை மற்றும் வெளிப்பாடுகளே தேவனின் சாட்சி, அவை மனித வாழ்வின் முடிவும் மற்றும் தேவனின் சாட்சியும் ஆகும், மற்றும் இது உண்மையிலேயே தேவனின் அன்பை அனுபவிப்பது ஆகும். இந்தக் கட்டம்வரை நீ அனுபவித்திருக்கிறபோது, உரிய பலனை அடைந்திருப்பாய். நீ உண்மையான வாழ்வைக் கொண்டிருக்கிறாய், மற்றும் உன் ஒவ்வொரு செயலும் மற்றவர்களால் போற்றுதலுடன் உயர்வாகப் பார்க்கப்படுகிறது. உன் உடைகள் மற்றும் வெளிப்புறத் தோற்றம் குறிப்பிடத்தக்கவை அல்ல, ஆனால் நீ மிகுந்த பக்தியுள்ள வாழ்க்கையை வாழ்கிறாய், மேலும் நீ தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பேசும்போது, நீ அவரால் வழிநடத்தப்பட்டு வெளிச்சத்தைப் பெறுகிறாய். நீ தேவனின் சித்தத்தை உன் வார்த்தைகளின் மூலம் பேசவும், யதார்த்தத்தைத் தெரிவிக்கவும் முடிகிறது, மேலும் ஆவியில் ஊழியம் செய்வதைப் பற்றி நீ அதிகம் புரிந்துகொண்டிருக்கிறாய். உன் பேச்சில் நீ கபடற்றவன், நீ ஒழுக்கமானவன், நேர்மையானவன், மோதல் இல்லாதவன் மற்றும் அலங்காரமானவன், தேவனின் ஏற்பாடுகளுக்குக் கீழ்ப்படியவும், காரியங்கள் உன்னை வீழ்த்தும் போதும் உன் சாட்சியில் உறுதியாக நிற்கவும் முடிகிறது, மேலும் நீ எதைக் கையாண்டு கொண்டிருந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் உன்னால் அமைதியாகக் கலக்கமடையாமல் இருக்க முடியும். இதுபோன்றோர் தேவனின் அன்பை உண்மையிலேயே பார்த்தவர்கள். சிலர் இன்னும் இளமையாக இருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் நடுத்தர வயதுடையவர்களாகச் செயல்படுகிறார்கள். அவர்கள் முதிர்ச்சியுள்ளவர்கள், சத்தியம் உடையவர்கள், மற்றவர்களால் போற்றப்படுகிறார்கள்—இவர்கள்தான் சாட்சி உடையவர்கள் மற்றும் தேவனின் வெளிப்பாடு

ஆவர். அதாவது, அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தை அனுபவித்தவுடன், உள்ளுக்குள் அவர்கள் தேவனைப் பற்றிய ஒரு நுண்ணறிவைக் கொண்டிருப்பார்கள், மேலும் அவர்களின் வெளிப்புற மனநிலையும் உறுதிப்படுத்தப்படும். பலர் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை மற்றும் தங்கள் சாட்சியில் உறுதியாக நிற்க மாட்டார்கள். அத்தகையவர்களில் தேவன் மீதான அன்போ அல்லது தேவனுக்குச் சாட்சியோ இல்லை, தேவனால் மிகவும் வெறுக்கப்பட்டவர்கள் இவர்களே. அவர்கள் கூட்டங்களில் தேவனின் வார்த்தைகளைப் படிக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் வாழும் விதம் சாத்தான்தான், இது தேவனை அவமதிப்பது, தேவனை இழிவுபடுத்துவது மற்றும் தேவனை நிந்திப்பதாகும். அத்தகையவர்களில், தேவனின் அன்பின் அறிகுறியே இல்லை, அவர்களிடத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை எதுவும் இல்லை. எனவே, ஜனங்களின் வார்த்தைகளும் செயல்களும் சாத்தானைக் குறிக்கின்றன. உன் இருதயம் எப்போதும் தேவனுக்கு முன்பாக சமாதானமாக இருந்தால், உன்னைச் சுற்றியுள்ள ஜனங்கள் மற்றும் விஷயங்கள் மற்றும் உன்னைச் சுற்றி என்ன நடக்கிறது என்பதில் நீ எப்போதும் கவனம் செலுத்துகிறாய் என்றால், தேவனின் பாரத்தை நீ கவனத்தில் வைத்திருந்தால், எப்போதும் தேவனை வணங்கும் இருதயம் இருந்தால், பின்னர் தேவன் உன்னை அடிக்கடி உனக்குள் வெளிச்சமூட்டுவார். திருச்சபையில் “மேற்பார்வையாளர்களாக” இருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் மற்றவர்களின் தவறுகளைக் காணவும், பின்னர் அவற்றைப் பிரதிபலித்து பின்பற்றவும் புறப்படுகிறார்கள். வேறுபடுத்தி அறிவதற்கு அவர்களால் இயலாது, அவர்கள் பாவத்தை வெறுக்க மாட்டார்கள், சாத்தானின் காரியங்களால் பாவத்தை வெறுக்கவோ வெறுப்படையவோ மாட்டார்கள். அத்தகையவர்கள் சாத்தானின் காரியங்களால் நிரப்பப்படுகிறார்கள், அவர்கள் இறுதியில் தேவனால் முற்றிலும் கைவிடப்படுவார்கள். உன் இருதயம் தேவனுக்கு முன்பாக எப்போதும் பயபக்தியுடன் இருக்க வேண்டும், உன் வார்த்தைகளிலும் செயல்களிலும் நீ சாந்தமாக

இருக்க வேண்டும், தேவனை எதிர்க்கவோ வருத்தப்படுத்தவோ விரும்பக் கூடாது. எதுவும் இல்லாமல் இருக்கவும் அல்லது நீ அனுபவித்த அனைத்து கஷ்டங்களையும் அனுமதிக்கவும் மற்றும் நீ நடைமுறையில் வைத்திருந்த அனைத்தும் ஒன்றுமில்லாமல் போகவும் உன்னில் தேவனின் கிரியைக்கு நீ ஒருபோதும் தயா ராக இருக்கக்கூடாது. நீ கடினமாக உழைக்க தயாராக இருக்க வேண்டும், மேலும் வரும் பாதையில் தேவனை அதிகமாக நேசிக்க வேண்டும். இவர்கள்தான் ஒரு தரிசனத்தைத் தங்களது அஸ்தி பாரமாக கொண்டவர்கள். இவர்கள்தான் முன்னேற்றத்தை நாடு கிறார்கள்.

ஜனங்கள் தேவனை விசுவாசித்தால், தேவனைப் போற்றும் இருதயத்துடன் தேவனின் வார்த்தைகளை அனுபவித்தால், அத்த கையவர்களில் தேவனின் இரட்சிப்பையும் தேவனின் அன்பையும் காண முடியும். இந்த ஜனங்களால் தேவனுக்கு சாட்சியளிக்க முடிகிறது. அவர்கள் சத்தியத்தில் வாழ்கிறார்கள், அவர்கள் சாட் சியளிப்பது சத்தியமும், தேவன் என்றால் என்ன என்பதும், தேவனின் மனநிலையும் ஆகும். அவர்கள் தேவனின் அன்பின் மத்தியில் வாழ்கிறார்கள், தேவனின் அன்பைக் கண்டிருக்கி றார்கள். ஜனங்கள் தேவனை நேசிக்க விரும்பினால், அவர்கள் தேவனின் அருமையை ருசித்து தேவனின் அருமையைக் காண வேண்டும். அப்போதுதான் தேவனை நேசிக்கும் ஓர் இருதய மும், தேவனுக்காக விசுவாசமாக தங்களைத் தாங்களே கொடுக்க ஜனங்களைத் தூண்டும் ஓர் இருதயமும் அவர்களில் எழுப்பப் பட்டிருக்க முடியும். தேவன் ஜனங்களை வார்த்தைகளாலும் வெளிப்பாடுகளாலும் அல்லது அவர்களின் கற்பனையினாலும் அவரை நேசிக்க வைப்பதில்லை, மேலும் தன்னை நேசிக்கும்படி ஜனங்களை அவர் கட்டாயப்படுத்துவதில்லை. அதற்குப் பதி லாக, அவர் தங்களுடைய விருப்பப்படி அவரை நேசிக்க அனு மதிக்கிறார், மேலும் அவருடைய கிரியையிலும் சொற்களிலும் அவருடைய அருமையைக் காண அவர் அவர்களை அனுமதிக் கிறார், அதன் பிறகு அவர்களில் தேவன் மீதான அன்பு இருக்

கிறது. இந்த வழியில் மட்டுமே ஜனங்கள் உண்மையிலேயே தேவனுக்குச் சாட்சி அளிக்க முடியும். மற்றவர்களால் அவ்வாறு செய்யும்படி அவர்கள் வற்புறுத்தப்படுவதால், ஜனங்கள் தேவனை நேசிப்பதில்லை, அல்லது இது ஒரு தருணத்தின் உணர்ச்சி தூண்டுதலும் அல்ல. அவர்கள் தேவனை நேசிக்கிறார்கள், ஏனென்றால் அவருடைய அருமையைக் கண்டிருக்கிறார்கள், ஜனங்கள் அன்பிற்கு தகுதியானவை அநேகம் அவரிடத்தில் இருப்பதைக் கண்டிருக்கிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் தேவனின் இரட்சிப்பு, ஞானம் மற்றும் அதிசயமான செயல்களைக் கண்டிருக்கிறார்கள்—இதன் விளைவாக அவர்கள் உண்மையிலேயே தேவனைப் புகழ்கிறார்கள் உண்மையிலேயே அவருக்காக ஏங்குகிறார்கள், தேவனைப் பெறாமல் அவர்களால் உயிர்வாழ முடியாது என்ற ஓர்உணர்வு அவர்களில் எழுந்திருக்கிறது. தேவனுக்கு உண்மையாகச் சாட்சியளிப்பவர்கள் அவருக்கு ஒரு பெரும் சாட்சி அளிக்கக் காரணம், அவர்களுடைய சாட்சி உண்மையான அறிவின் அஸ்திபாரத்திலும் மற்றும் தேவனைக்குறித்த உண்மையான ஏக்கத்திலும் உள்ளது. இத்தகைய சாட்சி ஓர் உணர்ச்சித் தூண்டுதலின் படி வழங்கப்படாமல் தேவனைப் பற்றிய அவர்களுடைய அறிவு மற்றும் அவருடைய மனநிலையின் படி வழங்கப்படுகிறது. அவர்கள் தேவனை அறிந்திருப்பதால், அவர்கள் நிச்சயமாக தேவனுக்கு சாட்சி அளிக்க வேண்டும் என்றும், தேவனுக்காக ஏங்குகிற அனைவரும் தேவனை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும், தேவனின் அருமை மற்றும் அவருடைய யதார்த்தத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஜனங்களுக்கு தேவன் மீதுள்ள அன்பைப் போலவே, அவர்களின் சாட்சியும் தன்னிச்சையானது. இது உண்மையானது மற்றும் உண்மையான முக்கியத்துவத்தையும் மதிப்பையும் கொண்டுள்ளது. இது செயலற்றதோ அல்லது வெறுமையானதோ மற்றும் அர்த்தமற்றதோ அல்ல. தேவனை உண்மையாக நேசிப்பவர்களுக்கு மட்டுமே அவர்களின் வாழ்க்கையில் அதிக மதிப்பும் அர்த்தமும் இருக்கிற காரணமும், அவர்

கள் தேவனை உண்மையாக நம்புவதற்கான காரணமும் என்னவென்றால், இந்த ஜனங்கள் தேவனின் வெளிச்சத்தில் வாழ முடிகிறது, மேலும் தேவனின் கிரியை மற்றும் நிர்வகித்தலுக்காக வாழ முடிகிறது. அவர்கள் இருளில் வாழாமல், வெளிச்சத்தில் வாழ்கிறார்கள் என்பதே அதற்குக் காரணம். அவர்கள் அர்த்தமற்ற வாழ்க்கையை வாழவில்லை, ஆனால் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழுகிறார்கள். தேவனை நேசிப்பவர்களால் மட்டுமே தேவனுக்கு சாட்சியளிக்க முடியும், அவர்கள் மட்டுமே தேவனின் சாட்சிகள், அவர்கள் மட்டுமே தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள், அவர்களால் மட்டுமே தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களைப் பெற முடியும். தேவனை நேசிப்பவர்கள் தேவனுக்கு நெருங்கியவர்கள். அவர்கள் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிற ஜனங்கள், அவர்களால் தேவனோடு சேர்ந்து ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்க முடியும். இது போன்றவர்கள் மட்டுமே நித்தியமாக வாழ்வார்கள், அவர்கள் மட்டுமே தேவனின் கவனிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பின் கீழ் எப்போதும் வாழ்வார்கள். ஜனங்களால் நேசிக்கப்படவே தேவன் இருக்கிறார், அவர் எல்லா ஜனங்களின் அன்பிற்கும் தகுதியானவர், ஆனால் எல்லா ஜனங்களும் தேவனை நேசிக்க தகுதியானவர்கள் அல்ல, எல்லா ஜனங்களும் தேவனுக்கு சாட்சியளிக்கவும் தேவனுடன் வல்லமையைக் கொண்டிருக்கவும் முடியாது. அவர்கள் தேவனைப் பற்றி சாட்சியளிக்கவும், தேவனின் கிரியைக்காக தங்கள் எல்லா முயற்சிகளையும் அர்ப்பணிக்கவும் முடிந்ததால், தேவனை உண்மையாக நேசிப்பவர்கள் யாராலும் துணிந்து எதிர்க்கப்படாமல் வானத்தின் கீழ் எங்கும் நடக்க முடியும், மேலும் அவர்கள் பூமியில் வல்லமையைப் பயன்படுத்தலாம் மற்றும் தேவனின் எல்லா ஜனங்களையும் ஆட்சி செய்யலாம். இந்த ஜனங்கள் உலகம் முழுவதும் இருந்து ஒன்றாக வந்துள்ளனர். அவர்கள் வெவ்வேறு மொழிகளைப் பேசுகிறார்கள் மற்றும் வெவ்வேறு தோல் வண்ணங்களைக் கொண்டுள்ளனர், ஆனால் அவர்கள் இருப்பதற்கு ஒரே அர்த்தம் உண்டு. அவர்கள் அனைவருக்கும் தேவனை நேசிக்

கும் ஓர் இருதயம் இருக்கிறது, அவர்கள் அனைவரும் ஒரே சாட்சியை அளிக்கிறார்கள், ஒரே தீர்மானமும் ஒரே விருப்பமும் கொண்டவர்கள். தேவனை நேசிப்பவர்கள் உலகம் முழுவதும் சுதந்திரமாக நடக்க முடியும், மேலும் தேவனுக்குச் சாட்சி அளிப்பவர்கள் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பயணிக்க முடியும். இந்த ஜனங்கள் தேவனால் நேசிக்கப்படுகிறார்கள், அவர்கள் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள் மற்றும் அவர்கள் என்றென்றும் அவருடைய வெளிச்சத்திற்குள் வாழ்வார்கள்.

பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையும் சாத்தானின் கிரியையும்

ஆவியானவர் பற்றிய விவரங்களை ஒருவர் எவ்வாறு புரிந்துகொள்கிறார்? பரிசுத்த ஆவியானவர் மனுஷனுக்குள் எவ்வாறு கிரியை செய்கிறார்? சாத்தான் மனுஷனுக்குள் எவ்வாறு கிரியை செய்கிறான்? பொல்லாத ஆவிகள் மனுஷனுக்குள் எவ்வாறு கிரியை செய்கின்றன? வெளிப்படுத்துதல்கள் என்னவாக உள்ளன? உனக்கு ஏதேனும் சம்பவிக்கும்போது, அது பரிசுத்த ஆவியானவரிடமிருந்து வருகின்றதா, மற்றும் நீ அதற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டுமா அல்லது அதைப் புறக்கணிக்க வேண்டுமா? மக்களின் உண்மை நடைமுறையில், மக்கள் எவ்வித வேறுபாடுமின்றிப் பரிசுத்த ஆவியானவரிடமிருந்து வருகின்றது என்று நம்புவதே மனிதனுடைய மனவிருப்பத்திலிருந்து உதிக்கிறது. சில விஷயங்கள் பொல்லாத ஆவிகளிடமிருந்து வருகின்றன, இருப்பினும் அவை பரிசுத்த ஆவியானவரிடத்திலிருந்து வந்திருப்பதாக மக்கள் இன்னமும் நினைக்கின்றனர், மற்றும் சில வேளைகளில் பரிசுத்த ஆவியானவர் மக்களுக்கு உள்ளாக இருந்து வழிநடத்துகிறார், ஆயினும் உண்மையில் அந்த வழிகாட்டுதல் பரிசுத்த ஆவியின் அறிவூட்டுதலாக இருக்கின்ற போது, இப்படிப்பட்ட வழிகாட்டுதல் சாத்தானிடமிருந்து வருகின்றது என்று மக்கள் பயப்படுகிறார்கள், எனவே கீழ்ப்படியத் துணியாது இருக்கின்

றனர். இவ்வாறாக, வேறுபடுத்துதலை ஒருவர் நடைமுறைப்படுத்தாவிட்டால், அவர் தமது நடைமுறை அனுபவத்தை அனுபவிக்க வழியெதுவும் இல்லை; வேறுபடுத்துதல் இல்லாமல், ஜீவனை ஆதாயப்படுத்த வழியெதுவும் இல்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர் எவ்வாறு கிரியை செய்கின்றார்? பொல்லாத ஆவிகள் எவ்வாறு கிரியை செய்கின்றன? மனிதனின் மனவிருப்பத்திலிருந்து வருகிறது என்ன? பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழிகாட்டுதலிலும் அறிவூட்டுதலிலும் இருந்து பிறக்கிறது என்ன? மனிதனுக்குள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையின் மாதிரிகளை நீ புரிந்து கொண்டால், பின்பு உன் அன்றாட வாழ்க்கையிலும், உன் நடைமுறை அனுபவங்களின்போதும், உன் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளவும், வித்தியாசங்களை அறிந்துகொள்வும் முடியும்; நீ தேவனை அறிந்து கொள்வாய், உன்னால் சாத்தானைப் புரிந்துகொள்ளவும் அவனைப் பகுத்தறியவும் முடியும்; உன் கீழ்ப்படிதலிலோ அல்லது நாட்டத்திலோ நீ குழப்பமடைய மாட்டாய், மற்றும் உன் சிந்தனைகள் தெளிவான நிலையில், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைக்குக் கீழ்ப்படிகிற ஒருவனாக நீ இருப்பாய்.

செயல்திறனுடன் வழிகாட்டுதலும், நேர்மறையான அறிவூட்டுதலுமே பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையாக இருக்கின்றது. இது ஜனங்களைச் செயலற்றவர்களாக இருக்க அனுமதிக்கிறதில்லை. இது அவர்களுக்கு ஆறுதலைக் கொண்டுவருகிறது, அவர்களுக்கு விசுவாசத்தையும் மன உறுதியையும் தருகிறது, மற்றும் அவர்களை தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கு நாட அவர்களுக்கு உதவுகிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்யும்போது, ஜனங்கள் செயல்துடிப்புடன் பிரவேசிக்கக்கூடியவர்களாய் இருக்கின்றார்கள்; அவர்கள் செயலற்றவர்களாகவோ அல்லது கட்டாயப்படுத்தப்பட்டவர்களாகவோ இருப்பதில்லை, ஆனால் தங்கள் சுயமுயற்சியில் செயல்படுகின்றனர். பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்கிறபோது, மக்கள் மகிழ்ச்சியாகவும் மனவிருப்பத்துடனும் இருக்கின்றனர், அவர்கள் கீழ்ப்படியும் மனவிருப்பத்துடனும் தங்களையே தாழ்த்துவதற்கு சந்தோஷத்து

டனும் இருக்கின்றனர். அவர்கள் உள்ளாக வேதனையுடனும், நொறுங்கக்கூடியவர்களாகவும் இருந்தாலும், ஒத்துழைக்கத் தீர் மானம் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் சந்தோஷத்துடனே உபத்தி ரவப்படுகின்றார்கள், அவர்கள் கீழ்ப்படியக்கூடியவர்களாய் இருக் கின்றார்கள், மற்றும் மனிதனின் மனவிருப்பத்தினால் கறைப்ப டாதவர்களாயும், மனித சிந்தனையினால் கறைப்படாதவர்க ளாயும், மற்றும் உறுதியாகவே அவர்கள் மனித இச்சைகள் மற் றும் நோக்கங்கள் ஆகியவற்றினால் கறைப்படாதவர்களாயும் இருக்கின்றனர். மக்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை அனுபவிக்கும்போது, அவர்கள் விசேஷமாக உள்ளாகப் பரிசுத் தவான்களாய் இருக்கின்றனர். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை யினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருப்பவர்கள் தேவனுடைய அன்பை வெளிக்காட்டி வாழ்ந்து மற்றும் தங்கள் சகோதரர்களையும் சகோ தரிகளையும் அன்புகூருகின்றார்கள்; தேவனைப் பிரியப்படுத்தும் விஷயங்களில் அவர்கள் பிரியமாயிருக்கின்றார்கள் மற்றும் தேவன் அருவருக்கிற விஷயங்களை அவர்களும் அருவருக்கின் றார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையினால் தொடப் பட்டுள்ள மக்கள் சாதாரண மனிதத்தன்மையைப் பெற்றுள் ளள்ளனர், மற்றும் அவர்கள் சத்தியத்தை நிலையாக நாடித்தே டுகின்றார்கள் மற்றும் மனிதத்தன்மை உடையவர்களாய் இருக் கின்றார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவர் ஜனங்களுக்குள் கிரியை செய்யும்போது, அவர்களின் நிலை மென்மேலும் மேன்மையா கிறது, மற்றும் அவர்களுடைய மனிதத்தன்மை மேலும் மேலும் சாதாரணமாகிறது, மற்றும் அவர்களின் சில ஒத்துழைப்புகள் மதியீனமானதாக இருந்தாலும், அவர்களின் நோக்கங்கள் சரியா னவைகளாய் இருக்கின்றன, அவர்களின் பிரவேசம் நேர்மறை யானதாக உள்ளது, அவர்கள் இடையூறுக்குக் காரணமாயிருக்க முயற்சி செய்வதில்லை, மற்றும் அவர்களுக்குள் கொடுங்குணம் எதுவும் இருப்பதில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை இயல் பானது மற்றும் உண்மையானது, பரிசுத்த ஆவியானவர் மனித னின் இயல்பான வாழ்க்கைச் சட்டங்களின்படி மனிதனுக்குள்

கிரியை செய்கிறார், மற்றும் சாதாரண ஜனங்களின் உண்மை யான நாட்டத்திற்கு ஏற்ப அவர் ஜனங்களுக்கு அறிவூட்டுதலை யும் வழிகாட்டுதலையும் செயல்படுத்துகின்றார். பரிசுத்த ஆவி யானவர் மக்களிடையே கிரியை செய்யும்போது, சாதாரண மக் களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப அவர்களை வழிநடத்தி அறிவூட் டுகின்றார். அவர்களுடைய தேவைகளுக்கு ஏற்றவகையில் அவர் களுக்கு அவர் வழங்குகின்றார், மற்றும் அவர்கள் எதில் குறை வுபடுகின்றார்களோ அதிலும், அவர்களின் குறைவுகளின் படி யேயும் அவர் நேர்மறையாக அவர்களை வழிநடத்தி அவர்க ளுக்கு அறிவூட்டுகின்றார். நிஜ வாழ்வில் மக்களுக்கு அறிவூட்டு வதும் வழிநடத்துவதுமே பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையாக உள்ளது; அவர்கள் தங்களின் நிஜவாழ்வில் தேவனுடைய வார்த் தைகளை அனுபவித்தால் மாத்திரமே அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியா னவரின் கிரியையைக் காணக்கூடியவர்களாய் இருப்பார்கள். ஜனங்கள் தங்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில், ஒரு நேர்மறை யான நிலையில் இருக்கின்றார்கள் என்றால், மற்றும் அவர்கள் ஆவிக்குரிய வகையில் ஒரு சாதாரண வாழ்க்கையைக் கொண் டிருக்கின்றார்கள் என்றால், அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். அத்தகைய நிலையில், அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புசித்துக் குடிக்கும்போது, அவர்கள் விசுவாசம் கொண்டிருக்கின்றார்கள்; அவர்கள் ஜெபிக்கும்போது, அவர்கள் ஏவப்படுகின்றார்கள்; அவர் கள் ஏதாவது சிலவற்றிற்கு எதிராக வரும்போது, அவர்கள் செய லற்றவர்களாக இருப்பதில்லை; விஷயங்கள் நடக்கும்போது, அவற்றில் அவர்கள் கற்றுக்கொள்ளும்படியாகத் தேவன் அவர்க ளிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ளும் பாடங்களை அவ்விஷயங்களுக் குள் அவர்கள் காணக்கூடியவர்களாய் இருக்கின்றனர். அவர்கள் செயலற்றவர்களாகவோ அல்லது பலவீனமானவர்களாகவோ இருப்பதில்லை, அவர்கள் உண்மையான சிரமங்களைக் கொண் டிருந்தாலும், தேவனுடைய ஏற்பாடுகள் யாவற்றிற்கும் கீழ்ப்படிய அவர்கள் மனவிருப்பத்துடன் இருக்கின்றார்கள்.

பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையினால் என்ன பலன்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன? நீ மதியீனமாயிருக்கலாம், மற்றும் நீ பகுத்தறிவற்று இருக்கலாம், ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்தால், உன்னில் விசுவாசம் இருக்கும், மற்றும் நீ தேவனிடத்தில் போதிய அளவு அன்புகூர முடியாது என்று எப்பொழுதுமே உணருவாய். எவ்வளவு பெரிய கஷ்டங்கள் உன் முன் இருப்பினும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் ஒத்துழைக்க, நீ மனவிருப்பத்துடன் இருப்பாய். காரியங்கள் உனக்கு வாய்க்கும், அவை தேவனிடமிருந்து வருகின்றனவா அல்லது சாத்தானிடமிருந்து வருகின்றனவா என்பது உனக்குத் தெளிவாக தெரியாது, ஆனால் உன்னால் காத்திருக்க முடியும், மற்றும் நீ செயலற்றோ அல்லது கவனக்குறைவாகவோ இருக்க மாட்டாய். இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் சாதாரணக் கிரியையாக இருக்கின்றது. பரிசுத்த ஆவியானவர் உனக்குள்ளாகக் கிரியை செய்யும்போது, நீ இன்னும் உண்மையான சிரமங்களை எதிர்கொள்ளுகிறாய்: சில நேரங்களில் நீ கண்ணீர் சிந்துமளவிற்குக் கொண்டு வரப்படுவாய், மற்றும் சில நேரங்களில் நீ ஜெயங்கொள்ள இயலாத விஷயங்கள் இருக்கும், ஆனால் இவை யாவும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் சாதாரணக் கிரியையின் ஒரு கட்டமாக மட்டுமே இருக்கின்றது. நீ அந்தச் சிரமங்களை ஜெயங்கொள்ளவில்லை என்றாலும், அந்த நேரத்தில் நீ பலவீனமாகவும், முறையீடுகள் நிறைந்தும் இருந்தபோதிலும், பின்னர் நீ முழு விசுவாசத்துடன் தேவனை இன்னமும் அன்புகூரக்கூடும். உன் செயலற்ற தன்மை, சாதாரண அனுபவங்களைப் பெறுவதிலிருந்து உன்னைத் தடை செய்ய முடியாது, மற்றும் பிறர் என்ன சொல்கின்றார்கள், மற்றும் பிறர் உன்னை எவ்வாறு தாக்குகின்றார்கள் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், நீ இன்னும் தேவனை அன்புகூரக்கூடும். ஜெபத்தின்போது, நீ எப்பொழுதுமே, கடந்த காலத்தில் தேவனுக்கு அதிகமாய்க் கடன்பட்டிருந்ததாக உணருகிறாய், மற்றும் இதுபோன்ற விஷயங்களை மீண்டும் எதிர்கொள்ளும் போதெல்லாம் தேவனைத் திருப்திப்படுத்தவும், மாம்சத்தைக் கைவிடவும்

நீ தீர்மானம் செய்கிறாய். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை உனக்குள் இருக்கின்றது என்பதை இந்த பெலன் காண்பிக்கிறது. இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையினுடைய இயல்பான நிலையாக உள்ளது.

சாத்தானிடமிருந்து வரும் கிரியை என்ன? சாத்தானிடமிருந்து வரும் கிரியையில், ஜனங்களுக்குள்ளாக இருக்கும் தரிசனங்கள் தெளிவற்றவை; ஜனங்கள் சாதாரண மனிதத்தன்மை அற்றவர்களாய் இருக்கின்றார்கள், அவர்களின் செயல்களுக்குப் பின்னால் உள்ள நோக்கங்கள் தவறானவை, மற்றும் அவர்கள் தேவனை அன்புகூர விரும்பினாலும், அவர்களுக்குள்ளாக எப்போதும் குற்றச்சாட்டுகள் உள்ளன, மற்றும் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளும் எண்ணங்களும் அவர்களுக்குள் நிலையான குறுக்கீட்டிற்குக் காரணமாகின்றன, அவர்களின் வாழ்க்கையின் வளர்ச்சிக்கு முரணாக நின்று, அவர்கள் சாதாரண நிலையில் தேவனுக்கு முன்பாக வருவதைத் தடுக்கின்றன. அதாவது, சாத்தானின் கிரியை ஜனங்களுக்குள் செய்யப்பட்டவுடன், அவர்களுடைய இருதயங்கள் தேவனுக்கு முன்பாக சமாதானத்துடன் இருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஜனங்கள் தங்களை என்ன செய்வதென்று அறியாதிருக்கின்றார்கள்—ஜனங்கள் ஒன்றுகூடுவதைக் காணும்போது, அவர்கள் புறம்பாக ஓடிப்போக விரும்புகின்றார்கள், மற்றும் பிறர் ஜெபிக்கும்போது அவர்கள் தங்கள் கண்களை மூட இயலாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள். பொல்லாத ஆவிகளின் கிரியை மனுஷனுக்கும் தேவனுக்கும் இடையிலான இயல்பான உறவைச் சேதப்படுத்துகிறது, மற்றும் ஜனங்களின் முந்தைய தரிசனங்களை அல்லது அவர்களின் முந்தைய வாழ்க்கைப் பிரவேசப் பாதையைச் சீர்குலைக்கிறது; அவர்களுடைய இருதயங்களில் அவர்கள் ஒருபோதும் தேவனிடத்தில் கிட்டிச் சேர இயலாது, மேலும் அவர்களுக்கு இடையூறு விளைவிக்கும் மற்றும் அவர்களைத் திணற வைக்கும் விஷயங்கள் எப்போதும் நடக்கின்றன. அவர்களுடைய இருதயங்கள் சமாதானத்தைக் கண்டறிய இயலாது, மற்றும் தேவனிடத்தில் அன்புக்கூர

எந்தப் பலமும் இன்றி மற்றும் அவர்களின் ஆவிகள் மூழ்கும்படி அவர்கள் விடப்படுகின்றார்கள். இப்படிப்பட்டவை சாத்தானின் கிரியையினுடைய வெளிப்பாடுகளாக இருக்கின்றன. சாத்தானின் கிரியையினுடைய வெளிப்பாடுகள்: உன்னுடைய தரையில் நின்று சாட்சியாக நிற்க முடியாதிருத்தல், நீ தேவனுக்கு முன்பாக தவறு செய்கிறவனாகவும், தேவனுக்கு உண்மையற்றவனாகவும் ஆகுதல். சாத்தான் தலையிடும்போது, உனக்குள்ளாக தேவனை நோக்கியிருக்கும் அன்பு மற்றும் பற்றுறுதியை நீ இழக்கின்றாய், தேவனுடனான சாதாரண உறவு அகற்றப்பட்டவனாகின்றாய், நீ சத்தியத்தையோ அல்லது உனது மேம்பாட்டையோ பின்தொடர்வதில்லை; நீ பின்வாங்குகின்றாய் மற்றும் செயலற்றவனாகின்றாய், நீ உன்னைச் சீராட்டுகின்றாய், பாவம் பரவுதலுக்கு இலவச ஆளுகையை நீ தருகின்றாய் மற்றும் பாவத்தைப் பற்றி வெறுப்பு நிறைந்து இருக்கிறதில்லை; மேலும், சாத்தானின் குறுக்கீடு உன்னைக் கரைக்கின்றது; இது உனக்குள் தேவனின் தொடுகை மறையக் காரணமாகிறது மற்றும் நீ தேவனைப்பற்றி குறைகூறவும் அவரை எதிர்க்கவும் வைத்து, தேவனிடத்தில் நீ கேள்வி கேட்கும்படி உன்னை வழிநடத்துகின்றது; நீ தேவனைக் கைவிட்டுவிடும் ஆபத்தும்கூட இருக்கின்றது. இவையாவும் சாத்தானிடமிருந்து வருகின்றன.

உன் அன்றாட வாழ்க்கையில் உனக்குச் சில விஷயங்கள் நடக்கும்போது, அது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையிலிருந்து வந்ததா அல்லது சாத்தானின் கிரியையிலிருந்து வந்ததா என்பதை நீ எவ்வாறு வேறுபடுத்த வேண்டும்? ஜனங்களின் நிலைமைகள் இயல்பானதாக இருக்கும்போது, அவர்களின் ஆவிக்குரிய வாழ்வும் அவர்களின் மாம்சப்பிரகாரமான வாழ்வும் இயல்பானவைகளாக இருக்கின்றன மற்றும் அவர்களின் பகுத்தறிவு இயல்பானதாயும் முறையானதாயும் இருக்கின்றது. அவர்கள் இந்த நிலையில் இருக்கும்போது, அவர்கள் அனுபவிப்பது மற்றும் தங்களுக்குள் தெரிந்துகொள்வது எவையோ அவை பொதுவாகப் பரிசுத்த ஆவியினவரால் தொடப்பட்டிருத்தலில் இருந்து வந்த

தாகக் கூறப்படமுடியும் (மனதினால் அறியும் திறன்கள் கொண்டிருத்தல் அல்லது தேவனுடைய வார்த்தைகளை அவர்கள் புசித்து மற்றும் குடிக்கும்போது சில எளிய அறிவு கொண்டிருத்தல், அல்லது சில விஷயங்களில் உண்மைநிறைந்தவர்களாயிருப்பது, அல்லது சில விஷயங்களில் தேவனை அன்புகூருவதற்குப் பலம் கொண்டிருப்பது—இவை யாவையும் பரிசுத்த ஆவியானவரிடமிருந்து வருகின்றன). மனுஷனுக்குள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை விசேஷமாகச் சாதாரணமானதாய் இருக்கின்றது; மனுஷன் அதை உணர முடியாமல் இருக்கிறான், அது உண்மையில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையாக இருந்தாலும், அது மனுஷன் மூலமாக வருவதாகவே தோன்றுகிறது. அன்றாட வாழ்க்கையில், பரிசுத்த ஆவியானவர் பெரியதாகவும் சிறியதாகவும் ஒவ்வொருவருக்குள்ளாகவும் கிரியை செய்கிறார், மற்றும் இந்தக் கிரியையின் அளவு மட்டுமே மாறுபடுவதாக உள்ளது. ஜனங்களில் சிலர் நல்ல திறமையுடன் இருக்கின்றார்கள், அவர்கள் விஷயங்களை விரைவாக புரிந்துகொள்கின்றார்கள், பரிசுத்த ஆவியானவரின் அறிவூட்டுதல் அவர்களுக்குள் விசேஷமாகப் பெரிதாயிருக்கின்றது. அதேவேளையில், சிலர் குறைவான திறமையுடன் இருக்கின்றார்கள், அவர்களுக்கு விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்ள அதிக நேரம் ஆகிறது, ஆனாலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களை உள்ளாகத் தொடுகின்றார் மற்றும் அவர்களும் கூடத் தேவனுக்கு உண்மைத்தன்மையுடன் இருப்பதை அடையக் கூடியவர்கள் ஆகின்றனர்—தேவனைத் தேடுகின்ற எல்லாருக்குள்ளும் பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்கின்றார். அன்றாட வாழ்க்கையில், மக்கள் தேவனை எதிர்க்காமல் அல்லது அவருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்யாமல் இருக்கும்போது, தேவனுடைய நிர்வாகத்திற்கு முரணான காரியங்களைச் செய்யாமல் இருக்கும்போது, மற்றும் தேவனுடைய கிரியையில் தலையிடாமல் இருக்கும்போது, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்குள்ளாகவும் தேவனுடைய ஆவியானவர் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ கிரியை செய்கின்றார்; அவர்களை அவர் தொட்டு, அவர்களுக்கு அறி

ஞட்டி, அவர்களுக்கு விசுவாசத்தைத் தருகின்றார், அவர்களுக்கு பெலன் தருகின்றார், சோம்பேறியாகவோ அல்லது மாம்சத்தின் சந்தோஷங்களை இச்சிக்கின்றவர்களாகவோ இராமல், சத்தியத்தைக் கடைபிடிக்க மனவிருப்பம் கொண்டவர்களாகவும், தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்காக ஏங்கியிருப்பவர்களாகவும் இருக்கும் நிலைக்குள் செயல்முனைப்புடன் பிரவேசிப்பதற்கு அவர்களை இயக்குகின்றார். இந்தக் கிரியை யாவையும் பரிசுத்த ஆவியானவரிடமிருந்து வருகிறது.

ஜனங்களின் நிலை சாதாரணமானதாக இல்லாதபோது, அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் கைவிடப்படுகின்றார்கள்; அவர்களுடைய மனதில் அவர்கள் குறைகூறும் வாய்ப்புள்ளவர்களாய் இருக்கின்றனர், அவர்களுடைய நோக்கங்கள் தவறானவைகளாக இருக்கின்றன, அவர்கள் சோம்பேறிகளாக இருக்கின்றார்கள், அவர்கள் மாம்ச இச்சைக்கு இடம் கொடுக்கின்றார்கள், அவர்களுடைய இருதயங்கள் சத்தியத்திற்கு எதிராகக் கலகம் செய்கின்றன. இவை யாவும் சாத்தானிடமிருந்து வருகின்றன. ஜனங்களின் நிலைமைகள் சாதாரணமானவையாக இராதபோது, அவர்கள் உட்புறம் இருளாயிருக்கும்போது, மற்றும் அவர்கள் தங்களின் சாதாரண அறிவை இழந்திருக்கிறபோது, பரிசுத்த ஆவியானவரால் கைவிடப்பட்டு, தேவனைத் தங்களுக்குள் உணர முடியாதவர்களாய் இருக்கின்றனர், சாத்தான் அவர்களுக்குள் கிரியை செய்யும்போது, இதுதான் நடக்கின்றது. ஜனங்கள் எப்பொழுதுமே தங்களுக்குள் பலம் கொண்டவர்களாகவும், எப்பொழுதும் தேவனை அன்புகூருபவர்களாகவும் இருந்தால், பொதுவாக, அவர்களுக்கு காரியங்கள் நடக்கும்போது, அந்த காரியங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரிடத்திலிருந்து வருகின்றன, அவர்கள் யாரைச் சந்தித்தாலும், சந்திப்பு என்பது தேவனுடைய ஏற்பாடுகளின் விளைவாக உள்ளது. அதாவது நீ ஒரு சாதாரணமான நிலையில் இருக்கும்போது, நீ பரிசுத்த ஆவியானவரின் மாபெரும் கிரியைக்குள்ளாக இருக்கும்போது, சாத்தான் உன்னை அசைப்பது சாத்தியமில்லை. இதன் அடிப்படையில்,

எல்லாம் பரிசுத்த ஆவியானவரிடத்திலிருந்து வருகிறது என்று கூற முடியும், நீ தவறான எண்ணங்கள் கொண்டிருந்தாலும், உன்னால் அவற்றைத் துறக்க முடிகிறது, மற்றும் நீ அவற்றைப் பின்பற்றுவதில்லை. இவை அனைத்தும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையிலிருந்து வருகிறது. சாத்தான் தலையிடுகின்ற சூழ்நிலைகள் யாவை? உன் நிலைமைகள் இயல்பானவையாக இராதபோது, நீ தேவனால் தொடப்பட்டிராதபோது மற்றும் நீ தேவனுடைய கிரியை இல்லாமல் இருக்கும்போது, நீ உட்புறத்தில் வறண்டு, தரிசாக இருக்கும்போது, நீ தேவனிடத்தில் ஜெபித்து ஆனால் ஒன்றையும் பெற்றுக்கொள்ளாதபோது, மற்றும் நீ தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புசித்தும் குடித்தும் அறிவூட்டப்பட்டிராதபோது அல்லது ஒளியூட்டப்பட்டிராதபோது, உனக்குள் கிரியை செய்வது சாத்தானுக்குச் சுலபமாய் இருக்கின்றது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், நீ பரிசுத்த ஆவியானவரால் கைவிடப்பட்டு, நீ தேவனை உணர முடியாமல் இருக்கும்போது, சாத்தானின் சோதனையிலிருந்து வரும் பல விஷயங்கள் உனக்கு நடக்கின்றன. பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்வது போலவே, சாத்தானும் எல்லா நேரத்திலும் கிரியை செய்துகொண்டிருக்கின்றான். பரிசுத்த ஆவியானவர் மனிதனின் உட்புறத்தைத் தொடுகிறார், அதே நேரத்தில் சாத்தான் மனிதனுக்குள் தலையிடுகிறான். இருப்பினும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை தலையாய இடத்தைப் பிடிக்கின்றது, மற்றும் ஜனங்களில் சாதாரண நிலைமைகள் யாருக்கு உள்ளனவோ, அவர்கள் ஜெயங்கொள்ளக்கூடும்; இது சாத்தானின் கிரியையின்மீது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையின் வெற்றியாக இருக்கின்றது. பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்கையில், ஜனங்களுக்குள் சீர்கேடான மனநிலை ஒன்று இன்னமும் நிலவுகின்றது. ஆயினும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையின்போது, ஜனங்கள் தங்களுடைய கலகம்பண்ணும் தன்மை, நோக்கங்கள் மற்றும் ஒழுக்கக்கேடு ஆகியவற்றைக் கண்டறிதல் சுலபமாக இருக்கின்றது. அதன்பின்புதான் ஜனங்கள் வருத்தப்படுகின்றார்கள் மற்

றும் மனந்திரும்புவதற்கான விருப்பத்தில் வளருகின்றார்கள். அவ்விதமாகவே, அவர்களின் கலகமான மற்றும் சீர்கேடான மனநிலைகள் தேவனுடைய கிரியைக்குள்ளிருந்து புறம்பே படிப் படியாகத் தள்ளப்படுகின்றன. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை விசேஷமாகச் சாதாரணமானதாக இருக்கின்றது; அவர் மக்க ளுக்குள்ளாகக் கிரியை செய்கையில், அவர்கள் இன்னமும் தொல் லைகளைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள், அவர்கள் இன்னும் அழு கின்றார்கள், அவர்கள் இன்னமும் பாடுகளை அனுபவிக்கின் றார்கள், அவர்கள் இன்னும் பலவீனமாக இருக்கின்றார்கள் மற் றும் அவர்களுக்கு இன்னும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை, இருப் பினும் இந்த நிலையில் அவர்கள் பின்வாங்கிப்போகாமல் தங் களைத் தாங்களே தடுக்க முடிகிறது, மற்றும் அவர்களால் தேவனை அன்புகூர முடிகிறது, அவர்கள் அழுது துயரம் அடைந்திருந்தா லும், அவர்கள் இன்னும் தேவனைத் துதிக்ககூடியவர்களாக இருக் கின்றனர்; பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை விசேஷமாகச் சாதா ரணமானதாக இருக்கின்றது, சிறிதளவு கூட இயற்கைக்கு அப் பாற்பட்டது அல்ல. பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியைசெய்யத் தொடங்கியவுடன், ஜனங்களின் நிலையில் மாற்றங்கள் ஏற்படு கின்றன மற்றும் அவர்களுக்குக் கணிசமான விஷயங்கள் அகற் றப்படுகின்றன என்று ஜனங்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் நம்புகின்றார்கள். இத்தகைய நம்பிக்கைகள் தவறானவையாக இருக்கின்றன. பரிசுத்த ஆவியானவர் மனுஷனுக்குள்ளாகக் கிரியை செய்யும்போது, மனுஷனின் செயலற்ற விஷயங்கள் இன்னும் அவனுக்குள் இருக்கின்றன, அவனுடைய வளர்ச்சியும் அப்படியே இருக்கின்றது, ஆனால் அவன் பரிசுத்த ஆவியான வரின் அறிவூட்டுதலையும் ஒளியூட்டுதலையும் பெறுகின்றான், எனவே அவனது நிலை அதிகம் செயல்துடிப்பு உடையதாகின் றது, அவனுக்குள்ளாக இருக்கின்ற நிலைமைகள் சாதாரணமா கின்றன, மற்றும் அவன் விரைவாக மாற்றம் அடைகின்றான். ஜனங்களின் உண்மையான அனுபவங்களில், அவர்கள் முதன் மையாகப் பரிசுத்த ஆவியானவர் அல்லது சாத்தானின் கிரி

யையை அனுபவிக்கிறார்கள், மற்றும் அவர்களால் இந்த நிலைகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியாவிட்டால், வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாவிட்டால், பின்பு உண்மையான அனுபவங்களில் நுழைவது கேள்விக்குப் புறம்பானதாக இருக்கின்றது, மனநிலையில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் எதுவும் கூறுவதற்கில்லை. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களின் மூலமாக காணக்கூடியவர்களாய் இருத்தலே தேவனுடைய் கிரியையை அனுபவிக்கும் திறவுகோலாக இருக்கின்றது; இவ்வாறு, இதை அனுபவித்தல் அவர்களுக்குச் சுலபமானதாக இருக்கும்.

பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை நேர்மறையான முன்னேற்றமாகும், அதேசமயம் சாத்தானின் கிரியை பின்வாங்குதல், எதிர்மறைக்குணம், கலகம்பண்ணும்தன்மை, தேவனுக்கு விரோதமாக எதிர்த்து நிற்பது, தேவன் மீதான விசுவாசத்தை இழத்தல், கீர்த்தனைகளைப் பாடக்கூட மனவிருப்பமில்லாதிருத்தல், மற்றும் ஒருவர் தன் கடமையை நிகழ்த்துவதற்கு மிகவும் பலவீனமாக இருத்தல் ஆகியவையாக இருக்கின்றது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் அறிவூட்டலில் இருந்து வெளிப்படும் ஒவ்வொரு விஷயமும் மிகவும் இயற்கையானதாய் இருக்கின்றது; இது உன் மீது வலிந்து திணிக்கப்படுவதில்லை. நீ அதைப் பின்பற்றினால், நீ சமாதானம் பெற்றிருப்பாய்; நீ அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், பிற்பாடு நீ கடிந்துகொள்ளப்படுவாய். பரிசுத்த ஆவியானவரின் அறிவூட்டுதலுடன், நீ செய்யும் எதுவும் இடையூறு செய்யப்படவோ அல்லது கட்டாயப் படுத்தப்படவோ மாட்டாது; நீ விடுவிக்கப்படுவாய், உன் செயல்களில் பயிற்சி பெற ஒரு பாதை இருக்கும், மற்றும் நீ எந்தக் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் ஆளாகமாட்டாய், ஆனால் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செயல்படக் கூடியவனாய் இருப்பாய். சாத்தானின் கிரியையானது நீ பல விஷயங்களில் குறுக்கிடக் காரணமாகின்றது; இது உன்னை ஜெபிக்க மனவிருப்பம் அற்றவனாக்குகிறது, தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புசிக்கவும் பானம்பண்ணவும் உன்னை மிகவும் சோம்பேறியாக்குகின்றது, மற்றும் சபை வாழ்வை வாழ மனவிருப்

பம் அற்றவனாக்குகின்றது, மற்றும் ஆவிக்குரிய வாழ்விலிருந்து உன்னை அந்நியப்படுத்துகின்றது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை உன் அன்றாட வாழ்க்கையில் குறுக்கிடுவதில்லை மற்றும் உன் சாதாரண ஆவிக்குரிய வாழ்வில் குறுக்கிடுவதில்லை. நீ பல விஷயங்களை அவை நிகழும் வேளையில் பகுத்தறிய இயலாதிருக்கின்றாய், ஆயினும் சில நாட்களுக்குப் பின்பு, உன் இருதயம் மிகுந்த பிரகாசமாகவும் உன் மனம் மிகுந்த தெளிவாகவும் ஆகின்றது. ஆவியானவரின் விஷயங்களைப் பற்றி நீ கொஞ்சம் உணர்ந்தறிதலைக் கொண்டிருக்கின்றாய், மற்றும் ஓர் எண்ணம் தேவனிடத்திலிருந்தா அல்லது சாத்தானிடத்திலிருந்தா, எவரிடமிருந்து வந்துள்ளது என்பதை நீ மெதுவாகப் பகுத்தறிய முடியும். உன்னைச் சில விஷயங்கள் தெளிவாகவே தேவனை எதிர்க்கவும் மற்றும் தேவனுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்யவும் வைக்கின்றன, அல்லது தேவனுடைய வார்த்தைகளைக் கடைபிடிப்பதில் இருந்து உன்னைத் தடுக்கின்றன; இந்த விஷயங்கள் யாவும் சாத்தானிடமிருந்து வருகின்றன. சில விஷயங்கள் வெளிப்படையானவைகளாய் இருப்பதில்லை, மற்றும் அவை என்னவென்று இந்த நேரத்தில் உன்னால் சொல்ல முடியாது; பின்னர், நீ அவற்றின் வெளிப்பாடுகளைக் காணலாம், மற்றும் அதன்பின்னர் பகுத்துணருதலைச் செயல்படுத்தலாம். எந்த விஷயங்கள் சாத்தானிடமிருந்து வருகின்றன மற்றும் எவை பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஆணையிடப்படுகின்றன என்பதை நீ தெளிவாகப் பகுத்துணர முடிந்தால், அதன்பின்பு நீ அவ்வளவு சுலபமாய் உன் அனுபவங்களில் வழிதவறிச் செல்லும்படி வழிநடத்தப்பட மாட்டாய். சில நேரங்களில், உன் நிலை நன்றாக இராதபோது, அதன்பின்பு நீ உன்னைச் செயல்துடிப்பற்ற நிலையில் இருந்து வெளியே கொண்டுவரும் குறிப்பிட்ட சிந்தனைகளைக் கொண்டிருப்பாய். உன் நிலை சாதகமற்றதாக இருக்கும் போது கூட, உன் சில எண்ணங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரிடத்திலிருந்து வரக்கூடும் என்பதை இது காண்பிக்கிறது. நீ செயல்துடிப்பற்றவனாக இருக்கும்போது, உன் எண்ணங்கள் அனைத்

தும் சாத்தானால் அனுப்பப்படுகின்றன; அது உண்மையாக இருந்தால், நீ எப்போது ஒரு நேர்மறையான நிலைக்கு மாற முடியும்? ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு செயல்துடிப்பற்ற நிலையில் இருந்ததால், உன்னைப் பரிபூரணப்படுத்தப் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுக்கிறார்; அவர் உன்னைத் தொடுகின்றார் மற்றும் உன்னைச் செயல்துடிப்பற்ற நிலையில் இருந்து வெளிக்கொண்டு வருகின்றார்.

பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை என்னவாக இருக்கின்றது மற்றும் சாத்தானின் கிரியை என்னவாக இருக்கின்றது என்பதை அறிந்துகொள்வதினால், நீ இவற்றை, உன் அனுபவங்களின் போது உன் சொந்த நிலையுடன் ஒப்பிடமுடியும், மற்றும் இந்த வழியில் உன் அனுபவங்களுடன் தொடர்புடைய இன்னும் அதிகமான பல சத்தியங்கள் இருக்கும். கொள்கையைப் பற்றிய இந்த சத்தியங்களை புரிந்துகொண்டதினால், நீ உனது உண்மை நிலையை வெற்றிகொள்ளக் கூடியவனாக இருப்பாய், ஜனங்கள் மற்றும் நிகழ்வுகளிடையே வேறுபடுத்திக் காணக்கூடியவனாக நீ இருப்பாய், மற்றும் நீ பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் பெற்றுக் கொள்வதில் இவ்வளவு முயற்சியைச் செலவழிக்க வேண்டியதில்லை. நிச்சயமாக, இது உன் நோக்கங்கள் சரியாக இருப்பதற்கும், தேடுவதற்கும் பயிற்சி செய்வதற்குமான உன் விருப்பத்தைச் சார்ந்துள்ளது. இது போன்ற மொழி—கொள்கைகளுடன் தொடர்புடைய மொழி—உன் அனுபவங்களில் இடம்பெற வேண்டும். இது இல்லாமல், உன் அனுபவங்கள் சாத்தானின் குறுக்கீடு மற்றும் மதியீனமான அறிவு ஆகியவற்றினால் நிறைந்ததாக இருக்கும். பரிசுத்த ஆவியானவர் எவ்வாறு கிரியை செய்கின்றார் என்பதை நீ புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றால், உட்பிரவேசிக்க நீ எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை, சாத்தான் எவ்வாறு கிரியை செய்கின்றான் என்பதை நீ புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றால், நீ எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியிலும் நீ எவ்வாறு எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும் என்பதை நீ புரிந்துகொள்ளவில்லை. பரிசுத்த ஆவி

யானவர் எவ்வாறு செயல்படுகின்றார், சாத்தான் எவ்வாறு செயல்படுகின்றான் என்ற இரண்டையும் ஜனங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்; இவை இரண்டும் ஜனங்களுடைய அனுபவங்களின் இன்றியமையாத பகுதியாகும்.

சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்காதவர்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கை

சகோதரர்கள் மற்றும் சகோதரிகளில் எப்போதும் தங்கள் எதிர்மறையான எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துபவர்கள் சாத்தானின் சேவகர்கள், அவர்கள் திருச்சபையைத் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். அத்தகையவர்கள் ஒரு நாள் வெளியேற்றப்பட்டு அகற்றப்பட வேண்டும். தேவன்மீது ஜனங்கள் வைத்திருக்கும் விசுவாசத்தில், தேவன் மீது பயபக்தியுள்ள இருதயம் இல்லாவிட்டால், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியும் இருதயம் அவர்களுக்கு இல்லாவிட்டால், அவருக்காக அவர்களால் எந்தக் கிரியையும் செய்ய முடியாமல் போகும் என்பது மட்டுமல்ல, மாறாக அவருடைய கிரியையைத் தொந்தரவு செய்பவர்களாகவும் மற்றும் அவரை எதிர்ப்பவர்களாகவும் மாறிவிடுவார்கள். தேவன் மீது விசுவாசம் கொண்டு, ஆனால் அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் அல்லது அவரை வணங்காமல், மாறாக அவரை எதிர்ப்பது ஒரு விசுவாசிக்கு மிகப்பெரிய அவமதிப்பாகும். விசுவாசிகள் அவிசுவாசிகளைப் போலவே தங்கள் பேச்சிலும் நடத்தையிலும் சாதாரணமாகவும் கட்டுப்பாடற்றவர்களாகவும் இருந்தால், அவர்கள் அவிசுவாசிகளை விட தீயவர்கள்; அவர்கள் பிசாசுகளின் பிரதிநிதிகள். திருச்சபைக்குள் தங்கள் நச்சுமிக்க, தீங்கிழைக்கும் பேச்சை வெளிப்படுத்துபவர்கள், வதந்திகளைப் பரப்புகிறவர்கள், விரோதத்தைத் தூண்டுகிறவர்கள், மற்றும் சகோதர சகோதரிகளிடையே தனித்தனி குழுக்களை உருவாக்குகிறவர்கள்—அவர்கள் திருச்சபையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்க வேண்

டும். ஆயினும் இப்போது தேவனின் கிரியையின் வேறுபட்ட யுகமாக இருப்பதால், இந்த ஜனங்கள் தடைசெய்யப்படுகிறார் கள், ஏனென்றால் அவர்கள் சில அகற்றுதல்களை எதிர்கொள் கிறார்கள். சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் சீர் கெட்ட மனநிலைகள் உள்ளன. சிலருக்குச் சீர்கெட்ட மனநிலை யைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை, மற்றவர்கள் வேறுபட்டவர் கள்: அவர்கள் சீர்கெட்ட சாத்தானின் மனநிலைகளைக் கொண் டிருப்பது மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் இயல்பும் மிகவும் பொல் லாதது. அவர்களின் சொற்களும் செயல்களும் அவர்களின் சீர்கெட்ட, சாத்தானின் மனநிலையை வெளிப்படுத்துகின்றன என்பது மட்டுமல்ல; மேலும், இந்த ஜனங்கள் உண்மையான தீய சாத்தான்களாக இருக்கின்றனர். அவர்களின் நடத்தை தேவனின் கிரியையில் இடையூறு செய்கிறது மற்றும் தொந்தரவு செய்கிறது, இது சகோதர சகோதரிகள் ஜீவனுக்குள் நுழைவதை பாதிக்கி றது, மேலும் இது திருச்சபையின் சாதாரண வாழ்க்கையைச் சேதப்படுத்துகிறது. விரைவில், ஆட்டுத்தோல் போர்த்திய இந்த ஓநாய்கள் அகற்றப்பட வேண்டும்; சாத்தானின் இந்த சேவகர் களை நோக்கி ஓர் இரக்கமற்ற மனப்பான்மை, நிராகரிக்கும் மனப்பான்மை ஆகியவை பின்பற்றப்பட வேண்டும். இது மட் டுமே தேவனின் பக்கம் நிற்பதாகும், மற்றும் அவ்வாறு செய்யத் தவறியவர்கள் சாத்தானுடன் சேற்றில் புரள்கிறார்கள். தேவனை உண்மையாக விசுவாசிக்கிற ஜனங்கள் எப்பொழுதும் அவரைத் தங்கள் இருதயங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள், மற்றும் அவர்கள் எப்போதும் தேவன் மீது பயபக்தி கொண்டிருக்கும் இருதயத்தை, தேவனை நேசிக்கும் இருதயத்தை அவர்களுக்குள் சுமக்கிறார்கள். தேவனை விசுவாசிப்பவர்கள் எச்சரிக்கையுடனும் விவேகத்துட னும் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும், மற்றும் அவர்கள் செய்யும் அனைத்தும் தேவனின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும் மற்றும் அவருடைய இருதயத்தைத் திருப்திப்படுத்தக்கூடியவர் களாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தலைக்கனமிக்கவர்களாக, அவர்கள் விரும்பியதைச் செய்பவர்களாக இருக்கக்கூடாது; அது

பரிசுத்த குணத்திற்குப் பொருந்தாது. ஜனங்கள் பித்துப்பிடித்து ஓடக்கூடாது, எல்லா இடங்களிலும் ஏமாற்றும்போது மற்றும் வஞ்சிக்கும்போது தேவனின் கொடியை எல்லா இடங்களிலும் அசைக்கக்கூடாது; இது மிகவும் கலகத்தனமான நடத்தையாகும். குடும்பங்களுக்கு அவர்களுக்கான விதிகள் உள்ளன, மற்றும் நாடுகளுக்கு அவற்றுக்கான சட்டங்கள் உள்ளன—மேலும் இது தேவனுடைய வீட்டில் மிக அதிகமாக இல்லையா? தரநிலைகள் இன்னும் கடுமையானவையாக இல்லையா? இன்னும் அதிக மான நிர்வாக ஆணைகள் இல்லையா? ஜனங்கள் அவர்கள் விரும்பியதைச் செய்யும் சுதந்திரத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் தேவனின் நிர்வாக ஆணைகளை விருப்பப்படி மாற்ற முடியாது. தேவன் என்பவர் மனுஷர்கள் செய்யும் குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளாத தேவன்; அவர் ஜனங்களுக்கு மரணத்தை ஏற்படுத்தும் தேவன். இது ஏற்கனவே ஜனங்களுக்குத் தெரியாதா?

ஒவ்வொரு திருச்சபையிலும் திருச்சபைக்குச் சிக்கலை ஏற்ப டுத்தும் அல்லது தேவனின் கிரியையில் தலையிடும் நபர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் அனைவரும் மாறுவேடத்தில் தேவனின் வீட்டிற்குள் ஊடுருவிய சாத்தான்கள். அத்தகைய ஜனங்கள் நடிப் பதில் வல்லவர்கள்: அவர்கள் மிகுந்த பயபக்தியுடன், குனிந் துகொண்டு மற்றும் கொஞ்சி பசப்பிக் கொண்டு, கீழ்த்தரமான நாய்களைப் போல ஜீவித்து, தங்கள் சொந்த நோக்கங்களை அடைய அவர்களின் “அனைத்தையும்” அர்ப்பணிக்கிறார்கள்—ஆனால் சகோதர சகோதரிகளுக்கு முன்னால், அவர்கள் தங்கள் அசிங்கமான பக்கத்தைக் காட்டுகிறார்கள். சத்தியத்தைக் கடைப் பிடிப்பவர்களை அவர்கள் பார்க்கும்போது, அவர்கள் அவர்க ளைத் தாக்கி ஒதுக்கித் தள்ளுகிறார்கள்; தங்களைவிட வல்ல மையானவர்களை அவர்கள் காணும்போது, அவர்கள் முகஸ்துதி செய்து அவர்களிடம் பசப்புகிறார்கள். அவர்கள் திருச்சபையில் வரம்பு மீறி நடந்துகொள்கிறார்கள். இதுபோன்ற “உள்ளூர் கொடு மைக்காரர்கள்” இது போன்ற “நாய்க்குட்டிகள்” பெரும்பான் மையான திருச்சபைகளில் உள்ளன என்று கூறலாம். அவர்கள்

ஒன்றாகப் பிசாசுத்தனமாக செயல்படுகிறார், ஒருவருக்கொருவர் கண்சிமிட்டல்களையும் இரகசிய சமிக்ஞைகளையும் அனுப்புகிறார்கள், மற்றும் அவர்களில் யாரும் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை. யாருக்கு அதிக விஷம் இருக்கிறதோ அவன் “தலைமைப் பிசாசு”, மிக உயர்ந்த கௌரவத்தைக் கொண்டவன் அவர்களை வழிநடத்துகிறான், அவர்களின் கொடியை உயரமாகத் தூக்கிப் பிடிக்கிறான். இந்த ஜனங்கள் திருச்சபையின் வழியாகச் செல்கிறார்கள், தங்கள் எதிர்மறை எண்ணங்களைப் பரப்புகிறார்கள், மரணத்தைத் தூண்டுகிறார்கள், அவர்கள் விரும்பியபடி செயல்படுகிறார்கள், அவர்கள் விரும்புவதைச் சொல்கிறார்கள், அவர்களைத் தடுக்க யாரும் துணிவதில்லை. அவர்கள் சாத்தானின் மனநிலையினால் நிரம்பியிருக்கிறார்கள். மரணத்தின் காற்று திருச்சபைக்குள் நுழைந்ததும் அவர்கள் தொந்தரவை ஏற்படுத்துகின்றனர். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் திருச்சபைக்குள் உள்ளவர்கள், தங்களை முழுமையாக ஒப்புக்கொடுக்க முடியாமல் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள், அதே நேரத்தில் திருச்சபையைத் தொந்தரவு செய்து மரணத்தைப் பரப்புபவர்கள் உள்ளுக்குள் கொந்தளிக்கிறார்கள், மேலும் என்னவென்றால், பெரும்பாலான ஜனங்கள் அவர்களைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இத்தகைய திருச்சபைகள் சந்தேகமின்றி, சாத்தானால் ஆளப்படுகின்றன; பிசாசு அவர்களின் ராஜா. திருச்சபையார்கள் எழுந்து தலைமைப் பிசாசுகளை நிராகரிக்காவிட்டால், அவர்களும் இறுதியில் அழிந்து போவார்கள். இனிமேல், இதுபோன்ற திருச்சபைகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். கொஞ்சம் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கக்கூடியவர்கள் அதற்காக முயற்சிக்கவில்லை என்றால், அந்தத் திருச்சபை அகற்றப்படும். ஒரு திருச்சபையானது சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கத் தயாராக இல்லாதவர்கள் எவரையும், தேவனுக்காகச் சாட்சியாக நிற்கக்கூடிய எவரையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால், அந்தத் திருச்சபை முற்றிலும் தனிமைப்படுத்தப்பட வேண்டும், மற்றும் மற்ற திருச்சபைகளுடனான அதன் தொடர்புகள் துண்டிக்கப்பட வேண்டும்.

இது “புதைக்கும் மரணம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது; சாத் தானை விரட்டியடிப்பதன் அர்த்தம் இதுதான். ஒரு திருச்சபை யில் பல உள்ளூர் கொடுமைக்காரர்கள் இருந்தால், முற்றிலும் ஞானம் இல்லாத “சிறிய ஈக்களால்” அவர்கள் பின்தொடரப் படுவார்கள், மேலும் சத்தியத்தைப் பார்த்த பிறகும் கூட, இந்த விசுவாசிகளின் கூட்டம், இந்த கொடுமைக்காரர்களின் பிணைப் புகளையும் கையாளுதல்களையும் நிராகரிக்க முடியாமல் இருந் தால், பிறகு அந்த அனைத்து முட்டாள்களும் இறுதியில் அகற் றப்படுவார்கள். இந்தச் சிறிய ஈக்கள் பயங்கரமான எதையும் செய்திராமல் இருக்கலாம், ஆனால் அவை இன்னும் வஞ்சிப் பதாய், நயமிக்கதாய் மற்றும் மழுப்பலானதாய் இருக்கும், மேலும் இது போன்ற அனைவரும் அகற்றப்படுவார்கள். ஒரு வர் கூட மீதமிருக்கமாட்டார்! சாத்தானைச் சேர்ந்தவர்கள் சாத் தானிடம் திரும்பிச் செல்வார்கள், அதே சமயம் தேவனுக்குச் சொந்தமானவர்கள் நிச்சயமாக சத்தியத்தைத் தேடிச் செல்வார் கள்; இது அவர்களின் இயல்புகளால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. சாத்தானைப் பின்பற்றுபவர்கள் அனைவரும் அழிந்துபோகட் டும்! அத்தகைய ஜனங்களுக்கு எந்தப் பரிதாபமும் காட்டப்ப டாது. சத்தியத்தைத் தேடுவோருக்கு அது வழங்கப்படட்டும், மற்றும் அவர்கள் தேவனின் வார்த்தையில் தங்கள் இருதயங்கள் நிறையும் அளவிற்கு மகிழ்ச்சியைப் பெறுவார்கள். தேவன் நீதி யுள்ளவர்; அவர் யாருக்கும் ஒருதலைபட்சமாக இருக்கமாட்டார். நீ ஒரு பிசாசு என்றால், உன்னால் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க இயலாது; நீ சத்தியத்தைத் தேடும் ஒருவன் என்றால், நீ சாத்தா னால் சிறைபிடிக்கப்பட மாட்டாய் என்பது உறுதி. இது எல்லா சந்தேகங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டது.

முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடாத ஜனங்கள் எப்போதும் மற்றவர்கள் தங்களைப் போலவே எதிர்மறையாகவும் சகிப்புத் தன்மையற்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகி றார்கள். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்காதவர்கள் கடைப்பிடிப்ப வர்களைப் பார்த்து பொறாமைப்படுகிறார்கள், மற்றும் குழப்

பமாகவும், விவேகமற்றும் இருப்பவர்களை எப்போதும் ஏமாற்ற முயற்சிக்கிறார்கள். இந்த ஜனங்கள் நிர்ப்பந்திக்கும் இந்த விஷயங்கள் உன்னைச் சீரழியச் செய்து, கீழ்நோக்கி வழுக்கச் செய்து, அசாதாரண நிலையை உருவாக்கி, இருள் நிறைந்திருக்கச் செய்யும். அவை உன்னை தேவனிடமிருந்து விலக்கி, மாம்சத்தைப் போற்றி, உன்னை ஈடுபடச் செய்யும். சத்தியத்தை நேசிக்காத, எப்போதும் தேவன் மீது ஈடுபாடற்று இருக்கும் ஜனங்கள் சுய விழிப்புணர்வைக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள், அத்தகைய ஜனங்களின் மனநிலை மற்றவர்களை பாவங்களைச் செய்வதற்கும் தேவனை எதிர்த்து நிற்பதற்கும் தூண்டுகிறது. அவர்கள் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை, மற்றவர்களையும் அதைக் கடைப்பிடிக்க அனுமதிப்பதில்லை. அவர்கள் பாவத்தை ஆதரிக்கிறார்கள், தங்கள் மீது வெறுப்பைக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்குத் தங்களையே தெரியாது, மற்றவர்கள் தங்களைத் தாங்களே தெரிந்து கொள்வதைத் தடுக்கிறார்கள்; மற்றவர்களும் சத்தியத்தை விரும்புவதை அவர்கள் தடுக்கிறார்கள். ஏமாற்றுவோரால் ஒளியைக் காண முடியாது. தங்களைத்தாங்களே அறியாதவர்கள் இருளில் விழுகிறார்கள், அவர்களுக்குச் சத்தியத்தைப் பற்றி தெளிவாகத் தெரியாது, மற்றும் தேவனிடமிருந்து மேலும் மேலும் தொலைவில் போகிறார்கள். அவர்கள் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை, மற்றவர்களை சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கவிடாமல் தடுக்கிறார்கள், அந்த முட்டாள்கள் அனைவரையும் அவர்கள்முன் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் தேவனை விசுவாசிக்கிறார்கள் என்று சொல்வதை விட, அவர்கள் தங்கள் முன்னோர்களை விசுவாசிக்கிறார்கள், அல்லது அவர்கள் விசுவாசிப்பது அவர்களின் இதயத்தில் உள்ள விக்கிரகங்களை என்று சொல்வது சிறந்ததாக இருக்கும். தேவனைப் பின்பற்றுவதாகக் கூறும் ஜனங்கள் கண்களைத் திறந்து, அவர்கள் யாரை விசுவாசிக்கிறார்கள் என்பதைத் துல்லியமாகப் பார்ப்பதற்கு தெளிவாக ஆராய்ந்து பார்ப்பது சிறந்தது: நீ நிஜமாக தேவனை விசுவாசிக்கிறாயா அல்லது சாத்தானையா? நீ விசுவாசிப்பது தேவனை

அல்ல, ஆனால் உனது சொந்த விக்கிரகங்களை என்று உனக்குத் தெரிந்தால், நீ ஒரு விசுவாசி என்று கூறிக்கொள்ளாமல் இருப்பது நல்லது. நீ உண்மையில் யாரை விசுவாசிக்கிறாய் என்று உனக்குத் தெரியவில்லை என்றால், பிறகு, மீண்டும், நீ ஒரு விசுவாசி என்று கூறிக்கொள்ளாமல் இருப்பது நல்லது. அப்படிச் சொல்வது தேவதூஷணமாக இருக்கும்! தேவனை விசுவாசிக்க யாரும் உன்னைக் கட்டாயப்படுத்தவில்லை. நீங்கள் என்னை விசுவாசிக்கிறீர்கள் என்று சொல்லாதீர்கள்; இதுபோன்ற பேச்சை நான் போதுமான அளவிற்குக் கேட்டிருக்கிறேன், மற்றும் அதை மீண்டும் கேட்க விரும்பவில்லை, ஏனென்றால் நீங்கள் உங்கள் இருதயங்களில் உள்ள விக்கிரகங்களையும் உங்களிடையே உள்ள உள்ளூர் கொடுமைக்காரர்களையும் விசுவாசிக்கிறீர்கள். சத்தியத்தைக் கேட்கும்போது தங்கள் தலைகளை அசைத்து, மரணத்தைப் பற்றிய பேச்சைக் கேட்கும்போது பல்லிளிப்பவர்கள், அனைவரும் சாத்தானின் சந்ததியினர், அவர்கள்தான் அகற்றப்படுவார்கள். திருச்சபையில் உள்ள பலருக்குப் பகுத்தறிவு இல்லை. ஏமாற்றம் தரும் ஒன்று நிகழும்போது, அவர்கள் எதிர்பாராதவிதமாகச் சாத்தானின் பக்கம் நிற்கிறார்கள்; அவர்கள் சாத்தானின் சேவகர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டால் கோபப்படுகிறார்கள். தங்களுக்குப் பகுத்தறிவு இல்லை என்று ஜனங்கள் கூறினாலும், அவர்கள் எப்போதும் சத்தியம் இல்லாத பக்கம் நிற்கிறார்கள், முக்கியமான நேரத்தில் அவர்கள் ஒருபோதும் சத்தியத்தின் பக்கம் நிற்க மாட்டார்கள், அவர்கள் ஒருபோதும் எழுந்து நின்று சத்தியத்திற்காக வாதிடுவதில்லை. அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே பகுத்தறிவு இல்லையா? அவர்கள் ஏன் எதிர்பாராதவிதமாகச் சாத்தானின் பக்கம் நிற்கிறார்கள்? சத்தியத்திற்கு ஆதரவாக நேர்மையான மற்றும் நியாயமான ஒரு வார்த்தையைக்கூட அவர்கள் ஏன் ஒருபோதும் சொல்வதில்லை? அவர்களின் தற்காலிக குழப்பத்தின் விளைவாக இந்தச் சூழ்நிலை உண்மையிலேயே எழுந்ததா? ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு குறைவான பகுத்தறிவு உள்ளதோ, சத்தியத்தின் பக்கம் அவர்களால் அவ்வளவு குறைவா

கவே நிற்க முடியும். இது எதனைக் காட்டுகிறது? பகுத்தறிவு இல்லாதவர்கள் தீமையை நேசிக்கிறார்கள் என்பதை இது காட்டவில்லையா? அவர்கள் சாத்தானின் விசுவாசமான சந்ததியார் என்று அது காட்டவில்லையா? அவர்களால் ஏன் எப்போதும் சாத்தானின் பக்கம் நின்று அதன் மொழியைப் பேச முடிகிறது? அவர்களின் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் செயலும், அவர்களின் முக பாவங்கள் என அனைத்தும் அவர்கள் சத்தியத்தை நேசிப்போர் அல்ல என்பதை நிரூபிக்கப் போதுமானவையாக இருக்கின்றன; மாறாக, அவர்கள் சத்தியத்தை வெறுக்கும் ஜனங்கள். அவர்களால் சாத்தானின் பக்கம் நிற்க முடியும் என்பதே சாத்தானின் நிமித்தம் தங்கள் வாழ்க்கையைச் செலவழிக்கும் இந்தக் குட்டி பிசாசுகளைச் சாத்தான் உண்மையில் நேசிக்கிறான் என்பதை நிரூபிக்க போதுமானதாகும். இந்த உண்மைகள் அனைத்தும் மிகவும் தெளிவாக இல்லையா? நீ உண்மையிலேயே சத்தியத்தை நேசிக்கும் ஒரு நபராக இருந்தால், சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்களை நீ ஏன் மதிக்கவில்லை, மற்றும் சத்தியத்தைச் சிறிதும் மதிக்காதவர்கள் இலேசாகப் பார்த்ததும் அவர்களை உடனடியாக ஏன் பின்பற்றுகிறாய்? இது என்ன வகையான பிரச்சினை? உனக்குப் பகுத்தறிவு இருக்கிறதா அல்லது இல்லையா என்பது பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. நீ எவ்வளவு பெரிய விலை கொடுத்திருக்கிறாய் என்பது பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. உனது வல்லமைகள் எவ்வளவு பெரியவை என்பதை நான் பொருட்படுத்தவில்லை, நீ ஓர் உள்ளூர் கொடுமைக்காரனா அல்லது கொடி ஏந்திய தலைவனா என்பது பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. உனது வல்லமைகள் சிறந்தவை என்றால், அது சாத்தானின் பலத்தின் உதவியால் மட்டுமே சாத்தியம். உனது கௌரவம் உயர்வாக இருந்தால், சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்காதவர்கள் உன்னைச் சுற்றி மிகவும் அதிகமாக இருப்பதுதான் அதற்குக் காரணம். நீ வெளியேற்றப்படாவிட்டால், அதற்குக் காரணம் இது வெளியேற்றும் வேலைக்கான நேரம் அல்ல என்பதுதான்; மாறாக, அகற்றும் வேலைக்கான நேரம் இது. உன்னை வெளி

யேற்றுவதற்கு எந்த அவசரமும் இப்போது இல்லை. நீ அகற்றப் பட்ட பிறகு நான் உன்னை தண்டிக்கும் நாளுக்காக மட்டுமே காத்திருக்கிறேன். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்காத எவரும் அகற் றப்படுவர்!

தேவனை உண்மையாக விசுவாசிக்கிறவர்கள் தேவனின் வார்த்தையைக் கடைப்பிடிக்க விரும்புபவர்களாகவும், சத்தியத் தைக் கடைப்பிடிக்க விரும்புபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். தேவனுக்கு சாட்சியமளிப்பதில் உண்மையிலேயே உறுதியாக நிற் கக்கூடிய ஜனங்கள் அவருடைய வார்த்தையைக் கடைப்பிடிக் கத் தயாராக இருப்பவர்களாகவும், உண்மையாகச் சத்தியத்தின் பக்கம் நிற்கக்கூடியவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். தந்திரத்தையும் அநீதியையும் நாடுகிற ஜனங்கள் அனைவரிடமும் சத்தியம் இருக் காது, அவர்கள் அனைவரும் தேவனுக்கு அவமானத்தைத் தரு கிறார்கள். திருச்சபையில் சச்சரவுகளை ஏற்படுத்துபவர்கள் சாத் தானின் சேவகர்கள், அவர்கள் சாத்தானின் உருவகமாகவும் இருக்கின்றனர். அத்தகையவர்கள் மிகவும் தீங்கிழைக்கக்கூடிய வர்கள். எந்தவிதமான பகுத்தறிவும் இல்லாதவர்களும், சத்தியத் தின் பக்கத்தில் நிற்க இயலாதவர்களும் தீய நோக்கங்களை மனதில் தேக்கிவைத்து, சத்தியத்தைக் களங்கப்படுத்துகிறார்கள். அதற்கும் மேலாக, அவர்கள் சாத்தானின் மூலப்படிம பிரதிநி திகள். அவர்கள் மீட்பிற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள், மற்றும் இயற் கையாகவே அகற்றப்படுவார்கள். தேவனின் குடும்பம் சத்தியத் தைக் கடைப்பிடிக்காதவர்களை நிலைத்திருக்க அனுமதிக்காது, திருச்சபையை வேண்டுமென்றே தகர்ப்பவர்களை நிலைத்தி ருக்க அனுமதிக்காது. இருப்பினும், வெளியேற்றும் வேலையைச் செய்ய இது நேரம் இல்லை; அத்தகைய ஜனங்கள் இறுதியில் அம்பலப்படுத்தப்படுவார்கள் மற்றும் அகற்றப்படுவார்கள். இந்த ஜனங்கள் மீது மேலும் பயனற்ற வேலை எதுவும் பயன்படுத் தப்படக்கூடாது; சாத்தானைச் சேர்ந்தவர்கள் சத்தியத்தின் பக் கம் நிற்க முடியாது, அதேசமயம் சத்தியத்தை நாடுபவர்களால் முடியும். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்காத மக்கள் சத்தியத்தின்

வழியைக் கேட்க தகுதியற்றவர்கள், சத்தியத்திற்குச் சாட்சியாக இருக்கத் தகுதியற்றவர்கள். சத்தியம் அவர்களின் காதுகளுக்கு மட்டுமே அல்ல; மாறாக, அதைக் கடைப்பிடிப்பவர்களை நோக்கி செலுத்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு நபரின் முடிவும் வெளிப்படுத் தப்படுவதற்கு முன்பு, திருச்சபையைத் தொந்தரவு செய்வோர் மற்றும் தேவனின் கிரியைக்கு இடையூறு விளைவிப்போர் முத லில் இப்போதைக்கு ஒதுக்கி வைக்கப்படுவார்கள், பின்னர் அவர் கள் கையாளப்படுவார்கள். கிரியை நிறைவேறியதும், இந்த ஜனங்கள் ஒவ்வொருவரும் அம்பலப்படுத்தப்படுவார்கள், பின் னர் அவர்கள் அகற்றப்படுவார்கள். தற்போதைக்கு, சத்தியம் வழங்கப்படும்போது, அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுவார்கள். முழு சத்தியமும் மனுஷகுலத்திற்கு வெளிப்படுத்தப்படும் போது, அந்த ஜனங்கள் அகற்றப்பட வேண்டும்; எல்லா ஜனங்களும் தங்கள் வகைக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்தப்படும் நேரமாக அது இருக்கும். பகுத்தறிவு இல்லாதவர்களின் அற்பமான தந்திரங்கள் துன்மார்க் கரின் கைகளில் அவர்கள் அழிவுக்கு வழிவகுக்கும், அவர்கள் ஒருபோதும் திரும்பி வரக்கூடாது என்று அவர்களால் நயங் காட்டப்படுவார்கள். அத்தகைய கவனிப்புதான் அவர்களுக்குத் தேவை, ஏனென்றால் அவர்கள் சத்தியத்தை நேசிக்கவில்லை, ஏனென்றால் அவர்களால் சத்தியத்தின் பக்கம் நிற்க இயல வில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் தீயவர்களைப் பின்பற்றுகி றார்கள் மற்றும் தீயவர்களின் பக்கம் நிற்கிறார்கள், மற்றும் அவர் கள் தீயவர்களுடன் இணைந்து, தேவனை எதிர்க்கிறார்கள். அந் தத் தீயவர்கள் வெளிப்படுத்துபவை தீயவை என்பதை அவர்கள் பரிபூரணமாக அறிவார்கள், ஆனாலும் அவர்கள் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்தி, அவர்களைப் பின்பற்றுவதற்காகச் சத்தியத்தைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்காத, ஆனால் அழிவுகரமான மற்றும் அருவருப்பான காரியங்களைச் செய்கிற இந்த ஜனங்கள் அனைவரும் தீமை செய்யவில்லையா? அவர்க ளில் தங்களை ராஜாக்களாக அலங்கரிப்பவர்களும் அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்றாலும், அவர்களுடைய

தேவனை எதிர்க்கும் இயல்புகள் அனைத்தும் ஒன்றல்லவா? தேவன் அவர்களை இரட்சிக்கவில்லை என்பதற்கு அவர்கள் என்ன காரணம் சொல்ல முடியும்? தேவன் நீதியுள்ளவர் அல்ல என்று அவர்கள் கூறுவதற்கு என்ன காரணம் சொல்ல முடியும்? அவர்களை அழிப்பது அவர்களின் சொந்தத் தீமை அல்லவா? அவர்களை நரகத்திற்குள் இழுத்துச் செல்வது அவர்களின் சொந்தக் கலகம் அல்லவா? சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் ஜனங்கள், இறுதியில், சத்தியத்தின் காரணமாக இரட்சிக்கப்பட்டு பரிபூரணப்படுவார்கள். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்காதவர்கள், இறுதியில், சத்தியத்தின் காரணமாக தங்களைத் தாங்களே அழித்துக் கொள்வார்கள். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்களுக்கும் கடைப்பிடிக்காதவர்களுக்கும் காத்திருக்கும் முடிவுகள் இவை. சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கத் திட்டமிடாதவர்கள் இன்னும் அதிகமான பாவங்களைச் செய்யாமல் இருக்க விரைவில் திருச்சபையை விட்டு வெளியேற வேண்டுமென்று நான் அறிவுறுத்துகிறேன். நேரம் வரும்போது, வருத்தப்பட்டு பயனில்லை. குறிப்பாக, குழுக்களை உருவாக்கி, பிளவுகளை உருவாக்குபவர்கள், மற்றும் திருச்சபைக்குள் இருக்கும் உள்ளூர் கொடுமைக்காரர்களும் விரைவில் வெளியேற வேண்டும். தீய ஓநாய்களின் இயல்பைக் கொண்ட இத்தகைய ஜனங்கள் மாறுவதற்குத் தகுதியற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆரம்ப சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் திருச்சபையைவிட்டு வெளியேறினால், சகோதர சகோதரிகளின் இயல்பு வாழ்க்கையை மீண்டும் தொந்தரவு செய்யாமல் இருந்தால் நல்லது, இதன் மூலம் தேவனின் தண்டனையைத் தவிர்க்க முடியும். உங்களில் அவர்களுடன் சென்றவர்கள் உங்களைக் குறித்து சிந்திக்கும் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள சிறப்பாகச் செயல்படுவார்கள். நீங்கள் தீயவர்களுடன் சேர்ந்து திருச்சபையை விட்டு வெளியேறுவீர்களா, அல்லது அங்கேயே இருந்து கீழ்ப்படிதலுடன் பின்பற்றுவீர்களா? இந்தக் காரியத்தை நீங்கள் கவனமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். நான் உங்களுக்குத்

தேர்வு செய்வதற்கான இந்த ஒரு வாய்ப்பைத் தருகிறேன், உங்கள் பதிலுக்காகக் காத்திருக்கிறேன்.

ஜீவனிற்குள் வந்திருக்கிற ஒருவரா நீர்?

உன்னுடைய சீர்கெட்ட மனப்பான்மையைத் தள்ளிவிட்டு, சாதாரண மனித வாழ்வை வாழ்ந்தால் மட்டுமே நீ பரிபூரணப் படுவாய். உம்மால் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும், எந்த மறைபொருளையும் பேச முடியாமற்போனாலும், நீ ஒரு மனித வாழ்வை வாழவும் மற்றும் ஒரு மனிதனின் சாயலை வெளிப்படுத்தவும் முடியும். தேவன் மனிதனைப் படைத்தார், ஆனால் பின்னர் மனிதன் சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போனான், அப்படியாக மக்கள் "மரித்தவர்களாக" மாறிப்போனார்கள். ஆகவே, நீ மாற்றமடைந்த பிறகு, இனி ஒருபோதும் இப்படி "மரித்தவர்களைப்" போல இருக்க மாட்டீர். தேவனுடைய வார்த்தைகள்தான் மக்களின் ஆவிகளைப் புத்துயிர் பெறச்செய்து அவர்களை மறுபடியும் பிறக்கச் செய்கின்றன, மேலும் மக்களின் ஆவிகள் மறுபடியும் பிறக்கும்போது, அவர்கள் ஜீவனிற்குள் வருகின்றனர். நான் "மரித்தவர்களைப்" பற்றி பேசும்போது, ஆவி இல்லாத மரித்தச் சடலங்களைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன், அவர்களுக்குள் ஆவிகள் இறந்துவிட்டன. ஜீவனின் புத்துயிர் மக்களின் ஆவிகளில் வரும்போது, மக்கள் ஜீவனிற்குள் வருவார்கள். முன்பு பேசப்பட்ட பரிசுத்தவான்கள், சாத்தானுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்து, பின்னர் சாத்தானைத் தோற்கடித்து, ஜீவனிற்குள் வந்தவர்களைக் குறிக்கிறது. சீன தேசத்திலுள்ள தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்கள் சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் கொடூரமான மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற துன்புறுத்தல்களையும் தந்திரங்களையும் சகித்திருக்கிறார்கள், அது அவர்களை மனதளவில் பாதிப்புக் குள்ளாக்கி, மேலும் வாழ்வதற்குத் தைரியம் கூட இல்லாமல் போகச்செய்தது. இவ்விதமாக, அவர்களுடைய ஆவிகளின் விழிப்

புணர்வானது அவர்களின் சாராம்சத்திலிருந்து தொடங்க வேண்டும்: கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, அவர்களின் சாராம்சத்திலிருந்து, அவர்களுடைய ஆவிகள் விழிப்புணர்வு பெற வேண்டும். அவை ஒரு நாள் ஜீவனிற்குள் வரும்போது, தடைகள் ஒன்றும் இருக்காது, அனைத்தும் சுமூகமாக நடக்கும். தற்போது, இது அடைய முடியாததாகவே உள்ளது. மரணத்தைக் கொண்டுவரும் விதங்களில் பெரும்பாலான மக்கள் வாழ்கின்றனர்; அவர்கள் மரண உணர்வினால் சூழப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் இன்னும் அநேக காரியங்களில் குறைபாடுள்ளவர்களாக காணப்படுகின்றனர். சில மக்களுடைய வார்த்தைகள் மரணத்தைச் சுமந்து கொண்டிருக்கின்றன, அவர்களின் செயல்களும் மரணத்தைச் சுமக்கின்றன, மேலும் அவர்கள் வாழும் வாழ்க்கை கொண்டு வருகிற ஒவ்வொரு காரியமும் மரணத்தைக் கொண்டுள்ளன. இன்று, மக்கள் பகிரங்கமாக தேவனைக் குறித்த சாட்சி அளிக்கிறார்களானால், அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் தோல்வியையே தழுவுவார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் இன்னும் முழுமையாக ஜீவனிற்க்குள் வரவில்லை, இப்படிப்பட்ட எண்ணற்ற மரித்தவர்கள் உங்களிடையே இருக்கிறார்கள். தமது கிரியையானது புறஜாதியினரிடையே விரைவாகப் பரவும்படிக்கு தேவன் ஏன் இன்று சில அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் நடப்பிப்பதில்லை என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். மரித்தவர்கள் தேவனுக்கு சாட்சியம் அளிக்க முடியாது; அது ஜீவனோடுள்ளவர்கள் மட்டுமே செய்யக்கூடிய ஒன்று, ஆனாலும் இன்று பெரும்பாலான மக்கள் “மரித்த மனிதர்களே”; அநேகர் வெற்றியைப் பெற முடியாமல் மரணத்தின் பிடியில், சாத்தானுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழாக வாழ்கிறார்கள். இது இப்படியிருக்க, அவர்கள் தேவனுக்கு எப்படி சாட்சியம் அளிக்க முடியும்? அவர்கள் நற்செய்திப் பணியை எப்படிப் பரப்ப முடியும்?

இருளின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வாழ்பவர்கள் அனைவரும் சாத்தானால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் மரணத்தின் மத்தியிலே வாழ்பவர்களும் ஆவார்கள். தேவனால் இரட்சிக்கப்படாமலும், அவ

ராலே நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு தண்டிக்கப்படாமலும் இருக்கிற மக்கள் மரணத்தின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தப்பிக்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்; அவர்களால் ஜீவனுள்ளவர்களாக மாற முடியாது. இந்த “மரித்த மனிதர்களால்” தேவனுக்கு சாட்சியம் அளிக்க முடியாது, மேலும் அவர்கள் தேவனாலே பயன்படுத்தப்படவும் முடியாது, அவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் நுழைவதும் கடினமான காரியமாயிருக்கும். தேவன் மரித்தவர்களுடைய சாட்சியத்தை அல்ல, ஜீவனுள்ளவர்களுடைய சாட்சியத்தையே விரும்புகிறார், மேலும் மரித்தவர்களையல்ல ஜீவனுள்ளவர்களையே அவருக்காக ஊழியம் செய்ய வேண்டுமென்று அவர் கேட்டுக்கொள்கிறார். “மரித்தவர்கள்” தேவனை எதிர்க்கிறவர்களும் கலகக்காரர்களுமாவார்கள்; அவர்கள் ஆவியில் உணர்வற்றவர்களும் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்ளாதவர்களுமாவார்கள்; அவர்கள் சத்தியத்தைத் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவராதவர்களாகவும், தேவனுக்குச் சிறிதேனும் விசுவாசமாக இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் சாத்தானுடைய அதிகார ஆதிக்கத்தின் கீழாக வாழ்ந்து அவனுக்கேற்றபடி செயல்படுவார்கள். மரித்தவர்கள் சத்தியத்திற்கு எதிராக நிற்பதன் மூலமும், தேவனுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்வதன் மூலமும், இழிவானவர்களாகவும், அற்பமானவர்களாகவும், துர்க்குணமுள்ளவர்களாகவும், மிருகத்தனமானவர்களாகவும், வஞ்சகமானவர்களாகவும், மற்றும் நயவஞ்சகமானவர்களாகவும் வெளிப்படுவார்கள். அத்தகையவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புசித்துக் குடித்தாலும், அவர்களால் தேவனுடைய வார்த்தைகளின்படி வாழ முடியாது; அவர்கள் உயிருடன் இருந்தாலும், அவர்கள் வெறுமனே நடக்கிற, சுவாசிக்கிற சடலங்களே. மரித்தவர்கள் தேவனைத் திருப்திப்படுத்த முற்றிலும் இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள், அவருக்கு முழுமையாக கீழ்ப்படிந்திருப்பது என்பதும் மிகக் குறைவே. அவர்கள் அவரை ஏமாற்றவும், அவருக்கு எதிராக தேவதூஷணம் சொல்லவும், அவரைக் காட்டிக் கொடுக்கவும் மட்டுமே

முடியும், மேலும் அவர்கள் வாழும் வாழ்க்கை கொண்டு வரும் அனைத்தும் சாத்தானின் சுபாவத்தை வெளிப்படுத்துகிறவைக ளாகவே இருக்கின்றன. மக்கள் ஜீவனுள்ளவர்களாக மாறவும், தேவனுக்குச் சாட்சியம் அளிக்கவும், தேவனால் அங்கீகரிக்கப் படவும் விரும்பினால், அவர்கள் தேவனுடைய இரட்சிப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; அவர்கள் அவருடைய நியாயத்தீர்ப் புக்கும் சிட்சைக்கும் மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக்கொடுக்க வேண் டும், மேலும் தேவனுடைய சுத்திகரிப்பை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொண்டு, அவரால் கையாளப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் தேவன் எதிர்பார்க்கிற அனைத்து சத்தியங்களையும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முடியும், அப்போதுதான் அவர் கள் தேவனுடைய இரட்சிப்பைப் பெற்று உண்மையில் ஜீவனுள் ளவர்களாக மாறுவார்கள். ஜீவனுள்ளவர்கள் தேவனாலே இரட் சிக்கப்பட்டவர்கள்; அவர்கள் தேவனால் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு சிட்சிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்கள் தங்களை அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள், மற்றும் தேவனுக்காகத் தங்கள் உயிரைக் கொடுப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் தங்கள் முழு வாழ்க்கையையும் மகிழ்ச்சியுடன் தேவ னுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறார்கள். ஜீவனுள்ளவர்கள் தேவனுக்குச் சாட்சியம் அளிக்கும்போதுதான் சாத்தானை வெட்கப்படுத்த முடியும்; ஜீவனுள்ளவர்கள் மட்டுமே தேவனுடைய நற்செய்திப் பணியைப் பரப்ப முடியும், ஜீவனுள்ளவர்கள் மட்டுமே தேவ னுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள், ஜீவனுள் ளவர்கள் மட்டுமே மெய்யான மனிதர்கள். முதன்முதலில் தேவ னால் உருவாக்கப்பட்ட மனிதன் ஜீவனுடன் இருந்தான், ஆனால் சாத்தானின் சூழ்ச்சி மற்றும் சீர்கேட்டின் நிமித்தம் மனிதன் மரணத்தின் மத்தியிலும் சாத்தானுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழும் வாழ்கிறான், ஆகவே, இவ்விதமாக, மக்கள் ஆவி இல்லாத மரித் தவர்களாய் மாறிப்போனார்கள், அவர்கள் தேவனை எதிர்க்கும் எதிரிகளாகிவிட்டார்கள், அவர்கள் சாத்தானின் கருவிகளாக மாறி, அவனுடைய சிறைக் கைதிகளாகிவிட்டார்கள். தேவனால்

படைக்கப்பட்ட அனைத்து ஜீவனுள்ள மக்களும் மரித்த மனிதர்களாகிப்போனார்கள், ஆகவே தேவன் தம்முடைய சாட்சியத்தை இழந்துவிட்டார், மேலும் அவர் படைத்த மற்றும் அவருடைய சுவாசம் உள்ள ஒரே இனமாகிய மனிதகுலத்தையும் இழந்துபோனார். தேவன் தம்முடைய சாட்சியைத் திரும்பப் பெற்று, தம்முடைய கையால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு ஆனால் சாத்தானால் சிறைபிடிக்கப்பட்டுப் போனவர்களை மீட்க வேண்டுமென்றால், அவர் அவர்களை உயிரோடு எழுப்பவேண்டும், அப்படியாக அவர்கள் ஜீவனுள்ள மனிதர்களாக மாற வேண்டும், மேலும் அவர்கள் அவரது ஒளியில் வாழும்படிக்கு அவர்களைச் சீர்படுத்த வேண்டும். மரித்தவர்கள் ஆவி இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்கள் அதீத நிலையில் உணர்ச்சியற்றவர்களும் தேவனை எதிர்க்கிறவர்களுமாய் இருக்கிறார்கள். தேவனை அறியாதவர்களில் அவர்கள் முதன்மையானவர்களாக இருக்கிறார்கள். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்கிற சிறிய எண்ணம் கூட இந்த மக்களுக்கு இல்லை; அவர்கள் அவருக்கு எதிராகக் கலகம் மட்டுமே செய்து, அவரை எதிர்க்கிறார்கள், மேலும் அவர்களிடம் அவருக்கான விசுவாசம் சிறிதளவும் இல்லை. ஜீவனுள்ளவர்களோ தங்கள் ஆவியில் மறுபடியும் பிறந்தவர்கள், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியத் தெரிந்தவர்கள், மற்றும் தேவனுக்கு விசுவாசமுள்ளவர்கள். அவர்களிடம் சத்தியமும் சாட்சியும் உள்ளது, இந்த மக்கள் மட்டுமே தேவனுடைய வீட்டில் அவரைப் பிரியப்படுத்துகிறார்கள். ஜீவனுக்குள் வரக்கூடியவர்களை தேவன் இரட்சிக்கிறார், அவர்கள் தேவனுடைய இரட்சிப்பைக் காணக்கூடியவர்களாயும், தேவனுக்கு விசுவாசமாக இருக்கக்கூடியவர்களாகவும், மற்றும் தேவனைத் தேடத் தயாராகவும் இருக்கிறார்கள். தேவனுடைய மனித அவதாரத்தையும் அவருடைய தோற்றத்தையும் விசுவாசிப்பவர்களை அவர் இரட்சிக்கிறார். சிலர் புதுவாழ்வுக்குள் வரலாம், சிலரால் வர முடியாமல் இருக்கலாம்; இது அவர்களின் சுபாவத்தை இரட்சிக்க முடியுமா இல்லையா என்பதைப் பொறுத்ததாகும். அநேகர் தேவனுடைய வார்த்தை

களை நிறைய கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஆனாலும் அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை, அவர்களால் அவற்றை இன்னும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை. அத்தகையவர்கள் எந்தவொரு சத்தியத்தையும் கைக்கொண்டு வாழ முடியாதவர்களாகவும், மேலும் தேவனுடைய கிரியையில் வேண்டுமென்றே தலையிடுகிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேவனுக்காக எந்த கிரியையையும் செய்ய முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்களால் எதையும் தேவனுக்காக அர்ப்பணிக்க முடியாது, மேலும் அவர்கள் திருச்சபையின் பணத்தை ரகசியமாகச் செலவழித்து தேவனுடைய வீட்டிலே இலவசமாக சாப்பிடுகிறார்கள். இந்த மக்கள் மரித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட மாட்டார்கள். தேவன் தம்முடைய கிரியையை இலக்காகக் கொண்டுள்ள அனைவரையும் இரட்சிக்கிறார், ஆனால் அவருடைய இரட்சிப்பைப் பெற முடியாத ஒரு பகுதியினரும் இருக்கிறார்கள்; ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலானவர்கள் மட்டுமே அவருடைய இரட்சிப்பைப் பெற முடியும். ஏனென்றால், பெரும்பாலான மக்கள் மிகவும் ஆழமாகச் சீர்கெட்டு மரித்தவர்களாகிவிட்டார்கள், அவர்கள் இரட்சிப்பிற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள்; அவர்கள் சாத்தானால் முற்றிலுமாக ஆட்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் சுபாவத்தில் மிகுந்த தீங்கினால் நிறைந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சிறு எண்ணிக்கையிலான மக்களும் கூட தேவனுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிய முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆதியிலிருந்தே தேவனுக்கு முற்றிலும் விசுவாசமாக இருந்தவர்கள் அல்ல, அல்லது ஆதியிலிருந்தே தேவன்மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தவர்கள் அல்ல; மாறாக, அவர்கள் தேவனுடைய கிரியையின் வெற்றியின் நிமித்தம் அவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களாய் மாறியிருக்கிறார்கள், தேவனுடைய உன்னதமான அன்பின் நிமித்தமாக அவர்கள் தேவனைப் பார்க்கிறார்கள், தேவனுடைய நீதியான மனநிலையின் காரணமாக அவர்களுடைய மனநிலையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன, மேலும் அவர்கள் தேவனுடைய

கிரியையின் காரணமாக தேவனைப் பற்றிய அறிவைப் பெறு கிறார்கள், அவருடைய கிரியை நடைமுறைக்குரியதும் மற்றும் இயல்பானதுமாகும். தேவனுடைய இந்தக் கிரியை இல்லாமல், இந்த மக்கள் எவ்வளவு நல்லவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் இன்னும் சாத்தானுக்குரியவர்களாகவே இருப்பார்கள், அவர்கள் இன்னும் மரணத்திற்குரியவர்களாகவே இருப்பார்கள், அவர்கள் இன்னும் மரித்தவர்களாகவே இருப்பார்கள். இந்த மக்கள் இன்று தேவனுடைய இரட்சிப்பைப் பெற முடியும் என்பது அவர்கள் தேவனோடு ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்ததாகும்.

ஜீவனுள்ளவர்கள் தேவனுக்கு விசுவாசமாக இருக்கிறபடி யால், அவர்கள் தேவனாலே ஆதாயப்படுத்தப்பட்டு, அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களின் மத்தியில் வாழ்வார்கள், மேலும் மரித்தவர் கள் தேவனுக்கு எதிரான தங்களுடைய எதிர்ப்பின் காரணமாக, அவர்கள் தேவனால் வெறுக்கப்பட்டு, நிராகரிக்கப்படுவார்கள், மற்றும் அவருடைய தண்டனை மற்றும் சாபங்களுக்கு மத்தியில் வாழ்வார்கள். இதுதான் தேவனுடைய நீதியான மனநிலை, இது எந்த மனிதனாலும் மாற்ற முடியாததாகும். தங்களுடைய சொந்த தேடலின் காரணமாக, மக்கள் தேவனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்று வெளிச்சத்தில் வாழ்கிறார்கள்; மக்களுடைய தந்திரமான திட்டங்கள் காரணமாக, அவர்கள் தேவனால் சபிக்கப்பட்டு தண்டனைக்குள்ளாகிறார்கள்; மக்கள் செய்த தீமையின் காரண மாக, அவர்கள் தேவனால் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள், மேலும் மக்களுடைய ஏக்கம் மற்றும் விசுவாசம் நிமித்தமாக, அவர்கள் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுகிறார்கள். தேவன் நீதி யுள்ளவர்: அவர் ஜீவனுள்ளவர்களை ஆசீர்வதிக்கிறார், மேலும் மரித்தவர்களை எப்போதும் மரணத்தின் மத்தியில் இருக்கத்தக் கதாகவும், ஒருபோதும் தேவனுடைய வெளிச்சத்தில் வாழக்கூ டாதபடிக்கும், அவர்களைச் சபிக்கிறார். தேவன் என்றென்றுமாய் அவரோடு இருக்கத்தக்கதாக, ஜீவனுள்ளவர்களைத் தம்முடைய ராஜ்யத்திற்கும் அவருடைய ஆசீர்வாதங்களுக்கும் அழைத்துச்

செல்வார். ஆனால் மரித்தவர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர் அவர்களை அடித்து நித்திய மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுப்பார்; அவர்கள் அவருடைய நாசத்தின் பொருளாய் இருப்பார்கள், அவர்கள் எப்போதும் சாத்தானுக்குச் சொந்தமானவர்களே. தேவன் ஒருவரையும் அநியாயமாக நடத்துவதில்லை. உண்மையிலேயே தேவனைத் தேடுகிறவர்கள் அனைவரும் தேவனுடைய வீட்டில் இருப்பார்கள், அதேவேளையில் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களும் அவருடன் இணங்கி நடக்காதவர்களும் மெய்யாகவே அவருடைய தண்டனையின் மத்தியில் வாழ்வார்கள். ஒருவேளை மாம்சத்தில் தேவனுடைய கிரியை பற்றி நீ உறுதியற்றவராக இருக்கலாம்—ஆனால் ஒரு நாள், தேவனுடைய மாம்சமானது மனிதனின் முடிவை நேரடியாக ஏற்பாடு செய்யாமறப்போகும்; அதற்குப் பதிலாக, அவருடைய ஆவி மனிதன் போய்ச்சேருமிடத்தை ஏற்பாடு செய்யும், அந்த நேரத்தில் தேவனுடைய மாம்சமும் அவருடைய ஆவியும் ஒன்றாயிருக்கின்றன என்றும், அவருடைய மாம்சத்தால் தவறு செய்ய முடியாது என்றும், அவருடைய ஆவி இன்னும் முற்றிலும் மாசற்றது என்றும் மக்கள் அறிந்துகொள்வார்கள். இறுதியில், ஒருவர் அதிகமாகவோ அல்லது ஒருவர் குறைவாகவோ அல்ல ஜீவனிற்குள் வரும் அனைவரையும் அவர் தம்முடைய ராஜ்யத்திற்குள் அழைத்துச் செல்வார். ஜீவனிற்குள் வராத மரித்தவர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் சாத்தானின் குகையில் தள்ளப்படுவார்கள்.

மாறாத மனநிலையைக் கொண்டிருப்பது தேவனிடம் பகைமையுடன் இருப்பதாகும்

பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் சீர்கேட்டுக்குப் பிறகு, மனிதன் உணர்வற்றவனாக, மந்த அறிவுள்ளவனாக இருக்கிறான்; தேவனைப் பற்றின மனிதனுடைய கலகத்தன்மை சரித்திர புத்தகங்களில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் அளவிற்கு, தேவனை எதிர்க்கும் ஒரு பிசாசாய் அவன் மாறிவிட்டான். மனிதனே கூட தனது

கலகத்தனமான நடத்தையைப் பற்றிய முழு கணக்கை ஒப்புவிக்க இயலாது—ஏனென்றால் மனிதன் சாத்தானால் ஆழமாய்க் கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறான், எங்கே திரும்புவது என்று அவனுக்குத் தெரியாத அளவிற்கு சாத்தானால் திசைமாறி நடத்தப்பட்டிருக்கிறான். இன்றும் கூட மனிதன் இன்னமும் தேவனுக்குத் துரோகம் செய்கிறான். மனிதன் தேவனைப் பார்க்கும்போது, அவருக்குத் துரோகம் செய்கிறான். அவன் தேவனைப் பார்க்க முடியாமல் போனால், அப்படியே அவன் அவருக்குத் துரோகம் செய்கிறான். இவர்கள் தேவனுடைய சாபங்களையும் தேவனுடைய கோபத்தையும் பார்த்தவர்களாய் இருந்தாலும்கூட, அவருக்கு இன்னும் துரோகம் செய்கிறார்கள். அதனால் மனிதனுடைய அறிவு அதன் உண்மையான செயல்பாட்டை இழந்து விட்டது என்றும் மனிதனுடைய மனசாட்சியும் அதன் உண்மையான செயல்பாட்டை இழந்து விட்டது என்றும் நான் கூறுகிறேன். நான் நோக்கிப் பார்க்கும் மனிதன், மனித உடையில் இருக்கும் ஒரு மிருகம், அவன் ஒரு விஷப்பாம்பு, மேலும் அவன் எவ்வளவு பரிதாபமாய் என் கண்கள் முன் தென்பட முயற்சித்தாலும், அவனிடத்தில் ஒருபோதும் நான் இரக்கம் காட்ட மாட்டேன். ஏனென்றால் மனிதனுக்கு, கருப்பு வெள்ளைக்கும், சத்தியத்திற்கும் சத்தியமல்லாததற்கும் இடையேயான வித்தியாசத்தைக் குறித்த புரிதல் இல்லை. மனிதனுடைய உணர்வு மிகவும் மரத்துப்போய்விட்டது, என்றாலும் இன்னமும் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறான்; அவனுடைய மனிதத்தன்மை மிகவும் இழிவானதாக இருக்கிறது, அப்படியிருந்தும் அவன் ஒரு ராஜாவின் ராஜரீகத்தைக் கொண்டிருக்க விரும்புகிறான். அப்படிப்பட்ட உணர்வைக் கொண்டிருக்கும் அவன் யாருக்கு ராஜாவாக முடியும்? அப்படிப்பட்ட மனிதத்தன்மையுடைய அவன் எப்படி சிங்காசனத்தின் மேல் அமர முடியும்? உண்மையாகவே மனிதனுக்கு வெட்கமே இல்லை. அவன் ஒரு அகந்தையுள்ள துன்மார்க்கன்! ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பும் உங்களிடம் ஒரு யோசனை கூறுகிறேன்.

முதலாவது நீங்கள் ஒரு கண்ணாடியைக் கண்டுபிடித்து, உங்களின் சொந்த அருவருப்பான பிம்பத்தைப் பார்க்கும்படி அறிவுறுத்துகிறேன்—ஒரு ராஜாவாக இருப்பதற்கு உன்னிடம் என்ன இருக்கிறது? ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒருவரின் முகம் உனக்கு இருக்கிறதா? உன்னுடைய மனநிலையில் சிறிதளவேனும் மாற்றமில்லை, எந்த ஒரு சத்தியத்தையும் நீ கைக்கொள்ளவும் இல்லை, அப்படியிருந்தும் அற்புதமான நாளைக்காக நீ ஆசைப்படுகிறாய். உன்னை நீயே ஏமாற்றிக் கொள்கிறாய்! இத்தகைய அசுத்தமான நிலத்தில் பிறந்த மனிதன், சமுதாயத்தால் மோசமாகக் கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறான், நிலப்பிரபுத்துவ நெறிமுறைகளால் அவன் தாக்கப்பட்டிருக்கிறான். மேலும் அவன் "உயர் கல்வி நிறுவனங்களில்" கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான். பின்னோக்கிய சிந்தனை, அசுத்தமான அறநெறி, வாழ்க்கைப் பற்றிய குறுகிய பார்வை, வாழ்க்கைக்கான இழிவான தத்துவம், முழுவதும் உபயோகமற்ற வாழ்க்கை, ஒழுக்கம் கெட்ட வாழ்க்கை முறை மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள்—இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் மனிதனின் இதயத்தில் தீவிரமாய் ஊடுருவி, அவனுடைய மனசாட்சியைக் கடுமையாக வலுவிழக்கச் செய்து தாக்கியுள்ளன. இதன் விளைவாக, மனிதன் எப்பொழுதும் தேவனிடமிருந்து தூரத்தில் இருக்கிறான், எப்பொழுதும் அவரை எதிர்க்கிறான். மனிதனுடைய மனநிலை நாளுக்கு நாள் அதிகக் கொடூரமாகிறது. தேவனுக்காக எதையும் விருப்பத்துடன் விட்டுவிட, விருப்பத்துடன் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய, மேலும், விருப்பத்துடன் தேவனுடைய பிரசன்னத்தைத் தேட ஒருவர் கூட இல்லை. அதற்குப் பதிலாக, சாத்தானின் இராஜ்யத்தின்கீழ், சேற்று நிலத்தில் மாம்சக் கேட்டிற்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து, இன்பத்தைப் பின்தொடர்வதைத் தவிர மனிதன் வேறொன்றும் செய்வதில்லை. சத்தியத்தைக் கேட்டாலும்கூட, இருளில் வாழ்கிற அவர்கள் அதை கைக்கொள்ள யோசிப்பதுமில்லை, அவர் பிரசன்னமாவதைப் பார்த்திருந்தாலும்கூட தேவனைத் தேடுவதற்கு அவர்கள் நாட்டங்கொள்வதுமில்லை. இவ்வளவு ஒழுக்கம் கெட்ட

மனிதகுலத்திற்கு இரட்சிப்பின் வாய்ப்பு எப்படி இருக்கும்? இவ்வளவு சீர்கெட்ட ஒரு மனிதகுலம் எவ்வாறு வெளிச்சத்தில் வாழ முடியும்?

மனிதனின் மனநிலையை மாற்றுவது அவனது சாராம்சத்தைப் பற்றிய அறிவு, அடிப்படை மாற்றங்களான அவனது சிந்தனை, சுபாவம் மற்றும் மனதின் கண்ணோட்டம் ஆகியவற்றில் உண்டாகும் மாற்றத்தில் ஆரம்பிக்கிறது. இவ்வழியில் மட்டுமே மனிதனின் மனநிலையில் உண்மையான மாற்றங்கள் அடையப்படும். மனிதனின் அசுத்தமான மனநிலையானது அவனுடைய வாழ்வு சாத்தானால் நஞ்சூட்டப்பட்டு, நசுக்கப்பட்டதிலிருந்தும், அவனுடைய சிந்தனை, அறநெறி, உள்ளுணர்வு மற்றும் பகுத்தறிவு ஆகியவற்றின் மேல் சாத்தான் விளைவித்த மோசமான தீங்கிலிருந்தும் தோன்றுகிறது. அதனுடைய மிகச்சரியான காரணம் என்னவென்றால் மனிதனின் அடிப்படைக் காரியங்கள் சாத்தானால் கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவன் அவைகளை உண்மையாக எப்படிப் படைத்தாரோ அதைப்போல முற்றிலும் இல்லாமல் இருக்கிறது. மனிதன் தேவனை எதிர்த்து, சத்தியத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் போகிறான். இப்படி, மனிதனுடைய மனநிலையின் மாற்றங்கள், தேவனைப் பற்றிய புரிதலையும், சத்தியத்தைப் பற்றிய புரிதலையும் மாற்றக்கூடிய அவனுடைய சிந்தனை, உள்ளுணர்வு மற்றும் பகுத்தறிவு ஆகியவற்றில் உண்டாகும் மாற்றத்திலிருந்து தொடங்க வேண்டும். மிக ஆழமாகக் கெடுக்கப்பட்டிருக்கிற இடங்களில் பிறந்தவர்கள், தேவன் யார் அல்லது தேவனை நம்புவது என்றால் என்ன என்று இன்னும் அறியாமலேயே இருக்கின்றனர். எவ்வளவு அதிகமாக ஜனங்கள் கெடுக்கப்படுகிறார்களோ, அவ்வளவு குறைவாக அவர்கள் தேவன் இருப்பதை அறிந்திருப்பார்கள், மேலும் அவர்களுடைய பகுத்தறிவும் உள்ளுணர்வும் அவ்வளவு மோசமானதாக இருக்கும். தேவனுக்கு எதிரான எதிர்ப்பு மற்றும் கலகத்தன்மையின் மூலக் காரணம் மனிதன் சாத்தனால் கெடுக்கப்பட்டிருப்பதாகும். சாத்தானுடைய கெடுதலினால் மனிதனுடைய மனசாட்சி மரத்துப்

போய்விட்டது. அவன் நெறிகெட்டு இருக்கிறான், அவனுடைய நினைவுகள் சீர்கெட்டதாக இருக்கின்றன, அவனுக்குப் பின்னோக்கிய மனக்கண்ணோட்டம் இருக்கிறது. சாத்தானால் கெடுக்கப்படுவதற்கு முன்பாக, மனிதன் இயல்பாகவே தேவனைப் பின்பற்றினான், அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு கீழ்ப்படிந்தான். அவன் இயற்கையாகவே நல்ல பகுத்தறிவு, மனசாட்சி மற்றும் இயல்பான மனிதத்தன்மையுடன் இருந்தான். சாத்தானால் கெடுக்கப்பட்டப் பிறகு, மனிதனின் உண்மையான பகுத்தறிவு, மனசாட்சி மற்றும் மனிதத்தன்மை மந்தமாகி, சாத்தானால் பலவீனமடைந்தது. இவ்வாறு, தேவனிடத்திலான கீழ்ப்படிதலையும் அன்பையும் அவன் இழந்துபோனான். அவனுடைய அறிவு ஒழுக்கம் தவறிப்போனது. அவன் மனநிலை மிருகத்தின் மனநிலையைப் போலவே மாறிவிட்டது. தேவனைப் பற்றின அவனுடைய கலகத்தன்மை ஏராளமானதாகவும் வருந்தத்தக்கதாகவும் மாறிவிட்டது. ஆயினும், மனிதன் இதை அறிந்திருக்கவுமில்லை, அங்கீகரிக்கவுமில்லை, வெறுமனே எதிர்க்கிறான், கண்மூடித்தனமாகக் கலகம் செய்கிறான். மனிதனுடைய பகுத்தறிவு, உணர்வு மற்றும் மனசாட்சியின் வெளிப்பாடுகளில் அவனுடைய மனநிலை வெளிப்படுகிறது. ஏனென்றால் அவனுடைய பகுத்தறிவும், உள்ளுணர்வும் சீர்கெட்ட நிலையில் உள்ளது. அவனுடைய மனசாட்சி மிகப்பெரிய அளவில் மழுங்கிப் போயிற்று. இவ்வாறு அவனுடைய மனநிலை தேவனுக்கு விரோதமாகக் கலகம் செய்கிறதாய் இருக்கிறது. மனிதனுடைய அறிவும், உள்ளுணர்வும் மாற முடியாவிட்டால், அவனுடைய மனநிலையில் மாற்றங்கள் என்பது தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இணங்க நடக்காத ஒன்றாகவே இருக்கும். மனிதனுடைய உணர்வு சீர்கெட்டதாக இருந்தால், அவனால் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்ய முடியாது, தேவனால் பயன்படுத்தப்பட தகுதியற்றவனாவான். “இயல்பான உணர்வு” என்பது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது, அவருக்கு உண்மையாக இருப்பது, தேவனுக்காக வாஞ்சையாக இருப்பது, தேவனிடத்தில் முழுமையுடன் இருப்பது மற்றும்

தேவனைக் குறித்த மனசாட்சியைக் கொண்டிருப்பது ஆகிய வற்றைக் குறிக்கிறது. அது ஒரு மனதோடு, ஒரு சிந்தையோடு தேவனிடத்தில் இருப்பதையும், வேண்டுமென்றே தேவனை எதிர்க்காமல் இருப்பதையும் குறிக்கிறது. ஒழுக்கம் தவறிப்போன உணர்வைக் கொண்டிருப்பது இது போன்றதல்ல. மனிதன் சாத்தானால் கெடுக்கப்பட்டதிலிருந்து, அவன் தேவனைக் குறித்த கருத்துக்களை எழுப்புகிறான், அவனுக்கு தேவனிடத்தில் விசு வாசமோ அவரிடத்தில் வாஞ்சையோ இருந்ததில்லை, தேவனி டத்திலான உணர்வைக் குறித்துச் சொல்வதற்கு அவனுக்கு ஒன் றுமில்லை. மனிதன் வேண்டுமென்றே தேவனை எதிர்க்கிறான். அவர் மீது நியாயத்தீர்ப்புகளை வழங்குகிறான். மேலும் அவரு டைய முதுகுக்குப் பின்னாக வசைமொழிகளை வீசியெறிகி றான். அவர் தேவன் என்ற தெளிவான புரிதலோடு, மனிதன் தேவனுடைய முதுகுக்குப் பின்பாக நியாயத்தீர்ப்பை வழங்குகி றான்; தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிற எண்ணம் மனிதனுக்கு இல்லை. அவன் வெறுமனே கண்மூடித்தனமான கோரிக்கைகளையும் விண்ணப்பங்களையும் அவரிடத்தில் வைக்கிறான். ஒழுக்கம் தவறிப்போன உணர்வைக் கொண்ட இத்தகைய ஜனங்களால் தங்கள் சொந்த இழிவான நடத்தையை அறிந்துகொள்ளவோ அல்லது அவர்களுடைய கலகத்தன்மைக்காக வருத்தப்படவோ இயலாது. ஜனங்களால் தங்களையே அறிந்துகொள்ள முடிந்தால், அவர்கள் தங்கள் உணர்வை சிறிதளவு திரும்பப் பெற்றிருப்பார் கள். இன்னும் தங்களைக் குறித்து அறிய முடியாத ஜனங்கள் தேவனை எத்தனை அதிகமாக எதிர்க்கிறார்களோ, அவர்களின் உணர்வு அத்தனை குறைவுடன் இருக்கும்.

மனிதனின் சீர்கெட்ட மனநிலையின் வெளிப்பாடானது அவ னுடைய மனசாட்சி, அவனுடைய தீங்கிழைக்கும் சுபாவம் மற்றும் அவனுடைய ஆரோக்கியமற்ற உணர்வு ஆகியவற்றைத் தவிர வேறொன்றிலும் உருவாகிறதில்லை. மனிதனுடைய மனசாட்சி யும் உணர்வும் மீண்டும் இயல்பானதாக மாற முடியுமானால், அவன் தேவனுக்கு முன்பாகப் பயனுள்ள மனிதனாக மாற முடி

யும். ஏனென்றால் மனிதனின் மனசாட்சி எப்பொழுதும் உணர்ச்சியற்றதாக இருப்பதாலும், ஒருபோதும் நேர்மையாக இல்லாத மனிதனுடைய உணர்வு இன்னும் மந்தமாகி விட்டதாலும், மனிதன் தேவனிடத்தில் மேலும் மேலும் கலகம் செய்கிறவனாக இருப்பதாலுமேயன்றி வேறில்லை. அவன் இயேசுவையே சிலுவையில் அறைந்து, தன் வீட்டிற்குள் கடைசிக் கால தேவனுடைய மனுஷ அவதரிப்பை மறுத்து, தேவனுடைய மாம்சத்தை நிந்தித்து, அதைக் கீழ்த்தரமாய்ப் பார்க்கிறான். மனிதனுக்குச் சிறிதளவேனும் மனிதத்தன்மை இருந்திருந்தால், அவன் மனிதனாக அவதரித்த தேவனுடைய மாம்சத்தைக் கையாளும் முறையில் இவ்வளவு கொடூரமாக இருந்திருக்க மாட்டான். அவனுக்குச் சிறிதளவேனும் உணர்வு இருந்திருந்தால், அவன் மனிதனாக அவதரித்த தேவனுடைய மாம்சத்தைக் கையாளும் முறையில் இவ்வளவு இரக்கமற்றவனாக இருந்திருக்க மாட்டான். அவனுக்குச் சிறிதளவேனும் மனசாட்சி இருந்திருந்தால், அவன் தேவனின் மனுஷ அவதரிப்புக்கு இவ்வகையில் “நன்றி செலுத்தியிருந்திருக்க” மாட்டான். தேவன் மாம்சமாக வந்த இந்தக் காலக்கட்டத்தில் மனிதன் வாழ்கிறான். ஆயினும் இப்படிப்பட்ட நல்ல வாய்ப்பைத் தந்ததற்காக தேவனுக்கு நன்றி செலுத்த முடியாமல் இருக்கிறான். மாறாக அவன் தேவனுடைய வருகையைச் சபித்து அல்லது தேவனுடைய மனுஷ அவதரிப்பின் உண்மையை முற்றிலும் புறக்கணித்து, வெளிப்படையாய் அதற்கு எதிராகவும், அதைக்குறித்து சோர்வடைந்தும் போகிறான். தேவனுடைய வருகையை மனிதன் எப்படிக் கையாள்கிறான் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், சுருங்கச் சொன்னால், மனிதன் தேவனிடத்தில் கண்மூடித்தனமாக விண்ணப்பங்களை ஏறெடுத்து, அவரைச் சிறிதளவாகிலும் வரவேற்கவில்லை என்றாலும், தேவன் எப்போதும் அவருடைய கிரியையைப் பொறுமையாக நடத்திக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். மனிதனின் மனநிலை மிகக் கொடூரமானதாக மாறிவிட்டது, அவனுடைய உணர்வு மிகவும் மந்தமாகி விட்டது, அவன் மனசாட்சி தீயவனால் முழுவதுமாக நசுக்கப்பட்டு, நீண்ட

காலத்திற்கு முன்பாகவே மனிதனுடைய உண்மையான மன சாட்சியாக இருப்பதை நிறுத்திக்கொண்டுள்ளது. மனிதகுலத் திற்கு இவ்வளவு அதிக ஜீவனையும் கிருபையையும் ஈந்ததற்காக மனித உருவான தேவனுக்கு மனிதன் நன்றி கெட்டவனாக இருப் பது மட்டுமல்ல, அவனுக்கு சத்தியத்தைத் தந்ததற்காக தேவனி டம் மிகவும் மனங்கசந்தும் கொள்கிறான்; மனிதனுக்கு சத்தியத் தின் மீது சிறிதளவும் விருப்பம் இல்லாததால்தான் அவன் தேவன் மீது மனக்கசப்படைகிறான். மனிதனாக அவதரித்த தேவனுக்காக மனிதனால் தன் ஜீவனைக் கொடுக்க முடியவில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல், அவன் அவரிடமிருந்து உதவிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முயற்சிக்கிறான். மனிதன் தேவனுக்காகக் கொடுத்ததை விட டஜன் கணக்கு அதிகமான வட்டியைக் கோருகிறான். அத்த கைய மனசாட்சியையும் உணர்வையும் உடைய ஜனங்கள் இது ஒரு பெரிய விஷயமல்ல என்று நினைக்கின்றனர். அவர்கள் தேவனுக்காகத் தங்களையே அதிகம் செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்றும், தேவன் தங்களுக்கு மிகக்குறைவாகவே கொடுத்திருக் கிறார் என்றும் இன்னும் நம்புகின்றனர். ஒரு கிண்ணம் தண் ணீரை எனக்குக் கொடுத்து விட்டு, என்னிடத்தில் தங்கள் கரங் களை நீட்டி, இரண்டு கிண்ணம் பாலுக்கான பணத்தை அவர்க ளுக்கு நான் செலுத்தும்படி கோருகிறார்கள் அல்லது எனக்கு ஒரு இரவுக்கு ஒரு அறையைக் கொடுத்து விட்டு, பல இரவுகளுக் கான வாடகையை நான் செலுத்தும்படி கோருகிறார்கள். இத்த கைய மனிதத்தன்மையும் மனசாட்சியும் கொண்ட நீங்கள் எப் படி இன்னும் ஜீவனை அடைய விரும்புகிறீர்கள்? எத்தனை வெறுக்கத்தக்க பாவிகள் நீங்கள்? மனிதனிலிருந்த இவ்வகை மனிதத்தன்மையும், அவனில் இருந்த இவ்வகை மனசாட்சியும் மனிதனாக அவதரித்த தேவனை பூமியில் தங்க இடமில்லாமல் சுற்றிலும் அலைந்து திரிய வைத்த காரணங்களாகும். மனசாட் சியையும், மனிதத்தன்மையையும் உண்மையாகக் கொண்டிருக் கிறவர்கள் மனிதனாக அவதரித்த தேவனை ஆராதிக்கவும், அவ ருக்கு முழுமனதோடு ஊழியம் செய்யவும் வேண்டும். அவர் எவ்

வளவு கிரியைகளைச் செய்தார் என்பதற்காக அல்லாமல், அவர் எந்த கிரியையுமே செய்யாவிட்டாலும் கூட அப்படிச் செய்ய வேண்டும். இதுதான் நல்ல உணர்வுள்ளவர்களால் செய்யப்பட வேண்டும், இது மனிதனின் கடமையாகும். பெரும்பாலான ஜனங்கள் தேவனுக்குச் செய்கிற ஊழியத்தில் நிபந்தனைகளைப் பற்றிக் கூட பேசுகிறார்கள். அவர் தேவனா அல்லது மனிதனா என்பதைப்பற்றி அவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. அவர்கள் அவர்களுடைய சொந்த நிபந்தனைகளைப் பற்றி மட்டுமே பேசுகிறார்கள். அவர்களுடைய சொந்த விருப்பங்களை நிறைவேற்றவே நாடுகிறார்கள். நீங்கள் எனக்காக உணவு சமைத்தால், சேவைக் கட்டணத்தைக் கோருகிறீர்கள், நீங்கள் எனக்காக ஓடினால், ஓடும் கட்டணத்தைக் கேட்கிறீர்கள், நீங்கள் எனக்காக வேலை செய்தால், வேலைக்கான கட்டணத்தைக் கோருகிறீர்கள், நீங்கள் என்னுடைய வஸ்திரங்களைத் துவைத்தால், சலவைக் கட்டணத்தைக் கோருகிறீர்கள், நீங்கள் சபைக்காக எதையாகிலும் கொடுத்தால், மீட்புச் செலவைக் கோருகிறீர்கள், நீங்கள் பிரசங்கம் பண்ணினால் பிரசங்கியாருக்கான கட்டணத்தைக் கோருகிறீர்கள், நீங்கள் புத்தகங்களை விநியோகித்தால், விநியோகக் கட்டணத்தைக் கோருகிறீர்கள், நீங்கள் எழுதினால், எழுத்துக் கட்டணத்தைக் கோருகிறீர்கள். நான் கையாண்ட நபர்கள் கூட என்னிடத்தில் இழப்பீட்டைக் கோருகிறார்கள், வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டவர்களோ அவர்கள் பெயருக்கு வந்த பாதிப்புக்காக இழப்பீட்டைக் கோருகிறார்கள். விவாகமாகாதவர்கள் வரதட்சணையைக் கோருகிறார்கள், அல்லது தங்களின் இழக்கப்பட்ட வாலிபத்திற்காக இழப்பீட்டுத் தொகையைக் கோருகிறார்கள். ஒரு கோழியைக் கொல்லுகிறவர்கள் கசாப்புக்காரரின் கட்டணத்தைக் கோருகிறார்கள், உணவை வறுக்கிறவர்கள் வறுப்பதற்கான கட்டணத்தைக் கோருகிறார்கள், சூப் தயாரிப்பவர்கள் அதற்கும்கூட கட்டணத்தைக் கோருகிறார்கள்.... இது உங்களுடைய இறுமாப்பான, வலுவான மனிதத்தன்மை ஆகும். இவைகள் உங்களுடைய வெதுவெதுப்பான மனசாட்சி கட்டளையிடும் செயல்களாகும்.

உங்கள் அறிவு எங்கே? உங்கள் மனிதத்தன்மை எங்கே? நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்! இப்படியே நீங்கள் தொடர்ந்தால், நான் உங்களிடையே கிரியை செய்வதை நிறுத்தி விடுவேன். மனித உடையில் இருக்கும் மிருகக்கூட்டங்களிடையே நான் கிரியை செய்ய மாட்டேன், கொடிய இருதயங்களை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் அழகான முகங்கள் கொண்ட ஜனக்கூட்டத் திற்காக நான் இப்படி பாடுபட மாட்டேன், சிறிதளவேனும் இரட்சிப்புக்கு சாத்தியமில்லா இந்த மிருகக் கூட்டங்களை நான் சகித்துக்கொள்ள மாட்டேன். நான் உங்களைக் கைவிடும் அந்த நாள் நீங்கள் மரிக்கும் நாளாகும், அந்த நாள் இருள் உங்கள் மேல் வருகிற நாளாகும், ஒளியினால் நீங்கள் கைவிடப்படும் நாளா கும். நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்! மிருகங்களை விடவும் கீழ்நிலையில் இருக்கும் உங்களுடைய கூட்டத்தைப் போல் இருக்கும் ஒரு கூட்டத்திற்கு நான் ஒருபோதும் நன்மைசெய்கி றவராக இருக்க மாட்டேன். என்னுடைய வார்த்தைகளுக்கும் கிரியைகளுக்கும் வரம்புகள் உண்டு. உங்களிடத்தில் இருக்கும் உங்களுடைய மனிதத்தன்மையும் மனசாட்சியும் அப்படியே மாறாமல் இருக்கும்போது, அவற்றை வைத்துக்கொண்டு நான் இனிமேல் எந்த கிரியையும் செய்ய மாட்டேன். ஏனென்றால் நீங்கள் உங்கள் மனசாட்சியில் மிகக் குறைவுள்ளவர்களாக இருக் கிறீர்கள். நீங்கள் எனக்கு மிகுந்த வேதனையை உண்டாக்கி விட் டீர்கள். உங்களின் இழிவான சுபாவம் என்னை மிகவும் வெறுப் பூட்டுகிறது. மனிதத்தன்மையிலும் மனசாட்சியிலும் மிகவும் குறைவுள்ளவர்களாக இருக்கும் ஜனங்கள் இரட்சிப்புக்குரிய வாய்ப்பை ஒருபோதும் பெற மாட்டார்கள். இதுபோன்ற இதய மற்ற, நன்றியுணர்வில்லாத ஜனங்களை நான் ஒரு போதும் இரட் சிக்க மாட்டேன். என்னுடைய நாள் வரும்போது, ஒரு சமயம் என்னுடைய கடுங்கோபத்தைத் தூண்டின கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளின் மேல் நித்திய காலமாய் என்னுடைய கொளுத் தும் அக்கினியை பொழியப்பண்ணுவேன். ஒரு சமயம் என் மேல் கடுஞ்சொற்களை வீசியெறிந்து, என்னை நிராகரித்த அந்த

மிருகங்கள் மேல் என்னுடைய நித்திய தண்டனையைச் சுமத்துவேன். ஒருசமயம் என்னோடு உண்டு, என்னோடுகூட ஒன்றாக வாழ்ந்து, ஆனால் என்னை விசுவாசிக்காமல், என்னை அவமதித்து, எனக்குத் துரோகம்பண்ணின இந்தக் கீழ்ப்படியாமையின் புத்திரர்களுக்காக நான் எப்போதும் என் கோபத்தின் அக்கினியிலே பற்றியெரிவேன். என்னுடைய கோபத்தைத் தூண்டின அனைவரையும் என்னுடைய தண்டனைக்கு உட்படுத்துவேன். ஒரு சமயம் எனக்குச் சமமானவர்கள் போல என் அருகில் நின்றபோதும் என்னை ஆராதிக்காமல், எனக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருந்த அந்த மிருகங்கள் மேல் என்னுடைய கோபம் முழுவதையும் பொழியப்பண்ணுவேன். முன்பு என் பராமரிப்பை அனுபவித்த, முன்பு நான் பேசின மறைப்பொருள்களால் மகிழ்ச்சியுற்ற, முன்பு என்னிடத்திலிருந்து பொருள் இன்பங்களை எடுக்க முயற்சித்த அந்த மிருகங்கள் மேல் நான் மனிதனை அடிக்கின்ற கோல் விழும். என்னுடைய இடத்தை எடுத்துக்கொள்ள முயற்சிக்கும் ஒருவரைக்கூட நான் மன்னிப்பதில்லை. என்னிடத்திலிருந்து உணவையும், உடைகளையும் பறித்துக்கொள்ள முயற்சித்த ஒருவனைக் கூட நான் தப்பவிடமாட்டேன். இப்போதைக்கு நீங்கள் தீங்கிலிருந்து விடுதலையாகி, என்னிடத்தில் நீங்கள் செய்யும் கோரிக்கைகளில் மிதமிஞ்சுவதைத் தொடருங்கள். என்னுடைய கோபத்தின் நாள் வரும்போது, என்னிடத்தில் இனிமேல் நீங்கள் எந்தக் கோரிக்கைகளையும் வைக்க மாட்டீர்கள். அந்த நேரத்தில் உங்கள் இருதயம் திருப்தியாகும் வரையிலும் உங்களை "மகிழ்ச்சியுற" அனுமதிப்பேன். உங்கள் முகத்தை பூமிக்குள் தள்ளுவேன். உங்களால் திரும்பவும் ஒருபோதும் எழும்ப முடியாது. மிகச்சீக்கிரத்தில் நான் இந்தக் கடனை உங்களுக்குத் "திருப்பிச்செலுத்த" போகிறேன். அந்த நாள் வருவதற்காக நீங்கள் பொறுமையுடன் காத்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த வெறுக்கத்தக்க ஜனங்கள் தங்கள் மிதமிஞ்சிய ஆசைகளை உண்மையிலேயே ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, தேவனிடத்தில் திரும்ப முடியுமானால், அப்பொழுது இரட்சிப்புக்குரிய வாய்ப்பு

அவர்களுக்கு இன்னும் இருக்கும். மனிதனுக்கு உண்மையாகவே தேவனுக்காக வாஞ்சிக்கும் இருதயம் இருக்குமென்றால், அவன் தேவனால் கைவிடப்பட மாட்டான். தேவனுக்கு உணர்ச்சி இருப்பதாலும் அல்லது தன்னை மனிதன் ஆதாயமாக்கிக் கொள் வதற்கு விருப்பமற்றவராய் தேவன் இருப்பதாலும் அல்ல, மாறாக மனிதன் தேவன் தன்னை ஆதாயமாக்கிக் கொள்ள விரும்பாத தால், அவரை உடனடியாகத் தேட விரும்பாததால், அவன் அவரை ஆதாயமாக்கிக் கொள்ளத் தவறுகிறான். தேவனை உண் மையாய்த் தேடுகிறவர்களில் ஒருவர் எப்படி தேவனால் சபிக் கப்பட முடியும்? நல்ல உணர்வும், உணர்வுள்ள மனசாட்சியும் கொண்ட ஒருவர் எப்படி தேவனால் சபிக்கப்பட முடியும்? தேவனை உண்மையாய் ஆராதித்து, அவருக்கு ஊழியம் செய் கிற ஒருவர் எப்படி அவருடைய கோபத்தின் அக்கினியினால் விழுங்கப்பட முடியும்? தேவனுக்கு மகிழ்ச்சியாய்க் கீழ்ப்படியும் ஒருவர் எப்படி தேவனுடைய வீட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட முடியும்? தேவனை அதிகமாக நேசிக்கும் ஒருவர் எப்படி தேவ னுடைய தண்டனையில் வாழ முடியும்? தேவனுக்காக எல்லா வற்றையும் மகிழ்ச்சியாய் விட்டுவிடுகிற ஒருவர் எப்படி ஒன் றுமில்லாமல் விடப்படுவார்? மனிதன் தேவனைப் பின்பற்ற விரும்புவதில்லை, தன்னுடைய உடைமைகளைத் தேவனுக்காக செலவழிக்க விரும்புவதில்லை, வாழ்நாளின் பிரயாசத்தைத் தேவனுக்காக அர்ப்பணிக்க விரும்புவதில்லை. அதற்குப் பதி லாக, தேவனைப் பற்றின அதிகக் காரியங்கள் மனிதனுடைய கருத்துக்களுடன் முரண்படுகிறதாயிருக்கும்படி, தேவன் மிக தூரம் போய்விட்டார் என்று அவன் சொல்லுகிறான். இப்படிப் பட்ட மனிதத்தன்மையுடன், நீங்கள் உங்கள் பிரயாசங்களில் தாராளமாக இருந்தாலும் கூட, தேவனுடைய அங்கீகாரத்தை பெற் றுக்கொள்ள உங்களால் முடியாமல் போகும். நீங்கள் தேவனைத் தேடவில்லை என்ற உண்மையைக் குறித்து உங்களால் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. நீங்கள் மனித இனத்தின் குறைபாடுள்ள சரக்குகள் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? உங்களைவிட கீழான

மனிதத்தன்மை வேறில்லை என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? உங்களைக் கனப்படுத்த மற்றவர்கள் உங்களை எப்படி அழைக் கிறார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? தேவனை உண்மையாக நேசிப்பவர்கள் உங்களை ஓநாயின் தகப்பன், ஓநாயின் தாய், ஓநாயின் மகன் மற்றும் ஓநாயின் பேரன் என்று அழைக்கிறார்கள். நீங்கள் ஓநாயின் சந்ததிகள், ஓநாயின் ஜனங்கள் ஆவீர்கள். உங்க ளின் சொந்த அடையாளம் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அதை நீங்கள் ஒருபோதும் மறக்கக் கூடாது. நீங்கள் உங்களை ஏதோ மேலான பிரபலம் என்று நினைக்காதீர்கள். நீங்கள் மனுக் குலத்தின் நடுவில் மிகக் கொடூரமான மனிதரல்லாத கூட்டம். இதில் எதுவுமே உங்களுக்குத் தெரியாதா? உங்களிடத்தில் கிரியை செய்கிறதால் நான் எத்தனை பெரிய இடர்நேரும் நிலையை எதிர்கொண்டேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? உங்களுடைய உணர்வு மீண்டும் இயல்பானதாக மாற முடியாவிட்டால், உங் களுடைய மனசாட்சி இயல்பானதாக இயங்க முடியாவிட்டால், நீங்கள் “ஓநாய்” என்ற பெயரை ஒருபோதும் தள்ளிவிட முடி யாது. நீங்கள் ஒருபோதும் சாபத்தின் நாளிலிருந்தும், உங்கள் தண்டனையில் நாளிலிருந்தும் தப்ப முடியாது. நீங்கள் தாழ்ந் தவர்களாக, எந்த மதிப்பும் இல்லாத ஒரு காரியமாய்ப் பிறந் தீர்கள். நீங்கள் சுபாவப்படி பசியாயிருக்கும் ஓநாய்க் கூட்டம், குப்பைகள் மற்றும் கழிவுப் பொருட்களின் குவியல், நான் உங் களைப் போலல்லாமல் உங்களிடத்தில் நன்மைகளை பெற்றுக் கொள்வதற்காக உங்களிடம் கிரியை செய்யாமல், மாறாக என் னுடைய கிரியைத் தேவைப்படுவதால் அப்படிச் செய்கிறேன். நீங்கள் இப்படியே தொடர்ந்து கலகத்தன்மை உள்ளவர்களாக இருந்தால், நான் என்னுடைய கிரியையை நிறுத்திவிடுவேன். மீண்டும் ஒருபோதும் உங்களிடத்தில் கிரியை செய்ய மாட்டேன். மாறாக நான் என்னுடைய கிரியையை என்னைப் பிரியமான மற்றொரு கூட்டத்திற்கு கைமாற்றி விடுவேன். இவ்வகையில் நான் உங்களை என்றென்றும் விட்டு விலகுவேன். ஏனென்றால் என்னை விரோதிக்கிறவர்களை நோக்கிப் பார்க்க எனக்கு விருப்

பமில்லை. அப்படியானால், நீங்கள் என்னுடன் ஒத்துப்போக விரும்புகிறீர்களா அல்லது என்னை விரோதிக்க விரும்புகிறீர்களா?

தேவனை அறியாத ஜனங்கள் அனைவரும் தேவனை எதிர்க்கும் ஜனங்களாவர்

தேவனுடைய கிரியையின் நோக்கம், அவருடைய கிரியை மனுஷனில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம், மனுஷனுக்கான அவருடைய சித்தம் என்ன என்பவற்றைப் புரிந்துகொள்ள, தேவனைப் பின் பற்றும் ஒவ்வொருவரும் இதனைத்தான் பெற்றுக்கொள்ள வேண் டும். இப்போதெல்லாம் தேவனின் கிரியைப் பற்றிய அறிவுதான் எல்லா ஜனங்களுக்கும் இருப்பதில்லை. தேவன் ஜனங்கள் மீது நடப்பித்த கிரியைகள், தேவனின் கிரியையின் முழுமை, மற்றும் உலகை சிருஷ்டித்ததிலிருந்து தற்போதைய காலம் வரை மனு ஷனிடம் தேவனின் சித்தம் துல்லியமாக என்னவாக இருக்கி றது—இந்த விஷயங்கள் மனுஷனுக்குத் தெரிவதில்லை அல்லது அவன் புரிந்துகொள்வதுமில்லை. இந்தப் போதாமை மத உலகம் முழுவதும் மட்டுமல்லாமல், தேவனை விசுவாசிக்கிறவர்களிடமும் காணப்படுகிறது. நீ உண்மையிலேயே தேவனைக் காணும் நாள் வரும்போது, அவருடைய ஞானத்தை நீ உண்மையிலேயே பாராட்டும்போது, தேவன் செய்த அனைத்து கிரியைகளையும் நீ காணும்போது, தேவன் என்பவர் யார், அவர் என்ன வைத் திருக்கிறார் என்பதை நீ அறிந்துகொள்ளும்போது—அவருடைய ஈவை, ஞானத்தை, அதிசயத்தை மற்றும் அவர் ஜனங்கள் மீது புரிந்த அனைத்து கிரியையைக் காணும்போது—அப்போதுதான் தேவனில் நீ கொண்டிருக்கும் உனது விசுவாசத்தில் நீ வெற்றியை அடைவாய். தேவன் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியவர், எல்லாம் நிறைந்தவர் என்று கூறப்படும் போது, அவர் எந்த வகையில் சரி யாக அனைத்தையும் உள்ளடக்கியவர், எந்த வகையில் அவர் எல்லாம் நிறைந்தவர்? நீ இதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என் றால், நீ தேவனை விசுவாசிப்பதாகக் கருத முடியாது. மத உல

கில் இருப்பவர்கள் தேவனை விசுவாசிப்பவர்கள் அல்ல, ஆனால் அவர்கள் பிசாசைப் போல பொல்லாதவர்கள் என்று நான் ஏன் கூறுகிறேன்? அவர்கள் பொல்லாதவர்கள் என்று நான் கூறுவதற்கு அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளாததும், அவருடைய ஞானத்தைக் காண முடியாததும் தான் காரணம். தேவன் எந்த நேரத்திலும் தம்முடைய கிரியையை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துவதில்லை. அவர்கள் குருடர்கள்; அவர்களால் தேவனின் கிரியைகளைக் காண முடியாது, அவர்கள் தேவனால் கைவிடப்பட்டிருக்கிறார்கள், தேவனின் அக்கறையும் பாதுகாப்பும் அவர்களுக்குப் பூரணமாக இருப்பதில்லை, பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டியதில்லை. தேவனின் கிரியை இல்லாதவர்கள் அனைவரும் பொல்லாதவர்கள் மற்றும் தேவனின் எதிராளிகள். நான் கூறும் தேவனின் எதிராளிகள் என்பவர்கள், தேவனை அறியாதவர்கள், தேவனை அவர்களின் உதடுகளால் ஏற்றுக்கொண்டாலும், இன்னும் அவரை அறியாதவர்கள், தேவனைப் பின்பற்றினாலும், இன்னும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள், மற்றும் தேவனின் கிருபையில் மகிழ்ச்சி அடைந்தாலும் இன்னும் அவருக்கு சாட்சியாக நிற்க முடியாதவர்கள். தேவனின் கிரியையின் நோக்கம் பற்றிய புரிதலோ அல்லது தேவன் மனுஷனில் செய்யும் கிரியைப் பற்றிய புரிதலோ இல்லாமல், அவன் தேவனின் சித்தத்திற்கு இணங்கி இருக்கவும் முடியாது, அவன் தேவனுக்கு சாட்சியாக நிற்கவும் முடியாது. மனுஷன் தேவனை எதிர்ப்பதற்கான காரணம், ஒருபுறம், அவனுடைய சீர்கெட்ட மனநிலையிலிருந்தும், மறுபுறம், தேவன் குறித்த அறியாமையிலிருந்தும், தேவன் செயல்படும் கொள்கைகள் மற்றும் மனுஷனுக்கான அவருடைய சித்தம் பற்றிய புரிதல் இல்லாததாலும் உருவாகிறது. இந்த இரண்டு அம்சங்களையும் ஒன்றாக வைத்துப் பார்த்தால், இவை தேவனுடன் மனுஷனுக்கு உள்ள எதிர்ப்பின் வரலாற்றை உருவாக்குகின்றன. புதிதாக விசுவாசிப்பவர்கள் தேவனை எதிர்ப்பதற்கு காரணம், இது போன்ற எதிர்ப்பு அவர்களின் இயல்பிலேயே இருக்கிறது,

அதே சமயம் பல ஆண்டுகளாக விசுவாசிப்பவர்கள் தேவனை எதிர்ப்பது அவரைப் பற்றிய அவர்களின் அறியாமையாலும், இதனுடன் அவர்களின் சீர்கெட்ட மனப்பான்மையினாலும் விளைகிறது. தேவன் மாம்சமாக மாறுவதற்கு முந்தைய காலத்தில், ஒரு மனுஷன் தேவனை எதிர்க்கிறானா என்கிற அளவீடானது பரலோகத்தில் உள்ள தேவனால் வகுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணங்களைப் பின்பற்றுகிறானா என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. உதாரணமாக, நியாயப்பிரமாண யுகத்தில், யேகோவாவின் நியாயப்பிரமாணங்களை யாரெல்லாம் கடைப்பிடிக்கவில்லையோ அவர்கள் தேவனை எதிர்த்தவர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள்; யேகோவாவுக்கு வழங்கப்பட்ட காணிக்கைகளை யாரெல்லாம் திருடினார்களோ, அல்லது யேகோவாவுக்கு ஆதரவானவர்களுக்கு எதிராக நின்றார்களோ, அவர்கள் தேவனை எதிர்த்தவர்கள் என்று கருதப்பட்டு, கல்லெறிந்து கொல்லப்படுவார்கள்; தன் தந்தையையும் தாயையும் மதிக்காதவர்கள், மற்றவனைத் தாக்கியவர்கள் அல்லது சபித்தவர்கள், நியாயப்பிரமாணங்களைக் கடைப்பிடிக்காதவர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள். யேகோவாவின் நியாயப்பிரமாணங்களைக் கடைப்பிடிக்காத அனைவரும் அவருக்கு எதிராக நிற்பவர்கள் என்று கருதப்பட்டனர். ஆனால், கிருபையின் யுகத்தில் அது தொடரவில்லை, அப்போது இயேசுவுக்கு எதிராக யாரெல்லாம் நின்றார்களோ அவர்கள் தேவனுக்கு எதிராக நின்றவர்களாகக் கருதப்பட்டனர், மற்றும் இயேசு சொன்ன வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள் தேவனுக்கு எதிராக நின்றவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். இந்த நேரத்தில், தேவனை எதிர்ப்பது குறித்து வரையறுக்கப்பட்டுள்ள விதம், மிகவும் துல்லியமாகவும் நடைமுறைக்கு மிகவும் ஏற்றதாகவும் ஆனது. அதுவரை தேவன் மாம்சமாக மாறியிராத காலகட்டத்தில், மனுஷன் தேவனை எதிர்க்கிறானா என்பது மனுஷன் பரலோகத்தில் இருக்கும் கண்ணுக்குத் தெரியாத தேவனை வணங்குகிறானா மற்றும் போற்றுகிறானா என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. அந்த நேரத்தில் தேவனை

எதிர்ப்பது என்பது வரையறுக்கப்பட்ட விதம் நடைமுறைக்குரிய தாக இல்லவே இல்லை, ஏனென்றால் மனுஷனால் தேவனைப் பார்க்கவும் முடியவில்லை, தேவனின் உருவம் எதுவென்றும், அல்லது அவர் எவ்வாறு கிரியை புரிந்தார், பேசினார் என்றும் அவனுக்குத் தெரிந்திருக்கவுமில்லை. மனுஷனுக்கு தேவனைப் பற்றி எவ்வகையான கருத்தும் இல்லை, அவன் தேவனைத் தெளிவற்ற முறையில் நம்பினான், ஏனென்றால் தேவன் அது வரை மனுஷனுக்குத் தோன்றவில்லை. ஆகையால், மனுஷன் தனது கற்பனையில் தேவனை எப்படி நம்பினாலும் பரவா யில்லை, தேவன் மனுஷனைக் கண்டிக்கவோ அல்லது அவனி டம் பல கோரிக்கைகளை வைக்கவோ இல்லை, ஏனென்றால் மனுஷனால் தேவனை முழுமையாகக் காண முடியவில்லை. தேவன் மாம்சமாகி, மனுஷர்களிடையே கிரியைப் புரிய வரும் போது, அனைவரும் அவரைக் காண்பார்கள், அவருடைய வார்த் தைகளைக் கேட்பார்கள், தேவன் தம்முடைய மாம்ச உடலுக்குள் மேற்கொள்ளும் செயல்களை அனைவரும் காண்பார்கள். அந்தத் தருணத்தில், எல்லா மனுஷனின் கருத்துகளும் நுரையாகின்றன. தேவன் மாம்சத்தில் தோன்றுவதைக் கண்டவர்கள் விருப்பத்து டன் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தால், அவர்கள் கண்டிக்கப்பட மாட் டார்கள், அதேசமயம் அவருக்கு எதிராக வேண்டுமென்றே நிற் பவர்கள் தேவனுடைய எதிரியாகக் கருதப்படுவார்கள். அத்த கையவர்கள் அந்திக்கிறிஸ்துகள், அவர்கள் தேவனுக்கு எதிராக வேண்டுமென்றே நிற்கும் எதிரிகள். தேவனைப் பற்றிய வெறுப் பான கருத்துகளை இரகசியமாகக் கொண்டிருந்தாலும், அவருக் குக் கீழ்ப்படியத் தயாராகவும், விருப்பம் கொண்டவராகவும் இருப்பவர்கள் கண்டிக்கப்பட மாட்டார்கள். மனுஷனின் நோக் கங்கள் மற்றும் செயல்களின் அடிப்படையில் தேவன் மனுஷ னைக் கண்டிக்கிறார், ஒருபோதும் அவனது சிந்தனைகளையும் யோசனைகளையும் வைத்து அல்ல. அவர் மனுஷனை அவனு டைய சிந்தனைகள் மற்றும் யோசனைகளின் அடிப்படையில் கண்டித்தால், தேவனின் கோபமான கரங்களிலிருந்து ஒரு மனு

ஷனால் கூட தப்பிக்க முடியாது. மனுஷரூபமெடுத்த தேவனுக்கு எதிராக வேண்டுமென்றே நிற்பவர்கள், கீழ்ப்படியாமைக்காகத் தண்டிக்கப்படுவார்கள். தேவனுக்கு எதிராக வேண்டுமென்றே நிற்கும் இந்த ஜனங்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் தேவனுக்கு எதிரான கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதிலிருந்து அவர்களின் எதிர்ப்பு உருவாகிறது, அதன் விளைவாக இது தேவனின் கிரியையைச் சீர்குலைக்கும் செயல்களைப் புரிய அவர்களை வழிநடத்துகிறது. இந்த ஜனங்கள் வேண்டுமென்றே தேவனின் கிரியையை எதிர்த்து அழிக்கிறார்கள். அவர்கள் வெறுமனே தேவனைப் பற்றிய கருத்துகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை, ஆனால் அவருடைய கிரியையைச் சீர்குலைக்கும் செயல்களிலும் அவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள், இந்தக் காரணத்திற்காக இந்த வகையான ஜனங்கள் கண்டிக்கப்படுவார்கள். தேவனின் கிரியையை வேண்டுமென்றே சீர்குலைக்காதவர்கள் பாவிகளாகக் கண்டிக்கப்பட மாட்டார்கள், ஏனென்றால் அவர்களால் விருப்பத்துடன் கீழ்ப்படியவும், மேலும் இடையூறு மற்றும் தொந்தரவை ஏற்படுத்தும் செயல்களில் ஈடுபடாமல் இருக்கவும் முடிகிறது. இது போன்றவர்கள் கண்டிக்கப்பட மாட்டார்கள். இருப்பினும், பல ஆண்டுகளாக தேவனின் கிரியையை ஜனங்கள் அனுபவித்திருக்கும்போது, அவர்கள் தொடர்ந்து தேவனுக்கு எதிரான கருத்துகளைக் கொண்டிருந்தால் மற்றும் மனுஷரூமமெடுத்த தேவனின் கிரியையை அறிய முடியாமல் இருந்தால், எத்தனை வருடங்கள் அவருடைய கிரியையை அவர்கள் அனுபவித்திருந்தாலும் பரவாயில்லை, அவர்கள் தொடர்ந்து தேவனைப் பற்றிய கருத்துக்களால் நிரம்பி இருந்தாலும், அவரை அறிய முடியாது, பின்னர் அவர்கள் சீர்குலைக்கும் செயல்களில் ஈடுபடாவிட்டாலும், அவர்களுடைய இருதயங்கள் தேவனைப் பற்றிய பல கருத்துகளால் நிரம்பியிருக்கும், இந்த கருத்துகள் வெளிப்படையாகத் தெரியாவிட்டாலும், இது போன்ற ஜனங்கள் தேவனின் கிரியைக்கு எந்தவகையிலும் உதவியாக இருக்க மாட்டார்கள். தேவனுக்காக சுவிசேஷத்தைப் பரப்பவோ அல்லது அவருக்கு

சாட்சியாக இருக்கவோ அவர்களால் முடியவில்லை. இது போன்ற ஜனங்கள் எதற்கும் பிரயோஜனம் இல்லாதவர்கள் மற்றும் மிகக் குறைவான அறிவை உடையவர்கள். அவர்களுக்கு தேவனைத் தெரியாததாலும், மேலும் அவரைப் பற்றிய தங்கள் கருத்துகளைத் தூக்கி எறிய முற்றிலும் இயலாதவர்களாகவும் இருப்பதால், அவர்கள் கண்டிக்கப்படுகிறார்கள். இதனை இவ்வாறு கூறலாம்: புதிய விசுவாசிகள் தேவனைப் பற்றிய யூகக் கருத்துகளை வைத்திருப்பது அல்லது அவரைப் பற்றி எதுவும் தெரியாமல் இருப்பது இயல்பானது, ஆனால் பல ஆண்டுகளாக தேவனை விசுவாசித்து, அவருடைய கிரியையில் ஒரு நல்ல பங்கை அனுபவித்த ஒருவருக்கு, யூகக் கருத்துகளைத் தொடர்ந்து வைத்திருப்பது இயல்பான விஷயம் அல்ல, மேலும் இது போன்ற ஒருவன் தேவனைப் பற்றிய அறிவு இல்லாதிருப்பது அவ்வளவு இயல்பானதாக இருக்காது. இதற்குக் காரணம், அவர்கள் கண்டிக்கப்படுவது ஒரு சாதாரண நிலை அல்ல. இந்த அசாதாரண ஜனங்கள் அனைவரும் குப்பைகள்; அவர்கள் தான் தேவனை மிகவும் எதிர்க்கிறார்கள், எதுவும் செய்யாமல் தேவனின் கிருபையை அனுபவித்தவர்கள். அத்தகைய ஜனங்கள் அனைவரும் முடிவில் அகற்றப்படுவார்கள்!

தேவனுடைய கிரியையின் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ளாத எவரும் அவரை எதிர்ப்பவர் ஆவர், தேவனுடைய கிரியையின் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டாலும், இன்னும் தேவனைத் திருப்திப்படுத்த நாடிச் செல்லாதவர் தேவனின் எதிராளி என்றும் கருதப்படுகிறார். பெரிய தேவாலயங்களில் வேதாகமத்தை வாசித்து, நாள் முழுவதும் அதை மனப்பாடம் செய்து ஒப்பிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்களில் ஒருவர்கூட தேவனுடைய கிரியையின் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. அவர்களில் ஒருவரால் கூட தேவனை அறிய முடிவதில்லை; அதிலும் அவர்களில் எவராலும் தேவனின் சித்தத்திற்கு இணங்கி இருக்க முடிவதில்லை. அவர்கள் அனைவரும் பயனற்றவர்கள், மோசமான ஜனங்கள், ஒவ்வொருவரும் தேவனுக்குச் சொற்பொழிவாற்ற உயரத்தில் நிற்கிறார்கள். தேவனின் பதாகையை

அவர்கள் எடுத்துச் செல்லும்போதுகூட அவர்கள் வேண்டுமென்றே தேவனை எதிர்க்கிறார்கள். தேவன் மீது விசுவாசம் இருப்பதாகக் கூறிக் கொள்கிறார்கள், ஆனாலும் அவர்கள் மனுஷனின் மாம்சத்தைப் புசித்து, இரத்தத்தை குடிக்கின்றனர். அத்தகைய ஜனங்கள் அனைவரும் மனுஷனின் ஆத்துமாவை விழுங்கும் பிசாசுகள், சரியான பாதையில் செல்ல முயற்சிப்பவர்களின் வழியில் வேண்டுமென்றே குறுக்கிடும் தலைமைப் பேய்கள், தேவனைத் தேடுகிறவர்களுக்கு இடையூறு செய்யும் தடைக் கற்கள். அவர்கள் “நல்ல அமைப்பாகத்” தோன்றக்கூடும், ஆனால் அவர்கள் தேவனுக்கு எதிராக நிற்க ஜனங்களை வழிநடத்தும் அந்திக்கிறிஸ்துக்களே தவிர வேறு யாருமல்லர் என்பதை அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் எப்படி அறிந்து கொள்வார்கள்? அவர்கள் மனுஷ ஆத்துமாக்களை விழுங்குவதற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பிசாசுகள் என்பதை அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் எப்படி அறிந்து கொள்வார்கள்? தேவனின் முன்னிலையில் தங்களை உயர்ந்த மதிப்பில் வைத்திருப்பவர்கள் மனுஷனில் மிகவும் கீழ்த்தரமானவர்கள், அதே சமயம் தங்களைத் தாழ்த்திக் கொண்டவர்கள் மிகவும் மரியாதைக்குரியவர்கள். மேலும், தேவனின் கிரியைத் தனக்குத் தெரியும் என்று நினைப்பவர்கள், மேலும், அவர்கள் அவரை நேரடியாகப் பார்த்தாலும்கூட மிகுந்த ஆரவாரத்துடன் மற்றவர்களுக்குத் தேவனின் கிரியையை அறிவிக்க வல்லவர்கள், இவர்கள் மனுஷர்களிலே மிகவும் அறியாமையிலுள்ளவர்கள். அத்தகையவர்கள் தேவனின் சாட்சியம் இல்லாமல், திமிர்பிடித்தவர்களாகவும், அகங்காரம் நிறைந்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். தேவனைப் பற்றிய உண்மையான அனுபவம் மற்றும் நடைமுறை அறிவு இருந்தபோதிலும், தேவனைப் பற்றி தனக்கு மிகக் குறைந்த அறிவு இருப்பதாக நம்புவோர், அவரால் மிகவும் நேசிக்கப்படுபவர்கள். அத்தகையவர்கள் மட்டுமே உண்மையிலேயே சாட்சியமளிக்கிறார்கள், அவர்களே தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்பட வல்லவர்கள். தேவனின் சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளாதவர்கள் தேவனை

எதிர்ப்பவர்கள்; தேவனுடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொண்ட போதிலும், சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்காதவர்கள் தேவனை எதிர்ப்பவர்கள்; தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புசித்து, குடித் தாலும், தேவனுடைய வார்த்தைகளின் சாராம்சத்திற்கு எதிராகச் செல்வோர் தேவனை எதிர்ப்பவர்கள்; மனுஷரூபமெடுத்த தேவ னைப் பற்றிய கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள், மேலும் கலகத் தில் ஈடுபட மனம் கொண்டவர்கள், தேவனை எதிர்ப்பவர்கள்; தேவன் குறித்து நியாயந்தீர்ப்பவர்கள் தேவனை எதிர்ப்பவர்கள்; மற்றும் தேவனை அறியவோ அல்லது அவருக்கு சாட்சியாக இருக்கவோ முடியாதவர்கள் தேவனை எதிர்ப்பவர்கள். எனவே நான் உங்களிடம் வலியுறுத்துகிறேன்: இந்தப் பாதையில் உங் களால் நடக்க முடியும் என்று உங்களுக்கு உண்மையிலேயே நம் பிக்கை இருந்தால், அதைப் பின்பற்றுங்கள். ஆனால் உங்களால் தேவனை எதிர்ப்பதைத் தவிர்க்க முடியாவிட்டால், மிகவும் தாமதமாகிவிடுவதற்கு முன்பே நீங்கள் விலகிச் சென்றுவிடுவது நல்லது. இல்லையெனில், விஷயங்கள் உங்களுக்கு எதிராக மோசமாக மாறுவதற்கான வாய்ப்புகள் மிகவும் அதிகமாக இருக் கின்றன, ஏனென்றால் உங்கள் இயல்பு மிகவும் சீர்கெட்டுள்ளது. விசுவாசம் அல்லது கீழ்ப்படிதல், அல்லது நீதிக்காகவும் சத்தி யத்துக்காகவும் தாகம் கொண்ட, அல்லது தேவனை நேசிக்கும் ஒரு இருதயம், உங்களுக்குக் கொஞ்சம்கூட இல்லை. தேவனுக்கு முன்பாக உங்கள் சூழ்நிலை முற்றிலும் குழப்பமானதாக இருக் கிறது என்று கூறப்படலாம். நீங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதை உங்களால் கடைப்பிடிக்க முடியாது, மேலும் சொல்ல வேண்டி யதைச் சொல்லவும் முடியாது. நீங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டி யவற்றை, நீங்கள் கடைப்பிடிக்கத் தவறிவிட்டீர்கள்; நீங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிய செயல்பாட்டை உங்களால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. உங்களுக்கு இருக்கவேண்டிய விசுவாசம், மன சாட்சி, கீழ்ப்படிதல் அல்லது மன உறுதி உங்களிடம் இல்லை. சகித்துக்கொள்ள வேண்டிய துன்பத்தை நீங்கள் சகித்துக்கொள் ளவில்லை, உங்களுக்கு இருக்கவேண்டிய விசுவாசம் உங்களி

டம் இல்லை. மிகவும் எளிமையாகக் கூறினால், நீங்கள் எந்த வொரு தகுதியையும் பூரணமாகப் பெறவில்லை: நீங்கள் இப் படியே வாழ்வதற்கு வெட்கப்படவில்லையா? நித்திய ஓய்வில் உங்கள் கண்களை மூடுவதே நல்லது என்று நான் உங்களைச் சம்மதிக்க வைக்கிறேன், இதன் மூலம் உங்களுக்காகக் கவலைப் படுவதிலிருந்தும், உங்கள் நிமித்தம் துன்பப்படுவதிலிருந்தும் தேவனுக்கு ஓய்வுகொடுங்கள். நீங்கள் தேவனை விசுவாசிக்கிறீர் கள், ஆனால் இன்னும் அவருடைய சித்தத்தை அறியவில்லை; நீங்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புசிக்கிறீர்கள் மற்றும் குடிக்கிறீர்கள், ஆனால் இன்னும் தேவன் மனுஷனிடம் கேட் பதை உங்களால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. நீங்கள் தேவனை நம்புகிறீர்கள், ஆனால் இன்னும் அவரை அறியாமல் இருக்கிறீர் கள், மற்றும் முயற்சிப்பதற்கான குறிக்கோள் இல்லாமல், எந்த வொரு மதிப்பும் இல்லாமல், எந்த அர்த்தமும் இல்லாமல் நீங் கள் உயிர் வாழ்கிறீர்கள். நீங்கள் ஒரு மனுஷனாக வாழ்கிறீர்கள், ஆயினும் மனசாட்சி, ஒருமைப்பாடு அல்லது நம்பகத்தன்மை சிறிதளவும் இல்லை—நீங்கள் உங்களை இன்னும் மனுஷர்கள் என்று அழைக்க முடியுமா? நீங்கள் தேவனை விசுவாசிக்கிறீர்கள், ஆனால் அவரை ஏமாற்றுகிறீர்கள்; மேலும் என்னவென்றால், நீங்கள் தேவனின் பணத்தை எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள், அவருக்கு வழங்கப்படும் காணிக்கைகளைப் புசிக்கிறீர்கள். ஆயினும்கூட, முடிவில், தேவனுடைய உணர்வுகள் அல்லது அவரை நோக்கிய மங்கலான மனசாட்சியைக் கருத்தில் கொள்ள நீங்கள் இன்னும் தவறிவிட்டீர்கள். தேவனின் கோரிக்கைகளில் மிகவும் அற்பமா னவற்றைக்கூட உங்களால் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. உங்களால் உங்களை இன்னும் மனுஷர்கள் என்று கூறிக்கொள்ள முடியுமா? தேவன் உங்களுக்கு வழங்கும் போஜனத்தைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு, அவர் உங்களுக்குக் கொடுக்கும் பிராணவாயுவை சுவாசித்துக் கொண்டு, அவருடைய கிருபையை அனுபவித்துக் கொண்டி ருந்தாலும், இறுதியில், தேவனைப் பற்றிய சிறிதளவு அறிவும் உங்களுக்கு இல்லை. மாறாக, நீங்கள் தேவனை எதிர்க்கும் எதற்

கும் உதவாதவர்களாக மாறிவிட்டீர்கள். அது உங்களை ஒரு நாயை விடக் கேவலமான மிருகமாக மாற்றவில்லையா? விலங்குகளில், உங்களை விட தீங்கிழைக்கக்கூடியது ஏதேனும் உள்ளதா?

உயர்ந்த பிரசங்கபீடத்தின் மீது நின்றுகொண்டு மற்றவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் போதகர்களும் மூப்பர்களும் தேவனை எதிர்ப்பவர்கள் மற்றும் சாத்தானின் கூட்டாளிகள்; உங்களில் உயர்ந்த பிரசங்கபீடத்தில் நின்றுகொண்டு, மற்றவர்களுக்குக் கற்பிக்காதவர்கள் தேவனின் பெரிய எதிரிகள் அல்லவா? சாத்தானுடன் பங்காளிகளாக இருப்பதில் நீங்கள் அவர்களைவிடப் பெரிதாக எதிர்ப்பவர்கள் அல்லவா? தேவனுடைய கிரியையின் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ளாதவர்களுக்கு, தேவனின் சித்தத்திற்கு இணங்கி நடக்கத் தெரியாது. நிச்சயமாக, தேவனுடைய கிரியையின் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்பவர்களுக்கு அவருடைய சித்தத்திற்கு எவ்வாறு இணங்கி நடப்பது என்று தெரியாமல் இருக்காது. தேவனின் கிரியை ஒருபோதும் பிழையாகாது; மாறாக, மனுஷனின் நாட்டமே குறைபாடுடையது. தேவனை வேண்டுமென்றே எதிர்த்து சீர்கெடுகிறவர்கள், அந்தப் போதகர்களையும் மூப்பர்களையும்விட மிகவும் கொடியவர்களாகவும் வஞ்சகர்களாகவும் இருப்பார்கள் அல்லவா? பலர் தேவனை எதிர்ப்பவர்கள், ஆனால் அவர்கள் மத்தியில் தேவனை அவர்கள் எதிர்ப்பதற்கான பல்வேறு வழிகளும் உள்ளன. எல்லா விதமான விசுவாசிகளும் இருப்பதைப் போல், தேவனை எதிர்ப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒருவரைப் போல் மற்றொருவர் இல்லாமல் எல்லா விதத்திலும் இருக்கிறார்கள். தேவனுடைய கிரியையின் நோக்கத்தைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளத் தவறியவர்களில் ஒருவர் கூட இரட்சிக்கப்பட மாட்டார்கள். கடந்த காலங்களில் மனுஷன் தேவனை எவ்வாறு எதிர்த்திருந்தாலும், தேவனுடைய கிரியையின் நோக்கத்தை மனுஷன் புரிந்துகொண்டு, தேவனைத் திருப்திப்படுத்த தனது முயற்சிகளை அர்ப்பணிக்கும்போது, தேவன் அவனுடைய முந்தைய பாவங்கள் அனைத்தையும் துடைப்பார். மனுஷன் சத்தியத்தைத் தேடி, சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் வரை, தேவன்

அவன் செய்ததை மனதில் கொள்ளமாட்டார். மேலும், மனுஷன் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பதன் அடிப்படையில் தான் தேவன் அவனை நியாயந்தீர்க்கிறார். இது தேவனின் நீதியாகும். மனுஷன் தேவனைப் பார்ப்பதற்கு அல்லது அவருடைய கிரியையை அனுபவிப்பதற்கு முன்பு, மனுஷன் தேவனை நோக்கி எவ்வாறு செயல்பட்டிருந்தாலும், அவர் அதை நினைவில் கொள்ள மாட் டார். இருப்பினும், மனுஷன் தேவனைக் கண்டு, அவருடைய கிரியையை அனுபவித்ததும், மனுஷனின் எல்லா செயல்களும் நடவடிக்கைகளும் தேவனால் “வரலாற்றுப் பதிவேடுகளில்” பதிவு செய்யப்படும், ஏனென்றால் மனுஷன் தேவனைக் கண்டு, அவ ருடைய கிரியையின் மத்தியில் வாழ்ந்திருக்கிறான்.

மனுஷன் தேவனிடம் என்ன இருக்கிறது என்றும் மற்றும் அவர் யார் என்றும் உண்மையாகப் பார்த்ததும், அவருடைய மாட்சிமையைப் பார்த்ததும், தேவனின் கிரியையை அவன் உண்மையிலேயே அறிந்ததும், மேலும், மனுஷனின் பழைய மனநிலை மாறியதும், மனுஷன் தேவனை எதிர்க்கும் தனது கலக மனநிலையை முற்றிலுமாகத் தூக்கி எறிவான். எல்லோரும் சில சமயங்களில் தேவனை எதிர்த்திருக்கலாம், எல்லோரும் சில சமயங்களில் தேவனுக்கு எதிராகக் கலகம் பண்ணியிருக்கலாம் என்று கூறலாம். இருப்பினும், நீ மனுஷரூபமெடுத்த தேவனுக்கு விருப்பத்துடன் கீழ்ப்படிந்தால், இந்தத் தருணத்திலிருந்து உன் விசுவாசத்தால் தேவனின் இருதயத்தைத் திருப்திப்படுத்தினால், நீ கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்தால், உனது கடமைகளை நீ செய்யவேண்டியபடி செய்தால், நீ பின் பற்ற வேண்டிய விதிமுறைகளைப் பின்பற்றினால், பின்னர் நீ தேவனைத் திருப்திப்படுத்த உனது கலகக் குணத்தைத் தூக்கி எறியத் தயாராக இருப்பாய், தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்ப டுவாய். உனது தவறுகளைப் பார்க்க நீ பிடிவாதமாக மறுத்து, உனக்கு மனந்திரும்பும் எண்ணம் இல்லாதிருந்தால், தேவனுடன் ஒத்துழைத்து அவரைத் திருப்திப்படுத்தும் எண்ணம் கொஞ்சமும் இல்லாமல் உனது கலக நடத்தையில் நீ தொடர்ந்து இருந்தால்,

உன்னைப் போன்ற ஒரு பிடிவாதமான மற்றும் தவறான ஆள் நிச்சயமாகத் தண்டிக்கப்படுவான், நிச்சயமாக ஒருபோதும் தேவனால் பூரணப்படுத்தப்பட மாட்டான். அப்படியானால், நீ இன்று தேவனின் எதிரியாக இருக்கிறாய் மற்றும் நாளை நீ தேவனின் எதிரியாக இருப்பாய், நாளை மறுநாளும் நீ தேவனின் எதிரியாகவே இருப்பாய்; நீ என்றென்றும் தேவனை எதிர்ப்பவனாகவும், தேவனின் எதிரியாகவும் இருப்பாய். அவ்வாறான நிலையில், தேவன் உன்னை விடுவிப்பது எப்படிச் சாத்தியமாகும்? தேவனை எதிர்ப்பது மனுஷனின் இயல்பு, ஆனால் மனுஷன் தனது இயல்பை மாற்றுவது சமாளிக்க முடியாத பணியாக இருப்பதால் தேவனை எதிர்ப்பதற்கான “இரகசியத்தை” வேண்டுமென்றே தேடக்கூடாது. அது தான் சூழ்நிலை என்றால், மிகவும் தாமதமாவதற்கு முன் நீ விலகிச் சென்றுவிடுவது நல்லது, உனது மாம்ச உடல் இறுதியில் முடிக்கப்படும் வரை எதிர்காலத்தில் உனது தண்டனை மிகவும் கடுமையாவதைத் தடுத்திடு, உனது மிருகத்தனமான இயல்பு வெடித்து, கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போவதைத் தடுத்திடு. ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்காக நீ தேவனை விசுவாசிக்கிறாய்; ஆனால் முடிவில் உனக்குத் துரதிர்ஷ்டம் ஏற்பட்டால், அது அவமானமாக இருக்காதா? நீங்கள் வேறொரு திட்டமிடுவது நல்லது என்று உங்களை வலியுறுத்துகிறேன். நீங்கள் செய்யக்கூடிய எதுவும் தேவனை விசுவாசிப்பதைவிட நல்லதாக இருக்கும்: நிச்சயமாக இந்த ஒரு பாதை மட்டுமே இருக்க முடியாது. நீங்கள் சத்தியத்தைத் தேடவில்லை என்றால் நீங்கள் தொடர்ந்து பிழைக்க மாட்டீர்களா? இந்த வழியில் நீங்கள் ஏன் தேவனுடன் முரண்பட வேண்டும்?

தேவனுடைய கிரியை குறித்த கண்ணோட்டம் (1)

யோவான் இயேசுவுக்காக ஏழு ஆண்டுகள் கிரியை செய்தான், மேலும் இயேசு வந்திறங்கியபோது அவன் ஏற்கனவே அவருக்குப் பாதையை ஆயத்தப்படுத்தியிருந்தான். இதற்கு முன்பு, யோவான் பிரசங்கித்த பரலோகராஜ்யத்தின் சுவிசேஷமானது தேசமெங்கும் கேட்டது, அது யூதேயா முழுவதும் பரவியது, மேலும் எல்லோரும் அவனை ஒரு தீர்க்கதரிசி என்று அழைத்தனர். அந்த நேரத்தில், ஏரோது ராஜா யோவானைக் கொல்ல விரும்பினான், ஆனாலும் அவனுக்கு தைரியமில்லை, ஏனென்றால் ஜனங்கள் யோவானை உயர்வாகக் கருதினார்கள், யோவானைக் கொன்றால் அவர்கள் தனக்கு எதிராகக் கலகம் செய்வார்கள் என்று ஏரோது அஞ்சினான். யோவான் செய்த கிரியை சாமானிய ஜனங்களிடையே வேரூன்றியது, மேலும் அவன் யூதர்களையும் விசுவாசிக்க வைத்தான். இயேசு தன்னுடைய ஊழியத்தைச் செய்யத் தொடங்கிய காலம் வரை ஏழு ஆண்டுகள் அவன் இயேசுவுக்குப் பாதையை ஆயத்தப்படுத்தினான். இந்தக் காரணத்திற்காக, எல்லா தீர்க்கதரிசிகளிலும் யோவான் மிகப் பெரியவனாக இருந்தான். யோவான் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட பின்னர்தான் இயேசு தனது அதிகாரப்பூர்வ கிரியையைத் தொடங்கினார். யோவானுக்கு முன்பு, தேவனுக்குப் பாதையை ஆயத்தப்படுத்த ஒரு தீர்க்கதரிசி இருந்ததில்லை, ஏனென்றால் இயேசுவுக்கு முன்பு, தேவன் ஒருபோதும் மாம்சமாக மாறவில்லை. ஆகவே, யோவான் வரை எல்லா தீர்க்கதரிசிகளிலும், மனுஷனாக அவதரித்த தேவனுக்கு அவன் மட்டுமே பாதையை ஆயத்தப்படுத்தினான், இவ்விதமாகவே, பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகளில் யோவான் மிகப் பெரிய தீர்க்கதரிசியானான். இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்திற்கு ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு யோவான் பரலோகராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பரப்பத் தொடங்கினான். ஜனங்களுக்கு, அவன் செய்த கிரியை இயேசுவின் அடுத்தடுத்த கிரியைகளுக்கும் மேலானதா

கத் தோன்றியது, ஆனாலும் அவன் ஒரு தீர்க்கதரிசி மட்டுமே. அவன் கிரியை செய்ததும், பேசியதும் ஆலயத்தில் அல்ல, அதற்கு வெளியே உள்ள நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும்தான். யூத தேசத்தின் ஜனங்களிடையே, குறிப்பாக வறிய நிலையில் இருந்தவர்களிடையே அவன் இதைச் செய்தான். யோவான் சமூகத்தின் உயர் மட்டத்திலுள்ளவர்களுடன் அரிதாகவே தொடர்பு கொண்டான், மேலும் யூதேயாவின் சாதாரண ஜனங்களிடையே மட்டுமே அவன் சுவிசேஷத்தைப் பரப்பினான். இது கர்த்தராகிய இயேசுவுக்குச் சரியான நபர்களை ஆயத்தமாக்குவதற்கும், அவருக்குக் கிரியை செய்ய ஏற்ற இடங்களைத் தயார் செய்வதற்கும் ஆகும். யோவான் போன்ற ஒரு தீர்க்கதரிசி பாதையை ஆயத்தப்படுத்தியதால், கர்த்தராகிய இயேசுவால் தாம் வந்திறங்கியவுடன் தன்னுடைய சிலுவையின் பாதையை நேரடியாகப் பின்பற்ற முடிந்தது. தேவன் தனது கிரியையைச் செய்ய மாம்சத்தில் வந்தபோது, அவர் ஜனங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் கிரியையைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை, மேலும் அவர் தனிப்பட்ட முறையில் ஜனங்களைத் தேட வேண்டிய அவசியமும் இல்லை, அல்லது கிரியை செய்ய வேண்டிய இடத்தைத் தேட வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. அவர் வந்தபோது அவர் அத்தகைய கிரியையைச் செய்யவில்லை; அவர் வருவதற்கு முன்பே சரியான நபர் அவருக்கு இதுபோன்ற விஷயங்களைத் தயார் செய்து வைத்திருந்தான். இயேசு தன்னுடைய கிரியையைத் தொடங்குவதற்கு முன்பே யோவான் இந்தக் கிரியையை முடித்துவிட்டிருந்தான், ஏனென்றால் மாம்சமாகிய தேவன் தன் கிரியையைச் செய்ய வந்திறங்கியபோது, அவருக்காக நீண்ட காலமாக காத்திருந்தவர்களுக்கு அவர் நேராகக் கிரியை செய்யச் செல்லவேண்டும் என்பதற்காகத்தான். மனுஷனைச் சீர்படுத்தும் கிரியையைச் செய்ய இயேசு வரவில்லை. அவர் செய்ய வேண்டிய ஊழியத்தைச் செய்ய மட்டுமே அவர் வந்திருந்தார்; மற்ற அனைத்திற்கும் அவருக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இருக்கவில்லை. யோவான் வந்தபோது, கர்த்தராகிய இயேசுவின் கிரியையின்

இலக்குகளாக மாறலாம் எனும் பொருட்டு, ஆலயத்திலிருந்தும் யூதர்களிடமிருந்தும் பரலோகராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களில் ஒரு குழுவை வெளிக்கொண்டுவருவதைத் தவிர யோவான் வேறு எதுவும் செய்யவில்லை. யோவான் ஏழு ஆண்டுகள் கிரியை செய்தான், அதாவது அவன் சுவிசேஷத்தை ஏழு ஆண்டுகள் பிரசங்கித்தான். தனது கிரியையின் போது, யோவான் பலவித அற்புதங்களைச் செய்யவில்லை, ஏனென்றால் அவனுடைய கிரியையானது பாதையை ஆயத்தப்படுத்துவது மட்டுமேயாகும்; அவனது கிரியை ஆயத்தப்படுத்த வேண்டியது மட்டுமேயாகும். இயேசு செய்யவிருந்த மற்ற எல்லாக் கிரியை களுக்கும் அவனுக்கும் தொடர்பில்லை; அவன் மனுஷனை அவ னது பாவங்களை ஒப்புக்கொண்டு மனந்திரும்புமாறு மட்டுமே கேட்டுக்கொண்டான், ஜனங்கள் இரட்சிக்கப்படும்படியாக அவர் களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தான். அவன் புதிய கிரியைகளைச் செய்து, மனுஷன் இதற்கு முன் நடந்திராத ஒரு பாதையைத் திறந்துவைத்தபோதிலும், அவன் இயேசுவுக்கு மட்டுமே அந்தப் பாதையை ஆயத்தப்படுத்தினான். அவன் வெறுமனே ஒரு தீர்க் கதரிசியாக இருந்து, ஆயத்தம் செய்வதற்கான கிரியைகளைச் செய்தான், மேலும் அவன் இயேசுவின் கிரியையைச் செய்ய இயலாதவனாக இருந்தான். பரலோகராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தை முதன்முதலில் பிரசங்கித்தவர் இயேசு இல்லை என்றாலும், யோவான் தொடங்கிவைத்தப் பாதையில்தான் அவர் சென்றார் என்றாலும், அவருடைய கிரியையைச் செய்ய வேறு எவரும் இல்லை. மேலும் அது யோவானின் கிரியைக்கு மேலானதாக இருந்தது. இயேசுவால் தனது சொந்தப் பாதையை ஆயத்தம் செய்ய முடியவில்லை; அவரது கிரியை தேவனின் சார்பாக நேரடியாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. எனவே, யோவான் எத்தனை ஆண்டுகள் கிரியை செய்தாலும், அவன் ஒரு தீர்க்கதரிசியாகவும், பாதையை ஆயத்தப்படுத்தியவனாகவும் மட்டுமே இருந்தான். இயேசு மூன்று வருடங்கள் செய்த கிரியை யோவானின் ஏழு வருடக் கிரி யையை மிஞ்சிவிட்டன, ஏனென்றால் அவருடைய கிரியையின்

சாராம்சம் யோவானின் கிரியையைப் போன்றதல்ல. இயேசு தன்னுடைய ஊழியத்தைச் செய்யத் தொடங்கியபோதுதான் யோவானின் கிரியை முடிவடைந்தது. கர்த்தராகிய இயேசுவால் பயன்படுத்தப்பட போதுமான மனுஷரையும் இடங்களையும் யோவான் ஆயத்தம் செய்திருந்தான், மேலும் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்குத் தன் மூன்று வருடக் கிரியையைத் தொடங்க அவை போதுமானதாக இருந்தன. ஆகவே, யோவானின் கிரியை முடிந்தவுடன், கர்த்தராகிய இயேசு அதிகாரப்பூர்வமாக தனது சொந்தக் கிரியையைத் தொடங்கினார், யோவான் பேசிய வார்த்தைகள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டன. ஏனென்றால், யோவான் செய்த கிரியை மாற்றத்திற்காக மட்டுமே இருந்தது, அவனுடைய வார்த்தைகள் மனுஷனை புதிய வளர்ச்சிக்கு இட்டுச்செல்லும் ஜீவவார்த்தைகள் அல்ல; இறுதியில், அவனது வார்த்தைகள் தற்காலிகப் பயன்பாட்டிற்கு மட்டுமே உதவின.

இயேசு செய்த கிரியை இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல; அதற்கு ஒரு செயல்முறை இருந்தது, அது அனைத்தும் விஷயங்களின் சாதாரண விதிகளின்படி முன்னேறிச் சென்றது. தன்னுடைய ஜீவிதத்தின் கடைசி ஆறு மாதங்களில், இந்தக் கிரியையைச் செய்யவே தாம் வந்திருப்பதை இயேசு உறுதியாக அறிந்திருந்தார், மேலும் தாம் சிலுவையில் அறையப்படத்தான் வந்திருக்கிறோம் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பு, கெத்செமனே தோட்டத்தில் மூன்று முறை ஜெபித்ததைப் போன்றே, பிதாவாகிய தேவனிடம் இயேசு தொடர்ந்து ஜெபம் செய்தார். இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிறகு, அவர் தனது ஊழியத்தை மூன்றரை ஆண்டுகள் மேற்கொண்டார், மேலும் அவருடைய அதிகாரப்பூர்வ கிரியை இரண்டரை ஆண்டுகள் நீடித்தது. முதல் ஆண்டில், அவர் சாத்தானால் குற்றம் சாட்டப்பட்டார், மனுஷனால் துன்புறுத்தப்பட்டார், மேலும் மனுஷனின் சோதனையை அனுபவித்தார். அவர் தனது கிரியையைச் செய்யும்போது பல சோதனைகளை வென்றார். கடைசி ஆறு மாதங்களில், இயேசு விரைவில் சிலுவையில்

அறையப்படவிருக்கும்போது, பேதுருவின் வாயிலிருந்து, இவர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரன், இவர்தான் கிறிஸ்து என்ற வார்த்தைகள் வந்தன. அப்போதுதான் அவருடைய கிரியை அனைவருக்கும் தெரியவந்தது, அப்போதுதான் அவருடைய அடையாளம் பொதுஜனங்களுக்கு தெரியவந்தது. அதன்பிறகு, அவர் மனுஷனுக்காக சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டும் என்றும், மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு அவர் மீண்டும் உயிர்த்தெழுவார் என்றும் இயேசு தன்னுடைய சீஷர்களிடம் கூறினார்; அவர் மீட்பின் கிரியையைச் செய்ய வந்திருந்தார் என்றும், அவர்தான் இரட்சகர் என்றும் கூறினார். கடைசி ஆறு மாதங்களில் மட்டுமே அவர் தனது அடையாளத்தையும் அவர் செய்ய விரும்பிய கிரியையையும் வெளிப்படுத்தினார். இது தேவனின் காலமாகவும் இருந்தது, இப்படித்தான் கிரியை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதிருந்தது. அந்த நேரத்தில், இயேசுவுடைய கிரியையின் ஒரு பகுதி பழைய ஏற்பாட்டிற்கும், மோசேயின் நியாயப்பிரமாணங்களுக்கும், நியாயத்தீர்ப்பின் யுகத்தில் யேகோவாவின் வார்த்தைகளுக்கும் ஏற்ப இருந்தது. இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும், இயேசு தன்னுடைய கிரியையின் ஒரு பகுதியாகச் செய்தார். அவர் ஜனங்களுக்கு பிரசங்கித்தார், ஜெப ஆலயங்களில் அவர்களுக்குப் போதித்தார், பழைய ஏற்பாட்டில் தீர்க்கதரிசிகளின் கணிப்புகளை அவருடன் பகைமை கொண்ட பரிசேயர்களைக் கண்டிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தினார், மேலும் வேதவசனங்களிலிருந்து வந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி அவர்களின் கீழ்ப்படியாமையை வெளிப்படுத்தி, அவர்களைக் கண்டித்தார். ஏனென்றால் இயேசு செய்ததை அவர்கள் இகழ்ந்தார்கள்; குறிப்பாக, இயேசுவின் பெரும்பாலான கிரியைகள் வேதாகமத்தில் உள்ள நியாயப்பிரமாணங்களின்படி செய்யப்படவில்லை, மேலும், அவர் போதித்தவை அவர்களின் சொந்த வார்த்தைகளை விட உயர்ந்தவையாக இருந்தன, மேலும் வேதவசனங்களில் தீர்க்கதரிசிகள் முன்னறிவித்ததை விடவும் உயர்ந்தவையாக இருந்தன. இயேசுவின் கிரியை மனுஷனின் மீட்பிற்காகவும் மற்றும் சிலுவையில் அறை

யப்படுவதற்காகவும் மட்டுமே இருந்தது, எனவே எந்த மனுஷனையும் வெல்வதற்காக அவர் அதிக வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர் மனுஷனுக்குப் போதித்தவற்றில் பெரும்பாலானவை வேதவசனங்களின் வார்த்தைகளிலிருந்து பெறப்பட்டவை, மேலும் அவருடைய கிரியை வேதவசனங்களைத் தாண்டி இருக்கவில்லை என்றாலும் கூட, சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டிய கிரியையை அவரால் நிறைவேற்ற முடிந்தது. அவருடைய கிரியை வார்த்தைக்கான கிரியை அல்ல, மனுஷகுலத்தை ஜெயங்கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட கிரியையும் அல்ல, மாறாக மனுஷகுலத்தை மீட்டெடுப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட கிரியை ஆகும். அவர் மனுஷகுலத்திற்கான பாவநிவாரணபலியாக மட்டுமே செயல்பட்டார், மனுஷகுலத்திற்கான வார்த்தையின் ஆதாரமாக அவர் செயல்படவில்லை. மனுஷனை ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையாக இருந்த புறஜாதியாரின் கிரியையை அவர் மேற்கொள்ளவில்லை, ஆனால் தேவன் ஒருவர் இருப்பதாக நம்புபவர்களிடையே மேற்கொள்ளப்பட்ட கிரியையான சிலுவையில் அறையப்பட்ட வேண்டிய கிரியையை அவர் மேற்கொண்டார். அவருடைய கிரியை வேதவசனங்களின் அஸ்திபாரத்தின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், பழைய தீர்க்கதரிசிகளால் முன்னறிவிக்கப்பட்டதைப் பரிசேயர்களைக் கண்டிக்க அவர் பயன்படுத்தியிருந்தாலும், சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டிய கிரியையை முடிக்க இது போதுமானதாக இருந்தது. வேதவசனங்களில் உள்ள பழைய தீர்க்கதரிசிகளின் கணிப்புகளின் அஸ்திபாரத்தின் அடிப்படையில் இன்றைய கிரியை மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தால், உங்களை ஜெயங்கொள்வது கடினமாக இருந்திருக்கும், ஏனென்றால் பழைய ஏற்பாட்டில் சீன ஜனங்களாகிய உங்களின் கீழ்ப்படியாமை மற்றும் பாவங்கள் பற்றிய எந்தப் பதிவும் இல்லை, உங்கள் பாவங்களின் வரலாறும் அதில் இல்லை. எனவே, இந்தக் கிரியை வேதாகமத்தில் இன்னும் நீடித்திருந்தால், நீங்கள் ஒருபோதும் கீழ்ப்படிய சம்மதித்திருக்க மாட்டீர்கள். இஸ்ரவேலரின் வரை

யறுக்கப்பட்ட வரலாற்றை மட்டுமே வேதாகமம் பதிவு செய்கிறது, நீங்கள் தீயவர்களா அல்லது நல்லவர்களா, அல்லது உங்களை நியாயந்தீர்க்க முடியவில்லையா என்பதைக் கண்டறிய இயலாது. இஸ்ரவேலரின் வரலாற்றின்படி நான் உங்களை நியாயந்தீர்ப்பதாகக் கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள், இன்று நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுவது போலவே இனியும் என்னைப் பின்பற்றுவீர்களா? நீங்கள் எவ்வளவு கடினமானவர்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? இந்த யுகத்தில் எந்த வார்த்தைகளும் பேசப்படவில்லை என்றால், ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையை முடிப்பது கடினமாகிவிடும். நான் சிலுவையில் அறையப்பட வரவில்லை என்பதால், நான் வேதாகமத்தில் இல்லாத வார்த்தைகளைப் பேச வேண்டும், இதன் மூலம் நீங்கள் ஜெயங்கொள்ளப்படுவீர்கள். இயேசு செய்த கிரியை பழைய ஏற்பாட்டை விட ஒரு நிலை மட்டுமே மேலானது; இது ஒரு யுகத்தைத் தொடங்கவும், அந்த யுகத்தை வழிநடத்தவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. “நான் நியாயப்பிரமாணத்தை அழிக்க வரவில்லை, அதை நிறைவேற்றுவதற்காக வந்தேன்,” என்று அவர் ஏன் சொன்னார்? ஆயினும், அவருடைய கிரியையில் அப்பியாசித்துக் கொண்டிருந்த நியாயப்பிரமாணங்களில் இருந்தும், பழைய ஏற்பாட்டில் இஸ்ரவேலர்களால் பின்பற்றப்பட்ட கட்டளைகளிலிருந்தும் வேறுபடும் பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன, ஏனென்றால் அவர் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படிய வரவில்லை, ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவதற்காக வந்தார். அதை நிறைவேற்றுவதற்கான செயல்முறை அப்பியாசிப்பதற்கான விஷயங்கள் பலவற்றை உள்ளடக்கியது: அவருடைய கிரியை மிகவும் நடைமுறைக்குரியதாகவும் மற்றும் உண்மையானதாகவும் இருந்தது, மேலும், அது மிகுந்த ஜீவனுடனும் இருந்தது. அது விதிகளை கண்மூடித்தனமாக பின்பற்றவில்லை. இஸ்ரவேலர் ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிக்கவில்லையா? இயேசு வந்தபோது, அவர் ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை, ஏனென்றால் மனுஷகுமாரன் ஓய்வுநாளின் தேவன் என்றும், ஓய்வுநாளின் தேவன்

வந்திறங்கியதும், அவர் விரும்பியபடி செய்வார் என்றும் கூறினார். அவர் பழைய ஏற்பாட்டின் நியாயப்பிரமாணங்களை நிறைவேற்றவும், நியாயப்பிரமாணங்களை மாற்றவும் வந்திருந்தார். இன்று செய்யப்படும் அனைத்தும் நிகழ்காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை, ஆனாலும் அவை நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்தில் யேகோவாவின் கிரியையின் அஸ்திபாரத்தைச் சார்ந்திருக்கின்றன, மேலும் அவை இந்த நோக்கத்தை மீறுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, உங்கள் நாக்கை அடக்குவதும், விபச்சாரம் செய்யாமல் இருப்பதும்—இவை பழைய ஏற்பாட்டின் நியாயப்பிரமாணங்கள் அல்லவா? இன்று, உங்களுக்குத் தேவைப்படுவது பத்து கட்டளைகளுக்கு உட்படுபவை மட்டுமல்ல, முன்பு வந்ததை விட உயர்வான ஒழுக்கக் கட்டளைகளும், நியாயப் பிரமாணங்களும்தான் தேவைப்படுகிறது. இதனால் இதற்கு முன் வந்தவை ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டன என்று அர்த்தமல்ல, ஏனென்றால் தேவனின் ஒவ்வொரு கட்டமும் முன்பு வந்தக் கட்டத்தின் அஸ்திபாரத்தைக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. யேகோவா அப்போது இஸ்ரவேலில் செய்த கிரியையைப் பொறுத்தவரை, ஜனங்கள் பலிகளைச் செலுத்த வேண்டும், தங்களது பெற்றோரை மதிக்க வேண்டும், விக்கிரங்களை வணங்கக்கூடாது, மற்றவர்களைத் தாக்கவோ சபிக்கவோ கூடாது, விபச்சாரம் செய்யக்கூடாது, புகைபிடிக்கவோ மது அருந்தவோ கூடாது, இறந்தவற்றைப் புசிக்கவோ அல்லது இரத்தத்தை அருந்தவோ கூடாது—இது இன்றும் உங்கள் அப்பியாசித்தலுக்கு அடித்தளமாக அமையவில்லையா? கடந்த காலத்தின் அஸ்திபாரத்தில்தான் இன்று வரை கிரியைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. கடந்த கால நியாயப்பிரமாணங்கள் இனியும் குறிப்பிடப்படுவதில்லை என்றாலும், உனக்கான புதிய கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தாலும், இந்த நியாயப்பிரமாணங்கள், ஒழிக்கப்படாமல், அதற்குப் பதிலாக உயர்வாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. அவை ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டன என்று சொல்வது முந்தைய யுகம் காலாவதியாகிவிட்டது என்று அர்த்தம் தரும்.

அதேசமயம் நீ நித்தியம் முழுமைக்கும் மரியாதை செலுத்த வேண்டிய சில கட்டளைகளும் உள்ளன. கடந்த காலக் கட்ட ளைகள் ஏற்கனவே அப்பியாசிக்கப்பட துவங்கிவிட்டன, ஏற்க னவே மனுஷனுள் ஒன்றிவிட்டன, மேலும் “புகைபிடிக்காதே”, “மது அருந்தாதே” என்பன போன்ற கட்டளைகளுக்கு சிறப்பு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த அஸ் திபாரத்தின் மீது, இன்றைக்கான உங்கள் தேவைக்கு ஏற்பவும், உங்கள் சரீரவளர்ச்சிக்கு ஏற்பவும், மற்றும் இன்றைக்கான கிரி யைக்கு ஏற்பவும் புதிய கட்டளைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. புதிய யுகத்திற்கான கட்டளைகளை ஆணையிடுவது என்பது பழைய யுகத்திற்கான கட்டளைகளை ஒழிப்பதைக் குறிக்காது, ஆனால் மனுஷனின் செய்கைகளை யதார்த்தத்திற்கு ஏற்ப இன் னும் முழுமையானதாக்க இந்த அஸ்திபாரத்தின் மீது அவற்றை உயர்த்துவதைக் குறிக்கும். இன்று, நீங்கள் இஸ்ரவேலர்களைப் போலவே கட்டளைகளைப் பின்பற்றவும், பழைய ஏற்பாட்டின் நியாயப்பிரமாணங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியிருந்தால், நீங்கள் யேகோவா வகுத்த நியாயப்பிரமாணங்களை மனப்பா டம் செய்ய வேண்டியிருந்தால், நீங்கள் மாறுவதற்கான வாய்ப்பு இல்லை என்றாகிவிடும். நீங்கள் அந்தச் சில வரையறுக்கப்பட்ட கட்டளைகளுக்கு அல்லது மனப்பாடம் செய்த எண்ணற்ற நியா யப்பிரமாணங்களுக்கு மட்டுமே கட்டுப்பட்டு நடந்தால், உங்கள் பழைய மனநிலை ஆழமாக வேரூன்றியிருக்கும், மேலும் அதைப் பிடுங்கி எறிய எந்த வழியும் இருக்காது. இதனால் நீங்கள் பெரு கிய முறையில் மோசமானவர்களாகி விடுவீர்கள், உங்களில் ஒருவர் கூட கீழ்ப்படிய மாட்டீர்கள். யேகோவாவின் கிரியை களை அறிந்து கொள்ள உங்களுக்கு உதவ சில எளிய கட்ட ளைகளாலோ அல்லது எண்ணற்ற நியாயப்பிரமாணங்களாலோ இயலாது. நீங்கள் இஸ்ரவேலரைப் போன்றவர்கள் அல்ல: நியா யப்பிரமாணங்களைப் பின்பற்றி, கட்டளைகளை மனப்பாடம் செய்வதன் மூலம், அவர்களால் யேகோவாவின் கிரியைகளைக் கண்டு, தங்கள் பக்தியை அவரிடம் மட்டுமே கொடுக்க முடிந்

தது. ஆனால் உங்களால் இதை அடைய முடியாது, மேலும் பழைய ஏற்பாட்டு யுகத்தின் ஒரு சில கட்டளைகளால் உங்களை உங்களது இருதயத்தை விட்டுக்கொடுக்கச் செய்யவோ அல்லது உங்களைப் பாதுகாக்கவோ இயலாது என்பது மட்டுமல்லாமல், அதற்குப் பதிலாக உங்களை தளர்ந்துபோகச் செய்து, பாதாளத்தில் வீழ்த்தும். என் கிரியையானது ஜெயங்கொள்வதற்கான கிரியை என்பதால், அது உங்கள் கீழ்ப்படியாமை மற்றும் உங்கள் பழைய மனநிலையை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. யேகோவா மற்றும் இயேசுவின் கனிவான வார்த்தைகள் இன்றைய நியாயத்தீர்ப்புகளின் கடுமையான வார்த்தைகளுக்கு அருகே கூட வராது. இத்தகைய கடுமையான வார்த்தைகள் இல்லாமல், ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக கீழ்ப்படியாத "நிபுணர்களான" உங்களை ஜெயங்கொள்ள முடியாது. பழைய ஏற்பாட்டின் நியாயப்பிரமாணங்கள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே உங்கள் மீதான அதிகாரத்தை இழந்துவிட்டன, மேலும் இன்றைய நியாயத்தீர்ப்பானது பழைய நியாயப்பிரமாணங்களை விட மிகவும் வலிமையாக இருக்கிறது. உங்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமானது நியாயத்தீர்ப்பு தான், நியாயப்பிரமாணங்களின் அற்பமான கட்டுப்பாடுகள் அல்ல, ஏனென்றால் நீங்கள் ஆதியில் இருந்த மனுஷகுலம் அல்ல, ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகச் சீர்கெட்டுப்போன ஒரு மனுஷகுலம். மனுஷன் இப்போது அடைய வேண்டிய விஷயமானது இன்றைய மனுஷனின் உண்மையான நிலைக்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும், இன்றைய மனுஷனின் திறமை மற்றும் உண்மையான சரீர வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும், மேலும் நீ விதிகளைப் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. இது உன் பழைய மனநிலைகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக்கூடும், மேலும் உன் கருத்துக்களை நீ ஒதுக்கி வைக்கவும் கூடும். கட்டளைகள்தான் விதிகள் என்று நீ நினைக்கிறாயா? அவை மனுஷனின் இயல்பான தேவைகள் என்று கூறலாம். அவை நீ பின்பற்ற வேண்டிய விதிகள் அல்ல. எடுத்துக்காட்டாக, புகைபிடிப்பதை தடைசெய்தல் என்பது ஒரு

விதியா? இது ஒரு விதி அல்ல! இது சாதாரண மனுஷகுலத்திற்குத் தேவைப்படுகிறது; இது ஒரு விதி அல்ல, ஆனால் ஒட்டுமொத்த மனுஷகுலத்திற்கும் விதிக்கப்பட்ட ஒன்று. இன்று முன்வைக்கப்பட்டுள்ள டஜன் கணக்கான அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கட்டளைகளும் விதிகள் அல்ல; அவை சாதாரண மனுஷகுலத்தை அடையத் தேவையானவை. கடந்த காலங்களில் இதுபோன்ற விஷயங்களை ஜனங்கள் வைத்திருக்கவில்லை அல்லது அறிந்திருக்கவில்லை, எனவே இன்று ஜனங்களுக்கு அவை தேவைப்படுகின்றன, மேலும் இதுபோன்ற விஷயங்கள் விதிகளாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. நியாயப்பிரமாணங்கள், விதிகளுக்கு சமமானவை அல்ல. நான் பேசும் விதிகள் என்பவை விழாக்கள், சம்பிரதாயங்கள் அல்லது மனுஷனின் மாறுபட்ட மற்றும் தவறான நடைமுறைகளைக் குறிக்கின்றன; அந்த விதிமுறைகளும் மனுஷனுக்கு எவ்வித உதவியும் செய்வதில்லை, அவனுக்கு எந்த நன்மையும் அளிப்பதில்லை; அவை எந்த அர்த்தமும் இல்லாத ஒரு போக்கை உருவாக்குகின்றன. இதுவே விதிகளின் சுருக்கமாகும், அத்தகைய விதிகள் நீக்கப்பட வேண்டும், ஏனென்றால் அவை மனுஷனுக்கு எந்த நன்மையும் அளிப்பதில்லை. மனுஷனுக்கு நன்மை பயக்கும் விஷயம்தான் அப்பியாசிக்கப்பட வேண்டும்.

தேவனுடைய கிரியை குறித்த கண்ணோட்டம் (2)

மனந்திரும்புதலுக்கான சுவிசேஷம் கிருபையின் யுகத்தில் பிரசங்கிக்கப்பட்டது, மனுஷன் விசுவாசித்தால், அவன் இரட்சிக்கப்படுவான். இன்று, இரட்சிப்பிற்குப் பதிலாக, ஜெயங்கொள்ளுதல் மற்றும் பரிபூரணமாக்குதல் பற்றிய பேச்சுக்கள் மட்டுமே இருக்கின்றன. ஒருவன் விசுவாசித்தால், அவனது முழுக் குடும்பமும் ஆசீர்வதிக்கப்படும் என்றோ, அல்லது ஒரு முறை இரட்சிக்கப்பட்டால் எப்போதும் இரட்சிக்கப்படுவான் என்றோ ஒரு

போதும் கூறப்படவில்லை. இன்று, இந்த வார்த்தைகளை யாரும் பேசுவதில்லை, இதுபோன்ற விஷயங்கள் காலாவதியாகிவிட்டன. அந்த நேரத்தில், எல்லா மனுஷரையும் மீட்பதற்கான கிரியையாக இயேசுவின் கிரியை இருந்தது. அவரை விசுவாசித்த அனைவரின் பாவங்களும் மன்னிக்கப்பட்டன; நீ அவரை விசுவாசித்த வரை, அவர் உன்னை இரட்சித்தார்; நீ அவரை விசுவாசித்தால், இனிமேல் உனக்குள் பாவம் இருக்காது, நீ உன் பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டுவிட்டாய் என்று அர்த்தம். இதுதான் இரட்சிக்கப்படுவதையும், விசுவாசத்தினாலேயே நீதிமானாக்கப்படுவதையும் குறிக்கிறது. ஆயினும், விசுவாசித்தவர்களில், கலகக்காரர்களும், தேவனை எதிர்ப்பவர்களும் இருந்தார்கள். அவர்களையும் மெதுவாக அகற்ற வேண்டியதிருந்தது. இரட்சிப்பு என்பதற்கு மனுஷன் இயேசுவினால் முழுமையாக ஆதாயப்படுத்தப்பட்டான் என்று அர்த்தமல்ல, ஆனால் அந்த மனுஷனிடம் இனி பாவமில்லை என்றும், அவன் செய்த பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டுவிட்டன என்றும் அர்த்தமாகிறது. நீ விசுவாசித்தால், இனி நீ ஒருபோதும் பாவம் செய்தவனாக இருக்கமாட்டாய். அந்த நேரத்தில், இயேசு தம்முடைய சீஷர்களுக்குப் புரியாத பல கிரியைகளைச் செய்தார், ஜனங்களுக்குப் புரியாத பலவற்றை அதிகம் கூறினார். ஏனென்றால், அந்த நேரத்தில் அவர் எந்த விளக்கமும் அளிக்கவில்லை. எனவே, அவர் புறப்பட்டுச் சென்ற பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, மத்தேயு இயேசுவுக்கு ஒரு வம்ச அட்டவணையை உருவாக்கினார், மற்றவர்களும் மனுஷனின் சித்தத்திற்கு ஏற்ற பல கிரியைகளைச் செய்தனர். இயேசு மனுஷனைப் பரிபூரணமாக்கவும், அவனை ஆதாயப்படுத்தவும் வரவில்லை, ஆனால் கிரியையின் ஒரு கட்டத்தைச் செய்ய வந்தார், அவை: பரலோகராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைக் கொண்டு வருவதும், சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டிய கிரியையை முடிப்பதும் ஆகும். ஆகவே, இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டவுடன், அவருடைய கிரியை முழுமையாக முடிவுக்கு வந்தது. ஆனால் தற்போதைய கட்டத்தில்—ஜெயங்

கொள்வதற்கான கிரியையில்—அதிக வார்த்தைகள் பேசப்பட வேண்டும், அதிகக் கிரியைகள் செய்யப்பட வேண்டும் மற்றும் பல செயல்முறைகளும் இருக்க வேண்டும். ஆக இயேசு மற்றும் யேகோவாவின் கிரியையின் மறைபொருட்கள் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும், இதன்மூலம் எல்லா ஜனங்களும் தங்கள் விசுவாசத்தில் புரிதலும் தெளிவும் பெறுவர். ஏனென்றால் இது கடைசிக் காலத்தின் கிரியை, கடைசிக் காலம் என்பது தேவனுடைய கிரியையின் முடிவு, கிரியை முடிவடையும் நேரம். கிரியையின் இந்தக் கட்டம் யேகோவாவின் நியாயப்பிரமாணத்தையும் இயேசுவின் மீட்பையும் உனக்குத் தெளிவுபடுத்துகிறது, மேலும் இது தேவனுடைய ஆறாயிரம் ஆண்டுகால ஆளுகைத் திட்டத்தின் முழு கிரியையையும் நீ புரிந்துகொள்வதற்கும், இதன் அனைத்து முக்கியத்துவத்தையும் சாராம்சத்தையும் புரிந்துகொள்ளவும் உனக்கு உதவுகிறது. அதுமட்டுமன்றி, இயேசு செய்த அனைத்துக் கிரியைகளின் நோக்கத்தையும் அவர் பேசிய வார்த்தைகளையும் நீ புரிந்து கொள்ளவும், மேலும் வேதாகமத்தின் மீதுள்ள உன் குருட்டு விசுவாசத்தையும் வணக்கத்தையும் புரிந்துகொள்ளவும் இந்தக் கிரியை உதவுகிறது. இவை அனைத்தையும் நீ முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள இது உனக்கு உதவும். இயேசு செய்த கிரியையையும், தேவனின் இன்றைய கிரியையையும் நீ புரிந்துகொள்வாய்; சத்தியம், ஜீவன் மற்றும் வழி ஆகிய அனைத்தையும் நீ காண்பாய். இயேசு செய்த கிரியையின் கட்டத்தில், முடித்துவைப்பதற்கான கிரியையைச் செய்யாமல் இயேசு ஏன் புறப்பட்டுச் சென்றார்? ஏனென்றால், இயேசுவினுடைய கிரியையின் கட்டம் முடித்துவைப்பதற்கான கிரியை அல்ல. அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது, அவருடைய வார்த்தைகளும் முடிவுக்கு வந்தன; அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட பிறகு, அவருடைய கிரியை முழுமையாக நிறைவுபெற்றது. தற்போதைய கட்டம் வேறுபட்டது: வார்த்தைகள் இறுதிவரை பேசப்பட்டு, தேவனின் கிரியை முழுவதும் முடிந்த பின்னரே அவருடைய கிரியை நிறைவுபெறும். இயேசுவினுடைய கிரியையின்

போது, பல வார்த்தைகள் சொல்லப்படாமல் இருந்தன, அல்லது அவை முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. ஆயினும், இயேசு அவர் என்ன செய்தார் அல்லது எதைச் சொல்லவில்லை என்பதைக் குறித்துக் கவலைப்படவில்லை, ஏனென்றால் அவருடைய ஊழியம் வார்த்தைகளின் ஊழியம் அல்ல, ஆகவே அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட பின்னர் அவர் புறப்பட்டுச் சென்றார். கிரியையின் அந்தக் கட்டம் முக்கியமாக சிலுவையில் அறையப்படுவதற்காகவே இருந்தது, அது தற்போதைய கட்டத்தைப் போன்றது அல்ல. கிரியையின் தற்போதைய கட்டமானது நிறைவு செய்வதற்கும், அழிப்பதற்கும், மற்றும் அனைத்துக் கிரியைகளையும் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது. வார்த்தைகள் அவற்றின் இறுதிவரை பேசப்படாவிட்டால், இந்தக் கிரியையை முடிக்க எந்த வழியும் இருக்காது, ஏனென்றால் கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தில் அனைத்துக் கிரியைகளும் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி நிறைவு செய்யப்படுகின்றன. அந்த நேரத்தில், இயேசு மனுஷனுக்குப் புரியாத பல கிரியைகளைச் செய்தார். அவர் அமைதியாகப் புறப்பட்டுச் சென்றார், இன்றும் அவருடைய வார்த்தைகளைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் அநேகர் இருக்கிறார்கள், அவர்களது புரிதல் பிழையானது, ஆனால் அது சரியானது தான் என்று அவர்கள் விசுவாசிக்கிறார்கள், தவறு செய்கிறோம் என்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. முடிவில், இறுதிக் கட்டம் தேவனின் கிரியையை ஒரு முழுமையான முடிவுக்குக் கொண்டுவரும், மேலும் அதன் நிறைவையும் வழங்கும். தேவனின் ஆளுகைத் திட்டத்தை அனைவரும் புரிந்துகொண்டு அறிந்து கொள்வார்கள். மனுஷனுக்குள் இருக்கும் கருத்துக்கள், அவனுடைய நோக்கங்கள், தவறான மற்றும் மூடத்தனமான புரிதல், யேகோவா மற்றும் இயேசுவின் கிரியைகளைப் பற்றிய அவனது கருத்துக்கள், புறஜாதியாரைப் பற்றிய அவனது கருத்துக்கள் மற்றும் அவனது பிற விலகிச் செல்லுதல்கள் மற்றும் பிழைகள் சரிசெய்யப்படும். மனுஷன், ஜீவிதத்தின் சரியான பாதை

கள் அனைத்தையும், தேவனால் செய்யப்பட்ட எல்லாக் கிரியைகளையும், முழு சத்தியத்தையும் புரிந்துகொள்வான். அது நிகழும்போது, கிரியையின் இந்தக் கட்டம் நிறைவுக்கு வரும். உலகத்தைப் படைப்பது யேகோவாவின் கிரியையாக இருந்தது, அது ஆதியாக இருந்தது; கிரியையின் இந்தக் கட்டமானது கிரியையின் முடிவாகவும், இதுவே இறுதியானதாகவும் இருக்கிறது. ஆரம்பத்தில், தேவனின் கிரியை இஸ்ரவேலின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களிடையே மேற்கொள்ளப்பட்டது, மேலும் அது எல்லா இடங்களிலும் மிகவும் பரிசுத்தமான ஒரு புதிய யுகத்தின் விடியலாக இருந்தது. உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பதற்கும், யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கும், அனைத்துத் தேசங்களிலும் மிகவும் தூய்மையற்ற நிலையில் கடைசிக் கட்டக் கிரியைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. முதல் கட்டத்தில், தேவனின் கிரியைகள் எல்லா இடங்களிலும் பிரகாசமாக மேற்கொள்ளப்பட்டன, கடைசிக் கட்டத்தில் எல்லா இடங்களைக் காட்டிலும் அந்தகாரமான இடத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன, மேலும் இந்த அந்தகாரம் வெளியேற்றப்படும், வெளிச்சம் உள்ளே கொண்டுவரப்படும், ஜனங்கள் அனைவரும் ஜெயங்கொள்ளப்படுவர். எல்லா இடங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் தூய்மையற்ற மற்றும் அந்தகார இடத்தைச் சேர்ந்த இந்த ஜனங்கள் ஜெயங்கொள்ளப்பட்டதும், மெய்தேவன் என்று ஒரு தேவன் இருக்கிறார் என்பதை ஜனங்கள் அனைவரும் ஒப்புக் கொண்டதும், ஒவ்வொருவரும் முற்றிலும் நம்பியதும், ஜெயங்கொள்ளுவதற்கான கிரியையை பிரபஞ்சம் முழுவதும் செயல்படுத்த இந்த உண்மை பயன்படுத்தப்படும். கிரியையின் இந்தக் கட்டம் ஒரு அடையாளமாகும்: இந்த யுகத்தின் கிரியைகள் முடிந்ததும், ஆறாயிரம் ஆண்டுகால ஆளுகையின் கிரியை முழுமையாக நிறைவுபெறும். எல்லா இடங்களைக் காட்டிலும் அந்தகாரமாக இருக்கும் இடத்தில் இருப்பவர்கள் ஜெயங்கொள்ளப்பட்டவுடன், அது மற்ற எல்லா இடங்களிலும் இருக்கும் என்று சொல்லாமல் போகிறது. எனவே, ஜெயங்கொள்ளப்படுவதற்கான கிரியை சீனாவில் மட்

டுமே அர்த்தமுள்ள அடையாளத்தைக் கொண்டுள்ளது. சீனா அந்தகாரத்தின் அனைத்து வல்லமைகளையும் உள்ளடக்குகிறது, மேலும் சீன ஜனங்கள் சாத்தானின் மாம்சமும் இரத்தமுமாக இருக்கும் அனைவரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள். சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தால் மிகவும் சீர்கெட்டுப்போன சீன ஜனங்கள்தான், தேவனுக்கு எதிரான வலுவான எதிர்ப்பைக் கொண்டுள்ளனர், அவர்களின் மனுஷத்தன்மை மிகவும் கீழ்த் தரமானது மற்றும் தூய்மையற்றது, எனவே அவர்கள்தான் சீர் கெட்டுப்போன முழு மனுஷகுலத்தின் பிரதிநிதிகளாக இருக் கிறார்கள். இதனால் மற்ற தேசங்களுக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது; மனுஷனின் கருத்துக்கள் அனைத்தும் ஒரே மாதிரியானவை, இந்தத் தேசங்களின் ஜனங் கள் நல்ல திறமை வாய்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் தேவனை அறியாவிட்டால், அவர்கள் அவரை எதிர்ப்பதாகவே இருக்கக் கூடும். யூதர்களும் எதற்காக தேவனை எதிர்த்தார்கள், எதற்காக அவரை மீறினார்கள்? பரிசேயர்களும் ஏன் அவரை எதிர்த்தார்கள்? யூதாஸ் ஏன் இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத் தான்? அந்த நேரத்தில், சீஷர்களில் பலருக்கு இயேசுவை தெரி யாது. இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டு மீண்டும் உயிர்த்தெ ழுந்த பின்பும் ஜனங்கள் ஏன் அவரை நம்பவில்லை? மனுஷ னின் கீழ்ப்படியாமை அனைத்தும் ஒன்றுபோல் இல்லையா? சீன ஜனங்கள் எடுத்துக்காட்டுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள், அவர்கள் ஜெயங்கொள்ளப்படும்போது, மாதிரிகளாகவும் விளக் கமாதிரிகளாகவும் மாறுகிறார்கள், மேலும் மற்றவர்களுக்கான சான்றாதாரங்களாக இருப்பார்கள். எனது ஆளுகைத் திட்டத் திற்கு நீங்கள் ஒரு துணைப்பொருள் என்று நான் ஏன் எப்போ தும் கூறிவந்தேன்? சீர்கேடு, தூய்மையற்ற தன்மை, அநீதி, எதிர்ப்பு, கலகம் ஆகியவை சீன ஜனங்களில் தான் முழுமையாக வெளிக் காட்டப்பட்டு அவற்றின் அனைத்து மாறுபட்ட வடிவங்களிலும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. ஒருபுறம், அவர்கள் மோசமான திறமை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர், மறுபுறம், அவர்க

ளின் ஜீவிதங்களும் மனநிலையும் பின்தங்கியவையாக இருக்கின்றன, மற்றும் அவர்களின் பழக்கவழக்கங்கள், சமூகச் சூழல், பிறந்த குடும்பம் அனைத்துமே மோசமாக மற்றும் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றன. அவர்களின் அந்தஸ்தும் மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. இந்த இடத்திலுள்ள கிரியை அடையாளமாக இருக்கிறது, மேலும் இந்தச் சோதனைக் கிரியை முழுவதுமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட பின்னர், தேவனின் அடுத்தடுத்தக் கிரியைகள் மிகச் சிறப்பாகச் செயல்படும். கிரியையின் இந்தக் கட்டம் நிறைவடைந்தால், அடுத்தடுத்தக் கிரியைகள் எளிதாக இருக்கும். கிரியையின் இந்தக் கட்டம் முடிந்தவுடன், மகத்தான ஜெயம் முழுமையாகக் கிடைக்கும், மேலும் பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் ஜெயங்கொள்வதற்கான கிரியை முழுமையான முடிவுக்கு வந்திருக்கும். உண்மையில், கிரியை உங்களிடையே வெற்றிகரமாக முடிந்ததும், இது பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஜெயம் பெற்றதற்குச் சமமாக இருக்கும். நான் ஏன் உங்களை மாதிரிகளாகவும் விளக்கமாதிரிகளாகவும் செயல்படுத்துகிறேன் என்பதன் முக்கியத்துவம் இதுதான். கலகத்தன்மை, எதிர்ப்பு, தூய்மையற்ற தன்மை, அநீதி ஆகிய இவை அனைத்தும் இந்த ஜனங்களிடையே காணப்படுகின்றன, அவர்களில் மனுஷகுலத்தின் கலகத்தன்மை முழுவதும் குறித்துக்காட்டுகின்றன. அவர்களுக்குள் ஏதோவொன்று இருக்கிறது. இவ்வாறு, அவர்கள் ஜெயங்கொள்ளுதலின் மாதிரியாகக் கருதப்படுகின்றனர், மேலும் அவர்கள் ஜெயங்கொள்ளப்பட்டவுடன் அவர்கள் இயற்கையாகவே மற்றவர்களுக்கு மாதிரிகளாகவும், விளக்கமாதிரிகளாகவும் மாறுவார்கள். இஸ்ரவேலில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதல் கட்டத்தை விட வேறு எதுவும் அடையாளப்படுத்துவதாக இல்லை: இஸ்ரவேலர்கள் எல்லா ஜனங்களை விடவும் மிகவும் பரிசுத்தமானவர்களாகவும், குறைவாக சீர்கெட்டவர்களாகவும் இருந்தனர், எனவே இந்தத் தேசத்தில் புதிய யுகத்தின் விடியல் மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. மனுஷகுலத்தின் முன்னோர்கள் இஸ்ரவேலில் இருந்து வந்தவர்கள் என்றும், இஸ்ரவேல் தேவனுடைய கிரியையின் பிறப்

பிடம் என்றும் கூறலாம். ஆரம்பத்தில், இந்த ஜனங்கள் மிகவும் பரிசுத்தமானவர்களாக இருந்தனர், இவர்கள் அனைவரும் யேகோவாவை வணங்கினர், இவர்களிடத்தில் தேவனின் கிரியையால் மிகச் சிறந்த பலனைக் கொடுக்க முடிந்தது. வேதாகமம் முழுவதும் இரண்டு யுகங்களின் கிரியையைப் பதிவுசெய்கிறது: ஒன்று, நியாயப்பிரமாணங்களின் யுகத்தின் கிரியை, மற்றொன்று கிருபையின் யுகத்தின் கிரியை. பழைய ஏற்பாடு, இஸ்ரவேலருக்கு யேகோவா சொன்ன வார்த்தைகளையும், இஸ்ரவேலில் அவர் செய்த கிரியைகளையும் பதிவு செய்கிறது; யூதேயாவில் செயல்படுத்தப்பட்ட இயேசுவின் கிரியைகளைப் புதிய ஏற்பாடு பதிவு செய்கிறது. ஆனால் வேதாகமத்தில் ஏன் எந்த சீனப் பெயர்களும் இல்லை? ஏனென்றால், தேவனுடைய கிரியைகளின் முதல் இரண்டு பகுதிகள் இஸ்ரவேலில் மேற்கொள்ளப்பட்டன, ஏனென்றால் இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களாக இருந்தனர்—அதாவது யேகோவாவின் கிரியையை முதலில் ஏற்றுக்கொண்டார்கள் அவர்கள் என்று சொல்லலாம். அவர்கள் எல்லா மனுஷரை விடவும் மிகக் குறைவாக சீர்கெட்டவர்களாக இருந்தனர், ஆதியில், தேவனைப் பார்த்து அவரைப் போற்றும் மனம் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் யேகோவாவின் வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, எப்போதும் ஆலயத்தில் ஊழியம் செய்தார்கள், ஆசாரிய உடைகள் அல்லது கிரீடங்களை அணிந்தார்கள். தேவனை வணங்கிய ஆரம்பகால ஜனங்களும், அவருடைய கிரியையின் ஆரம்பகால இலக்குகளும் அவர்களாகவே இருந்தனர். இந்த ஜனங்கள் மனுஷகுலம் முழுவதற்கும் மாதிரிகளாகவும் விளக்கமாதிரிகளாகவும் இருந்தனர். இவர்கள் பரிசுத்தத்தன்மை மற்றும் நீதிமான்களின் மாதிரிகளாகவும் மற்றும் விளக்கமாதிரிகளாகவும் இருந்தனர். யோபு, ஆபிரகாம், லோத்து, அல்லது பேதுரு, தீமோத்தேயு போன்றவர்கள் அனைவரும் இஸ்ரவேலர்கள், மேலும் மாதிரிகள் மற்றும் விளக்கமாதிரிகளிலேயே இவர்கள்தான் மிகவும் பரிசுத்தமானவர்கள். மனுஷரிடையே தேவனை வணங்கிய ஆரம்பகால தேசம்

இஸ்ரவேல்தான், மேலும் வேறு எங்கிருந்தும் விட நீதியுள்ள வர்கள் இங்கிருந்து தான் வந்தார்கள். எதிர்காலத்தில் தேசங்கள் முழுவதும் மனுஷகுலத்தைச் சிறப்பாக நிர்வகிக்க வேண்டும் என்பதற்காக தேவன் இவர்களிடத்தில் கிரியை செய்தார். கிரு பையின் யுகத்தின் போது இஸ்ரவேலுக்கு அப்பாற்பட்ட ஜனங் களுக்கு இவர்கள் மாதிரிகளாகவும் மற்றும் விளக்கமாதிரிக ளாகவும் ஊழியம் செய்ய இவர்கள் செய்த சாதனைகளும், யேகோவாவை தொழுதுகொள்வதில் இவர்களுடைய நீதியான செயல்களும் பதிவு செய்யப்பட்டன; இவர்களின் செய்கைகள் பல ஆயிரம் ஆண்டுகாலக் கிரியைகளை இன்று வரை உறு திப்படுத்தியுள்ளன.

உலகத்தை சிருஷ்டித்தப் பிறகு, தேவனுடைய கிரியையின் முதல் கட்டம் இஸ்ரவேலில் மேற்கொள்ளப்பட்டது, இதனால் இஸ்ரவேல், பூமியில் தேவனுடைய கிரியையின் பிறப்பிடமாக வும், பூமியில் தேவனுடைய கிரியையின் அஸ்திபாரமாகவும் இருந்தது. இயேசுவினுடைய கிரியையின் எல்லை யூதேயா முழுவதையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. அவருடைய கிரியையின் போது, யூதேயாவுக்கு வெளியே இருந்தவர்களில் மிகச் சிலரே அதை அறிந்திருந்தார்கள், ஏனென்றால் அவர் யூதேயாவுக்கு அப் பால் எந்தக் கிரியையும் செய்திருக்கவில்லை. இன்று, தேவனின் கிரியை சீனாவிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது, அது முற்றிலும் இந்த எல்லைக்குள் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இந்தக் கட்டத்தில், சீனாவுக்கு வெளியே எந்தக் கிரியையும் தொடங்கப்படவில்லை; சீனாவுக்கு அப்பால் அதன் பரவல் பின்னர் வரும் கிரியையில் இருக்கிறது. கிரியையின் இந்தக் கட்டம் இயேசுவினுடைய கிரி யையின் கட்டத்திலிருந்து தொடர்கிறது. மீட்பிற்கான கிரியையை இயேசு செய்தார், இந்தக் கட்டம் அந்தக் கிரியையிலிருந்து தொட ரும் கிரியை ஆகும்; மீட்பிற்கான கிரியை நிறைவடைந்துள்ளது, மேலும் இந்தக் கட்டத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவரால் கருத்தரிக் கப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை, ஏனென்றால் கிரியையின் இந்தக் கட்டம், முந்தையக் கட்டத்தைப் போலில்லை, மேலும்,

சீனா இஸ்ரவேலைப் போலும் இல்லை. இயேசு ஒரு கட்ட மீட்பின் கிரியையைச் செய்தார். மனுஷன் இயேசுவைப் பார்த் தான், சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, அவருடைய கிரியை புற ஜாதியினருக்கும் பரவ ஆரம்பித்தது. இன்று, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து மற்றும் ரஷ்யா ஆகிய நாடுகளில் தேவனை விசுவாசிப்பவர்கள் அநேகர் உள்ளனர், ஆனால் சீனாவில் மட்டும் ஏன் விசுவாசிக்கும் ஜனங்கள் குறைவாக உள்ளனர்? ஏனெனில் சீனா மிகவும் தனிமையான தேசம். எனவே, சீனா தேவனின் வழியைக் கடைசியாகத்தான் ஏற்றுக்கொண்டது, இப்போதுகூட அது ஏற்றுக்கொண்டு நூறு ஆண்டுகள்கூட ஆகவில்லை—அமெ ரிக்கா மற்றும் இங்கிலாந்தை விட மிகவும் தாமதமாகத்தான் சீனா ஏற்றுக்கொண்டது. தேவனுடைய கிரியையின் கடைசிக் கட்டம் சீன தேசத்தில் அவரது கிரியையை முடிவுக்குக் கொண் டுவருவதற்காகவும், அவருடைய எல்லா கிரியைகளும் நிறை வேற்றப்படவும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இஸ்ரவேலில் உள்ள ஜனங்கள் அனைவரும் யேகோவாவை தங்கள் கர்த்தர் என்று அழைத்தனர். அந்த நேரத்தில், அவர்கள் அவரைத் தங்கள் குடும்பத்தின் தலைவராகக் கருதினார்கள், மேலும் இஸ்ரவேல் முழுவதும் ஒரு பெரிய குடும்பமாக மாறியது, அதில் எல்லோரும் தங்கள் கர்த்தராகிய யேகோவாவை வணங்கினர். யேகோவாவின் ஆவி அவர்களுக்கு முன் அடிக்கடி தோன்றியது, அவர் பேசினார், அவருடைய குரலை அவர்களைக் கேட்க வைத்தார், மேகத்தையும் ஒலியையும் தூணாகப் பயன்படுத்தி அவர்களின் ஜீவிதங்களை வழிநடத்தினார். அந்த நேரத்தில், ஆவியானவர் இஸ்ரவேலில் நேரடியாகத் தன் வழிகாட்டலை வழங்கினார், ஜனங்களிடம் அவருடைய குரலில் பேசினார், அவர்கள் மேகங்களைக் கண் டார்கள், இடியின் முழக்கத்தைக் கேட்டார்கள், இந்த வழியில் அவர் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் அவர்களின் ஜீவிதங்களை வழிநடத்தினார். இவ்வாறு, இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் மட்டுமே எப்போதும் யேகோவாவை வணங்குகிறார்கள். யேகோவாதான் தங்களுடைய தேவன் என்றும், அவர் புறஜாதியினரின் தேவன்

அல்ல என்றும் அவர்கள் விசுவாசிக்கிறார்கள். இது ஆச்சரிய மல்ல: எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, யேகோவா அவர்களிடையே சுமார் நான்காயிரம் ஆண்டுகளுக்குக் கிரியை செய்தார். சீன தேசத்தில், ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகால மந்தமான நித்தி ரைக்குப் பிறகு, வானங்களும், பூமியும், சகலமும் இயற்கை யாகவே உருவாக்கப்படவில்லை, ஆனால் சிருஷ்டிகரால் சிருஷ் டிக்கப்பட்டது என்பதை இப்போதுதான் சீர்கெட்டுப்போன வர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். இந்த சுவிசேஷம் வெளிநாட்டிலி ருந்து வந்திருப்பதால், நிலப்பிரபுத்துவ மற்றும் பிற்போக்குத்த னமான மனங்கொண்டவர்கள், இந்த சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் அனைவரும் துரோகிகள் என்று நம்புகிறார்கள், அவர்கள் தங்கள் மூதாதையரான புத்தருக்கு துரோகம் இழைத்த சாபக்கேடானவர்கள் ஆவர். மேலும், இந்த நிலப்பிரபுத்துவ மனங்கொண்டவர்கள் அநேகர், “சீன ஜனங்கள் எவ்வாறு வெளி நாட்டினரின் தேவனை நம்ப முடியும்? அவர்கள் தங்கள் மூதா தையர்களுக்கு துரோகம் இழைக்கவில்லையா? அவர்கள் தீமை செய்யவில்லையா?” என்று கேட்கிறார்கள். இன்று, யேகோவா தான் தங்களது தேவன் என்பதை ஜனங்கள் நீண்ட காலமாக மறந்துவிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நீண்ட காலமாக சிருஷ் டிகரை தங்கள் மனதின் பின்னால் புறந்தள்ளியிருக்கின்றனர், அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் பரிணாம வளர்ச்சியை நம்புகிறார் கள், அதாவது மனுஷன் குரங்கிலிருந்து பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்தான் என்றும், மற்றும் இயற்கையான உலகம் நிச்சய மாக ஒரு பருப்பொருளில் இருந்து வந்தது என்றும் நம்புகிறார் கள். மனுஷகுலம் அனுபவிக்கும் அனைத்து நல்ல உணவுகளும் இயற்கையால் வழங்கப்படுகின்றன, மனுஷனின் வாழ்வுக்கும் சாவுக்கும் ஒழுங்கு இருக்கிறது, மேலும் அதையெல்லாம் ஆளக் கூடிய ஒரு தேவன் என்பவர் இல்லை. மேலும், தேவன் எல் லாவற்றையும் ஆளுவது மூடநம்பிக்கை என்றும், விஞ்ஞானபூர் வமானது அல்ல என்றும் நம்பும் பல நாத்திகர்கள் உள்ளனர். ஆனால் தேவனின் கிரியையை விஞ்ஞானத்தால் மாற்ற முடி

யுமா? விஞ்ஞானத்தால் மனுஷகுலத்தை ஆள முடியுமா? நாத்திகத்தால் ஆளப்படும் ஒரு தேசத்தில் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பது எளிதான காரியமல்ல, அதில் பெரும் தடைகள் உள்ளன. தேவனை இவ்வாறாக எதிர்க்கும் அநேகர் இன்றைய தினத்தில் இருக்கவில்லையா?

இயேசு தம்முடைய கிரியையைச் செய்ய வந்தபோது, அநேகர் அவருடைய கிரியையை யேகோவாவின் கிரியையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தார்கள், மேலும் அவை முரண்பாடாக இருப்பதைக் கண்டு, அவர்கள் இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்தார்கள். அவர்களால் ஏன் அவர்களின் கிரியைகளுக்கு இடையில் எந்தவிதமான ஒற்றுமையையும் காணமுடியவில்லை? ஏனென்றால் இயேசு புதியக் கிரியையைச் செய்தார், மேலும், இயேசு தம்முடைய கிரியையைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு, அவருடைய வம்ச அட்டவணையை யாரும் எழுதியிருக்கவில்லை. யாராவது எழுதியிருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும், யார்தான் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்திருப்பார்கள்? மத்தேயு இயேசுவின் வம்ச அட்டவணையை பல தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் எழுதியிருந்தால், இயேசு இவ்வளவு பெரிய துன்புறுத்தல்களை அனுபவித்திருக்க மாட்டார். சரிதானே? இயேசுவின் வம்ச அட்டவணையை ஜனங்கள் படித்தவுடன், அதாவது அவர் ஆபிரகாமின் மகன், தாவீதின் சந்ததி என்று படித்தவுடன், அவர்கள் அவரைத் துன்புறுத்துவதை நிறுத்தியிருப்பார்கள். அவருடைய வம்ச அட்டவணை மிகவும் தாமதமாக எழுதப்பட்டது என்பது பரிதாபமல்லவா? தேவனுடைய கிரியையின் இரண்டு கட்டங்களை மட்டுமே வேதாகமம் பதிவுசெய்கிறது என்பது ஒரு பரிதாபம்: ஒரு கட்டம் நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்தின் கிரியை, மற்றொரு கட்டம் கிருபையின் யுகத்தின் கிரியை; ஒரு கட்டம் யேகோவாவின் கிரியை, மற்றொன்று இயேசுவின் கிரியை. ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசி இன்றைக்கான கிரியையை முன்னறிவித்திருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும். "கடைசிக் காலத்தின் கிரியை" என்ற தலைப்பில் வேதாகமத்திற்குக் கூடுதல் பகுதி ஒன்று இருந்

திருக்கும், அது இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும் அல்லவா? இன்று மனுஷன் ஏன் இவ்வளவு கஷ்டங்களுக்கு ஆளாக வேண்டும்? நீங்கள் அத்தகைய கடினமான நேரத்தை அனுபவித்திருக்கிறீர்கள்! யாராவது வெறுக்கப்படுவதற்குத் தகுதியானவர்கள் என்றால், அது கடைசிக் காலத்தின் கிரியையை முன்னறிவிக்காத ஏசாயாவும் தானியேலும் தான். யாரேனும் குற்றம் சாட்டப்படத் தகுதியானவர்கள் என்றால், அது தேவனுடைய இரண்டாவது மாம்ச அவதாரத்தின் வம்ச அட்டவணையைப் பட்டியலிடாதப் புதிய ஏற்பாட்டின் அப்போஸ்தலர்கள்தான். அது என்னவொரு அவமானம்! நீங்கள் ஆதாரங்களுக்காக எல்லா இடங்களிலும் தேட வேண்டும், மேலும் சிறிய வார்த்தைகளின் சில துண்டுகளைக் கண்டறிந்த பிறகும் அவை உண்மையிலேயே ஆதாரமா என்பதைச் சொல்ல முடியாது. பெருத்த அவமானம் அல்லவா! தேவன் தனது கிரியை குறித்து ஏன் மிகவும் ரகசியமாக இருக்கிறார்? இன்று, அநேக ஜனங்கள் இன்னும் உறுதியான ஆதாரங்களைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை, ஆனால் அவர்களால் அதை மறுக்கவும் முடியவில்லை. ஆகையால் அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? அவர்களால் தேவனை உறுதியுடன் பின்பற்ற முடியாது, ஆனாலும் அவர்களால் அத்தகைய சந்தேகத்துடன் முன்னேறிச் செல்லவும் முடியாது. எனவே, அநேக "புத்திசாலியான மற்றும் திறமையான அறிஞர்கள்" தேவனைப் பின்பற்றும்போது "முயற்சி செய்து பாருங்கள்" என்ற அணுகுமுறையைத் தழுவுகிறார்கள். இது மிகவும் சிக்கலானது! மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற்றும் யோவான் ஆகியோர் எதிர்காலத்தை முன்னறிவித்திருந்தால் விஷயங்கள் அவ்வளவு எளிதாக இருந்திருக்கும் அல்லவா? ராஜ்யத்தில் ஜீவிதத்தின் உள்ளார்ந்த உண்மையை யோவான் பார்த்திருந்தால் இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும்—அவன் தரிசனங்களை மட்டுமே கண்டான், பூமியில் செயல்பட்ட உண்மையான, பொருள் சார்ந்தக் கிரியைகளைக் காணவில்லை என்பது எவ்வளவு பரிதாபம். இது அத்தகைய ஒரு அவமானம்! தேவனிடம் என்ன தவறு? இஸ்ரவேலில் அவருடைய கிரியை மிகவும் சிறப்

பாகச் செயல்பட்ட பின், அவர் ஏன் இப்போது சீனாவுக்கு வந்திருக்கிறார், ஏன் அவர் மாம்சமாக மாற வேண்டியிருந்தது, எதற்காக தனிப்பட்ட முறையில் கிரியை செய்து ஜனங்களிடையே வாழ வேண்டும்? தேவன் மனுஷனைப் பற்றி சிந்திக்கவே இல்லை! அவர் முன்கூட்டியே ஜனங்களுக்குச் சொல்லவில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல், திடீரென்று அவர் தனது ஆக்கினைத் தீர்ப்பையும், நியாயத்தீர்ப்பையும் கொண்டு வந்தார். உண்மையில் இதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை! முதன்முறையாக தேவன் மாம்சத்தில் வந்தபோது, உள்ளார்ந்த உண்மைகள் அனைத்தையும் முன்கூட்டியே மனுஷனிடம் சொல்லாததன் விளைவாக அவர் அதிக கஷ்டங்களை அனுபவித்தார். நிச்சயமாக அவரால் அதை மறந்திருக்க முடியாது அல்லவா? அப்படியிருக்க இந்த முறை அவர் ஏன் மனுஷனிடம் இன்னும் சொல்லவில்லை? இன்று, வேதாகமத்தில் அறுபத்தாறு புத்தகங்கள் மட்டுமே இருப்பது எவ்வளவு துரதிர்ஷ்டவசமானது. கடைசிக் காலத்தின் கிரியையை முன்னறிவிக்கும் ஒரு புத்தகமும் இருக்க வேண்டும்! நீ அப்படி நினைக்கவில்லையா? யேகோவா, ஏசாயா, தாவீது கூட இன்றையக் கிரியைகளைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் நிகழ்காலத்திலிருந்து தூரமாக அகற்றப்பட்டு, நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகக் காலத்தால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். இன்றையக் கிரியையை இயேசு முழுமையாக முன்னறிவிக்கவில்லை, அதில் கொஞ்சம் மட்டுமே பேசினார், ஆனாலும் மனுஷன் இன்னும் போதுமான ஆதாரங்களைக் காணவில்லை. இன்றைய கிரியையை நீ முந்தையக் கிரியையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இரண்டும் எவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று சமன் ஆக முடியும்? யேகோவாவினுடைய கிரியையின் கட்டம் இஸ்ரவேலை நோக்கியிருந்தது, எனவே இன்றைய கிரியையை அதனுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இன்னும் பெரிய அதிருப்தி ஏற்படும்; அவை இரண்டையும் ஒப்பிட முடியாது. நீ இஸ்ரவேலராக இருந்தாலும் சரி, யூதனாக இருந்தாலும் சரி; உனக்குத் திறமையும் இல்லை, உன்னைப் பற்றி உனக்கே எதுவும் தெரிந்திருக்

கவும் இல்லை, இந்நிலையில் நீ எப்படி உன்னை அவர்களுடன் ஒப்பிடுவாய்? இது சாத்தியமா? இன்று ராஜ்யத்தின் யுகம் என் பதை அறிந்துகொள், இது நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகம் மற்றும் கிருபையின் யுகம் ஆகியவற்றிலிருந்து வேறுபட்டது என்றும் தெரிந்துகொள். எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும், ஒரு சூத்திரத்தை முயற்சித்துப் பயன்படுத்த வேண்டாம்; அத்தகைய எந்தச் சூத் திரங்களிலும் தேவனைக் காண முடியாது.

இயேசு பிறந்து 29 ஆண்டுகள் அவர் எப்படி ஜீவித்திருந்தார்? அவருடைய குழந்தைப் பருவத்தையும் இளமைக் காலத்தையும் வேதாகமம் பதிவு செய்யவில்லை; அவை எப்படி இருந்தன என உனக்குத் தெரியுமா? அவருக்குக் குழந்தைப் பருவமோ இளமைக் காலமோ இல்லை, அவர் பிறந்தபோதே அவருக்கு 30 வயதாக இருந்திருக்கக் கூடுமோ? நீ மிகக் குறைவாகவே அறிந்திருக்கி றாய், எனவே உன் கற்பனைகளை வெளிப்படுத்துகையில் நீ கவனக்குறைவாக இருக்க வேண்டாம். அது உனக்கு எந்த நல்ல தும் செய்யப்போவதில்லை! இயேசுவின் 30 வது பிறந்தநாளுக்கு முன்பு அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றார் என்பதையும், பிசாசின் சோதனையை அனுபவிக்கப் பரிசுத்த ஆவியானவரால் வனாந் தரத்திற்குள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார் என்பதையும் மட்டுமே வேதாகமம் பதிவு செய்திருக்கிறது. நான்கு சுவிசேஷங்கள் அவ ரது மூன்றரை ஆண்டுகாலக் கிரியைகளைப் பதிவு செய்கின்றன. அவரது குழந்தைப் பருவம் மற்றும் இளமைக் காலம் குறித்து எந்தப் பதிவும் இல்லை, ஆனால் அவருக்குக் குழந்தை பருவமும் இளமைக்காலமும் இல்லை என்பதை இது நிரூபிக்கவில்லை; ஆதியில், அவர் எந்தக் கிரியையையும் செய்யவில்லை, ஒரு சாதாரண மனுஷனாகவே இருந்தார். அப்படியானால், இயேசு இளமைக் காலமோ அல்லது குழந்தைப் பருவமோ இல்லாமல் 33 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார் என்று சொல்ல முடியுமா? அவரால் திடீரென்று முப்பத்து மூன்றரை வயதை எட்டியிருக்கத்தான் முடி யுமா? இந்த மனுஷன் அவரைப் பற்றி நினைப்பது அனைத்தும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது மற்றும் நம்பத்தகாதது. மாம்சமாகிய

தேவன் இயல்பான மற்றும் சாதாரண மனுஷத்தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை, ஆனால் அவர் தனது கிரியையை தனது முழுமையற்ற மனிதத்தன்மை யோடு, முழுமையான தெய்வீகத்தன்மையுடன் செயல்படுத்துகி றார். இதன் காரணமாகவே இன்றைய கிரியையைப் பற்றியும், இயேசுவின் கிரியையைப் பற்றியும் ஜனங்களுக்கு சந்தேகம் உள்ளது. தேவனின் கிரியை, அவர் மாம்சத்தில் வந்த இரண்டு முறைகளுக்கு இடையே வேறுபட்டிருந்தாலும், அவருடைய சாராம்சம் வேறுபட்டிருக்கவில்லை. நிச்சயமாக, நீ அந்த நான்கு சுவிசேஷங்களின் பதிவுகளைப் படித்தால், அவற்றில் மிகச் சிறந்த வேறுபாடுகளைக் காண்பாய். இயேசுவின் குழந்தைப் பருவத்திலும் இளமைக் காலத்திலும் உன்னால் எப்படி அவரு டைய வாழ்க்கைக்குத் திரும்ப முடியும்? இயேசுவின் சாதாரண மனுஷத்தன்மையை உன்னால் எவ்வாறு புரிந்து கொள்ள முடி யும்? இன்றைய தேவனின் மனுஷத்தன்மையைப் பற்றி நீ வலு வான புரிதலைக் கொண்டிருக்கலாம், ஆனாலும் உனக்கு இயே சுவின் மனுஷத்தன்மையைப் பற்றி எந்தவிதமானப் புரிதலும் இல்லை, அதை நீ மிகக் குறைவாகவே புரிந்துகொண்டிருக்கி றாய். இது மத்தேயுவால் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்காவிட்டால், நீ இயேசுவின் மனுஷத்தன்மையைப் பற்றி எந்தவிதமான தக வலையும் கொண்டிருக்க மாட்டாய். ஒருவேளை, இயேசுவின் ஜீவிதம் பற்றிய கதைகளை நான் உனக்குச் சொல்லும்போது, இயேசுவின் குழந்தைப் பருவத்திலும் இளமைக் காலத்திலும் இருக்கும் உள்ளார்ந்த உண்மைகளை உனக்குச் சொல்லும்போது, நீ உன் தலையை அசைத்து, “இல்லை! அவர் அப்படி இருக்க முடியாது. அவருக்கு எந்த பலவீனமும் இருக்க முடியாது, அவர் குறைந்தளவிலான மனுஷத்தன்மையைக் கொண்டிருக்க மாட் டார்!” என்று சொல்வீர்கள். இல்லை என்று நீ கூச்சலிட்டு அல றுவாய். நீ இயேசுவைப் புரிந்து கொள்ளாததால்தான் நீ என் னைப் பற்றிய கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கிறாய். நீ இயேசு மிகவும் தெய்வீகமானவர் என்று விசுவாசிக்கிறாய், மாம்சத்தின்

சாரம் அவரிடம் இருக்காது என்று விசுவாசிக்கிறாய். ஆனால் உண்மைகள் எப்போதும் உண்மைகள்தான். உண்மையான விஷயங்களை மீறி யாரும் பேச விரும்புவதில்லை, ஏனென்றால் நான் பேசுவது உண்மையுடன் தொடர்புடையது; அது ஊகம் அல்ல, தீர்க்கதரிசனமும் அல்ல. தேவன் மிக உயரமாக உயர முடியும் என்பதையும், மேலும், அவரால் பள்ளத்திலும் மிக ஆழத்தில் மறைந்துகொள்ள முடியும் என்பதையும் அறிந்து கொள். அவர் உனது மனதில் கற்பனை செய்யகிற ஒருவர் அல்ல, அவர் சகல ஜீவஜந்துக்களுக்கும் தேவன், ஒரு குறிப்பிட்ட நபரால் கருத்தரிக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட தேவன் அல்ல.

தேவனுடைய கிரியை குறித்த கண்ணோட்டம் (3)

பரிசுத்த ஆவியானவரால் கருத்தரித்ததன் மூலமே தேவன் முதன்முதலில் மாம்சமாகினார், இது அவர் செய்ய நினைத்த கிரியைக்குப் பொருத்தமாக இருந்தது. கிருபையின் யுகம் இயேசுவின் நாமத்துடன் தொடங்கியது. இயேசு தம்முடைய ஊழியத்தைச் செய்யத் தொடங்கியபோது, பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசுவின் நாமத்திற்கு சாட்சிக் கொடுக்கத் தொடங்கினார், அதற்குப்பின் யேகோவாவின் நாமம் பேசப்படவில்லை; அதற்குப் பதிலாக, பரிசுத்த ஆவியானவர் புதிய கிரியையை இயேசு என்ற நாமத்தை முதன்மையாக வைத்தே மேற்கொண்டார். அவரை விசுவாசித்தவர்களின் சாட்சியம் இயேசு கிறிஸ்துவுக்காகவும், அவர்கள் செய்த கிரியையும் இயேசு கிறிஸ்துவுக்காகவும் இருந்தன. பழைய ஏற்பாட்டினுடைய நியாயப்பிரமாண யுகத்தின் முடிவானது, யேகோவா என்ற நாமத்தில் முக்கியமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டக் கிரியைகள் முடிவுக்கு வந்துவிட்டன என்பதைக் குறிக்கின்றது. அதனால், தேவனின் நாமம் இனி யேகோவா அல்ல; அதற்குப் பதிலாக அவர் இயேசு என்று அழைக்கப்பட்டார், இங்கிருந்து பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசுவின் நாமத்தை

முதன்மையாகக் கொண்டு கிரியைகளைத் தொடங்கினார். ஆகவே, இன்றும் யேகோவாவின் வார்த்தைகளைப் புசித்துக் குடிப்பவர்கள், எல்லாவற்றையும் இன்னும் நியாயப்பிரமாண யுகத்தின் கிரியைக்கு ஏற்ப செய்பவர்கள்—நீ விதிகளை கண்மூடித்தனமாகப் பின்பற்றவில்லையா? நீ கடந்த காலத்திலேயே மாட்டிக் கொள்ளவில்லையா? கடைசிக் காலம் வந்துவிட்டது என்பதை நீங்கள் இப்போது அறிவீர்கள். இயேசு வரும்போது, அவர் இன்னும் இயேசு என்றுதான் அழைக்கப்படுவாரா? மேசியா ஒருவர் வருவார் என்று யேகோவா இஸ்ரவேல் ஜனங்களிடம் சொன்னார், ஆனால் அவர் வந்தபோது, அவர் மேசியா என்று அழைக்கப்படவில்லை, இயேசு என்று அழைக்கப்பட்டார். தாம் மீண்டும் வருவேன் என்றும், தாம் புறப்பட்டுச் சென்றபடியே வருவேன் என்றும் இயேசு கூறினார். இவை இயேசுவின் வார்த்தைகள், ஆனால் இயேசு புறப்பட்டுச் சென்ற விதத்தை நீ பார்த்தாயா? இயேசு ஒரு வெண்மையான மேகத்தின் மீது புறப்பட்டுச் சென்றார், ஆனால் அவர் ஒரு வெண்மையான மேகத்தின் மீது தான் தனிப்பட்ட முறையில் மனுஷரிடையே திரும்பி வருவாரா? அப்படி வந்தால், அவர் இன்னும் இயேசு என்று அழைக்கப்படமாட்டாரா? இயேசு மீண்டும் வரும்போது, யுகம் ஏற்கனவே மாறியிருக்கும், எனவே அவரை இன்னும் இயேசு என்று அழைக்க முடியுமா? இயேசுவின் நாமத்தால் மட்டுமே தேவனை அறிய முடியுமா? ஒரு புதிய யுகத்தில் அவர் ஒரு புதிய நாமத்தால் அழைக்கப்பட மாட்டாரா? ஒருவரின் உருவமும், ஒரு குறிப்பிட்ட நாமமும் தேவனை முழுவதுமாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியுமா? ஒவ்வொரு யுகத்திலும், தேவன் புதிய கிரியைகளைச் செய்கிறார், புதிய நாமத்தால் அழைக்கப்படுகிறார்; எவ்வாறு அவரால் ஒரே கிரியையை வெவ்வேறு யுகங்களில் செய்ய முடியும்? எப்படி அவர் பழைய கிரியைகளையே பற்றிக்கொண்டு இருப்பார்? மீட்பிற்கான கிரியைக்காக இயேசுவின் நாமம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது, ஆகவே, கடைசிக் காலத்தில் அவர் திரும்பி வரும்போது அதே பெயரால் அழைக்கப்படுவாரா? அவர் இப்

போதும் மீட்பிற்கான கிரியையைத்தான் மேற்கொள்வாரா? யேகோவாவும் இயேசுவும் வெவ்வேறு யுகங்களில் வெவ்வேறு நாமங்களால் அழைக்கப்படும்போது, எதற்காக அவர்கள் ஒருவராக இருக்கிறார்கள்? இது அவர்களது கிரியைகளின் யுகங்கள் வேறுபட்டு இருப்பதால் இல்லையா? தேவனை முழுவதுமாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த ஒரேயொரு நாமத்தால் முடியுமா? இது அவ்வாறு இருப்பதால், தேவனை வெவ்வேறு யுகத்தில் வெவ்வேறு நாமத்தால் அழைக்க வேண்டும், மேலும் யுகத்தை மாற்றவும், யுகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவும் அவர் தன் நாமத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். எந்தவொரு நாமத்தாலும் தேவனை முழுமையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது, மேலும் ஒவ்வொரு நாமமும் ஒரு குறிப்பிட்ட யுகத்தில் தேவனின் மனநிலையின் தற்காலிக அம்சத்தை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும்; செய்ய வேண்டியதெல்லாம் அவருடைய கிரியையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவது மட்டுமே. ஆகையால், முழு யுகத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த தேவன் தனது மனநிலைக்கு ஏற்ற எந்த நாமத்தையும் தேர்வு செய்யலாம். அது யேகோவாவின் யுகமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது இயேசுவின் யுகமாக இருந்தாலும் சரி, அதைப் பொருட்படுத்தாமல், ஒவ்வொரு யுகமும் ஒரு நாமத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. கிருபையின் யுகத்தின் முடிவில், இறுதி யுகம் வந்திருக்கிறது, இயேசு ஏற்கனவே வந்துவிட்டார். எப்படி அவர் இன்னும் இயேசு என்று அழைக்கப்படுவார்? எப்படி அவரால் மனுஷரிடையே இயேசுவின் உருவத்தை இன்னும் அணிந்திருக்க முடியும்? இயேசுவின் உருவம் ஒரு நசரேயனின் உருவம் தான் என்பதை நீ மறந்துவிட்டாயா? மனுஷகுலத்தின் மீட்பர் இயேசு மட்டுமே என்பதை நீ மறந்துவிட்டாயா? கடைசிக் காலத்தில் அவரால் எவ்வாறு ஜெயங்கொள்ளுதல் கிரியை மேற்கொண்டு மனுஷனைப் பரிபூரணப்படுத்த முடியும்? இயேசு ஒரு வெண்மையான மேகத்தின் மீது புறப்பட்டுச் சென்றார்—இதுதான் உண்மை—ஆனால் எப்படி அவர் மனுஷரிடையே ஒரு வெண்மையான மேகத்தின்

மீது திரும்பி வர முடியும், அவர் எப்படி இயேசு என்றே இப்போதும் அழைக்கப்படுவார்? அவர் உண்மையில் ஒரு மேகத்தின் மீது வந்திறங்கினால், மனுஷன் எவ்வாறு அவரை அடையாளம் கண்டுகொள்ளாமல் இருப்பான்? உலகெங்கிலும் உள்ள ஜனங்கள் அவரை அடையாளம் கண்டுகொள்ள மாட்டனரா? அப்படியானால், இயேசு மட்டுமே தேவனாக இருக்க மாட்டாரா? அவ்வாறான நிலையில், தேவனின் உருவம் ஒரு யூதனின் தோற்றமாக இருக்கும், மேலும் அது எப்போதும் அதே மாதிரிதான் இருக்கும். தாம் புறப்பட்டுச் சென்றபடியே திரும்பி வருவேன் என்று இயேசு சொன்னார், ஆனால் அவருடைய வார்த்தைகளின் மெய்யான அர்த்தம் உனக்குத் தெரியுமா? அவர் உன்னுடைய இந்தக் குழுவிற்குச் சொல்லியிருப்பாரா? அவர் புறப்பட்டுச் சென்ற மாதிரியே, அதாவது மேகத்தின் மீது சென்றவாறு, திரும்பி வருவார் என்று உனக்குத் தெரியும், ஆனால் தேவன் தமது கிரியையை எவ்வாறு செய்கிறார் என்று உனக்கு மிசச் சரியாகத் தெரியுமா? உன்னால் அதனைத் தெளிவாகப் பார்க்க முடிந்தால், இயேசு பேசிய வார்த்தைகள் மட்டும் எதற்காக விளக்கப்பட வேண்டும்? அவர் சொன்னார்: கடைசிக் காலத்தில் மனுஷகுமாரன் வரும்போது, அதை அவரே அறியமாட்டார், தேவதூதர்கள் அறிய மாட்டார்கள், பரலோகத்திலுள்ள தூதர்கள் அறிய மாட்டார்கள், சகலவித மனுஷரும் அறிய மாட்டார்கள். பிதா மட்டுமே அறிவார், அதாவது ஆவியானவர் மட்டுமே அறிவார். மனுஷகுமாரனுக்கே தெரியாது, ஆனால் உன்னால் கண்டுகொள்ளவும், அறிந்துகொள்ளவும் முடியுமா? நீ உன் கண்களால் கண்டுகொண்டு அறிந்துகொள்ளும் அளவிற்கு வல்லவனாக இருந்தால், இந்த வார்த்தைகள் வீணாகப் பேசப்பட்டதாக ஆகிவிடாதா? அந்த நேரத்தில் இயேசு என்ன சொன்னார்? "அந்த நாளையும் அந்த நாழிகையையும் என் பிதா ஒருவர் தவிர மற்றொருவனும் அறியான்; பரலோகத்திலுள்ள தூதர்களும் அறியார்கள். நோவாவின் காலத்தில் எப்படி நடந்ததோ, அப்படியே மனுஷகுமாரன் வரும் காலத்திலும் நடக்கும். … நீங்கள் நினை

யாத நாழிகையிலே மனுஷகுமாரன் வருவார்; ஆதலால், நீங்க ளும் ஆயத்தமாயிருங்கள்.” அந்த நாள் வரும்போது, மனுஷகு மாரனே அதை அறியமாட்டார். மனுஷகுமாரன் என்பது ஒரு சாதாரண மற்றும் இயல்பான மனுஷரான மாம்சமாகிய தேவ னைக் குறிக்கிறது. மனுஷகுமாரனுக்கே தெரியாது, ஆனால் உனக்கு மட்டும் எப்படித் தெரியும்? தாம் புறப்பட்டுச் சென்றப டியே திரும்பி வருவேன் என்று இயேசு கூறினார். அவர் வரும் போது, அவருக்கே அது தெரியாது, ஆனால் அவரால் எப்படி உனக்கு முன்கூட்டியே அறிவித்திருக்க முடியும்? அவருடைய வரு கையை உன்னால் பார்க்க முடியுமா? அது நகைச்சுவையல் லவா? ஒவ்வொரு முறை தேவன் பூமிக்கு வரும்போதும், அவர் தமது நாமத்தையும், பாலினத்தையும், உருவத்தையும், தமது கிரி யையையும் மாற்றுகிறார்; அவர் முன்னர் செய்த கிரியையை திரும்பச் செயல்படுத்துவதில்லை. அவர் எப்போதும் புதியவர், ஒருபோதும் பழையவர் அல்ல. முன்னர் அவர் வந்தபோது, அவர் இயேசு என்று அழைக்கப்பட்டார்; அவர் மீண்டும் வரும்போது இந்த முறை அவரை இயேசு என்று அழைக்க முடியுமா? முன் னர் அவர் வந்தபோது, அவர் ஆணாக இருந்தார்; இந்த முறை அவர் மீண்டும் ஆணாக இருக்க முடியுமா? கிருபையின் யுகத் தில் அவர் வந்தபோது அவருக்கான கிரியை சிலுவையில் அறை யப்படுவதுதான்; அவர் மீண்டும் வரும்போது, அவரால் மனுஷ குலத்தை பாவத்திலிருந்து மீட்டெடுக்க முடியுமா? அவர் மீண்டும் சிலுவையில் அறையப்படுவாரா? அது அவருடைய கிரியையை மீண்டும் செய்வதாக இருக்காதா? தேவன் எப்போதும் புதியவர், ஒருபோதும் பழையவர் அல்ல என்பது உனக்குத் தெரியாதா? தேவன் மாறாதவர் என்று சொல்பவர்களும் உண்டு. அது சரி தான், ஆனால் அது தேவனின் மனநிலை மற்றும் அவரது சாராம்சத்தின் மாறாத தன்மையைக் குறிக்கிறது. அவருடைய நாமத்திலும் கிரியையிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் அவருடைய சாராம்சம் மாறிவிட்டது என்பதை நிரூபிக்கவில்லை; வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தேவன் எப்போதும் தேவனா

கவே இருப்பார், இது ஒருபோதும் மாறாது. தேவனின் கிரியை மாறாது என்று நீ கூறினால், அவரால் தனது ஆறாயிரம் ஆண்டு கால ஆளுகைத் திட்டத்தை நிறைவுசெய்ய முடியுமா? தேவன் எப்போதும் மாறாதவர் என்பதை மட்டுமே நீ அறிவாய், ஆனால் தேவன் எப்போதும் புதியவர், ஒருபோதும் பழையவர் அல்ல என்பது உனக்குத் தெரியுமா? தேவனின் கிரியை மாறாமல் இருந்தால், அவர் இன்றுவரை மனுஷகுலத்தை வழிநடத்தியிருக்க முடியுமா? தேவன் மாறாதவர் என்றால், அவர் ஏன் ஏற்கனவே இரண்டு யுகங்களின் கிரியைகளைச் செய்திருக்க வேண்டும்? அவரது கிரியை ஒருபோதும் முன்னேறிச் செல்வதை நிறுத்தாது, அதாவது அவரது மனநிலை படிப்படியாக மனுஷனுக்கு வெளிப்படுகிறது, அவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படுவது அவருடைய ஆழ்ந்த மனநிலையே. ஆதியில், தேவனின் மனநிலை மனுஷனிடமிருந்து மறைக்கப்பட்டது, அவர் ஒருபோதும் தன் மனநிலையை மனுஷனுக்கு வெளிப்படையாக வெளிப்படுத்தவில்லை, மேலும் மனுஷனுக்கு அவரைப் பற்றிய எந்த அறிவும் இருக்கவில்லை. இதன் காரணமாக, மனுஷனுக்கு தனது மனநிலையைப் படிப்படியாக வெளிப்படுத்த அவர் தனது கிரியையைப் பயன்படுத்துகிறார், ஆனால் இவ்வாறு கிரியை செய்வது என்பது ஒவ்வொரு யுகத்திலும் தேவனின் மனநிலை மாறுகிறது என்று அர்த்தமல்ல. தேவனின் சித்தம் எப்போதும் மாறிக்கொண்டே இருப்பதால், தேவனின் மனநிலையும் தொடர்ந்து மாறுகிறது என்று கருதக்கூடாது. மாறாக, அவர் கிரியை செய்த யுகங்கள் வித்தியாசமாக இருப்பதால், தேவன் தம்முடைய ஆழமான மனநிலையை முழுவதுமாக எடுத்து, படிப்படியாக அதை மனுஷனுக்கு வெளிப்படுத்துகிறார், இதன்மூலம் மனுஷன் அவரை அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் இது எந்த வகையிலும் தேவன் முதலில் குறிப்பிட்ட மனநிலை எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதற்கோ அல்லது காலப்போக்கில் அவருடைய மனநிலை படிப்படியாக மாறிவிட்டது என்பதற்கோ எந்த ஆதாரமும் இல்லை—அத்தகைய புரிதல் தவறானது. கடந்து

செல்லும் யுகங்களுக்கு ஏற்ப தேவன் மனுஷனுக்கு அவரது உள்ளார்ந்த மற்றும் குறிப்பிட்ட மனநிலையை, அதாவது அவர் என்னவாக இருக்கிறார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்; ஒரு யுகத்திற்கான கிரியையால் தேவனின் முழு மனநிலையையும் வெளிப்படுத்த முடியாது. ஆகவே, "தேவன் எப்போதும் புதியவர், ஒருபோதும் பழையவர் அல்ல," என்ற வார்த்தைகள் அவருடைய கிரியையைக் குறிக்கின்றன, மேலும் "தேவன் மாறாதவர்" என்ற வார்த்தைகள் தேவனுக்குள் இயல்பாக இருக்கும் விஷயங்களையும், அவர் என்னவாக இருக்கிறார் என்பதையும் குறிக்கின்றன. இருப்பினும், உன்னால் ஆறாயிரம் ஆண்டுகளின் கிரியைகளை ஒரு புள்ளியில் இணைக்கவோ அல்லது மரித்துப்போன வார்த்தைகளுடன் மட்டுப்படுத்தவோ முடியாது. இது மனுஷனின் முட்டாள்தனம். மனுஷன் கற்பனை செய்வது போல தேவன் எளிமையானவர் அல்ல, மேலும் அவருடைய கிரியை எந்த ஒரு யுகத்திலும் தாமதமாகச் செயல்படாது. உதாரணமாக, யேகோவா எப்போதும் தேவனின் நாமமாக இருக்க முடியாது; தேவன் தனது கிரியையை இயேசு என்ற பெயரிலும் செயல்படுத்த முடியும். இது தேவனுடைய கிரியை எப்போதும் முன்னோக்கிய திசையில் முன்னேறுகிறது என்பதற்கான அறிகுறியாகும்.

தேவன் எப்போதும் தேவன்தான், அவர் ஒருபோதும் சாத்தானாக மாற மாட்டார்; சாத்தான் எப்போதும் சாத்தான்தான், அவன் ஒருபோதும் தேவனாக மாற மாட்டான். தேவனின் ஞானம், தேவனின் அதிசயம், தேவனின் நீதி, தேவனின் மகத்துவம் ஆகியவை ஒருபோதும் மாறாது. அவருடைய சாராம்சமும், அவரிடம் இருப்பதும், அவர் என்னவாக இருக்கிறாரோ அதுவாக இருப்பதும் மாறாது. எவ்வாறாயினும், அவருடைய கிரியையைப் பொறுத்தவரை, அது எப்போதும் முன்னோக்கிய திசையில் முன்னேறி வருகிறது, எப்போதும் ஆழமாகச் செல்கிறது, ஏனென்றால் அவர் எப்போதும் புதியவர், ஒருபோதும் பழையவர் அல்ல. ஒவ்வொரு யுகத்திலும் தேவன் ஒரு புதிய நாமத்தைப் பெறுகிறார், ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவர் புதிய கிரியையைச் செய்கிறார்,

ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவர் தனது சிருஷ்டிப்புகளை அவருடைய புதிய சித்தத்தையும் புதிய மனநிலையையும் காண அனுமதிக்கிறார். ஒரு புதிய யுகத்தில், தேவனின் புதிய மனநிலையின் வெளிப்பாட்டை ஜனங்கள் காணத் தவறினால், அவர்கள் அவரை எப்போதும் சிலுவையில் அறைந்தபடியே விட்டுவிட மாட்டார்களா? அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், அவர்கள் தேவனை வரையறுக்க மாட்டார்களா? தேவன் ஒரு ஆணாக மட்டுமே மாம்சத்திற்குள் வந்திருந்தால், ஜனங்கள் அவரை ஆணாக, ஆண்களின் தேவன் என்று வரையறுத்திருப்பார்கள், மேலும் அவர் ஒருபோதும் பெண்களின் தேவன் என்று விசுவாசித்திருக்க மாட்டார்கள். தேவன் ஆண் இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றும், ஆண் இனத்தின் தலைவர் என்றும் ஆண்கள் கருதுவார்கள்—ஆனால் பெண்களின் நிலை என்ன? இது நியாயமற்றது; இது ஒருதலைப்பட்சமானது அல்லவா? இதுதான் விஷயம் என்றால், தேவனால் இரட்சிக்கப்பட்ட அனைவரும் அவரைப் போன்ற ஆண்களாக இருப்பார்கள், ஒரு பெண் கூட இரட்சிக்கப்பட்டிருக்க மாட்டாள். தேவன் மனுஷகுலத்தை சிருஷ்டித்தபோது, அவர் ஆதாமைப் படைத்தார், ஏவாளைப் படைத்தார். அவர் ஆதாமை சிருஷ்டித்தது மட்டுமல்லாமல், ஆண், பெண் இருவரையும் அவருடைய சாயலில் சிருஷ்டித்தார். தேவன் ஆண்களின் தேவன் மட்டுமல்ல—அவர் பெண்களின் தேவனும் கூட. தேவன் கடைசிக் காலத்தில் கிரியையின் ஒரு புதிய கட்டத்தில் நுழைகிறார். அவர் தம்முடைய மனநிலையை இன்னும் அதிகமாக வெளிப்படுத்துவார், அது இயேசுவின் காலத்தின் இரக்கமும் அன்பும் கொண்டதாக இருக்காது. அவர் கையில் புதிய கிரியை இருப்பதால், இந்தப் புதிய கிரியை ஒரு புதிய மனநிலையுடன் இருக்கும். ஆகவே, இந்தக் கிரியையை ஆவியானவர் செய்திருந்தால்—தேவன் மாம்சமாக மாறவில்லை என்றால், அதற்குப் பதிலாக ஆவியானவர் நேரடியாக இடி மூலம் பேசியிருந்தால், அதனால் மனுஷனுக்கு அவருடன் தொடர்பு கொள்ள வழி இல்லை என்றால், மனுஷனால் அவருடைய மனநிலையை

அறிய முடியுமா? அந்தக் கிரியையை ஆவியானவர் மட்டுமே செய்திருந்தால், தேவனின் மனநிலையை அறிந்து கொள்ள மனுஷனுக்கு வழி இருந்திருக்காது. அவர் மாம்சத்தில் வரும்போது, வார்த்தை மாம்சத்தில் தோன்றும்போது, மற்றும் மாம்சத்தின் மூலம் அவருடைய முழு மனநிலையையும் வெளிப்படுத்தும் போதுதான், ஜனங்கள் தங்கள் கண்களால் தேவனின் மனநிலையைப் பார்க்க முடியும். தேவன் உண்மையாக, மெய்யாக மனுஷரிடையே வாழ்கிறார். அவர் உறுதியானவர்; மனுஷனால் உண்மையில் அவரது மனநிலையுடன் இணைந்து செயல்பட முடியும், அவரிடம் இருப்பதையும், அவர் என்னவாக இருக்கிறாரோ அதனுடனும் இணைந்து செயல்பட முடியும்; இவ்வாறாக மட்டுமே மனுஷன் அவரை மெய்யாக அறிந்துகொள்ள முடியும். அதே சமயம், "தேவன் ஆண்களின் தேவன், தேவன் பெண்களின் தேவன்," என்ற கிரியையையும் தேவன் நிறைவு செய்துவிட்டார், மேலும் அவர் செய்த கிரியை முழுவதையும் மாம்சத்தில் நிறைவேற்றினார். அவர் எந்த யுகத்திலும் கிரியையை நகல் எடுப்பதில்லை. கடைசிக் காலம் வந்துவிட்டதால், அவர் கடைசிக் காலத்தில் அவர் செய்யவேண்டிய கிரியையைச் செயல்படுத்துவார், கடைசிக் காலத்தில் அவருடைய முழு மனநிலையையும் வெளிப்படுத்துவார். கடைசிக் காலத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, அது ஒரு தனி யுகத்தைக் குறிக்கிறது, அதில் நீங்கள் நிச்சயமாகப் பேரழிவைச் சந்திப்பீர்கள், பூகம்பங்கள், பஞ்சங்கள் மற்றும் வியாதிகளைச் சந்திப்பீர்கள் என்று இயேசு சொன்னார். இது இனியும் பழைய யுகமான கிருபையின் யுகம் இல்லை, ஆனால் ஒரு புதிய யுகம் என்பதைக் காண்பிக்கும். ஜனங்கள் சொல்வது போல, தேவன் என்றென்றும் மாறாதவராக இருந்தால், அவருடைய மனநிலை எப்போதும் இரக்கமுள்ளதாகவும் அன்பானதாகவும் இருந்தால், அவர் தன்னை நேசிப்பதைப் போல மனுஷனையும் நேசிக்கிறார் என்றால், ஒரு மனுஷனைக் கூட வெறுக்காமல் சகலவித மனுஷருக்கும் இரட்சிப்பை அளிக்கிறார் என்றால், அவருடைய கிரியையால் எப்போதாவது முடிவுக்கு

வர இயலுமா? இயேசு வருகைதந்து சிலுவையில் அறையப் பட்டபோது, எல்லாப் பாவிகளுக்காகவும் தியாகம் செய்து பலி பீடத்தின்மீது தன்னை ஒப்புக்கொடுத்தபோது, அவர் ஏற்கனவே மீட்பிற்கான கிரியையை நிறைவுசெய்துவிட்டு, கிருபையின் யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்திருந்தார். ஆகவே, அந்த யுகத்தின் கிரியையைக் கடைசிக் காலத்தில் மீண்டும் செய்வதில் என்ன பயன் இருக்கப்போகிறது? அதையே மீண்டும் செய்வது இயேசுவின் கிரியையை மறுப்பதாக இருக்காதா? தேவன் இந் தக் கட்டத்தில் தோன்றி சிலுவையில் அறையப்படவேண்டிய கிரியையைச் செய்யாமல், அன்பும் இரக்கமும் கொண்டவராக இருந்திருந்தால், அவரால் அந்த யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண் டுவர முடிந்திருக்குமா? அன்பான, இரக்கமுள்ள தேவனால் யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர முடியுமா? யுகத்தை முடித் துவைக்கும் அவரது இறுதிக் கிரியையில், தேவனின் மன நிலை ஆக்கினைத்தீர்ப்பு மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு இவற்றில் ஒன் றாக இருக்கிறது, அதில் எல்லா ஜனங்களையும் பகிரங்கமாக நியாயந்தீர்க்கவும், அவரை நேர்மையான இருதயத்துடன் நேசிப் பவர்களைப் பரிபூரணமாக்கவும் அவர் அநீதியான அனைத் தையும் வெளிப்படுத்துகிறார். இது போன்ற ஒரு மனநிலையால் மட்டுமே யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வர முடியும். கடைசிக் காலம் ஏற்கனவே வந்துவிட்டது. சிருஷ்டிப்பில் உள்ள சகலமும் அவற்றின் வகைக்கு ஏற்ப பிரிக்கப்பட்டு, அவற்றின் இயல்பின் அடிப்படையில் வெவ்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படும். மனு ஷரின் விளைவுகளையும் அவர்களின் இலக்கையும் தேவன் வெளிப்படுத்தும் தருணம் இது. ஜனங்கள் ஆக்கினைத்தீர்ப்பிற் கும் நியாயத்தீர்ப்பிற்கும் உட்படுத்தப்படாவிட்டால், அவர்களின் கீழ்ப்படியாமையையும் அநீதியையும் அம்பலப்படுத்த எந்த வழி யும் இருக்காது. ஆக்கினைத்தீர்ப்பு மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம் மட்டுமே அனைத்து சிருஷ்டிப்புகளின் விளைவுகளை யும் வெளிப்படுத்த முடியும். மனுஷன் சிட்சிக்கப்பட்டு நியா யத்தீர்ப்பளிக்கப்படும்போது மட்டுமே அவனுடைய உண்மை

யான நிறங்களைக் காட்டுகிறான். தீமை தீமையுடனும், நன்மை நன்மையுடனும் வைக்கப்படுகின்றன, மனுஷர் அனைவரும் அவர்களது வகையின்படி பிரிக்கப்படுவர். ஆக்கினைத்தீர்ப்பு மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம், எல்லா சிருஷ்டிப்புகளின் விளைவுகளும் வெளிப்படும், இதனால் தீமை தண்டிக்கப்பட்டு, நன்மைக்கு வெகுமதி கிடைக்கப்பெறும், மேலும் எல்லா ஜனங் களும் தேவனின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுவார்கள். இந்தக் கிரி யைகள் அனைத்தும் நீதியான ஆக்கினைத்தீர்ப்பு மற்றும் நியா யத்தீர்ப்பின் மூலம் அடையப்பட வேண்டும். ஏனெனில் மனு ஷனின் சீர்கேடு உச்சத்தை எட்டியிருக்கிறது மற்றும் அவனது கீழ்ப்படியாமை மிகவும் கடுமையானதாகிவிட்டது, முக்கியமாக ஆக்கினைத்தீர்ப்பு மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பால் ஒருங்கிணைக்கப் பட்டு கடைசிக் காலத்தில் வெளிப்படுத்தப்படும் தேவனின் நீதி யான மனநிலையால் மட்டுமே மனுஷனை முழுமையாக மாற்றி, அவனைப் பரிபூரணப்படுத்த முடியும். இந்த மனநிலையால் மட் டுமே தீமையை அம்பலப்படுத்த முடியும், இதனால் அநீதியான அனைவரையும் கடுமையாகத் தண்டிக்கவும் முடியும். ஆகை யால், இது போன்ற ஒரு மனநிலையானது யுகத்தின் முக்கி யத்துவத்தை உள்ளடக்கியிருக்கிறது, மேலும் ஒவ்வொரு புதிய யுகத்தின் கிரியையின் பொருட்டு அவரது மனநிலையின் வெளிப் பாடு மற்றும் காண்பிக்கப்படுவது வெளிப்படும்படி செய்யப்ப டுகிறது. தேவன் தன்னுடைய மனநிலையைத் தன்னிச்சையாக வும் முக்கியத்துவமும் இல்லாமலும் வெளிப்படுத்துகிறார் என அர்த்தமாகாது. கடைசிக் காலத்தில் மனுஷனின் விளைவுகளை வெளிப்படுத்துவதில், தேவன் இன்னும் மனுஷனுக்கு எல்லையற்ற இரக்கத்தையும் அன்பையும் அளித்து, அவனிடம் தொடர்ந்து அன்பாக இருந்து, மனுஷனை நீதியான நியாயத்தீர்ப்புக்கு உட் படுத்தாமல், அதற்குப் பதிலாகச் சகிப்புத்தன்மை, பொறுமை மற்றும் மன்னிப்பு ஆகியவற்றைக் காட்டி, மனுஷன் எவ்வளவு மோசமான பாவங்களைச் செய்திருந்தாலும், சிறிதளவும் நியாய மான நியாயத்தீர்ப்பு இல்லாமல் அவனை மன்னிப்பார் என்று

வைத்துக்கொண்டால்: தேவனின் ஆளுகை அனைத்தும் எப்போது முடிவிற்குக் கொண்டுவரப்படும்? இதுபோன்ற ஒரு மனநிலை மனுஷகுலத்திற்கான பொருத்தமான இலக்கிற்கு ஜனங்களை எப்போது வழிநடத்த முடியும்? உதாரணமாக, எப்போதும் அன்பாக இருக்கும் ஒரு நீதிபதி, கனிவான முகத்தையும், மென்மையான இருதயத்தையும் கொண்ட ஒரு நீதிபதியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் ஜனங்கள் செய்த குற்றங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் அவர்களை நேசிக்கிறார், மேலும் அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுடன் அவர் அன்பு பாராட்டுகிறார். அவ்வாறான நிலையில், எப்போது அவரால் ஒரு நியாயமான தீர்ப்பை வழங்க முடியும்? கடைசிக் காலத்தில், நீதியான நியாயத்தீர்ப்பால் மட்டுமே மனுஷனை அவர்களின் வகைக்கு ஏற்ப பிரித்து, மனுஷனை ஒரு புதிய ராஜ்யத்திற்குக் கொண்டு வர முடியும். இவ்வாறாக, தேவனின் நீதியான நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் ஆக்கினைத்தீர்ப்பின் மூலம் முழு யுகமும் முடிவுக்கு வருகிறது.

தேவனின் ஆளுகை முழுவதிலும் அவரது பணி முற்றிலும் தெளிவாக இருக்கிறது: கிருபையின் யுகம் என்பது கிருபையின் யுகம் தான், கடைசிக் காலம் என்பது கடைசிக் காலம்தான். ஒவ்வொரு யுகத்திற்கும் வித்தியாசமான வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன, ஏனென்றால் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் தேவன் அந்த யுகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கிரியையைச் செய்கிறார். கடைசிக் காலத்தின் கிரியையைச் செயல்படுத்த, யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர நியாயத்தீர்ப்பு, ஆக்கினைத்தீர்ப்பு, கடுங்கோபம் மற்றும் அழிவு ஆகியவை இருக்க வேண்டும். கடைசிக் காலம் இறுதியான யுகத்தைக் குறிக்கின்றது. இறுதி யுகத்தின் போது, தேவன் யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர மாட்டாரா? யுகத்தை முடித்துவைக்க, தேவன் தம்முடன் ஆக்கினைத்தீர்ப்பையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் கொண்டு வர வேண்டும். இவ்வாறாக மட்டுமே அவரால் யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வர முடியும். மனுஷன் தொடர்ந்து உயிர்பிழைப்பதும், ஜீவித்திருப்பதும், அவன் ஒரு சிறந்த வழியில் நிலைத்திருப்பதுமே

இயேசுவின் நோக்கமாக இருந்தது. அவர் மனுஷனை பாவத்திலிருந்து இரட்சித்தார், இதனால் அவர் தமது வம்சாவளி சீரழிவதைத் தடுத்து, இனியும் பாதாளத்திலும் நரகத்திலும் ஜீவிக்க விடாமல் செய்தார். மேலும் மனுஷனை பாதாளத்திலும் நரகத்திலும் இருந்து இரட்சிப்பதன் மூலம், இயேசு அவனை ஜீவித்திருக்க அனுமதித்தார். இப்போது, கடைசிக் காலம் வந்துவிட்டது. தேவன் மனுஷனை நிர்மூலமாக்கி, மனுஷகுலத்தை முற்றிலுமாக அழித்துப்போடுவார், அதாவது அவர் மனுஷகுலத்தின் கலகத்தை மாற்றிப்போடுவார். இந்த காரணத்திற்காக, கடந்த காலத்தின் இரக்கமுள்ள மற்றும் அன்பான மனநிலையோடு, தேவன் யுகத்தை முடிவுக்கு கொண்டுவருவது அல்லது அவரது ஆறாயிரம் ஆண்டுகால ஆளுகைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது சாத்தியமில்லை. ஒவ்வொரு யுகத்திலும் தேவனுடைய மனநிலையின் சிறப்பு பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிறது, மேலும் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் தேவனால் செயல்படுத்தப்பட வேண்டியக் கிரியைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஒவ்வொரு யுகத்திலும் தேவன் அவராகவே செயல்படுத்தியக் கிரியைகளில் அவருடைய மெய்மையான மனநிலையின் வெளிப்பாடு இருக்கிறது, மேலும் அவருடைய நாமம் மற்றும் அவர் செய்யும் கிரியைகள் ஆகியவையும் யுகத்துக்கு ஏற்ப மாறுகின்றன—அவை அனைத்தும் புதியவையாக இருக்கின்றன. நியாயப்பிரமாண யுகத்தின் போது, மனுஷகுலத்தை வழிநடத்தும் கிரியை யேகோவா என்ற நாமத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டது, மேலும் பூமியில் முதல் கட்டக் கிரியையும் தொடங்கப்பட்டது. இந்தக் கட்டத்தில், ஆலயத்தையும் பலிபீடத்தையும் கட்டியெழுப்புவதும், விதிகளைப் பயன்படுத்தி இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கு வழிகாட்டுவதும் மற்றும் அவர்கள் மத்தியில் கிரியை செய்வதுமே கிரியைகளாக இருந்தன. இஸ்ரவேல் ஜனங்களை வழிநடத்துவதன் மூலம், அவர் பூமியில் தனது கிரியைக்கு ஒரு அஸ்திபாரத்தைத் தொடங்கினார். இந்த அஸ்திபாரத்திலிருந்து, அவர் இஸ்ரவேலுக்கு அப்பால் தனது கிரியையை விரிவுபடுத்தினார். அதாவது, இஸ்ரவேலில் இருந்து

தொடங்கி, அவர் தனது கிரியையை வெளிப்புறமாக விரிவு படுத்தினார். இதன் மூலம் பிற்காலத் தலைமுறையினர் யேகோவாவே தேவன் என்பதையும், வானங்களையும் பூமியையும் மற்றும் சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தவர் யேகோவா தான் என்பதையும், மேலும் சகல ஜீவஜந்துக்களை சிருஷ்டித்ததும் யேகோவாதான் என்பதையும் படிப்படியாக அறிந்து கொண்டனர். அவர் தம்முடைய கிரியையை இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் மூலமாக அவர்களுக்கு அப்பால் பரப்பினார். பூமியில் யேகோவாவினுடைய கிரியையின் முதல் பரிசுத்தமான இடமாக இஸ்ரவேல் தேசம்தான் இருந்தது, மேலும் இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கு தான் தேவன் முதன் முதலில் பூமியில் கிரியை செய்யச் சென்றார். அதுவே நியாயப்பிரமாண யுகத்தின் கிரியையாக இருந்தது. கிருபையின் யுகத்தில் மனுஷனை இரட்சித்த தேவன், இயேசு. அவர் கிருபையும், அன்பும், இரக்கமும், சகிப்புத்தன்மையும், பொறுமையும், தாழ்மையும், கவனிப்பும் கொண்டவராகவும், அதன் உருவாகவும் இருந்தார். அவர் செய்த பல கிரியைகள் மனுஷனின் மீட்பிற்காகவே இருந்தன. அவரது மனநிலை இரக்கமும் அன்பும் நிறைந்த ஒன்றாகும், மேலும் அவர் இரக்கமுள்ளவராகவும் அன்பானவராகவும் இருந்ததால், தேவன் தம்மை நேசித்தது போலவே மனுஷனையும் நேசித்தார் என்பதைக் காண்பிக்க, மனுஷனுக்காக அவர் சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டியிருந்தது, அந்த அளவுக்கு அவர் தன்னை முழுவதுமாக ஒப்புக்கொடுத்தார். கிருபையின் யுகத்தில், தேவனின் நாமம் இயேசு என்பதாக இருந்தது, அதாவது தேவன் என்பவர் மனுஷனை இரட்சித்த தேவனாக இருந்தார், அவர் இரக்கமுள்ள மற்றும் அன்பான தேவனாக இருந்தார். தேவன் மனுஷனுடன் இருந்தார். அவருடைய அன்பும், இரக்கமும், அவருடைய இரட்சிப்பும் ஒவ்வொரு மனுஷனுடனும் இருந்தன. இயேசுவின் நாமத்தையும் அவருடைய பிரசன்னத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலம் மட்டுமே மனுஷனால் அமைதியையும், மகிழ்ச்சியையும் பெற முடிந்தது, அவருடைய ஆசீர்வாதத்தையும், அவருடைய பரந்த மற்றும் ஏராளமான கிருபையையும், அவ

ருடைய இரட்சிப்பையும் பெற முடிந்தது. இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டதன் மூலம், அவரைப் பின்பற்றிய அனைவரும் இரட்சிப்பைப் பெற்றார்கள், அவர்களுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன. கிருபையின் யுகத்தில், தேவனின் நாமம் இயேசு என்பதாக இருந்தது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கிருபையின் யுகத்தின் கிரியைகள் முக்கியமாக இயேசு என்ற நாமத்தில் தான் செய்யப்பட்டன. கிருபையின் யுகத்தில், தேவன், இயேசு என்று அழைக்கப்பட்டார். அவர் பழைய ஏற்பாட்டையும் தாண்டி புதிய கிரியையின் ஒரு கட்டத்தை மேற்கொண்டார், அவருடைய கிரியை சிலுவையில் அறையப்படுவதுடன் நிறைவு செய்யப்பட்டது. இதுவே அவருடைய கிரியையின் முழுமையாக இருந்தது. ஆகையால், நியாயப்பிரமாண யுகத்தின் போது தேவனின் நாமம் யேகோவா என்பதாக இருந்தது, கிருபையின் யுகத்தில் இயேசுவின் நாமமே தேவனைக் குறித்தது. கடைசிக் காலத்தில், அவருடைய நாமம் சர்வவல்லமையுள்ள தேவன், அதாவது சர்வவல்லவர் என்பதாக இருக்கிறது, அவர் மனுஷனை வழிநடத்தவும், மனுஷனை ஜெயங்கொள்ளவும், மனுஷனை ஆதாயப்படுத்தவும் தனது வல்லமையைப் பயன்படுத்துகிறார், இறுதியில், யுகத்தை முடிவிற்குக் கொண்டு வருகிறார். ஒவ்வொரு யுகத்திலும், அவருடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், தேவனின் மனநிலை தெளிவாகத் தெரிகிறது.

ஆதியில், பழைய ஏற்பாட்டினுடைய நியாயப்பிரமாண யுகத்தின் போது மனுஷனை வழிநடத்துவது ஒரு குழந்தையின் ஜீவிதத்தை வழிநடத்துவதைப் போல இருந்தது. ஆதிகால மனுஷகுலம் யேகோவாவிலிருந்து புதிதாகப் பிறந்தது; அவர்கள் தான் இஸ்ரவேலர். தேவனை எவ்வாறு வணங்குவது என்பது பற்றியோ அல்லது பூமியில் எப்படி ஜீவிப்பது என்பது பற்றியோ அவர்களுக்கு எந்தப் புரிதலும் இருக்கவில்லை. அதாவது, யேகோவா மனுஷகுலத்தை சிருஷ்டித்தார், அதாவது ஆதாமையும் ஏவாளையும் சிருஷ்டித்தார், ஆனால் யேகோவாவை எவ்வாறு வணங்

குவது அல்லது பூமியில் யேகோவாவின் விதிககளை எப்படிப் பின்பற்றுவது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கான திறன்களை அவர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. யேகோவாவின் நேரடி வழிகாட்டுதல் இல்லாமல், இதை யாரும் நேரடியாக அறிய முடியாது, ஏனென்றால் ஆதியில் மனுஷன் அத்தகைய திறன்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை. யேகோவாதான் தேவன் என்பதை மட்டுமே மனுஷன் அறிந்திருந்தான், ஆனால் அவரை எவ்வாறு வணங்குவது, எந்த விதமான நடத்தை அவரை வணங்குவதாக அழைக்கப்படும், ஒருவன் எந்த விதமான மனதுடன் அவரை வணங்க வேண்டும், அல்லது அவரை வணங்க அவருக்கு என்ன காணிக்கை வழங்க வேண்டும், என இவை அனைத்திற்கும் மனுஷனுக்கு விடை தெரிந்திருக்கவில்லை. யேகோவாவால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லாவற்றிலும் அனுபவிக்கக்கூடியதை எப்படி அனுபவிப்பது என்பது மட்டும் மனுஷனுக்கு தெரியும், ஆனால் பூமியில் எந்த வகையான ஜீவிதம் தேவனின் சிருஷ்டிப்புக்கு தகுதியானது என்பது பற்றி மனுஷனுக்கு எதுவும் தெரிந்திருக்கவில்லை. அவர்களுக்கு அறிவுறுத்த யாருமில்லாமல், அவர்களை தனிப்பட்ட முறையில் வழிநடத்த யாருமில்லாமல், இந்த மனுஷரால் ஒருபோதும் மனுஷகுலத்திற்கு ஏற்ற ஜீவிதத்தை சரியாக வழிநடத்தியிருக்க முடிந்திருக்காது, மாறாக சாத்தானால் சிறைபிடிக்கப்பட்டிருப்பர். யேகோவா மனுஷகுலத்தை சிருஷ்டித்தார், அதாவது, மனுஷகுலத்தின் முன்னோர்களான ஏவாளையும் ஆதாமையும் அவர் சிருஷ்டித்தார், ஆனால் அவர் அவர்களுக்கு மேற்கொண்டு எந்த புத்தியையோ அல்லது ஞானத்தையோ வழங்கவில்லை. அவர்கள் ஏற்கனவே பூமியில் வாழ்ந்துவந்தாலும், அவர்களுக்கு எதுவும் புரியவில்லை. எனவே, மனுஷகுலத்தை சிருஷ்டிக்கும் யேகோவாவின் கிரியை பாதி மட்டுமே முடிந்தது, முழுமையாக நிறைவு செய்யப்படவில்லை. அவர் களிமண்ணிலிருந்து மனுஷனின் உருவமாதிரியை மட்டுமே உருவாக்கி, அதற்கு அவரது சுவாசத்தைக் கொடுத்திருந்தார், ஆனால் மனுஷனுக்கு அவரை வணங்குவதற்குப் போது

மான சித்தத்தை அவர் வழங்கியிருக்கவில்லை. ஆதியில், மனுஷனுக்கு அவரை வணங்குவதற்கோ அல்லது அவருக்குப் பயப்படுவதற்கோ மனதில்லை. மனுஷன் அவரது வார்த்தைகளைக் கேட்க மட்டுமே அறிந்திருந்தான், ஆனால் பூமியிலுள்ள ஜீவிதத்திற்கான அடிப்படை அறிவையும் மனுஷ ஜீவிதத்தின் இயல்பான விதிகளையும் அறியாதவனாக இருந்தான். ஆகவே, யேகோவா ஆணையும் பெண்ணையும் சிருஷ்டித்து ஏழு நாட்களின் திட்டத்தை முடித்திருந்தாலும், மனுஷனுக்கான சிருஷ்டிப்பை அவர் எந்த வகையிலும் முடித்திருக்கவில்லை, ஏனென்றால் மனுஷன் ஒரு உமி மட்டுமே, மேலும் மனுஷனாக இருப்பதன் யதார்த்தம் அவனிடம் இருக்கவில்லை. மனுஷகுலத்தை படைத்தவர் யேகோவாதான் என்பதை மட்டுமே மனுஷன் அறிந்திருந்தான், ஆனால் யேகோவாவின் வார்த்தைகளையோ விதிகளையோ எவ்வாறு கடைப்பிடிப்பது என்பதில் அவனுக்கு எந்தவிதமான அறிவும் இல்லை. ஆகவே, மனுஷகுலம் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பிறகும், யேகோவாவின் கிரியை முடிவடையவில்லை. மனுஷகுலத்தை தனக்கு முன்பாக வரும்படி செய்ய அவர் இன்னும் அதை முழுமையாக வழிநடத்த வேண்டியிருந்தது, இதனால் அவர்களால் பூமியில் ஒன்றாக ஜீவித்திருக்கவும் அவரை வணங்கவும் முடியும், மேலும் அவரது வழிகாட்டுதலுடன் பூமியில் சாதாரண மனுஷ ஜீவிதத்திற்காக சரியான பாதையிலும் அவர்களால் பிரவேசிக்க முடியும். இவ்வாறாக மட்டுமே யேகோவா என்ற நாமத்தில் முக்கியமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட கிரியைகள் முழுமையாக நிறைவடைந்தன; அதாவது, இவ்வாறாக மட்டுமே உலகை சிருஷ்டிக்கும் யேகோவாவின் கிரியை முழுமையாக நிறைவடைந்தது. எனவே, மனுஷகுலத்தை அவர் சிருஷ்டித்ததால், அவர் பூமியிலுள்ள மனுஷகுலத்தின் ஜீவிதத்தை பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக வழிநடத்த வேண்டியிருந்தது, இதன்மூலம் மனுஷகுலம் அவருடைய கட்டளைகளுக்கும் விதிகளுக்கும் கட்டுப்பட்டு, பூமியில் ஒரு சாதாரண மனுஷ ஜீவிதத்தின் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் பங்குபெற முடிந்தது. அப்போதுதான் யேகோவா

வின் கிரியை முழுமையாக நிறைவடைந்தது. அவர் மனுஷகுலத்தை சிருஷ்டித்தபின் இந்தக் கிரியையை மேற்கொண்டார், யாக்கோபின் யுகம் வரை அதைத் தொடர்ந்தார், அந்த நேரத்தில் அவர் யாக்கோபின் பன்னிரண்டு குமாரர்களையும் இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களாக மாற்றினார். அந்தக் காலத்திலிருந்து, இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் அனைவரும் பூமியில் அவரால் அதிகாரப்பூர்வமாக வழிநடத்தப்பட்ட மனுஷகுலமாக மாறினர், மேலும் இஸ்ரவேல் தேசம் பூமியில் அவர் தனது கிரியையைச் செயல்படுத்திய குறிப்பிட்ட இடமாக மாறியது. பூமியில் அவரிடமிருந்து பிறந்த எல்லா ஜனங்களும் அவரை எவ்வாறு வணங்குவது, பூமியில் எப்படி ஜீவித்திருப்பது என்று அறிந்துகொள்வர் என்பதற்காக, யேகோவா இந்த ஜனங்களை பூமியில் அதிகாரப்பூர்வமாக தனது கிரியையைச் செய்த முதல் ஜனக்கூட்டமாக ஆக்கினார், மேலும் இஸ்ரவேல் தேசம் முழுவதையும் அவருடைய கிரியையைத் தோற்றுவித்த இடமாக மாற்றினார், அவர்களை இன்னும் பெரிய கிரியைக்கான தொடக்கமாகப் பயன்படுத்தினார். ஆகவே, இஸ்ரவேலரின் கிரியைகள் புறஜாதி ஜனங்களால் பின்பற்றப்பட வேண்டிய ஒரு உதாரணமாக மாறியது, மேலும் இஸ்ரவேல் ஜனங்களிடையே சொல்லப்பட்டவை புறஜாதி ஜனங்களால் கேட்கப்பட வேண்டிய வார்த்தைகளாக மாறின. ஏனென்றால், அவர்கள்தான் முதன் முதலில் யேகோவாவின் விதிகளையும் கட்டளைகளையும் பெற்றார்கள், மேலும் யேகோவாவின் வழிகளை எவ்வாறு வணங்குவது என்பதையும் முதலில் அறிந்தார்கள். அவர்கள் யேகோவாவின் வழிகளை அறிந்த மனுஷகுலத்தின் மூதாதையர்களாகவும், யேகோவாவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மனுஷகுலத்தின் பிரதிநிதிகளாகவும் இருந்தனர். கிருபையின் யுகம் வந்தபோது, யேகோவா இனியும் மனுஷனை இந்த வழியில் வழிநடத்தவில்லை. மனுஷன் பாவம் செய்து தன்னை பாவத்திற்கு கைவிட்டுவிட்டான், ஆகவே அவர் மனுஷனை பாவத்திலிருந்து மீட்டெடுக்க ஆரம்பித்தார். இவ்வாறாக, மனுஷன் பாவத்திலிருந்து முழுமையாக விடுவிக்கப்படும்

வரை அவர் மனுஷனை நிந்தித்தார். கடைசிக் காலத்தில், இந்தக் கட்டத்தின் கிரியைகளை நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் ஆக்கினைத் தீர்ப்பின் மூலம் மட்டுமே செயல்படுத்த முடியும் எனும் வகையில் மனுஷன் அவ்வளவு மோசமான நிலைக்கு மூழ்கிவிட்டிருந்தான். இவ்வாறாக மட்டுமே கிரியையை நிறைவேற்ற முடியும். இது பல யுகங்களின் கிரியையாக இருந்திருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், யுகத்தை யுகத்திலிருந்து பிரித்து அவற்றுக்கிடையே மாற்றத்தை ஏற்படுத்த தேவன் தமது நாமத்தையும், தம்முடைய கிரியையையும், தேவனின் வெவ்வேறு உருவங்களையும் பயன்படுத்துகிறார்; தேவனின் நாமமும் அவருடைய கிரியையும் அவருடைய யுகத்தையும் குறிக்கிறது மற்றும் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவருடைய கிரியையைக் குறிக்கிறது. ஒவ்வொரு யுகத்திலும் தேவனின் கிரியை எப்போதுமே ஒரே மாதிரியானது என்றும், அவர் எப்போதும் ஒரே நாமத்தால் அழைக்கப்படுகிறார் என்றும் வைத்துக் கொண்டால், மனுஷன் அவரை எப்படி அறிவான்? தேவனை யேகோவா என்று அழைக்க வேண்டும், யேகோவா என்று அழைக்கப்படும் தேவனைத் தவிர, வேறு எந்த நாமத்திலும் அழைக்கப்படுபவர் தேவன் அல்ல. இல்லையெனில் தேவன் இயேசுவாக மட்டுமே இருக்க முடியும், இயேசுவின் நாமத்தைத் தவிர வேறு எந்த நாமத்தினாலும் அவர் அழைக்கப்படக்கூடாது; இயேசுவைத் தவிர, யேகோவா என்பவர் தேவன் அல்ல, சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் என்பவரும் தேவன் அல்ல. தேவன் சர்வவல்லவர் என்பது உண்மை என்று மனுஷன் நம்புகிறான், ஆனால் தேவன் என்பவர் மனுஷனுடன் இருக்கும் தேவன் ஆவார், அவர் இயேசு என்று அழைக்கப்பட வேண்டும், ஏனென்றால் தேவன் மனுஷனுடன் இருக்கிறார். இதைச் செய்வது கோட்பாட்டிற்கு இணங்குவதும், தேவனை ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்குள் அடைப்பதும் ஆகும். எனவே, ஒவ்வொரு யுகத்திலும், தேவன் செய்யும் கிரியை, அவர் அழைக்கப்படும் நாமம், மற்றும் அவர் அணிந்துகொள்ளும் உருவம்—இன்றுவரை ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அவர் செய்யும் கிரியை—இவை எந்த

வொரு ஒழுங்குமுறையையும் பின்பற்றுவதில்லை, மற்றும் எந்த வொரு வரம்புகளுக்கும் உட்பட்டவை அல்ல. அவர்தான் யேகோவா, ஆனால் அவரேதான் இயேசுவும் கூட, மேசியாவும் அவர்தான், சர்வவல்லமையுள்ள தேவனும் அவர்தான். அவரது கிரியை படிப்படியாக அவருடைய நாமத்துடன் தொடர்புடைய மாற்றங்களுக்கு உட்படும். எந்த ஒரு நாமத்தாலும் அவரை முழு மையாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது, ஆனால் அவர் அழைக் கப்படும் அனைத்து நாமங்களும் அவரைப் பிரதிநிதித்துவப்ப டுத்த முடியும், மேலும் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவர் செய்யும் கிரியை அவருடைய மனநிலையை குறிக்கிறது. கடைசிக் காலம் வரும்போது, நீ பார்க்கும் தேவன் இயேசுவாகத் தான் இருப்பார், அவர் ஒரு வெண்மையான மேகத்தின் மீது வருகிறார், மேலும் அவர் இன்னும் இயேசுவின் தோற்றத்தைக் கொண்டிருக்கிறார், அவர் பேசும் வார்த்தைகளும் இயேசுவின் வார்த்தைகளாகவே இருக்கும் என்று வைத்துக்கொள்வோம்: “நீங்கள் உங்களைப் போலவே உங்கள் அயலாரையும் நேசிக்க வேண்டும், நீங்கள் உபவாசம் இருக்க வேண்டும், ஜெபிக்க வேண்டும், உங்கள் சொந்த ஜீவனை நேசிப்பது போல நீங்கள் உங்கள் எதிரிகளை நேசிக்க வேண்டும், மற்றவர்களை சகித்துக்கொள்ளுங்கள், மற்றும் பொறு மையுடனும் தாழ்மையுடனும் இருங்கள். நீங்கள் என் சீஷர்களாக மாறுவதற்கு முன்பு நீங்கள் இவை எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டும். இவை அனைத்தையும் செய்வதன் மூலம், நீங்கள் என் ராஜ்யத்தினுள் பிரவேசிக்கலாம்.” இது கிருபையின் யுகத்தின் கிரியைக்குச் சொந்தமானதல்லவா? அவர் சொல்வது கிருபையின் யுகத்திற்கான வழி அல்லவா? இந்த வார்த்தைகளை நீங்கள் கேட் டால் நீங்கள் எப்படி உணருவீர்கள்? இது இன்னும் இயேசுவின் கிரியைதான் என்று நீங்கள் உணர மாட்டீர்களா? இது அதனை நகலெடுப்பதாக இருக்காதா? இதில் மனுஷன் இன்பம் காண முடியுமா? தேவனின் கிரியை தற்போது இருப்பது போன்றுதான் எப்போதும் இருக்கும், இதற்கு மேல் முன்னேறாது என்று நீங்கள் உணருவீர்கள். அவருக்கு அவ்வளவு வல்லமை மட்டுமே இருக்

கிறது, மேலும் புதியக் கிரியைகள் எதுவும் இல்லை, அவர் தனது வல்லமையை அதன் எல்லைக்கு எடுத்துச் சென்றுவிட்டார். இன்றிலிருந்து இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிருபை யின் யுகத்திலும், மற்றும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தற்சமயத்திலும் அவர் கிருபையின் யுகத்தின் வழியைப் பிரசங் கித்து வருகிறார், ஜனங்களை இன்னும் மனந்திரும்ப வைக்கிறார். ஜனங்கள், “தேவனே, உமக்கு மட்டுமே இவ்வளவு வல்லமை இருக்கிறது. நீர் மிகவும் புத்திசாலி என்று நான் விசுவாசித்தேன், ஆனாலும் நீர் சகிப்புத்தன்மையை மட்டுமே அறிந்திருக்கிறீர்கள், பொறுமை மீது மட்டுமே அக்கறை காட்டுகிறீர். உமது எதிரியை எப்படி நேசிக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமே உமக்குத் தெரியும், அதற்கு மேல் எதுவும் தெரியாது,” என்று கூறுவர். தேவன் கிருபை யின் யுகத்தில் இருந்தபடியே எப்போதும் இருப்பார் என்றுதான் மனுஷன் தன் மனதில் நினைக்கிறான், மேலும் தேவன் அன் பானவர், இரக்கமுள்ளவர் என்றுதான் மனுஷன் எப்போதும் விசுவாசிக்கிறான். தேவனின் கிரியை எப்போதும் அதே பழைய வழியில்தான் செயல்படுத்தப்படும் என்று நீ நினைக்கிறாயா? எனவே, அவருடைய கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தில் அவர் சிலுவையில் அறையப்படமாட்டார், மேலும் நீங்கள் பார்க்கிற மற்றும் தொடுகின்ற அனைத்தும் நீங்கள் கற்பனை செய்த அல் லது கேட்ட எதையும் போலல்லாமல் இருக்கும். இன்று, தேவன் பரிசேயர்களுடன் ஈடுபடுவதில்லை, உலகம் அறிய அவர் அனு மதிப்பதில்லை, அவரைப் பின்பற்றும் நீங்கள் மட்டுமே அவரை அறிந்தவர்கள், ஏனென்றால் அவர் மீண்டும் சிலுவையில் அறை யப்பட மாட்டார். கிருபையின் யுகத்தில், இயேசு தம்முடைய சுவிசேஷ கிரியைக்காக தேசங்கள் முழுவதும் பகிரங்கமாகப் பிரசங்கித்தார். சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டிய கிரியைக் காக அவர் பரிசேயர்களுடன் ஈடுபட்டார்; அவர் பரிசேயர்களுடன் ஈடுபடாமல் இருந்திருந்தால், அதிகாரத்தில் இருந்தவர்கள் அவ ரைப் பற்றி ஒருபோதும் அறிந்திருக்கவில்லை என்றால், அவர் எவ்வாறு நிந்தனை செய்யப்பட்டு, காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு சிலு

வையில் அறையப்பட்டிருப்பார்? எனவே, அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்காக பரிசேயர்களுடன் ஈடுபட்டார். இன்று, சோதனையைத் தவிர்ப்பதற்காக அவர் தனது கிரியையை ரகசியமாக மேற்கொள்கிறார். தேவனுடைய இரண்டு அவதாரங்களில், கிரியையும் முக்கியத்துவமும் வேறுபட்டவையாக இருக்கின்றன, மேலும் அமைப்பும் வேறுபட்டிருக்கிறது, எனவே அவர் செய்யும் கிரியை முற்றிலும் ஒரே மாதிரியாக எப்படி இருக்கும்?

“தேவன் நம்மோடிருக்கிறார்” என்று அர்த்தமுள்ள இயேசுவின் நாமத்தால் தேவனின் மனநிலையை முழுவதுமாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியுமா? அந்த நாமத்தால் தேவனை முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியுமா? தேவனால் தமது மனநிலையை மாற்ற முடியாது என்பதால் தேவனை இயேசு என்று மட்டுமே அழைக்க முடியும் என்றும், வேறு எந்த நாமமும் அவருக்கு இல்லை என்றும் மனுஷன் கூறினால், அந்த வார்த்தைகள் உண்மையில் தூஷணமாகும்! தேவன் நம்மோடிருக்கிறார் என்று அர்த்தமுள்ள இயேசு என்ற நாமத்தால் மட்டுமே தேவனை முழுவதுமாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும் என்று நீ நம்புகிறாயா? தேவன் பல நாமங்களால் அழைக்கப்படலாம், ஆனால் இந்தப் பல நாமங்களில், தேவனின் முழு அம்சத்தையும் அடக்கக்கூடிய நாமம் ஒன்றுகூட இல்லை, தேவனை முழுமையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக்கூடிய நாமம் ஒன்றுகூட இல்லை. எனவே, தேவனுக்குப் பல நாமங்கள் இருக்கின்றன, ஆனால் இந்தப் பல நாமங்களால் தேவனின் மனநிலையை முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியாது, ஏனென்றால் தேவனின் மனநிலை வளம் மிக்கது, அது அவரை அறிந்து கொள்ளும் மனுஷனின் திறனை மீறுகிறது. மனுஷனுக்கு, மனுஷகுலத்தின் மொழியைப் பயன்படுத்தி, தேவனின் முழு அம்சத்தையும் அடக்கக் கூடிய எந்த வழியும் இல்லை. தேவனின் மனநிலையைப் பற்றி தங்களுக்குத் தெரிந்த அனைத்தையும் அடக்க மனுஷகுலத்திடம் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட சொற்களஞ்சியம்தான் இருக்கிறது: மகத்துவமானவர், கனத்திற்குரியவர், அதிசயமானவர், புரிந்துகொள்ள முடி

யாதவர், உயர்ந்தவர், பரிசுத்தமானவர், நீதியுள்ளவர், ஞானமுள்ளவர், மற்றும் பல எனப் பல வார்த்தைகள் இருக்கின்றன! இந்த வரையறுக்கப்பட்ட சொற்களஞ்சியத்தால் தேவனின் மனநிலையைப் பற்றி மனுஷன் கண்ட சிறிய விஷயங்களை விவரிக்க இயலாது. காலப்போக்கில், பலர் தங்கள் இருதயங்களில் இருக்கும் உற்சாகத்தை விவரிக்க முடியும் என்று நினைத்த வார்த்தைகளை இதில் சேர்த்தனர்: தேவன் மிகவும் மகத்துவமானவர்! தேவன் மிகவும் பரிசுத்தமானவர்! தேவன் மிகவும் அழகானவர்! இன்று, இது போன்ற மனுஷ சொற்கள் உச்சத்தை எட்டியுள்ளன, ஆனாலும் மனுஷனால் தன்னைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்த இயலவில்லை. எனவே, மனுஷனைப் பொறுத்தவரை, தேவனுக்கு ஒரு நாமம் அல்ல, பல நாமங்கள் இருக்கின்றன. ஏனென்றால் தேவன் வளம்மிக்கவர், மேலும் மனுஷனின் மொழி மிகவும் வறிய நிலையில் இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட வார்த்தை அல்லது நாமத்துக்கு தேவனை முழுவதுமாகப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் திறன் இல்லை, எனவே அவருடைய நாமத்தை நிரந்தரமாக்க முடியும் என்று நீ நினைக்கிறாயா? தேவன் மகத்துவம் மிக்கவர், மிகவும் பரிசுத்தமானவர், ஆனாலும் ஒவ்வொரு புதிய யுகத்திலும் அவருடைய நாமத்தை மாற்ற நீ அவரை அனுமதிக்க மாட்டாயா? ஆகையால், தேவன் தனது சொந்தக் கிரியையை தனிப்பட்ட முறையில் செய்யும் ஒவ்வொரு யுகத்திலும், அவர் செய்ய விரும்பும் கிரியையின் சிறப்பியல்புகளை உள்ளடக்கும் வகையில், யுகத்துக்கு ஏற்ற ஒரு நாமத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். தற்காலிகமாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தக் குறிப்பிட்ட நாமத்தை, அந்த யுகத்தில் அவருக்கு இருந்த மனநிலையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப் பயன்படுத்துகிறார். தேவன் தனது சொந்த மனநிலையை வெளிப்படுத்த மனுஷகுலத்தின் மொழியைப் பயன்படுத்துகிறார். அப்படியிருந்தும், ஆவிக்குரிய அனுபவங்களைப் பெற்ற மற்றும் தேவனை தனிப்பட்ட முறையில் பார்த்த அநேகரும் இந்த ஒரு குறிப்பிட்ட நாமத்தால் தேவனை முழுவதுமாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த இயலாது என்று நினைக்கிறார்

கள்—ஐயோ, இதனால் உதவ முடியாது—எனவே மனுஷன் இனியும் எந்த நாமத்தாலும் தேவனைக் குறிப்பிடுவதில்லை, ஆனால் வெறுமனே அவரை “தேவன்” என்று அழைக்கிறான். இது மனுஷனின் இருதயம் அன்பால் நிறைந்திருப்பது போலவும், ஆனால் முரண்பாடுகளால் சூழப்பட்டதாகவும் இருக்கிறது, ஏனென்றால் தேவனை எவ்வாறு விளக்குவது என்று மனுஷன் அறிந்திருக்கவில்லை. தேவன் வளம்மிக்கவராக இருப்பதால் அவர் என்னவாக இருக்கிறார் என்பதை விவரிக்க எந்த வழியும் இல்லை. தேவனின் மனநிலையை சுருக்கமாகக் குறிப்பிடக்கூடிய எந்த ஒரு நாமமும் இல்லை, மேலும் தேவன் வைத்திருக்கும் மற்றும் அவர் என்னவாக இருக்கிறார் என்பதையும் விவரிக்கக்கூடிய ஒரு நாமமும் இல்லை. யாராவது என்னிடம், “நீ எந்த நாமத்தைப் பயன்படுத்துகிறாய்?” என்று கேட்டால், நான் அவர்களிடம், “தேவன் தேவனே!” என்று கூறுவேன். இது தேவனுக்கு சிறந்த நாமம் அல்லவா? இது தேவனின் மனநிலையைச் சிறப்பாக உள்ளடக்கியிருக்கும் ஒரு நாமம் அல்லவா? இது அவ்வாறு இருப்பதால், தேவனின் நாமத்தைத் தேடுவதற்கு நீங்கள் ஏன் இவ்வளவு முயற்சி செய்கிறீர்கள்? ஒரு நாமத்தின் பொருட்டு, உணவு மற்றும் நித்திரை இல்லாமல் உங்கள் மூளையை எதற்காகக் கசக்க வேண்டும்? தேவன், யேகோவா, இயேசு அல்லது மேசியா என்று அழைக்கப்படாத ஒரு நாள் வரும்—அவர் வெறுமனே சிருஷ்டிகராக இருப்பார். அந்த நேரத்தில், அவர் பூமியில் சூட்டிக்கொண்ட எல்லா நாமங்களும் முடிவுக்கு வரும், ஏனென்றால் பூமியில் அவர் செய்த கிரியைகள் முடிவுக்கு வரும், அதன் பிறகு அவருடைய நாமங்கள் இனி இருக்காது. சகலமும் சிருஷ்டிகரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வரும்போது, அவருக்கு மிகவும் பொருத்தமான ஆனால் முழுமையற்ற நாமத்திற்கான தேவை என்ன? நீ இப்போதும் தேவனின் நாமத்தைத் தேடுகிறாயா? தேவன் யேகோவா என்று மட்டுமே அழைக்கப்படுகிறார் என்று நீ இன்னும் சொல்லத் துணிகிறாயா? தேவனை இயேசு என்று மட்டுமே அழைக்க முடியும் என்று நீ இன்னும் சொல்லத்

துணிகிறாயா? தேவனுக்கு எதிராக தூஷணம் செய்த பாவத்தை உன்னால் தாங்கிக்கொள்ள முடியுமா? தேவனுக்கு நாமம் என் பதே இல்லை என்பதை நீ முதலில் அறிந்து கொள்ள வேண் டும். அவர் ஒன்று, இரண்டு, அல்லது பல நாமங்களை மட் டுமே சூட்டிக்கொண்டார், ஏனென்றால் அவருக்குக் கிரியைகள் இருந்தன, மனுஷகுலத்தை நிர்வகிக்க வேண்டியிருந்தது. அவர் எந்த நாமத்தால் அழைக்கப்பட்டாலும்—அதை அவர் சுதந்திர மாகத் தேர்வு செய்யவில்லையா? அதைத் தீர்மானிக்க அவ ருக்கு அவரது சிருஷ்டிப்புக்களில் ஒருவனான உன் உதவி தேவையா? தேவனைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படும் நாம மானது, மனுஷனின் மொழியுடன், மனுஷனால் புரிந்துகொள்ள முடியும் விஷயங்களுடன் உடன்படுவதாக இருக்கிறது, ஆனால் இந்த நாமம் மனுஷனால் பொதுமைப்படுத்தக் கூடிய ஒன்று அல்ல. பரலோகத்தில் ஒரு தேவன் இருக்கிறார், அவர் தேவன் என்று அழைக்கப்படுகிறார், அவர் மிகுந்த வல்லமையுள்ள தேவன், அவர் மிகவும் புத்திசாலி, மிக உயர்ந்தவர், அதிசயமா னவர், மறைபொருள் மிக்கவர், மற்றும் சர்வவல்லமையுள்ளவர் என்று மட்டுமே உன்னால் சொல்ல முடியும், அதற்கு மேல் உன்னால் எதுவும் சொல்ல முடியாது; சிறிதளவு மட்டுமே உன் னால் அறிய முடிந்திருக்கிறது. இது அவ்வாறு இருப்பதால், இயேசுவின் நாமத்தால் மட்டுமே தேவனை பிரதிநிதித்துவப்ப டுத்த முடியுமா? கடைசிக் காலம் வரும்போது, தேவனே அவரு டைய கிரியைகளைச் செய்கிறார் என்றாலும், அவருடைய நாமம் மாற வேண்டும், ஏனென்றால் அது வேறு யுகம்.

தேவன் பிரபஞ்சம் மற்றும் அதற்கும் மேலே இருக்கும் பிர பஞ்சத்தில் மிகப் பெரியவராக இருக்கிறார், அவரால் ஒரு மாம் சத்தின் உருவத்தைப் பயன்படுத்தி தம்மை முழுமையாக விளக் கிக் காட்ட முடியுமா? தேவன் தமது கிரியையின் ஒரு கட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்காக இந்த மாம்சத்தை அணிந்துகொள்கிறார். மாம்சத்தின் இந்த உருவத்திற்கு எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லை, இது கடந்து செல்லும் யுகங்களுடனோ அல்லது தேவனின் மன

நிலையுடனோ எந்தத் தொடர்பும் வைத்திருக்கவில்லை. இயேசு தம்முடைய உருவத்தை நிலைத்திருக்க ஏன் அனுமதிக்கவில்லை? தம்முடைய உருவத்தைப் பிற்காலத் தலைமுறையினர் பார்க்கும் வகையில் அவர் ஏன் அதை வரைய அனுமதிக்கவில்லை? அவருடைய உருவம் தேவனின் சாயல் என்பதை ஜனங்களை அவர் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கவில்லை? மனுஷனின் உருவம் தேவனின் சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருந்தாலும், மனுஷனின் தோற்றம் தேவனின் உயர்ந்த சாயலைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியுமா? தேவன் மாம்சமாகும்போது, அவர் பரலோகத்திலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட மாம்சத்தில் இறங்குகிறார். அவருடைய ஆவிதான் ஒரு மாம்சத்தில் இறங்குகிறது, அதன் மூலம் அவர் ஆவியானவரின் கிரியையைச் செய்கிறார். மாம்சத்தில் வெளிப்படுவது ஆவியானவர் தான், மேலும் மாம்சத்தில் அவருடைய கிரியையைச் செய்வதும் ஆவியானவர் தான். மாம்சத்தில் செய்யப்படும் கிரியையானது ஆவியானவரை முழுமையாக பிரதிபலிக்கிறது, மாம்சமானது கிரியையின் பொருட்டு மட்டுமே உள்ளது, அதனால் மாம்சத்தின் உருவம் தேவனின் உண்மையான உருவத்திற்கு மாற்றாக இருக்கிறது என்று அர்த்தமல்ல; இது மாம்சமாகிய தேவனின் நோக்கமோ அல்லது முக்கியத்துவமோ அல்ல. அவர் மாம்சமாகிய காரணம், ஆவியானவர் அவருடைய கிரியைக்கு ஏற்ற ஒரு இடத்தைக் கண்டுபிடிப்பார் என்பதற்காகத் தான். மாம்சமாவது தான் அவருடைய கிரியையை அடையச் சிறந்தது, இதன்மூலம் ஜனங்கள் அவருடைய கிரியைகளைக் காணவும், அவருடைய மனநிலையைப் புரிந்துகொள்ளவும், அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்கவும், அவருடைய கிரியையின் அதிசயத்தை அறிந்து கொள்ளவும் முடியும். அவருடைய நாமம் அவருடைய மனநிலையைப் பிரதிபலிக்கிறது, அவருடைய கிரியை அவருடைய அடையாளத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது, ஆனால் மாம்சத்தில் அவரது தோற்றம் அவருடைய உருவத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது என்று அவர் ஒருபோதும் சொல்லவில்லை; அது வெறுமனே மனுஷனின் கருத்து மட்டுமே.

எனவே, தேவன் மாம்சமாகியதன் முக்கியமான அம்சங்கள் அவருடைய நாமம், அவருடைய கிரியை, அவருடைய மன நிலை மற்றும் அவரது பாலினம் ஆகியவை மட்டுமே. இந்த யுகத்தில் அவருடைய ஆளுகையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த இவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மாம்சத்தில் அவரது தோற் றம், அவருடைய ஆளுகையுடன் எந்தத் தொடர்பையும் கொண் டிருக்கவில்லை, அந்த நேரத்தில் அவருடைய கிரியையின் பொருட்டு மட்டுமே அந்த மாம்சம் இருக்கிறது. ஆயினும், மாம் சமாகிய தேவன் குறிப்பிட்ட தோற்றம் கொண்டிருப்பது சாத்தி யமில்லை, எனவே அவருடைய தோற்றத்தைத் தீர்மானிக்கப் பொருத்தமானக் குடும்பத்தை அவர் தேர்வு செய்கிறார். தேவனின் தோற்றம் பிரதிநிதித்துவ முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருந்தால், அவரைப் போன்ற முக அம்சங்களைக் கொண்ட அனைவருமே தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவர்களாக இருப்பர். அது ஒரு மிகப் பெரிய தவறு அல்லவா? மனுஷன் இயேசுவை வணங்கக்கூடும் என்பதற்காகவே அவரது உருவப்படம் மனுஷ னால் வரையப்பட்டது. அந்த நேரத்தில், பரிசுத்த ஆவியானவர் எந்தச் சிறப்பு அறிவுறுத்தல்களையும் கொடுக்கவில்லை, எனவே மனுஷன் அந்தக் கற்பனை உருவப்படத்தை இன்று வரை பயன் படுத்திவருகிறான். உண்மையில், தேவனின் உண்மையான நோக் கத்தின்படி, மனுஷன் இதைச் செய்திருக்கக்கூடாது. மனுஷனின் வைராக்கியத்தால் மட்டுமே இயேசுவின் உருவப்படம் இந்த நாள் வரை நிலைத்திருக்கிறது. தேவன் ஆவியானவர், இறுதி சோதனையில் தேவனின் உருவம் என்னவாக இருக்கும் என்ப தைப் பொதுமைப்படுத்தும் திறன் மனுஷனுக்கு ஒருபோதும் இருக்க முடியாது. அவரது உருவத்தை அவருடைய மனநிலை யால் மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும். அவரது மூக்கு, அவரது வாய், அவரது கண்கள் மற்றும் அவரது தலைமுடி ஆகியவற்றின் தோற்றத்தைப் பொறுத்தவரை, இவை உன் பொது மைப்படுத்தும் திறனை மீறியவையாக இருக்கின்றன. யோவா னுக்கு வெளிப்பாடு வந்தபோது, அவன் மனுஷகுமாரனின் உரு

வத்தைக் கண்டான்: அவருடைய வாய்க்கு வெளியே கூர்மை யான இரட்டை முனைகள் கொண்ட வாள் ஒன்று இருந்தது, அவருடைய கண்கள் நெருப்புச் சுடர்கள் போலவும், தலை மற்றும் தலைமுடி இரண்டும் கம்பளி போலவும், அவரது கால்கள் மெருகூட்டப்பட்ட வெண்கலம் போலவும் இருந்தன, மற்றும் அவரது மார்பைச் சுற்றி ஒரு தங்கக் கவசம் இருந்தது. அவனது வார்த்தைகள் மிகவும் தெளிவாக இருந்தாலும், அவன் விவரித்த தேவனின் உருவம் ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனின் உருவமாக இருக்கவில்லை. அவன் பார்த்தது ஒரு தரிசனம் மட்டுமே, பொருள் உலகைச் சேர்ந்த ஒருவனின் உருவத்தை அல்ல. யோவான் ஒரு தரிசனத்தைக் கண்டான், ஆனால் அவன் தேவனின் மெய்மையான தோற்றத்தைக் காணவில்லை. மாம் சமாகிய தேவனின் உருவம், ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனின் உருவமாக இருப்பதால், அதனால் தேவனின் மனநிலையை முழுவதுமாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த இயலாது. யேகோவா மனுஷகுலத்தை சிருஷ்டித்தபோது, அவர் தம்முடைய சாயலி லேயே அவ்வாறு செய்தார் என்றும், ஆணையும் பெண்ணை யும் சிருஷ்டித்தார் என்றும் கூறினார். அந்த நேரத்தில், அவர் தேவனின் சாயலில் ஆணையும் பெண்ணையும் சிருஷ்டித்த தாகக் கூறினார். மனுஷனின் உருவம் தேவனின் உருவத்தை ஒத்திருந்தாலும், மனுஷனின் தோற்றம் தான் தேவனின் உரு வம் என்று அர்த்தப்படுவதாகக் கருத முடியாது. தேவனின் உரு வத்தை முழுமையாக எடுத்துக்காட்டுவதற்கு உன்னால் மனுஷ குலத்தின் மொழியைப் பயன்படுத்த முடியாது, ஏனென்றால் தேவன் மிகவும் உயர்ந்தவர், மகத்துவம் மிக்கவர், அதிசயமான வர், புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்!

இயேசு தம்முடைய கிரியையைச் செய்ய வந்தபோது, அது பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழிகாட்டுதலின் படி இருந்தது; அவர் பரிசுத்த ஆவியானவர் விரும்பியபடியே செய்தார், பழைய ஏற்பாட்டினுடைய நியாயப்பிரமாண யுகத்தின் படியோ அல்லது யேகோவாவின் கிரியையின் படியோ செய்யவில்லை. இயேசு

செய்ய வந்த கிரியையானது யேகோவாவின் விதிகளையோ அல்லது யேகோவாவின் கட்டளைகளையோ பின்பற்றுவதில்லை என்றாலும், அவற்றின் ஆதாரம் ஒன்றுதான். இயேசு செய்த கிரியை இயேசுவின் நாமத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது, அது கிருபையின் யுகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது; யேகோவா செய்த கிரியையைப் பொறுத்தவரை, அது யேகோவாவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது, மேலும் அது நியாயப்பிரமாண யுகத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. அவர்களின் கிரியைகள் இரண்டு வெவ்வேறு யுகங்களில் செயல்படுத்தப்பட ஒரே ஆவியானவரின் கிரியைகள் ஆகும். இயேசு செய்த கிரியை கிருபையின் யுகத்தை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும், யேகோவா செய்த கிரியை பழைய ஏற்பாட்டினுடைய நியாயப்பிரமாண யுகத்தை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும். யேகோவா இஸ்ரவேல், எகிப்து ஜனங்களுக்கும், மற்றும் இஸ்ரவேலுக்கு அப்பாற்பட்ட எல்லா தேசங்களுக்கும் மட்டுமே வழிகாட்டினார். புதிய ஏற்பாட்டினுடைய கிருபையின் யுகத்தில் இயேசுவின் கிரியைகள் இயேசு என்ற நாமத்தில் தேவனின் கிரியைகளாக இருந்தன, ஏனென்றால் அந்த யுகத்தை வழிநடத்தியவர் இயேசு. இயேசுவின் கிரியை யேகோவாவின் கிரியையை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றும் நீ சொன்னால், அவர் எந்தப் புதிய கிரியையையும் தொடங்கவில்லை என்றும், அவர் செய்ததெல்லாம் யேகோவாவின் வார்த்தைகளின்படி மட்டுமே என்றும், யேகோவாவின் கிரியை மற்றும் ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனங்களின்படி மட்டுமே என்றும் நீ சொன்னால், இயேசு மாம்சமாகியிருக்க மாட்டார். அவர் தம்முடைய கிரியையை இந்த வழியில் நடத்தியிருந்தால், அவர் ஒரு அப்போஸ்தலராகவோ அல்லது நியாயப்பிரமாண யுகத்தின் ஊழியராகவோ இருந்திருப்பார். நீ சொல்வது போல் இருந்தால், இயேசுவினால் ஒரு யுகத்தைத் தொடங்கியிருக்க முடியாது, வேறு எந்தக் கிரியைகளையும் செய்திருக்க முடியாது. அதேபோல், பரிசுத்த ஆவியானவர் முதன்மையாக யேகோவாவின்

மூலமாக அவருடைய கிரியையைச் செய்ய வேண்டும், மேலும் யேகோவாவின் மூலமாக அல்லாமல் பரிசுத்த ஆவியானவர் வேறு யார் மூலமாகவும் எந்தப் புதிய கிரியையையும் அவரால் செய்திருக்க முடியாது. இயேசுவின் கிரியையை மனுஷன் இவ்வாறு புரிந்துகொள்வது தவறு. இயேசு செய்த கிரியையானது யேகோவாவின் வார்த்தைகளுக்கும் ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனங்களுக்கும் ஏற்ப செய்யப்பட்டது என்று மனுஷன் நம்பினால், இயேசு, மாம்சமாகிய தேவனா, அல்லது அவர் தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவரா? இந்தக் கண்ணோட்டத்தின் படி பார்த்தால், கிருபையின் யுகமே இருந்திருக்காது, இயேசு மாம்சமாகிய தேவனாக இருந்திருக்க மாட்டார், ஏனென்றால் அவர் செய்த கிரியையால் கிருபையின் யுகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியிருக்க முடிந்திருக்காது, ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டினுடைய நியாயப்பிரமாண யுகத்தை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியிருக்க முடிந்திருக்கும். இயேசு புதிய கிரியையைச் செயல்படுத்த, ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடங்க, இஸ்ரவேலில் முன்பு செய்த கிரியையை முறித்துக் கொள்ள, அவருடைய கிரியையை இஸ்ரவேலில் யேகோவா செய்த கிரியைக்கு ஏற்ப இல்லாமல், அல்லது அவரது பழைய விதிகளுக்கு ஏற்ப இல்லாமல், அல்லது எந்தவொரு விதிமுறைகளுக்கும் இணங்காமல், மாறாக அவர் செய்ய வேண்டியப் புதிய கிரியையைச் செய்தால் மட்டுமே ஒரு புதிய யுகம் இருக்கும். தேவனே யுகத்தைத் தொடங்க வருகிறார், மேலும் தேவனே யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறார். யுகத்தைத் தொடங்குவதற்கும், முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் மனுஷனால் இயலாது. இயேசு வந்தபின் அவர் யேகோவாவின் கிரியையை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கவில்லை என்றால், அவர் வெறுமனே ஒரு மனுஷன் மட்டுமே, அவரால் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது என்பதற்கு இதுவே சான்றாக இருந்திருக்கும். இயேசு வந்து யேகோவாவின் கிரியையை முடித்ததாலும், யேகோவாவின் கிரியையைத் தொடர்ந்ததாலும், மேலும், அவருடைய சொந்தக் கிரியையை, ஒரு புதிய கிரியையைச்

செய்ததாலும், இது ஒரு புதிய யுகம் என் நிரூபிக்கப்படுகிறது, மேலும் இயேசுதான் தேவன் என்பதையும் நிரூபிக்கிறது. அவர்கள் கிரியையின் இரண்டு வெவ்வேறு கட்டங்களைச் செய்தார்கள். ஒரு கட்டம் ஆலயத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டது, மற்றொன்று ஆலயத்திற்கு வெளியே நடத்தப்பட்டது. ஒரு கட்டம் விதிகளின்படி மனுஷனின் ஜீவிதத்தை வழிநடத்துவதும், மற்றொன்று பாவநிவாரணபலியை வழங்குவதுமாக இருந்தன. கிரியையின் இந்த இரண்டு கட்டங்களும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வேறுபட்டதாக இருந்தன; இது புதிய யுகத்தை பழையதிலிருந்து பிரிக்கிறது, மேலும் அவை இரண்டும் வெவ்வேறு யுகங்கள் என்று சொல்வது முற்றிலும் சரியானதாக இருக்கிறது. அவர்களது கிரியைகளின் இருப்பிடம் வேறுபட்டதாக இருந்தன, அவர்களது கிரியைகளின் உள்ளடக்கம் வேறுபட்டதாக இருந்தன, மற்றும் அவர்களது கிரியைகளின் நோக்கமும் வேறுபட்டதாக இருந்தன. எனவே, அவற்றை இரண்டு யுகங்களாகப் பிரிக்கலாம்: புதிய மற்றும் பழைய ஏற்பாடுகள், அதாவது புதிய மற்றும் பழைய யுகங்கள். இயேசு வந்தபோது அவர் ஆலயத்திற்குள் பிரவேசிக்கவில்லை, இது யேகோவாவின் யுகம் முடிந்துவிட்டது என்பதை நிரூபித்தது. ஆலயத்தில் யேகோவாவின் கிரியை முடிந்துவிட்டதால் அவர் ஆலயத்திற்குள் பிரவேசிக்கவில்லை, அதை மீண்டும் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. மீண்டும் அதைச் செய்வது, செய்த கிரியையை மீண்டும் செய்வதாக ஆகிவிடும். ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறி, ஒரு புதியகிரியையைத் தொடங்கி, ஆலயத்திற்கு வெளியே ஒரு புதிய பாதையைத் தொடங்கியதன் மூலம் மட்டுமே, தேவனின் கிரியையை அதன் உச்சத்திற்குக் கொண்டு வர அவரால் முடிந்தது. அவர் தனது கிரியையைச் செய்ய ஆலயத்திற்கு வெளியே சென்றிருக்காவிட்டால், தேவனின் கிரியை ஆலயத்தின் அஸ்திவாரங்களில் தேக்கமடைந்து, புதிய மாற்றங்கள் எதுவும் ஏற்படாமல் போயிருக்கும். ஆகவே, இயேசு வந்தபோது, அவர் ஆலயத்திற்குள் பிரவேசிக்கவில்லை, ஆலயத்தில் அவருடைய கிரியைக

ளைச் செய்யவில்லை. அவர் ஆலயத்திற்கு வெளியே தனது கிரியைகளைச் செய்தார், சீஷர்களை வழிநடத்தி, அவருடைய கிரியைகளைச் சுதந்திரமாகச் செய்தார். தேவன் தனது கிரியையைச் செய்ய ஆலயத்திலிருந்து புறப்படுவது, தேவன் ஒரு புதிய திட்டத்தைக் கொண்டிருப்பதைக் காட்டுகிறது. அவரது கிரியை ஆலயத்திற்கு வெளியே நடத்தப்படவிருந்தது, அது செயல்படுத்தப்படும் விதத்தில் கட்டுப்படுத்தப்படாத புதிய கிரியையாக இருந்திருக்க வேண்டும். இயேசு வந்திறங்கியவுடனேயே, பழைய ஏற்பாட்டினுடைய யுகத்தில் யேகோவாவின் கிரியையை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தார். அவர்கள் இரண்டு வெவ்வேறு நாமங்களால் அழைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதே ஆவியானவர்தான் கிரியையின் இரு கட்டங்களையும் நிறைவேற்றியது, மேலும், செயல்படுத்தப்பட்ட கிரியை தொடர்ச்சியானதாக இருந்தது. நாமமும் கிரியையின் உள்ளடக்கமும் வேறுபட்டதாக இருந்ததால், யுகமும் வேறுபட்டதாக இருந்தது. யேகோவா வந்தபோது, அது யேகோவாவின் யுகம்; இயேசு வந்தபோது, அது இயேசுவின் யுகம். எனவே, ஒவ்வொரு வருகையிலும், தேவன் ஒரு நாமத்தால் அழைக்கப்படுகிறார், அவர் ஒரு யுகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார், மேலும் அவர் ஒரு புதிய பாதையைத் தொடங்குகிறார்; ஒவ்வொரு புதிய பாதையிலும், அவர் ஒரு புதிய நாமத்தைச் சூட்டிக்கொள்கிறார், இது தேவன் எப்போதும் புதியவர், ஒருபோதும் பழையவர் அல்ல என்பதையும், அவருடைய கிரியை எப்போதும் முன்னோக்கிய திசையில் முன்னேறுகிறது என்பதையும் காட்டுகிறது. வரலாறு எப்போதும் முன்னோக்கியே நகர்கிறது, அதேபோல் தேவனின் கிரியையும் எப்போதும் முன்னோக்கியே நகர்கிறது. அவரது ஆறாயிரம் ஆண்டுகால ஆளுகைத் திட்டம் அதன் முடிவை எட்டுவதற்கு, அது ஒரு முன்னோக்கிய திசையில் முன்னேற வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் அவர் புதிய கிரியையைச் செய்ய வேண்டும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர் புதிய கிரியையைச் செய்ய வேண்டும்; அவர் புதிய பாதைகளைத் தொடங்க வேண்டும், புதிய யுகங்களைத் தொடங்க

வேண்டும், புதிய மற்றும் பெரிய கிரியைகளைத் தொடங்க வேண்டும், இவற்றுடன் புதிய நாமங்களையும் புதிய கிரியை களையும் கொண்டுவர வேண்டும். ஒவ்வொரு கணத்திலும், தேவனின் ஆவியானவர் புதிய கிரியையைச் செய்கிறார், ஒரு போதும் பழைய வழிகளையோ விதிகளையோ பற்றிக்கொள்வ தில்லை. அவருடைய கிரியை இதுவரை நிறுத்தப்படவில்லை, ஆனால் கடந்து செல்லும் ஒவ்வொரு தருணத்திலும் அது நிறை வேறுகிறது. பரிசுத்த ஆவியின் கிரியை மாறாதது என்று நீ சொன்னால், யேகோவா ஏன் ஆசாரியர்களை ஆலயத்தில் சேவிக் கும்படிக் கேட்டார்? இயேசு வந்தபோது, அவர் பிரதான ஆசா ரியராக இருந்தார் என்றும், அவர் தாவீதின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் என்றும், பிரதான ஆசாரியரும் பெரிய ராஜாவுமாக இருந்தார் என்றும் கூறியபோதும் ஏன் இயேசு ஆலயத்திற்குள் நுழையவில்லை? அவர் ஏன் பலிகளைக் கொடுக்கவில்லை? ஆலயத்திற்குள் நுழைவதாகட்டும் அல்லது நுழையாததாகட் டும்—இவை அனைத்தும் தேவனின் கிரியைகள் அல்லவா? மனு ஷன் கற்பனை செய்வதுபோல, இயேசு மீண்டும் வருவார், கடை சிக் காலத்திலும் இயேசு என்று அழைக்கப்படுவார், ஒரு வெண் மையான மேகத்தின் மீது வந்து, இயேசுவின் சாயலில் மனு ஷரிடையே இறங்குவார்: அது அவருடைய கிரியையை மறுப டியும் செய்வது போலில்லையா? பரிசுத்த ஆவியானவர் பழை யதையே பற்றிக்கொண்டிருப்பவரா? மனுஷன் நம்புகிறதெல் லாம் கருத்துக்களை மட்டும்தான், மற்றும் மனுஷன் நேரடி அர்த்தத்திற்கு ஏற்பவும், அவனது கற்பனைக்கு ஏற்பவும்தான் அனைத்தையும் புரிந்துகொள்கிறான்; அவை பரிசுத்த ஆவியி னுடைய கிரியையின் கொள்கைகளுடன் முரண்படுகின்றன, மேலும் தேவனின் நோக்கங்களுடனும் அவை ஒத்துப்போவ தில்லை. தேவன் அவ்வாறு செயல்பட மாட்டார்; தேவன் அவ் வளவு முட்டாள்தனமானவரோ மதிகெட்டவரோ அல்ல, மேலும் அவருடைய கிரியை நீ கற்பனை செய்வது போல அவ்வளவு எளிதானதல்ல. மனுஷன் கற்பனை செய்யும் சகலத்தையும் அடிப்

படையாகக் கொண்டு, இயேசு ஒரு மேகத்தின் மீது வந்து உங்களுக்கு மத்தியில் இறங்குவார். மேகத்தின் மீது வந்திறங்கிய அவரை நீங்கள் காண்பீர்கள், தாம் இயேசு என்று அவர் உங்களுக்குச் சொல்லுவார். நீங்கள் அவருடைய கைகளில் உள்ள ஆணி அடிக்கப்பட்ட தழும்புகளைக் கண்டு, அவரை இயேசு என்று அறிந்து கொள்வீர்கள். அவர் உங்களை மீண்டும் இரட்சிப்பார், மேலும் அவர் உங்களது வலிமைமிக்க தேவனாக இருப்பார். அவர் உங்களை இரட்சிப்பார், உங்களுக்கு ஒரு புதிய நாமத்தைக் கொடுப்பார், உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வெள்ளைக் கல்லைக் கொடுப்பார், அதன் பிறகு நீங்கள் பரலோக ராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்க அனுமதிக்கப்பட்டு பரலோகத்தில் பெறப்படுவீர்கள். இத்தகைய நம்பிக்கைகள் மனுஷனின் கருத்துக்கள் அல்லவா? தேவன் மனுஷனின் கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப செயல்படுகிறாரா, அல்லது மனுஷனின் கருத்துக்களுக்கு எதிராக அவர் செயல்படுகிறாரா? மனுஷனின் கருத்துக்கள் அனைத்தும் சாத்தானிடமிருந்து பெறப்பட்டவை அல்லவா? மனுஷர் அனைவரும் சாத்தானால் சீர்கெட்டுப் போகவில்லையா? தேவன் தனது கிரியையை மனுஷனின் கருத்துக்களின்படி செய்திருந்தால், அவர் சாத்தானாக மாறியிருக்கமாட்டாரா? அவர் தனது சொந்த சிருஷ்டிப்புகளைப் போலவே இருந்திருக்க மாட்டாரா? அவருடைய சிருஷ்டிப்புகள் இப்போது சாத்தானால் மிகவும் சீர்கெட்டிருப்பதால், மனுஷன் சாத்தானின் உருவமாகிவிட்டான், தேவன் சாத்தானின் விஷயங்களின்படி செயல்படுவதாக இருந்தால், அவர் சாத்தானுடன் கூட்டணி அமைத்திருக்க மாட்டாரா? தேவனின் கிரியையை மனுஷன் எவ்வாறு புரிந்துகொள்ள முடியும்? ஆகையால், தேவன் ஒருபோதும் மனுஷனின் கருத்துக்களின்படி செயல்படமாட்டார், மேலும் நீ கற்பனை செய்யும் வழிகளில் ஒருபோதும் செயல்பட மாட்டார். தேவன் ஒரு மேகத்தில் வருவார் என்று அவரே சொன்னதாகச் சொல்பவர்களும் உண்டு. தேவன் அவராகவே சொன்னார் என்பது உண்மைதான், ஆனால் தேவனின் மறைபொருட்களை எந்த மனுஷனாலும் புரிந்து

கொள்ள முடியாது என்பது உனக்குத் தெரியாதா? தேவனின் வார்த்தைகளை எந்த மனுஷனாலும் விளக்க முடியாது என்று உனக்குத் தெரியாதா? பரிசுத்த ஆவியானவரால் நீ ஞானமும் தெளிவும் பெற்றிருக்கிறாய் என்பதில் சந்தேக நிழலுக்கு அப்பா லும் நீ உறுதியாக இருக்கிறாயா? உனக்கு இதுபோன்ற நேரடி யான முறையில் காட்டியவர் பரிசுத்த ஆவியானவர் இல்லை என்று உன்னால் நிச்சயமாகக் கூறமுடியுமா? உனக்கு அறிவுறுத் தியது பரிசுத்த ஆவியானவரா, அல்லது உன் சொந்தக் கருத் துக்கள் உன்னை அவ்வாறு சிந்திக்க வழிவகுத்ததா? “இது தேவ னால் கூறப்பட்டது,” என்று நீ சொன்னாய். ஆனால் தேவனின் வார்த்தைகளை அளவிட நம் சொந்த கருத்துகளையும் மனதை யும் பயன்படுத்த முடியாது. ஏசாயா பேசிய வார்த்தைகளைப் பொறுத்தவரை, அவருடைய வார்த்தைகளை முழுமையான உறு தியுடன் உன்னால் விளக்க முடியுமா? அவருடைய வார்த்தை களை விளக்க உனக்கு தைரியம் இருக்கிறதா? ஏசாயாவின் வார்த்தைகளை விளக்க உனக்கு துணிவில்லை என்பதால், இயே சுவின் வார்த்தைகளை விளக்க மட்டும் நீ ஏன் துணிகிறாய்? இயே சுவா அல்லது ஏசாயாவா, இவர்களில் மிகவும் உயர்ந்தவர் யார்? பதில் இயேசு என்பதால், இயேசு பேசிய வார்த்தைகளை நீ ஏன் விளக்குகிறாய்? தேவன் தனது கிரியையை முன்கூட்டியே உனக் குச் சொல்வாரா? ஒரு ஜந்துவால் கூட அறிய முடியாது, பரலோ கத்திலுள்ள தூதர்களோ, மனுஷகுமாரனோ கூட அறிய முடியாது, எனவே உன்னால் மட்டும் எப்படி அறிந்து கொள்ளமுடியும்? மனுஷன் பலவற்றைக் கொண்டிருப்பதில்லை. உங்களுக்கு இப் போது முக்கியமானது என்னவென்றால், கிரியையின் மூன்று கட்டங்களை அறிந்து கொள்வதுதான். யேகோவாவின் கிரியை முதல் இயேசுவின் கிரியை வரை மற்றும் இயேசுவின் கிரியை முதல் இந்தத் தற்போதைய கட்டம் வரை, என இந்த மூன்று கட்டங்களும் தொடர்ச்சியான நூலில் தேவனின் ஆளுகையின் முழு வரம்பையும் உள்ளடக்குகிறது, இவை அனைத்தும் ஒரே ஆவியானவரின் கிரியைதான். உலகத்தை சிருஷ்டித்ததிலிருந்து,

தேவன் எப்போதும் மனுஷகுலத்தை நிர்வகிக்கும் கிரியையை செய்துவருகிறார். அவரே ஆதியும் அந்தமும் ஆவார், அவரே முதலும் கடைசியும் ஆவார், மேலும், ஒரு யுகத்தைத் தொடங்குவதும் முடித்து வைப்பதும் அவரே. கிரியையின் மூன்றுக் கட்டங்கள், வெவ்வேறு யுகங்கள் மற்றும் வெவ்வேறு இடங்களில், ஒரே ஆவியானவரின் கிரியை என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த மூன்று கட்டங்களையும் பிரிப்பவர்கள் அனைவரும் தேவனுக்கு எதிராக நிற்பவர்கள் தான். இப்போது, முதல் கட்டத்திலிருந்து இன்று வரை அனைத்துக் கிரியைகளும் ஒரே தேவனின் கிரியை, ஒரே ஆவியானவரின் கிரியை என்பதை நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதில் எந்தச் சந்தேகமும் இருக்க முடியாது.

மாம்சமாகியதன் மறைபொருள் (1)

கிருபையின் யுகத்தில், யோவான் இயேசுவுக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்தினான். யோவானால் தேவனின் கிரியையைச் செய்ய முடியவில்லை, ஆனால் மனுஷனின் கடமையை மட்டுமே நிறைவேற்றினான். யோவான் கர்த்தருடைய முன்னோடியாக இருந்தான் என்றாலும், அவனால் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியவில்லை; அவன் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு மனுஷன் மட்டுமே. இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிறகு, பரிசுத்த ஆவியானவர் புறாவைப் போல அவர்மீது இறங்கினார். பின்னர் அவர் தமது கிரியையைத் தொடங்கினார், அதாவது அவர் கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தைச் செய்யத் தொடங்கினார். அதனால்தான் அவர் தேவனின் அடையாளத்தைச் சூட்டிக்கொண்டார், ஏனென்றால் அது அவர் வந்த தேவனிடமிருந்து வந்தது. இதற்கு முன்பு அவருடைய விசுவாசம் எப்படியிருந்திருந்தாலும்—அது சில சமயங்களில் பலவீனமாக இருந்திருக்கலாம், அல்லது சில சமயங்களில் வலுவாகவும் இருந்திருக்கலாம்—அவை அனைத்தும் அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்வதற்கு முன்பு அவர் வழிநடத்தியச் சாதாரண

மனுஷ ஜீவிதத்தைச் சேர்ந்தவை. அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிறகு (அதாவது அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட பின்), தேவனின் வல்லமையும் மகிமையும் உடனடியாக அவரிடத்தில் வந்து சேர்ந்தன, ஆகவே அவர் தம்முடைய ஊழியத்தைச் செய்யத் தொடங்கினார். அவரால் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களை யும் செய்ய முடிந்தது, அதிசயங்களைச் செய்ய முடிந்தது, அவ ருக்கு வல்லமையும் அதிகாரமும் இருந்தன, ஏனென்றால் அவர் நேரடியாக தேவனின் சார்பாகக் கிரியை செய்துவந்தார்; அவர் ஆவியானவரின் கிரியையை அவருக்குப் பதிலாகச் செய்து ஆவியானவரின் குரலை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். ஆகையால், அவரே தேவன்; இது மறுக்க முடியாதது. யோவான் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒருவன். அவனால் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியவில்லை, தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சாத்தியமும் அவனுக்கு இல்லை. அவன் அவ்வாறு செய்ய விரும்பியிருந்தால், பரிசுத்த ஆவியானவர் அதை அனுமதித்திருக்க மாட்டார், ஏனென்றால் தேவன் அவ ராகவே நிறைவேற்ற நினைத்தக் கிரியையை அவனால் செய்ய முடியவில்லை. ஒருவேளை மனுஷன் நிறைய விருப்பங்களைக் கொண்டிருந்திருக்கலாம், அல்லது மாறுபட்ட ஏதோவொன்று இருந்திருக்கலாம்; எந்தச் சூழ்நிலையிலும் அவனால் நேரடியாக தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடிந்திருக்காது. அவனுடைய முட்டாள்தனம் அவனை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தின, ஆனால் அவனுடைய கிரியை பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பிரதி நிதித்துவப்படுத்துவதாக இருந்தது. ஆனாலும், அவனுடைய அனைத்தும் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது என்று உன் னால் சொல்ல முடியாது. அவனுடைய விலகலும் பிழையும் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியுமா? மனுஷனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில் தவறு இருப்பது இயல்பானது, ஆனால் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில் ஒருவன் மாறு பட்டவனாக இருந்தால், அது தேவனை அவமதிப்பதாக இருக் காதா? அது பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு எதிரான தூஷணம் அல்

லவா? மற்றவர்களால் உயர்த்தப்பட்டாலும், தேவனின் இடத்தில் நிற்க பரிசுத்த ஆவியானவர் மனுஷனை அனுமதிப்பதில்லை. அவன் தேவன் இல்லையென்றால், அவனால் இறுதியில் நிலையாக நிற்க முடியாது. மனுஷன் விரும்பியபடி தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த பரிசுத்த ஆவியானவர் மனுஷனை அனுமதிப்பதில்லை! உதாரணமாக, பரிசுத்த ஆவியானவர் யோவானுக்கு சாட்சியம் அளித்தார், அவன்தான் இயேசுவுக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்தியவன் என்பதை வெளிப்படுத்தியதும் பரிசுத்த ஆவியானவர் தான், ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவன்மீது செய்த கிரியைகள் நன்கு அளவிடப்பட்டிருந்தன. யோவானிடம் கேட்கப்பட்டதெல்லாம், இயேசுவுக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்த வேண்டும், அவருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்த வேண்டும் என்பன மட்டுமே. அதாவது, பரிசுத்த ஆவியானவர், வழியை ஆயத்தப்படுத்தும் அவனுடைய கிரியையை மட்டுமே ஆதரித்தார், அத்தகைய கிரியையைச் செய்ய மட்டுமே அவனை அனுமதித்தார்—வேறு எந்தக் கிரியையும் செய்ய அவனுக்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. யோவான் எலியாவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினான், மேலும் வழியை ஆயத்தப்படுத்த ஒரு தீர்க்கதரிசியையும் அவன் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினான். பரிசுத்த ஆவியானவர் இவ்விஷயத்தில் அவனை ஆதரித்தார்; அவனுடைய கிரியை வழிவகுப்பதாக இருக்கும் வரை, பரிசுத்த ஆவியானவர் அவனை ஆதரித்தார். இருப்பினும், அவனே தேவனாக இருப்பதாகக் கூறி, மீட்பின் கிரியையை முடிக்க வந்திருப்பதாகச் சொன்னால், பரிசுத்த ஆவியானவர் அவனை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டியிருந்திருக்கும். யோவானின் கிரியை எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும், அது பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஆதரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவனுடைய கிரியைக்கு எல்லைகள் இல்லாமல் இல்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர் அவனுடைய கிரியையை உண்மையிலேயே ஆதரித்தார் என்பது உண்மையாக இருப்பினும், அந்த நேரத்தில் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வல்லமை அவன் வழியை ஆயத்தப்படுத்த மட்டுமே என வரையறுக்கப்

பட்டதாக இருந்தது. அவனால் வேறு எந்தக் கிரியையும் செய்ய முடியவில்லை, ஏனென்றால் அவன் வழியை ஆயத்தப்படுத்த வந்த யோவான் மட்டுமே, இயேசு அல்ல. ஆகையால், பரிசுத்த ஆவியானவரின் சாட்சியம் முக்கியமானது, ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் மனுஷனைச் செய்ய அனுமதிக்கும் கிரியை அதை விட முக்கியமானது. அந்த நேரத்தில் யோவானுக்கு அற்புத மான சாட்சியம் கிடைக்கவில்லையா? அவனது கிரியையும் பெரிதாக இருக்கவில்லையா? ஆனால் அவன் செய்த கிரியை யானது இயேசுவை விட அதிகமானதாக இருக்க முடியாது, ஏனென்றால் அவன் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப் பட்ட ஒரு மனுஷன் மட்டுமே, மேலும் தேவனை அவனால் நேரடியாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியவில்லை, எனவே அவன் செய்த கிரியை வரையறுக்கப்பட்டதாக இருந்தது. அவன் தனது ஆயத்தப்படுத்தும் கிரியையை முடித்தபின், பரிசுத்த ஆவியானவர் அவனது சாட்சியத்தை ஆதரிக்கவில்லை, புதிய கிரியைகள் எதுவும் அவனுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை, தேவன் அவராகவே கிரியை செய்யத் தொடங்கியவுடன் அவன் புறப் பட்டுச் சென்றான்.

சிலர் பொல்லாத ஆவிகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, "நான் தான் தேவன்!" என்று சத்தமாகக் கூக்குரலிடுகிறார்கள். ஆயி னும்கூட, இறுதியில், அவர்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் விஷயத்தில் அவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள். அவர்கள் சாத்தானைப் பிரதி நிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள், பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களுக் குச் செவிசாய்ப்பதில்லை. நீ உன்னை எவ்வளவு உயர்த்திக் கொண்டாலும் அல்லது எவ்வளவு சத்தமாகக் கூக்குரலிட்டா லும், நீ இன்னும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு ஜீவன்தான். நீ சாத் தானுக்குச் சொந்தமானவன். "நான்தான் தேவன், நான்தான் தேவனின் அன்பான குமாரன்!" என்று நான் கூக்குரலிடுவ தில்லை, ஆனால் நான் செய்யும் கிரியை தேவனின் கிரியை. நான் கத்த வேண்டுமா? உயர்த்திக் கூறவேண்டிய அவசியமே

இல்லை. தேவன் தமது சொந்தக் கிரியையைத் தாமே செய்கிறார், அவருக்கு மனுஷன் ஒரு அந்தஸ்தை வழங்கவோ அல்லது அவருக்கு ஒரு கௌரவமான பட்டத்தை வழங்கவோ தேவையில்லை: அவருடைய கிரியை அவருடைய அடையாளத்தையும் அந்தஸ்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்பு, அவர் தேவனாக இருக்கவில்லையா? அவர் மாம்சமாகிய தேவனாக இருக்கவில்லையா? சாட்சிப் பிரமாணத்தைப் பெற்ற பிறகுதான் அவர் தேவனுடைய ஒரே குமாரனாக ஆனார் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது அல்லவா? அவர் தனது கிரியையைத் தொடங்குவதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே, இயேசு என்ற பெயரில் ஒரு மனுஷன் ஏற்கனவே இருக்கவில்லையா? உன்னால் புதிய பாதைகளைக் கொண்டு வரவோ அல்லது ஆவியானவரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவோ முடியாது. உன்னால் ஆவியானவரின் கிரியையையோ அல்லது அவர் பேசும் வார்த்தைகளையோ வெளிப்படுத்த முடியாது. உன்னால் தேவனின் கிரியையைச் செய்ய இயலாது, ஆவியானவரின் கிரியையையும் உன்னால் செய்ய முடியாது. தேவனின் ஞானம், அதிசயம் மற்றும் புரிந்துகொள்ள முடியாதத் தன்மை மற்றும் தேவன் மனுஷனை சிட்சிக்கும் மனநிலையின் முழுமை—இவை அனைத்தும் உனது வெளிப்படுத்தும் திறனுக்கு அப்பாற்பட்டவையாக இருக்கின்றன. எனவே உன்னை தேவன் என்று நீ கூற முயல்வது பயனற்றது; உன்னிடம் பெயர் மட்டுமே இருக்கும், சாராம்சம் எதுவும் இருக்காது. தேவன் வந்துவிட்டார், ஆனால் யாரும் அவரை அடையாளம் கண்டுகொள்ளவில்லை, ஆனாலும் அவர் தம்முடைய கிரியையைத் தொடர்கிறார், மேலும் ஆவியானவரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி அவ்வாறு செய்கிறார். நீ அவரை மனுஷன் அல்லது தேவன், கர்த்தர் அல்லது கிறிஸ்து, அல்லது சகோதரி என எப்படி அழைத்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் அவர் செய்யும் கிரியை ஆவியானவரின் கிரியையாகும், அது தேவனின் கிரியையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. மனுஷன் தம்மை

எவ்வாறு அழைக்கிறான் என்பது பற்றி அவர் கவலைப்படு வதில்லை. அந்தப் பெயரால் அவருடைய கிரியையைத் தீர்மா னிக்க முடியுமா? தேவனைப் பொறுத்தவரை, நீ அவரை எவ் வாறு அழைத்தாலும், அவர் ஆவியான தேவனுடைய மாம்சம் தான்; அவர் ஆவியானவரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார், ஆவியானவரால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறார். உன்னால் ஒரு புதிய யுகத்திற்கு வழிவகுக்கவோ, அல்லது பழைய யுகத்தை முடிவுக் குக் கொண்டுவரவோ, அல்லது ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடங் கவோ அல்லது புதிய கிரியையைச் செய்யவோ முடியாவிட்டால், நீ உன்னை தேவன் என்று அழைக்க முடியாது!

பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு மனுஷ னால் கூட தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது. இது போன்ற மனுஷனால் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடி யாது என்று சொல்வது மட்டுமல்லாமல், அவன் செய்யும் கிரி யையாலும் தேவனை நேரடியாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடி யாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மனுஷனின் அனு பவத்தை நேரடியாக தேவனின் ஆளுகையின் கீழ் வைத்திருக்க முடியாது, மேலும் அதனால் தேவனின் ஆளுகையைப் பிரதிநி தித்துவப்படுத்தவும் முடியாது. தேவன் அவராகவே செய்யும் கிரியை முழுக்க முழுக்க அவர் தமது சொந்த ஆளுகைத் திட் டத்தில் செய்ய விரும்பும் கிரியை ஆகும், அது பெரிய அளவி லான ஆளுகையுடன் தொடர்புடையது. மனுஷனால் செய்யப் படும் கிரியையானது அவர்களின் தனிப்பட்ட அனுபவத்தை வழங்குவதை உள்ளடக்கியதாகும். இதற்கு முன்னர் சென்றவர் களால் நடந்ததையும் தாண்டி ஒரு புதிய அனுபவ வழியைக் கண்டறிவதும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் தங்கள் சகோதர சகோதரிகளுக்கு வழிகாட்டுவதும் இதில் அடங் கும். இந்த ஜனங்கள் வழங்குவது அவர்களின் தனிப்பட்ட அனு பவம் அல்லது ஆன்மீக ஜனங்களின் ஆன்மீக எழுத்துக்கள் ஆகியவையே ஆகும். இந்த ஜனங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், அவர்கள் செய்யும் கிரியையானது

ஆறாயிரம் ஆண்டுகாலத் திட்டத்தில் ஆளுகையின் பெரிய கிரியைக்குத் தொடர்பில்லாதது ஆகும். அவர்கள் வெறுமனே, ஜனங்களை பரிசுத்த ஆவியானவரின் நீரோட்டத்தில் வழிநடத்த, பரிசுத்த ஆவியானவரால் வெவ்வேறு காலங்களில் எழுப்பப்பட்டவர்கள். அவர்கள் செய்யக்கூடிய செயல்பாடுகள் முடிவடையும் வரை அல்லது அவர்களின் ஜீவிதங்கள் முடிவடையும் வரை அதைச் செய்வார்கள். அவர்கள் செய்யும் கிரியை தேவனுக்கு ஒரு பொருத்தமானப் பாதையை உருவாக்குவது அல்லது பூமியில் தேவனுடைய ஆளுகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அம்சத்தைத் தொடர்வது மட்டுமே ஆகும். தேவனுடைய ஆளுகையின் பெரிய கிரியையை இவர்களால் தங்களுக்குளேயே செய்ய இயலாது, அல்லது புதிய பாதைகளைத் திறக்கவும் முடியாது, மேலும் அவர்களில் எவரும் முந்தைய யுகத்தைச் சேர்ந்த தேவனுடைய எல்லா கிரியைகளையும் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வரவும் முடியாது. ஆகையால், அவர்கள் செய்யும் கிரியை, சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவன் செய்யும் ஒரு செயல்பாட்டைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறதே அன்றி தேவன் செய்யும் ஊழியத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது. ஏனென்றால், அவர்கள் செய்யும் கிரியை, தேவனால் செய்யப்படுவதைப் போன்றது இல்லை. ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடங்குவதற்கான கிரியை தேவனின் இடத்தில் உள்ள மனுஷனால் செய்யக்கூடிய ஒன்றல்ல. தேவனைத் தவிர வேறு எவராலும் இதைச் செய்ய முடியாது. மனுஷனால் செய்யப்படும் அனைத்துக் கிரியைகளும் ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனாக தனது கடமையைச் செய்வதைக் கொண்டிருக்கின்றன, மேலும் அவன் பரிசுத்த ஆவியானவரால் அசைக்கப்படும்போது அல்லது தெளிவுபடுத்தப்படும்போது செய்யப்படுகின்றன. இந்த ஜனங்கள் வழங்கும் வழிகாட்டுதல், முழுக்க முழுக்க மனுஷனுக்கு அன்றாட ஜீவிதத்தில் நடைமுறையின் பாதையைக் காண்பிப்பதையும், தேவனின் விருப்பத்திற்கு இணங்க அவன் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதையும் கொண்டுள்ளது. மனுஷனின் கிரியை தேவனின்

ஆளுகையை உள்ளடக்கியதும் இல்லை, ஆவியானவரின் கிரி யையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதும் இல்லை. உதாரணமாக, விட்னஸ் லீ மற்றும் வாட்ச்மேன் நீ ஆகியோரின் கிரியைகள் தலைமை தாங்குவது மட்டுமே. புதிய பாதையோ அல்லது பழைய பாதையோ, வேதாகமத்தில் மீதமுள்ள கொள்கையின் அடிப்படையில் அந்தக் கிரியை முன்வைக்கப்பட்டது. உள்ளூர் தேவாலயத்தை மீட்டெடுப்பதோ அல்லது உள்ளூர் தேவாலயத் தைக் கட்டியெழுப்புவதோ, எதுவாக இருந்தாலும் தேவாலயங் களை நிறுவுவதே அவர்களின் கிரியையாக இருந்தது. இயேசு வாலும் அவருடைய அப்போஸ்தலர்களாலும் முடிக்கப்படாத கிரியையை அல்லது கிருபையின் யுகத்தில் மேலும் வளர்ச் சியடையாத கிரியையையே அவர்கள் செய்தார்கள். இயேசு தம்முடைய காலக்கட்ட கிரியையில் அவருக்குப் பின் வரும் தலைமுறையினரைக் கேட்டுக்கொண்ட விஷயங்களான முக்கா டிடுதல், ஞானஸ்நானம் பெறுதல், அப்பம் பிட்குதல் அல்லது திராட்சைரசம் பருகுதல் ஆகியவற்றையே அவர்கள் தங்களது கிரியையில் செய்தார்கள். அவர்களின் கிரியை, வேதாகமத்தைக் கடைப்பிடிப்பதும், வேதாகமத்தினுள் பாதைகளைத் தேடுவது மாகும் என்று கூறலாம். அவர்கள் எந்த விதமான புதிய முன் னேற்றங்களையும் செய்யவில்லை. ஆகையால், அவர்களின் கிரியையில் வேதாகமத்தினுள் புதிய பாதைளைக் கண்டுபி டித்ததையும், சிறந்த மற்றும் மிகவும் யதார்த்தமான நடைமு றைகளையும் மட்டுமே காண முடியும். ஆனால் தேவனின் தற்போதைய சித்தத்தை அவர்களின் கிரியையில் கண்டறிய முடியாது, மேலும் கடைசிக் காலத்தில் தேவன் செய்யத் திட் டமிட்டுள்ள புதிய கிரியையையும் கண்டறிய இயலாது. ஏனென் றால், அவர்கள் நடந்து வந்த பாதை இன்னும் பழையதாகவே இருந்தது—புதுப்பித்தலும் இல்லை, முன்னேற்றமும் இல்லை. ஜனங்கள் மனந்திரும்பி தங்களது பாவங்களை ஒப்புக்கொள் ளும்படி அவர்களைக் கேட்கும் நடைமுறையை கடைப்பிடிக் கவும், கடைசிவரை சகித்துக்கொள்பவன் இரட்சிக்கப்படுவான்

என்றும் மற்றும் ஆணே பெண்ணின் தலைவன் என்றும் சொல் லப்படுவதைக் கடைப்பிடிக்கவும், மனைவி தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்றும், மேலும் சகோதரிகள் பிரசங்கிக்க முடியாது, ஆனால் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்ற பாரம்பரியக் கருத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்றும் தெரியப்படுத்த இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட உண்மையை அவர்கள் தொடர்ந்து பற்றிக்கொண்டிருந்தனர். இத்தகைய தலைமை தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்தால், பரிசுத்த ஆவியான வரால் ஒருபோதும் புதிய கிரியைகளைச் செய்திருக்கவோ, ஜனங்களை விதிமுறைகளிலிருந்து விடுவித்திருக்கவோ, அல்லது அவர்களை சுதந்திரம் மற்றும் அழகின் ராஜ்யத்திற்கு வழிநடத்திச் சென்றிருக்கவோ முடிந்திருக்காது. ஆகையால், யுகத்தை மாற் றும் கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தில் தேவன் தாமே கிரியை செய்யவும், பேசவும் வேண்டும்; இல்லையெனில் எந்த மனுஷ னும் அவருக்குப் பதிலாக அவ்வாறு செய்ய முடியாது. இது வரை, இந்த நீரோட்டத்துக்கு வெளியே பரிசுத்த ஆவியான வரின் அனைத்துக் கிரியைகளும் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன, மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்பட்டவர்கள் சகிப்புத் தன்மைகளை இழந்துவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், பரிசுத்த ஆவியானவர் பயன்படுத்தும் ஜனங்களின் கிரியையானது தேவன் செய்த கிரியையைப் போலல்லாமல் இருப்பதால், அவர்களின் அடையாளங்களும் அவர்கள் சார்பாக அவர்கள் செயல்படுத்தும் விஷயங்களும் வேறுபட்டவையாக இருக்கின்றன. ஏனென்றால், பரிசுத்த ஆவியானவர் செய்ய விரும்பும் கிரியை வேறுபட்டது, இந்த விஷயத்தில் ஒரே மாதிரியாகக் கிரியை செய்பவர்களுக்கு வெவ்வேறு அடையாளங்களும் அந்தஸ்துகளும் வழங்கப்படு கின்றன. பரிசுத்த ஆவியானவர் பயன்படுத்தும் ஜனங்கள் சில புதிய கிரியைகளையும் செய்யலாம், மேலும் முந்தைய யுகத் தில் செய்யப்பட்ட சில கிரியைகளை அகற்றவும் செய்யலாம், ஆனால் அவர்கள் செய்வது புதிய யுகத்தில் தேவனின் மன நிலையையும் சித்தத்தையும் வெளிப்படுத்த முடியாது. அவர்

கள் முந்தைய யுகத்தின் கிரியையை ஒழிக்க மட்டுமே கிரியைச் செய்கின்றனர், தேவனின் மனநிலையை நேரடியாகப் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தும் நோக்கத்திற்கான புதிய கிரியைகளைச் செய் வதற்காக அல்ல. இவ்வாறு, அவர்கள் எத்தனை காலாவதி யான நடைமுறைகளை ஒழித்தாலும் அல்லது எத்தனை புதிய நடைமுறைகளை அறிமுகப்படுத்தினாலும், அவர்கள் இன்ன மும் மனுஷனையும், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவன்களையும்தான் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள். எவ்வாறாயினும், தேவனே தமது கிரியையைச் செய்யும்போது, பழைய யுகத்தின் நடைமு றைகள் ஒழிக்கப்படுவதை அவர் வெளிப்படையாக அறிவிப் பதில்லை அல்லது புதிய யுகத்தின் தொடக்கத்தை நேரடியாக அறிவிப்பதில்லை. அவர் தமது கிரியையில் நேர்மையாகவும், நேரடியாகவும் இருக்கிறார். தாம் செய்ய விரும்பும் கிரியையைச் செய்வதில் அவர் நேர்மையானவர்; அதாவது, அவர் கொண்டு வந்த கிரியையை அவர் நேரடியாக வெளிப்படுத்துகிறார், அந் தக் கிரியையை துவக்கத்தில் எப்படிச் செய்ய விரும்பினாரோ அப்படியேசெய்கிறார், அவருடைய இருப்பையும் மனநிலையை யும் வெளிப்படுத்துகிறார். மனுஷன் அதைப் பார்க்கும்போது, அவருடைய மனநிலையும் அவருடைய கிரியையும் கடந்த காலங்களிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்கின்றன. இருப்பினும், தேவனின் கண்ணோட்டத்தில், இது அவருடைய கிரியையின் தொடர்ச்சியும், வளர்ச்சியுமாக மட்டுமே இருக்கிறது. தேவன் கிரியை செய்யும்போது, அவர் தமது வார்த்தையை வெளிப்ப டுத்தி, புதிய கிரியையை நேரடியாகக் கொண்டுவருகிறார். இதற்கு நேர்மாறாக, மனுஷன் கிரியை செய்யும் போது, அந்தக் கிரியை, விவாதம் மற்றும் கற்றல் மூலமாகச் செய்யப்படுகிறது, அல்லது மற்றவர்களின் கிரியைகளில் நிறுவப்பட்ட அறிவின் விரிவாக்கம் மற்றும் நடைமுறையை முறைப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. அதாவது, மனுஷன் செய்த கிரியையின் சாராம்சம் ஒரு நிறுவப்பட்ட ஒழுங்கைப் பின்பற்றுவதும், “பழைய பாதை களில் புதிய காலணிகளைக் கொண்டு நடப்பதும்,” ஆகும்.

இதன் பொருள் என்னவென்றால், ஜனங்கள் நடந்துசென்ற பரிசுத்த ஆவியானவர் பயன்படுத்திய பாதை கூட தேவனால் தொடங்கப்பட்டதின் மீது கட்டப்பட்டுள்ளது என்பதுதான். எனவே, எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்துப் பார்க்கும்போது, மனுஷன் இன்னும் மனுஷனாகவே இருக்கிறான், தேவன் இன்னும் தேவனாகவே இருக்கிறார்.

ஈசாக்கு ஆபிரகாமுக்குப் பிறந்ததைப் போலவே, யோவானும் வாக்குத்தத்தினால் பிறந்தான். அவன் இயேசுவுக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்தினான், அதிகக் கிரியைகள் செய்தான், ஆனால் அவன் தேவன் அல்ல. மாறாக, அவன் தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவனாக இருந்தான், ஏனென்றால் அவன் இயேசுவுக்காக வழியை மட்டுமே ஆயத்தப்படுத்தினான். அவனுடைய கிரியையும் மிகச் சிறப்பாக இருந்தது, அவன் ஆயத்தப்படுத்திய பின்னரே இயேசு அதிகாரப்பூர்வமாகத் தனது கிரியையைத் தொடங்கினார். முக்கியமாக, அவன் வெறுமனே இயேசுவுக்காக உழைத்தான், மேலும் அவன் செய்த கிரியை இயேசுவின் கிரியைக்கு ஊழியம் செய்வதாகவும் இருந்தது. அவன் வழியை ஆயத்தப்படுத்திய பிறகே, இயேசு தமது கிரியையைத் தொடங்கினார், அந்தக் கிரியை புதியதாகவும், அதிக உறுதியாகவும் மற்றும் விரிவாகவும் இருந்தது. அந்தக் கிரியையின் ஆரம்பப் பகுதியை மட்டுமே யோவான் செய்தான்; புதிய கிரியையின் பெரும்பகுதி இயேசுவால் செய்யப்பட்டது. யோவானும் புதிய கிரியையைச் செய்தான், ஆனால் அவன் ஒரு புதிய யுகத்தை அறிமுகப்படுத்தியவன் அல்ல. யோவான் வாக்குத்தத்தத்தினால் பிறந்தவன், அவனுடைய பெயர் தேவதூதனால் வழங்கப்பட்டது. அந்த நேரத்தில், சிலர் அவனுடைய தகப்பன் சகரியாவின் பெயரைச் சூட்ட விரும்பினர், ஆனால் அவனது தாயார், “இந்தக் குழந்தை அந்தப் பெயரால் அழைக்கப்பட மாட்டான். அவனை யோவான் என்று அழைக்க வேண்டும்,” என்று கூறினாள். இது எல்லாம் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கட்டளைப்படி நிகழ்ந்தது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கட்டளைப்படியே இயேசுவுக்கும் பெயர் சூட்டப்பட்டது, அவர்

பரிசுத்த ஆவியானவரிடமிருந்து பிறந்தார், மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவரால் அவருக்கு வாக்குத்தத்தம் அளிக்கப்பட்டது. இயேசு, தேவன், கிறிஸ்து மற்றும் மனுஷகுமாரனாக இருந்தார். யோவானின் கிரியையும் மிகச் சிறந்ததாக இருந்தது, ஆனால் அவன் ஏன் தேவன் என்று அழைக்கப்படவில்லை? இயேசு செய்த கிரியைக்கும் யோவான் செய்த கிரியைக்கும் என்ன வித்தியாசம்? யோவான், இயேசுவுக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்தினான் என்பதுதான் ஒரே காரணமா? அல்லது இது தேவனால் முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டதா? யோவான், "மனந்திரும்புங்கள், பரலோகராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது," என்றும் கூறினான், அவன் பரலோகராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தையும் பிரசங்கித்தான், ஆனாலும் அவனுடைய கிரியை மேலும் வளர்ச்சியடையவில்லை, வெறுமனே ஒரு தொடக்கமாக மட்டுமே அமைந்தது. இதற்கு நேர்மாறாக, இயேசு ஒரு புதிய யுகத்தை அறிமுகப்படுத்தினார், அதேபோல் பழைய யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தார், மேலும் பழைய ஏற்பாட்டின் நியாயப்பிரமாணத்தையும் அவர் நிறைவேற்றினார். அவர் செய்த கிரியை யோவான் செய்ததை விடப் பெரியதாக இருந்தது, மேலும் சகல மனுஷரையும் மீட்பதற்காக அவர் வந்தார்—கிரியையின் அந்தக் கட்டத்தை நிறைவேற்றினார். ஆனால் யோவானைப் பொறுத்தவரை, அவன் வெறுமனே பாதையை மட்டுமே ஆயத்தப்படுத்தினான். அவனுடைய கிரியை சிறப்பானதாக இருந்தாலும், அநேக வார்த்தைகள் கொண்டதாக இருந்தாலும், அவனை ஏராளமான சீஷர்கள் பின்பற்றினார்கள் என்றாலும், அவனுடைய கிரியை மனுஷனுக்கு ஒரு புதிய தொடக்கத்தைத் தருவதைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்யவில்லை. மனுஷன் ஒருபோதும் அவனிடமிருந்து ஜீவனையோ, வழியையோ, ஆழமான சத்தியங்களையோ பெறவில்லை, மேலும் தேவனின் சித்தத்தைப் பற்றிய புரிதலையும் அவனிடமிருந்து மனுஷன் பெறவில்லை. யோவான் ஒரு சிறந்த தீர்க்கதரிசி (எலியா), அவன் இயேசுவின் கிரியைக்குப் புதிய தளத்தைத் திறந்து, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை ஆயத்

தப்படுத்தினான்; அவன் கிருபையின் யுகத்தின் முன்னோடியாக இருந்தான். இத்தகைய விஷயங்களை அவர்களின் சாதாரண மனுஷத் தோற்றங்களைக் கவனிப்பதன் மூலம் வெறுமனே அறிய முடியாது. யோவானும் மிகவும் கணிசமான கிரியையைச் செய்ததால், மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவரால் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டதால், மற்றும் அவனுடைய கிரியை பரிசுத்த ஆவியானவரால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டதால் இவை அனைத்தும் பொருத்தமாக இருந்தன. இது அவ்வாறு இருப்பதால், அவர்கள் செய்யும் கிரியையின் மூலம்தான் ஒருவன் அந்தந்த அடையாளங்களை வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியும், ஏனென்றால் ஒரு மனுஷனின் சாராம்சத்தை அவனது வெளிப்புற தோற்றத்தைக் கண்டு சொல்ல எந்த வழியும் இல்லை, அல்லது பரிசுத்த ஆவியானவரின் சாட்சியம் என்ன என்பதை மனுஷன் அறியும் வழியும் இல்லை. யோவானால் செய்யப்பட்ட கிரியையும், இயேசுவால் செய்யப்பட்ட கிரியையும் வேறுபட்டவை, அவை வெவ்வேறு இயல்புகளைக் கொண்டிருந்தன. இதிலிருந்தே யோவான் தேவனா இல்லையா என்பதை ஒருவன் தீர்மானிக்க முடியும். இயேசுவின் கிரியையானது ஆரம்பிக்க, தொடர மற்றும் முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவதாக இருந்தது. இந்த நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றையும் தேவன் மேற்கொண்டார், அதேசமயம் யோவானின் கிரியை ஒரு தொடக்கத்தைத் தவிர வேறேதுமாக இருக்கவில்லை. ஆரம்பத்தில், இயேசு சுவிசேஷத்தைப் பரப்பி, மனந்திரும்புதலுக்கான வழியைப் பிரசங்கித்தார், பின்னர் மனுஷனை ஞானஸ்நானம் செய்யவும், நோயுற்றவர்களைக் குணப்படுத்தவும், பிசாசுகளை விரட்டவும் செய்தார். இறுதியில், அவர் மனுஷகுலத்தை பாவத்திலிருந்து மீட்டு, யுகம் முழுவதற்குமான தமது கிரியையை நிறைவு செய்தார். அவர் எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று, மனுஷரிடம் பிரசங்கித்து, பரலோகராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பரப்பினார். இந்த விஷயத்தில் அவரும் யோவானும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தார்கள், வித்தியாசம் என்னவென்றால், இயேசு ஒரு புதிய யுகத்தை அறிமுகப்படுத்தினார்,

மேலும் கிருபையின் யுகத்தை மனுஷனிடம் கொண்டு வந்தார். கிருபையின் யுகத்தில் மனுஷன் எதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், மனுஷன் பின்பற்ற வேண்டிய வழி ஆகியவற்றைப் பற்றிய வார்த்தை அவருடைய வாயிலிருந்து வந்தது, இறுதியில், அவர் மீட்பின் கிரியையை முடித்தார். யோவானால் இந்தக் கிரியையை ஒருபோதும் செய்திருக்க முடியாது. ஆகவே, தேவனின் கிரியை யைச் செய்தவர் இயேசுதான், அவரே தேவனாகவும் மற்றும் தேவனை நேரடியாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவராகவும் இருக் கிறார். வாக்குத்தத்தத்தினால் பிறந்தவர்கள், ஆவியானவரால் பிறந்தவர்கள், பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஆதரிக்கப்படுபவர்கள் மற்றும் புதிய பாதைகளைத் திறப்பவர்கள் என இவர்கள் அனை வருமே தேவன்தான் என்று மனுஷனின் கருத்துக்கள் கூறு கின்றன. இந்தப் பகுத்தறிவின்படி, யோவானும் தேவனாக இருப்பான், மோசே, ஆபிரகாம், தாவீது..., அவர்கள் அனைவரும் தேவனாக இருப்பார்கள். இது ஒரு முழுமையான நகைச்சுவை அல்லவா?

இயேசு தமது ஊழியத்தைச் செய்வதற்கு முன்பு, அவரும் பரிசுத்த ஆவியானவர் செய்த எல்லாவற்றிற்கும் ஏற்ப செயல் பட்ட ஒரு சாதாரண மனுஷனாக மட்டுமே இருந்தார். அந்த நேரத்தில் அவர் தமது சொந்த அடையாளத்தை அறிந்திருந் தாரா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், தேவனிடமிருந்து வந்த அனைத்திற்கும் அவர் கீழ்படிந்தார். அவரது ஊழியம் தொடங் கப்படுவதற்கு முன்பு பரிசுத்த ஆவியானவர் தமது அடையா ளத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை. அவர் தம்முடைய ஊழியத் தைத் தொடங்கிய பின்னர்தான் அவர் அந்த விதிகளையும் அந்த நியாயப்பிரமாணங்களையும் ஒழித்தார், மேலும் அவரது வார்த்தைகள் ஊக்கம், அதிகாரம் மற்றும் வல்லமை பெற்ற பின்பே அவர் அதிகாரப்பூர்வமாக தமது ஊழியத்தைச் செய்யத் தொடங்கினார். அவர் தம்முடைய ஊழியத்தைத் தொடங்கிய பின்னரே புதிய யுகத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான அவருடைய கிரியை தொடங்கியது. இதற்கு முன்னர், பரிசுத்த ஆவியானவர் 29

ஆண்டுகளாக இயேசுவிற்குள் மறைந்திருந்தார், அந்த நேரத்தில் அவர் ஒரு மனுஷனை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார், மேலும் தேவனின் அடையாளம் இல்லாமலும் இருந்தார். தேவனின் கிரியை இயேசுவின் ஊழியத்தைச் செய்வதிலிருந்தும், அதனை செயல்படுத்துவதிலிருந்தும் தொடங்கியது. மனுஷன் தம்மைப்பற்றி எவ்வளவு அறிந்திருக்கிறான் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அவர் தமது உள்ளார்ந்த திட்டத்தின்படி கிரியை செய்தார். அவர் செய்த கிரியை தேவனின் நேரடிப் பிரதிநிதித்துவமாகும். அந்த நேரத்தில், இயேசு தம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களிடம், "என்னை யார் என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "நீர் தான் தீர்க்கதரிசிகளில் மிகப் பெரியவர், எங்களுடைய சிறந்த மருத்துவர்," என்று பதிலளித்தார்கள். மேலும் சிலர், "நீர்தான் எங்களது பிரதான ஆசாரியர்," என்று பதிலளித்தார்கள். எல்லா வகையான பதில்களும் வழங்கப்பட்டன, சிலர் அவர் யோவான் என்றும், அவர் எலியா என்றும் சொன்னார்கள். பின்னர் இயேசு சீமோன் பேதுருவிடம் திரும்பி, "என்னை யார் என்று நீ கூறுகிறாய்?" என்று கேட்டார். அதற்குப் பேதுரு, "நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து." என்று பதிலளித்தான். அப்போதிருந்து, அவர் தேவன் என்பதை ஜனங்கள் அறிந்தார்கள். அவருடைய அடையாளம் தெரியவந்தபோது, அதை முதலில் அறிந்தவன் பேதுருதான், அது அவனுடைய வாயிலிருந்தே பேசப்பட்டது. பின்னர் இயேசு, "நீ சொன்னது மாம்சத்தினாலும் இரத்தத்தினாலும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை, மாறாக என் பிதாவினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது," என்று கூறினார். அவருடைய ஞானஸ்நானத்தைத் தொடர்ந்து, மற்றவர்கள் இதை அறிந்திருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், அவர் செய்த கிரியைகள் தேவனின் சார்பாகவே செய்யப்பட்டன. அவர் தமது அடையாளத்தை வெளிப்படுத்த வரவில்லை, தமது கிரியையைச் செய்வதற்காகவே வந்திருந்தார். பேதுரு அதைப் பற்றிப் பேசிய பிறகுதான் அவருடைய அடையாளம் வெளிப்படையாக அறியப்பட்டது. அவர் தான் தேவன்

என்பதை நீ அறிந்திருந்தாலும் அறியாவிட்டாலும், சரியான நேரம் வந்தவுடன், அவர் தமது கிரியையைத் தொடங்கினார். நீ அதை அறிந்திருந்தாலும் அறியாவிட்டாலும், அவர் முன்பு போலவே தமது கிரியைகளைச் செயல்படுத்தினார். நீ அதை மறுத்தாலும், அவர் தனதுக் கிரியைகளைச் செய்வார், செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் அதைச் செய்வார். அவர் மனுஷன் அவரது மாம்சத்தை அறிந்துகொள்வதற்காக வரவில்லை, மாறாக மனுஷன் அவருடைய கிரியையைப் பெறுவதற்காகவும், தம்முடையக் கிரியையைச் செய்வதற்காகவும் தம்முடைய ஊழியத்தைச் செய்வதற்காகவும்தான் வந்தார். இந்த நாளுக்கான கிரியையின் கட்டம் தேவனின் கிரியைதான் என்பதை நீ கண்டுணரத் தவறிவிட்டால், அதற்குக் காரணம் உனக்குப் பார்வை இல்லாததுதான். ஆனாலும், கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தை உன்னால் மறுக்க முடியாது; நீ அதைக் கண்டுணரத் தவறியது பரிசுத்த ஆவியானவர் செயல்படவில்லை என்பதையோ அல்லது அவருடைய கிரியை தவறானது என்பதையோ நிரூபிக்கவில்லை. வேதாகமத்தில் இருக்கும் இயேசுவின் கிரியைகளையும் நிகழ்காலக் கிரியைகளையும் சரிபார்த்து, அதிலிருக்கும் முரண்பாட்டைக் கொண்டு கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தை மறுப்பவர்களும் உள்ளனர். இது குருடர்களின் செயல் அல்லவா? வேதாகமத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் குறைவானவை; அவற்றால் தேவனின் கிரியையை முழுமையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது. நான்கு சுவிசேஷங்களிலும் நூற்றுக்கும் குறைவான அதிகாரங்களே உள்ளன, அவற்றில் இயேசு அத்தி மரத்தை சபிப்பது, பேதுரு மூன்று முறை கர்த்தரை மறுதலித்தது, இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டு உயிர்த்தெழுந்ததைத் தொடர்ந்து சீஷர்களுக்கு காட்சியளித்தது, உபவாசத்தைப் பற்றி போதித்தது, ஜெபத்தைப் பற்றி போதித்தது, விவாகரத்து பற்றி போதித்தது, இயேசுவின் பிறப்பு மற்றும் பரம்பரை, இயேசு தமது சீஷர்களை நியமித்தது மற்றும் பல என இதுபோன்ற வரையறுக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் மட்டுமே எழுதப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், மனு

ஷன் அவற்றைப் பொக்கிஷங்களாக மதிப்பிடுகிறான், இன்றைய கிரியைகளை அவற்றிற்க்கு எதிராக ஒப்பிடுகிறான். இயேசு தம் ஜீவிதத்தில் செய்த எல்லாக் கிரியைகளும் இவ்வளவுதான் என்று அவர்கள் விசுவாசிக்கிறார்கள், ஏதோ தேவன் இதை மட்டுமே செய்ய வல்லவர், அதற்கு மேல் எதுவும் செய்ய முடியாதவர் என்பதைப் போல. இது அபத்தமானது இல்லையா?

இயேசு பூமியில் இருந்த காலம் முப்பத்து மூன்றரை ஆண்டுகள், அதாவது அவர் பூமியில் முப்பத்து மூன்றரை ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். இந்தக் காலத்தில் மூன்றரை ஆண்டுகள் மட்டுமே அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்ய செலவிடப்பட்டன; மீதமுள்ள காலம் அவர் ஒரு சாதாரண மனுஷ ஜீவிதத்தை ஜீவித்தார். ஆரம்பத்தில், அவர் ஜெப ஆலயத்தில் நடக்கும் ஊழியங்களில் கலந்துகொண்டார், அங்கே அவர் ஆசாரியர்கள் வேத வசனங்களை விளக்கிக் கூறுவதையும் மற்றவர்களின் பிரசங்கங்களையும் கேட்டார். அவர் வேதாகமத்தைப் பற்றிய அதிக அறிவைப் பெற்றார்: அவர் அத்தகைய அறிவுடன் பிறக்கவில்லை, வாசித்தல் மற்றும் கேட்பதன் மூலம் மட்டுமே அதைப் பெற்றார். அவர் பன்னிரெண்டாவது வயதில் ஜெப ஆலயத்தில் இருந்த ஆசிரியர்களிடம் கேள்விகளைக் கேட்டார் என்று வேதாகமத்தில் தெளிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது: பண்டைய தீர்க்கதரிசிகளின் தீர்க்கதரிசனங்கள் என்னென்ன? மோசேயின் நியாயப்பிரமாணங்கள் என்னென்ன? பழைய ஏற்பாடு என்றால் என்ன? ஆலயத்தில் ஆசாரிய உடையில் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யும் மனுஷன் யார்? ... என அவர் பல கேள்விகளைக் கேட்டார், ஏனென்றால் அவருக்கு அறிவோ புரிதலோ இருக்கவில்லை. அவர் பரிசுத்த ஆவியானவரால் கருத்தரிக்கப்பட்டாலும், அவர் முற்றிலும் ஒரு சாதாரண மனுஷனாகவே பிறந்தார்; அவரிடம் சில சிறப்புப் பண்புகள் இருந்தபோதிலும், அவர் இன்னும் ஒரு சாதாரண மனுஷனாகவே இருந்தார். அவரது ஞானம், அவரது அந்தஸ்து மற்றும் வயதுக்கு ஏற்ப தொடர்ந்து வளர்ந்தது, மேலும் அவர் ஒரு சாதாரண மனுஷனுடைய ஜீவிதத்தின்

கட்டங்களைக் கடந்து சென்றார். ஜனங்களின் கற்பனையில், இயேசு குழந்தைப் பருவத்தையும், இளமைப் பருவத்தையும் அனுபவித்ததில்லை; அவர் பிறந்தவுடனேயே ஒரு முப்பது வயது மனுஷனின் ஜீவிதத்தை ஜீவிக்கத் தொடங்கினார், அவருடைய கிரியை முடிந்ததும் அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். அவர் ஒரு சாதாரண மனுஷனுடைய ஜீவிதத்தின் கட்டங்களைக் கடந்து செல்லவில்லை; அவர் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து புசிக்கவில்லை அல்லது மற்றவர்களுடன் தொடர்புகொள்ளவில்லை, மேலும் அவரைக் காண்பது ஜனங்களுக்கு எளிதான விஷயமாக இருக்கவில்லை. அவர் அநேகமாக சித்தப்பிரம்மை பிடித்தவர், அவரைப் பார்த்தவர்களை அவர் பயமுறுத்துவார், ஏனென்றால் அவர் தேவனாக இருந்தார். மாம்சத்தில் வரும் தேவன் நிச்சயமாக ஒரு சாதாரண மனுஷனைப் போல ஜீவித்திருக்க மாட்டார் என்று ஜனங்கள் விசுவாசிக்கிறார்கள்; அவர் பரிசுத்தமானவர் என்பதால், அவர் பல் துலக்காமலும் அல்லது முகத்தைக் கழுவாமலும் கூட அவர் தூய்மையானவராக இருப்பார் என்று அவர்கள் விசுவாசிக்கிறார்கள். இவை முற்றிலும் மனுஷனின் கருத்துக்கள் அல்லவா? ஒரு மனுஷனாக இயேசுவின் ஜீவிதத்தைப் பற்றி வேதாகமம் எதையும் பதிவும் செய்யவில்லை, அவருடைய கிரியைகளை மட்டுமே பதிவு செய்திருந்தது, ஆனாலும் இது அவருக்கு சாதாரண மனுஷத்தன்மை இருக்கவில்லை என்பதையும் அல்லது முப்பது வயதிற்கு முன்னர் அவர் ஒரு சாதாரண மனுஷ ஜீவிதத்தை ஜீவித்திருக்கவில்லை என்பதையும் நிரூபிக்கவில்லை. அவர் தனது 29 வயதில் அதிகாரப்பூர்வமாக தனது கிரியைகளைத் தொடங்கினார், ஆனால் அந்த வயதிற்கு முன்னர் ஒரு மனுஷனாக இருந்த அவருடைய முழு ஜீவிதத்தையும் உன்னால் புறந்தள்ள முடியாது. வேதாகமம் அந்தக் குறிப்பிட்டக் காலத்தை அதன் பதிவுகளிலிருந்து தவிர்த்தது; இது ஒரு சாதாரண மனுஷனாக அவர் ஜீவித்திருந்த ஜீவிதம் தான், அவருடைய தெய்வீகக் கிரியைகளின் காலம் அல்ல என்பதால், அதை எழுத வேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை.

இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்பு, பரிசுத்த ஆவியானவர் நேரடியாகக் கிரியை செய்யவில்லை, ஆனால் இயேசு தம்முடைய ஊழியத்தைச் செய்யவிருந்த நாள் வரை அவரை ஒரு சாதாரண மனுஷனாகவே அவரது ஜீவிதத்தில் பராமரித்தார் பரிசுத்த ஆவியானவர். அவர் மாம்சமாகிய தேவனாக இருந்த போதிலும், ஒரு சாதாரண மனுஷனைப் போலவே முதிர்ச்சியடையும் செயல்முறையை அவர் மேற்கொண்டார். அந்த முதிர்ச்சிக்கான செயல்முறை வேதாகமத்திலிருந்து தவிர்க்கப்பட்டது. அது மனுஷனின் ஜீவிதத்தில் வளர்ச்சிக்குப் பெரிய உதவியை வழங்க முடியாததால் தவிர்க்கப்பட்டது. அவருடைய ஞானஸ்நானத்திற்கு முந்தைய காலம் ஒரு மறைக்கப்பட்ட காலமாகும், அதில் அவர் எந்தவித அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் செய்யவில்லை. இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்திற்குப் பிறகுதான் அவர் மனுஷகுலத்திற்கான மீட்பின் அனைத்துக் கிரியைகளையும் தொடங்கினார், அந்தக் கிரியைகள் ஏராளமானவற்றையும் மற்றும் கிருபையும் கொண்டதாகவும், சத்தியம், அன்பு மற்றும் கருணை நிறைந்த கிரியைகளாகவும் இருந்தன. இந்தக் கிரியைகளின் ஆரம்பமே கிருபையின் யுகத்தின் தொடக்கமாக இருந்தது; அந்தக் காரணத்திற்காக, அது எழுதப்பட்டு தற்போது வரை பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அது கிருபையின் யுகத்தின் பாதையையும் சிலுவையின் பாதையையும் இணைத்து, கிருபையின் யுகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு பாதையைத் திறந்து அனைவருக்கும் பலனளிப்பதாக இருந்தது. மனுஷனால் எழுதப்பட்டப் பதிவுகளிலிருந்து அது வெளிவந்தாலும், எல்லாமே உண்மைதான், ஆனாலும் இங்கேயும் அங்கேயும் சிறிய பிழைகள் காணப்படுகின்றன. அப்படியிருந்தும், இந்தப் பதிவுகள் பொய்யானவை என்று கூற முடியாது. பதிவுசெய்யப்பட்ட விஷயங்கள் முற்றிலும் உண்மையானவை, அவற்றை எழுதுவதில் மட்டுமே ஜனங்கள் பிழைகள் செய்தார்கள். இயேசு சாதாரண மற்றும் இயல்பான மனுஷகுலத்தில் ஒருவராக இருந்திருந்தால், அவர் எவ்வாறு அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் செய்ய வல்ல

வராக இருந்திருக்க முடியும் என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். இயேசு அனுபவித்த நாற்பது நாட்கள் சோதனையானது அற்புதத்திற்கான அறிகுறியாகும், இதனை ஒரு சாதாரண மனுஷனால் அடைந்திருக்க இயலாது. அவருடைய நாற்பது நாட்கள் சோதனையானது பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் தன்மையில் இருந்தது; அப்படியானால், அவரிடம் தெய்வீகத்தன்மை கொஞ்சமும் இல்லை என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அறிகுறிகளையும் அதிசயங்களையும் செய்வதற்கான அவரது திறன், அவர் ஒரு ஆழமான மனுஷன், சாதாரண மனுஷன் அல்ல என்பதை நிரூபிக்கவில்லை; பரிசுத்த ஆவியானவர் அவரைப் போன்ற ஒரு சாதாரண மனுஷனில் கிரியை செய்தார், அதனால் அவருக்கு அற்புதங்களைச் செய்வதற்கும் இன்னும் பெரியக் கிரியைகளைச் செய்வதற்கும் அது சாத்தியமானது. இயேசு தம்முடைய ஊழியத்தை செய்வதற்கு முன்பு, அல்லது வேதாகமம் சொல்வது போல், பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசு மீது இறங்குவதற்கு முன்பு, இயேசு ஒரு சாதாரண மனுஷனாகவே இருந்தார், எந்த வகையிலும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவராக இருக்கவில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்மீது இறங்கிய போது, அதாவது, அவர் தம்முடைய ஊழியத்தின் செயல்பாட்டைத் தொடங்கியபோது, அவர் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவராக மாறியிருந்தார். இவ்வாறாக, மாம்சமாகிய தேவனிடம் சாதாரண மனுஷத்தன்மை இல்லை என்று மனுஷன் விசுவாசிக்கிறான்; மேலும், மாம்சமாகிய தேவனுக்கு தெய்வீகத்தன்மை மட்டுமே இருக்கிறது, மனுஷத்தன்மை இல்லை என்று அவன் தவறாக நினைக்கிறான். நிச்சயமாக, தேவன் தனது கிரியையைச் செய்ய பூமிக்கு வரும்போது, எல்லா மனுஷரும் தெய்வீக நிகழ்வுகளைப் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் கண்களால் பார்ப்பதும், அவர்கள் செவிகளால் கேட்பதும் என அனைத்தும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவையாக இருக்கின்றன, ஏனென்றால் அவருடைய கிரியைகளும் அவருடைய வார்த்தைகளும் அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாதவையாக இருக்கின்றன. பரலோகத்திற்குச்

சொந்தமான ஏதேனும் ஒன்று பூமிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டால், அது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதே தவிர வேறு எதுவாக இருக்க முடியும்? பரலோகராஜ்யத்தின் மறைபொருட்கள் பூமிக்குக் கொண்டுவரப்படும்போது, மிகவும் அதிசயமான மற்றும் புத்தி சாலித்தனமான மறைபொருட்கள், மனுஷனால் புரிந்துகொள் ளமுடியாத மற்றும் அறிந்துகொள்ள முடியாத மறைபொருட் கள்—அவை அனைத்தும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவை அல் லவா? இருப்பினும், அவை எவ்வளவு இயற்கைக்கு அப்பாற் பட்டதாக இருந்தாலும், அனைத்தும் அவருடைய சாதாரண மனுஷத்தன்மையினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன என்று நீ தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். மாம்சமாகிய தேவன் மனுஷத் தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறார்; இல்லையென்றால், அவர் மாம்சமாகிய தேவனாக இருந்திருக்க மாட்டார். இயேசு தம் காலத்தில் பல அற்புதங்களைச் செய்தார். அக்கால இஸ்ரவேலர் கண்டது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்கள்; அவர்கள் தேவதூதர்களையும் தூதர்களையும் கண்டார்கள், அவர்கள் யேகோவாவின் குரலைக் கேட்டார்கள். இவை அனைத்தும் இயற் கைக்கு அப்பாற்பட்டவை அல்லவா? நிச்சயமாக, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களால் மனுஷனை ஏமாற்றும் சில பொல்லாத ஆவிகளும் இன்று உள்ளன; அது பரிசுத்த ஆவி யானவரால் தற்போது செய்யப்படாத கிரியையின் மூலம் மனு ஷனை ஏமாற்றும் அவர்களின் பங்களிப்பைத் தவிர வேறில்லை. அநேகர் அற்புதங்களைச் செய்கிறார்கள், நோயுற்றவர்களைக் குணமாக்குகிறார்கள் மற்றும் பிசாசுக்களை விரட்டுகிறார்கள்; இவை பொல்லாத ஆவிகளின் கிரியையே தவிர வேறில்லை, ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவர் இனிமேல் இதுபோன்ற கிரியைகளைச் செய்யமாட்டார், மேலும் பரிசுத்த ஆவியான வரின் கிரியைகளை அன்றிலிருந்து பின்பற்றிய அனைவருமே உண்மையில் பொல்லாத ஆவிகள்தான். அந்த நேரத்தில் இஸ் ரவேலில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அனைத்துக் கிரியைகளும் இயற் கைக்கு அப்பாற்பட்ட கிரியைகளாக இருந்தன, இருப்பினும்

பரிசுத்த ஆவியானவர் இப்போது அப்படி செயல்படுவதில்லை, மேலும் இப்போது செய்யப்படும் அதுபோன்ற எந்தக் கிரியையும் சாத்தானின் போலித்தோற்றமும், மாறுவேடமும் அவனது தொந்தரவாகவும்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அனைத்தும் பொல்லாத ஆவிகளிடமிருந்து வருகிறது என்று உன்னால் சொல்ல முடியாது—இது தேவனுடைய கிரியையின் யுகத்தைப் பொறுத்தது. மாம்சமாகிய தேவன் இன்றைய நாளில் செய்த கிரியையைக் கவனியுங்கள்: அதன் எந்த அம்சம் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதாக இல்லை? அவருடைய வார்த்தைகள் உன்னால் அறிந்துகொள்ளவும் புரிந்துகொள்ளவும் முடியாதவை, மேலும் அவர் செய்யும் கிரியையை எந்த மனுஷனும் செய்ய முடியாது. அவர் புரிந்துகொள்வதை மனுஷனால் புரிந்துகொள்ள முடியாது, மேலும் அவருடைய அறிவைப் பொறுத்தவரை, அது எங்கிருந்து வருகிறது என்று மனுஷனுக்குத் தெரியாது. சிலர், "உம்மைப் போலவே நானும் இயல்பானவன், ஆனால் நீர் அறிந்ததை நான் அறியாதது எப்படி? உம்மைவிட எனக்கு வயதும் அனுபவமும் அதிகம், ஆனாலும் நான் அறியாததை நீர் எப்படி அறிந்திருக்கிறீர்?" ஏன்று சிலர் கேட்கிறார்கள். இவை அனைத்தும், மனுஷனைப் பொருத்தவரை, மனுஷனால் அடைய வழி இல்லாத ஒன்று. பின்னர், "இஸ்ரவேலில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கிரியையைப் பற்றி யாருக்கும் தெரியாது, வேதாகமத்தின் விளக்கவுரையாளர்களால் கூட எந்த விளக்கமும் அளிக்க முடியாது; உமக்கு மட்டும் எப்படித் தெரியும்?" என்று கேட்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவை அனைத்தும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவை அல்லவா? அவருக்கு அதிசயங்கள் செய்த அனுபவம் இல்லை, ஆனாலும் அவர் அனைத்தையும் அறிவார்; அவர் மிக எளிதாகச் சத்தியத்தைப் பேசுகிறார், அதை வெளிப்படுத்துகிறார். இது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதல்லவா? மாம்சத்தால் செய்யக்கூடியதை மீறுவதாகவே அவருடைய கிரியை எப்போதும் இருக்கிறது. மாம்சத்தாலான சரீரத்தைக் கொண்ட எந்தவொரு மனுஷனின் சிந்தனையாலும் அதை

அடையமுடியாது, மேலும் அதனால் மனுஷனின் மனதை நியாயப்படுத்தவும் முடியாது. அவர் ஒருபோதும் வேதாகமத்தை வாசித்ததில்லை என்றாலும், இஸ்ரவேலில் தேவனின் கிரியையை அவர் புரிந்துகொள்கிறார். அவர் பேசும்போது பூமியின் மீது நின்றாலும், அவர் மூன்றாவது வானத்தின் மறைபொருட்களைப் பற்றியே பேசுகிறார். மனுஷன் இந்த வார்த்தைகளைப் படிக்கும்போது, இந்த உணர்வு அவனை வெல்லும்: "இது மூன்றாவது வானத்தின் மொழி அல்லவா?" இவை அனைத்தும் ஒரு சாதாரண மனுஷன் அடையக்கூடியதை விட அதிகமானவை அல்லவா? அந்த நேரத்தில், இயேசு நாற்பது நாட்கள் உபவாசம் இருந்தபோது, அது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கவில்லையா? நாற்பது நாட்கள் உபவாசம் இருப்பது எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதுதான், அது பொல்லாத ஆவிகளின் செயல் என்று நீ சொன்னால், நீ இயேசுவைக் கண்டிப்பதாக இல்லையா? அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்வதற்கு முன்பு, இயேசு ஒரு சாதாரண மனுஷனைப் போல இருந்தார். அவரும் பள்ளிக்குச் சென்றார்; வேறு எப்படி அவரால் படிக்கவும் எழுதவும் கற்றுக்கொண்டிருக்க முடியும்? தேவன் மாம்சத்தில் வந்தபோது, ஆவியானவர் மாம்சத்திற்குள் மறைந்திருந்தார். ஆயினும்கூட, ஒரு சாதாரண மனுஷனாக இருந்ததால், அவர் தம்மை வளர்ச்சி மற்றும் முதிர்ச்சி ஆகிய செயல்முறைக்கு உட்படுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது, மேலும், அவருடைய அறிவாற்றல் திறன் முதிர்ச்சியடையும் வரை, அவர் விஷயங்களை அறிந்துகொள்ளும் வரை, அவர் ஒரு சாதாரண மனுஷனாகத்தான் கருதப்பட்டார். அவருடைய மனுஷத்தன்மை முதிர்ச்சியடைந்த பின்னர்தான் அவரால் அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்ய முடிந்தது. அவருடைய சாதாரண மனுஷத்தன்மையானது இன்னும் முதிர்ச்சியடையாத நிலையிலும், அவருடைய பகுத்தறிவு நிலையில்லாமல் இருக்கும்போதும் எப்படி அவரால் அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்திருக்க முடியும்? ஆறு அல்லது ஏழு வயதில் அவருடைய ஊழியத்தை அவர் செய்வார்

என்று நிச்சயமாக எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது! தேவன் முதன் முதலில் மாம்சத்தில் வந்தபோது அவர் ஏன் வெளிப்படை யாகத் தம்மை வெளிப்படுத்தவில்லை? ஏனென்றால், அவரு டைய மாம்சத்தின் மனுஷத்தன்மையானது இன்னும் முதிர்ச்சி யடையாமல் இருந்தது; அவருடைய மாம்சத்தின் அறிவாற்றல் செயல்முறைகள், அதே போல், இந்த மாம்சத்தின் சாதாரண மனுஷத்தன்மை ஆகியவை முழுமையாக அவர்வசம் இருக்க வில்லை. இந்தக் காரணத்திற்காக, அவர் சாதாரண மனுஷத் தன்மையையும் ஒரு சாதாரண மனுஷனின் பொது அறிவையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது அத்தியாவசியத் தேவையாக இருந்தது—அவர் தனது கிரியையைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு, மாம்சத்தில் அவருடைய கிரியையைச் செய்ய அவர் போதுமான அளவு திறன்களைக் கொண்டிருந்தார். அவர் இந்தக் கிரியைக்குச் சமமான ஒருவராக இல்லாதிருந்திருந்தால், அவர் தொடர்ந்து வளர்ந்து முதிர்ச்சியடைவது அவசியமாக இருந்திருக்கும். ஏழு அல்லது எட்டு வயதில் இயேசு தமது கிரியையைத் தொடங் கியிருந்தால், மனுஷன் அவரை ஒரு அதிசயமாகக் கருதியிருக்க மாட்டான் அல்லவா? சகல ஜனங்களும் அவரை ஒரு குழந்தை யாக நினைத்திருப்பார்கள் அல்லவா? அவர் பொருத்தமானவர் தான் என்பதை யார் விசுவாசித்திருப்பார்கள்? பின்னால் இருக் கும் மேடையை விட உயரம் குறைந்த ஏழு அல்லது எட்டு வய துடைய ஒரு குழந்தை—அவர் பிரசங்கிக்கத் தகுதியுடையவராக இருந்திருப்பாரா? அவரது சாதாரண மனுஷத்தன்மை முதிர்ச் சியடைவதற்கு முன்பு, அவர் கிரியை செய்யத் தகுதியற்றவ ராக இருந்தார். இதுவரை முதிர்ச்சியடையாத அவரது மனு ஷத்தன்மையைப் பொருத்தவரை, கிரியையின் ஒரு பகுதியை வெறுமனே அடையமுடியாததாக இருந்தது. மாம்சத்தில் தேவ னுடைய ஆவியானவரின் கிரியை அதன் சொந்தக் கொள்கை களால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. அவர் சாதாரண மனுஷத்தன்மை யுடன் இருந்தால்தான், அவர் கிரியையை மேற்கொண்டு, பிதா வின் பொறுப்பை ஏற்க முடியும். அப்போதுதான் அவர் தமது

கிரியையைத் தொடங்க முடியும். இயேசு தமது குழந்தைப் பருவத்தில் இருக்கும்போது, பண்டைய காலங்களில் நிகழ்ந்தவற்றைப் பற்றி அவரால் எதையும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை, மேலும் ஜெப ஆலயத்தில் இருந்த ஆசாரியர்களைக் கேட்டறிந்ததன் மூலமே அவர் புரிந்துகொண்டார். அவர் பேசக் கற்றுக்கொண்டவுடனேயே அவர் தமது கிரியையைத் தொடங்கியிருந்தால், அவர் தவறு செய்யாமல் இருப்பது எப்படி சாத்தியமாக இருந்திருக்கும்? தேவனால் எவ்வாறு தவறாக வழிநடத்த முடியும்? ஆகையால், அவர் கிரியை செய்ய முடிந்த பின்னர்தான் அவர் தனது கிரியையைத் தொடங்கினார்; கிரியை செய்யத் தேவையான விஷயங்களைப் பெற்ற பின்னரே அவர் கிரியை செய்யத் தொடங்கினார். 29 வயதில், இயேசு மிகவும் முதிர்ச்சியடைந்தவராக இருந்தார், அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையை மேற்கொள்ள அவருடைய மனுஷத்தன்மை போதுமானதாக இருந்தது. அதன் பின்னர்தான் தேவனின் ஆவியானவர் அதிகாரப்பூர்வமாக அவரிடத்தில் கிரியை செய்யத் தொடங்கினார். அந்த நேரத்தில், யோவான் இயேசுவுக்கான பாதையைத் திறப்பதற்காக ஏழு ஆண்டுகளாகத் தயாராகிக்கொண்டு இருந்தான், மேலும் அவனது கிரியை முடிந்தவுடன், அவன் சிறையில் தள்ளப்பட்டான். பின்னர் அந்தச் சுமை முழுக்க முழுக்க இயேசுவின் மீது விழுந்தது. அவருடைய மனுஷத்தன்மை முதிர்ச்சியடையாத நேரத்தில், அவர் இளம் பருவத்தில் நுழைந்திருந்த நேரத்தில், இன்னும் பல விஷயங்கள் அவருக்குப் புரிந்திராத காலத்தில், அதாவது அவர் 21 அல்லது 22 வயதில் இந்தக் கிரியையை மேற்கொண்டிருந்தால், அவரால் கட்டுப்பாட்டை எடுக்க முடியாமல் போயிருக்கும். அந்த நேரத்தில், இயேசு தம்முடைய கிரியையைத் தொடங்குவதற்கு முன்பே யோவான் தனது கிரியையைச் செய்திருந்தான், அந்த நேரத்தில் அவர் ஏற்கனவே நடுத்தர வயதில் இருந்தார். அந்த வயதில், அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையை மேற்கொள்ள அவரது சாதாரண மனுஷத்தன்மை போதுமானதாக இருந்தது. இப்போது, மாம்சமாகிய

தேவனுக்கும் சாதாரண மனுஷத்தன்மை இருக்கிறது, உங்களிடையே இருக்கும் வயதானவர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இது முதிர்ச்சியடையாத போதிலும், அவருடைய கிரியையை மேற்கொள்ள இந்த மனுஷத்தன்மை போதுமானதாக இருக்கிறது. இன்றைய கிரியையைச் சுற்றியுள்ள சூழ்நிலைகள் இயேசுவின் காலத்தில் இருந்தது போல் இல்லை. இயேசு ஏன் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்? அவருடைய கிரியைக்கு ஆதரவாகவும், அதனுடன் ஒத்துப்போகவும்தான் தேர்ந்தெடுத்தார். ஒருபுறம், அந்தத் தருணத்தில் அவருடைய கிரியைக்கு அடித்தளம் அமைப்பதற்காகவும், மறுபுறம் பின்வரும் நாட்களில் அவருடைய கிரியைகளுக்கு அடித்தளம் அமைப்பதற்காகவும்தான் தேர்ந்தெடுத்தார். அந்த நேரத்தில் செயல்படுத்திய கிரியைக்கு இணங்க, பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது இயேசுவின் சித்தமாக இருந்தது, அது தேவனின் சித்தமாக இருந்தது. பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, எல்லா இடங்களிலும் பிரசங்கிக்க அவர்களை வழிநடத்த வேண்டும் என்று அவர் விசுவாசித்தார். ஆனால் இன்று உங்களிடையே இது தேவையில்லை! மாம்சமாகிய தேவன் மாம்சத்தில் கிரியை செய்யும்போது, பல கொள்கைகளும், மனுஷனுக்கு வெறுமனே புரியாத பல விஷயங்களும் உள்ளன; மனுஷன் தேவனை அறிந்துகொள்ள அல்லது தேவனிடம் அதிகப்படியான கோரிக்கைகளை வைக்க தனது சொந்தக் கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்துகிறான். ஆயினும்கூட, இன்றுவரை, அநேகர் தங்கள் அறிவு தங்கள் சொந்தக் கருத்துக்களால் மட்டுமே ஆனவை என்பதை அறிந்திருக்கவில்லை. தேவன் மாம்சமாகிய யுகம் அல்லது இடம் எதுவாக இருந்தாலும், மாம்சத்தில் அவர் செய்யும் கிரியைக்கான கொள்கைகள் மாறாமல் இருக்கின்றன. அவரால் மாம்சமாக மாற முடியாமல், அவருடைய கிரியையில் மாம்சத்தை மீற முடியாது; அவரால் மாம்சமாக மாற முடியாமல், மாம்சத்தின் சாதாரண மனுஷத்தன்மையை வைத்துக் கிரியை செய்ய முடியாது. இல்லையெனில்,

மாம்சமாகிய தேவனின் முக்கியத்துவம் ஒன்றுமில்லாமல் கரைந்துவிடும், மேலும் வார்த்தை மாம்சமாக மாறும் என்பது முற்றிலும் அர்த்தமற்றதாகிவிடும். மேலும், பரலோகத்திலுள்ள பிதாவுக்கு மட்டுமே (ஆவியானவர்) மாம்சமாகிய தேவனைப் பற்றித் தெரியும், வேறு யாரும், மாம்சத்திற்கோ அல்லது பரலோகத் தூதர்களுக்கோ கூட தெரியாது. இது இவ்வாறாக இருக்கும்போது, மாம்சத்தில் தேவனின் கிரியை மிகவும் சாதாரணமானதாக இருக்கிறது, மேலும் வார்த்தை உண்மையில் மாம்சமாகிவிட்டது என்பதை நிரூபிக்கச் சிறந்ததாக இருக்கிறது, மற்றும் மாம்சம் என்பது ஒரு சாதாரண மற்றும் இயல்பான மனுஷன் என்று பொருளாகிறது.

சிலர், “ஏன் தேவன் மட்டுமே யுகத்தைத் தொடங்கிவைக்க வேண்டும்? ஒரு சிருஷ்டியால் அவருக்குப் பதிலாக அதைச் செய்ய முடியாதா?” என்று ஆச்சரியப்படலாம். ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடங்கும் வெளிப்படையான நோக்கத்திற்காக தேவன் மாம்சமாகிறார் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் அறிவீர்கள். நிச்சயமாக, அவர் ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடங்கும்போது, அதே நேரத்தில் அவர் முந்தைய யுகத்தை முடித்திருப்பார். தேவன் ஆதியும் அந்தமுமாக இருக்கிறார்; அவரே தமது கிரியையைச் செயல்பாட்டில் அமைத்துக்கொள்வதால், அவர் தான் முந்தைய யுகத்தை முடித்துவைக்க வேண்டும். சாத்தானை அவர் தோற்கடித்ததற்கும், உலகை அவர் ஜெயங்கொண்டதற்கும் அதுவே சான்று. ஒவ்வொரு முறையும் அவர் மனுஷரிடையே கிரியை செய்யும்போது, அது ஒரு புதிய யுத்தத்தின் தொடக்கமாக இருக்கிறது. புதிய கிரியையின் ஆரம்பம் இல்லாவிட்டால், இயற்கையாகவே பழைய கிரியைக்கு முடிவு எதுவும் இருக்காது. பழைய கிரியைக்கு முடிவு எதுவும் இல்லாதபோது, சாத்தானுடனான யுத்தம் இன்னும் முடிவுக்கு வரவில்லை என்பதற்கு இதுவே சான்றாக இருக்கிறது. தேவன் அவராகவே வந்து மனுஷரிடையே புதிய கிரியைகளைச் செய்தால் மட்டுமே, மனுஷனால் சாத்தானின் ராஜ்யத்திலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டு ஒரு

புதிய ஜீவிதத்தையும் புதிய தொடக்கத்தையும் பெற முடியும். இல்லையெனில், மனுஷன் என்றென்றும் முதுமையிலேயே ஜீவித் திருப்பான், என்றென்றும் சாத்தானின் பழைய அதிகாரத்தின் கீழ்தான் ஜீவித்திருப்பான். தேவன் வழிநடத்தும் ஒவ்வொரு யுகத்திலும், மனுஷனின் ஒரு பகுதி விடுவிக்கப்படுகிறது, இத னால் மனுஷன் தேவனின் கிரியையுடன் புதிய யுகத்தை நோக்கி முன்னேறுகிறான். தேவனின் ஜெயம் என்பது அவரைப் பின்பற்றுபவர்களுக்குக் கிடைத்த ஜெயம் என்று பொருள். சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுஷகுலத்தின் இனமானது யுகத்தை முடி வுக்குக் கொண்டுவந்ததாக குற்றம் சாட்டப்பட்டால், அது மனு ஷனின் அல்லது சாத்தானின் கண்ணோட்டத்தில், தேவனை எதிர்ப்பது அல்லது காட்டிக்கொடுப்பது போலாகும், தேவனுக் குக் கீழ்ப்படிவதாக இருக்காது, மேலும் மனுஷனின் கிரியை சாத்தானுக்கு ஒரு கருவியாக மாறும். தேவனால் தொடங்கப் பட்ட ஒரு யுகத்தில் மனுஷன் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவ ரைப் பின்பற்றினால் மட்டுமே சாத்தான் முழுமையாக நம் புவான், ஏனென்றால் அதுவே ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனின் கடமையாகும். ஆகையால், நீங்கள் பின்பற்றவும் கீழ்ப்படியவும் வேண்டும் என்று நான் சொல்கிறேன், உங்களிடம் இருந்து அதற்குமேல் எதுவும் தேவையில்லை. இதுதான் ஒவ்வொருவரும் தனது கடமையைச் செய்வது மற்றும் ஒவ்வொருவரும் அந்தந்த செயல்பாட்டைச் செய்வது என்பதன் அர்த்தமாகும். தேவன் தனது சொந்தக் கிரியையைச் செய்கிறார், அதற்குப் பதிலாக மனுஷன் அதைச் செய்ய வேண்டிய அவசியமும் இல்லை, சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுஷரின் கிரியையில் அவர் பங்கேற்பதும் இல்லை. மனுஷன் தன் கடமையைச் செய்கிறான், தேவனின் கிரியையில் அவன் பங்கேற்பதில்லை. இதுவே கீழ்ப்படிதல், மற் றும் சாத்தானின் தோல்விக்கான சான்று. தேவன் புதிய யுகத்தைத் தொடங்கியபின், அவர் இனி மனுஷகுலத்தின் மத்தியில் கிரியை செய்ய வரப்போவதில்லை. அப்போதுதான், மனுஷன் தனது கடமையைச் செய்வதற்கும், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு ஜீவனுக்

கான தனது கிரியையைச் செய்வதற்கும் அதிகாரப்பூர்வமாகப் புதிய யுகத்திற்குள் நுழைகிறான். தேவன் கிரியை செய்யும் கொள்கைகள் இவைதான், இவற்றை யாரும் மீறக்கூடாது. இவ்வாறாக கிரியை செய்வது மட்டுமே விவேகமானதும், நியாயமானதும் ஆகும். தேவனின் கிரியை தேவனால்தான் செய்யப்பட வேண்டும். அவர்தான் தமது கிரியையைச் செயல்பாட்டில் அமைக்கிறார், அவரே அவருடைய கிரியையை நிறைவு செய்கிறார். அவர்தான் கிரியையைத் திட்டமிடுகிறார், அதை நிர்வகிப்பவரும் அவரே, அதற்கும் மேலாக, அவர்தான் கிரியையை பலனடையவும் வைக்கிறார். வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, "நான் ஆதியும் அந்தமுமாயிருக்கிறேன்; விதைப்பவனும் நானே, அறுவடை செய்பவனும் நானே." தேவனுடைய ஆளுகையின் கிரியைகள் அனைத்தும் தேவனாலே செய்யப்படுகின்றன. ஆறாயிரம் ஆண்டுகால ஆளுகைத் திட்டத்தின் ராஜா அவர்; அவருக்குப் பதிலாக எவராலும் அவருடைய கிரியையைச் செய்ய முடியாது, அவருடைய கிரியையை யாராலும் முடிவிற்குக் கொண்டுவரவும் முடியாது, ஏனென்றால் எல்லாவற்றையும் தம் கையில் வைத்திருப்பவர் அவரே. உலகை சிருஷ்டித்த அவர், உலகம் முழுவதையும் அவருடைய வெளிச்சத்தில் ஜீவித்திருக்க வழிநடத்துவார், மேலும் அவர் முழு யுகத்தை நிறைவும் செய்வார், இதன் மூலம் அவருடைய முழு திட்டமும் பலனைக் கொண்டுவரும்!

மாம்சமாகியதன் மறைபொருள் (2)

அந்தக் காலகட்டத்தில் இயேசு யூதேயாவில் கிரியை செய்தபோது, அவர் அதை வெளிப்படையாகச் செய்தார், ஆனால் இப்போது, நான் உங்களிடையே ரகசியமாகக் கிரியை செய்கிறேன், ரகசியமாகப் பேசுகிறேன். அவிசுவாசிகளுக்கு இதைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. உங்களிடையேயான எனது கிரியை, என்னை அறியாதவர்களுக்குத் தெரியாது. இந்த வார்த்தைகள்,

இந்த சிட்சைகள் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்புகள் ஆகியவற்றை நீங்கள் மட்டுமே அறிவீர்கள், மற்றவர்கள் அறியார். இந்தக் கிரியைகள் அனைத்தும் உங்களுக்கு மத்தியில் மேற்கொள்ளப்பட்டு உங்களுக்கு மட்டுமே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன; அவிசுவாசிகளில் எவருக்கும் இது தெரியாது, ஏனென்றால் அதற்கான நேரம் இன்னும் வரவில்லை. இங்குள்ள இந்த ஜனங்கள் சிட்சைகளை அனுபவித்தபின் பரிபூரணமாக்கப்படும் நிலையில் இருக்கின்றனர், ஆனால் வெளியில் இருப்பவர்களுக்கு இது எதுவும் தெரியாது. இந்தக் கிரியை அவர்களிடமிருந்து மறைக்கப்பட்டுள்ளது! அவர்களுக்கு மாம்சமாகிய தேவன் தம்மை வெளிக்காட்டுவதில்லை, ஆனால் இந்தப் பிரவாகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அவர் வெளிப்படையாக இருக்கிறார் என்று சொல்லலாம். தேவனிடத்தில் சகலமும் வெளிப்படையாக இருந்தாலும், சகலமும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், சகலமும் விடுவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இது அவரை விசுவாசிப்பவர்களுக்கு மட்டுமே சத்தியமாக இருக்கிறது; மீதமுள்ளவர்களைப் பொறுத்தவரை, அவிசுவாசிகளைப் பொறுத்தவரை, எதுவும் தெரியப்படுத்தப்படவில்லை. உங்களுக்கிடையில் மற்றும் சீனாவில் தற்போது செய்யப்பட்டுவரும் கிரியைகள் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்க, அவர்களிடமிருந்து மறைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கிரியையை அவர்கள் அறிந்திருந்தால், அவர்கள் செய்வதெல்லாம் அதைக் கண்டிப்பதும், அதைத் துன்புறுத்தலுக்கு உட்படுத்துவதுமே ஆகும். அவர்கள் அதை விசுவாசிக்க மாட்டார்கள். மிகவும் பின்தங்கிய இடமான சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் தேசத்தில் கிரியை செய்வது எளிதான காரியமல்ல. இந்தக் கிரியை வெளிப்படையாகச் செய்யப்படுமானால், இதைத் தொடர்ந்து செய்வது சாத்தியமற்றதாகிவிடும். இந்தக் கட்டக் கிரியையை இந்த இடத்தில் வெறுமனே செய்ய முடியாது. இந்தக் கிரியை வெளிப்படையாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமானால், அவர்கள் அதை எவ்வாறு முன்னோக்கிச் செல்ல அனுமதிப்பர்? இது கிரியையை இன்னும் பெரிய ஆபத்தில்

சிக்க வைக்காதா? இந்தக் கிரியை மறைக்கப்படாமல், இயேசு வின் காலத்தில் அவர் நோயுற்றவர்களை அற்புதமாகக் குண மாக்கி, பேய்களை விரட்டியடித்தது போலத் தற்போதும் நிகழ்ந் திருந்தால், இந்தக் கிரியை வெகு காலத்திற்கு முன்பே பிசாசு களால் “பிடிக்கப்” பட்டிருக்காதா? தேவன் இருக்கிறார் என் பதை அவர்களால் பொறுத்துக்கொண்டிருக்க முடியுமா? மனு ஷனுக்குப் பிரசங்கிப்பதற்கும், சொற்பொழிவு ஆற்றுவதற்கும் நான் இப்போது ஜெப ஆலயங்களுக்குள் நுழைந்தால், நான் வெகு காலத்திற்கு முன்பே துண்டுகளாகிப் போயிருக்க மாட் டேனா? இது நடந்திருந்தால், எனது கிரியை எவ்வாறு தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கும்? எந்த அடையாளங்களும் அதிசயங் களும் வெளிப்படையாக வெளிப்படுவதில்லை என்பதற்கான காரணம் அவற்றை மறைப்பதற்காகத்தான். எனவே, அவிசுவா சிகளுக்கு, எனது கிரியையைக் காணவோ, அறியவோ, கண் டுபிடிக்கவோ முடியாது. கிருபையின் யுகத்தில் இயேசு செய்த தைப் போலவே கிரியையின் இந்தக் கட்டமும் செய்யப்பட வேண்டும் என்றால், அது இப்போது இருப்பதைப் போலச் சீராக இருந்திருக்க முடியாது. எனவே, இவ்வழியில் ரகசியமாகக் கிரியை செய்வது உங்களுக்கும், கிரியைக்கும் மொத்தமாகப் பயனளிக்கும். பூமியில் தேவனின் கிரியை நிறைவடையும் போது, அதாவது, இந்த ரகசியக் கிரியை நிறைவடையும் போது, கிரியையின் இந்தக் கட்டம் வெளியரங்கமாக வெளிப்படுத் தப்படும். சீனாவில் ஜெயங்கொண்டவர்களின் குழு ஒன்று இருப் பதை அனைவரும் அறிவார்கள்; தேவன் சீனாவில் மாம்சமா கியிருக்கிறார் என்பதையும், அவருடைய கிரியை முடிவுக்கு வந் துவிட்டது என்பதையும் அனைவரும் அறிந்துகொள்வார்கள். அப்போதுதான் அது மனுஷன் மீது விடியும்: சீனா ஏன் இன் னும் தனது வீழ்ச்சியையோ அல்லது தகர்ந்துபோதலையோ வெளிக்காட்டவில்லை? தேவன் தமது கிரியையை சீனாவில் தனிப்பட்ட முறையில் மேற்கொண்டு வருகிறார், மேலும் ஒரு குழு வினரை ஜெயங்கொண்டவர்களாகப் பரிபூரணமாக்கியிருக்கிறார்.

மாம்சமாகிய தேவன், தனிப்பட்ட முறையில் தமது கிரியையைச் செய்யும்போது அவரைப் பின்தொடரும் ஜனங்களில் ஒரு பகுதியினருக்கு மட்டுமே அவர் தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார், சகல ஜீவன்களுக்கும் தம்மை வெளிப்படுத்துவதில்லை. அவர் தமது கிரியையின் ஒரு கட்டத்தை நிறைவு செய்வதற்காக மட்டுமே மாம்சமாக மாறினார், மனுஷனிடம் தம்முடைய உருவத்தைக் காண்பிப்பதற்காக மாறவில்லை. இருப்பினும், அவருடைய கிரியையை அவரே செய்ய வேண்டும், ஆகவே அவர் மாம்சத்தில் அவ்வாறு செய்வது அவசியமாகும். இந்தக் கிரியை நிறைவடைந்ததும், அவர் மனுஷ உலகத்திலிருந்துப் புறப்பட்டுச் செல்வார்; வரவிருக்கும் கிரியையின் வழியில் குறுக்கே நின்றிடுவோம் என்ற பயத்தால் அவர் மனுஷரிடையே நீண்ட காலம் தங்கியிருக்க மாட்டார். அவருடைய நீதியுள்ள மனநிலையையும், அவருடைய எல்லா கிரியைகளையும் மட்டுமே பெருந்திரளான ஜனங்களுக்கு அவர் வெளிப்படுத்துகிறார்; அவர் இரண்டு முறை மாம்சமாக வந்தபோது இருந்த உருவங்களை வெளிப்படுத்துவதில்லை, ஏனென்றால் தேவனின் உருவத்தை அவருடைய மனநிலையால் மட்டுமே காட்ட முடியும், அதை அவருடைய மாம்சமாகிய உருவத்தால் மாற்ற முடியாது. அவருடைய மாம்சத்தின் உருவம், அவர் மாம்சத்தில் செயல்படுவதால் அவரைப் பின்பற்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான ஜனங்கங்களுக்கு மட்டுமே காட்டப்படுகிறது. இதனால்தான் இப்போது மேற்கொள்ளப்படும் கிரியைகள் இரகசியமாகச் செய்யப்படுகின்றன. அதேபோல், இயேசு தம்முடைய கிரியையைச் செய்தபோது அவர் யூதர்களுக்கு மட்டுமே தம்மை காட்டிக் கொண்டார், வேறு எந்த நாட்டிற்கும் பகிரங்கமாகத் தம்மைக் காட்டவில்லை. இவ்வாறு, அவர் தமது கிரியையை முடித்தவுடன், இங்கேயே தங்கிவிடாமல் உடனடியாக மனுஷ உலகத்திலிருந்துப் புறப்பட்டுச் சென்றார்; அதன் பின்னர், மனுஷனுக்குக் காட்டிய அவருடைய மனுஷ உருவம் நேரடியாகக் கிரியை செய்யவில்லை, மாறாக, பரிசுத்த ஆவியானவரே நேரடியாகக்

கிரியை செய்தார். மாம்சமாகிய தேவனின் கிரியை முற்றிலும் நிறைவடைந்தவுடன், அவர் மரணத்திற்குரிய உலகத்திலிருந்து புறப்பட்டுச் செல்வார், மேலும் அவர் மாம்சத்தில் இருந்தபோது அவர் செய்ததைப் போன்ற எந்த கிரியையையும் மீண்டும் ஒரு போதும் செய்ய மாட்டார். இதற்குப் பிறகு, கிரியைகள் அனைத் தும் நேரடியாகப் பரிசுத்த ஆவியானவரால் செய்யப்படுகின்றன. இந்தக் காலகட்டத்தில், மனுஷனால் தேவனின் மாம்ச சரீரத்தின் உருவத்தைக் காண முடியாது; அவர் மனுஷனுக்குத் தம்மைக் காட்டிக் கொள்ளாமல், ஆனால் என்றென்றும் மறைந்திருக்கி றார். மாம்சமாகிய தேவனின் கிரியைக்கான நேரம் குறைவா கவே உள்ளது. இது ஒரு குறிப்பிட்ட யுகம், காலம், தேசம் மற் றும் குறிப்பிட்ட நபர்களிடையே மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இந் தக் கிரியை தேவன் மாம்சமாகிய காலகட்டத்தை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது, மேலும் இது ஒரு யுகத்தின் பிர திநிதித்துவமாக இருக்கிறது; இது ஒரு குறிப்பிட்ட யுகத்திற்கான தேவ ஆவியானவரின் கிரியையை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறது, அவருடைய முழு கிரியையையும் பிரதிநிதித்து வப்படுத்தவில்லை. ஆகையால், மாம்சமாகிய தேவனின் உரு வம் சகல ஜனங்களுக்கும் காட்டப்படாது. அவர் இரண்டு முறை மாம்சத்தில் வந்தபோது இருந்த அவருடைய உருவத்தை விட, தேவனின் நீதியும், அவருடைய மனநிலையுமே முழுவதுமாகப் பெருந்திரளான ஜனங்களுக்குக் காட்டப்படுகிறது. இது மனுஷ னுக்குக் காட்டப்படும் ஒரே ஓர் உருவமோ, இரண்டு உருவங்கள் இணைக்கப்பட்ட ஓர் உருவமோ இல்லை. ஆகையால், மாம்ச மாகிய தேவனின் மாம்சம், அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையை முடித்தவுடன் பூமியை விட்டுப் புறப்பட்டுச் செல்ல வேண்டி யது அவசியமானதாகும், ஏனென்றால் அவர் செய்ய வேண் டிய கிரியையைச் செய்ய மட்டுமே அவர் வருகிறார், அவரு டைய உருவத்தை ஜனங்களுக்கு காட்ட வரவில்லை. மாம்சமா கிய தேவனின் முக்கியத்துவம் தேவன் இரண்டு முறை மாம் சமாகியபோது நிறைவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அவரை ஒரு

போதும் பார்த்திராத எந்தவொரு தேசத்திற்கும் அவர் வெளிப் படையாக தம்மை வெளிப்படுத்திக்கொள்ள மாட்டார். இயேசு மீண்டும் ஒருபோதும் யூதர்களுக்குத் தம்மை நீதியின் சூரியனாகக் காட்டிக்கொள்ள மாட்டார், ஒலிவ மலை உச்சியில் நின்று சகல ஜனங்களுக்கும் தோன்றமாட்டார்; இயேசு யூதேயாவில் இருந்தபோது இருந்த தோற்றத்தின் உருவப்படத்தைதான் சகல யூதர்களும் கண்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், இயேசு மாம்சமாகிய காலத்தில் அவர் செய்த கிரியை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே முடிந்தது; அவர் ஒரு யூதரின் சாயலில் யூதேயாவுக்குத் திரும்ப மாட்டார், எந்தவொரு புறஜாதி தேசங்களுக்கும் ஒரு யூதரின் உருவத்தில் தன்னைக் காட்டிக் கொள்ள மாட்டார், ஏனென்றால் மாம்சமாகிய இயேசுவின் உருவம் என்பது வெறும் யூதரின் உருவம்தான், யோவான் கண்ட மனுஷகுமாரனின் உருவம் அல்ல. தாம் மீண்டும் வருவேன் என்று இயேசு தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு வாக்குறுதியளித்திருந்தாலும், புறஜாதி தேசங்களில் உள்ள அனைவருக்கும் வெறுமனே தம்மை யூதரின் சாயலில் காட்டமாட்டார். மாம்சமாகிய தேவனின் கிரியை ஒரு யுகத்தைத் தொடங்கி வைத்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கிரியை சில ஆண்டுகளுக்கென வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் தேவ ஆவியின் எல்லா கிரியைகளையும் அவரால் முடிக்க முடியாது. யூதராக இயேசுவின் உருவமானது யூதேயாவில் அவர் கிரியை செய்த தேவனின் உருவத்தை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும், மேலும் அவரால் சிலுவையில் அறையப்படும் கிரியையை மட்டுமே செய்ய முடியும். இயேசு மாம்சத்தில் இருந்த காலகட்டத்தில், யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் அல்லது மனுஷகுலத்தை அழிக்கும் கிரியையை அவரால் செய்ய முடியவில்லை. ஆகையால், அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டு, அவருடைய கிரியையை முடித்தபின், அவர் மிகவும் உயர்ந்த இடத்தின் மீது ஏறி, மனுஷனிடமிருந்து தம்மை எப்போதும் மறைத்துக்கொண்டார். அப்போதிருந்து, புறஜாதி தேசங்களைச் சேர்ந்த உண்மையுள்ள

விசுவாசிகள் இயேசுவாகிய கர்த்தரின் வெளிப்பாட்டைக் காண முடியவில்லை, ஆனால் சுவரில் ஒட்டப்பட்டிருந்த உருவப்ப டத்தை மட்டுமே அவர்கள் கண்டனர். இந்த உருவப்படம் மனு ஷனால் வரையப்பட்ட ஒன்றாகும், ஆனால் தேவன் மனுஷ னுக்குத் தம்மைக் காட்டிய உருவம் அல்ல. தேவன் இரண்டு முறை மாம்சத்தில் வந்தபோது இருந்த உருவத்திலேயே பெருந்திரளான ஜனங்களுக்குத் தன்னை வெளிப்படையாகக் காட்டவில்லை. மனுஷரிடையே அவர் செய்யும் கிரியை, அவருடைய மனநி லையைப் புரிந்துகொள்ள அவர்களை அனுமதிக்கிறது. இவை அனைத்தும் வெவ்வேறு யுகங்களின் கிரியைகள் மூலம் மனு ஷனுக்குக் காட்டப்படுகின்றன; இயேசுவின் வெளிப்பாட்டின் மூலம் அல்லாமல், அவர் அறிந்த மனநிலை மற்றும் அவர் செய்த கிரியையின் மூலமே அது நிறைவேற்றப்படுகிறது. அதாவது, தேவனின் உருவம் மனுஷனுக்குத் தெரியவருவது மாம்சமா வதன் மூலம் அல்ல, மாறாக உருவமும் வடிவமும் கொண்ட மாம்சமாகிய தேவனால் மேற்கொள்ளப்படும் கிரியையின் மூல மாகவே மனுஷனுக்குத் தெரியவருகிறது; அவருடைய கிரியை யின் மூலம், அவருடைய உருவம் காட்டப்பட்டு, அவருடைய மனநிலை அறியப்படுகிறது. அவர் மாம்சத்தில் செய்ய விரும் பும் கிரியையின் முக்கியத்துவம் இதுதான்.

தேவனுடைய இரண்டு மாம்சத் தோற்றங்களின் கிரியைக ளும் முடிவடைந்தவுடன், அவர் அவிசுவாசிகளின் தேசங்கள் முழுவதும் தம்முடைய நீதியுள்ள மனநிலையைக் காட்டத் தொடங்குவார், மேலும் அவருடைய உருவத்தைக் காணப் பெருந்திரளான ஜனங்களை அவர் அனுமதிப்பார். அவர் தமது மனநிலையை வெளிப்படுத்துவார், மேலும் மனுஷனுடைய வெவ்வேறு வகைகளின் முடிவுகளையும் தெளிவுபடுத்துவார், இதன் மூலம் பழைய யுகத்தை முழுவதுமாக முடிவுக்குக் கொண் டுவருவார். மாம்சத்தில் அவர் செய்த கிரியை பெரியளவிற்கு விரிவடையாததன் காரணம் (இயேசு யூதேயாவில் மட்டுமே கிரியை செய்தது போல, இன்று நான் உங்களிடையே மட்டுமே

கிரியை செய்கிறேன்) ஏனெனில், மாம்சத்தில் அவர் செய்த கிரியைக்கு எல்லைகளும் வரம்புகளும் உள்ளன. அவர் வெறுமனே ஒரு சாதாரண மற்றும் இயல்பான மாம்சத்தின் உருவத்தில் ஒரு குறுகிய காலக் கிரியையைச் செய்கிறார்; அவர் இந்த மாம்சத்தை நித்திய கிரியையையோ அல்லது அவிசுவாசிகளுடைய தேசங்களின் ஜனங்களுக்குத் தோன்றும் கிரியையையோ செய்யப் பயன்படுத்துவதில்லை. மாம்சத்தில் செய்த கிரியைகள் வரம்புக்குட்பட்டதாக (யூதேயாவில் மட்டுமே கிரியை செய்வது அல்லது உங்களிடையே மட்டுமே கிரியை செய்வது போல) மட்டுமே இருக்க முடியும், பின்னர், இந்த எல்லைகளுக்குள் மேற்கொள்ளப்படும் கிரியைகளின் மூலம், அதன் எல்லை விரிவாக்கப்படலாம். நிச்சயமாக, விரிவாக்கத்தின் கிரியை அவருடைய ஆவியால் நேரடியாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும், அது இனியும் அவருடைய மாம்சத்தின் கிரியையாக இருக்காது. மாம்சத்தில் செய்த கிரியைக்கு எல்லைகள் உள்ளன, மேலும் இது பிரபஞ்சத்தின் எல்லா மூலைகளிலும் விரிவடையாது—இதை நிறைவேற்ற முடியாது. மாம்சத்தில் செய்த கிரியையின் மூலம், அவருடைய ஆவியானவர் அதற்குப் பின்வரும் கிரியையைச் செய்கிறார். ஆகையால், மாம்சத்தில் செய்யப்படும் கிரியையானது குறிப்பிட்ட எல்லைகளுக்குள் மேற்கொள்ளப்படும் துவக்கக் கிரியை ஆகும்; இதற்குப் பிறகு, அவருடைய ஆவியானவர் இந்தக் கிரியையைத் தொடர்கிறார், மேலும் அவர் இதனை ஒரு விரிவாக்கப்பட்ட எல்லையில் மேற்கொள்கிறார்.

யுகத்தை வழிநடத்துவதற்காக மட்டுமே தேவன் பூமியில் கிரியை செய்ய வருகிறார், ஒரு புதிய யுகத்தை ஆரம்பிப்பது, பழைய யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவது ஆகியவை மட்டுமே அவரது நோக்கமாகும். அவர் பூமியில் ஒரு மனுஷனின் ஜீவிதத்தை ஜீவிக்கவோ, மனுஷ உலக ஜீவிதத்தின் சந்தோஷங்களையும் துயரங்களையும் அனுபவிக்கவோ, அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நபரை தமது கையால் பரிபூரணப்படுத்தவோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் வளர்வதைத் தனிப்பட்ட முறையில்

பார்க்கவோ வரவில்லை. இது அவருடைய கிரியை அல்ல; அவரது கிரியை புதிய யுகத்தைத் தொடங்குவதும் பழைய யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதும் மட்டுமே ஆகும். அதாவது, அவர் நேரடியாக ஒரு யுகத்தைத் தொடங்குவார், நேரடியாக மற்றொன்றை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவார், மேலும் தமது கிரியையைச் செய்வதன் மூலம் அவர் நேரடியாகச் சாத்தானை தோற்கடிப்பார். ஒவ்வொரு முறையும் அவர் தமது கிரியையை நேரடியாகச் செய்யும்போது, அது அவர் யுத்தக்களத்தில் கால் வைப்பது போலாகும். முதலாவதாக, மாம்சத்தில் இருக்கும்போதே அவர் உலகை ஜெயங்கொண்டு, சாத்தானை விட மேலோங்கி நிற்கிறார்; அவர் எல்லா மகிமையையும் கைப்பற்றி, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகாலக் கிரியையின் முழுமை மீது திரைச்சீலையை எழுப்புகிறார், இது பூமியிலுள்ள அனைவருக்கும் நடந்து செல்லச் சரியானப் பாதையை அமைக்கவும், அமைதி மற்றும் மகிழ்ச்சியான ஜீவிதத்தை ஜீவித்திருக்கவும் உதவுகிறது. இருப்பினும், தேவன் பூமியில் மனுஷனுடன் நீண்ட காலம் ஜீவித்திருக்க முடியாது, ஏனென்றால் தேவன் என்பவர் மனுஷன் அல்ல, தேவன். அவரால் ஒரு சாதாரண மனுஷனின் வாழ்நாளில் ஜீவித்திருக்க முடியாது, அதாவது சாதாரண மனுஷனைப் போல் இல்லாத ஒரு நபராக அவரால் பூமியில் ஜீவித்திருக்க முடியாது, ஏனென்றால் ஒரு சாதாரண மனுஷனின் சாதாரண மனுஷத் தன்மையின் குறைந்தபட்சப் பகுதியை மட்டுமே அவர் தமது மனுஷ ஜீவிதத்தில் நிலைநிறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தேவனால் எப்படிப் பூமியில் ஒரு குடும்பத்தைத் தொடங்கி, ஒரு தொழில் செய்து, குழந்தைகளை வளர்க்க முடியும்? இது அவருக்கு அவமானமாக இருக்காதா? அவர் சாதாரண மனுஷத் தன்மையுடன் இருக்கிறார் என்பது ஒரு சாதாரண முறையில் கிரியை செய்வதற்கான நோக்கத்திற்காக மட்டும்தான், ஒரு சாதாரண மனுஷனைப் போல ஒரு குடும்பத்தையும் தொழிலையும் பெறுவதற்காக இல்லை. அவருக்கு ஒரு சாதாரண மனுஷத்

தன்மை தான் இருக்கிறது என்பதை நிரூபிக்க அவருடைய இயல்பான உணர்வும், சாதாரணமான மனமும், அவரது மாம்சத்தின் சாதாரண புசிக்கும் மற்றும் உடை உடுத்தும் தன்மையையும் போதுமானது; அவர் ஒரு சாதாரண மனுஷத் தன்மையுடன் தான் இருக்கிறார் என்பதை நிரூபிக்க அவருக்கு ஒரு குடும்பமோ அல்லது ஒரு தொழிலோ இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இது முற்றிலும் தேவையற்றதாக இருக்கும்! தேவன் பூமிக்கு வருவது தான் மாம்சமாகிய வார்த்தை என்பது; அவர் வெறுமனே மனுஷனை அவருடைய வார்த்தையைப் புரிந்து கொள்ளவும் அவருடைய வார்த்தையைக் காணவும் அனுமதிக்கிறார், அதாவது, மாம்சத்தால் செய்யப்படும் கிரியையைப் பார்க்க மனுஷனை அனுமதிக்கிறார். அவருடைய நோக்கம் ஜனங்கள் அவருடைய மாம்சத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் நடத்த வேண்டும் என்பதல்ல, ஆனால் மனுஷன் கடைசிவரை கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதாகவே இருக்கிறது, அதாவது, மனுஷன் அவரது வாயிலிருந்து வெளிவரும் எல்லா வார்த்தைகளுக்கும் கீழ்ப்படிவதும், அவர் செய்யும் எல்லா கிரியைகளுக்கும் கீழ்ப்படிவதும் மட்டுமே அவரது நோக்கமாக இருக்கிறது. அவர் வெறுமனே மாம்சத்தில் கிரியை செய்கிறார்; அவர் வேண்டுமென்றே மனுஷனைத் தமது மாம்சத்தின் மகத்துவத்தையும் பரிசுத்தத்தையும் உயர்த்தும்படிக் கேட்கவில்லை, மாறாக மனுஷனுக்கு அவருடைய கிரியையின் ஞானத்தையும் அவர் பயன்படுத்தும் அனைத்து அதிகாரத்தையும் காட்டுகிறார். ஆகையால், அவர் ஒரு சிறந்த மனுஷத்தன்மையைக் கொண்டிருந்தாலும், அவர் எந்த அறிவிப்புகளையும் வெளியிடுவதில்லை, மேலும் அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துகிறார். தேவன் மாம்சத்தில் வந்தும், அவருடைய சாதாரண மனுஷத்தன்மையை விளம்பரப்படுத்தவோ அல்லது சாட்சிக் கொடுக்கவோ செய்யாமல், வெறுமனே தாம் செய்ய விரும்பும் கிரியையைச் செய்கிறார் என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகையால், மாம்சமாகிய தேவனிடம் நீங்கள் காணக்

கூடிய அனைத்தும் அவர் தெய்வீகமாக இருக்கிறார் என்பது மட்டுமேதான்; ஏனென்றால், மனுஷன் பின்பற்றுவதற்காக அவர் மனுஷனாக இருப்பதை அவர் ஒருபோதும் அறிவிக்க மாட்டார். மனுஷன் ஜனங்களை வழிநடத்தும்போதுதான், அவன் தனது மனிஷத்தன்மையைப் பற்றி பேசுகிறான். அவர்களுடைய போற்றுதலையும் நம்பிக்கையையும் பெற்று அதன் மூலம் மற்றவர்களைத் தலைமை தாங்குவதுதான் நல்லது. இதற்கு நேர்மாறாக, தேவன் தமது கிரியையின் மூலம் மட்டுமே மனுஷனை ஜெயங்கொள்கிறார் (அதாவது, மனுஷனால் அடைய முடியாத கிரியையை); அவர் மனுஷனால் போற்றப்படுவாரா அல்லது மனுஷனை வணங்க வைப்பாரா என்பது முக்கியமில்லை. அவர் செய்வதெல்லாம் மனுஷனுக்குள் அவரைப் பற்றிய பயபக்தியான உணர்வைச் செலுத்துவதோ அல்லது அவரைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்ள முடியாத தன்மையை உணர்த்துவதோ மட்டுமே ஆகும். தேவனுக்கு மனுஷனைக் கவர வேண்டிய அவசியமில்லை; அவருடைய மனநிலையை நீ சாட்சி கூறியவுடன் நீ அவரை வணங்கவேண்டும் என்பதே அவருக்குத் தேவை. தேவன் செய்யும் கிரியை அவருடையது; அதை அவருக்குப் பதிலாக மனுஷனால் செய்ய முடியாது, அதை மனுஷனால் அடையவும் முடியாது. தேவனால் மட்டுமே அவரது சொந்தக் கிரியையைச் செய்ய முடியும், மேலும் ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடங்கி மனுஷனைப் புதிய ஜீவிதங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லவும் முடியும். அவர் செய்யும் கிரியை, ஒரு புதிய ஜீவிதத்தை மனுஷனுக்குள் கொண்டு வந்து, அவனை ஒரு புதிய யுகத்திற்குள் நுழைய வைக்க உதவுகிறது. மீதமுள்ள கிரியைகள் மற்றவர்களால் போற்றப்படும் சாதாரண மனுஷத்தன்மை உள்ளவர்களுக்கு ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. ஆகையால், கிருபையின் யுகத்தில், மாம்சத்தில் அவர் ஜீவித்திருந்த முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகளில் தமது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகாலக்கிரியையை வெறும் மூன்றரை ஆண்டுகளில் முடித்தார். தேவன் தமது கிரியையைச் செய்ய பூமிக்கு வரும்போது, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகால அல்லது ஒரு

முழு யுகத்தின் கிரியையை எப்போதும் ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குள் முடிக்கிறார். அவர் காத்திருப்பதில்லை, அவர் தாமதிப்பதும் இல்லை; அவர் வெறுமனே பல ஆண்டுகளின் கிரியையைச் சுருக்குகிறார், இதனால் அந்தக் கிரியை ஒரு சில குறுகிய ஆண்டுகளில் முடிக்கப்படுகிறது. ஏனென்றால், அவர் நேரடியாகச் செய்யும் கிரியை, ஒரு புதிய பாதையைத் திறந்து ஒரு புதிய யுகத்தை வழிநடத்துவதற்காக மட்டுமே செய்யப்படுகிறது.

மாம்சமாகியதன் மறைபொருள் (3)

தேவன் தம்முடைய கிரியையைச் செய்யும்போது, அவர் எதையும் கட்டியெழுப்புவதற்கோ அல்லது இயக்கங்களை உருவாக்குவதற்கோ இங்கு வருவதில்லை, மாறாக அவருடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகவே வருகிறார். ஒவ்வொரு முறையும் கிரியையின் ஒரு கட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும், புதிய யுகத்தைத் தொடங்குவதற்கும் மட்டுமே மாம்சமாகிறார். ராஜ்யத்தின் பயிற்சியைப் போலவே இப்போது ராஜ்யத்தின் யுகமும் வந்துள்ளது. கிரியையின் இந்தக் கட்டம் மனுஷனின் கிரியை அல்ல, இது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மனுஷனை கிரியை செய்ய வைக்கும் கட்டமும் அல்ல, ஆனால் தேவனுடைய கிரியையின் ஒரு பகுதியை நிறைவு செய்வதற்கானக் கட்டம் ஆகும். அவர் செய்வது மனுஷனின் கிரியை அல்ல, பூமியை விட்டுப் புறப்படும் முன் கிரியை செய்யும் மனுஷனுள் ஒரு குறிப்பிட்ட முடிவை எட்டுவதும் அல்ல; அவருடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றுவதும், அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையை முடிப்பதும் மட்டுமே ஆகும், அதாவது பூமியில் அவர் செய்யும் கிரியைகளுக்குச் சரியான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதும், அதன் மூலம் மகிமை அடைவதுமே ஆகும். மாம்சமாகிய தேவனின் கிரியையானது பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்படும் ஜனங்களின் கிரியை போன்றது அல்ல. தேவன் பூமியில் தமது கிரியையைச் செய்ய வரும்போது, அவருடைய ஊழியத்தை

நிறைவேற்றுவதில் மட்டுமே அவர் அக்கறை காட்டுகிறார். அவருடைய ஊழியத்துடன் தொடர்பில்லாத மற்ற எந்த விஷயங்களிலும், கண்மூடித்தனமாகக் கூட எந்தப் பங்கையும் எடுப்பதில்லை. அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையை மட்டும் அவர் செய்கிறார், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மனுஷன் செய்ய வேண்டிய கிரியை பற்றியும் அவர் கவலைப்படுகிறார். அவர் செய்யும் கிரியை, அவர் இருக்கும் யுகம் மற்றும் அவர் நிறைவேற்ற வேண்டிய ஊழியம் ஆகியவற்றுடன் மட்டும் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது, மற்ற எல்லா விஷயங்களும் அவருடைய ஆதிக்க எல்லைக்கு வெளியே இருப்பதைப் போல்தான் அவர் இருக்கிறார். மனுஷரில் ஒருவராக ஜீவித்திருப்பதைப் பற்றிய அடிப்படை அறிவை அவர் கொண்டிருப்பதில்லை, மேலும் சமூகத் திறன்களையும் கற்றுக்கொள்வதில்லை, மனுஷன் புரிந்துகொள்ளும் வேறு எதையுமே அவர் கொண்டிருப்பதில்லை. மனுஷன் வைத்திருக்க வேண்டிய விஷயங்களைப் பற்றியெல்லாம் அவருக்குக் கவலை இல்லை, அவரது கடமையாக இருக்கும் கிரியையை மட்டுமே செய்கிறார். எனவே, மனுஷனின் பார்வையில், மாம்சமாகிய தேவன் மனுஷன் வைத்திருக்க வேண்டிய பல விஷயங்களை அவர் கவனிப்பது கூட இல்லை, அத்தகைய விஷயங்களைப் பற்றி அவருக்கு எந்தப் புரிதலும் இல்லை. ஜீவிதத்தைப் பற்றியப் பொதுவான அறிவு, அத்துடன் தனிப்பட்ட நடத்தை மற்றும் மற்றவர்களுடனான தொடர்புகளை நிர்வகிக்கும் கொள்கைகள் போன்றவை அவருடன் எந்தத் தொடர்பையும் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் மாம்சமாகிய தேவனிடமிருந்து சிறிதளவு அசாதாரணத் தன்மையைக் கூட உன்னால் உணர முடியாது. அதாவது, அவருடைய மனுஷத்தன்மையானது, அவரது ஜீவிதத்தை ஒரு சாதாரண மனுஷனாகவும், அவரது மூளையை இயல்பான பகுத்தறிவு கொண்டதாகவும் மட்டுமே பராமரிக்கிறது. அது அவருக்குச் சரியானது எது தவறானது எது என்பதைக் கண்டறியும் திறனை அவருக்கு அளிக்கிறது. இருப்பினும், மனுஷன் (சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவன்கள்) மட்டுமே

வைத்திருக்க வேண்டிய வேறு விஷயங்கள் எதுவும் அவர் கொண்டிருக்கவில்லை. தேவன் தம்முடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்ற மட்டுமே மாம்சமாகிறார். அவரது கிரியை எந்த ஒரு தனிநபரிடத்திலோ அல்லது இடத்திலோ அல்லாமல் முழு பிரபஞ்சத்திலும் செய்யப்படுகிறது. இதுவே அவருடைய கிரியையின் திசையும் அவர் செயல்படும் கொள்கையும் ஆகும். இதை யாராலும் மாற்ற முடியாது, மேலும் மனுஷனுக்கு அதில் ஈடுபட எந்த வழியும் இல்லை. ஒவ்வொரு முறை தேவன் மாம்சமாகும்போதும், அந்த யுகத்தின் கிரியையை அவர் தன்னுடன் கொண்டு வருகிறார், மேலும் அவரைப் பற்றி சிறப்பாகப் புரிந்துகொள்ளும் மற்றும் உள்ளார்ந்த அறிவைப் பெறும் பொருட்டு இருபது, முப்பது, நாற்பது, அல்லது எழுபது அல்லது எண்பது ஆண்டுகள் கூட மனுஷனுடன் சேர்ந்து ஜீவிப்பதற்கான எண்ணம் அவருக்கு இல்லை. அதற்கான தேவையும் இல்லை! அவ்வாறு செய்வது எந்த வகையிலும் தேவனின் உள்ளார்ந்த மனநிலையைப் பற்றிய மனுஷனின் அறிவை ஆழப்படுத்தாது; அதற்குப் பதிலாக, அது அவனது கருத்துக்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க மட்டுமே செய்யும் மற்றும் அவனது கருத்துகளையும் எண்ணங்களையும் பழமையானதாக்கிவிடும். ஆகவே, மாம்சமான தேவனின் கிரியை என்ன என்பதை நீங்கள் அனைவரும் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நான் உங்களிடம் பேசிய வார்த்தைகளை நிச்சயமாக நீங்கள் புரிந்து கொள்ளத் தவறியிருக்க முடியாது: "நான் சாதாரண மனுஷனின் ஜீவிதத்தை அனுபவிப்பதற்காக வரவில்லையா?" "தேவன் பூமிக்கு ஒரு சாதாரண மனுஷனின் ஜீவிதத்தை ஜீவிக்க வருவதில்லையா?" என்ற வார்த்தைகளை நீங்கள் மறந்துவிட்டீர்களா? மாம்சமாக மாறுவதில் இருக்கும் தேவனின் நோக்கம் உங்களுக்கு புரியவில்லை, மேலும், "சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு மனுஷனின் ஜீவிதத்தை அனுபவிக்கும் நோக்கத்துடன் தேவன் எவ்வாறு பூமிக்கு வர முடியும்?" என்பதன் அர்த்தமும் உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. தேவன் தமது கிரியையை நிறைவு செய்ய மட்டுமே பூமிக்கு வருகிறார், எனவே

பூமியில் அவர் செய்யும் கிரியை குறுகிய காலத்திற்கானது. அவர் பூமிக்கு வருவது தேவ ஆவியானவர் தம்முடைய சரீர உடலை திருச்சபையை வழிநடத்தும் ஓர் உயர்ந்த மனுஷனாக உருவாக்க அல்ல. தேவன் பூமிக்கு வரும்போது, அதுவே மாம்சமாகும் வார்த்தை என்பதாகும்; இருப்பினும், மனுஷன் அவருடைய கிரியையைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை, அவரைப் பற்றிய விஷயங்களை வலுக்கட்டாயமாகத் திணிக்கிறான். ஆனால் தேவன்தான், மாம்சமாகிய வார்த்தை, என்பதையும், அவர் தேவ ஆவியால் இப்போதைக்கு தேவனின் பங்கை ஏற்றுக்கொள்வ தற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு மாம்ச சரீரம் அல்ல என்பதை யும் நீங்கள் அனைவரும் உணர வேண்டும். தேவன் என்பவர் பயிரிட்டதனால் கிடைத்த விளைபொருள் அல்ல, ஆனால் அவர்தான் மாம்சமாகிய வார்த்தை, இன்று அவர் உங்களிடையே தமது கிரியையை அதிகாரப்பூர்வமாகச் செய்கிறார். தேவன் மாம்சமாகியது உண்மை என்பதை நீங்கள் அனைவரும் அறிந் திருக்கிறீர்கள், ஒப்புக்கொள்கிறீர்கள், ஆனாலும் நீங்கள் அதை புரிந்துகொண்டது போல் செயல்படுகிறீர்கள். மாம்சமாகிய தேவனின் கிரியை முதல் அவருடைய மாம்சத்தின் முக்கியத் துவம் மற்றும் சாராம்சம் வரை என உங்களால் இவற்றை மிகச் சிறிய அளவிற்குக் கூடப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை, மேலும் ஞாபகசக்தியிலிருந்து வார்த்தைகளை மென்மையாக ஒப்பிப்பவர்களை மட்டுமே பின்பற்றுகிறீர்கள். நீங்கள் கற்பனை செய்வது போலத்தான் மாம்சமாகிய தேவன் இருப்பார் என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்களா?

தேவன் யுகத்தை வழிநடத்துவதற்கும், புதிய கிரியையைத் தொடங்குவதற்கும் மட்டுமே மாம்சமாகிறார். இந்த விஷயத்தை நீங்கள் புரிந்துகொள்வது அவசியம். இது மனுஷனின் செயல் பாட்டிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது, இரண்டையும் ஒருசேரக் குறிப்பிட முடியாது. கிரியை செய்ய மனுஷனைப் பயன்ப டுத்தப்படுவதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே அவனைப் பண் படுத்தி, பரிபூரணப்படுத்த வேண்டும், மேலும் அதற்குத் தேவைப்

படும் மனுஷத்தன்மை குறிப்பாக உயர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். சாதாரண மனுஷத்தன்மையின் உணர்வை மனுஷன் தக்க வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது மட்டுமல்லாமல், மற்றவர்களுடனான அவனது நடத்தையை நிர்வகிக்கும் பல கொள்கைகளையும் விதிகளையும் அவன் மேலும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், மேலும், மனுஷனின் ஞானம் மற்றும் நெறிமுறை அறிவு பற்றி மேலும் கற்பதிலும் அவன் ஈடுபட வேண்டும். இதுதான் மனுஷனுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். இருப்பினும், மாம்சமாகிய தேவனுக்கு இது அவ்வாறு இல்லை, ஏனென்றால் அவருடைய கிரியை மனுஷனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை, அது மனுஷனின் கிரியையும் இல்லை; மாறாக, அவர் இருப்பது ஒரு நேரடி வெளிப்பாடு மற்றும் அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையை நேரடியாகச் செயல்படுத்துதல் மட்டுமே ஆகும். (இயற்கையாகவே, அவருடைய கிரியை தற்செயலாகவோ அல்லது சீரற்ற முறையிலோ இல்லாமல், சரியான நேரத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது, அவருடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய நேரம் வரும்போது இது தொடங்கப்படுகிறது.) அவர் மனுஷனின் ஜீவிதத்திலோ அல்லது மனுஷனின் கிரியையிலோ பங்கேற்பதில்லை அதாவது, அவருடைய மனுஷத்தன்மை இவற்றில் எதையுமே கொண்டிருப்பதில்லை (இருப்பினும் இது அவருடைய கிரியையைப் பாதிக்காது). அவர் ஊழியம் செய்ய வேண்டிய நேரம் வரும்போது மட்டுமே அவர் தம்முடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றுகிறார்; அவருடைய நிலைப்பாடு என்னவாக இருந்தாலும், அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையை அவர் வெறுமனே முன்னெடுத்துச் செல்கிறார். மனுஷன் அவரைப் பற்றி என்ன அறிந்திருந்தாலும், அவரைப் பற்றி மனுஷனின் கருத்து எதுவாக இருந்தாலும், அவருடைய கிரியை முற்றிலும் பாதிக்கப்படாது. உதாரணமாக, இயேசு தம்முடைய கிரியையைச் செய்தபோது, அவர் யார் என்று யாருக்கும் சரியாகத் தெரியவில்லை, ஆனாலும் அவர் வெறுமனே தமது கிரியையில் முன்னேறினார். அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையைச் செய்வதில்

இவை எதுவும் அவருக்குத் தடையாக இருக்கவில்லை. ஆகை யால், அவர் முதலில் தமது சொந்த அடையாளத்தை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை அல்லது அறிவிக்கவில்லை, ஆனாலும் மனு ஷன் வெறுமனே அவரைப் பின்பற்றினான். இயற்கையாகவே இது தேவனின் தாழ்மை மட்டுமல்ல, தேவன் மாம்சத்தில் கிரியை செய்த முறையும் இதுதான். அவரால் இவ்வாறாக மட்டுமே கிரியை செய்ய முடியும், ஏனென்றால் மனுஷனுக்கு அவனது வெறும் கண்ணால் அவரை அடையாளம் காண வழியே இல்லை. மனுஷன் அவரைக் கண்டுணர்ந்திருந்தாலும், அவருடைய கிரி யையில் அவனால் உதவ முடிந்திருக்காது. மேலும், மனுஷன் தமது மாம்சத்தை அறிந்து கொள்வதற்காக அவர் மாம்சத்தில் வரவில்லை; தமது கிரியையைச் செய்து, ஊழியத்தை நிறை வேற்றவே அவர் மாம்சத்தில் வந்தார். இந்தக் காரணத்திற்காக, அவர் தமது அடையாளத்தை வெளிப்படுத்த எந்த முக்கியத்து வத்தையும் கொடுக்கவில்லை. அவர் செய்ய வேண்டிய அனைத் துக் கிரியைகளையும் அவர் முடித்தவுடன், அவருடைய முழு அடையாளமும் நிலைப்பாடும் இயல்பாகவே மனுஷனுக்குத் தெரிய வந்தது. மாம்சமாகிய தேவன் மௌனமாக இருக்கிறார், எந்த அறிவிப்பும் செய்வதில்லை. அவர் மனுஷனுக்கோ அல் லது மனுஷன் அவரைப் பின்பற்றுவதில் எவ்வாறு ஈடுபடுகி றான் என்பதைக் கவனிக்கவோ கவனம் செலுத்துவதில்லை, ஆனால் அவருடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றுவதிலும், அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையைச் செய்வதிலும் மட்டுமே முன் னேறிச் செல்கிறார். அவருடைய கிரியையின் வழியில் குறுக்கே யாராலும் நிற்க முடியாது. அவர் தமது கிரியையை முடிக்க வேண்டிய நேரம் வரும்போது, அது நிச்சயமாக முடிவுக்கு வரும், அதற்கு எதிராக வேறு எவராலும் பேசிட முடியாது. அவர் தமது கிரியையை முடித்தவுடன் மனுஷனிடமிருந்து புறப்பட்டுச் சென்ற பின்னரே, அவர் செய்யும் கிரியையை மனுஷன் புரிந்துகொள் வான், இருப்பினும் முற்றிலுமாக தெளிவாகப் புரிந்துகொள் வதில்லை. அவர் கிரியையை மேற்கொண்ட நோக்கத்தை மனு

ஷன் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள நீண்ட காலம் எடுக்கும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மாம்சமாகிய தேவனின் யுகத்திற்கான கிரியை இரண்டுப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு பகுதியில் மாம்சமாகிய தேவன் அவராகவே செய்யும் கிரியையும், அவராகவே பேசும் வார்த்தைகளும் அடங்கும். அவருடைய மாம்சத்தின் ஊழியம் முழுமையாக நிறைவேறியதும், கிரியையின் இரண்டாவது பகுதி பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்படுபவர்களால் செய்யப்பட உள்ளது. இந்த நேரத்தில்தான் மனுஷன் தன் செயல்பாட்டை நிறைவேற்ற வேண்டும், ஏனென்றால் தேவன் ஏற்கெனவே பாதையைத் திறந்துவிட்டார், அந்தப் பாதையில்தான் மனுஷன் நடந்துசெல்ல வேண்டும். அதாவது, மாம்சமாகிய தேவன் கிரியையின் ஒரு பகுதியை நிறைவேற்றுகிறார், பின்னர் பரிசுத்த ஆவியானவரும், பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்படுபவர்களும் இந்தக் கிரியையை தொடர்ந்து செய்வார்கள். ஆகையால், இந்தக் கட்டத்தில் மாம்சமாகிய தேவனால் முதன்மையாகச் செய்யப்பட வேண்டிய கிரியை பற்றி மனுஷன் அறிந்து கொள்ள வேண்டும், மேலும் மாம்சமாகிய தேவனின் முக்கியத்துவம் என்ன என்பதையும் அவர் செய்த கிரியை என்ன என்பதையும் அவன் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மனுஷனின் கோரிக்கைகளுக்கு ஏற்ப தேவனிடம் கோரிக்கைகளைக் கேட்கக்கூடாது. இங்கேதான் மனுஷனின் பிழை, அவனது கருத்து மற்றும் அதற்கும் மேலாக அவனது கீழ்ப்படியாமை ஆகியவை இருக்கின்றன.

தேவன் மாம்சத்தில் வருவது மனுஷனை தமது மாம்சத்தை அறிய அனுமதிக்கும் நோக்கத்திற்கோ அல்லது தேவனின் மாம்சத்திற்கும் மனுஷனின் மாம்சத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளை வேறுபடுத்திப் பார்க்க மனுஷனை அனுமதிக்கும் நோக்கத்திற்கோ அல்ல; மனுஷனின் பகுத்தறியும் சக்திகளைப் பயிற்றுவிக்கவும் தேவன் மாம்சமாக மாறவில்லை, மேலும் மாம்சமாகிய தேவனை வணங்க மனுஷனை அனுமதித்து அதன் மூலம் பெரும் மகிமை அடையும் நோக்கத்தோடும் அவர் அவ்வாறு

செய்யவில்லை. இந்த விஷயங்கள் எதுவும் தேவன் மாம்சமா வதன் நோக்கம் அல்ல. மனுஷனைக் கண்டிக்கவோ, வேண்டு மென்றே மனுஷனை வெளிப்படுத்தவோ, அவனுக்கு விஷயங் களை கடினமாக்கவோ தேவன் மாம்சமாகவில்லை. இந்த விஷ யங்கள் எதுவும் தேவனின் நோக்கம் அல்ல. ஒவ்வொரு முறை யும் மாம்சத்தில் வரும்போது, அது தவிர்க்க முடியாத ஒரு கிரி யையாக இருக்கிறது. மனுஷன் கற்பனை செய்யும் காரணங் களுக்காக அல்ல, ஆனால் அவருடைய பெரிய கிரியைக்காக வும், அவருடைய பெரிய ஆளுகைக்காகவும் மட்டும் தான் அவர் செயல்படுகிறார். தமது கிரியைக்கு தேவை என்பதாலும், அவ சியம் என்பதாலும்தான் தேவன் பூமிக்கு வருகிறார். அவர் வெறு மனே சுற்றிப் பார்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் பூமிக்கு வருவதில்லை, ஆனால் அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவே வருகிறார். வேறு எதற்காக அவர் இந்த கிரியையைச் செய்ய இவ்வளவு பெரிய சுமையை ஏற்றுக்கொண்டு இவ்வளவு பெரிய ஆபத்துக்களைச் சந்திக்க வேண்டும்? தேவன் அவர் மாம்சமாக வேண்டியபோதுதான் மாம் சமாகிறார், எப்போதும் தனித்துவமான முக்கியத்துவத்துடன் மாம்சமாகிறார். ஜனங்கள் அவரைப் பார்க்கவும், அவர்களின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தவும் அனுமதிப்பதற்காக மட்டுமே தேவன் மாம்சமாக வருவதாக இருந்திருந்தால், அவர் நிச்சயமாக ஜனங்களிடையே ஒருபோதும் இவ்வளவு எளிதாக வந்திருக்க மாட்டார். அவர் தமது ஆளுகைக்காகவும், அவருடைய பெரிய கிரியைக்காகவும், அதன் மூலம் அவர் மனுஷகுலத்தை அதிகம் ஆதாயம் செய்வதற்காகவும் பூமிக்கு வருகிறார். அவர் யுகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த வருகிறார், அவர் சாத்தானைத் தோற்க டிக்க வருகிறார், சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காக அவர் மாம் சத்தை அணிந்துகொள்கிறார். அதற்கும் மேலாக, முழு மனுஷ குலத்தையும் அவர்களின் ஜீவிதங்களை வழிநடத்துவதற்காக அவர் வருகிறார். இவை அனைத்தும் அவருடைய ஆளுகை யையும், முழு பிரபஞ்சத்தின் கிரியையையும் பற்றியது. மனு

ஷன் தமது மாம்சத்தை அறிந்து கொள்ளவும், ஜனங்களின் கண்களைத் திறக்கவுமே தேவன் மாம்சத்தில் வந்திருந்தால், அவர் ஏன் ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் பயணிக்கவில்லை? இது மிகவும் எளிதான விஷயமாக இருந்திருக்காதா? ஆனால் அவர் அவ்வாறு செய்யவில்லை, அதற்குப் பதிலாக அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையைத் தொடங்கவும் அதற்கானப் பொருத்தமான இடத்தையும் தேர்ந்தெடுத்தார். இந்த மாம்சம் மட்டும் கணிசமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அவர் ஒரு முழு யுகத்தைப் பிரதிநித்துவப்படுத்துகிறார், மேலும் ஒரு முழு யுகத்தின் கிரியையையும் செய்கிறார்; அவர் பழைய யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து புதிய யுகத்தைத் தொடங்குகிறார். இவை அனைத்தும் தேவனின் ஆளுகை பற்றிய ஒரு முக்கியமான விஷயமாகும், மேலும் இவை அனைத்தும் தேவன் பூமியில் செய்வதற்கு வரும் கிரியையின் ஒரு கட்டத்தின் முக்கியத்துவமுமாகும். இயேசு பூமிக்கு வந்தபோது, அவர் சில வார்த்தைகளை மட்டுமே பேசினார், சில கிரியைகளை மட்டுமே செய்தார்; அவர் தமது மனுஷ ஜீவிதத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை, அவர் தமது கிரியையை முடித்தவுடன் புறப்பட்டுச் சென்றார். இன்று, நான் எனது வார்த்தைகளை உங்களிடம் பேசி முடித்ததும், நீங்கள் அனைவரும் அவற்றைப் புரிந்துகொண்டதும், உங்கள் ஜீவிதம் எப்படி இருந்தாலும், எனது கிரியையின் இந்தக் கட்டம் முடிவடைந்திருக்கும். எதிர்காலத்தில் எனது கிரியையின் இந்த கட்டத்தைத் தொடரவும், இந்த வார்த்தைகளுக்கு ஏற்ப பூமியில் தொடர்ந்து கிரியை செய்யவும் சிலர் இருக்க வேண்டும்; அந்த நேரத்தில், மனுஷனின் கிரியையும், மனுஷனின் கட்டியெழுப்புதலும் தொடங்கும். ஆனால், தற்போது, தேவன் தம்முடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும், அவருடைய கிரியையின் ஒரு கட்டத்தை நிறைவு செய்வதற்கும் மட்டுமே தமது கிரியையைச் செய்கிறார். தேவன் மனுஷனைப் போலல்லாமல் வேறுவிதமாகச் செயல்படுகிறார். மனுஷன் கூடுகைகளையும் மன்றங்களையும் விரும்புகிறான், சடங்காச்சாரத்திற்கு முக்கியத்

துவம் கொடுக்கிறான், அதேசமயம் தேவன் மனுஷனின் கூடுகை களையும் கூட்டங்களையும் தான் அதிகம் வெறுக்கிறார். தேவன் மனுஷனுடன் நட்பான முறையில் உரையாடுகிறார், பேசுகிறார்; இதுவே தேவனின் கிரியை, இது ஆச்சரியான விதத்தில் விடு விக்கப்பட்டதோடு உங்களையும் விடுவிக்கிறது. இருப்பினும், உங்களுடன் கூடுவதை நான் முற்றிலும் வெறுக்கிறேன், மேலும் உங்களுக்கு இருப்பது போலக் கட்டுப்பாடான ஒரு ஜீவிதத்திற்கு என்னைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. விதிகளை நான் வெறுக்கிறேன்; அவை மனுஷனைக் கட்டிப்போடுகின்றன, அவர் கள் நகரக் கூட பயப்படுகிறார்கள், பேசுவதற்கு பயப்படுகிறார் கள், பாட பயப்படுகிறார்கள், அவனது கண்கள் உன்னை நேருக்கு நேர் பார்க்கின்றன. உங்கள் கூடுகை முறையை நான் முற்றி லும் வெறுக்கிறேன், பெரிய கூடுகைகளை நான் முற்றிலும் வெறுக்கிறேன். இந்த வழியில் உங்களுடன் கூடுவதை நான் வெறுமனே மறுக்கிறேன், ஏனென்றால் இவ்வாறான ஜீவிதம் ஒருவனை கட்டுண்டவனாக உணர வைக்கிறது, மேலும் நீங்கள் அதிகமான சடங்காச்சாரங்களையும், பல விதிகளையும் கடைப் பிடிக்கிறீர்கள். நீங்கள் வழிநடத்தப்பட அனுமதிக்கப்பட்டால், நீங்கள் அனைவரையும் விதிகளின் ராஜ்யத்திற்கு அழைத்துச் செல்வீர்கள், மேலும் உங்கள் தலைமையின் கீழ் விதிகளை ஒதுக்கி வைப்பதற்கான வழி அவர்களுக்கு இருக்காது; அதற்குப் பதிலாக மதத்தின் சூழல் இன்னும் தீவிரமாகிவிடும், மேலும் மனுஷனின் நடைமுறைகளும் பெருகிவிடும். சிலர் கூடுகையில் பிரசங்கித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள், அவர்கள் ஒருபோதும் சோர்வடைவதில்லை, சிலர் ஒரு டஜன் நாட்கள் கூட நிறுத் தாமல் பேசுகிறார்கள். இவை அனைத்தும் பெரிய கூடுகைக ளாகவும் மனுஷனின் கூட்டங்களாகவும் கருதப்படுகின்றன; புசித்துக் குடிக்கும் மற்றும் களிப்புறும், அல்லது விடுவிக்கப் பட்ட ஆவியின் ஜீவிதத்துடன் அவர்களுக்கு எந்தத் தொடர்பும் இருப்பதில்லை. இவை அனைத்தும் கூட்டங்களே! உங்களது சகப் பணியாளரின் கூட்டங்கள், பெரிய மற்றும் சிறிய கூடு

கைகள் அனைத்தும் எனக்கு வெறுக்கத்தக்கவை, அவற்றில் நான் ஒருபோதும் அக்கறை காட்டுவதில்லை. இதுதான் நான் கிரியை செய்யும் கொள்கை: கூடுகைகளின் போது எனக்குப் பிரசங்கிக்க விருப்பம் இல்லை, ஒரு பெரிய பொதுக்கூட்டத்தில் எதையும் அறிவிக்கவும் நான் விரும்பவில்லை, மேலும் ஒரு சிறப்புக் கூட்டத்திற்கு உங்கள் அனைவரையும் கூட்டுவதற்குக் கூட எனக்கு விருப்பமில்லை. ஒரு கூட்டத்தில் நீங்கள் அனைவரும் சொகுசாகவும், முறையாகவும் உட்கார வேண்டும் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை; எந்தவொரு சடங்காச்சார எல்லைக்குள்ளும் நீங்கள் ஜீவிப்பதைக் கண்டு நான் வெறுக்கிறேன், அதற்கும் மேலாக, இதுபோன்ற உங்களுடைய சடங்காச்சாரத்தில் பங்கேற்கவும் நான் மறுக்கிறேன். இதை நீங்கள் எவ்வளவு அதிகமாகச் செய்கிறீர்களோ, அவ்வளவு வெறுக்கிறேன். உங்களுடைய இந்த சடங்காச்சாரங்கள் மற்றும் விதிகளில் எனக்குச் சிறிதும் ஆர்வம் இல்லை; அவற்றில் நீங்கள் எவ்வளவு நல்ல வேலையைச் செய்தாலும், அவை அனைத்தையும் நான் வெறுக்கிறேன். உங்கள் ஏற்பாடுகள் பொருத்தமற்றவை அல்லது நீங்கள் கீழானவர்கள் என்பது விஷயம் அல்ல; நீங்கள் ஜீவித்திருக்கும் முறையைத்தான் நான் வெறுக்கிறேன், மேலும், என்னால் அதற்குப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. நான் செய்ய விரும்பும் கிரியையில் சிறிதளவு கூட உங்களுக்குப் புரியவில்லை. இயேசு தம்முடைய கிரியையைச் செய்தபோது, ஏதோ ஓர் இடத்தில் ஒரு பிரசங்கம் செய்தபின், அவர் தம்முடைய சீஷர்களை நகரத்திலிருந்து வெளியே அழைத்துச் சென்று, அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வழிவகுத்த வழிகளைப் பற்றி அவர்களுடன் பேசினார். அவர் பெரும்பாலும் அப்படியே கிரியை செய்தார். பெருந்திரளான ஜனங்களிடையே அவர் செய்த கிரியைகள் மிகக் குறைவானவையாக இருந்தன. நீங்கள் அவரிடம் கேட்கும் விஷயத்தின்படி பார்த்தால், மாம்சமாகிய தேவன் சாதாரண மனுஷனின் ஜீவிதத்தை வாழக்கூடாது; அவர் தமது கிரியையைச் செய்ய வேண்டும், அவர் உட்கார்ந்திருந்தாலும்,

நின்றாலும், நடந்து கொண்டிருந்தாலும், அவர் பேச வேண்டும். அவர் எல்லா நேரங்களிலும் கிரியை செய்ய வேண்டும், “செயல் பாடுகளை” அவர் ஒருபோதும் நிறுத்தக் கூடாது, இல்லையெனில் அவர் தமது கடமைகளைப் புறக்கணித்ததாகிவிடும். மனுஷனின் இந்தக் கோரிக்கைகள் மனுஷ உணர்வுக்குப் பொருத்தமானவையா? உங்கள் நேர்மை எங்கே? நீங்கள் கேட்பது அதிகமாக இல்லையா? நான் கிரியை செய்யும் போது நீ என்னை ஆராய்வது அவசியமா? நான் என் ஊழியத்தை நிறைவேற்றும் போது நீ மேற்பார்வையிட வேண்டுமா? நான் என்ன கிரியை செய்ய வேண்டும், எப்போது செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன்; மற்றவர்கள் தலையிட வேண்டிய அவசியமில்லை. நான் அதிகம் செய்யவில்லை என்பது போல் உனக்குத் தோன்றலாம், ஆனால் அதற்குள் எனது கிரியை முடியும் நிலைக்கு வந்துவிடுகிறது. உதாரணமாக நான்கு சுவிசேஷங்களில் இருக்கும் இயேசுவின் வார்த்தைகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்: அவை குறைவாக இல்லையா? அந்த நேரத்தில், இயேசு ஜெப ஆலயத்திற்குள் நுழைந்து ஒரு பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கித்தபோது, அவர் மிகச் சில நிமிடங்களில் அதை முடித்தார், அவர் பேசி முடித்ததும், அவர் தம்முடைய சீஷர்களை படகில் ஏற்றிக்கொண்டு எந்த விளக்கமும் கொடுக்காமல் புறப்பட்டார். ஜெப ஆலயத்திற்குள் இருந்தவர்கள் தங்களுக்குள் இதைப் பற்றி விவாதித்தார்கள், ஆனால் இயேசுவுக்கு அதில் எந்தப் பங்கும் இருக்கவில்லை. தேவன் தாம் செய்ய வேண்டிய கிரியையை மட்டுமே செய்கிறார், அதற்கு மேல் எதுவும் செய்வதில்லை. இப்போது, நான் அதிகம் பேச வேண்டும், ஒரு நாளைக்குக் குறைந்தது பல மணிநேரம் பேச வேண்டும் என்று அநேகர் விரும்புகிறார்கள். நீங்கள் அதைப் பார்க்கும்போது, தாம் பேசாமல் இருக்கும்வரை தேவன் தேவனாக இருப்பதை நிறுத்துகிறார், பேசுபவர் மட்டுமே தேவன். நீங்கள் அனைவரும் குருடர்கள்! முரட்டுத்தனமானவர்கள்! நீங்கள் அனைவரும் அறிவற்றவர்கள்! உங்களிடம் பல கருத்துக்கள் இருக்கின்றன! உங்கள்

கோரிக்கைகள் வெகுதூரம் செல்கின்றன! நீங்கள் மனிதாபிமானமற்றவர்! தேவன் என்னவாக இருக்கிறார் என்பதைப் பற்றி உங்களுக்குச் சிறிதளவும் புரிவதில்லை! அனைத்துப் பேச்சாளர்களும் சொற்பொழிவாளர்களும் தேவன் என்றும், உங்களுக்கு வார்த்தைகளை வழங்கத் தயாராக இருக்கும் எவரும் உங்களது பிதா என்றும் நீங்கள் விசுவசிக்கிறீர்கள். என்னிடம் சொல்லுங்கள், நன்கு வடிவமைக்கப்பட்ட அம்சங்கள் மற்றும் அசாதாரணமான தோற்றத்துடன் இருக்கும் உங்கள் அனைவருக்கும் சிறிதளவேனும் அறிவு இருக்கிறதா? உங்களுக்குப் பரலோக சூரியன் பற்றி ஏதும் தெரியுமா! நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு பேராசைக் கொண்ட மற்றும் சீர்கெட்ட அதிகாரியைப் போன்றவர்கள், எனவே நீங்கள் எவ்வாறு அறிவைக் காண்பீர்கள்? சரியானது மற்றும் தவறானது எது என்பதை உங்களால் எவ்வாறு வேறுபடுத்தி அறிய முடியும்? நான் உங்களுக்கு அதிகம் வழங்கியுள்ளேன், ஆனால் உங்களில் எத்தனை பேர் அவற்றின்மீது மதிப்பு வைத்திருக்கிறார்கள்? அதை முழுமையாக வைத்திருப்பவர் யார்? இந்த நாளில் நீங்கள் நடந்து செல்லும் பாதையைத் திறந்தவர் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை, அதனால் நீங்கள் தொடர்ந்து என்னிடம் கோரிக்கைகளை வைக்கிறீர்கள், இந்தக் கேலிக்குரிய மற்றும் அபத்தமான கோரிக்கைகளை என்னிடம் கேட்கிறீர்கள். வெட்கத்தால் உங்கள் முகம் சிவக்கவில்லையா? நான் போதுமான அளவு பேசியிருக்கவில்லையா? நான் போதுமான அளவு செய்திருக்கவில்லையா? உங்களில் யாரால் என் வார்த்தைகளை உண்மையிலேயே ஒரு பொக்கிஷமாக மதிக்க முடிந்திருக்கிறது? என் சமூகத்தில் இருக்கும்போது நீங்கள் என்னைப் புகழ்ந்து பேசுகிறீர்கள், ஆனால் என் சமூகத்தில் நீங்கள் இல்லாதபோது நீங்கள் பொய் சொல்கிறீர்கள், ஏமாற்றுகிறீர்கள்! உங்கள் செயல்கள் மிகவும் இழிவானவை, அவை என்னை கலங்கடிக்கின்றன! உங்கள் ஜீவிதத்தை மாற்றியமைப்பதற்காக இல்லாமல், உங்கள் கண்களுக்கு விருந்தளித்து, உங்கள் எல்லைகளை விரிவுபடுத்துவதைத் தவிர வேறு எந்தக் காரணத்திற்

காகவும் நீங்கள் என்னைப் பேசவும் கிரியை செய்யவும் சொல்வதில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் உங்களிடம் அதிகம் பேசியிருக்கிறேன். உங்கள் ஜீவிதம் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே மாறியிருக்க வேண்டும், ஆகவே, நீங்கள் ஏன் இப்போதும் கூட உங்கள் பழைய நிலைக்கே மீண்டும் செல்கிறீர்கள்? என் வார்த்தைகள் உங்களிடமிருந்து கொள்ளையடிக்கப்பட்டதால் நீங்கள் அவற்றைப் பெறவில்லை என்றிருக்க முடியுமா? உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமானால், உங்களைப் போன்ற சீர்கெட்டவர்களுக்கு நான் இனி எதையும் சொல்ல விரும்பவில்லை—அது வீணான செயல்! அவ்வளவு பயனற்றக் கிரியைகளை நான் செய்ய விரும்பவில்லை! நீங்கள் உங்கள் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தவோ அல்லது கண்களுக்கு விருந்தளிக்கவோ மட்டுமே விரும்புகிறீர்கள், ஆனால் ஜீவிதத்தில் நன்மை பெற விரும்புவதில்லை! நீங்கள் அனைவரும் உங்களையே ஏமாற்றிக்கொள்கிறீர்கள்! நான் உங்களிடம் கேட்கிறேன், நான் உங்களிடம் நேருக்கு நேர் பேசியவற்றில் எவ்வளவு விஷயங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் செய்வது எல்லாம் மற்றவர்களை ஏமாற்ற தந்திரங்களை மேற்கொள்வதுதான்! உங்களில் பார்வையாளர்களாக இருப்பவர்களை நான் வெறுக்கிறேன், மேலும் உங்கள் ஆர்வம் மிகவும் வெறுக்கத்தக்கதாக இருப்பதை நான் காண்கிறேன். உண்மையான வழியைத் தேடவோ அல்லது சத்தியத்திற்காகத் தாகம் கொள்ளவோ நீங்கள் இங்கே வரவில்லை என்றால், நீங்கள்தான் என் வெறுப்பின் பொருட்கள்! உங்கள் ஆர்வத்தைப் பூர்த்திசெய்ய அல்லது உங்கள் பேராசைகளில் ஒன்றை நிறைவேற்றுவதற்காக மட்டுமே நான் பேசுவதை நீங்கள் கேட்கிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். சத்தியத்தின் இருப்பைத் தேடுவதற்கோ அல்லது ஜீவிதத்தில் நுழைவதற்கான சரியான பாதையை ஆராய்வதற்கோ நீங்கள் நினைத்ததில்லை; இந்தக் கோரிக்கைகள் உங்களிடையே கிடையாது. நீங்கள் செய்வது எல்லாம் நீங்கள் படித்துப் பாராட்டும் ஒரு விளையாட்டுப் பொருளைப் போலவே தேவனைக் கருதுவதுதான்.

நீங்கள் ஜீவிதத்தை நாடுவதில் மிகக் குறைவான ஆர்வம் கொண்டவர்கள், ஆனால் ஆர்வமாக இருக்க ஏராளமான ஆசை உள்ளது! அத்தகையவர்களுக்கு ஜீவ வழியை விளக்குவது காற்றோடு பேசுவதற்கு ஒப்பாகும்; நான் பேசப்போவதே இல்லை! நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்: நீங்கள் உங்கள் இருதயத்திற்குள் இருக்கும் வெற்றிடத்தை நிரப்ப விரும்பினால், நீங்கள் என்னிடம் வரவேண்டாம்! நீங்கள் ஜீவிதத்தைப் பெறுவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்! உங்களை நீங்களே முட்டாளாக்காதீர்கள்! உங்கள் ஆர்வத்தை உங்கள் ஜீவிதத்தைப் பின்தொடர்வதற்கான அடிப்படையாக நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை அல்லது உங்களிடம் பேசும்படி என்னைக் கேட்பதற்கு ஒரு சாக்குப்போக்காக அதைப் பயன்படுத்தவில்லை. இந்தத் தந்திரங்கள் அனைத்திலும் நீங்கள் மிகவும் திறமையானவர்கள்! நான் உன்னிடம் மீண்டும் கேட்கிறேன்: நீ பிரவேசிக்க வேண்டும் என்று நான் கூறியவற்றில் நீ எவ்வளவு விஷயங்களில் உண்மையிலேயே பிரவேசித்திருக்கிறாய்? நான் உன்னிடம் பேசிய அனைத்தையும் நீ புரிந்து கொண்டாயா? நான் உன்னிடம் பேசிய அனைத்தையும் நீ நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறாயா?

ஒவ்வொரு யுகத்தின் கிரியையும் தேவனால் தொடங்கப்படுகிறது, ஆனால் தேவன் எந்த வழியில் செயல்படுகிறாரோ, உங்கள் சார்பாக அவர் ஒரு இயக்கத்தைத் தொடங்கவோ, சிறப்பு மாநாடுகளை நடத்தவோ அல்லது எந்தவொரு அமைப்பையும் நிறுவவோ வரவில்லை என்பதை நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையைச் செய்ய மட்டுமே அவர் வருகிறார். அவரது கிரியை எந்த மனுஷனுக்கும் தடையை ஏற்படுத்தாது. அவர் விரும்பியபடி தமது கிரியையைச் செய்கிறார்; மனுஷன் அதைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறான் அல்லது அறிந்திருக்கிறான் என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படமல், அவர் தமது கிரியையைச் செய்வதில் மட்டுமே அக்கறை காட்டுகிறார். உலகத்தை சிருஷ்டித்ததிலிருந்து இன்றுவரை, ஏற்கனவே கிரியையின் மூன்று கட்டங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டுவிட்டன; யேகோவாவிலிருந்து இயேசு

வரையிலும், மற்றும் நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்திலிருந்து கிருபையின் யுகம் வரையிலும், தேவன் ஒருபோதும் மனுஷனுக்காக ஒரு சிறப்பு மாநாட்டைக் கூட்டுவதில்லை, ஒரு சிறப்பு உலகளாவிய கிரியை கூட்டத்தைக் கூட்டி அதன் மூலம் தமது கிரியைக்கான ராஜ்யத்தை விரிவுபடுத்த அவர் எல்லா மனுஷரையும் ஒன்றிணைத்ததில்லை. அவர் செய்வதெல்லாம் ஒரு முழு யுகத்தின் ஆரம்ப கிரியைகளைப் பொருத்தமான நேரத்திலும் பொருத்தமான இடத்திலும் மேற்கொள்வதேயாகும், இதன் மூலம் யுகத்தைத் தொடங்குவதோடு, மனுஷகுலத்தின் ஜீவிதத்தை எவ்வாறு ஜீவிக்க வேண்டும் என்பதில் அவர்களை வழிநடத்துவார். சிறப்பு மாநாடுகள் மனுஷனின் கூடுகைகள் ஆகும்; விடுமுறை நாட்களைக் கொண்டாடுவதற்காக ஜனங்களை ஒன்று சேர்ப்பது மனுஷனின் கிரியை. தேவன் விடுமுறை நாட்களைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை, மேலும், அவற்றை வெறுக்கத்தக்கதாகக் காண்கிறார்; அவர் சிறப்பு மாநாடுகளைக் கூட்டுவதில்லை, மேலும், அவர் அவற்றை வெறுக்கிறார். மாம்சமாகிய தேவனால் செய்யப்படும் கிரியை என்ன என்பதை இப்போது நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டும்!

மாம்சமாகியதன் மறைபொருள் (4)

வேதாகமத்தின் பின்னணியில் உள்ள கதையையும், அது உருவான விதத்தையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த அறிவு தேவனின் புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களுக்குச் சொந்தமானது அல்ல. அவர்களுக்குத் தெரியாது. இந்த விஷயங்களைப் பற்றிய சாராம்சத்தை அவர்களிடம் நீ தெளிவாகக் கூறினால், அவர்கள் இனியும் உன்னிடம் வேதாகமத்தைப் பற்றி விடாப்பிடியாக வாதாடுபவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். இந்த வாக்கு நிறைவேறியதா? அந்த வாக்கு நிறைவேறியதா? என்று தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கப்பட்டதைக் குறித்து அவர்கள் தொடர்ந்து ஆராய்ந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். வேதாகமத்துக்கு இணங்கியே அவர்கள் சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள், அவர்கள் வேதாகமத்

தின்படி சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கிறார்கள். தேவன் மீதான அவர்களின் விசுவாசம் வேதாகமத்தின் வார்த்தைகளின் மீதே உள்ளது; வேதாகமம் இல்லாமல் அவர்கள் தேவனை நம்ப மாட்டார்கள். வேதாகமத்தை சிறிய ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி, அவர்கள் ஜீவிக்கும் முறை இதுதான். அவர்கள் மீண்டும் வேதாகமத்தை ஆராய்ந்து உன்னிடத்தில் விளக்கங்களைக் கேட்கும்போது, நீ, "முதலில், ஒவ்வொரு வாக்கையும் சரிபார்க்காமல் இருப்போம். மாறாக, பரிசுத்த ஆவியானவர் எவ்வாறு கிரியை செய்கிறார் என்பதைப் பார்ப்போம். இந்தப் பாதை உண்மையில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு நாம் நடந்து செல்லும் பாதையை சத்தியத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம், அத்தகைய பாதை சரியானதா என்பதை சரிபார்க்க பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை பயன்படுத்துவோம். இந்த வாக்கு அல்லது அந்த வாக்கு முன்னறிவிக்கப்பட்டபடி நிறைவேறியிருக்கிறதா என்று மனுஷரான நாம் அதில் மூக்கை நுழைக்கக் கூடாது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைக்கும், தேவன் செய்து வரும் சமீபத்திய கிரியைக்கும் பதிலாக வேறு விஷயங்கள் பற்றி பேசுவது நமக்கு நல்லது," என்று சொல்கிறாய். வேதாகமத்தில் உள்ள தீர்க்கதரிசனங்கள் அந்த நேரத்தில் தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக தேவனால் அனுப்பப்பட்ட வார்த்தைகளாகவும், மற்றும் ஏவுதல் பெற்று தேவன் பயன்படுத்திய மனுஷரால் எழுதப்பட்ட வார்த்தைகளாகவும் இருக்கின்றன; தேவனால் மட்டுமே அந்த வார்த்தைகளை விளக்க முடியும், பரிசுத்த ஆவியானவரால் மட்டுமே அந்த வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தை அறிய வைக்க முடியும், மேலும் தேவனால் மட்டுமே ஏழு முத்திரைகளை உடைத்து புஸ்தகச்சுருளைத் திறக்க முடியும். நீ சொல்கிறாய்: "நீ தேவன் அல்ல, நானும் தேவன் அல்ல, எனவே தேவனின் வார்த்தைகளை விளக்கத் துணிந்தவர் யார்? அந்த வார்த்தைகளை விளக்க உனக்கு தைரியம் இருக்கிறதா? எரேமியா, யோவான் மற்றும் எலியா ஆகிய தீர்க்கதரிசிகள் வந்தாலும், அவர்கள் ஆட்டுக்குட்டியானவராக இல்லாததால் அந்த வார்த்தைகளை விளக்க முயற்சி செய்யத் துணிய மாட்டார்கள்.

ஆட்டுக்குட்டியானவரால் மட்டுமே ஏழு முத்திரைகளை உடைத்து புஸ்தகச்சுருளைத் திறக்க முடியும், வேறு எவராலும் அவருடைய வார்த்தைகளை விளக்க முடியாது. தேவனின் நாமத்தைப் பயன் படுத்த நான் துணிவதில்லை, தேவனின் வார்த்தைகளை விளக் கும் முயற்சியும் நான் எடுப்பதில்லை. என்னால் தேவனுக்குக் கீழ்ப் படிந்தவனாக மட்டுமே இருக்க முடியும். நீ தேவனா? தேவனின் எந்த சிருஷ்டியினாலும் புஸ்தகச்சுருளைத் திறக்கவோ அல்லது அந்த வார்த்தைகளை விளக்கவோ துணிவதில்லை, எனவே நானும் அவற்றை விளக்க துணிவதில்லை. நீயும் அவற்றை விளக்க முயற் சிக்க வேண்டாம். அவற்றை விளக்க யாரும் முயற்சிக்கக்கூடாது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை பற்றிப் பேசுவோம்; மனுஷ னால் செய்ய முடிந்தது இதுவே. யேகோவா மற்றும் இயேசுவின் கிரியைகளை நான் கொஞ்சம் அறிவேன், ஆனால் அத்தகைய கிரியை பற்றி எனக்குத் தனிப்பட்ட அனுபவம் இல்லாததால், அதைப் பற்றி கொஞ்சம் மட்டுமே என்னால் பேச முடியும். ஏசாயா அல்லது இயேசுவின் காலத்தில் பேசிய வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தைப் பொறுத்தவரை, நான் எந்த விளக்கமும் அளிக்க மாட் டேன். நான் வேதாகமத்தைப் படிப்பதில்லை, மாறாக தேவனின் தற்போதைய கிரியையைப் பின்பற்றுகிறேன். நீ உண்மையில் வேதாகமத்தைச் சிறிய புஸ்தகச்சுருள் என்று கருதுகிறாய், ஆனால் அது ஆட்டுக்குட்டியானவரால் மட்டுமே திறக்கக்கூடிய ஒன்று அல் லவா? ஆட்டுக்குட்டியானவரைத் தவிர, வேறு யாரால் அதைத் திறக்க முடியும்? நீ ஆட்டுக்குட்டியானவர் அல்ல, நான்தான் தேவன் என்று கூற நானும் துணிவதில்லை, எனவே நாம் வேதாகமத்தைப் பகுப்பாய்வு செய்யவோ அல்லது சிறிய ஆய்வுக்கு உட்படுத்தவோ வேண்டாம். பரிசுத்த ஆவியானவர் செய்த கிரியையைப் பற்றி விவாதிப்பது, அதாவது, தேவனால் செய்யப்படும் தற்போதைய கிரியை பற்றி விவாதிப்பது மிகவும் சிறந்தது. தேவன் கிரியை செய்யும் கொள்கைகள் என்ன, அவருடைய கிரியையின் சாராம் சம் என்ன என்பதைப் பற்றி பார்ப்போம், இவற்றைப் பயன்படுத்தி இன்று நாம் நடந்து செல்லும் பாதை சரியானதா என்பதை சரி

பார்க்கவும், இவ்வழி சரிதானா என உறுதிப்படுத்தவும் செய்ய லாம்.” நீ சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க விரும்பினால், குறிப்பாக மத உலகில் உள்ளவர்களுக்கு நீ பிரசங்கிக்க விரும்பினால், நீ வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொண்டு அதன் உள்ளார்ந்த கதையில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும்; இல்லையெனில், நீ சுவிசேஷத்தைப் பிர சங்கிக்க வழி இல்லை. நீ நன்கு தேர்ச்சி பெற்றதும், வேதாகமத்தின் மரித்துப்போன வார்த்தைகளை ஒரு சிறிய வழியில் ஆராய்வதை நிறுத்திவிட்டு, தேவனின் கிரியை மற்றும் ஜீவ சத்தியத்தைப் பற்றி மட்டுமே பேசினால், உண்மையான இருதயத்துடன் தேடுபவர் களை உன்னால் ஆதாயப்படுத்த முடியும்.

யேகோவாவின் கிரியை, அவர் வைத்த நியாயப்பிரமாணங் கள் மற்றும் மனுஷர் தங்களது ஜீவிதத்தில் ஜீவித்திருக்க அவர் வழிநடத்திய கோட்பாடுகள், நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்தில் அவர் செய்த கிரியையின் உள்ளடக்கம், அவருடைய நியாயப்பிரமாணங் களை அவர் இயற்றியதன் முக்கியத்துவம், கிருபையின் யுகத்தில் அவர் செய்த கிரியையின் முக்கியத்துவம், இந்த இறுதிக் கட்டத் தில் தேவன் செய்யும் கிரியை: இவையே நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள். கிரியையின் முதல் கட்டம் என்பது நியா யப்பிரமாணத்தின் யுகத்திற்கான கிரியையாகும், இரண்டாவது கிருபையின் யுகத்திற்கான கிரியையாகும், மூன்றாவது கடைசிக் காலத்திற்கான கிரியையாகும். தேவனுடைய கிரியையின் இந்தக் கட்டங்களைப் பற்றி நீங்கள் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். ஆதி முதல் அந்தம் வரை மொத்தம் மூன்று கட்டங்கள் உள்ளன. கிரி யையின் ஒவ்வொரு கட்டத்தின் சாராம்சம் என்ன? ஆறாயிரம் ஆண்டுகால ஆளுகை திட்டத்திற்கான கிரியை எத்தனை கட்டங் களாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன? இந்தக் கட்டங்கள் எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்படுகின்றன, ஒவ்வொன்றும் ஏன் அதற்கென குறிப் பிட்ட முறையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன? இவை அனைத்தும் முக்கியமான கேள்விகளாகும். ஒவ்வொரு யுகத்தின் கிரியைக்கும் பிரதிநிதித்துவ மதிப்பு இருக்கின்றது. யேகோவா என்ன கிரியையை செய்தார்? அவர் ஏன் அந்தக் குறிப்பிட்ட முறையில் அதை செய்

தார்? அவர் ஏன் யேகோவா என்று அழைக்கப்பட்டார்? மீண்டும், கிருபையின் யுகத்தில் இயேசு என்ன கிரியையைச் செய்தார், அதை அவர் எந்த விதத்தில் செய்தார்? தேவனுடைய மனநிலையின் எந்த அம்சங்கள் கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டத்தாலும் மற்றும் ஒவ்வொரு யுகத்தினாலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன? நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்தில் அவரது மனநிலையின் எந்த அம்சங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன? கிருபையின் யுகத்தில் அவரது மனநிலையின் எந்த அம்சங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன? இறுதி யுகத்தில் அவரது மனநிலையின் எந்த அம்சங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன? நீங்கள் தெளிவாக இருக்க வேண்டிய இன்றியமையாத கேள்விகள் இவை. தேவனின் முழு மனநிலையும் ஆறாயிரம் ஆண்டுக்கால ஆளுகைத் திட்டத்தின் போது வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அது கிருபையின் யுகத்திலோ, நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்திலோ, கடைசிக் காலத்திலோ மட்டும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. கடைசிக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கிரியையானது நியாயத்தீர்ப்பு, கோபாக்கினை மற்றும் ஆக்கினைத்தீர்ப்பு ஆகியவற்றைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. கடைசிக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கிரியைகளால் நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகம் அல்லது கிருபையின் யுகத்தின் கிரியைகளுக்கு மாற்றாக முடியாது. இருப்பினும், இந்த மூன்று கட்டங்களும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து, ஓர் உட்பொருளை உருவாக்குகின்றன, மேலும் இவை அனைத்தும் ஒரே தேவனின் கிரியைதான். இயற்கையாகவே, இந்தக் கிரியையை நிறைவேற்றும் செயல் தனி யுகங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்தில் தொடக்கத்திற்கான கிரியையை செய்ததை போல; கிருபையின் யுகத்தில் மீட்பிற்கான கிரியையைச் செய்தது போல; கடைசிக் காலத்தில் சகலத்தையும் இறுதிக்குக் கொண்டுவரும் கிரியை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இந்த ஆறாயிரம் ஆண்டுக்கால ஆளுகைத் திட்டத்தினுடைய கிரியைகளின் தரிசனங்களைப் பொறுத்தவரை, யாராலும் நுண்ணறிவு அல்லது புரிதலைப் பெற முடியாது, இந்தத் தரிசனங்கள் கடைசிவரை புதிராகவே இருக்கும். கடைசிக்

காலத்தில், ராஜ்யத்தின் யுகத்தை முன்னெடுப்பதற்காக வார்த்தையின் கிரியை மட்டுமே மேற்கொள்ளப்படுகிறது, ஆனால் அது சகல யுகங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக இல்லை. கடைசிக் காலம் என்பது கடைசிக் காலத்தை விடவும், ராஜ்யத்தின் யுகத்தை விடவும் பெரியதாக இல்லை, மேலும் அது கிருபையின் யுகம் அல்லது நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை. அதாவது கடைசிக் காலத்தில், ஆறாயிரம் ஆண்டுகால ஆளுகைத் திட்டத்தில் உள்ள அனைத்து கிரியைகளும் உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இதுவே மறைபொருளின் வெளிப்பாடாகும். இந்த வகையான மறைபொருள் எந்த மனுஷனாலும் வெளிப்படுத்த முடியாத ஒன்றாகும். மனுஷனுக்கு வேதாகமத்தைப் பற்றி எவ்வளவு பெரிய புரிதல் இருந்தாலும், அது அவனுக்கு வெறும் வார்த்தைகளே தவிர வேறொன்றுமில்லை, ஏனென்றால் மனுஷனுக்கு வேதாகமத்தின் சாராம்சம் புரிவதில்லை. வேதாகமத்தைப் படிப்பதால், மனுஷன் சில சத்தியங்களைப் புரிந்துகொள்ளலாம், சில வார்த்தைகளை விளக்கலாம், அல்லது சில பிரபலமான பத்திகளையும் அத்தியாயங்களையும் தனது சிறிய ஆய்வுக்கு உட்படுத்தலாம், ஆனால் அந்த வார்த்தைகளில் உள்ள அர்த்தத்தை அவனால் ஒருபோதும் பிரித்தெடுக்க முடியாது, ஏனென்றால் எல்லா மனுஷரும் மரித்துப்போன வார்த்தைகளைத்தான் காண்கிறார்கள், யேகோவா மற்றும் இயேசுவினுடைய கிரியையின் காட்சிகளை அல்ல, மேலும் இந்தக் கிரியையின் மறைபொருளை கட்டவிழ்க்க மனுஷனுக்கு வழியே இல்லை. எனவே, ஆறாயிரம் ஆண்டுகால ஆளுகைத் திட்டத்தின் மறைபொருளே மிகப் பெரிய மறைபொருளாகும், இது மிகவும் ஆழமாக மறைக்கப்பட்டதாகவும் மற்றும் முற்றிலும் மனுஷனுக்குப் புரியாததாகவும் இருக்கிறது. தேவன் அதை மனுஷனுக்கு விளக்கி வெளிப்படுத்தாவிட்டால், தேவனின் விருப்பத்தை யாரும் நேரடியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது; இல்லையெனில், இந்த விஷயங்கள் எப்போதும் மனுஷனுக்கு புதிராகவே இருக்கும், என்றென்றும் மூடிமறைக்கப்பட்ட மறைபொருட்களாகவே இருக்கும். மத உலகில்

இருப்பவர்களைப் பொருட்படுத்தாதீர்கள்; இன்று உங்களுக்குச் சொல்லப்படாவிட்டால், நீங்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ள மாட்டீர்கள். இந்த ஆறாயிரம் ஆண்டுகாலக் கிரியை தீர்க்கதரிசிகளின் எல்லா தீர்க்கதரிசனங்களையும் விட மறைபொருள் மிக்கது. இது சிருஷ்டிப்பு முதல் இன்றுவரை மிகப் பெரிய மறைபொருளாக இருக்கிறது, மேலும் யுகங்கள் முழுவதிலும் உள்ள தீர்க்கதரிசிகளில் எவராலும் இதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை, ஏனென்றால் இந்த மறைபொருள் இறுதி யுகத்தில் மட்டுமே வெளிப்படுத்தப்படுகிறது, இதற்கு முன்னர் ஒருபோதும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. இந்த மறைபொருளை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள முடிந்தால், அதை உங்களால் முழுமையாகப் பெற முடிந்தால், எல்லா மத நபர்களும் இந்த மறைபொருளால் வெல்லப்படுவார்கள். இது மட்டுமே தரிசனங்களில் மிகப்பெரியது; இதையே மனுஷன் புரிந்துகொள்ள மிகவும் ஆவலுடன் இருக்கிறான், ஆனால் அது அவனுக்கு மிகவும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. நீங்கள் கிருபையின் யுகத்தில் இருந்தபோது, இயேசு செய்த கிரியை அல்லது யேகோவா செய்த கிரியை என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. யேகோவா ஏன் நியாயப்பிரமாணங்களை வகுத்தார், ஏன் நியாயப்பிரமாணங்களைக் கடைப்பிடிக்கும்படி அவர் பெருந்திரளான ஜனங்களிடம் கேட்டார் அல்லது ஏன் ஆலயம் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் என்று கேட்டார், இஸ்ரவேலர் எகிப்திலிருந்து வனாந்தரத்துக்கும் பின்னர் கானானுக்கும் ஏன் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர் என்பது ஜனங்களுக்கு புரியவில்லை. இந்த விஷயங்கள் இந்த நாள் வரையிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை.

கடைசிக் காலத்தின் கிரியை என்பது மூன்று கட்டங்களில் இறுதியான கட்டமாகும். இது மற்றொரு புதிய யுகத்தின் கிரியை ஆகும், மேலும் இது ஆளுகையின் முழு கிரியையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை. ஆறாயிரம் ஆண்டுகால ஆளுகைத் திட்டம் மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. எந்த ஒரு கட்டத்தாலும் தனியாக மூன்று யுகங்களின் கிரியைகளைப் பிரதிநி

தித்துவப்படுத்த முடியாது, ஆனால் ஒட்டுமொத்தத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும். யேகோவா என்ற நாமத்தால் தேவனின் முழு மனநிலையையும் பிரதிநிதித் துவப்படுத்த முடியாது. நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்தில் அவர் தமது கிரியையைச் செய்தார் என்பது தேவன் நியாயப்பிரமா ணத்திற்கு உட்பட்டு மட்டுமே தேவனாக இருக்க முடியும் என் பதை நிரூபிக்கவில்லை. யேகோவா மனுஷனுக்காக நியாயப்பி ரமாணங்களை வகுத்து, அவனுக்குக் கட்டளைகளைக் கொடுத்து, ஆலயத்தையும் பலிபீடங்களையும் கட்டியெழுப்பும்படி மனுஷ னிடம் கேட்டார்; அவர் செய்த கிரியை நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்தை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. அவர் செய்த இந்தக் கிரியை, மனுஷனை நியாயப்பிரமாணத்தைப் பின்பற்றச் சொல்லும் தேவன் மட்டுமே தேவன் என்பதை, அல்லது அவர் ஆலயத்தில் இருக்கும் தேவன் என்பதை, அல்லது பலிபீடத்தின் முன் இருக்கும் தேவன் என்று நிரூபிக்கவில்லை. இப்படிச் சொல் வது உண்மைக்குப் புறம்பாக இருக்கும். நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் செய்யப்படும் கிரியைகள் ஒரு யுகத்தை மட்டுமே குறிக்கும். ஆகையால், தேவன் நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்தில் மட்டுமே கிரியையைச் செய்திருந்தால், மனுஷன், "ஆலயத்தில் இருக்கும் தேவனே தேவன், மேலும், தேவனுக்கு ஊழியம் செய்ய நாம் ஆசா ரிய உடைகளை அணிந்து ஆலயத்தினுள் நுழைய வேண்டும்," என்ற வரையறைக்குள் தேவனைக் கட்டுப்படுத்தியிருந்திருப்பான். கிருபையின் யுகத்தில் கிரியைகள் ஒருபோதும் மேற்கொள்ளப்பட் டிருக்காமலும், நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகம் இன்றுவரை தொடர்ந் திருந்தால், தேவன் இரக்கமுள்ளவர், அன்பானவர் என்பதையும் மனுஷன் அறிந்திருக்க மாட்டான். நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத் தில் கிரியை செய்யப்பட்டிருக்காவிட்டால், அதற்குப் பதிலாகக் கிருபையின் யுகத்தில் மட்டுமே கிரியை செய்யப்பட்டிருந்தால், தேவனால் மனுஷனை மீட்டு மனுஷனின் பாவங்களையும் மன் னிக்க முடியும் என எல்லா மனுஷரும் அறிந்திருப்பர். அவரே பரிசுத்தமானவர், பாவமறியாதவர் என்பதை மட்டுமே மனுஷன்

அறிந்திருப்பான், மேலும் மனுஷனுக்காகவே அவர் தம்மைப் பலியாகக் கொடுத்து சிலுவையில் அறைந்துகொள்ள முடியும் என்பதையும் மனுஷன் அறிந்திருப்பான். மனுஷனுக்கு இந்த விஷயங்கள் மட்டுமே தெரியும், ஆனால் வேறு எதையும் அவனால் புரிந்துகொள்ள முடியாது. எனவே ஒவ்வொரு யுகமும் தேவனுடைய மனநிலையின் ஒரு பகுதியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்தில், கிருபையின் யுகத்தில், மற்றும் தற்போதைய கட்டத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய மனநிலையின் அம்சங்களைப் பொறுத்தவரை: மூன்று கட்டங்களும் ஒரே மாதிரியாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டால்தான் அவற்றால் தேவனின் மனநிலையை முழுவதுமாக வெளிப்படுத்த முடியும். மூன்று கட்டங்களையும் மனுஷன் அறிந்தால் மட்டுமே அவனால் அதை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். மூன்று கட்டங்களில் எதையும் தவிர்க்க முடியாது. கிரியையின் இந்த மூன்று கட்டங்களையும் அறிந்த பிறகு மட்டுமே உன்னால் தேவனின் மனநிலையை முழுமையாகக் காண முடியும். நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்தில் தேவன் தமது கிரியையை நிறைவு செய்தார் என்பது அவர் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் தேவன் மட்டுமே என்பதை நிரூபிக்கவில்லை, மேலும் அவர் மீட்பின் கிரியையை நிறைவுசெய்தார் என்பதற்குத் தேவன் மனுஷகுலத்தை என்றென்றும் மீட்பார் என்று அர்த்தமல்ல. இவை அனைத்தும் மனுஷனால் உருவாக்கப்பட்ட முடிவுகள். கிருபையின் யுகம் முடிவுக்கு வந்துவிட்டதால், தேவன் சிலுவையைச் சேர்ந்தவர் என்றும் சிலுவை மட்டுமே தேவனின் இரட்சிப்பை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்றும் உன்னால் சொல்ல முடியாது. அவ்வாறு செய்வது தேவனை வரையறுப்பதாகும். தற்போதைய கட்டத்தில், தேவன் முக்கியமாக வார்த்தையின் கிரியையை மட்டுமே செய்கிறார், ஆனால் தேவன் ஒருபோதும் மனுஷனிடம் இரக்கம் காட்டவில்லை என்றும் அவர் கொண்டு வந்ததெல்லாம் ஆக்கினைத்தீர்ப்பும் நியாயத்தீர்ப்பும் மட்டும்தான் என்றும் உன்னால் சொல்ல முடியாது. கடைசிக் காலத்தில் செய்யப்பட்ட கிரியைகள் யேகோவா மற்றும் இயேசு

வின் கிரியைகளையும், மனுஷனால் புரிந்து கொள்ளப்படாத அனைத்து மறைபொருட்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன, இதனால் மனுஷகுலம் சென்றுசேரும் இடத்தையும் முடிவையும் வெளிப்படுத்தவும், மனுஷரிடையே இரட்சிப்பின் அனைத்துக் கிரியைகளையும் முடிக்கவும் முடியும். கடைசிக் காலத்தினுடைய கிரியையின் இந்தக் கட்டம், சகலத்தையும் முடிவிற்குக் கொண்டு வருகிறது. மனுஷனால் புரிந்து கொள்ளப்படாத அனைத்து மறை பொருட்களையும், அவனை அவற்றின் ஆழத்திற்குள் தள்ளவும், அவனது இருதயத்தில் முற்றிலும் தெளிவான புரிதலைக் கொண்டிருக்கவும் மனுஷனை அனுமதிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மனுஷ இனத்தை வகைக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்த முடியும். ஆறாயிரம் ஆண்டுகால ஆளுகைத் திட்டம் முடிந்தபிறகுதான், தேவனின் மனநிலையை மனுஷன் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வான், ஏனென்றால் அவருடைய ஆளுகை அப்போது ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கும். இப்போது நீங்கள் இறுதி யுகத்தில் தேவனின் கிரியையை அனுபவித்திருப்பீர்கள் என்பதால், தேவனின் மனநிலை என்னவென்று தெரியுமா? தேவன் வெறும் வார்த்தைகளை மட்டுமே பேசும் தேவனாக இருக்கிறார் என்று சொல்ல உனக்கு தைரியமா? அத்தகைய முடிவை வழங்க நீ துணிவதில்லை. மறை பொருட்களை வெளிப்படுத்தும் தேவன்தான் தேவன் என்றும், தேவன்தான் ஆட்டுக்குட்டியானவர் என்றும், ஏழு முத்திரைகளை உடைப்பவரும் அவர்தான் என்றும் சிலர் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அத்தகைய முடிவை வழங்க யாரும் துணிவதில்லை. மாம்சமாகியவர்தான் தேவன் என்று மற்றவர்கள் சொல்லலாம், ஆனால் இது இன்னும் சரியானதாக இருக்காது. இன்னும் சிலர் மாம்சமாகிய தேவன் வார்த்தைகளை மட்டுமே பேசுகிறார், அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் செய்ய மாட்டார் என்றும் சொல்லலாம், ஆனால் இவ்வாறு பேசுவதற்கு உனக்கு தைரியமில்லை, ஏனென்றால் இயேசு மாம்சமாகி, அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் செய்தார், எனவே தேவனை மிகவும் இலகுவாக வரையறுக்க உனக்கு தைரியம் இருக்காது. ஆறாயிரம் ஆண்டுகால ஆளுகைத்

திட்டம் முழுமைக்கும் செய்யப்பட்ட கிரியைகள் அனைத்தும் இப்போது முடிவடைய இருக்கின்றன. இந்தக் கிரியைகள் அனைத்தும் மனுஷனுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டு மனுஷகுலத்தின் மத்தியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பின்னரே, தேவனின் மனநிலை, அவர் என்னவாக இருக்கிறார் மற்றும் எதைக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை மனுஷகுலம் அறிந்து கொள்ளும். இந்தக் கட்டத்தின் கிரியைகள் முழுமையாக முடிந்ததும், மனுஷனால் புரிந்து கொள்ளப்படாத அனைத்து மறைபொருட்களும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும், முன்னர் புரிந்து கொள்ளப்படாத அனைத்து உண்மைகளும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கும், மேலும் மனுஷ இனம் அவர்களின் எதிர்காலப் பாதை மற்றும் அவர்கள் சென்றுசேரும் இடம் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கும். இதுவே தற்போதைய கட்டத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய கிரியைகள் ஆகும். இன்று மனுஷன் நடந்து செல்லும் பாதைதான் சிலுவையின் பாதை மற்றும் துன்பத்தின் பாதை என்றாலும், இன்று மனுஷன் செய்யும் பயிற்சி, இன்று அவன் புசித்துக் குடிக்கும் மற்றும் அனுபவிக்கும் விஷயங்கள் கிருபையின் யுகத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் மனுஷனிடம் வந்துவிழுந்ததில் இருந்து பெரியளவில் மாறுபட்டவையாகும். இன்றைய நாளில் மனுஷனிடம் கேட்கப்படுவது கடந்த காலத்தைப் போலல்லாதது, மேலும் நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்தில் மனுஷனிடம் கேட்டதைப் போலல்லாதது ஆகும். இஸ்ரவேலில் தேவன் தம்முடைய கிரியையைச் செய்யும்போது மனுஷனிடம் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் என்ன கேட்கப்பட்டது? மனுஷன் ஓய்வு நாளையும், யேகோவாவின் நியாயப்பிரமாணங்களையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதைத் தவிர வேறில்லை. யாரும் ஓய்வுநாளில் வேலை செய்யவோ, யேகோவாவின் நியாயப்பிரமாணங்களை மீறவோ கூடாது. ஆனால் இப்போது அப்படி இல்லை. ஓய்வுநாளில், மனுஷன் வழக்கம் போல் வேலை செய்கிறான், கூடுகிறான், ஜெபிக்கிறான், அவனுக்கு எந்தத் தடையும் விதிக்கப்படுவதில்லை. கிருபையின் யுகத்தில் இருப்பவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டியிருந்தது, மேலும் அவர்கள் உபவாசம் இருக்கவும், அப்பத்தை

பிட்கவும், திராட்சைரசம் பருகவும், முக்காடிடவும், அவர்களுக்காக மற்றவர்கள் அவர்களது கால்களைக் கழுவவும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர். இப்போது, இந்த விதிகள் ஒழிக்கப்பட்டுள்ளன, ஆனால் மனுஷனிடமிருந்து அதைவிட அதிகமான கோரிக்கைகள் வைக்கப்படுகின்றன, ஏனென்றால் தேவனின் கிரியை இன்னும் ஆழமாக வளர்ந்து, மனுஷனின் பிரவேசம் உயர்ந்த இடத்தை அடைகிறது. கடந்த காலத்தில், இயேசு மனுஷன் மீது கை வைத்து ஜெபம் செய்தார், ஆனால் இப்போது எல்லாம் சொல்லப்பட்டு விட்டதால், கைகளை வைப்பதால் என்ன பயன்? வார்த்தைகளால் மட்டுமே முடிவுகளை அடைய முடியும். கடந்த காலங்களில் அவர் மனுஷன் மீது கை வைத்தபோது, அது மனுஷனை ஆசீர்வதிப்பதற்கும், அவனுடைய நோய்களைக் குணப்படுத்துவதற்கும் செய்யப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவர் இப்படித்தான் கிரியை செய்தார், ஆனால் இப்போது அப்படி இல்லை. இப்போது பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்வதற்கும் முடிவுகளை அடைவதற்கும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார். அவருடைய வார்த்தைகள் உங்களுக்கு தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன, உங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டதைப் போலவே அவற்றை நீங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அவருடைய வார்த்தைகளே அவருடைய சித்தம்; அவர் செய்ய விரும்பும் கிரியைகள் அவை. அவருடைய வார்த்தைகளின் மூலம், அவருடைய சித்தத்தையும், அவர் உன்னை அடையச் சொல்லும் விஷயங்களையும் நீ புரிந்துகொள்வாய், மேலும் கைகளை வைப்பதற்கான எந்த தேவையும் இல்லாமல் அவருடைய வார்த்தைகளை நீ நேரடியாகக் கடைப்பிடிக்கலாம். சிலர், "உமது கைகளை என்மீது வையும்! உம்முடைய ஆசீர்வாதத்தை நான் பெறுவதற்கும், உம்முள் நான் பங்கெடுப்பதற்கும் உமது கைகளை என்மேல் வையும்," என்று கூறுவர். இவை அனைத்தும் கடந்த காலத்திலிருந்து வந்த காலாவதியான நடைமுறைகள், இப்போது வழக்கற்றுப் போய்விட்டன, ஏனெனில் யுகம் மாறிவிட்டது. பரிசுத்த ஆவியானவர் சீரற்றதாகவோ அல்லது விதிகளை அமைப்பதற்கு இணங்கவோ இல்லாமல் யுகத்துக்கு ஏற்ப செயல்

படுகிறார். யுகம் மாறிவிட்டது, மேலும் ஒரு புதிய யுகம் அதனுடன் புதிய கிரியையைக் கொண்டுவருகிறது. கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இதுதான் உண்மை, எனவே அவருடைய கிரியை ஒருபோதும் மீண்டும் நிகழ்த்தப்படுவதில்லை. கிருபையின் யுகத்தில், இயேசு, நோயைக் குணப்படுத்துவது, பிசாசுகளை விரட்டுவது, மனுஷனுக்காக ஜெபிக்க தமது கைகளை அவன்மீது வைப்பது, மனுஷனை ஆசீர்வதிப்பது போன்ற குறிப்பிட்ட அளவு கிரியைகளைச் செய்தார். இருப்பினும், இன்றைய நாளில் மீண்டும் அவ்வாறு செய்வது அர்த்தமற்றதாக இருக்கும். பரிசுத்த ஆவியானவர் அந்த நேரத்தில் அவ்வாறாகக் கிரியை செய்தார், ஏனென்றால் அது கிருபையின் யுகம், மனுஷன் அனுபவிக்கப் போதுமான கிருபை இருந்தது. அவனிடம் இருந்து எந்தவொரு காசும் கேட்கப்படவில்லை, அவனுக்கு விசுவாசம் இருந்தால், அவன் கிருபையைப் பெறுவான். அனைவரும் மிகவும் கிருபையுடன் நடத்தப்பட்டனர். இப்போது யுகம் மாறிவிட்டதாலும், தேவனின் கிரியை மேலும் முன்னேறியுள்ளதாலும்; சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பின் மூலமே மனுஷனின் கலகத்தனமும் மனுஷனுக்குள் இருக்கும் அசுத்தமான விஷயங்களும் அகற்றப்படும். அந்தக் கட்டம் மீட்பின் கட்டமாக இருப்பதால், மனுஷன் பாவத்திலிருந்து மீட்கப்படுவதற்கும், கிருபையின் மூலம் அவன் செய்த பாவங்களை மன்னிப்பதற்கும், மனுஷன் அனுபவிக்கப் போதுமான கிருபையை காண்பிப்பதற்கும், அவ்வாறாகச் செயல்படுவதற்கும் தேவன் விரும்பினார். இந்தத் தற்போதைய கட்டம், மனுஷனுக்குள் உள்ள அநீதியை சிட்சை, நியாயத்தீர்ப்பு, வார்த்தைகளால் அடித்தல், அத்துடன் ஒழுக்கம் மற்றும் வார்த்தைகளின் வெளிப்பாடு ஆகியவற்றின் மூலம் அம்பலப்படுத்துவதாகும், இதனால் மனுஷகுலம் பின்னர் இரட்சிக்கப்படலாம். இது மீட்பை விட ஆழமான கிரியை ஆகும். கிருபையின் யுகத்தில் இருந்த கிருபை மனுஷனின் இன்பத்திற்குப் போதுமானதாக இருந்தது; இப்போது மனுஷன் இந்தக் கிருபையை ஏற்கனவே அனுபவித்திருப்பதால், இனி அவன் அதை அனுபவிக்க மாட்டான். இந்தக் கிரியை இப்போது அதன்

நேரத்தைக் கடந்துவிட்டது, இனியும் செய்யப்படாது. இப்போது வார்த்தையின் நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம் மட்டுமே மனுஷன் இரட்சிக்கப்பட இருக்கிறான். மனுஷன் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு, சிட்சிக்கப்பட்டு, சுத்திகரிக்கப்பட்ட பிறகு, அவனது மனநிலை மாறுகிறது. இவையெல்லாம் நான் பேசிய வார்த்தைகளால்தான் இல்லையா? ஒவ்வொரு கட்ட கிரியையும் மனுஷ இனம் முழுமைக்குமான முன்னேற்றத்திற்கும் யுகத்திற்கும் ஏற்ப செய்யப்படுகிறது. இந்தக் கிரியை அனைத்தும் குறிப்பிடத்தக்கவை, எதிர்காலத்தில் மனுஷகுலத்திற்கு ஒரு நல்ல போய்சேரும் இடம் இருக்கக்கூடும், இறுதியில் மனுஷகுலம் வகைக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்தப்படலாம் என்பதற்காக இவை அனைத்தும் இறுதி இரட்சிப்பின் பொருட்டு செய்யப்படுகின்றன.

வார்த்தைகளைப் பேசுவதே கடைசிக் காலத்தின் கிரியையாகும். வார்த்தைகளின் மூலம் கூட மனுஷனில் பெரிய மாற்றங்களைச் செய்யலாம். இந்த வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் இந்த ஜனங்களில் இப்போது ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள், கிருபையின் யுகத்தில் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டதால் அந்த ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்ட மாற்றங்களை விட மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், கிருபையின் யுகத்தில், கைகளை வைப்பதன் மூலமும் ஜெபம் செய்வதன் மூலமும் மனுஷனிடமிருந்து பிசாசுகள் விரட்டப்பட்டன, ஆனால் மனுஷனுக்குள் இருந்த சீர்கெட்ட மனநிலை இன்னும் அப்படியே இருந்தது. மனுஷன் நோயிலிருந்து குணப்படுத்தப்பட்டு, அவன் செய்த பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன, ஆனால் மனுஷனுக்குள் இருக்கும் சீர்கெட்ட சாத்தானின் மனநிலையிலிருந்து எவ்வாறு அவன் தூய்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டால், இந்தக் கிரியையை இனிமேல் தான் செயல்படுத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கும். மனுஷன் அவனது விசுவாசத்திற்காக இரட்சிக்கப்பட்டான், அவன் செய்த பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன, ஆனால் மனுஷனின் பாவ இயல்பு அழிக்கப்படவில்லை, அது இன்னும் அவனுக்குள் இருக்கிறது. மனுஷனின் பாவங்கள் மாம்

சமான தேவன் மூலம் மன்னிக்கப்பட்டன, ஆனால் இதற்கு மனுஷனுக்குள் இனியும் பாவம் இருக்காது என்று அர்த்தமல்ல. மனுஷனின் பாவங்களைப் பாவ நிவாரணப்பலி மூலம் மன்னிக்க முடியும், ஆனால் எப்படி மனுஷனை இனிமேல் பாவம் செய்ய வைக்க முடியாதோ, எப்படி அவனுடைய பாவ இயல்பு முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டு மாற்றப்படலாமோ, அதேபோல் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அவனுக்கு வழி இல்லை. மனுஷனின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன, இதற்குத் தேவனின் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிரியையே காரணமாகும், ஆனால் மனுஷன் தனது பழைய சீர்கெட்ட சாத்தானுக்குரிய மனநிலையிலேயே தொடர்ந்து ஜீவித்தான். இது அவ்வாறு இருப்பதால், மனுஷன் அவனது சீர்கெட்ட சாத்தானுக்குரிய மனநிலையிலிருந்து முற்றிலுமாக இரட்சிக்கப்பட வேண்டும், இதனால் அவனுடைய பாவ இயல்பு முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டு, மீண்டும் ஒருபோதும் உருவாகாது, இதன் மூலம் மனுஷனின் மனநிலையை மாற்ற முடியும். இதற்கு ஜீவ வளர்ச்சியின் பாதையை மனுஷன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், ஜீவ வழியைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், மேலும் அவனது மனநிலையை மாற்றுவதற்கான வழியை அவன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும், இந்தப் பாதைக்கு ஏற்ப மனுஷன் செயல்பட வேண்டும், இதனால் அவனது மனநிலை படிப்படியாக மாற்றப்பட்டு, வெளிச்சத்தின் பிரகாசத்தின் கீழ் ஜீவித்து, அவன் செய்யும் அனைத்தும் தேவனின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப இருந்து, அவன் தனது சீர்கெட்ட சாத்தானுக்குரிய மனநிலையை அகற்றி, சாத்தானின் அந்தகார ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு, அதன் மூலம் பாவத்திலிருந்து முழுமையாக வெளியேறுவான். அப்போதுதான் மனுஷன் முழுமையான இரட்சிப்பைப் பெறுவான். இயேசு தமது கிரியையைச் செய்துகொண்டிருந்த நேரத்தில், அவரைப் பற்றிய மனுஷனின் அறிவு தெளிவற்றதாகவும் விளங்காததாகவும் இருந்தது. மனுஷன் எப்போதும் அவரை தாவீதின் குமாரன் என்று நம்பினான், அவரை ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசி என்று அறிவித்தான், மனுஷனின் பாவங்களை மீட்டெடுத்த கிருபையுள்ள தேவன் என்று

விசுவாசித்தான். சிலர், தங்கள் விசுவாசத்தின் பலத்தில், அவருடைய ஆடையின் விளிம்பைத் தொடுவதிலிருந்தே குணமடைந்தார்கள்; குருடர்களால் பார்க்க முடிந்தது, இறந்தவர்களைக் கூட உயிர்ப்பிக்க முடிந்தது. இருப்பினும், மனுஷன் தனக்குள்ளேயே ஆழமாக வேரூன்றியிருக்கும் சீர்கெட்ட சாத்தானுக்குரிய மனநிலையைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை, அதை எப்படி அகற்றுவது என்றும் அவனுக்குத் தெரியவில்லை. மாம்சத்தின் அமைதி மற்றும் மகிழ்ச்சி, ஒரு உறுப்பினரின் விசுவாசம் ஒரு முழு குடும்பத்திற்கும் ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டுவருதல், நோயைக் குணப்படுத்துதல் போன்ற பல கிருபைகளை மனுஷன் பெற்றான். மீதமுள்ளவை மனுஷனின் நல்ல செயல்களும் அவனுடைய தெய்வீகத் தோற்றமும்தான்; இவற்றின் அடிப்படையில் யாராவது ஜீவிக்க முடிந்தால், அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய விசுவாசிகளாகக் கருதப்பட்டனர். இந்த வகையான விசுவாசிகளால் மட்டுமே மரித்த பிறகு பரலோகத்தில் பிரவேசிக்க முடியும், அதாவது அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள் என்று அர்த்தம். ஆனால், அவர்களின் வாழ்நாளில், இந்த ஜனங்கள் ஜீவ வழியைப் புரிந்து கொள்ளவே இல்லை. அவர்கள் செய்ததெல்லாம், பாவங்களைச் செய்வதும், பின்னர் தங்கள் மனநிலையை மாற்றுவதற்கான பாதை இல்லாமல் ஒரு நிலையான சுழற்சியில் தங்கள் பாவங்களை ஒப்புக்கொள்வதும் மட்டுமே ஆகும்: கிருபையின் யுகத்தில் மனுஷனின் நிலை இப்படித்தான் இருந்தது. மனுஷன் முழுமையான இரட்சிப்பைப் பெற்றிருக்கிறானா? இல்லை! ஆகையால், கிரியையின் அந்தக் கட்டம் முடிந்த பின்னும், சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியை மீதமிருந்தது. வார்த்தையின் மூலம் மனுஷனைச் சுத்தமாக்குவதற்கும், அதன் மூலம் அவன் பின்பற்ற வேண்டிய ஒரு பாதையை அவனுக்கு அளிப்பதற்குமான கட்டம் இதுவாகும். இந்தக் கட்டத்திலும் பிசாசுகளை விரட்டுவதைத் தொடர்ந்தால் அது பலனளிப்பதாகவோ அல்லது அர்த்தமுள்ளதாகவோ இருக்காது, ஏனென்றால் அது மனுஷனின் பாவச் சுபாவங்களை அழிக்கத் தவறிவிடும், மேலும் மனுஷன் தனது பாவங்களுக்கு மன்

னிப்பு கேட்பதை நிறுத்திவிடுவான். பாவநிவாரணபலியின் மூலம், மனுஷனின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன, ஏனென்றால் சிலுவையில் அறையப்படும் கிரியை ஏற்கனவே முடிந்துவிட்டது, தேவனும் சாத்தானை வென்றுவிட்டார். ஆனால் மனுஷனின் சீர்கெட்ட மனநிலை அவனுக்குள் இன்னும் இருக்கிறது, மனுஷனால் இன்னும் பாவம் செய்து தேவனை எதிர்க்க முடியும், தேவன் மனுஷகுலத்தை ஆதாயப்படுத்தியிருக்கவில்லை. அதனால்தான் இந்த கிரியையின் போது மனுஷனின் சீர்கெட்ட மனநிலையை வெளிப்படுத்த தேவன் இந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார், இது சரியான பாதைக்கு ஏற்ப அவனை நடக்க வைக்கிறது. இந்தக் கட்டம் முந்தையதை விட மிகவும் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கிறது, பலனளிப்பதாகவும் இருக்கிறது, ஏனென்றால் வார்த்தை மனுஷனின் ஜீவனை நேரடியாக வழங்குகிறது மற்றும் மனுஷனின் மனநிலையையும் முழுமையாகப் புதுப்பிக்க உதவுகிறது; இது ஒரு முழுமையான கட்டத்தின் கிரியையாகும். ஆகையால், கடைசிக் காலத்திற்கான மாம்சமாகிய தேவன், மாம்சமாகிய தேவனின் முக்கியத்துவத்தை நிறைவுசெய்திருக்கிறார், மற்றும் மனுஷனின் இரட்சிப்பிற்கான தேவனின் ஆளுகைத் திட்டத்தையும் முழுமையாக முடித்துவிட்டிருக்கிறார்.

மனுஷனை தேவன் இரட்சிப்பது என்பது ஆவியானவரின் முறையையும், ஆவியானவரின் அடையாளத்தையும் பயன்படுத்தி நேரடியாகச் செய்யப்படுவதில்லை. ஏனென்றால் ஆவியானவரை மனுஷனால் தொடவோ அல்லது பார்க்கவோ முடியாது, மேலும் மனுஷனால் அவரை நெருங்கவும் முடியாது. ஆவியானவர் தன் வழிமுறையைப் பயன்படுத்தி மனுஷனை நேரடியாக இரட்சிக்க முயன்றால், மனுஷனால் அவனுக்கான இரட்சிப்பைப் பெற முடியாமல் போகும். சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுஷனின் வெளிப்புற வடிவத்தை தேவன் அணிந்திருக்கவில்லை என்றால், மனுஷனுக்கு இந்த இரட்சிப்பைப் பெற வழியே இருந்திருக்காது. ஏனென்றால் எப்படி யேகோவாவின் மேகத்தின் அருகே யாராலும் செல்ல முடியாமல் இருந்ததோ, அதுபோல மனுஷனுக்கு அவரை அணுக

வழி இல்லை. சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுஷனாக மாறுவதன் மூலம் மட்டுமே, அதாவது, அவர் மாறப்போகும் சரீர மாம்சத்தில் அவருடைய வார்த்தையை வைப்பதன் மூலம் மட்டுமே, அவரைப் பின்தொடரும் அனைவருக்கும் அவரால் தனிப்பட்ட முறையில் வார்த்தையால் கிரியை செய்ய முடியும். அப்போதுதான் மனுஷனால் தனிப்பட்ட முறையில் அவருடைய வார்த்தையைக் காணவும் கேட்கவும் முடியும், மேலும் அவருடைய வார்த்தையைக் கைக்கொள்ளவும் முடியும், இதன் மூலம் மனுஷன் முழுமையாக இரட்சிக்கப்படுவான். தேவன் மாம்சத்தில் வந்திருக்காவிட்டால், மாம்சமும் இரத்தமும் கொண்ட எவராலும் இவ்வளவு பெரிய இரட்சிப்பைப் பெற்றிருக்கவும் முடியாது, ஒரு மனுஷன் கூட இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கவும் மாட்டான். தேவனுடைய ஆவியானவர் மனுஷகுலத்தின் மத்தியில் நேரடியாகக் கிரியை செய்தால், சகல வித மனுஷரும் தாக்கப்படுவார்கள், இல்லையெனில், தேவனுடன் தொடர்பு கொள்ள எந்த வழியும் இல்லாமல், அவர்கள் சாத்தானால் சிறைபிடிக்கப்படுவார்கள். மனுஷனை பாவத்திலிருந்து மீட்கவே தேவன் முதன் முதலில் மாம்சமாகினார், இயேசுவின் மாம்ச சரீரத்தின் மூலம் அவனை மீட்க மாம்சமாகினார், அதாவது அவர் மனுஷனை சிலுவையிலிருந்து இரட்சித்தார், ஆனாலும் சீர்கெட்ட சாத்தானுக்குரிய மனநிலை இன்னும் மனுஷனுக்குள்தான் இருந்தது. தேவன் இரண்டாவதாக மாம்சமாகியது பாவ நிவாரணப்பலியாக ஊழியம் செய்ய அல்ல, மாறாகப் பாவத்திலிருந்து மீட்கப்பட்டவர்களை முழுமையாக இரட்சிக்கவே ஆகும். மன்னிக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் பாவங்களிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு முழுமையாகச் சுத்திகரிக்கப்படுவதற்காகவும், மற்றும் மாற்றப்பட்ட மனநிலையை அடைவதன் மூலம் சாத்தானின் அந்தகார ஆதிக்கத்தில் இருந்து விடுபட்டு, தேவனின் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக திரும்புவதற்காகவும் இது செய்யப்படுகிறது. இவ்வாறாக மட்டுமே மனுஷனை முழுமையாகப் பரிசுத்தப்படுத்த முடியும். நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகம் முடிவுக்கு வந்தபின், கிருபையின் யுகத்திலிருந்து, தேவன் இரட்சிப்பின் கிரியையைத் தொடங்

கினார், இது கடைசிக் காலம் வரை தொடர்கிறது, மனுஷ இனத்தை அவர்களின் கலகத்தன்மைக்காக அவர்களை நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் சிட்சைக்கு உட்படுத்தி, அவர் மனுஷகுலத்தை முழுமையாகச் சுத்திகரிப்பார். அப்போதுதான் தேவன் தம்முடைய இரட்சிப்பின் கிரியையை முடித்துவிட்டு ஓய்வெடுப்பார். ஆகையால், கிரியையின் மூன்று கட்டங்களில், தேவன் தம்முடைய கிரியையை மனுஷர்களிடையே நிறைவேற்ற இரண்டு முறை மட்டுமே மாம்சமாகியிருக்கிறார். ஏனென்றால், கிரியையின் மூன்று கட்டங்களில் ஒன்று மட்டுமே மனுஷரை தங்கள் ஜீவிதத்தை வழிநடத்த வழிகாட்டும், மற்ற இரண்டுமே இரட்சிப்பின் கிரியைகளைக் கொண்டிருக்கும். மாம்சமாவதன் மூலம் மட்டுமே தேவன் மனுஷனுடன் இணைந்து ஜீவிக்கவும், உலகின் துயரங்களை அனுபவிக்கவும், சாதாரண மாம்ச சரீரத்தில் ஜீவிக்கவும் முடியும். இவ்வாறாக மட்டுமே அவர் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவன்களுக்குத் தேவையான நடைமுறைப் பாதையை வழங்க முடியும். மாம்சமாகிய தேவன் மூலம் தான் மனுஷன் தேவனிடமிருந்து முழு இரட்சிப்பைப் பெறுகிறான், அவனுடைய ஜெபங்களுக்கு பதில் பரலோகத்திலிருந்து நேரடியாக வருவதில்லை. ஏனென்றால், மனுஷன் மாம்சமாகவும் இரத்தமாகவும் இருப்பதால், அவனுக்கு தேவனுடைய ஆவியானவரைக் காணவும் வழி இல்லை, அவருடைய ஆவியானவரை அணுகவும் முடியாது. மனுஷன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய ஒரே விஷயம் மாம்சமாகிய தேவன் மட்டும்தான், மேலும் இதன் மூலம் மட்டுமே மனுஷன் எல்லா வழிகளையும் எல்லா சத்தியங்களையும் புரிந்துகொண்டு முழு இரட்சிப்பைப் பெற முடியும். தேவன் இரண்டாவது முறை மாம்சமாவது மனுஷனின் பாவங்களை நீக்குவதற்கும் அவனை முழுமையாக சுத்திகரிப்பதற்கும் போதுமானதாக இருக்கும். ஆகையால், தேவன் இரண்டாவது முறை மாம்சமாவதுடன், மாம்சத்தில் தேவனின் முழுக் கிரியையும் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, மாம்சமாகிய தேவனின் முக்கியத்துவம் முழுமையாக்கப்படும். இதன்மூலம், மாம்சத்தில் தேவனின் கிரியை முற்றிலும் முடிவுக்கு வந்திருக்கும்.

தேவன் இரண்டாவது முறையாக மாம்சமாகியதற்குப் பிறகு, அவர் தமது கிரியைக்காக மூன்றாவது முறையாக மாம்சமாக மாற மாட்டார். அவருடைய முழு ஆளுகையும் முடிவுக்கு வந்திருக்கும். தேவனின் கடைசிக் காலத்திற்கான மாம்சம் அவர் தேர்ந்தெடுத்த ஜனங்களை முழுமையாகப் பெற்றிருக்கும், கடைசிக் காலத்தின் மனுஷத்தன்மை அனைத்தும் வகையின்படி வகைப்படுத்தப்படும். அவர் இனியும் இரட்சிப்பின் கிரியையைச் செய்ய மாட்டார், எந்தக் கிரியையும் செய்ய மாம்சத்திற்குத் திரும்பமாட்டார். கடைசிக் காலத்தின் கிரியையில், வார்த்தையானது அடையாளங்கள் மற்றும் அதிசயங்களின் வெளிப்பாட்டை விட வலிமையானது, மேலும் வார்த்தையின் அதிகாரம் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் விட அதிகமாக உள்ளது. வார்த்தையானது மனுஷனின் இருதயத்தில் ஆழமாகப் புதைக்கப்பட்ட அனைத்து சீர்கெட்ட மனநிலைகளையும் அம்பலப்படுத்துகிறது. நீயாகவே அவற்றைக் கண்டுணர உனக்கு வழி இல்லை. வார்த்தையின் மூலம் அவை உனக்கு முன் வெறுமனே வைக்கப்படும் போது, நீ இயல்பாகவே அவற்றைக் கண்டுபிடிப்பாய்; உன்னால் அவற்றை மறுக்க முடியாது, மேலும் நீ முற்றிலும் சமாதானம் அடைந்திருப்பாய். இது வார்த்தையின் அதிகாரம் அல்லவா? இன்றைய வார்த்தையின் கிரியையால் அடையப்பட்ட முடிவு இது. ஆகையால், நோயைக் குணப்படுத்துவதன் மூலமும், பிசாசுகளை விரட்டுவதன் மூலமும் மனுஷனை அவனது பாவங்களிலிருந்து முழுமையாக இரட்சிக்க முடியாது, மேலும் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் வெளிப்படுத்துவதன் மூலமும் அவனை முழுமையாக பரிபூரணப்படுத்த முடியாது. நோயைக் குணப்படுத்துவதற்கும், பிசாசுகளை விரட்டுவதற்குமான அதிகாரம் மனுஷனுக்கு கிருபையை மட்டுமே தருகிறது, ஆனால் மனுஷனின் மாம்சம் இன்னும் சாத்தானுக்குத்தான் சொந்தமாக இருக்கிறது, மேலும் சீர்கெட்ட சாத்தானின் மனநிலை இன்னும் மனுஷனுக்குள்தான் இருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சுத்திகரிக்கப்படாதவை இன்னும் பாவத்திற்கும் அசுத்தத்திற்கும் உரி

யதாகவே இருக்கின்றன. வார்த்தையின் மூலம் மனுஷன் சுத்தி கரிக்கப்பட்ட பின்னரே அவனால் தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப் பட்டு பரிசுத்தமாக்கப்பட முடியும். பிசாசுகள் மனுஷனிடமிருந்து விரட்டப்பட்டு, அவன் மீட்கப்பட்டபோது, இதன் பொருள் அவன் சாத்தானின் பிடிகளிலிருந்து விலக்கப்பட்டு தேவனிடம் திரும் பினான் என்பதாகும். இருப்பினும், தேவனால் சுத்திகரிக்கப்படா மல் அல்லது மாற்றப்படாமல் இருந்தால் அவன் சீர்கெட்ட மனு ஷனாகவே இருப்பான். மனுஷனுக்குள் இன்னும் அசுத்தம், எதிர்ப்பு மற்றும் கலகத்தன்மை ஆகியவை இருக்கின்றன; மனுஷன் தேவ னுடைய மீட்பின் மூலமாக மட்டுமே அவரிடம் திரும்பியிருக்கி றான், ஆனால் அவனுக்கு தேவனைப் பற்றிய சிறிதளவு அறிவும் இருப்பதில்லை, அவரை எதிர்க்கவும் துரோகம் செய்யவும் வல் லவனாகவே இருக்கிறான். மனுஷன் மீட்கப்படுவதற்கு முன்பு, சாத்தானின் பல விஷங்கள் அவனுக்குள் ஏற்கனவே நடப்பட் டிருந்தன, மேலும் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போன பின், தேவனை எதிர்க்கும் ஒரு இயல்பான சுபா வம் அவனுக்குள் இருந்துவருகிறது. ஆகையால், மனுஷன் மீட்கப் பட்டபோது, அது மீட்பைத் தவிர வேறொன்றுமாக இருக்கவில்லை, அதில் மனுஷன் அதிக விலைக்கு வாங்கப்படுகிறான், ஆனால் அவனுக்குள் இருக்கும் விஷத்தன்மையுள்ள சுபாவம் அகற்றப்பட் டிருக்கவில்லை. மிகவும் சீர்கெட்டுப்போன மனுஷன், தேவனுக்கு ஊழியம் செய்ய தகுதியானவனாக மாறும் முன்பு ஒரு மாற்றத்திற்கு ஆளாக வேண்டும். இந்த சிட்சை மற்றும் ஆக்கினைத்தீர்ப்பின் கிரியையின் மூலம், மனுஷன் தனக்குள் இருக்கும் இழிவான மற் றும் சீர்கெட்ட சாரத்தை முழுமையாக அறிந்துகொள்வான், மேலும் அவனால் முழுமையாக மாறவும், சுத்தமாக மாறவும் முடியும். இவ்வாறாக மட்டுமே மனுஷன் தேவனின் சிங்காசனத்திற்கு முன் பாக வரத் தகுதியானவனாக மாற முடியும். இந்நாளில் செய்யப்ப டும் அனைத்து கிரியைகளும் மனுஷனை சுத்திகரிக்கவும் மற்றும் மாற்றவுமே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன; வார்த்தையினாலான நியா யத்தீர்ப்பு மற்றும் சிட்சிப்பின் மூலமாகவும், சுத்திகரிப்பு மூலமா

கவும், மனுஷன் தனது சீர்கேட்டைப் புறந்தள்ளி, தன்னை தூய்மையாகிக்கொள்ள முடியும். கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தை இரட்சிப்பிற்கான கிரியையாகக் கருதுவதற்குப் பதிலாக, சுத்திகரிப்பிற்கான கிரியை என்று சொல்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். உண்மையில், இந்தக் கட்டம் ஜெயங்கொள்ளுதல் மற்றும் இரட்சிப்பின் கிரியையின் இரண்டாம் கட்டமாகும். வார்த்தையின் நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் சிட்சையின் மூலம்தான் மனுஷன் தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்படுகிறான், மேலும், சுத்திகரிக்கவும், நியாயந்தீர்க்கவும், வெளிப்படுத்தவும் வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமே மனுஷனின் இருதயத்திற்குள் இருக்கும் அசுத்தங்கள், கருத்துக்கள், நோக்கங்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட ஆவல்கள் அனைத்தும் முழுமையாக அம்பலப்படுத்தப்படுகின்றன மனுஷன் தன் பாவங்களிலிருந்து மீட்கப்பட்டு, மன்னிக்கப்பட்டிருந்தாலும், தேவன் மனுஷனுடைய மீறுதல்களை நினைவில் வைத்திருக்கவில்லை மற்றும் அவனுடைய மீறுதல்களுக்கு ஏற்ப அவனை நடத்தவில்லை என்று மட்டுமே கருத முடியும். ஆனாலும், மாம்ச சரீரத்தில் வாழும் மனுஷன் பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படாதபோது, அவனால் தொடர்ந்து பாவம் செய்து, அவனது சீர்கேடான சாத்தானுக்குரிய மனநிலையை மட்டுமே முடிவில்லாமல் வெளிப்படுத்த முடிகிறது. இதுதான் பாவம் செய்தல் மற்றும் மன்னிக்கப்படுதல் என்ற முடிவில்லாத சுழற்சி முறையில் மனுஷன் வாழும் வாழ்க்கையாகும். மனுஷகுலத்தின் பெரும்பான்மையானவர்கள் மாலை வேளையில் பாவ அறிக்கை செய்வதற்காகவே பகல்பொழுதில் பாவம் செய்கிறார்கள். இவ்விதமாக, பாவநிவாரணமானது மனுஷனுக்கு என்றென்றும் பயனுள்ளதாக இருந்தாலும், அது மனுஷனை பாவத்திலிருந்து இரட்சிக்க இயலாது. மனுஷன் இன்னும் ஒரு சீர்கேடான மனநிலையையே கொண்டிருப்பதனால், இரட்சிப்பின் கிரியையில் பாதி மாத்திரமே முடிவடைந்துள்ளது. உதாரணமாக, தாங்கள் மோவாபிலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதை ஜனங்கள் உணர்ந்தபோது, அவர்கள் குறைசொல்லும் வார்த்தைகளைக் கொண்டு வந்தார்கள், ஜீவிதத்தைத் தொடரவில்லை, முற்றிலும் எதிர்மறை

யாகிப் போனார்கள். தேவனின் ஆளுகையின் கீழ் மனுஷகுலத் தால் இன்னும் முழுமையாக அடிபணிய முடியவில்லை என் பதை இது காட்டவில்லையா? இது துல்லியமாக அவர்களின் சீர்கெட்ட சாத்தானுக்குரிய மனநிலை அல்லவா? நீ சிட்சைக்கு உட்படுத்தப்படாதபோது, உன் கைகள் மற்றவர்களை விட, இயே சுவின் கைகளை விட, உயரமாக செல்கின்றன. பின்னர் நீ உரத்த குரலில்: “தேவனுடைய அன்பான குமாரனாக இரு! தேவனுடன் நெருக்கமாக இரு! சாத்தானுக்கு வணங்குவதை விட நாம் மரித் துப்போவதே மேல்! பழைய சாத்தானுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்! சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்திற்கு எதிராகக் கலகம் செய்! சிவப் பான பெரிய வலுசர்ப்பம் வல்லமையை இழந்துப் பரிதாபமாக விழட்டும்! தேவன் நம்மை பூரணப்படுத்துவார்!” என்று கூக்குர லிட்டாய். உனது அழுகை மற்ற அனைவரையும் விட சத்தமாக இருந்தது. ஆனால் பின்னர் சிட்சிக்கும் காலம் வந்தது, மீண்டும், மனுஷகுலத்தின் சீர்கெட்ட மனநிலை வெளிப்பட்டது. பின்னர், அவர்களின் அழுகை நின்றுவிட்டது, அவர்களின் தீர்மானம் தோல் வியடைந்தது. இதுவே மனுஷனின் சீர்கேடு; பாவத்தை விட ஆழமாகச் செல்கிறது, இது சாத்தானால் பயிரிடப்பட்டு மனுஷ னுக்குள் ஆழமாக வேரூன்றிய ஒன்று. மனுஷன் தன் பாவங்களை அறிந்துகொள்வது எளிதல்ல; அவன் தனக்குள் ஆழமாக வேரூன் றிய சுபாவத்தைக் கண்டுணர வழியே இல்லை, இந்த முடிவை அடைய அவன் வார்த்தையின் நியாயத்தீர்ப்பை விசுவாசிக்க வேண்டும். இவ்வாறுதான் மனுஷனை படிப்படியாக இந்த நிலை யில் இருந்து மாற்ற முடியும். மனுஷன் கடந்த காலத்தில் இவ் வாறு கூச்சலிட்டான், ஏனென்றால் அவனுடைய இயல்பான சீர் கெட்ட மனநிலை பற்றி அவனுக்குப் புரிந்திருக்கவில்லை. இவை மனுஷனுக்குள் இருக்கும் அசுத்தங்கள். இவ்வளவு நீண்ட நியா யத்தீர்ப்பு மற்றும் சிட்சிப்பு காலம் முழுவதும், மனுஷன் பதற்ற மான சூழலில் வாழ்ந்தான். இந்த வார்த்தையின் மூலம் இவை அனைத்தும் அடையப்படவில்லையா? ஊழியம் செய்பவர்களுக் கான சோதனைக்கு முன்னர் நீ மிகவும் உரத்த குரலில் அழவில்

லையா? "ராஜ்யத்தில் நுழையுங்கள்! இந்த நாமத்தை ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் அனைவரும் ராஜ்யத்திற்குள் நுழைவார்கள்! அனை வரும் தேவனில் பங்கெடுப்பார்கள்!" ஊழியம் செய்பவர்களுக் கான சோதனை வந்தபோது, நீ கூக்குரலிடவில்லை. ஆதியில், "தேவனே! நீர் என்னை எங்கு வைத்தாலும், உம்மால் வழிநடத் தப்படுவதற்கு நான் கீழ்ப்படிவேன்," என்று அனைவரும் கூக்குர லிட்டார்கள். "யார் எமக்கான பவுலாக இருக்க விரும்புவது?" என்ற தேவனின் வார்த்தைகளைப் படித்தவுடன், ஜனங்கள், "நான் தயா ராக இருக்கிறேன்!" என்றனர். பின்னர் அவர்கள், "யோபுவின் விசுவாசத்தை யார் ஏற்றுக்கொள்வது?" என்ற வார்த்தைகளைக் கண்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நான் யோபுவின் விசுவாசத்தை ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறேன். தேவனே, தயவுசெய்து என்னைச் சோதனை செய்யும்!" என்றனர். ஊழியம் செய்பவர்க ளுக்கான சோதனை வந்தபோது, அவர்கள் ஒரே நேரத்தில் சரிந் துவிட்டார்கள், மீண்டும் எழுந்து நிற்க முடியவில்லை. அதன் பிறகு, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, அவர்களின் இருதயத்தில் உள்ள அசுத் தங்கள் படிப்படியாகக் குறைந்துவிட்டன. இது வார்த்தையின் மூலம் அடையப்படவில்லையா? ஆகவே, நீங்கள் இன்று அனுப வித்திருப்பது வார்த்தையின் மூலம் பெறப்பட்ட முடிவுகள் தான், இயேசுவின் அடையாளங்கள் மற்றும் அதிசயங்களின் மூலம் அடைந்ததை விட இது பெரிதாக இருக்கிறது. நீ பார்க்கும் தேவனின் மகிமையும், நீ காணும் தேவனின் அதிகாரமும் சிலுவையில் அறை யப்படுவதன் மூலமாக மட்டுமே இல்லாமல், நோயைக் குணப் படுத்துவதன் மூலமாகவும், பிசாசுகளை விரட்டுவதன் மூலமாக வும் காணப்படுகின்றன, ஆனால் அதைவிடவும் அவருடைய வார்த்தையின் நியாயத்தீர்ப்பு மூலம்தான் காணப்படுகின்றன. தேவனின் அதிகாரமும் வல்லமையும், அடையாளங்களின் கிரியை, நோயைக் குணப்படுத்துதல் மற்றும் பிசாசுகளை விரட்டுதல் போன் றவற்றை மட்டுமே கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை இது உனக் குக் காட்டுகிறது, ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தையின் நியாயத் தீர்ப்பானது தேவனின் அதிகாரத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த மற்

றும் அவரது சர்வவல்லமையை வெளிப்படுத்த சிறந்ததாக இருப் பதை உனக்குக் காட்டுகிறது.

மனுஷன் இப்போது அடைந்திருப்பவை—அவனது தற்போதைய சரீர வளர்ச்சி, அறிவு, அன்பு, விசுவாசம், கீழ்ப்படிதல் மற்றும் நுண்ணறிவு—இவை வார்த்தையின் நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம் பெறப்பட்ட முடிவுகள் ஆகும். நீ விசுவாசத்தைக் கொண்டிருப்பதும், இந்த நாள் வரை தாக்குப்பிடித்திருப்பதும் வார்த்தையின் மூலமாகவே அடையப்பட்டிருக்கின்றன. மாம்சமாகிய தேவனின் கிரியை உண்மையில் அசாதாரணமானது என்பதையும், அதில் மனுஷனால் அடைய முடியாதவை நிறைய உள்ளன என்பதையும், அவை மறைபொருட்களும் அதிசயங்களும்தான் என்பதையும் இப்போது மனுஷன் காண்கிறான். எனவே, பலர் கீழ்ப்படிந்திருக்கின்றனர். சிலர் பிறந்ததிலிருந்து எந்தவொரு மனுஷனுக்கும் ஒருபோதும் கீழ்ப்படிந்ததில்லை, ஆனால் இந்த நாளில் தேவனின் வார்த்தைகளைக் காணும்போது, அவர்கள் அவ்வாறு செய்திருப்பதை அறியாமலேயே முழுமையாகக் கீழ்ப்படிகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் வேறு எதையும் ஆராய்வதற்கோ அல்லது சொல்வதற்கோ துணிவதில்லை. மனுஷத்தன்மையானது வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, வார்த்தையினுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் கீழ் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்குகிறது. தேவனுடைய ஆவியானவர் மனுஷனிடம் நேரடியாகப் பேசியிருந்தால், மனுஷகுலம் அனைவரும் அந்தக் குரலுக்கு அடிபணிந்து, தமஸ்குவுக்குச் செல்லும் பாதையில் பவுல் தரையில் விழுந்த விதத்தில், வெளிப்படுத்தும் வார்த்தைகள் இல்லாமல் கீழே விழுந்துவிடுவார்கள். தேவன் இவ்வாறாக தொடர்ந்து கிரியை செய்தால், மனுஷன் ஒருபோதும் வார்த்தையின் நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம் தனது சொந்தச் சீர்கேட்டை அறிந்து கொள்ள முடியாது, அதன் மூலம் இரட்சிப்பையும் அடைய முடியாது. மாம்சமாக மாறுவதன் மூலம்தான் தேவன் ஒவ்வொரு மனுஷனுடைய செவிகளிலும் தனிப்பட்ட முறையில் தனது வார்த்தைகளைச் சொல்ல முடியும், இதனால் செவிகள் உள்ள அனைவருமே அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு, அவருடைய

நியாயத்தீர்ப்பை வார்த்தையால் பெற முடியும். மனுஷனை அடி பணியச் செய்ய ஆவியானவர் வெளிப்படுவதை விட, அவருடைய வார்த்தையால் அடையப்படும் விளைவு இதுதான். இந்த நடை முறை மற்றும் அசாதாரணக் கிரியையின் மூலம்தான், மனுஷ னின் பழைய மனநிலையை, பல ஆண்டுகளாக ஆழமாக மறைந் திருக்கும் மனநிலையை, முழுமையாக அம்பலப்படுத்த முடியும், இதனால் மனுஷன் அதை அடையாளம் கண்டு அதை மாற்றி யமைக்க முடியும். இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் மாம்சமாகிய தேவனின் நடைமுறைக்கான கிரியைகளாகும், அதில், நியாயத் தீர்ப்பை ஒரு நடைமுறைக்கான முறையில் பேசுவது மற்றும் செயல்படுத்துவது ஆகிய முறைகளில், அவர் மனுஷனுக்கான நியாயத்தீர்ப்பின் முடிவுகளை வார்த்தையால் அடைகிறார். இதுவே மாம்சமாகிய தேவனின் அதிகாரம் மற்றும் தேவன் மாம்சமாகிய தன் முக்கியத்துவமும் ஆகும். மாம்சமாகிய தேவனின் அதிகா ரத்தை அறிவதற்கும், வார்த்தையினுடைய கிரியையின் மூலம் பெறப்பட்ட முடிவுகளை அறிந்து கொள்வதற்கும், ஆவியானவர் மாம்சத்தில் வந்துள்ளார் என்பதையும், வார்த்தையால் மனுஷனை நியாயந்தீர்ப்பதன் மூலம் அவருடைய அதிகாரத்தை நிரூபிக்கி றார் என்பதைக் காட்டுவதற்கும் இது செய்யப்படுகிறது. அவரு டைய மாம்சம் ஒரு சாதாரண மற்றும் இயல்பான மனுஷகுலத் தின் வெளிப்புற வடிவம்தான் என்றாலும், அவர் அதிகாரம் மிக்க வர் என்றும், அவரே தேவன் என்றும், அவருடைய வார்த்தைகள் தேவனின் வெளிப்பாடு என்றும் மனுஷனுக்கு காண்பிக்கும் அவ ருடைய வார்த்தைகள் அடையும் முடிவுகள்தான் அது. இதன் மூலம் மனுஷர் அனைவருக்கும் அவர்தான் தேவன் என்றும், அவர் தான் மாம்சமாக மாறியவர் என்றும், அவர் யாராலும் இடறல டையக்கூடாது என்றும், அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பை வார்த்தை யால் யாராலும் மிஞ்ச முடியாது என்றும், அந்தகாரத்தின் எந்த சக்தியும் அவருடைய அதிகாரத்தைத் தாண்டி மேலோங்க முடி யாது என்றும் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவர் தான் மாம்சமாகிய வார்த்தை என்பதால், அவரது அதிகாரத்தினால், மற்றும் அவரது

வார்த்தையின் நியாயத்தீர்ப்பினால் மனுஷன் அவருக்கு முழுக்க முழுக்கக் கீழ்ப்படிகிறான். அவருடைய மாம்சத்தால் கொண்டு வரப்பட்ட கிரியையே, அவர் வைத்திருக்கும் அதிகாரம் ஆகும். அவர் மாம்சமாகியதன் காரணம் என்னவென்றால், மாம்சத்திற்கும் அதிகாரம் இருக்க முடியும், மேலும் அவரால் மனுஷரிடையே ஒரு நடைமுறைக்குரிய முறையில் கிரியையைச் செய்ய முடியும், அதை மனுஷனுக்குத் தெரியும் வகையிலும் மற்றும் உறுதியான முறையிலும் செய்ய முடியும். எல்லா அதிகாரங்களையும் கொண்ட தேவனின் ஆவியால் நேரடியாகச் செய்யப்படும் கிரியையை விட இந்தக் கிரியை மிகவும் யதார்த்தமானது, மேலும் அதன் முடிவுகளும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஏனென்றால், மாம்சமாகிய தேவனால் ஒரு நடைமுறைக்குரிய வழியில் பேசவும் கிரியை செய்யவும் முடியும். அவருடைய மாம்சத்தின் வெளிப்புற வடிவம் எந்த அதிகாரத்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை, மேலும் மனுஷனால் அதனை அணுக முடியும், அதேசமயம் அவருடைய சாராம்சமானது அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிறது, ஆனால் அவருடைய அதிகாரம் யாருக்கும் தெரிவதில்லை. அவர் பேசும் போதும், கிரியை செய்யும்போதும், மனுஷனால் அவரது அதிகாரத்தின் இருப்பைக் கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை; இது ஒரு நடைமுறைக்குரிய இயல்புடைய கிரியையை செய்வதற்கு அவருக்கு உதவுகிறது. இந்த நடைமுறைக்குரிய கிரியைகள் அனைத்தாலும் முடிவுகளை அடைய முடியும். எந்தவொரு மனுஷனும் அவரிடம் அதிகாரம் இருப்பதை உணருவதில்லை, அல்லது அவர் இடறலடையப்படக்கூடாதவர் என்பவர் என்பதை, அல்லது அவரது கடுங்கோபத்தைக் காண்கிறான் என்றாலும், அவர் மறைத்து வைத்திருக்கும் அதிகாரம், மறைக்கப்பட்ட கோபம் மற்றும் அவர் வெளிப்படையாகப் பேசும் வார்த்தைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் அவன் வார்த்தைகளின் திட்டமிடப்பட்ட முடிவை அடைகிறான். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவருடைய குரல், அவரது பேச்சின் கடினத்தன்மை மற்றும் அவரது வார்த்தைகளில் இருக்கும் அனைத்து ஞானத்தின் மூலமும் மனுஷன் முற்றிலும் சமா

தானப்படுத்தப்படுகிறான். இவ்வாறாக, மனுஷன், மாம்சமாகிய தேவனின் வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிகிறான், அவனுக்கு அதிகாரமே இல்லை, இதன் மூலம் மனுஷனை இரட்சிப்பதற்கான தேவனின் நோக்கம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இது அவர் மாம்சமாகியதன் முக்கியத்துவத்தின் மற்றொரு அம்சமாகும்: இன்னும் யதார்த்தமாக பேசுவதும், அவருடைய வார்த்தைகளின் யதார்த்தம் மனுஷனுக்கு ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்த அனுமதிப்பதும், இதன்மூலம் மனுஷனால் தேவனுடைய வார்த்தையின் வல்லமையைக் காணவும்கூடும். எனவே, இந்தக் கிரியை மாம்சமாகிய தேவன் மூலம் செய்யப்பட்டிருக்காவிட்டால், அது சிறிதளவு முடிவுகளைக் கூட அடைந்திருக்காது, மேலும் பாவம் நிறைந்த ஜனங்களை முழுமையாக இரட்சிக்கவும் முடிந்திருக்காது. தேவன் மாம்சமாகி இருக்காவிட்டால், அவர் மனுஷனின் கண்ணுக்குத் தெரியாத மற்றும் அவனால் தொட்டுணர முடியாத ஆவியானவராக இருந்திருப்பார். மனுஷன் மாம்சத்திலான சிருஷ்டியாக இருப்பதால், அவனும் தேவனும் இரண்டு வெவ்வேறு உலகங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக, வெவ்வேறு இயல்புகளைக் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர். தேவனுடைய ஆவியானவர் மாம்சத்தாலான மனுஷனுடன் இணக்கமில்லாதவராக இருக்கிறார், மேலும் அவர்களுக்கிடையில் உறவுகளை ஏற்படுத்த எந்த வழியும் இல்லை. மனுஷனால் ஒரு ஆவியாக மாற இயலாது. இது அவ்வாறு இருப்பதால், தேவனுடைய ஆவியானவர் அவருடைய உண்மையான கிரியையைச் செய்ய ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனாக மாற வேண்டும். தேவனால் மிக உயர்ந்த இடத்திற்கு ஏறி, ஒரு மனுஷ ஜீவனாக மாறுவதற்கு தம்மைத் தாழ்த்திக் கொள்ள முடியும், மனுஷரிடையே கிரியை செய்து, அவர்கள் மத்தியில் வாழவும் முடியும், ஆனால் மனுஷனால் உயர்ந்த இடத்திற்கு ஏறி ஒரு ஆவியாக மாற முடியாது, மேலும் மிகவும் தாழ்ந்த இடத்திற்கு இறங்கவும் முடியாது. இதனால்தான் தேவன் தமது கிரியையைச் செய்ய மாம்சமாக மாற வேண்டியிருந்தது. அதே அடையாளத்தின் மூலம், தேவன் முதல்முறை மாம்சமாகியபோது, மாம்சமாகிய தேவனின்

மாம்சத்தால் மட்டுமே மனுஷனை மீட்டெடுக்க சிலுவையில் அறையப்பட முடியும், அதேசமயம் தேவனுடைய ஆவியானவர் மனுஷனுக்கான பாவநிவாரணப்பலியாக சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு எந்த வழியும் இருந்திருக்காது. மனுஷனுக்கான பாவநிவாரணப்பலியாக ஊழியம் செய்ய தேவன் நேரடியாக மாம்சமாகியிருக்க முடியும், ஆனால் தேவன் தனக்காக ஆயத்தம் செய்து வைத்திருக்கும் பாவநிவாரணப்பலியை எடுக்க மனுஷனால் நேரடியாக வானத்திற்கு ஏற முடியாது. அப்படியானால், சாத்தியமானதெல்லாம், வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையில் ஒரு சில முறை முன்னும் பின்னுமாக ஓடும்படி தேவனிடம் கேட்பது மட்டுமே, இந்த இரட்சிப்பை எடுக்க மனுஷன் வானத்திற்கு ஏற அல்ல, ஏனென்றால் மனுஷன் விழுந்துவிட்டான், மேலும், மனுஷனால் வெறுமனே வானத்திற்கு ஏற முடியாது, பாவநிவாரணப்பலியைப் பெறவும் முடியாது. ஆகையால், இயேசு மனுஷகுலத்தின் மத்தியில் வந்து மனுஷனால் வெறுமனே செய்ய முடியாத கிரியையை தனிப்பட்ட முறையில் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு முறையும் தேவன் மாம்சமாக மாறும்போதும், அது முழுமையாக தேவையற்றதாக இருப்பதில்லை. எந்தவொரு கட்டமும் தேவனுடைய ஆவியானவரால் நேரடியாக மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தால், மாம்சமாகும் இழிநிலைக்கு அவர் கீழ்படிந்திருக்க மாட்டார்.

கிரியையின் இந்த இறுதிக் கட்டத்தில், வார்த்தையின் மூலம் முடிவுகள் அடையப்படுகின்றன. வார்த்தையின் மூலம், மனுஷன் பல மறைபொருட்களையும், கடந்த தலைமுறைகளில் தேவன் செய்த கிரியைகளையும் புரிந்துகொள்கிறான்; வார்த்தையின் மூலம், மனுஷன் பரிசுத்த ஆவியானவரால் தெளிவு பெறுகிறான்; வார்த்தையின் மூலம், கடந்த தலைமுறையினரால் வெளிப்படுத்தப்படாத மறைபொருட்களையும், கடந்த கால தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் கிரியைகளையும், அவர்கள் கிரியை செய்த கொள்கைகளையும் மனுஷன் புரிந்துகொள்கிறான்; வார்த்தையின் மூலம், மனுஷன் தேவனின் மனநிலையையும், மனுஷ

னின் கலகத்தன்மையையும் எதிர்ப்பையும் புரிந்துகொள்கிறான், மேலும் அவன் தனது சாராம்சத்தையும் அறிந்துகொள்கிறான். கிரியையின் இந்தக் கட்டங்கள் மற்றும் பேசப்படும் எல்லா வார்த்தைகளின் மூலமும், மனுஷன் ஆவியானவரின் கிரியையையும், மாம்சமாகிய தேவன் செய்யும் கிரியையையும், அதற்கும் மேலாக, அவனுடைய முழு மனநிலையையும் அறிந்துகொள்கிறான். ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலான தேவனின் ஆளுகையின் கிரியை பற்றிய உனது அறிவும் வார்த்தையின் மூலம் பெறப்பட்டதுதான். உன் முந்தைய கருத்துகளின் அறிவும், அவற்றை ஒதுக்கி வைப்பதில் நீ பெற்ற வெற்றியும் வார்த்தையின் மூலம் அடையப்படவில்லையா? முந்தைய கட்டத்தில், இயேசு அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் செய்தார், ஆனால் இந்தக் கட்டத்தில் எந்த அடையாளங்களும் அதிசயங்களும் இல்லை. தேவன் ஏன் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் வெளிப்படுத்தவில்லை என்பதைப் பற்றிய உனது புரிதல் வார்த்தையின் மூலம் அடையப்படவில்லையா? எனவே, இந்தக் கட்டத்தில் பேசப்படும் வார்த்தைகள் கடந்த தலைமுறைகளின் அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகள் செய்த கிரியைகளை மிஞ்சியதாக இருக்கின்றன. தீர்க்கதரிசிகள் சொன்ன தீர்க்கதரிசனங்களால் கூட இந்த முடிவை அடைய முடிந்திருக்காது. தீர்க்கதரிசிகள் தீர்க்கதரிசனங்களை மட்டுமே பேசினார்கள், எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்கும் என்று தான் அவர்கள் பேசினார்கள், ஆனால் அந்த நேரத்தில் தேவன் செய்ய விரும்பிய கிரியையைப் பற்றி பேசவில்லை. மனுஷரின் ஜீவிதங்களில் அவர்களை வழிநடத்தவோ, மனுஷகுலத்திற்கு சத்தியங்களை வழங்கவோ, அல்லது அவர்களுக்கு மறைபொருட்களை வெளிப்படுத்தவோ, ஜீவிதத்தை வழங்கவோ பேசவில்லை. இந்தக் கட்டத்தில் பேசப்படும் வார்த்தைகளில், தீர்க்கதரிசனமும் சத்தியமும் இருக்கின்றன, ஆனால் முக்கியமாக இந்த வார்த்தைகள் மனுஷனுக்கு ஜீவனை வழங்க உதவுகின்றன. தற்போதுள்ள வார்த்தைகள் தீர்க்கதரிசிகளின் தீர்க்கதரிசனங்களைப் போலல்லாதவை. இது மனுஷனின் ஜீவித மனநிலையை மாற்றுவதற்

கான மனுஷனின் ஜீவிதத்திற்கான கிரியையின் ஒரு கட்டமாகும், தீர்க்கதரிசனம் பேசுவதற்காக அல்ல. முதல் கட்டம் யேகோவா வின் கிரியையாக இருந்தது: பூமியில் தேவனை வணங்க மனுஷ னுக்கான ஒரு பாதையை உருவாக்குவதே அவருடைய கிரியையாக இருந்தது. பூமியில் கிரியை செய்யத் தொடங்க ஒரு இடத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் ஒரு தொடக்க கிரியையாக அது இருந்தது. அந்த நேரத்தில், யேகோவா இஸ்ரவேலருக்கு ஓய்வுநாளைக் கடைப்பி டிக்கவும், பெற்றோருக்கு மரியாதை கொடுக்கவும், ஒருவருக்கொ ருவர் சமாதானத்துடன் ஜீவித்திருக்கவும் போதித்தார். ஏனென் றால், அந்தக் கால ஜனங்களுக்கு மனுஷன் எவற்றால் உருவான வன் என்று புரியவில்லை, பூமியில் எப்படி ஜீவிக்க வேண்டும் என்றும் புரியவில்லை. மனுஷகுலத்தை அவர்களது ஜீவிதங்களை வழிநடத்துவதற்கு வழிகாட்டுவதே கிரியையின் முதல் கட்டத்தில் தேவனுக்கு அவசியமாக இருந்தது. யேகோவா அவர்களிடம் பேசி யதெல்லாம் முன்பு மனுஷகுலத்திற்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை அல்லது அவர்கள் வசம் இருந்ததில்லை. அந்த நேரத்தில், தேவன் தீர்க்கதரிசனங்களைப் பேச பல தீர்க்கதரிசிகளை எழுப்பினார், அவர்கள் அனைவரும் யேகோவாவின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் அவ் வாறு செய்தனர். இது தேவனுடைய கிரியையில் ஒரு சிறிய விஷ யமாக மட்டுமே இருந்தது. முதல் கட்டத்தில், தேவன் மாம்சமா கவில்லை, எனவே அவர் எல்லா கோத்திரங்களுக்கும் தேசங்க ளுக்கும் தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் அறிவுறுத்தினார். இயேசு தம்மு டைய காலத்தில் கிரியை செய்தபோது, இன்றைய நாளில் பேசு வது போல் அவர் அப்போது பேசவில்லை. கடைசிக் காலத்தி னுடைய வார்த்தையின் கிரியையின் இந்தக் கட்டம் இதற்கு முன் பிருந்த யுகங்களிலும் தலைமுறைகளிலும் செய்யப்பட்டிருக்க வில்லை. ஏசாயா, தானியேல் மற்றும் யோவான் ஆகியோர் பல தீர்க்கதரிசனங்களைப் பேசியிருந்தாலும், அவர்களுடைய தீர்க்க தரிசனங்கள் இப்போது பேசப்படும் வார்த்தைகளிலிருந்து முற் றிலும் மாறுபட்டவையாக இருந்தன. அவர்கள் பேசியது தீர்க்க தரிசனங்கள் மட்டுமே, ஆனால் இப்போது பேசப்படும் வார்த்தை

கள் அப்படியாக இல்லை. நான் இப்போது பேசும் அனைத்தையும் தீர்க்கதரிசனங்களாக மாற்றினால், உங்களால் அவற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடியுமா? நான் பேசியது நான் சென்றபின் நடக்கும் விஷயங்களைப் பற்றியது என்று வைத்துக் கொண்டால், உங்க ளால் எவ்வாறு புரிந்துகொள்ள முடியும்? வார்த்தையின் கிரியை இயேசுவின் காலத்திலோ அல்லது நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத் திலோ ஒருபோதும் செய்யப்படவில்லை. ஒருவேளை சிலர், "யேகோவா தம்முடைய கிரியையின் போதும் வார்த்தைகளை பேசவில்லையா? இயேசு நோயைக் குணப்படுத்துவது, பிசாசு களை விரட்டுவது மற்றும் அடையாளங்களையும் அதிசயங்க ளையும் செய்ததைத் தவிர, அவர் கிரியை செய்துகொண்டிருந்த நேரத்திலும் வார்த்தைகளைப் பேசவில்லையா?" என்று கூறுவர். பேசப்படும் வார்த்தைகளுக்கு இடையில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. யேகோவா சொன்ன வார்த்தைகளின் சாராம்சம் என்ன? ஜீவிதத் தில் ஆவிக்குரிய விஷயங்களைத் தொடாத பூமியில் மனுஷர் அவர் களது ஜீவிதங்களை ஜீவித்திருக்க மட்டுமே அவர் வழிநடத்தினார். யேகோவா பேசியபோது, எல்லா இடங்களைச் சேர்ந்த ஜனங்க ளுக்கும் அறிவுறுத்தவே அவர் பேசினார் என்று ஏன் கூறப்படுகி றது? "அறிவுறுத்தல்" என்ற சொல்லுக்கு வெளிப்படையாகச் சொல் வதும் நேரடியாகக் கட்டளையிடுவதும் என்று அர்த்தம் ஆகும். அவர் மனுஷனுக்கு ஜீவிதத்தை வழங்கவில்லை; மாறாக, அவர் வெறுமனே மனுஷனைக் கையால் எடுத்து, அதிக உவமைகளை பயன்படுத்தாமல், தம்மை எவ்வாறு வணங்குவது என்று மனு ஷனுக்குப் போதித்தார். இஸ்ரவேலில் யேகோவா செய்த கிரியை மனுஷனைக் கையாள்வது அல்லது அவனை ஒழுங்குபடுத்துவது அல்லது அவனுக்கு ஆக்கினைத் தீர்ப்பையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் வழங்குவதற்காக செய்யப்பட்டதல்ல, அது அவனுக்கு வழிகாட் டவே செய்யப்பட்டதாகும். வனாந்தரத்தில் மன்னாவைப் பொறுக் கும்படி தம் ஜனங்களிடம் சொல்லும்படி யேகோவா மோசேக்குக் கட்டளையிட்டார். ஒவ்வொரு காலையிலும் சூரிய உதயத்திற்கு முன்பு, அந்த நாளுக்குத் தேவையான அளவிற்கு அவர்கள் மன்

னாவைப் பொறுக்குவார்கள். மன்னாவை மறுநாள் வரை வைத்திருக்க முடியாது, ஏனெனில் அது பூசணம் பிடித்துவிடும். அவர் ஜனங்களுக்கு சொற்பொழிவு ஆற்றவில்லை அல்லது அவர்களின் சுபாவங்களையும் அம்பலப்படுத்தவில்லை, மேலும் அவர்களுடைய கருத்துகளையும் எண்ணங்களையும் அவர் வெளிப்படுத்தவில்லை. அவர் ஜனங்களை மாற்றவில்லை, மாறாக அவர்களின் ஜீவிதங்களை வழிநடத்த அவர்களுக்கு வழிகாட்டினார். அக்கால ஜனங்கள் குழந்தைகளைப் போன்றவர்கள், எதையும் புரிந்துகொள்ளாதவர்களாகவும் ஆனால் சில அடிப்படை இயந்திரத்தனமான இயக்கங்களை மட்டுமே புரிந்துகொள்பவர்களாகவும் இருந்தனர், ஆகவே, யேகோவா பெருந்திரளான ஜனங்களுக்கு வழிகாட்டும் நியாயப்பிரமாணங்களை மட்டுமே கட்டளையிட்டார்.

சுவிசேஷத்தைப் பரப்புவதற்காக, இதன்மூலம் உண்மையான இருதயத்துடன் தேடுபவர்கள் அனைவரும் இந்த நாளில் செய்த கிரியை பற்றிய அறிவைப் பெற்று முழுமையாக நம்புவார்கள் என்பதற்காக, நீ ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் செய்யப்படும் கிரியையின் உள்ளார்ந்த கதை, சாராம்சம் மற்றும் முக்கியத்துவம் பற்றிய தெளிவான புரிதலுக்கு வர வேண்டும். உன் அந்நியோந்நியத்தைக் கேட்பதன் மூலம், மற்றவர்கள் யேகோவாவின் கிரியையையும், இயேசுவின் கிரியையையும், அதற்கும் மேலாக, இன்றைய தேவனின் எல்லா கிரியைகளையும், அத்துடன் கிரியையின் மூன்று கட்டங்களிடையே இருக்கும் தொடர்புகள் மற்றும் வேறுபாடுகளை புரிந்துகொள்ளும்படி செய். அவர்கள் அதைக் கேட்டவுடன், அந்த மூன்று கட்டங்களும் ஒன்றையொன்று சீர்குலைக்கவில்லை, ஆனால் அனைத்தும் ஒரே ஆவியானவரின் கிரியை என்பதை அவர்கள் காணும்படி செய். அவர்கள் வெவ்வேறு யுகங்களில் கிரியை செய்தாலும், அவர்கள் மேற்கொள்ளும் கிரியையின் உள்ளடக்கம் வேறுபட்டவை, அவர்கள் பேசும் வார்த்தைகள் வேறுபட்டவை, ஆனாலும் அவர்கள் கிரியை செய்யும் கொள்கைகள் ஒன்றுதான். இந்த காரியங்கள்தான் தேவனைப் பின்பற்றுபவர்

கள் அனைவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய மிகப் பெரிய தரிசனங்களாகும்.

அவதாரத்தின் முக்கியத்துவத்தை இரு அவதாரங்களும் நிறைவுசெய்கின்றன

தேவனால் செய்யப்பட்ட கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டமும் அதற்கே உரிய நடைமுறை முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது. அக்காலத்தில், இயேசு வந்தபோது, அவர் ஆண் ரூபத்தில் வந்தார், மேலும் தேவன் இம்முறை வரும்போது, அவருடைய ரூபம் பெண்ணாக இருக்கிறது. இதிலிருந்து, தேவன் தமது கிரியையில் பயன்படுத்துவதற்காகவே ஆண் பெண் இருபலரையும் படைத்தார் என்பதை நீ பார்க்கலாம், மேலும் அவரிடத்தில் பாலின வேறுபாடு எதுவும் இல்லை. அவருடைய ஆவி வரும்போது, அவர் விரும்பும் எந்த மாம்சத்திலும் அவரால் தோன்ற முடியும், மற்றும் அந்த மாம்சம் அவரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும்; ஆணோ அல்லது பெண்ணோ, அது அவரது அவதார மாம்சமாக இருக்கும் வரை அதனால் தேவனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும். இயேசு வந்த போது அவர் ஒரு பெண்ணாகத் தோன்றியிருந்தால், அதாவது, ஓர் ஆண் குழந்தையாக இல்லாமல் ஒரு பெண் குழந்தை பரிசுத்த ஆவியினால் உற்பத்தியாகியிருந்தால், கிரியையின் அந்தக் கட்டம் அதே போன்றே நிறைவேறி இருக்கும். நிகழ்ந்தது அதுவாக இருந்திருந்தால், கிரியையின் தற்போதைய கட்டம் ஓர் ஆணால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதாயிருந்திருக்கும், ஆனால் அதே போன்றே கிரியை நிறைவேற்றப்படும். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் செய்யப்பட்ட கிரியையானது தனக்குரிய முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருக்கிறது; இருகட்ட கிரியைகளும் ஒன்றுக்கொன்று திருப்பி செய்யப்படவில்லை, அல்லது ஒன்றோடொன்று முரண்படவும் இல்லை. அக்காலத்தில், இயேசு தம் கிரியையை செய்தபோது ஒரே பேறான குமாரன் என்று அழைக்கப்பட்டார் மேலும்

"குமாரன்" என்பது ஆண்பாலை குறிக்கிறது. தற்போதைய நடப்புக் கட்டத்தில் ஒரே பேறான குமாரன் ஏன் குறிப்பிடப்படவில்லை? ஏனெனில் கிரியையின் தேவைகள் இயேசுவின் பாலினத்தில் இருந்து ஒரு மாற்றத்தின் தேவையை உருவாக்கியுள்ளது. தேவனை பொறுத்தவரையில் பாலின வேறுபாடு எதுவும் இல்லை. அவர் தாம் விரும்பும் படி தமது கிரியையை நடப்பிக்கிறார், மேலும் அவர் தமது கிரியையை செய்யும் போது எந்தக் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் உட்படுவதில்லை, ஆனால் குறிப்பாக சுதந்திரமானவராக இருக்கிறார். ஆனால் கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டமும் அதற்கே உரிய நடைமுறை முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. தேவன் இரு முறை மாம்சமானார், மேலும் கடைசி நாட்களில் அவரது அவதாரம் கடைசி முறையானது என்பது பிரத்தியட்சமானதாக இருக்கிறது. தமது கிரியைகள் அனைத்தையும் அறியச்செய்யவே அவர் வந்திருக்கிறார். இந்தக் கட்டத்தில் மனிதன் காணும்படியாகத் தாமே கிரியை புரிவதற்கு மாம்சம் ஆயிருக்கவில்லையெனில், தேவன் ஆணே, பெண்ணல்ல என்ற எண்ணத்தையே மனிதன் பற்றி பிடித்துக்கொண்டு இருந்திருப்பான். இதற்கு முன்னர், மனுக்குலம் யாவும் தேவன் ஆணாக மட்டுமே இருக்க முடியும், மேலும் ஒரு பெண்ணை தேவன் என்று அழைக்க முடியாது என்று நம்பியது, ஏனெனில் மனுக்குலம் யாவும் பெண்ணின் மேல் ஆணுக்கு அதிகாரம் உண்டு எனக் கருதியது. ஆண்கள் மட்டுமே அதிகாரத்தைப் பெற முடியும், ஒரு பெண்ணாலும் முடியாது என்று அவர்கள் நம்பினார்கள். மேலும் என்னவென்றால், ஆணே பெண்ணுக்குத் தலைவன், பெண் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும், மேலும் அவனை மிஞ்சக் கூடாது என்றும் கூட அவர்கள் கூறினார்கள். கடந்த காலங்களில், ஆணே பெண்ணின் தலைவன் என கூறப்பட்டபோது, சர்ப்பத்தால் வஞ்சிக்கப்பட்ட ஆதாம் மற்றும் ஏவாளை நோக்கி இது கூறப்பட்டது—ஆதியில் யேகோவாவால் படைக்கப்பட்ட ஆண் மற்றும் பெண்ணிடத்தில் அல்ல. நிச்சயமாக, பெண் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவனை நேசிக்க வேண்டும், மேலும் ஒரு கணவன் தன் குடும்பத்தைப் போஷித்து

ஆதரிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இவையே மனுக்குலம் தங்கள் வாழ்க்கையில் கடைபிடிப்பதற்காக யேகோவாவால் உருவாக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணங்களும் கட்டளைகளும் ஆகும். யேகோவா பெண்ணிடம், "உன் ஆசை உன் புருஷனைப் பற்றியிருக்கும், அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்" என்றார். மனுக்குலம் (அதாவது ஆண் பெண் இருவரும்) இயல்பான வாழ்க்கையை யேகோவாவின் ஆளுகையின் கீழ் வாழ வேண்டும், அதன் மூலம் மனுக்குலத்தின் வாழ்க்கையில் ஓர் அமைப்பு இருக்கும், மேலும் அது தனது தகுந்த ஒழுங்கில் இருந்து குலையாது என்பதற்காக மட்டுமே அவர் இவ்வாறு பேசினார். ஆகவே, ஆணும் பெண்ணும் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதற்காக யேகோவா பொருத்தமான விதிகளை உருவாக்கினார். இது பூமியில் வாழும் அனைத்து சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சிருஷ்டிகளுக்கானவை மட்டுமே தவிர தேவனின் அவதார மாம்சத்திற்கும் இதற்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை. தம்மால் படைக்கப்பட்ட சிருஷ்டிகளைப் போலவே எவ்வாறு தேவன் இருக்க முடியும்? அவரது சிருஷ்டிப்பில் மனுக்குலத்தை நோக்கியே அவரது வார்த்தைகள் பேசப்பட்டன; மனுக்குலம் இயல்பான வாழ்க்கையை வாழவே அவர் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமான விதிகளை உருவாக்கினார். ஆதியில், யேகோவா மனுக்குலத்தை சிருஷ்டித்தபோது அவர் ஆண் பெண் ஆகிய இரு வகை மனிதர்களைப் படைத்தார்; ஆகையால் அவரது அவதார மாம்சங்களில் ஆண் மற்றும் பெண் என்ற பிரிவு உள்ளது. ஆதாம் மற்றும் ஏவாளுடன் பேசிய வார்த்தைகளின் அடிப்படையில் அவர் தமது கிரியையைத் தீர்மானிக்கவில்லை. முதலில் அவர் மனுக்குலத்தை சிருஷ்டித்தபோது இருந்த அவரது சிந்தனையின் படியே அவர் இரு முறை மாம்சமானதும் முற்றிலுமாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டன; அதாவது, ஆண் மற்றும் பெண்ணை அடிப்படையாகக் கொண்ட அவரது இரு அவதாரங்களின் கிரியையையும் அவை களங்கப்படுவதற்கு முன்னதாகவே அவர் நிறைவு செய்துவிட்டார். சாத்தானால் வஞ்சிக்கப்பட்ட ஆதாம் மற்றும் ஏவாளிடத்தில் யேகோவா பேசிய வார்த்தைகளை மனுக்குலம்

அவ்வாறே எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றை தேவனின் அவதார கிரியைகளுக்குப் பிரயோகித்தால், இயேசுவும் தமது மனைவியை அவர் நேசிக்க வேண்டிய விதத்தில் நேசிக்க வேண்டும் அல்லவா? இவ்வகையில், தேவன் இன்னும் தேவனாக இருப்பாரா? இது இவ்வாறு இருந்தால், அவரால் தமது கிரியையை இன்னும் நிறைவேற்ற முடியுமா? தேவனின் அவதார மாம்சம் பெண்ணாக இருப்பது தவறு என்றால், தேவன் பெண்ணைப் படைத்ததும் மாபெரும் அளவிலான ஒரு தவறாக அல்லவா இருந்திருக்கும்? தேவன் பெண்ணாக அவதரிப்பது தவறு என்று மக்கள் இன்னும் நம்பினால், திருமணம் ஆகாத காரணத்தால் மனைவியை நேசிக்க முடியாத இயேசுவும் இந்த அவதாரத்தைப் போலவே தவறிழைத்தவராக அல்லவா இருந்திருப்பார்? தற்காலத்தில் தேவ அவதாரத்தின் சத்தியத்தை அளவிட நீ ஏவாளிடத்தில் யேகோவோ பேசிய வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதால், கிருபையின் காலத்தில் மாம்சமான கர்த்தராகிய இயேசுவை நியாயம் தீர்க்க ஆதாமிடம் யேகோவா கூறிய வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இவை யாவும் ஒன்றேதான் அல்லவா? சர்ப்பத்தால் வஞ்சிக்கப்படாத ஆணின் படி கர்த்தாராகிய இயேசுவை நீ அளவிடுகிறபடியால், இன்றைய அவதாரத்தின் சத்தியத்தை சர்ப்பத்தால் வஞ்சிக்கப்பட்ட பெண்ணின் படி நீ நியாயம்தீர்க்க முடியாது. அது நியாயமற்றதாக இருக்கும்! இவ்விதம் நீ தேவனை அளவிடுவது உன் பகுத்தறிவுக் குறைபாட்டை நிரூபிக்கிறது. யேகோவா இருமுறை மாம்சமான போது அவரது மாம்சத்தின் பாலினம் சர்ப்பத்தால் வஞ்சிக்கப்படாத ஆண் மற்றும் பெண்ணுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டது; சர்ப்பத்தால் வஞ்சிக்கப்படாத ஆண் மற்றும் பெண்ணோடு இணங்க அவர் இருமுறை மாம்சமானார். இயேசுவின் ஆண்தன்மை சர்ப்பத்தால் வஞ்சிக்கப்பட்ட ஆதாமுடையது போன்றது என்று நினைக்க வேண்டாம். அவை இரண்டும் முற்றிலும் தொடர்பற்றவை, அவை இரு வித இயல்புகள் கொண்ட இரு வேறு ஆண்களுடையவை. இயேசுவின் ஆண் தன்மை அவரே எல்லா பெண்களுக்கும் தலைவர் ஆனால் எல்லா ஆண்களுக்கும் அல்ல என்று நிச்சயமாக இருக்க

முடியாதல்லவா? அவர் யூதர்களின் அரசர் அல்லவா (ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் உட்பட)? அவர்தாமே தேவன், அவர் வெறுமனே பெண்ணின் தலைவரோ அல்லது ஆணிண் தலைவரோ மட்டு மல்ல. அவர் சர்வ சிருஷ்டிகளின் கர்த்தர் மேலும் சகல சிருஷ்டி களின் தலைவர். இயேசுவின் ஆண்தன்மை பெண்ணின் தலை மைக்கான சின்னமாக இருக்கிறது என்று எவ்வாறு உன்னால் தீர் மானிக்க முடியும்? இது தேவ நிந்தனை ஆகாதா? இயேசு களங் கப்படுத்தப்படாத ஓர் ஆண். அவர் தேவன்; அவர் கிறிஸ்து; அவரே கர்த்தர். அவர் எவ்வாறு களங்கமடைந்த ஆதாமைப் போன்ற ஓர் ஆணாக இருக்க முடியும்? தேவனின் மிகப் பரிசுத்தமான ஆவி யால் அணியப்பட்ட மாம்சமே இயேசு. அவர் ஆதாமின் ஆண் தன்மையைக் கொண்ட தேவனே என்று உன்னால் எவ்வாறு கூற முடியும்? அப்படி என்றால், தேவனின் அனைத்து கிரியைகளும் தவறாக அல்லவா இருந்திருக்கும்? சாத்தானால் வஞ்சிக்கப்பட்ட ஆதாமின் ஆண் தன்மையை இயேசுவுக்குள் யேகோவா ஒருங்கி ணைத்திருக்க மாட்டாரா? தற்காலத்தின் அவதாரம் பாலினத்தால் இயேசுவில் இருந்து வேறுபட்ட ஆனால் இயல்பில் அவரைப் போன்ற தேவ அவதாரக் கிரியையின் இன்னொரு நேர்வு இல் லையா? சர்ப்பத்தால் முதலில் வஞ்சிக்கப்பட்டது பெண் என்பதால் பெண் தேவ அவதாரமாக இருக்க முடியாது என்று நீ இன்னமும் சொல்வதற்கு துணிகிறாயா? பெண் மிகவும் அசுத்தமானவளாக வும் மனுக்குலத்தின் சீர்குலைவுக்கு ஆதாரமாகவும் இருப்பதால் தேவன் மாம்சத்தில் ஒரு பெண்ணாக முடியாது என்று நீ இன்னும் துணிந்து கூறுகிறாயா? “பெண் எப்போதும் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் மேலும் ஒருபோதும் தேவனை வெளிப்படுத்த அல்லது நேரடியாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக் கூடாது” என்று கூறுவதில் நிலைத்துநிற்கிறாயா? கடந்த காலத்தில் நீ புரிந்துகொள்ளவில்லை, ஆனால் இப்போது நீ தேவனின் கிரியையை, குறிப்பாக தேவ னுடைய அவதார மாம்சத்தை தொடர்ந்து தூஷணம் செய்து கொண்டே போவாயா? இது உனக்குத் தெளிவாகவில்லை எனில், உன் நாவை அடக்குவது நல்லது, அல்லது உன் முட்டாள்தனமும்

அறிவீனமும் வெளிப்படுத்தப்பட்டு உன் அவலட்சணம் வெளிக் கொண்டுவரப்படும். எல்லாவற்றையும் நீ புரிந்துகொள்வதாக எண்ணாதே. என்னுடைய நிர்வாகத் திட்டத்தில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கைக் கூட புரிந்துகொள்ள நீ பார்த்ததும் அனுபவித்ததுமாகிய யாவும் போதுமானதல்ல என்று நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன். ஆகவே நீ ஏன் இவ்வளவு செருக்குடன் நடந்துகொள்ளுகிறாய்? உனக்கிருக்கும் சிறு அளவிலான தாலந்தும் சிறு அளவிலான அறிவும் இயேசு தமது கிரியையில் பயன்படுத்த ஒரு நொடிக்குக்கூட போதுமானது அல்ல! நீ உண்மையில் எவ்வளவு அனுபவத்தைக் கொண்டிருக்கிறாய்? நீ பார்த்தவை எல்லாம் மற்றும் நீ உன் வாழ்க்கைக் காலத்தில் கேட்டவை எல்லாம் மேலும் நீ கற்பனை செய்து பார்த்தவை எல்லாம் நான் ஒரு நொடிப்பொழுதில் செய் யும் கிரியையைவிடக் குறைவானவையே! அற்பக் காரியங்களில் கவனம் செலுத்தி நீ குற்றம் கண்டுபிடிக்காமல் இருப்பது நல்லது. நீ விரும்பும் அளவுக்கு ஆணவம் கொண்டவனாக இருந்தாலும் ஓர் எறும்புக்கு கூட சமம் இல்லாத ஜந்துவே நீ! உன் வயிற்றுக்குள் நீ வைத்திருப்பதெல்லாம் ஓர் எறும்பின் வயிற்றுக்குள் இருப் பதை விடக் குறைவே! நீ கொஞ்சம் அனுபவங்களையும் மூப்பு நிலையையும் அடைந்ததால் மூர்க்கமாக சைகை காட்டிப் பெரி தாகப் பேசலாம் என்று எண்ணாதே. நான் பேசிய வார்த்தைகளின் விளைபொருட்கள் அல்லவா உன் அனுபவமும் மூப்புநிலையும்? அவைகள் எல்லாம் உன் சொந்த வேலைக்கும் உழைப்புக்கும் பதிலாக கிடைத்தவை என்று நீ நம்புகிறாயா? இன்று, நான் மாம்சமாகியிருப்பதை நீ பார்க்கிறாய், அதன் காரணமாக மட் டுமே உன்னில் மிதமிஞ்சிய கருத்துக்கள், மேலும் அவற்றில் இருந்து பிறக்கும் எண்னங்களுக்கு முடிவே இல்லை. என் அவதாரத்துக் காக இல்லை என்றால், நீ அசாதாரணமான தாலந்துகள் கொண் டவனாக இருந்தாலும், உனக்கு மிக அதிகமான கருத்துக்கள் இருந் திருக்காது; இவற்றில் இருந்தல்லவா உன் எண்ணங்கள் எழுகின் றன? முதல் முறை இயேசு மாம்சமாகாமல் இருந்திருந்தால், அவ தாரத்தைப் பற்றி நீ அறிந்தாவது இருப்பாயா? முதல் அவதாரம்

உனக்கு அறிவைக் கொடுத்ததனால்தானே, இரண்டாவது அவதாரத்தை நியாயந்தீர்க்க முயலுவதற்கு உனக்கு அகம்பாவம் ஏற்பட்டது? கீழ்ப்படிதலுடன் பின்பற்றுபவனாக இல்லாமல் நீ அதை ஆராய முற்படுவது ஏன்? இந்த நீரோடையில் நீ நுழைந்து அவதார தேவனின் முன்னிலையில் வந்த பின்னர், அவரை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு அவர் உன்னை அனுமதிப்பாரா? நீ உன் சொந்தக் குடும்ப வரலாற்றை ஆராய்ச்சி செய்யலாம், ஆனால் நீ தேவனின் "குடும்ப வரலாற்றை" ஆராய முயற்சி செய்தால், இன்றின் தேவன் அப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சியை செய்ய உன்னை அனுமதிப்பாரா? நீ குருடன் இல்லை அல்லவா? நீ உன் மேல் அவமதிப்பைக் கொண்டுவர மாட்டாயா?

இயேசுவின் கிரியை மட்டுமே செய்யப்பட்டிருந்தால், கடைசி நாட்களின் இந்தக் கட்ட கிரியை அதை நிறைவுசெய்வதற்காக செய்யப்படவில்லை என்றால், இயேசு மட்டும்தான் தேவனின் ஒரே பேறான குமாரன் என்ற எண்ணத்தை மனிதன் எப்போதுமே விடாமல் வைத்துக்கொண்டிருப்பான், அதாவது தேவனுக்கு ஒரே குமாரன் மட்டுமே உண்டு, மேலும் அதன் பின் இன்னொரு பெயருடன் வரும் யாரொருவரும் தேவனின் ஒரே பேறான குமாரன் இல்லை, கூறப்போனால் தேவனும் இல்லை. பாவ நிவிர்த்தியாகக் கடமையாற்றும் யாரொருவரும் அல்லது தேவனது சார்பாக அதிகாரத்தைப் பெற்று அனைத்து மனுக்குலத்தையும் இரட்சிக்கும் ஒருவர் மட்டுமே தேவனுடைய குமாரன் என்ற எண்ணத்தை மனிதன் கொண்டிருக்கிறான். வருபவர் ஆணாக இருந்து, அவரே தேவனுடைய ஒரே பேறான குமாரன் என்றும் தேவனின் பிரதிநிதி என்றும் கருதப்படுவார் என்று நம்பும் சிலரும் உள்ளனர். இயேசுவே யேகோவாவின் ஒரே பேறான குமாரன் என்று கூறுபவர்களும் உள்ளனர். இத்தகைய எண்ணங்கள் மிகைப்படுத்தப்பட்டவை அல்லவா? கடைசி காலத்தில் இந்தக் கட்ட கிரியை நடத்தப்படாவிட்டால் தேவனைப் பற்றியவைகளில் மனுக்குலம் ஒரு கரும் நிழலால் மறைக்கப்பட்டுவிடும். இது இப்படியாக இருந்தால், ஆண் பெண்ணை விட மேலானவனாகத் தன்னை எண்ணுவான், மற்றும்

பெண்கள் ஒருபோதும் தங்கள் தலையை உயர்த்த முடியாது, மற்றும் ஓர் ஒற்றைப் பெண் கூட இரட்சிக்கப்பட முடியாது. தேவன் ஆணே என்றும் மேலும் அவர் எப்போதும் பெண்ணை வெறுக்கிறார் மற்றும் அவளுக்கு இரட்சிப்பை அளிக்க மாட்டார் என்றும் மக்கள் எப்போதும் நம்புகின்றனர், இது இப்படி என்றால், யேகோவாவால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லாப் பெண்களும் சீர்கெட்டவர்கள், ஒரு போதும் இரட்சிக்கப்பட வாய்ப்பு அற்றவர்கள் என்பது உண்மையாக இருக்கும் அல்லவா? பின் யேகோவா பெண்ணைப் படைத்ததில் பொருளேதும் இல்லை அல்லவா, அதாவது ஏவாளைப் படைத்ததில்? பெண் நித்தியத்திற்கும் அழிந்துபோக மாட்டாளா? இந்தக் காரணத்திற்காக, கடைசி நாட்களில் இந்தக் கட்டக் கிரியை பெண்ணை மட்டுமல்லாமல் மனுக்குலம் முழுவதையும் இரட்சிப்பதற்காகச் செய்யப்படுகிறது. பெண்ணை இரட்சிப்பதற்கு என்று மட்டுமே தேவன் பெண்ணாக அவதாரம் எடுக்க வேண்டும் என்று யாரொருவராவது நினைத்தால் அத்தகைய நபர் உண்மையிலேயே ஒரு முட்டாளாகத்தான் இருக்க வேண்டும்!

இன்றையக் கிரியை கிருபையின் கால கிரியையை முன்னோக்கித் தள்ளியுள்ளது; அதாவது, முழுமையான ஆறாயிரம் ஆண்டு நிர்வாகத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள கிரியை முன்னோக்கி நகர்ந்துள்ளது. கிருபையின் காலம் முடிந்துவிட்டாலும், தேவனின் கிரியையில் முன்னேற்றம் இருந்துவருகிறது. கிரியையின் இந்தக் கட்டம் கிருபையின் காலம் மற்றும் நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தின் மேல் கட்டமைகிறது என்று ஏன் நான் மீண்டும் மீண்டும் கூறுகிறேன்? ஏனெனில் இந்த நாளின் கிரியை கிருபையின் காலத்தில் செய்யப்பட்ட கிரியையின் தொடர்ச்சியாக இருக்கிறது, மேலும் நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தில் செய்யப்பட்டவற்றின் ஒரு முன்னேற்றமாகவும் உள்ளது. இந்த மூன்று கட்டச் சங்கிலியின் ஒவ்வொரு வளையமும் அடுத்ததோடு நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்டு ஒன்றுக்கொன்று இறுக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இயேசு செய்தவற்றின் மேல் இந்தக் கட்டத்தின் கிரியை கட்டமைகிறது என்று ஏன் நான் கூறுகிறேன்? இந்தக் கட்டம் இயேசு செய்த கிரி

யையின் மேல் கட்டமையவில்லை என்று வைத்துக்கொண்டால், இந்தக் கட்டத்தில் இன்னொரு சிலுவைமரணம் ஏற்பட வேண்டும், மேலும் முந்திய கட்டத்தின் இரட்சிப்பின் கிரியை மீண்டும் முழுவதுமாகச் செய்யப்பட வேண்டும். இது அர்த்தமற்றதாக இருக்கும். ஆகவே கிரியை முற்றிலுமாக முடிக்கப்படவில்லை, ஆனால் காலம் முன்னோக்கி நகர்ந்துள்ளது மற்றும் கிரியையின் நிலை முன்னைவிட கூடுதல் உயரத்திற்கு எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கட்டத்தின் கிரியை நியாயப்பிரமாண காலம் என்னும் அடித்தளத்தின் மீதும் இயேசுவின் கிரியை என்ற பாறையின் மீதும் கட்டப்படுகிறது என்று கூறலாம். தேவனுடைய கிரியை கட்டம் கட்டமாகக் கட்டமைக்கப்படுகிறது, மற்றும் இந்தக் கட்டம் ஒரு புதிய தொடக்கம் அல்ல. மூன்று கட்டக் கிரியை மட்டுமே ஆறாயிரம் ஆண்டு நிர்வாகத் திட்டம் எனக் கருதப்படலாம். கிருபையின் கால கிரியையின் அடித்தளத்தின் மீது இந்தக் கட்டத்தின் கிரியை செய்யப்படுகிறது. இந்த இரு கட்டங்களின் கிரியை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பற்றவைகளாக இருந்தால், பின்னர் ஏன் இந்தக் கட்டத்தில் சிலுவைமரணம் திரும்பவும் நடைபெறவில்லை? நான் ஏன் மனிதனின் பாவத்தைச் சுமக்கவில்லை, ஆனால் அதற்குப் பதிலாக மனிதனை நியாயந்தீர்க்கவும் கடிந்துகொள்ளவும் நேரடியாக வந்திருக்கிறேன்? மனிதனை நியாயந்தீர்ப்பதும் சிட்சிப்பதுமான என் கிரியை சிலுவை மரணத்தைப் பின்பற்றவில்லை என்றால், இப்போதைய என் வருகை பரிசுத்த ஆவியினால் கருத்தரிக்கப்படவில்லை என்றால், பின்னர் மனிதனை நியாயந்தீர்க்கவும் கடிந்துகொள்ளவும் எனக்குத் தகுதி இல்லாமல் போயிருக்கும். நான் இயேசுவோடு முற்றிலும் ஒன்றாக இருப்பதால் மனிதனை நியாயந்தீர்க்கவும் சிட்சிக்கவும் நான் நேரடியாக வந்திருக்கிறேன். இந்தக் கட்டத்தின் கிரியை முந்தைய கட்ட கிரியையின் மேல் கட்டமைக்கப்படுகிறது. ஆகவேதான், இந்த வகையான கிரியை மட்டுமே மனிதனைப் படிப்படியாக இரட்சிப்புக்குள் கொண்டுவர முடியும். இயேசுவும் நானும் ஒரே ஆவியில் இருந்து வருகிறோம். நாங்கள் எங்கள் மாம்சத்தில் தொடர்பற்றவர்களாக இருந்தாலும்,

எங்கள் ஆவிகள் ஒன்றே; நாங்கள் செய்வதன் உள்ளடக்கமும் நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் கிரியையும் ஒன்றாக இல்லாத போதும், நாங்கள் உட்சாரத்தில் ஒன்றுபோல் இருக்கிறோம்; எங்கள் மாம்சங்கள் வெவ்வேறு வடிவங்களை எடுக்கின்றன, ஆனால் இது யுகத்தின் மாற்றத்தாலும் எங்கள் கிரியையின் வேறுபடும் தேவைகளின் காரணமாகவும் ஆகும்; எங்கள் ஊழியங்கள் ஒன்றுபோல் இல்லை, ஆகவே நாங்கள் கொண்டுவரும் கிரியையும் நாங்கள் வெளிப்படுத்தும் மனநிலைகளும் கூட வேறாக இருக்கின்றன. யுக மாற்றத்தின் காரணமாக மனிதன் இன்றைய நாளில் பார்ப்பதும் புரிந்து கொள்ளுவதும் கடந்த காலத்தைப் போலல்லாமல் இருக்கின்றன. அவர்கள் பாலினத்திலும் தங்கள் மாம்சத்தின் வடிவத்திலும் வேறாக இருந்தாலும், அவர்கள் ஒரே குடும்பத்தில் பிறக்கவில்லை எனினும், ஒரே கால கட்டத்தில் இல்லாவிட்டாலும் கூட, அவர்களது ஆவி ஒன்றே. அவர்கள் மாம்சங்கள் இரத்தத்தையோ அல்லது எந்த வகையான உடலியல் உறவுகளையோ பகிரவில்லை, அவர்கள் இருவேறு கால கட்டத்தில் தேவனின் அவதார மாம்சங்களாக இருக்கின்றனர். எனினும், அவர்கள் ஒரே இரத்தவழியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல மற்றும் ஒரே பொது மொழியைக் கொண்டவர்களும் அல்ல (ஒருவர் யூதர்களின் மொழியைப் பேசிய ஓர் ஆண் மற்றும் இன்னொருவர் சீன மொழியை மட்டுமே பேசும் ஒரு பெண்) எனினும் அவர்கள் தேவனின் அவதார மாம்சங்கள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. இந்தக் காரணங்களால் தாங்கள் ஆற்ற வேண்டிய கடமையின் பொருட்டு அவர்கள் வெவ்வேறு நாடுகளில் வெவ்வேறு காலகட்டத்திலும் வாழ்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் ஒரே ஆவியாக இருக்கிறார்கள், ஒரே சாராம்சத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையாக இருக்கும் போதிலும், அவர்களுடைய மாம்சத்தின் புறப்பகுதியில் முழுமையான எந்த ஓர் ஒற்றுமையும் இல்லை. அவர்கள் ஒரே மனிதத்தன்மையைப் பகிர்ந்துகொண்டலும், அவர்களுடைய மாம்சத்தின் புறத் தோற்றத்தையும் அவர்களுடைய பிறப்பின் சூழ்நிலைகளையும் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் ஒன்றுபோல் இல்லை. அவர்களுடன் தொடர்பு

டைய கிரியை அல்லது அவர்களைப் பற்றி மனிதன் கொண்டிருக்கும் அறிவின் மேல் இந்த விஷயங்கள் எந்தப் பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தவில்லை, ஏனெனில் இறுதி ஆய்வில், அவர்கள் ஒரே ஆவியாக இருக்கிறார்கள், மேலும் ஒருவரும் அவர்களைப் பிரிக்க முடியாது. அவர்கள் இரத்த சம்பந்தமான உறவுடையவர்கள் இல்லை என்றாலும், அவர்களுடைய முழு இருப்பும் அவர்களுடைய ஆவியின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது, அது அவர்களுக்கு வெவ்வேறு கால கட்டத்தில் வெவ்வேறு கிரியைக்கும், அவர்களுடைய மாம்சங்கள் வெவ்வேறு இரத்தவழிகளைக் கொண்டவையாகும். யேகோவாவின் ஆவி இயேசுவினுடைய ஆவியின் பிதா அல்ல, மற்றும் இயேசுவின் ஆவி யேகோவாவினுடைய ஆவியின் குமாரனும் அல்ல: அவை ஒரே ஆவியாகும். அதுபோலவே, இன்றைய தேவ அவதாரமும் இயேசுவும் இரத்தத்தால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அல்ல, ஆனால் அவர்கள் ஒன்றே, இது ஏனெனில் அவர்களது ஆவி ஒன்றே. இரக்கம் மற்றும் அன்பான கருணையின் கிரியையும், மனிதனை நீதியாக நியாயந்தீர்த்து கடிந்துகொள்ளுதலையும் மற்றும் மனிதன் மேல் சாபங்களை வரவழைப்பதையும் தேவனால் செய்ய முடியும்; முடிவில் உலகத்தை அழித்துத் துன்மார்க்கரை தண்டிக்கும் கிரியையும் அவரால் செய்ய முடியும். இவற்றை எல்லாம் அவர் தாமே செய்வதில்லையா? இது தேவனின் சர்வவல்லமை அல்லவா? மனிதர்களுக்காக நியாயப்பிரமாணங்களைப் பிரகடனப் படுத்தவும், அவனுக்குக் கட்டளைகளை விதிக்கவும் அவர் வல்லவராய் இருந்தார், மேலும் ஆதி இஸ்ரவேலர்களை பூமியில் அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த வழிகாட்டவும் அவரால் முடிந்தது, மேலும் ஆலயத்தையும் பலிபீடத்தையும் கட்ட அவர்களை வழிநடத்தவும், அனைத்து இஸ்ரவேலர்களையும் அவரது ஆளுகையின் கீழ் வைக்கவும் அவரால் முடிந்தது. அவருடைய அதிகாரத்தின் நிமித்தமாக அவர் பூமியில் இஸ்ரவேல் மக்களுடன் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். இஸ்ரவேலர்கள் அவரை எதிர்த்துக் கலகம் செய்யத் துணியவில்லை; அனைவரும் யேகோவாவை வணங்கி அவரது கட்டளைகளைப் பின்பற்றினர். அவரது

அதிகாரத்தாலும் அவரது சர்வ வல்லமையாலும் செய்யப்பட்ட கிரியை இவ்வாறாக இருந்தது. பின்னர், கிருபையின் காலத்தில், பாவத்தில் வீழ்ந்த முழு மனுக்குலத்தையும் (இஸ்ரவேலர்கள் மட்டுமல்ல) இரட்சிக்க கிருபையின் காலத்தில் இயேசு வந்தார். அவர் இரக்கத்தையும் அன்பின் கருணையையும் மனிதனிடம் காட்டினார். கிருபையின் காலத்தில் மனிதன் கண்ட இயேசு அன்பின் கருணையால் நிரம்பி இருந்தார் மற்றும் எப்போதும் அவர் மனிதனை நேசித்தார், ஏனெனில் பாவத்தில் இருந்து மனுக்குலத்தை மீட்க அவர் வந்தார். அவர் தமது சிலுவை மரணம் வரை மனிதனை அவர்களது பாவத்தில் இருந்து மன்னிக்க முடிந்தது மற்றும் மனுக்குலத்தைப் பாவத்தில் இருந்து முற்றிலுமாக இரட்சித்தார். இக்கால கட்டத்தில் தேவன் மனிதனின் முன்னர் இரக்கம் மற்றும் அன்பின் கருணையோடு தோன்றினார்; அதாவது, அவர் மனிதனுக்காக ஒரு பாவநிவாரண பலியானார் மேலும் மனிதன் எபோதும் மன்னிக்கப்படத் தக்கதாய் அவர் மனிதனின் பாவத்துக்காக சிலுவையில் அறையப்பட்டார். அவர் இரக்கம் உள்ளவர், பரிவுள்ளவர், பொறுமையுள்ளவர் மற்றும் அன்பானவர். மேலும், கிருபையின் காலத்தில் இயேசுவைப் பின்பற்றிய யாவரும் எல்லாவற்றிலும் பொறுமையாகவும் அன்பாகவும் இருக்க முயன்றனர். அவர்கள் துன்பத்திலும் நீடித்த பொறுமையோடு இருந்தனர், மேலும் அடிக்கப்பட்டபோதும், சபிக்கப்பட்டபோதும் அல்லது கல்லெறியப்பட்டபோதும் அவர்கள் ஒரு போதும் எதிர்த்துப் போராடவில்லை. ஆனால் கடைசிக் கட்டத்தில் அது அப்படி இருக்க முடியாது. இயேசுவும் யேகோவாவும் ஆவியில் ஒன்றாக இருந்த போதிலும், அவர்களது கிரியை முற்றிலும் ஒன்று போல் இருக்கவில்லை. யேகோவாவின் கிரியை காலத்தை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவரவில்லை, ஆனால் காலத்தை வழிநடத்தியது, பூமியில் மனுக்குலத்தின் வாழ்க்கையை வழிநடத்தியது, மேலும் புறஜாதியார் தேசத்தில் ஆழமாக சீர்குலைந்திருப்போரை ஜெயங்கொள்ளுவதும் மற்றும் சீனாவில் இருக்கும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட மக்களை மட்டுமல்லாமல் பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் உள்ளவர்களையும் அனைத்து

மனுக்குலத்தையும் வழிநடத்துவதே இன்றைய கிரியை. இந்தக் கிரியை சீனாவில் மட்டுமே செய்யப்படுவதாக உனக்குத் தோன்றலாம், ஆனால் உண்மையில் அது ஏற்கெனவே வெளிநாடுகளிலும் பரவத்தொடங்கி விட்டது. சீனாவுக்கு வெளியில் இருக்கும் மக்கள் ஏன் மீண்டும் மீண்டும் மெய்யான வழியை நாடுகிறார்கள்? இது ஏனெனில் ஆவியானவர் ஏற்கெனவே கிரியைசெய்ய தொடங்கிவிட்டார், மேலும் இன்று பேசப்படும் வார்த்தைகள் பிரபஞ்சம் எங்கும் உள்ள மக்களை நோக்கிப் பேசப்படுகின்றன. இதனுடன், கிரியையில் பாதி ஏற்கெனவே நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. உலக சிருஷ்டிப்பில் இருந்து இன்று வரை, தேவ ஆவியானவர் இந்த மாபெரும் கிரியையை இயக்கத்தில் வைத்துள்ளார், மேலும் வெவ்வேறு காலங்களில், வெவ்வேறு தேசங்களின் மத்தியில் அவர் வெவ்வேறு கிரியைகளைச் செய்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு காலத்தின் மக்களும் அவரது வெவ்வேறு மனநிலைகளைக் காண்கின்றனர், அது அவர் செய்யும் வெவ்வேறு கிரியை மூலம் இயல்பாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அவர் தேவன், இரக்கம் மற்றும் அன்பின் கருணையால் நிறைந்திருப்பவர்; அவர் மனிதனுக்கான பாவ நிவாரண பலி மற்றும் மனிதனின் மேய்ப்பன்; ஆனால் அவரே மனிதனின் நியாயத்தீர்ப்பு, சிட்சை மற்றும் சாபம். மனிதனை பூமியின் மேல் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ அவரால் வழிநடத்த முடியும், மேலும் சீர்குலைந்த மனிதனை பாவத்தில் இருந்து அவரால் இரட்சிக்கவும் முடியும். இன்று, அவரை அறியாத மனிதகுலத்தை அவரால் ஜெயங்கொள்ள முடியும், மேலும் அனைவரும் அவருக்குக் கீழடங்கும் வகையில் அவரால் அவர்களைத் தமது ஆளுகையின் கீழ் விழுந்து பணியுமாறும் செய்ய முடியும். தாம் இரக்கமும் அன்பும் கொண்ட ஒரு தேவன் மட்டுமல்ல, ஞானம் மற்றும் அதிசயங்களின் ஒரு தேவன் மட்டுமல்ல, பரிசுத்தமான ஒரு தேவன் மட்டுமல்ல, ஆனால் அதற்கு மேல், மனிதனை நியாயந்தீர்க்கும் ஒரு தேவன் என்று அவர்களுக்குக் காட்ட முடிவில், பிரபஞ்சம் முழுவதும் அசுத்தமானவைகளையும் மக்களுக்கிடையில் அநீதியானவர்களையும் சுட்டெரிப்பார். மனுக்குலத்தின் மத்

தியில் தீயவர்களுக்கு, அவர் சுட்டெரிப்பு, நியாயத்தீர்ப்பு, மற்றும் தண்டனையாக இருக்கிறார்; பரிபூரணப்படுத்தப்பட வேண்டிய வர்களுக்கு, அவர் உபத்திரவம், சுத்திகரிப்பு, மற்றும் சோதனை கள், மட்டுமல்லாமல் ஆறுதல், பராமரிப்பு, வார்த்தைகளின் வழங் கல், கையாளல் மற்றும் சீரமைப்பு. ஒழிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவர் தண்டனையும் பழிவாங்கலும் ஆவார். எனக்குக் கூறு, தேவன் சர் வவல்லவர் இல்லையா? அவர் எந்த மற்றும் எல்லாக் கிரியை களையும் செய்ய வல்லவர், நீ கற்பனை செய்வதுபோல், சிலு வைமரணத்துக்கு மட்டுமல்ல. நீ தேவனைப் பற்றி மிகக் குறை வாக நினைக்கிறாய்! சிலுவை மரணத்தின் மூலம் அனைத்து மனுக்குலத்தையும் இரட்சிப்பது மட்டுமே அவரால் செய்யக்கூடி யது, அது மட்டுமே என்று நீ நம்புகிறாயா? மேலும் அதற்குப் பின் நீ அவரைப் பின்தொடர்ந்து பரலோகம் வரை சென்று ஜீவ மரத் தில் இருந்து கனியைப் புசித்து ஜீவ நதியில் இருந்து தண்ணீரைக் குடிப்பாயா? … அது அவ்வளவு எளிதாக இருக்க முடியுமா? என் னிடம் கூறு, நீ எதைச் சாதித்திருக்கிறாய்? உன்னிடம் இயேசுவின் ஜீவன் இருக்கிறதா? நீ உண்மையில் அவரால் மீட்கப்பட்டாய், ஆனால் சிலுவை மரணம் இயேசுவின் சொந்தக் கிரியை. ஒரு மனிதனாக நீ என்ன கடமையை நிறைவேற்றி இருக்கிறாய்? உனக்கு வெளியரங்கமான பக்தி இருக்கிறது, ஆனால் நீ அவரது வழி யைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இவ்வாறா நீ அவரை வெளிப்ப டுத்துகிறாய்? நீ தேவனின் ஜீவனை அடைந்திராவிட்டால், அல் லது அவரது நீதியான மனநிலையின் முழுமையை கண்டிராவிட் டால், நீ ஜீவனுள்ள ஒருவனாக உன்னைக் கூறிக்கொள்ள முடி யாது, மேலும் பரலோக ராஜ்யத்தின் வாயில் வழியாக நுழையும் தகுதி உனக்கு இராது.

தேவன் ஆவி மட்டும் அல்ல, அவரால் மாம்சமாகவும் முடியும். மேலும் அவர், மகிமையின் சரீரம். இயேசுவை நீ பார்த்திராவிட் டாலும், அக்கால யூதர்களான இஸ்ரவேலர்களால் அவர் பார்க்கப் பட்டவர். முதலில் அவர் ஒரு மாம்ச சரீரமாக இருந்தார், ஆனால் பின்னர் சிலுவையில் அறையப்பப்ட்டார், அவர் மகிமையின் சரீ

ரமானார். அவர் சகலத்தையும் உள்ளடக்கிய ஆவி, மேலும் அவ ரால் எவ்விடத்திலும் கிரியை செய்ய முடியும். அவரால் யேகோ வாவாகவும், இயேசுவாகவும், அல்லது மேசியாவாகவும் இருக்க முடியும். முடிவில், அவரால் சர்வவல்ல தேவனாகவும் முடியும். அவரே நீதி, நியாயத்தீர்ப்பு, மற்றும் சிட்சை; அவரே சாபமும் உக் கிரமும்; ஆனால் அவரே இரக்கம் மற்றும் அன்பின் கருணை. அவர் செய்த கிரியைகள் யாவும் அவரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் திறன்கொண்டவை. அவர் எத்தகைய தேவன் என்று நீ கூறுகி றாய்? உன்னால் விளக்க முடியாது. உன்னால் உண்மையில் விளக்க முடியாது என்றால், நீ தேவனைப் பற்றிய முடிவுக்கு வரக்கூடாது. தேவன் ஒரு கட்டத்தில் இரட்சிப்பின் கிரியையை செய்ததனா லேயே, அவர் எப்போதும் இரக்கமும் அன்பின் கருணையும் கொண்ட தேவனாகவே இருப்பார் என்ற முடிவுக்கு வராதே. அவர் இரக்கமும் அன்பின் கருணையும் மட்டும் கொண்ட தேவன் என் பதில் உன்னால் உறுதியாக இருக்க முடியுமா? அவர் இரக்கமுள்ள அன்பின் தேவன் மட்டுமே என்றால் கடைசி நாட்களில் அவர் காலத்தை ஏன் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வருகிறார். அவர் ஏன் பல பேரிடர்களை கீழே அனுப்புவார்? மக்களின் எண்ணங்கள் மற் றும் சிந்தனைகளின் படி, மனுக்குலத்தின் கடைசி உறுப்பினர் வரை இரட்சிக்கப்படுவதற்காக தேவன் இறுதி வரை இரக்கமுள்ளவ ராகவும் அன்பானவராகவும் இருக்க வேண்டும், ஆனால் ஏன், கடைசி நாட்களில், தேவனை எதிரி என்று கருதும் இந்தத் தீய மனுக் குலத்தை அழிக்க, நிலநடுக்கம், வாதை மற்றும் பஞ்சம் போன்ற மகா பேரிடர்களை கீழே அனுப்புகிறார்? இந்தப் பேரிடர்களால் மனிதன் துன்பப்பட அவர் ஏன் அனுமதிக்கிறார்? இதை எண்ணிப் பார்க்கும் போது, இவர் எத்தகைய தேவன், உங்களில் ஒருவனும் கூறத் துணியமாட்டான், மேலும் ஒருவனாலும் விளக்க முடியாது. அவர் ஆவிதான் என்பதில் நீ உறுதியாக இருக்க முடியுமா? அவர் இயேசுவின் மாம்சத்தைத் தவிர வேறல்ல என்று உன்னால் துணிந்து கூற முடியுமா? மனிதனுக்காக என்றென்றும் சிலுவையில் அறை யப்படும் தேவனே அவர் என்று உன்னால் துணிந்து கூற முடியுமா?

திரித்துவம் என்பது உண்டா?

இயேசு மாம்சமாகியிருக்கிறார் என்ற உண்மை வெளிவந்த பிறகு, பரலோகத்தில் பிதா மட்டுமல்ல, குமாரனும் ஆவியானவரும் கூட இருக்கின்றனர் என்பதை மனிதன் நம்பினான். பரலோகத்தில் பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவி என்ற திரித்துவ தேவன் போன்ற ஒரு தேவன் இருக்கிறார் என்று மனிதன் கொண்டிருக்கும் வழக்கமான கருத்து இதுதான். முழு மனுக்குலமும் இந்த கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது: தேவன் ஒரே தேவன்தான், ஆனால் மூன்று அங்கங்களை வகிக்கிறார். வழக்கமான கருத்துக்களில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ள எல்லோருமே அவரை பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவி என்று கருதுகின்றனர். அந்த மூன்று அங்கங்களும் ஒன்றாகி உருவாக்கிய ஒருவரே முழுமையான தேவனாக இருக்கிறார். பரிசுத்த பிதா இல்லாமல், தேவன் முழுமையானவராக இருக்க மாட்டார். அதேபோல, குமாரனோ பரிசுத்த ஆவியோ இல்லாமல் தேவன் முழுமையானவராக இருக்க மாட்டார். பிதாவையோ அல்லது குமாரனையோ தனியாக தேவனாகக் கருத முடியாது என்று அவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களில் நம்புகின்றனர். பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி ஆகியோரைச் சேர்த்து மட்டுமே தேவனாகக் கருத முடியும். இப்போது, எல்லா மத நம்பிக்கையுள்ளவர்களும், உங்கள் மத்தியில் பின்பற்றுகிற ஒவ்வொருவரும் கூட இந்த நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனாலும், இந்த நம்பிக்கை சரியானதா என்பதை யாரும் விளக்க முடியாது, ஏனென்றால் நீங்கள் எப்போதும் தேவனுடைய காரியங்களைப் பற்றிய குழப்பத்திலேயே ஆழ்ந்திருக்கிறீர்கள். இவை கருத்துக்களாக இருக்கின்றபோதிலும், இவை சரியானவையா அல்லது தவறானவையா என்று உங்களுக்குத் தெரியாது, ஏனென்றால் நீங்கள் மதக் கருத்துக்களால் மிகவும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றீர்கள். மதத்தைப் பற்றிய இந்த வழக்கமான கருத்துக்களை நீங்கள் மிகவும் ஆழமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றீர்கள். மேலும், இந்த விஷம் உங்களுக்குள் மிகவும் ஆழமாக ஊடுருவிச்

சென்றுள்ளது. ஆகையால், நீங்கள் இந்த காரியத்திலும் பொல்லாங்கான ஆதிக்கத்திற்கு அடிபணிந்திருக்கிறீர்கள், ஏனென்றால் திருத்துவ தேவன் என்பவரே கிடையாது. அதாவது, பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி என்ற திரித்துவம் உண்மையிலேயே கிடையாது. இவை எல்லாம் மனிதனின் வழக்கமான கருத்துக்களும், மனிதனின் தவறான நம்பிக்கைகளும் ஆகும். பல நூற்றாண்டுகளாக, மனிதன் இந்தத் திரித்துவத்தை நம்பிக்கொண்டிருக்கின்றான். இது மனிதனின் மனதிலுள்ள கருத்துக்களால் உண்டாகியிருக்கின்றன. மனிதனால் பொய்யாக புனையப்பட்டிருக்கின்றன. இதை மனிதன் இதற்கு முன் பார்த்ததில்லை. இத்தனை ஆண்டுகளில், திரித்துவத்தின் “உண்மையான அர்த்தத்தை” விளக்கிக்கூறிய பல வேதாகம விளைக்கவுரையாளர்கள் உள்ளனர், ஆனால் மூன்று தனித்துவமான ஒத்த ஆட்களான திரித்துவ தேவனைப் பற்றிய விளக்கங்கள் தெளிவற்றவையாக இருந்து வருகின்றன. மேலும் ஜனங்கள் எல்லோரும் தேவனுடைய “கட்டமைப்பால்” குழப்பமடைந்திருக்கின்றனர். எந்த ஒரு பெரிய மனிதனாலும் ஒரு முழுமையான விளக்கத்தை வழங்க முடியவில்லை. பெரும்பாலான விளக்கங்கள் பகுத்தறிவின் அடிப்படையிலும் காகிதத்தில் உள்ளவற்றின் அடிப்படையிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன, ஆனால் ஒரு மனிதனுக்குக் கூட அதன் அர்த்தத்தைப் பற்றிய முழுமையான தெளிவானப் புரிதல் கிடையாது. ஏனென்றால், மனிதனின் இருதயத்தில் இடம்பிடித்துள்ள இந்தப் பெரிய திரித்துவம் உண்மையிலேயே கிடையாது. ஏனென்றால், தேவனுடைய உண்மையான முகத்தை இதுவரை ஒருவரும் கண்டதுமில்லை, தேவன் இருக்கும் இடத்தில் என்னென்ன பொருட்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்வதற்காகவும், “தேவனுடைய வீட்டில்” எத்தனை பல்லாயிரக்கணக்கான அல்லது நூற்றுக்கணக்கான மில்லியன் தலைமுறைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டறியவும் அல்லது தேவனுடைய இயல்பான கட்டமைப்பு எத்தனை அங்கங்களாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கவும் தேவனுடைய இருப்பிடத்திற்கு ஏறிச்செல்லுமளவிற்கு ஒருவரும் அதிர்ஷ்டசாலி

யும் இல்லை. முக்கியமாக ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது என்னவென்றால் பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவி ஆகியோரின் காலமும், அவர்கள் ஒவ்வொரு நபருடைய தோற்றங்களும், அவர்கள் எப்படிப் பிரிந்தார்கள் மற்றும் அவர்கள் எப்படி ஒன்றானார்கள் என்பவையே ஆகும். துரதிர்ஷ்டவசமாக, இத்தனை ஆண்டுகளில், ஒரு மனிதனால் கூட இந்தக் காரியங்களின் உண்மையைக் கண்டறிய முடியவில்லை. அவர்கள் எல்லோரும் வெறுமனே அனுமானம் செய்கின்றார்கள், ஏனென்றால் திரித்துவத்தின் மீது ஆர்வமுள்ள மற்றும் பக்தியுள்ள மத நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் எல்லோருக்கும் இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய உண்மையைத் தெரிவிக்க ஒரு மனிதன் கூடப் பரலோகத்திற்கு ஏறிச்சென்று, முழு மனுக்குலத்திற்கான ஒரு “ஆய்வு அறிக்கையுடன்” திரும்பி வரவில்லை. நிச்சயமாகவே, இதுபோன்ற கருத்துக்களை உருவாக்கியதற்காக மனிதன் மீது பழி சுமத்த முடியாது, ஏனென்றால் பிதாவாகிய யேகோவா மனிதனைச் சிருஷ்டித்த போது குமாரனாகிய இயேசு அவருடன் இருக்கவில்லையா? ஆதியில் எல்லாமே யேகோவா என்று அழைக்கப்பட்டிருந்தால், அது நன்றாக இருந்திருக்கும். குற்றம் சுமத்தப்பட வேண்டுமானால், சிருஷ்டிப்பின் வேளையில் குமாரனையும் பரிசுத்த ஆவியையும் தமக்கு முன்பாக அழைக்காமல், தமது கிரியையை மட்டும் செய்த யேகோவா தேவனுடைய குறுகிய காலத்தின் மீதே சுமத்தப்படட்டும். அவர்கள் எல்லோரும் ஒரே நேரத்தில் கிரியை செய்திருந்தால், அவர்கள் ஒருவராகியிருக்க மாட்டார்கள் அல்லவா? ஆதியிலிருந்து அந்தம் வரை, யேகோவா என்ற பெயர் மட்டுமே இருந்து, கிருபையின் காலத்திலிருந்த இயேசுவின் பெயர் அல்ல, அல்லது அவர் இன்னும் யேகோவா என்று அழைக்கப்பட்டிருந்தால், மனுக்குலத்தினால் உண்டான இந்தப் பிரிவின் துயரத்தை தேவன் மன்னித்திருக்க மாட்டாரா? உண்மையிலேயே, இதற்கெல்லாம் யேகோவாவை குற்றஞ்சாட்ட முடியாது. குற்றம் சுமத்தப்பட வேண்டுமென்றால், ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக யேகோவா, இயேசு மற்றும் பரிசுத்த ஆவி ஆகியோரின் பெயரால் தனது கிரியையைத்

தொடர்ந்து செய்த மற்றும் தேவன் யார் என்று மனிதனால் சரியாக அறிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு மனிதனைக் குழப்பி வைத் திருந்த பரிசுத்த ஆவியானவர் மீது சுமத்தப்படட்டும். உருவமோ அல்லது சாயலோ அல்லது இயேசு போன்ற ஒரு பெயரோ இல் லாமல் பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்திருந்தால், மனித னால் அவரைத் தொட்டிருக்கவோ அல்லது பார்த்திருக்கவோ முடியாமல், இடியோசைகளை மட்டுமே கேட்டிருந்தால், இந்த வகையான கிரியை மனுக்குலத்திற்கு அதிக நன்மையை விளை வித்திருக்காதா? அப்படியானால் இப்போது என்ன செய்ய முடி யும்? மனிதனுடைய கருத்துக்கள் மலை போல உயரமாவும், கடல் போல அகலமாகவும், இன்றைய தேவனால் இனிமேல் தாங்க முடி யாத அளவிற்கும் மற்றும் குழப்பமடையும் அளவிற்கும் பெரும ளவில் திரண்டுள்ளன. கடந்த காலங்களில், அது யேகோவா, இயேசு, பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆகியோருக்கு இடையில் இருந்தபோதே, மனிதன் எவ்வாறு சமாளிப்பது என்று பெரும் குழப்பத்தில் இருந் தான், இப்போதோ தேவனுடைய அங்கமாக இருப்பதாக கூறப் படும் சர்வவல்லவரும் கூடுதலாக சேர்ந்திருக்கிறார். அவர் யார் மற்றும் திரித்துவத்தின் எந்த ஆள்தத்துவத்துடன் அவர் இத்தனை ஆண்டுகளாக ஒன்றாகக் கலந்துள்ளார் அல்லது மறைந்துள்ளார் என்று யாருக்குத் தெரியும்? மனிதனால் இதை எப்படித் தாங்கிக் கொள்ள முடியும்? திரித்துவ தேவனைக் குறித்து மட்டுமே மனித னுக்கு விளக்கிக்கூறவே ஒரு ஆயுட்காலம் தேவைப்பட்டது, ஆனால் இப்போதோ “நான்கு ஆள்தத்துவங்களில் ஒரு தேவன்” இருக்கி றார். இதை எவ்வாறு விளக்க முடியும்? உன்னால் அதை விளக்க முடியுமா? சகோதர சகோதரிகளே! இந்நாள் வரை நீங்கள் இத்த கைய தேவனை எப்படி விசுவாசித்திருந்தீர்கள்? நான் உங்களைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். திரித்துவ தேவன் ஏற்கனவே தாங்கிக் கொள்வதற்குப் போதுமானவராக இருந்தார். நான்கு ஆள்தத்துவங் களில் உள்ள இந்த ஒரு தேவன் மீது நீங்கள் எவ்வாறு தொடர்ந்து அசைக்க முடியாத விசுவாசத்தை வைக்க முடியும்? நீங்கள் வெளி யேறுமாறு வற்புறுத்தப்படுகின்றீர்கள், ஆனாலும் நீங்கள் மறுக்

கின்றீர்கள். எவ்வளவு கற்பனைக்கு எட்டாததாக இருக்கிறது! நீங்கள் உண்மையில் உயர்ந்தவர்கள்! ஒரு நபரால் உண்மையில் நான்கு தேவன்களை விசுவாசித்தும், அது குறித்து ஒன்றும் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றால், இது ஒரு அற்புதம் என்று உங்களுக்குத் தோன்றவில்லையா? உங்களைப் பார்த்தால் உங்களால் இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய அற்புதத்தை செய்ய முடியும் யாருக்கும் சொல்ல தெரியாது! உண்மையில், இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் எங்கும் திரித்துவ தேவனே கிடையாது என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். தேவனுக்குப் பிதாவும் கிடையாது குமாரனும் கிடையாது, பிதாவும் குமாரனும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பரிசுத்த ஆவியானவரை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்ற கருத்தும் கிடையாது. இவை எல்லாம் உலகிலுள்ள மிகப் பெரிய பொய், உண்மையில் எதுவும் கிடையாது! ஆனாலும், இத்தகைய ஒரு தவறான கருத்து தோன்றி, முற்றிலும் அடிப்படையின்றி காணப்படுகிறது, ஏனென்றால் உங்கள் உள்ளங்கள் மிகவும் எளிமையானவை அல்ல, உங்கள் எண்ணங்கள் காரணமின்றி உதிப்பதில்லை. மாறாக, இவை மிகவும் பொருத்தமானவையாகவும் சாமர்த்தியமானவையாகவும் இருக்கின்றன. இவை எந்த சாத்தானாலும் தகர்க்க முடியாதவையாக இருக்கின்றன. பரிதாபம் என்னவென்றால், இந்த எண்ணங்கள் அனைத்தும் தவறான கருத்துக்களாக இருக்கின்றன, மேலும் இவை உண்மையில் இல்லை! நீங்கள் உண்மையான சத்தியத்தைக் கண்டிருக்கவே இல்லை. நீங்கள் அனுமானங்களையும் கற்பனைகளையும் மட்டுமே செய்கிறீர்கள், அதன்பின்னர் வஞ்சகமாக மற்றவர்களின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்காகவும், புத்தியோ அல்லது பகுத்தறிவோ இல்லாத மிகவும் முட்டாள்தனமான ஜனங்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்காகவும், இவை அனைத்தையும் ஒரு கதையாகப் புனைகின்றீர்கள், இதனால் அவர்கள் உங்கள் சிறந்த மற்றும் புகழ்பெற்ற “நிபுணத்துவமான போதனைகளை” நம்புகின்றனர். இதுதான் சத்தியமா? இதுதான் மனிதன் பெற வேண்டிய ஜீவவழியா? இது எல்லாமே முட்டாள்தனம்! ஒரு வார்த்தை கூட சரியானதல்ல! இத்தனை ஆண்டுகளில், உங்க

ளால் தேவன் இவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார், ஒரு தேவன் வெளிப்படையாக மூன்று தேவர்களாகப் பிரிக்கப்படுமளவிற்கு தலைமுறைதோறும் சிறிது சிறிதாக பிரிக்கப்பட்டு வருகிறார். இப்போது மனிதனால் தேவனை மீண்டும் ஒன்றாக இணைப்பது உண்மையில் கூடாத காரியமாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் நீங்கள் அவரை மிகவும் சிறியவராகப் பிரித்திருக்கின்றீர்கள்! தாமதமாவதற்கு முன்பே நான் காலம் தாழ்த்தாமல் எனது கிரியையை செய்யவில்லை என்றால், நீங்கள் எவ்வளவு காலம் இவ்வாறு வெட்கக்கேடான வழியில் தொடர்வீர்கள் என்று சொல்வது கடினம்! இவ்விதமாக தேவனைத் தொடர்ந்து பிரிப்பீர்களேயானால் அவரால் எப்படி இன்னும் உங்கள் தேவனாக இருக்க முடியும்? நீங்கள் இன்னும் தேவனை உணர்ந்துகொள்வீர்களா? நீங்கள் இன்னும் உங்கள் பூர்வீகங்களைக் கண்டறிவீர்களா? நான் தாமதாமாக வந்திருந்தால், நீங்கள் “பிதாவையும் குமாரனையும்,” யேகோவாவையும் இயேசுவையும் இஸ்ரவேலுக்குத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டு, நீங்களே தேவனுடைய ஒரு அங்கமாக இருக்கிறீர்கள் என்று கூறுவதற்கு வாய்ப்புள்ளது. அதிர்ஷ்டவசமாக, இப்போது கடைசி நாட்களாக இருக்கிறது. இறுதியாக, நான் நீண்டகாலமாக எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த காலம் வந்துள்ளது. நான் என் கையால் இந்தக் கட்டக் கிரியையை செய்த பிறகே, நீங்கள் தேவனைப் பிரிப்பது நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இது நடந்திருக்காவிட்டால், நீங்கள் வேகமாக எழுந்து, ஆராதனைக்கான பீடங்களின் மீது உங்களுக்கு மத்தியில் எல்லா சாத்தான்களையும் வைத்திருப்பீர்கள். இது உங்கள் வஞ்சனை! இது நீங்கள் தேவனைப் பிரிக்கும் வழிமுறை! நீங்கள் இப்போதும் இவ்வாறு தொடர்ந்து செய்வீர்களா? உங்களிடம் கேட்கிறேன்: எத்தனை தேவன்கள் இருக்கின்றார்கள்? எந்த தேவன் உங்களுக்கு இரட்சிப்பைக் கொண்டு வருவார்? முதல் தேவனா, இரண்டாவது தேவனா அல்லது நீங்கள் எப்போதும் ஜெபத்தை ஏறெடுக்கும் மூன்றாவது தேவனா? நீங்கள் எப்போதும் யாரை நம்புகிறீர்கள்? பிதாவையா? அல்லது குமாரனையா? அல்லது ஆவியானவரையா? நீ யாரை நம்புகிறாய் என்று சொல். ஒவ்

வொரு வார்த்தையிலும் நீங்கள் தேவனை நம்புவதாகச் சொன் னாலும், நீங்கள் உண்மையில் நம்புவது உங்கள் சொந்த மூளை யைத்தான்! உங்கள் இருதயங்களில் நீங்கள் உண்மையில் தேவ னைக் கொண்டிருக்கவில்லை! உங்கள் உள்ளங்களில் இன்னும் அத் தகைய “திரித்துவங்களே” உள்ளன! நீங்கள் சம்மதிக்கவில்லையா?

இந்தத் திரித்துவ கருத்துக்கு ஏற்ப மூன்று கட்டக் கிரியைக ளும் மதிப்பிடப்பட்டால், ஒவ்வொருவரும் செய்யும் கிரியை ஒரே மாதிரியானது அல்ல என்பதால் மூன்று தேவன்கள் இருக்க வேண் டும். உங்களில் யாராவது திரித்துவம் உண்மையில் உண்டென்று கூறினால், மூன்று ஆள்தத்துவங்களில் உள்ள இந்த ஒரே தேவன் சரியாக யார் என்பதை விளக்குங்கள். பரிசுத்த பிதா என்றால் யார்? குமாரன் என்றால் யார்? பரிசுத்த ஆவியானவர் என்றால் யார்? யேகோவா தான் பரிசுத்த பிதாவா? இயேசு தான் குமாரனா? அப் படியானால் பரிசுத்த ஆவியானவர் யார்? பிதா ஆவியானவர் இல் லையா? குமாரனின் சாராம்சம் ஆவியானவர் இல்லையா? இயே சுவின் கிரியை பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையாக இல்லையா? அந்த நேரத்தில் ஆவியானவரால் செய்யப்பட்ட யேகோவாவின் கிரியை இயேசு செய்தது மாதிரியானது இல்லையா? தேவன் எத் தனை ஆவியானவர்களைக் கொண்டிருக்க முடியும்? உங்கள் விளக் கத்தின்படி, பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி மூவரும் ஒருவரே என்று வைத்துக் கொண்டால், மூன்று ஆவியானவர்கள் உள்ளனர், ஆனால் மூன்று ஆவியானவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்றால் மூன்று தேவன் கள் இருக்கின்றனர் என்று அர்த்தமாகும். ஒன்றான மெய்த்தேவன் என்று யாருமே இல்லை என்பதே இதன் அர்த்தமாகும். இந்த வகையான தேவன் எவ்வாறு இன்னும் தேவனுடைய இயல்பான சாராம்சத்தைக் கொண்டிருக்க முடியும்? ஒரே ஒரு தேவன் மட் டுமே உண்டு என்பதை நீ ஏற்றுக்கொண்டால், அவரால் எப்படி ஒரு மகனைப் பெற்று பிதாவாக இருக்க முடியும்? இவை அனைத் தும் உண்மையில் உன் கருத்துக்கள் அல்லவா? “ஒரே ஒரு பரிசுத்த ஆவியானவரும், ஒரே ஒரு தேவனும் மட்டுமே உள்ளனர்” என்று வேதாகமத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறபடி, ஒரே ஒரு தேவனும், இந்த

தேவனில் ஒரே ஒரு ஆள்தத்துவமும், ஒரே ஒரு தேவனுடைய ஆவியானவரும் உள்ளனர். நீ பேசும் பிதாவும் குமாரனும் இருக்கின்றார்களா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒரே ஒரு தேவன் மட்டுமே இருக்கின்றார். மேலும், நீங்கள் நம்பும் பிதா, குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் சாராம்சம் பரிசுத்த ஆவியின் சாராம்சமாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தேவன் ஆவியானவராக இருக்கிறார், ஆனால் அவரால் மாம்சமாகி மனிதர்களிடையே வாழவும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இருக்கவும் முடியும். அவருடைய ஆவியானவர் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியவராகவும், எங்கும் நிறைந்தவராகவும் காணப்படுகிறார். அவரால் ஒரே நேரத்தில் மாம்சத்திலும் பிரபஞ்சத்திற்கு மேலேயும் இருக்க முடியும். தேவனே ஒன்றான மெய்த்தேவன் என்று எல்லா ஜனங்களும் சொல்வதனால், யாருடைய விருப்பப்படியும் பிரிக்க முடியாத ஒரே தேவன் மட்டுமே இருக்கிறார்! தேவன் ஒரே ஒரு ஆவியானவராகவும், ஒரே ஒரு ஆள்தத்துவமுள்ளவராகவும் இருக்கின்றார்; அவர்தான் தேவனுடைய ஆவியானவர் ஆவார். நீ சொல்வது போல பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி ஆகியோர் இருந்தால், அவர்கள் மூன்று தேவன்கள் அல்லவா? பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒருவராகவும், குமாரன் மற்றொருவராகவும், பிதா இன்னொருவராகவும் இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய ஆள்தத்துவங்கள் வேறுபட்டவர்கள், அவர்களுடைய சாராம்சங்கள் வேறுபட்டவை, அப்படியானால் அவர்கள் ஒவ்வொருவராலும் எப்படி ஒரே தேவனின் அங்கமாக இருக்க முடியும்? பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆவியானவராக இருக்கிறார். இதைப் புரிந்துகொள்வது மனிதனுக்கு எளிதாகும். இது இவ்வாறு இருப்பதனால், பிதா ஆவியானவரைக் காட்டிலும் மேலானவராக இருக்கிறார். அவர் ஒருபோதும் பூமிக்கு இறங்கி வரவில்லை, ஒருபோதும் மாம்சமாக மாறவில்லை. அவர் மனிதனுடைய இருதயத்தில் யேகோவா தேவனாக இருக்கிறார், மேலும் அவர் நிச்சயமாகவே ஒரு ஆவியானவராகவும் இருக்கிறார். அவருக்கும் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் இடையிலான உறவு என்ன? இது பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் இடையிலுள்ள உறவா? அல்லது

பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் பிதாவின் ஆவியானவருக்கும் இடையிலுள்ள உறவா? ஒவ்வொரு ஆவியானவரின் சாராம்சமும் ஒன்றா? அல்லது பரிசுத்த ஆவியானவர் பிதாவின் கருவியா? இதை எவ்வாறு விளக்க முடியும்? அப்படியானால் குமாரனுக்கும் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் இடையிலான தொடர்பு என்ன? இது இரண்டு ஆவியானவர்களுக்கும் இடையிலான உறவா அல்லது ஒரு மனிதனுக்கும் ஆவியானவருக்கும் இடையிலான உறவா? இவை அனைத்தும் எந்த விளக்கமும் இல்லாத காரியங்களாகும்! அவர்கள் அனைவரும் ஒரே ஆவியானவர் என்றால், மூன்று ஆள்தத்துவங்களைப் பற்றி பேச முடியாது, ஏனென்றால் அவர்கள் ஒரே ஆவியானவரைக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் தனித்தனியான ஆட்களாக இருந்தால், அவர்களுடைய ஆவியானவர்கள் வலிமையில் மாறுபடுவார்கள், அவர்களால் ஒரே ஒரு ஆவியானவராக இருக்க முடியாது. பிதா, குமாரன் பரிசுத்த ஆவி என்ற இந்த கருத்து மிகவும் பொருத்தமற்றதாகும்! இது தேவனைப் பிரிக்கின்றது, ஒவ்வொருவரையும் ஒரு நிலைப்பாட்டுடனும் ஆவியானவருடனும் மூன்று நபர்களாகப் பிரிக்கின்றது. அப்படியானால் அவரால் எப்படி இன்னும் ஒரே ஆவியானவராகவும் ஒரே தேவனாகவும் இருக்க முடியும்? வானமும் பூமியும் அதிலுள்ளவை யாவும் பிதா, குமாரனால் அல்லது பரிசுத்த ஆவியானவரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டனவா என்று சொல்லுங்கள்? அவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அனைத்தையும் சிருஷ்டித்ததாக சிலர் கூறுகின்றனர். அப்படியானால் மனுக்குலத்தை மீட்டவர் யார்? அதைச் செய்தது பரிசுத்த ஆவியானவரா, குமாரனா அல்லது பிதாவா? மனுக்குலத்தை மீட்டது குமாரன் தான் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். அப்படியானால் உண்மையில் குமாரன் யார்? அவர் தேவனுடைய ஆவியானவரின் மாம்சமாகிய தேவன் இல்லையா? சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதனின் கண்ணோட்டத்தில் மாம்சமாகிய தேவன் பரலோகத்திலுள்ள தேவனை பிதா என்ற பெயரில் அழைக்கிறார். இயேசு பரிசுத்த ஆவியினால் கருத்தரிக்கப்பட்டு பிறந்தார் என்பது உனக்குத் தெரியாதா? அவருக்குள் பரிசுத்த ஆவியானவர் இருக்கிறார். நீ என்ன சொன்னாலும்,

அவர் இன்னும் பரலோகத்திலுள்ள தேவனுடன் இருக்கிறார், ஏனென்றால் அவர் தேவனுடைய ஆவியானவரின் மாம்சமாகிய தேவனாவார். குமாரனைக் குறித்த இந்தக் கருத்து உண்மையில் பொய்யானதாகும். எல்லாக் கிரியைகளையும் செய்பவர் ஒரே ஆவியானவர்தான். தேவன் மாத்திரமே, அதாவது, தேவனுடைய ஆவியானவரே அவருடைய கிரியையைச் செய்கிறார். தேவனு டைய ஆவியானவர் யார்? அவர் பரிசுத்த ஆவியானவர் இல் லையா? அவர் இயேசுவில் கிரியை செய்யும் பரிசுத்த ஆவியான வர் இல்லையா? பரிசுத்த ஆவியானவரால் (அதாவது தேவனு டைய ஆவியானவரால்) கிரியை செய்யப்படவில்லை என்றால், அவருடைய கிரியை தேவனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியிருக்க முடியுமா? இயேசு ஜெபம் செய்கையில் பரலோகத்திலிருக்கின்ற தேவனை பிதா என்று பெயர் சொல்லி அழைத்தபோது, இது சிருஷ் டிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதனின் கண்ணோட்டத்தில் மட்டுமே செய் யப்பட்டது, ஏனென்றால் தேவனுடைய ஆவியானவர் ஒரு சாதா ரண மற்றும் இயல்பான மாம்சத்தை அணிந்திருந்தார் மற்றும் ஒரு சிருஷ்டியின் வெளிப்புறத் தோற்றத்தைப் பெற்றிருந்தார். அவ னுக்குள் தேவனுடைய ஆவியானவர் இருந்தாலும், அவருடைய வெளிப்புறத் தோற்றம் இன்னும் ஒரு சாதாரண மனிதனின் தோற் றமாகவே இருந்தது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர் “மனுஷகுமாரனாக” மாறியிருந்தார், இதைப் பற்றி இயேசு உட்பட எல்லா மனிதர்களும் பேசினார்கள். அவர் மனுஷகுமாரன் என்று அழைக்கப்படுவதால், அவர் ஒரு சாதாரண மனிதரின் சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்த ஒரு நபராக (ஆணாக இருந்தாலும் பெண் ணாக இருந்தாலும், மனிதனின் வெளிப்புறத் தோற்றமுள்ளவராக) இருக்கிறார். ஆகையால், இயேசு பரலோகத்திலிருக்கின்ற தேவ னைப் பிதா என்ற பெயரில் அழைத்தது, நீங்கள் முதலில் அவரைப் பிதா என்று அழைத்ததைப் போன்றதாகும். அவர் சிருஷ்டிக்கப் பட்ட ஒரு மனிதனின் கண்ணோட்டத்தில் இவ்வாறு அழைக்கப் பட்டார். இயேசு நீங்கள் மனப்பாடம் செய்வதற்காக உங்களுக்குக் கற்பித்த கர்த்தருடைய ஜெபம் இன்னும் உங்களுக்கு நினைவி

ருக்கிறதா? “பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே....” அவர் எல்லா மனிதர்களையும் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற தேவனைப் பிதா என்ற பெயரில் அழைக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அவரும் அவரை பிதா என்று அழைத்ததால், உங்கள் அனைவருடனும் சம மான நிலையில் நிற்கும் ஒருவரின் கண்ணோட்டத்தில் அவ்வாறு சொன்னார். பரலோகத்திலுள்ள தேவனை நீங்கள் பிதா என்ற பெயரில் அழைத்ததால், இயேசு உங்களுடன் சமமான நிலையில் இருப்பதையும், பூமியில் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஒரு மனிதனாக (அதாவது தேவனுடைய குமாரன்) இருப்பதையும் கண் டார். நீங்கள் தேவனைப் பிதா என்று அழைத்தால், நீங்கள் ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதன் என்பதனால்தான் அல்லவா? சிலு வையில் அறையப்படுவதற்கு முன், இயேசுவின் அதிகாரம் பூமி யில் எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும், அவர் பரிசுத்த ஆவியா னவரால் (அதாவது தேவனால்) ஆளுகை செய்யப்பட்ட மனுஷ குமாரனாகவும், பூமியில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதர்களில் ஒருவ ராகவும் மட்டுமே இருந்தார், ஏனென்றால் அவர் இன்னும் தமது கிரியையை நிறைவு செய்யவில்லை. ஆகையால், பரலோகத்தி லுள்ள தேவனை அவர் பிதா என்று அழைத்தது அவருடைய மனத்தாழ்மையையும் கீழ்ப்படிதலையும் மட்டுமே குறிக்கிறது. ஆனாலும், அவர் தேவனை (அதாவது, பரலோகத்திலுள்ள ஆவி யானவரை) இவ்வாறு அழைப்பது, அவர் பரலோகத்திலுள்ள தேவ னுடைய ஆவியானவரின் குமாரன் என்பதை நிரூபிக்கவில்லை. மாறாக, அவருடைய கண்ணோட்டம் மட்டுமே வேறுபட்டதாக இருந்ததே தவிர, அவர் வேறு நபராக இருக்கவில்லை. தனித்த னியான நபர்களாக இருக்கின்றனர் என்பது பொய்யாகும்! சிலு வையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பு, இயேசு மாம்சத்தின் வரம் புக்கு உட்பட்ட மனுஷகுமாரனாக இருந்தார், அவர் ஆவியின் அதிகாரத்தை முழுமையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. அதனால் தான், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதனின் கண்ணோட்டத்தில் பிதா வாகிய தேவனுடைய சித்தத்தை மட்டுமே அவரால் நாட முடிந்தது. இது அவர் கெத்செமனே என்னும் இடத்தில் மூன்று முறை ஜெபித்

தது போலவே இருக்கிறது: “என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது.” அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டுவதற்கு முன்பு, அவர் யூதர்களின் ராஜாவாக இருந்தார். அவர் கிறிஸ்துவாகவும், மனுஷகுமாரனாகவும் இருந்தார், மகிமையின் சரீரத்தில் அல்ல. அதனால்தான், சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர் என்ற ஒரு நிலைப்பாட்டில் இருந்து, அவர் தேவனைப் பிதா என்று அழைத்தார். இப்போது, தேவனைப் பிதா என்று அழைக்கின்ற எல்லோரையும் குமாரன் என்று உன்னால் சொல்ல முடியாது. இது அப்படி இருந்திருந்தால், கர்த்தருடைய ஜெபத்தை இயேசு உங்களுக்குக் கற்பித்தவுடனே நீங்கள் எல்லோரும் குமாரனாகியிருக்க மாட்டீர்களா? நீங்கள் இன்னும் நம்பவில்லை என்றால், நீங்கள் பிதா என்று அழைப்பவர் யார் என்று சொல்லுங்கள்? நீங்கள் இயேசுவைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள் என்றால், இயேசுவின் பிதா யார்? இயேசு சென்ற பிறகு, பிதா மற்றும் குமாரனைக் குறித்த இந்தக் கருத்து இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்தக் கருத்து இயேசு மாம்சமாகிய போது இருந்த ஆண்டுகளுக்கு மட்டுமே பொருத்தமானது. மற்ற எல்லா சூழ்நிலைகளிலும், நீங்கள் தேவனைப் பிதா என்று அழைக்கும் போது சிருஷ்டிப்பின் கர்த்தருக்கும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவற்றுக்கும் இடையிலான உறவு ஒன்றாகும். பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி என்ற திரித்துவத்தின் இந்த கருத்து நிலைநிற்பதற்கு எந்த நேரமும் இல்லை. இது காலங்காலமாக அரிதாகவே காணப்படும் ஒரு பொய்யாகும். திரித்துவம் என்பதே கிடையாது!

இது ஆதியாகமத்திலுள்ள தேவனுடைய வார்த்தைகளை பெரும்பாலானவர்களுக்கு நினைவூட்டலாம்: “நமது சாயலாகவும் நமது ரூபத்தின்படியேயும் மனுஷனை உண்டாக்குவோமாக.” “நமது சாயலாக மனுஷனை உண்டாக்குவோமாக என்று தேவன் சொல்வதால்,” “நமது” என்பது இரண்டு அல்லது அதற்கு அதிகமானவர்களைக் குறிப்பிடுகிறது. அவர் “நமது” என்று சொன்னதால், ஒரே ஒரு தேவன் மட்டும் இல்லை. இதனால், மனிதன் தனித்தனி நபர்கள் என்ற அர்த்தத்தில் சிந்திக்க ஆரம்பித்தான். இந்த வார்த்தைகளிலிருந்து தான் பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி என்ற கருத்து

எழுந்தது. பிதாவின் சாயல் என்ன? குமாரனின் சாயல் என்ன? பரிசுத்த ஆவியின் சாயல் என்ன? இன்றைய மனுக்குலம் மூன்றில் இருந்து ஒன்றாக இணைந்த ஒருவரின் சாயலில் உருவாக்கப்பட்டிருக்குமோ? அப்படியானால் மனிதனின் சாயல் பிதா, குமாரன் அல்லது பரிசுத்த ஆவியின் சாயலைப் போன்று இருக்கிறதா? தேவனுடைய ஆள்தத்துவங்களில் மனிதனின் சாயலில் இருப்பவர் யார்? மனிதனின் இந்தக் கருத்து உண்மையில் தவறானது மற்றும் முட்டாள்தனமானது! இதனால் ஒரு தேவனை பல தேவன்களாக மட்டுமே பிரிக்க முடியும். உலகத்தைச் சிருஷ்டித்ததைத் தொடர்ந்து மனுக்குலத்தைச் சிருஷ்டித்த பிறகே மோசே ஆதியாகமத்தை எழுதினான். ஆதியில் உலகம் தோன்றியபோது, மோசே இல்லை. மோசே வேதாகமத்தை எழுதியது அதற்கு வெகு காலத்திற்குப் பிறகுதான். ஆகையால், பரலோகத்திலுள்ள தேவன் பேசியது அவனுக்கு எப்படித் தெரிந்திருக்கும்? தேவன் உலகை எவ்வாறு சிருஷ்டித்தார் என்பதற்கான ஒரு குறிப்பும் அவனிடம் இல்லை. வேதாகமத்தின் பழைய ஏற்பாட்டில், பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை, ஒரே மெய்த் தேவன் யேகோவா மட்டுமே இஸ்ரவேலில் தமது கிரியையைச் செய்தார். காலம் மாறும்போது அவர் வெவ்வேறு பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறார், ஆனால் ஒவ்வொரு பெயரும் வெவ்வேறு நபரைக் குறிக்கிறது என்பதை இது நிரூபிக்க முடியாது. இது இப்படி இருப்பதனால், தேவனில் எண்ணற்ற நபர்கள் இருக்க மாட்டார்கள் அல்லவா? பழைய ஏற்பாட்டில் எழுதப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால், நியாயப்பிரமாண காலத்தில் ஆரம்பிப்பதற்காக தேவனின் ஒரு கட்டக் கிரியையான யேகோவாவின் கிரியையாகும். இது தேவனுடைய கிரியையாக இருந்தது. அவர் பேசியது போலவே அது இருந்தது. அவர் கட்டளையிட்டபடியே அது நின்றது. யேகோவா எந்த நேரத்திலும் தாம் கிரியை செய்ய வந்த பிதா என்று சொல்லவும் இல்லை, மனுக்குலத்தை மீட்க வந்த குமாரன் என்றும் அவர் ஒருபோதும் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்ததில்லை. இயேசுவின் காலத்திற்கு வரும்போது, சகல மனுக்குலத்தையும் மீட்க

தேவனம் மாம்சமாகினார் என்று மட்டுமே கூறப்பட்டது, ஆனால் வந்தவர் குமாரன் என்று கூறப்படவில்லை. காலங்கள் ஒன்றுபோல இருப்பதில்லை என்பதாலும், தேவன் செய்யும் கிரியையையே வேறுபடுவதனால், அவர் தமது கிரியையை வெவ்வேறு பகுதிகளுக்குள் செய்ய வேண்டும். இதனால், அவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அடையாளமும் வேறுபடுகிறது. யேகோவா இயேசுவின் பிதா என்று மனிதன் நம்புகிறான், ஆனால் இது உண்மையில் இயேசுவால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. இயேசு சொன்னார்: "நாங்கள் பிதா குமாரன் என்று ஒருபோதும் வேறுபடுத்தப்படவில்லை; நானும் பரலோகத்திலுள்ள பிதாவும் ஒருவரே. பிதா என்னிலும் நான் பிதாவிலும் இருக்கிறேன்; மனிதர் குமாரனைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் பரலோக பிதாவையே பார்க்கிறார்கள்." எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்துப் பார்க்கும்போது, பிதாவாக இருந்தாலும், குமாரனாக இருந்தாலும், அவர்கள் ஒரே ஆவியானவராக இருக்கின்றார்கள், தனி நபர்களாகப் பிரிக்கப்படுவதில்லை. மனிதன் இதை விளக்க முயற்சிக்கும்போது, தனித்தனி ஆள்தத்துவங்கள் என்ற கருத்து மற்றும் பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி ஆகியோருக்கு இடையிலான உறவு ஆகியவற்றினால் காரியங்கள் சிக்கலாகியுள்ளன. மனிதன் தனித்தனி ஆள்தத்துவங்களைப் பற்றி பேசும்போது, இது தேவனைக் குறிப்பிடாதா? மனிதன் ஆள்தத்துவங்களை முதலாமவர், இரண்டாவது நபர் மற்றும் மூன்றாவது நபர் என்றும் வரிசைப்படுத்துகிறான். இவை அனைத்தும் மனிதனின் கற்பனைகளே தவிர, இவை அர்த்தமுள்ளவையும் அல்ல, முற்றிலும் நம்பத்தகுந்தவையும் அல்ல! நீ அவரிடம், "எத்தனை தேவன்கள் இருக்கிறார்கள்?" என்று கேட்டால், தேவன் பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி என்னும் திரித்துவமான ஒரே மெய்த்தேவனாக இருக்கிறார் என்று அவர் கூறுவார். நீ மேலும் அவரிடம், "பிதா யார்?" என்று கேட்டால், "பிதா பரலோகத்திலுள்ள தேவனுடைய ஆவியானவர் என்றும், அவர் அனைவருக்கும் பொறுப்பானவர், பரலோகத்தின் எஜமானர்" என்று அவர் கூறுவார். "அப்படியானால் யேகோவா ஆவியானவரா?" அவர், "ஆம்!" என்று கூறுவார். நீ

அவரிடம், “குமாரன் யார்?” என்று கேட்டால், நிச்சயமாகவே, இயேசு தான் குமாரன் என்று அவர் கூறுவார். “அப்படியானால் இயேசு வின் கதை என்ன? அவர் எங்கிருந்து வந்தார்?” “இயேசு பரிசுத்த ஆவியினால் கருத்தரிக்கப்பட்டு மரியாளிடம் பிறந்தார்” என்று கூறுவார் அப்படியானால் அவருடைய சாராம்சம் ஆவியானவர் இல்லையா? அவருடைய கிரியை பரிசுத்த ஆவியின் பிரதிநிதித் துவம் இல்லையா? யேகோவாதான் ஆவியானவர், இயேசுவின் சாராம்சமும் அவர்தான். இப்போதும் கடைசி நாட்களில், ஆவி யானவர்தான் இன்னும் இருக்கிறார் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் அதிகமில்லை என்றிருக்கும்போது, அவர்களால் எப்படி வெவ்வேறு நபர்களாக இருக்க முடியும்? தேவனுடைய ஆவியா னவரே ஆவியானவரின் கிரியையை வெவ்வேறு கண்ணோட் டங்களில் இருந்து செய்யவில்லையா? இவ்வாறு, ஆள்தத்துவங் களுக்கு இடையில் வேறுபாடு கிடையாது. இயேசு பரிசுத்த ஆவி யினால் கருத்தரிக்கப்பட்டார், மேலும் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, அவருடைய கிரியையானது துல்லியமாக பரிசுத்த ஆவியானவ ரின் கிரியையாக இருக்கிறது. யேகோவா செய்த முதல் கட்டக் கிரியையில், அவர் மாம்சமாகவும் மாறவில்லை, மனிதனிடத்தில் தோன்றவும் இல்லை. ஆகையால் மனிதன் அவர் தோன்றியதை ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை. அவர் எவ்வளவு பெரியவராகவும், எவ்வளவு உயரமானவராகவும் இருந்தாலும், அவரே இன்னும் ஆவியானவராக இருந்தார், தேவன்தாமே மனிதனை ஆதியிலே சிருஷ்டித்தார். அதாவது, அவர்தான் தேவனுடைய ஆவியானவ ராக இருந்தார். அவர் மேகங்களுடனே இருந்து மனிதனிடம் பேசினார், அவர் ஆவியானவராக மாத்திரமே இருந்தார், மேலும் அவருடைய தோற்றத்தை யாரும் கண்டதில்லை. கிருபையின் காலத்தில், தேவனுடைய ஆவியானவர் மாம்சத்தில் வந்து யூதே யாவில் அவதரித்தபோது, ஒரு யூதனாக மனிதன் மாம்சமான தேவனின் சாயலை முதன்முதலாகப் பார்த்தான். யேகோவாவைப் பற்றிய எதுவும் இருக்கவில்லை. ஆயினும், அவர் பரிசுத்த ஆவி யினால் கருத்தரிக்கப்பட்டார், அதாவது யேகோவாவின் ஆவியா

னவரால் கருத்தரிக்கப்பட்டார். இயேசு இன்னும் தேவனுடைய ஆவியானவரின் சாயலாகவே பிறந்தார். பரிசுத்த ஆவியானவர் புறாவைப் போல் இயேசுவின் மேல் இறங்கியதைத் தான் மனிதன் முதலில் பார்த்தான். அது இயேசுவுக்கான பிரத்யேகமான ஆவி யானவர் அல்ல, ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவராக இருந்தார். அப்படியானால் இயேசுவின் ஆவியானவரைப் பரிசுத்த ஆவியா னவரிடமிருந்து பிரிக்க முடியுமா? குமாரனாகிய இயேசு இயேசு வாகவும், பரிசுத்த ஆவியானவர் பரிசுத்த ஆவியானவராகவும் இருந்தால், அவர்களால் எப்படி ஒருவராக இருக்க முடியும்? அவ் வாறு இருந்தால் கிரியையை செய்ய முடியாமல் போயிருக்கும். இயேசுவுக்குள் இருக்கும் ஆவியானவர், பரலோகத்திலுள்ள ஆவி யானவர், யேகோவாவின் ஆவியானவர் எல்லோருமே ஒருவர் தான். அவர் பரிசுத்த ஆவியானவர் என்றும், தேவனுடைய ஆவி யானவர் என்றும், ஏழு மடங்கு தீவிரமான ஆவியானவர் என்றும் மற்றும் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய ஆவியானவர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். தேவனுடைய ஆவியானவரால் அதிகமான கிரியைகளைச் செய்ய முடியும். அவரால் உலகத்தைச் சிருஷ்டிக் கவும், பூமியை ஜலப்பிரளயத்தால் அழிக்கவும் முடியும். அவரால் முழு மனுக்குலத்தையும் மீட்கவும் முடியும், முழு மனுக்குலத்தை யும் ஜெயங்கொண்டு அழிக்கவும் முடியும். இந்தக் கிரியைகள் அனைத்தும் தேவனாலேயே செய்யப்படுகின்றன, அவருக்குப் பதி லாக தேவனுடைய ஆள்தத்துவங்களான யாராலும் செய்ய முடி யாது. அவருடைய ஆவியானவரை யேகோவா, இயேசு மற்றும் சர்வவல்லவர் என்ற பெயர்களிலும் அழைக்கலாம். கர்த்தரும், கிறிஸ்துவும் அவரே. அவரால் மனுஷகுமாரனாகவும் முடியும். அவர் வானத்திலும் பூமியிலும் வாசம்பண்ணுகிறார். அவர் பிரபஞ் சங்களுக்கு மேலேயும், திரளான ஜனங்களுக்கு நடுவேயும் வாசம் பண்ணுகிறார். வானத்திற்கும் பூமிக்கும் அவர் ஒருவரே எஜமா னர்! சிருஷ்டிப்பின் காலம் முதல் இப்போது வரை, இந்த கிரி யையானது தேவனுடைய ஆவியானவரால் செய்யப்பட்டு வருகி றது. வானத்திலுள்ள கிரியையாக இருக்கட்டும் அல்லது மாம்சத்

திலுள்ள கிரியையாக இருக்கட்டும், இவை அனைத்தும் அவருடைய சொந்த ஆவியானவராலேயே செய்யப்படுகின்றன. வானத்திலிருந்தாலும் அல்லது பூமியிலிருந்தாலும், சகல ஜீவராசிகளும் அவருடைய சர்வவல்லமையுள்ள உள்ளங்கையிலே உள்ளன. இவை எல்லாமே தேவனுடைய கிரியையாகும், அவருக்குப் பதிலாக வேறு ஒருவராலும் செய்ய இயலாது. வானங்களில், அவர் ஆவியானவராகவும், அதேவேளையில் தேவனாகவும் இருக்கிறார். மனிதர்களிடையே அவர் மாம்சமாகவும், அதேவேளையில் தேவனாகவும் இருக்கிறார். அவர் இலட்சக்கணக்கான பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டாலும், அவர் இன்னும் அவராக இருக்கிறார், அவருடைய ஆவியானவரின் நேரடி வெளிப்பாடாகவும் இருக்கிறார். அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டதன் மூலமாக சகல மனுக்குலத்திற்குமான மீட்பு அவருடைய ஆவியானவரின் நேரடி கிரியையாகும், அதேபோல் இது கடைசி நாட்களில் எல்லா தேசங்களிலும், எல்லா நாடுகளிலும் அறிவிக்கப்படுகிறது. எல்லா நேரங்களிலும், தேவனை சர்வவல்லவர் என்றும், ஒரே மெய்த்தேவன் என்றும், சகலத்தையும் உள்ளடக்கிய தேவன் என்றும் மட்டுமே அழைக்க முடியும். தனித்தனி ஆள்தத்துவங்களும் கிடையாது, பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி என்ற இந்த கருத்தும் கிடையாது. வானத்திலும் பூமியிலும் ஒரே ஒரு தேவன் தான் வாசம்பண்ணுகிறார்!

தேவனுடைய நிர்வாகத் திட்டம் ஆறாயிரம் ஆண்டுகள் நீடிக்கும், இது அவருடைய கிரியையின் வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் மூன்று காலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது: முதல் காலம் பழைய ஏற்பாட்டின் நியாயப்பிரமாண காலமாகும். இரண்டாவது கிருபையின் காலமாகும். மூன்றாவது கடைசி நாட்களினுடைய ராஜ்யத்தின் காலமாகும். ஒவ்வொரு காலத்திலும் வெவ்வேறு அடையாளம் குறிப்பிடப்படுகிறது. கிரியையிலுள்ள வேறுபாடே இதற்குக் காரணமாகும், அதாவது கிரியையின் தேவைகளே காரணமாகும். முதல் கட்டக் கிரியையானது நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தில் இஸ்ரவேலில் செய்யப்பட்டது. மீட்பின் கிரியையை முடிக்கும் இரண்டாம் கட்டக் கிரியையானது யூதே

யாவில் செய்யப்பட்டது. மீட்பின் கிரியைக்காக, இயேசு பரிசுத்த ஆவியினால் கருத்தரிக்கப்பட்டு, ஒரே குமாரனாகப் பிறந்தார். இவை அனைத்துக்கும் கிரியையின் தேவைகளே காரணமாக இருந்தன. கடைசி நாட்களில், தேவன் தம்முடைய கிரியையை புறஜாதியினரிடத்திற்கு விரிவுபடுத்தி, அங்குள்ள ஜனங்களை ஜெயங்கொள்ள விரும்புகிறார், இதனால் அவருடைய பெயர் அவர்கள் நடுவே மகத்தானதாக இருக்கும். மனிதன் சகல சத்தியங்களையும் புரிந்துகொள்ளவும், அதற்குள் பிரவேசிக்கவும் அவனை வழிநடத்த அவர் விரும்புகிறார். இந்த கிரியைகள் அனைத்தும் ஒரே ஆவியானவரால் செய்யப்படுகின்றன. அவர் வெவ்வேறு நிலைப்பாடுகளிலிருந்து அவ்வாறு செய்தாலும், கிரியையின் தன்மையும் கொள்கைகளும் மாறாமலே இருக்கின்றன. அவர்கள் செய்த கிரியையின் கொள்கைகளையும் தன்மையையும் நீ கவனித்தால், அது அனைத்தும் ஒரே ஆவியானவரால் செய்யப்படுகிறது என்பதை அறிந்துகொள்வாய். இன்னும் சிலர் கூறலாம்: "பிதா பிதாவாகவே இருக்கிறார்; குமாரன் குமாரனாகவே இருக்கிறார்; பரிசுத்த ஆவியானவர் பரிசுத்த ஆவியானவராகவே இருக்கிறார், இறுதியில் அவர்கள் ஒருவராவார்கள்." அப்படியானால் நீ எவ்வாறு அவர்களை ஒன்றாக உருவாக்க வேண்டும்? பிதாவையும் பரிசுத்த ஆவியானவரையும் எவ்வாறு ஒருவராக்க முடியும்? அவர்கள் இயல்பாகவே இருவராக இருந்தால், அவர்கள் எவ்வாறு ஒன்றாக இணைந்திருந்தாலும், அவர்கள் இரண்டு அங்கங்களாக இருந்திருக்க மாட்டார்களா? அவர்களை ஒன்றாக்குவது குறித்து நீ பேசும்போது, ஒரு முழுமையானதாக்க இரண்டு தனித்தனி அங்கங்களை வெறுமனே இணைப்பதாக இருக்காதா? ஆனால் அவர்கள் முழுமையாக்கப்படுவதற்கு முன்பு இரண்டு அங்கங்கள் இல்லையா? ஒவ்வொரு ஆவியானவரிடமும் ஒரு தனிப்பட்ட சாராம்சம் உள்ளது. மேலும், இரண்டு ஆவியானவர்களையும் ஒரே ஒருவராக உருவாக்க முடியாது. ஆவியானவர் ஒரு பொருள் அல்ல, பொருள் உலகிலுள்ள எதையும் போல் இல்லாதவர். மனிதன் அதைப் பார்க்கும்போது, பிதா ஒரு ஆவியானவராக இருக்கிறார், குமாரன் மற்

றொருவராக இருக்கிறார், பரிசுத்த ஆவியானவர் இன்னொருவ ராக இருக்கிறார், அதன்பிறகு மூன்று ஆவியானவர்களும் மூன்று டம்ளர் தண்ணீரைப் போல ஒன்றாக கலக்கப்பட்டு, ஒரே முழு மையானவராகின்றனர். அப்படியானால் மூவரும் ஒருவராக உரு வாக்கப்படுவதில்லையா? இது முற்றிலும் தவறான மற்றும் முட் டாள்தனமான விளக்கமாகும்! இது தேவனைப் பிரிப்பதில்லையா? பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆகியோர் எல்லோரை யும் எப்படி ஒருவராக்க முடியும்? அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வெவ் வேறு தன்மைகளைக் கொண்ட மூன்று அங்கங்கள் அல்லவா? "இயேசு என்னுடைய நேசகுமாரன் என்று தேவன் வெளிப்படை யாகக் கூறவில்லையா?" என்று மற்றவர்கள் சொல்கின்றனர். இயேசு என்னுடைய நேசகுமாரன், இவரில் பிரியமாயிருக்கிறேன் என் பது நிச்சயமாக தேவனால் கூறப்பட்டதுதான். தேவன் தமக்குத் தாமே சாட்சி கொடுத்தார், ஆனால் வேறுபட்ட கண்ணோட்டத் திலிருந்து மட்டுமே, பரலோகத்திலுள்ள ஆவியானவராக தமது சொந்த மனுஷ அவதரிப்புக்கு சாட்சி கொடுத்தார். இயேசு அவ ருடைய மனுஷ அவதரிப்பாவார், பரலோகத்திலுள்ள அவருடைய குமாரன் அல்ல. உனக்குப் புரிகிறதா? "நான் பிதாவிலும் பிதா என்னிலும் இருக்கிறார்," என்ற இயேசுவின் வார்த்தைகள் அவர் கள் ஒரே ஆவியானவராக இருக்கின்றனர் என்பதைக் குறிப்பிட வில்லையா? மனுஷ அவதரிப்பின் காரணமாக அவர்கள் வானத் துக்கும் பூமிக்கும் இடையில் பிரிக்கப்பட்டார்கள் அல்லவா? உண் மையில், அவர்கள் இன்னும் ஒருவராகவே இருக்கின்றனர். எது வாக இருந்தாலும், தேவன் தமக்குத்தாமே சாட்சி கொடுக்கிறார். காலங்களின் மாற்றத்தின் காரணமாக, கிரியையின் தேவைகள் மற்றும் அவருடைய நிர்வாகத் திட்டத்தின் வெவ்வேறு கட்டங்க ளின் காரணமாக, மனிதன் அவரை அழைக்கும் பெயரும் வேறு படுகிறது. அவர் முதல் கட்டக் கிரியையைச் செய்ய வந்தபோது, அவரை இஸ்ரவேலரின் மேய்ப்பராகிய யேகோவா என்று மட் டுமே அழைக்க முடிந்தது. இரண்டாவது கட்டத்தில், மாம்சமாகிய தேவனை, கர்த்தர் மற்றும் கிறிஸ்து என்று மட்டுமே அழைக்க முடிந்

தது. ஆனால் அந்த நேரத்தில், பரலோகத்திலுள்ள ஆவியானவரே இவரே என்னுடைய நேசகுமாரன் என்று கூறினார், இவர் தேவனுடைய ஒரே குமாரன் என்று கூறவில்லை. இது உண்மையில் நடக்கவில்லை. தேவனுக்கு எப்படி ஒரே குழந்தை இருக்க முடியும்? அப்படியானால் தேவன் மனிதனாக மாறியிருக்க மாட்டாரா? அவர் மனுஷ அவதரிப்பு என்பதால், அவர் தேவனுடைய நேசகுமாரன் என்று அழைக்கப்பட்டார். இதிலிருந்தே, பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் இடையிலான உறவு வந்தது. இது உண்மையில் வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையிலான பிரிவின் காரணமாக ஏற்பட்டது. இயேசு மாம்சத்தின் கண்ணோட்டத்தில் ஜெபம் பண்ணினார். அவர் சாதாரண மனிதனின் மாம்சத்தைத் தரித்திருந்ததால், அவர் மாம்சத்தின் கண்ணோட்டத்தில் இவ்வாறு சொன்னார்: "எனது வெளிப்புறத் தோற்றம் ஒரு சிருஷ்டியினுடையதாக இருக்கிறது. இந்தப் பூமிக்கு வருவதற்காக நான் ஒரு மாம்சத்தைத் தரித்திருந்ததால், நான் இப்போது பரலோத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறேன்." இந்தக் காரணத்திற்காகவே, அவர் மாம்சத்தின் கண்ணோட்டத்தில் பிதாவாகிய தேவனிடம் மட்டுமே ஜெபிக்க முடிந்தது. இது அவருடைய கடமையாக இருந்தது. மேலும், அதுவே மாம்சமாகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் கொண்டிருக்க வேண்டியதாயிருந்தது. அவர் மாம்சத்தின் கண்ணோட்டத்தில் பிதாவிடம் ஜெபித்ததனால், அவரை தேவன் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அவர் தேவனுடைய நேசகுமாரன் என்று அழைக்கப்பட்டபோதிலும், அவர் இன்னும் தேவனாகவே இருந்தார், ஏனென்றால் அவர் ஆவியானவரின் மாம்சமானவராக மட்டுமே இருந்தார், மேலும் அவருடைய சாராம்சம் இன்னும் ஆவியானவராகவே இருந்தது. அவரே தேவனாக இருந்தால், அவர் ஏன் ஜெபம் செய்தார் என்று ஜனங்கள் நினைக்கின்றனர். ஏனென்றால், அவர் மாம்சமாகிய தேவனாக இருந்தார், மாம்சத்திற்குள் வாழும் தேவனாக இருந்தாரே தவிர, பரலோகத்திலுள்ள ஆவியானவராக அல்ல. மனிதன் அதைப் பார்க்கும்போது, பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி எல்லோருமே தேவனாகவே இருக்கின்றார்கள். மூவரும் ஒருவராக

உருவாக்கப்பட்டிருந்தால் மட்டுமே அவரை ஒரே மெய்த்தேவனா கக் கருத முடியும். இதனாலேயே, அவருடைய வல்லமை மிகவும் பெரியதாக இருக்கிறது. இதனாலேயே, அவர் ஏழு மடங்கு தீவி ரமான ஆவியானவர் என்று கூறுபவர்களும் இருக்கின்றனர். குமா ரன் வந்து ஜெபம் செய்தபோது, அந்த ஆவியானவருக்கே அவர் ஜெபத்தை ஏறெடுத்தார். உண்மையில், அவர் ஒரு சிருஷ்டியின் கண்ணோட்டத்தில் ஜெபம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். மாம் சம் முழுமையானதாக இல்லை என்பதால், அவர் முழுமையாக இல்லை, அவர் மாம்சத்திற்குள் வந்தபோது பல பெலவீனங்களைக் கொண்டிருந்தார். அவர் மாம்சத்தில் தமது கிரியையைச் செய்த தால் அவர் மிகவும் கலக்கமுற்றார். அதனால்தான் அவர் சிலுவை யில் அறையப்படுவதற்கு முன்பு பிதாவாகிய தேவனிடம் மூன்று முறை ஜெபம்பண்ணினார், அதேபோல் அதற்கு முன்பும் பல முறை ஜெபம்பண்ணினார். அவர் தம்முடைய சீஷர்களுடன் ஜெபம் பண்ணினார். அவர் மலை மீது தனியாக ஜெபம்பண்ணினார். அவர் மீன்பிடி படகில் ஜெபம்பண்ணினார். அவர் திரளான ஜனங் கள் மத்தியில் ஜெபம்பண்ணினார். அப்பத்தைப் பிட்கும்போது ஜெபம்பண்ணினார். அவர் மற்றவர்களை ஆசீர்வதிக்கும்போது ஜெபம்பண்ணினார். அவர் ஏன் அவ்வாறு ஜெபம்பண்ணினார்? அவர் ஆவியானவரிடமே ஜெபம்பண்ணினார். மாம்சத்தின் கண் ணோட்டத்தில் அவர் ஆவியானவரிடமும், பரலோகத்திலுள்ள ஆவியானவரிடமும் ஜெபம்பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். ஆகை யால், மனிதனுடைய கண்ணோட்டத்தில் இருந்து பார்க்கும்போது, இயேசு அந்தக் கட்ட கிரியையில் குமாரனானார். ஆனாலும், இந் தக் கட்டத்தில், அவர் ஜெபம்பண்ணுவதில்லை. அது ஏன்? ஏனென் றால், அவர் வெளிப்படுத்துவது வார்த்தையின் கிரியையாகும் மற்றும் வார்த்தையின் நியாயத்தீர்ப்பும் சிட்சிப்புமாகும். அவருக்கு ஜெபங்கள் தேவையில்லை, பேசுவதே அவருடைய ஊழியமா கும். அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதில்லை. மேலும், அவர் மனிதனால் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுவ தில்லை. அவர் தமது கிரியையை மட்டுமே செய்கிறார். இயேசு

ஜெபம் பண்ணிய வேளையில், பரலோக ராஜ்யம் இறங்கி வருவ தற்காகவும், பிதாவின் சித்தம் செய்யப்படுவதற்காகவும், வரவிருக் கும் கிரியைக்காகவும் பிதாவாகிய தேவனிடம் ஜெபம்பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். இந்தக் கட்டத்தில், பரலோகராஜ்யம் ஏற்கனவே இறங்கி வந்து விட்டது, அப்படியானால் அவர் இன்னும் ஜெபம் பண்ண வேண்டுமா? காலத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதே அவருடைய கிரியையாகும். மேலும் புதிய காலங்கள் இனிமேல் கிடையாது, அப்படியானால், அடுத்தக் கட்டத்திற்கு ஜெபம் பண்ண வேண்டிய அவசியமுள்ளதா? இல்லை என்று நான் நினைக்கி றேன்!

மனிதனுடைய விளக்கங்களில் பல முரண்பாடுகள் உள்ளன. மெய்யாகவே, இவை அனைத்தும் மனிதனுடைய கருத்துக்களா கும். நீங்கள் அனைவரும் மேற்கொண்டு ஆய்வு செய்யாமலேயே, அவர்கள் சொல்வது சரி என்று நம்புவீர்கள். ஒரு திரியேக தேவ னைக் குறித்த இதுபோன்ற கருத்துக்கள் மனிதனுடைய கருத்துக் கள்தான் என்பதை நீங்கள் அறியவில்லையா? மனிதனுடைய எந்த அறிவும் முழுமையாகவும் பரிபூரணமாகவும் இருப்பதில்லை. அவை எப்போதும் களங்கமானவையாகவே இருக்கின்றன. மேலும், மனி தனிடம் பல கருத்துக்கள் உள்ளன. ஒரு சிருஷ்டியால் தேவனுடைய கிரியையை விளக்க முடியாது என்பதையே இது நிரூபிக்கின்றது. மனிதனுடைய மனதில் ஏராளமான காரியங்கள் உள்ளன. இவை அனைத்தும் பகுத்தறிதல் மற்றும் சிந்தனை ஆகியவற்றிலிருந்து வருகின்றன, இவை சத்தியத்துடன் முரண்படுகின்றன. உங்கள் பகுத்தறிவால் தேவனுடைய கிரியையை முழுமையாகப் பிரிக்க முடியுமா? யேகோவாவின் எல்லா கிரியைக்குள்ளும் உள்ள உள் நோக்கத்தை உங்களால் அறிந்து கொள்ள முடியுமா? ஒரு மனித னாக உன்னால் அதை அறிந்தகொள்ள முடியுமா அல்லது நித்தி யத்திலிருந்து நித்தியம் வரை காணக்கூடிய தேவனால் அறிந்த கொள்ள முடியுமா? வெகு காலத்திற்கு முந்தைய நித்தியத்திலிருந்து வரவிருக்கும் நித்தியம் வரை உன்னால் காண முடியுமா அல்லது அவ்வாறு செய்யக்கூடிய தேவனால் முடியுமா? நீ என்ன சொல்

கிறாய்? தேவனைக் குறித்து விவரிக்க நீ எவ்விதத்தில் தகுதியுள் ளவனாக இருக்கிறாய்? உன் விளக்கம் எதன் அடிப்படையிலானது? நீ தேவனா? வானமும், பூமியும், யாவும் தேவனாலேயே சிருஷ் டிக்கப்பட்டவையாகும். இதைச் செய்தது நீ அல்ல, அப்படி இருக் கும்போது நீ ஏன் தவறான விளக்கங்களைக் கொடுக்கிறாய்? இப் போது, நீ திரித்துவ தேவனை தொடர்ந்து நம்புகிறாயா? இவ்வித மாக அது மிகவும் பாரமாக இருப்பதாக நீ நினைக்கவில்லையா? நீ மூவரை அல்ல, ஒரே தேவனை விசுவாசிப்பது சிறந்தது. ஒளியாக இருப்பது சிறந்தது, ஏனென்றால் கர்த்தருடைய பாரம் ஒளியாக இருக்கிறது.

ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையைக் குறித்த உள்ளார்ந்த சத்தியம் (1)

சாத்தானால் மிகவும் ஆழமாகச் சீர்கெட்டுப்போன மனுஷகு லம், தேவன் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதை அறியாமல், தேவனை வணங்குவதை நிறுத்திவிட்டனர். ஆதியில், ஆதாமும் ஏவாளும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோது, யேகோவாவின் மகிமையும் சாட்சிய மும் எப்போதும் இருந்தன. ஆனால் சீர்கெட்டுப்போன பின், மனு ஷன் மகிமையையும் சாட்சியத்தையும் இழந்தான், ஏனென்றால் எல்லோரும் தேவனுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்தார்கள், மேலும் அவரை வணங்குவதைக் கூட முற்றிலும் நிறுத்திவிட்டார்கள். இன் றைய ஜெயங்கொள்ளுதல் கிரியையானது எல்லா சாட்சியங்களை யும் எல்லா மகிமையையும் மீட்டெடுப்பதற்கும், மற்றும் எல்லா மனுஷரையும் தேவனை வணங்க வைப்பதற்குமாகும், இதனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களிடையே சாட்சியம் இருக்கும்; இந்தக் கட் டத்தில் செய்ய வேண்டிய கிரியை இதுவே. மனுஷகுலம் எவ்வாறு ஜெயங்கொள்ளப்பட வேண்டும்? மனுஷனை முழுமையாக நம்ப வைக்க இந்தக் கட்டத்தின் வார்த்தைகளின் கிரியையைப் பயன் படுத்துவதன் மூலமும்; வெளிப்படுத்துதல், நியாயத்தீர்ப்பு, ஆக் கினைத்தீர்ப்பு மற்றும் இரக்கமற்ற சாபம் ஆகியவற்றைப் பயன்

படுத்தி அவனை முற்றிலும் இணங்க வைப்பதன் மூலமும்; மனுஷனின் கலகத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதன் மூலமும், அவனது எதிர்ப்பை நியாயந்தீர்ப்பதன் மூலமும் அவன் மனுஷகுலத்தின் அநீதியையும் அசுத்தத்தையும் அறிந்து கொள்ளக்கூடும், இதன் மூலம் இவற்றை தேவனின் நீதியான மனநிலைக்கு ஒரு படலமாகப் பயன்படுத்தலாம். இந்த வார்த்தைகளின் மூலம்தான் மனுஷன் ஜெயங்கொள்ளப்படுகிறான், முழுமையாக சமாதானமடைகிறான். வார்த்தைகள்தான் மனுஷகுலத்தை இறுதியாக ஜெயங்கொள்வதற்கான வழிமுறையாகும், மேலும் தேவனின் ஜெயங்கொள்ளுதலை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அனைவரும் அவருடைய வார்த்தைகளின் பலமான தாக்குதலையும் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பையும் ஏற்க வேண்டும். இன்றைய நாளில் பேசப்படும் செயல்முறையானது துல்லியமாக ஜெயங்கொள்ளுதலின் செயல்முறையாகும். ஜனங்கள் எவ்வாறு ஒத்துழைக்க வேண்டும்? இந்த வார்த்தைகளை எவ்வாறு புசிக்கவும் பருகவும் வேண்டும் என்பதை அறிந்து, அவற்றைப் பற்றிய புரிதலை அடைவதன் மூலம் ஜனங்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஜனங்கள் எவ்வாறு ஜெயங்கொள்ளப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தவரை, இது அவர்களால் செய்யக்கூடிய ஒன்றல்ல. உன்னால் செய்யக்கூடியதெல்லாம், இந்த வார்த்தைகளை புசித்துப் பருகுவதன் மூலம், உன் சீர்கேடு மற்றும் அசுத்தம், உன் கலகத்தன்மை, உன் அநீதி ஆகியவற்றை அறிந்து, தேவனுக்கு முன்பாக விழுவதே ஆகும். தேவனுடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொண்ட பிறகு, உங்களால் அதைக் கடைப்பிடிக்க முடியும், மேலும் உங்களுக்குத் தரிசனங்கள் இருந்து, இந்த வார்த்தைகளுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிந்தும், எந்தவொரு தேர்வையும் நீங்களே செய்யாவிட்டால், நீங்கள் ஜெயங்கொள்ளப்படுவீர்கள்—இது இந்த வார்த்தைகளின் விளைவாக இருக்கும். மனுஷகுலம் ஏன் சாட்சியத்தை இழந்தனர்? ஏனென்றால், தேவன் மீது யாருக்கும் விசுவாசம் இல்லை, ஏனென்றால் ஜனங்களின் மனதில் தேவனுக்கு இடமில்லை. மனுஷகுலத்தை ஜெயங்கொள்வது என்பது மனுஷகுலத்தின் விசுவாசத்தை மீட்டெடுப்பதாகும். ஜனங்கள் எப்

போதுமே இம்மைக்குரிய உலகில் கண்மூடித்தனமாக ஓட விரும்புகிறார்கள், அவர்கள் பல நம்பிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள், தங்கள் எதிர்காலத்திற்காக அதிகம் விரும்புகிறார்கள், மற்றும் பல ஆடம்பரமான கோரிக்கைகளையும் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்போதும் மாம்சத்தைப் பற்றியே சிந்திக்கிறார்கள், மாம்சத்திற்காகத் திட்டமிடுகிறார்கள், தேவனை விசுவாசிப்பதற்கான வழியைத் தேடுவதில் அவர்களுக்கு அக்கறை இருப்பதில்லை. அவர்களுடைய இருதயங்கள் சாத்தானால் பறிக்கப்பட்டுள்ளன, அவர்கள் தேவன் மீதுள்ள பயபக்தியை இழந்துவிட்டார்கள், அவர்கள் சாத்தான் மீது அளவுக்கு மீறிப் பற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மனுஷன் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவன். இவ்வாறு, மனுஷன் சாட்சியை இழந்துவிட்டான், அதாவது தேவனின் மகிமையை இழந்துவிட்டான். மனுஷகுலத்தை ஜெயங்கொள்வதன் நோக்கம் தேவன் மீதான மனுஷனின் பயபக்தியின் மகிமையை மீட்டெடுப்பதாகும். இதை இவ்வாறும் சொல்லலாம்: ஜீவிதத்தைப் பின்தொடராதவர்கள் பலர் உள்ளனர்; ஜீவிதத்தைப் பின்தொடரும் சிலர் இருந்தாலும், அவர்கள் எண்ணிக்கையில் ஒரு சிலரே. ஜனங்கள் தங்கள் எதிர்காலத்தில் ஆர்வமாக உள்ளனர், அதனால் ஜீவிதத்தில் எந்தக் கவனமும் செலுத்துவதில்லை. சிலர் தேவனுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்கிறார்கள், எதிர்க்கிறார்கள், அவருடைய முதுகுக்குப் பின்னால் அவரை நியாயந்தீர்க்கிறார்கள், சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை. இந்த ஜனங்கள் இப்போது புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள்; இப்போதைக்கு, இந்த கலகக் குமாரர்களுக்கு எதுவும் செய்யப்படப் போவதில்லை, ஆனால் எதிர்காலத்தில் நீ இருளில் வாழ்வாய், அழுவாய், பற்களைக் கடித்துக்கொள்வாய். நீ வெளிச்சத்தில் ஜீவித்திருக்கும்போது அதன் விலைமதிப்பற்ற தன்மையை நீ உணர்வதில்லை, ஆனால் நீ இருள் சூழ்ந்த இரவில் ஜீவித்திருக்கும் போது அந்த விலைமதிப்பற்ற தன்மையை நீ உணருவாய், அப்போது நீ வருந்துவாய். நீ இப்போது நன்றாக இருப்பதாய் உணர்கிறாய், ஆனால் நீ வருந்தும் நாள் வரும். அந்த நாள் வரும்போது, இருள் இறங்கி வெளிச்சம் எங்கேயும் இல்லாதபோது,

மிகவும் தாமதமாக வருத்தப்படுவாய். இன்றைய கிரியையை நீ இன்னும் புரிந்து கொள்ளாததால் தான், இப்போது உனக்கு இருக்கும் இந்த நேரத்தை நீ மதிக்கத் தவறுகிறாய். முழு பிரபஞ்சத்தின் கிரியையும் தொடங்கியவுடன், இன்று நான் சொல்லும் அனைத்தும் நிறைவேறியதும், பலர் தலையைப் பிடித்து, வேதனையால் கண்ணீர் சிந்தி அழுவார்கள். அவ்வாறு செய்யும்போது, அவர்கள் அழுதுகொண்டும் பற்களைக் கடித்துக்கொண்டும் இருளில் விழுந்துவிட்டிருப்பார்கள் அல்லவா? உண்மையிலேயே ஜீவிதத்தைப் பின்தொடர்ந்து பரிபூரணமாக்கப்பட்ட அனைவரும் பயன்படுத்தப்படலாம், அதே நேரத்தில் பயன்படுத்த தகுதியற்ற கலகக் குமாரர்கள் அனைவரும் இருளில் விழுவார்கள். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் கிரியையை இழந்துவிடுவார்கள், எதையும் புரிந்துகொள்ளவும் இயலாது போய்விடும். இவ்வாறு அவர்கள் தண்டனையில் மூழ்கடிக்கப்பட்டு, துன்புறுத்தப்படுவார்கள். கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தில் நீ நன்கு தயாராக இருந்தால், உன் ஜீவிதத்தில் நீ வளர்ந்திருந்தால், நீ பயன்படுத்த தகுதியுடையவனாக இருப்பாய். நீ தயாராகாமல் இருந்தால், அடுத்தக் கட்டக் கிரியைக்கு நீ வரவழைக்கப்பட்டாலும், நீ பயன்படுத்துவற்குத் தகுதியற்றவனாக இருப்பாய்—இந்தக் கட்டத்தில் நீ தயாராக இருக்க விரும்பினாலும் உனக்கு மற்றொரு வாய்ப்பு கிடைக்காது. தேவன் புறப்பட்டுச் சென்றிருப்பார்; இப்போது உனக்கு முன் இருக்கும் வாய்ப்பைக் கண்டுபிடிக்க உன்னால் எங்கு செல்லமுடியும்? தேவனால் தனிப்பட்ட முறையில் வழங்கப்படும் பயிற்சியைப் பெற உன்னால் எங்கு செல்ல முடியும்? அதற்குள், தேவன் தனிப்பட்ட முறையில் பேசவோ அல்லது குரல் கொடுக்கவோ மாட்டார்; உன்னால் செய்ய முடிந்ததெல்லாம் இன்று பேசப்படும் விஷயங்களைப் படிப்பது மட்டுமே ஆகும்—அப்படியானால் புரிதல் எவ்வாறு எளிதாக வரும்? இன்றைய ஜீவிதத்தை விட எதிர்காலத்தில் இருக்கும் ஜீவிதம் எவ்வாறு சிறப்பாக இருக்கும்? அந்தச் சமயத்தில், நீ அழுதுகொண்டே பற்களைக் கடித்துக்கொண்டு ஒரு நடைபிணமாய்த் துயரப்பட மாட்டாயா? உனக்கு இப்போது ஆசீர்வாதங்கள் வழங்கப்படுகின்

றன, ஆனால் அவற்றை எவ்வாறு அனுபவிப்பது என்று உனக்கு தெரியவில்லை; நீ ஆசீர்வாதத்துடன் ஜீவிக்கிறாய், ஆனாலும் நீ அதை அறியாமல் இருக்கிறாய். நீ கஷ்டப்படத்தான் போகிறாய் என்பதை இது நிரூபிக்கிறது! இன்று, சிலர் எதிர்க்கிறார்கள், சிலர் கலகம் செய்கிறார்கள், சிலர் இதையும் அதையும் செய்கிறார்கள், நான் அதை வெறுமனே புறக்கணிக்கிறேன், ஆனால் நீ என்ன செய்யவிருக்கிறாய் என்று எனக்குத் தெரியாது என்று மட்டும் நினைத்திட வேண்டாம். உன் சாராம்சம் எனக்குப் புரியாததா? எனக்கு எதிராக ஏன் தொடர்ந்து மோதிக்கொண்டிருக்கிறாய்? உன் சொந்த நலனுக்காக ஜீவிதத்தையும் ஆசீர்வாதங்களையும் பின்தொடர நீ தேவனை விசுவாசிப்பதில்லையா? நீ விசுவாசிப்பது உன் சொந்த நோக்கத்திற்காக இல்லையா? தற்போதைய தருணத்தில், நான் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையைப் பேசுவதன் மூலம் மட்டுமே செய்து கொண்டிருக்கிறேன், இந்த ஜெயங்கொள்ளும் கிரியை முடிவுக்கு வந்ததும், உனது முடிவு தெளிவாகத் தெரியும். அதை நான் உனக்கு வெளிப்படையாகச் சொல்ல வேண்டுமா?

இன்றைய நாளின் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையானது மனுஷனின் முடிவு என்ன என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் நோக்கில் உள்ளது. இன்றைய ஆக்கினைத்தீர்ப்பும் நியாயத்தீர்ப்பும் கடைசிக் காலத்தின் பெரிய வெள்ளை சிங்காசனத்திற்கு முன்பான நியாயத்தீர்ப்பு என்று ஏன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? நீ இதைக் காணவில்லையா? ஜெயங்கொள்ளும் கிரியை ஏன் இறுதிக் கட்டமாக இருக்கிறது? இது ஒவ்வொரு வகையான மனுஷரும் எந்த வகையான முடிவை சந்திப்பார்கள் என்பதை வெளிப்படையாக வெளிப்படுத்துவதாக இல்லையா? ஆக்கினைத்தீர்ப்பு மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பின் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் போது, அவர்களின் உண்மையான வண்ணங்களைக் காட்டவும், பின்னர் அவர்களின் வகைக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்தவும் அனைவரையும் அனுமதிப்பதாக இல்லையா? இது மனுஷகுலத்தை ஜெயங்கொள்கிறது என்று சொல்வதை விட, ஒவ்வொரு வகையினருக்கும் என்ன மாதிரியான முடிவு இருக்கும் என்பதை இது காட்டுகிறது என்று சொல்

வது நல்லது. இது ஜனங்களின் பாவங்களை நியாயந்தீர்ப்பது மற்றும் பல்வேறு வகையானவர்களை வெளிப்படுத்துவது ஆகியவற்றைப் பற்றியதாகும், இதன் மூலம் அவர்கள் தீயவர்களா அல்லது நீதியுள்ளவர்களா என்பதைத் தீர்மானிப்பதாகும். ஜெயங்கொள்ளும் கிரியைக்குப் பிறகு, நன்மைக்கு வெகுமதி அளிக்கும் மற்றும் தீமையைத் தண்டிக்கும் கிரியை வருகிறது. முழுமையாகக் கீழ்ப்படிந்தவர்கள்—அதாவது முழுமையாக ஜெயங்கொள்ளப்பட்டவர்கள்—தேவனின் கிரியையை முழு பிரபஞ்சத்திற்கும் பரப்புவதற்கான அடுத்தக் கட்டத்தில் வைக்கப்படுவார்கள்; ஜெயங்கொள்ளப்படாதவர்கள் இருளில் வைக்கப்படுவார்கள், பேரழிவைச் சந்திப்பார்கள். இவ்வாறு மனுஷன் வகையின்படி வகைப்படுத்தப்படுவான், தீயவர்கள் தீமையுடன் குழுவாக இருப்பார்கள், அவர்கள் மீது மீண்டும் சூரியனின் வெளிச்சம் படாது, நீதிமான்கள் நன்மையுடன் குழுவாக இருப்பார்கள், வெளிச்சத்தைப் பெற்று வெளிச்சத்திலேயே என்றென்றும் ஜீவித்திருப்பார்கள். சகலத்திற்கும் முடிவு நெருங்கிவிட்டது; மனுஷனின் முடிவு அவனது கண்களுக்கு தெளிவாகக் காட்டப்படுகிறது, மேலும் சகலமும் அவற்றின் வகைக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்தப்படும். அப்படியானால், ஒவ்வொருவரும் வகைப்படுத்தப்படுவதன் வேதனையிலிருந்து ஜனங்கள் எவ்வாறு தப்பிக்க முடியும்? சகல விஷயங்களுக்கும் முடிவு நெருங்கும் போது மனுஷனின் ஒவ்வொரு வகையினரின் வெவ்வேறு முடிவுகள் வெளிப்படும், மேலும் இது முழு பிரபஞ்சத்தையும் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் போது செய்யப்படுகிறது (ஜெயங்கொள்ளுதலின் அனைத்து கிரியைகளும் உட்பட. தற்போதைய கிரியையில் இருந்து தொடங்குகிறது). சகல மனுஷரின் முடிவையும் வெளிப்படுத்துவது நியாயத்தீர்ப்பின் இருக்கைக்கு முன்பாக, ஆக்கினைத் தீர்ப்பின் போதும், கடைசிக் காலத்தை ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் போதும் செய்யப்படுகிறது. ஜனங்களை வகைக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்துவது என்பது ஜனங்களை அவர்களின் உண்மையான வகைகளுக்குத் திருப்பி அனுப்புவது இல்லை, ஏனென்றால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட காலத்தில் மனுஷன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோது, ஒரே

மாதிரியான மனுஷர்கள் மட்டுமே இருந்தார்கள், அவர்களிடையே ஆண் மற்றும் பெண் என்ற ஒரே பிரிவு தான் இருந்தது. பல வகை யான ஜனங்கள் இருக்கவில்லை. பல ஆயிரம் ஆண்டுகால சீர் கேட்டுக்குப் பிறகுதான், பல்வேறு வகை மனுஷர்கள் உருவாகியி ருக்கிறார்கள், சிலர் இழிந்த பிசாசுகளின் ராஜ்யத்தின் கீழும், சிலர் தீய பிசாசுகளின் ராஜ்யத்திலும், சிலர் சர்வவல்லவருடைய ராஜ் யத்தின் கீழ் ஜீவித முறையைத் தொடர்பவர்களாகவும் உருவா கியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறாக மட்டுமே இனங்கள் படிப்படியாக ஜனங்களிடையே உருவாகின்றன, இதனால் மட்டுமே மனுஷனின் பெரிய குடும்பத்திற்குள் ஜனங்கள் இனங்களாகப் பிரிக்கப்படுகி றார்கள். ஜனங்கள் அனைவரும் வெவ்வேறு "பிதாக்களை" கொண் டிருக்கிறார்கள்; எல்லோரும் முற்றிலும் சர்வவல்லவரின் ஆதிக் கத்தின் கீழ் இருக்கிறார்கள் என்பதாக இருப்பதில்லை, ஏனென் றால் மனுஷன் மிகவும் கலகக்காரன். நீதியான நியாயத்தீர்ப்பு ஒவ்வொரு வகையான மனுஷனின் உண்மையான சுயத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது, எதையும் மறைப்பதில்லை. எல்லோரும் தங்கள் உண்மையான முகத்தை வெளிச்சத்தில் காட்டுகிறார்கள். இந்தக் கட்டத்தில், மனுஷன் இனியும் அவன் முன்பிருந்ததைப் போலில்லை, அவனுடைய மூதாதையரின் பூர்வ சாயல் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே மறைந்துவிட்டது, ஏனென்றால் ஆதாம் மற் றும் ஏவாளின் எண்ணற்ற சந்ததியினர் நீண்ட காலமாகச் சாத்தா னால் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள், மீண்டும் ஒருபோதும் பர லோகச் சூரியனை அறிய மாட்டார்கள், ஏனென்றால் ஜனங்கள் எல்லா விதமான சாத்தானின் விஷத்தினால் நிரப்பப்பட்டிருக்கி றார்கள். இதனால், ஜனங்களுக்கு பொருத்தமான போய்சேரும் இடங்கள் இருக்கின்றன. மேலும், அவர்களின் மாறுபட்ட விஷங் களின் அடிப்படையில் தான் அவை வகைக்கு ஏற்ப வகைப்ப டுத்தப்படுகின்றன, அதாவது அவர்கள் இன்று எந்த அளவிற்கு ஜெயங்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதன் அடிப்படையில் அவர்கள் வரிசைப்படுத்தப்படுகின்றனர். மனுஷனின் முடிவு என் பது உலகத்தை சிருஷ்டித்ததிலிருந்து முன்தீர்மானிக்கப்பட்ட

ஒன்று அல்ல. ஏனென்றால், ஆதியில், ஒரே ஒரு இனம் மட்டுமே இருந்தது, அவர்கள் கூட்டாக “மனுஷகுலம்” என்று அழைக்கப்பட்டனர், மனுஷன் முதலில் சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போகவில்லை, ஜனங்கள் அனைவரும் இருள் சூழப்படாமல் தேவனின் வெளிச்சத்தில் ஜீவித்திருந்தார்கள். ஆனால் மனுஷன் சாத்தானால் சீர்கெட்ட பிறகே, எல்லா வகையான மற்றும் அனைத்து வகையான ஜனங்களும் பூமியெங்கும் பரவியிருக்கிறார்கள்—குடும்பத்திலிருந்து வந்த அனைத்து வகையான ஜனங்களும் கூட்டாக “மனுஷகுலம்” என்று பெயரிடப்பட்ட ஆண்களும் பெண்களும் ஆனவர்கள். அவர்கள் அனைவரும் அவர்களின் மூதாதையர்களால் அவர்களின் பழமையான மூதாதையர்களிடமிருந்து விலகிச் செல்ல வழிவகுத்தனர்—இந்த மனுஷகுலத்தில் ஆண், பெண் ஆகியோர் அடங்குவர் (அதாவது ஆதியிலே ஆதாமும் ஏவாளும் அவர்களின் பழமையான மூதாதையர்கள் ஆவர்). அந்த நேரத்தில், பூமியில் வாழ்ந்தவர்களில் இஸ்ரவேலர் மட்டுமே யேகோவாவால் வழிநடத்தப்பட்டனர். முழு இஸ்ரவேலிலிருந்தும் (உண்மையான குடும்ப குலத்திலிருந்து என்று அர்த்தம்) தோன்றிய பல்வேறு வகையான ஜனங்கள் பின்னர் யேகோவாவின் வழிகாட்டலை இழந்தனர். இந்த ஆரம்பகால ஜனங்கள், மனுஷ உலகின் விஷயங்களை முழுமையாக அறியாதவர்கள், பின்னர் தங்கள் மூதாதையர்களுடன் சேர்ந்து அவர்கள் கூறிய பிரதேசங்களில் ஜீவித்திருக்கச் சென்றனர், அது இன்றுவரை தொடர்கிறது. இவ்வாறு அவர்கள் யேகோவாவிடமிருந்து எவ்வாறு விலகிச் சென்றார்கள் என்பதையும், எல்லா விதமான இழிவான பிசாசுகள் மற்றும் பொல்லாத ஆவிகளால் அவர்கள் இன்றுவரை எவ்வாறு சீர்கெட்டுப்போயிருக்கின்றனர் என்பதையும் அவர்கள் அறியாமல் இருக்கிறார்கள். இப்போது வரை ஆழமாக சீர்கெட்டு விஷத்தை பருகியவர்கள்—மீட்கப்படவே முடியாதவர்கள்—தங்கள் மூதாதையர்களுடன் செல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அவர்களைச் சீர்கெட்டுப்போகவைத்த இழிவான பிசாசுகள்தான் அந்த மூதாதையர்கள். இறுதியில் இரட்சிக்கப்படக்கூடியவர்கள் மனுஷகுலத்தின் பொருத்தமான இடத்திற்குப் போய்ச்

சேருவார்கள், அதாவது இரட்சிக்கப்பட்ட மற்றும் ஜெயங்கொண்டவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட முடிவுக்கு போய்ச் சேருவார்கள். இரட்சிக்கப்படக்கூடிய அனைவரையும் இரட்சிக்க சகலமும் செய்யப்படும்—ஆனால் உணர்ச்சியற்ற மற்றும் குணப்படுத்த முடியாதவர்களுக்கு, அவர்களின் ஒரே தேர்வு அவர்களின் மூதாதையர்களைப் பின்தொடர்ந்து ஆக்கினைத்தீர்ப்பு என்னும் பாதாளக் குழிக்குள் செல்வதாகும். உனது முடிவு ஆதியிலயே முன்குறிக்கப்பட்டது, இப்போதுதான் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்று மட்டும் நினைக்க வேண்டாம். நீ அவ்வாறு நினைத்தால், மனுஷகுலத்தின் சிருட்ஷிப்பின் போது, தனியாக சாத்தானுடைய இனம் உருவாக்கப்படவில்லை என்பதை நீ மறந்துவிட்டாயா? ஆதாம் மற்றும் ஏவாளால் ஆன ஒரே ஒரு மனுஷகுலம் மட்டுமே சிருஷ்டிக்கப்பட்டது (அதாவது ஆணும் பெண்ணும் மட்டுமே சிருஷ்டிக்கப்பட்டனர்) என்பதை நீ மறந்துவிட்டாயா? ஆரம்பத்தில் நீ சாத்தானின் சந்ததியாக இருந்திருந்தால், யேகோவா மனுஷனை சிருஷ்டித்த போது, அவர் ஒரு சாத்தானின் குழுவைத் தமது சிருஷ்டிப்பில் சேர்த்தார் என்று அர்த்தமாகாதா? அவர் அப்படி ஏதாவது செய்திருக்க முடியுமா? அவர் தமது சாட்சியத்திற்காக மனுஷனை சிருஷ்டித்தார்; அவர் தமது மகிமைக்காக மனுஷனை சிருஷ்டித்தார். அவரை வேண்டுமென்றே எதிர்ப்பதற்காக அவர் ஏன் சாத்தானின் வம்சாவளியை வேண்டுமென்றே சிருஷ்டித்திருக்க வேண்டும்? யேகோவா எப்படி அப்படி ஒரு காரியத்தைச் செய்திருக்க முடியும்? அவர் அவ்வாறு செய்திருந்தால், அவர் ஒரு நீதியுள்ள தேவன் என்று யார் கூறுவார்கள்? உங்களில் சிலர் இறுதியில் சாத்தானுடன் செல்வீர்கள் என்று நான் இப்போது கூறும்போது, அது நீ ஆதியில் இருந்தே சாத்தானுடன் இருந்தாய் என்று அர்த்தமல்ல; மாறாக, தேவன் உன்னை இரட்சிக்க முயற்சித்திருந்தாலும், நீ அந்த இரட்சிப்பைப் பெறத் தவறும் வகையில் நீ மிகவும் தாழ்ந்துப்போய் விட்டாய் என்று அர்த்தம். உன்னைச் சாத்தானுடன் வகைப்படுத்துவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இதற்குக் காரணம் நீ இரட்சிப்பிற்கு அப்பாற்பட்டவனாகிவிட்டாய் என்பதுதான், மாறாக,

தேவன் உனக்கு அநீதியானவர் என்பதாலும், உன் விதியை வேண்டுமென்றே சாத்தானின் உருவகமாக நிர்ணயித்ததாலும், பின்னர் உன்னைச் சாத்தானுடன் வகைப்படுத்தி, வேண்டுமென்றே உன்னை துயரப்படவைக்க விரும்புகிறார் என்பதால் அல்ல. அது ஜெயங்கொள்ளுதல் கிரியையைக் குறித்த உள்ளார்ந்த சத்தியம் அல்ல. நீ அவ்வாறாக விசுவாசித்தால், உன் புரிதல் மிகவும் ஒருதலைப்பட்சமானதாகும்! ஜெயங்கொள்ளுதலின் இறுதிக் கட்டம் ஜனங்களை இரட்சிப்பதற்கும், அவர்களின் முடிவுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கும் செய்யப்படுவதாகும். இது நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம் ஜனங்களின் சீர்கேட்டை வெளிப்படுத்துவதும், இதன் மூலம் அவர்கள் மனந்திரும்புவதற்கும், எழுந்து வருவதற்கும், ஜீவனையும் மனுஷ ஜீவிதத்தின் சரியான பாதையையும் பின்தொடர வேண்டும் என்பதுமாகும். இது உணர்ச்சியற்ற மற்றும் மனச்சோர்வடைந்த ஜனங்களின் இருதயங்களை எழுப்புவதும், நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம், அவர்களின் உள்ளார்ந்த கலகத்தைக் காட்டுவதற்கும் ஆகும். இருப்பினும், ஜனங்கள் இன்னும் மனந்திரும்ப முடியாவிட்டாலும், மனுஷ ஜீவிதத்தின் சரியான பாதையைப் பின்தொடர முடியாவிட்டாலும், இந்தச் சீர்கேடுகளைத் தூக்கிப் போட முடியாவிட்டாலும், அவர்கள் இரட்சிப்பிற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள்தான். அவர்கள் சாத்தானால் விழுங்கப்படுவார்கள். தேவனுடைய ஜெயங்கொள்ளுதலின் முக்கியத்துவம் இதுதான்: ஜனங்களை இரட்சிப்பதும், அவர்களின் முடிவுகளைக் காண்பிப்பதும்தான். நல்ல முடிவுகள், மோசமான முடிவுகள்—இவை அனைத்தும் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையால் வெளிப்படுகின்றன. ஜனங்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்களா அல்லது சபிக்கப்படுவார்களா என்பது அனைத்தும் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் போது வெளிப்படும்.

சகலத்தையும் ஜெயங்கொள்வதன் மூலம், அவற்றின் வகைகளின்படி வகைப்படுத்தப்படுவதே கடைசிக் காலம் ஆகும். ஜெயங்கொள்வதே கடைசிக் காலத்தின் கிரியை ஆகும்; வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒவ்வொருவரின் பாவங்களையும் நியாயந்தீர்ப்பதே கடைசிக் காலத்தின் கிரியை ஆகும். இல்லையெ

னில், ஜனங்களை எவ்வாறு வகைப்படுத்த முடியும்? உங்களிடையே செய்யப்படும் இந்த வகைப்படுத்துதல் கிரியை, முழு பிரபஞ்சத்திலும் நடைபெறும் இதுபோன்ற கிரியையின் தொடக்கமாகும். இதற்குப் பிறகு, சகல தேசங்களை சேர்ந்த சகல ஜனங்களும் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியைக்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள். இதன் பொருள் என்னவென்றால், சிருஷ்டிக்கப்படும் ஒவ்வொருவரும், நியாயந்தீர்க்கப்பட நியாயத்தீர்ப்பின் இருக்கைக்கு முன்பாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, அவரவர் வகைக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்தப்படுவார்கள். எந்தவொரு நபரும் எந்தவொரு பொருளும் இந்த ஆக்கினைத் தீர்ப்பையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் அனுபவிப்பதில் இருந்து தப்ப முடியாது, எந்தவொரு நபரும் அல்லது பொருளும் வகைப்படுத்தப்படாமல் விடுவதில்லை; ஒவ்வொரு மனுஷனும் வகைப்படுத்தப்படுவான், ஏனென்றால் சகலத்தின் முடிவும் நெருங்கி வருகிறது, வானத்திலும் பூமியிலும் உள்ள அனைத்தும் அதன் முடிவுக்கு வந்துவிட்டன. மனுஷ வாழ்வின் கடைசிக் காலத்தில் இருந்து மனுஷன் எவ்வாறு தப்பிக்க முடியும்? மேலும், உங்கள் கீழ்ப்படியாமை எவ்வளவு காலம் தொடர முடியும்? உங்கள் கடைசிக் காலம் வந்துவிட்டதை நீங்கள் உணரவில்லையா? தேவனை வணங்கி, அவர் தோன்றுவதற்கு ஏங்குகிறவர்கள் தேவனின் நீதி தோன்றும் நாளை எப்படி காணாமல் இருக்க முடியும்? நன்மைக்கான இறுதி வெகுமதியை அவர்கள் எவ்வாறு பெற முடியாதுபோகும்? நீ நன்மை செய்பவனா, அல்லது தீமை செய்பவனா? நீ நீதியுள்ள நியாயத்தீர்ப்பை ஏற்று அதன்பின்னர் கீழ்ப்படிகிறவனா, அல்லது நீதியுள்ள நியாயத்தீர்ப்பை ஏற்று அதன்பின்னர் சபிக்கப்படுபவனா? நீ வெளிச்சத்தில் நியாயத்தீர்ப்பின் இருக்கைக்கு முன்பாக ஜீவிக்கிறவனா, அல்லது இருளுக்கு மத்தியில் பாதாளத்தில் வசிக்கிறவனா? உன் முடிவு வெகுமதிகளில் ஒன்றா, அல்லது தண்டனைகளில் ஒன்றா என்பதை மிகத் தெளிவாக அறிந்தவன் நீ மட்டுமே அல்லவா? தேவன் நீதியுள்ளவர் என்பதை மிகத் தெளிவாக அறிந்தவனும், மிக ஆழமாகப் புரிந்துகொள்பவனும் நீ மட்டுமே அல்லவா? ஆகவே உன் நடத்தையும் இருதயமும் எப்படிப்

பட்டவை? இன்று நான் உன்னை ஜெயங்கொள்ளும்போது, உனது நடத்தை நல்லதா அல்லது தீயதா என்பதை நான் சொல்ல வேண்டுமா? நீ எனக்காக எவ்வளவு விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறாய்? நீ என்னை எவ்வளவு ஆழமாக வணங்குகிறாய்? நீ என்னிடம் எப்படி நடந்துகொள்கிறாய் என்பது உனக்கு தெளிவாகத் தெரியாதா? நீ இறுதியில் சந்திக்கும் முடிவை மற்றவரை விட நீ நன்றாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும்! மெய்யாகவே, நான் உனக்குச் சொல்கிறேன்: நான் மனுஷகுலத்தை மட்டுமே சிருஷ்டித்தேன், நான் உன்னை சிருஷ்டித்தேன், ஆனால் நான் உங்களை சாத்தானிடம் ஒப்படைக்கவில்லை; நான் வேண்டுமென்றே உங்களை என்னை எதிர்த்துக் கலகம் செய்யவோ அல்லது என்னை எதிர்க்கவோ செய்யவில்லை, அதன்மூலம் என்னால் நீங்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் நான் நினைக்கவில்லை. இந்த பேரழிவுகள் மற்றும் துன்பங்கள் அனைத்தும் உங்கள் இருதயங்கள் மிகவும் கடினமாகவும், உங்கள் நடத்தை மிகவும் இழிவானதாகவும் இருப்பதால் தான் அல்லவா? ஆகவே, நீங்கள் சந்திக்கும் முடிவு உங்களால் தீர்மானிக்கப்பட்டது தான் இல்லையா? உங்கள் முடிவு எப்படி இருக்கும் என்பதை மற்றவர்களை விட உங்களுக்கு, உங்கள் இருதயத்திற்கு தெரியுமல்லவா? நான் ஜனங்களை ஜெயங்கொள்வதற்கான காரணம், அவர்களை வெளிப்படுத்துவதும், உனக்கு இரட்சிப்பைக் கொடுப்பதும்தான். இது உன்னை தீமை செய்யச் செய்வதல்ல, அல்லது வேண்டுமென்றே உன்னை அழிவின் நரகத்தில் நடக்க வைப்பதும் அல்ல. நேரம் வரும்போது, உன் பெரும் துன்பங்கள், உன் அழுகை மற்றும் பற்களைக் கடிப்பது—இவை அனைத்தும் உன் பாவங்களால் ஏற்பட்டதாக இருக்காதா? ஆகவே, உனது சொந்த நன்மை அல்லது உனது சொந்த தீமைதான் உனது சிறந்த நியாயத்தீர்ப்பு அல்லவா? உன் முடிவு என்னவாக இருக்கும் என்பதற்கு இதுவே சிறந்த சான்று அல்லவா?

இன்று, சீனாவில் தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களில் அவர்களின் கலகத்தனமான மனநிலையை வெளிப்படுத்தவும், அவர்களின் அனைத்து அசிங்கங்களையும் வெளிப்படுத்த

வும் நான் கிரியை செய்கிறேன், மேலும் நான் சொல்ல வேண்டிய அனைத்தையும் சொல்வதற்கான சூழலை இது வழங்குகிறது. பின்னர், முழு பிரபஞ்சத்தையும் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் அடுத்த கட்டத்தை நான் மேற்கொள்ளும்போது, முழு பிரபஞ்சத்திலும் உள்ள அனைவரின் அநீதியையும் நியாயந்தீர்ப்பதற்கு நான் உங்களது நியாயத்தீர்ப்பைப் பயன்படுத்துவேன், ஏனென்றால் நீங்கள்தான் மனுஷரிடையே இருக்கும் கலகக்காரர்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறீர்கள். முன்னேறிச்செல்ல முடியாதவர்கள் வெறுமனே ஜடப்பொருட்களாகவும், ஊழியம் செய்யும் பொருள்களாகவும் மாறுவர், அதேசமயம் முன்னேறக்கூடியவர்கள் பயன்படுத்தப்படுவார்கள். முன்னேறிச்செல்ல முடியாதவர்கள் ஜடப்பொருட்களாக மட்டுமே செயல்படுவார்கள் என்று நான் ஏன் சொல்கிறேன்? ஏனென்றால், எனது தற்போதைய வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியைகள் அனைத்தும் உங்கள் பின்னணியைக் குறிவைக்கின்றன, மேலும் நீங்கள் மனுஷகுலம் அனைத்திலும் கலகக்காரர்களின் பிரதிநிதிகளாகவும், அவர்களின் மாதிரிகளாகவும் மாறிவிட்டீர்கள். பின்னர், உங்களை ஜெயங்கொண்ட வார்த்தைகளை வெளிநாடுகளுக்கு எடுத்துச் சென்று, அங்குள்ள ஜனங்களை ஜெயங்கொள்ள அவற்றைப் பயன்படுத்துவேன், ஆனால் நீ அவற்றைப் பெற்றிருக்க மாட்டாய். அது உன்னை ஒரு ஜடப்பொருளாக்காதா? மனுஷகுலம் முழுவதின் சீர்கெட்ட மனநிலை, மனுஷனின் கலகத்தனமான செயல்கள், மனுஷனின் அசிங்கமான உருவங்கள் மற்றும் முகங்கள்—இவை அனைத்தும் இன்று உங்களை ஜெயங்கொள்ள பயன்படுத்தும் வார்த்தைகளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு தேசத்தின் ஜனங்களையும் ஒவ்வொரு பிரிவின் ஜனங்களையும் ஜெயங்கொள்ள நான் இந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவேன், ஏனென்றால் நீங்கள்தான் ஆதிவகையைச் சேர்ந்த முன்னோடிகளாக இருக்கிறீர்கள். இருப்பினும், நான் உங்களை வேண்டுமென்றே கைவிடவில்லை; நீ உன் முயற்சியில் சிறப்பாக செயல்படத் தவறிவிட்டால், நீ குணப்படுத்த முடியாதவன் என நிரூபிக்கப்பட்டால், நீ வெறுமனே ஒரு ஊழியப் பொருளாகவும்

ஜடப்பொருளாகவும் இருக்க மாட்டாயா? சாத்தானின் திட்டங்களின் அடிப்படையில் எனது ஞானம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று நான் ஒரு முறை சொன்னேன். நான் ஏன் அப்படிச் சொன்னேன்? நான் இப்போது சொல்லும் மற்றும் செய்யும் விஷயங்களுக்குப் பின்னால் உள்ள உண்மை அதுவல்லவா? உன்னால் முன்னேற முடியாவிட்டால், நீ பரிபூரணமாக்கப்படாவிட்டால், அதற்குப் பதிலாக தண்டிக்கப்பட்டால், நீ ஒரு ஜடப்பொருளாக மாட்டாயா? உனது காலத்தில் நீ நன்கு துயரப்பட்டிருப்பாய், ஆனால் நீ இன்னும் எதுவும் புரிந்து கொள்ளவில்லை; ஜீவிதத்தைப் பற்றிய எல்லாவற்றையும் நீ அறிந்திருக்கவில்லை. நீ சிட்சிக்கப்பட்டு நியாயந்தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருந்தாலும், நீ சிறிதும் மாறவில்லை, உனக்குள் ஆழமாக நீ ஜீவிதத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. உன் கிரியையைச் சோதிக்க நேரம் வரும்போது, நீ நெருப்பு போன்ற கடுமையான சோதனையை மற்றும் இன்னும் பெரிய உபத்திரவத்தை அனுபவிப்பாய். இந்த நெருப்பு உன்னை சாம்பலாக மாற்றும். ஜீவிதத்தை கொண்டிருக்காத ஒருவனாக, தனக்குள் சிறிதளவு தூய தங்கம் கூட இல்லாத ஒருவனாக, பழைய சீர்கெட்ட மனநிலையுடன் சிக்கிக்கொண்ட ஒருவனாக, ஒரு ஜடப்பொருளாக இருப்பதில் நல்ல வேலையைக் கூட செய்ய முடியாத ஒருவனாக இருக்கும் உன்னை எப்படி அகற்றாமல் இருக்கமுடியும்? ஒரு பைசாவிற்குக்கூட மதிப்பில்லாத, ஜீவனைக் கொண்டிருக்காத ஒருவனால் ஜெயங்கொள்ளுதல் கிரியைக்கு என்ன பிரயோஜனம்? அந்த நேரம் வரும்போது, நோவா மற்றும் சோதோமின் நாட்களை விட உனது நாட்கள் கடினமாக இருக்கும்! உனது பிரார்த்தனைகள் உனக்கு எந்த நன்மையும் செய்யாது. இரட்சிப்பின் கிரியை ஏற்கனவே முடிந்துவிட்டதால், பின்னர் திரும்பி வந்து புதிதாக உன்னால் எப்படி மனந்திரும்ப முடியும்? இரட்சிப்பின் அனைத்து கிரியைகளும் முடிந்ததும், அதற்கு மேல் எதுவும் இருக்காது; தீயவர்களைத் தண்டிக்கும் கிரியையின் ஆரம்பம் மட்டுமே இருக்கும். நீ எதிர்க்கிறாய், நீ கலகம் செய்கிறாய், நீ தீயவை என்று அறிந்த காரியங்களைச் செய்கிறாய். நீ கடுமையான தண்டனையின் இலக்கு

இல்லையா? இதை இன்று உனக்காக உச்சரிக்கிறேன். நீ அதைக் கேட்க வேண்டாம் என்று முடிவுசெய்தால், பின்னர் உனக்கு பேர ழிவு நேரும்போது, அப்போது நீ வருத்தப்பட ஆரம்பித்து விசுவா சிக்கத் தொடங்கினால் அது தாமதமானதாக இருக்காதா? இன்று நீ மனந்திரும்ப உனக்கு ஒரு வாய்ப்பை நான் தருகிறேன், ஆனால் நீ அவ்வாறு செய்ய விரும்பவில்லை. நீ எவ்வளவு நேரம் காத்தி ருக்க விரும்புகிறாய்? ஆக்கினைத்தீர்ப்பிற்கான நாள் வரையிலா? உனது கடந்த கால மீறல்களை நான் இன்று நினைவில் கொள்வ தில்லை; நான் உன்னை மீண்டும் மீண்டும் மன்னிக்கிறேன், உனது எதிர்மறையான பக்கத்திலிருந்து விலகி, உனது நேர்மறையான பக்கத்தை மட்டுமே பார்க்கிறேன், ஏனென்றால் எனது தற்போ தைய வார்த்தைகளும் கிரியைகளும் உன்னை இரட்சிப்பதற்கா கவே உள்ளன, மேலும் எனக்கு உன்மீது எந்தவித தீயநோக்கமும் இல்லை. ஆனாலும் நீ பிரவேசிக்க மறுக்கிறாய்; கெட்டதில் இருந்து உன்னால் நல்லதைச் சொல்ல முடியாது, மேலும் உனக்கு தயையை எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது என்றும் தெரியவில்லை. அத்தகைய வர்கள் வெறுமனே தண்டனை மற்றும் நீதியான தண்டனையின் வருகைக்காகக் காத்திருக்கவில்லையா?

மோசே கன்மலையை அடித்தபோது, அவனது விசுவாசத்தி னால் யேகோவா அருளிய தண்ணீர் வெளியே பாய்ந்தோடிற்று. தாவீது யேகோவாவாகிய என்னைப் புகழ்ந்து பாடலை இசைத் தபோது—அவனது விசுவாசத்தினால்—அவனது இருதயம் சந்தோ ஷத்தினால் நிரம்பிற்று. யோபு, மலைகளை நிரப்பின அவனது கால்நடைகளையும் மற்றும் சொல்லப்படாத அளவு ஏராளமான செல்வங்களையும் இழந்தபோது, மற்றும் அவனது உடலை எரி கிற கொப்புளங்கள் மூடியபோது, அது அவனுடைய விசுவாசத் தின் நிமித்தமாக இருந்தது. யேகோவாவாகிய என் குரலை அவன் கேட்க முடிந்து மற்றும் எனது மகிமையைக் காணமுடிந்தபோது, அது அவனது விசுவாசத்தின் நிமித்தமாக இருந்தது. பேதுரு தனது விசுவாசத்தின் நிமித்தமாகவே இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்ற முடிந்தது. அவனது விசுவாசத்தினிமித்தமாகவே, எனக்காக அவன்

சிலுவையில் அறையப்படவும் மகிமையான சாட்சியம் தரவும் முடிந்தது. யோவான் தனது விசுவாசத்தின் நிமித்தமாகவே மனுஷகுமாரனின் மகிமையான உருவத்தைக் கண்டான். கடைசி நாட்களின் தரிசனத்தை அவன் கண்டபோது, அவனுடைய விசுவாசத்தினாலேயே அது அதிகமாயிற்று. புறஜாதி ஜனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறவர்களில் திரளானவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தின் நிமித்தமாகவே என் வெளிப்பாட்டைப் பெற்றனர், மற்றும் மனிதனுக்கு மத்தியில் என் ஊழியத்தைச் செய்வதற்காக நான் மாம்சத்தில் திரும்ப வந்திருக்கிறேன் என்பதை அவர்கள் அறியவந்திருப்பதற்கான காரணமும், அவர்கள் விசுவாசம்தான். என் கடுமையான வார்த்தைகளால் பாதிக்கப்பட்டும் இன்னும் அவற்றினால் ஆறுதலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அவற்றினால் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டியவர்கள்—அவர்கள் தங்களின் விசுவாசத்தின் காரணமாக இதைச் செய்யாதிருக்கிறார்களா? ஜனங்கள் தங்கள் விசுவாசத்தினால் நிறைய பெற்றிருக்கிறார்கள், அது எப்போதும் ஓர் ஆசீர்வாதம் அல்ல. தாவீது உணர்ந்த மகிழ்ச்சியையும் இன்பத்தையும் அவர்கள் பெறாமலிருக்கலாம், அல்லது மோசே செய்ததைப் போல யேகோவாவால் தண்ணீர் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம். உதாரணமாக, யோபுவின் விசுவாசத்தினால் அவன் யேகோவாவால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டான், ஆனால் அவனும் பேரழிவைச் சந்தித்தான். நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட்டாலும் அல்லது பேரழிவை அனுபவித்தாலும், இரண்டும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள்தான். விசுவாசம் இல்லாமல், இத்தகைய ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையை உன்னால் பெற முடியாது, மேலும் இன்று உன் கண்களுக்கு முன்பாக காண்பிக்கப்படும் யேகோவாவின் கிரியைகளை உன்னால் காண இயலாது. உன்னால் பார்க்கவும் இயலாது, பெறவும் இயலாது. இந்தத் துன்பங்கள், இந்தப் பேரழிவுகள் மற்றும் அனைத்து நியாயத்தீர்ப்புகள்—இவை உனக்கு ஏற்படவில்லை என்றால், உன்னால் இன்று யேகோவாவின் கிரியைகளைக் காண முடியுமா? இன்று, விசுவாசமே உன்னை ஜெயங்கொள்ள அனுமதிக்கிறது, மேலும் அது ஜெயங்கொள்ளப்படுவது யேகோவாவின்

ஒவ்வொரு கிரியையையும் விசுவாசிக்க அனுமதிக்கிறது. விசுவாசத்தினால்தான் நீ இத்தகைய ஆக்கினைத்தீர்ப்பையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் பெறுகிறாய். இந்த ஆக்கினைத்தீர்ப்பு மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம், நீ ஜெயங்கொள்ளப்பட்டு பரிபூரணமடைகிறாய். இன்று நீ பெறும் ஆக்கினைத்தீர்ப்பும் நியாயத்தீர்ப்பும் இல்லாமல், உனது விசுவாசம் வீணாகிவிடும், ஏனென்றால் நீ தேவனை அறிய மாட்டாய்; நீ அவரை எவ்வளவு விசுவாசித்தாலும், உன் விசுவாசம் நிலைத்திருக்கும், ஆனால் அது உண்மையில் வெற்று வெளிப்பாடாகத்தான் இருக்கும். இந்த ஜெயங்கொள்வதன் கிரியையை நீ பெற்ற பின்னரே, உன்னை முழுமையாக கீழ்ப்படியச் செய்யும் கிரியையை, உன் விசுவாசம் உண்மையாகவும், நம்பகமானதாகவும் மாறும், மேலும் உனது இருதயம் தேவனை நோக்கித் திரும்பும். "விசுவாசம்" என்ற இந்த வார்த்தையின் காரணமாக நீ மிகுந்த நியாயத்தீர்ப்பையும் சாபத்தையும் அனுபவித்தாலும், நீ உண்மையான விசுவாசத்தைக் கொண்டிருக்கிறாய், மேலும் நீ சத்தியமான, மிகவும் உண்மையான, மிகவும் அருமையான விஷயத்தைப் பெறுகிறாய். ஏனென்றால், நியாயத்தீர்ப்பின் போக்கில் மட்டுமே தேவனின் சிருஷ்டிப்புகள் இறுதியாக போய்சேரும் இடத்தை நீ காண்கிறாய்; இந்த நியாயத்தீர்ப்பில்தான் சிருஷ்டிகர் நேசிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நீ காண்கிறாய்; இத்தகைய ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையில்தான் நீ தேவனின் கரத்தைக் காண்கிறாய்; இந்த ஜெயத்தில் தான் நீ மனுஷ ஜீவிதத்தை முழுமையாக புரிந்து கொள்கிறாய்; இந்த ஜெயத்தில் தான் நீ மனுஷ ஜீவிதத்தின் சரியான பாதையைப் பெற்று, "மனுஷன்" என்பதன் உண்மையான அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்கிறாய்; இந்த ஜெயத்தில் மட்டுமே நீ சர்வவல்லவரின் நேர்மையான மனநிலையையும் அவருடைய அழகான, மகிமையான முகத்தையும் காண்கிறாய்; இந்த ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையில்தான் நீ மனுஷனின் தோற்றத்தைப் பற்றி அறிந்துகொண்டு, மனுஷகுலத்தின் "அழியாத வரலாற்றை" புரிந்துகொள்கிறாய்; இந்த ஜெயத்தில்தான் நீ மனுஷகுலத்தின் மூதாதையர்களையும் மனுஷகுலத்தின் சீர்

கேட்டின் தோற்றத்தையும் புரிந்து கொள்கிறாய்; இந்த ஜெயத்தில் தான் நீ மகிழ்ச்சியையும் ஆறுதலையும் பெறுகிறாய், அத்துடன் முடிவில்லாத சிட்சை, ஒழுக்கம் மற்றும் சிருஷ்டிகரிடமிருந்து அவர் சிருஷ்டித்த மனுஷகுலத்திற்கு கடிந்துகொள்ளுதல் வார்த்தைக ளைப் பெறுகிறாய்; இந்த ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையில்தான் நீ ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுகிறாய், அதே போல் மனுஷனால் ஏற்ப டக்கூடிய பேரழிவுகளையும் பெறுகிறாய்.... இது உனது சிறிய விசுவாசத்தின் காரணமாகத்தான் அல்லவா? இவற்றைப் பெற்ற பிறகு உனது விசுவாசம் வளரவில்லையா? நீ மிகப்பெரிய அள விற்குப் பெறவில்லையா? நீ தேவனின் வார்த்தையைக் கேட்டி ருக்கிறாய், தேவனின் ஞானத்தையும் கண்டிருக்கிறாய் என்பது மட்டுமல்லாமல், அவருடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டத்தை யும் நீ தனிப்பட்ட முறையில் அனுபவித்திருக்கிறாய். உனக்கு விசு வாசம் இல்லையென்றால், நீ இந்த வகையான ஆக்கினைத்தீர்ப் பையோ அல்லது இந்த வகையான நியாயத்தீர்ப்பையோ அனுப வித்திருக்க மாட்டாய் என்றுகூட நீ கூறலாம். ஆனால் விசுவாசம் இல்லாமல், நீ இந்த வகையான ஆக்கினைத்தீர்ப்பையோ அல்லது சர்வவல்லவரிடமிருந்து இந்த வகையான கவனிப்பையோ பெற முடியாது என்பது மட்டுமல்லாமல், சிருஷ்டிகரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பையும் நீ என்றென்றும் இழக்க நேரிடும் என்பதை நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நீ மனுஷகுலத்தின் தோற்றத்தை ஒரு போதும் அறிய மாட்டாய், மனுஷ ஜீவிதத்தின் முக்கியத்துவத்தை ஒருபோதும் புரிந்து கொள்ள மாட்டாய். உன் சரீரம் மரித்துப்போய், உனது ஆத்துமா புறப்பட்டாலும், சிருஷ்டிகரின் எல்லா கிரியை களையும் நீ புரிந்து கொள்ள மாட்டாய், மேலும் சிருஷ்டிகர் மனு ஷகுலத்தை சிருஷ்டித்தபின் பூமியில் இவ்வளவு பெரிய கிரியை களைச் செய்தார் என்பதையும் நீ அறிய மாட்டாய். அவர் சிருஷ் டித்த இந்த மனுஷகுலத்தின் உறுப்பினராக, நீ அறியாமலே இவ் வாறாக இருளில் விழுந்து, நித்திய தண்டனையை அனுபவிக்க விரும்புகிறாயா? இன்றைய ஆக்கினைத்தீர்ப்பு மற்றும் நியாயத் தீர்ப்பிலிருந்து நீ உன்னை விலக்கிக் கொண்டால், நீ எதைத்தான்

சந்திப்பாய்? தற்போதைய நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து நீ விலகியவுடன், இந்த கடினமான ஜீவிதத்திலிருந்து உன்னால் தப்பிக்க முடியும் என்று நினைக்கிறாயா? நீ “இந்த இடத்தை” விட்டு வெளியேறினால், நீ சந்திப்பது வலிமிகுந்த துயரம் அல்லது பிசாசால் செய்யப்பட்ட கொடூரமான துஷ்பிரயோகம் என்பது உண்மையாகிவிடாதா? உன்னால் தீர்க்கமுடியாத பகல் மற்றும் இரவுகளைச் சந்திக்க முடியுமா? இந்த நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து நீ தப்பித்ததால், எதிர்கால சித்திரவதைகளை நீ என்றென்றும் தவிர்க்கலாம் என்று நினைக்கிறாயா? உனது பாதையின் குறுக்கே என்ன வரும்? அது உண்மையிலேயே நீ நம்பும் ஷாங்க்ரி-லாவாக இருக்குமோ? நீ இப்போது செய்வது போல யதார்த்தத்திலிருந்து தப்பிச்செல்வதன் மூலம் எதிர்கால நித்திய ஆக்கினைத்தீர்ப்பிலிருந்து தப்பிக்க முடியும் என்று நீ நினைக்கிறாயா? இன்றைய நாளுக்குப் பிறகு, இந்த வகையான வாய்ப்பையும் இந்த வகையான ஆசீர்வாதத்தையும் மீண்டும் உன்னால் கண்டுபிடிக்க முடியுமா? உனக்குப் பேரழிவு நேரும்போது உன்னால் அவற்றைக் கண்டுபிடிக்க முடியுமா? மனுஷகுலம் மொத்தமும் ஓய்வெடுக்கச் செல்லும்போது உன்னால் அவற்றைக் கண்டுபிடிக்க முடியுமா? உனது தற்போதைய மகிழ்ச்சியான ஜீவிதமும், உனது இணக்கமான சிறிய குடும்பமும்— அவை உனது எதிர்காலத்தில் போய்ச்சேரும் நித்திய இடத்திற்கு மாற்றாக இருக்க முடியுமா? நீ உண்மையான விசுவாசத்தைக் கொண்டிருந்தால், உனது விசுவாசத்தின் காரணமாக நீ பெருமளவில் பெற்றால், அப்போது அவற்றையெல்லாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனான நீ பெற வேண்டும், மேலும் அவற்றை நீ ஆரம்பத்திலேயே பெற்றிருக்க வேண்டும். அத்தகைய ஜெயத்தை விட உனது விசுவாசத்திற்கும் ஜீவிதத்திற்கும் வேறு எதுவும் பயனளிக்காது.

இன்று, ஜெயங்கொள்ளப்பட்டவர்களிடம் தேவன் என்ன கேட்கிறார், பரிபூரணமானவர்கள் உடனான அவருடைய அணுகுமுறை என்ன, நீ தற்போது எதில் பிரவேசிக்க வேண்டும் என்பனவற்றை நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உனக்குத் தேவைப்படும்

சில விஷயங்களை நீ கொஞ்சம் மட்டுமே புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சில இரகசிய வார்த்தைகளை நீ ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியதில்லை; அவை ஜீவிதத்திற்குப் பெரிதும் உதவியாக இருக்காது, அவற்றை நீ வெறுமனே விரைவாகப் பார்த்தால் மட்டும் போதும். ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் மறைபொருள் போன்ற மறைபொருட்கள் பற்றி நீ படிக்கலாம்: ஆதாமும் ஏவாளும் அப்போது என்ன செய்தார்கள், இன்று தேவன் என்ன கிரியை செய்ய விரும்புகிறார் போன்றவற்றை பற்றி நீ படிக்கலாம். மனுஷனை ஜெயங்கொள்வதிலும், பரிபூரணமாக்குவதிலும், ஆதாமும் ஏவாளும் முன்னர் எப்படி இருந்தனரோ அப்படியே மனுஷனையும் இருக்க வைக்க தேவன் விரும்புகிறார் என்பதை நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உனது இருதயத்தில், தேவனின் தரத்தை நிறைவு செய்ய அடைய வேண்டிய பரிபூரணத்தின் அளவைப் பற்றி உனக்கு நன்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும், பின்னர் நீ அதை அடைய முயற்சிக்க வேண்டும். இது உனது நடைமுறையுடன் தொடர்புடையது, இது நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டிய ஒன்று. இந்த விஷயங்களைப் பற்றிய தேவனின் வார்த்தைகளின்படி பிரவேசிக்க உனக்கு இது போதும். "மனிதகுலம் இன்று இருக்கும் இடத்தை அடைய பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கடந்துள்ளது," என்று நீ படிக்கும்போது, உனக்கு ஆர்வம் மிகுதியாகிறது, அதனால் நீ சகோதர சகோதரிகளுடன் இணைந்து ஒரு பதிலைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிக்கிறாய். "மனுஷகுலத்தின் வளர்ச்சி ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு பின்னோக்கி செல்கிறது என்று தேவன் கூறுகிறார், இல்லையா? அப்படியானால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் என்று ஏன் கூறப்படுகிறது?" இந்தக் கேள்விக்கு விடை காணுவது என்ன பயனைத் தரும்? தேவன் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக உழைத்து வருகிறாரா அல்லது நூறு மில்லியன் ஆண்டுகளாக உழைத்து வருகிறாரா—இதைப் பற்றி நீ அவசியம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்புவாரா? ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனாக நீ இதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய ஒன்று அல்ல. இந்த வகையான பேச்சைச் சுருக்கமாக பரிசீலிக்க நீ அனுமதிக்க

வேண்டும், அதை ஒரு தரிசனம் போல் புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்காதே. இன்று நீ எதனுள் பிரவேசித்து, எதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும், பின்னர் அதைப் பற்றி நீ உறுதியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் நீ ஜெயங்கொள்ளப்படுவாய். மேற்கூறியவற்றைப் படித்த பிறகு, உனக்குள் ஓர் இயல்பான தாக்கம் இருக்க வேண்டும்: தேவன் பதற்றத்துடன் எரிந்துக் கொண்டிருக்கிறார், அவர் நம்மை ஜெயங்கொண்டு மகிமையையும் சாட்சியத்தையும் பெற விரும்புகிறார், எனவே நாம் அவருடன் எவ்வாறு ஒத்துழைக்க வேண்டும்? அவரால் முழுமையாக ஜெயங்கொள்ளப்பட்டு அவருடைய சாட்சியாக மாற நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? மகிமையைப் பெற தேவனுக்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் அல்லாமல், தேவனின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் ஜீவிக்க நம்மை நாம் அனுமதிக்க நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? இதைத்தான் ஜனங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். தேவனுடைய ஜெயங்கொள்ளுதலின் முக்கியத்துவம் குறித்து நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். அதுவே உங்களது பொறுப்பு. இந்தத் தெளிவைப் பெற்ற பின்னரே உங்களால் பிரவேசிக்க முடியும், இந்த கிரியையை உங்களால் அறிய முடியும், உங்களால் முற்றிலும் கீழ்ப்படிய முடியும். இல்லையெனில், நீங்கள் மெய்யான கீழ்ப்படிதலை அடைய மாட்டீர்கள்.

ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையைக் குறித்த உள்ளார்ந்த சத்தியம் (3)

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் நோக்கம் என்னவென்றால் மனுஷனின் மாம்சம் இனி கலகம் செய்யக்கூடாது என்பதாகும்; அதாவது, மனுஷனின் மனம் தேவனைப் பற்றிய புதிய அறிவைப் பெற வேண்டும், மனுஷனின் இருதயம் தேவனுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிய வேண்டும், மற்றும் மனுஷன் தேவனுக்காக வாழ வாஞ்சிக்க வேண்டும். ஜனங்கள்

தங்கள் மனோபாவம் அல்லது மாம்சம் மாறும்போது தாங்கள் ஜெயங்கொள்ளப்பட்டதாக எண்ணுவதில்லை; மனுஷனின் சிந்தனை, மனுஷனின் உணர்வு மற்றும் மனுஷனின் அறிவு மாறும்போது, அதாவது, உனது முழு மனப்பாங்கும் மாறும்போது—இதெல்லாம் நீ தேவனால் ஜெயங்கொள்ளப்படும்போது ஏற்படும். நீங்கள் கீழ்ப்படிய தீர்மானித்ததும், ஒரு புதிய மனநிலையைப் பின்பற்றத் துவங்கியதும், தேவனின் வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியைகளில் நீங்கள் இனி உங்கள் சொந்தக் கருத்துக்களையோ நோக்கங்களையோ கொண்டு வராதபோது, உங்கள் மூளை இயல்பாக சிந்திக்கும்போது—அதாவது, நீங்கள் முழு இருதயத்தோடு தேவனுக்காக உங்களைப் பயன்படுத்தும்போது—நீங்கள் முழுமையாக ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட நபராக இருக்கிறீர்கள். மதத்தில், அநேகர் தங்கள் ஜீவிதங்கள் முழுவதும் பெரும் துன்பங்களை அனுபவிக்கிறார்கள்: அவர்கள் தங்கள் சரீரங்களை அடக்கி, தங்கள் சிலுவையைச் சுமக்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் மரணத்தின் விளிம்பில் இருக்கும்போதும் அவர்கள் தொடர்ந்து துன்பப்படுகிறார்கள், சகித்துக்கொள்கிறார்கள்! சிலர் தங்கள் மரித்துப்போன காலை நேரத்தில் இன்னும் உபவாசம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஜீவித்திருக்கும் வரை அவர்கள் நல்ல உணவைப் புசிக்காமலிருந்து, ஆடைகளை அணியவும் மறுத்து, துன்பப்படுவதில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துகிறார்கள். அவர்களால் சரீரத்தை அடக்கி, மாம்சத்தைக் கைவிட முடிகிறது. துன்பங்களைத் தாங்குவதற்கான அவர்களின் மனநிலை பாராட்டத்தக்கது. ஆனால் அவர்களின் சிந்தனை, அவர்களின் கருத்துக்கள், அவர்களின் மனப்பான்மை மற்றும் நிச்சயமாக அவர்களின் பழைய சுபாவம் ஆகியவை சிறிதளவும் கையாளப்படவில்லை. அவர்கள் தங்களைப் பற்றிய உண்மையான அறிவைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவர்கள் தங்களது மனதில் கொண்டுள்ள தேவனின் மனநிலை உருவமானது பாரம்பரியமானதாக, தெளிவற்றதாக இருக்கிறது. தேவனுக்காகத் துன்பப்படுவதற்கான அவர்களின் தீர்மானம் அவர்களின் வைராக்கியத்திலிருந்தும், அவர்களின் மனிதத்தன்மை என்னும் நல்ல குணத்திலிருந்தும் வருகிறது.

அவர்கள் தேவனை விசுவாசித்தாலும், அவர்கள் அவரைப் புரிந்து கொள்ளவோ, அவருடைய சித்தத்தை அறிந்துகொள்ளவோ இல்லை. அவர்கள் வெறுமனே கிரியை செய்து, தேவனுக்காகக் கண்மூடித்தனமாக துன்பப்படுகிறார்கள். அவர்கள் விவேகத்துக்கு எந்த மதிப்பும் கொடுப்பதில்லை, அவர்களின் ஊழியம் உண்மையில் தேவனின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதை எவ்வாறு உறுதிப்படுத்துவது என்பதில் சிறிதும் அக்கறை காட்டவில்லை, மேலும் தேவனின் அறிவை எவ்வாறு அடைவது என்பது பற்றியும் அவர்கள் அறியவில்லை. அவர்கள் ஊழியம் செய்யும் தேவன் அவருடைய இயல்பான உருவத்தில் இருக்கும் உண்மையான தேவன் அல்ல, ஆனால் அவர்கள் கேள்விப்பட்ட அல்லது புராணக்கதைகளில் வாசித்த, அவர்கள் கற்பனை செய்த தேவனாக இருக்கிறார். பின்னர் அவர்கள் தங்கள் வளமான கற்பனைகளையும் பக்தியையும் தேவனுக்காகக் கஷ்டப்படுவதற்கும், தேவன் செய்ய விரும்பும் தேவனின் கிரியையை மேற்கொள்வதற்கும் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்களின் ஊழியம் மிகவும் துல்லியமற்றதாக இருக்கிறது, அதாவது நடைமுறையில் அவர்களில் எவரும் தேவனின் சித்தத்திற்கு ஏற்ப உண்மையிலேயே ஊழியம் செய்ய முடிவதில்லை. அவர்கள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியுடன் கஷ்டப்பட்டாலும், ஊழியம் பற்றிய அவர்களின் உண்மையான கண்ணோட்டமும், தேவன் என்று அவர்கள் மனதில் கொண்டுள்ள உருவமும் மாறாமல் இருக்கின்றன, ஏனென்றால் அவர்கள் தேவனின் நியாயத்தீர்ப்பு, சிட்சை, சுத்திகரிப்பு மற்றும் பரிபூரணத்தை அனுபவிக்கவில்லை, மேலும் சத்தியத்தைப் பயன்படுத்தி யாரும் அவர்களை வழிநடத்தவும் இல்லை. இரட்சகராகிய இயேசுவை அவர்கள் விசுவாசித்தாலும், அவர்களில் யாரும் இரட்சகரைப் பார்த்ததில்லை. புராணக்கதை மற்றும் செவிவழியாக மட்டுமே அவர்கள் அவரை அறிந்திருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக, ஒரு குருட்டு மனுஷன் தனது சொந்தத் தந்தைக்கு ஊழியம் செய்வது போல, கண்களை மூடிக்கொண்டு தோராயமாக ஊழியம் செய்வதைப் போல இது இருக்கிறது. அத்தகைய ஊழியத்தால் இறுதியில் எதை அடைய முடியும்? அதை

யார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்? ஆதி முதல் அந்தம் வரை, அவர்களின் ஊழியம் ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கிறது; அவர்கள் மனுஷனால் உருவாக்கப்பட்ட பாடங்களை மட்டுமே பெறுகிறார்கள், மேலும் அவர்களின் ஊழியமானது அவர்களின் இயல்பான தன்மை மற்றும் அவர்களின் சொந்த விருப்பங்களின் அடிப்படையில் மட்டுமே இருக்கிறது. இது என்ன வெகுமதியைக் கொடுக்க முடியும்? இயேசுவைக் கண்ட பேதுருவுக்கு கூட, தேவனுடைய சித்தத்தின்படி ஊழியம் செய்வது எப்படி என்று தெரியவில்லை; அவன் தனது வயதான காலத்தில் மட்டுமே இதை அறிந்துகொண்டான். இது சிறிதளவு கூட கையாளப்படுவதை அல்லது கத்தரிக்கப்படுவதை அனுபவிக்காத, மற்றும் தங்களுக்கு வழிகாட்ட யாரும் இல்லாத அந்தக் குருடர்களைப் பற்றி இது என்ன கூறுகிறது? உங்களில் பலர் இன்று செய்யும் ஊழியம் இந்த குருடர்களின் ஊழியத்தை போன்றிருக்கிறது அல்லவா? நியாயத்தீர்ப்பைப் பெறாதவர்கள், கத்தரித்தல் மற்றும் கையாளுதலை பெறாதவர்கள், மாறாதவர்கள்—அவர்கள் அனைவரும் அரைகுறையாக ஜெயங்கொள்ளப்படவில்லையா? அத்தகையவர்களால் என்ன பயன்? உனது சிந்தனை, உனது ஜீவித அறிவு, மற்றும் தேவனைப் பற்றிய உனது அறிவு ஆகியவை புதிய மாற்றங்களைக் காட்டவில்லை என்றால், நீ உண்மையிலேயே எதையும் பெறவில்லை என்றால், நீ உனது ஊழியத்தில் குறிப்பிடத்தக்க எதையும் அடைய மாட்டாய்! தேவனின் கிரியை பற்றிய ஒரு பார்வை மற்றும் புதிய அறிவு இல்லாமல், நீ ஜெயங்கொள்ளப்படவில்லை. தேவனை பின்பற்றுவதற்கான உனது வழி பின்னர் துன்பப்படுபவர்களைப் போலவும் உபவாசம் இருப்பவர்களை போலவும் இருக்கும்: மதிப்பற்றதாக இருக்கும்! துல்லியமாக இது ஏனென்றால், அவர்கள் செய்வதில் சிறிதளவு சாட்சியங்கள்தான் இருக்கின்றன, அதனாலேயே அவர்களின் ஊழியம் பயனற்றது என்று நான் சொல்கிறேன்! தங்கள் ஜீவியம் முழுவதிலும் துயரத்திலும், சிறையில் நேரத்தைச் செலவிடுகிறார்கள்; அவர்கள் எப்போதும் சகிப்புத்தன்மையுள்ளவர்கள், அன்பானவர்கள், அவர்கள் எப்போதுமே சிலுவையைச் சுமக்கிறார்

கள், அவர்கள் ஏளனம் செய்யப்படுகிறார்கள், உலகத்தால் நிராக ரிக்கப்படுகிறார்கள், அவர்கள் ஒவ்வொரு கஷ்டத்தையும் அனுப விக்கிறார்கள், அவர்கள் கடைசிவரை கீழ்ப்படிந்தாலும், அவர்கள் இன்னும் ஜெயங்கொள்ளப்படவில்லை, மேலும் அவர்களால் ஜெயங் கொள்ளப்படுவதற்கான எந்தச் சாட்சியமும் அளிக்க முடியாது. அவர்கள் மிகுந்த துன்பத்தை அனுபவித்திருக்கிறார்கள், ஆனால் உள்ளுக்குள் அவர்களுக்கு தேவனைத் தெரியாது. அவர்களின் பழைய சிந்தனை, பழைய கருத்துக்கள், மத நடைமுறைகள், மனு ஷனால் உருவாக்கப்பட்ட அறிவு மற்றும் மனுஷக் கருத்துக்கள் எதுவும் கையாளப்படவில்லை. அவர்களுக்குள் புதிய அறிவிற்கான சிறிதளவு குறிப்பு கூட இல்லை. தேவனைப் பற்றிய அவர்களின் சிறிதளவு அறிவில் கூட உண்மையோ அல்லது துல்லியமோ இருப் பதில்லை. அவர்கள் தேவனின் சித்தத்தைத் தவறாக புரிந்து கொண் டுள்ளனர். இதுதான் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதா? கடந்த காலங் களில் தேவனைப் பற்றிய உனது அறிவு எதுவாக இருந்திருந்தா லும், அது இன்றும் அப்படியே இருந்தால், தேவன் என்ன செய்தா லும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் நீ தேவன் பற்றிய உனது அறிவை உன் சொந்தக் கருத்துக்கள் மற்றும் யோசனைகளின் அடிப்படை யில் புரிந்துகொண்டிருந்தால், அதாவது நீ தேவன் பற்றிய புது, உண்மையான அறிவைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால், தேவ னின் உண்மையான உருவத்தையும் மனநிலையையும் நீ அறியத் தவறினால், தேவனை பற்றிய உனது அறிவு நிலப்பிரபுத்துவ, மூட நம்பிக்கை சிந்தனையால் வழிநடத்தப்பட்டு, இன்னும் மனுஷ னின் கற்பனை மற்றும் கருத்துக்கள் மூலம் பிறந்தால், நீ இன்னும் ஜெயங்கொள்ளப்படவில்லை என்று அர்த்தமாகும். நான் உன்னி டம் இத்தனை வார்த்தைகயும் சொல்வது நீ அறிந்து கொள்வதற் காகும், இந்த அறிவைக் கொண்டிருப்பது உன்னை புதிய, சரியான அறிவுக்கு இட்டுச் செல்லும்; அவை நீ புதிய அறிவைப் பெறுவதற் கும், பழைய கருத்துக்களையும், உன்னில் இருக்கும் பழைய அறி வையும் ஒழிப்பதற்குமாகும். நீ உண்மையிலேயே என் வார்த்தை களைப் புசித்துப் பருகினால், உனது அறிவு கணிசமாக மாறும்.

கீழ்ப்படியும் இருதயத்துடன் தேவனின் வார்த்தைகளை நீ புசித்துப் பருகும்வரை, உனது கண்ணோட்டம் தலைகீழாக மாறுபடும். நீ மீண்டும் மீண்டும் சிட்சைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும்வரை, உனது பழைய மனப்பான்மை படிப்படியாக மாறுபடும். உனது பழைய மனப்பான்மை புதியவற்றுடன் முழுமையாக மாற்றப்படும் வரை, உனது நடைமுறையும் அதற்கேற்ப மாறுபடும். இவ்வாறாக, உனது ஊழியம் பெருகிய முறையில் இலக்கை நோக்கிச் செல்லும், மேலும் தேவனின் சித்தத்தையும் உனது ஊழியத்தால் நிறைவேற்ற முடியும். உன்னால் உனது ஜீவிதத்தையும், மனுஷ ஜீவிதம் பற்றிய உனது அறிவையும், தேவனை பற்றிய உனது பலவகை கருத்துக்களையும் மாற்ற முடிந்தால், உனது இயல்பான தன்மை படிப்படியாக குறையும். தேவன் ஜனங்களை ஜெயங்கொள்வதன் விளைவு இதுதான், இதற்குக் குறைவானது எதுவுமில்லை. இதுவே ஜனங்களிடையே ஏற்படும் மாற்றம். தேவன் மீதான உனது விசுவாசத்தில், உனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் உனது உடலைத் தாழ்த்தி, சகித்துக்கொள்வதும், துன்பப்படுவதும் மட்டும் தான், அது சரியா அல்லது தவறா என்று உனக்குத் தெரியாது, மேலும் அது யாருடைய பொருட்டு செய்யப்படுகிறது என்பதும் உனக்குத் தெரியாது, பிறகு எப்படி அத்தகைய பயிற்சி மாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும்?

நான் உங்களிடம் கேட்பது உங்கள் மாம்சத்தை அடிமைத்தனத்தில் வைத்திருப்பதற்கோ அல்லது உங்கள் மூளை தன்னிச்சையான எண்ணங்களை சிந்திப்பதைத் தடுப்பதற்கோ அல்ல என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளுங்கள். இது கிரியையின் குறிக்கோளோ, இப்போது செய்ய வேண்டிய கிரியையோ அல்ல. இப்போது, நேர்மறையான அம்சம் பற்றிய அறிவு உங்களுக்கு இருக்க வேண்டும், இதன்மூலம் நீங்களே உங்களை மாற்றிக் கொள்ள முடியும். மிகவும் அவசியமான செயல் என்னவென்றால், நீங்கள் தேவனின் வார்த்தைகளால் உங்களைச் சித்தப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள், அதாவது தற்போதைய சத்தியத்தையும் தரிசனத்தையும் கொண்டு உங்களை முழுமையாகச் சித்தப்படுத்திக் கொண்டு, அதன்பின்னர் முன்னேறிச் சென்று அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துங்கள். இது

தான் உங்கள் பொறுப்பாகும். இதைவிட பெரிய வெளிச்சத்தைத் தேடவும் பெறவும் நான் உங்களிடம் கேட்கவில்லை. தற்போது, அதற்கான வளர்ச்சி உங்களிடம் இல்லை. உங்களால் முடிந்தவரை தேவனின் வார்த்தைகளைப் புசிக்கவும் பருகவும் மட்டுமே நீங்கள் செய்ய வேண்டும், இதுதான் உங்களிடமிருந்து தேவைப்படுகிறது. நீங்கள் தேவனின் கிரியையைப் புரிந்துகொண்டு, உங்கள் சுபாவம், உங்கள் சாராம்சம் மற்றும் உங்களுடைய பழைய ஜீவிதத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக, நீங்கள் ஈடுபட்ட தவறான முட்டாள்தனமான கடந்தகால நடைமுறைகளையும், மனுஷச் செயல்களையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மாறுதலானது, உங்கள் சிந்தனையை மாற்றுவதன் மூலம் தொடங்க வேண்டும். முதலில், உங்கள் பழைய சிந்தனையைப் புதியதாக மாற்றுங்கள், உங்கள் புதிய சிந்தனை உங்கள் வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் உங்கள் ஜீவிதத்தையும் நிர்வகிக்கட்டும். இன்று உங்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் கேட்கப்படுவது இதுதான். கண்மூடித்தனமாகப் பயிற்சி செய்ய வேண்டாம் அல்லது கண்மூடித்தனமாகப் பின்பற்ற வேண்டாம். உங்களுக்கு ஓர் அடிப்படை மற்றும் இலக்கு இருக்க வேண்டும். உங்களை நீங்களே முட்டாளாக்காதீர்கள். நீங்கள் எதற்காக தேவனை விசுவாசிக்கிறீர்கள், அதிலிருந்து எதைப் பெற வேண்டும், மேலும் இப்போது நீங்கள் எதில் பிரவேசிக்க வேண்டும் என்பனவற்றை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இதையெல்லாம் நீ அறிந்து கொள்வது கட்டாயமாகும்.

தற்போது நீங்கள் பிரவேசிக்க வேண்டியது உங்கள் ஜீவிதத்தை உயர்த்துவதும், உங்கள் திறனை உயர்த்துவதும்தான். மேலும், உங்கள் கடந்த காலத்துப் பழைய கண்ணோட்டங்களை மாற்ற வேண்டும், உங்கள் சிந்தனையை மாற்ற வேண்டும், மேலும் உங்கள் கருத்துக்களையும் மாற்ற வேண்டும். உங்கள் முழு ஜீவிதமும் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். தேவனின் செயல்களைப் பற்றிய உனது அறிவு மாறும்போது, தேவன் சொல்லும் எல்லாவற்றையும் பற்றிய சத்தியத்தைக் குறித்தப் புதிய அறிவைப் பெறும்போது, உனக்குள் உள்ள அறிவு உயர்த்தப்படும்போது, உனது ஜீவிதத்தில் சிறப்

பான ஒரு திருப்பம் ஏற்படும். ஜனங்கள் இப்போது செய்யும் மற்றும் சொல்லும் சகல காரியங்களும் நடைமுறைக்குரியவை. இவை கோட்பாடுகள் அல்ல, மாறாக இவை ஜனங்களின் ஜீவிதத்திற்குத் தேவையானவை, அவை அவர்கள் வைத்திருக்க வேண்டிய காரியங்களாகும். ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் போது ஜனங்களிடையே ஏற்படும் மாற்றம் இதுதான், ஜனங்கள் அனுபவிக்க வேண்டிய மாற்றமும் இதுதான், அவர்கள் ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட பின் ஏற்படும் விளைவும் இதுதான். உனது சிந்தனையை நீ மாற்றி, ஒரு புதிய மனப்பான்மையைக் கடைப்பிடித்தது, உன் கருத்துகளையும் நோக்கங்களையும், உன் கடந்தகால தர்க்கரீதியான பகுத்தறிவுகளையும் புறந்தள்ளி, உனக்குள் ஆழமாக வேரூன்றிய விஷயங்களை நிராகரித்து, தேவனை விசுவாசிப்பதில் புதிய அறிவைப் பெறும்போது, நீ அளிக்கும் சாட்சியங்கள் உயர்த்தப்படும், மேலும் நீயும் உண்மையிலேயே முழுமையாக மாறியிருப்பாய். இவை அனைத்தும் மிகவும் நடைமுறைக்குரிய, மிகவும் யதார்த்தமான மற்றும் மிக அடிப்படையான விஷயங்களாகும்—இவை கடந்த காலங்களில் ஜனங்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாத விஷயங்களாகவும் மற்றும் அவர்கள் ஈடுபட இயலாத விஷயங்களாகவும் இருந்தன. அவைதாம் ஆவியானவரின் உண்மையான கிரியை. கடந்த காலங்களில் நீ வேதாகமத்தை எவ்வாறு சரியாக ப் புரிந்துகொண்டாய்? இன்று இதை ஒப்பீட்டுக்கு உட்படுத்து, அப்போது நீ புரிந்துகொள்வாய். கடந்த காலத்தில் நீ மோசே, பேதுரு, பவுல் அல்லது அந்த வேதாகம அறிக்கைகள் மற்றும் கண்ணோட்டங்கள் அனைத்தையும் மனதளவில் உயர்த்தி, அவற்றை ஒரு பீடத்தில் வைத்தாய். இப்போது, வேதாகமத்தை ஒரு பீடத்தில் வைக்கும்படி உன்னிடம் கேட்கப்பட்டால், நீ அதைச் செய்வாயா? மனுஷனால் எழுதப்பட்ட பல பதிவுகள் வேதாகமத்தில் உள்ளன என்பதையும், தேவனுடைய கிரியையின் இரண்டு கட்டங்களைப் பற்றிய மனுஷனின் பதிவுகள்தாம் வேதாகமம் என்பதையும் நீ அறிவாய். அது ஒரு வரலாற்றுப் புத்தகம். இது குறித்த உனது அறிவு மாறிவிட்டது என்பது இதன் அர்த்தமல்லவா? இன்று மத்தேயுவின் சுவிசேஷத்

தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இயேசுவின் வம்ச அட்டவணையைப் பார்த்தால், நீ, “இயேசுவின் வம்ச அட்ட்வணையா? முட்டாள்தனமானது! இது யோசேப்பின் வம்ச அட்டவணை, இயேசுவின் வம்ச அட்டவணை அல்ல. இயேசுவுக்கும் யோசேப்புக்கும் எந்த உறவும் இல்லை,” என்று கூறுவாய். நீ இப்போது வேதாகமத்தைப் பார்க்கும்போது, அதைப் பற்றிய உனது அறிவு வேறுபட்டதாக இருக்கிறது, அதாவது உனது கண்ணோட்டம் மாறிவிட்டது, மேலும் பழங்கால மத அறிஞர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்த அறிவை நீ அதற்குக் கொண்டு வருகிறாய். இந்த வம்ச அட்டவணையில் ஏதேனும் இருப்பதாக யாராவது சொன்னால், நீ, “என்ன இருக்கிறது? விளக்குங்கள். இயேசுவும் யோசேப்பும் உறவினர்கள் இல்லை. உனக்கு அது தெரியாதா? இயேசுவுக்கு ஒரு பரம்பரை இருக்க முடியுமா? இயேசுவுக்கு மூதாதையர்கள் எப்படி இருக்க முடியும்? அவர் எவ்வாறு மனுஷனின் வழித்தோன்றலாக இருக்க முடியும்? அவருடைய மாம்சம் மரியாளிடமிருந்து பிறந்தது; அவருடைய ஆவி தேவனின் ஆவி, ஒரு மனுஷனின் ஆவி அல்ல. இயேசு தேவனின் நேசகுமாரன், எனவே அவருக்கு ஒரு வம்ச அட்டவணை இருக்க முடியுமா? பூமியில் இருந்தபோது அவர் மனுஷகுலத்தின் உறுப்பினராக இருக்கவில்லை, எனவே அவருக்கு எப்படி ஒரு வம்ச அட்டவணை இருக்க முடியும்?” என்று பதிலளிப்பாய். நீ அந்த வம்ச அட்டவணையை ஆராய்ந்து உள்ளார்ந்த சத்தியத்தைத் தெளிவாக விளக்கும்போது, நீ புரிந்து கொண்டதைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது, அந்த நபர் வாயடைத்து நிற்பான். சிலர் வேதாகமத்தைக் குறிப்பிட்டு உன்னிடம், “இயேசுவுக்கு ஒரு வம்ச அட்டவணை இருந்தது. இன்றைய நாளுக்கான உனது தேவனுக்கு ஒரு வம்ச அட்டவணை இருக்கிறதா?” என்று கேட்பார்கள். நீ உன் அறிவைப் பற்றி அவர்களிடம் சொல்வாய், அது எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் மிகவும் உண்மையானதாகும், மேலும், இவ்வாறாக, உனது அறிவு ஒரு விளைவை அடைந்திருக்கும். உண்மையில், இயேசுவுக்கு யோசேப்புடன் எந்த உறவும் இல்லை, ஆபிரகாமுக்கும் இல்லை; அவன் வெறுமனே இஸ்ரவேலில் பிறந்தவன். ஆயி

னும், தேவன் ஓர் இஸ்ரவேலரோ அல்லது இஸ்ரவேலரின் வழித் தோன்றலோ அல்ல. இயேசு இஸ்ரவேலில் பிறந்திருப்பதால், தேவன் இஸ்ரவேலரின் தேவன் மட்டும் தான் என்று அர்த்தமல்ல. அவருடைய கிரியையின் பொருட்டு மட்டுமே அவர் மாம்சமாகும் கிரியையைச் செய்தார். தேவன் பிரபஞ்சம் முழுவதும் உள்ள எல்லா சிருஷ்டிப்புகளுக்கும் தேவன். அவர் முதலில் இஸ்ரவேலில் தனது கிரியையின் ஒரு கட்டத்தை வெறுமனே செய்தார், அதன் பிறகு அவர் புறஜாதி தேசங்களிடையே கிரியை செய்யத் தொடங்கினார். ஆயினும், ஜனங்கள் இயேசுவை இஸ்ரவேலரின் தேவனாகக் கருதினார்கள், மேலும் அவரை இஸ்ரவேலர்களிடமும் தாவீதின் சந்ததியினரிடமும் வைத்தார்கள். கடைசிக் காலத்தில், புறஜாதி தேசங்களிடையே யேகோவாவின் நாமம் பெரிதாக இருக்கும் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது, அதாவது கடைசிக் காலத்தில் தேவன் புறஜாதி தேசங்களிடையே செயல்படுவார் என்று அர்த்தம். தேவன் யூதேயாவில் மாம்சமானார் என்பது தேவன் யூதர்களை மட்டுமே நேசிக்கிறார் என்பதைக் குறிக்கவில்லை. கிரியைக்குத் தேவைப்பட்டதால் மட்டுமே அது நடந்தது; தேவன் இஸ்ரவேலில் மட்டுமே (இஸ்ரவேலர் அவருடைய தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்கள் என்பதால்) மாம்சமாகியிருக்க முடியும் என்றும் அர்த்தமாகாது. தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்கள் புறஜாதி தேசங்களிடையேயும் காணப்படவில்லையா? இயேசு யூதேயாவில் கிரியை முடித்த பிறகுதான் அந்தக் கிரியை புறஜாதி தேசங்களுக்கும் விரிவடைந்தது. (இஸ்ரவேலர் இஸ்ரவேலைத் தவிர எல்லா தேசங்களையும் “புறஜாதி தேசங்கள்” என்று அழைத்தனர்.) உண்மையில், அந்தப் புறஜாதி தேசங்களிலும் தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களால் இருந்தனர்; அந்த நேரத்தில் அங்கு எந்த கிரியையும் செய்யப்படவில்லை என்பதுதான் உண்மை. இஸ்ரவேலுக்கு ஜனங்கள் அத்தகைய முக்கியத்துவத்தை அளிக்கிறார்கள், ஏனென்றால் கிரியையின் முதல் இரண்டு கட்டங்களும் இஸ்ரவேலில்தான் நடந்தன, அதே நேரத்தில் புறஜாதி தேசங்களில் எந்தக் கிரியையும் செய்யப்படவில்லை. புறஜாதி தேசங்களிடையே கிரியைகள் இன்

றுதான் ஆரம்பமாகின்றன, அதனால்தான் இதை ஏற்றுக்கொள்ள ஜனங்களுக்கு மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. இவை அனைத்தை யும் உன்னால் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தால், உன் னால் அதைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு கருத்தில் கொள்ள முடிந் தால், நீ இன்றைய மற்றும் கடந்த காலத்தின் தேவனைப் பற்றிய துல்லியமான அறிவைப் பெறுவாய், மேலும் இந்தப் புதிய அறிவு, வரலாறு முழுவதும் எல்லாப் புனிதர்களிடமும் இருக்கும் தேவ னின் அறிவை விட உனக்கு அதிகமாக இருக்கும். நீ இன்றைய கிரியையை அனுபவித்து, இன்று தேவனின் தனிப்பட்ட வார்த் தைகளைக் கேட்டாலும், தேவனின் முழுமையைப் பற்றி எந்த அறிவும் கிடையாது; உனது நாட்டம் எப்போதும் இருக்கும்படியே இருந்தது, அது புதியதாக மாற்றப்படாவிட்டால்; குறிப்பாக நீ இந்த ஜெயங்கொள்ளுதலின் அனைத்துக் கிரியைகளையும் அனு பவித்தும், இறுதியில் உனக்குள் எந்தவித மாற்றமும் காணப்ப டாவிட்டால், உனது விசுவாசமானது தங்கள் பசியைத் தணிக்கும் ரொட்டியை மட்டுமே தேடுவோரின் விசுவாசத்தைப்போல இருக் காதா? அவ்வாறான நிலையில், ஜெயங்கொள்ளும் கிரியை உன் னில் எந்த விளைவையும் எட்டாது. அப்போது நீ அகற்றப்பட வேண்டியவர்களில் ஒருவனாக இருக்க மாட்டாயா?

ஜெயங்கொள்ளுதலின் அனைத்து கிரியைகளும் முடிவுக்கு வரும்போது, தேவன் இஸ்ரவேலரின் தேவன் மட்டுமல்ல, எல்லா சிருஷ்டிப்புகளுக்குமான தேவன் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அவர் இஸ்ரவேலரை மட்டுமல்ல, எல்லா மனுஷரையும் படைத்தார். தேவன் இஸ்ரவே லரின் தேவன் மட்டுமே என்று நீ கூறினால் அல்லது இஸ்ரவே லுக்கு வெளியே எந்த தேசத்திலும் தேவன் மாம்சமாவது சாத்தி யமில்லை என்று நீ கூறினால், நீ ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் போது எந்த அறிவையும் பெறவில்லை, மேலும் தேவன் உனது தேவன் என்பதை நீ மிகச் சிறிய வழியில் கூட ஒப்புக் கொள்ள வில்லை என்று அர்த்தம்; தேவன் இஸ்ரவேலில் இருந்து சீனாவுக் குச் சென்றார் என்பதையும், அவர் உனது தேவனாக இருக்க கட்

டாயப்படுத்தப்படுகிறார் என்று மட்டுமே நீ புரிந்துகொகிறாய். நீ விஷயங்களை இன்னும் இப்படித்தான் பார்க்கிறாய் எனில், என் கிரியை உன்னில் பயனற்றதாக இருக்கிறது, நான் சொன்ன ஒரு விஷயத்தைக் கூட நீ புரிந்து கொள்ளவில்லை. இறுதியில், நீ மத்தேயு செய்ததைப் போல எனக்கு இன்னொரு வம்ச அட்டவணையை எழுதி, எனக்குப் பொருத்தமான மூதாதையரைக் கண்டுபிடித்து, எனது சரியான முன்னோடியைக் கண்டுபிடித்தால், அதாவது தேவன் இரண்டு முறை மாம்சமாகியதால் இரண்டு வம்ச அட்டவணைகளைக் கொண்டிருக்கிறார் என்றால்—அது இந்த உலகத்தில் மிகப் பெரிய நகைக்கும் பொருளாக இருக்காதா? எனக்கு ஒரு வம்ச அட்டவணையைக் கண்டறிந்த இந்த “நல்ல எண்ணமுள்ள நபரான” நீ, தேவனைப் பிரித்த ஒருவனாக மாறவில்லையா? இந்தப் பாவத்தின் சுமையை உன்னால் ஏற்க முடியுமா? இந்த ஜெயங்கொள்ளுதலின் அனைத்து கிரியைகளுக்குப் பிறகும், தேவன் எல்லா சிருஷ்டிப்புகளுக்குமான தேவன்தான் என்று நீ விசுவாசிக்கவில்லை என்றால், தேவன் இஸ்ரவேலரின் தேவன் மட்டுமேதான் என்று நீ இன்னும் நினைத்தால், நீ தேவனை வெளிப்படையாக எதிர்க்கும் ஒருவனாக இருக்கமாட்டாயா? இன்று உன்னை ஜெயங்கொள்வதன் நோக்கம், தேவன் உனது தேவன் என்றும் மற்றவர்களின் தேவன் என்றும், மிக முக்கியமாக அவர் தம்மை நேசிக்கும் அனைவருக்கும் தேவன் என்றும், மற்றும் அனைத்து சிருஷ்டிப்புகளுக்கும் தேவன் என்றும் நீ ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான். அவர் இஸ்ரவேலரின் தேவன், எகிப்து ஜனங்களின் தேவன். அவர் ஆங்கிலேயர்களின் தேவன் மற்றும் அமெரிக்கர்களின் தேவன். அவர் ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் தேவன் மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய சந்ததியினரின் தேவனும் கூட. அவர் வானத்திலும், பூமியிலும் உள்ள சகலத்திற்கும் தேவன். எல்லா குடும்பங்களும், அவர்கள் இஸ்ரவேலராக இருந்தாலும், புறஜாதியராக இருந்தாலும், அனைவரும் ஒரே தேவனின் கைகளில் இருக்கிறார்கள். அவர் யூதேயாவில் பிறந்து, இஸ்ரவேலில் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் கிரியை செய்தது மட்டுமல்லாமல், இன்று அவர் சீனாவில் இறங்குகிறார், இங்

குதான் சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பம் சுருண்டு கிடக்கிறது. யூதேயாவில் பிறந்திருப்பது அவரை யூதர்களின் ராஜாவாக ஆக்குகிறது என்றால், இன்று உங்கள் அனைவருக்கும் இடையே இறங்குவதால் அவர் உங்கள் அனைவருக்குமான தேவன் அல்லவா? அவர் இஸ்ரவேலரை வழிநடத்தி யூதேயாவில் பிறந்தார், மேலும் அவர் ஒரு புறஜாதி தேசத்திலும் பிறந்தார். அவர் செய்த எல்லாக் கிரியைகளும் அவர் சிருஷ்டித்த எல்லா மனுஷர்க்ளுக்காகத்தான் இல்லையா? அவர் இஸ்ரவேலரை நூறு மடங்கு நேசிக்கிறாரா, புறஜாதியாரை ஆயிரம் மடங்கு வெறுக்கிறாரா? அது உங்கள் கருத்து அல்லவா? தேவன் ஒருபோதும் உங்கள் தேவனாக இருக்கவில்லை என்பது விஷயம் அல்ல, மாறாக நீங்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதுதான் விஷயம்; தேவன் உங்கள் தேவனாக இருக்க விரும்பவில்லை என்பது விஷயம் அல்ல, மாறாக நீங்கள் அவரை நிராகரிக்கிறீர்கள் என்பதுதான் விஷயம். சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களில் யார் சர்வவல்லவரின் கைகளுக்குள் இல்லை? இன்று உங்களை ஜெயங்கொள்வதில், தேவன் உங்கள் தேவன்தானே தவிர வேறு யாருமல்ல என்பதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வதே குறிக்கோள் அல்லவா? தேவன் இஸ்ரவேலரின் தேவன் மட்டுமே என்பதை நீங்கள் இன்னும் பராமரிக்கிறீர்கள் என்றால், இஸ்ரவேலில் உள்ள தாவீதின் வீடு தேவனின் பிறப்பின் தோற்றம் என்றும், இஸ்ரவேலைத் தவிர வேறு எந்தத் தேசமும் தேவனை "உற்பத்தி" செய்யத் தகுதியற்றவை என்றும், எந்தவொரு புறஜாதிக் குடும்பத்தினரும் யேகோவாவின் கிரியையைத் தனிப்பட்ட முறையில் பெற முடியாது என்றும் நீங்கள் இன்னும் பராமரிக்கிறீர்கள் என்றால்—நீ இப்போதும் இவ்வாறு நினைத்தால், அது உன்னைப் பிடிவாதக்காரனாக மாற்றாதா? எப்போதும் இஸ்ரவேல் மீதே குறியாக இருக்க வேண்டாம். தேவன் இன்று உங்களிடையே இருக்கிறார். நீ பரலோகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. பரலோகத்தில் இருக்கும் உன் தேவனுக்காக வருத்தப்படுவதை நிறுத்து! தேவன் உங்கள் மத்தியில் வந்துவிட்டார், எனவே அவர் எப்படி பரலோகத்தில் இருக்க முடியும்? நீ மிக நீண்ட காலமாக தேவனை நம்

பவில்லை, ஆனாலும் நீ அவரைப் பற்றி நிறைய கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கிறாய், இஸ்ரவேலரின் தேவன் தமது பிரசன்னத்தால் உனக்கு கிருபை அளிப்பார் என்று நீ ஒரு நொடி கூட நினைக்கத் துணிவதில்லை. நீங்கள் எவ்வளவு இழிவாக இருக்கிறீர்கள் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, தேவன் தனிப்பட்ட தோற்றத்தில் வருவதை நீங்கள் எப்படிக் காண்பீர்கள் என்பதை நீங்கள் சிந்திக்கத் துணிவதில்லை. தேவன் எப்படி ஒரு புறஜாதி தேசத்தில் தனிப்பட்ட முறையில் இறங்க முடியும் என்பதைப் பற்றி நீங்கள் இதுவரை நினைத்ததில்லை. அவர் சீனாய் மலையிலோ அல்லது ஒலிவ மலையிலோ இறங்கி இஸ்ரவேலருக்குத் தோன்ற வேண்டும். புறஜாதியார் (அதாவது இஸ்ரவேலுக்கு வெளியே உள்ளவர்கள்) அனைவரும் அவர் வெறுக்கும் பொருட்களாக இருக்கவில்லையா? அவர் எவ்வாறு அவர்களிடையே தனிப்பட்ட முறையில் கிரியை செய்ய முடியும்? இவை அனைத்தும் நீங்கள் பல ஆண்டுகளாக உருவாக்கி வந்த ஆழமாக வேரூன்றிய கருத்துக்கள். இன்று உங்களை ஜெயங்கொள்வதன் நோக்கம் உங்களுடைய இந்தக் கருத்துக்களைச் சிதைப்பதாகும். இவ்வாறு, சீனாய் மலையிலோ அல்லது ஒலிவ மலையிலோ அல்ல, ஆனால் இதற்கு முன் அவர் வழிநடத்தியிராத ஜனங்களாகிய உங்களிடையே தேவனின் தனிப்பட்டத் தோற்றத்தை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். தேவன் இஸ்ரவேலில் தமது கிரியையின் இரண்டு கட்டங்களைச் செய்தபின், அவர் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தார் என்பது உண்மைதான் என்றாலும் அவர் இஸ்ரவேலரின் தேவனாக மட்டுமே இருக்க விரும்புகிறார், புறஜாதியினரின் தேவனாக இருக்க விரும்பவில்லை என்று இஸ்ரவேலரும் எல்லா புறஜாதியரும் ஒரே மாதிரியான கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர். இஸ்ரவேலர் பின்வருவனவற்றை நம்புகிறார்கள்: தேவன் எங்கள் தேவனாக மட்டுமே இருக்க முடியும், புறஜாதியாரான உங்கள் தேவனாக இருக்க முடியாது, மேலும் நீங்கள் யேகோவாவை வணங்காததால், எங்கள் தேவனாகிய யேகோவா உங்களை வெறுக்கிறார். அந்த யூத ஜனங்களும் பின்வருவனவற்றை நம்புகிறார்கள்: கர்த்தராகிய இயேசு யூத ஜனங்க

ளாகிய எங்களது உருவத்தை அணிந்துகொண்டார், அவர் யூத ஜனங்களின் அடையாளத்தைத் தாங்கிய தேவன் ஆகிறார். தேவன் எங்களிடையே கிரியை செய்கிறார். தேவனின் உருவமும் எங்கள் உருவமும் ஒத்தவை; எங்கள் உருவம் தேவனுக்கு நெருக்கமாக இருக்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசு யூதர்களின் ராஜா; புறஜாதியார் அத்தகைய பெரிய இரட்சிப்பைப் பெற தகுதியற்றவர்கள். கர்த்தராகிய இயேசுதான் யூதர்களான நமக்கு பாவநிவாரணப்பலி. இஸ்ரவேலர்களும் யூத ஜனங்களும் இந்த இரண்டு கருத்துக்களையும் உருவாக்கியது கிரியையின் அந்த இரண்டு கட்டங்களின் அடிப்படையில்தான். தேவன் புறஜாதியினரின் தேவன் என்பதை அனுமதிக்காமல், அவர்கள் தேவனைத் தங்கள் தேவன் என்று கூறி அகந்தை கொள்கிறார்கள். இவ்வாறாக, தேவன் புறஜாதியரின் இருதயங்களில் ஒரு வெற்றிடமாகிப் போனார். ஏனென்றால், தேவன் புறஜாதியினரின் தேவனாக இருக்க விரும்பவில்லை என்றும், அவர் தேர்ந்தெடுத்த ஜனங்களான இஸ்ரவேலர்களையும் யூத ஜனங்களையும், குறிப்பாக அவரைப் பின்பற்றிய சீஷர்களை மட்டுமே நேசிக்கிறார் என்றும் எல்லோரும் விசுவாசித்தனர். யேகோவாவும் இயேசுவும் செய்த கிரியை எல்லா மனுஷரும் உயிர்வாழ்வதற்காகவே என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? இஸ்ரவேலுக்கு வெளியே பிறந்த உங்கள் அனைவருக்கும் தேவன்தான் தேவன் என்பதை நீ இப்போது ஒப்புக்கொள்கிறாயா? தேவன் இன்று இங்கே உங்கள் மத்தியில் இல்லையா? இது ஒரு சொப்பனமாக இருக்க முடியாது, இல்லையா? இந்த யதார்த்தத்தை நீங்கள் ஏற்கவில்லையா? நீங்கள் அதை நம்பவோ அல்லது அதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவோ துணிவதில்லை. நீங்கள் அதை எப்படிப் பார்த்தாலும், உங்கள் நடுவில் தேவன் இங்கே இல்லையா? இந்த வார்த்தைகளை நம்ப நீங்கள் இன்னும் பயப்படுகிறீர்களா? இந்த நாளிலிருந்து, ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட அனைவரும் மற்றும் தேவனின் சீஷர்களாக இருக்க விரும்பும் அனைவரும் தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அல்லவா? இன்று பின்பற்றுபவர்களாக இருக்கும் நீங்கள் அனைவரும், இஸ்ரவேலுக்கு வெளியே இருக்கும் ஜனங்களில் தேர்ந்தெ

டுக்கப்பட்டவர்கள் இல்லையா? உங்கள் அந்தஸ்து இஸ்ரவேல ருக்கு சமமானதல்லவா? இவை அனைத்தையும் நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டாமா? உங்களை ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் குறிக்கோள் இதுவல்லவா? நீங்கள் தேவனைக் காண முடியும் என்பதால், ஆதியிலிருந்து எதிர்காலம் வரை அவர் என்றென்றும் உங்கள் தேவனாக இருப்பார். நீங்கள் அனைவரும் அவரைப் பின் பற்றி, அவருடைய விசுவாசியாக, கீழ்ப்படிதலுள்ள ஜீவன்களாக இருக்கும்வரை அவர் உங்களைக் கைவிட மாட்டார்.

ஜனங்கள் தேவனை எவ்வளவு நேசிக்க விரும்புகிறார்கள் என் பதைப் பொருட்படுத்தாமல், இன்று வரை அவரைப் பின்பற்றுவ தில் அவர்கள் பொதுவாகக் கீழ்ப்படிந்து வருகின்றனர். இறுதி வரை அல்ல, ஆனால் கிரியையின் இந்தக் கட்டம் முடிவடையும் போது, அவர்கள் முழுமையாக மனந்திரும்புவார்கள். அப்போதுதான் ஜனங் கள் உண்மையிலேயே ஜெயங்கொள்ளப்படுவார்கள். இப்போது, அவர்கள் ஜெயங்கொள்ளப்படும் கிரியையில் மட்டுமே இருக்கி றார்கள். கிரியை முடிவடையும் தருணத்தில், அவர்கள் முற்றிலு மாக ஜெயங்கொள்ளப்படுவார்கள், ஆனால் இப்போது அப்படி இல்லை! அனைவரும் நம்பினாலும், அவர்கள் முழுமையாக ஜெயங் கொள்ளப்பட்டார்கள் என்று அர்த்தமல்ல. ஏனென்றால், தற்போது, ஜனங்கள் வார்த்தைகளை மட்டுமே பார்த்திருக்கிறார்கள், உண்மை நிகழ்வுகளை அல்ல, அவர்கள் எவ்வளவு ஆழமாக விசுவாசித் தாலும் அவை நிச்சயமற்றவை. அதனால்தான், அந்தக் கடைசி உண்மை நிகழ்வால் மட்டுமே, வார்த்தைகள் யதார்த்தமாகின்றன, ஜனங்கள் முழுமையாக ஜெயங்கொள்ளப்படுவார்கள். இப்போது, இந்த ஜனங்கள் ஜெயங்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் முன்பு கேள்விப்படாத பல மறைபொருட்களை அவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆனால் அவை ஒவ்வொன்றின் உள்ளேயும், தேவ னின் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் உண்மையானதாக இருப்பதைக் காண அனுமதிக்கும் சில உண்மை நிகழ்வுகளை அவர்கள் இன் னும் எதிர்பார்த்துக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது தான் அவர்கள் முழுமையாக நம்புவார்கள். முடிவில், அனைவ

ரும் இந்த உண்மையான யதார்த்தங்களைக் கண்டதும், இந்த யதார்த்தங்கள் அவர்களுக்கு உறுதியான உணர்வை ஏற்படுத்திய தும், அவர்கள் இருதயத்திலும், பேச்சிலும், கண்களிலும் உறுதி யான விசுவாசத்தைக் காட்டுவார்கள், மேலும் அவர்களின் இரு தயங்களின் அடிப்பகுதியில் இருந்து முழுமையாக நம்புவார்கள். மனுஷனின் இயல்பு இதுதான்: வார்த்தைகள் அனைத்தும் உண் மையாவதை நீங்கள் காண வேண்டும், சில உண்மை நிகழ்வுகள் நடப்பதை நீங்கள் காண வேண்டும் மற்றும் சிலருக்குப் பேரழிவு ஏற்படுவதையும் காண வேண்டும், பின்னர் நீங்கள் உங்களுக் குள்ளே ஆழமாக முழுமையாக உறுதியான விசுவாசம்கொள்வீர் கள். யூதர்களைப் போலவே, நீங்களும் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் பார்ப்பதில் ஆர்வம் காட்டுகிறீர்கள். ஆயினும் நீங்கள் தொடர்ந்து அடையாளங்கள் மற்றும் அற்புதங்கள் இருப் பதையும், உங்கள் கண்களைப் பெரிதும் திறப்பதற்கான உண்மை கள் நடப்பதையும் காணத் தவறுகிறீர்கள். அது வானத்திலிருந்து யாரோ இறங்குகிறார், அல்லது உங்களுடன் மேகங்களின் தூண் பேசுகிறது, அல்லது நான் உங்களில் ஒருவனிடமிருந்து பிசாசுகளை விரட்டுகிறேன், அல்லது என் குரல் உங்களிடையே இடி போல் பெருகுகிறது என்று எதுவாக இருந்தாலும், நீங்கள் எப்போதுமே இந்த வகையான நிகழ்வைக் காண விரும்புகிறீர்கள். தேவனை விசுவாசிப்பதில், தேவன் வந்து தனிப்பட்ட முறையில் உங்களுக்கு ஓர் அடையாளத்தைக் காண்பிப்பதே உங்கள் மிகப்பெரிய விருப் பம் என்று நீங்கள் கூறலாம். அப்போது நீங்கள் திருப்தி அடை வீர்கள். உங்களை ஜெயங்கொள்ள, வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்ததற்கு ஒத்த கிரியையை நான் செய்ய வேண்டும், மேலும், உங்களுக்கு ஒருவித அடையாளத்தைக் காட்ட வேண் டும். அப்பொழுதுதான், உங்கள் இருதயங்கள் முழுமையாக ஜெயங் கொள்ளப்படும்.

ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையைக் குறித்த உள்ளார்ந்த சத்தியம் (4)

பரிபூரணமடைவது என்றால் என்ன? ஜெயங்கொள்ளப்படுவது என்றால் என்ன? ஜனங்கள் ஜெயங்கொள்ளப்பட என்ன அளவுகோல்களைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்? அவர்கள் பரிபூரணமாக்கப்பட என்ன அளவுகோல்களைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்? ஜெயங்கொள்வது மற்றும் பரிபூரணப்படுத்துவது ஆகிய இரண்டும் மனுஷனை பரிபூரணமாக்கும் நோக்கத்திற்காகவே செய்யப்படுகின்றன, இதன்மூலம் அவன் தனது உண்மையான தோற்றத்திற்கு மீட்கப்படுவான், மேலும் அவனது சீர்கெட்ட சாத்தானின் மனநிலை மற்றும் சாத்தானின் ஆதிக்கம் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபடுவான். இந்த ஜெயங்கொள்ளுதலானது கிரியை செய்யும் மனுஷனின் செயல்பாட்டின் துவக்கத்தில் வருகிறது; உண்மையில், இதுவே கிரியையின் முதல் படியாகும். பரிபூரணமாக்குவது இரண்டாவது படி, அது நிறைவுசெய்யும் கிரியையாகும். ஒவ்வொரு மனுஷனும் ஜெயங்கொள்ளும் செயல்முறைக்கு உட்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால், அவர்கள் தேவனை அறிந்து கொள்ள வழி இருக்காது, ஒரு தேவன் இருக்கிறார் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள், அதாவது தேவனை ஏற்றுக்கொள்வது அவர்களுக்கு சாத்தியமாக இருக்காது. ஜனங்கள் தேவனை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அவர்கள் தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்பட சாத்தியமில்லை, ஏனென்றால் இந்த நிறைவுக்கான அளவுகோல்களை நீ பூர்த்தி செய்வதில்லை. நீ தேவனை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், உன்னால் அவரை எவ்வாறு அறிந்துகொள்ள முடியும்? உன்னால் அவரை எவ்வாறு பின்தொடர முடியும்? உன்னால் அவருக்குச் சாட்சிக் கொடுக்க முடியாது, மேலும் அவரைத் திருப்திப்படுத்துவதற்கான விசுவாசம் உனக்கு இருக்காது. எனவே, பரிபூரணனாக விரும்பும் எவருக்கும், முதல் படியாக அவன் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். இது முதல் நிபந்தனை. ஆனால் ஜெயங்கொள்ளுதல் மற்றும் பரிபூரணமாக்

குதல் என்பது ஜனங்களைக் கிரியை செய்வதற்கும் அவர்களை மாற்றுவதற்கும் ஆகும், மேலும் ஒவ்வொன்றும் மனுஷனை நிர்வகிக்கும் கிரியையின் ஒரு பகுதியும் ஆகும். ஒருவனை பரிபூரணப்படுத்த இரண்டு படிகளும் தேவை, ஒன்றைக்கூட புறக்கணிக்க முடியாது. "ஜெயங்கொள்ளப்படுவது" என்பது கேட்பதற்கு அருமையாக இல்லை என்பது உண்மைதான், ஆனால் உண்மையில், ஒருவனை ஜெயங்கொள்ளும் செயல்முறை அவனை மாற்றும் செயல்முறையாகும். நீ ஜெயங்கொள்ளப்பட்டவுடன், உனது சீர்கெட்ட மனநிலை முற்றிலுமாக அழிக்கப்படாமல் இருக்கலாம், ஆனால் நீ அதை அறிந்திருப்பாய். ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் மூலம், நீ உனது தாழ்மையான மனுஷத்தன்மையையும், அதேபோல் உனது சொந்தக் கீழ்ப்படியாமையையும் அறிந்திருப்பாய். ஜெயங்கொள்ளப்படும் இந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள் உன்னால் இந்த விஷயங்களை நிராகரிக்கவோ மாற்றவோ முடியாது என்றாலும், நீ அவற்றை அறிந்துகொள்வாய், இது உனது பரிபூரணத்திற்கு அடித்தளமாக அமையும். ஆகவே, ஜனங்களை மாற்றுவதற்கும், அவர்களின் சீர்கெட்டுப்போன சாத்தானிய மனநிலையிலிருந்து அவர்களை விடுவிப்பதற்கும், அதன்மூலம் அவர்கள் தங்களை முழுமையாக தேவனுக்குக் கொடுக்கும்படி செய்வதற்கும், ஜெயங்கொள்ளுதலும் பரிபூரணமாக்குவதும் செய்யப்படுகிறது. ஜெயங்கொள்ளப்படுவது என்பது ஜனங்களின் மனநிலையை மாற்றுவதற்கான முதல் படியாகும், அதேபோல் ஜனங்கள் தங்களை முழுமையாக தேவனுக்குக் கொடுப்பதற்கான முதல் படியுமாகும், மேலும் இது பரிபூரணப்படுத்தப்படுவதற்கு அடுத்த படியாக இருக்கிறது. ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட ஒருவனின் ஜீவ மனநிலையானது பரிபூரணமாக்கப்பட்ட ஒருவனின் மனநிலையை விட மிகக் குறைவாகவே மாறுகிறது. ஜெயங்கொள்ளப்படுவதும், பரிபூரணமடைவதும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபடுகின்றன, ஏனென்றால் அவை வெவ்வேறு கட்ட கிரியைகள், மற்றும் அவை ஜனங்களை வெவ்வேறு தரங்களில் வைக்கின்றன; ஜெயங்கொள்வது ஜனங்களைக் குறைந்த தரத்தில் வைத்திருக்கிறது, அதே நேரத்தில் பரிபூரணப்படுத்துவது

அவர்களை உயர்தரத்தில் வைத்திருக்கிறது. பரிபூரணமானவர்கள் நீதியான ஜனங்களாகவும், பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ஜனங்களாகவும் இருக்கின்றனர்; அவர்கள்தான் மனுஷகுலத்தை ஆளும் கிரியையின் பலன்கள் அல்லது இறுதி பலாபலன்கள் ஆவர். அவர்கள் பரிபூரணமான மனுஷர் இல்லை என்றாலும், அவர்கள் அர்த்தமுள்ள ஜீவிதத்தை ஜீவிக்க முற்படுகிறார்கள். இதற்கிடையில், ஜெயங்கொள்ளப்பட்டவர்கள் தேவன் இருக்கிறார் என்பதை வார்த்தையில் மட்டுமே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்; தேவன் மாம்சமானார் என்பதையும், வார்த்தை மாம்சத்தில் தோன்றியது என்பதையும், நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் சிட்சை செய்ய தேவன் பூமிக்கு வந்திருக்கிறார் என்பதையும் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். தேவனின் நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் சிட்சை, அவரது அடித்தல் சுத்திகரித்தல் ஆகிய சகலமும் மனுஷனுக்கு நன்மை பயக்கும் என்பதையும் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் சமீபத்தில் தான் ஓரளவு மனுஷ ஒற்றுமையைக் கொண்டிருக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். அவர்கள் ஜீவதத்திற்கான சில நுண்ணறிவுகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் அது அவர்களுக்கு மந்தமாகவே இருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர்கள் தற்போதுதான் மனுஷகுலத்தை ஆட்கொள்ளத் தொடங்குகிறார்கள். ஜெயங்கொள்வதன் விளைவுகள் அத்தகையவை. ஜனங்கள் பரிபூரணத்திற்கான பாதையில் கால் வைக்கும்போது, அவர்களின் பழைய மனநிலைகளை மாற்ற முடியாது. மேலும், அவர்களின் ஜீவிதங்கள் தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகின்றன, மேலும் அவர்கள் படிப்படியாக சத்தியத்திற்குள் இன்னும் ஆழமாக நுழைகின்றனர். அவர்களால் உலகத்தையும், சத்தியத்தைத் தொடராத அனைவரையும் வெறுக்க முடிகிறது. அவர்கள் குறிப்பாக தங்களையே வெறுக்கிறார்கள், ஆனால் அதைவிட, அவர்கள் தங்களையே தெளிவாக அறிந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சத்தியத்தின்படி ஜீவிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள், மேலும் சத்தியத்தைத் தொடர்வதை அவர்கள் தங்கள் இலக்காகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் சொந்த மூளைகளால் உருவாக்கப்பட்ட எண்ணங்களுக்குள் ஜீவித்திருக்க விரும்பவில்லை, மேலும்

மனுஷனின் சுயநீதி, அகந்தை மற்றும் சுய எண்ணம் ஆகியவற்றை அவர்கள் வெறுக்கிறார்கள். அவர்கள் உரிமையுடனான வலுவான உணர்வோடு பேசுகிறார்கள், விவேகத்தோடும் ஞானத்தோடும் விஷயங்களைக் கையாளுகிறார்கள், தேவனுக்கு விசுவாசமாகவும் கீழ்ப்படியும்படியும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உடனடியாக சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பை அனுபவித்தால், அவர்கள் செயலற்றவர்களாகவோ பலவீனமானவர்களாகவோ மாறுவது மட்டுமல்லாமல், தேவனிடமிருந்து பெற்ற இந்த சிட்சைக்கும் நியாயத்தீர்ப்பிற்கும் அவர்கள் நன்றியுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். தேவனின் சிட்சையும் நியாயத்தீர்ப்பும் இல்லாமல் அவர்களால் இருக்க முடியாது என்று அவர்கள் விசுவாசிக்கிறார்கள், அது அவர்களைப் பாதுகாக்கிறது. அவர்கள் சமாதானம் மற்றும் மகிழ்ச்சியைப் பின்தொடர்வதில்லை, மற்றும் பசியைப் போக்க ரொட்டியையும் தேடுவதில்லை. அவர்கள் விரைவான மாம்ச இன்பங்களையும் பின்பற்றுவதில்லை. பரிபூரணப்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு இதுதான் நிகழ்கிறது. ஜனங்கள் ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட பிறகு, தேவன் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், ஆனால் அந்த ஒப்புக்கொள்ளுதல் ஒரு சில எண்ணிக்கையிலான வழிகளில் அவர்களில் வெளிப்படுகிறது. மாம்சத்தில் தோன்றும் வார்த்தை என்பதற்கு உண்மையில் என்ன அர்த்தம்? மாம்சமாகுதல் என்றால் என்ன? மாம்சமாகிய தேவன் என்ன செய்தார்? அவருடைய கிரியையின் குறிக்கோள் மற்றும் முக்கியத்துவம் என்ன? அவருடைய கிரியையை இவ்வளவு தூரம் அனுபவித்தபின், மாம்சத்தில் அவருடைய கிரியைகளை அனுபவித்த பின், நீ எதைப் பெற்றாய்? இந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும் புரிந்து கொண்ட பின்னரே நீ ஜெயங்கொள்ளப்படுகிற ஒருவனாய் இருப்பாய். ஒரு தேவன் இருப்பதாக நீ ஒப்புக்கொள்கிறாய் என்று நீ வெறுமனே சொல்லிவிட்டு, ஆனால் நீ கைவிட வேண்டியதைக் கைவிடாமல், நீ கைவிட வேண்டிய மாம்ச இன்பங்களை விட்டுவிடத் தவறி, அதற்குப் பதிலாக நீ எப்போதும் இருப்பதைப் போல மாம்ச சுகங்களை விரும்புவதைத் தொடர்ந்து, மேலும் சகோதர சகோதரிகளுக்கு

எதிரான எந்தவொரு தப்பெண்ணத்தையும் உன்னால் விட்டுவிட முடியாமல், பல எளிய நடைமுறைகளைச் செய்வதில் எந்த விலைக் கிரயமும் செலுத்தவில்லை என்றால், இது நீ இன்னும் ஜெயங் கொள்ளப்படவில்லை என்பதை நிரூபிக்கிறது. அவ்வாறான நிலை யில், நீ புரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு நிறைய இருந்தாலும், அவை அனைத்தும் பயனற்றதாகவே இருக்கும். ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட வர்கள் சில ஆரம்ப மாற்றங்களையும் ஆரம்பப் பிரவேசத்தையும் அடைந்தவர்கள் ஆவர். தேவனின் சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பை அனுபவிப்பது ஜனங்களுக்கு தேவனைப் பற்றிய ஆரம்ப அறி வையும், சத்தியத்தைப் பற்றிய ஆரம்பப் புரிதலையும் தருகிறது. ஆழ்ந்த, விரிவான சத்தியத்தின் யதார்த்தத்திற்குள் உன்னால் முழுமையாக நுழைய இயலாது, ஆனால் உனது உண்மையான ஜீவிதத்தில் உனது மாம்ச இன்பங்கள் அல்லது உனது தனிப்பட்ட அந்தஸ்து போன்ற பல அடிப்படைச் சத்தியங்களை உன்னால் நடைமுறைப்படுத்த முடியும். இவை அனைத்தும் ஜெயங்கொள் ளும் செயல்பாட்டின் போது ஜனங்கள் அடைந்த விளைவுதான். ஜெயங்கொள்ளப்பட்டவர்களிடமும் மனநிலை மாற்றங்களைக் காணலாம்; உதாரணமாக, அவர்கள் ஆடை அணிந்து தங்களை முன்வைக்கும் விதம், அவர்கள் எப்படி ஜீவிக்கிறார்கள்—இவை அனைத்தும் மாறக்கூடும். தேவனிடம் விசுவாசம்கொள்வது குறித்த அவர்களின் முன்கணித்தலும் மாறுகிறது, அவர்கள் பின்தொடரும் குறிக்கோள்களைப் பற்றி அவர்கள் தெளிவாக இருக்கிறார்கள், மேலும் அவர்களுக்கு உயர்ந்த ஆசைகளும் உள்ளன. ஜெயங்கொள் ளும் கிரியையின் போது, அவர்களின் ஜீவித மாற்றத்துடன் தொடர் புடைய மாற்றங்களும் நிகழ்கின்றன. மாற்றங்கள் இருக்கின்றன, ஆனால் அவை மேலோட்டமானவை, பூர்வாங்கமானவை, மற் றும் பரிபூரணமடைந்தவர்களைப் பின்தொடர்வதற்கான மனநிலை மற்றும் குறிக்கோள்களில் ஏற்படும் மாற்றங்களை விட மிகக் குறை வானவை. ஜெயங்கொள்ளப்படும் போக்கில், ஒரு நபரின் மன நிலை மாறவே மாறாது, அவர்கள் எந்த சத்தியத்தையும் பெறுவ தில்லை, அதனால் இந்த நபர் முற்றிலும் பயனற்ற குப்பைதான்!

ஜெயங்கொள்ளப்படாத ஜனங்களைப் பரிபூரணமாக்க முடியாது! ஒருவர் ஜெயங்கொள்ளப்பட மட்டுமே முற்பட்டால், ஜெயங்கொள்ளும் போது சில மாறுபட்ட மாற்றங்களை அவர்களின் மனநிலைகள் வெளிப்படுத்தினாலும், அவர்கள் முழுமையாகப் பரிபூரணமாக முடியாது. அவர்கள் பெற்ற ஆரம்ப சத்தியங்களையும் அவர்கள் இழப்பார்கள். ஜெயங்கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கும் பரிபூரணமாக்கப்பட்டவர்களுக்கும் இடையே இருக்கும் மனநிலை மாற்றம் மிகப் பெரிய வேறுபாட்டைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஜெயங்கொள்ளப்படுவது மாற்றத்தின் முதல் படியாகும்; அதுவே அடித்தளமாகும். இந்த ஆரம்ப மாற்றத்தின் பற்றாக்குறை ஒருவன் உண்மையில் தேவனை அறிந்திருக்கவில்லை என்பதற்குச் சான்றாகும், ஏனெனில் இந்த அறிவு நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து வருகிறது, மேலும் இதுபோன்ற நியாயத்தீர்ப்பு ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் முக்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. எனவே, பரிபூரணமாக்கப்பட்ட அனைவரும் முதலில் ஜெயங்கொள்ளப்பட வேண்டும்; இல்லையென்றால், அவர்கள் பரிபூரணமடைய வழியே இல்லை.

நீ மாம்சமாகிய தேவனை ஒப்புக்கொள்கிறாய் என்றும், மாம்சத்தில் தோன்றும் வார்த்தையை ஒப்புக்கொள்கிறாய் என்றும் சொல்கிறாய், ஆனாலும் நீ அவருடைய முதுகுக்குப் பின்னால் சில விஷயங்களைச் செய்கிறாய், அவர் உன்னை செய்யச் சொல்வதற்கு எதிரான விஷயங்கள், மேலும் உன் இருதயத்தில் நீ அவரைக் கண்டு பயப்படுவதும் இல்லை. இது தான் தேவனை ஒப்புக்கொள்வதா? அவர் சொல்வதை நீ ஒப்புக்கொள்கிறாய், ஆனால் உன்னால் முடிந்ததை நீ கடைப்பிடிப்பதும் இல்லை, அவருடைய வழியை நீ பின்பற்றுவதும் இல்லை. இதுதான் தேவனை ஒப்புக்கொள்வதா? நீ அவரை ஒப்புக் கொண்டாலும், உனது மனநிலை அவரை நோக்கிப் போர்க்குணத்தோடு மட்டுமே பார்க்கிறது, ஒருபோதும் பயபக்தியுடன் பார்ப்பதில்லை. நீ அவருடைய கிரியையைக் கண்டு, ஒப்புக்கொண்டு, அவர்தான் தேவன் என்று நீ அறிந்திருந்தாலும், நீ சற்றே சூடாகவும், முற்றிலும் மாறாமலும் இருக்கிறாய் என்றால், நீ இன்னும் ஜெயங்கொள்ளப்படாத ஒருவன்தான். ஜெயங்

கொள்ளப்பட்டவர்கள் தங்களால் இயன்ற அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும், மேலும் அவர்களால் உயர்ந்த சத்தியங்களுக்குள் நுழைய முடியாவிட்டாலும், இந்தச் சத்தியங்கள் அவர்களுக்கு அப்பாற் பட்டவையாக இருந்தாலும், இதுபோன்றவர்கள் இதை அடைய தங்கள் இருதயத்தில் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், அவர் கள் கடைப்பிடிக்கக்கூடியவற்றுக்கு எல்லைகளும் வரம்புகளும் உள்ளன, அதேபோல அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியவற்றிற்கும் வரம்புகள் உள்ளன. எவ்வாறாயினும், குறைந்த பட்சம், அவர்கள் தங்களால் இயன்ற அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும், உன்னால் அதை அடைய முடிந்தால், இது ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் காரணமாக அடையப்பட்ட ஒரு விளைவாக இருக்கும். ஒருவேளை நீ, “மனுஷனால் முன்வைக்க முடியாத பல வார்த்தைகளை தேவ னால் முன்வைக்க முடியும் என்று வைத்துக் கொள்வோம், அப் படியும் அவர் தேவன் இல்லையென்றால், வேறு யார் தான் தேவன்?” என்று சொல்லலாம். இத்தகைய சிந்தனைக்கு நீ தேவனை ஒப்புக்கொள்கிறாய் என்று அர்த்தமல்ல. நீ தேவனை ஒப்புக்கொண் டால், அதை உனது உண்மையான செயல்களின் மூலம் நீ நிரூ பிக்க வேண்டும். நீ நீதியைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்றாலும், நீ ஒரு திருச்சபையை வழிநடத்தினால், பணத்திற்கும் செல்வத்திற் கும் ஏங்கினால், திருச்சபையின் நிதியை எப்போதும் நீயே எடுத் துக்கொண்டால், இதுதான் தேவன் இருக்கிறார் என்பதை ஒப்புக் கொள்வதா? தேவன் சர்வவல்லவர், அவர் பயபக்திக்கு தகுதியா னவர். ஒரு தேவன் இருப்பதாக நீ உண்மையாக ஒப்புக் கொண் டால் நீ எப்படி பயப்படாமல் இருக்க முடியும்? நீ இத்தகைய இழிவான செயல்களைச் செய்ய வல்லன் என்றால், நீ அவரை உண்மையிலேயே ஒப்புக்கொள்கிறாயா? நீ தேவனையா விசுவா சிக்கிறாய்? நீ ஒரு தெளிவற்ற தேவனைத்தான் விசுவாசிக்கிறாய்; அதனால்தான் நீ பயப்படுவதில்லை! தேவனை உண்மையாக ஒப் புக்கொண்டு அவரை அறிந்தவர்கள் அனைவரும் அவரைக் கண்டு பயப்படுகிறார்கள், அவரை எதிர்க்கும் அல்லது தங்கள் மனசாட் சியை மீறும் எதையும் செய்ய பயப்படுகிறார்கள்; குறிப்பாக, தேவ

னின் சித்தத்திற்கு எதிரானது என்று அவர்கள் அறிந்த எதையும் செய்ய அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். இது மட்டுமே தேவன் இருக்கிறார் என்பதை ஒப்புக்கொள்வதாகக் கருத முடியும். உனது பெற்றோர் நீ தேவனை விசுவாசிப்பதைத் தடுக்க முயற்சிக்கும்போது நீ என்ன செய்ய வேண்டும்? உனது விசுவாசமற்ற கணவன் உனக்கு நல்லவராக இருக்கும்போது நீ எவ்வாறு தேவனை நேசிக்க வேண்டும்? சகோதர சகோதரிகள் உன்னை வெறுக்கும்போது நீ எவ்வாறு தேவனை நேசிக்க வேண்டும்? நீ அவரை ஒப்புக் கொண்டால், இந்த விஷயங்களில் நீ சரியான முறையில் செயல்பட்டு யதார்த்தமாக ஜீவிப்பாய். நீ உறுதியான நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தவறினால், ஆனால் தேவன் இருக்கிறார் என்பதை நீ ஒப்புக்கொள்கிறாய் என்று மட்டுமே கூறினால், நீ வெறுமனே பேசுபவன் மட்டுமே! நீ அவரை விசுவாசிக்கிறாய், அவரை ஒப்புக்கொள்கிறாய் என்று நீ சொல்கிறாய், ஆனால் நீ அவரை எந்த வகையில் ஒப்புக்கொள்கிறாய்? நீ அவரை எந்த வகையில் விசுவாசிக்கிறாய்? நீ அவருக்கு பயப்படுகியாயா? நீ அவரை பயபக்தியுடன் வணங்குகிறாயா? நீ அவரை உனக்குள்ளே ஆழமாக நேசிக்கிறாயா? நீ மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகி, தோள்சாய்வதற்கு யாரும் இல்லாதபோது, தேவனின் அருமையை நீ உணர்கிறாய், ஆனால் அதன் பிறகு நீ அதை எல்லாம் மறந்து விடுகிறாய். அது தேவனை நேசிப்பது இல்லை, தேவனை நம்புவதும் இல்லை! இறுதியில், மனுஷன் எதை அடைய வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார்? உனது சொந்த முக்கியத்துவத்தால் ஈர்க்கப்படுவது, புதிய விஷயங்களை நீ விரைவாகப் புரிந்துகொண்டு அறிந்துகொள்வது, மற்றவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவது, மற்றவர்களைக் குறைத்துப் பார்ப்பது, ஜனங்களை அவர்களின் தோற்றத்தைக் கண்டு தீர்மானிப்பது, கபடற்றவர்களைக் கொடுமைப்படுத்துவது, திருச்சபை பணத்தை விரும்புவது மற்றும் பல என நான் குறிப்பிட்டுள்ள அனைத்து நிலைகளும்—இந்தச் சீர்கெட்ட சாத்தானுக்குரிய மனநிலைகள் அனைத்தும் பகுதியாக உன்னிடமிருந்து அகற்றப்பட்டால் மட்டுமே, உனது ஜெயங்கொள்ளுதல் வெளிப்படும்.

ஜனங்களாகிய உங்கள் மீது செய்த ஜெயங்கொள்ளும் கிரியை மிக ஆழமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது: ஒருபுறம், இந்த கிரியையின் நோக்கம் ஒரு குழுவினரைப் பரிபூரணமாக்குவதே ஆகும், அதாவது, அவர்கள் ஜெயங்கண்ட ஒரு குழுவாக மாறுவார்கள் என்பதற்காகப் பரிபூரணமாக்குவது—முதன்முதலில் பரிபூரணமாக்கப்பட்ட குழுவாக இவர்கள் இருப்பார்கள், அதாவது முதன்முதலில் கனிந்த பழங்களாக இருப்பார்கள். மறுபுறம், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுஷரை தேவனின் அன்பை அனுபவிக்க அனுமதிப்பது, தேவனின் முழுமையான மற்றும் மிகப் பெரிய இரட்சிப்பைப் பெற வைப்பது, இரக்கம் மற்றும் அன்பான தயவை மட்டுமல்ல, மிக முக்கியமாக சிட்சையையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் அனுபவிக்க மனுஷனை அனுமதிப்பது ஆகியவை ஆகும். உலகத்தைச் சிருஷ்டித்ததிலிருந்து இப்போது வரை, தேவன் தம்முடைய கிரியையில் செய்ததெல்லாம் மனுஷனிடம் எந்த வெறுப்பும் காட்டாமல் அன்பு செலுத்தியது மட்டும் தான். நீ கண்ட சிட்சையும் நியாயத்தீர்ப்பும் கூட அன்புதான், உண்மையான மற்றும் மெய்யான அன்பு, மனுஷ ஜீவிதத்தின் சரியான பாதையில் ஜனங்களை வழிநடத்தும் ஓர் அன்பு. இன்னொரு சார்பில் பார்த்தால், இது சாத்தான் முன்பாக சாட்சிக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. மற்றொன்றில், எதிர்கால சுவிசேஷக் கிரியைகளைப் பரப்புவதற்கு ஓர்அடித்தளத்தை அமைப்பதாக இருக்கிறது. அவர் செய்த எல்லா கிரியைகளும் மனுஷ ஜீவிதத்தின் சரியான பாதையில் ஜனங்களை வழிநடத்தும் நோக்கத்திற்காகவே இருக்கின்றன, இதனால் அவர்கள் இயல்பான மனுஷராக ஜீவிக்க முடியும், ஏனென்றால் ஜனங்களுக்கு எப்படி வாழ வேண்டும் என்று தெரியவில்லை, மேலும் இந்த வழிகாட்டுதல் இல்லாமல் நீ வெற்று ஜீவிதம்தான் ஜீவித்திருப்பாய்; உன் ஜீவிதம் மதிப்பு அல்லது அர்த்தமற்றதாக இருக்கும், மேலும் உன்னால் ஒரு சாதாரண மனுஷனாக இருக்கவே இயலாது. இது தான் மனுஷனை ஜெயங்கொள்வதன் ஆழமான முக்கியத்துவம் ஆகும். நீங்கள் அனைவரும் மோவாபின் சந்ததியினர்; ஜெயங்கொள்ளும் கிரியை உங்களில் மேற்கொள்ளப்படும்போது, அதுவே

பெரிய இரட்சிப்பாக இருக்கிறது. நீங்கள் அனைவரும் பாவம் மிக்க மற்றும் ஒழுக்கக்கேடான தேசத்தில் ஜீவிக்கிறீர்கள், நீங்கள் அனைவரும் ஒழுக்கக்கேடானவர்கள் மற்றும் பாவம் மிக்கவர்கள். இன்று உங்களால் தேவனைப் பார்க்க முடிவது மட்டுமல்லாமல், மிக முக்கியமாக, நீங்கள் சிட்சையையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் பெற்றிருக்கிறீர்கள், நீங்கள் உண்மையிலேயே ஆழ்ந்த இரட்சிப்பைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள், அதாவது தேவனின் மிகப்பெரிய அன்பைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். தேவன் செய்யும் எல்லாவற்றிலும், அவர் உங்களை உண்மையாக நேசிக்கிறார். அவருக்கு தவறான எண்ணம் இல்லை. உங்கள் பாவங்களால்தான் அவர் உங்களை நியாயந்தீர்க்கிறார், எனவே நீங்கள் உங்களை ஆராய்ந்து இந்த மகத்தான இரட்சிப்பைப் பெறுகிறீர்கள். இவை அனைத்தும் மனுஷனை பரிபூரணமாக்கும் நோக்கத்திற்காக செய்யப்படுகின்றன. ஆதி முதல் அந்தம் வரை, மனுஷனை இரட்சிக்க தேவன் தம்மால் முடிந்ததைச் செய்து வருகிறார், மேலும் அவர் தம்முடைய கைகளால் சிருஷ்டித்த மனுஷரை முற்றிலுமாக அழிக்க விரும்பவில்லை. இன்று, அவர் உங்களிடையே கிரியை செய்ய வந்திருக்கிறார், இந்த இரட்சிப்பு எல்லாவற்றையும் விட மேலானதல்லவா? அவர் உங்களை வெறுத்திருந்தால், உங்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் வழிநடத்த அவர் இன்னும் இவ்வளவு பெரிய கிரியையைச் செய்வாரா? அவர் ஏன் அவ்வாறு கஷ்டப்பட வேண்டும்? தேவன் உங்களை வெறுக்கவில்லை அல்லது உங்களைப் பற்றிய எந்தவிதமான தவறான நோக்கங்களும் அவருக்கு இல்லை. தேவனின் அன்பு உண்மையான அன்பு என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஜனங்கள் கீழ்ப்படியாததால்தான் அவர் நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம் அவர்களை இரட்சிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது; இதற்காக இல்லையென்றால், அவர்களை இரட்சிப்பது சாத்தியமற்றதாகிவிடும். ஏனென்றால், உங்களுக்கு எப்படி ஜீவிக்க வேண்டும் என்று தெரியவில்லை, எப்படி ஜீவிக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் அறிந்திருக்கவில்லை, மேலும் நீங்கள் இந்த ஒழுக்கக்கேடான மற்றும் பாவம் மிக்க தேசத்தில் ஜீவிக்கிறீர்கள், மேலும் நீங்களே ஒழுக்கக்கேடான

மற்றும் இழிவான பிசாசுகளாக இருப்பதால், உங்களை இன்னும் மோசமாகிப்போக அவர் அனுமதிக்க மாட்டார், நீங்கள் இப்போது சாத்தானின் விருப்பப்படி ஜீவித்திருக்கும் இந்த இழிவான தேசத்தில் நீங்கள் ஜீவிப்பதைப் பார்க்க அவர் அனுமதிக்க மாட்டார், மேலும் நீங்கள் பாதாளத்தினுள் வீழ்த்தப்படுவதையும் அவர் அனுமதிக்க மாட்டார். அவர் இந்த நபர்களை ஆதாயப்படுத்த விரும்புகிறார் மற்றும் உங்களை முழுமையாக இரட்சிக்கவும் விரும்புகிறார். உங்களை ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையைச் செய்வதற்கான முக்கிய நோக்கம் இதுதான்—இது இரட்சிப்புக்காக மட்டுமே. உன்னிடம் செய்யப்படும் அனைத்தும் அன்பும் இரட்சிப்பும்தான் என்பதை உன்னால் பார்க்க முடியாவிட்டால், அது வெறுமனே ஒரு முறை மட்டுமே, மனுஷனைத் துன்புறுத்துவதற்கான ஒரு வழி, நம்பத்தகாத ஒன்று என்று நீ நினைத்தால், நீ வேதனையையும் கஷ்டத்தையும் அனுபவிக்க மீண்டும் உனது உலகத்திற்கே திரும்பிச் செல்லக்கூடும்! இந்த பிரவாகத்தில் நிலைத்திருக்க நீ தயாராக இருந்தால், இந்த நியாயத்தீர்ப்பையும் இந்த மகத்தான இரட்சிப்பையும் அனுபவிக்க நீ தயாராக இருந்தால், மனுஷ உலகில் எங்கும் காண முடியாத இந்த ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தையும் அனுபவிக்க நீ தயாராக இருந்தால், இந்த அன்பை அனுபவிக்க நீ தயாராக இருந்தால், நீ நல்லவனாக இரு: ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையை ஏற்க இந்த பிரவாகத்திலேயே இரு, இதன்மூலம் நீ பரிபூரணமாக்கப்படுவாய். இன்று, தேவனின் நியாயத்தீர்ப்பின் காரணமாக நீ சிறிய வலியையும் சுத்திகரிப்பையும் சந்திக்க நேரிடும், ஆனால் இந்த வலியை அனுபவிப்பதற்கு மதிப்பும் அர்த்தமும் இருக்கிறது. தேவனின் சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பினால் ஜனங்கள் சுத்திகரிக்கப்பட்டு இரக்கமின்றி அம்பலப்படுத்தப்பட்டாலும்—அவர்களின் பாவங்களுக்காக அவர்களைத் தண்டிப்பதும், அவர்களின் மாம்சத்தைத் தண்டிப்பதுமே இதன் நோக்கமாக இருக்கிறது—இந்தக் கிரியைகளில் எதுவுமே அவர்களின் மாம்சம் அழிவதற்குக் கண்டனம் செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. வார்த்தையின் கடுமையான வெளிப்பாடுகள் அனைத்தும் உன்னை சரியான

பாதையில் கொண்டு செல்லும் நோக்கத்திற்காகவே இருக்கின்றன. நீங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் இந்தக் கிரியையை அதிகம் அனுபவித்திருக்கிறீர்கள், தெளிவாக, இது உங்களை ஒரு தீய பாதையில் அழைத்துச் செல்லவில்லை! உன்னைச் சாதாரண மனுஷத் தன்மையோடு ஜீவிக்க வைப்பதற்காகவே இவை அனைத்தும் உள்ளன, இவை அனைத்தும் உனது சாதாரண மனுஷத்தன்மையால் அடையக்கூடியவை. தேவனுடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு அடியும் உனது தேவைகளின் அடிப்படையில், உனது பலவீனங்களின்படி, மற்றும் உனது உண்மையான சரீரவளர்ச்சியின்படி தான் இருக்கிறது, தாங்க முடியாத சுமை உன் மீது வைக்கப்படுவதில்லை. இது இன்று உனக்கு தெளிவாகத் தெரியவில்லை, நான் உன்னிடம் கடுமையாக இருப்பதைப் போல நீ உணர்கிறாய், மேலும் ஒவ்வொரு நாளும் நான் உன்னை சிட்சிப்பதற்கும், நியாயத்தீர்ப்பளிப்பதற்கும், நிந்திப்பதற்கும் காரணம் நான் உன்னை வெறுப்பதுதான் என்று நீ எப்போதும் விசுவாசிக்கிறாய். ஆனால் நீ சிட்சை, நியாயத்தீர்ப்பினால் துன்புறுகிறாய் என்றாலும், இது உண்மையில் உனக்கான அன்பு மட்டும் தான், அதுவே மிகப்பெரிய பாதுகாப்பு. இந்த கிரியையின் ஆழமான அர்த்தத்தை உன்னால் புரிந்துகொள்ள முடியாவிட்டால், நீ தொடர்ந்து அனுபவிப்பது சாத்தியமில்லாமல் போய்விடும். இந்த இரட்சிப்பு உனக்கு ஆறுதலளிக்கும். நீ உன் சுயநினைவுக்கு வர மறுக்காதே. இவ்வளவு தூரம் வந்திருப்பதால், ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் முக்கியத்துவம் உனக்குத் தெளிவாக இருக்க வேண்டும், மேலும் இதைப் பற்றி நீ எவ்வழியிலும் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்க கூடாது.

உன் எதிர்காலப் பணியை நீ எவ்வாறு செய்ய வேண்டும்?

ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அந்த யுகத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பொருத்தமான முறையில் தெரிவிக்கும் மொழியின் மூலம், தேவன் வெளிப்படுத்திய மனநிலையை ஓர் உறுதியான முறையில் உன்

னால் தெரிவிக்க இயலுமா? கடைசி நாட்களில் தேவனின் கிரியையை அனுபவிக்கும் உன்னால், தேவனின் நீதிக்குரிய மனநிலையை விரிவாக விவரிக்க முடியுமா? தேவனின் மனநிலையைப் பற்றி உன்னால் தெளிவாகவும் துல்லியமாகவும் சாட்சிக் கொடுக்க முடியுமா? நீதிக்கான பசியும் தாகமும் கொண்டிருந்து, உன்னால் மேய்க்கப்பட வேண்டும் என்று காத்திருக்கும் பரிதாபகரமான, ஏழ்மையான, பக்தியுள்ள மத விசுவாசிகளுக்கு நீ கண்ட மற்றும் அனுபவித்த விஷயங்களை எவ்வாறு தெரிவிப்பாய்? உன்னால் மேய்க்கப்பட வேண்டும் என்று எந்த வகையான ஜனங்கள் காத்திருக்கிறார்கள்? உன்னால் கற்பனை செய்ய முடிகிறதா? உன் தோள்களின் மீதுள்ள சுமை, உனக்களிக்கப்பட்ட கட்டளை மற்றும் உன் பொறுப்பு குறித்து நீ அறிவாயா? வரலாற்றுப் பணிக்கான உன் உணர்வு எங்கே? அடுத்த யுகத்தில் ஓர் எஜமானராக நீ எவ்வாறு போதுமான அளவிற்கு பணியாற்றுவாய்? உனக்கு எஜமானராக இருக்கவேண்டிய நிலை குறித்த வலுவான உணர்வு இருக்கிறதா? எல்லாவற்றிற்குமான எஜமானருக்கு நீ எவ்வாறு விளக்குவாய்? அது உண்மையில் எல்லா ஜீவஜந்துக்களுக்கும், உலகில் சரீரம் கொண்ட அனைத்து விஷயங்களுக்கும் எஜமானரா? அடுத்தக் கட்டப் பணிகளின் முன்னேற்றத்திற்கு நீ என்ன திட்டங்களை வைத்திருக்கிறாய்? தங்களின் மேய்ப்பராக நீ வேண்டும் என எத்தனை பேர் காத்திருக்கிறார்கள்? உன் பணி கனமானதா? அவர்கள் ஏழைகள், பரிதாபகரமானவர்கள், குருடர்கள், மேலும் நஷ்டத்தால் அந்தகாரத்தில் அழுகிறார்கள்—எங்கிருக்கிறது வழி? பல ஆண்டுகளாக மனுஷனை ஒடுக்கிய அந்தகாரத்தின் படைகளை, திடீரென இறங்கி சிதறடிக்கும் ஒரு வால்நட்சத்திரத்தைப் போன்ற வெளிச்சத்திற்காக அவர்கள் எப்படி ஏங்குகிறார்கள். அவர்கள் எந்த அளவிற்கு ஆர்வத்துடன் நம்புகிறார்கள், இதற்காக அவர்கள் இரவும் பகலும் எப்படி ஏங்குகிறார்கள் என்பதை யார் அறிய முடியும்? ஒளி வீசும் நாளில் கூட, ஆழ்ந்து துன்பப்படும் இந்த ஜனங்கள் விடுதலைக்கான நம்பிக்கையின்றி அந்தகார நிலவறைச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர்; எப்போது அவர்கள் இனியும் அழுகாமல்

இருப்பர்? ஒருபோதும் ஓய்வு வழங்கப்படாத இந்தப் பலவீன மான ஆவிகள் பயங்கர துரதிர்ஷ்டவசமானவை, மேலும் இதே நிலையில் அவை இரக்கமற்ற அடிமைகளாகவும் மற்றும் உறைந்த வரலாற்றைக் கொண்டவைகளாகவும் நீண்ட காலமாக கட்டப்பட் டுள்ளன. அந்த ஜனங்கள் அழும் சத்தத்தை யார் கேட்டிருக்கிறார் கள்? அவர்களின் பரிதாப நிலையை யார் கவனித்திருக்கிறார்கள்? தேவனின் இருதயம் எவ்வளவு வருத்தமாகவும் கவலையாகவும் இருக்கிறது என்று உனக்கு எப்போதாவது தோன்றியிருக்கிறதா? அப்படிப்பட்ட வேதனையை, தன் சொந்த கைகளால் சிருஷ்டிக் கப்பட்ட அப்பாவி மனுஷகுலம் அனுபவிப்பதை அவரால் எவ் வாறு தாங்கிக்கொள்ள முடியும்? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மனு ஷர் விஷம் கொடுக்கப்பட்டு அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஆவர். மனுஷன் இன்றுவரை உயிர் பிழைத்திருந்தாலும், மனுஷகுலத் திற்கு நீண்ட காலமாக தீயவனால் விஷம் கொடுக்கப்பட்டு வரு வதை யார் அறிந்திருக்கிறார்கள்? பாதிக்கப்பட்டவர்களில் நீயும் ஒருவன் என்பதை நீ மறந்துவிட்டாயா? தேவன் மீதான உனது அன்பின் காரணமாக, இந்த உயிர் பிழைத்தவர்களைக் காப்பாற்ற நீ பாடுபடத் தயாராக இல்லையா? தம்முடைய மாம்சத்தையும் இரத்தத்தையும் போல மனுஷகுலத்தை நேசிக்கும் தேவனுக்குத் திருப்பிச் செலுத்த உங்கள் ஆற்றல் முழுவதையும் அர்ப்பணிக்க நீங்கள் தயாராக இல்லையா? எல்லாவற்றையும் சொல்லி முடித் தவுடன், உன் அசாதாரண வாழ்க்கையை வாழ நீ தேவனால் பயன் படுத்தப்படுவதை எவ்வாறு விளக்குவாய்? ஒரு பக்தியுள்ள, தேவ னைச் சேவிக்கும் நபரின் அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையை வாழ்வதற் கான உறுதியும் நம்பிக்கையும் உனக்கு உண்மையாகவே இருக் கிறதா?

ஆசீர்வாதங்களைக் குறித்த உங்கள் புரிதல் என்ன?

இந்த யுகத்தில் பிறந்த ஜனங்கள் சாத்தானாலும், அசுத்தமான பிசாசுகளினாலும் கெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட கெடுதல் அவர்களுக்கு மிக உயர்ந்த இரட்சிப்பையும் கொண்டு வந்துள்ளது. அந்த இரட்சிப்பு யோபுவின் கால்நடைகள் உள்ள மலைகள் மற்றும் சமவெளிகளை விடவும், மற்றும் அவரின் ஆஸ்தியை விடவும் மிகப் பெரிதானது, மேலும் அது அவருடைய சோதனைகளைத் தொடர்ந்து அவரைக் கண்ட யேகோவாவினிடத்திலிருந்து யோபு பெற்றுக்கொண்ட ஆசீர்வாதங்களை விடவும் மிகப் பெரிதானது. யோபு மரணத்தின் சோதனையை அனுபவித்த பின்னரே, யேகோவா பேசுவதையும், பெருங்காற்றில் யேகோவாவின் சத்தத்தையும் கேட்டார். ஆனாலும் அவர் யேகோவாவின் முகத்தைப் பார்த்ததில்லை மற்றும் அவருடைய மனநிலையை அவர் அறியவில்லை. மாம்ச இன்பங்களை தந்த வெறும் பொருட்செல்வமும், சுற்றியுள்ள எல்லா பட்டணங்களின் சௌந்தரியமான பிள்ளைகளும், அதோடு பரலோகத் தூதர்களின் பாதுகாப்புமே யோபு பெற்றுக்கொண்டதாகும். அவர் ஒருபோதும் யேகோவாவைப் பார்த்ததில்லை, மேலும் அவர் நீதிமான் என்று அழைக்கப்பட்டாலும் அவர் யேகோவாவின் மனநிலையை ஒருபோதும் அறிந்திருக்கவில்லை. இன்றைய ஜனங்களின் உலக இன்பங்கள் தற்காலிகமானது, அற்பமுமானது என்று சொல்லலாம் என்றாலும் அல்லது வெளி உலகத்தின் சுற்றுச்சூழல் விரோதமாக இருக்கிறது என்றாலும், நான் ஆதியிலிருந்து ஒருபோதும் வெளிப்படுத்தாததும், எப்போதும் மறைபொருளாய் இருந்ததுமான என் மனநிலையையும், அதோடுகூட கடந்த யுகங்களின் பரம இரகசியங்களையும் நான் ஜனங்களுக்குக் காண்பிக்கிறேன். அந்த ஜனங்கள் எல்லாரிலும் தாழ்ந்தவர்களானாலும், என்னுடைய மிகப் பெரிதான இரட்சிப்பை அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். மேலும், இந்தக் காரியங்களை நான் வெளிப்படுத்துவது இதுவே முதல் முறை; இப்படிப்பட்ட

கிரியையை இதற்கு முன்பு நான் செய்ததே இல்லை. நீங்கள் யோபுவை விட மிகவும் தாழ்ந்தவர்களாய் இருப்பினும், நீங்கள் பெற்றுக்கொண்டதும், நீங்கள் பார்த்ததும் அவரைவிட மிக அதிகமானதாகும். நீங்கள் எல்லா வகையான பாடுகளுக்கும் ஆளாகி, எல்லா விதமான துன்புறுத்தலையும் அனுபவித்திருந்தாலும், அந்தப் பாடுகள் சிறிதளவும் யோபுவின் சோதனைகளைப் போன்றதல்ல; மாறாக அது, தங்கள் கலகத்தனத்தினாலும், தங்கள் எதிர்க்கும் தன்மையினாலும், என்னுடைய நீதியான மனநிலையினாலும் ஜனங்கள் பெற்றுக்கொண்ட நியாயத்தீர்ப்பும் தண்டனையும் ஆகும். அது நீதியான நியாயத்தீர்ப்பு, தண்டனை மற்றும் சாபமாகும். யோபுவோ, மறுபுறத்தில், இஸ்ரவேலர்களிடையே யேகோவாவின் பெரிதான அன்பையும் இரக்கத்தையும் பெற்ற நீதியுள்ள மனிதனாக இருந்தார். அவர் எந்தத் தீமையான செயல்களையும் செய்யவில்லை, அவர் யேகோவாவை எதிர்க்கவில்லை; மாறாக, அவர் யேகோவாவிடம் விசுவாசத்தோடு அர்ப்பணித்திருந்தார். தன் நீதியினிமித்தம், அவர் சோதனைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டார். மேலும் அவர் யேகோவாவின் உண்மையான ஊழியனாயிருந்ததால் அக்கினிச் சோதனைகளுக்கு உள்ளானார். இக்காலத்து ஜனங்கள் தங்கள் அசுத்தத்தினாலும், அநீதியினாலும் என்னுடைய நியாயத்தீர்ப்புக்கும் சாபத்துக்கும் ஆளாகின்றனர். அவர்களின் பாடுகள், யோபு தன் கால்நடைகளையும், தன் ஆஸ்தியையும், தன் வேலைக்காரர்களையும், தன் பிள்ளைகளையும் மற்றும் தனக்குப் பிரியமாயிருந்த எல்லோரையும் இழந்தபோது அனுபவித்த ஒன்றைப்போல் இல்லாமல் இருப்பினும், அவர்கள் அனுபவிப்பது அக்கினியில் புடமிடுதலும் எரியும் உணர்ச்சியும் ஆகும். அந்தப் பாடுளை யோபு அனுபவித்ததைவிட இன்னும் தீவிரமாக்குவது எதுவென்றால், இப்படிப்பட்ட சோதனைகள், ஜனங்கள் பலவீனமாக இருப்பதால் குறைக்கப்படாமலும் அகற்றப்படாமல்; மாறாக அவை நீண்ட காலம் நீடிப்பதாகவும், மக்களின் இறுதி நாள் வரை தொடர்வதாகவும் இருக்கிறது. இது தண்டனை, நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் சாபம் ஆகும்; இது இரக்கமில்லா எரியும் உணர்ச்சியும், இன்னும் அதிக

மாக, இது மனுக்குலம் நியாயமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய "சுதந்தரமுமாகும்". இதுவே ஜனங்களுக்குத் தகுதியானது, மேலும் இங்குதான் என் நீதியுள்ள மனநிலை வெளிப்படுகிறது. இது ஓர் அறியப்பட்ட உண்மை. ஆயினும், மக்கள் பெற்றுக்கொண்டவை இன்று அவர்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்களை விட மிக அதிகமானது. நீங்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்கள் உங்களுடைய மூடத்தனத்தின் விளைவால் உண்டான வெறும் பின்னடைவே, ஆனால் நீங்கள் பெற்றுக்கொண்டதோ உங்கள் துன்பங்களை விட நூறு மடங்கு பெரிதானதாகும். பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள இஸ்ரவேலின் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி, என்னை எதிர்ப்பவர்கள் எல்லாரும், என்னை வெளிப்படையாய் நியாயந்தீர்ப்பவர்கள் எல்லாரும் மற்றும் என்னுடைய வழியைப் பின்பற்றாத எல்லாரும், மேலும் பரிசுத்தக்குலைச்சலான பலிகளை எனக்குத் துணிந்து பலியிடுபவர்களும், தேவாலயத்தில் உள்ள அக்கினியினால் நிச்சயம் அழிக்கப்படுவார்கள் அல்லது தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சிலரால் கல்லெறிந்து கொல்லப்படுவார்கள், மேலும் அவர்களின் சொந்த ஜாதி மற்றும் அவர்களின் பிற நேரடி உறவினர்களின் சந்ததிகளும்கூட என் சாபத்தை அனுபவிப்பார்கள். வரவிருக்கும் வாழ்வில், அவர்கள் சுதந்திரமாக இல்லாமல் என் அடிமைகளின் அடிமைகளாக இருப்பார்கள். நான் அவர்களைத் தேசத்தை விட்டுப் புறஜாதிகளுக்குள்ளே துரத்திவிடுவேன், அவர்களால் தங்கள் சொந்த தேசத்திற்குத் திரும்பமுடியாமல் போகும். தங்களின் செயல்கள் மற்றும் நடத்தையின் அடிப்படையில், இன்றைய ஜனங்களால் அனுபவிக்கப்படும் பாடுகள் இஸ்ரவேலர்கள் அனுபவித்த தண்டனையை விடக் கடுமையானது அல்ல. நீங்கள் தற்போது அனுபவிப்பது பழிவாங்குதல் என்று சொல்வது நியாயமற்றது, ஏனென்றால் உண்மையாகவே நீங்கள் எல்லை மீறிவிட்டீர்கள். நீங்கள் இஸ்ரவேலில் இருந்திருந்தால், நீங்கள் நித்திய பாவிகளாகியிருப்பீர்கள், மேலும் வெகுகாலத்திற்கு முன்பே இஸ்ரவேலர்களால் துண்டு துண்டாக வெட்டப்பட்டிருப்பீர்கள், மேலும் வானத்து அக்கினியினால் யேகோவாவின் ஆலயத்தில் எரிக்கப்பட்டிருப்பீர்கள். நீங்கள் இப்பொ

ழுது பெற்றிருப்பது என்ன? நீங்கள் பெற்றுக்கொண்டதும் அனுப வித்ததும் என்ன? நான் என்னுடைய நீதியான மனநிலையை உங் களிடத்தில் வெளிப்படுத்தியுள்ளேன், ஆனால் மிக முக்கியமானது எதுவென்றால், மனுக்குலத்தை மீட்பதற்கான எனது பொறுமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளேன். நான் உங்களில் செய்த கிரியை பொறு மையின் கிரியை என்று ஒருவர் சொல்லலாம்; ஆனால் இது எனது ஆளுகையின் பொருட்டு செய்யப்பட்டுள்ளது, மேலும், இது மனுக் குலத்தின் இன்பத்திற்காக செய்யப்பட்டுள்ளது.

யோபு யோகோவாவின் சோதனைகளுக்கு உள்ளானபோதும், அவர் யேகோவாவை ஆராதித்த ஒரே நீதியுள்ள மனிதர். அவர் அந்தச் சோதனைகளுக்கு உள்ளான போதும், யேகோவாவைப் பற்றி குறை சொல்லவில்லை, மேலும் அவருடனான தன் சந்திப் பைப் பெரிதாக மதித்தார். இன்றைய ஜனங்கள் யேகோவாவின் பிரசன்னத்தைப் போற்றுவதில்லை, அதோடுகூட அவர்கள் அவ ரின் பிரசன்னத்தை நிராகரித்து, வெறுத்து, குறைகூறி மற்றும் கேலி செய்கிறார்கள். நீங்கள் அதிகமானதைப் பெற்றுக்கொள்ளவில் லையா? உண்மையாகவே உங்கள் பாடுகள் மிகப் பெரிதானவை யாக இருக்கின்றனவா? நீங்கள் மரியாளை விடவும் யாக்கோபை விடவும் அதிக பாக்கியவான்கள் இல்லையா? உங்கள் போராடும் திறன் உண்மையில் மிகவும் அற்பமானதா? உங்களிடத்திலிருந்து எனக்கு வேண்டியதும் மற்றும் உங்களிடத்தில் நான் கேட்டதும் மிகப் பெரிதானதா மற்றும் மிக அதிகமானதா? என்னை எதிர்த்த அந்த இஸ்ரவேலர்கள் மீது மாத்திரமே என்னுடைய கோபம் கட் டவிழ்க்கப்பட்டது; உங்கள் மீது நேரடியாக அல்ல; நீங்கள் பெற் றுக்கொண்டது வெறுமனே என்னுடைய இரக்கமற்ற நியாயத்தீர்ப் பும், வெளிப்பாடுகளும் மற்றும் அவைகளோடு தணியாத அக்கி னிப் புடமிடுதலும் ஆகும். இதையும் மீறி, ஜனங்கள் ஒரு சிறிய கீழ்ப்படிதல்கூட இல்லாமல் தொடர்ந்து என்னை எதிர்த்து நிற்கி றார்கள், மறுக்கிறார்கள், மேலும் சிறிதளவு கீழ்ப்படிதல் கூட இல் லாமல் அவர்கள் அவ்வாறு செய்கிறார்கள். என்னிடமிருந்து தங் களைத் தூர விலக்கி என்னை மறுதலிக்கிற சிலரும் இருக்கிறார்

கள்; இத்தகைய ஜனங்கள் மோசேயை எதிர்த்த கோராகு மற்றும் தாத்தான் கூட்டத்தாரை விட எவ்விதத்திலும் வேறுபட்டவர்கள் அல்லர். ஜனங்களுடைய இருதயங்கள் மிகவும் கடினமானவை யாகவும் மற்றும் அவர்களுடைய சுபாவங்கள் மிகவும் பிடிவாதமா னவையாகவும் இருக்கின்றன. அவர்கள் தங்களின் பழைய வழி களை ஒருபோதும் மாற்றுவதில்லை. அவர்கள் பட்டப்பகலில் வேசி களைப் போல நிர்வாணிகளாய்ப் படுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்கிறேன், ஜனங்களுடைய சுபாவங்களை வெட்டவெளிச்சத் திற்கு அம்பலப்படுத்தும் அளவுக்கு என் வார்த்தைகள் கேட்கிற தற்கே மிகவும் வருத்தம் உண்டாக்கக்கூடியதாய்க் கடுமையாக இருந்தும், அவர்கள் வெறுமனே தங்கள் தலைகளை அசைத்து, சில கண்ணீர்த்துளிகளைச் சிந்தி, சற்றே வருத்தமாக உணர தங்களைக் கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். இது முடிந்தவுடன், அவர்கள் மலைக ளில் உள்ள கொடிய மிருகங்களின் ராஜாவைப் போல் கொடிதா னவர்களாய், சிறிதளவாகிலும் விழிப்புணர்வு இல்லாமல் இருக்கி றார்கள். இப்படிப்பட்ட மனநிலை உள்ள ஜனங்கள் எவ்வாறு தாங் கள் யோபுவை விட நூறு மடங்கு அதிக பாக்கியவான்களாய் இருப்பதை அறிந்து கொள்ள முடியும்? தாங்கள் அனுபவிக்கிறது கடந்த காலங்கள் முழுவதும் பார்க்க அரிதானதும், ஒருவரும் இதற்கு முன்பாக அனுபவித்திராதுமான ஆசீர்வாதங்கள் என்று அவர்கள் எவ்வாறு உணர்ந்து கொள்ள முடியும்? எவ்வாறு இத்த கைய ஆசீர்வாதங்களை, தண்டனையுடன் கூடிய ஆசீர்வாதங்களை ஜனங்களின் மனசாட்சிகள் உணர்ந்து கொள்ளும்? வெளிப்படை யாய்ப் பேசினால், நீங்கள் என்னுடைய கிரியைக்கு மாதிரிகளாய், என்னுடைய முழு மனநிலைக்கும் என்னுடைய எல்லா செயல்க ளுக்கும் சாட்சிகளாய் இருப்பதும், அதனால் சாத்தானுடைய எல்லா உபத்திரவங்களினின்றும் நீங்கள் விடுவிக்கப்படுவதும் அல்லாமல் வேறே என்னத்தை உங்களிடத்தில் கேட்கிறேன். ஆனாலும் ஜனங் கள் என் கிரியையை அருவருக்கிறார்கள், வேண்டுமென்றே அதை விரோதிக்கிறார்கள். இஸ்ரவேலின் நியாயப்பிரமாணங்களை மீண் டும் கொண்டுவருவதற்கும், இஸ்ரவேலின் மீது நான் கொண்டு

வந்த கோபாக்கினையை அவர்கள்மீது கொண்டுவருவதற்கும் அத் தகையவர்கள் என்னை எப்படித் தூண்டாமல் இருப்பார்கள்? உங் களில் அநேகர் என்னிடத்தில் “கீழ்ப்படிபவர்களாகவும் தாழ்மையா னவர்களாவும்” இருந்தாலும், அவர்களைக் காட்டிலும் கோராகின் கூட்டத்தாரைப் போலவே இருப்பவர்கள் இன்னும் பலர் உள்ளனர். நான் என்னுடைய முழுமையான மகிமையை அடைந்தவுடன் வானத்திலிருந்து அக்கினியைக் கொண்டு அவர்களைச் சாம்பலாக எரித்துவிடுவேன். இனிமேல் என் வார்த்தைகளைக் கொண்டு ஜனங் களைத் தண்டிக்க மாட்டேன் என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்; மாறாக நான் என் கிரியையை இஸ்ரவேலில் செய் வதற்கு முன்பு, என்னை எதிர்ப்பவர்களும், நான் நீண்ட காலத் திற்கு முன்பு விலக்கினவர்களுமான “கோராகின் கூட்டத்தை” முழு மையாக எரித்துவிடுவேன். இனிமேல் என்னைக் குறித்து மகிழ் வதற்கு மனுக்குலத்திற்கு வாய்ப்பு இருப்பதில்லை; மாறாக அவர் கள் எல்லாரும் பார்ப்பது என்னுடைய கோபமும், வானத்திலி ருந்து வரும் அக்கினியுமாகவே இருக்கும். எல்லா வகை மக்களின் பல்வேறு முடிவுகளையும் நான் வெளிப்படுத்தி, அவர்கள் எல்லா ரையும் பிரிவுகளாக பிரித்துவிடுவேன். அவர்களின் ஒவ்வொரு கலகத்தனமான செயல்களையும் நான் கவனித்து, அதன் பின்பு என் கிரியையை முடிப்பேன். அதனால் ஜனங்களுடைய முடிவுகள் பூமியில் இருக்கும்போது என்னுடைய தீர்ப்பின்படியும், அதோடு கூட என்னைக்குறித்த அவர்களுடைய மனப்பான்மையின்படியும் தீர்மானிக்கப்படும். அந்த நேரம் வரும்போது, எந்த ஒன்றினாலும் அவர்களுடைய முடிவுகளை மாற்ற முடியாது. ஜனங்கள் தங்களு டைய சொந்த முடிவுகளை வெளிப்படுத்தட்டும்! பின்பு ஜனங்க ளுடைய முடிவுகளை நான் பரலோகப் பிதாவினிடத்தில் ஒப்ப டைப்பேன்.

தேவனைப் பற்றிய உன் புரிதல் என்ன?

ஜனங்கள் நீண்ட காலமாக தேவனை விசுவாசிக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்களில் பெரும்பாலானோர் “தேவன்” என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன என்று புரிந்துகொள்ளாமலே, வெறுமையாகக் கலக்கத்துடனே பின்பற்றுகிறார்கள். ஏன் மனிதன் தேவனை அவ்வாறு விசுவாசிக்க வேண்டும், அல்லது தேவன் என்றால் என்ன என்று அவர்கள் எந்த விவரமும் பெற்றிருக்கவில்லை. தேவனை விசுவாசிப்பதற்கும் பின்பற்றுவதற்கும் மட்டுமே ஜனங்களுக்குத் தெரியும், ஆனால் தேவன் என்றால் யாரென்று தெரியவில்லை, அவர்கள் தேவனை அறியவில்லை என்றால், இது ஒரு சிறந்த பெரிய நகைச்சுவை அல்லவா? இவ்வளவு தூரம் வந்திருந்து, ஜனங்கள் அநேக பரலோக மறைபொருட்களைக் கண்டிருந்தாலும், மனிதனால் முன்பு ஒருபோதும் புரிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு அதிக ஆழமான அறிவைக் கேட்டிருந்தாலும், மனிதனால் சிந்திக்கப்படாத மிக அடிப்படையான அநேக சத்தியங்களை அவர்கள் அறியாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். சிலர், “நாங்கள் பல ஆண்டுகளாக தேவனை விசுவாசிக்கிறோம். தேவன் என்றால் யார் என்று எங்களுக்கு எப்படித் தெரியாதிருக்கும்? இந்தக் கேள்வி எங்களைக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லையா?” என்று சிலர் கூறலாம். இருப்பினும், உண்மையில், இன்று ஜனங்கள் என்னைப் பின்தொடர்ந்தாலும், இன்றைய எந்தக் கிரியையும் பற்றி அவர்களுக்கு எதுவும் தெரியாது, மேலும் மிகத் தெளிவான மற்றும் எளிதான கேள்விகளைக் கூட கிரகித்துக் கொள்ளமால் விட்டு விடுகிறார்கள், தேவனைப் பற்றிய மிகவும் சிக்கலான கேள்விகளை ஒருபுறம் தனியே விட்டு விடுகிறார்கள். நீ எந்த அக்கறையும் கொள்ளாத, நீ அடையாளம் காணாத கேள்விகளே நீ புரிந்துகொள்ள வேண்டிய மிக முக்கியமான கேள்விகள் என்பதை அறிந்துகொள், ஏனென்றால் எதைக் கொண்டு உன்னையே ஆயத்தப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதில், நீ கவனம் செலுத்தாமலும், நீ அக்கறைக் கொள்ளாமலும், ஜனக்கூட்டத்தைப் பின்பற்ற மட்டுமே உனக்கு தெரிகிறது.

நீ தேவன் மீது ஏன் விசுவாசம் வைக்க வேண்டும் என்பது உனக்கு உண்மையிலேயே தெரியுமா? தேவன் என்றால் யார் என்று உனக்கு உண்மையாகவே தெரியுமா? மனிதன் என்றால் யார் என்று உனக்கு உண்மையிலேயே தெரியுமா? தேவன் மீது விசுவாசம் கொண்ட ஒரு மனிதனாக, நீ இந்த காரியங்களைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறினால், தேவனுடைய விசுவாசி என்ற மேன்மையை நீ இழக்கவில்லையா? இன்று எனது கிரியை இதுதான்: ஜனங்கள் அவர்களின் சாரத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், நான் செய்யும் அனைத்தையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், தேவனின் உண்மையான முகத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இது எனது ஆளுகைத் திட்டத்தின் இறுதி செயலும், இது எனது கிரியையின் கடைசிக் கட்டமுமாகும். அதனால்தான் வாழ்வின் இரகசியங்கள் அனைத்தையும் முன் கூட்டியே நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், இதன் மூலம் நீங்கள் என்னிடமிருந்து அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். இது இறுதி யுகத்தின் கிரியை என்பதால், நீங்கள் இதற்கு முன்னர் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளாத வாழ்வின் அனைத்துச் சத்தியங்களையும் நான் உங்களுக்கு கட்டாயமாகச் சொல்ல வேண்டும், நீங்கள் வெறுமனே மிகக் குறைபாடுள்ளவராகவும் மற்றும் மிக மோசமானவராகவும் இருப்பதால் அதைப் புரிந்துகொள்ளவோ அல்லது தாங்கவோ திறமையற்று இருக்கிறீர்கள். நான் என் கிரியையை முடிப்பேன்; நான் செய்ய வேண்டிய கிரியையை நான் முடிப்பேன், இருள் இறங்கும்போது நீங்கள் மீண்டும் வழிதவறி, தீய ஒருவரின் ஆலோசனைகளுக்குள் விழுந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக நான் உங்களுக்காக நியமிக்கப்பட்ட அனைத்தையும் உங்களுக்குச் சொல்வேன். இங்கு உங்களுக்குப் புரியாத பல வழிகள் உள்ளன, அவற்றில் நீங்கள் அறியாத பல விஷயங்கள் உள்ளன. நீங்கள் மிகவும் அறியாதவர்கள்; உங்கள் ஸ்தானமும் உங்கள் குறைகளும் எனக்கு முற்றிலும் நன்றாகத் தெரியும். ஆகையால், நீங்கள் புரிந்துகொள்ள இயலாத அநேக வார்த்தைகள் இருந்தாலும், நீங்கள் இதற்கு முன்னர் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளாத இந்தச் சத்தியங்களை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல இன்னும் ஆயத்தமாக இருக்கிறேன், ஏனென்

றால் உங்கள் தற்போதைய ஸ்தானத்தில், நீங்கள் எனக்கு அளித்த சாட்சியத்தில் நீங்கள் உறுதியாக நிற்க முடியுமா என நான் கவலைப்படுகிறேன். இதை உங்களில் நான் சிறிதளவும் எண்ணவில்லை; நீங்கள் அனைவரும் எனது வழக்கமான பயிற்சிக்கு உட்படுத்தப்படாத மிருகங்கள், மேலும் உங்களுக்குள் எவ்வளவு மகிமை இருக்கிறது என்பதை என்னால் முற்றிலும் காண இயலாது. நான் உங்களிடம் அதிக ஆற்றலைச் செலவிட்டிருந்தாலும், உங்களில் உள்ள நேர்மறையான அம்சங்கள் வழக்கத்தில் இல்லை என்று தோன்றுகிறது, மேலும் எதிர்மறை அம்சங்களை ஒருவரின் விரல்களால் எண்ணி விடலாம், மற்றும் சாத்தானுக்கு வெட்கத்தைக் கொண்டுவரும் சாட்சியங்களாக மட்டுமே ஊழியம் செய்யுங்கள். உங்களில் உள்ள எல்லாவற்றிலும் சாத்தானின் விஷம் இருக்கிறது. நீங்கள் இரட்சிப்பிற்க்குப் அப்பாற்பட்டவர் போல நீங்கள் என்னைப் பார்க்கிறீர்கள். விஷயங்களைப் பொருத்து, நான் உங்களின் பல்வேறு உணர்வுகளையும் மற்றும் நடத்தைகளையும் பார்க்கிறேன், இறுதியாக, உங்கள் உண்மையான ஸ்தானத்தை நான் அறிவேன். இதனால்தான் நான் எப்போதும் உங்கள் மீது வருத்தம் கொள்கிறேன்: தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையை ஜீவிக்க விடப்பட்ட மனிதர்கள், அவர்கள் இன்று இருப்பதைக் காட்டிலும் உண்மையில் நல்லவர்களாக இருப்பார்களா அல்லது ஒப்பிடத்தக்கவர்களாக இருப்பார்களா? உங்களின் குழந்தைத்தனமான ஸ்தானம் உங்களைக் கவலையடையச் செய்யவில்லையா? தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இஸ்ரவேல் ஜனங்களைப் போல நீங்கள் உண்மையிலேயே எல்லா நேரங்களிலும், என்னில் மட்டுமே விசுவாசம் கொண்டவர்களாக இருக்க முடியுமா? உங்களிடமிருந்து வெளிப்படுவது தங்கள் பெற்றோரிடமிருந்து விலகிச் சென்ற பிள்ளைகளின் குறும்புத்தனம் அல்ல, ஆனால் அது எஜமானர்களின் சவுக்குகளை அடைய முடியாத விலங்குகளிடமிருந்து வெளிப்படும் மிருகத்தன்மையாக இருக்கிறது. நீங்கள் உங்களின் இயல்பை அறிந்துகொள்ள வேண்டும், இதுவும் நீங்கள் அனைத்தையும் பகிர்ந்துகொள்ளும் பலவீனமாக உள்ளது; இது உங்கள் அனைவருக்கும் பொதுவான ஒரு வியா

தியாக உள்ளது. ஆகவே, இன்று நான் உங்களுக்கு அளிக்கும் ஒரே புத்திமதி என்னவென்றால், எனக்கு நீங்கள் அளித்த சாட்சியத்தில் உறுதியாக நிற்க வேண்டும். எந்தவொரு சூழ்நிலையிலும், பழைய வியாதியை மீண்டும் வெளி வர அனுமதிக்க வேண்டாம். சாட்சி யத்தை ஏற்பது மிக முக்கியமானதாக உள்ளது—இது எனது கிரி யையின் இருதயமாகும். ஒரு சொப்பனத்தில் தனக்கு வந்த யேகோ வாவின் வெளிப்பாட்டை மரியாள் ஏற்றுக்கொண்டது போல நீங் களும் எனது வார்த்தைகளை விசுவாசிப்பதன் மூலமும் மற்றும் கீழ்ப்படிதலினாலும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இது மட்டுமே பரிச்சுத்தமானது என்ற தகுதியைப் பெறுகிறது. என் வார்த்தை களை அதிகம் கேட்கும் நீங்கள் என்னால் மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவர்கள். என் விலையேறப்பெற்ற சொத்துக்கள் அனைத்தை யும் நான் உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன், எல்லாவற்றையும் நான் உங்களுக்கு வழங்கியுள்ளேன், ஆனால் நீங்கள் இஸ்ரவேல் ஜனங்களிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்ட நிலையில் உள்ளீர்கள்; நீங் கள் சாதாரணமாகவே ஒருவருக்கொருவர் வேறுபட்டு உள்ளீர்கள். ஆனால் அவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது, நீங்கள் அளவுக்கு அதிக மாகப் பெற்றுள்ளீர்கள்; அவர்கள் என் பிரசன்னத்திற்காக ஆவலு டன் காத்திருக்கும்போது, நீங்கள் என்னுடன் இனிமையான நாட் களைக் கழித்து, என் நன்மையைப் பகிர்ந்துகொள்கிறீர்கள். இந்த வேறுபாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு, என்னோடு கத்தி வீண்சண் டையிடுவதற்கும், என் சொத்துக்களில் உங்கள் பங்கைக் கோரு வதற்கும் உங்களுக்கு எது உரிமை கொடுக்கிறது? நீங்கள் அதிகம் பெற்றுக்கொள்ளவில்லையா? நான் உங்களுக்கு அளவுக்கு அதிக மாகத் தருகிறேன், ஆனால் அதற்குப் பதிலாக நீங்கள் எனக்கு மனதை உருக்கும் துக்கத்தையும் மற்றும் சஞ்சலத்தையும், அடக் கமுடியாத கோபத்தையும் மற்றும் அதிருப்தியையும் கொடுக்கி றீர்கள். நீங்கள் மிகவும் முரண்பட்டவர்கள்—ஆனாலும் நீங்களும் பரிதாபகரமானவர்கள், அதனால் எனது அதிருப்தியை உட்கிரகித் துக்கொண்டு, என்னுடைய எதிர்ப்புகளை உங்களிடம் திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதைத் தவிர எனக்கு வேறு வழியில்லை. ஆயிரக்

கணக்கான ஆண்டுகாலக் கிரியைகளில், நான் ஒருபோதும் மனிதகுலத்திற்கு எதிராக நிற்கவில்லை, ஏனென்றால் மனிதகுலத்தின் வளர்ச்சியையே முழுவதும் கண்டறியப் பெற்றேன், பழங்காலத்தின் புகழ்பெற்ற மூதாதையர்களால் உங்களுக்கு எஞ்சியிருக்கும் விலைமதிப்பற்ற பரம்பரைச் சொத்துக்களைப் போல, உங்களிடையே உள்ள "புரளிகள்" மட்டுமே மிகவும் புகழ்பெற்றவையாக மாறிப்போயுள்ளன. அந்த மனிதநேயமற்ற பன்றிகளையும் நாய்களையும் எப்படி நான் வெறுக்கிறேன். உங்கள் மனசாட்சியில் அதிக குறைபாடு உள்ளது! நீங்கள் ஒரு பழமைவாதி! உங்கள் இருதயங்கள் மிகவும் கடுமையானவை! நான் இத்தகைய வார்த்தைகளை எடுத்து இஸ்ரவேல் புத்திரரிடம் கிரியைப் புரிந்திருந்தால், நான் வெகு காலத்திற்கு முன்பே மகிமை அடைந்திருப்பேன். ஆனால் உங்கள் நடுவில் இதனை அடைய முடியாததாக இருக்கிறது; உங்கள் நடுவில், தயவற்ற அலட்சியமும், உங்கள் புறக்கணிப்பும் மற்றும் உங்கள் சாக்குபோக்குகளும் மட்டுமே உள்ளன. நீங்கள் மிகவும் உணர்ச்சியற்றவராக, முற்றிலும் மதிப்பற்றவராக இருக்கிறீர்கள்!

நீங்கள் உங்களுடைய அனைத்தையும் எனது கிரியைக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும். எனக்கு நன்மை பயக்கும் கிரியையை நீங்கள் செய்ய வேண்டும். நீங்கள் புரிந்துகொள்ளாத எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு விளக்க நான் ஆயத்தமாக இருக்கிறேன், இதனால் நீங்கள் குறைவுபடும் அனைத்தையும் என்னிடமிருந்து உங்களால் பெற முடியும். உங்கள் குறைபாடுகள் எண்ண முடியாத அளவுக்கு இருந்தாலும், உங்களுக்கு எனது இறுதி இரக்கத்தை வழங்குவதன் மூலம் நீங்கள் என்னிடமிருந்து நன்மையடையவும், உங்களில் இல்லாத மகிமையை அடையவும் மற்றும் உலகம் இதுவரை கண்டிராத மகிமையை அடையவும், நான் உங்களிடம் செய்ய வேண்டிய கிரியையைத் தொடர்ந்து செய்ய நான் ஆயத்தமாக இருக்கிறேன். நான் பல ஆண்டுகளாகக் கிரியைப் புரிந்தேன், இன்றுவரை எந்த மனிதனும் என்னை அறிந்திருக்கவில்லை. நான் வேறு யாரிடமும் சொல்லாத இரகசியங்களை உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மனிதர்கள் நடுவில், அவர்களால் காண இயலாத ஆவியான வராகவும், அவர்களோடு ஒருபோதும் ஒன்றிணைய முடியாத ஆவி யானவராகவும் நான் இருந்தேன். பூமியில் எனது மூன்று கட்ட கிரியைகள் (உலகத்தை சிருஷ்டித்தல், மீட்டெடுத்தல் மற்றும் அழித் தல்) காரணமாக, அவர்கள் நடுவில் எனது கிரியையைச் செய்ய நான் வெவ்வேறு நேரங்களில் (பகிரங்கமாக இல்லாமல்) அவர்கள் மத்தியில் தோன்றுகிறேன். நான் மனிதர்கள் நடுவில் முதன்முதலில் மீட்பு யுகத்தின் போது வந்தேன். நிச்சயமாக, நான் ஒரு யூதக் குடும்பத்தில் இருந்துதான் வந்தேன்; எனவே, தேவன் பூமிக்கு வந் ததை முதலில் கண்டது யூதர்கள்தான். நான் இந்தக் கிரியையை மனிதனில் செய்ததற்கான காரணம் என்னவென்றால், எனது மீட்பின் கிரியையில் என் மனுஉரு மாம்சத்தைப் பாவத்திற்குக் காணிக்கையாக உபயோகிக்க விரும்பினேன். இவ்வாறு, என்னை முதலில் கண்டவர்கள் கிருபையின் யுகத்தின் யூதர்கள்தான். நான் மாம்சத்தில் கிரியை புரிந்தது அதுவே முதல் முறை ஆகும். ஆட் கொண்டு பரிபூரணப்படுத்துவதே ராஜ்யத்தின் யுகத்தில் என் கிரி யையாகும், ஆகவே நான் மீண்டும் எனது மேய்த்தல் கிரியையை மாம்சத்தில் செய்கிறேன். மாம்சத்தில் கிரியையைப் புரிவது இது எனது இரண்டாவது முறையாகும். கிரியையின் இறுதி இரண்டு கட்டங்களில், ஜனங்கள் செய்ய வேண்டியவற்றோடு இனி கண் ணுக்குப் புலப்படாத, தொட்டுணர முடியாத ஆவியானவர் இருக் கிறார், ஆனால் ஆவியானவர் மாம்சமாக உணரப்படுகிறார். இவ் வாறு, மனிதனின் பார்வையில், தேவனின் தோற்றம் மற்றும் உணர்வு எதுவுமில்லாமல், நான் மீண்டும் ஒரு மனிதனாக மாறு கிறேன். மேலும், ஜனங்கள் காண்கிற தேவன் ஆணாக மட்டுமல்ல, பெண்ணாகவும் இருக்கிறார், இது அவர்களுக்கு அதிக ஆச்சரி யத்தையும் குழப்பத்தையும் தருகிறது. மீண்டும் மீண்டும், எனது அசாதாரண கிரியை அநேக ஆண்டுகளாக கொண்டிருந்த பழைய நம்பிக்கைகளைச் சிதறடித்துவிட்டது. ஜனங்கள் திகைத்துப் போயி ருக்கிறார்கள்! தேவன் வெறுமனே பரிசுத்த ஆவியாக மட்டும் இல்லை, அவர் ஆவியாகவும், ஏழு மடங்கு வலுவூட்டப்பட்ட

ஆவியாகவும் அல்லது அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஆவியாகவும் இருக்கிறார், ஆனாலும் அவர் ஒரு மனிதராகவும் இருக்கிறார்—அவர் ஒரு சாதாரண மனிதராகவும், விதிவிலக்காக பொதுவான மனிதராகவும் இருக்கிறார். அவர் ஆணாக மட்டுமல்ல, பெண்ணாகவும் இருக்கிறார். அவர்கள் இருவரும் மனிதர்களுக்குப் பிறந்தவர்கள் என்பதில் அவர்கள் ஒத்திருக்கிறார்கள், ஒருவர் பரிசுத்த ஆவியினால் கருத்தரிக்கப்பட்டார் என்றும், மற்றொருவர் ஆவியிலிருந்து நேரடியாக தருவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒரு மனிதனுக்குப் பிறந்தவர் என்பதில் அவர்கள் வேறுபடுகிறார்கள். தேவனின் மனுஉரு மாம்சங்கள் இருவரும் பிதாவாகிய தேவனின் கிரியையைச் செய்வதில் ஒத்திருக்கின்றார்கள், மேலும் ஒருவர் மீட்பின் கிரியையைச் செய்யும்போது, மற்றொருவர் ஜெயத்தின் கிரியையைச் செய்கிறார் என்பதில் இருவரும் வேறுப்படுகின்றார்கள். இருவரும் பிதாவாகிய தேவனையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள், ஆனால் ஒருவர் அன்பும் இரக்கமும் கருணையும் நிறைந்த மீட்பர், மற்றொருவர் கோபமும் நியாயமும் நிறைந்த நீதியின் தேவன். ஒருவர் மீட்பின் கிரியையைத் தொடங்கிய தலைமை தளபதியாக இருக்கும்போது, மற்றொருவர் ஜெயத்தின் கிரியையைச் செய்கின்ற நீதியுள்ள தேவனாக இருக்கிறார். ஒருவர் ஆதியென்றால், மற்றொருவர் அந்தம். ஒருவர் பாவமில்லாத மாம்சமாக இருக்கும்போது, மற்றொருவர் மீட்பை நிறைவு செய்து, கிரியையைத் தொடர்கின்ற, ஒருபோதும் பாவம் செய்யாத மாம்சமாக இருக்கிறார். இருவரும் ஒரே ஆவியால் ஆனவர்கள், ஆனால் அவர்கள் வெவ்வேறு மாம்சங்களில் வாசம்பண்ணுகிறார்கள், மற்றும் அவர்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் பிறந்தார்கள், மேலும் அவர்கள் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இருப்பினும், அவர்களின் அனைத்து கிரியைகளும் பரஸ்பர நிறைவை உண்டாக்கி, ஒருபோதும் முரண்படுவதில்லை, மற்றும் அவை ஒரே சுவாசத்தில் பேசப்படலாம். இருவருமே ஜனங்கள்தான், ஆனால் ஒருவர் ஆண் குழந்தையாகவும், மற்றொருவர் பெண் குழந்தைகவும் இருந்தார்கள். இத்தனை ஆண்டுகளாக, ஜனங்கள் கண்டது

ஆவியானவரை மட்டுமல்ல, மற்றும் ஒரு மனிதரை மட்டுமல்ல, ஒரு ஆணைத்தான் கண்டார்கள், ஆனால் மனித கருத்துக்களுடன் ஒத்துப் போகாத அநேக காரியங்களையும் கண்டார்கள்; எனவே, மனிதர்கள் ஒருபோதும் என்னை முழுமையாக அறிந்துகொள்ள முடியாது. அவர்கள் பாதி விசுவாசத்தையும் பாதி சந்தேகத்தையும் வைத்திருக்கிறார்கள்—நான் இருப்பதைப் போல, இதுவரை நானும் ஒரு மாயையான சொப்பனமாக இருக்கிறேன்—அதனால்தான், இன்றுவரை, தேவன் என்றால் யாரென்று ஜனங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஓர் எளிய வாக்கியத்தில் உன்னால் என்னை உண்மையில் தொகுக்க முடியுமா? “இயேசு வேறு யாருமல்ல தேவன்தான், தேவன் வேறு யாருமல்ல இயேசுதான்” என்று நீ உண்மையிலேயே சொல்லத் துணிகிறாயா? “தேவன் வேறு யாருமல்ல ஆவியானவர்தான், ஆவியானவர் வேறு யாருமல்ல தேவன்தான்” என்று சொல்வதற்கு நீ மிகவும் தைரியமாக இருக்கிறாயா? “தேவன் மாம்சத்தில் உடை தரித்த ஒரு மனிதர்” என்று நீ இனிமையாகச் சொல்கிறாயா? “இயேசுவின் உருவம் தேவனின் பெரிய உருவமாக இருக்கிறது” என்று உறுதியாகக் கூற உனக்குத் தைரியம் இருக்கிறதா? தேவனின் மனநிலையையும் உருவத்தையும் முழுமையாக விளக்க உன்னுடைய வாக்குவல்லமையை உபயோகிக்க இயலுமா? “தேவன் தனது சொந்த உருவத்திற்குப் பிறகு ஆண்களை மட்டுமே சிருஷ்டித்தார், பெண்களை அல்ல” என்று சொல்ல உனக்குத் தைரியம் இருக்கிறதா? நீ இதைச் சொன்னால், நான் தேர்ந்தெடுத்தவர்கள் நடுவில் எந்த ஸ்தீரியும் இருக்க மாட்டாள், ஸ்தீரிகள் மனிதகுலத்தின் ஓர் இனமாக மிகக் குறைந்த அளவிலேயே இருப்பார்கள். தேவன் என்றால் யார் என்று இப்போது உனக்கு உண்மையிலேயே தெரியுமா? தேவன் ஒரு மனிதரா? தேவன் ஓர் ஆவியா? தேவன் உண்மையில் ஓர் ஆணா? நான் செய்ய வேண்டிய கிரியையை இயேசுவால் மட்டுமே முடிக்க முடியுமா? எனது சாராம்சத்தைத் தொகுக்க நீ மேலே உள்ள ஏதாவது ஒன்றை மட்டுமே தெரிவுச் செய்தால், நீ மிகவும் அறிவில்லாத விசுவாசமுள்ள விசுவாசியாய் இருக்கிறாய். நான் ஒரு முறை மனுஉரு மாம்சமாக கிரியைப்

புரிந்தால், ஒரு முறை மட்டுமே, நீ என்னை வரையறுக்கிறாயா? ஒரே பார்வையில் நீ என்னை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியுமா? உன்னுடைய வாழ்நாளில் நீ வெளிப்படுத்தியவற்றின் அடிப்படையில் என்னை முழுமையாகத் தொகுக்க முடியுமா? எனது இரு மனுஉருவங்களிலும் நான் இதே போன்ற கிரியை யைச் செய்திருந்தால், நீ என்னை எப்படி உணருவாய்? என்னை என்றென்றும் சிலுவையில் அறைய விட்டு விடுவாயா? நீ கூறுவது போல் தேவன் எளிமையாக இருக்க முடியுமா?

உங்கள் விசுவாசம் மிகவும் உண்மையானது என்றாலும், உங் களில் எவராலும் என்னைப் பற்றிய ஒரு முழுமையான விவரத் தையும் கொடுக்க முடியாது, நீங்கள் காணும் அனைத்து உண்மை களுக்கும் எவராலும் முழு சாட்சியம் அளிக்க முடியாது. இதைப் பற்றி யோசித்துப் பாருங்கள்: இன்று, உங்களில் பெரும்பாலோர் உங்கள் கடமைகளைக் கைவிடுவது, அதற்கு பதிலாக மாம்சத் தைப் பின்தொடர்வது, மாம்சத்தைத் திருப்திப்படுத்துவது, பேரா சையுடன் மாம்சத்தை அனுபவிப்பது என்று இருக்கிறீர்கள். உங் களிடம் கொஞ்சம் சத்தியம் உள்ளது. அப்படியானால், நீங்கள் கண்ட எல்லாவற்றிற்கும் நீங்கள் எவ்வாறு சாட்சியமளிக்க முடி யும்? நீங்கள் என்னுடைய சாட்சிகளாக இருக்க முடியும் என்று நீங்கள் உண்மையிலேயே நம்புகிறீர்களா? இன்று நீ கண்ட எல் லாவற்றிற்கும் உன்னால் சாட்சியமளிக்க முடியாத ஒரு நாள் வந் தால், நீ சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதர்களின் செயல்பாட்டை இழந் திருப்பாய், மேலும் நீ இதுவரை ஜீவிப்பதற்கு எந்த அர்த்தமும் இருக்காது. நீ மனிதனாக இருக்கத் தகுதியற்றவனாய் இருப்பாய். நீ மனிதனாக இருக்க மாட்டாய் என்று கூட சொல்லலாம்! நான் உங்களிடம் அளவிட முடியாத கிரியையைச் செய்துள்ளேன், ஆனால் நீ தற்போது எதையும் கற்றுக்கொள்ளாமல், எதிலும் விழிப்புணர் வில்லாமல், உன் உழைப்பை வீணாக்கியிருப்பதால், எனது கிரி யையை விஸ்தரிக்க வேண்டிய நேரம் வரும் பொழுது, நீ புரிந் துகொள்ளும் தன்மை இல்லாமல் வெறித்து, வாயடைத்து, முற்றி லும் உபயோகமற்று இருப்பாய். அது உன்னை எல்லா நேரத்திலும்

பாவியாக உருவாக்காது? அந்த நேரம் வரும் பொழுது, நீ ஆழமாக மனஸ்தாபப்படவில்லையா? நீ மனவருத்தத்தில் மூழ்க மாட் டாயா? இன்று எனது கிரியைகள் அனைத்தும் சோம்பாலாகவும் மற்றும் சலிப்பாகவும் செய்யப்படவில்லை, ஆனால் எனது வருங் காலக் கிரியைக்கு ஓர் அடித்தளத்தை அமைப்பதாகும். நான் ஒரு முட்டுக்கட்டைக்குள்ளாகி விட்டேன் என்பதல்ல, மேலும் புதியவற் றைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதாகும். நான் செய்யும் கிரி யையை நீ புரிந்துகொள்ள வேண்டும்; இது தெருவில் விளையா டும் ஒரு குழந்தையால் செய்யப்பட்ட ஒன்று அல்ல, ஆனால் இது என் தந்தையின் பிரதிநிதித்துவத்தில் செய்யப்படும் கிரியை ஆகும். இதையெல்லாம் நானே செய்யவில்லை என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்; மாறாக, நான் என் தந்தையைப் பிர திநிதித்துவப்படுத்துகிறேன். இதற்கிடையில், உங்கள் வேலை உறு தியாக பின்பற்றுவதும், கீழ்ப்படிவதும், மாறுவதும், மற்றும் சாட் சியளிப்பதும் ஆகும். நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது என்ன வென்றால், என்னில் நீங்கள் ஏன் விசுவாசம் கொள்ள வேண்டும்; இது நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய மிக முக்கியமான கேள்வி ஆகும். என் பிதா அவருடைய மகிமையின் நிமித்தமாக உலகைச் சிருஷ்டித்த தருணத்திலிருந்து உங்கள் அனை வரையும் எனக்காக முன்குறித்தார். எனது கிரியையின் நிமித்தம், அவருடைய மகிமையின் நிமித்தம், அவர் உங்களை முன்குறித் தார். என் பிதாவினால்தான் நீங்கள் என்னில் விசுவாசம் கொள்கி றீர்கள்; என் பிதாவின் தீர்க்கதரிசனத்தின் காரணமாகவே நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுகிறீர்கள். இவை எதுவும் உங்கள் சொந்த விருப்பப்படி இல்லை. அதைவிட முக்கியமானது என்னவென்றால், எனக்கு சாட்சியமளிக்கும் நோக்கத்திற்காக, என் பிதா எனக்கு வழங்கியவர் நீங்கள்தான் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளுங்கள். அவர் எனக்கு உங்களைக் கொடுத்ததால், நான் உங்களுக்கு வழங் கிய வழிகளையும் அதேபோல் நான் உங்களுக்குப் போதிக்கும் வழிகளையும் மற்றும் வார்த்தைகளையும் நீங்கள் பின்பற்ற வேண் டும், ஏனென்றால் என் வழிகளைக் கடைப்பிடிப்பது உங்கள் கட

மையாகும். என் மீதான உங்கள் விசுவாசத்தின் மூல நோக்கம் இதுதான். ஆகையால், நான் உங்களுக்கு இதைச் சொல்கிறேன்: நீங்கள் என் வழிகளைக் கடைப்பிடிக்க என் பிதா எனக்கு வழங்கிய ஒரே ஜனங்களாக இருக்கிறீர்கள். எனினும், நீங்கள் என்னில் மட்டுமே விசுவாசம் கொள்கிறீர்கள்; நீங்கள் என்னுடையவர்கள் அல்ல, ஏனென்றால் நீங்கள் இஸ்ரவேல் குடும்பத்தார் அல்ல, அதற்குப் பதிலாக பழைய சர்ப்பத்தைப் போன்றவர்கள். நான் உங்களிடம் கேட்பதெல்லாம் எனக்காகச் சாட்சியம் அளியுங்கள் என்பதுதான், ஆனால் இன்று நீங்கள் என்னுடைய வழிகளில் கட்டாயமாக நடக்க வேண்டும். இவை அனைத்தும் எதிர்கால சாட்சியங்களின் நிமித்தமாக இருக்கிறது. நீங்கள் என் வழிகளைக் கேட்கும் மனிதராக மட்டுமே செயலாற்றினால், நீங்கள் பெறுமதி இல்லாமல் இருப்பீர்கள், என் பிதா உங்களை எனக்கு வழங்கிய தன் முக்கியத்துவம் இழக்கப்படும். உங்களிடம் நான் வலியுறுத்திச் சொல்வது இதுதான்: நீங்கள் என் வழிகளில் நடக்க வேண்டும்.

உண்மையான நபராக இருப்பதன் அர்த்தம் என்ன

மனிதனை நிர்வகிப்பது எப்போதுமே என் கடமையாக இருக்கிறது. மேலும், உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தபோதே நான் மனிதனை ஜெயங்கொள்ளுவதற்கு உத்தரவிட்டேன். கடைசி நாட்களில் நான் மனிதனை முற்றிலுமாக ஜெயங்கொள்ளுவேன் என்பதையோ, அல்லது மனிதகுலத்தின் மத்தியிலுள்ள கலகக்காரர்களை ஜெயங்கொள்ளுவதே நான் சாத்தானைத் தோல்வியடையச் செய்வதற்கான சான்றாக உள்ளது என்பதையோ மக்கள் அறியாதிருக்கலாம். ஆனால், என் விரோதியானவன் என்னுடன் போரிட வந்தபோது, சாத்தான் சிறைப்படுத்தி, தனது பிள்ளைகளாக்கி தனது வீட்டைக் கவனித்துக்கொள்ள உண்மையுள்ள அடிமைகளாக வைத்திருப்பவர்களை ஜெயங்கொள்வேன் என்று ஏற்கனவே சொல்லியிருந்தேன். தோல்வியுறச் செய்வது, அவமானத்திற்கு ஆளாக்குவது என்பதே

ஜெயங்கொள்ளுதல் என்பதன் மெய்யான அர்த்தமாக உள்ளது; இஸ்ரவேலரின் மொழியில், இது எனக்கு எதிரான முற்றிலுமான தோல்வி, அழிவு மற்றும் பிற எதிர்ப்பைக் காட்டக்கூடாதவனாக் குதல் என்று அர்த்தப்படுகிறது. ஆனால் இன்று, உங்களிடையே பயன்படுத்தப்படுகிறபோது, ஜெயங்கொள்ளுதல் என்பது இதன் அர்த்தமாக உள்ளது. மனிதகுலத்தின் பொல்லாங்கனை முழுவது மாக முடிவுக்குக் கொண்டுவருதலும் அதைத் தோற்கடிப்பதுமே எப்பொழுதும் என் நோக்கமாக இருக்கின்றது என்பதை நீங்கள் அறிய வேண்டும், இதனால் அது இனி எனக்கு எதிராகக் கலகம் செய்ய முடியாது, மேலும் என் கிரியையில் குறுக்கிடவோ அல்லது தொந்தரவு செய்யவோ முடியாது. இவ்வாறு, மனிதனைப் பொறுத் தவரை, இந்த வார்த்தையானது ஜெயங்கொள்ளுதல் என்று அர்த் தப்படலாயிற்று. இந்த வார்த்தையின் வெளிப்படையான அர்த்தங் கள் என்னவாக இருப்பினும், மனிதகுலத்தைத் தோற்கடிப்பதே எனது கிரியையாக உள்ளது. ஏனெனில், மனிதகுலம் எனது ஆளு கையுடன் இணைந்திருக்கிறது என்பது உண்மையாக இருக்கிறது, இன்னும் துல்லியமாகச் சொல்வதென்றால், மனிதகுலம் என் விரோதியாக உள்ளதே தவிர வேறு எதுவுமாக இருப்பதில்லை. மனிதகுலம் என்னை எதிர்க்கிற மற்றும் எனக்குக் கீழ்ப்படியாதிருக் கிற பொல்லாத ஒன்றாக இருக்கிறது. மனிதகுலம் வேறு யாருமல்ல, என்னால் சபிக்கப்பட்ட பொல்லாங்கின் சந்ததிதான் அது. மனித குலம் வேறு யாருமல்ல, என்னைக் காட்டிக் கொடுத்த பிரதான தூதனின் வழித்தோன்றல் தான் அது. மனிதகுலம் வேறு எதுவு மல்ல, நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு என்னால் முறியடிக்கப்பட்டதும், அன்றிலிருந்து சரிசெய்யப்பட இயலாத எனது விரோதியாக இன் றும் இருக்கிற பிசாசின் மரபுவழி வந்ததே அது. மனிதகுலம் யாவற் றிற்கும் மேலாக உள்ள வானம் கொந்தளிப்பாகவும் இருட்டாகவும், தெளிவின் அறிகுறி சிறிதும் இல்லாமலும் இருக்கிறது, மனித உலகம் கார் இருளில் மூழ்கியுள்ளது, இதனால் அதில் வாழும் ஒருவன் தனது தலையை உயர்த்தும்போது, முகத்திற்கு முன்னாக வெளிநீட்டப்பட்ட கையையோ அல்லது சூரியனையோ கூடக்

காணக் கூடாதவனாக இருக்கிறான். அவனது பாதங்களுக்குக் கீழே உள்ள சாலை, சேறும் சகதியுமாகக் குழிகளுடன், கோணல் மாணலான வளைவுகள் கொண்டுள்ளது; முழு நிலமும் பிரேதங் களால் குப்பையாக்கப்பட்டுள்ளது. இருண்ட மூலைகள் மரித்த வர்களின் எச்சங்களால் நிரப்பப்பட்டுள்ளன, அத்துடன் குளிர்ந்த மற்றும் நிழலான மூலைகளை பிசாசுகளின் கூட்டங்கள் வாசம் பண்ணும் இடங்களாக்கிக் கொண்டுள்ளன. மனிதர்களுடைய உல கின் எல்லா இடங்களிலும் பிசாசுகள் சேனைகளாக வந்து போகின் றன. அசுத்தத்தால் மூடப்பட்ட எல்லா வகையான மிருகங்களின் சந்ததியும், களமிறக்கப்பட்ட யுத்தத்தில் பூட்டப்பட்டுள்ளன, அதன் இரைச்சலானது இருதயத்தைப் பயங்கரமாகத் தாக்குகிறது. இப்ப டிப்பட்ட வேளைகளில், இத்தகையதொரு உலகில், இப்படிப்பட் டதொரு “பூமிக்குரிய பரதீசில்” வாழ்வின் சந்தோஷங்களைத் தேட ஒருவன் எங்கே செல்வான்? அவனுடைய வாழ்வின் இலக்கைக் கண்டறிய ஒருவன் எங்கே செல்ல முடியும்? நெடுங்காலத்திற்கு முன் சாத்தானின் கால்களின்கீழ் மிதிக்கப்பட்ட நாளில் இருந்தே, மனிதகுலம், சாத்தானின் சாயலைப் பூண்டிருக்கும் ஒரு நடிகன் போலவே முதலாவது இருந்துள்ளது—இதற்கும் மேலாக, மனிதகு லமானது சாத்தானின் உருவகமாகவே ஆகி, சாத்தானுக்கு உரத்த குரலில் தெளிவாகச் சாட்சியளிக்கும் ஆதாரமாகவே பணியாற்று கிறது. இத்தகையதொரு மனிதகுலம், இப்படிச் சீரழிந்த கறைபடிந்த ஒரு கும்பல், இவ்வாறு சீர்கேடு நிறைந்த மனிதக் குடும்பத்தின் சந்ததி, தேவனுக்கு எப்படி சாட்சியளிக்கக் கூடும்? என் மகிமை எங்கிருந்து வருகிறது? எங்கிருந்து என் சாட்சியைப் பற்றி ஒருவர் பேசத் தொடங்குவார்? மனிதகுலத்தைச் சீர்கெடுத்து எனக்கு எதி ராக நிற்கும் விரோதியானவன், ஏற்கனவே மனிதகுலத்தை எடுத் துக்கொண்டு—அதாவது நீண்டகாலத்திற்கு முன்பே நான் சிருஷ் டித்ததும் எனது மகிமையாலும் எனது ஜீவனாலும் நிரப்பட்டது மாக இருக்கிற மனிதகுலத்தைக் கறைப்படுத்தினான். இது என் மகிமையைப் பறித்துவிட்டது, மற்றும் இவையெல்லாம் மனித னைச் சாத்தானின் அவலட்சணத்துடன் பெரிதும் இணைக்கப்பட்ட

விஷத்தினாலும் நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கனி யிலிருந்து பெற்ற சாறினாலும் மனிதனை ஊக்குவித்துள்ளது. ஆதியிலே, நான் மனிதகுலத்தைச் சிருஷ்டித்தேன்; அதாவது, மனி தகுலத்தின் மூதாதையரான ஆதாமை நான் சிருஷ்டித்தேன். அவன் ஒரு சாயலும் ரூபமும் அருளப்பட்டவனான், பெலன் நிறைந்தவ னாயிருந்தான், சத்துவம் நிறைந்தவனாயிருந்தான், மேலும் அவன் எனது மகிமையிலும் பங்கேற்றான். நான் மனிதனைச் சிருஷ்டித் தபோது அது மகிமையான நாளாக இருந்தது. அதன்பிறகு, ஆதா மின் சரீரத்தில் இருந்து ஏவாள் உருவாக்கப்பட்டாள், அவளும் மனிதனின் மூதாதையாக இருந்தாள், அதனால் நான் சிருஷ்டித்த ஜனங்கள் என் சுவாசத்தால் நிரப்பப்பட்டு எனது மகிமை பொங்கி வழிபவர்கள் ஆனார்கள். ஆதாம் ஆதியிலே எனது கரங்களிலிருந்து பிறந்தான் மற்றும் அவன் எனது சாயலின் பிரதிபலிப்பானான். இவ்வாறு, "ஆதாம்" என்பதன் மெய்யான பொருள் என்னால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஓர் உயிரினமாக, என் உயிர்நிலையான ஆற்ற லைக்கொண்டு நிரப்பப்பட்ட, என் மகிமையைக்கொண்டு நிரப் பப்பட்ட, சாயலும் ரூபமும் கொண்ட, ஆவியும் சுவாசமும் உள் ளவனானான் என்பதாகும். ஆவியைக்கொண்ட, என்னைப் பிரதி நிதித்துவப் படுத்துகிற, எனது சாயலைத் தாங்கியிருக்கிற மற்றும் எனது சுவாசத்தைப் பெற்றிருக்கிறதான சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரே உயிரினம் அவன் மட்டுமே. ஆதியிலே, நான் சிருஷ்டித்த இரண் டாவது மனிதப் படைப்பாக ஏவாள் இருந்தாள், அந்த சிருஷ்டிக்கு நான் என் சுவாசத்தை வழங்கி நியமித்திருந்தேன், எனவே "ஏவாள்" என்பதன் மெய்யான அர்த்தம், எனது மகிமையைத் தொடருகிற ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சிருஷ்டியும், எனது ஜீவனால் நிரப்பப் பட்டவளும் மற்றும் எனது மகிமையைப் பெற்றுக்கொண்டவள் என்பதாகும். ஏவாள் ஆதாமிலிருந்து வந்தாள், அதனால் அவளும் என் சாயலைத் தரித்துள்ளாள், ஏனென்றால் அவள் என் சாய லில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இரண்டாவது மனிதப் படைப்பு ஆவாள். "ஏவாள்" என்பதன் மெய்யான அர்த்தம் ஆவி, சதை மற்றும் எலும்பு ஆகியவற்றைக் கொண்ட, மனிதகுலத்திற்குள் எனது இரண்டாவது

சாயலும் மற்றும் எனது இரண்டாவது சாட்சியுமாக இருக்கிற ஓர் உயிருள்ள மனுஷி என்பதாகும். இவர்களே மனிதகுலத்தின் மூதாதையர்கள், மனிதனின் தூய்மையான மற்றும் விலைமதிப்பற்ற பொக்கிஷமும், மற்றும் தொடக்கத்திலிருந்தே, ஆவி அருளப்பட்ட உயிரினங்களும் ஆவார்கள். இருப்பினும், பொல்லாங்கன், மனிதகுலத்தின் முன்னோர்களுடைய சந்ததியை மிதித்து சிறைப்பிடித்தான், மனித உலகத்தை முழுமையான அந்தகாரத்தில் மூழ்கடித்தான், மேலும் சந்ததியினர் நான் இருப்பதை இனியும் நம்பாதபடிக்குச் செய்தான். பொல்லாங்கன் ஜனங்களை சீர்கெடுத்து, அவர்கள் அனைவரையும் மிதிக்கிற நிலையிலும், அது என் மகிமையையும், என் சாட்சியத்தையும், நான் அவர்களுக்கு அளித்த உயிர்ச்சக்தியையும், நான் அவர்களுக்குள் ஊதிய சுவாசம் மற்றும் ஜீவனையும், மனித உலகினுள் எனது மகிமையையும், நான் மனிதகுலத்தின் மீது செலவிட்ட எனது இருதயத்தின் இரத்தம் யாவற்றையும் கொடூரமாகப் பறிக்கிறான் என்பது இன்னும் அருவருப்பானதாக இருக்கிறது. மனிதகுலம் இனியும் வெளிச்சத்தில் இருப்பதில்லை, நான் அவர்களுக்கு அருளிய அனைத்தையும் ஜனங்கள் இழந்துவிட்டார்கள், நான் கொடுத்த மகிமையை அவர்கள் தூக்கி எறிந்துவிட்டார்கள். சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லா உயிர்களுக்கும் நானே கர்த்தராயிருக்கிறேன் என்பதை அவர்கள் எப்படி ஒப்புக்கொள்வார்கள்? பரலோகத்தில் நான் இருப்பதை அவர்கள் எப்படித் தொடர்ந்து நம்புவார்கள்? பூமியின்மீது என் மகிமையின் வெளிப்பாடுகளை அவர்கள் எவ்வாறு கண்டுபிடிப்பார்கள்? இந்தப் பேரன்கள் மற்றும் பேத்திகள், தங்கள் சொந்த முன்னோர்களைச் சிருஷ்டித்தவர் என்ற வகையில் அவர்கள் வணங்கிய தேவனை எவ்விதம் எடுத்துக்கொள்வார்கள்? இந்தப் பரிதாபமான பேரன்கள் மற்றும் பேத்திகள், பொல்லாங்கனுக்கு மகிமையையும், உருவத்தையும், ஆதாம் மற்றும் ஏவாளுக்கு நான் அருளிய சாட்சியத்தையும், மனிதகுலம் தங்கள் இருப்பிற்குச் சார்ந்துள்ளதான அவர்கள் மீது நான் அருளிய ஜீவனையும்கூட தாரளமாக “வழங்கி” இருக்கின்றனர்; மற்றும் இவர்கள் அந்தப் பொல்லாங்கன் இருத்

தல் பற்றி முற்றிலும் கவலையற்றவர்களாய் இருக்கின்றனர் மற்றும் எனது மகிமையை அதற்குக் கொடுக்கின்றனர். இது “அழுக்கு” என்ற தலைப்பின் ஆதாரமாக இருக்கிறதல்லவா? அத்தகைய ஒரு மனிதகுலம், அத்தகைய பொல்லாத பிசாசுகள், அத்தகைய நடைப்பிணங்கள், அத்தகைய சாத்தானின் உருவங்கள், அத்தகைய என்னுடைய எதிரிகள் எப்படி என் மகிமையைக் கொண்டிருக்கக்கூடும்? நான் என் மகிமையை மீண்டும் மீட்டுக் கொள்ளுவேன், மனிதர்களிடையே இருக்கும் என் சாட்சியத்தை மறுபடியும் மீட்டுக்கொள்ளுவேன், மற்றும் ஒரு காலத்தில் எனக்குச் சொந்தமாயிருந்தவற்றையும், நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே நான் மனிதகுலத்திற்குக் கொடுத்தவற்றையும்—மனிதகுலத்தையும் நான் முற்றிலுமாக ஜெயங்கொள்ளுவேன். இருப்பினும், நான் சிருஷ்டித்த மனிதர்கள் எனது சாயலையும் எனது மகிமையையும் பெற்றுக்கொண்ட பரிசுத்தவான்களாக இருந்தனர் என்பதை நீ அறிந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் சாத்தானுக்குரியவர்கள் அல்ல, அல்லது அதன் மிதித்தலுக்கு உட்பட்டவர்களும் அல்ல, ஆனால் அவர்கள் முற்றிலுமாக எனது வெளிப்பாடாயிருந்தனர், சாத்தானுடைய விஷத்தின் இலேசான தடயம்கூட இல்லாதவர்களாக இருந்தனர். எனது கரத்தினால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட, நான் நேசிக்கிற மற்றும் வேறு எவருக்கும் உரியவர்களாயிராத மனிதகுலத்தை மட்டுமே நான் விரும்புகிறேன் என்பதை மனிதகுலத்திற்கு நான் தெரிவிக்கிறேன். மேலும், அவர்களில் நான் சந்தோஷம் அடைந்து அவர்களை எனது மகிமையாகக் கருதுவேன். இருப்பினும், நான் விரும்புவது இன்றையநாளில் சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்டு, சாத்தானுக்குச் சொந்தமான, இனியும் எனது அசல் சிருஷ்டிப்பாயிராத மனிதகுலத்தை அல்ல. மனித உலகில் நிலவும் என் மகிமையை மீட்டெடுக்க நான் நோக்கம் கொண்டுள்ளதால், சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதில் என் மகிமைக்குச் சான்றாக, மனிதர்களிடையே தப்பிப்பிழைத்தவர்களை நான் முழுமையாக ஜெயங்கொள்வேன். எனது சாட்சியை மட்டுமே எனது சுத்தத் தெளிவான தன்மையாக, எனது சந்தோஷத்தின் நோக்கமாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். இதுவே என் சித்தமாக உள்ளது.

மனிதகுலம் இன்று இருக்கும் இடத்தை அடைய பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கடந்துள்ளது, ஆயினும் ஆரம்பத்தில் நான் சிருஷ்டித்த மனிதகுலம் சீரழிவில் மூழ்கி நீண்ட காலமாகிவிட்டது. மனிதகுலம் இனியும் நான் விரும்பும் மனித குலமாக இருப்பதில்லை, இதனால், என் பார்வையில், ஜனங்கள் இனி மனிதகுலம் என்ற பெயருக்குத் தகுதியற்றவர்கள் ஆகிறார் கள். மாறாக அவர்கள் சாத்தான் சிறைபிடித்து வைத்துள்ள மனித குலத்தின் அழுக்காக, சாத்தான் குடியிருக்கப் பயன்படுத்தும் அழு கிய நடைப்பிணங்களாக மற்றும் சாத்தான் தன்னையே உடுத்திக் கொள்ளப் பயன்படுத்துபவர்களாக உள்ளனர். நான் இருப்பதை ஜனங்கள் நம்பவில்லை, என் வருகையை அவர்கள் வரவேற்க வில்லை. என் கோரிக்கைகளுக்கு மனிதகுலம் அதிருப்தியான வகையிலேயே பதில் கொடுக்கிறது, அவற்றைத் தற்காலிகமாக ஏற்றுக்கொள்கிறது மற்றும் வாழ்வின் மகிழ்ச்சிகளையும் வருத்தங் களையும் என்னுடன் உண்மையாகப் பகிர்ந்து கொள்ளாதிருக்கிறது. ஜனங்கள் என்னை ஆராயப்படக் கூடாதவர் என்று காண்பதால், அவர்கள் எனக்கு வெறுப்பான புன்னகையைத் தருகிறார்கள், அவர்களின் முதலாம் அணுகுமுறை அதிகாரத்தில் இருக்கும் ஒரு வரிடம் ஒத்துழைப்பதாக உள்ளது, ஏனென்றால் ஜனங்களுக்கு என் கிரியையைப் பற்றி எந்த அறிவும் இல்லை, தற்போது எனது சித்தம் பற்றி மிகக்குறைவாகவே அறிந்துள்ளனர். நான் உங்களுக்கு நேர்மையாக இருப்பேன்: நாள் வரும்போது, என்னைத் தொழுது கொள்கிற எவர் ஒருவருடைய துன்பங்களும் சுமப்பதற்கு உங்க ளுடைய துன்பங்களைவிட எளிதாக இருக்கும். என்மீது நீங்கள் வைத்திருக்கும் விசுவாசத்தின் அளவு உண்மையில் யோபுவின் விசுவாசத்தைக்காட்டிலும் அதிகமில்லை—யூதப் பரிசேயர்களின் விசுவாசம் கூட உங்களுடையதை விட மிஞ்சியதாய் உள்ளது— எனவே, அக்கினி இறங்கும் நாளில், உங்கள் துன்பம், இயேசுவால் கண்டிக்கப்பட்ட பரிசேயர்களை விடவும், மோசேயை எதிர்த்த 250 தலைவர்களை விடவும், மற்றும் அக்கினிப் பிழம்புகளால் சுட்டெரித்து எரிக்கப்பட்ட சோதோமை விடவும் அதிக கடுமை

யானதாக இருக்கும். மோசே கன்மலையை அடித்தபோது, அவனது விசுவாசத்தினால் யேகோவா அருளிய தண்ணீர் வெளியே பாய்ந்தோடிற்று. தாவீது யேகோவாவாகிய என்னைப் புகழ்ந்து பாடலை இசைத்தபோது—அவனது விசுவாசத்தினால்—அவனது இருதயம் சந்தோஷத்தினால் நிரம்பிற்று. யோபு, மலைகளை நிரப்பின அவனது கால்நடைகளையும் மற்றும் சொல்லப்படாத அளவு ஏராளமான செல்வங்களையும் இழந்தபோது, மற்றும் அவனது உடலை எரிகிற கொப்புளங்கள் மூடியபோது, அது அவனுடைய விசுவாசத்தின் நிமித்தமாக இருந்தது. யேகோவாவாகிய என் குரலை அவன் கேட்க முடிந்து மற்றும் எனது மகிமையைக் காண முடிந்தபோது, அது அவனது விசுவாசத்தின் நிமித்தமாக இருந்தது. பேதுரு தனது விசுவாசத்தின் நிமித்தமாகவே இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்ற முடிந்தது. அவனது விசுவாசத்தினிமித்தமாகவே, எனக்காக அவன் சிலுவையில் அறையப்படவும் மகிமையான சாட்சியம் தரவும் முடிந்தது. யோவான் தனது விசுவாசத்தின் நிமித்தமாகவே மனுஷகுமாரனின் மகிமையான உருவத்தைக் கண்டான். கடைசி நாட்களின் தரிசனத்தை அவன் கண்டபோது, அவனுடைய விசுவாசத்தினாலேயே அது அதிகமாயிற்று. புறஜாதி ஜனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறவர்களில் திரளானவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தின் நிமித்தமாகவே என் வெளிப்பாட்டைப் பெற்றனர், மற்றும் மனிதனுக்கு மத்தியில் என் ஊழியத்தைச் செய்வதற்காக நான் மாம்சத்தில் திரும்ப வந்திருக்கிறேன் என்பதை அவர்கள் அறியவந்திருப்பதற்கான காரணமும், அவர்கள் விசுவாசம்தான். என் கடுமையான வார்த்தைகளால் பாதிக்கப்பட்டும் இன்னும் அவற்றினால் ஆறுதலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அவற்றினால் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டியவர்கள்—அவர்கள் தங்களின் விசுவாசத்தின் காரணமாக இதைச் செய்யாதிருக்கிறார்களா? என்னில் விசுவாசம் கொண்டிருந்தும் இன்னும் கஷ்டங்களை அனுபவிப்பவர்கள், இந்த உலகத்தாலும் புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கவில்லையா? என் வார்த்தைக்குப் புறம்பே வாழ்பவர்கள், சோதனையின் துன்பத்திலிருந்து தப்பி ஓடுகிறார்கள், அவர்கள்

அனைவரும் உலகம் முழுவதும் அதன்போக்கில் இழுக்கப்பட்டுச் செல்வதில்லையா? அவர்கள் இங்கும் அங்கும் பறக்கடிக்கப்படும் இலையுதிர்கால இலைகளைப்போல், இளைப்பாற இடமின்றி, ஆறுதல் அளிக்கும் என் வார்த்தைகளை மிகக்குறைவாகவே பெற் றவர்களாய் உள்ளனர். என் சிட்சையும் புடமிடுதலும் அவர்களைப் பின்தொடரவில்லை என்றாலும், அவர்கள் இடம்விட்டு இடம் நகர்கிற பிச்சைக்காரர்கள்போல் பரலோக ராஜ்யத்திற்குப் புறம்பே வீதிகளில் அலைந்து திரிவதில்லையா? உலகம் உண்மையில் உனக்கு இளைப்பாறும் இடமாக உள்ளதா? என் சிட்சையைத் தவிர்ப்பதனால், உன்னால் உண்மையிலேயே, உலகத்திலிருந்து மனநிறைவின் மயக்கமான புன்னகையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியுமா? உன் இருதயத்தில் உள்ள மறைக்க முடியாத வெறு மையை மூட, விரைந்தோடி வரும் உனது சந்தோஷத்தை நீ உண்மையிலேயே பயன்படுத்த முடியுமா? உன் குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரையும் நீ முட்டாளாக்கலாம், ஆனால் உன்னால் என்னை முட்டாளாக்க ஒருக்காலும் முடியாது. உன் விசுவாசம் மிகவும் அற்பமானது என்பதால், நீ இந்தநாள் வரையிலும், வாழ்க்கை தருகிற மகிழ்ச்சி எதையும் கண்டறிய வல்லமையற்று இருக்கிறாய். நான் உன்னைக் கேட்டுக்கொள்வது: உன் முழு வாழ் வையும், மாம்சத்திற்காக இரண்டாந்தரமாக சுறுசுறுப்பாக செலவி டுவதைக் காட்டிலும், உன் வாழ்நாளில் பாதியை எனக்காக உண் மையுடன் செலவிட்டு, ஒரு மனிதன் அரிதாகவே சுமக்கக்கூடிய பாடுகளைச் சகித்திருத்தல் மேன்மையானது. இவ்வளவு அதிக மாய் உங்களைப் பாதுகாத்து எனது சிட்சையில் இருந்து விலகி ஓடுவதில் என்ன நோக்கம் இருக்கிறது? நித்திய வேதனையையும், நித்திய சிட்சையையும் மாத்திரமே அறுவடை செய்ய எனது கண நேரச் சிட்சிப்பிலிருந்து உன்னை ஒளித்துக்கொள்வதில் என்ன நோக்கம் இருக்கிறது? உண்மையில், நான் என் சித்தத்திற்கு ஏற்ப யாரையும் வளைக்கவில்லை. எனது எல்லா திட்டங்களுக்கும் யாரா வது உண்மையிலேயே கீழ்ப்படிய விரும்பினால், நான் அவர்களை மோசமாக நடத்த மாட்டேன். ஆனால், யேகோவாவாகிய என்னை,

யோபு விசுவாசித்தது போலவே எல்லா ஜனங்களும் விசுவாசிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்கள் விசுவாசம் தோமாவின் விசுவாசத்தை விட அதிகமாக இருந்தால், உங்கள் விசுவாசம் எனது பாராட்டைப் பெறும், உங்கள் பற்றுறுதியில் நீங்கள் என் ஆனந்தத்தைக் காண்பீர்கள், மற்றும் உங்கள் நாட்களில் நீங்கள் நிச்சயமாக என் மகிமையைக் காண்பீர்கள். இருப்பினும், உலகத்தை நம்புகிற மற்றும் பிசாசை நம்புகிற ஜனங்கள், சோதோம் நகரத்தின் ஜனங்களைப் போலவே, காற்றினால் அடிக்கப்பட்ட மணல் துகள்களைத் தங்கள் கண்களிலும், பிசாசிடமிருந்து பெற்ற காணிக்கைகளைத் தங்கள் வாய்களிலும் கொண்டவர்களாய்த் தங்கள் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்தியுள்ளனர், அவர்களின் மரத்துப்போன சிந்தைகள் உலகைக் கைப்பற்றிய பொல்லாங்கனால் நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே ஆட்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களின் சிந்தனைகள் ஏறக்குறைய முற்றிலும், பழைய காலத்துப் பிசாசுக்கு அடிமைப்பட்டு விழுந்துள்ளன. எனவே, மனிதகுலத்தின் விசுவாசம் காற்றோடு போய்விட்டது, அவர்கள் என் கிரியையைக் கவனிக்கக்கூட இயலாதவர்களாய் இருக்கின்றனர். அவர்கள் செய்யக்கூடியது என்னவென்றால், எனது கிரியையைச் சரியான முறையில் நடத்துவதில் பலவீனமான முயற்சியை மேற்கொள்வது அல்லது தோராயமாகப் பகுப்பாய்வு செய்வதாகும், ஏனென்றால் அவர்கள் நெடுங்காலமாகவே சாத்தானின் விஷத்தினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

நான் மனிதகுலத்தை ஜெயங்கொள்வேன், ஏனென்றால் ஜனங்கள் என்னால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள், மேலும், நான் சிருஷ்டித்த ஏராளமான பொருட்களை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஜனங்கள் என்னைப் புறக்கணிக்கின்றனர்; நான் அவர்களின் இருதயங்களில் இல்லை, அவர்கள் என்னைத் தங்கள் வாழ்விலுள்ள ஒரு சுமையாகவே பார்க்கிறார்கள், உண்மையாகவே என்னைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் இன்னும் என்னைப் புறக்கணிக்கிறார்கள், என்னைத் தோல்வியடையச் செய்வதற்குச் சாத்தியமான எல்லா வழிகளையும் நினைத்து அவர்களின் மூளைகளைச் சேதப்படுத்திக்

கொள்கிறார்கள். ஜனங்களைத் தீவிரமாக நடத்துவதற்கோ அல்லது அவர்களிடம் கண்டிப்பான கோரிக்கைகளை வைப்பதற்கோ அவர்கள் என்னை அனுமதிப்பதில்லை, அல்லது அவர்களை நியாயந்தீர்க்கவோ அல்லது அவர்களின் அநீதியைச் சிட்சிக்கவோ அவர்கள் என்னை அனுமதிப்பதில்லை. இந்த ஆர்வத்தைக் கண்டறிவது வெகுதூரத்தில் உள்ளதால், இதை எரிச்சல்மூட்டுவதாகக் காண்கின்றனர். எனவே, எனக்குள் போஜன பானம் பண்ணி, மகிழ்ந்திருக்கிற, ஆனால் என்னை அறியாமல் இருக்கிற மனிதகுலத்தை எடுத்து அவர்களைத் தோற்கடிப்பதே எனது கிரியையாக இருக்கிறது. நான் மனிதகுலத்தை நிராயுதபாணியாக்குவேன், பின்னர், என் தூதர்களை அழைத்து, என் மகிமையைப் பெற்று, நான் என் வாசஸ்தலத்திற்குத் திரும்புவேன். ஏனென்றால், ஜனங்களின் செயல்கள் நீண்ட காலமாக என் இருதயத்தை நொறுக்கி, என் கிரியையைத் துண்டு துண்டாக்கியுள்ளன. நான் மகிழ்ச்சியுடன் விலகிச் செல்வதற்கு முன்பு பொல்லாங்கன் எடுத்துச் சென்ற மகிமையை மீட்டெடுக்கவும், மனிதகுலம் தொடர்ந்து தங்கள் வாழ்க்கையை வாழ அனுமதிக்கவும் விரும்புகிறேன், அவர்கள் தொடர்ந்து “அமைதியிலும் மனநிறைவிலும் வாழ்ந்து உழைக்க வேண்டும்,” அவர்கள் தொடர்ந்து, “தங்கள் சொந்த நிலங்களில் வேளாண்மை செய்யவேண்டும்,” மற்றும் இனி நான் அவர்களின் வாழ்க்கையில் தலையிடமாட்டேன். ஆனால் இப்போது நான் என் மகிமையை பொல்லாங்கனின் கையிலிருந்து மீட்டு உரிமையாக்கிக்கொள்ளவும், உலகைப் படைக்கும் போது மனிதனுக்குள் நான் கொடுத்திருந்த மகிமையை முழுவதுமாக திரும்பப் பெறவும் விரும்புகிறேன். மீண்டும் அதைப் பூமியில் உள்ள மனித இனத்திற்கு நான் இனி ஒருபோதும் வழங்க மாட்டேன். ஏனென்றால், ஜனங்கள் என் மகிமையைக் காக்கத் தவறியது மட்டுமல்லாமல், அதைச் சாத்தானின் சாயலுக்கு மாற்றாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என் வருகையை ஜனங்கள் பொக்கிஷமாகக் கருதுவதில்லை, அல்லது அவர்கள் என் மகிமையின் நாளை உயர்த்துவதில்லை. என் சிட்சையைப் பெறுவதில் அவர்கள் மகிழ்ச்சியடையவில்லை, என் மகிமையை

என்னிடம் திருப்பித் தரவோ அல்லது பொல்லாங்கனின் விஷத்தைத் தூக்கி எறியவோ அவர்கள் தயாராக இல்லை. மனிதகுலம் தொடர்ந்து அதே பழைய வழியில் என்னை வஞ்சிக்கிறது, ஜனங்கள் இன்னும் பிரகாசமான புன்னகையையும் மகிழ்ச்சியான முகங்களையும் அதே பழைய வழியில் அணிந்துகொள்கிறார்கள். என் மகிமை அவர்களை விட்டு விலகியபின் மனிதகுலத்தின் மீது இறங்கும் இருளின் ஆழத்தை அவர்கள் அறியாதிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, என் நாள் மனிதகுலம் முழுவதற்கும் வரும்போது, நோவாவின் காலத்தில் இருந்த ஜனங்களைவிட இது அவர்களுக்கு இன்னும் கடினமாகிவிடும் என்பதை அவர்கள் அறியாதிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் என் மகிமை இஸ்ரவேலை விட்டுவிலகியபோது, அது எவ்வளவு அந்தகாரமாயிற்று என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது, ஏனெனில் காரிருள் கொண்ட இரவைக் கடந்து செல்வது எவ்வளவு கடினமானது என்பதை அதிகாலையில் மனிதன் மறந்துவிடுகிறான். சூரியன் மீண்டும் மறைந்து இருள் மனிதனின் மீது இறங்கும்போது, அவன் மீண்டும் புலம்புவான், மற்றும் இருளில் தனது பற்களைக் கடித்துக் கொள்வான். என் மகிமை இஸ்ரவேலிலிருந்து விலகியபோது, இஸ்ரவேலர்கள் அந்த நாட்களின் துன்பங்களை சகித்துக்கொள்வது எவ்வளவு கடினமாயிருந்தது என்பதை நீங்கள் மறந்துவிட்டீர்களா? இப்போது நீங்கள் என் மகிமையைக் காணும் நேரமாக உள்ளது, இது நீங்கள் என் மகிமையின் நாளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் நேரமாகவும் உள்ளது. அசுத்தமான நிலத்தைவிட்டு என் மகிமை வெளியேறும்போது மனிதன் இருளின் மத்தியில் புலம்புவான். இப்போது நான் என் கிரியையைச் செய்யும் மகிமையின் நாளாக உள்ளது, மற்றும் இது பாடுகளில் இருந்து மனிதகுலத்தை விலக்கிக் கொள்ளும் நாளாகவும் உள்ளது, ஏனென்றால் நான் அவர்களுடன் வேதனையான மற்றும் உபத்திரவம் நிறைந்த காலங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளப் போவதில்லை. மனிதகுலத்தை முழுவதுமாக ஜெயங்கொள்ளவும், மனிதகுலத்தின் பொல்லாங்கனை முற்றிலுமாக தோற்கடிக்கவும் மட்டுமே நான் விரும்புகிறேன்.

விசுவாசத்தைப் பற்றி உனக்கு என்ன தெரியும்?

மனிதனிடம் விசுவாசத்தின் நிச்சயமற்ற வார்த்தையே உள்ளது, விசுவாசத்தை எது உருவாக்குகிறது என்றும், அதைவிட அவனுக்கு ஏன் விசுவாசம் இருக்கிறது என்றும் இன்னும் மனிதனுக்குத் தெரியவில்லை. மனிதன் மிகக் குறைவாகவே புரிந்துகொள்ளுகிறான், மற்றும் மனிதன் மிகக் குறைவுள்ளவனாகவும் இருக்கிறான்; என்னிடம் அவனுக்கு விசுவாசம் இருப்பினும், அது அக்கறையற்றதும் அறியாமைகொண்டதுமே ஆகும். விசுவாசம் என்றால் என்னவென்றும், அல்லது அவனுக்கு ஏன் என்னிடம் விசுவாசம் உள்ளது என்றும் தெரியாவிட்டாலும், அவன் தொடர்ந்து விடாப்பிடியான ஒரு வெறியோடு என்னை விசுவாசிக்கிறான். நான் மனிதனிடம் கேட்பது என்னவென்றால் இவ்விதம் வீணாக விடாப்பிடியான வெறியோடு என்னை நோக்கிக் கூப்பிட வேண்டாம் அல்லது முறையற்ற வகையில் என்னில் விசுவாசம் கொள்ள வேண்டாம் என்பதே, ஏனெனில் நான் செய்யும் கிரியை மனிதன் என்னைப் பார்ப்பதற்காகவும் என்னைத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்காகவுமே அல்லாமல் என்னால் ஈர்க்கப்பட்டு என்னை ஒரு புதிய வெளிச்சத்தில் காண்பதற்காகவல்ல. நான் ஒருகாலத்தில் அநேக அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் வெளிப்படுத்தினேன் மேலும் பல அதிசயங்களைச் செய்துகாட்டினேன் மற்றும் அக்காலத்தின் இஸ்ரவேலர்கள் என்னிடம் மாபெரும் அபிமானத்தைக் காட்டினார்கள் மேலும் நோயாளிகளைக் குணப்படுத்தி பிசாசுகளை விரட்டிய என் அசாதாரணமான வல்லமையைப் போற்றிவணங்கினார்கள். அக்காலத்தில், யூதர்கள் என் சுகமளிக்கும் வல்லமை உன்னதமானது, அசாதாரணமானது என்று எண்ணினர்—மற்றும் என்னுடைய பல கிரியைகளின் காரணமாக, அவர்கள் யாவரும் என்னை வணங்கினார்கள், மேலும் என்னுடைய சகல வல்லமைக்காகவும் மிகுந்த அபிமானம் கொண்டார்கள். இவ்வாறு, நான் அதிசயங்களைச் செய்வதைப் பார்த்த பலர் என்னை நெருக்கமாகப் பின்

தொடர்ந்தார்கள். நான் நோயாளிகளைக் குணப்படுத்துவதைப் பார்க்க ஆயிரக்கணக்கானோர் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். நான் பல அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் வெளிப்படுத்தினேன், இருப்பினும் மக்கள் என்னை ஒரு கைதேர்ந்த வைத்தியர் போல் தான் பார்த்தார்கள்; அவ்வாறே, அக்காலத்தில் நான் மக்களிடம் பல போதனை வார்த்தைகளைப் பேசினேன், இருந்தாலும் அவர்கள் தமது சீடனை விட மேலான ஒரு வெறும் போதகரைப் போன்றே என்னைக் கருதினார்கள். இன்றும், என் கிரியைகளின் வரலாற்று ஆவணங்களை மனிதன் கண்ட பின்னும், நான் நோயாளிகளைக் குணப்படுத்தும் ஒரு பெரும் வைத்தியர் என்றும், அறியாமையில் இருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு போதகர் என்றுமே தொடர்ந்து விளக்கம் அளிக்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் என்னை இரக்கமுள்ள கர்த்த ராகிய இயேசு கிறிஸ்து என்று வரையறுத்துள்ளார்கள். வேதவச னங்களை வியாக்கியானம் செய்பவர்கள் குணப்படுத்தலில் என் வல்லமையை விஞ்சியிருக்கலாம், அல்லது தங்கள் போதகரைத் தற்போது விஞ்சியிருக்கும் சீடர்களாகக் கூட இருக்கலாம், ஆயி னும் உலகெங்கும் அறியப்பட்ட பெயர்களைக் கொண்ட பெரும் புகழ்பெற்ற இத்தகைய மனிதர்கள், என்னை வெறும் வைத்தியர் என்றே மிகக் கீழாகக் கருதுகின்றனர். என்னுடைய கிரியைகள் கடற்கரை மணலத்தனையாய் அதிக எண்ணிக்கையில் இருக்கின் றன, என்னுடைய ஞானம் சாலோமனின் குமாரர்கள் எல்லோ ரையும் விட மிஞ்சியிருக்கிறது, எனினும் மக்கள் என்னை ஒரு சாதாரண வைத்தியர் என்றும் அறியப்படாத மக்களின் போதகர் என்றும் மட்டுமே நினைக்கிறார்கள். நான் அவர்களைக் குணப் படுத்தக் கூடும் என்று மட்டுமே பலர் என்னில் விசுவாசம் வைக் கிறார்கள். தங்கள் உடல்களில் இருந்து அசுத்த ஆவிகளை விரட்ட நான் என் வல்லமையைப் பயன்படுத்துவேன் என்று மட்டுமே பலர் என்னில் விசுவாசம் வைக்கிறார்கள், மேலும் என்னிடம் இருந்து தாங்கள் சமாதானத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்றே மிகப் பலர் என்னை விசுவாசிக்கிறார் கள். பெரும் பொருட் செல்வங்களை என்னிடம் இருந்து நாடிப்

பெறவே பலரும் என்னை விசுவாசிக்கிறார்கள். இந்த வாழ்க்கையை சமாதானத்துடன் கழிக்கவும் இனிவரும் உலகில் பாதுகாப்பாகவும் நல்லவிதமாக இருக்கவுமே பலர் என்னை விசுவாசிக்கிறார்கள். நரகத்தின் வேதனைகளைத் தவிர்க்கவும் பரலோகத்தின் ஆசிர்வாதங்களைப் பெறவுமே பலர் என்னை விசுவாசிக்கிறார்கள். பலரும் தற்காலிகமான ஆறுதலுக்காகவே என்னை விசுவாசிக்கிறார்களே தவிர இனி வரும் உலகத்தில் எதையும் நாடிப்பெறத் தேடவில்லை. நான் என் கோபத்தை மனிதன் மேல் காட்டி அவன் முன்னர் பெற்றிருந்த மகிழ்ச்சியையும் அமைதியையும் பறித்துக்கொண்ட போது, மனிதன் சந்தேகம் கொண்டவனானான். நரகத்தின் வேதனைகளை அளித்து பரலோகத்தின் ஆசிர்வாதங்களைத் திரும்ப எடுத்துக்கொண்ட போது, மனிதனின் வெட்கம் கோபமாக மாறியது. மனிதன் தன்னைக் குணப்படுத்தும்படி என்னைக் கேட்டபோது, நான் அவனுக்குச் செவிகொடுக்காததோடு அவனிடத்தில் வெறுப்புடையவனானேன்; பதிலாக மனிதன் என்னைவிட்டு விலகி தீய மருந்துகள் மற்றும் சூனிய வழிகளைத் தேடினான். என்னிடத்தில் இருந்து மனிதன் கோரிய அனைத்தையுமே நான் எடுத்துக்கொண்ட போது, ஒரு தடயமும் இன்றி ஒவ்வொருவரும் மறைந்து போயினர். இவ்வாறு, நான் அதிக அளவில் கிருபையை அளிப்பதால் மனிதனுக்கு என்னிடம் விசுவாசம் இருக்கிறது, மேலும் பெற வேண்டியதோ இன்னும் அதிகமாக உள்ளது. என் கிருபைக்காக யூதர்கள் என்னைப் பின்பற்றினார்கள், நான் சென்ற இடம் எல்லாம் என்னைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். குறைந்த அறிவும் அனுபவமும் கொண்ட இந்த அறியாமையில் இருக்கும் மனிதர்கள் நான் வெளிக்காட்டிய அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் மட்டுமே காண விரும்பினார்கள். மாபெரும் அதிசயங்களைக் செய்யக்கூடிய யூத வீட்டாரின் தலைவராகவே அவர்கள் என்னைக் கருதினர். ஆகவே, மேலும் மனிதர்களிடம் இருந்து நான் பிசாசுகளைத் துரத்தியபோது அது அவர்களிடையே அதிக விவாதத்தை எழுப்பியது: நான் எலியா என்றும், நானே மோசே என்றும், நானே எல்லா தீர்க்கதரிசிகளிலும்

முந்தியவர் என்றும், எல்லா வைத்தியர்களிலும் நானே பெரியவர் என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள். நானே வழியும், சத்தியமும், ஜீவனுமாய் இருக்கிறேன் என்று நானே கூறினேனே அல்லாமல் நான் இருப்பதையோ அல்லது என் அடையாளத்தையோ யாரும் அறிய முடியவில்லை. என் பிதா இருக்கும் இடம் பரலோகம் என்று நான் கூறினேனே தவிர நானே தேவனின் குமாரன் என்றும் நானே தேவன் என்றும் யாரும் அறியவில்லை. எல்லா மனிதகுலத்திற்கும் மீட்பைக் கொண்டுவந்து மனிதகுலத்தை மீட்பேன் என்று நானே கூறினேனே அல்லாமல், மனிதகுலத்தின் மீட்பர் நானே என்று ஒருவரும் அறியவில்லை, மேலும் மனிதன் என்னை ஒரு தயாளமும் இரக்கும் கொண்ட மனிதர் என்றே அறிந்திருந்தனர். என்னைப் பற்றிய யாவையையும் என்னால் விளக்க முடிந்ததே தவிர, ஒருவரும் என்னை அறியவில்லை, மற்றும் ஒருவரும் நானே ஜீவனுள்ள தேவனின் குமாரன் என்று நம்பவில்லை. இதுவே மக்கள் என்னிடத்தில் வைத்த விசுவாசம், மற்றும் அவர்கள் என்னை முட்டாளாக்க முயற்சிசெய்த விதம். என்னைப் பற்றி இத்தகைய எண்ணம் கொண்டிருக்கும் போது அவர்களால் எனக்கு சாட்சியாக எப்படி இருக்க முடியும்?

மக்கள் என்னை விசுவாசித்தாலும், எனக்கு சாட்சியாக விளங்க அவர்களுக்குத் திறன் இல்லை, அல்லது என்னை நான் தெரியப்படுத்தும் முன் அவர்களால் எனக்காகச் சாட்சி அளிக்க முடியவில்லை. நான் சிருஷ்டிகளையும் எல்லா பரிசுத்த மனிதர்களையும் விஞ்சி இருப்பதை மட்டுமே மக்கள் பார்க்கின்றனர், மேலும் நான் செய்யும் கிரியைகளை மனிதர்களால் செய்ய முடியாது என்றும் பார்க்கிறார்கள். இவ்வாறு, யூதர்களில் இருந்து இந்நாளின் மக்கள் வரை எனது மகத்துவமான கிரியைகளை நோக்கிப் பார்க்கும் அனைவருமே என்னைக் குறித்த ஆர்வத்தால் நிறைந்திருக்கிறார்களே ஒழிய ஓர் ஒற்றைச் சிருஷ்டியின் வாயும் என்னைக் குறித்த சாட்சியைப் பகர முடியவில்லை. எனது பிதா மட்டுமே எனக்குச் சாட்சி அளித்தார், மேலும் அனைத்து சிருஷ்டிகளின் மத்தியிலும் எனக்காக ஒரு பாதையை உருவாக்கியிருக்கிறார்;

அவர் அவ்வாறு செய்திருக்கவில்லை எனில், நான் எவ்வாறாகக் கிரியை செய்திருந்தாலும், நானே சிருஷ்டிப்பின் கர்த்தர் என்று மனிதன் ஒருபோதும் அறிந்திருக்க மாட்டான், ஏனெனில் மனிதன் என்னிடம் இருந்து எடுத்துக்கொள்ள மட்டுமே அறிந்திருக்கிறானே தவிர, என்னுடைய கிரியைகளின் நிமித்தம் என்னிடம் விசுவாசம் கொள்ளவில்லை. நான் பரிசுத்தராகவும் எந்த வகையிலும் ஒரு பாவியாக இல்லாமல் இருப்பதாலும், எண்ணற்ற மறைபொருட்களை என்னால் விளக்கமுடியும் என்பதாலும், திரளான மக்களுக்கு மேலானவராக இருப்பதாலும், அல்லது என்னிடம் இருந்து அதிக நன்மைகளைப் பெற்றிருப்பதாலும் மட்டுமே மனிதன் என்னை அறிகிறான், ஆனால் நானே சிருஷ்டி கர்த்தர் என்று ஒரு சிலரே விசுவாசிக்கிறார்கள். இதனால்தான் என் மேல் ஏன் விசுவாசம் வைத்திருக்கிறான் என்று மனிதனுக்குத் தெரியவில்லை என்று நான் கூறுகிறேன்; என்னில் விசுவாசம் வைப்பதன் நோக்கம் அல்லது முக்கியத்துவம் அவனுக்குத் தெரியவில்லை. எனக்குச் சாட்சியாக விளங்க முற்றிலும் தகுதியற்ற அளவுக்கு மனிதனின் உண்மைத்தன்மை குறைவுபட்டதாக உள்ளது. உண்மை விசுவாசம் உங்களிடம் மிகக் குறைவாக உள்ளது, மேலும் நீங்கள் மிகக் குறைவாகவே அடைந்திருக்கிறீர்கள், ஆகவே உங்களிடம் மிகக் குறைந்த அளவே சாட்சி இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், நீங்கள் மிகக் குறைவாகவே புரிந்து கொள்ளுகிறீர்கள் மற்றும் என்னுடைய கிரியைகளுக்குச் சாட்சியளிக்க ஏறத்தாழ தகுதியற்ற அளவுக்கு அதிகக் குறைபாடு கொண்டவர்களாக இருக்கிறீர்கள். உங்கள் மன உறுதி உண்மையில் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளத்தக்கதாகும், ஆனால் தேவனின் சாராம்சத்தைக் குறித்து வெற்றிகரமாக உங்களால் சாட்சியம் அளிக்க முடியும் என்பதில் நீங்கள் உறுதியாக இருக்கிறீர்களா? நீங்கள் அனுபவித்ததும் பார்த்ததும் எல்லா காலங்களிலும் இருந்த பரிசுத்தவான்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளை விடவும் மிதமிஞ்சியதாகக் காணப்படுகிறது, ஆனாலும் கடந்த காலத்தின் இந்தப் பரிசுத்தவான்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகளை விட பெரிய சாட்சியை உங்களால் அளிக்க முடியுமா?

இப்போது நான் உங்களுக்கு வழங்குவது மோசேயை மிஞ்சுவதாகவும், தாவீதை ஒளிமங்கச் செய்வதாகவும் உள்ளது, ஆகவே அதுபோல உங்கள் சாட்சியும் மோசேயை மிஞ்சுவதாகவும் உங்கள் வார்த்தைகள் தாவீதுடையதை விடப் பெரியனவாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்கிறேன். நான் உங்களுக்கு நூறு மடங்காக அளிக்கிறேன்—ஆகவே அதுபோன்றே அவ்வகையிலேயே நீங்கள் எனக்குத் திருப்பியளிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். மனுக்குலத்திற்கு ஜீவனை அருளுவது நான் ஒருவனே என்று நீங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும், மேலும் நீங்கள்தான் என்னிடம் இருந்து ஜீவனைப் பெறுகிறீர்கள் மற்றும் நீங்கள்தான் எனக்குச் சாட்சிகொடுக்க வேண்டும். இது நான் உங்களிடத்தில் அனுப்பும் உங்கள் கடமையாகும், இதை நீங்கள் எனக்காகச் செய்ய வேண்டும். நான் உங்களுக்கு என் சகல மகிமையையும் வழங்கியிருக்கிறேன், தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட மக்களான இஸ்ரவேலர்கள் ஒருபோதும் பெறாத ஜீவனை உங்களுக்கு நான் வழங்கியிருக்கிறேன். அந்த உரிமையின் படி, நீங்கள் எனக்குச் சாட்சிகொடுக்க வேண்டும் மற்றும் உங்கள் இளமையை எனக்குச் சமர்ப்பணம் செய்து உங்கள் ஜீவனை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். யாருக்கெல்லாம் நான் என் மகிமையை வழங்குகிறேனோ அவர்கள் எனக்காகச் சாட்சிகளாக இருந்து தங்கள் ஜீவனை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். இது வெகுகாலத்திற்கு முன்னரே என்னால் முன்குறிக்கப்பட்டுள்ளது. நான் உங்களுக்கு என் மகிமையை வழங்குவது என்பது உங்கள் நல் அதிர்ஷ்டமாகும், மேலும் என் மகிமைக்குச் சாட்சியாக இருப்பது உங்கள் கடமையாகும். ஆசிர்வாதங்களைப் பெறுவதற்காக மட்டுமே என்னை நீங்கள் விசுவாசித்தால், என் கிரியையின் முக்கியத்துவம் குறைந்ததாக இருக்கும், மற்றும் நீங்கள் உங்கள் கடமையை நிறைவு செய்யாதவர்களாக இருப்பீர்கள். இஸ்ரவேலர்கள் என் இரக்கம், அன்பு மற்றும் மகத்துவத்தை மட்டுமே பார்த்தார்கள், மற்றும் யூதர்கள் என் பொறுமை மற்றும் மீட்புக்கு மட்டுமே சாட்சியம் அளித்தார்கள். அவர்கள் தங்களால் புரிந்துகொள்ளத்தக்க அளவுக்கே என் ஆவியின் கிரியைகளின் மிக மிக குறைந்ததையே,

ஆனால் நீங்கள் கேட்டு அறிந்தவைகளில் பத்தாயிரத்தில் ஒரு பகுதியையே கண்டார்கள். நீங்கள் கண்டிருப்பவை அவர்கள் நடுவில் இருந்த பிரதான ஆசாரியர்களை விடவும் கூட மிஞ்சுகின்றன. இன்று நீங்கள் புரிந்துகொள்ளும் சத்தியங்கள் அவர்களுடையவற்றை விட அதிகம்; இன்று நீங்கள் கண்டவை, நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தையும், கிருபையின் காலத்தையும் விடக் கூடுதலானவை, மேலும் நீங்கள் அனுபவித்திருப்பவை மோசேயையும் எலியாவையும் கூட மிஞ்சுகின்றன. ஏனெனில், இஸ்ரவேலர்கள் புரிந்துகொண்டவை யேகோவாவின் நியாயப்பிரமாணங்களை மட்டுமே, மேலும் அவர்கள் கண்டது யேகோவாவின் பின்புறத்தை மட்டுமே; யூதர்கள் புரிந்துகொண்டது இயேசுவின் மீட்பை மட்டுமே, அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டது இயேசுவால் அருளப்பட்ட கிருபையை மட்டுமே, மேலும் அவர்கள் கண்டது யூதர்களின் வீட்டுக்குள் இயேசுவின் சாயலை மட்டுமே. இன்று நீங்கள் காண்பது யேகோவாவின் மகிமையை, இயேசுவின் மீட்பை, மற்றும் இந்நாளின் என்னுடைய அனைத்துக் கிரியைகளையும் ஆகும். அவ்வாறே, என் ஆவியின் வார்த்தைகளை நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்கள், என்னுடைய ஞானத்தை அறிந்து போற்றியிருக்கிறீர்கள், எனது அதிசயங்களை அறிந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள், மற்றும் என் மனநிலையைக் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான் என் ஆளுகைத் திட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் உங்களிடம் கூறியிருக்கிறேன். நீங்கள் கண்டிருப்பது வெறும் ஓர் அன்பான மற்றும் இரக்கமுள்ள தேவனை மட்டுமல்ல, நீதியால் நிரம்பிய ஒரு தேவனையுமே. நீங்கள் என் அற்புதக் கிரியைகளை கண்டிருக்கிறீர்கள் மேலும் நான் மகத்துவத்தாலும் உக்கிரத்தாலும் நிரம்பித் ததும்புவதையும் அறிந்திருக்கிறீர்கள். மேலும், ஒருமுறை இஸ்ரவேலரின் வீட்டுக்குள் என் கடுங்கோபத்தைக் கொண்டு வந்தேன் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள், மற்றும் அந்த இந்நாள், அது உங்கள் மேல் வந்துவிட்டது. ஏசாயாவையும் யோவானையும் விட அதிகமாகப் பரலோகத்தில் என் இரகசியங்களை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளுகிறீர்கள்; என் சௌந்தரியத்தையும் வணங்கத்தக்கத் தன்மையையும் பற்றி கடந்த காலங்களின் பரிசுத்தவான்களை

விடவும் நீங்கள் அதிகமாக அறிவீர்கள். நீங்கள் பெற்றுக்கொண்டது வெறும் என் சத்தியத்தையும், என் வழியையும், என் ஜீவனையும், மட்டுமல்லாமல் யோவானின் தரிசனத்தை விடவும் பெரிய ஒரு தரிசனத்தையும் ஒரு வெளிப்பாட்டையும் ஆகும். நீங்கள் இன்னும் பல இரகசியங்களைப் புரிந்துகொள்ளுகிறீர்கள், மற்றும் என் உண்மையான முகத்தோற்றத்தையும் நோக்கிப் பார்த்திருக்கிறீர்கள்; நீங்கள் அதிகமான என் நியாயத்தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள் மேலும் என்னுடைய நீதியான மனநிலையைப் பற்றி அதிகமாக அறிந்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே, நீங்கள் கடைசி நாட்களில் பிறந்திருந்தாலும், உங்கள் புரிந்துகொள்ளுதல் முந்தியதையும் கடந்தகாலத்தைப் பற்றியதும் ஆகும், மேலும் இன்றைய நாளின் விஷயங்களையும் அனுபவித்திருக்கிறீர்கள், மற்றும் இவை எல்லாம் என்னால் தனிப்பட்ட முறையில் செய்யப்பட்டவை. நான் உங்களிடம் கேட்பது மிகையானது அல்ல, ஏனெனில் நான் உங்களுக்கு அதிகமாக அளித்திருக்கிறேன், மேலும் நீங்கள் என்னில் அதிகமாகக் கண்டிருக்கிறீர்கள். இவ்வாறு, கடந்த காலத்தின் பரிசுத்தவான்களுக்கு எனது சாட்சியாக இருக்கும்படியாக நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், மற்றும் இதுவே என் இருதயத்தின் ஒரே விருப்பமாகும்.

முதலில் எனக்குச் சாட்சிகொடுத்தவர் என்னுடைய பிதாவாகும், ஆனால் நான் அதிக மகிமையைப் பெற விரும்புகிறேன், ஏனெனில் சிருஷ்டிகளின் வாயில் இருந்து சாட்சியின் வார்த்தைகள் வரவேண்டும்—ஆகவே நீங்கள் உங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றி, மனிதர்களின் மத்தியில் என்னுடைய கிரியைகளை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர என்னுடைய எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். நீங்கள் எதற்காக என்னை விசுவாசிக்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிய வேண்டும்; என்னிடம் பணிபயில்பவராக அல்லது என்னுடைய நோயாளியாக இருக்க, அல்லது பரலோகத்தில் இருக்கும் எனது ஒரு பரிசுத்தவானாக மாற மட்டுமே நீங்கள் விரும்பினால், என்னை நீங்கள் பின்தொடருவது அர்த்தமற்றதாக இருக்கும். இவ்வாறு என்னை வெறுமனே பின்பற்றுவது சக்தியை

வீணடிக்கும் ஒன்றாகும்; என்னிடத்தில் இத்தகைய விசுவாசம் வைப்பது வெறுமனே உங்கள் நாட்களைப் பொழுதுபோக்கு போல் கடத்துவதும், உங்கள் இளமையை வீணடிப்பதும் ஆகும். மேலும் முடிவில் உங்களுக்கு ஒன்றும் கிடைக்காது. இது ஒரு வீண் உழைப்பு அல்லவா? நான் யூதர்கள் மத்தியில் இருந்து வெகு காலத்திற்கு முன்னரே புறப்பட்டுவிட்டேன், மேலும் இனிமேலும் நான் மனிதர்களின் ஒரு வைத்தியர் அல்ல அல்லது மனிதருக்கான ஒரு மருந்தும் அல்ல. நான் இனிமேலும் மனிதர்களுக்காகப் பளுவை ஏற்று விரட்டப்படவும் விருப்பப்படி வெட்டப்படுவதற் குமான ஒரு மிருகமும் அல்ல; மாறாக, மனிதன் என்னை அறிந் துகொள்ளும் பொருட்டாகவே மனிதனை நியாயந்தீர்க்கவும் சிட் சிக்கவும் மனிதன் மத்தியில் வந்துள்ளேன். நான் ஒருமுறை மீட் பின் கிரியையைச் செய்தேன் என்பதை நீ அறிந்துகொள்ள வேண் டும்; ஒரு சமயத்தில் நான் இயேசுவாக இருந்தேன், ஒரு சமயம் நான் யேகோவாவாக இருந்தேன் ஆனால் பின்னர் இயேசுவானேன், ஆனால் எப்போதும் என்னால் இயேசுவாக இருக்க முடியாது. நான் மனுக்குலத்தின் தேவன், சிருஷ்டிப்பின் கர்த்தர், ஆனால் எப்போதும் இயேசுவாகவோ அல்லது யேகோவாவாக என்னால் இருக்க முடியாது. மனிதன் கருதுகின்ற வைத்தியராக நான் இருந் தேன், ஆனால் தேவன் மனுக்குலத்திற்கு வெறும் வைத்தியரே என்று கூறமுடியாது. ஆகவே, உன்னுடைய விசுவாசத்தில் நீ பழைய பார்வைகளையே வைத்திருந்தால் நீ எதையும் அடைய மாட்டாய். இன்று நீ என்னை எவ்வாறு போற்றினாலும் சரி: "தேவன் மனி தனிடத்தில் எவ்வளவு தூரம் அன்புகூருகிறார்; அவர் என்னைக் குணப்படுத்தி ஆசிர்வாதத்தையும், சமாதானத்தையும், மகிழ்ச்சி யையும் அளிக்கிறார். தேவன் மனிதனுக்கு எவ்வளவு நல்லவராக இருக்கிறார்; நாம் அவரிடம் விசுவாசம் உள்ளவர்களாய் இருந் தாலே போதும், அதன்பின் நாம் பணம் மற்றும் சொத்தைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம்...." இன்னும் என்னால் என் மூல கிரி யைகளைத் தடுக்க முடியாது. இன்று நீ என்னில் விசுவாசம் கொண் டால், நீ என் மகிமையை மட்டுமே பெறுவாய் மற்றும் எனக்குச்

சாட்சி கொடுக்க தகுதியுள்ளவனாவாய், மேலும் மற்றதெல்லாம் இரண்டாம் பட்சமானதாகும். இதை நீ தெளிவாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நீ என்னை ஏன் விசுவாசிக்கிறாய் என்று இப்போது உனக்கு உண்மையிலேயே தெரிகிறதா? என் கிரியையின் நோக்கத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் நீ உண்மையிலேயே அறிந்துகொள்ளுகிறாயா? உன் கடமைகளை உண்மையிலேயே அறிந்துகொள்ளுகிறாயா? என் சாட்சியை உண்மையிலேயே அறிந்துகொள்கிறாயா? நீ வெறுமனே என்னை விசுவாசித்து, ஆனால் உன்னில் என் மகிமை அல்லது சாட்சியின் அடையாளம் இல்லை எனில், முன்னரே நான் உன்னை நீக்கிவிட்டேன் என்றாகிறது. இவைகளை எல்லாம் அறிந்தவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் எல்லாம் என் பார்வையில் அதிகமான முட்களே, மற்றும் என் வீட்டில், என் வழிகளில் அவர்கள் தடைகளே அன்றி வேறல்ல, என் கிரியையில் இருந்து முற்றிலுமாகத் தூற்றப்படவேண்டிய பதர்களே, அவர்களால் பயன் இல்லை, அவர்கள் மதிப்பேதும் அற்றவர்கள், நான் அவர்களை நீண்ட காலத்திற்கு முன்னரே வெறுத்துவிட்டேன். சாட்சி இல்லாத எல்லோர் மேலும் அடிக்கடி என் கோபாக்கினை விழுகிறது, மேலும் ஒருபோதும் என் கோல் அவர்களிடம் இருந்து விலகுவதில்லை. நான் அவர்களை நீண்ட காலத்திற்கு முன்னரே தீயவன் கைகளில் அளித்துவிட்டேன்; என் ஆசீர்வாதம் இல்லாமல் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாள் வரும்போது, புத்தியில்லாத ஸ்திரீகளைவிட இவர்களுக்கான தண்டனை மிகவும் கடினமானதாக இருக்கும். இன்று, எனது கடமையாக இருக்கும் கிரியையை மட்டுமே நான் செய்கிறேன்; கோதுமை அனைத்தையும் அந்தப் பதர்களோடும் கூட நான் கட்டுகளாகக் கட்டுவேன். இன்று என் கிரியை இதுவே. நான் தூற்றும் காலத்தில் அந்தப் பதர்கள் தூற்றப்பட்டு அகற்றப்படும், பின்னர் கோதுமை மணிகள் களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்படும், தூற்றப்பட்ட அந்தப் பதர்கள் அக்கினியின் நடுவில் வைக்கப்பட்டு எரித்து சாம்பலாக்கப்படும். எல்லா மனிதர்களையும் கட்டுகளாகக் கட்டுவது மட்டுமே இப்போதைய என் கிரியையாகும்; அதாவது,

அவர்களை முற்றிலுமாக ஜெயங்கொள்ளுவதேயாகும். பின் எல்லா மனிதர்களின் முடிவையும் வெளிப்படுத்தத் தூற்றுதலை நான் தொடங்குவேன். மேலும் நீ என்னை திருப்திப்படுத்துவது எவ்வாறு என்பதை இப்போது தெரிந்துகொள்ள வேண்டும், மற்றும் என்னில் உனக்கிருக்கும் விசுவாசத்தை சரியான பாதையில் அமைக்க வேண்டும். இப்போது உன் உண்மையையும் கீழ்ப்படிதலையும், இப்போது உன் அன்பையும் சாட்சியையும் நான் விரும்புகிறேன். இந்தக் கணத்தில் சாட்சி என்றால் என்ன அல்லது அன்பு என்றால் என்ன என்று உனக்குத் தெரியாவிட்டாலும், நீ உனக்கிருக்கும் எல்லாவற்றையும் என்னிடம் கொண்டுவர வேண்டும், மேலும் உன்னிடம் இருக்கும் ஒரே பொக்கிஷமான உன் உண்மையையும் கீழ்ப்படிதலையும் என்னிடம் அளிக்க வேண்டும். மனிதனை நான் முற்றிலுமாக ஜெயங்கொள்ளுதலின் சாட்சியைப் போலவே, சாத்தானை நான் தோற்கடிப்பதின் சாட்சியும் மனிதனின் உண்மை மற்றும் கீழ்ப்படிதலுக்குள்தான் அடங்கியுள்ளது என்பதை நீ அறிந்துகொள்ள வேண்டும். என்னில் நீ வைக்கும் விசுவாசத்தின் கடமை என்னவென்றால் எனக்கு நீ சாட்சி கொடுப்பதும், எனக்கு உண்மையாய் இருப்பதும், மேலும் கடைசிவரை கீழ்ப்படிதலுடன் இருப்பதும் தவிர வேறில்லை. என் கிரியையின் அடுத்த படியை நான் தொடங்கும் முன் எனக்கு நீ எவ்வாறு சாட்சிகொடுப்பாய்? எவ்வாறு நீ எனக்கு உண்மையும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ளவனாய் இருப்பாய்? நீ உன் முழு உத்தமத்தையும் உனது பணிக்கு அர்ப்பணிப்பாயா, அல்லது விட்டுவிடுவாயா? எனது ஒவ்வொரு ஏற்பாட்டுக்கும் (மரணமாக அல்லது அழிவாக இருந்தாலும்) ஒப்புக்கொடுப்பாயா அல்லது எனது சிட்சைக்கு விலகி நடுவழியில் ஓடிவிடுவாயா? நீ எனக்குச் சாட்சியாக விளங்க வேண்டும் என்றும், எனக்கு உன்மையையோடும் கீழ்ப்படிதலோடும் இருக்க வேண்டும் என்றே நான் உன்னை சிட்சிக்கிறேன். மேலதிகமாக, தற்போதைய சிட்சை என் கிரியையின் அடுத்த படியை அவிழ்க்கவும் கிரியை தடைபடாது நடக்கவுமே ஆகும். எனவே, ஞானம் உள்ளவனாக இருந்து உன்னுடைய ஜீவனையும் வாழ்வின் முக்கியத்து

வத்தையும் அற்பமான மணலைப் போன்றது என எண்ணி நடந்துகொள்ளாதே என நான் உனக்குப் புத்தி சொல்லுகிறேன். வரவிருக்கும் என் கிரியை சரியாக என்னவாக இருக்கும் என்று உன்னால் சரியாக அறிய முடியுமா? வரவிருக்கும் நாட்களில் நான் எவ்வாறு கிரியை செய்வேன் என்பதும் எவ்வாறு என் கிரியை கட்டவிழும் என்பதும் உனக்குத் தெரியுமா? என் கிரியையில் உனக்குள்ள அனுபவத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் மேலதிகமாக, என்னில் இருக்கும் உன் விசுவாசத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் நீ அறிய வேண்டும். நான் மிக அதிகமாக செய்துவிட்டேன்; நீ கற்பனை செய்வதுபோல என்னால் எப்படி பாதியில் விட்டுவிட முடியும்? நான் அப்படிப்பட்ட விசாலமான கிரியையைச் செய்திருக்கிறேன். நான் அதை எவ்வாறு அழிக்க முடியும்? உண்மையில், இந்த யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வரவே நான் வந்திருக்கிறேன். இது உண்மையே, ஆனால் மேலும் நான் ஒரு புதிய யுகத்தை, புதிய கிரியையைத் தொடங்க வேண்டும் என்பதையும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பரப்ப வேண்டும் என்பதையும் நீ அறிந்துகொள்ள வேண்டும். தற்போதைய கிரியை ஒரு யுகத்தைத் தொடங்கவும் இனிவரும் காலத்தில் சுவிசேஷத்தைப் பரப்ப ஓர் அடித்தளத்தை அமைக்கவும், எதிர்காலத்தில் யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரவும் மட்டுமே என்பதை நீ அறிந்துகொள்ள வேண்டும். என் கிரியை நீ நினைப்பது போல் மிக எளிதானதும் அல்ல, நீ நம்புவது போல மதிப்பற்றதும் அல்லது அர்த்தமற்றதும் அல்ல. ஆகவே, நான் இன்னும் உன்னிடம் கூறவேண்டியது: நீ உன் ஜீவனை என் கிரியைக்கு அளிக்க வேண்டும், மேலும், நீ என் மகிமைக்கு உன்னை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். நீண்ட காலமாக நீ எனக்கு சாட்சி கொடுக்க வேண்டும் என நான் ஆவலாய் இருந்தேன், மேலும் இன்னும் அதிகமாக நான் நீ என் சுவிஷேஷத்தைப் பரப்ப வேண்டும் என்று ஏங்கினேன். என் இருதயத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று நீ புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

உதிரும் இலைகள் அவற்றின் வேர்களுக்குத் திரும்பும்போது, நீ செய்த அனைத்துத் தீமைகளுக்கும் நீ வருத்தப்படுவாய்

உங்களிடையே நான் செய்த கிரியையை நீங்கள் அனைவரும் உங்கள் கண்களால் பார்த்திருக்கிறீர்கள், நான் பேசிய வார்த்தைகளை நீங்களே கேட்டிருக்கிறீர்கள், உங்கள் மீதான எனது மனப்பான்மையை நீங்கள் அனைவரும் அறிந்திருக்கிறீர்கள். எனவே, நான் உங்களில் இந்தக் கிரியையை ஏன் செய்கிறேன் என்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். மிகவும் நேர்மையாக நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், நீங்கள் கடைசிக் காலத்தில் ஜெயங்கொள்வதற்கான எனது கிரியையின் கருவிகளே தவிர வேறொன்றுமில்லை. அதாவது, நீங்களே புறஜாதி தேசங்களிடையே எனது கிரியையை விரிவுபடுத்துவதற்கான கருவிகளாக இருக்கிறீர்கள். எனது கிரியையை புறஜாதி தேசங்களிடையே சிறப்பாக விரிவுபடுத்துவதற்கும், எனது நாமத்தைப் புறஜாதியினரிடையே பரப்புவதற்கும், அதாவது இஸ்ரவேலுக்கு வெளியே உள்ள எந்த தேசங்களிடையேயும் அதைப் பரப்புவதற்கும் நான் உங்களது அநீதி, இழிநிலை, எதிர்ப்பு மற்றும் கலகம் ஆகியவற்றின் மூலமாகப் பேசுகிறேன். இதன் காரணமாகத்தான் எனது நாமம், எனது கிரியைகள் மற்றும் எனது சத்தம் ஆகியவை புறஜாதி தேசங்கள் முழுவதும் பரப்பப்பட்டு, இஸ்ரவேல் அல்லாத அந்தத் தேசங்கள் அனைத்தும் என்னால் ஜெயங்கொள்ளப்பட்டு என்னை வணங்கி, இஸ்ரவேல் மற்றும் எகிப்து தேசங்களுக்கு வெளியே இருக்கும் தேசங்கள் எனது பரிசுத்த தேசங்களாகின்றன. எனது கிரியையை விரிவுபடுத்துவது என்பது உண்மையில் எனது ஜெயங்கொள்ளுதல் கிரியையை விரிவுபடுத்துவதும், எனது புனித தேசத்தை விரிவுபடுத்துவதும் ஆகும்; இது பூமியின் மீது எனது காலடியின் விரிவாக்கம் ஆகும். நான் ஜெயங்கொள்ளும் புறஜாதி தேசங்களிடையே சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள்தான் நீங்கள் என்பதில் நீங்கள் தெளிவாக இருக்க

வேண்டும். முதலில், பயன்படுத்தப்படுவதற்கு உங்களிடம் அந்தஸ்தோ, எந்தவொரு மதிப்போ இருக்கவில்லை, உங்களால் எந்தப் பயனும் இருக்கவில்லை. முழு தேசத்தையும் நான் ஜெயங்கொண்டதற்கான மாதிரிகளாக இருப்பதற்கு முழு தேசத்தையும் நான் ஜெயங்கொண்டதற்கான ஒரே "குறிப்புப் பொருட்கள்" ஆக இருப்பதற்கு, குப்பையில் புழுக்களாக இருந்த உங்களை நான் உயர்த்தியதால்தான், நீங்கள் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு, இப்போது என்னுடன் ஒன்றுகூடி இருப்பதற்கு அதிர்ஷ்டசாலியாக இருக்கிறீர்கள். உங்களது குறைவான அந்தஸ்தின் காரணமாகவே, எனது ஜெயங்கொள்ளும் கிரியைக்கான மாதிரிகள் மற்றும் விளக்க மாதிரிகளாக இருக்க நான் உங்களை தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். இந்தக் காரணத்தினால்தான் நான் உங்களிடையே கிரியை செய்து, பேசி, உங்களுடன் ஜீவிக்கிறேன், உங்களுடன் தங்கியிருக்கிறேன். இது எனது நிர்வாகத்தின் காரணமாகவும், குப்பையிலுள்ள புழுக்களை நான் கடுமையாக வெறுப்பதன் காரணமாகவுமே நான் உங்களிடையே பேசுகிறேன் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்—இது நான் கோபம் கொண்டிருக்கும் நிலையை எட்டியிருக்கிறது. உங்களிடையே நான் கிரியை செய்வது யேகோவா இஸ்ரவேலில் கிரியை செய்ததைப் போன்றது அல்ல, குறிப்பாக, யூதேயாவில் இயேசு செய்த கிரியையைப் போன்றதும் அல்ல. நான் மிகுந்த சகிப்புத்தன்மையுடன் பேசுகிறேன் மற்றும் கிரியை செய்கிறேன், மேலும் கோபத்தோடும் நியாயத்தீர்ப்போடும்தான் சீர்கெட்டுப்போன இவர்களை நான் ஜெயங்கொள்கிறேன். இது இஸ்ரவேலில் யேகோவா தமது ஜனங்களை வழிநடத்துவதைப் போன்றது இல்லை இஸ்ரவேலில் அவர் செய்த கிரியையானது, ஆகாரம் மற்றும் ஜீவத்தண்ணீரை வழங்குவதாகும், மேலும் அவர் தம் ஜனங்களுக்கு வழங்கும்போது மிகுந்த இரக்கமும் அன்பும் நிறைந்தவராக இருந்தார். இன்றைய கிரியையானது தெரிவு செய்யப்படாத ஒரு சபிக்கப்பட்ட தேசத்தினுடைய ஜனங்களின் மத்தியில் செய்யப்படுகிறது. அங்கு ஏராளமான ஆகாரமும் இல்லை, தாகத்தைத் தணிக்கும் ஊட்டமுள்ள ஜீவத்தண்ணீரும் இல்லை,

மேலும் போதுமான அளவு பொருட்களும் வழங்கப்படுவதில்லை; அங்கு போதுமான அளவு நியாயத்தீர்ப்பு, சாபம் மற்றும் ஆக்கினைத்தீர்ப்பு ஆகியவை மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றன. குப்பையில் வாழும் இந்தப் புழுக்கள், நான் இஸ்ரவேலுக்கு அளித்ததைப் போன்று, கால்நடைகள் மற்றும் செம்மறி ஆடுகள் நிறைந்த மலைகள், பெரும் செல்வம் மற்றும் எல்லா தேசங்களில் இருக்கும் குழந்தைகளைவிட மிக அழகான குழந்தைகளைப் பெறுவதற்கு முற்றிலும் தகுதியற்றவையாக இருக்கின்றன. சமகால இஸ்ரவேலானது, அதன் ஜனங்களுக்கு ஆகாரமளிப்பதற்கு நான் கொடுத்த கால்நடைகள், செம்மறி ஆடுகள் மற்றும் தங்கம் மற்றும் வெள்ளிப் பொருட்களைத் தனது பலிபீடத்தின் மீது காணிக்கையாக்குகிறது, இது நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் யேகோவாவிற்குத் தேவைப்படுவதில் பத்தில் ஒரு பங்கைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, நான் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன்—நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் இஸ்ரவேல் ஆதாயம் செய்ய வேண்டியதைவிட நூறு மடங்கிற்கும் மேலாக கொடுத்திருக்கிறேன். இஸ்ரவேலுக்கு நான் ஆகாரமளிப்பது ஆபிரகாம் பெற்றுக்கொண்ட அனைத்தையும், ஈசாக்கு பெற்றுக்கொண்ட அனைத்தையும்விட அதிகமானதாக இருக்கிறது. நான் இஸ்ரவேல் குடும்பத்திற்குப் பலனளிப்பேன், அவர்களைப் பெருகப் பண்ணுவேன், மேலும், என் இஸ்ரவேல் ஜனங்களை நான் பூமியெங்கும் பரவ வைப்பேன். நான் ஆசீர்வதித்து கவனித்துக்கொள்பவர்கள் இன்னும் இஸ்ரவேலின் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்களாகவே இருக்கிறார்கள்—அதாவது, இவர்கள் எல்லாவற்றையும் என்னிடம் அர்ப்பணிப்பணிக்கும், என்னிடமிருந்து எல்லாவற்றையும் பெற்றுக்கொள்ளும் ஜனங்களாக இருக்கின்றனர். ஏனென்றால், அவர்கள் எனது பலிபீடத்தின் மீது தங்களது புதிதாகப் பிறந்த கன்றுகளையும் ஆட்டுக்குட்டிகளையும் பலியிட்டு, எனக்கு முன்பாக அவர்கள் வைத்திருக்கும் அனைத்தையும் எனக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறார்கள், எனது வருகையை எதிர்பார்த்துத் தங்களுக்குப் பிறந்த முதற்பேறான குமாரன்களை பலி கொடுக்கும் அளவிற்குகூட அவர்கள் ஒப்புக்கொடுக்கிறார்

கள். சரி, நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? நீங்கள் எனது கோபத்தைத் தூண்டுகிறீர்கள், என்னிடம் கோரிக்கை வைக்கிறீர்கள், பிறர் எனக்காகப் பலிகொடுப்பனவற்றை நீங்கள் திருடுகிறீர்கள், மேலும் நீங்கள் என்னைப் புண்படுத்துகிறீர்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை; ஆகையால், நீங்கள் அந்தகாரத்தில் அழுகையையும் தண்டனையையும்தான் பெறுகிறீர்கள். நீங்கள் எனது கோபத்தைப் பல முறை தூண்டிவிட்டிருக்கிறீர்கள், சிலர் துயரம் நிறைந்த முடிவை சந்தித்திருக்கும் அளவிற்கும், மகிழ்ச்சியான வீடுகளும் பாழடைந்த கல்லறைகளாக மாறியிருக்கும் அளவிற்கும் காரணமான எனது எரியும் அக்கினியை நான் மழைபோல் பொழிந்திருக்கிறேன். இந்தப் புழுக்களுக்கு என்னிடம் இருப்பதெல்லாம் எல்லையற்ற கோபம் மட்டுமே, அவற்றை ஆசீர்வதிக்கும் எண்ணம் எனக்கு இல்லவே இல்லை. எனது கிரியையின் பொருட்டு மட்டுமே நான் ஒரு விதிவிலக்காக உங்களை உயர்த்தியிருக்கிறேன், மிகுந்த அவமானத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு உங்களிடையே கிரியை செய்திருக்கிறேன். எனது பிதாவின் சித்தத்திற்காக இல்லாவிட்டால், குப்பையில் உருளும் புழுக்களுடன் நான் ஒரே வீட்டில் எவ்வாறு ஜீவிக்க முடியும்? உங்களது செயல்கள் மற்றும் வார்த்தைகள் அனைத்திற்கும் நான் மிகுந்த வெறுப்பை உணர்கிறேன். எப்படியிருந்தாலும், உங்களது இழிநிலை மற்றும் கலகத்தன்மை ஆகியவற்றில் எனக்குச் சற்று "ஆர்வம்" இருப்பதால், இது எனது வார்த்தைகளின் சிறந்த தொகுப்பாகிவிட்டது. இல்லையெனில், நான் உங்களிடையே இங்கு இவ்வளவு காலம் இருந்திருக்க மாட்டேன். ஆகையால், உங்களுக்கான எனது அணுகுமுறையானது வெறும் அனுதாபத்தினாலும் பரிதாபத்தினாலும் இருக்கின்ற ஒன்றுதான் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்; உங்களுக்கான ஒரு துளி அன்பு கூட என்னிடம் இல்லை. நான் உங்களிடம் கொண்டிருப்பது வெறும் சகிப்புத்தன்மைதான், ஏனென்றால் நான் இதை எனது கிரியையின் பொருட்டு மட்டுமே செய்கிறேன். நீங்கள் எனது கிரியைகளைப் பார்த்திருக்கிறீர்கள், ஏனென்றால், நான் அசுத்தத்தன்மையையும் கலகத்தன்மையையும் "மூலப்பொருட்களாக" தெரிந்தெடுத்திருக்கி

றேன்; இல்லையெனில், நான் இந்தப் புழுக்களுக்கு எனது கிரி யைகளை வெளிப்படுத்தியிருக்க மாட்டேன். நான் விருப்பமில் லாமல் மட்டுமே உங்களில் கிரியை செய்கிறேன், இஸ்ரவேலில் நான் எனது தயார்நிலை விருப்பத்தோடு கொண்டு கிரியை செய் தது போல் உங்களுக்குச் செய்யவில்லை. உங்களிடையே பேசும் படி என்னை நானே கட்டாயப்படுத்தும் போது நான் எனது கோபத் தைத் தாங்கிக்கொள்கிறேன். எனது பெரிய கிரியைக்காக இல் லாவிட்டால், இதுபோன்ற புழுக்களின் தொடர்ச்சியான பார் வையை நான் எவ்வாறு பொறுத்துக்கொள்ள முடியும்? எனது நாமத்துக்காக இல்லாவிட்டால், நான் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே மிக உயரமான இடங்களுக்கு ஏறி, இந்தப் புழுக்களை அவற்றின் குப்பையோடு சேர்த்து முழுமையாக எரித்திருப்பேன்! எனது மகி மைக்காக இல்லாவிட்டால், இந்தப் பொல்லாத பிசாசுகள் எனது கண்களுக்கு முன்பாகத் தங்களது தலையை அசைத்து என்னை வெளிப்படையாக எதிர்க்க என்னால் எப்படி அனுமதிக்க முடி யும்? சிறிதளவு தடங்கலும் இன்றி எனது கிரியை சுமூகமாக செய் யப்படாவிட்டால், இந்தப் புழுக்களைப் போன்ற ஜனங்கள் என்னை வேண்டுமென்றே துஷ்பிரயோகம் செய்ய என்னால் எப்படி அனு மதிக்க முடியும்? இஸ்ரவேலில் ஒரு கிராமத்தில் நூறு பேர் என்னை இப்படி எதிர்க்க முன்வந்தால், அவர்கள் எனக்குப் பலிகளைக் கொடுத்திருந்தாலும், மற்ற நகரங்களில் உள்ள ஜனங்கள் மீண்டும் கலகம் செய்வதைத் தடுப்பதற்காக நான் இவர்களை அழித்து நிலத்தில் இருக்கும் விரிசல்களுக்குள் தள்ளுவேன். நான் எல்லா வற்றையும் விழுங்கும் நெருப்பு, குற்றத்தை நான் பொறுத்துக்கொள் ளவே மாட்டேன். மனுஷர் அனைவரும் எம்மால் சிருஷ்டிக்கப் பட்டவர்கள் என்பதால், நான் என்ன சொன்னாலும் செய்தாலும் அவர்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டும், அவர்கள் கலகம் செய்யக்கூடாது. எனது கிரியையில் தலையிட ஜனங்களுக்கு உரிமை இல்லை, எனது கிரியையிலும் எனது வார்த்தைகளிலும் எது சரி எது தவறு என்பதை ஆராய அவர்கள் தகுதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். நான்தான் சிருஷ்டிப்பின் கர்த்தர், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுஷர்

எனக்குத் தேவையான அனைத்தையும் பயபக்தியுடனான இருத யத்துடன் அடைய வேண்டும்; அவர்கள் என்னுடன் தங்களை நியாயப்படுத்திக்கொள்ள முயற்சிக்கக்கூடாது, குறிப்பாக, அவர் கள் எதிர்க்கக்கூடாது. எனது அதிகாரத்தினால் நான் எனது ஜனங் களை ஆளுகிறேன், எனது சிருஷ்டிப்பின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் அனைவரும் எனது அதிகாரத்திற்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும். இன்று நீங்கள் எனக்கு முன்பாக தைரியமாகவும், அகந்தையோடும் இருந் தாலும், நான் உங்களுக்குப் போதிக்கும் வார்த்தைகளை நீங்கள் மதிக்கவில்லை என்றாலும், உங்களிடம் எந்த பயமும் இல்லை என் றாலும், நான் உங்களது கலகத்தன்மையை சகிப்புத்தன்மையுடன் மட்டுமே எதிர்கொள்கிறேன்; சிறிய, அற்பமான புழுக்கள் குப்பை யில் உள்ள அசுத்தத்தைக் கிளறிவிட்டிருந்தாலும், நான் கோபப் பட்டு எனது கிரியையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்த மாட்டேன். நான் வெறுக்கிற எல்லாவற்றின் இருப்பையும் நான் தாங்கிக்கொள்கி றேன், எனது பிதாவின் சித்தத்திற்காக நான் வெறுக்கிற எல்லாவற் றையும் நான் பொறுத்துக்கொள்கிறேன், எனது வெளிப்பாடுகள் நிறைவடையும் வரை, எனது கடைசி தருணம் வரை நான் இதைச் செய்வேன். கவலைப்படாதே! நாமமிடப்படாத புழுக்கள் இருக்கும் அதே மட்டத்திற்கு என்னால் மூழ்க முடியாது, மேலும் எனது திறமையின் அளவை உன்னுடன் ஒப்பிடவும் மாட்டேன். நான் உன்னை வெறுக்கிறேன், ஆனாலும் என்னால் தாங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. நீ எனக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை, ஆனால் உன்னை நான் தண்டிக்கும் நாளில் உன்னால் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது, இது எனது பிதாவினால் எனக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டது. சிருஷ் டிக்கும் கர்த்தருடன் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட புழுவை ஒப்பிட முடியுமா? இலையுதிர்காலத்தில், உதிரும் இலைகள் அவற்றின் வேர்களுக்குத் திரும்புகின்றன; நீ உனது “பிதாவின்” வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல் வாய், நான் எனது பிதாவின் பக்கமாகத் திரும்பிச் செல்வேன். நான் அவருடைய கனிவான பாசத்துடன் இருப்பேன், நீ உனது தகப்ப னின் நடையை பின்பற்றுவாய். எனது பிதாவின் மகிமை எனக்கு இருக்கும், நீ உன்னுடைய தகப்பனின் அவமானத்தைப் பெறுவாய்.

நான் நீண்ட காலமாக என்னிடம் வைத்திருந்த உனக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சிட்சையைப் பயன்படுத்துவேன், மேலும், பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக சீர்கெட்டுப் போயிருக்கும் உன்னுடைய கெட்டுப்போன மாம்சத்துடன் நீ எனது சிட்சிப்பை எதிர்கொள்வாய். சகிப்புத்தன்மையுடன் உனக்குள் எனது வார்த்தைகளின் கிரியையை நான் முடித்திருப்பேன், எனது வார்த்தைகளிலிருந்து பேரழிவை அனுபவிக்கும் பங்கினை நீ நிறைவேற்றத் தொடங்குவாய். நான் இஸ்ரவேலில் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் கிரியை செய்வேன்; நீ அழுது பற்களை நறநறவென கடித்து, ஜீவித்து அப்படியே சேற்றில் விழுந்து இறந்துபோவாய். நான் எனது சுயமான வடிவத்தை மீண்டும் பெறுவேன், இனியும் உன்னுடன் அசுத்தத்தில் இருக்க மாட்டேன், அதே நேரத்தில் நீ உனது சுயமான அருவருப்பான தோற்றத்தை மீண்டும் பெற்று குப்பைக்குள் தொடர்ந்து புதையுண்டு போவாய். எனது கிரியையும் வார்த்தைகளும் நிறைவடைந்தவுடன், அது எனக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியான நாளாக இருக்கும். உனது எதிர்ப்பும் கலகமும் முடிவிற்கு வரும்போது, அது நீ அழுகிற நாளாக இருக்கும். நான் உன்னிடம் அனுதாபப்பட மாட்டேன், நீ என்னை மீண்டும் ஒருபோதும் பார்க்கவும் மாட்டாய். நான் இனி உன்னுடன் உரையாடலிலும் ஈடுபட மாட்டேன், நீ என்னை மீண்டும் ஒருபோதும் சந்திக்கவும் மாட்டாய். உனது கலகத்தனத்தை நான் வெறுப்பேன், மேலும் நீ எனது சௌந்தரியத்தை இழப்பாய். நான் உன்னை அடிப்பேன், நீ எனக்காக வருந்துவாய். நான் உன்னிடமிருந்து மகிழ்ச்சியுடன் புறப்பட்டுச் செல்வேன், எனக்கான உன்னுடைய கடனை நீ அறிந்து கொள்வாய். நான் உன்னை மீண்டும் பார்க்க மாட்டேன், ஆனால் நீ எப்போதும் எனக்காக நம்பிக்கையுடன் காத்திருப்பாய். நான் உன்னை வெறுப்பேன், ஏனென்றால் நீ தற்போது என்னை எதிர்க்கிறாய், நீ என்னை இழக்க நேரிடும், ஏனெனில் நான் தற்போது உன்னை சிட்சிக்கிறேன். நான் உன்னுடன் ஜீவிக்க விரும்பவில்லை, ஆனால் நீ அதற்காகக் கடுமையாக ஏங்கி நித்தியமாக அழுவாய், ஏனென்றால் நீ என்னிடம் செய்த எல்லாவற்றிற்கும் நீ வருந்துவாய். உனது

கலகத்தன்மை மற்றும் எதிர்ப்பிற்காக நீ வருந்துவாய், நீ வருத்தத்துடன் தரையில் முகங்குப்புற எனது முன் விழுந்து, மீண்டும் ஒருபோதும் எனக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருக்க மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்வாய். இருப்பினும், உனது இருதயத்தில், நீ என்னை நேசிக்க மட்டுமே செய்வாய், ஆனாலும் உன்னால் ஒருபோதும் எனது சத்தத்தைக் கேட்க முடியாது. உன்னை எண்ணி நீயே வெட்கங்கொள்ளச் செய்வேன்.

இப்போது என்னை நயங்காட்டி ஏமாற்றும் உனது மென்மையான மாம்சத்தை நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன், மேலும் உனக்கு ஒரு சிறிய எச்சரிக்கையை மட்டுமே விடுக்கிறேன், இருப்பினும் நான் உனக்கு சிட்சையைக் கொண்டு “சேவையை” செய்ய மாட்டேன். எனது கிரியையில் நீ என்ன பங்கு வகிக்கிறாய் என்பதை நீ அறிந்துகொள்ள வேண்டும், அதன் பின்னரே நான் திருப்தி அடைவேன். இதற்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களில், நீ என்னை எதிர்த்தால் அல்லது எனது பணத்தைச் செலவிட்டால், அல்லது யேகோவாவாகிய எனக்கான பலிகளைப் புசித்தால், அல்லது புழுக்களாகிய நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் கடித்துக்கொண்டால், அல்லது நாய் போன்ற ஜீவன்களான உங்களுக்குள் மோதல்கள் இருந்தால் அல்லது ஒருவருக்கொருவர் தாக்கிக் கொண்டால்—இப்படி எந்தவொரு விஷயத்தைப் பற்றியும் நான் கவலைகொள்வதில்லை. நீங்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதை மட்டுமே நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும், அதன்மூலம் நான் திருப்தி அடைவேன். இவை அனைத்தையும் தவிர, நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் எதிராக ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்த அல்லது ஒருவருக்கொருவர் வார்த்தைகளால் சண்டையிட விரும்பினால், அது ஒன்றும் பெரிய விஷயமல்ல; இதுபோன்ற விஷயங்களில் தலையிட எனக்கு விருப்பமில்லை, மேலும் மனுஷ விஷயங்களில் சிறிதளவிலும் நான் ஈடுபடுவதும் இல்லை. நான் இப்படி இருப்பதற்கு உங்களுக்கிடையேயான மோதல்களைப் பற்றி நான் கவலைப்படுவதில்லை என்று அர்த்தமில்லை; நான் உங்களில் ஒருவன் இல்லை என்பதால் உங்களிடையே நடக்கும் விஷயங்களில் பங்கேற்பதில்லை என்று

அர்த்ததமாகும். நான் ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவன் இல்லை, நான் உலகத்தைச் சேர்ந்தவனில்லை, எனவே ஜனங்களின் பரபரப்பான வாழ்க்கையையும் அவர்களுக்கு இடையேயான குழப்பமான, முறை யற்ற உறவுகளையும் நான் வெறுக்கிறேன். நான் குறிப்பாகக் கூச் சலிடும் கூட்டங்களை வெறுக்கிறேன். இருப்பினும், ஒவ்வொரு ஜீவனின் இருதயங்களிலும் இருக்கும் அசுத்தங்களைப் பற்றி எனக்கு ஆழமான அறிவு உள்ளது, நான் உங்களை சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்பு, மனுஷ இருதயத்தில் ஆழமாக இருந்த அநீதியை நான் ஏற்கனவே அறிந்திருக்கிறேன், மேலும் மனுஷ இருதயத்தில் இருக்கும் எல்லா ஏமாற்றுத்தனங்களையும் வஞ்சகத்தையும் நான் அறிந்திருக்கிறேன். ஆகையால், ஜனங்கள் அநீதியான காரியங்களைச் செய்யும்போது எந்தத் தடயங்களும் காணப்படுவதில்லை என்றாலும், உங்கள் இருதயங்களுக்குள் அடங்கியுள்ள அநீதியானது நான் உருவாக்கிய எல்லாவற்றின் செழுமையையும் மிஞ்சும் என்பதையும் நான் அறிந்திருக்கிறேன். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் பெருந்திரளான ஜனங் கள் என்னும் உச்சத்திற்கு உயர்ந்திருக்கிறீர்கள்; நீங்கள் வெகுஜனங் களின் மூதாதையர்களாக இருக்குமளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் மிகவும் தன்னிச்சையானவர்கள், மேலும் நீங்கள் எல்லாப் புழுக்களிடையேயும் வெறிகொண்டு ஓடுகிறீர்கள், எளிதான இடத் தைத் தேடுகிறீர்கள், உங்களை விட சிறியதாக இருக்கும் புழுக்களை விழுங்க முயற்சிக்கிறீர்கள். உங்கள் இருதயங்களில் நீங்கள் தீங்கி ழைப்பவராகவும் மற்றும் கெட்டவராகவும் இருக்கிறீர்கள், சமுத் திரத்தின் அடிப்பகுதியில் மூழ்கியிருக்கும் பிசாசுகளைக் கூட மிஞ் சிவிடுகிறீர்கள். நீங்கள் குப்பையின் அடிப்பகுதியில் வசிக்கிறீர்கள், புழுக்களுக்கு அமைதி இல்லாமல் போகும்வரை உச்சி முதல் அடி வரை தொந்தரவு செய்கிறீர்கள், ஒருவருக்கொருவர் சிறிது நேரம் சண்டையிட்டுவிட்டுப் பின்னர் அமைதியடைகிறீர்கள். உங்களுக்கு உங்கள் இடம் எதுவென்று தெரிவதில்லை, ஆனாலும் நீங்கள் குப்பையில் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிடுகிறீர்கள். அத்தகைய போராட்டத்திலிருந்து உங்களால் எதை ஆதாயமாகப் பெற முடி யும்? உங்கள் இருதயங்களில் நீங்கள் உண்மையிலேயே என்னிடம்

பயபக்தியுடன் இருந்தால், என் முதுகிற்குப் பின்னால் நீங்கள் எப்படி ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட முடியும்? உங்கள் அந்தஸ்து எவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், நீங்கள் இன்னும் குப்பையில் துர்நாற்றம் வீசும் சிறிய புழு தான், இல்லையா? உங்களால் இறக்கைகள் முளைத்து வானத்தில் புறாவாகப் பறக்க முடியுமா? துர்நாற்றம் வீசும் சிறிய புழுக்களான நீங்கள், யேகோவாவாகிய எனது பலிபீடத்திலிருந்து காணிக்கைகளைத் திருடுகிறீர்கள்; அவ்வாறு செய்யும்போது, உனது கெட்டுப்போன, தோல்வியுற்ற நற்பெயரை மீட்டு இஸ்ரவேலின் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்களாக மாற முடியுமா? நீங்கள் வெட்கமே இல்லாத மோசமானவர்கள்! பலிபீடத்தின் மீது இருக்கும் அந்தக் காணிக்கைகள் என்னை வணங்குபவர்களின் தர்ம சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடாக எனக்கு செலுத்தப்பட்டவை. அவை எனது கட்டுப்பாட்டிற்காகவும் எனது பயன்பாட்டிற்காகவும் உள்ளன, எனவே ஜனங்கள் எனக்குக் கொடுத்த சிறிய காட்டுப்புறாக்களை உன்னால் எப்படிக் கொள்ளையடிக்க முடியும்? யூதாஸாக மாறுவதற்கு நீ பயப்படவில்லையா? உனது தேசம் இரத்தக் களமாக மாறக்கூடும் என்று நீ பயப்படவில்லையா? வெட்கமில்லாத அற்பனே! ஜனங்கள் வழங்கும் காட்டுப்புறாக்களானது புழுவான உனது வயிற்றை வளர்ப்பதற்குத்தான் என்று நீ நினைக்கிறாயா? நான் உனக்குக்குக் கொடுத்தது நான் மனநிறைவுடனும் விருப்பத்துடனும் உனக்கு கொடுத்ததாகும்; நான் உனக்குக் கொடுக்காதது எனது வசம் உள்ளது. நீ எனது காணிக்கைகளைத் திருடக்கூடாது. யேகோவாவும், சிருஷ்டிப்பின் கர்த்தருமான நானே கிரியை செய்பவர், ஜனங்கள் எனக்காகப் பலிகளைக் கொடுக்கிறார்கள். நீ செய்யும் எல்லாவற்றுக்கும் இது பிரதியுபகரம் என்று நீ நினைக்கிறாயா? நீ உண்மையில் வெட்கமில்லாதவன்! நீ யாருக்காக ஓடுகிறாய்? அது உனக்காக அல்லவா? நீ எதற்காக எனது பலிகளைத் திருடுகிறாய்? எனது பணப் பையில் இருந்து பணத்தை ஏன் திருடுகிறாய்? நீ யூதாஸ்காரியோத்தின் குமாரன் இல்லையா? யேகோவாவாகிய எனக்குச் செய்யப்பட்ட பலிகளானது ஆசாரியர்கள் அனுபவிக்க வேண்டியவை. நீ ஓர்

ஆசாரியனா? எனக்கான பலிகளை நீ மனநிறைவுடன் புசிக்கத் துணிகிறாய், மேலும் அவற்றை மேசைமீதும் வைக்கிறாய்; நீ எந்த மதிப்பும் இல்லாதவன்! நீ எதற்கும் பயனற்ற மோசமான ஒருவன்! எனது அக்கினி, அதாவது யேகோவாவின் அக்கினி, உன்னை எரித்துப்போடும்!

கோபாக்கினை நாளில் மாம்சமான ஒருவனும் தப்பிக்க முடியாது

என் வார்த்தைகள், அதிகாரம், மகத்துவம் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு ஆகியவற்றை எல்லா நாடுகள் மற்றும் தேசங்களில் உள்ள மக்களுக்கும் வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் எனது ஆரம்பக் கிரியை பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் தகுந்தவாறும் பரிபூரணமாகவும் செய்யப்படுவதற்காக என் கிரியை சீராக முன்னேற்றம் அடையும் பொருட்டு இன்று, நான் உங்களது சொந்த உயிர்வாழ்விற்காக உங்களுக்கு புத்திமதி கூறுகிறேன். உங்களுக்கு மத்தியில் நான் செய்யும் கிரியைதான் பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் என் கிரியைக்கான ஆரம்பம். ஏற்கெனவே இப்போது கடைசி நாட்களின் காலமாக இருக்கும் போதிலும், “கடைசி நாட்கள்” என்பது ஒரு காலத்தின் பெயர் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்; நியாயப்பிரமாணத்தின் காலம் மற்றும் கிருபையின் காலம் போன்று, அது ஒரு காலத்தைக் குறிக்கிறது, மேலும், இறுதி சில ஆண்டுகள் அல்லது மாதங்கள் என்பதற்கு மாறாக, அது ஒரு முழுமையான காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆனாலும் கடைசி நாட்கள் கிருபையின் காலத்தையும் நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தையும் போல் அல்லாமல் முற்றிலும் மாறானவைகளாக இருக்கின்றன. கடைசி நாட்களின் கிரியை இஸ்ரவேலில் அல்ல, புறஜாதியார் மத்தியில் செய்யப்படுகிறது; அது பிரபஞ்சம் முழுவதுமான என் மகிமை பிரபஞ்சத்தையும் ஆகாயவிரிவையும் நிறைக்கத்தக்கதாக இஸ்ரவேலுக்குப் புறம்பாக இருக்கும் அனைத்து தேசங்கள் மற்றும் கோத்திரங்கள் மேல் நான் ராஜ்யபாரம் செய்வதற்கு முன்னான என் ஜெயங்கொள்ளுதல்

ஆகும். நான் மேலான மகிமையைப் பெறுவதற்காகவும், பூமியின் மேலுள்ள எல்லா சிருஷ்டிகளும் என் மகிமையை ஒவ்வொரு தேசத்துக்கும், என்றென்றும் தலைமுறை தலைமுறையாகவும் கொண்டு செல்லுவதற்காகவும், நான் பூமியில் பெற்ற சகல மகிமையையும் வானத்திலும் பூமியிலும் உள்ள எல்லா சிருஷ்டிகளும் காணத்தக்கதாகவும் அது அவ்வாறாக உள்ளது. கடைசி நாட்களில் செய்யப்படும் கிரியை ஜெயங்கொள்ளுதலின் கிரியை ஆகும். அது உலக மக்கள் அனைவருக்குமான வாழ்க்கைக்கான வழிகாட்டி அல்ல, ஆனால் பூமியில் மனுக்குலத்தின் அழிவில்லாத, ஆயிரமாண்டு கால துன்ப வாழ்க்கையின் முடிவாகும். அதன் விளைவாக, கடைசி நாட்களின் கிரியையானது, இஸ்ரவேலில் நடந்த பல ஆயிரம் ஆண்டுகளின் கிரியையைப் போன்றோ, அல்லது யூதேயாவில் வெறும் பல ஆண்டுகள் நடைபெற்று தேவனின் இரண்டாவது மனுஷஅவதரிப்பு வரை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் தொடர்ந்த கிரியையைப் போன்றோ இருக்க முடியாது. கடைசி நாட்களின் மக்கள் மாம்சத்தில் மீட்பரின் மறு தோற்றத்தைத்தான் காண்கின்றனர், மேலும் அவர்கள் தேவனின் தனிப்பட்ட கிரியை மற்றும் வார்த்தைகளைப் பெறுகின்றனர். கடைசி நாட்கள் முடிவுக்கு வருவதற்கு முன் இருப்பது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகாலமாக இருக்காது, அவை இயேசு யூதேயாவில் நடத்திய கிருபையின் காலக் கிரியையைப் போன்று குறுகியவை. இது ஏன் என்றால், கடைசி நாட்கள் என்பது ஒரு முழு யுகத்தின் முடிவாகும். அவை தேவனின் ஆறாயிரம் ஆண்டு நிர்வாகத் திட்டத்தின் முழுமையும் முடிவுமாகும் மற்றும் அவை மனுக்குலத்தின் துன்ப வாழ்க்கைப் பயணத்தை முடித்துவைக்கின்றன. அவை ஒட்டுமொத்த மனுக்குலத்தையும் ஒரு புதிய காலத்துக்குள் கொண்டு செல்லவில்லை அல்லது மனுக்குலத்தின் வாழ்க்கை தொடரவும் அனுமதிக்கவில்லை; அது என் நிர்வாகத் திட்டத்துக்கு அல்லது மனிதனின் வாழ்வுக்கு முக்கியத்துவம் கொண்டிருக்காது. மனுக்குலம் இவ்வாறு சென்றுகொண்டிருந்தால், இன்று இல்லாவிட்டலும் ஒருநாள் அவர்கள் பிசாசினால் முழுவதுமாக விழுங்கப்படுவர், மேலும் எனக்குச் சொந்தமான அந்த ஆத்துமாக்கள்

இறுதியில் அதன் கரங்களால் பாழாக்கப்படும். என் கிரியைகள் ஆறாயிரம் ஆண்டுகளாக நீடிக்கின்றன, மற்றும் முழு மனுக்கு லத்தின் மீது தீயவனின் கட்டுப்பாடும் ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மிகாமல் நீடிக்கும் என நான் உறுதியளிக்கிறேன். ஆகவே, இப் போது நேரம் வந்திருக்கிறது. இனி மேலும் நான் தொடரவும் தாம திக்கவும் மாட்டேன்: கடைசி காலங்களின் போது நான் சாத் தானை அழிப்பேன், நான் என் மகிமை யாவையும் திரும்பவும் பெறுவேன், எனக்கு உரிமையான அனைத்து ஆத்துமாக்களையும் மீட்டெடுப்பதன் மூலம் அந்தத் துயருற்ற ஆத்துமாக்கள் கடல் போன்ற துன்பத்தில் இருந்து விடுதலை பெறும், மேலும் இவ்வாறு பூமியின் மேல் எனது எல்லா கிரியைகளும் நிறைவடையும். இந்த நாள் முதற்கொண்டு, நான் பூமியில் ஒரு போதும் மாம்சமாக மாட் டேன், மற்றும் எனது அனைத்தையும் கட்டுப்படுத்தும் ஆவியும் பூமியில் கிரியை செய்யாது. நான் ஒன்றே ஒன்றைத்தான் பூமி யில் செய்வேன்: நான் மனுக்குலத்தை மீண்டும் பூமியில் சிருஷ் டிப்பேன், அந்த மனுக்குலம் பரிசுத்தமானதாக இருக்கும் மற்றும் அதுவே பூமியில் என் உண்மையுள்ள நகரமாகவும் இருக்கும். ஆனால் நான் முழு பூமியையும் அழிக்க மாட்டேன் என்பதையும் அல்லது முழு மனுக்குலத்தையும் அழிக்க மாட்டேன் என்பதை யும் அறிந்துகொள்ளவும். என்னை நேசிக்கும் மற்றும் என்னால் முற்றிலுமாக ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட மூன்றாம் பங்கை—மீந்திருக் கும் மூன்றாம் பங்கை நான் வைப்பேன், மேலும் இந்த மூன்றாம் பங்கை நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் இஸ்ரவேலர்களைப் போல பூமியில் பலன்தந்து பெருகச்செய்வேன், எண்ணற்ற ஆடுகள் மற் றும் மிருகஜீவன்கள் மற்றும் பூமியின் அனைத்து வளங்களாலும் போஷிப்பேன். இந்த மனுக்குலம் எப்போதும் என்னுடன் இருக் கும், ஆனால் இன்றைய மனுக்குலம் போல் வெறுக்கத்தகும்படி அசுத்தமானதாக இருக்காது, ஆனால் என்னால் ஆதாயப்படுத்தப் பட்ட அனைவரின் சபையாக இருக்கும். இத்தகைய மனுக்குலம் சாத்தானால் சேதமும், தொந்தரவும் அடைவதில்லை அல்லது முற் றுகையிடப்படுவதும் இல்லை, மேலும் நான் சாத்தானை மேற்

கொண்ட பின் பூமியில் இருக்கும் ஒரே மனுக்குலமாக இருக்கும். இன்று என்னால் ஜெயங்கொள்ளப்படும் மனுக்குலம் இதுவே மற்றும் அது என் வாக்குத்தத்தை அடைந்துகொண்டது. ஆகவே, கடைசி நாட்களில் ஜெயங்கொள்ளப்படும் மனுக்குலமே தப்பித்துக்கொள்ளும் மற்றும் அது என் நித்திய ஆசிர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும். அதுவே சாத்தானை நான் மேற்கொண்டதற்கான ஒரே சான்றாதாரம், மேலும் அதுவே சாத்தானோடான என் யுத்தத்தின் அழிவாகும். யுத்தத்தின் இந்த அழிவை சாத்தானின் அதிகார எல்லையில் இருந்து என்னால் இரட்சிக்கப்பட்டது, மற்றும் என் ஆறாயிர ஆண்டுகால நிர்வாகத் திட்டத்தின் ஒரே பலனும் கனியும் ஆகும். அவர்கள் பிரபஞ்சம் எங்கும் உள்ள ஒவ்வொரு தேசத்திலும் பிரிவிலும் இருந்தும், ஒவ்வொரு இடத்திலும் நாட்டிலும் இருந்தும் வருகிறார்கள். அவர்கள் வெவ்வேறு இனத்தினர், வெவ்வேறு மொழிகளும், பழக்கவழக்கங்களும், தோல் நிறமும் கொண்டவர்கள், மற்றும் அவர்கள் உலகின் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் பிரிவிலும் மேலும் உலகின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் பரந்து இருப்பவர்கள். முடிவில், ஒரு முழுமையான மனுக்குலத்தை உருவாக்க ஒன்றாக வருவார்கள், அது சாத்தானின் படைகள் சென்றடையமுடியாத ஒரு மனிதர்களின் கூட்டமாகும். மனுக்குலத்தின் மத்தியில் என்னால் இரட்சிக்கப்பட்டு ஜெயங்கொள்ளப்படாதவர்கள் கடலின் ஆழத்துக்குள் அமைதியாக அமிழ்ந்து நித்தியமாக என் பட்சிக்கும் அக்கினியால் எரிக்கப்படுவார்கள். ஆட்டுக்குட்டியின் மாம்சம் புசித்து, ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தைத்தைப் பானம்செய்து, ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தால் தங்கள் கதவு நிலைகளை அடையாளப்படுத்திய இஸ்ரவேலர்களை மட்டுமே விட்டுவிட்டு, எகிப்தின் தலைச்சாண் பிள்ளைகளையும் மிருகஜீவன்களையும் நான் அழித்தது போல் இந்தப் பழைய, மிகவும் அசுத்தமான மனுக்குலத்தை அழித்தொழிப்பேன். என்னால் ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட மக்களும் என் குடும்பம் ஆனவர்களும்தானே ஆட்டுக்குட்டியாகிய என் மாம்சத்தைப் புசித்து, ஆட்டுக்குட்டியாகிய என் இரத்தத்தைப் பானம் செய்பவர்கள் மற்றும் என்னால் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும்

என்னைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் அல்லவா? இத்தகைய மக்கள் எப்போதும் என் மகிமையோடு இணைந்திருக்கவில்லையா? ஆட்டுக்குட்டியாகிய மாம்சம் இல்லாமல் இருப்பவர்கள் அமைதியாகக் கடலின் ஆழத்துக்குள் ஏற்கெனவே அமிழ்ந்துவிடவில்லையா? இன்று நீங்கள் என்னை எதிர்க்கிறீர்கள், மேலும் இன்று என்னுடைய வார்த்தைகள் இஸ்ரவேலர்களின் பிள்ளைகளோடும் பேரப்பிள்ளைகளோடும் யேகோவா பேசிய வார்த்தைகள் போல் இருக்கின்றன. இருப்பினும் உங்கள் இருதயங்களின் ஆழத்தில் இருக்கும் கடினம் என் கோபாக்கினையை ஒன்றுதிரட்டி, உங்கள் மாம்சத்தின் மேல் அதிக வேதனையையையும், உங்கள் பாவங்களின் மேல் அதிக நியாயத்தீர்ப்புகளையும் உங்கள் அநீதியின் மேல் கூடுதல் கோபாக்கினையையும் கொண்டு வருகிறது. இன்று நீங்கள் என்னை இந்த விதத்தில் நடத்தும்போது என் கோபாக்கினை நாளில் யார் தப்ப முடியும்? என் தண்டனையின் கண்களில் இருந்து யாருடைய அநீதியால் தப்பிக்க முடியும்? சர்வவல்லவரான என் கரங்களில் இருந்து யாருடைய பாவங்கள் தப்பிக்க முடியும்? சர்வவல்லவரான என் நியாயத்தீர்ப்பில் இருந்து யாருடைய முரட்டாட்டம் தப்பிக்க முடியும்? நான், யேகோவா, புறஜாதியார் குடும்பத்தின் சந்ததியாரான உங்களிடம் இவ்வாறு பேசுகிறேன், மேலும் நான் உங்களிடம் பேசும் இந்த வார்த்தைகள் நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்திலும், கிருபையின் காலத்திலும் கூறப்பட்ட வார்த்தைகளை மிஞ்சுகிறது, ஆனாலும் நீங்கள் எகிப்தின் அனைத்து மக்களையும் விட கடினமானவர்களாக இருக்கிறீர்கள். நான் நிதானமாக என் கிரியையை செய்யும்போது என்னுடைய கோபாக்கினையை நீங்கள் குவித்து வைக்கவில்லையா? சர்வவல்லவரான என் நாளின் போது உங்களால் எவ்வாறு தீங்கின்றித் தப்பித்துக்கொள்ள முடியும்?

உங்கள் மத்தியில் நான் இவ்விதமாய்க் கிரியை செய்து பேசினேன், நான் மிக அதிகமாக ஆற்றலையும் முயற்சியையும் செலவுசெய்தேன், இருப்பினும் நான் உங்களுக்கு வெளிப்படையாகக் கூறியதை எப்போது நீங்கள் செவிகொடுத்துக் கேட்டுள்ளீர்கள்?

சர்வவல்லவரான எனக்கு எங்கே நீங்கள் தலைவணங்கினீர்கள்? நீங்கள் ஏன் என்னை இவ்விதமாக நடத்துகிறீர்கள்? நீங்கள் கூறும் மற்றும் செய்யும் எல்லாம் ஏன் என் கோபத்தைக் கிளறுகின்றன? உங்கள் இருதயம் ஏன் இவ்வளவு கடினமாக இருக்கிறது? நான் எப்போதாவது உங்களை விழத்தள்ளி இருக்கிறேனா? என்னைத் துயரமும் விசனமும் அடையச் செய்வதைத் தவிர வேறொன்றை யும் நீங்கள் செய்யவில்லையே? யேகோவாவாகிய என் கோபாக் கினையின் நாள் உங்கள் மேல் வரட்டும் என்று நீங்கள் காத்திருக் கிறீர்களா? உங்கள் கீழ்ப்படியாமையால் தூண்டப்படும் கோபத்தை நான் அனுப்புவதற்காக நீங்கள் காத்திருக்கிறீர்களா? நான் செய்யும் ஒவ்வொன்றும் உங்களுக்காக இல்லையா? ஆனால் யேகோவா வான என்னை எப்போதும் நீங்கள் இந்த விதமாகத்தானே நடத்தி யிருக்கிறீர்கள்: என் பலிகளைத் திருடி, என் பலிபீடத்தில் இருந்து காணிக்கைகளை எடுத்து ஓநாய்களின் குட்டிகளுக்கும் குட்டிக ளின் குட்டிக்கும் உணவளிக்கத்தானே அதன் குகைக்கு எடுத்து செல்கிறீர்கள்; கோப முறைப்புடனும், வாள்களோடும், வேல்களோ டும் மக்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் சண்டையிடுகின்றனர், சர்வவல் லவரான என் வார்த்தைகளை மலக்கழிவைப் போல அசுத்தமாக மாற கழிப்பறைக்குள் வீசி எறிகின்றார்கள். உங்கள் நேர்மை எங்கே? உங்கள் மனிதப்பண்பு விலங்குப்பண்பாக மாறிவிட்டது! உங்கள் இருதயங்கள் வெகுகாலத்திற்கு முன்னரே கல்லாக மாறிவிட்டன. சர்வவல்லவரான எனக்கு எதிராக இன்று நீங்கள் செய்யும் தீமை களை வருகின்ற என் கோபாக்கினை நாளே நான் நியாயம் தீர்க் கும் நாள் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? என் வார்த்தைகளைச் சேற்றில் வீசிவிட்டு அதற்குச் செவிகொடுக்காது என்னை இவ்வி தமாக ஏமாற்றிவிட்டு, இவ்வாறு என் முதுகுக்குப் பின்னால் நடிப் பதன் மூலம் என் உக்கிரத்தின் பார்வையில் இருந்து தப்பித்து விடலாம் என்று எண்ணுகிறீர்களா? என் பலிகளைத் திருடி என் உடைமைகளை இச்சித்த போதே யேகோவாவாகிய என் கண்கள் உங்களைப் பார்த்துவிட்டதை நீங்கள் அறியவில்லையா? பலிகள் செலுத்தப்பட்ட பலிபீடத்துக்கு முன் என் பலிகளை எப்போது

திருடினீர்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? இந்த வகையில் என்னை ஏமாற்ற நீங்கள் போதுமான அளவுக்குப் புத்திசாலிகள் என்று உங்களை நீங்கள் எவ்வாறு நம்ப முடிந்தது? உங்கள் கொடிய பாவங்களை விட்டு என் கோபாக்கினை எவ்வாறு விலக முடியும்? உங்கள் தீய செயல்களைக் கடந்து என் உக்கிர கோபம் எவ்வாறு செல்லும்? இன்று நீங்கள் செய்யும் தீமை உங்களுக்கு ஒரு வெளியேறும் வழியைத் திறக்காது, ஆனால் உங்களது நாளைய தினத்துக்காகத் தண்டனையைக் குவித்து வைக்கும்; அது உங்களுக்கு எதிராக சர்வவல்லவரான என் கடிந்துகொள்ளுதலைத் தூண்டுகிறது. உங்கள் தீய காரியங்களும் தீய வார்த்தைகளும் என் தண்டனையில் இருந்து எவ்வாறு தப்பிக்கும்? உங்கள் ஜெபங்கள் என் செவிகளை எவ்வாறு வந்தடையும்? உங்களை அநீதியில் இருந்து விடுவிக்க ஒரு வழியை எவ்வாறு நான் திறக்க முடியும்? என்னை மீறும் உங்கள் தீய செயல்களை நான் எவ்வாறு விட்டுவிட முடியும்? சர்ப்பத்தைப் போன்று விஷம் நிறைந்த உங்கள் நாவுகளை துண்டிக்காமால் நான் எவ்வாறு இருக்க முடியும்? உங்கள் நீதிக்காக நீங்கள் என்னைக் கூப்பிடவில்லை, ஆனால் பதிலாக உங்கள் அநீதியின் காரணமாக என் கோபாக்கினையைக் குவித்து வைக்கிறீர்கள். உங்களை நான் எவ்வாறு மன்னிக்க முடியும்? சர்வவல்லவரான என் கண்களில் உங்கள் வார்த்தைகளும் செயல்களும் அசுத்தமானவை. சர்வவல்லவராகிய என் கண்கள் உங்கள் அநீதியை இடைவிடாத தண்டனையாகக் காண்கிறது. எனது நீதியான கடிந்துகொள்ளுதலும் நியாயத்தீர்ப்பும் உங்களிடம் இருந்து எவ்வாறு விலக முடியும்? இதை நீங்கள் எனக்குச் செய்து, துன்பமும் கோபமும் உருவாக்குவதால், என் கையில் இருந்து உங்களை நான் எவ்விதம் தப்பவிடவும் யேகோவாவாகிய நான் உங்களை தண்டித்து சபிக்கும் நாளில் இருந்து விலகிச்செல்லவும் விட முடியும்? உங்களது எல்லா தீய சொற்களும் பேச்சுக்களும் என் செவிகளுக்கு ஏற்கெனவே எட்டிவிட்டது உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா? உங்கள் அநீதி ஏற்கெனவே நீதி என்னும் என் பரிசுத்த அங்கியை களங்கப்படுத்திவிட்டதை நீங்கள் அறியவில்லையா? உங்கள் கீழ்ப்படி

யாமை ஏற்கெனவே என் உறுதியான கோபத்தைத் தூண்டிவிட்டு விட்டதை நீங்கள் அறியவில்லையா? வெகுகாலத்துக்கு முன்னரே நீங்கள் என்னைக் குமுறவைத்ததுடன், வெகுகாலத்திற்கு முன்னரே என் பொறுமையைச் சோதித்து வருவதையும் நீங்கள் அறியவில் லையா? நீங்கள் ஏற்கெனவே என் மாம்சத்தைச் சிதைத்து அதைக் கந்தலாக்கிவிட்டதை நீங்கள் அறியவில்லையா? நான் என் கோபத்தை மட்டுப்படுத்தி இதுவரை பொறுமையாக இருந்தேன், இனிமேலும் உங்களைக் குறித்து நான் பொறுமையாக இருக்க மாட்டேன். நீங்கள் ஆற்றும் தீமைகள் ஏற்கெனவே என் கண்களை எட்டிவிட்டது, மேலும் என்னுடைய கூப்பிடுதல்கள் ஏற்கெனவே என் பிதாவின் காதுகளை எட்டியுள்ளது. நீங்கள் என்னை இவ்வாறு நடத்துவதற்கு அவர் எவ்வாறு அனுமதிக்க முடியும்? நான் உங்க ளில் செய்யும் எந்த கிரியையாவது உங்கள் பொருட்டானதாக இல்லாமல் இருக்கிறதா? இருப்பினும் யேகோவாவாகிய என் கிரி யையை அதிகம் நேசிக்கிறவராக உங்கள் மத்தியில் மாறியிருப் பது யார்? நான் பலவீனமாக இருப்பதாலும் வேதனையை அனு பவித்ததன் காரணமாகவும் என் பிதாவின் சித்தத்துக்கு உண்மை இல்லாதவனாக நான் இருக்க முடியுமா? நீங்கள் என் இருதயத் தைப் புரிந்துகொள்ளவில்லையா? யேகோவா செய்தது போல நான் உங்களிடம் பேசுகிறேன்; உங்களுக்காக நான் அதிகமாக அர்ப் பணித்திருக்கவில்லையா? என் பிதாவின் கிரியைக்காக இந்தத் துன்பங்களை எல்லாம் நான் தாங்கிக்கொள்ள விரும்பினாலும், என் துன்பத்தின் விளைவாக நான் உங்கள் மேல் கொண்டுவரும் தண்டனையில் இருந்து உங்களை எவ்வாறு விடுவிக்க முடியும்? என்னால் நீங்கள் அதிகமாக அனுபவிக்கவில்லையா? இன்று, என் பிதாவால் நான் உங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளேன்; உங்கள் ஜீவனுக்காகவும் நீங்கள் அனுபவிக்கும் விஷயங்களுக்காகவும் என் ஜீவன் பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டதை நீங்கள் அறியவில்லையா? என் பிதா என் ஜீவனைப் பயன்படுத்தி சாத்தானோடு யுத்தம் செய்து, உங்களுக்கு என் ஜீவனை வழங்கியதும், அதன் காரணமாக நீங்கள் நூறுமடங்கப் பெறுவதோடு, பல சோதனைகளை நீங்கள்

தவிர்க்கவும் அனுமதித்ததை நீங்கள் அறியவில்லையா? என் கிரி யையின் மூலமாக மட்டுமே நீங்கள் பல சோதனைகளில் இருந் தும் பல கடுமையான தண்டனைகளில் இருந்தும் விதிவிலக்கு பெற் றீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறியவில்லையா? என் நிமித்தமாகவே பிதா இதுவரை உங்களை அனுபவித்து மகிழ அனுமதிக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறியவில்லையா? உங்கள் இருதயங்களில் காய்ப்பு உருவாகிவிட்டது போல உங்களால் இன்று கடினமாக வும் பிடிவாதமாகவும் எவ்வாறு இருக்க முடிகிறது. நான் பூமியில் இருந்து சென்ற பின்னர் தொடர்ந்து வரும் கோபாக்கினையின் நாளில் இருந்து நீங்கள் இன்று செய்யும் தீமை எவ்வாறு தப்பும்? மிகவும் கடினமாகவும் பிடிவாதமாகவும் இருப்பவர்களை யேகோ வாவின் கோபத்தில் இருந்து எவ்வாறு நான் தப்புவதற்கு அனும திப்பேன்?

கடந்த காலத்தைப் பற்றி சிந்தியுங்கள்: எப்போது உங்களை நோக்கி என் பார்வை கோபமாகவும், என் குரல் கண்டிப்பாகவும் இருந்தது? அற்ப விஷயங்களைப் பற்றிய பிரச்சினைகளை உங் களிடம் நான் எழுப்பி இருக்கிறேனா? காரணமின்றி எப்போது நான் உங்களைக் கண்டித்துள்ளேன்? முகமுகமாக எப்போது நான் உங்களைக் கண்டித்திருக்கிறேன்? ஒவ்வொரு சோதனைகளில் இருந்தும் உங்களை விலக்கிக் காக்க என் கிரியையின் நிமித்த மாக அல்லவா நான் என் பிதாவைக் கூப்பிட்டேன்? நீங்கள் ஏன் என்னை இவ்வாறு நடத்துகிறீர்கள்? நான் உங்கள் மாம்சத்தை வீழ்த்த எப்போதாவது என் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி இருக்கி றேனா? நீங்கள் எனக்கு ஏன் இவ்வாறு திருப்பி அளிக்கிறீர்கள்? என்னைப் பொறுத்த வரையில் சில சமயம் அனலாகவும் சிலசம யம் குளிராகவும் உங்களைக் காட்டிக்கொண்டாலும் நீங்கள் அன லும் இல்லை குளிரும் இல்லாத நிலையில் இருந்து இனிமையாகப் பேசி என்னிடம் இருந்து விஷயங்களை மறைக்கிறீர்கள், மேலும் உங்கள் வாய்நிறைய அநீதியின் எச்சிலே நிறைந்துள்ளது. உங்கள் நாவுகளால் என் ஆவியை ஏமாற்ற முடியும் என்று எண்ணுகிறீர் களா? உங்கள் நாவுகள் என் கோபாக்கினையில் இருந்து தப்ப

முடியும் என்று எண்ணுகிறீர்களா? யேகோவாவான என் கிரியைக ளின் மேல் உங்கள் நாவுகள் அவைகள் விரும்புகிற படியெல்லாம் நியாயந்தீர்க்க முடியும் என்று எண்ணுகிறீர்களா? மனிதன் நியா யந்தீர்க்கும் தேவனாக நான் இருக்கிறேனா? இவ்வாறு என்னை தேவதூஷணம் கூற ஒரு சிறு முட்டைப்புழுவை என்னால் அனு மதிக்க முடியுமா? என் நித்திய ஆசீர்வாதங்களின் மத்தியில் இத் தகைய கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளை எவ்வாறு நான் வைக்க முடியும்? உங்கள் வார்த்தைகளும் செயல்பாடுகளும் வெகுகாலத் திற்கு முன்னரே வெளிப்படுத்தப்பட்டு கண்டிக்கப்பட்டவை. நான் வானங்களை விரித்து எல்லாவற்றையும் படைத்தபோது, நான் எந்த சிருஷ்டியையும் அவைகள் விரும்பியபடி பங்கேற்க அனும திக்கவில்லை, அதுமட்டுமல்லாமல் எதுவும் அதன் இஷ்டப்படி என் கிரியைக்கும் நிர்வாகத்துக்கும் இடையூறு செய்ய அனுமதிக் கவுமில்லை. ஒரு மனிதனை அல்லது பொருளை நான் சகித்துக் கொள்ளவில்லை; என்னிடம் கொடூரமாகவும் மனிதத்தன்மையற் றும் நடந்தவர்களை நான் எப்படி விட்டுவைப்பேன்? என் வார்த் தைகளுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்பவர்களை என்னால் எவ்வாறு மன்னிக்க முடியும்? எனக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களை எவ்வாறு நான் தப்பவிட முடியும்? மனிதனின் முடிவு சர்வவல்லவரான என் கையில் இல்லையா? உனது அநீதியையும் கீழ்ப்படியாமையை யும் பரிசுத்தமானது என்று நான் எவ்வாறு கருத முடியும்? உன் பாவங்கள் என் பரிசுத்தத்தை எவ்வாறு தீட்டுப்படுத்த முடியும்? அநியாயக்காரனின் அசுத்தத்தால் நான் தீட்டுப்படுவதில்லை, அல் லது அநியாயக்காரனின் காணிக்கைளில் நான் பிரியப்படுவதும் இல்லை. யேகோவாவான என்னிடம் நீ உண்மையுள்ளவனாக இருந்தால் என் பலிபீடத்தில் இருக்கும் பலிகளை உனக்காக எப் படி உன்னால் எடுத்துக்கொள்ள முடியும்? என் பரிசுத்த நாமத்தை தூஷிக்க உன் விஷம்நிறைந்த நாவைப் பயன்படுத்த முடியுமா? இந்த வகையில் என் வார்த்தைகளுக்கு எதிராக உன்னால் கலகம் செய்ய முடியுமா? என் மகிமையையும் பரிசுத்த நாமத்தையும் ஒரு கருவியாகக் கொண்டு தீயவனான சாத்தானுக்குச் சேவைசெய்ய

முடியுமா? பரிசுத்தவான்களின் மகிழ்வுக்காக என் ஜீவன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நீ விரும்பும்படி எல்லாம் என் ஜீவனை வைத்து விளையாடவும், அதை உங்கள் நடுவில் சண்டைக்கான கருவியாகப் பயன்படுத்தவும் நான் எவ்வாறு அனுமதிக்க முடியும்? என்னைப் பொறுத்தவற்றில் நீங்கள் எவ்வாறு மிகவும் இதயமற்றவர்களாகவும், நன்மையின் வழியில் மிகவும் குறைபாடு கொண்டவர்களாகவும் இருக்கமுடியும்? இந்த ஜீவ வார்த்தைகளில் உங்கள் தீய செயல்களை நான் ஏற்கெனவே எழுதிவிட்டேன் என்பதை நீங்கள் அறியவில்லையா? நான் எகிப்தைத் தண்டிக்கும் கோபாக்கினையின் நாளின் போது நீங்கள் எவ்வாறு தப்பிக்க முடியும்? காலங்காலமாக இந்த விதமாக என்னை நீங்கள் எதிர்த்து மீறுவதை நான் எவ்வாறு அனுமதிக்க முடியும்? அந்த நாள் வரும்போது உங்கள் தண்டனை எகிப்தில் நடந்ததை விட சகிக்கமுடியாததாக இருக்கும் என்று நான் உங்களுக்கு வெளிப்படையாகக் கூறுகிறேன். என் கோபாக்கினை நாளில் இருந்து உங்களால் எவ்வாறு தப்பிக்க முடியும்? நான் மெய்யாகவே கூறுகிறேன்: என் பொறுமை உங்கள் தீய செயல்களுக்காக உருவாக்கப்பட்டு அந்த நாளின் தண்டனைக்காக நிலைத்திருக்கிறது. நான் என் பொறுமையின் முடிவை எட்டிவிட்ட பின்னர் கோபாக்கினையான நியாயத்தீர்ப்பால் துன்பம் அடையப்போவது நீங்கள்தாம் அல்லவா? எல்லா விஷயங்களும் சர்வவல்லவராகிய என் கையில் இருக்கவில்லையா? வானங்களின் கீழ் இவ்வாறு எனக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருக்க உங்களை நான் அனுமதிக்க முடியும்? அவர் வருவார் ஆனால் ஒருபோதும் வரவில்லை என்று கூறப்பட்ட மேசியாவை நீங்கள் சந்தித்துவிட்ட காரணத்தால் உங்கள் ஜீவன் மிகக் கடினமானதாக இருக்கும். நீங்கள் அவருடைய விரோதிகள் இல்லையா? இயேசு உங்களோடு நட்போடு இருந்தார், ஆனால் நீங்கள்தான் மேசியாவின் எதிரிகளாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இயேசுவுடன் நட்பாக இருந்தும் உங்கள் தீய செயல்கள் வெறுக்கத்தக்கவர்களாக இருப்பவர்களின் பாத்திரங்களை நிரப்பிவிட்டது என்பதை நீங்கள் அறியவில்லையா? நீங்கள் யேகோவாவுக்கு நெருக்கமானவர்களாக இருந்தும் உங்கள்

தீய வார்த்தைகள் யேகோவாவின் காதுகளை எட்டி அவருடைய உக்கிரத்தைத் தூண்டிவிட்டுள்ளதை நீங்கள் அறியீர்களா? அவர் எவ்வாறு உனக்கு நெருக்கமாக இருக்க முடியும், மேலும் தீய செயல்களால் நிரம்பி இருக்கும் உன்னுடைய அந்தப் பாத்திரங் களை அவர் எவ்வாறு எரிக்காமல் இருக்க முடியும்? அவர் எவ்வாறு உன் எதிரியாக இல்லாமல் இருக்க முடியும்?

இரட்சகர் ஏற்கனவே ஒரு “வெண் மேகத்தின்” மீது திரும்பியுள்ளார்

பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக, இரட்சகரின் வருகையைக் காண பதற்காக மனிதன் ஏங்குகிறான். இரட்சகராகிய இயேசு, அவருக் காக ஏங்கிய மற்றும் அவருக்காக காத்திருந்த ஜனங்களின் மத்தி யில், ஒரு வெண்மேகத்தின் மீது இறங்கி வருவதை நேரில் காண பதற்காக, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக மனிதன் ஏங்குகிறான். இரட்சகர் திரும்பி வந்து மீண்டும் அவர்களுடன் ஒன்றிணைய வேண்டுமெனவும் மனிதன் ஏங்குகிறான். அதாவது, ஆயிரக்கணக் கான ஆண்டுகளாக ஜனங்களிடமிருந்து பிரிந்த இரட்சகராகிய இயேசு திரும்பி வருவதற்கும், யூதர்களிடையே அவர் செய்த மீட் பின் கிரியையை மீண்டும் செய்வதற்கும், மனிதனிடம் இரக்கமுள் ளவராகவும் அன்பாகவும் இருக்க வேண்டும் என்றும் ஏங்குகிறான். மனிதனுடைய பாவங்களை மன்னித்து, மனிதனுடைய பாவங்க ளைச் சுமந்து, மனிதனுடைய எல்லா மீறுதல்களையும் தாங்கி, மனிதனை பாவத்திலிருந்து விடுவிக்க வேண்டுமென மனிதன் ஏங் குகிறான். மனிதன் எதற்காக ஏங்குகிறான் என்றால், இரட்சகராகிய இயேசு முன்பு போலவே இருக்க வேண்டும் என்று, அதாவது இரட் சகர் அன்பானவராக, கனிவானவராக, மரியாதைக்குரியவராக, மனிதனிடம் ஒருபோதும் கோபப்படாதவராக, மனிதனை ஒரு போதும் நிந்திக்காதவராக, ஆனால் மனிதனுடைய எல்லா பாவங் களையும் மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்பவராக, முன்பு போலவே, மனி

தனுக்காகச் சிலுவையில் மரிப்பவராக இருக்க வேண்டுமென மனிதன் ஏங்குகிறான். இயேசு புறப்பட்டதிலிருந்து, அவரைப் பின்பற்றிய சீஷர்களும், அவருடைய நாமத்தில் இரட்சிக்கப்பட்ட எல்லா பரிசுத்தவான்களும், அவருக்காக மிகுதியாக ஏங்கிக் காத்திருக்கிறார்கள். கிருபையின் யுகத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையால் இரட்சிக்கப்பட்ட அனைவருமே, இரட்சகராகிய இயேசு ஒரு வெண்மேகத்தின் மீது இறங்கி, எல்லா ஜனங்களுக்கும் முன்பாகத் தோன்றும் அந்த மகிழ்ச்சியான கடைசி நாட்களுக்காக, ஏங்குகிறார்கள். இன்று, இரட்சகராகிய இயேசுவின் நாமத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் அனைவரின் ஒருமித்த விருப்பமும் இதுதான். இட்சகராகிய இயேசுவின் இரட்சிப்பை அறிந்திருக்கும் உலகத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரும், இயேசு கிறிஸ்து பூமியில் இருந்தபோது, தாம் திடீரென வந்து நிறைவேற்றுவேன் என்று சொன்னதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென ஆவலுடன் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்: "நான் புறப்பட்டபடியே திரும்பி வருவேன்." சிலுவையில் அறையப்பட்டு உயிர்த்தெழுந்ததைத் தொடர்ந்து, ஒரு வெண்மேகத்தின் மீது இயேசு உன்னதமானவரின் வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருக்க மீண்டும் பரலோகத்திற்குச் சென்றார் என்று மனிதன் விசுவாசிக்கிறான். இதைப் போலவே, இயேசு மீண்டும் ஒரு வெண்மேகத்தின் மீது (இந்த மேகமானது இயேசு பரலோகத்திற்குத் திரும்பியபோது ஏறிச் சென்ற அதே மேகத்தைக் குறிக்கிறது) ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அவருக்காக மிகுந்த ஆவலுடன் காத்திருந்தவர்களின் மத்தியில் அதே உருவத்துடனும் யூத வஸ்திரங்களுடனும் இறங்கி வருவார். அவர் மனிதனுக்குத் தோன்றியபின், அவர்களுக்கு ஆகாரத்தைக் கொடுப்பார், மேலும் அவர்களுக்காக ஜீவத்தண்ணீரைப் பாயச்செய்வார் மற்றும் மனிதர்களிடையே கிருபையும் அன்பும் நிறைந்த ஒருவராக, தெளிவானவராக மற்றும் உண்மையானவராக ஜீவிப்பார். இத்தகைய கருத்துக்கள் அனைத்தையும் ஜனங்கள் நம்புகின்றனர். ஆயினும், இரட்சகராகிய இயேசு இதைச் செய்யவில்லை. மனிதன் எண்ணியதற்கு நேர்மாறாக அவர் செய்தார். அவர் திரும்பி வர வேண்டுமென ஏங்கியவர்களிடையே அவர் வர

வில்லை. வெண்மேகத்தின் மீது வரும் போது எல்லா ஜனங்களுக்கும் அவர் காட்சியளிக்கவில்லை. அவர் ஏற்கனவே வந்துவிட்டார், ஆனால் மனிதன் இதை அறியாமல் அறிவில்லாதிருக்கிறான். ஒரு “வெண்மேகத்தின்” மீது (அந்த மேகமானது அவரது ஆவியாகிய மேகம், அவருடைய வார்த்தைகள், அவருடைய முழு மனநிலை மற்றும் அவருடைய எல்லாம்) அவர் இறங்கி வந்துவிட்டார் என்பதையும், கடைசி நாட்களில் தாம் உருவாக்கும் ஒரு ஜெயங்கொள்ளும் கூட்டத்தின் மத்தியில் இப்போது அவர் இருக்கிறார் என்பதையும் மனிதன் அறியாமலேயே, அவருக்காக அவன் காரணமில்லாமல் காத்திருக்கிறான். மனிதனுக்கு இது தெரியாது: பரிசுத்த இரட்சகராகிய இயேசு மனிதனிடம் நேசத்துடனும் அன்புடனும் இருந்தபோதிலும், அசுத்தமான மற்றும் தூய்மையற்ற ஆவிகள் வசிக்கும் அந்த “தேவாலயங்களில்” அவர் எவ்வாறு கிரியை செய்ய முடியும்? மனிதன் அவர் வருகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தாலும், பாவிகளுடைய மாம்சத்தை புசிப்பவர்களுடனும், இரத்தத்தைக் குடிப்பவர்களுடனும், அவர்களுடைய வஸ்திரங்களை உடுத்துபவர்களுடனும், தேவனை விசுவாசித்தப் பின்னரும் அவரை அறியாதவர்களுடனும், அவரைத் தொடர்ந்து வஞ்சிப்பவர்களுடனும் அவர் எவ்வாறு இருக்க முடியும்? இரட்சகராகிய இயேசு அன்பு நிறைந்தவர் என்பதையும், இரக்கத்தால் நிரம்பி வழிகிறார் என்பதையும், மீட்பால் நிரப்பப்பட்ட பாவநிவாரண பலி என்பதையும் மட்டுமே மனிதன் அறிந்திருக்கிறான். இருப்பினும், அவர் தான் தேவன் என்பதையும், அவர் நீதியுடனும், மாட்சிமையுடனும், கோபத்துடனும், நியாயத்தீர்ப்புடனும், அதிகாரம் உடையவராகவும், கண்ணியமனவராகவும் இருக்கிறார் என்பதையும் மனிதன் அறியாதிருக்கிறான். ஆகையால், மீட்பர் திரும்பி வர வேண்டுமென மனிதன் ஆவலுடன் ஏங்கினாலும், அவர்களுடைய ஜெபங்கள் “பரலோகத்தையே” அசைத்தாலும், இரட்சகராகிய இயேசுவை விசுவாசித்தும் அவரை அறியாத மனிதருக்கு அவர் காட்சியளிக்க மாட்டார்.

“யேகோவா” என்பது இஸ்ரவேலில் நான் கிரியை செய்கையில்

நான் வைத்துக் கொண்ட நாமம் ஆகும். அதன் அர்த்தம் என்ன வென்றால் மனிதன் மீது பரிதாபப்படவும், மனிதனை சபிக்கவும், மனிதனுடைய வாழ்வை வழிநடத்தவும் கூடிய இஸ்ரவேலரின் (தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்கள்) தேவன் என்பதாகும். மாபெரும் வல்லமையைக் கொண்ட தேவன், ஞானம் நிறைந்தவர் என்பதாகும். “இயேசு” என்றால் இம்மானுவேல், அதாவது அன்பு நிறைந்த, இரக்கமுள்ள, மனிதனை மீட்டுக்கொள்ளும் பாவநிவா ரணபலி என்று அர்த்தமாகும். அவர் கிருபையின் யுகத்துடைய கிரியையைச் செய்தார், மற்றும் அவர் கிருபையின் யுகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். மேலும், ஆளுகைத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே அவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும். அதா வது, யேகோவா மட்டுமே தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இஸ்ரவேல் ஜனங்களின் தேவனும், ஆபிரகாமின் தேவனும், ஈசாக்கின் தேவ னும், யாக்கோபின் தேவனும், மோசேயின் தேவனும், இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் அனைவரின் தேவனும் ஆவார். ஆகவே, தற்போதைய யுகத்தில், யூத ஜனங்கள் அல்லாமல், இஸ்ரவேலர் அனைவரும் யேகோவாவை வணங்குகிறார்கள். அவர்கள் பலிபீடத்தின் மீது அவருக்குப் பலியிட்டு, ஆசாரியர்களின் வஸ்திரங்களை அணிந்து தேவாலயத்தில் அவருக்குச் சேவை செய்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர் பார்ப்பது யேகோவா மீண்டும் தோன்றுவது ஆகும். இயேசு மட் டுமே மனிதகுலத்தின் மீட்பர். அவர் மனிதகுலத்தை பாவத்திலி ருந்து மீட்டெடுத்த பாவநிவாரண பலியாவார். அதாவது, இயேசு வின் நாமமானது கிருபையின் யுகத்தில் தோன்றியது. அது கிருபை யின் யுகத்தில் மீட்பின் கிரியைக்காக வந்ததாகும். கிருபையின் யுகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மறுபடியும் பிறந்து, இரட்சிப்பைப் பெறு வதற்காக இயேசுவின் நாமம் வந்தது. மேலும், இது முழு மனிதகு லத்தின் மீட்பிற்குமான ஒரு குறிப்பிட்ட நாமமாகும். ஆகவே, இயேசு என்ற நாமம் மீட்பின் கிரியையைக் குறிக்கிறது. மேலும், கிருபை யின் யுகத்தைக் குறிக்கிறது. யேகோவா என்ற நாமம் நியாயப்பிர மாணங்களின் கீழ் வாழ்ந்த இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கான ஒரு குறிப்பிட்ட நாமம் ஆகும். ஒவ்வொரு யுகத்திலும், கிரியையின்

ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், எனது நாமம் ஆதாரமற்றதாக இருக்க வில்லை. ஆனால் பிரதிநிதித்துவ முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள் ளது: ஒவ்வொரு பெயரும் ஒரு யுகத்தைக் குறிக்கிறது. “யேகோவா” என்பது நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்தைக் குறிக்கிறது, இது இஸ் ரவேல் ஜனங்களால் தேவன் என்று அழைக்கப்பட்டு, வணங்கப் பட்டு மரியாதை செலுத்தப்படுகிறது. “இயேசு” என்பது கிருபை யின் யுகத்தைக் குறிக்கிறது, மற்றும் கிருபையின் யுகத்தில் மீட்கப் பட்ட அனைவரின் தேவனுடைய நாமமாக இருக்கிறது. கடைசி நாட்களில் இரட்சகராகிய இயேசுவின் வருகைக்காக மனிதன் ஏங்கி யூதேயாவில் அவர் கொண்டிருந்த அதே உருவத்தில் அவர் வரு வார் என்று மனிதன் இன்னும் காத்திருக்கிறான் என்றால், ஆறா யிரம் ஆண்டு ஆளுகைத் திட்டம் மீட்பின் யுகத்திலேயே நிறுத்தப் பட்டிருக்கும் மற்றும் அதைத் தாண்டி வந்திருக்க முடியாது. மேலும், கடைசி நாட்கள் ஒருபோதும் வராது. இந்த யுகம் ஒருபோதும் முடி வுக்கு வராது. ஏனென்றால், இரட்சகராகிய இயேசு மனிதகுலத் தின் மீட்பிற்காகவும் இரட்சிப்பிற்காகவும் மட்டுமே இருக்கிறார். கிருபையின் யுகத்தில் உள்ள அனைத்து பாவிகளுக்காகவும் நான் இயேசுவின் நாமத்தை எடுத்தேன், ஆனால் அது முழு மனிதகு லத்தையும் முடிவுக்குக் கொண்டு வரும் நாமம் அல்ல. யேகோவா, இயேசு, மேசியா அனைவருமே என் ஆவியானவரைக் குறிக்கிறார் கள் என்றாலும், இந்த நாமங்கள் எனது ஆளுகைத் திட்டத்தின் வெவ்வேறு யுகங்களை மட்டுமே குறிக்கின்றன, மற்றும் என்னை முழுமையாகப் பிரதிநிதித்தும் செய்யவில்லை. பூமியிலுள்ள ஜனங் கள் என்னை அழைக்கும் நாமங்கள் எனது முழு மனநிலையையும், என்னுடைய அனைத்தையும் வெளிப்படுத்த முடியாது. அவை வெவ்வேறு யுகங்களில் நான் அழைக்கப்படும் வெவ்வேறு நாமங் கள் ஆகும். எனவே, இறுதி யுகம், அதாவது கடைசி நாட்களின் யுகம் வரும்போது, என் நாமம் மீண்டும் மாறும். நான் யேகோவா என்றோ, இயேசு என்றோ, அல்லது மேசியா என்றோ அழைக்கப் படமாட்டேன்—நான் வல்லமை பொருந்திய சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் என்று அழைக்கப்படுவேன். இந்த நாமத்தின் கீழ் நான் முழு

யுகத்தையும் முடிவுக்குக் கொண்டு வருவேன். நான் ஒரு யுகத்தில் யேகோவா என்று அழைக்கப்பட்டேன். நான் மேசியா என்றும் அழைக்கப்பட்டேன். ஜனங்கள் ஒரு முறை என்னை இரட்சகரா கிய இயேசு என்று அன்புடனும் மரியாதையுடனும் அழைத்தார்கள். ஆயினும், கடந்த யுகங்களில் ஜனங்கள் அறிந்திருந்த யேகோவா அல்லது இயேசுவாக நான் இன்று இல்லை. நான் கடைசி நாட்க ளில் திரும்பி வந்த தேவன். நான் யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வரும் தேவன். என் முழு மனநிலையுடன், அதிகாரம், மரியாதை மற்றும் மகிமை நிறைந்தவராக பூமியின் கடையாந்தரங்களிலி ருந்து எழுந்து வரும் தேவன் நானே. ஜனங்கள் ஒருபோதும் என்னு டன் ஈடுபடவில்லை, ஒருபோதும் என்னை அறிந்திருக்கவில்லை, எப்போதும் என் மனநிலையை அறியாதவர்களாக இருக்கிறார் கள். உலகத்தை சிருஷ்டித்ததிலிருந்து இன்று வரை ஒரு நபர் கூட என்னைப் பார்த்ததில்லை. தேவன் கடைசி நாட்களில் மனிதனுக் குக் காட்சியளிக்கிறார். ஆனால் மனிதர்களிடையே மறைந்திருக் கிறார். எரியும் சூரியனையும், எரியும் சுடரையும் போல, உண்மை யான மற்றும் மெய்யான மனிதர்களிடையே வல்லமை மற்றும் அதிகாரம் நிறைந்தவராக அவர் வசிக்கிறார். என் வார்த்தைகளால் தீர்மானிக்கப்படாத ஒரு நபரோ பொருளோ இல்லை. நெருப்பை எரிப்பதன் மூலம் சுத்திகரிக்கப்படாத ஒரு நபரோ பொருளோ இல்லை. இறுதியில், எல்லா ஜாதிகளும் என்னுடைய வார்த்தைக ளால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள், என் வார்த்தைகளால் துண்டு துண் டாக நொறுக்கப்படுவார்கள். இவ்வாறு, கடைசி நாட்களில் எல்லா ஜனங்களும் திரும்பி வந்த மீட்பர் நான்தான் என்பதையும், மனித குலம் அனைத்தையும் ஜெயிக்கும் சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் நான்தான் என்பதையும் காண்பார்கள். நான் ஒரு யுகத்தில் மனி தனுக்கான பாவநிவாரண பலியாக இருந்தேன், ஆனால் கடைசி நாட்களில் நான் எல்லாவற்றையும் எரிக்கும் சூரியனின் தீப்பிழம் புகளாகவும், எல்லாவற்றையும் வெளிப்படுத்தும் நீதியின் சூரியனா கவும் மாறுகிறேன் என்பதை எல்லோரும் காண்பார்கள். இதுவே கடைசி நாட்களில் எனது கிரியை. அனைவரும் ஒரே உண்மை

யான தேவனாகிய என்னை வணங்குவதற்காகவும், அவர்கள் என் உண்மையான முகத்தைக் காணவும், நான் ஒரு நீதியுள்ள தேவன், எரியும் சூரியன், எரியும் சுடர் என்று ஜனங்கள் அனைவரும் காண வும், இந்த நாமத்தை நான் எடுத்துக்கொண்டேன்: நான் இஸ்ரவே லரின் தேவன் மட்டுமல்ல, நான் மீட்பர் மட்டுமல்ல; வானம், பூமி, கடல் என எல்லா உயிரினங்களுக்கும் நான் தான் தேவன்.

இரட்சகர் கடைசி நாட்களில் வந்து, இன்னும் இயேசு என்று அழைக்கப்பட்டு, மீண்டும் யூதேயாவில் பிறந்து அங்கே அவரு டைய கிரியையைச் செய்திருந்தால், நான் இஸ்ரவேல் ஜனங்களை மட்டுமே படைத்தேன், இஸ்ரவேல் ஜனங்களை மட்டுமே மீட்டுக் கொண்டேன் என்பதையும் புறஜாதியினருடன் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்பதையும் இது நிரூபிக்கும். “வானங்களையும் பூமி யையும் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்த தேவன் நான்” என்ற என் வார்த்தைகளுக்கு முரணாக இது இருக்காதா? நான் யூதேயாவை விட்டு புறஜாதியினரிடையே என் கிரியையைச் செய்கிறேன். ஏனென்றால் நான் இஸ்ரவேல் ஜனங்களின் தேவன் மட்டுமல்ல, எல்லா உயிரினங்களுக்கும் தேவன். கடைசி நாட்களில் நான் புறஜாதியினரிடையே தோன்றுகிறேன். ஏனென்றால், நான் இஸ்ர வேல் ஜனங்களின் தேவனாகிய யேகோவா மட்டுமல்ல, ஆனால் அதற்கு மேலாக, புறஜாதியினரிடையே நான் தேர்ந்தெடுத்த அனை வரையும் சிருஷ்டித்தவன். நான் இஸ்ரவேல், எகிப்து, லெபனான் ஆகியவற்றை மட்டுமல்ல, இஸ்ரவேலுக்கு அப்பாற்பட்ட அனைத்து புறஜாதி தேசங்களையும் படைத்தேன். இதன் காரணமாக, நான் எல்லா உயிரினங்களுக்கும் கர்த்தராக இருக்கிறேன். நான் என் கிரி யையின் தொடக்கப் புள்ளியாக இஸ்ரவேலைப் பயன்படுத்தி னேன். யூதேயா மற்றும் கலிலேயாவை எனது மீட்பின் கிரியையின் கோட்டைகளாகப் பயன்படுத்தினேன். இப்போது நான் புறஜாதி தேசங்களைப் பயன்படுத்துகிறேன். அதில் இருந்து முழு யுகத்தை யும் முடிவுக்குக் கொண்டு வருவேன். நான் இஸ்ரவேலில் இரண்டு கட்ட கிரியைகளைச் செய்தேன் (இந்த இரண்டு கட்ட கிரியை களும் நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகம் மற்றும் கிருபையின் யுகம்

ஆகும்). மேலும், இரண்டு கட்ட கிரியைகளை (கிருபையின் யுகம் மற்றும் ராஜ்யத்தின் யுகம்) இஸ்ரவேலுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலங்கள் முழுவதிலும் செய்து வருகிறேன். புறஜாதி தேசங்களிடையே, நான் ஜெயம் பெறும் கிரியையைச் செய்து, யுகத்தை முடிப்பேன். மனிதன் எப்பொழுதும் என்னை இயேசு கிறிஸ்து என்று அழைத்தாலும், கடைசி நாட்களில் நான் ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறேன், புதிய கிரியையைத் தொடங்கியிருக்கிறேன் என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை என்றால், இரட்சகராகிய இயேசுவின் வருகையை மனிதன் தொடர்ந்து எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தால், நான் அந்த ஜனங்களை, என்னை நம்பாதவர்கள் என்றும், என்னை அறியாதவர்கள் என்றும், என் மீது தவறான நம்பிக்கை உடையவர்கள் என்றும் அழைப்பேன். அத்தகையவர்கள் பரலோகத்திலிருந்து இரட்சகராகிய இயேசுவின் வருகையைப் பார்க்க முடியுமா? அவர்கள் எனது வருகைக்காக காத்திருக்கவில்லை, யூதர்களுடைய ராஜாவின் வருகைக்காக காத்திருக்கிறார்கள். இந்த தூய்மையற்ற பழைய உலகத்தை நான் நிர்மூலமாக்க வேண்டுமென அவர்கள் காத்திருக்கவில்லை, மாறாக, அவர்கள் மீட்கப்பட இயேசுவின் இரண்டாவது வருகைக்காக ஏங்குகிறார்கள். இந்தத் தீட்டுப்பட்ட மற்றும் அநீதியான தேசத்திலிருந்து மனிதகுலம் முழுவதையும் மீட்க அவர்கள் இயேசுவை எதிர்நோக்குகிறார்கள். அத்தகையவர்கள், கடைசி நாட்களில் எனது கிரியையை முடிப்பவர்களாக எப்படி மாற முடியும்? மனிதனுடைய ஆசைகளால் என் விருப்பங்களை நிறைவேற்றவோ அல்லது என் கிரியையை நிறைவேற்றவோ இயலாது. ஏனென்றால், நான் முன்பு செய்த கிரியையை மனிதன் வெறுமனே போற்றுகிறான் அல்லது மதிக்கிறான் மற்றும் நான் எப்போதும் பழமையாகிப் போகாத புதிய தேவன் என்று அவன் அறியாதிருக்கிறான். நான் யேகோவா, இயேசு என்று மட்டுமே மனிதனுக்குத் தெரியும். மனிதகுலத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் கடைசி நாட்களின் தேவன் நான் என்பதை அவன் அறியாதிருக்கிறான். மனிதன் ஏங்கும் மற்றும் அறிந்த அனைத்தும் அவர்களுடைய சொந்தக் கருத்துக்களிலிருந்தே வருகின்றன. அது

அவர்கள் கண்களால் பார்க்கக்கூடியது மட்டுமே ஆகும். இது நான் செய்யும் கிரியைக்கு ஏற்ப இல்லை, ஆனால் அதனுடன் ஒத்துப் போகமல் இருக்கிறது. என்னுடைய கிரியை மனிதனுடைய கருத்துக்களின்படி நடத்தப்பட்டால், அது எப்போது முடிவடையும்? மனிதகுலம் எப்போது ஓய்வெடுக்கும்? ஏழாம் நாளான ஓய்வு நாளில் நான் எப்படி நுழைய முடியும்? நான் என் திட்டத்தின்படி கிரியை செய்கிறேன், என் நோக்கத்தின்படி கிரியை செய்கிறேன்—மனிதனுடைய நோக்கங்களின்படி கிரியை செய்வதில்லை.

சுவிசேஷத்தைப் பரப்பும் கிரியையானது மனிதனை இரட்சிக்கும் கிரியையுமாக இருக்கிறது

அனைத்து ஜனங்களும் பூமியில் எனது கிரியையின் நோக்கங்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது, இறுதியில் நான் எதை அடைய விரும்புகிறேன், இந்தக் கிரியை முடிக்கப்படுவதற்கு முன்பு நான் இதில் எந்த நிலையை அடைய வேண்டும். இன்றுவரை என்னுடன் நடந்து வந்த பிறகும் எனது கிரியை எதைப் பற்றியது என்று ஜனங்களுக்குப் புரியவில்லை என்றால், அவர்கள் என்னுடன் நடந்தது வீணாகிவிடவில்லையா? ஜனங்கள் என்னைப் பின்பற்றுகிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு எனது சித்தம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். நான் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகப் பூமியில் கிரியைகளை நடப்பித்து வருகிறேன், மற்றும் இன்றுவரை நான் தொடர்ந்து எனது கிரியையை இப்படியே மேற்கொண்டு வருகிறேன். எனது கிரியை பல செயற்திட்டங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், அதன் நோக்கம் என்றும் மாறுவதில்லை; மனிதனுக்கான நியாயத்தீர்ப்பாலும் சிட்சையாலும் நான் நிறைந்திருந்தாலும், உதாரணமாக, நான் என்ன செய்தாலும் அவனை இரட்சிப்பதற்காகவும், மற்றும் எனது சுவிசேஷத்தைச் சிறந்த முறையில் பரப்புவதற்காகவும், மனிதன் முழுமையாக்கப்பட்டதும் எனது கிரியையை அனைத்து புறஜாதியார் தேசங்களின் மத்தியி

லும் மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்காகவும் செய்கிறேன். ஆகவே இன்று, அநேக ஜனங்கள் ஆழ்ந்த கலக்கத்தில் மூழ்கியிருக்கும் நேரத்தில், நான் இப்போதும் எனது கிரியையைத் தொடர்கிறேன், நான் மனிதனை நியாயந்தீர்ப்பதற்காகவும் சிட்சிப்பதற்காகவுமே கிரியையைத் தொடர்கிறேன். நான் கூறுவதைக் கேட்டு மனிதன் சோர்ந்து போயிருப்பது உண்மை என்றாலும், எனது கிரியையில் தன்னைப் பற்றிக் கவலைப்பட அவனுக்கு விருப்பமில்லை என்ற போதிலும், எனது கிரியையின் நோக்கம் மாறாமல் இருக்கவும், எனது அசல் திட்டம் தடைபடாமல் இருக்கவும் நான் இன்னும் எனது கடமையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். மனிதன் எனக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு உதவுவது எனது நியாயத்தீர்ப்பின் செயல் பாடாகும், மனிதனை மிகவும் செயல்திறத்துடன் மாறச் செய்வது எனது சிட்சையின் செயல்பாடாகும். நான் என்ன செய்தாலும் அதனை எனது நிர்வாகத்தின் பொருட்டே செய்கிறேன் என்றா லும், நான் ஒருபோதும் மனிதனுக்குப் பலனளிக்காத எதையும் செய்ததில்லை, இஸ்ரவேலுக்கு வெளியே உள்ள தேசங்களில் நான் காலடி வைத்திருக்கக்கூடும் என்றாலும், இஸ்ரவேலுக்கு அப்பாற் பட்ட அனைத்து நாடுகளையும் இஸ்ரவேலர்களைப் போலவே கீழ்ப்படிபவர்களாக உருவாக்கவும், அவர்களை நிஜமான மனிதர் களாக உருவாக்கவும் நான் விரும்புகிறேன். இது எனது நிர்வாகம். இது புறஜாதி தேசங்களிடையே நான் செய்து வரும் கிரியையா கும். இப்போதும்கூட, பலருக்கு எனது நிர்வாகம் புரிவதில்லை, ஏனென்றால் இதுபோன்ற விஷயங்களில் அவர்களுக்கு ஆர்வம் இல்லை, மேலும் அவர்களின் சொந்த எதிர்காலங்களிலும் இலக் குகளிலும் மட்டுமே அக்கறை செலுத்துகிறார்கள். நான் என்ன சொன்னாலும், நான் செய்யும் கிரியை குறித்து அவர்கள் அலட் சியமாக இருக்கிறார்கள், அதற்குப் பதிலாக அவர்களின் நாளைய இலக்குகளில் மட்டுமே பிரத்தியேகமாக கவனம் செலுத்துகிறார் கள். எல்லாமும் இந்த வழியில் நடந்தால், எனது கிரியை எவ்வாறு விரிவடையும்? உலகம் முழுவதும் எனது சுவிசேஷம் எவ்வாறு பரவ முடியும்? என் கிரியை பரவும்போது, இஸ்ரவேலின் கோத்

திரத்தார் ஒவ்வொருவரையும் யேகோவா தண்டித்தது போல நான் உங்களைச் சிதறடித்து, தண்டிப்பேன். எனது சுவிசேஷம் பூமியெங்கும் பரவும் விதத்திலும், இது புறஜாதியார் தேசங்களைச் சென்றடையும் விதத்திலும், எனது நாமம் பெரியவர்களாலும் குழந்தைகளாலும் ஒரே மாதிரியாகப் மகிமைப்படுத்தப்படும் விதத்திலும், எனது பரிசுத்த நாமம் எல்லாக் கோத்திரம் மற்றும் தேசங்களைச் சேர்ந்த மக்களின் வாய்களிலும் ஒரேவிதமாக புகழப்படும் விதத்திலும் இவை அனைத்தும் செய்யப்படும். எனவே, இந்த இறுதி சகாப்தத்தில், எனது நாமம் புறஜாதியாரிடையே மகிமைப்படுத்தப்படக்கூடும், இதனால் எனது செயல்கள் புறஜாதியாரால் காணப்படக்கூடும், மேலும் அவர்கள் எனது செயல்களின் காரணமாக என்னை சர்வவல்லவர் என்று அழைப்பார்கள், எனவே எனது வார்த்தைகள் விரைவில் நிறைவேறும். நான் இஸ்ரவேலரின் தேவன் மட்டுமல்ல, நான் சபித்தவர்கள் உட்பட புறஜாதியாரின் எல்லா தேசங்களுக்கும் நானே தேவன் என்பதை எல்லா ஜனங்களையும் அறியச் செய்வேன். நானே எல்லா சிருஷ்டிகளுக்கும் தேவன் என்பதை ஜனங்களைப் பார்க்க வைப்பேன். இது எனது மிகச் சிறந்த கிரியை, கடைசி நாட்களுக்கான எனது கிரியைத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும் மற்றும் கடைசி நாட்களில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஒரே கிரியையாகும்.

கடைசி நாட்களில் தான் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நான் நிர்வகித்து வரும் கிரியை முழுமையாக மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்போதுதான் நான் எனது நிர்வாகத்தின் முழு இரகசித்தையும் மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறேன், மற்றும் மனிதன் எனது கிரியையின் நோக்கத்தைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறான், மேலும், எனது இரகசியங்கள் அனைத்தையும் புரிந்து கொண்டிருக்கிறான். மனிதன் கவலைப்படும் சென்று சேருமிடம் குறித்து அனைத்தையும் நான் அவனுக்கு ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். 5,900 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த இரகசியங்களான எனது இரகசியங்கள் அனைத்தையும் நான் ஏற்கனவே மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறேன்.

யேகோவா யார்? மேசியா யார்? இயேசு யார்? உங்களுக்கு இவை யெல்லாம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். எனது கிரியை இந்த நாமங் களை அதன் திருப்புமுனையாகக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் அதைப் புரிந்து கொண்டீர்களா? எனது பரிசுத்த நாமம் எவ்வாறு அறிவிக்கப்பட வேண்டும்? என்னுடைய நாமங்களில் ஏதேனும் ஒன்றால் என்னை அழைத்த எந்த தேசத்திற்கும் எனது நாமம் எவ்வாறு பரப்பப்பட வேண்டும். எனது கிரியை விரிவடைந்து வருகிறது, அதன் பரிபூரணத்தை எந்தவொரு நாட்டிற்கும் மற்றும் அனைத்து நாடுகளுக்கும் பரப்புவேன். எனது கிரியை உங்களி டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதால், இஸ்ரவேலில் தாவீதின் வம்சத்தின் மேய்ப்பர்களை யேகோவா அடித்ததைப் போல நான் உங்களை அடிப்பேன், இதனால் நீங்கள் ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் சிதறடிக்கப்படுவீர்கள். கடைசி நாட்களில், நான் எல்லா தேசங்க ளையும் சுக்குநூறாக இடித்துப் போடுவேன், அவர்களின் மக்களை புதிதாகக் கொடுப்பேன். நான் மீண்டும் திரும்பும்போது, எனது எரியும் அக்கினி ஜுவாலைகளால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட எல்லைக ளில் தேசங்கள் ஏற்கனவே வெவ்வேறாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். அந்த நேரத்தில், யேகோவாவாகிய நான், யூத கோத்திரத்தார் மத்தியில் ஒருமுறை நடந்ததைப் போல, நான் சுட்டெரிக்கும் சூரி யனாகப் புதிதாக மனிதகுலத்திற்கு வெளிப்படுவேன், பலதரப் பட்ட நாடுகள் மத்தியில் நடந்து அவர்கள் இதுவரை கண்டிராத பரிசுத்தவானின் சாயலில் என்னை வெளிப்படையாகக் காண்பிப் பேன். அப்போதிருந்து, நான் பூமியில் மனிதனின் வாழ்க்கையை வழிநடத்துவேன். அங்கே அவர்கள் நிச்சயமாக என் மகிமையைக் காண்பார்கள், அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் அவர்களை வழிந டத்த அவர்கள் காற்றில் மேகஸ்தம்பத்தை நிச்சயம் காண்பார்கள், ஏனென்றால் நான் பரிசுத்த ஸ்தலங்களில் பிரசன்னம் செய்வேன். மனிதன் என் நீதியின் நாளையும், எனது மகிமையான வெளிப் பாட்டையும் காண்பான். நான் பூமியெங்கும் ஆட்சி செய்யும் போதும், எனது குமாரர்கள் பலரை மகிமைப்படுத்தும்போதும் அது நடக்கும். பூமியெங்கும், மனிதர்கள் வணங்குவார்கள், மற்

றும் இன்று நான் மேற்கொள்ளும் கிரியையின் பாறை மீது, மனிதர்கள் மத்தியில் எனது ஆசரிப்புக்கூடாரம் உறுதியாக கட்டப்படும். ஆலயத்திலும் மக்கள் எனக்கு ஊழியம் செய்வார்கள். அழுக்கானவற்றாலும் ஆரோசிகமானவற்றாலும் மூடியிருக்கும் பலிபீடத்தைத் துண்டுகளாக நொறுக்கி புதிதாகக் கட்டுவேன். புதிதாகப் பிறந்த ஆட்டுக்குட்டிகளும் கன்றுகளும் பரிசுத்தப் பலிபீடத்தின் மீது குவிக்கப்படும். நான் இன்றைய ஆலயத்தை இடித்து, புதிதாக ஒன்றைக் கட்டுவேன். இப்போது வெறுக்கத்தக்க ஜனங்கள் நிறைந்து, நின்று கொண்டிருக்கும் ஆலயம் இடிந்து விழும், மற்றும் நான் கட்டும் ஆலயம் எனக்கு விசுவாசமுள்ள ஊழியக்காரர்களால் நிரப்பப்படும். எனது ஆலயத்தின் மகிமைக்காக அவர்கள் மீண்டும் எழுந்து எனக்கு ஊழியம் செய்வார்கள். நான் மிகுந்த மகிமையைப் பெறும் நாளை நீங்கள் நிச்சயமாகக் காண்பீர்கள், நான் ஆலயத்தை இடித்துப் புதிய ஒன்றைக் கட்டும் நாளையும் நீங்கள் நிச்சயமாகக் காண்பீர்கள். மேலும், எனது ஆசரிப்புக் கூடாரம் மனிதர்களின் உலகத்திற்கு வரும் நாளை நீங்கள் நிச்சயமாகக் காண்பீர்கள். நான் ஆலயத்தை நொறுக்கும்போது, அவர்கள் எனது வம்சாவளியைக் காணுமாறு எனது கூடாரத்தை மனிதர்களின் உலகிற்கு கொண்டு வருவேன். நான் எல்லாத் தேசங்களையும் சுக்குநூறாக்கிய பின், நான் அவர்களை புதிதாக ஒன்றுதிரட்டி, எல்லோரும் எனக்குப் பலியிடுவதற்கும், எனது ஆலயத்தில் எனக்கு ஊழியம் செய்வதற்கும், புறஜாதியார் தேசங்களில் எனது கிரியைக்கு உண்மையாக அர்ப்பணிப்பதற்கும் அங்கிருந்து எனது ஆலயத்தைக் கட்டி, எனது பலிபீடத்தை ஸ்தாபிப்பேன். அவர்கள் இன்றைய இஸ்ரவேலர்களைப் போல இருப்பார்கள், ஓர் ஆசாரிய அங்கி மற்றும் கிரீடத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பார்கள், அவர்கள் மத்தியில் யேகோவாவாகிய எனது மகிமை இருக்கும் மற்றும் எனது மாட்சிமை அவர்கள் மீது அசைவாடி அவர்களுடன் நிலைத்திருக்கும். புறஜாதியார் நாடுகளிலும் எனது கிரியை அதே வழியில் செயல்படுத்தப்படும். இஸ்ரவேலில் எனது கிரியை இருந்ததைப் போலவே, புறஜாதியார் தேசங்களிலும் எனது கிரியை இருக்கும்,

ஏனென்றால் நான் இஸ்ரவேலில் என் கிரியையை விரிவுபடுத்தி புறஜாதியாரின் தேசங்களுக்குப் பரப்புவேன்.

இப்போது எனது ஆவியானவர் மாபெரும் கிரியையைச் செய் கிற நேரமாகும், புறஜாதியார் தேசங்களிடையே நான் எனது கிரி யையைத் தொடங்கும் நேரமாகும். அதற்கும் மேலாக, எனது கிரியை இன்னும் விரைவாகவும் திறம்படவும் நடக்கும் விதத்தில் என்னால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அனைவரையும் வகைப்படுத்தும் நேரம் இதுவாகும். எனவே, நான் உங்களிடம் கேட்பது என்ன வென்றால் நீ எனது கிரியை அனைத்திற்கும் உன்னை முழுமை யாக ஒப்புக்கொடு, மேலும், நான் உன்னில் செய்த எல்லா கிரி யைகளையும் தெளிவாக உணர்ந்து உறுதிப்படுத்திக் கொள், மற் றும் உனது முழு பெலத்தையும் எனது கிரியையில் செலுத்து, இத னால் அது மிகவும் பயனுள்ளதாக மாறும். இதைத்தான் நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உங்களுக்கிடையில் சண்டையிடுவதைத் தவிர்த்துவிடு, திரும்பிச் செல்வதற்கான வழியைத் தேடுவதை அல்லது மாம்ச சுகங்களை நாடுவதை விட்டுவிடு, இவை எனது கிரியையைத் தாமதப்படுத்தும், மற்றும் உனது அற்புதமான எதிர் காலத்தை தாமதப்படுத்தும். உன்னை பாதுகாப்பதற்குப் பதிலாக, அவ்வாறு செய்வது உனக்கு அழிவை ஏற்படுத்தும். இது உன் முட் டாள்தனமாக இருக்காதா? இன்று நீ பேராசையுடன் அனுபவிப் பது உன் எதிர்காலத்தை அழித்துவிடும் முக்கிய விஷயமாக இருக் கிறது, அதேசமயம் நீ இன்று அனுபவிக்கும் வேதனையே உன்னைப் பாதுகாக்கும் முக்கிய விஷயமாக இருக்கிறது. உன்னை நீயே விடு வித்துக் கொள்ள கடினமானதாக இருக்கும் இச்சைகளுக்கு இரை யாகிவிடாமல் இருப்பதைத் தவிர்க்க, மற்றும் அடர்ந்த மூடுபனிக் குள் தவறாகச் சென்று, சூரியனைக் கண்டுபிடிக்க இயலாமல் போகும் நிலையைத் தவிர்க்க நீ இந்த விஷயங்களைப் பற்றித் தெளிவாக அறிந்திருக்க வேண்டும். அடர்ந்த மூடுபனி தெளிவா னால், மகாநாளின் நியாயத்தீர்ப்பின் மத்தியில் நீ உன்னைக் காண் பாய். அதற்குள், எனது நாள் மனிதகுலத்தை நெருங்குகிறது. எனது நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து நீ எவ்வாறு தப்புவாய்? சூரியனின் சுட்டெ

ரிக்கும் வெப்பத்தை உன்னால் எவ்வாறு தாங்க முடியும்? நான் எனது நிறைவை மனிதனுக்கு அளிக்கும்போது, அவன் அதைத் தனது நெஞ்சத்தில் பேணிப் பாதுகாக்காமல், அதை யாரும் கவனிக்காத இடத்தில் ஒதுக்கி வைக்கிறான். எனது நாள் மனிதனின் மீது இறங்கும்போது, அவனால் இனி என் மிகுதியைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது, அல்லது நான் அவனிடம் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு பேசிய சத்தியத்தின் கசப்பான வார்த்தைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அவன் ஒளியின் பிரகாசத்தை இழந்து, இருளில் விழுந்ததால் அவன் அழுவான். இன்று நீங்கள் பார்ப்பது எனது வாயின் கூர்மையான பட்டயத்தை மட்டுமே. எனது கரத்தில் உள்ள தடியையோ அல்லது நான் மனிதனை எரிக்கும் அக்கினி ஜுவாலையையோ நீங்கள் பார்த்ததில்லை, அதனால்தான் எனது சமூகத்தில் நீங்கள் இன்னும் பெருமிதமாகவும் மட்டுமீறியும் இருக்கிறீர்கள். அதனால்தான், நீங்கள் இன்னும் எனது வீட்டில் என்னுடன் சண்டையிடுகிறீர்கள், நான் எனது வாயால் பேசியதை உங்கள் மனித நாவால் வாக்குவாதம் செய்கிறீர்கள். மனிதன் எனக்கு அஞ்சமாட்டான், அவன் இன்றும் என்னிடம் தொடர்ந்து பகைமையைக் காட்டுகிறான் என்றாலும், அவன் எந்தப் பயமும் இல்லாமல் இருக்கிறான். உங்கள் வாய்களில் அநியாயக்காரர்களின் நாவும் பற்களும் உள்ளன. உங்கள் சொற்களும் செயல்களும் ஏவாளைப் பாவம் செய்யத் தூண்டிய சர்ப்பத்தைப் போன்றவை. நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் கண்ணுக்கு கண் மற்றும் பல்லுக்குப் பல் கேட்கிறீர்கள், அந்தஸ்து, புகழ் மற்றும் ஆதாயத்தை நீங்களே கைப்பற்றுவதற்காக என் சமூகத்தில் நீங்கள் போராடுகிறீர்கள், ஆனாலும் நான் உங்கள் வார்த்தைகளையும் கிரியைகளையும் இரகசியமாகப் பார்க்கிறேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியாது. நீங்கள் எனது சமூகத்திற்கு வருவதற்கு முன்பே, உங்கள் இதயங்களின் ஆழத்தில் நான் பேசியிருக்கிறேன். மனிதன் எப்போதுமே எனது கரத்தின் பிடியில் இருந்து தப்பித்து என்னால் கவனிக்கப்படுவதைத் தவிர்க்க விரும்புகிறான், ஆனால் நான் ஒருபோதும் அவனுடைய வார்த்தைகளிலிருந்தோ கிரியைகளிலிருந்தோ விலகிச் சென்றதில்லை.

அதற்குப் பதிலாக, நான் மனிதனின் அநீதியைத் தண்டித்து, அவனுடைய கலகத்தனத்தின் மீது நியாயத்தீர்ப்பை வழங்கும் விதத்தில், அந்த வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் எனது கண்களுக்குள் நுழைய நான் வேண்டுமென்றே அனுமதிக்கிறேன். ஆகவே, மனிதனின் வார்த்தைகளும் கிரியைகளும் இரகசியமாக எனது நியாயாசனத்திற்கு முன் உள்ளன, எனது நியாயத்தீர்ப்பு மனிதனை ஒருபோதும் விட்டுவிடுவதில்லை, ஏனென்றால் அவனுடைய கலகத்தனம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. எனது ஆவியானவரின் சமூகத்தில் மனிதனால் சொல்லப்பட்ட அனைத்து வார்த்தைகளையும் மற்றும் செய்யப்பட்ட செயல்களையும் புடமிட்டுச் சுத்திகரிப்பதே எனது கிரியையாகும். இந்த வழியில்,[அ] நான் பூமியை விட்டுச் செல்லும்போது, மக்கள் இன்னும் என்னிடம் விசுவாசத்தைக் கடைபிடிப்பார்கள், மற்றும் எனது பரிசுத்த ஊழியக்காரர்கள் எனது கிரியையில் செய்வது போலவே எனக்கு ஊழியம் செய்வார்கள், பூமியில் எனது கிரியை முடியும் நாள் வரை எனது கிரியையைத் தொடர அனுமதிப்பார்கள்.

நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தில் கிரியை

இஸ்ரவேலர்களுக்காக யேகோவா நடத்திய கிரியை உலகில் தேவனின் தோற்றத்துக்கான இடத்தை மனிதகுலத்தின் மத்தியில் உருவாக்கியது. இதுவே அவர் இருக்கும் பரிசுத்தத் தலமாகவும் இருந்தது. அவர் தமது கிரியைகளை இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்காக மட்டுமே வரையறுத்துக்கொண்டார். முதலில், அவர் இஸ்ரவேலுக்கு வெளியில் கிரியை நடத்தவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பதிலாக, தமது கிரியையின் செயற்பரப்பைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பொருத்தமானது என அவர் கண்ட மக்களைத் தெரிந்தெடுத்தார். இஸ்ரவேல்தான் தேவன் ஆதாமையும் ஏவாளையும் உண்டாக்கிய

அடிக்குறிப்பு:

அ. மூல உரையில் "இந்த வழியில்" என்ற சொற்றொடர் இல்லை.

இடம். மேலும் அந்த இடத்தின் தூசியில் இருந்து யெகோவா மனிதனை உண்டாக்கினார். இந்த இடமே உலகில் அவருடைய கிரியைகளுக்கான அடித்தளம் ஆயிற்று. நோவாவின் சந்ததிகள் மட்டுமல்லாமல் ஆதாமின் சந்ததிகளுமான இஸ்ரவேலர்களே, உலகில் யெகோவாவின் கிரியைக்கான மானிட அஸ்திபாரமாக இருந்தனர்.

இந்தக் கால கட்டத்தில், இஸ்ரவேலில் யெகோவா நடத்திய கிரியையின் முக்கியத்துவம், நோக்கம் மற்றும் நடவடிக்கைகள் முழு உலகத்திலும் அவருடைய கிரியையைத் தொடங்குவதற்கானதாகவே இருந்தன. அவை, இஸ்ரவேலை மையமாகக் கொண்டு, படிப்படியாக புறஜாதியார் தேசங்களுக்குள் பரவின. ஒரு மாதிரியை உருவாக்க பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் அவர் இந்தக் கொள்கையின் அடைப்படையிலேயே கிரியை செய்கிறார். அதற்காக உலகங்கள் எங்கும் உள்ள மக்கள் தமது சுவிசேஷத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வரை அதை விரிவாக்குகிறார். ஆதி இஸ்ரவேலர்கள் நோவாவின் சந்ததியார் ஆவர். இந்த மக்கள் யெகோவாவின் ஜீவ சுவாசத்தை மட்டுமே பெற்றிருந்தார்கள். வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் போதுமான அளவுக்குப் பேணுவதைப் புரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் யெகோவோ எப்படிப்பட்ட தேவனாய் இருக்கிறார் என்றோ, அல்லது மனிதனுக்கான அவருடைய சித்தத்தையோ, அதைவிட மேலாக எல்லாவற்றையும் உருவாக்கிய கர்த்தரை எவ்வாறு வணங்க வேண்டும் என்பதையோ அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. கீழ்ப்படிய வேண்டிய[அ] நியமங்கள் மற்றும் பிரமாணங்கள் இருக்கின்றனவா என்பது பற்றிய, சிருஷ்டிகருக்கு சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகள் போன்றவற்றைப் பற்றிய விஷயங்கள் எதையும் ஆதாமின் சந்ததியார் அறிந்திருக்கவில்லை. கணவன் வியர்வை சிந்தி உழைத்து தன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் மற்றும் மனைவி தன்

அடிக்குறிப்பு:

அ. மூல உரையில் “கீழ்ப்படிய வேண்டிய” என்ற சொற்றொடர் இல்லை.

கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும் மேலும் யேகோவா படைத்த மனித குலத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்யவேண்டும் என்பவையே அவர்கள் அறிந்தவை எல்லாம். வேறு வகையாகக் கூறுவது என்றால், யேகோவா ஜீவசுவாசத்தையும் அவரது ஜீவனையும் மட்டுமே பெற்றிருந்த இத்தகைய மக்கள், தேவனின் பிரமாணத்தை எவ்வாறு பின்பற்றுவது அல்லது எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கிய சிருஷ்டிகர்த்தரை எவ்வாறு திருப்திப்படுத்துவது என்பது பற்றி எதுவும் அறிந்திருக்கவில்லை. அவர்கள் மிகக் குறைவாகவே புரிந்துகொண்டார்கள். ஆகவே, அவர்களின் இருதயத்தில் நேர்மையற்றவையும் வஞ்சகமும் ஒன்றும் இல்லை என்றாலும், பொறாமையும் பூசல்களும் அவர்களிடையே அரிதாகவே எழுந்தபோதிலும், சிருஷ்டி அனைத்துக்கும் கர்த்தரான யேகோவாவைப் பற்றிய அறிவோ அல்லது புரிதலோ அவர்களுக்கு இல்லை. மனிதனின் இந்த மூதாதையர்கள் யேகோவாவின் பொருட்களை உண்பதற்கும், யேகோவாவின் பொருட்களை அனுபவித்து மகிழ்வதற்கும் மட்டுமே அறிந்திருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் யேகோவாவை வணங்க அறிந்திருக்கவில்லை; தாங்கள் முழங்கால் மடக்கி தொழுதுகொள்ள வேண்டியவர் யேகோவா மட்டுமே என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஆக அவர்களை அவருடைய சிருஷ்டிகள் என்று எவ்வாறு அழைக்கமுடியும்? இது இவ்வாறு இருந்தால், "யேகோவாவே எல்லா சிருஷ்டிகளுக்கும் கர்த்தரானவர்" மற்றும் "அவரை வெளிப்படுத்தவும், அவரை மகிமைப்படுத்தவும் மேலும் அவரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவும் அவர் மனிதனைப் படைத்தார்" என்ற வார்த்தைகள் வீணாகப் பேசப்பட்டவைகள் என்று ஆகிவிடும் அல்லவா? யேகோவாவின் மேல் பக்தி அற்ற மக்கள் அவருடைய மகிமைக்கு எவ்வாறு சாட்சியாக விளங்க முடியும்? எவ்வாறு அவர்கள் அவருடைய மகிமையின் வெளிப்பாடாக மாறமுடியும்? "நான் மனிதனை என்னுடைய சாயலில் சிருஷ்டித்தேன்" என்ற யேகோவாவின் வார்த்தைகள் பொல்லாங்கனான சாத்தானின் கைகளில் ஒரு ஆயுதமாக மாறிவிடக் கூடுமல்லவா? யேகோவாவின் மனித சிருஷ்டிப்பை கீழ்மைப்படுத்தும் ஓர் அடையாள

மாக இந்த வார்த்தைகள் மாற்றிவிடும் அல்லவா? கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தை நிறைவுசெய்வதற்காக, மனித குலத்தைச் சிருஷ் டித்த பின், ஆதாமில் இருந்து நோவா வரை யெகோவா அவர்க ளுக்கு அறிவுறுத்தவோ அல்லது வழிகாட்டாவோவில்லை. மாறாக, உலகத்தை வெள்ளம் அழிக்கும் வரை, நோவாவின் மற்றும் ஆதா மின் சந்ததியாரான இஸ்ரவேலரை அவர் முறையாக வழிநடத் தத் தொடங்கவில்லை. இஸ்ரவேல் தேசம் எங்கும் இஸ்ரவேல் மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை வாழ தொடங்கியபோது அவரது கிரியையும் வார்த்தைகளும் இஸ்ரவேலில் அவர்களுக்கு வழிகாட் டுதலை அளித்தன. இதன் மூலம், யேகோவா, தம்மிடம் இருந்து ஜீவனைப் பெற்று தூசியில் இருந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனித னாக எழுவதற்காக மனிதனுக்குள் ஜீவசுவாசத்தை ஊத வல்லவர் என்பது மட்டுமல்லாமல், அவரால் மனித குலத்தை அழித்தொ ழிக்கவும், மனிதகுலத்தைச் சபிக்கவும், மற்றும் தமது கோலால் மனிதகுலத்தை ஆளுகை செய்யவும் முடியும் என்பதை மனிதகு லத்திற்குக் காட்டுகிறார். ஆக, மனிதனின் வாழ்க்கையை உலகில் வழிநடத்தவும், இரவும் பகலும் நாட்களின் நேரங்களின் படி மனிதகுலத்தின் மத்தியில் பேசவும் கிரியை செய்யவும் யேகோ வாவால் முடியும் என்பதையும் அவர்கள் கண்டார்கள். அவரால் எடுக்கப்பட்ட தூசியில் இருந்து மனிதன் வந்தான் என்றும் மனி தன் அவரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவன் என்றும் அவரது சிருஷ்டி கள் அறிந்துகொள்ளவே அவர் கிரியை செய்தார். இது மட்டுமல் லாமல், ஏனைய மக்களும் தேசங்களும் (உண்மையில் இவர்களும் இஸ்ரவேலில் இருந்து வேறுபட்டவர்கள் அல்லர், மாறாக இஸ் ரவேலில் இருந்து பிரிந்து சென்றவர்கள், இருப்பினும் ஆதாம் மற் றும் ஏவாளின் சந்ததியினரே) இஸ்ரவேலில் இருந்து யேகோவா வின் சுவிசேஷத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அதன்மூலம் பிரபஞ்சத் தில் உள்ள சிருஷ்டிக்கப்பட்ட யாவரும் யேகோவாவை வணங்கி அவரை உயர்ந்தவர் என்று போற்றுவதற்காகவே அவர் முதன்மு தலில் இஸ்ரவேலில் கிரியைகளை நடப்பித்தார். யேகோவா தம் கிரியையை இஸ்ரவேலில் தொடங்காமல், மாறாக, மனிதகுலத்

தைப் படைத்து, உலகில் அவர்கள் ஒரு கவலையற்ற வாழ்க் கையை வாழ அனுமதித்திருந்தால், அந்த நிலையில், மனிதனின் உடல் இயல்பின் காரணமாக (இயல்பு என்றால் மனிதன் அவ னால் பார்க்க முடியாத விஷயங்களை ஒருபோதும் அறியமுடியாத நிலை, அதாவது யேகோவாவே மனிதகுலத்தைப் படைத்தார் என் பதையும் அதைவிட அவர் அப்படி ஏன் செய்தார் என்பதையும் அவனால் அறிய முடியாது), யேகோவாவே மனிதகுலத்தைப் படைத்தார் என்பதையும் அல்லது அவரே எல்லா சிருஷ்டிப்புக் கும் கர்த்தர் என்பதையும் அவன் ஒருபோதும் அறிய மாட்டான். யேகோவா மனிதனைப் படைத்து உலகில் வைத்து, மனிதகுலத் தின் மத்தியில் இருந்து ஒரு கால கட்டத்திற்கு அவர்களுக்கு வழி காட்டுதல்களை வழங்காமல் தமது கரங்களில் இருந்த தூசியை அப்படியே தட்டிவிட்டு சென்றிருந்தால், மனிதகுலம் ஒன்றுமில் லாமைக்குள் திரும்பிப் போயிருக்கும்; அவரது சிருஷ்டிப்பான வானமும் பூமியும் எண்ணற்ற பொருட்களும், மனிதகுலம் யாவும், ஒன்றுமில்லாமைக்குள் திரும்பிப்போனதோடு சாத்தானால் மிதித்து நசுக்கப்பட்டுப் போயிருக்கும். இவ்விதம், "உலகத்தில், அதாவது, தமது சிருஷ்டிப்பின் மத்தியில், நிற்க ஒரு பரிசுத்தமான இடம் வேண்டும்" என்ற யேகோவா வின் விருப்பம் சிதைந்து போயி ருக்கும். ஆகவே, மனிதகுலத்தைச் சிருஷ்டித்தப் பின்னர், அவர்க ளின் நடுவில் இருந்து வாழ்க்கையில் அவர்களை வழிகாட்டவும், அவர்களின் நடுவில் இருந்து அவர்களோடு பேசவும் அவரால் முடிந்தது—இவை எல்லாம் அவரது விருப்பங்களை நிறைவேற் றுவதற்காகவும் அவருடைய திட்டங்களை அடைவதற்குமாகவே. அவர் இஸ்ரவேலில் செய்த கிரியையானது எல்லாவற்றையும் உண் டாக்குவதற்கு முன்னர் அவர் வகுத்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவ தற்காகவே. ஆகவே அவர் முதலில் இஸ்ரவேலர்களின் மத்தியில் செய்த கிரியையும், எல்லாவற்றையும் அவர் சிருஷ்டித்ததும் ஒன் றுக்கொன்று முரண்பாடானவை அல்ல. ஆனால் அவை அவரது நிர்வாகம், அவரது கிரியை, மற்றும் அவரது மகிமைக்காகவும் மனி தகுலத்தை அவர் படைத்ததின் அர்த்தத்தை ஆழப்படுத்துவதுமா

கிய இரண்டிற்குமாகும். நோவாவிற்குப் பின்னர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக உலகத்தில் மனிதகுலத்தின் வாழ்வை வழிநடத்தி னார். இக்காலத்தில் அவர் மனிதகுலத்திற்கு, சிருஷ்டி கர்த்தராகிய யேகோவாவை எவ்வாறு வணங்குவது, எவ்வாறு அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவது, மேலும் எவ்வாறு தொடர்ந்து வாழ்வது, மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, யேகோவா வுக்கு எவ்வாறு ஒரு சாட்சியாக செயலாற்றுவது, அவருக்குக் கீழ்ப்படிவது மற்றும் அவரை வணங்குவது மட்டுமல்லாமல் தாவீதும் அவனது ஆசாரி யர்களும் செய்தது போல அவரை இசையோடு துதிப்பதற்கும்கூட அவர் கற்பித்தார்.

யேகோவா அவரது கிரியைகளை நடத்திய இரண்டாயிரம் ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னர் மனிதன் எதையும் அறியவில்லை. மேலும் வெள்ளத்தால் உலகம் அழிக்கப்படுவதற்கு முன் வரை, ஏறக்குறைய மனிதகுலம் அனைத்தும் சீர்கேட்டுக்குள் விழுந்து, அவர்கள் ஒழுக்கமின்மை மற்றும் உலக அசுத்தங்களின் ஆழத்தை அடைந்திருந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் இருதயங்களில் யேகோவா முற்றிலுமாக இல்லை, மேலும் அவரது வழிகளில் அவர்கள் நடக் கவில்லை. யேகோவா ஆற்றப்போகும் கிரியையை அவர்கள் ஒரு போதும் புரிந்துகொள்ளவில்லை; காரணகாரிய அறிவு அவர்க ளுக்குக் குறைவுபட்டது, அறிவும்கூட குறைவாகவே இருந்தது, மேலும், சுவாசிக்கும் இயந்திரங்கள் போல, அவர்கள் மனிதன், தேவன், உலகம், வாழ்க்கை மற்றும் அது போன்றவற்றைப் பற்றி அறியாமை கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். உலகில், சர்ப்பத் தைப் போல பல தீய கவர்ச்சிகளில் மூழ்கி இருந்தார்கள். யேகோ வாவுக்கு எதிரான பல விஷயங்களைக் கூறினார்கள். ஆனால் அவர்கள் அறியாமையில் மூழ்கி இருந்ததால், யேகோவா அவர்க ளைத் தண்டிக்கவோ கட்டுப்படுத்தவோ இல்லை. வெள்ளத்துக் குப் பின்னர்தான், நோவாவின் 601 வது வயதில், யேகோவா முறையாக நோவாவுக்கு முன் தோன்றி அவனுக்கும் அவனது குடும்பத்தாருக்கும் வழிகாட்டி, நோவாவுடனும் அவனது சந்ததி யாருடனும் வெள்ளத்துக்குத் தப்பிப்பிழைத்த பறவைகளையும்,

மிருகங்களையும், மொத்தம் 2,500 ஆண்டுகள் நீடித்த நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தின் முடிவு வரை வழிநடத்தினார். அவர் இஸ்ரவேலில் மொத்தம் 2,000 ஆண்டுகள் கிரியை நடத்தினார், அதாவது முறையாகக் கிரியை செய்தார். மேலும் அதே நேரத்தில் இஸ்ரவேலிலும் அதற்கு வெளியிலும் கிரியை செய்தார். மொத்தம் இவை 2,500 ஆண்டுகள் ஆகும். இந்தக் காலகட்டத்தில், யேகோவாவைச் சேவிக்க, அவர்கள் ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டவேண்டும் என்றும், ஆசாரியருக்கு உரிய உடைகளைத் தரிக்க வேண்டும் என்றும், அதிகாலையில் வெறுங்காலுடன் ஆலயத்துக்குள் நடக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் அவர்களின் காலணிகள் ஆலயத்தைக் கெடுக்கும் மேலும் ஆலயத்தின் உச்சியில் இருந்து கீழே அக்கினி அனுப்பப்பட்டு அது அவர்களை எரித்துக் கொன்றுவிடும் என்றும் அவர் இஸ்ரவேலர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். அவர்கள் தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றி யேகோவாவின் திட்டங்களுக்குத் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தனர். ஆலயத்தில் அவர்கள் யேகோவாவினிடத்தில் ஜெபித்தனர், மற்றும் யேகோவாவின் வெளிப்பாட்டைப் பெற்றபின், அதாவது யேகோவா பேசிய பின்னர், அவர்கள் திரளான மக்களை வழிநடத்தி, அவர்கள் தங்கள் தேவனான யேகோவாவுக்கு பயபக்தியைக் காட்ட வேண்டும் என்று போதித்தனர். அவர்கள் ஓர் ஆலயத்தையும் பலிபீடத்தையும் கட்டவேண்டும் என்றும் மேலும் யேகோவாவினால் குறிக்கப்பட்ட காலத்தில், அதாவது பஸ்காவின் போது, தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளவும் தங்கள் இருதயங்களில் யேகோவாவுக்கு பயபக்தியைக் காட்டுவதற்காகவும், அவர்கள் இளங்கன்றுகளையும் ஆட்டுக்குட்டிகளையும் யேகோவாவைச் சேவிப்பதற்கு பலியாகப் பலிபீடத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் யேகோவா அவர்களிடம் கூறினார். இந்தப் பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படிவது யேகோவாவிடம் அவர்கள் வைத்த விசுவாசத்திற்கான அளவுகோல் ஆயிற்று. அவரது சிருஷ்டிப்பின் ஏழாம் நாளை யேகோவா அவர்களுக்கான ஓய்வுநாளாகப் பரிசுத்தப்படுத்தினார். ஓய்வுநாளுக்கு அடுத்த நாளை, அவர் முதல் நாள் ஆக்கி, அதை யேகோவாவை ஆராதிக்

கவும், அவருக்குப் பலிகளைச் செலுத்தவும், அவரைப் போற்றிப் பாடுவதற்குமான ஒரு நாள் ஆக்கினார். இந்த நாளில், யேகோவா ஆசாரியர்கள் யாவரையும் ஒன்றாக அழைத்து, மக்கள் புசிப்பதற்காக பலிபீடத்தில் பலிகளைப் பங்கிடுமாறும் அதனால் யேகோவாவின் பலிபீடத்தில் மக்கள் பலிகளை அனுபவித்து மகிழுமாறும் செய்தார். அவரோடு ஒரு பங்கை பகிர்ந்து கொண்டதால் அவர்கள் ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவர்கள் என்றும், அவர்கள் அவரால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்கள் என்றும் (இது யேகோவா இஸ்ரவேலர்களுடன் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை) யேகோவா கூறினார். இதனால்தான், இன்றுவரை, இஸ்ரவேலர்கள் யேகோவா தங்கள் தேவன் மட்டுமே என்றும், புறஜாதியாரின் தேவன் இல்லை என்றும் இன்னும் கூறிவருகின்றனர்.

நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தில், மோசேயை எகிப்தில் இருந்து பின்தொடர்ந்துவந்த இஸ்ரவேலர்களுக்கு மோசேயின் மூலமாக யேகோவா பல கட்டளைகளை அளித்தார். யேகோவாவால் இஸ்ரவேலர்களுக்கு இந்தக் கட்டளைகள் அளிக்கப்பட்டன, மற்றும் இதில் எகிப்தியர்களுக்கு எந்த சம்பந்தமும் இல்லை; இவை இஸ்ரவேலர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கானவை, மேலும் அவர் இந்தக் கட்டளைகளைப் பயன்படுத்தி தமது நோக்கப்படி அவர்கள் நடப்பதற்கு வலியுறுத்தினார். அவர்கள் ஓய்வுநாளை ஆசரித்தாலும், அவர்கள் தங்கள் பெற்றோரை மதித்தாலும், அவர்கள் விக்கிரகங்களை வணங்கினாலும், இது போன்றவைகளில் எல்லாம், அவர்கள் பாவிகளா அல்லது நீதிமான்களா என்பதை நியாயம்தீர்க்கும் கொள்கைகள் இவைகளாகவே இருந்தன. அவர்கள் மத்தியில், யேகோவாவின் அக்கினியால் பட்சிக்கப்பட்ட சிலர் இருந்தனர், சிலர் கல்லெறியப்பட்டுக் கொலையுண்டனர், மேலும் சிலர் யேகோவாவின் ஆசிர்வாதத்தைப் பெற்றனர் மற்றும் இது அவர்கள் இந்தக் கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்தார்களா இல்லையா என்பதைக் கொண்டு தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஓய்வுநாளை ஆசரிக்காதவர்கள் கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்டனர். ஓய்வுநாளை ஆசரிக்காத ஆசாரியர்கள் யேகோவாவின் அக்கினியால் அழிக்கப்

பட்டனர். தங்கள் பெற்றோர்களை மதிக்காதவர்கள் கூட கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்டனர். இவை எல்லாம் யேகோவாவால் கட்டளையிடப்பட்டவை. யேகோவா தமது கட்டளைகளையும் நியாயப்பிரமாணங்களை எதற்காக ஏற்படுத்தினார் என்றால், அவர் மக்களை அவர்களது வாழ்க்கையில் வழிநடத்திச் செல்லும் போது, அவருக்கு எதிராக அவர்கள் கலகம் செய்யாமல் அவருக்குச் செவிகொடுத்து, அவரது வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதற்காகவே. அவர் தமது எதிர்கால கிரியைகளுக்கு அடித்தளம் அமைக்கச் சிறந்தது எனப் புதிதாகப் பிறந்த மனித குலத்தை இந்தச் சட்டங்களைப் பயன்படுத்தி தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக்கொண்டார். ஆகவே யேகோவா செய்த கிரியைகளின் அடிப்படையில் இந்தக் காலம் நியாயப்பிரமாணத்தின் காலம் என்று அழைக்கப்பட்டது. யேகோவா பல வார்த்தைகளைக் கூறி, பெரும் கிரியைகளை நடத்தியபோதிலும், அவர் அறியாமையில் கிடந்த இந்த மக்களுக்கு மனிதர்களாக இருப்பது எவ்வாறு, எவ்வாறு வாழ்வது, எவ்வாறு யேகோவாவின் வழியில் நடப்பது என்றெல்லாம் போதித்து அவர்ளை நேர்மறையாக வழிநடத்த மட்டுமே செய்தார். பெரும்பாலும், அவர் ஆற்றிய கிரியைகள் மக்களைத் தமது வழிகளைப் பின்பற்றி தம் நியமங்களைக் கடைபிடிக்க வைப்பதற்காகவே. உலக அசுத்தங்களுக்கு ஆழமாக ஆட்படாதவர்கள் மத்தியில் இந்தக் கிரியைகள் நடப்பிக்கப்பட்டன; அவர்களது மனநிலையை அல்லது வாழ்க்கை முன்னேற்றத்தை மாற்றியமைக்கும் அளவுக்கு அது விரிவானதாக இல்லை. நியமங்களைப் பயன்படுத்தி மக்களைத் தடுத்துக் கட்டுப்படுத்துவதிலேயே அவர் அக்கறை கொண்டவராக இருந்தார். அக்காலத்தில் இஸ்ரவேலர்களுக்கு யேகோவா ஆலயத்தில் இருக்கும் ஒரு தேவன் மட்டுமே, வானத்தில் இருக்கும் ஒரு தேவன். அவர் ஒரு மேக ஸ்தம்பம், ஓர் அக்கினி ஸ்தம்பம். இன்று அவரது பிரமாணங்கள் மற்றும் கட்டளைகள்—என்று மக்கள் அறிந்துள்ளவற்றை, அவற்றை விதிகள் என்றுகூட ஒருவர் கூறலாம்—கீழ்ப்படிவது ஒன்றுதான் யேகோவா அவர்களிடம் இருந்து எதிர்பார்த்தது எல்லாம். ஏனெனில் யேகோவா அவர்களை உருமாற்ற எண்

ணவில்லை, ஆனால் மனிதர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அதிக பொருட்களை அவர்களுக்கு அளித்ததும் தம்முடைய வாயாலேயே அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தியதுமே அவர் செய்தவை. ஏனெனில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பின்னர் மனிதர்கள் தங்களிடம் வைத்திருக்க வேண்டிய ஒன்றும் அவர்களிடம் இல்லை. ஆகவே, மக்கள் உலகில் தங்கள் வாழ்க்கைக்காக வைத்திருக்க வேண்டியவற்றை யேகோவா அவர்களுக்கு அளித்தார். இவ்வாறு தங்கள் முன்னோர்களான ஆதாமும் ஏவாளும் வைத்திருந்ததைவிட அதிகமாக மக்கள் வைத் திருக்குமாறு யேகோவா அளித்தார். ஏனெனில் அவர் ஆரம்பத் தில் ஆதாமுக்கும் ஏவாளுக்கும் கொடுத்ததைவிட யேகோவோ இவர்களுக்கு அளித்தது மிதமிஞ்சியதாக இருந்தது. எல்லாவற் றிற்கும் மேலாக, இஸ்ரவேலில் யேகோவா ஆற்றிய கிரியை மனி தகுலத்தை வழிநடத்துவதற்கும் மனிதகுலம் தனது சிருஷ்டிகரை அறிந்துகொள்ளுவதற்காகவும் மட்டுமே. அவர் அவர்களை அடக் கியாளவில்லை அல்லது அவர்களை உருமாற்றம் செய்யவில்லை, ஆனால் அவர்களுக்கு வழிகாட்ட மட்டுமே செய்தார். இதுவே நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தில் யேகோவாவின் கிரியைகளின் தொகுப்பாகும். இதுவே பின்னணி, உண்மைக் கதை, இஸ்ரவேல் தேசம் முழுவதிலும் அவர் ஆற்றிய கிரியையின் சாராம்சம், மற்றும் அவரது ஆறாயிரம் ஆண்டு கிரியையின் ஆரம்பம்—மனிதகுலத்தை யேகோவாவின் கரங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க. இதில் இருந்து அவரது ஆறாயிரம் ஆண்டு மேலாண்மைத் திட் டத்தின் இன்னும் அதிகமான கிரியைகள் பிறந்தன.

மீட்பின் காலத்தினுடைய கிரியைக்குப் பின்னாலுள்ள உண்மையான கதை

எனது முழு நிர்வாத் திட்டமான ஆறாயிரம் ஆண்டு நிர்வா கத் திட்டம் மூன்று கட்டங்களை அல்லது மூன்று காலங்களைக் கொண்டுள்ளது: ஆதி காலத்தினுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் காலம்; கிருபையின் காலம் (இது மீட்பின் காலமும் ஆகும்); மற்

றும் கடைசி நாட்களினுடைய ராஜ்யத்தின் காலம். இந்த மூன்று காலங்களிலும் எனது கிரியை ஒவ்வொரு காலத்தின் தன்மைக்கு ஏற்ப உள்ளடக்கத்தில் வேறுபடுகிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு காலக் கட்டத்திலும் இந்தக் கிரியை மனிதனின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப அல்லது இன்னும் துல்லியமாகச் சொல்வதானால், சத்தானுக்கு எதிராக நான் செய்யும் யுத்தத்தில் சாத்தான் பயன்படுத்தும் தந் திரங்களுக்கு ஏற்ப செய்யப்படுகிறது. என் கிரியையின் நோக்கம் சாத்தானை மடங்கடிப்பதும், என் ஞானத்தையும் சர்வவல்லமை யையும் வெளிப்படுத்துவதும், சாத்தானின் தந்திரங்கள் அனைத் தையும் அம்பலப்படுத்தி, அதன் மூலம் சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வாழும் முழு மனித இனத்தையும் இரட்சிப்பதுமே ஆகும். இது என் ஞானத்தையும் சர்வவல்லமையையும் வெளிக்காட்டுவதும், சாத்தானின் தாங்கமுடியாத வெறுப்பை வெளிப்படுத்துவதும் ஆகும். அதற்கும் மேலாக, சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதர்களை நன் மைக்கும் தீமைக்கும் இடையிலுள்ள பாகுபாட்டைக் கண்டறிய அனுமதிப்பதும், எல்லாவற்றிற்கும் நானே அதிபதி என்பதை அறிந் துகொள்ளச் செய்வதும், சாத்தான் மனிதகுலத்தின் எதிரி, மனித குலத்தை சீரழித்தவன், தீயவன் என்பதையும் தெளிவாகக் காண் பிப்பதும், மேலும் நன்மை மற்றும் தீமையை, சத்தியம் மற்றும் பொய்யை, பரிசுத்தம் மற்றும் அசுத்தத்தை, மற்றும் எது மகத்துவ மானது, எது இழிவானது என இவற்றுக்கு இடையேயான வித்தி யாசத்தை அவர்கள் உறுதியாகச் சொல்ல அனுமதிப்பதுமே ஆகும். இவ்வாறு, நான் மனிதகுலத்தைச் சீர்கெடுக்கவில்லை, சிருஷ்டி கராகிய என்னால் மட்டுமே மனிதகுலத்தை இரட்சிக்க முடியும், மக்களுக்கு அவர்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய காரியங்களை வழங்க முடியும், நான் எல்லாவற்றிற்கும் அதிபதி என்பதையும், நான் சிருஷ்டித்தவைகளில் ஒருவன்தான் சாத்தான் என்பதையும், பின் னர் எனக்கு எதிராகத் திரும்பினான் என்பதையும் அறியாமையில் உள்ள மனிதகுலம் அறிந்து எனக்கு சாட்சி கொடுக்க முடியும். எனது ஆறாயிரம் ஆண்டு நிர்வாகத் திட்டம் மூன்று காலகட்டங்களாகப் பிரிந்துள்ளது. மேலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதர்களை எனக்கு

சாட்சி கொடுக்கவும், என் சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும், மேலும் நானே சத்தியம் என்பதை அறிந்து கொள்ளவும் செய்யும் பலனை அடைவதற்கே நான் இவ்வாறு கிரியை செய்கிறேன். இவ்வாறு, எனது ஆறாயிரம் ஆண்டு நிர்வகத் திட்டத்தின் தொடக்க காலத்தின்போது, நான் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியையைச் செய்தேன். இதனைக் கொண்டு தான் யேகோவா ஜனங்களை வழிநடத்தினார். இரண்டாம் கட்டத்தில் யூதேயா கிராமங்களில் கிருபையின் காலத்தின் கிரியையை நான் செய்தேன். கிருபையின் காலத்தின் அனைத்து கிரியைகளையும் இயேசு பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்; அவர் மாம்சத்தில் அவதரித்தார், சிலுவையில் அறையப்பட்டார், மேலும் அவர் கிருபையின் காலத்தையும் தொடங்கினார். மீட்பின் கிரியையை நிறைவு செய்வதற்கும், நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கும், கிருபையின் காலத்தைத் தொடங்குவதற்கும் அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். எனவே அவர் “பிரதான அதிபதி”, “பாவநிவாரணபலி” மற்றும் “மீட்பர்” என்று அழைக்கப்பட்டார். இதன் விளைவாக, இயேசுவின் கிரியையும், யேகோவாவின் கிரியையும் கொள்கை அடிப்படையில் ஒன்றாக இருப்பினும் உள்ளடக்கத்தில் வேறுபடுகின்றன. யேகோவா நியாயப்பிரமாண காலத்தைத் தொடங்கினார். பூமியில் தேவனுடைய கிரியைக்கான அடிப்படையை, அதாவது தோற்றுவிக்கும் இடத்தை நிறுவி நியாயப்பிரமாணங்களையும், கற்பனைகளையும் வழங்கினார். இவை அவர் மேற்கொண்ட இரண்டு கிரியைகளாகும், மேலும் இவை நியாயப்பிரமாண காலத்தைக் குறிக்கின்றன. கிருபையின் காலத்தில் இயேசு செய்த கிரியை, நியாயப்பிரமாணங்களை வழங்குவதல்ல, ஆனால் அவற்றை நிறைவேற்றுவதேயாகும். இதன் மூலம் கிருபையின் காலத்தை அறிமுகப்படுத்துவதும், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் நீடித்த நியாயப்பிரமாண காலத்தை நிறைவு செய்வதும் ஆகும். அவர் கிருபையின் காலத்தைத் தொடங்குவதற்காக வந்த வழிகாட்டியாக இருந்தார், ஆனாலும் அவருடைய கிரியையின் முக்கிய பகுதி மீட்பில் இருந்தது. ஆகவே அவருடைய கிரியையும் இரு மடங்காக இருந்தது: ஒரு புதிய காலத்தைத்

தொடங்குவதும், தாம் சிலுவையில் அறையப்படுவதன் மூலம் மீட்பின் பணியை முடிப்பதும் அந்த இரு மடங்கான கிரியை ஆகும். அதன் பிறகு அவர் புறப்பட்டார். இவ்வாறு நியாயப்பிரமாணத்தின் காலம் முடிவடைந்து கிருபையின் காலம் ஆரம்பமானது.

இயேசு செய்த கிரியை அந்தக் காலத்தில் மனிதனின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப இருந்தது. அவருடைய கிரியை மனிதகுலத்தை மீட்பதும், அவர்களுடைய பாவங்களை மன்னிப்பதுமாக இருந்தது. ஆகவே அவருடைய மனநிலையானது மனத்தாழ்மை, பொறுமை, அன்பு, பக்தி, சகிப்புத்தன்மை, இரக்கம், கிருபை மற்றும் தயை ஆகிய அனைத்தும் கலந்த ஒன்றாக இருந்தது. அவர் மிகுதியான கிருபையையும் ஆசீர்வாதங்களையும் மனிதகுலத்திற்குக் கொண்டுவந்தார். மேலும் மக்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய சமாதானம் மற்றும் மகிழ்ச்சி, அவருடைய சகிப்புத்தன்மை மற்றும் அன்பு, அவருடைய இரக்கம், கிருபை மற்றும் தயை என எல்லாவற்றையும், அவர்களுடைய இன்பத்திற்காக அவர் அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். அந்தக் காலக்கட்டத்தில், ஜனங்கள் இன்பத்துடன் அனுபவித்த அனுபவங்களாவன—அவர்களின் இருதயங்களுக்குள் சமாதானம் மற்றும் பாதுகாப்பின் உணர்வு, அவர்களின் ஆவிகளுக்குள் நிச்சயத்தின் உணர்வு, மற்றும் இரட்சகராகிய இயேசுவை அவர்கள் சார்ந்திருத்தல்—என இவை அனைத்தும் அவர்கள் வாழ்ந்த, அந்தக் காலம் முழுவதும் நிறைந்திருந்தன. மனிதன் ஏற்கனவே சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறான். ஆகவே கிருபையின் காலத்தில், எல்லா மனிதர்களையும் மீட்கும் கிரியைக்கு, மிகுதியான கிருபையும், எல்லையற்ற சகிப்புத்தன்மையும், பொறுமையும் தேவைப்பட்டது. அதற்கும் மேலாக, ஒரு பலனைப் பெற, மனிதகுலத்தின் பாவங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்குப் போதுமான பலி ஒன்று தேவைப்பட்டது. கிருபையின் காலத்தில் மனிதகுலம் கண்டது மனிதகுலத்தின் பாவங்களுக்கான எனது பாவநிவாரணபலியான இயேசுவை மட்டுமே. அவர்கள் அறிந்ததெல்லாம், தேவன் இரக்கமுள்ளவராகவும், சகிப்புத்தன்மையுள்ளவராகவும் இருக்க முடியும் என்பதாகும். மேலும் அவர்கள் பார்த்ததெல்லாம் இயேசு

வின் இரக்கத்தையும், தயையையும் மட்டுமேயாகும். இவை அனைத்திற்கும் காரணம் அவர்கள் கிருபையின் காலத்தில் பிறந்தார்கள் என்பதேயாகும். ஆகவே, அவர்கள் மீட்கப்படுவதற்கு முன்பு, இயேசு தங்களுக்கு அளித்த பல வகையான கிருபையை அவர்கள் அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது. இது மட்டுமே அவர்களுக்குப் பயனுள்ளதாய் இருந்தது. இவ்வாறு, அவர்கள் கிருபையை அனுபவிப்பதன் மூலம் தாங்கள் செய்த பாவங்களுக்கு மன்னிப்பைப் பெற முடிந்தது. மேலும் இயேசுவின் சகிப்புத்தன்மையையும் பொறுமையையும் அனுபவிப்பதன் மூலமும் மீட்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பைப் பெற முடிந்தது. இயேசுவின் சகிப்புத்தன்மை மற்றும் பொறுமையினால் மட்டுமே அவர்கள் மன்னிப்பைப் பெறுவதற்கான உரிமையைப் பெற்றனர், மேலும் இயேசு அளித்த மிகுதியான கிருபையினை அனுபவித்தனர். இயேசு சொன்னது போல்: பாவிகள் அவர்களுடைய பாவங்களுக்கு மன்னிப்பைப் பெறத்தக்கதாக அனுமதிக்கும்படி, நீதிமான்களையல்ல பாவிகளை மீட்பதற்கே வந்திருக்கிறேன். இயேசு மாம்சமானபோது, அவர் மனிதனின் குற்றங்களுக்கு சகிப்பின்மையையும், நியாயத்தீர்ப்பையும், சாபத்தையும் கொண்டு வந்திருந்தால், மனிதன் ஒருபோதும் மீட்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்க மாட்டான், என்றென்றும் பாவியாகவே இருந்திருப்பான். இது அவ்வாறு இருந்திருந்தால், ஆறாயிரம் ஆண்டு நிர்வாகத் திட்டம் நியாயப்பிரமாண காலத்திலேயே நிறுத்தப்பட்டிருக்கும், மேலும் நியாயப்பிரமாணத்தின் காலம் இன்னும் ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு நீடித்திருக்கும். மனிதனின் பாவங்கள் மிகுதியானதாக மற்றும் மிகவும் மோசமானதாக வளர்ந்திருக்கும். மேலும் மனிதகுலத்தின் சிருஷ்டிப்பு வீணானதாக இருந்திருக்கும். மனிதர்கள் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு உட்பட்டு யேகோவாவுக்கு ஊழியம் மட்டுமே செய்திருப்பார்கள், ஆனால் அவர்களுடைய பாவங்கள் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதர்களின் பாவங்களை விட அதிகமாக இருந்திருக்கும். இயேசு எவ்வளவு அதிகமாக மனிதகுலத்தை நேசித்து, அவர்களுடைய பாவங்களை மன்னித்து, அவர்களிடம் போதுமான இரக்கத்தையும் கிருபையையும் கொண்

டுவந்தாரோ, அவ்வளவு அதிகமாக மனிதர்களும், இயேசு ஒரு பெரிய விலைக்கிரயம் செலுத்தி மீட்டுக்கொண்ட வழித்தவறிய ஆட்டுக்குட்டிகள் என்று அழைக்கப்படுவதற்கான தகுதியைப் பெற்றிருந்தார்கள். இந்தக் கிரியையில் சாத்தானால் தலையிட முடியவில்லை, ஏனென்றால் இயேசு தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களை ஓர் அன்பான தாய் குழந்தையைத் தன் மார்பில் சாய்த்துக்கொள்வது போல நடத்தினார். அவர்களைக் குறித்து கோபத்தையோ வெறுப்பையோ அவர் வளர்த்துக்கொள்ளவில்லை, ஆனால் ஆறுதல் நிறைந்தவராக இருந்தார். அவர் ஒருபோதும் அவர்களிடம் கோபப்படவில்லை, ஆனால் அவர்களுடைய பாவங்களை மன்னித்து, அவர்களின் முட்டாள்தனத்திற்கும் அறியாமைக்கும், “மற்றவர்களை ஏழெழுபதுதரமட்டும் மன்னியுங்கள்” என்று சொல்லும் அளவிற்குக் கண்டுகொள்ளாதவராக இருந்தார். இவ்வாறு மற்றவர்களின் இருதயங்கள் அவருடைய இருதயத்தால் மாற்றப்பட்டன. இவ்வாறு ஜனங்கள் அவருடைய சகிப்புத்தன்மையின் மூலம் தங்கள் பாவங்களுக்குப் பாவ மன்னிப்பைப் பெற்றார்கள்.

இயேசு தம்முடைய மனுவுருவாதலை முற்றிலும் அறியாதிருந்தபோதிலும், அவர் எப்போதும் தம்முடைய சீஷர்களை ஆறுதல்படுத்தினார், அவர்களுக்குத் தேவையானதை வழங்கினார், உதவினார், மேலும் அவர்களுக்கு ஆதரவளித்தார். அவர் எவ்வளவு கிரியையைச் செய்தாலும், எவ்வளவு துன்பங்களை அனுபவித்தாலும், அவர் ஒருபோதும் ஜனங்களிடம் அதிகப்படியான கோரிக்கைகளை முன்வைக்கவில்லை, மாறாக எப்போதும் பொறுமையுள்ளவராகவும், அவர்களின் பாவங்களை சகிப்பவராகவும் இருந்தார். எனவே கிருபையின் காலத்தின் ஜனங்கள் அவரை “பிரியமான இரட்சகராகிய இயேசு” என்று அன்பாக அழைத்தனர். அக்கால ஜனங்களுக்கு—அதாவது எல்லா ஜனங்களுக்கும்—இயேசுவிடம் என்ன இருந்தது என்றால், இரக்கமும் கிருபையுமாகும். அவர் ஒருபோதும் ஜனங்களின் மீறுதல்களை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. அவர்களை அவர் நடத்திய விதம் அவர்களின் மீறுதல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. அது வேறுபட்ட

காலம் என்பதால், அவர்கள் நிறைவாகப் புசிக்கத்தக்கதாக, அவ்வப்போது ஜனங்களுக்கு மிகுதியான ஆகாரத்தை அவர் வழங்கினார். தம்மைப் பின்பற்றிய அனைவரையும் அவர் கிருபையோடு நடத்தினார், வியாதியஸ்தர்களை சொஸ்தமாக்கினார், பிசாசுகளைத் துரத்தினார், மரித்தவர்களை உயிரோடு எழுப்பினார். ஜனங்கள் அவரை விசுவாசிப்பதற்கும், அவர் செய்த அனைத்தும் மிகுந்த அக்கறையுடனும், உண்மையுடனும் செய்யப்பட்டிருப்பதை ஜனங்கள் காணும் பொருட்டும், அவருடைய கரங்களில் மரித்தவர்கள் கூட உயிர்த்தெழ முடியும் என்பதையும் வெளிக்காட்ட, அழுகிய சடலத்தையும் உயிர்த்தெழும்பச் செய்தார். இவ்வாறு அவர் மௌனமாக சகித்துக்கொண்டு, அவர்களிடையே மீட்பின் கிரியையைச் செய்தார். இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பே, அவர் மனிதகுலத்தின் பாவங்களைத் தம்மீது எடுத்துக்கொண்டு மனிதகுலத்திற்கான பாவநிவாரணபலியாக மாறியிருந்தார். சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பே, மனிதகுலத்தை மீட்பதற்காக அவர் சிலுவைக்கான வழியைத் திறந்திருந்தார். இறுதியில், அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். சிலுவையின் பொருட்டு தம்மையே தியாகம் செய்து, தம்முடைய இரக்கம், கிருபை மற்றும் பரிசுத்தம் என அனைத்தையும் மனிதகுலத்திற்கு வழங்கினார். அவர் மனிதகுலத்திடம் எப்போதும் சகிப்புத்தன்மை உள்ளவராகவும், ஒருபோதும் பழிவாங்காதவராகவும், அவர்களுடைய பாவங்களை மன்னிப்பவராகவும், மனந்திரும்பும்படி அவர்களை அறிவுறுத்தியவராகவும், பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை மற்றும் அன்பு ஆகியவற்றைக் கற்றுக்கொடுத்தவராகவும், அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி சிலுவையின் பொருட்டு தங்களைத் தியாகம் செய்யக் கற்றுக் கொடுத்தவராகவும் இருந்தார். அவர் சகோதர சகோதரிகளிடம் கொண்டிருந்த அன்பு மரியாள் மீதான அன்பையும் மிஞ்சியது. அவருடைய மீட்பிற்காக, வியாதியஸ்தர்களை சொஸ்தமாக்கியதும், பிசாசுகளைத் துரத்தியதும் அவர் செய்த கிரியையின் கொள்கைகளாக இருந்தன. அவர் எங்கு சென்றிருந்தாலும், தம்மைப் பின்பற்றிய அனைவரையும் அவர் கிருபையுடன் நடத்தினார். அவர்,

ஏழைகளை ஐஸ்வரியவான்களாகவும், முடவர்களை நடக்கவும், குருடர்களைப் பார்க்கவும், மேலும் செவிடர்களைக் கேட்கவும் செய்தார். தாழ்த்தப்பட்டவர்களையும், ஆதரவற்றவர்களையும், பாவி களையும்கூட தன்னுடன் ஒரே மேஜையில் அமர அவர் அழைத் தார். அவர்களை ஒருபோதும் விலக்கிக் கொள்ளாமல், எப்போ தும் பொறுமையாக இருந்தார். ஒரு மேய்ப்பனுக்கு நூறு ஆடுகளி ருக்க, அவைகளில் ஒன்று காணாமற்ப்போனால், அவன் மற்ற தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகளையும் விட்டுப் போய்க் காணா மற்போனதைத் தேடுவான். அவன் அதைக் கண்டுபிடித்தால், அதைக்குறித்து அதிகமாய் சந்தோஷப்படுவான் என்றும் கூறினார். ஒரு தாய் ஆடு தனது ஆட்டுக்குட்டிகளை நேசிப்பதைப் போல அவர் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களை நேசித்தார். அவர்கள் மூடர் களாகவும், அறிவற்றவர்களாகவும், அவருடைய பார்வையில் பாவி களாகவும் இருந்தபோதிலும், சமுதாயத்தில் கீழானவர்களாக இருந் தபோதிலும், இந்தப் பாவிகளை, அதாவது மற்றவர்களால் இக ழப்பட்ட மனிதர்களை அவருடைய கண்மணிபோல கருதினார். அவர்களுக்கு அவர் தயவாக இருந்ததால், பலிபீடத்தின் மீது ஓர் ஆட்டுக்குட்டி பலியிடப்படுவது போல, அவர்களுக்காக அவர் தம் உயிரைக் கொடுத்தார். அவர்களுடைய ஊழியக்காரனைப் போல அவர் அவர்களுக்கிடையே சென்று, தம்மைப் பயன்படுத்தவும், தம்மைக் கொல்லவும் அனுமதித்தார். நிபந்தனையின்றி அவர்க ளுக்குத் தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தார். தம்மைப் பின்பற்றுபவர் களுக்கு அவர் பிரியமான இரட்சகராகிய இயேசுவாக இருந்தார். ஆனால் ஓர் உயர்ந்த பீடத்திலிருந்து ஜனங்களுக்கு அறிவுரை வழங்கிய பரிசேயர்களுக்கு, அவர் இரக்கத்தையும் கிருபையை யும் காட்டவில்லை, மாறாக வெறுப்பையும் மனக்கசப்பையும் காட்டினார். அவர் பரிசேயர்களிடையே தமது கிரியையை அதிக மாக நடப்பிக்கவில்லை, அவ்வப்போது அவர்களுக்குப் போதித் துக் கண்டித்தார். அவர்களின் மத்தியில் அவர் மீட்பின் கிரியை யையும் செய்யவில்லை, அடையாளங்களையும் அற்புதங்களை யும் செய்யவில்லை. அவர் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு அவ

ருடைய இரக்கத்தையும், கிருபையையும் அளித்தார். இந்தப் பாவிகளுக்காக அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது, கடைசி வரை சகித்துக்கொண்டார். மேலும், எல்லா மனிதர்களையும் முழுமையாக மீட்டுக்கொள்ளும் வரை ஒவ்வொரு அவமானத்தையும் அனுபவித்தார். இது அவரது கிரியைகளின் மொத்த விவரமாகும்.

இயேசுவின் மீட்பு இல்லாவிட்டால், மனிதகுலம் என்றென்றும் பாவத்தில் வாழ்ந்து, பாவத்தின் சந்ததியாக, பிசாசுகளின் சந்ததியாக மாறியிருக்கும். இவ்வாறு தொடர்ந்தால், உலகம் முழுவதும் சாத்தான் வசிக்கும் இடமாக, அவனின் வசிப்பிடமாக மாறியிருக்கும். எவ்வாறாயினும், மீட்பின் கிரியைக்காக மனிதகுலத்தின் மீது இரக்கத்தையும் கிருபையையும் காட்ட வேண்டும். அத்தகைய வழிமுறைகளால் மட்டுமே மனிதகுலம் மன்னிப்பைப் பெற முடியும். மேலும் இறுதியாக, மனிதகுலம் தேவனால் முற்றிலுமாகவும் முழுமையாகவும் ஆதாயப்படுத்தப்படுவதற்கான உரிமையைப் பெற முடியும். இந்தக் கிரியையின் கட்டம் இல்லாதிருந்தால், ஆறாயிரம் ஆண்டு இரட்சிப்பின் திட்டம் முன்னேறியிருந்திருக்க முடியாது. இயேசு சிலுவையில் அறையப்படாமல், நோயாளிகளைக் குணப்படுத்தவும், பிசாசுகளைத் துரத்தவும் மட்டுமே செய்திருந்தால், ஜனங்களால் தங்கள் பாவங்களிலிருந்து முழுமையான மன்னிப்பைப் பெற்றிருக்க முடியாது. இயேசு பூமியில் தமது கிரியையைச் செய்யச் செலவழித்த மூன்றரை ஆண்டுகளில், அவர் மீட்பின் கிரியையில் பாதியை மட்டுமே முடித்தார்; பின்னர், சிலுவையில் அறையப்பட்டு, பாவ மாம்சத்தின் தோற்றமாக மாறுவதன் மூலம், பிசாசிடம் ஒப்படைக்கப்படுவதன் மூலம், அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதைச் செய்து முடித்து, மனிதகுலத்தின் தலைவிதியை மேற்கொண்டார். அவர் சாத்தானின் கைகளில் கொடுக்கப்பட்ட பின்னரே, அவர் மனிதகுலத்தை மீட்டுக்கொண்டார். முப்பத்தி மூன்றரை ஆண்டுகளாக அவர் பூமியில் துன்பப்பட்டார், ஏளனம் செய்யப்பட்டார், அவதூறாகப் பேசப்பட்டார், கைவிடப்பட்டார், அவர் தலை சாய்க்க இடமில்லை, ஓய்வெடுக்க இடமில்லை, பின்னர் அவர் உயிரோடு சிலுவையில் அறையப்பட்டார். ஒரு

பரிசுத்தமான பாவமறியா உடல் சிலுவையில் அறையப்பட்டது. அங்குள்ள ஒவ்வொரு விதமான துன்பங்களையும் அவர் சகித்துக் கொண்டார். அதிகாரத்தில் இருந்தவர்கள் அவரைக் கேலி செய்து வாரினால் அடித்தார்கள், சேவகர்கள் அவருடைய முகத்தில் துப் பினர். ஆயினும் அவர் மவுனமாக இருந்தார், இறுதிவரை சகித் துக்கொண்டார், நிபந்தனையின்றி மரணம் வரைக்கும் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார். அதன்பிறகு அவர் மனிதகுலம் முழுவதையும் மீட்டுக்கொண்டார். அதற்குப் பிறகுதான் அவர் இளைப்பாற அனு மதிக்கப்பட்டார். இயேசு செய்த கிரியை கிருபையின் காலத்தை மட்டுமே குறிக்கிறது. இது நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தையும் குறிக்கவில்லை, கடைசி நாட்களின் கிரியைக்கு மாற்றாகவும் இல்லை. கிருபையின் காலத்தில் மனிதகுலம் கடந்து வந்த இரண் டாவது காலத்தில், அதாவது மீட்பின் காலத்தில் இயேசுவினுடைய கிரியையின் சாராம்சம் இதுவே.

இன்றைய நாள் வரை மனிதகுலம் முழுவதும் எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்து வந்திருக்கிறது என்பதை நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டும்

ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக மேற்கொள்ளப்பட்ட கிரி யைகளின் முழுமையானது வெவ்வேறு சகாப்தங்கள் வந்து போன தால் படிப்படியாக மாறியிருக்கிறது. இந்தக் கிரியையின் மாற்றங் கள் உலகின் ஒட்டுமொத்த சூழ்நிலை மற்றும் ஒட்டுமொத்த மனி தகுலத்தின் வளர்ச்சிப் போக்குகளின் அடிப்படையில் அமைந்தி ருக்கின்றன; நிர்வாகத்திற்கான கிரியை அதற்கேற்ப படிப்படியாக மாறியிருக்கிறது. இவை அனைத்தும் சிருஷ்டிப்பின் தொடக்கத்தி லிருந்து திட்டமிடப்படவில்லை. உலகம் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, அல்லது சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உடனேயே, கிரியையின் முதற் கட்டமான நியாயப்பிரமாணத்தையோ; கிரியையின் இரண்டாம் கட்டமான கிருபையையோ; அல்லது மூன்றாம் கட்டமான ஜெயத்

தையோ யேகோவா திட்டமிடவில்லை. முதலில் மோவாபின் சந்ததியினரிடமிருந்து தொடங்கி, அதன் மூலம் முழு பிரபஞ்சத்தையும் கைப்பற்றுவதே அவரது கிரியையாக இருக்கிறது. உலகை சிருஷ்டித்தபின், அவர் ஒருபோதும் இந்த வார்த்தைகளைப் பேசவில்லை, மோவாபிற்குப் பிறகும் அவர் ஒருபோதும் பேசவில்லை; உண்மையில், லோத்துக்கு முன்புவரை, அவர் அவற்றை ஒருபோதும் உச்சரிக்கவேயில்லை. தேவனின் கிரியைகள் அனைத்தும் தன்னிச்சையாகச் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறே அவரது ஆறாயிரம் ஆண்டுகால நிர்வாகத்தின் கிரியைகள் முழுவதும் வளர்ந்தன; உலகைச் சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்பு, அத்தகைய திட்டத்தை "மனிதகுலத்தின் வளர்ச்சிக்கான சுருக்க விளக்கப்படம்," என்ற வடிவத்தில் அவர் எழுதியிருக்கவில்லை. தேவனின் கிரியையில் இருப்பதை அவர் நேரடியாக வெளிப்படுத்துகிறார்; ஒரு திட்டத்தை வகுக்க அவர் தனது மூளையைக் கசக்குவதில்லை. நிச்சயமாக, சில தீர்க்கதரிசிகள் ஏராளமான தீர்க்கதரிசனங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள், ஆனால் தேவனின் கிரியை எப்போதுமே துல்லியமான திட்டமிடலில் ஒன்றாகும் என்று சொல்லிவிட முடியாது; அந்த தீர்க்கதரிசனங்கள் அந்த நேரத்தில் தேவனின் கிரியைக்கு ஏற்ப உருவாக்கப்பட்டன. அவர் செய்யும் அனைத்து கிரியைகளும் மிகவும் உண்மையான கிரியைகளே. ஒவ்வொரு யுகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ப அதை அவர் செயல்படுத்துகிறார், மேலும் விஷயங்கள் எவ்வாறு மாறுகின்றன என்பதை அது அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. அவரைப் பொறுத்தவரை, கிரியை செய்வது என்பது ஒரு நோய்க்கு சிகிச்சையளிக்க மருந்தை வழங்குவதற்கு ஒத்ததாகும்; அவர் தன் கிரியையைச் செய்யும்போது, அவர் அவதானிக்கிறார், அவருடைய அவதானிப்புகளின்படி அவருடைய கிரியையைத் தொடர்கிறார். அவருடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், தேவன் தம்முடைய ஏராளமான ஞானத்தையும் திறனையும் வெளிப்படுத்த வல்லவர்; எந்தவொரு குறிப்பிட்ட யுகத்தின் கிரியைக்கு ஏற்பவும் அவர் தனது ஏராளமான ஞானத்தையும் அதிகாரத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறார், மேலும் அந்த யுகத்தில் அவரால் திரும்பக்

கொண்டுவரப்பட்ட ஜனங்கள் அனைவரையும் தன் முழு மனநிலையைக் காண அனுமதிக்கிறார். ஒவ்வொரு யுகத்திலும் செய்ய வேண்டிய கிரியைக்கு ஏற்ப, செய்ய வேண்டிய எந்தக் கிரியையையும் செய்து, அவர் ஜனங்களுக்கான தேவைகளை வழங்குகிறார். சாத்தான் எந்த அளவிற்கு அவர்களைச் சீரழித்தான் என்பதன் அடிப்படையில் ஜனங்களுக்குத் தேவையானதை அவர் வழங்குகிறார். இதுபோலவே, யேகோவா ஆரம்பத்தில் ஆதாமையும் ஏவாளையும் படைத்தபோது, பூமியில் தேவனை வெளிப்படுத்த அவர்களுக்கு உதவுவதற்காகவும், சிருஷ்டிப்பின் மத்தியில் அவர்கள் தேவனுக்குச் சாட்சிக் கொடுக்கவும் அவர் அதைச் செய்தார். ஆயினும், சர்ப்பத்தால் சோதிக்கப்பட்டபின் ஏவாள் பாவமிழைத்தாள், ஆதாமும் அவ்வாறே செய்தான்; தோட்டத்தில், அவர்கள் இருவரும் நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கனியைப் புசித்தார்கள். ஆதலால், அவர்கள் மீது செயல்பட யேகோவாவுக்கு கூடுதல் கிரியை இருந்தது. அவர்களின் நிர்வாணத்தைக் கண்ட அவர், அவர்களின் சரீரங்களை மிருகத்தின் தோலால் ஆன ஆடைகளைக் கொண்டு மூடினார். பின்பு அவர் ஆதாமை நோக்கி: “நீ உன் மனைவியின் வார்த்தைக்குச் செவிகொடுத்து, புசிக்கவேண்டாம் என்று நான் உனக்கு விலக்கின விருட்சத்தின் கனியைப் புசித்தபடியினாலே, பூமி உன் நிமித்தம் சபிக்கப்பட்டிருக்கும் … நீ பூமியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டபடியால், நீ பூமிக்குத் திரும்புமட்டும்; நீ மண்ணாயிருக்கிறாய், மண்ணுக்குத் திரும்புவாய்.” என்றார். அவர் ஸ்திரீயை நோக்கி: “நீ கர்ப்பவதியாயிருக்கும்போது உன் வேதனையை மிகவும் பெருகப்பண்ணுவேன்; வேதனையோடே பிள்ளை பெறுவாய்; உன் ஆசை உன் புருஷனைப் பற்றியிருக்கும், அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்.” என்றார். அப்போதிலிருந்து, நவீனகால மனுஷன் இப்போது பூமியில் ஜீவித்திருப்பதைப் போலவே, அவர்களை ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றி, அதற்கு வெளியே ஜீவித்திருக்கும்படி செய்தார். தேவன் மனுஷனை ஆதியிலே சிருஷ்டித்தபோது, மனுஷனை சர்ப்பத்தால் சோதிக்க அனுமதிப்பதும், பின்னர் மனுஷனையும் சர்ப்பத்தையும் சபிப்பதும் அவருடைய திட்

டமாக இருக்கவில்லை. அவர் உண்மையில் அத்தகைய திட்டத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை; சம்பவங்கள் உருவான விதம்தான் அவரது சிருஷ்டிப்புகளில் புதிய கிரியைகளைச் செய்ய வைத்தது. யேகோவா பூமியில் ஆதாம் மற்றும் ஏவாள் மத்தியில் இந்தக் கிரியையைச் செய்தபின், "பூமியில் மனுஷனின் அக்கிரமம் பெருகினது என்பதையும், அவனது இருதயத்தின் எண்ணங்களின் ஒவ்வொரு கற்பனையும் தொடர்ந்து தீமையாக மட்டுமே இருந்ததையும் யேகோவா கண்டார். பூமியில் மனுஷனை உண்டாக்கினதற்காக யேகோவா மனம் வருந்தினார், அது அவருடைய இருதயத்திற்கு விசனமாயிருந்தது. ... ஆனால் நோவா, கர்த்தரின் பார்வையில் கிருபையைப் பெற்றான்." இது வரை மனிதகுலம் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து வளர்ந்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் யேகோவாவுக்கு இன்னும் பல புதிய கிரியைகள் இருந்தன, ஏனென்றால் அவர் படைத்த மனிதகுலம் சர்ப்பத்தால் சோதிக்கப்பட்ட பின்னர் மிகவும் பாவம்கொண்டதாக வளர்ந்திருந்தது. இந்த சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில், மனிதகுலம் அனைத்திலும், நோவாவின் குடும்பம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று யேகோவா தேர்ந்தெடுத்தார், அதன் பின்னர் உலகத்தை ஜலப்பிரளயத்தால் அழிக்கும் கிரியையை அவர் மேற்கொண்டார். இவ்வாறே இன்றுவரை மனிதகுலம் தொடர்ந்து வளர்ந்து வந்திருக்கிறது, பெருகிய முறையில் சீரழிவு வளர்ந்து வந்திருக்கிறது, மேலும் மனுஷனின் வளர்ச்சியானது அதன் உச்சத்தை அடையும் நேரம் வரும்போது, அது மனிதகுலத்தின் முடிவாகப் பொருள்கொள்ளப்பட வேண்டும். உலகத்தின் ஆரம்பத்தில் இருந்து இறுதி வரை, அவருடைய கிரியையின் உள்ளார்ந்த உண்மை எப்போதுமே இவ்வாறே இருந்து வந்திருக்கிறது, எப்போதும் இவ்வாறுதான் இருக்கும். இது, ஜனங்கள் தங்கள் வகைக்கு ஏற்ப எவ்வாறு வகைப்படுத்தப்படுவார்கள் என்பது போன்றது; ஒவ்வொரு நபரும் ஆரம்பத்திலேயே ஒரு குறிப்பிட்ட வகையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று முன்னரே தீர்மானிக்கப்படும் நிகழ்வுக்கும் இதற்கும் வெகுதூர இடைவெளி உண்டு; மாறாக, வளர்ச்சிக்கான செயல்முறைக்கு உட்பட்ட பின்னரே அனைவரும்

படிப்படியாக வகைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். முடிவில், முழுமையான இரட்சிப்பைக் கொண்டுவர முடியாத எவரும் தங்கள் "மூதாதையர்களிடம்" திரும்பிச் செல்வார்கள். உலகம் சிருஷ்டிக்கப்படும் போதே மனிதகுலத்தின் மத்தியில் எவ்வித கிரியையும் தேவனால் ஆயத்தப்படுத்தப்படவில்லை; மாறாக, மனிதகுலத்தின் மத்தியில் படிப்படியாக, மிகவும் யதார்த்தமாக, நடைமுறைரீதியாக தேவன் தனது கிரியையைச் செய்ய அனுமதித்த விஷயங்களின் வளர்ச்சியே இது. உதாரணமாக, யேகோவா தேவன் அந்த ஸ்திரீயைத் தூண்டுவதற்காக சர்ப்பத்தைப் படைக்கவில்லை; அது அவருடைய குறிப்பிட்ட திட்டமாக இருக்கவில்லை, அதை அவர் வேண்டுமென்றே முன்னரே தீர்மானிக்கவும் இல்லை. இது ஓர் எதிர்பாராத நிகழ்வு என்றும் கூறலாம். ஆகவே, இதன் காரணமாகவே யேகோவா ஆதாமையும் ஏவாளையும் ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றி, மீண்டும் ஒருபோதும் மனுஷனை உருவாக்க மாட்டேன் என்று ஆணையிட்டார். இருப்பினும், இந்த அஸ்திபாரத்தின் மீது மட்டுமே ஜனங்கள் தேவனின் ஞானத்தைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். நான் முன்பு கூறியது போலவே: "சாத்தானின் சதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நான் என் ஞானத்தைப் பயன்படுத்துகிறேன்." சீர்கெட்ட மனிதகுலம் எப்படியாக வளர்ந்தாலும் அல்லது சர்ப்பம் அவர்களை எப்படித் தூண்டினாலும், யேகோவாவிடம் அவருடைய ஞானம் எப்போதும் இருக்கிறது; அவர் உலகை சிருஷ்டித்ததிலிருந்தே புதிய கிரியைகளில் ஈடுபட்டுவருகிறார், இந்தக் கிரியையின் படிகள் எதுவும் திரும்பச் செய்யப்படுவதில்லை. சாத்தான் தொடர்ச்சியாகச் சதிகளை செயல்படுத்தி வருகிறான், மனிதகுலம் தொடர்ந்து சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போகிறது, மேலும் யேகோவா தேவன் தம்முடைய ஞானமான கிரியையை இடைவிடாமல் செய்துவருகிறார். உலகம் படைக்கப்பட்டதிலிருந்து அவர் ஒருபோதும் தோல்வியடையவும் இல்லை, கிரியை செய்வதையும் நிறுத்தவில்லை. மனுஷர் சாத்தானால் சீர்கெட்டப் பிறகு, அவர்களுடையச் சீர்கேட்டுக்கு ஆதாரமாய் இருக்கும் எதிரியைத் தோற்கடிக்க அவர் அவர்களிடையே தொடர்ந்து கிரியை செய்து வருகி

றார். இந்த யுத்தம் ஆரம்பத்தில் இருந்தே உக்கிரமாக இருந்துவருகிறது, இது உலகின் இறுதி வரை தொடரும். இந்தக் கிரியையைச் செய்வதில், யேகோவா தேவன் சாத்தானால் சீர்கெட்ட மனுஷர்களை அவரது பெரிய இரட்சிப்பைப் பெற அனுமதிப்பது மட்டுமல்லாமல், அவருடைய ஞானத்தையும், சர்வ வல்லமையையும், அதிகாரத்தையும் காண அனுமதிக்கிறார். மேலும், இறுதியில், அவர் துன்மார்க்கரைத் தண்டிப்பதும் நல்லவர்களுக்கு வெகுமதி அளிப்பதும் ஆகிய தம்முடைய நீதியுள்ள மனநிலையை பார்க்க அனுமதிப்பார். அவர் இன்றுவரை சாத்தானுடன் போரிட்டு வருகிறார், ஒருபோதும் தோற்கடிக்கப்படவில்லை. ஏனென்றால், அவர் ஒரு ஞானமுள்ள தேவன், மேலும் சாத்தானின் சதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் தனது ஞானத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். ஆகையால், தேவன் பரலோகத்தில் உள்ள அனைத்தையும் தம்முடைய அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்படியச் செய்வது மட்டுமல்லாமல், பூமியிலுள்ள அனைத்தையும் அவருடைய பாதபடிக்குக் கீழே வைத்திருக்கிறார், மேலும், மனிதகுலத்தை ஆக்கிரமித்து துன்புறுத்தும் துன்மார்க்கரை அவர் சிட்சைக்குள்ளாக்குகிறார். அவருடைய—ஞானத்தின் காரணமாகவே இந்தக் கிரியைகளின் முடிவுகள் அனைத்தும் கொண்டு வரப்படுகின்றன. மனிதகுலத்தின் இருப்புக்கு முன்னர் அவர் ஒருபோதும் தனது ஞானத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கவில்லை, ஏனென்றால் அவருக்கு பரலோகத்திலோ, பூமியிலோ, அல்லது முழு பிரபஞ்சத்திலோ எங்கும் எதிரிகள் இல்லை, மேலும் இயற்கையின் இடையே எதையும் ஆக்கிரமிக்கும் அந்தகாரச் சக்திகள் இல்லை. பிரதான தூதன் அவருக்குத் துரோகம் செய்த பிறகு, அவர் பூமியில் மனிதகுலத்தை படைத்தார், மனிதகுலத்தினால்தான் அவர் பிரதான தூதனாகிய சாத்தானுடனான தனது ஆயிரம் ஆண்டுகால நீண்ட யுத்தத்தை முறையாகத் தொடங்கினார், இந்தப் போர் ஒவ்வொரு தொடர்ச்சியான கட்டத்திலும் உக்கிரமடைகிறது. இந்தக் கட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அவருடைய சர்வவல்லமையும் ஞானமும் இருக்கிறது. அப்போதுதான் பரலோகத்திலும் பூமியிலும் உள்ள சகலமும் தேவனின் ஞானம், சர்வவல்

லமை மற்றும் குறிப்பாக தேவனின் மெய்மை ஆகியவற்றைக் கண் டன. அவர் இன்றுவரை தனது கிரியையை இதே யதார்த்தமான முறையில் செய்துவருகிறார்; கூடுதலாக, அவர் தனது கிரியை யைச் செயல்படுத்தும்போது, அவர் தனது ஞானத்தையும் சர்வவல் லமையையும் வெளிப்படுத்துகிறார். ஒவ்வொரு கட்ட கிரியையின் ஆழ்ந்த உண்மையைப் பார்க்கவும், தேவனின் சர்வவல்லமையை எவ்வாறு விளக்குவது என்பதைக் காணவும், மேலும், தேவனின் மெய்மையைப் பற்றிய உறுதியான விளக்கத்தைக் காணவும் அவர் உங்களை அனுமதிக்கிறார்.

யூதாஸ் இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்தது குறித்து, சிலர் ஆச்ச ரியப்படுகிறார்கள்: இது உலகம் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு முன்பே தீர்மானிக்கப்படவில்லையா? உண்மையில், பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்தத் திட்டங்களை அக்காலத்தின் யதார்த்தத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கினார். யூதாஸ் என்ற பெயரில் ஒருவன் எப்போதும் நிதி கையாடல் செய்து கொண்டிருந்தான், எனவே இவன் இந்தப் பாத் திரத்தை வகிக்கவும், இவ்வழியில் ஊழியத்தில் ஈடுபடவும் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டான். நம்மிடம் இருக்கும் வளங்களையே பயன்ப டுத்துவதற்கு இது ஓர் உண்மையான எடுத்துக்காட்டாக இருக்கி றது. முதலில் இதை இயேசு அறிந்திருக்கவில்லை; யூதாஸ் அம்ப லப்படுத்தப்பட்ட பின்னரே அவர் அதைப் பற்றி அறிந்து கொண் டார். வேறு யாராவது இந்தப் பாத்திரத்தை வகிக்க முடிந்திருந்தால், அந்த நபர் யூதாஸுக்கு பதிலாக அதைச் செய்திருப்பார். முன்னரே முன்குறிக்கப்பட்டவை, உண்மையில், பரிசுத்த ஆவியானவர் அந் தத் தருணத்தில் செய்த ஒன்று தான். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை எப்போதும் தன்னிச்சையாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது; அவ ரால் எந்த நேரத்திலும் தனது கிரியையைத் திட்டமிட முடியும், எந்த நேரத்திலும் அதைச் செயல்படுத்தவும் முடியும். பரிசுத்த ஆவி யானவரின் பணி மெய்மையானது என்றும், அது எப்போதும் புதி யது என்றும், ஒருபோதும் பழையது அல்ல என்றும், எப்போதும் மிக உயர்ந்த அளவிற்கு புதியது என்றும் நான் ஏன் எப்போதும் சொல்கிறேன்? உலகம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோது அவருடைய கிரியை

முன்பே திட்டமிடப்படவில்லை; நடந்தது அதுவல்ல! கிரியையின் ஒவ்வொரு படியும் அந்தந்த நேரத்திற்கு அதன் சரியான முடிவை அடைகிறது, மேலும் அந்தப் படிகள் ஒன்றோடொன்று தலையிடுவதும் இல்லை. அநேக நேரங்களில், நீ மனதில் வைத்திருக்கக்கூடிய திட்டங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் சமீபத்திய கிரியைகளுக்கு ஒப்பாகாது. அவரது கிரியை மனுஷனின் பகுத்தறிவு போன்று எளிமையானதும் அல்ல, மனுஷக் கற்பனையைப் போன்று சிக்கலானதும் அல்ல—இது எந்த நேரத்திலும், எந்த இடத்திலும் ஜனங்களுக்கு அவர்களின் தற்போதைய தேவைகளுக்கு ஏற்ப வழங்குவதை உள்ளடக்கியது. அவரை விட மனுஷனின் சாராம்சத்தைப் பற்றி யாரும் தெளிவாக அறிந்திருக்கவில்லை, மேலும் சரியாக இந்தக் காரணத்திற்காகவே ஜனங்களின் யதார்த்தமான தேவைகளுக்கும், அவருடைய கிரியைகளுக்கும் வேறேதும் பொருந்துவதில்லை. எனவே, மனுஷனின் கண்ணோட்டத்தில், அவருடைய கிரியை பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திட்டமிடப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அவர் இப்போது உங்களிடையே கிரியை செய்கையில், நீங்கள் இருக்கும் நிலைகளை அவர் கவனித்துக் கொண்டே கிரியை செய்யும்போதும் மற்றும் பேசும் போதும்—ஒவ்வொரு விதமான நிலையையும் எதிர்கொண்டு பேச அவரிடம் சரியான வார்த்தைகள் உள்ளன—ஜனங்களுக்குத் தேவையானதை மட்டுமே பேசுகிறார். அவருடைய கிரியையின் முதல் படியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்: சிட்சிக்கும் நேரம். அதன் பிறகு, ஜனங்கள் எல்லா விதமான நடத்தைகளையும் வெளிப்படுத்தினர், மேலும் சில வழிகளில் கலகத்தனமாகவும் நடந்து கொண்டனர்; சில எதிர்மறை நிலைகளைப் போலவே பல்வேறு நேர்மறை நிலைகளும் தோன்றின. அவர்கள் எதிர்மறையின் ஒரு கட்டத்தை அடைந்தனர், மேலும் தங்களையே வீழ்ச்சிக்கு இட்டுச்செல்லும் கீழ்த்தரமான விஷயங்களையும் செய்தனர். இந்த விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே தேவன் தம்முடைய கிரியையை நடத்தியுள்ளார், இதனால் அவருடைய கிரியை மூலம் மிகச் சிறந்த முடிவை அடைய அவர்களைக் கைப்பற்றுகிறார். அதாவது, எந்த

நேரத்திலும் அவர்களின் தற்போதைய நிலை என்ன என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் ஜனங்களிடையே நிலையான கிரியையைச் செய்கிறார்; ஜனங்களின் உண்மையான நிலைகளுக்கு ஏற்ப அவர் தனது கிரியையின் ஒவ்வொரு படியையும் செயல்படுத்துகிறார். சிருஷ்டிப்புக்கள் அனைத்தும் அவருடைய கைகளில் உள்ளன; அவர் அவர்களை எப்படி அறியாமல் போவார்? ஜனங்களின் நிலைகளுக்கு ஏற்ப, எந்த நேரத்திலும், எங்கும் செய்யப்பட வேண்டிய அடுத்தக் கட்ட கிரியைகளை தேவன் செய்கிறார். எந்த வகையிலும் இந்தக் கிரியை ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திட்டமிடப்படவில்லை; அது மனுஷனின் கருத்து! அவர் தனது கிரியையின் முடிவுகளை அவதானித்துக் கொண்டே கிரியை செய்கிறார், மேலும் அவருடைய கிரியை தொடர்ந்து ஆழமாக வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது; ஒவ்வொரு முறையும், அவருடைய கிரியையின் முடிவுகளை அவதானித்தபின், அவர் தனது கிரியையின் அடுத்தப் படியை செயல்படுத்துகிறார். அவர் படிப்படியாக மாறுவதற்கும் காலப்போக்கில் தனது புதிய படைப்பை ஜனங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்கும் சகலத்தையும் பயன்படுத்துகிறார். இந்த விதமான கிரியையால் ஜனங்களுக்கான தேவைகளை வழங்க முடியும், ஏனென்றால் தேவன் ஜனங்களை நன்கு அறிவார். இப்படியாகவே அவர் தனது கிரியையைப் பரலோகத்திலிருந்து செயல்படுத்துகிறார். அதேபோல், தேவனின் மனுஷ அவதாரமும் அவருடைய கிரியையை அதே வழியில் செய்கிறது, உண்மையான சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப ஏற்பாடுகளைச் செய்து ஜனங்களிடையே கிரியை செய்கிறது. உலகம் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் அவருடைய சிருஷ்டிப்புகள் எதுவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை, முன்பே திட்டமிடப்படவும் இல்லை. உலகம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின், மனுஷகுலம் மிகவும் சீர்கெட்டு இருப்பதை யெகோவா கண்டார், அதனால் அவர் ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் வாயைப் பயன்படுத்தி, நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகம் முடிந்தபின், கிருபையின் யுகத்தில் மனுஷகுலத்தை மீட்பதற்கான தனது கிரியையைச் செய்வார் என்று

யெகோவா முன்னறிவித்தார். இது யெகோவாவின் திட்டமாகும், ஆனால் அந்த நேரத்தில் அவர் அவதானித்த சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்பவும் இந்தத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது; ஆதாமைச் சிருஷ்டித்த உடனேயே அவர் நிச்சயமாக அதைப் பற்றி யோசிக்கவில்லை. ஏசாயா வெறுமனே ஒரு தீர்க்கதரிசனத்திற்கு குரல் கொடுத்தார், ஆனால் யெகோவா நியாயப்பிரமாண யுகத்தில் இந்தக் கிரியைக்கு முன்கூட்டியே தயாராக இருக்கவில்லை; மாறாக, கிருபையின் யுகத்தின் ஆரம்பத்தில் அவர் அதைச் செயல்படுத்தினார்; யோசேப்பின் கனவில் தூதர் தோன்றி, தேவன் மாம்சமாகுவார் என்ற செய்தியை அவருக்குத் தெளிவூட்டினார், அப்போதுதான் அவருடைய மனுஷ அவதாரக் கிரியை தொடங்கியது. ஜனங்கள் கற்பனை செய்தபடி, உலகத்தைச் சிருஷ்டித்த உடனேயே மனுஷ அவதாரம் எடுப்பதற்கு தேவன் தயாராக இருக்கவில்லை; மனுஷகுலம் எந்த அளவிற்கு வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது மற்றும் சாத்தானுக்கு எதிரான அவரது போரின் நிலை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மட்டுமே இது தீர்மானிக்கப்பட்டது.

தேவன் மாம்சமாக மாறும்போது, அவருடைய ஆவி ஒரு மனுஷனின் மீது இறங்குகிறது; வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தேவனின் ஆவி தன்னை ஒரு சரீரத்தால் அலங்கரிக்கிறது. சில வரையறுக்கப்பட்ட படிகளைத் தன்னுடன் கொண்டு வரக்கூடாது என்பதற்காக அவர் பூமியில் தனது கிரியையைச் செய்ய வருகிறார்; அவரது கிரியை முற்றிலும் வரம்பற்றது. பரிசுத்த ஆவியானவர் மாம்சத்தில் மேற்கொள்ளும் கிரியையானது அவரது கிரியையின் முடிவுகளால் மட்டுமே தீர்மானிக்கப்படுகிறது, மேலும் அவர் மாம்சத்தில் எவ்வளவு காலத்திற்குக் கிரியை செய்வார் என்பதை தீர்மானிக்க இதுபோன்றவற்றைப் பயன்படுத்துகிறார். பரிசுத்த ஆவியானவர் தன் கிரியையின் ஒவ்வொரு படியையும் நேரடியாக வெளிப்படுத்துகிறார், அவர் முன்னேறிச் செல்லச் செல்லத் தன் கிரியையை ஆராய்கிறார்; இந்தக் கிரியை மனுஷக் கற்பனையின் வரம்புகளை நீட்டிக்கும் அளவுக்கு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல. இது வானங்களையும், பூமியையும் மற்றும் சகலத்தையும்

சிருஷ்டிப்பதில் யேகோவாவின் கிரியை போன்றது; அவர் ஒரே நேரத்தில் திட்டமிட்டு பணியாற்றினார். அவர் அந்தகாரத்தில் இருந்து வெளிச்சத்தைப் பிரித்தார், காலையும் மாலையும் உருவானது—இதற்கு ஒரு நாள் பிடித்தது. இரண்டாவது நாளில், அவர் வானத்தைச் சிருஷ்டித்தார், அதுவும் ஒரு நாள் எடுத்தது; பின்னர் அவர் பூமி, சமுத்திரங்கள் மற்றும் அவற்றில் வசிக்கும் அனைத்து ஜீவஜந்துக்களையும் சிருஷ்டித்தார், அதற்கு இன்னொரு நாள் தேவைப்பட்டது. ஆறாம் நாள் வரை இது தொடர்ந்தது, தேவன் மனுஷனைச் சிருஷ்டித்து பூமியில் உள்ள அனைத்தையும் நிர்வகிக்க அனுமதித்தார். பின்னர், ஏழாம் நாளில், அவர் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்து முடித்ததும், அவர் ஓய்வெடுத்தார். தேவன் ஏழாம் நாளை ஆசீர்வதித்து அதை ஒரு புனித நாளாக நியமித்தார். இந்தப் புனித நாளை அவர் மற்ற அனைத்தையும் சிருஷ்டித்தப் பிறகுதான் நிறுவ முடிவு செய்திருந்தார், அவற்றை உருவாக்குவதற்கு முன்பு அல்ல. இந்தக் கிரியையும் தன்னிச்சையாக மேற்கொள்ளப்பட்டது; சகலத்தையும் சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்பு, அவர் ஆறு நாட்களில் உலகையும், ஏழாம் நாளில் ஓய்வையும் சிருஷ்டிக்க முடிவு செய்திருக்கவில்லை; அது உண்மைகளுக்கு ஏற்ப இல்லை. அவர் அப்படி ஒரு விஷயத்திற்குக் குரல் கொடுக்கவும் இல்லை, அதைத் திட்டமிடவும் இல்லை. சகலத்தையும் சிருஷ்டிப்பது ஆறாம் நாளில் நிறைவடையும் என்றும் ஏழாம் நாள் ஓய்வெடுப்பார் என்றும் அவர் சொல்லவில்லை; மாறாக, அந்த நேரத்தில் அவருக்கு நல்லதாகத் தோன்றியதைப் பொறுத்து அவர் சிருஷ்டித்தார். அவர் சகலத்தையும் சிருஷ்டித்து முடித்ததும், அது ஏற்கனவே ஆறாவது நாளாக இருந்தது. அவர் சகலத்தையும் சிருஷ்டித்து முடித்தது ஐந்தாவது நாளாக இருந்திருந்தால், அவர் ஆறாவது நாளை ஒரு புனித நாளாக நியமித்திருப்பார். ஆனால், அவர் ஆறாவது நாளில்தான் சகலத்தையும் சிருஷ்டித்து முடித்தார், இதனால் ஏழாம் நாள் ஒரு புனித நாளாக மாறியது, தற்போதுவரை இந்நாளே அப்படியாக இருந்து வருகிறது. ஆதலால், அவரது தற்போதைய பணிகள் இதே முறையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. உங்கள் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப உங்கள்

தேவைகளுக்கு அவர் பேசவும், வழங்கவும் செய்கிறார். அதாவது, ஆவியானவர் ஜனங்களின் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப பேசுகிறார், செயல்படுகிறார்; அவர் சகலத்தையும் கண்காணித்து, எந்த நேரத்திலும் எந்த இடத்திலும் கிரியை செய்கிறார். நான் செய்வது, சொல்வது, உங்களுக்கு வழங்குவது, இவை அனைத்தும் விதிவிலக்கு இல்லாமல், உங்களுக்கு தேவையானது மட்டுமே ஆகும். ஆகவே, எனது கிரியை எதுவும் யதார்த்தத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டதல்ல; அவை அனைத்தும் உண்மையானது தான், ஏனென்றால் “தேவனின் ஆவி அனைவரையும் கண்காணிக்கிறது,” என்பதை நீங்கள் அனைவரும் அறிவீர்கள். இவை அனைத்தும் காலத்திற்கு முன்பே தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தால், இவை பட்டுப்போயிருந்திருக்காதா? ஆறாயிரம் ஆண்டுகள் முழுமைக்குமான திட்டங்களை தேவன் வகுத்ததாகவும், பின்னர் மனுஷகுலத்தைக் கலகக்காரர்களாக, எதிர்ப்பவர்களாக, வக்கிரமும் வஞ்சகமும் கொண்டவர்களாக, மாம்சத்தின் சீர்கேட்டினைக் கொண்டவர்களாக, சாத்தானின் மனநிலையைக் கொண்டவர்களாக, கண்களில் ஆசை கொண்டவர்களாக மற்றும் தனிப்பட்ட இன்பங்களைக் கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று அவர் முன்னரே முன்குறிக்கப்பட்டுவிட்டதாக நீங்கள் நினைப்பது போலாகும். இவை எதுவும் தேவனால் முன்னரே முன்குறிக்கப்படவில்லை, மாறாகச் சாத்தானின் சீர்கேட்டின் முடிவாகவே இவை அனைத்தும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. “சாத்தானும் தேவனின் பிடியில் இருந்திருக்கவில்லையா? சாத்தான் இவ்விதத்தில் மனுஷனைச் சீரழிப்பான் என்று தேவன் முன்னரே தீர்மானித்திருந்தார், அதன் பிறகு, தேவன் தம்முடைய கிரியையை மனுஷர்களிடையே செயல்படுத்தினார்,” என்று சிலர் பேசுவர். மனுஷகுலத்தைச் சீரழிக்க தேவன் உண்மையிலேயே சாத்தானை முன்குறித்திருப்பாரா? மனுஷகுலத்தை இயல்பாக வாழ அனுமதிக்கவே தேவன் மிகவும் ஆர்வமாக உள்ளார், எனவே அவர் உண்மையில் அவர்களது ஜீவிதங்களில் தலையிடுவாரா? அப்படியானால், சாத்தானைத் தோற்கடித்து மனுஷகுலத்தை இரட்சிப்பது ஒரு பயனுள்ள முயற்சியாக இருந்திருக்காதா? மனுஷகுலத்தின் கலகத்தன்மை எவ்வாறு முன்

னரே முன்குறிக்கப்பட்டிருக்க முடியும்? அது சாத்தானின் குறுக்கீட்டால் நிகழ்ந்த ஒன்று, எனவே அதை தேவனால் எவ்வாறு முன்னரே முன்குறிக்கப்பட்டிருக்க முடியும்? நீங்கள் பேசும் தேவனின் பிடியில் உள்ள சாத்தான், நான் பேசும் தேவனின் பிடியில் உள்ள சாத்தானிடமிருந்து மிகவும் வித்தியாசமானவன். “தேவன், சர்வவல்லவர். சாத்தான் அவரது கைகளுக்குள் இருக்கிறான்,” என்ற உங்களது கூற்றுகளின்படி பார்த்தால், சாத்தானால் ஒருபோதும் அவருக்குத் துரோகமிழைத்திருக்க முடியாது. தேவன் சர்வவல்லமை கொண்டவர் என்று நீங்கள் சொல்லவில்லையா? உங்கள் அறிவு மிகவும் சிறியதாக இருக்கிறது, மேலும் அது மெய்மையுடன் தொடர்பில் இல்லை; மனுஷனால் ஒருபோதும் தேவனின் எண்ணங்களையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது, மனுஷனால் ஒருபோதும் அவருடைய ஞானத்தையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது! தேவன் சர்வவல்லமை உள்ளவர்; இது ஒரு பொய்யே அல்ல. பிரதான தூதன் தேவனுக்கு துரோகமிழைத்தான், ஏனென்றால் தேவன் ஆரம்பத்தில் அவனுக்கு அதிகாரத்தின் ஒரு பங்கைக் கொடுத்திருந்தார். நிச்சயமாக, ஏவாள் சர்ப்பத்தின் சோதனையில் வீழ்ந்ததைப் போல இதுவும் ஓர் எதிர்பாராத நிகழ்வுதான். இருப்பினும், சாத்தான் தனது துரோகத்தை எப்படி நிகழ்த்தினாலும், அவனால் இன்னும் தேவனைப் போல சர்வவல்லமை கொள்ள முடியவில்லை. நீங்கள் கூறியது போல், சாத்தான் வெறும் வலிமைமிக்கவன்தான்; அவன் என்ன செய்தாலும், தேவனின் அதிகாரம் எப்போதும் அவனைத் தோற்கடிக்கும். “தேவன் சர்வவல்லமையுள்ளவர், சாத்தான் அவருடைய கைகளுக்குள் இருக்கிறான்,” என்ற கூற்றின் பின்னணியில் உள்ள உண்மையான அர்த்தம் இதுதான். எனவே, சாத்தானுடனான போர் ஒரு நேரத்தில் ஓர் அடியெடுத்து வைப்பதாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். மேலும், சாத்தானின் தந்திரங்களுக்குப் பதிலளிக்கும் விதமாகவே தேவன் தனது கிரியையைத் திட்டமிடுகிறார்—அதாவது, அவர் மனுஷகுலத்திற்கு இரட்சிப்பைக் கொண்டுவந்து, காலத்திற்கு ஏற்றவாறு அவருடைய சர்வவல்லமையையும் ஞானத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறார். அதேபோல், கடைசி நாட்களுக்கான

கிரியை ஆரம்ப காலத்திலேயே, கிருபையின் யுகத்திற்கு முன்பே முன்குறிக்கப்படவில்லை; பின்வருவனவற்றை போல முன்குறித் தல்கள் ஒழுங்கான முறையில் செய்யப்படவில்லை: முதலாவதாக, மனுஷனின் வெளிப்புற மனநிலையை மாற்றுதல்; இரண்டாவதாக, மனுஷனை அவனுக்கான சிட்சைக்கும் சோதனைகளுக்கும் உட் படுத்துதல்; மூன்றாவதாக, மனுஷன் மரண விசாரணைக்கு உட் படுத்தப்படுதல்; நான்காவதாக, மனுஷன் தேவனை நேசிக்கும் நேரத்தை அனுபவிக்க வைத்தல் மற்றும் அவனை ஒரு சிருஷ்டிக் கப்பட்ட ஜீவனாக தீர்மானத்தை வெளிப்படுத்த வைத்தல்; ஐந்தா வது, தேவனின் விருப்பத்தைக் காணவும் அவரை முழுமையாக அறிந்து கொள்ளவும் மனுஷனை அனுமதித்தல், இறுதியாக மனு ஷனை பரிபூரணப்படுத்துதல். அவர் கிருபை யுகத்தில் இவை அனைத்தையும் திட்டமிடவில்லை; மாறாக, அவர் தற்போதைய காலத்தில் அவற்றைத் திட்டமிடத் தொடங்கினார். தேவனைப் போலவே சாத்தானும் தன் கிரியையைச் செய்கிறான். சாத்தான் அவனது சீர்கெட்ட மனநிலையை வெளிப்படுத்துகிறான், அதேசம யம் தேவன் நேரடியாகப் பேசி, சில இன்றியமையாத விஷயங்களை வெளிப்படுத்துகிறார். இதுதான் இன்று செய்யப்படும் கிரியை, மேலும், உலகத்தைச் சிருஷ்டித்த பின்னர், நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே இதேபோன்று செயல்படும் கிரியைதான் பயன்படுத்தப் பட்டது.

தேவன் முதலில் ஆதாமையும் ஏவாளையும் படைத்தார், பின் னர் அவர் ஒரு சர்ப்பத்தையும் படைத்தார். எல்லாவற்றைக் காட் டிலும், இந்த சர்ப்பம் மிகுந்த விஷம் கொண்டதாக இருந்தது; அதன் சரீரத்தில் விஷம் இருந்தது, சாத்தான் அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டான். சர்ப்பமே ஏவாளை பாவம் செய்ய தூண்டியது. ஏவாள் பாவம் செய்தபின் ஆதாம் பாவம் செய்தான், பின்னர் அவர் கள் இருவராலும் நன்மை தீமைகளை வேறுபடுத்தி அறிய முடிந் தது. சர்ப்பம் ஏவாளைச் சோதிக்கும் என்றும் ஏவாள் ஆதாமைச் சோதிப்பாள் என்றும் யேகோவா அறிந்திருந்தால், அவர் ஏன் அனைவரையும் ஒரு தோட்டத்திற்குள் வைத்திருந்தார்? இந்த விஷ

யங்களை அவரால் கணிக்க முடிந்திருந்தால், அவர் ஏன் ஒரு சர்ப்பத்தைச் சிருஷ்டித்து ஏதேன் தோட்டத்திற்குள் வைத்தார்? நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கனியை ஏதேன் தோட்டம் ஏன் கொண்டிருந்தது? அவர்கள் அந்தக் கனியை புசிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவா? யேகோவா வந்தபோது, ஆதாமோ ஏவாளோ அவரை எதிர்கொள்ளத் துணியவில்லை, அப்போதுதான், அவர்கள் நன்மை தீமை அறியத்தக்க கனியைப் புசித்து, சர்ப்பத்தின் தந்திரத்திற்கு இரையாகிவிட்டார்கள் என்பதை யேகோவா அறிந்தார். இறுதியில், அவர் சர்ப்பத்தைச் சபித்தார், ஆதாமையும் ஏவாளையும் கூட சபித்தார். அவர்கள் இருவரும் அந்த விருட்சத்தின் கனியைப் புசித்தபோது, அவர்கள் அதைச் செய்கிறார்கள் என்பதை யேகோவா அறிந்திருக்கவில்லை. தீமை கொண்டவர்களாகவும் மற்றும் பாலியல் ரதியாக ஒழுங்கற்ற நிலையைக் கொண்டவர்களாகவும் மனிதகுலம் சீர்கெட்டுப்போனது, அவர்கள் இருதயத்தில் அடைத்து வைத்திருந்த அனைத்தும் தீயவையாகவும், அநீதியானவையாகவும் மாறிப்போனது; அவை அனைத்தும் அசுத்தமானவை. ஆகவே மனிதகுலத்தைச் சிருஷ்டித்ததற்காக யேகோவா வருந்தினார். அதன்பிறகு, நோவாவும் அவனுடைய குமாரரும் தப்பிப்பிழைத்த ஒரு ஜலப்பிரளயத்தால் உலகை அழிக்கும் தன் கிரியையை அவர் மேற்கொண்டார். சில விஷயங்கள் உண்மையில் ஜனங்கள் நினைக்கும் அளவுக்கு மேம்பட்டதாகவும், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவையாகவும் இருப்பதில்லை. சிலர், “பிரதான தூதன் தனக்கு துரோகமிழைப்பான் என்று தேவன் அறிந்திருந்ததால், அவர் எதற்காக அவனை சிருஷ்டித்தார்?” என்று கேட்கிறார்கள். இவை தான் உண்மைகள்: பூமி சிருஷ்டிக்கப்படும் முன், பிரதான தூதனே பரலோகத்தின் தேவதூதர்களில் மிகப் பெரியவனாக இருந்தான். பரலோகத்திலுள்ள எல்லா தேவதூதர்கள் மீதும் அவன் அதிகாரம் கொண்டிருந்தான்; இதுவே தேவன் கொடுத்த அதிகாரம். தேவனுக்கு அடுத்து, இவனே பரலோக தேவதூதர்களில் மிகப் பெரியவன். பின்னர், தேவன் மனிதகுலத்தைச் சிருஷ்டித்த பிறகு, பூமியில் பிரதான தூதன் தேவனுக்கு எதிராக இன்னும் பெரிய துரோகத்தை

நிகழ்த்தினான். அவன் மனிதகுலத்தை நிர்வகிக்கவும் தேவனின் அதிகாரத்தை மிஞ்சவும் விரும்பியதால், அவன் தேவனுக்குத் துரோகமிழைத்தான் என்று நான் சொல்கிறேன். ஏவாளை பாவம் செய்யத் தூண்டியது பிரதான தூதனே, மேலும் அவன் அவ்வாறு செய்ததற்குக் காரணம், அவன் பூமியில் தன் ராஜ்யத்தை நிலை நாட்டவும், மனுஷர் தேவனுக்குப் புறம்பாகத் திரும்பி, அதற்குப் பதிலாகப் பிரதான தூதனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று விரும்பினான் என்பதே ஆகும். தேவதூதர்கள் மற்றும் பூமியிலுள்ள ஜனங்கள் உட்பட சகலமும் தனக்குக் கீழ்படியும் என்று பிரதான தூதன் அறிந்துகொண்டான். பறவைகள் மற்றும் மிருகங்கள், விருட்சங்கள், காடுகள், மலைகள், ஆறுகள் மற்றும் மனுஷரின் பராமரிப்பில் இருக்கும் சகலமும்—அதாவது ஆதாமும், ஏவாளும்—அதேநேரத்தில் ஆதாமும் ஏவாளும் பிரதான தூதனுக்குக் கீழ்ப்ப டிந்தனர். ஆகவே, பிரதானத் தூதன் தேவனின் அதிகாரத்தை மீறி தேவனுக்குத் துரோகமிழைக்க விரும்பினான். அதன்பிறகு, அவன் பல தேவதூதர்களை தேவனுக்கு எதிரான கலகத்திற்கு வழிநடத்தி னான், பின்னர் அவர்கள் பல்வேறு வகையான அசுத்த ஆவிகளாக மாறிப்போயினர். இன்றுவரை மனிதகுலத்தின் வளர்ச்சி பிரதான தூதனின் சீர்கேட்டால் ஏற்பட்டவை, இல்லையா? பிரதான தூதன் தேவனுக்குத் துரோகமிழைத்ததாலும், மனிதகுலத்தைச் சீரழித்ததா லும்தான் மனுஷர் இன்று இந்நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் கற்பனை செய்யக்கூடிய அளவிற்குச் சுருக்கமாகவும் எளிமையாக வும் இந்தப் படிப்படியான கிரியைகள் ஒருபோதும் இருக்கவில்லை. சாத்தான் ஒரு காரணத்திற்காகத் தனது துரோகத்தை மேற்கொண் டான், ஆனாலும் இதுபோன்ற ஓர் எளிய உண்மையை ஜனங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. வானங்களையும், பூமியையும் மற் றும் சகலத்தையும் சிருஷ்டித்த தேவன் எதற்காகச் சாத்தானையும் சிருஷ்டித்தார்? தேவன் சாத்தானை மிகவும் வெறுக்கிறார், மேலும் சாத்தான் அவருடைய எதிரியும் கூட, இருப்பினும் அவர் ஏன் சாத்தானைச் சிருஷ்டித்தார்? சாத்தானைச் சிருஷ்டிப்பதன் மூலம், அவர் ஓர் எதிரியைச் சிருஷ்டிக்கவில்லையா? தேவன் உண்மை

யில் ஓர்எதிரியைச் சிருஷ்டிக்கவில்லை; மாறாக, அவர் ஒரு தேவ தூதனைச் சிருஷ்டித்தார், பின்னர் அந்த தேவதூதன் அவருக்குத் துரோகமிழைத்தான். அவனது நிலை மிகவும் உயர்ந்தாக வளர்ந்தது, அதன் காரணமாகவே அவன் தேவனுக்குத் துரோகமிழைக்க விரும்பினான். இது ஒரு தற்செயல் நிகழ்வு என்று கூட ஒருவர் கூறலாம், ஆனால் இது ஒரு தவிர்க்க முடியாத நிகழ்வும் கூட. ஒரு குறிப்பிட்ட நிலைக்கு முதிர்ச்சியடைந்த பின்னரும் ஒருவன் எவ்வாறு தவிர்க்க முடியாமல் மரிக்கிறானோ, இதுவும் அதுபோலத்தான்; விஷயங்கள் இப்போது அந்த நிலைக்கு வளர்ந்திருக்கின்றன. சில அபத்தமான முட்டாள்கள், “சாத்தான் உம் எதிரி என்பதால், நீர் ஏன் அதைச் சிருஷ்டித்தீர்? பிரதான தூதன் உமக்கு துரோகமிழைப்பான் என்று உமக்குத் தெரியாதா? உம்மால் நித்தியத்திலிருந்து நித்தியம் வரை பார்க்க முடியவில்லையா? பிரதான தூதனின் இயல்பு உமக்குத் தெரியாதா? அவன் உமக்குத் துரோகமிழைப்பான் என்பதை நீர் தெளிவாக அறிந்திருந்ததால், நீர் ஏன் அவனை ஒரு பிரதான தூதனாக மாற்றினீர்? அவன் உமக்கத் துரோமிழைத்தது மட்டுமல்லாமல், தன்னுடன் பல தேவதூதர்களையும் வழிநடத்தி, மனிதகுலத்தைச் சீர்கெட்டுப்போக வைக்க மனுஷரின் உலகத்திற்கு வந்திறங்கினான். ஆனாலும் இன்றுவரை, உம்மால் உமது ஆறாயிரம் ஆண்டுகால நிர்வாகத் திட்டத்தை முழுமையாக்க முடியவில்லை,” என்று கூறுகிறார்கள். அந்த வார்த்தைகள் சரியானவையா? நீ இவ்வாறாகச் சிந்திக்கும்போது, அவசியமானதை விட அதிக சிக்கலில் நீ உன்னையே சிக்க வைத்துக் கொள்வதில்லையா? இன்னும் சிலர், “சாத்தான் இன்றுவரை மனிதகுலத்தைச் சீர்கெட்டுப்போக வைக்கவில்லை என்றால், தேவன் இப்படி மனுஷகுலத்தின் இரட்சிப்பைக் கொண்டு வந்திருக்க மாட்டார். எனவே, தேவனின் ஞானமும், சர்வவல்லமையும் கண்ணுக்குத் தெரியாததாக இருந்திருக்கும்; அவருடைய ஞானம் எங்கே வெளிப்பட்டிருக்கும்? ஆகவே, தேவன், பின்னர் தனது சர்வவல்லமையை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகச் சாத்தானுக்கான ஒரு மனித இனத்தை உருவாக்கினார்—இல்லையெனில், தேவனின்

ஞானத்தை மனுஷன் எவ்வாறு கண்டுபிடிப்பான்? மனுஷன், தேவனை எதிர்க்கவில்லை அல்லது அவருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்யவில்லை என்றால், அவருடைய செயல்கள் வெளிப்படுவது தேவையற்றதாக இருந்திருக்கும். சிருஷ்டிக்கப்பட்டவை அனைத்தும் அவரை வணங்கி அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தால், தேவன் செய்ய வேண்டிய எந்தக் கிரியையும் இருந்திருக்காது," என்கின்றனர். இது மெய்மைக்கு அப்பாற்பட்டது, ஏனென்றால் தேவனைப் பற்றி இழிவானது என்று எதுவுமே இல்லை, எனவே அவரால் அசுத்தத்தை உருவாக்க முடியாது. தன் எதிரியைத் தோற்கடிப்பதற்கும், தாம் படைத்த மனுஷரை இரட்சிப்பதற்கும், மேலும், தேவனை வெறுக்கும், அவருக்குத் துரோகஞ்செய்யும், அவரை எதிர்க்கும் பிசாசுகளையும் சாத்தானையும் தோற்கடிப்பதற்கும் மட்டுமே அவர் தனது கிரியைகளை இப்போது வெளிப்படுத்துகிறார். ஆதியில் பிசாசுகளும், சாத்தானும் தேவனின் ஆதிக்கத்தின் கீழ், அவருக்கே சொந்தமானவையாக இருந்தவை. தேவன் இந்தப் பிசாசுகளை தோற்கடிக்க விரும்புகிறார், அவ்வாறு செய்யும்போது, சகலத்திற்கும் தன் சர்வவல்லமையை வெளிப்படுத்துகிறார். மனுஷகுலமும், பூமியிலுள்ள சகலமும் இப்போது சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் உள்ளன, மேலும் பொல்லாதவர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழும் உள்ளன. தேவன் தம் கிரியைகளைச் சகலத்திற்கும் வெளிப்படுத்த விரும்புகிறார், இதனால் ஜனங்கள் அவரை அறிந்துகொள்வார்கள், இதன் மூலம் சாத்தானைத் தோற்கடித்து, எதிரிகளை முற்றிலுமாக வெல்வார்கள். இந்தக் கிரியையின் முழுமையானது அவருடைய கிரியைகளை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. அவருடைய சிருஷ்டிப்புக்கள் அனைத்தும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் உள்ளன, எனவே தேவன் தம்முடைய சர்வவல்லமையை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்த விரும்புகிறார், இதன் மூலம் சாத்தானைத் தோற்கடிப்பார். சாத்தான் இல்லை என்றால், அவர் தன் கிரியைகளை வெளிப்படுத்தத் தேவையில்லை. சாத்தானின் துன்புறுத்தல் இல்லாதிருந்திருந்தால், தேவன் மனிதகுலத்தைச் சிருஷ்டித்து அதனை ஏதேன் தோட்டத்தில் வாழ வழி

நடத்தியிருப்பார். சாத்தானின் துரோகத்திற்கு முன்பு, தேவன் தம்முடைய எல்லாக் கிரியைகளையும் தேவதூதர்களிடமோ அல்லது பிரதான தூதனிடமோ ஏன் ஒருபோதும் வெளிப்படுத்தவில்லை? ஆரம்பத்தில், எல்லா தேவதூதர்களும், பிரதான தூதனும் தேவனை அறிந்திருந்தால், அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தால், தேவன் அந்த அர்த்தமற்ற கிரியைகளைச் செய்திருக்க மாட்டார். சாத்தான் மற்றும் பிசாசுகள் இருப்பதனாலேயே, மனுஷரும் தேவனை எதிர்க்கிறார்கள், மேலும் கலகத்தனமான மனநிலையால் நிரப்பப்படுகிறார்கள். ஆகவே தேவன் தம்முடைய கிரியைகளை வெளிப்படுத்த விரும்புகிறார். அவர் சாத்தானுடன் போர் செய்ய விரும்புவதால், அவனைத் தோற்கடிக்க அவர் தனது சொந்த அதிகாரத்தையும் தன் எல்லாக் கிரியைகளையும் பயன்படுத்த வேண்டும்; இவ்வாறாக, அவர் மனுஷரிடையே செய்யும் இரட்சிப்பின் கிரியை அவர்களை அவரது ஞானத்தையும் சர்வவல்லமையையும் காண அனுமதிக்கும். இன்று தேவன் செய்து வரும் கிரியை அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கிறது, “நீர் செய்யும் கிரியை முரண்பாடானதாக இல்லையா? இந்தக் கிரியையின் தொடர்ச்சியானது உமக்குச் சிக்கலை ஏற்படுத்தும் ஒரு விஷயமல்லவா? நீர் சாத்தானை சிருஷ்டித்தீர், பின்னர் உமக்குத் துரோகஞ்செய்யவும், எதிர்க்கவும் அவனை அனுமதித்தீர். நீர் மனுஷரைச் சிருஷ்டித்து, பின்னர் அவர்களைச் சாத்தானிடம் ஒப்படைத்தீர், ஆதாமையும் ஏவாளையும் சோதிக்க அனுமதித்தீர். இவற்றையெல்லாம் நீர் வேண்டுமென்றே செய்ததால், நீர் ஏன் இன்னும் மனிதகுலத்தை வெறுக்கிறீர்? நீர் ஏன் சாத்தானை வெறுக்கிறீர்? இவை அனைத்தும் உம் சொந்தச் சிருஷ்டிப்புக்கள் இல்லையா? நீர் வெறுக்குமளவிற்கு என்ன இருக்கிறது?” என்று ஒரு சில அபத்தமான ஜனங்கள் சொல்லும் விஷயங்களுக்கு ஒருபோதும் தேவனின் கிரியை ஒப்பாகாது. அவர்கள் தேவனை நேசிக்க விரும்புகிறார்கள், ஆனால்இருதயத்தின் ஆழத்தில், அவர்கள் தேவனைப் பற்றி குறை கூறுகிறார்கள். என்ன ஒரு முரண்பாடு!—நீ உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை, உனக்கு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட பல எண்ணங்கள் உள்ளன, மேலும் தேவன் தவறு

செய்ததாகவும் கூட நீ கூறுகிறாய்—நீ எவ்வளவு அபத்தமானவன்! நீதான் சத்தியத்தைத் தவறாகக் கையாளுகிறாய்; தேவன் தவறு செய்திருக்கிறார் என்பது விஷயம் அல்ல! சிலர் மீண்டும் மீண்டும், “நீர்தான் சாத்தானைச் சிருஷ்டித்தீர், நீர்தான் சாத்தானை மனுஷரிடையே அனுப்பி, அவர்களை இவனிடம் ஒப்படைத்தீர். மனுஷர், சாத்தானிய மனநிலையைப் பெற்றதும், நீர் அவர்களை மன்னிக்கவில்லை; மாறாக, நீர் அவர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு வெறுத்தீர். முதலில் நீர் அவர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு நேசித்தீர், ஆனால் இப்போது நீர் அவர்களை வெறுக்கிறீர். நீர்தான் மனிதகுலத்தை வெறுத்தீர், ஆனாலும் மனிதகுலத்தை நேசித்தவரும் நீரே. இங்கே என்ன தான் நடக்கிறது? இது ஒரு முரண்பாடு அல்லவா?” என்று புகார் கூறுகிறார்கள். நீ அதை எப்படிப் பார்த்தாலும், பரலோகத்தில் இதுதான் நடந்தது; பிரதான தூதன், தேவனுக்குத் துரோகமிழைத்த விதமும், மனிதகுலம் சீர்கெட்டுப்போனதும் இப்படித்தான், மேலும் மனுஷர் இன்றுவரை இப்படித்தான் இருந்துவருகிறார்கள். நீங்கள் அதை எப்படிப்பட்ட விதத்தில் சொல்ல நினைத்தாலும், அதுதான் முழுக் கதை. எவ்வாறாயினும், தேவன் இன்று செய்து வரும் இந்தக் கிரியையின் முழு நோக்கமும் உங்களை இரட்சிப்பதற்காகவும், சாத்தானை தோற்கடிப்பதற்காகவும்தான் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தேவதூதர்கள் குறிப்பாகத் பலவீனமானவர்களாகவும், பேசும் திறனற்றவர்களாகவும் இருந்ததால், அவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டவுடன் அவர்கள் திமிர்பிடித்தவர்களாக மாறினார்கள். இது குறிப்பாக பிரதான தூதனின் விஷயத்தில் உண்மையாக இருந்தது, அவனது நிலை வேறு எந்த தேவதூதரை விடவும் மேலான ஒன்றாக இருந்தது. தேவதூதர்களிடையே ஒரு ராஜாவாக, அவன் லட்சக்கணக்கானவர்களை வழிநடத்தினான், யேகோவாவின் கீழ், அவனது அதிகாரம் மற்ற தேவதூதர்கள் எவரையும் விட அதிகமாக இருந்தது. அவன் அனைத்தையும் செய்ய விரும்பினான், மேலும் உலகைக் கட்டுப்படுத்த தேவதூதர்களை மனுஷரிடையே வழிந

டத்திச் சென்றான். தேவன், தாம்தான் பிரபஞ்சத்தின் பொறுப்பாளர் என்று கூறினார்; ஆனால் பிரதான தூதனோ, தானே பிரபஞ்சத்தின் பொறுப்பாளர் என்று கூறினான்—அதன்பின்னர், பிரதான தூதன் தேவனுக்குத் துரோகமிழைத்தான். தேவன் பரலோகத்தில் வேறொரு உலகைப் படைத்திருந்தார், பிரதான தூதன் இந்த உலகத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும், சாவுக்கேதுவான சாம்ராஜ்யத்திற்கு இறங்கவும் விரும்பினான். அவ்வாறு செய்ய தேவன் அனுமதிப்பாரா? இவ்வாறு, அவர் பிரதான தூதனைத் தாக்கி, அவனைக் காற்றின் நடுவே வீசினார். அவன் மனுஷரைச் சீர்கெட்டுப்போக வைத்ததிலிருந்து, தேவன் அவர்களை இரட்சிப்பதற்காகப் பிரதான தூதனுடன் போர் தொடுத்திருக்கிறார்; அவர் இந்த ஆறாயிரம் ஆண்டுகளை அவனது தோல்விக்குப் பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறார். சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனைப் பற்றிய உங்கள் கருத்தாக்கம் தேவன் தற்போது செய்து வரும் கிரியைக்குப் பொருந்தாது; இது முற்றிலும் நடைமுறைக்கு மாறானது, இது மிகவும் தவறானதும் கூட! உண்மையில், பிரதான தூதனின் துரோகத்திற்குப் பிறகுதான் தேவன் அவனைத் தனது எதிரி என்று அறிவித்தார். அவனது துரோகத்தின் காரணமாகவே, பிரதான தூதன் சாவுக்கேதுவான சாம்ராஜ்யத்திற்கு வந்திறங்கியதும் மனிதகுலத்தை மிருகத்தனமாக மிதித்தான், மேலும் இந்தக் காரணத்தினால்தான் மனிதகுலம் இந்த நிலைக்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. அது நடந்தபின், தேவன் சாத்தானிடம் சபதம் செய்தார், “நான் உன்னைத் தோற்கடித்து, நான் சிருஷ்டித்த சகல மனுஷருக்கும் இரட்சிப்பைக் கொண்டுவருவேன்.” முதலில் ஒப்புக் கொள்ளாத சாத்தான், “உண்மையில் உம்மால் என்னை அப்படியென்ன செய்துவிட முடியும்? உம்மால் உண்மையிலேயே என்னைத் தாக்கி, காற்றின் நடுவே வீசிடக் கூடுமோ? உம்மால் என்னை உண்மையிலேயே தோற்கடிக்க முடியுமா?” என்று பதிலளித்தான். தேவன் அவனை வீழ்த்தி காற்றின் நடுவே வீசிய பிறகு, அவர் அந்தப் பிரதான தூதன் மீது மேலும் கவனம் செலுத்தவில்லை, பின்னர் சாத்தானின் தொடர்ச்சியான இடையூறுகளுக்கு மத்தியிலும் மனிதகுலத்தை இரட்சிக்கவும், தனது சொந்த கிரியையைச் செய்

யவும் தொடங்கினார். சாத்தானால் சகலத்தையும் செய்ய முடிந்தது, ஆனால் தேவன் முன்பு அவனுக்குக் கொடுத்த வல்லமைக்குத்தான் அவன் நன்றி கூற வேண்டும்; அவன் அவற்றைக் காற்றின் நடுவே எடுத்துச் சென்று, இன்றுவரை அவற்றை வைத்திருக்கிறான். பிரதான தூதனைக் காற்றின் நடுவே அடித்துத் துரத்திவிடும்போது, தேவன் அவனது அதிகாரத்தைத் திரும்பப் பெறவில்லை, எனவே சாத்தான் தொடர்ந்து மனிதகுலத்தைச் சீர்கெட்டுப் போக வைத்தான். தேவன், மறுபுறம், மனிதகுலத்தை இரட்சிக்கத் தொடங்கினார். மனிதகுலம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதும், அதனைச் சீர்கெடுக்கத் துவங்கியிருந்தான். பரலோகத்தில் இருந்தபோது தேவன் தம்முடைய கிரியைகளை வெளிப்படுத்தவில்லை; இருப்பினும், பூமியை சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்பு, அவர் பரலோகத்தில் சிருஷ்டித்த உலகில் உள்ள ஜனங்களை அவருடைய கிரியைகளைக் காண அனுமதித்தார், இதன்மூலம் அந்த ஜனங்களைப் பரலோகத்திற்கு மேலே வழிநடத்துகிறார். அவர் அவர்களுக்கு ஞானத்தையும் புத்திசாலித்தனத்தையும் கொடுத்தார், அந்த ஜனங்களை அந்த உலகில் ஜீவிக்க வழிநடத்தினார். இயற்கையாகவே, நீங்கள் யாரும் இதனை இதற்கு முன்பு கேள்விப்பட்டிருக்க மாட்டீர்கள். பின்னர், தேவன் மனுஷரைச் சிருஷ்டித்த பிறகு, பிரதான தூதன் அவர்களைச் சீரழிக்கத் தொடங்கினான்; பூமியில், மனிதகுலம் அனைத்தும் பெருங்குழப்பத்தில் ஆழ்ந்தது. அப்போதுதான் தேவன் சாத்தானுக்கு எதிரான போரைத் தொடங்கினார், இந்த நேரத்தில்தான் மனுஷர் அவருடைய கிரியைகளைக் காணத் தொடங்கினர். ஆரம்பத்தில், இதுபோன்ற கிரியைகள் மனிதகுலத்திடம் இருந்து மறைக்கப்பட்டன. சாத்தான் காற்றின் நடுவே அடித்து நொறுக்கப்பட்ட பிறகு, அவன் தன் சொந்த காரியங்களைச் செய்தான், தேவன் தொடர்ந்து தனது சொந்தச் கிரியைகளைச் செய்யத் தொடங்கினார். கடைசி நாட்கள் வரை சாத்தானுக்கு எதிராக தொடர்ந்து போரை நடத்துகிறார். இப்போது சாத்தான் அழிக்கப்பட வேண்டிய நேரம். ஆரம்பத்தில், தேவன் அவனுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தார், பின்னர் அவர் அவனை காற்றின் நடுப்பகுதிக்கு அடித்து

விரட்டினார், ஆனாலும் அவன் எதிர்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறான். அதன் பிறகு, அவன் பூமியில் மனிதகுலத்தைச் சீரழித்தான், ஆனால் தேவனே மனிதகுலத்தை நிர்வகித்து வந்தார். தேவன், சாத்தானைத் தோற்கடிக்க மனுஷ நிர்வகித்தலைப் பயன்படுத்துகிறார். ஜனங்களைச் சீரழிப்பதன் மூலம், சாத்தான் அவர்களின் தலைவிதியை நெருக்கி, தேவனின் கிரியையைச் சீர்குலைக்கிறான். மறுபுறம், மனிதகுலத்தை இரட்சிப்பதே தேவனின் கிரியையாக இருக்கிறது. தேவன் செய்யும் கிரியையின் எந்தக் கட்டம் மனிதகுலத்தை இரட்சிப்பதற்காக இல்லை? எந்த நடவடிக்கை ஜனங்களைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்கும், அவர்கள் நீதியுடன் நடந்துகொள்வதற்கும், நேசிக்கக்கூடியவர்களின் உருவத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கும் இல்லை? இருப்பினும், சாத்தான் இதைச் செய்வதில்லை. அவன் மனிதகுலத்தைச் சீரழிக்கிறான்; அவன் தொடர்ந்து பிரபஞ்சம் முழுவதும் மனிதகுலத்தைச் சீரழிக்கும் கிரியையை மேற்கொள்கிறான். நிச்சயமாக, தேவன் சாத்தானிடம் கவனம் செலுத்தாமல் தனது சொந்தக் கிரியையைச் செய்கிறார். சாத்தானுக்கு எவ்வளவு அதிகாரம் இருந்தாலும், அந்த அதிகாரம் தேவனால் வழங்கப்பட்டதே; தேவன் அவருடைய எல்லா அதிகாரத்தையும் மொத்தமாகக் கொடுக்கவில்லை, எனவே சாத்தான் என்ன செய்தாலும், அவனால் ஒருபோதும் தேவனை மிஞ்ச முடியாது, எப்போதும் தேவனின் பிடியில்தான் இருக்கமுடியும். தேவன் பரலோகத்தில் இருந்தபோது அவருடைய எந்தக் கிரியைகளையும் வெளிப்படுத்தவில்லை. அவர் வெறுமனே சாத்தானுக்கு அதிகாரத்தின் ஒரு சிறிய பகுதியைக் கொடுத்து, மற்ற தேவதூதர்கள் மீது கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவர அவர் அனுமதித்தார். ஆகையால், சாத்தான் என்ன செய்தாலும், அவனால் தேவனின் அதிகாரத்தை மிஞ்ச முடியாது, ஏனென்றால் தேவன் முதலில் வழங்கிய அதிகாரம் மிகக் குறைவானதுதான். தேவன் கிரியை செய்கையில், சாத்தான் இடையூறு செய்கிறான். கடைசி நாட்களில், அவனது இடையூறுகள் முடிவடையும்; அதேபோல், தேவனின் கிரியையும் முடிவடையும், மேலும் தேவன் பரிபூரணப்படுத்த விரும்பும் மனுஷர், பரிபூர

ணப்படுத்தப்படுவர். தேவன், ஜனங்களை நேர்மறையாக வழிநடத்துகிறார்; அவரது வாழ்க்கை ஜீவத்தண்ணீர்போன்றது, அளவிட முடியாதது மற்றும் எல்லையற்றது. சாத்தான் மனுஷனை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு சீரழித்துவிட்டான்; முடிவில், ஜீவத்தண்ணீர் மனுஷனைப் பரிபூரணப்படுத்தும், சாத்தானால் தலையிட்டு அவனது கிரியையைச் செய்ய இயலாது. இதன்மூலம், தேவனால் இந்த ஜனங்களை முழுமையாகத் திரும்பப் பெற முடியும். இப்போது கூட, சாத்தான் இதை ஏற்க மறுக்கிறான்; அவன் தொடர்ந்து தேவனுக்கு எதிராகத் தன்னைத் தூண்டுகிறான், ஆனால் அவர் அதைக் கவனிப்பதே இல்லை. “சாத்தானின் அந்தகாரப் படைகள் அனைத்தையும், சகல அந்தகாரச் செல்வாக்குகளையும் நான் வெற்றி கொள்வேன்,” என்று தேவன் கூறியுள்ளார். இது இப்போது மாம்சத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய கிரியை, மேலும் இதுவே தேவன் மாம்சமாக மாறுவதையும் முக்கியமாக்குகிறது: அதாவது, கடைசி நாட்களில் சாத்தானைத் தோற்கடிக்கும் கிரியையின் கட்டத்தை நிறைவு செய்வதற்கும், சாத்தானுக்குச் சொந்தமான அனைத்தையும் துடைத்தெறிவதற்கும் இந்தக் கிரியை செயல்படுத்தப்படும். உண்மையில், சாத்தான் ஏற்கனவே நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே தோல்வியடைந்து விட்டான். சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் தேசம் முழுவதும் சுவிசேஷம் பரவத் தொடங்கியபோது—அதாவது, தேவனின் மனுஷ அவதரிப்பு அவருடைய கிரியையைத் தொடங்கியதும், இந்தக் கிரியை செயல்பாட்டிற்கு வந்தது—சாத்தான் முற்றிலுமாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டான், ஏனென்றால் மனுஷ அவதரிப்பின் நோக்கம் சாத்தானை வெல்வதே ஆகும். தேவன் மீண்டும் மாம்சமாகி, எந்தச் சக்தியாலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாத தன் கிரியையைத் துவங்கிவிட்டார் என்பதைச் சாத்தான் கண்டவுடனேயே, இந்தக் கிரியையைக் கண்டு அவன் திகைத்துப்போனான், மேலும் எந்தக் குறும்புகளையும் செய்யத் துணியவில்லை. முதலில் சாத்தான், தானும் ஏராளமான ஞானத்தைக் கொண்டிருப்பதாக நினைத்து, தேவனின் கிரியைக்கு இடையூறு விளைவித்தான்; எவ்வாறாயினும், தேவன் மீண்டும் மாம்சமாக மாறுவார் என்று அவன்

எதிர்பார்க்கவில்லை, அல்லது அவருடைய கிரியையில், மனுஷரை வென்று சாத்தானைத் தோற்கடிக்க தேவன் சாத்தானின் கலகத்தனத்தை மனிதகுலத்திற்கான வெளிப்பாடாகவும் நியாயத்தீர்ப்பாகவும் பயன்படுத்துவார் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. தேவன் சாத்தானை விட புத்திசாலி, அவருடைய கிரியைகள் அதை விட புத்திசாலித்தனமானவை. ஆகையால், நான் முன்பு கூறியது போல், "நான் செய்யும் கிரியை சாத்தானின் தந்திரங்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது; இறுதியில், நான் என் சர்வவல்லமையையும், சாத்தானின் வல்லமையற்ற தன்மையையும் வெளிப்படுத்துவேன்." தேவன் தனது கிரியையை முன்னணியில் மேற்கொள்வார், அதே நேரத்தில் சாத்தான் பின்னால் மேற்கொள்வான், இறுதியில், அவன் அழிக்கப்படுவான்—தன்னை எது அடித்தது என்று கூட அவனுக்குத் தெரியாது! அடித்து நொறுக்கப்பட்ட பின்னரே அவன் உண்மையை உணருவான், அதற்குள் அவன் ஏற்கனவே அக்கினிக்கடலில் எரிக்கப்பட்டிருப்பான். இப்போது அவன் முழுமையாகச் சமாதானமடைந்திருப்பான் இல்லையா? ஏனென்றால், சாத்தானுக்குக் கிரியை செய்வதற்கான திட்டங்கள் எதுவும் இருக்காது!

இந்தப் படிப்படியான, மெய்யான கிரியையே பெரும்பாலும் தேவனின் இருதயத்தை மனிதகுலத்திற்கான துயரத்துடன் எடை போடுகிறது, எனவே சாத்தானுடனான அவரது போர் ஆறாயிரம் ஆண்டுகளாக நீடித்துவருகிறது, மேலும் தேவன், "நான் மீண்டும் ஒருபோதும் மனிதகுலத்தை உருவாக்கவும் மாட்டேன், மீண்டும் தேவதூதர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவும் மாட்டேன்," என்று கூறியிருக்கிறார். அப்போதிருந்து, தேவதூதர்கள் பூமியில் கிரியை செய்ய வந்தபோது, அவர்கள் சில கிரியைகளைச் செய்ய தேவனை வெறுமனே பின்தொடர்ந்தார்கள்; அவர் மீண்டும் அவர்களுக்கு எந்த அதிகாரத்தையும் வழங்கவில்லை. இஸ்ரவேலர் கண்ட தேவதூதர்கள் தங்கள் கிரியைகளை எவ்வாறு செயல்படுத்தினார்கள்? தேவதூதர்கள் தங்களை சொப்பனங்களில் வெளிப்படுத்தி யேகோவாவின் வார்த்தைகளை எடுத்துரைத்தனர். சிலுவையில் அறை

யப்பட்ட மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு இயேசு உயிர்த்தெழுப்பப் பட்டபோது, பாறாங்கல்லைப் பக்கவாட்டில் தள்ளியவர்கள் தேவ தூதர்கள்தான்; தேவனின் ஆவி இந்தக் கிரியையைத் தனிப்பட்ட முறையில் செய்யவில்லை. தேவதூதர்கள் இந்த மாதிரியான கிரி யைகளை மட்டுமே செய்தார்கள்; அவர்கள் துணைப் பாத்திரங் களாக இருந்தார்கள், ஆனால் அவர்களிடம் எந்த அதிகாரமும் இருக்கவில்லை, ஏனென்றால் தேவன் மீண்டும் அவர்களுக்கு எந்த அதிகாரத்தையும் வழங்கியிருக்கவில்லை. சிறிது நேரம் கிரியை செய்த பிறகு, தேவன் பூமியில் பயன்படுத்திய ஜனங்கள், தேவனின் நிலையை ஏற்றுக்கொண்டு, "நான் பிரபஞ்சத்தை மிஞ்ச விரும்புகி றேன்! நான் மூன்றாம் வானத்தில் நிற்க விரும்புகிறேன்! இறை யாண்மை அதிகாரத்திற்கான ஆட்சியை நாங்கள் வைத்திருக்க விரும்புகிறோம்!" என்றனர். பல நாட்கள் கிரியை செய்த பிறகு அவர்கள் அகங்காரம் கொள்வர்; பூமியில் இறையாண்மை அதிகா ரம் வைத்திருக்கவும், வேறொரு தேசத்தை ஸ்தாபிக்கவும், சகலத் தையும் தங்கள் பாதத்தின் கீழ் வைத்திருக்கவும், மூன்றாம் வானத் தில் நிற்கவும் அவர்கள் விரும்பினர். நீ வெறுமனே தேவனால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு மனுஷன் என்பது உனக்குத் தெரியாதா? மூன்றாம் வானத்திற்கு உன்னால் எப்படி ஏற முடியும்? தேவன் அமைதியாகவும், கூக்குரலிடாமலும் கிரியை செய்ய பூமிக்கு வருகி றார், பின்னர் யாவருமறியாமல் தனது கிரியையை முடித்த பிறகு வெளியேறுகிறார். மனுஷரைப் போல அவர் ஒருபோதும் கூக்கு ரலிடுவதில்லை, மாறாக அவருடைய கிரியையைச் செய்வதில் நடைமுறைக்குரியவராக இருக்கிறார். அவர் ஒருபோதும் ஒரு திருச் சபைக்குள் நுழைந்து, "நான் உங்கள் அனைவரையும் துடைத்துப் போடுவேன்! நான் உங்களை சபித்து, சிட்சிப்பேன்!" என்று கூக் குரலிடுவதில்லை. அவர் வெறுமனே தனது சொந்தக் கிரியையைத் தொடர்ந்து செய்கிறார், அதனை முடித்ததும் அவர் வெளியேறுகி றார். நோயுற்றவர்களைக் குணப்படுத்தும், பிசாசுகளை விரட்டிய டிக்கும், பிரசங்கத்தில் மற்றவர்களுக்கு சொற்பொழிவு ஆற்றும், நீண்ட மற்றும் ஆடம்பரமான உரைகளைக் கொடுக்கும், மற்றும்

நம்பத்தகாத விஷயங்களைப் பற்றி விவாதிக்கும் அந்த மதப் போதகர்கள் அனைவருமே அகங்காரமானவர்கள்! அவர்கள் பிரதான தூதனின் சந்ததியினர்!

இன்றைய நாளிலும் தனது ஆறாயிரம் ஆண்டுகாலக் கிரியைகளைச் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் தேவன், தம்முடைய பல கிரியைகளை ஏற்கனவே வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார், இதன் முதன்மை நோக்கம் சாத்தானைத் தோற்கடித்து மனுஷகுலம் முழுமைக்குமான இரட்சிப்பைக் கொண்டுவருவதாகும். பரலோகத்தில் உள்ள அனைத்தையும், பூமியிலுள்ள சகலத்தையும், சமுத்திரங்களுக்குள் உள்ள அனைத்தையும், மற்றும் பூமியில் தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் ஒவ்வொரு கடைசிப் பொருளையும் அவருடைய சர்வவல்லமையைக் காணவும், அவருடைய எல்லா கிரியைகளுக்கும் சாட்சியாகவும் இருக்க அனுமதிக்க இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்துகிறார். சாத்தானை அவர் தோற்கடித்ததன் மூலம் அவர் செய்த எல்லாக் கிரியைகளையும் மனுஷருக்கு வெளிப்படுத்தவும், அவர்கள் அவரைப் புகழ்ந்து பேசவும், மற்றும் சாத்தானைத் தோற்கடித்ததில் அவருடைய ஞானத்தை உயர்த்தவும் இந்த வாய்ப்பைக் கைக்கொள்கிறார். பூமியிலும், பரலோகத்திலும், சமுத்திரங்களிலும் உள்ள சகலமும் தேவனை மகிமைப்படுத்துகின்றன, அவருடைய சர்வவல்லமையைப் புகழ்கின்றன, அவருடைய ஒவ்வொரு கிரியையையும் புகழ்கின்றன, அவருடைய பரிசுத்த நாமத்தைக் கூக்குரலிடுகின்றன. அவர் சாத்தானைத் தோற்கடித்ததற்கு இதுவே சான்று; அவர் சாத்தானை வென்றதற்கு இதுவே சான்று. மிக முக்கியமாக, அவர் மனுஷகுலத்தை இரட்சித்ததற்கும் இதுவே சான்று. தேவனின் சிருஷ்டிப்புக்கள் சகலமும் அவருக்கு மகிமையைக் கொண்டுவருகின்றன, அவருடைய எதிரியைத் தோற்கடித்து வெற்றிகரமாகத் திரும்பியதற்காக அவரைப் புகழ்கின்றன, மேலும் அவரை வெற்றிகரமான ராஜா என்றும் புகழ்கின்றன. அவருடைய நோக்கம் சாத்தானை தோற்கடிப்பது மட்டுமாக இருக்கவில்லை, அதனால்தான் அவருடைய கிரியை ஆறாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தொடர்கிறது. மனிதகுலத்தை இரட்சிக்க அவர் சாத்தானின் தோல்

வியைப் பயன்படுத்துகிறார்; அவர் சாத்தானின் தோல்வியைப் பயன்படுத்தி அவருடைய எல்லாக் கிரியைகளையும் அவருடைய எல்லா மகிமையையும் வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் மகிமையைப் பெறுவார், தேவதூதர்கள் அனைவரும் அவருடைய எல்லா மகிமையையும் காண்பார்கள். பரலோகத்திலுள்ள தூதர்களும், பூமியிலுள்ள மனுஷரும், பூமியில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அனைத்தும் சிருஷ்டிகரின் மகிமையைக் காண்பார்கள். அவர் செய்யும் கிரியை இது. வானத்திலும் பூமியிலும் அவர் சிருஷ்டித்தவை அனைத்தும் அவருடைய மகிமைக்கு சாட்சியாக இருக்கும், மேலும் சாத்தானை முற்றிலுமாக தோற்கடித்தபின் அவர் வெற்றிகரமாகத் திரும்பி வருவார், மேலும் மனிதகுலம் அவரைப் புகழ்ந்துப் பேச அனுமதிப்பார், இதனால் அவருடைய கிரியையில் இரட்டை வெற்றியைப் பெறுவார். இறுதியில், மனிதகுலம் முழுவதும் அவரால் ஜெயங்கொள்ளப்படும், அவரை எதிர்த்து நிற்கும் அல்லது கலகம் செய்யும் எவரையும் அவர் அழிப்பார்; வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சாத்தானுக்குச் சொந்தமான அனைவரையும் அவர் அழிப்பார். நீ தற்போது தேவனின் பல கிரியைகளுக்குச் சாட்சியாக இருக்கிறாய், ஆனாலும் நீ எதிர்க்கிறாய், கலகக்காரனாக இருக்கிறாய், கீழ்ப்படியவும் மறுக்கிறாய்; நீ பல விஷயங்களை உனக்குள் வைத்திருக்கிறாய், மேலும் நீ விரும்பியதைச் செய்கிறாய். நீ உன் சொந்த ஆசைகளையும் விருப்பங்களையும் பின்பற்றுகிறாய்; இவை அனைத்தும் கலகத்தன்மையையும், எதிர்ப்பையும் கொண்டவை. மாம்சத்துக்காகவும், ஒருவரின் ஆசைகளுக்காகவும், அதேபோல் ஒருவரின் சொந்த விருப்பங்களுக்காகவும், உலகம் மற்றும் சாத்தானுக்காகவும் தேவன் மீதுள்ள எந்த விசுவாசமும் இழிவானதே; அது இயற்கையாகவே எதிர்ப்புத்தன்மையும், கலகத்தன்மையும் கொண்டது. இப்போதெல்லாம், எல்லா விதமான விசுவாசங்களும் உள்ளன: சிலர் பேரழிவு காரணமாக தஞ்சமடைய விழைகிறார்கள், மற்றவர்கள் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற முற்படுகிறார்கள்; சிலர் மறைபொருட்களைப் புரிந்து கொள்ள விரும்புகிறார்கள், மற்றவர்கள் பணத்தை நாடுகிறார்கள். இவை அனைத்தும் எதிர்ப்பின் வடிவங்

கள், மேலும் இவை அனைத்தும் இறைபழி கொண்டவை! ஒரு வர் எதிர்க்கிறார் அல்லது கலகம் செய்கிறார் என்று சொல்வது. இது போன்ற நடத்தைகளைக் குறிக்கவில்லையா? இந்த நாட்களில் பலர் முணுமுணுக்கிறார்கள், குறை சொல்கிறார்கள், அல்லது நியா யத்தீர்ப்பளிக்கிறார்கள். அவை அனைத்தும் பொல்லாதவர்களால் செய்யப்படுபவை; அவை மனுஷனின் எதிர்ப்பு மற்றும் கலகத் தின் எடுத்துக்காட்டுகள். அத்தகையவர்கள் சாத்தானால் ஆட்கொள் ளப்பட்டு, ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளனர். தேவன் யாரையெல்லாம் பெறுகிறாரோ, அவர்களெல்லாம் அவருக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப் படிந்தவர்கள் ஆவர்; அவர்கள் சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போன வர்கள், ஆனால் தேவனின் தற்போதையக் கிரியையால் இரட்சிக் கப்பட்டு ஜெயங்கொண்டவர்கள், இன்னல்களைச் சகித்தவர்கள், இறுதியில், தேவனால் முற்றிலுமாகப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள், சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இனியும் வாழாதவர்கள், அநீதியிலி ருந்து விடுபட்டுக் கொண்டவர்கள், பரிசுத்த தன்மையுடன் வாழத் தயாராக இருப்பவர்கள்—அத்தகையவர்கள் பரிசுத்தமானவர்கள்; அவர்கள் உண்மையில் பரிசுத்தவான்கள். உன் தற்போதைய நட வடிக்கைகள் தேவனின் தேவைகளின் ஒரு பகுதியுடன் கூட பொருந் தவில்லை என்றால், நீ அகற்றப்படுவாய். இது மறுக்க முடியாதது. சகலமும், தற்போது என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பொறுத்தது; நீ முன்னரே முன்குறிக்கப்பட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், இன் றும் உன் செயல்கள் உன் முடிவைத் தீர்மானிக்கும். உன்னால் இப் போது சரியாகச் செயல்பட முடியாவிட்டால், நீ அகற்றப்படுவாய். உன்னால் இப்போது செயல்பட முடியாவிட்டால், பின்னர் எப் போது செயல்படுவாய்? இதுபோன்ற ஒரு பெரிய அற்புதம் உனக்கு முன் தோன்றியிருக்கிறது, ஆனாலும் நீ இன்னும் விசுவாசிக்க வில்லை. அப்படியானால், அவர் தனது கிரியையை முடித்துவிட்டு, இனிமேல் அத்தகைய கிரியைகளைச் செய்யமாட்டார் என்றிருக் கும் போது எப்படி நீ அவரை விசுவாசிப்பாய்? அச்சமயத்தில் நீ அவரைப் பின்பற்றுவது மேலும் சாத்தியமற்றதாகிவிடும்! பிற்கா லத்தில், தேவன், உன் அணுகுமுறை, தேவனின் கிரியையைப் பற்

றிய உன் அறிவு, மற்றும் நீ பாவம் மிக்கவனா அல்லது நீதியுள்ளவனா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் உன் அனுபவம், அல்லது நீ பூரணப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறாயா அல்லது அகற்றப்பட்டிருக்கிறாயா என்பனவற்றில் உன்னைச் சார்ந்திருப்பார். நீ இப்போது தெளிவாகக் காண வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியானவர் இவ்வாறு கிரியை செய்கிறார்: இன்று உன் நடத்தைக்கு ஏற்ப அவர் உன் முடிவைத் தீர்மானிக்கிறார். இன்றைய வார்த்தைகளைப் பேசுவது யார்? இன்றைய கிரியையைச் செய்வது யார்? இன்று நீ அகற்றப்படுவாய் என்று தீர்மானிப்பது யார்? உன்னைப் பரிபூரணப்படுத்த முடிவு செய்வது யார்? இவற்றையெல்லாம் நானேதான் மேற்கொள்கிறேன், இல்லையா? இந்த வார்த்தைகளைப் பேசுபவர் நானே; அத்தகைய கிரியைகளைச் செய்வதும் நான்தான். ஜனங்களைச் சபித்தல், சிட்சித்தல் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பளித்தல் ஆகிய சகலமும் எனது கிரியையின் பகுதிகள்தான். முடிவில், உன்னை அகற்றும் முடிவை எடுப்பதும் நானாகவே இருப்பேன். இந்தக் கிரியைகள் அனைத்தும் எனது வேலைதான்! உன்னை முழுமையாக்குவதும் எனது வேலைதான், மேலும் உன்னை ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்க அனுமதிப்பதும் எனது வேலைதான். இதெல்லாம் நான் செய்யும் கிரியைகள். உனது முடிவு யேகோவாவால் முன்னரே முன்குறிக்கப்படவில்லை; அது இன்றைய தேவனால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. அது இப்போது தீர்மானிக்கப்படுகிறது; உலகம் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு முன்பே அது தீர்மானிக்கப்படவில்லை. சில அபத்தமான ஜனங்கள், “ஒருவேளை உமது கண்களில் ஏதோ தவறு இருக்கலாம், நீர் காண வேண்டிய விதத்தில் நீர் என்னைக் காண்பதில்லை. இறுதியில், ஆவியானவர் வெளிப்படுத்துவதை நீர் காண்பீர்!” என்று கூறுகிறார்கள். இயேசு முதலில் யூதாஸை தனது சீடனாகத் தேர்ந்தெடுத்தார். ஜனங்கள்: “அவரைக் காட்டிக் கொடுக்கும் சீடனை அவர் எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கலாம்?” என்று கேட்கிறார்கள். முதலில், யூதாஸுக்கு இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுக்கும் எண்ணம் இல்லை; இது பின்னர்தான் நடந்தது. அந்த நேரத்தில், இயேசு யூதாஸை மிகவும் சாதகமாகத்தான் பார்த்தார்; அவர் அந்த மனு

ஷனைப் பின்பற்றச் செய்தார், மேலும் அவர்களுடைய நிதி விஷயங்கள் தொடர்பானப் பொறுப்பை அவனுக்குக் கொடுத்தார். யூதாஸ் பணத்தைத் தவறாகக் கையாளுவான் என்று இயேசு அறிந்திருந்தால், அவர் ஒருபோதும் அவனுக்கு அத்தகைய விஷயங்களுக்குப் பொறுப்பேற்க விட்டிருக்க மாட்டார். இந்த மனுஷன் வக்கிரமானவன், வஞ்சகமுள்ளவன் என்றோ, அல்லது இவன் தன் சகோதர சகோதரிகளை ஏமாற்றுவான் என்றோ இயேசு முதலில் அறிந்திருக்கவில்லை என்று சொல்லலாம். பின்னர், யூதாஸ் சிறிது காலம் இயேசுவைப் பின்பற்றியபின், அவன் தம் சகோதர சகோதரிகளையும், தேவனையும் இனிமையாகப் பேசி ஏமாற்றுகிறான் என்பதை இயேசு அறிந்துக்கொண்டார். யூதாஸுக்குப் பணப் பையில் இருந்து பணம் எடுக்கும் பழக்கம் இருப்பதையும் ஜனங்கள் கண்டுபிடித்தனர், பின்னர் அவர்கள் அதைப் பற்றி இயேசுவிடம் சொன்னார்கள். அப்போதுதான் நடந்துகொண்டிருக்கும் எல்லாவற்றையும் இயேசு அறிந்துக் கொண்டார். ஏனென்றால், இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டிய கிரியையைச் செயல்படுத்த வேண்டியிருந்தது, அவரைக் காட்டிக் கொடுக்க யாராவது தேவைப்பட்டார்கள், மேலும் யூதாஸ் இந்தப் பாத்திரத்தை நிறைவேற்ற சரியான நபராக இருந்ததால், இயேசு, “நம்மிடையே ஒருவன் என்னைக் காட்டிக் கொடுப்பான். மனுஷகுமாரன், தாம் சிலுவையில் அறையப்பட இந்த துரோகத்தைப் பயன்படுத்துவார், மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு உயிர்த்தெழுப்பப்படுவார்,” என்றார். அந்த நேரத்தில், இயேசு, தன்னைக் காட்டிக் கொடுப்பதற்காக யூதாஸைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை; மாறாக, யூதாஸ் ஒரு விசுவாசமான சீடனாக இருப்பான் என்று அவர் நம்பியிருந்தார். எதிர்பாரா விதமாக, யூதாஸ் தேவனைக் காட்டிக்கொடுத்த ஒரு பேராசையுள்ளத் தரங்கெட்டவனாக மாறினான், எனவே இந்தக் கிரியைக்கு யூதாஸைத் தேர்ந்தெடுக்க இயேசு இந்தச் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தினார். இயேசுவின் பன்னிரண்டு சீடர்கள் அனைவரும் விசுவாசமுள்ளவர்களாக இருந்திருந்தால், யூதாஸைப் போன்றவர்கள் அவர்களில் யாரும் இல்லாமல் இருந்திருந்தால், இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்

தவன் நிச்சயம் அந்தச் சீடர்களில் இல்லாத ஒருவனாக இருந்திருப் பான். இருப்பினும், அந்த நேரத்தில், லஞ்சம் வாங்குவதில் மகிழ்ச் சியடையும் ஒருவன், சீடர்களில் ஒருவனாக இருந்தான்: அவனே யூதாஸ். ஆகவே, இயேசு தனது கிரியையை முடிக்க இந்த மனுஷ னைப் பயன்படுத்தினார். இது எவ்வளவு எளிமையானது! இயேசு தனது கிரியையின் ஆரம்பத்தில் இதை முன்னரே முன்குறிக்க வில்லை; நடப்பவை ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்திற்கு வளர்ந்த பின் னரே அவர் இந்த முடிவை எடுத்தார். இது இயேசுவின் முடிவு, அதாவது இது தேவனின் ஆவியின் முடிவு என்றும் சொல்லலாம். முதலில், யூதாஸைத் தேர்ந்தெடுத்தது இயேசு; யூதாஸ் பின்னர் இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்தது என்பது, பரிசுத்த ஆவியானவர் தம்முடைய சொந்த நோக்கங்களுக்காகச் செய்த காரியம். அந்த நேரத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியின் கிரியை அது. இயேசு யூதாஸைத் தேர்ந்தெடுத்தபோது, யூதாஸ் தன்னைக் காட் டிக் கொடுப்பான் என்று அவருக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. அந்த மனுஷன் யூதாஸ்காரியோத்து என்பதை மட்டுமே அவர் அறிந்தி ருந்தார். உங்கள் முடிவுகளும் கூட, உங்களது இன்றைய கீழ்படியும் நிலைக்கு ஏற்பவும், உங்கள் ஜீவிதத்தின் வளர்ச்சியின் அளவிற்கு ஏற்பவும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன, மாறாக உலகம் சிருஷ்டிக்கப் பட்ட போதே உனது முடிவுகள் முன்குறிக்கப்பட்டன எனும் மனு ஷனின் கருத்துக்கு ஏற்ப அல்ல. நீ இந்த விஷயங்களை தெளிவாக உணர வேண்டும். இந்தக் கிரியைகள் எதுவும் நீ கற்பனை செய்யும் விதத்தில் செய்யப்படுவதில்லை.

பட்டங்களையும் அடையாளத்தையும் குறித்து

நீங்கள் தேவனால் பயன்படுத்தப்பட தகுதியுடையவராக இருக்க விரும்பினால், நீங்கள் தேவனின் கிரியையை அறிந்திருக்க வேண் டும், அவர் முன்பு செய்த (புதிய மற்றும் பழைய ஏற்பாடுகளிலுள்ள) கிரியையை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். மேலும், இன்றைய

தினத்தின் அவருடைய கிரியையை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். அதாவது, ஆறாயிரம் ஆண்டுகளாக நிகழ்த்தப்பட்ட தேவனின் கிரியையின் மூன்று கட்டங்களை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். நீ சுவிசேஷத்தைப் பிரசித்தப்படுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டால், தேவனின் கிரியையை அறிந்துகொள்ளாமல் உன்னால் அவ்வாறு செய்ய முடியாது. வேதாகமம், பழைய ஏற்பாடு மற்றும் இயேசுவின் கிரியை மற்றும் அக்கால வார்த்தைகளைப் பற்றி உங்கள் தேவன் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று யாராவது உன்னிடம் கேட்கலாம். வேதாகமத்தில் உள்ள மறைபொருளை உன்னால் பேச முடியாவிட்டால், அவர்கள் நம்பமாட்டார்கள். அந்த நேரத்தில், இயேசு பழைய ஏற்பாட்டின் பெரும்பகுதியைத் தம்முடைய சீஷர்களுடன் பேசினார். அவர்கள் வாசித்த அனைத்தும் பழைய ஏற்பாட்டில் இருந்தவை. புதிய ஏற்பாடு இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட அநேக தசாப்தங்களுக்குப் பிறகுதான் எழுதப்பட்டது. சுவிசேஷத்தைப் பிரசித்தப்படுத்துவதற்கு, நீங்கள் முக்கியமாக வேதாகமத்தின் ஆழ்ந்த உண்மையையும், இஸ்ரவேலில் தேவனின் கிரியையையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், இது யேகோவா செய்த கிரியையாகும், மேலும் இயேசு செய்த கிரியையையும் நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எல்லா ஜனங்களும் அதிக அக்கறை கொள்ளும் பிரச்சினைகள் இவைதான், அந்த இரண்டு கட்டக் கிரியைகளின் மறைபொருளைத்தான் அவர்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கவில்லை. சுவிசேஷத்தைப் பிரசித்தப்படுத்தும்போது, முதலில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் இன்றைய கிரியையைக் குறித்த பேச்சை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். இந்தக் கிரியையின் கட்டம் அவர்களுடைய புரிதலுக்கு அப்பாற்பட்டது, ஏனென்றால் நீங்கள் பின்தொடரும் அனைத்திலும் மிக உயர்ந்தது, தேவனைக் குறித்த அறிவும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைக் குறித்த அறிவும், இந்த இரண்டு காரியங்களை விட வேறு எதுவும் உயர்ந்ததில்லை. உயர்ந்ததைப் பற்றி நீங்கள் முதலில் பேசினால், அது அவர்களுக்கு மிக அதிகமானதாக இருக்கும், ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவரால் இதுபோன்ற கிரியையை யாரும் அனுபவித்ததில்லை. அதற்கு எந்த

முன்மாதிரியும் இல்லை, மற்றும் இது மனிதன் ஏற்றுக்கொள்ள எளிதானதல்ல. அவர்களின் அனுபவங்கள், அவ்வப்போது நடக்கிற பரிசுத்த ஆவியானவரின் சில கிரியைகளுடனான, கடந்த காலத்தின் பழைய காரியங்களாகும். அவர்கள் அனுபவிப்பது பரிசுத்த ஆவியானவரின் இன்றைய கிரியை அல்ல, அல்லது தேவனின் இன்றைய சித்தத்தை அல்ல. புதிய வெளிச்சம் இல்லாமலும், புதிய காரியங்கள் இல்லாமலும் அவர்கள் இன்னும் பழைய நடைமுறைகளின்படி கிரியை செய்கிறார்கள்.

இயேசுவின் காலத்தில், பரிசுத்த ஆவியானவர் முக்கியமாக இயேசுவில் அவருடைய கிரியையைச் செய்தார், அதே சமயம் ஆலயத்தில் ஆசாரிய வஸ்திரம் தரித்து யேகோவாவுக்கு ஊழியம் செய்தவர்கள் அசைக்க முடியாத விசுவாசத்தோடு செய்தார்கள். அவர்களும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் பெற்றிருந்தனர், ஆனாலும் தேவனின் தற்போதைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை, வெறுமனே பழைய நடைமுறைகளுக்கு ஏற்ப யேகோவாவுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள், மற்றும் புதிய வழிகாட்டுதல் இல்லாமல் இருந்தார்கள். இயேசு வந்து புதிய கிரியையைக் கொண்டுவந்தார், ஆனாலும் ஆலயத்தில் சேவித்தவர்களுக்கு புதிய வழிகாட்டுதல் இல்லாதிருந்தது, அவர்களுக்குப் புதிய கிரியையும் இல்லாதிருந்தது. ஆலயத்தில் ஊழியம் செய்வதால், அவர்கள் வெறுமனே பழைய நடைமுறைகளைக் கைக்கொள்ள முடிந்தும், ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறாமல், அவர்கள் எந்தவொரு புதிய பிரவேசத்தையும் பெற இயலாதவர்களாய் இருந்தனர். புதிய கிரியை இயேசுவால் கொண்டுவரப்பட்டது, இயேசு தம்முடைய கிரியையைச் செய்ய ஆலயத்திற்குள் சென்றதில்லை. அவர் ஆலயத்திற்கு வெளியே மட்டுமே தம்முடைய கிரியையைச் செய்தார், ஏனென்றால் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே தேவனுடைய கிரியையின் நோக்கம் மாறிவிட்டது. அவர் ஆலயத்திற்குள் கிரியை செய்ததில்லை, மனிதன் அங்கே தேவனைச் சேவித்தபோது, இருந்தவை அப்படியே இருப்பதற்கு மட்டுமே அது உதவியது, மேலும் புதிய கிரியை எதையும் கொண்டு வர முடியவில்லை. அதேபோல், இன்றும் மதவாதி

கள் வேதாகமத்தைத் தொழுதுகொள்கிறார்கள். நீ அவர்களிடம் சுவி சேஷத்தைப் பிரசித்தப்படுத்தினால், அவர்கள் வேதாகமத்தின் வார்த்தைகளின் சிறிய விவரங்களை உன்னிடம் ஆவலுடன் கேட் பார்கள். மேலும், உன்னை வாயடைத்துப் போனவனாய்ப் பேச்சில் லாமல் ஆக்குவதற்கு, அவர்கள் அநேக ஆதாரங்களைக் கண்டுபி டிப்பார்கள். பின்னர் அவர்கள் உங்கள் மீது ஒரு அடையாளத்தை யிட்டு, உங்களுடைய விசுவாசத்தில் உங்களை முட்டாளாக நினைப் பார்கள். "தேவனின் வார்த்தையான வேதாகமத்தைக் கூட நீ அறி யவில்லை, எனவே நீ தேவனை எவ்வாறு விசுவாசிக்கிறாய் என்று சொல்லுகிறாய்?" என்று அவர்கள் சொல்வார்கள். பின்னர் அவர் கள் உன்னை நோக்கிப் பார்த்து, "நீங்கள் விசுவாசிப்பவர் தேவன் என்பதால், பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டைப் பற்றி அவர் ஏன் உங்களுக்குச் சொல்கிறதில்லை? அவர் இஸ்ரவேலிலிருந்து கிழக் கிற்கு தனது மகிமையைக் கொண்டு வந்திருக்கும் போது, அவருக்கு ஏன் இஸ்ரவேலில் செய்யப்பட்ட கிரியையை தெரியாது? அவ ருக்கு ஏன் இயேசுவின் கிரியையை தெரியாது? உங்களுக்குத் தெரி யாவிட்டால், உங்களுக்கு அது சொல்லப்படவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. அவர் இயேசு என்னும் இரண்டாவது மனுஷ அவத ரிப்பு என்பதால், அவர் இதை எப்படி தெரியாமல் இருக்க முடி யும்? யேகோவா செய்த கிரியையை இயேசு அறிந்திருந்தார். அவ ருக்கு எப்படி தெரியாமல் இருக்க முடியும்?" நேரம் வரும்போது, அவர்கள் அனைவரும் உன்னிடம் இதுபோன்ற கேள்விகளைக் கேட் பார்கள். அவர்களின் தலைகள் இதுபோன்ற காரியங்களால் நிறைந் திருக்கின்றன. அவர்களால் எப்படி கேட்காமல் இருக்க முடியும்? இந்தப் பொதுவான புரிதலில் உள்ளவர்கள் வேதாகமத்தில் கவ னம் செலுத்துவதில்லை, ஏனென்றால் நீங்கள் இன்று தேவன் செய்த படிப்படியான கிரியைகளைத் தவிர்த்துவிட்டீர்கள், நீங்கள் இந்தப் படிப்படியான கிரியையை உங்கள் சொந்தக் கண்களால் கண்டி ருக்கிறீர்கள், கிரியையின் மூன்று நிலைகளை நீங்கள் தெளிவாகக் கண்டிருக்கிறீர்கள், எனவே நீங்கள் வேதாகமத்தைக் கீழே போட்டு விட்டு அதைத் தியானிப்பதை நிறுத்த வேண்டியிருந்தது. ஆனால்

அவர்களால் அதைத் தியானிக்க முடியவில்லை, ஏனென்றால் இந்தப் படிப்படியான கிரியையைப் பற்றி அவர்களுக்கு எந்த அறிவும் இல்லை. “மனுஷனாக அவதரித்த தேவனின் கிரியைகளுக்கும், கடந்த கால தீர்க்கதரிசிகளும் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களும் செய்தவற்றிற்கும் வித்தியாசம் என்ன? தாவீது கர்த்தர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார், இயேசுவும் அப்படித்தான். அவர்கள் செய்த கிரியை வேறுபட்டிருந்தாலும், அவை ஒரே காரியமென்று அழைக்கப்பட்டன. எனக்குச் சொல்லுங்கள், ஏன் அவர்களின் அடையாளங்கள் ஒன்று போல் இல்லை? யோவான் கண்டது ஒரு தரிசனமாக இருந்தது, அதுவும் பரிசுத்த ஆவியானவரிடமிருந்து வந்ததாக இருந்தது, மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் சொல்ல நினைத்த வார்த்தைகளை அவரால் சொல்ல முடிந்தது. யோவானின் அடையாளம் இயேசுவின் அடையாளத்திலிருந்து ஏன் வேறுபட்டது?” என்று சிலர் கேட்பார்கள். இயேசு பேசிய வார்த்தைகளால் தேவனை முழுமையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடிந்தது, அவை தேவனின் கிரியையை முழுமையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தின. யோவான் கண்டது ஒரு தரிசனம், அவர் தேவனின் கிரியையை முழுமையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த இயலாமல் இருந்தார். இயேசுவைப் போலவே யோவானும், பேதுருவும், பவுலும் அநேக வார்த்தைகளைப் பேசினார்கள், ஆனாலும் அவர்கள் ஏன் இயேசுவைப் போன்ற அடையாளத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை? அவர்கள் செய்த கிரியை வேறுபட்டது என்பதே இதற்கு முக்கியமான காரணம். இயேசு தேவனுடைய ஆவியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார், தேவனுடைய ஆவியானவர் நேரடியாகக் கிரியை செய்து கொண்டிருந்தார். இதற்கு முன்பு யாரும் செய்திராத கிரியையான புதிய யுகத்தின் கிரியையை அவர் செய்தார். அவர் ஒரு புதிய வழியைத் திறந்தார், அவர் யேகோவாவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார், அவர் தேவனையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார், அதேசமயம் பேதுரு, பவுல் மற்றும் தாவீது ஆகியோர் இயேசுவால் அல்லது யேகோவாவால் அனுப்பப்பட்டவர்கள், அவர்கள் எதற்காக அழைக்கப்பட்டார்கள் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அவர்கள் தேவனின் ஒரு சிருஷ்டிப்பின் அடை

யாளத்தை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர். ஆகவே, அவர்கள் எவ்வளவு கிரியை செய்தாலும், எவ்வளவு பெரிய அற்புதங்களைச் செய்தாலும், அவர்கள் இன்னும் தேவனின் ஆவியானவரை பிரதி நிதித்துவப்படுத்த முடியாமல் தேவனின் சிருஷ்டிகளாக இருந்தனர். அவர்கள் தேவனின் நாமத்தால் கிரியை செய்தார்கள் அல்லது தேவனால் அனுப்பப்பட்ட பிறகு கிரியை செய்தார்கள். மேலும், அவர்கள் இயேசு அல்லது யேகோவா ஆரம்பித்த யுகங்களில் கிரியை செய்தார்கள், அவர்கள் வேறு எந்தக் கிரியையும் செய்யவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர்கள் தேவனின் சிருஷ்டிப்புகளாக மட்டுமே இருந்தனர். பழைய ஏற்பாட்டில், அநேக தீர்க்கதரிசிகள் முன்னறிவித்தார்கள், அல்லது தீர்க்கதரிசன புத்தகங்களை எழுதி னார்கள். அவர்களை தேவன் என்று யாரும் சொல்லவில்லை, ஆனால் இயேசு கிரியை செய்ய ஆரம்பித்தவுடன், தேவனின் ஆவி யானவர் அவரை தேவன் என்று சாட்சி பகிர்ந்தார். அது ஏன்? இந்தக் கட்டத்தில், இதற்கு முன்பே, அப்போஸ்தலர்களும் தீர்க்கதரிசிக ளும் பல்வேறு நிருபங்களை எழுதி, அநேக தீர்க்கதரிசனங்களை உரைத்தார்கள், என்பதை நீ ஏற்கனவே தெரிந்திருக்க வேண்டும்! பிற்காலத்தில், ஜனங்கள் அவற்றில் சிலவற்றை வேதாகமத்தில் வைப்பதற்காக தேர்ந்தெடுத்தார்கள், சில தொலைந்து போயின. அவர்களால் பேசப்படுபவை அனைத்தும் பரிசுத்த ஆவியானவரி டமிருந்து வந்தவை என்று சொல்பவர்கள் இருந்தாலும், ஏன் அவற் றில் சில நன்மையாகக் கருதப்படுகின்றன, அவற்றில் சில தீமை யாகக் கருதப்படுகின்றன? சிலர் ஏன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள், மற்றவர்கள் ஏன் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை? அவை உண்மையி லேயே பரிசுத்த ஆவியானவரினால் பேசப்பட்ட வார்த்தைகளாக இருந்தால், அவற்றைத் தேர்ந்தெடுப்பது ஜனங்களுக்கு அவசியமா? இயேசு பேசிய வார்த்தைகளின் விவரங்களும் அவர் செய்த கிரியை யும் நான்கு சுவிஷேசங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் ஏன் வேறுபடுகின் றன? இது அவற்றை எழுதியவர்களின் தவறு அல்லவா? சிலர் கேட்பார்கள், “பவுலும் மற்ற ஆசிரியர்களும் எழுதிய புதிய ஏற்பாட் டின் நிருபங்களும் அவர்கள் செய்த கிரியையும் மனிதனின் சித்தத்

திலிருந்து ஓரளவு உயர்ந்து, மனிதனின் கருத்துக்களால் கலப்படம் செய்யப்பட்டதால், இன்று நீர் (தேவன்) பேசும் வார்த்தைகளில் மனிதனின் தூய்மையற்ற தன்மை இல்லையா? அவை உண்மை யில் மனிதனின் கருத்துக்கள் எதையும் கொண்டிருக்கவில்லையா?" தேவன் செய்த கிரியையின் இந்த நிலை பவுல் மற்றும் அநேக அப் போஸ்தலர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகள் செய்ததைவிட முற்றிலும் வேறுபட்டு இருந்தது. அடையாளத்தில் வேறுபாடு இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், முக்கியமாக, மேற்கொள்ளப்படுகிற கிரியையி லும் வேறுபாடு உள்ளது. பவுல் தாக்கப்பட்டு கர்த்தருக்கு முன்பாக விழுந்தபின், பரிசுத்த ஆவியானவரினால் கிரியைக்கு வழிநடத் தப்பட்டார், அவர் அனுப்பப்பட்ட ஒருவரானார். ஆகவே அவர் சபைகளுக்கு நிருபங்களை எழுதினார், இந்த நிருபங்கள் அனைத் தும் இயேசுவின் போதனைகளைப் பின்பற்றின. கர்த்தராகிய இயே சுவின் நாமத்தினாலே கிரியை செய்ய பவுல் கர்த்தரால் அனுப் பப்பட்டார், ஆனால் தேவன் தாமே வந்தபோது, அவர் எந்த நாமத் திலும் கிரியை செய்யவில்லை, தேவனுடைய ஆவியானவரைத் தவிர வேறு எவரையும் அவருடைய கிரியையில் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தவில்லை. தேவன் தனது கிரியையை நேரடியாகச் செய்ய வந் தார். அவர் மனிதனால் பரிபூரணமாக்கப்படவில்லை, அவருடைய கிரியை எந்த மனிதனின் போதனைகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட வில்லை. கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தின் போது, தேவன் தனது தனிப்பட்ட அனுபவங்களைப் பற்றிக் கூறுவதன் மூலம் வழிநடத் துவதில்லை, மாறாக, தன்னிடம் உள்ளதைப் பொறுத்து நேரடியாக அவருடைய கிரியையைச் செய்கிறார். உதாரணமாக, ஊழியம் செய்பவர்களுக்குரிய சோதனை, சிட்சிப்பின் நேரம், மரணத்தின் சோதனை, தேவனை நேசிக்கும் நேரம்.... இது அனைத்தும் முன்பு செய்யப்பட்டிராத கிரியை, இது மனிதனின் அனுபவங்களை விட தற்போதைய யுகத்தின் கிரியையாகும். நான் கூறிய வார்த்தைக ளில், மனிதனின் அனுபவங்கள் எவை? அவை அனைத்தும் ஆவி யானவரிடமிருந்து நேரடியாக வரவில்லையா, அவை ஆவியானவ ரினால் வெளியாக்கப்படவில்லையா? உன் திறமை மிகவும் மோச

மாக இருப்பதால்தான் நீங்கள் யதார்த்தத்தை நிதானிக்க முடிய வில்லை! நான் கூறும் நடைமுறை வாழ்க்கைமுறை, பாதையை வழிநடத்துவதாகும், இதற்கு முன்னர் யாராலும் எப்போதும் பேசப் படவில்லை, இந்தப் பாதையை யாரும் ஒருபோதும் அனுபவித்த தில்லை, அல்லது இந்த யதார்த்தத்தை அறிந்திருக்கவில்லை. நான் இந்த வார்த்தைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு முன்பு, யாரும் அவற் றைப் பேசவில்லை. இதுபோன்ற அனுபவங்களைப் பற்றி யாரும் பேசவில்லை, அத்தகைய விவரங்களை அவர்கள் இதுவரைப் பேசி யதில்லை, மேலும், இந்தக் காரியங்களை வெளிப்படுத்த யாரும் இதுபோன்ற நிலைகளைச் சுட்டிக்காட்டவில்லை. இன்று நான் வழி நடத்தும் பாதையை யாரும் வழிநடத்தவில்லை, அது மனிதனால் வழிநடத்தப்பட்டிருந்தால், அது ஒரு புதிய வழியாக இருந்திருக் காது. உதாரணமாகப் பவுலையும் பேதுருவையும் எடுத்துக் கொள் ளுங்கள். இயேசு பாதையை வழிநடத்துவதற்கு முன்பு அவர்களுக் குச் சொந்த அனுபவங்கள் இல்லாதிருந்தது. இயேசு வழிநடத்திய பின்புதான் அவர்கள் இயேசு பேசிய வார்த்தைகளையும், அவர் வழிநடத்திய பாதையையும் அனுபவித்தார்கள். இதிலிருந்து அவர் கள் அநேக அனுபவங்களைப் பெற்றார்கள், மேலும் அவர்கள் நிரு பங்களை எழுதினார்கள். எனவே, மனிதனின் அனுபவங்கள் தேவ னின் கிரியைக்கு சமமானவை அல்ல, தேவனின் கிரியை என்பது மனிதனின் கருத்துக்கள் மற்றும் அனுபவங்களால் விவரிக்கப்படும் அறிவுக்கு சமமானதல்ல. இன்று நான் ஒரு புதிய பாதையை வழி நடத்துகிறேன், புதிய கிரியையைச் செய்கிறேன் என்று நான் மீண் டும் மீண்டும் சொல்லியிருக்கிறேன், என் கிரியையும் வெளிப்பா டுகளும் யோவானிடமிருந்தும் மற்ற எல்லா தீர்க்கதரிசிகளிடமிருந் தும் வேறுபட்டவை. அது அப்படியல்ல, நான் ஒருபோதும் அனுப வங்களைப் பெற்று, பின்னர் அவற்றைப் பற்றி உங்களிடம் பேசு வதில்லை. அப்படிச் செய்திருந்தால், அது உங்களை நீண்ட காலத் திற்கு முன்பே தாமதப்படுத்தியிருக்காதா? கடந்த காலத்தில், அநே கர் பேசிய அறிவும் போற்றப்பட்டது, ஆனால் அவர்களின் வார்த் தைகள் அனைத்தும் ஆவிக்குரிய நபர்கள் என்று அழைக்கப்படு

பவர்களின் அடிப்படையில் மட்டுமே பேசப்பட்டன. அவர்கள் பாதையை வழிநடத்தவில்லை, ஆனால் அவர்களின் அனுபவங்க ளிலிருந்து வந்தவர்கள், அவர்கள் பார்த்திருந்தவற்றிலிருந்து வந்த வர்கள், அவர்களின் அறிவிலிருந்து வந்தவர்கள். சில அவர்களின் கருத்துக்கள், மற்றும் சில அவர்கள் சுருக்கமாகக் கூறியிருந்த அனு பத்தை உள்ளடக்கியவை. இன்று, எனது கிரியையின் தன்மை அவர் களிடமிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. மற்றவர்களால் வழிநடத்தப் படுவதை நான் அனுபவித்ததில்லை, மற்றவர்களால் பரிபூரணமாக் கப்படுவதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மேலும், நான் பேசிய மற்றும் விவாதித்தவை எல்லாம் வேறு யாரையும் போன்றதல்ல மற்றும் வேறு யாராலும் பேசப்படவுமில்லை. இன்று, நீங்கள் யார் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், நான் பேசும் வார்த்தைகளின் அடிப்படையில் உங்கள் கிரியை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இந்த வெளிப்பாடுகளும் கிரியையும் இல்லாமல், இந்தக் காரியங்களை அனுபவிக்கும் திறன் கொண்டவர்கள் யார், (ஊழியம் செய்பவர் களின் சோதனை, சிட்சிப்புக் காலம்...), அத்தகைய அறிவைப் பற்றி யாரால் பேச முடியும்? இதைக் காண்பதற்கு நீ உண்மையில் தகு தியற்றவனா? கிரியையின் நிலையைப் பொருட்படுத்தாமல், என் வார்த்தைகள் பேசப்பட்டவுடன், நீங்கள் என் வார்த்தைகளுக்கு ஏற்ப ஐக்கியம் கொள்ளவும், அதன்படி கிரியை செய்யவும் தொடங் குகிறீர்கள், அது உங்களில் எவரும் நினைவில் கொண்டிருந்த ஒரு வழி அல்ல. இவ்வளவு தூரம் வந்திருந்தும், இதுபோன்ற தெளிவும் எளிமையுமான கேள்வியைக் காண உன்னால் இயலவில்லையா? இது யாரோ நினைவில் கொண்ட ஒரு வழி அல்ல, எந்தவொரு ஆவிக்குரிய நபரின் அடிப்படையிலானதும் இல்லை. இது ஒரு புதிய பாதை, முன்பு இயேசு பேசிய அநேக வார்த்தைகள் கூட இனி ஒருபோதும் பொருந்தாது. நான் பேசுவது ஒரு புதிய சகாப் தத்தைத் திறக்கும் கிரியை, அது தனித்து நிற்கும் கிரியை. நான் செய்யும் கிரியை மற்றும் நான் பேசும் வார்த்தைகள் அனைத்தும் புதியவை. இது இன்றைய தினத்தின் புதிய கிரியை அல்லவா? இப்படியே இயேசுவின் கிரியையும் இருந்தது. அவருடைய கிரி

யையும் ஆலயத்தில் இருந்தவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டது, அது வும் பரிசேயர்களின் கிரியையிலிருந்தும் கூட வேறுபட்டது, இஸ் ரவேல் ஜனங்கள் அனைவராலும் செய்யப்பட்டதைப் போல எந்த ஒற்றுமையையும் அது கொண்டிருக்கவில்லை. அதைக் கண்ட பின், ஜனங்களால் தீர்மானம் செய்ய முடியவில்லை. "இது உண் மையில் தேவனால் செய்யப்பட்டதா?" இயேசு யேகோவாவின் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. அவர் மனித னுக்கு கற்பிக்க வந்தபோது, அவர் பேசியதெல்லாம் பழைய ஏற் பாட்டின் பண்டையக் கால புனிதர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகள் கூறி யதை விட புதியவை, வேறுபட்டவை, இதன் காரணமாக ஜனங் கள் உறுதியில்லாதவர்களாகவே இருந்தனர். இதுதான் மனிதனை சமாளிக்க மிகவும் கடினமானவனாக்குகிறது. இந்தப் புதிய கட்ட கிரியையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு, உங்களில் பெரும்பா லோர் நடந்து வந்த பாதை, அந்த ஆவிக்குரிய நபர்களின் அஸ்தி பாரத்தைக் கடைப்பிடிப்பதும், பிரவேசிப்பதும் ஆகும். ஆனால், நான் இன்று செய்யும் கிரியை மிகவும் வித்தியாசமானது, அதனால் அது சரியானதா இல்லையா என்பதை உங்களால் தீர்மானிக்க முடியவில்லை. முன்பு நீ எந்தப் பாதையில் நடந்தாய் என்பதில் எனக்கு அக்கறை இல்லை, யாருடைய "உணவை" நீ புசித்தாய், அல் லது உன் "தகப்பனாக" நீ தெரிந்து கொண்டாய் என்பதில் எனக்கு விருப்பமில்லை. மனிதனை வழிநடத்த நான் வந்திருந்து புதிய சிருஷ்டிப்புகளைக் கொண்டு வந்திருப்பதால், என்னைப் பின்பற் றுபவர்கள் அனைவரும் நான் சொல்வதற்கேற்ப கிரியை செய்ய வேண்டும். நீ எவ்வளவு வல்லமையுள்ள "குடும்பத்தைச்" சேர்ந்தவ னாக இருந்தாலும், நீ என்னைப் பின்பற்ற வேண்டும், நீ உன் முந் தைய நடைமுறைகளின்படி கிரியை செய்யக்கூடாது, உன் "வளர்ப் புத் தகப்பன்" பொறுப்பில் இருந்து விலக வேண்டும், நீ உன் நியா மான பங்கைப் பெற உன் தேவனுக்கு முன் வர வேண்டும். நீ முழு மையாக என் கைகளில் இருக்கிறாய், மேலும் நீ உன் வளர்ப்புத் தகப்பனுக்கு அதிகமான குருட்டு விசுவாசத்தை அர்ப்பணிக்கக்கூ டாது. அவன் உன்னை முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்த முடியாது.

இன்றைய தினத்தின் கிரியை தனித்து நிற்கிறது. நான் இன்று சொல்வது அனைத்தும் கடந்த காலத்திலிருந்து ஒரு அஸ்திபாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை அல்ல. இது ஒரு புதிய ஆரம்பம், அது மனிதனின் கையால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்று நீ சொன்னால், நீ இரட்சிப்புக்கு அப்பாற்பட்ட அளவுக்குக் குருடனாய் இருக்கிறாய்!

ஏசாயா, எசேக்கியேல், மோசே, தாவீது, ஆபிரகாம் மற்றும் தானியேல் ஆகியோர் இஸ்ரவேலின் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்களிடையே தலைவர்களாகவோ தீர்க்கதரிசிகளாகவோ இருந்தார்கள். ஏன் அவர்கள் தேவன் என்று அழைக்கப்படவில்லை? ஏன் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களுக்கு சாட்சி பகிரவில்லை? பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசுவின் கிரியையைத் தொடங்கியதும், அவருடைய வார்த்தைகளைப் பேசத் தொடங்கியதும் ஏன் அவருக்கு சாட்சி பகிர்ந்தார்? ஏன் பரிசுத்த ஆவியானவர் மற்றவர்களுக்கு சாட்சி பகிரவில்லை? அவர்கள் மாம்சமான மனிதர்கள், அனைவரும் "ஆண்டவன்" என்று அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் அழைக்கப்பட்டதைக் கவனம் கொள்ளாமல், அவர்களின் கிரியை அவர்கள் இருக்கும் நிலை மற்றும் அவர்களின் சாராம்சத்தைக் குறிக்கிறது, மேலும் அவர்கள் இருக்கும் நிலை மற்றும் அவர்களின் சாராம்சம் ஆகியவை அவர்களின் அடையாளத்தைக் குறிக்கின்றன. அவர்களின் சாராம்சம் அவர்களின் பட்டங்களுடன் தொடர்புடையது அல்ல. அது அவர்கள் வெளிப்படுத்தியவை மற்றும் அவர்கள் வாழ்ந்த விதம் ஆகியவற்றால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. பழைய ஏற்பாட்டில், ஆண்டவன் என்று சாதாரணமானவர்கள் அழைக்கப்படுவதில் எதுவும் இல்லை, ஒரு நபர் எந்த வகையிலும் அழைக்கப்படலாம், ஆனால் அவருடைய சாராம்சம் மற்றும் இயல்பான அடையாளம் மாற்ற முடியாததாக இருந்தது. அந்தக் கள்ளக் கிறிஸ்துக்கள், கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் ஏமாற்றுபவர்களில், "தேவன்" என்று அழைக்கப்படுபவர்களும் இருந்தார்கள் இல்லையா? ஏன் அவர்கள் தேவன் இல்லை? ஏனென்றால் அவர்களால் தேவனின் கிரியையைச் செய்ய முடியாது. அடிப்படை

யில் அவர்கள் மனிதர்கள், ஜனங்களை ஏமாற்றுகிறார்கள், தேவன் அல்ல, எனவே அவர்கள் தேவனின் அடையாளத்தைப் பெற்றிருக் கவில்லை. பன்னிரண்டு கோத்திரங்களில் தாவீது ஆண்டவன் என் றும் அழைக்கப்படவில்லையா? இயேசு ஆண்டவர் என்றும் அழைக் கப்பட்டார். இயேசு மட்டும் ஏன் மனுஷ ரூபமெடுத்த தேவன் என்று அழைக்கப்பட்டார்? எரேமியாவும் மனுஷகுமாரன் என்று அறியப்படவில்லையா? மேலும் இயேசு மனுஷகுமாரன் என்று அறி யப்படவில்லையா? தேவனின் சார்பாக இயேசு ஏன் சிலுவையில் அறையப்பட்டார்? அவருடைய சாராம்சம் வேறுபட்டது என்பதால் அல்லவா? அவர் செய்த கிரியை வேறுபட்டது என்பதால் அல் லவா? தலைப்பு முக்கியமா? இயேசு மனுஷகுமாரன் என்றும் அழைக்கப்பட்டாலும், அவர் தேவனின் முதல் மனுஷ அவதரிப்பு ஆவார், அவர் அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவும், மீட்பின் கிரியை யைச் செய்யவும் வந்திருந்தார். மனுஷ குமாரன் என்று அழைக்கப் பட்ட மற்றவர்களிடமிருந்து இயேசுவின் அடையாளமும் சாரமும் வேறுபட்டவை என்பதை இது நிரூபிக்கிறது. இன்று, பரிசுத்த ஆவி யானவரினால் பயன்படுத்தப்பட்டவர்களால் பேசப்பட்ட வார்த்தை கள் அனைத்தும் பரிசுத்த ஆவியானவரிடருந்து வந்தவை என்று உங் களில் யார் சொல்லத் துணிகிறார்கள்? இதுபோன்ற காரியங்களை யாராவது சொல்லத் துணிகிறார்களா? நீ இதுபோன்ற காரியங்க ளைச் சொன்னால், எஸ்ராவின் தீர்க்கதரிசன புத்தகம் ஏன் நிராக ரிக்கப்பட்டது, அந்தப் பண்டைய காலப் புனிதர்கள் மற்றும் தீர்க் கதரிசிகளின் புத்தகங்களுக்கும் ஏன் அதேபோல் செய்யப்பட்டன? அவை அனைத்தும் பரிசுத்த ஆவியானவரிடமிருந்து வந்தவை என் றால், நீங்கள் ஏன் இத்தகைய சலன புத்தியுள்ள தேர்வுகளைச் செய் யத் துணிகிறீர்கள்? பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைத் தேர்ந் தெடுப்பதற்கு நீ தகுதியுள்ளவனா? இஸ்ரேலில் இருந்து அநேக கதைகளும் நிராகரிக்கப்பட்டன. மேலும் கடந்த காலத்தில் எழுதப் பட்டவை அனைத்தும் பரிசுத்த ஆவியானவரிடருந்து வந்தவை என்று நீ நம்பினால், சில புத்தகங்கள் ஏன் நிராகரிக்கப்பட்டன? அவை அனைத்தும் பரிசுத்த ஆவியானவரிடமிருந்து வந்திருந்தால்,

அவை அனைத்தும் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும், சபைகளின் சகோதர சகோதரிகளுக்கு வாசிக்க அனுப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவை மனிதனின் சித்தத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவோ நிராகரிக் கப்படவோ கூடாது. அதைச் செய்வது தவறாகும். பவுல் மற்றும் யோவானின் அனுபவங்கள் அவர்களின் தனிப்பட்ட உள்ளுணர்வு டன் கலந்தன என்று சொல்வதால் அவர்களின் அனுபவங்களும் அறிவும் சாத்தானிடமிருந்து வந்தவை என்று அர்த்தமல்ல, ஆனால் அவர்களுடைய தனிப்பட்ட அனுபவங்கள் மற்றும் உள்ளுணர்வு களிலிருந்து வந்த காரியங்களை மட்டுமே அவர்கள் பெற்றிருந்த னர். அவர்களின் அறிவு அந்த நேரத்தில் அவர்களின் நிஜ அனுப வங்களின் பின்னணிக்கு ஏற்ப இருந்தது, இவை அனைத்தும் பரி சுத்த ஆவியானவரிடருந்து வந்தவை என்று யாரால் விசுவாசத்து டன் சொல்ல முடியும்? நான்கு சுவிஷேசங்களும் பரிசுத்த ஆவியா னவரிலிருந்து வந்தவை என்றால், மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற் றும் யோவான் ஒவ்வொருவரும் இயேசுவின் கிரியையைப் பற்றி ஏன் வித்தியாசமாகச் சொன்னார்கள்? நீங்கள் இதை விசுவாசிக்க வில்லை என்றால், பேதுரு எவ்வாறு மூன்று முறை கர்த்தரை மறு தலித்தான் என்ற வேதாகமத்தில் உள்ள விளக்கங்களைப் பாருங் கள். அவை அனைத்தும் வேறுபட்டவை, அவை ஒவ்வொன்றும் அவற்றின் தனித்த பண்புகளைக் கொண்டுள்ளன. அறியாதவர்கள் அநேகர், “மனுஷ ரூபமெடுத்த தேவனும் ஒரு மனிதராவார், ஆகவே அவர் பேசும் வார்த்தைகள் பரிசுத்த ஆவியானவரிடருந்து முழுமை யாக வர முடியுமா? பவுல் மற்றும் யோவானின் வார்த்தைகள் மனி தனின் சித்தத்துடன் கலந்திருந்தால், அவர் பேசும் வார்த்தைகள் உண்மையில் மனிதனின் சித்தத்துடன் கலக்கப்படவில்லையா?” இப்படிச் சொல்லும் ஜனங்கள் குருடர்கள் மற்றும் அறிவற்றவர் கள்! நான்கு சுவிஷேசங்களையும் கவனமாக வாசியுங்கள். இயேசு செய்த காரியங்களையும், அவர் பேசிய வார்த்தைகளையும் பற்றி அவர்கள் பதிவுசெய்ததை வாசியுங்கள். ஒவ்வொரு விளக்கமும் மிகவும் வித்தியாசமானது, ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந்தக் கண் ணோட்டத்தைக் கொண்டுள்ளன. இந்தப் புத்தகங்களின் ஆசிரி

யர்களால் எழுதப்பட்டவை அனைத்தும் பரிசுத்த ஆவியானவரிடருந்து வந்தவை என்றால், அவை அனைத்தும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். ஏன் முரண்பாடுகள் உள்ளன? இதைக் காண முடியாத அளவிற்கு மனிதன் மிகவும் முட்டாளானவன் அல்லவா? தேவனுக்காக சாட்சி பகிர உன்னைக் கேட்டால், நீ எந்த வகையான சாட்சிகளைப் பகிர முடியும்? தேவனை அறிவதற்கான அத்தகைய ஒரு வழியில் அவருக்கு சாட்சி பகிர முடியுமா? “யோவான் மற்றும் லூக்காவின் பதிவுகள் மனித விருப்பத்துடன் கலந்திருந்தால், உங்கள் தேவன் பேசும் வார்த்தைகள் மனித விருப்பத்துடன் கலக்கப்படவில்லையா?” என்று பிறர் உன்னிடம் கேட்டால், உன்னால் தெளிவான பதிலைக் கொடுக்க முடியுமா? லூக்காவும் மத்தேயுவும் இயேசுவின் வார்த்தைகளைக் கேட்டிருந்து, இயேசுவின் கிரியையைப் பார்த்திருந்த பின், இயேசுவின் கிரியையின் சில யதார்த்தங்களை நினைவுறுத்தும் படியாக, அவர்கள் தங்கள் சொந்த அறிவைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அவர்களின் அறிவு பரிசுத்த ஆவியானவரினால் முழுமையாக வெளிப்பட்டது என்று நீ சொல்ல முடியுமா? வேதாகமத்திற்கு வெளியே, அவர்களை விட உயர்ந்த அறிவைக் கொண்ட அநேக ஆவிக்குரிய பிரமுகர்கள் இருந்தார்கள், ஆகவே, அவர்களின் வார்த்தைகள் பிற்கால சந்ததியினரால் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை? அவை பரிசுத்த ஆவியானவரினாலும் பயன்படுத்தப்படவில்லையா? இன்றைய தினத்தின் கிரியையில், இயேசுவின் கிரியையின் அஸ்திபாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட எனது சொந்த உள்ளுணர்வுகளைப் பற்றி நான் பேசவில்லை என்பதையும், இயேசுவின் கிரியையின் பின்னணிக்கு எதிராக எனது சொந்த அறிவைப் பற்றியும் நான் பேசவில்லை என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள். அந்த நேரத்தில் இயேசு என்ன கிரியை செய்தார்? இன்று நான் என்ன கிரியை செய்கிறேன்? நான் செய்வதற்கும் சொல்வதற்கும் எந்த முன் மாதிரியும் இல்லை. இன்று நான் நடந்து செல்லும் பாதை இதற்கு முன் ஒருபோதும் நடக்கப்படவில்லை, இது ஒருபோதும் யுகங்களுக்கும் தலைமுறைகளுக்கும் முன்பான ஜனங்களால் நடக்கப்படவில்லை. இன்று, இது

தொடங்கப்பட்டுள்ளது, இது ஆவியானவரின் கிரியை அல்லவா? இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை என்றாலும், கடந்த காலத் தலைவர்கள் அனைவரும் மற்றவர்களின் அஸ்திபாரத்தின் அடிப் படையில் தங்கள் கிரியையைச் செய்தார்கள்; இருப்பினும், தேவ னாகிய அவருடைய கிரியை வேறுபட்டது. இயேசுவின் கிரியை யின் கட்டம் ஒரே மாதிரியாக இருந்தது. அவர் ஒரு புதிய வழி யைத் திறந்தார். அவர் வந்ததும், பரலோகராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத் தைப் பிரசங்கித்தார், மனிதன் மனந்திரும்பி அறிக்கையிட வேண் டும் என்று கூறினார். இயேசு தம்முடைய கிரியையை முடித்த பிறகு, பேதுருவும் பவுலும் மற்றவர்களும் இயேசுவின் கிரியை யைச் செய்யத் தொடங்கினார்கள். இயேசு சிலுவையில் அறை யப்பட்டு பரலோகத்திற்கு ஏறிய பிறகு, அவர்கள் சிலுவையின் வழியைப் பரப்ப ஆவியானவரால் அனுப்பப்பட்டார்கள். பவுலின் வார்த்தைகள் போற்றப்பட்டாலும், பொறுமை, அன்பு, துன்பம், முக்காடிடுதல், ஞானஸ்நானம் அல்லது பின்பற்ற வேண்டிய பிற உபதேசங்கள் போன்ற இயேசு கூறிய அஸ்திபாரத்தின் அடிப்ப டையிலும் அவை அமைந்தன. இவை அனைத்தும் இயேசுவின் வார்த்தைகளின் அஸ்திபாரத்தின் அடிப்படையில் பேசப்பட்டன. அவர்களால் ஒரு புதிய வழியைத் திறக்க முடியாது, ஏனென்றால் அவர்கள் அனைவரும் தேவனால் பயன்படுத்தப்பட்ட மனிதர்கள்.

அந்த நேரத்தில் இயேசுவின் வெளிப்பாடுகளும் கிரியைகளும் கோட்பாடுகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை, பழைய ஏற்பாட்டின் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைக்கு ஏற்ப அவர் தனது கிரியை யைச் செய்யவில்லை. இது கிருபையின் காலத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய கிரியைக்கு ஏற்றாற்போல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவர் கொண்டு வந்திருந்த கிரியையின்படி, அவருடைய சொந்தத் திட் டத்தின்படி, அவருடைய ஊழியத்தின்படி பிரயாசப்பட்டார். அவர் பழைய ஏற்பாட்டின் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி கிரியை செய்ய வில்லை. அவர் செய்த எதுவும் பழைய ஏற்பாட்டின் நியாயப்பிர மாணத்தின்படி இல்லை, தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகளை நிறை வேற்றுவதற்காக அவர் கிரியை புரிய வரவில்லை. தேவனின் கிரி

யையின் ஒவ்வொரு கட்டமும் பண்டைய தீர்க்கதரிசிகள் முன்ன றிவித்தவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக வெளிப்படையாகச் செய் யப்படவில்லை, மேலும் அவர் கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடிக் கவோ அல்லது பண்டைய தீர்க்கதரிசிகள் முன்னறிவித்தவைகளை வேண்டுமென்றே உணரவோ வரவில்லை. ஆயினும் அவருடைய கிரியைகள் பண்டைய தீர்க்கதரிசிகள் முன்னறிவித்தவைகளைப் பாழாக்கவில்லை, அவர் முன்பு செய்திருந்த கிரியையையும் இடை யூறு செய்யவில்லை. எந்தவொரு கோட்பாட்டையும் பின்பற்றா மல் அதற்குப் பதிலாக அவரே செய்ய வேண்டிய கிரியையைச் செய்வது என்பது அவருடைய கிரியையின் முக்கிய அம்சமாகும். அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசியோ அல்லது ஞானதிருஷ்டிக்காரரோ அல்ல, ஆனால் அவர் செய்யவேண்டிய கிரியையைச் செய்ய உண்மை யாக வந்தவர், அவர் தனது புதிய யுகத்தைத் தொடங்கவும், அவரு டைய புதிய கிரியையைச் செய்யவும் வந்தார். நிச்சயமாக, இயேசு தம்முடைய கிரியையைச் செய்ய வந்தபோது, பழைய ஏற்பாட் டில் பண்டைய தீர்க்கதரிசிகள் பேசிய அநேக வார்த்தைகளையும் அவர் நிறைவேற்றினார். இன்றைய கிரியையும் பழைய ஏற்பாட் டின் பண்டைய தீர்க்கதரிசிகள் முன்னறிவித்தவைகளையும் நிறை வேற்றியுள்ளது. “மஞ்சள் நிற பழைய பஞ்சாங்கத்தை” நான் வைத் திருப்பதில்லை என்பது போன்றதுதான் இது, அவ்வளவுதான். ஏனென்றால், நான் செய்யவேண்டிய கிரியைகள் அதிகம் உள்ளன, நான் உங்களிடம் பேச வேண்டிய அநேக வார்த்தைகள் உள்ளன, இந்தக் கிரியையும் இந்த வார்த்தைகளும் வேதாகமத்தின் பத்திகளை விளக்குவதை விட மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை, ஏனென்றால் இதுபோன்ற கிரியைக்கு பெரியதான முக்கியத்துவம் அல்லது மதிப்பு உங்களுக்கு இல்லை, அது உங்களுக்கு உதவ முடியாது, அல்லது உங்களை மாற்ற முடியாது. வேதாகமத்திலிருந்து எந்த வொரு பத்தியையும் நிறைவேற்றுவதற்காக புதிய கிரியையைச் செய்ய நான் விரும்புகிறதில்லை. வேதாகமத்தின் பண்டைய தீர்க் கதரிசிகளின் வார்த்தைகளை நிறைவேற்ற மட்டுமே தேவன் பூமிக்கு வந்திருந்தால், யார் பெரியவர், மனுஷனாக அவதரித்த தேவனா

அல்லது அந்தப் பண்டைய தீர்க்கதரிசிகளா? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தீர்க்கதரிசிகள் தேவனுக்குப் பொறுப்பானவர்களா, அல்லது தேவன் தீர்க்கதரிசிகளுக்குப் பொறுப்பானவரா? இந்த வார்த்தைகளை நீ எவ்வாறு விளக்குகிறாய்?

ஆரம்பத்தில், இயேசு தம்மைப் பின்பற்றிய சீடர்களைப் போல அதிகாரப்பூர்வமாக தம்முடைய ஊழியத்தை இன்னும் செய்யாத போது, சில சமயங்களில் அவர் கூட்டங்களிலும் கலந்துகொண்டு, பாமாலைகளைப் பாடினார், துதி செய்தார், ஆலயத்தில் பழைய ஏற்பாட்டை வாசித்தார். அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்று எழுந்தபின், ஆவியானவர் அதிகாரப்பூர்வமாக அவர்மீது இறங்கி கிரியை செய்யத் தொடங்கினார், அவருடைய அடையாளத்தையும் அவர் மேற்கொள்ளவிருந்த ஊழியத்தையும் வெளிப்படுத்தினார். இதற்குமுன், மரியாளைத் தவிர யாருக்கும் அவருடைய அடையாளம் தெரியாது, யோவான் கூட அறிந்திருக்கவில்லை. ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது இயேசுவுக்கு இருபத்தொன்பது வயது. அவருடைய ஞானஸ்நானம் முடிந்தபின், அன்றியும், வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாகி: “இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன், இவரில் பிரியமாயிருக்கிறேன்.” இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றவுடன், பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்த வழியில் அவருக்கு சாட்சி அளிக்கத் தொடங்கினார். இருபத்தொன்பதாவது வயதில் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு முன்பு, அவர் ஒரு சாதாரண மனிதனின் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தார், அவர் புசிக்க வேண்டியபோது புசிப்பது, தூங்குவது மற்றும் சாதாரணமாக ஆடை அணிவது, அவரிடத்தில் எதுவும் மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டதல்ல, நிச்சயமாக, இது மனிதனின் மாம்சக் கண்களுக்கு மட்டுமே இப்படி இருந்தது. சில நேரங்களில் அவரும் பலவீனமாக இருந்தார், சில நேரங்களில் அவராலும் கூட வேதாகமத்தில் எழுதப்பட்டிருப்பதைப் போல காரியங்களை அறிய முடியவில்லை. அவருடைய புத்திசாலித்தனம் அவருடைய வயதிற்கு ஏற்றாற்போல் வளர்ந்தது. இந்த வார்த்தைகள் அவருக்கு ஒரு சாதாரண மற்றும் இயல்பான மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருந்தன என்பதையும், அவர் மற்ற சாதாரண ஜனங்களிடமிருந்து குறிப்பாக வேறுபட்டவர் அல்ல என்

பதையும் காட்டுகின்றன. அவர் ஒரு சாதாரண மனிதராக வளர்ந் திருந்தார், அவரைப் பற்றி சிறப்பு எதுவும் இல்லை. ஆயினும் அவர் தேவனின் பராமரிப்பிலும் பாதுகாப்பிலும் இருந்தார். ஞானஸ்நா னம் பெற்ற பிறகு, அவர் சோதனைக்கு உட்படத் தொடங்கினார், அதன் பிறகு அவர் தம்முடைய ஊழியத்தையும் கிரியைகளையும் செய்யத் தொடங்கினார், மேலும் வல்லமை, ஞானம் மற்றும் அதி காரம் ஆகியவற்றைப் பெற்றவரானார். இது பரிசுத்த ஆவியானவர் அவருடைய ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்பு அவரிடத்தில் கிரியை செய்யவில்லை, அல்லது அவருக்குள் இல்லை என்று சொல்ல வில்லை. அவருடைய ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்பும் பரிசுத்த ஆவி யானவர் அவருக்குள் வாசமாயிருந்தார், ஆனால் அதிகாரப்பூர்வ மாகக் கிரியை செய்யத் தொடங்கவில்லை, ஏனென்றால் தேவன் தம்முடைய கிரியையை எப்போது செய்ய வேண்டுமென வரம்பு கள் உள்ளன, மேலும், சாதாரண ஜனங்கள் வளர்ந்து வரும் ஒரு சாதாரண செயல்முறையைக் கொண்டுள்ளனர். பரிசுத்த ஆவியா னவர் எப்போதும் அவருக்குள் வாசமாயிருந்தார். இயேசு பிறந்த போது, அவர் மற்றவர்களிடமிருந்து வித்தியாசமாக இருந்தார், ஒரு காலை நட்சத்திரம் தோன்றியது. அவர் பிறப்பதற்கு முன்பு, ஒரு தேவதூதன் யோசேப்புக்கு ஒரு கனவில் தோன்றி, மரியாள் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்க வேண்டும் என்றும், குழந்தை பரிசுத்த ஆவியானவரினால் கருத்தரிக்கப்பட்டதாகவும் சொன்னார். இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிறகு, பரிசுத்த ஆவியானவர் அவ ருடைய கிரியையைத் தொடங்கினார், ஆனால் பரிசுத்த ஆவியா னவர் இயேசுவின் மீது இறங்க மட்டுமே செய்தார் என்று அர்த்த மல்ல. பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்மீது புறாவைப் போல இறங் கினார் என்ற கூற்று அவருடைய ஊழியத்தின் அதிகாரப்பூர்வ தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது. தேவனுடைய ஆவியானவர் முன்பே அவருக்குள் இருந்தார், ஆனால் அவர் இன்னும் கிரியை செய்யத் தொடங்கவில்லை, ஏனென்றால் நேரம் வரவில்லை, ஆவியானவர் அவசரமாக கிரியை செய்யத் தொடங்கவில்லை. ஞானஸ்நானத் தின் மூலம் ஆவியானவர் அவருக்கு சாட்சி பகிர்ந்தார். அவர் தண்

ணீரிலிருந்து எழுந்தபோது, ஆவியானவர் அதிகாரப்பூர்வமாக அவரிடத்தில் கிரியை செய்யத் தொடங்கினார், இது தேவனின் அவதரிப்பான மாம்சம் அவருடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றத் தொடங்கியதையும், மீட்பின் கிரியையைத் தொடங்கியதையும் குறிக்கிறது, அதாவது, கிருபையின் காலம் அதிகாரப்பூர்வமாகத் தொடங்கியது. எனவே, அவர் என்ன கிரியை செய்தாலும் சரி, தேவனின் கிரியைக்கு ஒரு நேரம் இருக்கிறது. அவருடைய ஞானஸ்நானத்திற்குப் பிறகு, இயேசுவில் குறிப்பிட்ட மாற்றங்கள் எதுவும் இல்லை. அவர் இன்னும் அவருடைய சுயமான மாம்சத்தில் இருந்தார். அவர் தனது கிரியையைத் தொடங்கினார், அவருடைய அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தினார், அவர் அதிகாரமும் வல்லமையும் நிறைந்தவர். இது சம்பந்தமாக அவர் முன்பு இருந்ததிலிருந்து வேறுபட்டிருந்தார். அவரது அடையாளம் வேறுபட்டிருந்தது, அதாவது அவருடைய அந்தஸ்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏற்பட்டது. இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் சாட்சியாக இருந்தது, அது மனிதனால் செய்யப்பட்ட கிரியை அல்ல. ஆரம்பத்தில், ஜனங்களுக்குத் தெரியாது, பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசுவுக்கு சாட்சி பகிர்ந்தவுடன் அவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தெரிந்துகொண்டார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவர் அவருக்கு சாட்சி அளிப்பதற்கு முன்பு தேவனின் சாட்சி இல்லாமல் இயேசு பெரிய கிரியையைச் செய்திருந்தால், அவருடைய கிரியை எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும், அவருடைய அடையாளத்தை ஜனங்கள் ஒருபோதும் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள், ஏனென்றால் மனிதக் கண்களால் அதைப் பார்க்க முடியாது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் சாட்சியின் படி இல்லாமல், அவரை மனுஷ ரூபமெடுத்த தேவனாக யாரும் அங்கீகரிக்க முடியாது. பரிசுத்த ஆவியானவர் அவருக்கு சாட்சி பகிர்ந்தபின், இயேசு எந்த வித்தியாசமும் இல்லாமல் தொடர்ந்து அதே வழியில் கிரியை செய்திருந்தால், அது அந்த விளைவை ஏற்படுத்தி இருக்காது, மேலும் இது முக்கியமாகப் பரிசுத்த ஆவியானவரின் செயலையும் நிரூபிக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் சாட்சி பகிர்ந்தபின், பரிசுத்த ஆவியானவர் தன்னைக் காட்ட வேண்டியிருந்தது, இதனால் அவர்

தேவன் என்பதையும், அவருக்குள் தேவனுடைய ஆவியானவர் இருக்கிறார் என்பதையும் உன்னால் தெளிவாகக் காண முடியும். தேவனின் சாட்சி தவறில்லை, இது அவருடைய சாட்சி சரியானது என்பதை நிரூபிக்க முடிந்தது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் சாட்சிக்கு முன்னும் பின்னும் அவர் செய்த கிரியைகள் ஒரே மாதிரியாக இருந்திருந்தால், மனுஷ ரூபமெடுத்த அவருடைய ஊழியமும் பரி சுத்த ஆவியானவரின் கிரியையும் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்திருக் காது, ஆகவே மனிதன் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை அறிந் துகொள்ள முடியாதவனாய் இருக்கிறான், ஏனென்றால் அங்கே தெளிவான வேறுபாடு இருந்திருக்கவில்லை. பரிசுத்த ஆவியான வர் சாட்சி பகிர்ந்தபின் இந்த சாட்சியை நிலைநிறுத்த வேண்டியி ருந்தது, ஆகவே, அவர் தம்முடைய ஞானத்தையும் அதிகாரத்தை யும் இயேசுவில் வெளிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது, இது கடந்த காலங்களிலிருந்து வேறுபட்டதாய் இருந்தது. நிச்சயமாக, இது ஞானஸ்நானத்தின் பலன் அல்ல. ஞானஸ்நானம் என்பது ஒரு விழா மட்டுமே. அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்ய வேண்டிய நேரம் இது என்பதைக் காட்ட ஞானஸ்நானம் என்பது ஒரு வழியாக இருந் தது. தேவனின் மகத்தான வல்லமையைத் தெளிவுபடுத்துவதற் கும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் சாட்சியைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கும், பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்த சாட்சிக்கு கடைசி வரை பொறுப் பேற்பார். தம்முடைய ஊழியத்தைச் செய்வதற்கு முன்பு, இயேசு பிரசங்கங்களைக் கேட்டார், பல்வேறு இடங்களில் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்துப் பரப்பினார். அவர் எந்தப் பெரிய கிரியையும் செய் யவில்லை, ஏனென்றால் அவர் தம்முடைய ஊழியத்தைச் செய்ய இன்னும் நேரம் வரவில்லை, மேலும் தேவன் தாழ்மையுடன் மாம் சத்தில் மறைந்திருந்தார், நேரம் வாய்க்கும் வரை எந்தக் கிரியை யும் செய்யவில்லை. ஞானஸ்நானத்திற்கு முன் அவர் இரண்டு காரணங்களுக்காகக் கிரியை செய்யவில்லை. ஒன்று, ஏனெனில் பரிசுத்த ஆவியானவர் அதிகாரப்பூர்வமாக அவர்மீது கிரியை செய்ய இறங்கவில்லை (அதாவது, பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசுவுக்கு அத்தகைய கிரியையைச் செய்வதற்கான வல்லமையையும் அதிகா

ரத்தையும் வழங்கவில்லை), அவர் தனது சொந்த அடையாளத்தை அறிந்திருந்தாலும் கூட, இயேசு பின்னர் செய்ய நினைத்த கிரியையைச் செய்ய முடியாமல் இருந்திருப்பார், அவருடைய ஞானஸ்நானம் பெறும் நாள் வரை காத்திருக்க வேண்டியதாய் இருந்திருக்கும். இது தேவனின் நேரம், அதை மீறும் திறன் எவருக்கும், இயேசுவுக்குக் கூட இல்லை. இயேசு தாமே தனது சொந்தக் கிரியையை குறுக்கிட முடியவில்லை. நிச்சயமாக, இது தேவனின் தாழ்மையும், தேவனுடைய கிரியையின் நியாயப்பிரமாணமும் ஆகும். தேவனின் ஆவியானவர் கிரியை செய்யவில்லை என்றால், அவருடைய கிரியையை யாராலும் செய்ய முடியாது. இரண்டாவதாக, அவர் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு முன்பு, அவர் மிகவும் பொதுவான மற்றும் சாதாரண மனிதர், மற்ற சாதாரண மற்றும் இயல்பான ஜனங்களிடமிருந்து வேறுபட்டவர் அல்ல, இது மனுஷனாக அவதரித்த தேவன் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவர் அல்ல என்பதற்கான ஒரு அம்சமாகும். மனுஷனாக அவதரித்த தேவன் தேவனின் ஆவியானவரின் ஏற்பாடுகளை மீறவில்லை. அவர் ஒரு ஒழுங்கான வழியில் கிரியை செய்தார், அவர் மிகவும் சாதாரணமாகக் கிரியை செய்தார். ஞானஸ்நானத்திற்குப் பிறகுதான் அவருடைய கிரியைக்கு அதிகாரமும் வல்லமையும் இருந்தது. அதாவது, அவர் மனுஷனாக அவதரித்த தேவனாக இருந்தபோதிலும், அவர் எந்த இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட கிரியைகளையும் செய்யவில்லை, மற்ற சாதாரண ஜனங்களைப் போலவே அவர் வளர்ந்தார். இயேசு தம்முடைய அடையாளத்தை முன்பே அறிந்திருந்தால், அவருடைய ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்பே தேசமெங்கும் பெரிய கிரியைகளைச் செய்திருந்தால், சாதாரண மனிதர்களிடமிருந்து வித்தியாசமாக இருந்திருந்தால், தன்னை அசாதாரணமானவர் என்று காட்டி இருந்தார் என்றால், யோவான் தனது கிரியையைச் செய்ய இயலாது என்பது மட்டுமல்லாமல், தேவன் தனது கிரியையின் அடுத்த கட்டத்தைத் தொடங்க எந்த வழியும் இருந்திருக்காது. ஆகவே, தேவன் செய்தது தவறாகிவிட்டது என்பதை இது நிரூபித்திருந்திருக்கும், தேவனின் ஆவியானவரும் மனுஷனாக அவதரித்த தேவனின் மாம்ச

மும் ஒரே ஸ்தானத்திலிருந்து வரவில்லை என்று மனிதனுக்கு தோன்றியிருக்கும். ஆகவே, இயேசுவின் கிரியையாக வேதாகமத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது, அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றபின் மேற்கொள்ளப்பட்ட கிரியையே, இது மூன்று ஆண்டுகளில் செய்யப்பட்ட கிரியை. அவர் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு முன்பு அவர் செய்ததை வேதாகமம் பதிவு செய்யவில்லை, ஏனென்றால் அவர் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு முன்பு இந்தக் கிரியையைச் செய்யவில்லை. அவர் வெறுமனே ஒரு சாதாரண மனிதர், ஒரு சாதாரண மனிதனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். இயேசு தம்முடைய ஊழியத்தைச் செய்யத் தொடங்குவதற்கு முன்பு, அவர் சாதாரண ஜனங்களிடமிருந்து வேறுபட்டவர் அல்ல, மற்றவர்களும் அவரிடம் எந்த வித்தியாசத்தையும் காணவில்லை. அவர் இருபத்தொன்பதாவது வயதை அடைந்த பிறகுதான், தேவனின் கிரியையின் ஒரு கட்டத்தை முடிக்க வந்ததாக இயேசு அறிந்திருந்தார். இதற்கு முன்பு, அவரே இதை அறிந்திருக்கவில்லை, ஏனென்றால் தேவன் செய்த கிரியை இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல. அவர் பன்னிரெண்டாவது வயதில் ஜெப ஆலயத்தில் ஒரு கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டபோது, மரியாள் அவரைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார், மற்ற குழந்தைகளைப் போலவே அவர் ஒரு வாக்கியத்தையும் சொன்னார், “அம்மா! எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக என் பிதாவின் சித்தத்தை நான் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பது உனக்குத் தெரியாதா?” நிச்சயமாக, அவர் பரிசுத்த ஆவியானவரினால் கருத்தரிக்கப்பட்டதால், இயேசு ஏதோ ஒரு வகையில் சிறப்புடையவராக இருக்க முடியாதா? ஆனால் அவருடைய சிறப்பு என்னவென்றால், அவர் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்று அர்த்தமல்ல, மாறாக அவர் வேறு எந்த இளம் குழந்தையையும் விட தேவனை அதிகமாக நேசித்தார். அவர் தோற்றத்தில் மனிதராக இருந்தபோதிலும், அவருடைய சாராம்சம் இன்னும் மற்றவர்களிடமிருந்து சிறப்பானதாகவும் வேறுபட்டும் இருந்தது. ஆயினும், ஞானஸ்நானத்திற்குப் பிறகுதான், பரிசுத்த ஆவியானவர் அவரிடத்தில் கிரியை செய்வதை அவர் உணர்ந்தார், அவர்தான் தேவன் என்பதையும் உணர்ந்

தார். அவர் முப்பத்திமூன்று வயதை எட்டியபோதுதான், சிலுவை யில் அறையப்படுவதை பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர் மூலமாக செய்யத் திட்டமிட்டார் என்பதை அவர் உணமையிலேயே உணர்ந் தார். மத்தேயு நற்செய்தியில் எழுதப்பட்டதைப் போலவே, முப் பத்திரெண்டாம் வயதில், அவர் சில யதார்த்தங்களை அறிந்து கொண்டார்: "சீமோன் பேதுரு பிரதியுத்தரமாக: நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்றான். ... அதுமுதல் இயேசு, தாம் எருசலேமுக்குப்போய், மூப்பராலும் பிரதான ஆசாரியராலும், வேதபாரகராலும் பலபாடுகள்பட்டு, கொலையுண்டு, மூன்றாம் நாளில் எழுந்திருக்கவேண்டும் என்பதைத் தம்முடைய சீஷர்களுக் குச் சொல்லத்தொடங்கினார்." அவர் என்ன கிரியை செய்ய வேண் டும் என்பது அவருக்கு முன்பே தெரியாது, ஆனால் ஒரு குறிப் பிட்ட நேரத்தில். அவர் பிறந்தவுடனேயே அவர் அதை முழுமை யாக அறிந்திருக்கவில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர் அவரிடம் படிப் படியாகக் கிரியை செய்தார், மேலும் கிரியைக்கு ஒரு செயல்முறை இருந்தது. ஆரம்பத்தில், அவர் தேவன் என்றும், கிறிஸ்து என்றும், மனுஷ ரூபமெடுத்த மனுஷ குமாரன் என்றும் அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதை நிறைவேற்றுவதாக அறிந்திருந்தால், அவர் ஏன் முன்பே கிரியை செய்யவில்லை? தம்முடைய ஊழியத்தைப் பற்றி சீஷர்களிடம் சொன்ன பிறகுதான் இயேசு துக்கத்தை உணர்ந்தார், இதற்காக ஆவலுடன் ஜெபித்தார்? தான் புரிந்திராத அநேகக் காரியங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே யோவான் ஏன் அவ ருக்கான வழியைத் திறந்து ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார்? இது எதை நிரூபிக்கிறது என்றால், இது மாம்சத்தில் அவதரித்த தேவனின் கிரியை, எனவே அவருக்குப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அடைவதற் கும் ஒரு செயல்முறை இருந்தது, ஏனென்றால் அவர் தேவனின் அவதார மாம்சம், அவருடைய கிரியை ஆவியானவரால் நேரடி யாகச் செய்யப்பட்டதைவிட வித்தியாசமானது.

தேவனுடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு படியும் ஒரே ஓட்டத் தைப் பின்பற்றுகிறது, எனவே தேவனின் ஆறாயிரம் ஆண்டு ஆளு கைத் திட்டத்தில், ஒவ்வொரு படியும் அடுத்தடுத்து, உலகின் அஸ்

திபாரத்திலிருந்து இன்று வரை நெருக்கமாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. வழி வகுக்க யாரும் இல்லாதிருந்தால், யாரும் பின்பற்றி வர மாட்டார்கள். பின்னால் வருபவர்களும் இருப்பதால், வழி வகுப்போரும் இருக்கிறார்கள். இந்த வழியில் கிரியை படிப்படியாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு படி மற்றொன்றைப் பின்தொடர்கிறது, யாரோ ஒருவர் வழியைத் திறக்காமல், கிரியையைத் தொடங்குவது சாத்தியமில்லை, மேலும் தேவன் தனது கிரியையை முன்னோக்கி எடுத்துச் செல்ல வழி இல்லை. எந்தப் படியும் மற்றொன்றிற்கு முரண்பட்டதாக இல்லை, ஒவ்வொன்றும் ஒரு ஓட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு வரிசையாக மற்றொன்றைப் பின்பற்றுகின்றன. இவை அனைத்தும் ஒரே ஆவியானவரால் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் யாரோ ஒருவர் வழியைத் திறக்கிறாரா அல்லது வேறொருவரின் கிரியையைச் செய்கிறாரா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், இது அவர்களின் அடையாளத்தை தீர்மானிக்கவில்லை. இது சரிதானல்லவா? யோவான் வழியைத் திறந்தார், இயேசு தனது கிரியையைச் செய்தார், ஆகவே, இயேசுவின் அடையாளம் யோவானை விடக் குறைவு என்பதை இது நிரூபிக்கிறதா? யேகோவா இயேசுவுக்கு முன்பாக தனது கிரியையைச் செய்தார், எனவே யேகோவா இயேசுவை விடவும் பெரியவர் என்று உன்னால் சொல்ல முடியுமா? அவர்கள் வழி வகுத்தார்களா அல்லது மற்றவர்களின் கிரியையைச் செய்தார்களா என்பது முக்கியமல்ல. மிக முக்கியமானது என்னவென்றால், அவர்களின் கிரியையின் சாராம்சம் மற்றும் அது குறிப்பிடும் அடையாளம். இது சரிதானல்லவா? தேவன் மனிதர்களிடையே கிரியை செய்ய நினைத்ததால், வழி வகுக்கும் கிரியையைச் செய்ய இயன்றவர்களை அவர் எழுப்ப வேண்டியிருந்தது. யோவான் பிரசங்கிக்க ஆரம்பித்த போது, “கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்துங்கள்; அவருக்குப் பாதைகளைச் செவ்வைபண்ணுங்கள்.” “மனந்திரும்புங்கள், பரலோகராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது.” அவர் ஆரம்பத்திலிருந்தே இவ்வாறு பேசினார், ஏன் இந்த வார்த்தைகளை அவரால் சொல்ல முடிந்தது? இந்த வார்த்தைகள் பேசப்பட்ட வரிசையைப் பொறுத்

தவரை, பரலோக ராஜ்யத்தின் சுவிஷேசத்தை முதலில் பேசியது யோவானும், பின்னர் பேசியது இயேசுவும்தான். மனிதனின் கருத்துக்களின்படி, புதிய பாதையைத் திறந்தவர் யோவான், ஆகவே யோவான் இயேசுவை விட பெரியவராக இருந்தார். ஆனால் யோவான் தான் கிறிஸ்து என்று சொல்லவில்லை, தேவனுடைய அன்பான குமாரன் என்று தேவன் அவருக்கு சாட்சி பகிரவில்லை, மாறாக வழியைத் திறந்து கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்த வெறுமனே அவரைப் பயன்படுத்தினார். அவர் இயேசுவுக்கு வழி வகுத்தார், ஆனால் இயேசுவின் சார்பாக அவரால் கிரியை செய்ய முடியவில்லை. மனிதனின் எல்லா கிரியைகளும் பரிசுத்த ஆவியானவரினால் பராமரிக்கப்பட்டது.

பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில், யேகோவாதான் வழிநடத்தினார், யேகோவாவின் கிரியை பழைய ஏற்பாட்டின் முழு யுகத்தையும், இஸ்ரேலில் செய்யப்பட்ட அனைத்து கிரியைகளையும் குறிக்கிறது. மோசே பூமியில் இந்தக் கிரியையை வெறுமனே ஆதரித்தார், அவருடைய பிரயாசங்கள் மனிதனால் வழங்கப்பட்ட ஒத்துழைப்பாகக் கருதப்படுகிறது. அந்த நேரத்தில், யேகோவா பேசினார், மோசேயை அழைத்தார், அவர் மோசேயை இஸ்ரவேல் ஜனங்களிடமிருந்து எழுப்பினார், அவர்களை வனாந்தரத்தின் வழியாய் கானானுக்கு வழிநடத்தச் செய்தார். இது மோசேயின் கிரியை அல்ல, ஆனால் தனிப்பட்ட முறையில் யேகோவாவால் நடத்தப்பட்டதாகும், எனவே மோசேயை தேவன் என்று அழைக்க முடியாது. மோசேயும் நியாயப்பிரமாணத்தை வகுத்தார், ஆனால் இந்த நியாயப்பிரமாணம் தனிப்பட்ட முறையில் யேகோவாவால் கட்டளையிடப்பட்டது. அவர் அதை மோசேயைக் கொண்டு வெளிப்படுத்தியிருந்தார். இயேசுவும் கட்டளைகளை உண்டாக்கினார், மேலும் அவர் பழைய ஏற்பாட்டின் நியாயப்பிரமாணத்தை ரத்துசெய்து புதிய யுகத்திற்கான கட்டளைகளை வகுத்தார். இயேசு தாமே ஏன் தேவனாவார்? ஏனெனில் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த நேரத்தில், மோசே செய்த கிரியைகள் யுகத்தைக் குறிக்கவுமில்லை, புதிய வழியைத் திறக்கவுமில்லை; அவர் யேகோவா

வால் வழிநடத்தப்பட்டார், வெறுமனே தேவனால் பயன்படுத் தப்பட்ட ஒருவராவார். இயேசு வந்தபோது, யோவான் வழியை வகுக்கும் ஒரு படியைச் செய்து, பரலோகராஜ்யத்தின் சுவிசே ஷத்தைப் பிரசித்தப்படுத்த ஆரம்பித்திருந்தார் (பரிசுத்த ஆவியா னவர் இதைத் தொடங்கியிருந்தார்). இயேசு வந்த போது, அவர் நேரடியாகத் தனது சொந்த கிரியையைச் செய்தார், ஆனால் அவருடைய கிரியைக்கும் மோசேயின் கிரியைக்கும் பெரிய வித்தியாசம் இருந்தது. ஏசாயாவும் அநேக தீர்க்கதரிசனங்களைப் பேசினார், ஆனாலும் அவர் ஏன் தேவனாக இருந்ததில்லை? இயேசு அநேக தீர்க்கதரிசனங்களைப் பேசவில்லை, ஆனாலும் ஏன் அவர் தாமே தேவனாவார்? அந்த நேரத்தில் இயேசுவின் கிரியை அனைத் தும் பரிசுத்த ஆவியானவரிலிருந்து வந்தவை என்று யாரும் சொல் லத் துணியவில்லை, அதெல்லாம் மனிதனின் சித்தத்திலிருந்தே வந்தன, அல்லது அது முற்றிலும் தேவனின் கிரியை என்று சொல் லத் துணியவில்லை. இதுபோன்ற காரியங்களை ஆய்வு செய்ய மனிதனுக்கு வழி இருந்ததில்லை. ஏசாயா அத்தகைய கிரியையைச் செய்தார், அத்தகைய தீர்க்கதரிசனங்களைப் பேசினார், அவை அனைத்தும் பரிசுத்த ஆவியானவரிலிருந்து வந்தவைகள் என்று கூறலாம். அவை ஏசாயாவிடமிருந்து நேரடியாக வரவில்லை, ஆனால் யேகோவாவிடமிருந்து வெளிப்பட்டவை. இயேசு பெரிய அளவில் கிரியை செய்யவில்லை, அநேக வார்த்தைகளைச் சொல் லவில்லை, அநேக தீர்க்கதரிசனங்களையும் உரைக்கவில்லை. மனிதனைப் பொறுத்தவரை, அவருடைய பிரசங்கம் குறிப்பாக உயர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை, ஆனாலும் அவர் தாமே தேவன், இது மனிதனால் விவரிக்க முடியாதது. யோவான், ஏசாயா, தாவீது ஆகியோரையும் யாரும் நம்பவில்லை, அவர்களை தேவன், அல் லது தாவீதாகிய தேவன், அல்லது யோவானாகிய தேவன் என்று யாரும் அழைக்கவில்லை; இதுவரை இப்படியாக யாரும் பேச வில்லை, இயேசு மட்டுமே கிறிஸ்து என்று எப்போதும் அழைக் கப்பட்டிருந்தார். இந்த வகைப்படுத்துதல் தேவனின் சாட்சி, அவர் மேற்கொண்ட கிரியை மற்றும் அவர் செய்த ஊழியத்தின் படி

செய்யப்படுகிறது. வேதாகமத்தின் பெரிய மனிதர்களான ஆபிரகாம், தாவீது, யோசுவா, தானியேல், ஏசாயா, யோவான் மற்றும் இயேசு ஆகியோரைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் செய்த கிரியையின் மூலம், தேவன் யார், எந்த வகையான ஜனங்கள் தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் யார் அப்போஸ்தலர்கள் என்பதை உன்னால் சொல்ல முடியும். தேவனால் யார் பயன்படுத்தப்பட்டார்கள், தேவனாக இருந்தவர் யார், என்பவை அவர்களின் சாராம்சத்தையும் மற்றும் அவர்கள் புரிந்த கிரியையைப் பொருத்தும் வேறுபடுத்தப்பட்டு தீர்மானிக்கப்படுகிறது. உன்னால் வித்தியாசத்தைச் சொல்ல முடியாவிட்டால், தேவனை விசுவாசிப்பதன் அர்த்தம் உனக்குத் தெரியாது என்பதை இது நிரூபிக்கிறது. இயேசு தேவனாவார், ஏனென்றால் அவர் அநேக வார்த்தைகளைப் பேசினார், அநேகக் கிரியைகளைச் செய்தார், குறிப்பாக அநேக அற்புதங்களை அவர் செய்துகாட்டினார். அதேபோல், யோவானும் மோசே செய்ததைப் போலவே அதிகக் கிரியை செய்தார், அநேக வார்த்தைகளைப் பேசினார். அவர்கள் ஏன் தேவன் என்று அழைக்கப்படவில்லை? ஆதாம் தேவனால் நேரடியாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டார். ஒரு ஜீவன் என்று மட்டுமே அழைக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக அவர் ஏன் தேவன் என்று அழைக்கப்படவில்லை? யாராவது உன்னிடம் சொன்னால், “இன்று, தேவன் இவ்வளவு கிரியைகளைச் செய்துள்ளார், அநேக வார்த்தைகளைப் பேசினார். அவரே தேவனாவார். பின்னர், மோசே அநேக வார்த்தைகளைப் பேசியதால், அவரும் தேவனாக இருந்திருக்க வேண்டும்!” அதற்கு நீ அவர்களிடம் திரும்ப கேட்க வேண்டியது, “அந்த நேரத்தில், தேவன் ஏன் யோவானுக்கு இல்லாமல் இயேசுவுக்கு தேவனாகவே சாட்சி பகிர்ந்தார்? யோவான் இயேசுவுக்கு முன்பாக வரவில்லையா? எது பெரியது, யோவானின் கிரியையா அல்லது இயேசுவின் கிரியையா? மனிதனுக்கு, யோவானின் கிரியை இயேசுவை விட உயர்ந்ததாகத் தோன்றுகிறது, ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஏன் யோவானுக்கு இல்லாமல் இயேசுவுக்கு சாட்சி அளித்தார்?” இன்றும் இதேதான் நடக்கிறது! அந்த நேரத்தில், மோசே இஸ்ரவேல் ஜனங்களை வழிநடத்திய

போது, யேகோவா மேகங்களில் இருந்து அவரிடம் பேசினார். மோசே நேரடியாகப் பேசவில்லை, மாறாக யேகோவாவால் நேரடியாக வழிநடத்தப்பட்டார். இது பழைய ஏற்பாட்டில் இஸ்ரவேலின் கிரியை. மோசேக்குள் ஆவியானவரும் இல்லை, தேவனின் சாயலும் இல்லை. அவரால் அந்த கிரியையைச் செய்ய முடியவில்லை, ஆகவே, அவர் செய்த கிரியைக்கும் இயேசு செய்த கிரியைக்கும் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஏனென்றால், அவர்கள் செய்த கிரியை வேறுபட்டது! யாராவது தேவனால் பயன்படுத்தப்பட்டார்களா, அல்லது ஒரு தீர்க்கதரிசியா, ஒரு அப்போஸ்தலனா, அல்லது தேவன்தானா என்பதை அவருடைய கிரியையின் தன்மையால் அறிய முடியும், இது உன்னுடைய சந்தேகங்களுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளியை வைக்கும். ஆட்டுக்குட்டியானவரால் மட்டுமே ஏழு முத்திரைகளைத் திறக்க முடியும் என்று வேதாகமத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. யுகங்கள் முழுவதும், அந்த பெரிய நபர்களிடையே அநேக வேதங்களை வெளிப்படுத்தியவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள், எனவே அவர்கள் அனைவரையும் ஆட்டுக்குட்டியானவர் என்று நீ சொல்ல முடியுமா? அவர்களின் விளக்கங்கள் அனைத்தும் தேவனிடமிருந்து வந்தவை என்று நீ சொல்ல முடியுமா? அவர்கள் வெளிப்படுத்துபவர்கள் மட்டுமே. அவர்களுக்கு ஆட்டுக்குட்டியானவரின் அடையாளம் இல்லை. ஏழு முத்திரைகளைத் திறக்க அவர்கள் எவ்வாறு தகுதியுடையவர்களாக இருக்க முடியும்? “ஆட்டுக்குட்டியானவரால் மட்டுமே ஏழு முத்திரைகளைத் திறக்க முடியும்” என்பது யதார்த்தம்தான், ஆனால் அவர் ஏழு முத்திரைகளைத் திறக்க மட்டும் வரவில்லை. இந்த கிரியைக்கு எந்த அவசியமும் இல்லை, இது தற்செயலாக செய்யப்படுகிறது. அவர் தனது சொந்த கிரியையைப் பற்றி முற்றிலும் தெளிவாக இருக்கிறார். வேதவசனங்களை விளக்குவதற்கு அவர் அதிக நேரம் செலவிடுவது அவசியமா? ஆறாயிரம் ஆண்டுகால கிரியைகளில் “வேதவசனங்களை விளக்கும் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் காலமும்” சேர்க்கப்பட வேண்டுமா? அவர் புதிய கிரியைகளைச் செய்ய வருகிறார், ஆனால் கடந்த கால கிரியைகளைக் குறித்த சில வெளிப்பா

டுகளையும் அவர் அளிக்கிறார், ஆறாயிரம் ஆண்டு கிரியைகளின் சத்தியத்தை ஜனங்களுக்குப் புரிய வைக்கிறார். வேதாகமத்திலிருந்து அதிகமான பத்திகளை விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இன்றைய கிரியைதான் மதிப்பு மிக்கது, அது முக்கியமானதாகும். ஏழு முத்திரைகளை உடைப்பதற்காக இல்லாமல் இரட்சிப்பின் கிரியையைச் செய்ய வேண்டும் என்றே தேவன் வந்தார் என்பதை நீ அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

கடைசி நாட்களில் இயேசு இறங்கி வருவார் என்பதை மட்டுமே நீ அறிவாய், ஆனால் அவர் எப்படி குறிப்பாக இறங்கி வருவார்? உங்களைப் போன்ற ஒரு பாவி, இப்போது மீட்கப்பட்டு, மாற்றப்படவில்லை அல்லது தேவனால் பரிபூரணப்படுத்தப்படவில்லை என்றால், நீ தேவனின் இருதயத்திற்குப் பின் செல்ல முடியுமா? நீ இன்னும் உன் பழைய சுயத்திலேயே இருக்கிறாய், இயேசுவால் இரட்சிக்கப்பட்டாய் என்பதும், தேவனின் இரட்சிப்பின் காரணமாக நீ பாவியாகக் கருதப்படுவதில்லை என்பதும் உண்மைதான், ஆனால் இது நீ பாவமற்றவன் மற்றும் தூயமையற்றவன் என்பதை நிரூபிக்காது. நீ மாற்றப்பட்டிருக்காவிட்டால், நீ எவ்வாறு புனிதராக இருக்க முடியும்? நீ உள்ளுக்குள் தூய்மையற்றவனாகவும், சுயநலவாதியாவும், இழிவானவனாகவும் இருக்கிறாய், ஆனாலும் நீ இன்னும் இயேசுவோடு இறங்கி வர வேண்டும் என்று விரும்புகிறாய்; உன்னால் எப்படி மிகவும் அதிர்ஷ்டசாலியாக இருக்க முடியும்! தேவன் மீதான உன் விசுவாசத்தின் ஒரு படியை நீ தவறவிட்டாய். நீ வெறுமனே மீட்கப்பட்டிருக்கிறாய், ஆனால் நீ மாற்றப்படவில்லை. நீ தேவனின் இருதயத்திற்குப் பின் செல்ல, உன்னை மாற்றும் மற்றும் தூய்மைப்படுத்தும் கிரியையை தேவன் தனிப்பட்ட முறையில் செய்ய வேண்டும். நீ மீட்கப்பட்டு மட்டும் இருந்தால், நீ புனிதத்தை அடைந்திட முடியாதவனாய் இருப்பாய். இந்த வழியில் நீ தேவனின் நன்மையான ஆசீர்வாதங்களில் பங்கெடுக்க தகுதியற்றவனாக இருப்பாய், ஏனென்றால் மனிதனை நிர்வகிக்கும் தேவனின் கிரியையில் நீ ஒரு படி தவறவிட்டுவிட்டாய், இது மாற்றுவதற்கும் பரிபூரணாமாக்குவதற்கும் முக்கிய

படியாகும். நீ இப்போதுதான் மீட்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு பாவியா வாய், ஆகையால் தேவனின் சுதந்தரத்தை நேரடியாகச் சுதந்தரிக்க முடியாது.

இந்தப் புதிய கட்டத்தின்கிரியை ஆரம்பமாகாமல், சுவிசேஷ கர்கள், போதகர்கள், வெளிப்படுத்துபவர்கள் மற்றும் சிறந்த ஆவிக் குரிய மனிதர்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர்களாகிய நீங்கள் எவ் வளவு தூரம் செல்வீர்கள் என்பதை யார் அறிவார்கள்! இந்தப் புதிய கட்டத்தின் கிரியை ஆரம்பமாகாமல், நீங்கள் பேசுவது வழக்கற்றுப் போய்விடும்! சுயத்தை மறுப்பது அல்லது ஒருவரின் சரீரத்தை அடக்குவது, பொறுமையாக இருப்பது அல்லது எல்லா வற்றிலிருந்தும் பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்வது, பணிவு அல்லது அன்பு, இவை சிம்மாசனத்திற்கு ஏறுவதை அல்லது ஒரு ராஜா வாக மாறுவதாக சித்தரிப்பதைக் குறிப்பிடுவதாக இருக்கிறது. இது அதே பழைய ராகத்தையே பாடுவதாக இல்லையா? ஒருவ ரின் தலையை மூடுவது, அப்பத்தைப் பிட்பது, அல்லது கைகளை வைத்து ஜெபிப்பது, நோயுற்றவர்களைக் குணப்படுத்துவது மற்றும் பேய்களை விரட்டுவது போன்ற ஒரே காரியத்தை வேறு பெய ரில் அழைப்பதைப் போன்றதாகும்! ஏதாவது புதிய கிரியை இருக்க முடியுமா? வளர்ச்சிக்கு ஏதேனும் வாய்ப்பு இருக்க முடியுமா? நீ தொடர்ந்து இதே வழியில் வழிநடந்தால், நீ கண்மூடித்தனமாக உபதேசத்தைப் பின்பற்றுவாய், அல்லது மரபுகளினால் கட்டுப்ப டுவாய். உங்கள் கிரியை மிகவும் உயர்ந்தது என்று நீங்கள் விசுவா சிக்கிறீர்கள், ஆனால் இவை அனைத்தும் பண்டைய காலத்தின் “வயதானவர்களால்” இயற்றப்பட்டு கற்பிக்கப்பட்டவை என்று உங் களுக்குத் தெரியாதா? நீங்கள் சொல்வது எல்லாம் அந்த முதிய வர்களின் கடைசி வார்த்தைகள் அல்லவா? இந்த வயதானவர் கள் இறப்பதற்கு முன்பு அவர்களால் சுமத்தப்பட்டவை அல்லவா? உங்கள் கிரியைகள் கடந்த தலைமுறையின் அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளின் கிரியைகளை மிஞ்சி, மற்றும் அனைத் தையும் மிஞ்சிவிட்டன என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? இந்தக் கட்டத்தின் கிரியையின் ஆரம்பம், விட்னஸ் லீயின் கிரியையான,

ஒரு ராஜாவாகி அரியணையில் ஏற முற்படுவதைப் போற்றும் உங்கள் செயலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துள்ளது, மேலும் இது உங்கள் ஆணவத்தையும் கொந்தளிப்பையும் சிறைப்படுத்தியுள்ளது, இதனால் நீங்கள் இந்தக் கிரியையின் கட்டத்தில் தலையிட முடியாது. இந்தக் கட்டக் கிரியை இல்லாமல், நீங்கள் மீட்கப்படமுடியாத அளவிற்கு நீங்கள் ஆழமாக மூழ்கிவிடுவீர்கள். உங்களிடையே பழையது அதிகம்! அதிர்ஷ்டவசமாக, இன்றைய கிரியை உங்களைத் திரும்பக் கொண்டு வந்துள்ளது. இல்லையெனில், நீங்கள் எந்தத் திசையில் செல்வீர்கள் என்பது யாருக்குத் தெரியும்! தேவன் எப்போதும் புதியவர், ஒருபோதும் பழையவர் இல்லாத தேவன் என்பதால், நீ ஏன் புதிய காரியங்களைத் தேடவில்லை? நீ எப்போதும் ஏன் பழைய காரியங்களுடன் ஒட்டிக்கொள்கிறாய்? எனவே, இன்று பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை அறிவது மிக முக்கியமானதாகும்!

நீங்கள் அந்தஸ்தை அளிக்கும் ஆசீர்வாதங்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, மனிதனுக்கு இரட்சிப்பைக் கொண்டுவரும் தேவனின் சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்

ஒரு மனிதக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும்போது, மோவாபின் சந்ததியாரைப் பரிபூரணப்படுத்த முடியாதது மட்டுமல்லாமல் அவர்களை அவ்வாறு ஆக்குவதற்கு அவர்கள் தகுதிபெற்றவர்களும் அல்ல. மறுபுறம், தாவீதின் சந்ததியாருக்கோ நிச்சயமாக நம்பிக்கை உண்டு, மேலும் உண்மையில் அவர்களைப் பரிபூரணப்படுத்த முடியும். யாராவது ஒருவர் மோவாபின் சந்ததியாராக இருந்தால், அவர்களைப் பரிபூரணப்படுத்த முடியாது. இப்போதும், உங்கள் மத்தியில் செய்யப்பட்டு வரும் கிரியையின் முக்கியத்துவத்தை இன்னும் நீங்கள் அறியவில்லை; இந்தக் கட்டத்தில், நீங்கள் இன்னும் உங்கள் எதிர்கால நல்வாய்ப்புகளையே இருதயத்தில் வைத்திருக்கிறீர்கள், மேலும் அவற்றை விட்டுவிட மனமற்றவர்களாக இருக்கிறீர்கள்.

உங்களைப் போன்ற மிகவும் தகுதியற்ற ஒரு ஜனக்கூட்டத்தினரிடம் தேவன் ஏன் இன்று கிரியைசெய்யத் தெரிந்துகொண்டார் என்று ஒருவரும் கவலைப்படுவதில்லை. இந்தக் கிரியையில் அவர் ஒரு தவறை செய்திருக்கக் கூடுமோ? இந்தக் கிரியை ஒரு கணநேர கவனக்குறைவாக இருக்கிறதா? உங்களை மோவாபின் சந்ததியார் என்று எப்போதும் அறிந்திருக்கிற தேவன் ஏன் உங்கள் மத்தியில் கிரியை செய்வதற்கென்றே கீழே இறங்கி வந்துள்ளார்? இது ஒரு போதும் உங்கள் மனதில் தோன்றவில்லையா? தேவன் தமது கிரியையைச் செய்யும்போது ஒருபோதும் இதை எண்ணிப்பார்க்கவில்லையா? அவர் விளைவுகளைப் பற்றி எண்ணிப்பார்க்காமல் நடந்துகொள்ளுகிறாரா? தொடக்கத்தில் இருந்தே நீங்கள் மோவாபியரின் சந்ததி என்று அவருக்குத் தெரியாதா? இந்த விஷயங்களை எண்ணிப்பார்க்க உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா? உங்கள் எண்ணங்கள் எங்கு சென்றுவிட்டன? உங்களது ஆரோக்கியமான சிந்தனை நெறிபிறழ்ந்து போய்விட்டதா? உங்களது புத்திசாலித்தனமும் ஞானமும் எங்கே போய்விட்டன? இத்தகைய சிறு விஷயங்களைக் கவனிக்காத அளவுக்கு நீங்கள் இத்தகைய பெருந்தன்மையான நடத்தையைக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? உங்களது எதிர்கால நல்வாய்ப்புகள் மற்றும் உங்கள் சொந்தத் தலைவிதி போன்றவற்றில் உங்கள் மனங்கள் மிகவும் உணர்ச்சிமிக்கவைகளாக இருக்கின்றன, ஆனால் வேறெதற்காவது வரும்போது, அவை உணர்வற்றவைகளாகவும், மந்த அறிவு கொண்டவைகளாகவும் முற்றிலும் அறியாமை நிறைந்தவையாகவும் இருக்கின்றன. பூமியில் நீங்கள் எதன் மீது விசுவாசம் கொள்கிறீர்கள்? உங்கள் எதிர்கால நல்வாய்ப்புகளிலா? அல்லது தேவனிடமா? நீ விசுவாசிப்பது எல்லாம் உனது அழகான சென்றடையும் இடம் அல்லவா? உனது எதிகால நல்வாய்ப்புகள் அல்லவா? இப்போது வாழ்க்கை முறையைப் பற்றி எவ்வளவு தூரம் புரிந்துகொண்டிருக்கிறாய்? எவ்வளவு நீ அடைந்திருக்கிறாய்? இப்போது மோவாபின் சந்ததியர்களுக்கு செய்யப்பட்டு வரும் கிரியை உங்களை அவமதிப்பதற்காகச் செய்யப்படுகிறது என்று நினைக்கிறாயா? உங்கள் அருவருப்புகளை வெளிப்படுத்த அது

வேண்டுமென்றே செய்யப்படுகிறதா? உங்களை சிட்சையை ஏற்றுக்கொள்ள வைத்துப் பின்னர் உங்களை அக்கினிக் கடலுக்குள் தள்ளுவதற்காக அது மனமாரத்திட்டமிட்டு செய்யப்படுகிறதா? உங்களுக்கு எதிர்கால நல்வாய்ப்புகள் இல்லை என்றும் அதைவிட நீங்கள் அழிக்கப்பட அல்லது கேடடைய வேண்டும் என்றும் நான் ஒருபோதும் கூறவில்லை. நான் இத்தகைய விஷயங்களை வெளிப்படையாக அறிவித்திருக்கிறேனா? நீ நம்பிக்கை இல்லாமல் இருப்பதாகக் கூறுகிறாய், ஆனால் இது நீயாகவே வருவித்துக்கொண்ட முடிவல்லவா? இது உன்னுடைய சொந்த மனப்பாங்கின் விளைவு அல்லவா? உன் சொந்த முடிவுகள் கருத்தில் கொள்ளப்படுமா? நீ ஆசீர்வதிக்கப்படவில்லை என்று நான் கூறினால் அதன்பின் நீ நிச்சயமாகவே அழிவின் பொருளாக இருப்பாய்; மேலும் நீ ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறாய் என்று நான் கூறினால் அதன்பின் நீ நிச்சயமாக அழிக்கப்படமாட்டாய். நீ மோவாபியரின் சந்ததி என்று மட்டும் தான் நான் கூறுகிறேன்; நீ அழிக்கப்படுவாய் என்று நான் கூறவில்லை. சொல்லப்போனால் மோவாபின் சந்ததியார் சபிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் சீர்கெட்ட மனிதர்களின் ஓர் இனம் ஆவர். பாவம் முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டது; நீங்கள் எல்லோரும் பாவிகள் அல்லவா? பாவிகள் எல்லோரும் சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்டவர்கள் அல்லவா? பாவிகள் எல்லோரும் தேவனுக்கு எதிர்த்து நின்று கலகம் செய்யவில்லையா? தேவனுக்கு எதிர்த்து நிற்பவர்கள் சபிக்கப்பட வேண்டாமா? பாவிகள் யாவரும் அழிக்கப்பட வேண்டாமா? அப்படியென்றால், சதையும் இரத்தமுமான மனிதர்களின் மத்தியில் யார் இரட்சிக்கப்படக் கூடும்? இந்நாள் வரை உங்களால் எவ்வாறு பிழைத்திருக்க முடிந்தது? நீங்கள் மோவாபியரின் சந்ததியார் என்பதால் நீங்கள் எதிர்மறையானவர்களாக வளர்ந்துவிட்டீர்கள்; நீங்கள் பாவிகளான மனிதர்கள் என்றும் கருதப்படவில்லையா? இந்நாள் வரை நீங்கள் எப்படி தப்பிப்பிழைத்தீர்கள்? பரிபூரணம் என்று குறிப்பிடப்படும்போது, நீங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறீர்கள். பெரும் உபத்திரவத்தின் காலத்தை நீங்கள் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று கேட்ட பின்னர், அது உங்களை

அதிகமாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாக ஆக்குகிறது என்று உணர்கிறீர்கள். உபத்திரவ காலத்தில் இருந்து வெளிவந்த பின் நீங்கள் ஜெயங்கொண்டவர்களாக மாறிவிடலாம் என்றும், மேலும் இது இன்னும் தேவனின் பெரும் ஆசீர்வாதம் என்றும் உங்களுக்கு அவர் அளிக்கும் பெரும் மேன்மை என்றும் நீங்கள் எண்ணுகிறீர்கள். மோவாபைப் பற்றி குறிப்பிட்டவுடன் உங்களுக்குள் ஒரு கொந்தளிப்பு எழுகிறது; பெரியவர்களும் குழந்தைகளும் ஒன்றுபோல கூறமுடியாத ஒரு வருத்தத்தை உணர்கிறார்கள் மேலும் உங்கள் இருதயங்களில் முற்றிலுமாக மகிழ்ச்சி இல்லை, மேலும் பிறந்த தற்காய் வருந்துகிறீர்கள். மோவாபின் சந்ததியினருக்காக செய்யப்படும் இந்தக் கட்ட கிரியையின் முக்கியத்துவத்தை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை; உயர்ந்த ஸ்தானங்களைத் தேடுவதை மட்டுமே நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள், மேலும் எப்போதெல்லாம் நம்பிக்கை ஒன்றும் இல்லை என்று உணர்கிறீர்களோ, அப்போதெல்லாம் நீங்கள் பின்வாங்கிப் போகிறீர்கள். பரிபூரணம் மற்றும் எதிர்காலத்தில் சென்றடையும் இடம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடும்போது, நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக உணர்கிறீர்கள்; ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவதனால் உங்களுக்கு ஒரு நல்ல சென்றடையும் இடம் கிடைக்கும் என்று நீங்கள் தேவனின் மேல் உங்கள் விசுவாசத்தை வைக்கிறீர்கள். தங்கள் அந்தஸ்தின் காரணமாக சில ஜனங்கள் இப்போது அச்ச உணர்வை அடைகின்றனர். ஏனெனில் அவர்கள் குறைந்த மதிப்பும் குறைந்த அந்தஸ்தும் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்கள் பரிபூரணப்படுத்தப்படுவதைத் தேட விரும்பவில்லை. முதலில், பரிபூரணம் குறித்து பேசப்பட்டது, மற்றும் அதன்பின் மோவாபின் சந்ததியார் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது, ஆகவே ஜனங்கள் முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட பரிபூரணத்தின் பாதையை மறுத்தார்கள். இது ஏனென்றால் தொடக்கத்தில் இருந்து முடிவு வரை, இந்தக் கிரியையின் முக்கியத்துவத்தை நீங்கள் ஒருபோதும் அறிந்துகொள்ளாததோடு, அதன் முக்கியத்துவம் பற்றி நீங்கள் கவலைப்படவும் இல்லை. நீங்கள் வளர்ச்சியில் மிகவும் சிறியவர்கள், மேலும் மிகச் சிறிய இடையூறையும் உங்களால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை.

உங்கள் அந்தஸ்து மிகக் குறைவாக இருப்பதை நீங்கள் பார்க்கும் போது, எதிர்மறை மனநிலை கொண்டவர்களாகி தொடர்ந்து தேடு வதற்கான தன்னம்பிக்கையை இழந்துபோகிறீர்கள். கிருபையை அடைவதும் சமாதானத்தை அனுபவிப்பதும் விசுவாசத்தின் அடை யாளங்கள் என்றே ஜனங்கள் கருதுகின்றனர், மேலும் ஆசீர்வா தத்தை நாடுவதையே தேவனிடம் தங்களுக்குள்ள விசுவசத்தின் அடிப்படையாகப் பார்க்கின்றனர். தேவனை அறிய அல்லது தங் கள் மனநிலையில் மாற்றத்தைத் தேட ஒரு சில ஜனங்களே நாடுகின் றனர். தங்கள் விசுவாசத்தில், தேவன் அவர்களுக்கு ஒரு பொருத் தமான சென்றடையும் இடத்தையும் அவர்களுக்குத் தேவையான எல்லா கிருபையையும் அளிப்பதையும், அவரைத் தங்கள் ஊழியக் காரராக மாற்றவும், எந்தச் சூழலிலும் தங்களுக்கு இடையில் ஒரு போதும் எந்த ஒரு முரண்பாடும் இல்லாத வண்ணம் அவர்களோடு அவர் ஒரு சமாதானமான, நட்புரீதியான உறவைப் பேணுவதையும் ஜனங்கள் நாடுகிறார்கள். அதாவது, வேதாகமத்தில் அவர்கள் வாசித்திருக்கும், “நான் உங்கள் எல்லா விண்ணப்பங்களுக்கும் செவிகொடுப்பேன்” என்ற வார்த்தைகளுக்கு ஏற்ப, அவர் அவர்க ளுடைய எல்லா தேவைகளையும் சந்திக்கும் வாக்குத்தத்தம் அளித்து அவர்கள் எதற்காகவெல்லாம் ஜெபிக்கிறார்களோ அவற்றை எல் லாம் தந்தருளுவதே தேவனிடம் அவர்களுக்கு இருக்கும் விசுவா சம் கோருகிறது. அவர்கள் தேவன் யாரையும் நியாயந்தீர்க்கவோ அல்லது தண்டிக்கவோ கூடாது என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள், ஏனெ னில் அவர் எல்லா நேரங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் நல்ல உறவைப் பேணும், எப்போதும் இரக்கம் உள்ள இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவாக இருக்கிறார். தேவனை ஜனங்கள் விசுவாசிக் கும் விதம் இதுவே: தாங்கள் கலகக்காரர்களாக அல்லது கீழ்ப்படி கிறவர்களாக இருந்தாலும் அவர் கண்மூடித்தனமாக அவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் அளிப்பார் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்கள் வெட்கம் இல்லாமல் தேவனிடம் கோரிக்கை வைக்கிறார்கள். அவர் தங்களுக்கு எந்தத் தடையும் இன்றி அதுவும் இரட்டத்தனையாக “திருப்பிச் செலுத்த” வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்கள்

தொடர்ந்து தேவனிடம் இருந்து “கடன்களை வசூலிக்கிறார்கள்”; அவர்கள் நினைக்கிறார்கள், தேவன் அவர்களிடம் இருந்து எதையும் பெற்றாரோ இல்லையோ, அவர் அவர்களால் ஏமாற்றப்பட மட்டுமே முடியும், மற்றும் அவரால் ஜனங்களைத் தன்னிச்சையாகத் திட்டமிட்டுக் கையாள முடியாது, அதைவிட, பல ஆண்டுகளாக மறைந்திருக்கும் அவரது ஞானத்தையும் நீதியான மனநிலையையும் தாம் விரும்பும் போதெல்லாம் அவர்களுடைய அனுமதி இல்லாமல் ஜனங்களிடம் வெளிப்படுத்த முடியாது என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். தேவன் அப்படியே விடுவித்துவிடுவார், அவ்வாறு செய்வதில் அவர் வெறுப்படைய மாட்டார், மற்றும் இது என்றென்றும் இப்படியே தொடர்ந்து நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன், அவர்கள் வெறுமனே தங்கள் பாவங்களை தேவனிடத்தில் அறிக்கையிடுகிறார்கள். தேவன் ஊழியம் கொள்ளும்படி வராமல், மனிதர்களுக்கு ஊழியம் செய்யவே வந்தார், மற்றும் அவர் இங்கே அவர்களது ஊழியக்காரராக இருக்கிறார் என்று வேதாகமத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு சும்மா கீழ்ப்படிவார் என்று நம்பி அவர்கள் தேவனுக்கு வெறுமனே உத்தரவிடுகிறார்கள். எப்போதும் நீங்கள் இந்த வகையிலேயே நம்பிவிட்டீர்கள் அல்லவா? எப்போதெல்லாம் உங்களுக்கு தேவனிடத்தில் இருந்து ஏதாவது ஒன்றைப் பெற முடியவில்லையோ அப்போதெல்லாம், நீங்கள் ஓடிவிட விரும்புகிறீர்கள்; ஏதாவது ஒன்றை உங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்றால் மனக்கசப்பு அடைகிறீர்கள், மற்றும் அவருக்கு எதிராக எல்லா வகையான நிந்தனைகளையும் வீசும் அளவுக்குப் போகிறீர்கள். நீங்கள் தேவன் தமது ஞானத்தையும் அற்புதத்தையும் முழுமையாக வெளிப்படுத்தக் கூட அனுமதிப்பதில்லை; பதிலாக, தற்காலிகமான தொல்லைகள் அற்ற ஆறுதலை அனுபவிக்க மட்டுமே நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள். இப்போது வரை, தேவனை விசுவாசிப்பதில் உங்கள் சிந்தை அதே பழைய பார்வைகளை மட்டுமே கொண்டிருக்கின்றன. தேவன் சிறிதளவு தம் மகத்துவத்தைக் காட்டினாலே, நீங்கள் வருத்தம் அடைகிறீர்கள். உங்கள் வளர்ச்சி எவ்வளவு பெரிதாக இருக்கிறது என்று இப்போது

நீங்கள் பார்க்கிறீர்களா? உண்மையில் உங்கள் பழைய பார்வைகள் மாறாமல் இருக்கும்போது நீங்கள் எல்லோரும் தேவனுக்கு விசுவாசமாக இருப்பதாக கருதாதீர்கள். உனக்கு ஒன்றும் நேரிடாதபோது, நீ எல்லாம் சீராகச் செல்வதாக நம்புகிறாய், மேலும் தேவனிடத்தில் உன் அன்பு உச்சத்தை எட்டுகிறது. ஏதாவது சிறிய அளவில் நேர்ந்தால், நீ பாதாளத்தில் விழுந்து விடுகிறாய். இதுதான் தேவனுக்கு விசுவாசமுள்ளவனாக இருப்பதா?

இறுதிக் கட்ட ஜெயங்கொள்ளும் கிரியை இஸ்ரவேலில் தொடங்குவதாக இருந்தால், பின்னர் அத்தகைய கிரியைக்கு எந்த அர்த்தமும் இருக்காது. சீனாவில் செய்கின்ற போது மற்றும் உங்களிடம் செய்கின்ற போது இந்தக் கிரியை மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது. நீங்கள்தான் மனுஷரில் மிகவும் தாழ்ந்தவர்கள், மிகக் குறைந்த அந்தஸ்தைக் கொண்ட ஜனங்கள்; நீங்கள்தான் சமூகத்தின் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிறீர்கள், மற்றும் நீங்கள்தான் ஆரம்பத்தில் தேவனை மிகவும் குறைவாகவே அங்கீகரித்தீர்கள். நீங்கள்தான் தேவனை விட்டு வெகுதூரம் வழிவிலகிப் போனவர்கள் மற்றும் மிகவும் கடுமையாக தீங்கிழைத்த ஜனங்கள். இந்தக் கட்டத்தின்கிரியை ஜெயங்கொள்ளுதலுக்காக மட்டுமே என்பதனால் வருங்கால சாட்சிக்காக உங்களைத் தெரிந்துகொள்வது மிகவும் பொருத்தமானதாக இல்லையா? ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் முதல் படி உங்களிடம் செய்யப்படாவிட்டால், அதன் பின் வரவிருக்கும் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையை முன்னெடுத்துச் செல்வது கடினமாகிப் போய்விடும், ஏனெனில் தொடரவிருக்கும் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியை இன்று செய்யப்படும் கிரியையின் உண்மைகளின் அடிப்படையிலேயே முடிவுகளை அடையும். ஒட்டுமொத்தமான ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் ஆரம்பமே தற்போதைய ஜெயங்கொள்ளும் கிரியை ஆகும். ஜெயங்கொள்ளப்பட வேண்டிய முதல் பகுதியினர் நீங்களே; நீங்கள் ஜெயங்கொள்ளப்படப்போகும் அனைத்து மனுக்குலத்தின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறீர்கள். இன்று தேவன் செய்யும் அனைத்துக் கிரியையும் பெரியது என்றும் அவர் ஜனங்கள் தங்கள் சொந்த மாறுபாட்டை அறிந்துகொள்ள அனுமதிப்பதோடு மட்டுமல்லா

மல் அவர்களின் அந்தஸ்தையும் வெளிப்படுத்துகிறார் என்று உண்மையிலேயே அறிவுபடைத்த ஜனங்கள் உணர்வார்கள். அவருடைய வார்த்தைகளின் நோக்கமும் அர்த்தமும் ஜனங்களை ஊக்கமிழக்கச் செய்யவோ அல்லது அவர்களைக் கவிழ்த்துப்போடவோ அல்ல. அவரது வார்த்தைகளின் மூலம் உள்ளொளியையும் இரட்சிப்பையும் அவர்கள்தான் அடைய வேண்டும்; இது அவரது வார்த்தைகள் மூலம் தங்கள் ஆவியை விழிப்பூட்டுவது ஆகும். பூமியின் சிருஷ்டிப்பில் இருந்தே தேவன் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதை அறியாமலும் விசுவாசிக்காமலுமே மனிதன் சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வாழ்ந்து விட்டான். இந்த ஜனங்கள் தேவனின் மாபெரும் இரட்சிப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டு தேவனால் பெரிதும் எழுப்பப்பட முடியும் என்பது உண்மையில் தேவனின் அன்பைக் காட்டுகிறது; உண்மையாகப் புரிந்துகொள்ளுபவர்கள் இதை விசுவாசிப்பார்கள். அத்தகைய அறிவு இல்லாதவர்களைக் குறித்து என்ன செய்வது? அவர்கள் கூறுவார்கள், "ஆ, நாங்கள் மோவாபின் சந்ததியார் என்று தேவன் கூறுகிறார்; அவர் இதைத் தம் சொந்த வார்த்தைகளால் கூறினார். நம்மால் இன்னும் ஒரு நல்ல முடிவை அடைய முடியுமா? யார் நம்மை மோவாபின் சந்ததியார் ஆக்கியது? அவரைக் கடந்த காலத்தில் மிகவும் எதிர்க்கும்படி நம்மைச் செய்தது யார்? நம்மை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்க தேவன் வந்திருக்கிறார்; ஆரம்பத்தில் இருந்தே அவர் எவ்விதம் நம்மை நியாயந்தீர்த்தார் என்பதை நீ பார்க்கவில்லையா? நாம் தேவனை எதிர்த்த காரணத்தினால், இவ்வாறுதான் நாம் சிட்சிக்கப்பட வேண்டும்." இந்த வார்த்தைகள் சரியானவைகளாக இருக்கின்றனவா? இன்று தேவன் உங்களை நியாயந்தீர்க்கிறார், உங்களை சிட்சிக்கிறார், மற்றும் உங்களை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறார், ஆனால் உன் ஆக்கினைத் தீர்ப்பின் நோக்கத்தை அறிய வேண்டியது நீதான் என்பதை நீ அறியவேண்டும். நீ உன்னை அறிந்து கொள்ள முடிவதற்கும், உன் மனநிலை மாறக் கூடுவதற்கும், இன்னும், நீ உன் மதிப்பை அறிந்துகொள்ளக் கூடுவதற்கும், தேவனுடைய செயல்கள் எல்லாம் நீதியானவையும், அவரது மனநிலைக்கும் அவரது கிரியையின் தேவைக்கும் ஏற்ற

வையும், அவர் மனிதனுடைய இரட்சிப்பின் திட்டத்துக்கு இணங்க கிரியை செய்கிறார் மற்றும் அவரே மனிதனை நேசிக்கின்ற, இரட்சிக்கின்ற, நியாயந்தீர்க்கின்ற மற்றும் சிட்சிக்கின்ற நீதியுள்ள தேவன் என்று உணர்வதற்கும் அவர் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறார், சபிக்கிறார், நியாயந்தீர்க்கிறார், மற்றும் சிட்சிக்கிறார். நீ மிகத் தாழ்ந்த அந்தஸ்துள்ளவன், நீ சீர்கேடடைந்தவன் மற்றும் கீழ்ப்படியாதவன் என்று மட்டும் நீ அறிந்து, ஆனால் நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் சிட்சையின் மூலம் இன்று உன்னில் அவர் செய்யும் அவரது இரட்சிப்பைத் தெளிவாக விளக்க விரும்புகிறார் என்று அறியாவிட்டால், அதன்பின் அனுபவத்தை அடைய உனக்கு வேறு வழியில்லை, அதைவிட தொடர்ந்து முன்னேற உனக்குத் திறனும் இருக்காது. தேவன் நியாயந்தீர்க்கவும், சபிக்கவும், சிட்சிக்கவும், இரட்சிக்கவும் வந்திருக்கிறாரே ஒழிய கொல்வதற்காகவோ அல்லது அழிப்பதற்காகவோ அல்ல. அவரது 6,000-ஆண்டுக்கால நிர்வாகத் திட்டம் ஒரு முடிவுக்கு வரும் வரை—ஒவ்வொரு மனித வகையினரின் முடிவையும் அவர் வெளிப்படுத்தும் முன்—பூமியில் தேவனின் கிரியை இரட்சிப்புக்காகவே இருக்கும்; அவரை நேசிப்பவர்களை பரிபூரணப்படுத்துவதும், இவ்வாறு முற்றிலும் அவரது ஆளுகையின் கீழ் அடங்கியிருக்க அவர்களைக் கொண்டுவருவது மட்டுமே அதன் நோக்கமாக இருக்கிறது. தேவன் ஜனங்களை எவ்வாறு இரட்சித்தாலும், அவர்களது பழைய சாத்தானின் சுபாவத்தில் இருந்து உடைத்து வெளியேறும்படி செய்வதன் மூலம் இவையெல்லாம் செய்யப்படுகின்றன; அதாவது, அவர்களை ஜீவனைத் தேடும்படி செய்து அவர் இரட்சிக்கிறார். அவர்கள் அவ்விதம் செய்யவில்லை என்றால், பின்னர் தேவனின் இரட்சிப்பை ஏற்றுக்கொள்ள அவர்களுக்கு ஒரு வழியும் இருக்காது. இரட்சிப்பு என்பது தேவன் தாமே செய்யும் கிரியையாகும், மேலும் ஜீவனைத் தேடுவது என்பது இரட்சிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்காக மனிதன் செய்யவேண்டிய ஒரு விஷயமாகும். மனிதனின் பார்வையில், இரட்சிப்பு என்பது தேவனின் அன்பாகும், மற்றும் தேவனின் அன்பானது சிட்சை, நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் சாபங்களாக இருக்க முடியாது; இரட்சிப்பு

என்பது அன்பு, மனதுருக்கம் மற்றும், அதற்குமேல் ஆறுதலின் வார்த்தைகளோடு தேவனால் வழங்கப்பட்ட வரம்பற்ற ஆசீர்வாதங்கள் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும். தேவன் மனிதனை இரட்சிக்கும் போது, அவர்கள் தங்கள் இருதயங்களைத் தேவனுக்குக் கொடுக்கும்படியாக அவர்களைத் தமது ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் கிருபையைக் கொண்டு மனதை இளகச்செய்தே அவ்வாறு செய்கிறார் என்று மக்கள் நம்புகிறார்கள். அதாவது, மனிதனை அவர் தொடுவதே அவர்களை அவர் இரட்சிப்பதாகும். இது போன்ற இரட்சிப்பு ஓர் ஒப்பந்தத்தை செய்வதன் மூலமே செய்யப்படுகிறது. தேவன் நூறத்தனையாய் அளிக்கும்போதே மனிதன் தேவ நாமத்துக்கு முன்னால் கீழ்ப்படிய வருகிறான் மற்றும் அவருக்கு ஏற்புடையதை செய்ய முயன்று அவருக்கு மகிமையைக் கொண்டுவருகிறான். தேவன் மனுக்குலத்துக்கான நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பது இதையல்ல. சீர்கெட்ட மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கவே தேவன் பூமியில் கிரியை செய்ய வந்திருக்கிறார்; இதில் எந்தப் பொய்யும் இல்லை. அவ்வாறு இருந்திருந்தால், அவர் தாமே இந்தக் கிரியையைச் செய்ய நிச்சயமாக வந்திருக்க மாட்டார். கடந்த காலத்தில், அளவிலா அன்பையும் மனதுருக்கத்தையும் காட்டுவது அவரது இரட்சிப்பின் வழிமுறையில் அடங்கி இருந்ததனாலேயே அவர் தமது எல்லாவற்றையும் முழு மனுக்குலத்திற்கும் ஈடாக சாத்தனுக்குக் கொடுத்தார். நிகழ்காலம் கடந்தகாலத்தைப் போல் இல்லை: இன்று உங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள இரட்சிப்பு கடைசி நாட்களின் காலத்தில், வகைக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்தப் படும்போது நிகழ்கிறது; உங்களது இரட்சிப்பின் வழிமுறை அன்போ அல்லது மனதுருக்கமோ அல்ல, ஆனால் சிட்சையும் நியாயத்தீர்ப்பும் ஆகும், இதனால் மனிதன் மிகவும் முழுமையாக இரட்சிக்கப்படலாம். இவ்வாறு, நீங்கள் பெறுவதெல்லாம் சிட்சை, நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் இரக்கமற்ற முறையில் கடுமையாகக் கடிந்துகொள்ளுதலும் ஆகும், ஆனால் இதை அறியுங்கள்: இந்த இரக்கமற்ற கடிந்துகொள்ளுதல் என்பது சிறு அளவில் கூடத் தண்டனை அல்ல. என்னுடைய வார்த்தைகள் எவ்வளவு கடுமையாக இருந்தாலும் சரி, ஒரு சில

வார்த்தைகள் உங்களுக்கு முற்றிலும் இரக்கமற்றதாக தோன்றுவதைத் தவிர வேறொன்றும் உங்களுக்கு நேரிடாது, மேலும் நான் எவ்வளவு கோபமாக இருந்தாலும் சரி, உங்கள் மேல் என்ன பொழியும் என்றால் போதனையின் அமர்ந்த வார்த்தைகளே, மேலும் நான் உங்களுக்குத் தீங்கிழைக்கவோ அல்லது உங்களைக் கொன்றுவிடவோ எண்ணவில்லை. இது எல்லாம் உண்மை அல்லவா? இப்போதெல்லாம், அது நீதியான நியாயத்தீர்ப்பாக இருந்தாலும் அல்லது இரக்கமற்ற புடமிடுதல் மற்றும் சிட்சையாக இருந்தாலும், யாவும் இரட்சிப்புக்கானவையே. இன்று ஒவ்வொன்றும் வகைக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் அல்லது மனிதர்களின் பிரிவுகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல், அனைத்து தேவனுடைய வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியைகளின் நோக்கமும் தேவனை உண்மையிலேயே நேசிப்பவர்களை இரட்சிப்பதாகவே இருக்கிறது. நீதியான நியாயத்தீர்ப்பு மனிதனை சுத்திகரிப்பதற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது, மற்றும் இரக்கமற்ற புடமிடல் அவர்களைச் சுத்தமாக்கச் செய்யப்படுகிறது; கடுமையான வார்த்தைகள் அல்லது சிட்சை ஆகிய இரண்டும் சுத்திகரிப்பதற்காகச் செய்யப்படுகின்றன, மேலும் அவை எல்லாம் இரட்சிப்புக்காகவே செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு, இன்றைய இரட்சிப்பின் முறை கடந்தகாலத்தைப் போன்றதல்ல. இன்று, நீங்கள் இரட்சிப்பிற்குள் நீதியான நியாயத்தீர்ப்பு மூலம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறீர்கள், மற்றும் இது உங்கள் ஒவ்வொருவரையும் வகையின் படி வகைப்படுத்த ஒரு நல்ல கருவியாகும். மேலும், இரக்கமற்ற சிட்சை உங்களது மாபெரும் இரட்சிப்புக்கு உதவுகிறது—மற்றும் இத்தகைய சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பை எதிர்கொள்ளும்போது உங்களிடம் சொல்ல என்ன இருக்கிறது? ஆரம்பத்தில் இருந்து முடிவு வரை நீங்கள் எப்போதும் இரட்சிப்பை அனுபவிக்கவில்லையா? நீங்கள் மாம்சமாகிய தேவனை கண்டிருக்கிறீர்கள் மற்றும் அவருடைய சர்வவல்லமையையும் ஞானத்தையும் உணர்ந்திருக்கிறீர்கள்; மேலும் தொடர்ந்து கடுமையான கடிந்துகொள்ளுதலையும் சிட்சித்தலையும் நீங்கள் அனுபவித்திருக்கிறீர்கள். இருப்பினும், நீங்கள் மேலான

கிருபையையும் பெறவில்லையா? வேறு யாரையும் விட உங்கள் ஆசீர்வாதங்கள் பெரிதானவை அல்லவா? உங்கள் கிருபைகள் சாலொமோன் அனுபவித்த மகிமை மற்றும் செல்வங்களை விட வும் ஏராளமானவை! அதைப் பற்றிச் சிந்தியுங்கள்: என் வருகை யின் நோக்கம் உங்களை இரட்சிப்பதற்காக அல்லாமல் மாறாக உங்களை ஆக்கினைக்கு உள்ளாகத் தீர்ப்பதும் தண்டிப்பதுமாக இருந்தால், உங்கள் நாட்கள் இவ்வளவு நீண்டதாக நீடித்திருக்குமா? மாம்சமும் இரத்தமுமான பாவம் நிறைந்த மனிதர்களாகிய நீங்கள் இன்றுவரை உயிர்பிழைத்து வாழ்ந்திருக்க முடியுமா? உங்களைத் தண்டிப்பது மட்டுமே என் இலக்காக இருந்திருந்தால், பின் ஏன் நான் மாம்சமாகி இத்தகைய மாபெரும் காரியத்தில் இறங்க வேண் டும்? வெறும் மனிதர்களாகிய உங்களைத் தண்டிப்பதை ஒரு ஒற்றை வார்த்தையைக் கூறியே செய்திருக்கலாமே? நோக்கத்தோடு ஆக் கினைக்குள்ளாக உங்களைத் தீர்த்த பின்னர் உங்களை இன்னும் நான் அழிப்பது தேவையா? நீங்கள் என்னுடைய இந்த வார்த்தை களை இன்னும் விசுவாசிக்கவில்லையா? நான் மனிதனை வெறும் அன்பாலும் மனதுருக்கத்தாலும் இரட்சிக்க முடியுமா? அல்லது மனிதனை இரட்சிக்க சிலுவையில் அறைதலை மட்டுமே என் னால் பயன்படுத்த முடியுமா? மனிதனை முற்றிலும் கீழ்ப்படித லுள்ளவனாக மாற்ற என்னுடைய நீதியான மனநிலை இன்னும் அதிக அளவில் உகந்ததாக இல்லையா? மனிதனை முற்றிலுமாக இரட்சிக்க அது இன்னும் அதிகத் திறனுடையதாக இல்லையா?

என் வார்த்தைகள் கடுமையானவையாக இருந்தாலும், அவை எல்லாம் மனிதனுடைய இரட்சிப்புக்காகக் கூறப்படுகின்றன, ஏனெ னில் நான் வார்த்தைகளை மட்டுமே பேசுகிறேனே தவிர மனிதனு டைய மாம்சத்தைத் தண்டிக்கவில்லை. இந்த வார்த்தைகள் மனி தனை ஒளியில் வாழவும், ஒளி இருக்கிறது என்பதை அறியவும், ஒளி விலைமதிப்பற்றது என்பதை அறியவும், இன்னும் அதிகமாக இந்த வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு எவ்வளவு நன்மையானவை என்பதை அவர்கள் அறிவதோடு தேவனே இரட்சிப்பு என்றும் அறியச் செய்கின்றன. சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீப்பு குறித்த பல

வார்த்தைகளை நான் கூறியிருந்தாலும், உண்மையில் அவை எதைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனவோ அது உனக்குச் செய்யப்பட வில்லை. நான் என் கிரியையைச் செய்யவும் என் வார்த்தைகளைக் கூறவும் வந்திருக்கிறேன், என் வார்த்தைகள் கண்டிப்பானவையாக இருந்தாலும், அவை உங்கள் சீர்கேடு மற்றும் உங்கள் மாறுபாட் டைக் குறித்த நியாயத்தீர்ப்பாகப் பேசப்படுகின்றன. சாத்தானின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து மனிதனை இரட்சிப்பதே நான் இதைச் செய் வதற்கான நோக்கமாக இருக்கிறது; நான் மனிதனை இரட்சிக்க என் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறேன். என் வார்த்தைகளைக் கொண்டு மனிதனுக்குத் தீங்கு செய்வது என் நோக்கமல்ல. என் கிரியையில் முடிவுகளை அடையவே என் வார்த்தைகள் கடுமை யாக இருக்கின்றன. இத்தகைய கிரியை மூலமே மனிதர் தங்களை அறிந்து தங்களது மாறுபாடான மனநிலையில் இருந்து விடுபட்டு வருவார்கள். சத்தியத்தைப் புரிந்துகொண்டபின் அதைக் கடைப் பிடிக்க ஜனங்களை அனுமதிப்பதும், தங்கள் மனநிலையில் மாற் றங்களை அடைவதும், தங்களைப் பற்றியும் தேவனின் கிரியை யைப் பற்றியும் அறிவைப் பெறுவதுமே வார்த்தைகளின் கிரியை யின் மாபெரும் முக்கியத்துவம் ஆகும். வார்த்தைகளைப் பேசுவ தன் மூலம் கிரியையைச் செய்வது மட்டுமே தேவனுக்கும் மனித னுக்கும் இடையிலான தொடர்பைச் சாத்தியப்படுத்தும், மற்றும் வார்த்தைகளால் மட்டுமே சத்தியத்தை விளக்க முடியும். இந்த வகையில் கிரியை செய்வதே மனிதனை ஜெயங்கொள்ளுவதற் கான சிறந்த வழியாகும்; வார்த்தைகளைக் கூறுவதை விட, சத்தி யத்தையும் தேவனின் கிரியையையும் குறித்த தெளிவான புரிதலை வேறு எந்த முறையும் ஜனங்களுக்கு அளிக்கும் திறன் கொண்டது அல்ல. இவ்வாறு, தமது இறுதிக் கட்ட கிரியையில், இன்னும் மனி தர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாத சத்தியங்களையும் இரகசியங் கள் அனைத்தையும் அவர்களுக்காக வெளிப்படுத்த, சத்திய வழி யையும் ஜீவனையும் தேவனிடம் இருந்து அடைய அவர்களை அனுமதித்து, அவ்வகையில் அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற தேவன் மனிதனோடு பேசுகிறார். தேவ சித்தத்தை அவர்கள் நிறை

வேற்ற அவர்களுக்கு உதவுவதுதான் மனிதன் மீது தேவன் செய் யும் கிரியையின் நோக்கமாகும், மேலும் அது அவர்களுக்கு இரட் சிப்பைக் கொண்டுவரச் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, மனிதனை இரட்சிக்கும் காலகட்டத்தின் போது, அவர்களைத் தண்டிக்கும் கிரியையை அவர் செய்வதில்லை. மனிதனுக்கு இரட்சிப்பைக் கொண்டுவரும் வேளையில், தேவன் தீங்கைத் தண்டிப்பதோ நன் மைக்குப் பிரதிபலன் அளிப்பதோ இல்லை, அதுமட்டுமல்லாமல் பல வகையான ஜனங்களின் சென்றடையும் இடங்களை அவர் வெளிப்படுத்துவதும் இல்லை. மாறாக, அவரது இறுதிக் கட்ட கிரியை முடிவடைந்த பின்னர் மட்டுமே, தீங்கைத் தண்டித்து நன் மைக்குப் பிரதிபலன் அளிக்கும் கிரியையைச் செய்வார் மற்றும் அதன்பின் அவர் அனைத்து வெவ்வேறு வகையான ஜனங்களின் முடிவுகளையும் வெளிப்படுத்துவார். இரட்சிக்கப்படக் கூடாதவர் களே உண்மையில் தண்டிக்கப்படுகிறவர்களாக இருப்பார்கள், அதே வேளையில் தேவனின் இரட்சிப்பின் சமயத்தில் தேவனு டைய இரட்சிப்பைப் பெற்றவர்களே இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களாக இருப்பார்கள். தேவனுடைய இரட்சிப்பின் கிரியை செய்யப்படும் போது, முடிந்த வரையில் இரட்சிக்கப்படக் கூடிய ஒவ்வொரு தனி நபரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள், மற்றும் ஒருவரும் நிராகரிக் கப்பட மாட்டார்கள், ஏனெனில் மனிதனை இரட்சிப்பதே தேவ னுடைய கிரியையின் நோக்கமாகும். மனிதனைத் தேவன் இரட் சிக்கும் சமயத்தில், தங்கள் மனநிலையில் மாற்றத்தை அடைய முடியாத அனைவரும்—அது மட்டும் அல்லாமல் முற்றிலுமாக தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய முடியாதவர்களும்—தண்டனைக்குரிய பொருளாவார்கள். வார்த்தைகளின் கிரியை எனப்படும் இந்தக் கட்ட கிரியையானது ஜனங்கள் புரிந்துகொள்ளாத எல்லா வழிமு றைகளையும் இரகசியங்களையும் அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தும், அதனால் அவர்கள் தேவ சித்தத்தையும் மற்றும் அவர்களிடம் இருந்து தேவனுக்குத் தேவையானவற்றையும் புரிந்துகொள்ள முடி யும், அதனால் அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளின் படி நடக் கவும் தங்கள் மனநிலைகளில் மாற்றத்தை அடையவும் தேவை

யான முன்னிபந்தனைகளைக் கொண்டிருக்கவும் முடியும். தம்முடைய கிரியையைச் செய்ய தேவன் வார்த்தைகளை மட்டுமே பயன்படுத்துகிறார் மேலும் சிறிதளவு மாறுபாட்டுடன் இருப்பதற்காக ஜனங்களைத் தண்டிப்பதில்லை; இது ஏனென்றால் இப்போதுதான் இரட்சிப்பின் கிரியைக்கான சமயம் ஆகும். மாறுபாட்டுடன் நடந்து கொள்ளுகிற எவரேனும் ஒருவர் தண்டிக்கப்பட்டால், பின்னர் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு ஒருவருக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்காது; எல்லோரும் தண்டிக்கப்பட்டு பாதாளத்தில் விழுவார்கள். மனிதனை நியாயந்தீர்க்கும் வார்த்தைகளின் நோக்கம் அவர்கள் தங்களை அறிவதற்கும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கும் அவர்களை அனுமதிப்பதுதான்; அத்தகைய நியாயத்தீர்ப்பைக் கொண்டு அவர்களைத் தண்டிப்பதற்காக அல்ல. வார்த்தைகளின் கிரியையின் காலத்தில், பல ஜனங்கள் மாம்சமாகிய தேவனிடத்தில் தங்கள் மாறுபாட்டையும் விரோதத்தையும், அது மட்டும் அல்லாமல் தங்கள் கீழ்ப்படியாமையையும் வெளிப்படுத்துவார்கள். இருந்த போதிலும், அதன் விளைவாக அவர் இந்த எல்லா மக்களையும் தண்டிக்க மாட்டார், ஆனால் அதற்குப் பதில் முற்றிலுமாக சீர்கெட்டுப் போனவர்களையும் இரட்சிக்கப்படக் கூடாதவர்களையும் மட்டுமே புறம்பே தள்ளிவிடுகிறார். அவர் அவர்களுடைய மாம்சத்தைச் சாத்தானிடம் கொடுப்பார், மேலும், சில நேர்வுகளில், அவர்களுடைய மாம்சத்துக்கு முடிவுகட்டுவார். மீந்திருப்பவர்கள் தொடர்ந்து பின்தொடர்வார்கள் மேலும் அடக்கியாளப்பட்டுத் திருத்தப்படும் அனுபவத்தைப் பெறுவார்கள். பின்தொடரும் போது, இந்த ஜனங்களால் அடக்கியாளப்பட்டுத் திருத்தப்படுவதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல், மேலும் மேலும் சீரழிந்தால், பின்னர் அவர்கள் இரட்சிப்புக்கான தங்கள் கடைசி வாய்ப்பையும் இழந்து போவார்கள். தேவனுடைய வார்த்தைகளால் ஜெயங்கொள்ளப்பட்டு கீழ்ப்படியும் ஒவ்வொருவருக்கும் இரட்சிப்புக்கான ஏராளமான வாய்ப்புகள் கிடைக்கும்; இந்த ஜனங்கள் ஒவ்வொருவருக்குமான தேவனின் இரட்சிப்பு அவரது மிகுந்த இரக்கத்தைக் காட்டும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால், அவர்களிடத்தில் மிகவும் பொறுமை

காட்டப்படும். ஜனங்கள் தங்கள் தவறான பாதைகளில் இருந்து திரும்பினால், மேலும் அவர்கள் மனந்திரும்ப முடியுமானால், அவரது இரட்சிப்பைப் பெற தேவன் அவர்களுக்கு வாய்ப்புகளை அளிப்பார். மனிதர்கள் தேவனுக்கு விரோதமாய் முதன்முதலில் கலகம் செய்யும்போது, அவர்களைக் கொன்றுபோட அவருக்கு விருப்பம் இல்லாதிருக்கிறது; மாறாக அவர்களை இரட்சிக்க அவரால் முடிந்ததை எல்லாம் அவர் செய்கிறார். யாருக்காவது இரட்சிப்புக்கான இடம் இல்லாத போது, தேவன் அவர்களைப் புறம்பே தள்ளிவிடுகிறார். சில ஜனங்களைத் தண்டிப்பதில் தேவன் நெடிய சாந்தமுள்ளவராக இருப்பதற்கான காரணம் அவர் இரட்சிக்கப் படக்கூடிய எல்லோரையும் இரட்சிக்க விரும்புவதே ஆகும். வார்த்தைகளை மட்டும் கொண்டு அவர் ஜனங்களை நியாயந்தீர்க்கிறார், அவர்களுக்கு ஞானத்தைக் கற்றுக்கொடுக்கிறார், மற்றும் வார்த்தைகள் மூலம் வழிகாட்டுகிறார் மேலும் அவர் ஒரு கோலைப் பயன்படுத்தி அவர்களைக் கொல்வதில்லை. வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி மனிதர்களுக்கு இரட்சிப்பைக் கொண்டு வருவதே இறுதிக் கட்ட கிரியையின் நோக்கமும் முக்கியத்துவமும் ஆகும்.

தன் எண்ணங்களில் தேவனுக்கு எல்லைவகுத்துவிட்ட மனிதனால் எவ்வாறு தேவனின் வெளிப்பாடுகளைப் பெறமுடியும்?

தேவனுடைய கிரியை எப்போதும் முன்னோக்கியே நகர்கிறது, மேலும் அவருடைய கிரியையின் நோக்கம் மாறாவிட்டாலும், அவர் கிரியை செய்யும் முறை தொடர்ந்து மாறுகிறது, அதாவது தேவனைப் பின்பற்றுகிறவர்களும்கூட தொடர்ந்து மாறிக்கொண்டே வருகிறார்கள். தேவன் அதிகமான கிரியையைச் செய்யச்செய்ய, தேவனைப் பற்றிய அறிவு மனிதனுக்கு முழுமையாகிறது. தேவனின் கிரியையின் விளைவாக மனிதனின் மனநிலையிலும் அதற்கேற்ற மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இருப்பினும், தேவனுடைய கிரியை

எப்போதும் மாறிக்கொண்டு இருப்பதால், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை அறியாதவர்கள், மேலும் சத்தியத்தை அறியாத அந்த மூடத்தனமான மக்கள் தேவனை எதிர்ப்பவர்களாகின்றனர். தேவனின் கிரியை ஒருபோதும் மனிதனின் எண்ணங்களுக்கு ஏற்ப இருப்பதில்லை, ஏனெனில் அவரது கிரியை எப்போதும் புதியதே தவிர ஒருபோதும் பழையதல்ல, மற்றும் அவர் ஒருபோதும் பழைய கிரியையைத் திருப்பிச் செய்வதில்லை, ஆனால் மாறாக முன்னெப்போதும் செய்யப்படாத கிரியையுடன் முன்னோக்கிச் செல்கிறார். தேவன் தாம் செய்த அதே கிரியையைத் திருப்பிச் செய்வதில்லை என்பதாலும், மனிதன் எப்போதும் தேவன் கடந்த காலத்தில் செய்த கிரியையை வைத்தே அவரது தற்போதைய கிரியையை மதிப்பிடுவதினாலும், புதிய காலத்தின் கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டத்தையும் நிறைவேற்றுவது தேவனுக்கு மிகவும் கடினமாகி விட்டது. மனிதனுக்கோ மிக அதிக அளவிலான கஷ்டங்கள்! அவன் தனது சிந்தனைகளில் மிகவும் பழமைவாதியாக இருக்கிறான்! தேவனின் கிரியையை எவரும் அறியவில்லை, ஆனால் ஒவ்வொருவரும் அதற்கு எல்லைவகுக்கின்றனர். தேவனை விட்டு விலகும் போது மனிதன் ஜீவன், சத்தியம் மற்றும் தேவ ஆசீர்வாதங்களை இழக்கிறான், ஆனால் அவன் ஜீவன் அல்லது சத்தியத்தை ஏற்காவிட்டால், மனுக்குலத்திற்கு ப் பெரும் ஆசீர்வாதங்களில் மிகக் குறைவானவற்றையே தேவன் வழங்குகிறார். எல்லா மனிதர்களும் தேவனை அடையவே விரும்புகின்றனர், ஆனால் தேவனின் கிரியைகளில் எந்த ஒரு மாற்றத்தையும் அவர்களால் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. தேவனின் புதிய கிரியையை ஏற்காதவர்கள் தேவனின் கிரியை மாறாதது என்றும் அது என்றென்றும் நிலைமாறாமல் இருக்கும் என்றும் நம்புகின்றனர். அவர்களது நம்பிக்கையின்படி, நித்திய இரட்சிப்பை அடையத் தேவையானதெல்லாம் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைபிடிப்பது மட்டுமே, மேலும் அவர்கள் மனந்திரும்பி தங்கள் பாவத்தை அறிக்கையிட்டுவிட்டாலே தேவனின் சித்தம் எப்போதும் நிறைவேறிவிடும். நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் இருக்கும் தேவனும், மனிதனுக்காகச் சிலு

வையில் அறையப்பட்ட தேவனும் மட்டுமே தேவனாக இருக்க முடியும் என்று அவர்கள் எண்ணம் கொண்டுள்ளனர்; வேதாகமத்தை தேவன் மிஞ்சக் கூடாது மற்றும் மிஞ்ச முடியாது என்பதும் கூட அவர்களது எண்ணம் ஆகும். சரியாகச் சொல்லப்போனால், இந்த எண்ணங்களே அவர்களைப் பழைய நியாயப்பிரமாணங்களுடன் பிணைத்து செத்த விதிகளுடன் சேர்த்துவைத்து அறைந்துள்ளன. தேவனின் புதிய கிரியை எதுவாக இருந்த போதிலும், அது தீர்க்கதரிசனங்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும், மேலும் அத்தகைய கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், “உத்தம” இருதயத்துடன் அவரைப் பின்பற்றும் அனைவருக்கும் வெளிப்பாடுகள் அளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்; அப்படி இல்லை என்றால், அத்தகைய கிரியைகள் தேவனின் கிரியைகளாக இருக்க முடியாது என்று நம்பும் மேலதிகமானோரும் உள்ளனர்; தேவனை அறிந்துகொள்ளுவது என்பது மனிதனுக்கு ஏற்கெனவே ஓர் எளிமையான காரியம் அல்ல. மனிதனின் மூட இருதயத்தோடு கூடுதலாக அவனது சுய-முக்கியத்துவம் மற்றும் அகம்பாவம் என்னும் கலக சுபாவத்தின் காரணமாக தேவனின் புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்ளுவது அவனுக்கு இன்னும் கடினமானதாக இருக்கிறது. தேவனின் புதிய கிரியையை மனிதன் கவனமாக ஆராய்வதுமில்லை, அதைத் தாழ்மையோடு ஏற்றுக்கொள்ளுவதும் இல்லை; அதற்குப் பதிலாக, அவன் தேவனிடம் இருந்து வெளிப்பாடுகளுக்காகவும் வழிகாட்டுதலுக்காகவும் காத்திருந்து ஓர் அலட்சியமான மனப்போங்கை கடைபிடிக்கிறான். இது தேவனுக்கு விரோதமாகக் கலகம் செய்து அவரை எதிர்ப்பவர்களின் நடத்தை அல்லவா? இத்தகைய மக்கள் தேவனின் அங்கீகாரத்தை எவ்வாறு பெற முடியும்?

இயேசுவின் கிரியையும் தகர்ந்து போய்விட்டது என்று இன்று நான் கூறுவது போலவே கிருபையின் காலத்தில் யேகோவாவின் கிரியை தகர்ந்து போய்விட்டது என்று இயேசு கூறினார். கிருபையின் காலம் இல்லாமல் இருந்து நியாயப்பிரமாணத்தின் காலம் மட்டுமே இருந்திருந்தால், இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டிருக்க மாட்டார் மேலும் அனைத்து மனுக்குலத்தையும் இரட்சித்

திருக்கவும் மாட்டார். நியாயப்பிரமாணத்தின் காலம் மட்டுமே இருந்திருந்தால், மனுக்குலம் இன்றளவும் வந்தடைந்திருக்க முடியாது. வரலாறு முன்னோக்கி நகர்கிறது, மேலும் வரலாறு என்பது தேவனின் கிரியையின் இயற்கைச் சட்டம் அல்லவா? பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் அவர் மனிதனை நிர்வகிப்பது பற்றிய ஒரு சித்தரிப்பு அல்லவா இது? வரலாறு முன்னோக்கி நகர்கிறது, மேலும் தேவனின் கிரியையும் அவ்வாறே முன்னோக்கி நகர்கிறது. தேவ சித்தம் தொடர்ந்து மாறுகிறது. அவரால் ஆறாயிரம் ஆண்டுகளாகக் கிரியை என்னும் ஒற்றைக் கட்டத்திலேயே நிலைத்திருக்க முடியாது, ஏனெனில் ஒவ்வொருவரும் அறிந்திருப்பது போல, தேவன் எப்போதுமே புதியவராக இருக்கிறார், மேலும் அவர் ஒருபோதும் பழையவர் அல்ல, மற்றும் சிலுவையில் அறையப்பட்டது போல ஒருமுறை, இருமுறை, மூன்று முறைகள்.... என அவர் தொடர்ந்து அறையப்பட்டு அவ்விதமான கிரியையை அவரால் ஆற்ற முடியாது, அவ்வாறு சிந்திப்பதே கேலிக்குரியதாக இருக்கும். தேவன் தொடர்ந்து ஒரே கிரியையை செய்துகொண்டே இருப்பதில்லை; நான் எவ்வாறு உங்களிடம் புதிய வார்த்தைகளைப் பேசியும் ஒவ்வொரு நாளும் புதிய கிரியையைச் செய்கிறேனோ அதுபோல அவருடைய கிரியையும் எப்போதும் மாறிக்கொண்டிருக்கிறது மற்றும் எப்போதும் புதிதானது. இதுதான் நான் செய்யும் கிரியை, மற்றும் எது முக்கியம் என்றால் “புதிது” மற்றும் “அற்புதமானது” என்ற வார்த்தைகளே. “தேவன் மாறாதவர், மற்றும் தேவன் எப்போதும் தேவனாகவே இருப்பார்”: இந்தக் கூற்று நிச்சயமாகவே உண்மையானது; தேவனின் சாராம்சம் மாறுவதில்லை, தேவன் எப்போதும் தேவனே, மற்றும் அவர் ஒருபோதும் சாத்தானாக மாற முடியாது, ஆனால் இது அவரது கிரியையானது அவரது சாரம்சத்தைப் போன்று நிலையாகவும் மாறாததாகவும் இருக்கும் என்று நிரூபிக்காது. தேவன் மாறாதவர் என்று நீ அறிவிக்கிறாய், ஆனால் எவ்வாறு, பின்னர், தேவன் எப்போதும் புதியவர் மற்றும் ஒருபோதும் பழையவர் அல்ல என்று உன்னால் விளக்க முடியுமா? தேவனின் கிரியை தொடர்ந்து பரவுகிறது

மேலும் தொடர்ந்து மாறுகிறது, மற்றும் அவரது சித்தம் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டு மனிதனுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. மனிதன் தேவனின் கிரியையை அனுபவிக்கும்போது, அவனது மனநிலை முடிவின்றி மாறுகிறது போல அவனது அறிவும் மாறுகிறது. பின் எங்கிருந்து இந்த மாற்றம் எழுகிறது? அது எப்போதும் மாறிக் கொண்டே இருக்கும் தேவனின் கிரியையில் இருந்தல்லவா? மனிதனின் மனநிலை மாறமுடியும் என்றால், என்னுடைய கிரியையும் என் வார்த்தைகளும் தொடர்ந்து மாற மனிதனால் ஏன் அனுமதிக்க முடியாது? மனிதனின் கட்டுப்பாடுகளுக்கு நானும் உட்பட வேண்டுமா? இதில், திணிக்கப்படும் வாதங்களையும் நெறியற்ற தர்க்கங்களையும் நீ பயன்படுத்தவில்லையா?

தமது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்னர், இயேசு சீடர்களுக்குக் காணப்பட்டு, "என் பிதா வாக்குத்தத்தம்பண்ணினதை, இதோ, நான் உங்களுக்கு அனுப்புகிறேன். நீங்களோ உன்னதத்திலிருந்து வரும் பெலனால் தரிப்பிக்கப்படும்வரைக்கும் எருசலேம் நகரத்தில் இருங்கள்." இந்த வார்த்தைகளை எவ்வாறு விளக்கலாம் என்று உனக்குத் தெரியுமா? இப்போது நீ அவரது பெலனால் தரிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறாயா? "பெலன்" எதைக் குறிக்கிறது என்பதை நீ புரிந்துகொள்ளுகிறாயா? கடைசி நாட்களில் சத்தியத்தின் ஆவி மனிதனுக்கு வழங்கப்படும் என்று இயேசு அறிவித்தார். கடைசி நாட்கள் இதோ இப்போது இருக்கின்றன; சத்தியத்தின் ஆவி வார்த்தைகளை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறது என்பதை நீ புரிந்துகொள்ளுகிறாயா? சத்தியத்தின் ஆவி எங்கே வெளிப்பட்டுக் கிரியை செய்யும்? ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் தீர்க்கதரிசன புத்தகத்தில், புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் இயேசு என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு குழந்தை பிறக்கும் என்று ஒருபோதும் எந்த ஒரு குறிப்பும் இல்லை; இமானுவேல் என்னும் பெயர் கொண்ட ஓர் ஆண் குழந்தை பிறக்கும் என்றுதான் எழுதப்பட்டுள்ளது, "இயேசு" என்ற பெயர் ஏன் குறிப்பிடப்படவில்லை? இந்தப் பெயர் பழைய ஏற்பாட்டில் எங்கும் காணப்படவில்லை, பின்னர் ஏன் நீ இன்னும் இயேசுவை நம்புகிறாய்? நிச்சயமாக நீ உன் கண்களால் இயேசு

வைக் கண்டதால் மட்டுமே அவரை நம்பத் தொடங்கவில்லை, இல்லையா? அல்லது ஒரு வெளிப்பாட்டைப் பெற்றதானால் நீ நம்பத் தொடங்கினாயா? தேவன் உண்மையிலேயே உனக்கு இத் தகைய கிருபையைக் காட்டுவாரா? அவர் இத்தகைய பெரும் ஆசீர்வாதங்களை உனக்கு வழங்குவாரா? இயேசுவின் மேல் நீ வைக்கும் நம்பிக்கையின் அடிப்படை என்ன? இன்று இயேசு மாம்சமாகி இருப்பதை நீ ஏன் நம்பவில்லை? உனக்கு தேவனிடம் இருந்து வெளிப்பாடு இல்லாமல் இருப்பது அவர் மாம்சத்தில் அவதரிக்கவில்லை என்பதற்கான நிரூபணம் என்று நீ ஏன் கூறு கிறாய்? தேவன் தமது கிரியையைத் தொடங்கும் முன்னர் மக்க ளுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமா? அவர் முதலில் அவர்களுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற வேண்டுமா? ஓர் ஆண் குழந்தை ஒரு முன் னணையில் பிறக்கும் என்றுதான் ஏசாயா முன்னறிவித்தார்; அவர் மரியாள் இயேசுவைப் பெறுவாள் என்று ஒருபோதும் தீர்க்கதரிச னம் கூறவில்லை. மரியாளிடம் பிறந்த இயேசுவிடம் எந்த அடிப் படையில் நீ உன் நம்பிக்கையை வைக்கிறாய்? நிச்சயமாக உன் நம்பிக்கை குழப்பமடையவில்லையா? தேவனின் நாமம் மாறு வதில்லை என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். பின் ஏன் யேகோவா என்ற நாமம் இயேசு என்றானது? மேசியா வருவார் என்று தீர்க் கதரிசனம் உரைக்கப்பட்டது, பின் ஏன் இயேசு என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு மனிதர் வந்தார்? தேவனுடைய நாமம் ஏன் மாறி யது? இத்தகைய கிரியை வெகு காலத்திற்கு முன்னர் செய்யப்ப டவில்லையா? இன்று புதிய கிரியைகளை தேவன் செய்யாமலி ருக்கிறாரோ? நேற்றைய கிரியையை மாற்ற முடியும், யேகோவா வின் கிரியையில் இருந்து இயேசுவின் கிரியை தொடர முடியும். முடியாதென்றால், இயேசுவின் கிரியையின் இடத்தில் அதற்குப் பதிலாகப் பிற கிரியைகளால் நடைபெறுமா? யேகோவாவின் நாமம் இயேசு என்று மாற்றப்பட்டால், பின் ஏன் இயேசு என்ற நாமமும் மாற்றப்படக்கூடாது? இவற்றில் ஒன்றும் புதுமையானது அல்ல; மக்கள் மிகவும் அறிவுத்திறன் குறைந்தவர்களாக இருக்கி றார்கள் என்பதையே இது காட்டுகிறது. தேவன் எப்போதும் தேவ

னாகவே இருக்கிறார். அவருடைய கிரியை எவ்வாறு மாறினாலும் சரி, அவருடைய நாமம் எவ்வாறு மாறினாலும் சரி, அவருடைய மனநிலையும் ஞானமும் ஒருபோதும் மாறாது. தேவனை இயேசு என்ற நாமத்தினால் மட்டுமே அழைக்க வேண்டும் என்று நீ நம் பினால், உனது அறிவு மிகவும் குறைந்தது என்றுதான் பொருள். இயேசு என்பதுதான் தேவனுடைய நாமமாக எப்போதும் இருக் கும் என்றும் தேவன் என்றென்றும் எப்போதும் இயேசு என்ற நாமத்தையே கொண்டிருப்பார் என்றும் இது ஒருபோதும் மாறாது என்றும் நீ தைரியமாக உறுதிபடச் சொல்கிறாயா? இயேசு என்ற நாமமே நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தை முடித்துவைத்தது என் றும் இறுதி காலத்தை முடிக்கும் என்றும் உன்னால் தைரியமாக உறுதிபடச் சொல்ல முடியுமா? காலத்தை இயேசுவின் கிருபை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் என்று யாரால் கூற முடியும்? இந்த சத்தியங்களைப் பற்றிய தெளிவான புரிதல் உனக்கு இல்லை என் றால், சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க நீ திறமையற்றவனாக இருப் பதோடு, உன்னாலேயே உறுதியாக நிற்க முடியாதவனாய் இருப் பாய். நாள் வரும்போது அதில் அந்த மதம் சார்ந்த மக்களின் எல்லா சிரமங்களையும் தீர்த்து, அவர்களுடைய எல்லா பொய் மைகளையும் நீ பொய்யென்று நிரூபிக்கும்போது, கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தைப் பற்றி நீ முற்றிலும் உறுதியாக இருக்கிறாய் என்பதற்கும் சிறிதளவும் சந்தேகம் உனக்கில்லை என்பதற்கும் அதுவே அத்தாட்சியாக இருக்கும். அவர்களுடைய பொய்மை களை உன்னால் பொய்யென்று நிரூபிக்க முடியவில்லை என்றால், அவர்கள் உன்னைக் குற்றப்படுத்தி அவதூறு செய்வார்கள். அது அவமானகரமானதாக இருக்காதா?

யூதர்கள் யாவரும் பழைய ஏற்பாட்டைப் படித்து ஒரு முன் னணையில் ஓர் ஆண் குழந்தை பிறக்கும் என்ற ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனத்தை அறிந்திருந்தார்கள். இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தை முற்றிலுமாக அறிந்திருந்த பின்னும் அவர்கள் ஏன் இயேசுவைத் துன்பப்படுத்தினார்கள்? அது அவர்களது கலக சுபாவத்தினாலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைக் குறித்த அறியாமையினா

லும் அல்லவா? அக்காலத்தில், தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கப்பட்ட ஆண் பிள்ளையைப் பற்றி தாங்கள் அறிந்திருந்ததை விடவும் இயேசுவின் கிரியை வேறாக இருப்பதாக பரிசேயர்கள் நம்பினார்கள், மேலும் மனிதனாகப் பிறந்த தேவனுடைய கிரியை வேதாகமத்தோடு இணக்கமானதாக இல்லை என்பதால் இன்று மக்கள் தேவனை நிராகரிக்கிறார்கள். தேவனிடத்தில் அவர்களுடைய கலகப்புத்தியின் சாராம்சம் ஒரேமதிரியாக இருக்கிறதல்லவா? பரிசுத்த ஆவியானவரின் அனைத்துக் கிரியைகளையும் உன்னால் கேள்விகேட்காமல் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? அது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையாக இருந்தால் அதுவே சரியான நீரோட்டம் ஆகும், மேலும் எந்த ஒரு சந்தேகமும் இன்றி நீ அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; எதை ஏற்க வேண்டும் என்பதை நீ தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது. நீ தேவனுக்குள் நுண்ணறிவைப் பெற்று அவரைக் குறித்து அதிக கவனமாக இருந்தால், இது தேவையற்றதாக இருந்திருக்கும் அல்லவா? நீ வேதாகமத்தில் இருந்து இன்னும் அதிக ஆதாரத்தைத் தேட வேண்டும்; அது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையாக இருந்தால், நீ அதனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் நீ தேவனைப் பின்பற்றவே அவரை நம்புகிறாய், மேலும் அவரை நீ சோதித்தறியக் கூடாது. நான் உன்னுடைய தேவன் என்பதை நிரூபிக்க மேலும் ஆதாரங்களை நீ தேடக் கூடாது, ஆனால் நான் உனக்குப் பயனுள்ளவராக இருக்கிறேனா என்பதை உய்த்துணர்ந்து கொள்ளும் திறனுடையவனாக நீ இருக்கவேண்டும்—இதுவே மிகவும் முக்கியமானதாகும். நீ வேதாகமத்துக்குள் மறுக்கமுடியாத சான்றுகளைக் கண்டறிந்தாலும், அது உன்னை என் முன் முழுமையாகக் கொண்டுவர முடியாது. நீ வேதாகமத்தின் வரையறைக்குள்ளேயே வாழ்கிறாய், எனக்கு முன் அல்ல; என்னை அறிந்து கொள்ள வேதாகமம் உனக்கு உதவமுடியாது, என் பேரில் உனக்குள்ள அன்பையும் அதனால் ஆழப்படுத்த முடியாது. ஒர் ஆண் குழந்தை பிறக்கும் என்று வேதாகமம் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்த போதிலும், மனிதன் தேவனுடைய கிரியையை அறிந்திருக்கவில்லை என்பதால், ஒருவராலும் யாரைக் குறித்து இந்தத் தீர்க்கதரிசனம்

உரைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை, மேலும் இதுவே இயேசுவுக்கு எதிராகப் பரிசேயர்களை நிற்கவைத்தது. என் கிரியை மனிதனின் நலனுக்கானது என்று சிலர் அறிவர், ஆனால் அவர்கள் தொடர்ந்து நானும் இயேசுவும் முற்றிலும் தனியான, ஒருவருக்கொருவர் இணக்கமற்ற இருவர் என தொடர்ந்து நம்புகின்றனர். அக்காலமான கிருபையின் காலத்தில், எவ்வாறு கடைப்பிடித்து நடப்பது, எவ்வாறு ஒன்றுகூடுவது, எவ்வாறு ஜெபத்தின் போது வேண்டுதல் செய்வது, எவ்வாறு பிறரை நடத்துவது, போன்ற தலைப்புகளில் இயேசு மட்டுமே தமது சீடர்களுக்கு ஒரு தொடர் போதனையை அளித்தார். அவர் செய்த கிரியை கிருபையின் காலத்திற்குரியது, மேலும் அவர் சீடர்களும் தம்மைப் பின்பற்றியவர்களும் எவ்வாறு கடைபிடித்து நடக்கவேண்டும் என்று மட்டுமே விளக்கினார். அவர் கிருபையின் காலக் கிரியையை மட்டுமே செய்தார், மேலும் கடைசி நாட்களின் கிரியை ஒன்றையும் செய்யவில்லை. நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தில் பழைய ஏற்பாட்டு நியாயப்பிரமாணங்களை யேகோவா விதித்தபோது, பின் ஏன் அவர் கிருபையின் காலக் கிரியையை ஆற்றவில்லை? கிருபையின் காலக் கிரியையை முன்கூட்டியே ஏன் அவர் தெளிவுபடுத்தவில்லை? மனிதன் அதை ஏற்றுக்கொள்ள அவனுக்கு இது உதவி இருக்குமல்லவா? ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்து ஆளுகை செய்யும் என்று மட்டுமே அவர் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார், ஆனால் அவர் கிருபையின் காலக் கிரியையை முன்கூட்டியே செய்யவில்லை. தேவனின் கிரியைக்கு ஒவ்வொரு காலத்திலும் தெளிவான எல்லைகள் உள்ளன; அவர் நடப்புக் காலத்தின் கிரியையை மட்டுமே செய்கிறார், மற்றும் கிரியையின் அடுத்த கட்டத்தை அவர் ஒருபோதும் முன்கூட்டியே ஆற்றுவதில்லை. இவ்வாறே ஒவ்வொரு காலத்தினுடைய அவரது பிரதிநிதித்துவக் கிரியையை முன்னுக்குக் கொண்டுவர முடியும். இயேசு கடைசி நாட்களின் அடையாளங்களைப் பற்றி, எவ்வாறு பொறுமையாக இருப்பது என்பது பற்றி, மற்றும் எவ்வாறு இரட்சிக்கப்படுவது என்பது பற்றி, எவ்வாறு மனந்திரும்பி பாவ அறிக்கை செய்வது என்பது பற்றி மற்

றும் எவ்வாறு சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு பாடுகளை சகிப்பது என்பது பற்றி மட்டுமே பேசினார்; கடைசி நாட்களில் எவ்வாறு மனிதன் வருகைக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும் என்றோ அல்லது அவன் எவ்வாறு தேவ சித்தத்தைத் திருப்தி செய்ய முயலவேண்டும் என்றோ ஒருபோதும் அவர் பேசவில்லை. இவ்வாறிருக்க, தேவனின் கடைசி நாட்களின் கிரியையை வேதாகமத்தில் தேடுவது என்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது அல்லவா? வேதாகமத்தைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டு இருப்பதால் மட்டுமே உன்னால் என்ன காண முடியும்? ஒரு வேத விளக்கவுரையாளராக இருந்தாலும் சரி அல்லது ஒரு போதகராக இருந்தாலும் சரி, இன்றைக்கான கிரியையை முன்கூட்டியே யாரால் கண்டிருக்க முடியும்?

"ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்." இப்போது நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வார்த்தைகளைக் கேட்டுவிட்டீர்களா? தேவனின் வார்த்தைகள் உங்களிடம் வந்துள்ளன. நீங்கள் அவற்றைக் கேட்கிறீர்களா? தேவன் கடைசி நாட்களில் வார்த்தைகளின் கிரியையை செய்கிறார், மற்றும் இத்தகைய வார்த்தைகள் பரிசுத்த ஆவியானவருடையவை, ஏனெனில் தேவனே பரிசுத்த ஆவியானவர் மேலும் அவரால் மாம்சமாகவும் முடியும்; ஆகவே, கடந்த காலத்தில் பேசப்பட்ட ஆவியானவரின் வார்த்தைகள்தாம் இன்று மனிதனாக அவதரித்த தேவனுடைய வார்த்தைகள். பேசுவது பரிசுத்த ஆவியானவர் என்பதால், மக்கள் கேட்கும்படி அவரது குரல் வானத்தில் இருந்து பேச வேண்டும் என்று நம்பும் பல அறிவற்ற மக்கள் உள்ளனர். இந்த வகையில் சிந்திக்கும் எவனும் தேவனின் கிரியையை அறிந்தவனல்ல. உண்மையில், பரிசுத்த ஆவியானவரால் பேசப்பட்ட பேச்சுக்கள் எல்லாம் மாம்சமான தேவனால் பேசப்பட்டவையே. பரிசுத்த ஆவியானவரால் மனிதனிடம் நேரடியாகப் பேச முடியாது; நியாப்பிரமாணத்தின் காலத்திலும், யேகோவா மக்களிடம் நேரடியாகப் பேசவில்லை. இன்றைய காலத்திலும் அவர் பேசுவார் என்பது மிகவும் சாத்தியக்கூறு அற்ற ஒன்றே ஆகும் அல்லவா? ஏனெனில் தேவன் தமது கிரியையை ஆற்றப் பேச வேண்டும் என்றால்,

அவர் மாம்சம் ஆகவேண்டும்; இல்லையெனில் அவரது கிரியைகள் அதன் இலக்குகளை அடைய முடியாது. ஆவியானவரை அல்லது தேவன் கிரியை ஆற்றும் கொள்கைகளை அறியாதவர்கள்தாம் மனிதனாக அவதரித்த தேவ மறுப்பவர்கள். தற்போதுதான் பரிசுத்த ஆவியானவரின் காலம் என்று நம்பியும், அவரது புதிய கிரியையை ஏற்காதவர்கள் ஒரு தெளிவற்ற மற்றும் அருவமான விசுவாசத்தின் மத்தியில் வாழ்கிறவர்கள். இத்தகைய மக்கள் ஒருபோதும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை பெற மாட்டார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவர் மட்டுமே பேசி தமது கிரியையை நேரடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டும், மனிதனாக அவதரித்த தேவனுடைய வார்த்தைகளை அல்லது கிரியைகளை ஏற்காதவர்கள், ஒருபோதும் புதிய காலத்துக்குள் நுழைய முடியாது அல்லது அவர்களை தேவனால் முழு இரட்சிப்புக்குள் கொண்டுவர முடியாது.

தேவனையும் அவருடைய கிரியையையும் அறிந்தவர்களால் மட்டுமே தேவனைத் திருப்திப்படுத்த முடியும்

மாம்சமாகிய தேவனின் கிரியை இரண்டு பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாகும். அவர் முதன் முறையாக மாம்சமான பொழுது, ஜனங்கள் அவரை விசுவாசிக்கவில்லை அல்லது அவரை அறியவில்லை, அவர்கள் இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்தார்கள். பிறகு, அவர் இரண்டாவது முறையாக மாம்சமான பொழுதும், ஜனங்கள் அவரை விசுவாசிக்கவுமில்லை, அவரை அறிந்துகொள்ளவுமில்லை, மீண்டும் அவர்கள் கிறிஸ்துவை சிலுவையில் அறைந்தார்கள். மனிதன் தேவனின் சத்துரு அல்லவா? மனிதன் அவரை அறியாதிருந்தால், மனிதன் எவ்வாறு தேவனுடன் நெருக்கமாக இருக்க முடியும்? தேவனுக்கு சாட்சிக் கொடுக்க அவன் எவ்வாறு தகுதி பெற முடியும்? தேவனை நேசிப்பதாக, தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதாக, தேவனை மகிமைப்படுத்துவதாக மனிதன் கூறுபவை அனைத்தும் வஞ்சகப் பொய்கள் அல்லவா? நீ யதார்த்தமில்லாத, வழக்

கத்துக்கு மாறான இந்த காரியங்களுக்கு உன் ஜீவனை அர்ப்பணித்திருந்தால், நீ வீணாக வேலை செய்யவில்லை என்பதாகும் அல்லவா? தேவன் யார் என்று கூட உனக்குத் தெரியாத பொழுது நீ தேவனுக்கு நெருக்கமானவனாக எவ்வாறு இருக்க முடியும்? அத்தகைய நாட்டம் தெளிவற்றதாகவும் விளக்கமற்றதாகவும் இருக்கிறது அல்லவா? இது வஞ்சகமில்லையா? ஒருவர் எவ்வாறு தேவனுடன் நெருக்கமாக இருக்க முடியும்? தேவனுடன் நெருக்கமானவராக இருப்பதன் நடைமுறை முக்கியத்துவம் என்ன? உன்னால் தேவனுடைய ஆவியானவருடன் நெருக்கமாக இருக்க முடியுமா? ஆவியானவர் எவ்வளவு சிறந்தவர் மற்றும் உன்னதமானவர் என்பதை உன்னால் காண முடிகிறதா? ஒரு அதரிசனமான, தொட்டுணர முடியாத தேவனின் நெருக்கம் தெளிவற்றதாகவும் விளக்கமற்றதாகவும் இருக்கிறது அல்லவா? அத்தகைய நெருக்கத்திற்கான நடைமுறை முக்கியத்துவம் என்ன? அத்தகைய பின்தொடர்தலின் நடைமுறை முக்கியத்துவம் என்ன? இது எல்லாம் ஒரு வஞ்சகமான பொய் அல்லவா? நீ பின்தொடர்வது தேவனின் நெருக்கத்திற்தாக இருக்க வேண்டும், ஆனால் உண்மையில் நீ சாத்தானின் மடியில் இருக்கும் செல்ல நாயாக இருக்கிறாய், ஏனென்றால் நீ தேவனை அறியாதிருக்கிறாய், மேலும் அதரிசனமான, தொட்டுணர முடியாத, உன்னுடைய கருத்துக்களைக் கொண்ட, எங்கும் இல்லாத “எல்லாவற்றிற்குமான தேவனைப்” பின்தொடர்கிறாய். மறைமுகமாகச் சொன்னால், அத்தகைய ஒரு “தேவன்” சாத்தானே, நடைமுறையில் சொன்னால், அது நீதான். நீ உனக்கே நெருக்கமாக இருக்கப் பார்க்கிறாய், ஆனாலும் நீ தேவனுக்கு நெருக்கமாக மாற முயற்சிக்கிறேன் என்று சொல்கிறாய்—இது தூஷணமில்லையா? அத்தகைய பின்தொடர்தலின் மதிப்பு என்ன? தேவனுடைய ஆவியானவர் மாம்சமாக மாறாவிட்டால், தேவனின் சாராம்சமானது வெறுமையான, ஒரு அதரிசனமான, தொட்டுணர முடியாத ஜீவ ஆவியாக, ஒழுங்கற்ற மற்றும் உருவமற்ற, பொருளற்ற, அணுக முடியாத மற்றும் மனிதன் புரிந்து கொள்ள முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. இது போன்ற ஒரு உடலற்ற, ஆச்சரியமான, புரிந்து

கொள்ள முடியாத ஆவியானவருக்கு எவ்வாறு மனிதன் நெருக்க மாக இருக்க முடியும்? இது ஒரு நகைச்சுவையல்லவா? இத்த கைய அபத்தமான பகுத்தறிவு தவறானது மற்றும் வழக்கத்துக்கு மாறானதுமாகும். சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதன் தேவனுடைய ஆவி யானவரிலிருந்து இயல்பாகவே வேறுபட்ட வகையைச் சேர்ந்தவ னாக இருக்கிறான், ஆகவே அவர்கள் இருவரும் எவ்வாறு நெருக் கமானவர்களாக இருக்க முடியும்? தேவனுடைய ஆவியானவரை மாம்சத்தில் உணராதிருந்தால், ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சிருஷ்டி யைப் போல தேவன் மாம்சமாகாமலும், தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்ளாமலும் இருந்திருந்தால், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதன் தகு தியற்று, அவருக்கு நெருக்கமானவனாக இருக்க முடியாமல் போயி ருப்பான், மேலும் பரலோகத்திற்குள் அவர்களின் ஆத்துமாக்கள் நுழைந்த பின் தேவனுக்கு நெருக்கமானவர்களாக இருப்பதற்கான வாய்ப்பு உள்ள அந்த தேவபக்தியுள்ள விசுவாசிகளைத் தவிர, அநேக ஜனங்களால் தேவனுடைய ஆவியானவருக்கு நெருக்கமானவர்க ளாக மாறியிருக்க முடியாது. மாம்சமான தேவனுடைய வழிகாட் டுதலின் கீழ் பரலோகத்திலுள்ள தேவனுக்கு நெருக்கமாக ஜனங் கள் மாற விரும்பினால், அவர்கள் ஆச்சரியப்படத்தக்க முட்டாள் தனமான மனிதரல்லாதவர்கள் அல்லவா? ஜனங்கள் ஒரு அதரிச னமான தேவனிடம் மட்டுமே “விசுவாசத்தைக்” காட்டுகிறார்கள், மேலும் காணக் கூடிய தேவனிடம் சிறிதளவும் கவனம் செலுத்துவ தில்லை, ஏனென்றால் அதரிசனமான தேவனைப் பின்தொடர்வது மிகவும் எளிதாக இருக்கிறது. இருப்பினும், ஜனங்கள் விரும்பினால் இதைச் செய்யலாம், ஆனால் காணக் கூடிய தேவனைப் பின்தொ டர்வது அவ்வளவு எளிதானது அல்ல. கற்பனை தேவர்களைத் தேடும் நபரால் தேவனை அடைய முடியாது, ஏனென்றால் மனி தனால் கற்பனை செய்யப்படுகின்ற, மனிதனால் அடைய இயலாத காரியங்கள் யாவும் தெளிவற்றும் விளக்கமற்றும் இருக்கின்றன. உங்களுக்கு நடுவில் வந்த தேவன் உங்களால் அணுக முடியாத ஒரு உயர்ந்த, உன்னத தேவனாக இருந்தால், அவருடைய சித்தத்தை உங்களால் எவ்வாறு புரிந்துகொள்ள முடியும்? உங்களால் அவரை

எவ்வாறு அறிந்துகொள்ளவும் புரிந்துகொள்ளவும் முடியும்? அவர் தமது கிரியையை மட்டுமே செய்திருந்தாலும், மனிதனுடன் இயல்பான தொடர்பு இல்லாதவராகவோ, அல்லது இயல்பான மனிதத்தன்மை இல்லாதவராகவோ, மனுஷர்களால் அணுக முடியாதவராகவோ, அவர் உங்களுக்காக அதிக க் கிரியை செய்திருந்தாலும், அவரோடு உங்களுக்கு எந்தத் தொடர்பும் இல்லாமல், அவரை உங்களால் காணவும் முடியவில்லை என்றால், உங்களால் அவரை எவ்வாறு அறிந்துகொள்ள முடியும்? இந்த மாம்சம் இயல்பான மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிராமல் இருந்திருந்தால், மனிதனுக்கு தேவனை அறிய வழி இருந்திருக்காது; தேவனுடைய மனுவுருவாதலின் நிமித்தமாக மட்டுமே மனிதன் மாம்சத்தில் தேவனுடன் நெருக்கமாக இருக்க தகுதியுடையவனாக உள்ளான். ஜனங்கள் தேவனுடன் நெருக்கமாகி வருகிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் அவரோடு தொடர்பு கொள்கிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் அவரோடு சேர்ந்து ஜீவிக்கிறார்கள், அவருடன் நட்புறவு கொள்கிறார்கள், அதனால் படிப்படியாக அவரை அறிந்துகொள்கிறார்கள். இவ்வாறு இல்லாதிருந்தால், மனிதனின் பின்தொடர்தல் வீணாகியிருந்திருக்காதா? அதாவது, மனிதன் தேவனுக்கு நெருக்கமானவனாக இருப்பது தேவனின் கிரியை காரணமாக மட்டும் அல்ல, மனுவுருவான தேவனின் யதார்த்தம் மற்றும் இயல்பான தன்மையும் காரணமாகும். தேவன் மாம்சமாக மாறுவதால் மட்டுமே, ஜனங்களுக்கு தங்கள் கடமையைச் செய்ய வாய்ப்பும், மெய்யான தேவனைத் தொழுவதற்கான வாய்ப்பும் கிடைக்கிறது. இது மிகவும் யதார்த்தமான மற்றும் நடைமுறை ச் சத்தியம் அல்லவா? இப்போது, நீ இன்னும் கூட பரலோகத்திலுள்ள தேவனுக்கு நெருக்கமாக இருக்க விரும்புகிறாயா? தேவன் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு தம்மைத்தாமே தாழ்த்திக் கொள்ளும் பொழுது, அதாவது, தேவன் மாம்சமாக மாறும் பொழுதுதான், மனிதனால் அவருக்கு நெருக்கமானவனாகவும் நம்பிக்கையுள்ளவனாகவும் இருக்க முடியும். தேவன் ஆவியானாவராக இருக்கிறார்: உன்னதமான மற்றும் புரிந்துகொள்ள முடியாதவரான இந்த ஆவியானவருடன் நெருக்

கமாக இருக்க ஜனங்கள் எவ்வாறு தகுதி பெறுகிறார்கள்? தேவனுடைய ஆவியானவர் மாம்சத்தில் இறங்கி, மனிதனைப் போலவே வெளித்தோற்றம் கொண்ட ஒரு சிருஷ்டியாக மாறும் பொழுதுதான், ஜனங்கள் அவருடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொண்டு உண்மையில் அவரால் ஆதாயப்படுத்தப்பட முடியும். அவர் மாம்சத்தில் பேசுகிறார் மற்றும் கிரியை செய்கிறார், மனிதகுலத்தின் சந்தோஷங்கள், துக்கங்கள் மற்றும் உபத்திரவங்களில் பங்கு வகிக்கிறார், மனிதகுலத்தின் அதே உலகில் ஜீவிக்கிறார், மனித குலத்தைப் பாதுகாக்கிறார், அவர்களை வழிநடத்துகிறார், மேலும் இதன் மூலம் அவர் ஜனங்களைச் சுத்திகரித்து, அவருடைய இரட்சிப்பையும் அவருடைய ஆசீர்வாதத்தையும் அடைய அவர்களை அனுமதிக்கிறார். இவற்றை அடைந்த பிறகு, ஜனங்கள் தேவனின் சித்தத்தை உண்மையிலேயே புரிந்துகொள்கிறார்கள், அதன் பிறகு மட்டுமே அவர்களால் தேவனுடன் நெருக்கமானவர்களாக இருக்க முடியும். இது மட்டுமே நடைமுறைக்குரியது. தேவன் அதரிசனமானவராகவும், ஜனங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாதவராகவும் இருந்திருந்தால், அவர்கள் எவ்வாறு அவருக்கு நெருக்கமானவர்களாக இருந்திருக்க முடியும்? இது வெற்றுக் கோட்பாடு அல்லவா?

இதுவரையிலும் தேவனை விசுவாசித்தும்கூட, அநேகர் இன்னும் தெளிவற்ற மற்றும் விளக்கமற்றவற்றைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இன்றும் தேவனுடைய கிரியையின் யதார்த்தத்தை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை, இன்னும் அவர்கள் எழுத்துக்கள் மற்றும் கோட்பாடுகளுக்கு நடுவில் ஜீவிக்கின்றனர். மேலும், “தேவனை நேசிக்கும் புதிய தலைமுறை”, “தேவனுக்கு நெருக்கமானவர்”, “தேவனை நேசிக்கும் உதாரணபுருஷர் மற்றும் முன்மாதிரியானவர்” மற்றும் “பேதுருவின் பாணி” போன்ற புதிய சொற்றொடர்களின் யதார்த்தத்திற்குள் இன்னும் அநேகர் நுழையவில்லை; அதற்குப் பதிலாக, அவர்களின் பின்தொடர்தல் இன்னும் தெளிவற்றதாகவும், விளக்கமற்றதாகவும் இருக்கிறது, அவர்கள் இன்னும் கோட்பாட்டிற்குள்ளேயே சுற்றி வருகிறார்கள், மேலும் இந்த வார்த்தைகளின் யதார்த்தத்தைப் பற்றி அவர்களுக்கு எந்தவிதமான புரி

தலும் இல்லை. தேவனுடைய ஆவியானவர் மாம்சமாக மாறும் போது, நீ அவருடைய கிரியையை மாம்சத்தில் காணலாம் மற்றும் தொடலாம். ஆயினும், உன்னால் இன்னும் அவருக்கு நெருக்கமானவனாக இருக்க இயலாதிருந்தால், உன்னால் இன்னும் அவருக்கு நம்பிக்கைக்குரியவனாக இருக்க முடியாவிட்டால், தேவனுடைய ஆவியானவருக்கு உன்னால் எவ்வாறு நம்பிக்கையானவனாக இருக்க முடியும்? இன்றைய தேவனை நீ அறியாதிருந்தால், தேவனை நேசிக்கும் புதிய தலைமுறையில் ஒருவனாக உன்னால் எப்படி இருக்க முடியும்? இந்தச் சொற்றொடர்கள் வெற்று எழுத்துக்களும் கோட்பாடுகளும் அல்லவா? உன்னால் ஆவியானவரைக் காணவும் அவருடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும் இயலுமா? இந்தச் சொற்றொடர்கள் வெறுமையானவையா? இந்தச் சொற்றொடர்களையும் வார்த்தைகளையும் வெறுமனே பேசுவது உனக்குப் போதாது, மேலும் தீர்மானத்தின் மூலம் மட்டுமே தேவனுடைய திருப்தியை உன்னால் அடைய முடியாது. இந்த வார்த்தைகளைப் பேசுவதில் மட்டுமே நீ திருப்தி அடைகிறாய், மேலும் உன்னுடைய விருப்பங்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்கும், உன்னுடைய யதார்த்தமில்லாத கருத்துக்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்கும், உன்னுடைய கருத்துக்களையும் சிந்தனையையும் திருப்திப்படுத்துவதற்கும் நீ அவ்வாறு செய்கிறாய். நீ இன்றைய தேவனை அறியாதிருந்தால், நீ என்ன செய்தாலும், தேவனுடைய இருதயத்தின் விருப்பத்தை உன்னால் திருப்திப்படுத்த முடியாது. தேவனின் நம்பிக்கைக்குரியவராக இருப்பதன் அர்த்தம் என்ன? இதை நீ இன்னும் புரிந்துகொள்ளவில்லையா? தேவனுக்கு நெருக்கமான மனிதராக இருக்கும் வரை, தேவனும் அவ்வாறே மனிதனுக்கு நெருக்கமாக இருக்கிறார். அதாவது, தேவன் மாம்சமாகி, மனிதராகியிருக்கிறார். ஒரே வகையானவர்கள் மட்டுமே ஒருவரையொருவர் நம்பகமானவர்கள் என்று அழைக்க முடியும், அப்போதுதான் அவர்களை நெருக்கமானவர்களாகக் கருத முடியும். தேவன் ஆவியானவராக இருந்திருந்தால், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதனால் எவ்வாறு அவருடன் நெருக்கமாகியிருக்க முடியும்?

தேவன் மீதான உன் விசுவாசம், சத்தியத்தின் மீதான உன் நாட்டம், உன்னை நீயே தொடர்பு கொள்ளும் விதம் அனைத்தும் யதார்த்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும்: நீ செய்யும் அனைத்தும் நடைமுறையானதாக இருக்கவேண்டும், மேலும் நீ மாயையான மற்றும் கற்பனையான காரியங்களைப் பின்தொடரக்கூடாது. இந்த வழியில் நடப்பதற்கு எந்த மதிப்பும் இல்லை, மேலும், அத்தகைய வாழ்க்கைக்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லை. ஏனென்றால், உன் பின்தொடர்தலும் வாழ்க்கையும் பொய் மற்றும் வஞ்சகத்தைத்தவிர வேறொன்றிலும் செலவழிக்கப் படுவதில்லை, மேலும் நீ மதிப்பு மற்றும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காரியங்களை பின்தொடராததால், உன்னால் சத்தியமற்ற அபத்த மான பகுத்தறிவையும் உபதேசத்தையும் மட்டுமே பெறமுடியும். இதுபோன்ற காரியங்களுக்கும் நீ இருப்பதன் முக்கியத்துவத்துக் கும் மதிப்புக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை, மேலும் இவை உன்னை ஒரு வெறுமையான உலகத்திற்குள் மட்டுமே கொண்டு வரமுடியும். இந்த வழியில், உன் முழு வாழ்வும் எந்த மதிப்பும் அர்த்தமும் இல்லாமல் இருக்கும்—நீ அர்த்தமுள்ள வாழ்வைத் தொடராதிருந்தால், நீ ஒரு நூறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தாலும், அது ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லாததாக இருக்கும். அதனை எவ்வாறு ஒரு மனித வாழ்க்கை என்று அழைக்க முடியும்? இது உண்மையில் ஒரு மிருக வாழ்க்கை அல்லவா? அதே போல், நீங்கள் தேவன் மீதான விசுவாசப் பாதையை பின்பற்ற முயற்சித்தாலும், காணக்கூடிய தேவனைப் பின்தொடர எந்த முயற்சியும் செய்யாமல், அதற்குப் பதிலாக ஒரு அதரிசனமான மற்றும் தொட்டுணர முடியாத தேவ னைத் தொழுதுகொள்கிறீர்கள் என்றால், அத்தகைய பின்தொடர் தல் இன்னும் வீணானதல்லவா? இறுதியில், உன்னுடைய பின் தொடர்தல் அழிவுகளின் குவியலாக மாறும். இது போன்ற ஒரு பின்தொடர்தலால் உனக்கு என்ன பயன்? மனிதனுடைய மிகப் பெரிய பிரச்சனை என்னவென்றால், அவனால் காணவோ தொடவோ முடியாத காரியங்களையும், மிகவும் மர்மமானதாகவும் ஆச்சரியமானதாகவும் இருக்கும் காரியங்களையும் மற்றும் மனித

னால் கற்பனைச் செய்ய முடியாத மற்றும் வெறுமையான மனுஷர்களால் அடைய முடியாததாக உள்ள காரியங்களையும் மட்டுமே நேசிக்கின்றான். இந்தக் காரியங்கள் எந்தளவுக்கு யதார்த்தமில்லாதவையாக இருக்கின்றனவோ, அந்த அளவுக்கு அவை ஜனங்களால் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன, மேலும் ஜனங்கள் மற்ற எல்லாவற்றையும் கவனிக்காமல் அவற்றைப் பின்தொடர் கிறார்கள், அவற்றைப் பெற முயற்சிக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த அளவிற்கு அவை யதார்த்தமில்லாதவைகளாக இருக்கின்றனவோ, அந்த அளவிற்கு நெருக்கமாக ஜனங்கள் அவற்றை ஆராய்ந்து பகுப்பாய்வு செய்கிறார்கள், வெகுதொலைவிற்குச் சென்று தங்களைப் பற்றிய தங்களுடைய வெறுமையான கருத்துக்களை உருவாக்குகிறார்கள். மாறாக, எந்த அளவிற்கு யதார்த்தமான காரியங்கள் உள்ளனவோ, அந்த அளவிற்கு புறக்கணிக்கப்பட்ட ஜனங்கள் அவர்கள் பக்கமாக உள்ளார்கள்; அவர்களிடத்தில் வெறுமனே தங்கள் முகத்தைச் சுருக்கி ஏளனமாகப் பார்க்கிறார்கள், மேலும் அவர்களை இழிவுபடுத்துகிறார்கள். இன்று நான் செய்யும் யதார்த்தமான கிரியையைப் பற்றிய உங்கள் துல்லியமான அணுகுமுறை இது இல்லையா? இது போன்ற காரியங்கள் எவ்வளவு அதிகமாக யதார்த்தமாக இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு அதிகமாக நீங்கள் அவற்றுக்கு எதிராகப் பாரபட்சம் காட்டுகிறீர்கள். அவைகளை ஆராய நீங்கள் எந்த நேரத்தையும் செலவிடுவதில்லை, ஆனால் அவைகளை அப்படியே புறக்கணிக்கிறீர்கள்; இந்த யதார்த்தமான, சாதாரணமான கோரிக்கைகளை நீங்கள் முகத்தைச் சுருக்கி இழிவாகப் பார்க்கிறீர்கள், மேலும் மிகவும் உண்மையான இந்த தேவனைப் பற்றிய எண்ணற்ற கருத்துக்களைக்கூட வைத்திருக்கிறீர்கள், அவருடைய யதார்த்தத்தையும் இயல்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது இருக்கிறீர்கள். இந்த வழியில், நீங்கள் தெளிவற்ற விசுவாசத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கவில்லையா? கடந்த காலத்தின் தெளிவற்ற தேவன் மீது நீங்கள் அசைக்க முடியாத விசுவாசம் கொண்டிருக்கிறீர்கள், மேலும் இன்றைய உண்மையான தேவன் மீது உங்களுக்கு ஆர்வம் இல்லை. நேற்றைய தேவனும் இன்றைய

தேவனும் இரு வேறு காலங்களிலிருந்து வந்தவர்கள் அல்லவா? நேற்றைய தேவன் பரலோகத்தில் உன்னத தேவனாக இருக்கிறார், அதேசமயம் இன்றைய தேவன் பூமியில் ஒரு சிறிய மனிதர் அல்லவா? மேலும், மனிதனால் ஆராதிக்கப்படும் தேவன் அவருடைய கருத்துக்களால் உருவாக்கப்பட்டவராக இருக்கிறார், அதே சமயம் இன்றைய தேவன் உண்மையான மாம்சத்தால், பூமியில் உருவாக்கப்படுகிறார் அல்லவா? எல்லாவற்றையும் பார்க்கும்போது, இன்றைய தேவன் மிகவும் உண்மையானவர் என்பதால் மனிதன் அவரைப் பின்தொடரவில்லை அல்லவா? இன்றைய தேவன் ஜனங்களிடம் துல்லியமாகக் கேட்பது ஜனங்கள் மிகவும் செய்ய விரும்பாததும், அவர்கள் வெட்கி நாணமடையக்கூடியதும் ஆகும். இது ஜனங்களுக்கு காரியங்களைக் கடினமாக்கவில்லையா? இது வெறுமையான ஜனங்களுக்கு வடுக்களை ஏற்படுத்தவில்லையா? இந்த வழியில், அநேகர் நடைமுறைத் தேவனாகிய மெய்த்தேவனைப் பின்பற்றுவதில்லை, அதனால் அவர்கள் மனுவுருவான தேவனுக்கு எதிரிகளாக, அதாவது அந்திக்கிறிஸ்துகளாக மாறுகிறார்கள். இது தெளிவான உண்மை அல்லவா? கடந்தகாலத்தில், தேவன் இன்னும் மாம்சமாக மாறியிராதபோது, நீ ஒரு மத பிரமுகராகவோ அல்லது பக்தியுள்ள விசுவாசியாகவோ இருந்திருக்கலாம். தேவன் மாம்சமாக மாறிய பிறகு, இது போன்ற அநேக பக்தியுள்ள விசுவாசிகள் அறியாமலேயே அந்திக்கிறிஸ்துகளாக மாறினார்கள். இங்கே என்ன நடக்கிறது என்பது உனக்குத் தெரியுமா? தேவன் மீதான உன் விசுவாசத்தில், நீ யதார்த்தத்தில் கவனம் செலுத்தவில்லை அல்லது சத்தியத்தைப் பின்தொடரவில்லை, மாறாகப் பொய்யானவைகள் மீது மூர்க்கவெறி கொண்டிருக்கிறாய்—இது மாம்சமான தேவனிடம் உனக்குள்ள பகைமையின் தெளிவான ஆதாரமல்லவா? மாம்சமான தேவன் கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படுகிறார், எனவே மாம்சமான தேவனை விசுவாசிக்காத அனைவரும் அந்திக்கிறிஸ்துக்கள் அல்லவா? ஆகவே, நீ மாம்சமான இந்த தேவனை உண்மையாக அன்பு செய்து விசுவாசிக்கிறாயா? மிகவும் உண்மையாகவும் விசேஷித்த இயல்புமாய் இருக்கிற தேவன் ஜீவனும் சுவாசமுமாய்

உண்மையில் இருக்கிறாரா? உன் பின்தொடர்தலுக்கான மிகச் சரியான நோக்கம் என்ன? இது பரலோகத்தில் உள்ளதா அல்லது பூமியில் உள்ளதா? இது ஒரு கருத்தா அல்லது இது ஒரு சத்தியமா? இது தேவனா அல்லது இது சற்று இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதா? உண்மையில், சத்தியம் என்பது வாழ்க்கைக்கான பழமொழிகளில் மிகவும் உண்மையானதாகவும், மேலும் முழு மனிதகுலத்திடமும் இதுபோன்ற பழமொழிகளில் மிக உயர்ந்ததாகவும் இருக்கிறது. ஏனென்றால், தேவன் மனிதனை உருவாக்க இது தேவையாய் இருக்கிறது, மேலும் இது தேவனால் தனிப்பட்ட முறையில் செய்யப்படும் கிரியை, எனவே இது "வாழ்க்கைக்கான பழமொழி" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது ஏதோவொன்றிலிருந்து சுருக்கமாக உரைக்கப்பட்ட ஒரு பழமொழியும் அல்ல, ஒரு சிறந்த மனிதரின் பிரபலமான மேற்கோளும் அல்ல. மாறாக, வானத்திற்கும் பூமிக்கும் மற்றும் சகல காரியங்களுக்கும் எஜமானராகியவரிடமிருந்து மனிதகுலத்திற்காக உரைக்கப்பட்ட வார்த்தையாக இது இருக்கிறது; இது மனிதனால் சுருக்கமாக உரைக்கப்பட்ட சில வார்த்தைகள் அல்ல, ஆனால் தேவனுடைய இயல்பான ஜீவனாக இருக்கிறது. எனவே இது "சகல ஜீவன்களின் பழமொழிகளிலும் மிக உயர்ந்தது" என்று அழைக்கப்படுகிறது. சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பதற்கான ஜனங்களின் பின்தொடர்தல் அவர்களின் கடமையைச் செய்வதாக இருக்கிறது—அதாவது இது தேவனின் தேவையைத் திருப்திப்படுத்துவதற்கான பின்தொடர்தலாகும். எந்தவொரு மனிதனும் அடையக்கூடிய வெற்று கோட்பாட்டைக் காட்டிலும், இந்தத் தேவையின் சாராம்சம் அனைத்து சத்தியங்களிலும் மிகவும் உண்மையானது. உன் பின்தொடர்தல் கோட்பாட்டளவிலும் யதார்த்தமில்லாமலும் இருந்தால், நீ சத்தியத்திற்கு எதிராகக் கலகம் செய்யவில்லையா? நீ சத்தியத்தைத் தாக்கும் ஒருவன் அல்லவா? அத்தகைய ஒரு நபர் தேவனை நேசிக்க விரும்பும் ஒருவராக எவ்வாறு இருக்க முடியும்? யதார்த்தமில்லாத ஜனங்கள் சத்தியத்தைக் காட்டிக்கொடுப்பவர்கள், மேலும் அவர்கள் அனைவரும் இயல்பாகவே கலகக்காரர்களுமாக இருக்கிறார்கள்!

நீ எவ்வாறு பின்தொடர்கிறாய் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தேவன் இன்று செய்யும் கிரியையை நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டும், மேலும் இந்த கிரியையின் முக்கியத்துவத்தை நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டும். கடைசி நாட்களில் தேவன் வரும்போது என்ன கிரியையைக் கொண்டு வருகிறார், அவர் என்ன மனநிலையைக் கொண்டு வருகிறார், மனிதனில் முழுமையாக்கப்படுவதற்கு என்ன செய்யப்படும் என்பதை நீ புரிந்து அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர் மாம்சத்தில் செய்ய வந்த கிரியையை நீ அறியாது அல்லது புரிந்துகொள்ளாதிருந்தால், உன்னால் அவருடைய சித்தத்தை எவ்வாறு புரிந்துகொள்ள முடியும், மேலும் அவருக்கு நெருக்கமானவனாக எவ்வாறு உன்னால் இருக்க முடியும்? உண்மையில், தேவனுடன் நெருக்கமாக இருப்பது சிக்கலானது அல்ல, ஆனால் அது எளிதானதும் அல்ல. ஜனங்கள் அதை முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டு கடைப்பிடிக்க முடிந்தால், பிறகு அது சிக்கலற்றதாகிவிடுகிறது; ஜனங்களால் அதை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாவிட்டால், அது மிகவும் கடினமாகிவிடுகிறது, மேலும், அவர்களின் பின்தொடர்தல் அவர்களைத் தெளிவற்ற நிலைக்கு வழிநடத்தும் வாய்ப்புள்ளது. தேவனைப் பின்தொடர்வதில், ஜனங்கள் தங்களின் சொந்த நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் எந்த சத்தியத்தைப் பற்றியிருக்க வேண்டும் என்று தெரியவில்லை என்றால், பிறகு அவர்களுக்கு அடித்தளம் இல்லை என்பதே இதன் பொருள், எனவே அவர்களால் உறுதியாக நிற்பது கடினம். இன்று, சத்தியத்தைப் புரிந்துகொள்ளாத, நன்மை தீமைகளை வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாத அல்லது எதை நேசிக்க அல்லது வெறுக்க வேண்டும் என்று சொல்ல முடியாத அநேகர் இங்கு உள்ளனர். அத்தகையவர்களால் உறுதியாக நிற்க முடியாது. சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பது, தேவனின் சித்தத்திற்காக அக்கறை கொள்வது, தேவன் மாம்சத்தில் வரும்பொழுது அவரின் கிரியையை அறிந்து கொள்வது மற்றும் அவரால் சொல்லப்படும் கொள்கைகள் போன்றவை தேவன் மீதான விசுவாசத்தின் திறவுகோலாக இருக்க முடியும். திரளான

ஜனங்களைப் பின்பற்ற வேண்டாம். நீங்கள் அதற்குள் நுழைய உங்களிடம் கொள்கைகள் இருக்க வேண்டும், மேலும் அவற்றை நீங்கள் பற்றியிருக்க வேண்டும். தேவனின் அறிவொளியால் கொண்டு வரப்பட்டு உனக்குள் உறுதியாக உள்ள இந்தக் காரியங்கள் உனக்கு உதவியாக இருக்கும். நீ அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், இன்று நீ ஒரு மாற்றுவழியைக் காண்பாய், நாளை நீ மற்றொரு மாற்றுவழியைக் காண்பாய், நீ ஒருபோதும் உண்மையான எதையும் பெற மாட்டாய். இப்படி இருப்பது உன்சொந்த ஜீவனுக்கு ஒரு பயனும் இல்லை. சத்தியத்தைப் புரிந்துகொள்ளாதவர்கள் எப்போதும் மற்றவர்களைப் பின்பற்றுகிறார்கள்: இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை என்று ஜனங்கள் சொன்னால், நீயும்கூட இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை என்று கூறுகிறாய்; இது ஒரு பொல்லாத ஆவியின் வேலை என்று ஜனங்கள் சொன்னால், நீயும் கூட சந்தேகப்படுகிறாய், அல்லது அது ஒரு பொல்லாத ஆவியின் வேலை என்று நீயும் சொல்கிறாய். நீங்கள் எப்போதும் மற்றவர்களின் வார்த்தைகளைக் கிளிபோல் திரும்பச் சொல்கிறீர்கள், எதையும் உங்களால் வேறுபடுத்திப் பார்க்கவும் இயலவில்லை, உங்களுக்காக உங்களால் சுயமாக சிந்திக்கவும் முடியவில்லை. ஒரு நிலைப்பாடில்லாத, வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாத அத்தகைய நபர் ஒன்றுக்கும் உதவாத ஒரு சிறுமைப்பட்டவர்! நீ எப்போதும் மற்றவர்களின் வார்த்தைகளைத் திருப்பிக் கூறுகிறாய்: இன்று இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை என்று கூறப்படுகிறது, ஆனால் ஒரு நாள் யாராவது ஒருவர் இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை அல்ல என்று சொல்வதற்கான சாத்தியக்கூறு உள்ளது, அது உண்மையில் மனிதனின் செயல்களைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை—ஆனாலும் உன்னால் இதை உணர இயலாது, மற்றவர்களால் சொல்லப்படுவதை நீ காணும்போது, நீயும் அதையே சொல்கிறாய். இது உண்மையில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை, ஆனால் நீ இது மனிதனின் வேலை என்று கூறுகிறாய்; பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைக்கு எதிராகத் தூஷிக்கிறவர்களில் ஒருவனாக நீ மாறவில்லையா? இதில், நீங்கள் வேறுபட்டு இருக்க முடியாததால்

தேவனை எதிர்க்கவில்லையா? அநேகமாய் “இது ஒரு பொல்லாத ஆவியின் வேலை” என்று சொல்கிற சில முட்டாள்கள் ஒரு நாள் தோன்றுவார்கள், இந்த வார்த்தைகளை நீ கேட்கும் பொழுது நீ நஷ்டப்பட்டு இருப்பாய், மீண்டும் நீ மற்றவர்களின் வார்த்தைகளால் கட்டப்படுவாய். ஒவ்வொரு முறையும் யாராவது தொந்தரவைத் தூண்டும்போது, உன் ஸ்தானத்தில் உன்னால் நிற்க இயலாது, மேலும் இதற்கெல்லாம் காரணம் நீ சத்தியத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதுதான். தேவனில் விசுவாசம் கொள்வதும், தேவனை அறிய முற்படுவதும் எளிதான காரியம் அல்ல. இந்தக் காரியங்களை வெறுமனே ஒன்றுகூடி, பிரசங்கத்தைக் கேட்பதன் மூலம் அடைய முடியாது, மேலும் பேரார்வத்தினால் மட்டுமே உங்களால் பரிபூரணமடைய முடியாது. நீ அனுபவிக்க வேண்டும், அறிய வேண்டும், உன் செயல்கள் கொள்கைப்படி இருக்க வேண்டும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் பெற வேண்டும். நீ அனுபவங்களைக் கடந்துபோகும் பொழுது, உன்னால் அநேகக் காரியங்களை அறிந்துகொள்ள முடியும்—நன்மை மற்றும் தீமைக்கு இடையிலான வித்தியாசத்தையும், நீதி மற்றும் துன்மார்க்கத்திற்கு இடையிலான வித்தியாசத்தையும், மாம்சத்திற்கும் இரத்தத்திற்கும் மற்றும் சத்தியத்திற்கும் இடையிலான வித்தியாசத்தையும் உன்னால் அறிய முடியும். இந்த சகல காரியங்களையும் உன்னால் வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியும், அவ்வாறு செய்யும்போது, சூழ்நிலைகள் எதுவாக இருந்தாலும், நீ ஒருபோதும் இழப்பை அடைய மாட்டாய். இது மட்டுமே உன்னுடைய உண்மையான வளர்ச்சியாகும்.

தேவனின் கிரியையை அறிவது எளிதான காரியம் அல்ல. நீ உன் பின்தொடர்தலில் தரங்களையும் நோக்கத்தையும் கொண்டிருக்க வேண்டும், மெய்யான வழியை எவ்வாறு தேடுவது, அது மெய்யான வழியா இல்லையா என்பதை எவ்வாறு அளவிடுவது, இது தேவனின் கிரியையா இல்லையா என்பதை எல்லாம் நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மெய்யான வழியைத் தேடுவதில் மிக அடிப்படையான கொள்கை எது? பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை

இந்த வழியில் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதையும், இந்த வார்த்தைகள் சத்தியத்தின் வெளிப்பாடாக இருக்கின்றனவா, யார் சாட்சி கொடுக்கக்கூடும், அது உனக்கு என்ன கொண்டு வரக்கூடும் என்பதையும் நீ பார்க்க வேண்டும். மெய்யான வழிக்கும் தவறான வழிக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாட்டை அறிந்துகொள்வதற்கு அடிப்படை அறிவைத்தரும் பல அம்சங்கள் தேவைப்படுகின்றன, அவற்றில் மிகவும் அடிப்படையானது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை அதில் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைக் கூறுவதாகும். தேவன் மீதான ஜனங்களுடைய விசுவாசத்தின் சாராம்சமானது தேவனுடைய ஆவியானவரின் மீதான விசுவாசமாகும், ஏனென்றால் மாம்சமான தேவனில் அவர்கள் வைத்திருக்கும் விசுவாசமும் கூட, தேவனுடைய ஆவியானவரின் உருவகமாக இந்த மாம்சத்தில் இருக்கிறது, அதாவது அத்தகைய விசுவாசம் இன்னும் ஆவியானவர் மீதான விசுவாசமாக இருக்கிறது. ஆவிக்கும் மாம்சத்திற்கும் இடையில் வேறுபாடுகள் உள்ளன, ஆனால் இந்த மாம்சம் ஆவியானவரிலிருந்து வந்தது, மேலும் வார்த்தை மாம்சமாகிவிட்டதால், மனிதனது விசுவாசத்தில் தேவனின் உள்ளார்ந்த சாராம்சம் இன்னும்கூட இருக்கிறது. எனவே, இது மெய்யான வழியா இல்லையா என்பதை வேறுபடுத்துவதில், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நீங்கள் அது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைக் கொண்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும், அதன் பிறகு இந்த வழியில் சத்தியம் உள்ளதா இல்லையா என்பதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். சத்தியமானது இயல்பான மனிதத்தன்மையின் ஜீவ மனநிலையாக இருக்கிறது, அதாவது, தேவன் ஆரம்பத்தில் மனிதனை சிருஷ்டித்தபோது அவனுக்குத் தேவைப்பட்டது முழு மனிதத்தன்மை (மனித உணர்வு, நுண்ணறிவு, ஞானம் மற்றும் மனிதனாக இருப்பதற்கான அடிப்படை அறிவு ஆகியவை) ஆகும். அதாவது, இந்த வழி ஜனங்களை இயல்பான மனிதத்தன்மையுள்ள ஜீவிதத்திற்கு வழிநடத்திச் செல்லுமா இல்லையா என்பதையும் பேசப்படும் சத்தியம் இயல்பான மனிதத்தன்மையின் யதார்த்தத்திற்கு ஏற்ப தேவைப்படுகிறதா இல்லையா

என்பதையும் பார்க்க வேண்டும், இந்த சத்தியம் நடைமுறையானதாகவும் உண்மையாகவும் இருக்கிறதா இல்லையா, இது மிகவும் சரியான நேரமாக இருக்கிறதா இல்லையா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அங்கு சத்தியம் இருந்தால், அது ஜனங்களை இயல்பான மற்றும் உண்மையான அனுபவங்களுக்கு வழிநடத்திச் செல்ல முடியும்; மேலும், ஜனங்கள் இன்னும் இயல்பாகி விடுகிறார்கள், அவர்களின் மனித உணர்வு இன்னும் முழுமையானதாகிறது, மாம்சத்தில் அவர்களின் ஜீவிதம் மற்றும் ஆவிக்குரிய வாழ்வு இன்னும் ஒழுங்காக மாறுகிறது, மேலும் அவர்களின் உணர்வுகள் இன்னும் இயல்பாக மாறுகின்றன. இதுதான் இரண்டாவது கொள்கை. வேறு ஒரு கொள்கையும் உள்ளது, அதாவது ஜனங்களுக்கு தேவனைப் பற்றிய அறிவு அதிகரித்து வருகிறதா இல்லையா, அத்தகைய கிரியையையும் சத்தியத்தையும் அனுபவிப்பது அவர்களுக்கு தேவன் மீதான அன்பைத் தூண்டி அவர்களை தேவனுடன் எப்போதும் நெருங்கி வரச்செய்யுமா இல்லையா என்பதாகும். இதில் இந்த வழி மெய்யான வழியா இல்லையா என்பதை அளவிட முடியும். இந்த வழி இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டு யதார்த்தமானதா, மனிதனின் ஜீவிதத்திற்கானதா இல்லையா என்பது மிகவும் அடிப்படையானது. இது இந்த கொள்கைகளுக்கு ஒத்துப்போகிறது என்றால், இந்த வழியே மெய்யான வழி என்ற முடிவுக்கு வரலாம். உங்கள் எதிர்கால அனுபவங்களில் மாற்றுவழிகளை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி இந்த வார்த்தைகள் உங்களை உருவாக்கக்கூடாது என்றும், எதிர்காலத்தில் மற்றொரு புதிய காலத்தின் கிரியை அங்கு இருக்கும் என்ற முன்னறிவித்தல் இல்லை என்றும் நான் சொல்கிறேன். இன்றைய வழி மெய்யான வழி என்று நீங்கள் உறுதியாக இருக்கும்படி நான் அவவற்றைச் சொல்கிறேன், இதனால் நீங்கள் இன்றைய கிரியையின் மீதான உங்கள் விசுவாசத்தில் அரைகுறை உறுதியாக இருக்கமாட்டீர்கள், அதைப் பற்றிய நுண்ணறிவையும் பெற மாட்டீர்கள். உறுதியாக இருக்கிற போதிலும், இன்னும் குழப்பத்தில் பின்பற்றுகிறவர்கள் அநேகர் உள்ளனர்; அத்தகைய உறுதிப்பாட்டிற்கு எந்தக் கொள்கையும் இல்லை, அத்

தகைய மனிதர்கள் விரைவிலேயே அகற்றப்பட வேண்டும். தாங்கள் பின்பற்றுவதில் மிகவும் தீவிரமாக இருப்பவர்களும்கூட மூன்று பாகங்கள் உறுதியாகவும் ஐந்து பாகங்கள் உறுதியற்றும் இருக்கிறார்கள், இது அவர்களிடம் அஸ்திபாரமில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. உங்கள் திறமை மிகவும் மோசமாகவும், உங்கள் அஸ்திபாரம் மிகவும் ஆழமற்றும் இருப்பதால், உங்களுக்கு வேறுபாடு குறித்த புரிதல் இல்லை. தேவன் தமது கிரியையை மீண்டும் செய்வதில்லை, யதார்த்தமில்லாத கிரியையையும் அவர் செய்வதில்லை, அவர் மனிதனிடம் அளவுக்கதிகமான கோரிக்கைகளை வைப்பதில்லை, மனிதனின் உணர்வுக்கு அப்பாற்பட்ட கிரியையை அவர் செய்வதில்லை. அவர் செய்யும் அனைத்துக் கிரியைகளும் மனிதனின் இயல்பான உணர்வின் எல்லைக்குள் உள்ளன, இயல்பான மனிதத்தன்மையின் உணர்வை மீறுவதில்லை, மேலும் அவரது கிரியை மனிதனின் இயல்பான தேவைகளுக்கு ஏற்பச் செய்யப்படுகிறது. இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையாக இருந்தால், ஜனங்கள் இன்னும் இயல்பாகி விடுகிறார்கள், மேலும் அவர்களின் மனிதத்தன்மையானது இன்னும் இயல்பாகிறது. ஜனங்கள் தங்கள் சீர்கெட்ட சாத்தானுக்குரிய மனநிலையை மற்றும் மனிதனின் சாராம்சத்தைப் பற்றிய அதிகமான அறிவைப் பெறுகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் சத்தியத்திற்காக இன்னும் பெரிய ஏக்கத்தைப் பெறுகிறார்கள். அதாவது, மனிதனின் ஜீவன் வளர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது, மேலும் மனிதனின் சீர்கெட்ட மனநிலை அதிகமதிகமாக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் திறன் கொண்டதாக மாறுகிறது—இவை அனைத்தும் தேவன் மனிதனின் ஜீவனாக மாறுவதன் அர்த்தமாகும். மனிதனின் சாராம்சமான காரியங்களை வெளிப்படுத்த ஒரு வழியும் இல்லாதிருந்தால், மனிதனின் மனநிலையை மாற்றவும் இயலாது, மேலும், ஜனங்களை தேவனுக்கு முன்பாக கொண்டு வருவதற்கோ அல்லது தேவனைப் பற்றிய உண்மையான புரிதலை அவர்களுக்கு கொடுக்கவோ இயலாது, மற்றும் அவர்களின் மனிதத்தன்மையானது கீழ்த்தரமானதாகவும், அவர்களின் உணர்வு இன்னும் அசாதாரணமாகவும் மாற காரணமாகிறது, அப்

படியானால் இந்த வழி மெய்யான வழியாக இருக்கக்கூடாது, இது ஒரு பொல்லாத ஆவியின் வேலையாக அல்லது பழைய வழியாக இருக்கலாம். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் தற்போதைய கிரியையாக இருக்க முடியாது. இத்தனை ஆண்டுகளில் நீங்கள் தேவனை விசுவாசத்திருக்கிறீர்கள், ஆனால் மெய்யான வழிக்கும் தவறான வழிக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாட்டை அறிந்து கொள்வதற்கோ அல்லது மெய்யான வழியைத் தேடுவதற்கோ உங்களுக்கு எந்தக் கொள்கைகளின் அறிகுறியும் இல்லை. பெரும்பாலான ஜனங்கள் இந்தக் காரியங்களில் ஆர்வமாகக் கூட இல்லை; அவர்கள் வெறுமென பெரும்பான்மையானவர்கள் செல்லும் இடத்திற்குச் சென்று, பெரும்பான்மையானவர்கள் சொல்வதை திரும்பச் சொல்கிறார்கள். மெய்யான வழியை நாடுகிற ஒருவராக எப்படி இருக்க முடியும்? அத்தகையவர்களால் மெய்யான வழியை எவ்வாறு கண்டு பிடிக்கக்கூடும்? இந்த முக்கிய கொள்கைகள் பலவற்றை நீங்கள் புரிந்து கொண்டால், பிறகு என்ன நடந்தாலும், நீங்கள் வஞ்சிக்கப்பட மாட்டீர்கள். இன்று, ஜனங்களால் வித்தியாசங்களை உருவாக்க முடியும் என்பது முக்கியமானதாக உள்ளது; இதனைத்தான் இயல்பான மனிதத்தன்மையால் பெறமுடியும், இதனைத்தான் ஜனங்கள் தங்கள் அனுபவத்தில் பெறமுடியும். இன்றும் கூட, ஜனங்கள் பின்பற்றும் செயல்பாட்டில் எதையும் வித்தியாசம் பார்க்காதிருந்தால், அவர்களின் மனித அறிவு இன்னும் வளர்ச்சியடையாதிருந்தால், ஜனங்கள் மிகவும் புத்தியில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள், மேலும் அவர்களின் பின்தொடர்தல் பிழையாகவும் வழிவிலகியதாகவும் இருக்கிறது. இன்று உன் பின்தொடர்தலில் சிறிதளவும் வேறுபாடு இல்லை, அது உண்மையாக இருக்கும் போது, நீ சொல்வது போல், நீ மெய்யான வழியைக் கண்டுபிடித்து, நீ அதை அடைந்திருக்கிறாயா? உன்னால் எதையும் வித்தியாசப்படுத்தி அறிய முடியுமா? மெய்யான வழியின் சாராம்சம் என்ன? உண்மையான வழியில், நீ மெய்யான வழியை அடையவில்லை; நீ சத்தியத்திற்குரிய எதையும் பெறவில்லை. அதாவது, தேவன் உன்னிடம் எதிர்பார்ப்பதை நீ

அடையவில்லை, இதனால் உன்னுடைய சீர்கேட்டில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. நீ தொடர்ந்து இந்த வழியில் பின்தொடர்ந்தால், நீ இறுதியில் அகற்றப்படுவாய். இன்றுவரை பின்பற்றி, நீ தேர்ந்தெடுத்த வழி சரியான வழி என்பதில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும், மேலும் எந்தச் சந்தேகமும் இருக்கக்கூடாது. பல சிறிய காரியங்கள் காரணமாக அநேகர் எப்போதும் உறுதியற்றவர்களாகி, மேலும் சத்தியத்தைப் பின்தொடர்வதை நிறுத்துகிறார்கள். அத்தகையவர்கள் தேவனின் கிரியையை பற்றி அறியாதவர்கள்; அவர்கள் குழப்பத்தில் தேவனைப் பின்பற்றுபவர்கள். தேவனின் கிரியையை அறியாத ஜனங்கள் அவருக்கு நெருக்கமானவர்களாகவோ அல்லது அவருக்கு சாட்சி கொடுப்பவர்களாகவோ இருக்க இயலாது. ஆசீர்வாதங்களை மட்டுமே நாடும் மற்றும் சத்தியத்தைப் பின்தொடர்வதற்கு கூடுமானமட்டும் தெளிவற்றதை மற்றும் விளக்கமற்றதை மட்டுமே பின்தொடர்பவர்களுக்கு நான் அறிவுறுத்துகிறேன், இதனால் அவர்களின் வாழ்வுக்கு அர்த்தம் கிடைக்கும். இனி உங்களை நீங்களே முட்டாளாக்கிக் கொள்ள வேண்டாம்!

மனுஷனாக அவதரித்த தேவனின் ஊழியத்திற்கும் மனுஷனின் கடமைக்கும் இடையேயான வேறுபாடு

நீங்கள் தேவனுடைய கிரியையைக் குறித்த தரிசனங்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டும், மேலும் அவருடைய கிரியை செல்லும் பொதுவான திசையையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதுதான் நேர்மறையான பிரவேசமாகும். தரிசனங்களைக் குறித்த சத்தியத்தை நீ துல்லியமாக அறிந்துகொண்டவுடன், உனது பிரவேசம் பாதுகாக்கப்படும்; தேவனின் கிரியை எவ்வாறு மாறினாலும், உனது இருதயத்தில் நீ உறுதியாக இருப்பாய், தரிசனங்களைப் பற்றி தெளிவாக இருப்பாய், மேலும் உனது பிரவேசம் மற்றும் உன் நோக்கத்திற்கான குறிக்கோளையும் வைத்திருப்பாய். இவ்வாறு, உனக்குள்

உள்ள அனைத்து அனுபவங்களும் அறிவும் ஆழமாகி மேலும் விரிவடையும். இதன் சாராம்சத்தை நீ முழுவதுமாகப் புரிந்துகொண்டதும், நீ உன் ஜீவிதத்தில் எந்த இழப்பையும் சந்திக்க மாட்டாய், நீ வழிதவறவும் மாட்டாய். இந்தக் கிரியையின் படிகளை நீ அறிந்து கொள்ளாவிட்டால், ஒவ்வொரு படியிலும் நீ இழப்பை சந்திக்க நேரிடும், மேலும் இழப்பிலிருந்து மீள சில நாட்களுக்கு மேல் ஆகும், அல்லது இரண்டு வாரங்கள் ஆனால் கூட உன்னால் சரியான பாதைக்குத் திரும்ப முடியாது. இது தாமதத்தை ஏற்படுத்தாதா? நேர்மறையாகப் பிரவேசிக்கும் வழி மற்றும் நீங்கள் தேர்ச்சி பெற வேண்டிய நடைமுறை ஆகியவற்றில் ஏராளமானவை உள்ளன. தேவனுடைய கிரியைகளைக் குறித்த தரிசனங்களைப் பொறுத்த வரை, நீ பின்வரும் விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்: அவரது ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் முக்கியத்துவம், பரிபூரணப் படுத்தப்படுவதற்கான எதிர்காலப் பாதை, சோதனைகள் மற்றும் உபத்திரவங்களை அனுபவிப்பதன் மூலம் எதை அடைய வேண்டும், நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் ஆக்கினைத்தீர்ப்பின் முக்கியத்துவம், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைக்குப் பின்னால் உள்ள கொள்கைகள், மற்றும் பரிபூரணப்படுத்துதல் மற்றும் ஜெயங்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றிற்குப் பின்னால் உள்ள கொள்கைகள். இவை அனைத்தும் தரிசனங்களைக் குறித்த சத்தியத்தைச் சேர்ந்தவை. மீதமுள்ளவை நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகம், கிருபையின் யுகம், மற்றும் ராஜ்யத்தின் யுகம் ஆகிய மூன்று கட்டக் கிரியைகள், அத்துடன் எதிர்கால சாட்சி ஆகியவை ஆகும். இவையும் தரிசனங்களைக் குறித்த சத்தியம்தான், மேலும் இவை மிக அடிப்படையானவையாகவும், மிக முக்கியமானவையாகவும் இருக்கின்றன. தற்போது நீங்கள் பிரவேசித்து, கடைப்பிடிக்க வேண்டியவை நிறைய உள்ளன, அது இப்போது அதிக அடுக்குகள் கொண்டதாகவும் மற்றும் மிக விபரமாகவும் இருக்கிறது. இந்தச் சத்தியங்களைப் பற்றி உனக்கு எந்த அறிவும் இல்லை என்றால், நீ இன்னும் பிரவேசித்தலை அடையவில்லை என்பதை இது நிரூபிக்கிறது. அநேக நேரங்களில், சத்தியத்தைப் பற்றிய ஜனங்களின் அறிவு மிகவும் ஆழமற்

றதாக இருக்கிறது; அவர்களால் சில அடிப்படைச் சத்தியங்களைக் கூட கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை, மேலும் அற்ப விஷயங்களைக் கூட எவ்வாறு கையாள்வது என்று தெரியவில்லை. ஜனங்கள் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடியாததற்குக் காரணம், அவர்களின் மனநிலை கலகத்தனமாக இருப்பதாலும், இன்றைய கிரியையைப் பற்றிய அவர்களின் அறிவு மிகவும் மேலோட்டமானதாகவும், ஒருதலைப்பட்சமாகவும் இருப்பதுதான். எனவே, ஜனங்களைப் பரிபூரணமாக்குவது எளிதான காரியமல்ல. நீ மிகவும் கலகக்காரனாக இருக்கிறாய், மேலும் நீ உன் பழைய தன்மையையே இன்னும் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறாய்; உன்னால் சத்தியத்திற்கு அருகில் நிற்க முடியாது, மேலும் மிகவும் தெளிவான சத்தியங்களைக் கூட உன்னால் கடைப்பிடிக்க முடிவதில்லை. அத்தகையவர்களை இரட்சிக்க முடியாது, மேலும் அவர்கள் ஜெயங்கொள்ளப்படாதவர்களாக இருப்பார்கள். உனது பிரவேசத்திற்கு விபரங்களோ அல்லது குறிக்கோள்களோ இல்லை என்றால், வளர்ச்சி உன்னிடம் மெதுவாகத்தான் வரும். உன் பிரவேசத்திற்கு சிறிதளவும் யதார்த்தம் இல்லை என்றால், உன் நோக்கம் வீணாகிவிடும். சத்தியத்தின் சாராம்சம் உனக்குத் தெரியாவிட்டால், நீ மாறாமல் இருப்பாய். மனுஷனின் ஜீவிதத்தில் வளர்ச்சியும், அவனது மனநிலையின் மாற்றங்களும் யதார்த்தத்திற்குள் நுழைவதன் மூலமும், மேலும், விரிவான அனுபவங்களுக்குள் நுழைவதன் மூலமும் அடையப்படுகின்றன. உனது பிரவேசத்தின் போது உனக்குப் பல விரிவான அனுபவங்கள் இருந்தால், உன்னிடம் உண்மையான அறிவும் பிரவேசமும் இருந்தால், உன் மனநிலை விரைவாக மாறலாம். தற்போது, உனக்கு நடைமுறையைப் பற்றி முழுமையாகத் தெரியவில்லை என்றாலும், தேவனின் கிரியையைக் குறித்த தரிசனங்களைப் பற்றி நீ குறைந்தபட்சத் தெளிவுடன் இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். இல்லையென்றால், உன்னால் பிரவேசிக்க இயலாது; சத்தியத்தைப் பற்றி அறிந்த பின்னரே நீ பிரவேசிப்பது சாத்தியமாகும். பரிசுத்த ஆவியானவர் உன் அனுபவத்தில் உன்னைத் தெளிவூட்டினால் மட்டுமே நீ சத்தியத்தைப்

பற்றிய ஆழமான புரிதலையும், ஆழமாகப் பிரவேசிப்பது பற்றிய புரிதலையும் பெறுவாய். நீங்கள் நிச்சயம் தேவனின் கிரியை பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஆதியில், மனுஷகுலத்தை சிருஷ்டித்த பிறகு, தேவனுடைய கிரியையின் அஸ்திபாரமாக ஊழியம் செய்தது இஸ்ரவேலர்கள் தான். பூமியில் இஸ்ரவேல் முழுவதும் யேகோவாவின் கிரியை யின் அஸ்திபாரமாக இருந்தது. மனுஷனை ஒரு சரியான ஜீவி தத்தை வாழச் செய்யவும், பூமியில் ஒரு சரியான முறையில் யேகோ வாவை வணங்கச் செய்யவும், நியாயப்பிரமாணங்களை வெளிப் படுத்துவதன் மூலம் மனுஷனை நேரடியாக வழிநடத்துவதும் மேய்ப் பதும் யேகோவாவின் கிரியையாக இருந்தது. நியாயப்பிரமாணத் தின் யுகத்தில் மனுஷனால் தேவனைப் பார்க்கவோ தொடவோ முடியவில்லை. ஏனென்றால், அவர் செய்ததெல்லாம் சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போன ஆதிகால ஜனங்களை வழிநடத்துவதும், அவர் களுக்குக் கற்பிப்பதும், அவர்களை மேய்ப்பதும்தான். அவருடைய வார்த்தைகளில் நியாயப்பிரமாணங்கள், சட்டங்கள் மற்றும் மனுஷ நடத்தை விதிமுறைகளைத் தவிர வேறொன்றும் இருக்கவில்லை, மேலும் அவர்களுக்கு ஜீவனைக் குறித்த சத்தியங்களையும் வழங் கவில்லை. அவருடைய தலைமையின் கீழ் இருந்த இஸ்ரவேலர் சாத்தானால் ஆழமாகச் சீர்கெட்டுப்போகவில்லை. அவரது நியா யப்பிரமாணத்தின் கிரியையே, இரட்சிப்பிற்கான கிரியையின் முதல் கட்டமாக, இரட்சிப்பிற்கான கிரியையின் ஆரம்பமாக இருந் தது, மேலும் அதற்கு மனுஷனின் ஜீவ மனநிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுடன் நடைமுறையில் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. ஆகையால், இரட்சிப்பிற்கான கிரியையின் ஆரம்பத்தில் இஸ்ர வேலில் அவர் செய்த கிரியைக்காக அவர் மாம்சமாக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதற்குத்தான் மனுஷனுடன் ஈடுபட அவருக்கு ஓர் ஊடகம்—ஒரு கருவி—தேவைப்பட்டது. இவ்வாறு, யேகோவா வின் சார்பாகப் பேசியவர்களும் கிரியை செய்தவர்களும் சிருஷ் டிக்கப்பட்ட ஜீவன்களிடையே எழுந்தார்கள், இவ்வாறுதான் மனு ஷகுமாரர்களும் தீர்க்கதரிசிகளும் மனுஷரிடையே கிரியை செய்ய

வந்தார்கள். மனுஷகுமாரர்கள் யேகோவாவின் சார்பாக மனுஷரிடையே கிரியை செய்தனர். யேகோவாவால் “மனுஷகுமாரர்” என்று அழைக்கப்படுவதன் காரணம் என்னவென்றால், அத்தகையவர்கள் யேகோவாவின் சார்பாக நியாயப்பிரமாணத்தை வகுக்கிறார்கள் என்பதாகும். அவர்கள் இஸ்ரவேல் ஜனங்களிடையே ஆசாரியர்களாக இருந்தனர், அவர்கள் யேகோவாவால் கவனிக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டவர்களாகவும், யேகோவாவின் ஆவி கிரியை செய்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள்; அவர்கள் ஜனங்களிடையே தலைவர்களாக இருந்து, நேரடியாக யேகோவாவுக்கு ஊழியம் செய்தார்கள். மறுபுறம், தீர்க்கதரிசிகள், யேகோவாவின் சார்பாக, எல்லா நாடுகளிலும், பழங்குடியின ஜனங்களிடமும் பேசுவதற்காக நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் யேகோவாவின் கிரியையையும் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தனர். அவர்கள் மனுஷகுமாரர்களாக இருந்தாலும், தீர்க்கதரிசிகளாக இருந்தாலும், அனைவரும் யேகோவாவின் ஆவியினால் எழுப்பப்பட்டு, தங்களுக்குள் யேகோவாவின் கிரியையைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஜனங்களிடையே, அவர்கள் தான் யேகோவாவை நேரடியாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர்; அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவர் மனுஷனாக அவதரித்த மாம்சமாக இருந்ததால் அல்ல, மாறாக அவர்கள் யேகோவாவால் எழுப்பப்பட்டதனால் மட்டுமே அவர்கள் தங்கள் கிரியையை செய்தார்கள். ஆகையால், அவர்கள் தேவனின் சார்பாகப் பேசுவதிலும் கிரியைசெய்வதிலும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தபோதிலும், நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்தில் இருந்த மனுஷகுமாரர்களும், தீர்க்கதரிசிகளும் மனுஷனாக அவதரித்த தேவனின் மாம்சத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அல்ல. கிருபையின் யுகத்திலும், கடைசி கட்டத்திலும் செயல்படுத்தப்பட்ட தேவனின் கிரியை நேர்மாறாக இருந்தது, ஏனென்றால் மனுஷனின் இரட்சிப்பு மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு ஆகிய இரண்டும் மனுஷனாக அவதரித்த தேவனால் நிகழ்த்தப்பட்டன. எனவே அவர் சார்பாகக் கிரியை செய்ய தீர்க்கதரிசிகளையும் மனுஷகுமாரர்ளையும் மீண்டும் ஒரு முறை எழுப்ப வேண்டிய அவசியமிருக்கவில்லை. மனுஷனின் பார்வையில், சாராம்சத்திற்

கும், அவர்களின் கிரியையின் முறைக்கும் இடையே முக்கியமான வேறுபாடுகள் எதுவும் இருப்பதில்லை. இந்தக் காரணத்தினாலேயே, ஜனங்கள், தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் மனுஷகுமாரனின் கிரியைகளோடு மனுஷனாக அவதரித்த தேவனின் கிரியைகளைத் தொடர்ந்து குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மனுஷனாக அவதரித்த தேவன் தோன்றியது அடிப்படையில் தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் மனுஷகுமாரர்கள் தோன்றியதைப் போன்றதுதான். மனுஷனாக அவதரித்த தேவன், தீர்க்கதரிசிகளை விட மிகவும் இயல்பாகவும், உண்மையாகவும் இருந்தார். எனவே, மனுஷனால் அவர்களை வேறுபடுத்திப் பார்க்க இயலாது. மனுஷன் தோற்றங்களில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துகிறான், கிரியை செய்வதிலும் பேசுவதிலும் இருவரும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு இடையே முக்கியமான வேறுபாடு இருப்பதை அவனால் முழுமையாக அறியமுடிவதில்லை. மனுஷனின் விஷயங்களை ஆழ்ந்து கவனிக்கும் திறன் மிகவும் மோசமாக இருப்பதால், அவனுக்கு எளிய சிக்கல்களை வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடிவதில்லை. தீர்க்கதரிசிகளும், பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஜனங்களும் பேசிய போதும், கிரியை செய்தபோதும், இது மனுஷனின் கிரியைகளை மற்றும் ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனின் செயல்பாட்டைச் செய்வதாக இருந்தது. இது மனுஷன் செய்ய வேண்டிய ஒன்றாக இருந்தது. இருப்பினும், மனுஷனாக அவதரித்த தேவனின் வார்த்தைகளும் கிரியையும் அவருடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்ற மேற்கொள்ளப்பட்டவை ஆகும். அவருடைய வெளிப்புறத் தோற்றம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைக்குரியதாக இருந்தபோதிலும், அவருடைய கிரியை அவருடைய செயல்பாட்டைச் செய்வதல்ல, அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்வதாகும். “கடமை” என்ற சொல் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுஷரைக் குறித்து பயன்படுத்தப்படுகிறது, அதேசமயம் “ஊழியம்” என்பது மனுஷனாக அவதரித்த தேவனைக் குறித்து பயன்படுத்தப்படுகிறது. இரண்டிற்கும் இடையே ஒரு கணிசமான வேறுபாடு உள்ளது; அவை ஒன்றோடொன்று மாற்றிக்கொள்ளக் கூடியவை அல்ல. மனுஷனின் கிரியை அவனுடைய கடமையைச்

செய்வதேயாகும், அதேசமயம் தேவனின் கிரியை நிர்வகிப்பதும், அவருடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றுவதும் ஆகும். ஆகையால், பல அப்போஸ்தலர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப் பட்டிருந்தாலும், பல தீர்க்கதரிசிகள் அவரால் நிரப்பப்பட்டிருந் தாலும், அவர்களுடைய கிரியையும் வார்த்தைகளும் சிருஷ்டிக் கப்பட்ட மனுஷராகத் தங்கள் கடமையைச் செய்வதற்காக மட் டுமே இருந்தன. அவர்களுடைய தீர்க்கதரிசனங்கள் மனுஷராக அவதரித்த தேவனால் பேசப்பட்ட ஜீவவழியை மிஞ்சியிருக்கலாம், மேலும் அவர்களின் மனுஷத்தன்மையானது மனுஷனாக அவத ரித்த தேவனின் தன்மையை மிஞ்சியிருக்கலாம், ஆனால் அவர் கள் இன்னும் தங்கள் கடமையைத்தான் செய்து கொண்டிருந்தார் கள், ஊழியத்தை நிறைவேற்றவில்லை. மனுஷனின் கடமை மனு ஷனின் செயல்பாட்டைக் குறிக்கிறது; அதுவே மனுஷனால் அடை யக்கூடியதும் கூட. இருப்பினும், மனுஷனாக அவதரித்த தேவ னால் மேற்கொள்ளப்படும் ஊழியம் அவருடைய ஆளுகையுடன் தொடர்புடையது, இது மனுஷனால் அடைய முடியாதது. மனு ஷனாக அவதரித்த தேவன் பேசினாலும், கிரியை செய்தாலும், அதிசயங்களை வெளிப்படுத்தினாலும், அவர் தனது ஆளுகையின் மத்தியில் மிகச் சிறந்த கிரியையைச் செய்துவருகிறார், அத்தகை யக் கிரியையை அவருக்குப் பதிலாக மனுஷனால் செய்ய முடி யாது. மனுஷனின் கிரியை என்பது தேவனின் ஆளுகையின் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுஷனாக தனது கடமையைச் செய்வதாகும். தேவனின் ஆளுகை இல்லாமல், அதா வது, மனுஷனாக அவதரித்த தேவனின் ஊழியம் இழக்கப்பட்டால், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒருவனின் கடமை இழக்கப்பட நேரிடும். தன் ஊழியத்தைச் செய்வதில் இருக்கும் தேவனின் கிரியை, மனு ஷனை நிர்வகிப்பதாகும், அதேசமயம் மனுஷனுடைய கடமை யின் செயல்திறனானது சிருஷ்டிகரின் கோரிக்கைகளை நிறை வேற்றுவதற்காகத் தனது சொந்த கடமையை நிறைவேற்றுவதா கும், மேலும் ஒருவருடைய சொந்த ஊழியத்தை நிறைவேற்றுவதை எந்த வகையிலும் கருத முடியாது. தேவனின் ஆழமான சாராம்

சத்திற்கு—அவருடைய ஆவிக்கு—தேவனின் கிரியை அவருடைய ஆளுகையாகும், ஆனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனின் வெளிப்புறத் தோற்றத்தை அணிந்திருக்கும் மனுஷனாக அவதரித்த தேவனுக்கு, அவருடைய கிரியை அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்வதாகும். அவர் எந்தக் கிரியையைச் செய்தாலும் அது அவருடைய ஊழி யத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகவே ஆகும்; மனுஷனால் செய்யக் கூடியது, தேவனின் ஆளுகையின் எல்லைக்குள் மற்றும் அவரது வழி காட்டுதலின் கீழ் தனது சிறந்ததைக் கொடுப்பது மட்டுமே ஆகும்.

மனுஷனுடைய கடமையின் செயல்திறனானது, உண்மையில், மனுஷனுக்குள் ஆழமாக இருக்கும் அனைத்தையும், அதாவது மனு ஷனுக்கு சாத்தியமானதை நிறைவேற்றுவதாகும். அப்போதுதான் அவனது கடமை நிறைவேற்றப்படுகிறது. மனுஷனின் ஊழியத் தின் போது ஏற்படும் குறைபாடுகள் படிப்படியாக முற்போக்கான அனுபவம் மற்றும் அவனது நியாயத்தீர்ப்பின் செயல்முறை மூலம் குறைக்கப்படுகின்றன; அவை மனுஷனின் கடமைக்குத் தடையா கவோ அல்லது அதை பாதிக்கவோ இல்லை. தங்கள் ஊழியத்தில் குறைபாடுகள் இருக்கக்கூடும் என்ற அச்சத்தில் ஊழியம் செய்வ தையோ அல்லது கீழ்ப்படிவதையோ நிறுத்திவிட்டு பின்வாங்கு வோர், அனைவரையும் விட மிகவும் கோழைத்தனமானவர்கள் ஆவர். ஊழியத்தின் போது வெளிப்படுத்த வேண்டியதை ஜனங் கள் வெளிப்படுத்தவோ அல்லது அவர்களுக்கு இயல்பாகவே சாத் தியமானதை அடையவோ முடியாமல், அதற்குப் பதிலாக முட் டாள்தனமாக செயல்பட்டால், ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனுக்கு இருக்க வேண்டிய செயல்பாட்டை அவர்கள் இழந்துவிட்டார்கள் என்று அர்த்தம். அத்தகைய நபர்கள் “பிரயோஜனமில்லாதவர்கள்” என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்; அவர்கள் பயனற்றவர்கள் ஆவர். அத்தகையவர்களை எவ்வாறு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவன்கள் என்று முறையாக அழைக்க முடியும்? அவர்கள் வெளியில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆனால் உள்ளே அழுகிப்போன சீர்கெட்ட குணம் கொண்ட ஜீவன்கள் அல்லவா? ஒரு மனுஷன் தன்னை தேவன் என்று அழைத்துக் கொண்டு, தெய்வீகத்தன்மையை வெளிப்படுத்

தவோ, தேவனின் கிரியையைச் செய்யவோ, அல்லது தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவோ முடியாவிட்டால், அவன் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி தேவனே அல்ல. ஏனென்றால் அவனிடம் தேவனின் சாராம்சம் இல்லை, மேலும் தேவனால் இயல்பாகவே அடையக்கூடியதும் அவனுக்குள் இல்லை. மனுஷன் அவன் இயல்பாக அடையக்கூடியதை இழந்தால், அவனை இனி மனுஷனாகக் கருத முடியாது, மேலும் அவன் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு ஜீவனாக இருக்கவோ அல்லது தேவனுக்கு முன்பாக வந்து அவருக்கு ஊழியம் செய்யவோ தகுதியற்றவன் ஆகிறான். மேலும், அவன் தேவனின் கிருபையைப் பெறவோ அல்லது தேவனால் கவனிக்கப்படவோ, பாதுகாக்கப்படவோ, பரிபூரணப்படுத்தப்படவோ தகுதியற்றவன் ஆகிறான். தேவனிடத்தில் விசுவாசத்தை இழந்த பலர் தேவனின் கிருபையையும் இழக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்த தவறான செயல்களை அவர்கள் வெறுக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல், தேவனின் வழி தவறானது என்ற கருத்தை அவர்கள் வெட்கமின்றி பிரசங்கிக்கிறார்கள், மேலும், கலகக்காரர்கள் தேவன் இருப்பதையே மறுக்கிறார்கள். அத்தகைய கலகத்தனத்தைக் கொண்ட அத்தகைய ஜனங்கள் எவ்வாறு தேவனின் கிருபையை அனுபவிக்கும் உரிமையைப் பெறுவார்கள்? தங்கள் கடமையைச் செய்யாதவர்கள் தேவனுக்கு எதிராக மிகுந்த கலகக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள், மேலும் அவருக்குக் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள், ஆனாலும் அவர்கள் முகந்திரும்பி, தேவன் தவறானவர் என்று கடுமையாகத் திட்டுகிறார்கள். அத்தகைய மனுஷன் பரிபூரணராக ஆவதற்கு எப்படித் தகுதியானவர்? இது அகற்றப்பட்டுத் தண்டிக்கப்படுவதற்கான முன்னோடி அல்லவா? தேவனுக்கு முன்பாகத் தங்கள் கடமையைச் செய்யாத ஜனங்கள் ஏற்கனவே மிகக் கொடூரமான குற்றங்களுக்கான குற்றவாளிகள் ஆவர், அந்தக் குற்றங்களுக்கு மரணம் கூட போதுமான தண்டனை அல்ல, ஆனாலும் தேவனுடன் வாக்குவாதம் செய்து அவருக்கு எதிராகத் தங்களை ஒப்பிட்டுக் கொள்ள அவர்கள் காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர். அத்தகையவர்களைப் பரிபூரணமாக்குவதன் மதிப்புதான் என்ன?

ஜனங்கள் தங்கள் கடமையை நிறைவேற்றத் தவறும்போது, அவர்கள் குற்ற உணர்ச்சியையும் கடமை தவறியதையும் உணர வேண்டும்; அவர்கள் தங்கள் பலவீனம் மற்றும் பயனற்ற தன்மை, தங்கள் கலகத்தன்மை மற்றும் சீர்கெட்டத் தன்மை ஆகியவற்றை வெறுக்க வேண்டும், மேலும், தங்கள் ஜீவனைத் தேவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் தேவனை உண்மையாக நேசிக்கும் சிருஷ்டிப்புக்களாக இருப்பார்கள், அத்தகையவர்கள் மட்டுமே தேவனின் ஆசீர்வாதங்களையும் வாக்குத்தத்தங்களையும் அனுபவித்து, அவரால் பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்குத் தகுதியானவர்கள் ஆவார்கள். உங்களில் பெரும்பாலோர் யார்? உங்களிடையே வாழும் தேவனை நீங்கள் எப்படி நடத்துகிறீர்கள்? நீங்கள் உங்கள் கடமைகளை அவருக்கு முன்பாக எவ்வாறு செய்தீர்கள்? உங்கள் சொந்த ஜீவிதத்தைப் பணயம் வைத்துக் கூட, நீங்கள் செய்ய அழைக்கப்பட்ட அனைத்தையும் செய்துள்ளீர்களா? நீங்கள் என்ன தியாகம் செய்தீர்கள்? நீங்கள் என்னிடமிருந்து அதிகம் பெறவில்லையா? உங்களால் பகுத்தறிய முடியுமா? நீங்கள் எனக்கு எவ்வளவு விசுவாசமாக இருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் எனக்கு எவ்வாறு ஊழியம் செய்தீர்கள்? நான் உங்களுக்கு எவ்வளவு வழங்கியுள்ளேன், உங்களுக்காக என்னவெல்லாம் செய்துள்ளேன்? அவற்றையெல்லாம் நீங்கள் அளந்திருக்கிறீர்களா? நீங்கள் எல்லோரும் இதை நியாயந்தீர்த்து, உங்களுக்குள் இருக்கும் சிறிய மனசாட்சியுடன் இதை ஒப்பிட்டீர்களா? உங்கள் சொற்களும் செயல்களும் யாருக்குத் தகுதியானவை? உங்களுடைய இத்தகைய சிறிய தியாகம் நான் உங்களுக்கு வழங்கிய எல்லாவற்றிற்கும் ஈடானதா? எனக்கு வேறு வழியில்லாமல் முழு மனதுடன் உங்களுக்கு அர்ப்பணித்திருக்கிறேன், ஆனாலும் நீங்கள் பொல்லாத நோக்கங்களைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், என்னை நோக்கி அரை மனதுடன் இருக்கிறீர்கள். அதுவே உங்கள் கடமையின் அளவு, உங்கள் ஒரே செயல்பாடு. அப்படித்தானே? ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனின் கடமையைச் செய்ய நீங்கள் முற்றிலும் தவறிவிட்டீர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? உங்களை ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனாக எப்படிக்

கருதுவது? நீங்கள் எதை வெளிப்படுத்துகிறீர்கள் மற்றும் எவ்வாறு ஜீவிக்கிறீர்கள் என்பது உங்களுக்கு தெளிவாகத் தெரியவில்லையா? நீங்கள் உங்கள் கடமையை நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டீர்கள், ஆனால் நீங்கள் தேவனின் சகிப்புத்தன்மையையும் ஏராளமான கிருபை யையும் பெற முற்படுகிறீர்கள். அத்தகைய கிருபை உங்களைப் போன்ற பயனற்றவர்களுக்காகவும், கீழ்த்தரமானவர்களுக்காக வும் தயாரிக்கப்படவில்லை, ஆனால் எதையும் கேட்காதவர்களுக் காகவும் மகிழ்ச்சியுடன் தியாகம் செய்யாதவர்களுக்காகவும் தயா ரிக்கப்பட்டவை. உங்களைப் போன்றவர்கள், உங்களைப்போன்ற பிரயோஜனமில்லாதவர்கள், பரலோகத்தின் கிருபையை அனுப விக்க முற்றிலும் தகுதியற்றவர்கள். உங்கள் நாட்களில் கஷ்டங்க ளும் இடைவிடாத தண்டனையும் மட்டுமே இருக்கும்! உங்களால் என்னிடம் உண்மையாக இருக்க முடியாவிட்டால், உங்கள் விதி துன்பங்களில் ஒன்றாக இருக்கும். எனது வார்த்தைகளுக்கும், எனது கிரியைகளுக்கும் உங்களால் பொறுப்பேற்க முடியாவிட்டால், உங் கள் முடிவு தண்டனைகளில் ஒன்றாக இருக்கும். எல்லா கிருபை, ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் ராஜ்யத்தின் அற்புதமான ஜீவிதம் ஆகிய வற்றிற்கும் உங்களுக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இருக்காது. இதுதான் நீங்கள் சந்திக்கத் தக்க முடிவு மற்றும் உங்கள் சொந்த செய்கை யின் விளைவும் ஆகும்! அறியாமை மற்றும் ஆணவம் உள்ளவர் கள் தங்களால் முடிந்தவரை முயற்சி செய்யமாட்டார்கள், அல்லது தங்கள் கடமையையும் செய்யமாட்டார்கள், ஆனாலும் அவர்கள் கேட்பதற்குத் தகுதியானவர்கள் போலக் கிருபைக்காகத் தங்கள் கைகளை நீட்டுகிறார்கள். அவர்கள் கேட்பதைப் பெறத் தவறினால், அவர்கள் எப்போதும் உண்மையில்லாதவர்களாக மாறுகிறார்கள். அத்தகையவர்களை எவ்வாறு நியாயமானவர்களாகக் கருத முடி யும்? நீங்கள் மோசமான திறமை வாய்ந்தவர்கள் மற்றும் காரண மில்லாதவர்கள், ஆளுகையின் கிரியையின் போது நீங்கள் நிறை வேற்ற வேண்டிய கடமையை உங்களால் முற்றிலும் நிறைவேற்ற இயலாது. உங்கள் மதிப்பு ஏற்கனவே சரிந்துவிட்டது. உங்களுக்குக் கிருபை காட்டியதற்காக நீங்கள் எனக்குத் திருப்பிச் செலுத்தத்

தவறியது ஏற்கனவே தீவிரமான கலகத்தின் செயலாக இருக்கிறது, இதுவே உங்களை கண்டிக்கவும், உங்கள் கோழைத்தனம், திறமை யின்மை, கீழ்த்தரம் மற்றும் தகுதியற்ற தன்மையை நிரூபிக்கப் போதுமானது. உங்கள் கைகளை நீட்டிக் கேட்க உங்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? அதாவது என் கிரியைக்கு உங்களால் சிறித ளவு கூட உதவியாக இருக்க முடியவில்லை, விசுவாசமாக இருக்க முடியவில்லை மற்றும் எனக்குச் சாட்சி கொடுக்க முடியவில்லை என்பது உங்களது தவறான செயல்கள் மற்றும் தோல்விகள்தான். ஆனாலும் நீங்கள் என்னைத் தாக்குகிறீர்கள், என்னைப் பற்றிப் பொய்களைக் கூறுகிறீர்கள், மேலும் நான் அநீதியானவன் என்றும் குறை கூறுகிறீர்கள். இதுதான் உங்கள் விசுவாசமா? இதுதான் உங் கள் அன்பைக் குறிக்கிறதா? இதைத் தவிர வேறு என்ன கிரியையை உங்களால் செய்ய முடியும்? செய்யப்பட்டுள்ள அனைத்துக் கிரி யைகளுக்கும் நீங்கள் எவ்வாறு பங்களித்திருக்கிறீர்கள்? எவ்வளவு செலவு செய்தீர்கள்? உங்களைக் குற்றம் சாட்டாததன் மூலம் நான் ஏற்கனவே மிகுந்த சகிப்புத்தன்மையைக் காட்டியிருக்கிறேன், ஆனாலும் நீங்கள் வெட்கமின்றி என்னிடம் சாக்குப்போக்கு கூறி என்னைப் பற்றி தனிப்பட்ட முறையில் குறை கூறுகிறீர்கள். உங் களிடம் மனுஷகுலத்தின் சிறிதளவு சுவடேனும் இருக்கிறதா? மனு ஷனின் கடமை மனுஷனின் மனதாலும் அவனது கருத்துக்களா லும் களங்கப்படுத்தப்பட்டிருந்தலும், நீ உன் கடமையைச் செய்து உனது விசுவாசத்தைக் காட்ட வேண்டும். மனுஷனின் கிரியையில் உள்ள அசுத்தங்கள் அவனது திறனுக்கான ஒரு பிரச்சினையாகும், அதேசமயம், மனுஷன் தனது கடமையைச் செய்யாவிட்டால், அது அவனுடைய கலகத்தனத்தைக் காட்டுகிறது. மனுஷனின் கடமைக் கும், அவன் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவனா அல்லது சபிக்கப்பட்டவனா என்பதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. கடமை என்பது மனு ஷன் நிறைவேற்ற வேண்டியது; அது அவனுக்குப் பரலோகம் கொடுத்த கிரியை, மேலும் அது பிரதியுபகாரம், நிபந்தனைகள் அல்லது காரணங்களைச் சார்ந்து இருக்கக்கூடாது. அப்போதுதான் அவன் தனது கடமையைச் செய்கிறான். ஆசீர்வதிக்கப்படுவது என்

பது, யாரோ ஒருவன் பரிபூரணனாகி, நியாயத்தீர்ப்பை அனுபவித்தபின் தேவனின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுகிறான் என்பதாகும். சபிக்கப்படுவது என்பது, ஆக்கினைத்தீர்ப்பையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் அனுபவித்தபின்பும் ஒருவனின் மனநிலை மாறாதபோதும், அவன் பரிபூரணமாக்கப்படுவதை அனுபவிக்காமல் தண்டிக்கப்படும்போதும் வழங்கப்படுவது என்பதாகும். ஆனால் அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாகவோ அல்லது சபிக்கப்பட்டவர்களாகவோ இருந்தாலும், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுஷர் தங்கள் கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டும், அவர்கள் செய்ய வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும், அவர்களால் செய்ய முடிந்ததைச் செய்ய வேண்டும்; தேவனைப் பின்தொடரும் ஒருவன் செய்ய வேண்டிய குறைந்தபட்ச விஷயம் இது. நீ ஆசீர்வதிக்கப்படுவதற்காக மட்டுமே உன் கடமையைச் செய்யக்கூடாது, மேலும் சபிக்கப்பட்டுவிடுவோம் என்ற பயத்தில் நீ செயல்பட மறுக்கவும் கூடாது. இந்த ஒரு விஷயத்தை நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்: மனுஷனுடைய கடமையின் செயல்திறன்தான் அவனது கடமையின் முக்கிய விஷயமாகும், அவனால் தனது கடமையைச் செய்ய இயலாது என்றால், இதுவே அவனது கலகத்தன்மையாகும். தனது கடமையைச் செய்யும் செயல்முறையின் மூலம்தான் மனுஷன் படிப்படியாக மாற்றப்படுகிறான், மேலும் இந்த செயல்முறையின் மூலம்தான் அவன் தன் விசுவாசத்தை நிரூபிக்கிறான். எனவே, நீ எவ்வளவு அதிகமாக உன் கடமையை செய்கிறாயோ, அவ்வளவு சத்தியத்தை நீ பெறுவாய், மேலும் உன் வெளிப்பாடும் மிகவும் உண்மையானதாகிவிடும். தங்கள் கடமையைச் செய்வதில் சத்தியத்தைத் தேடாதவர்கள் இறுதியில் அகற்றப்படுவார்கள், ஏனென்றால் அத்தகையவர்கள் சத்தியத்தின் நடைமுறையில் தங்கள் கடமையைச் செய்ய மாட்டார்கள், தங்கள் கடமையை நிறைவேற்றுவதிலும் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் மாறாமல் இருப்பவர்கள், அதனால் சபிக்கப்படுவார்கள். அவர்களின் வெளிப்பாடுகள் தூய்மையற்றவை மட்டுமல்ல, அவர்கள் வெளிப்படுத்தும் அனைத்தும் பொல்லாதவையும் கூட.

கிருபையின் யுகத்தில், இயேசுவும் பல வார்த்தைகளைப் பேசினார், அதிகக் கிரியைகள் செய்தார். அவர் ஏசாயாவை விட எவ்வாறு வேறுபட்டவர்? அவர் தானியேலை விட எவ்வாறு வேறுபட்டவர்? அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசியா? அவர் ஏன் கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படுகிறார்? அவர்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடுகள் என்ன? அவர்கள் அனைவரும் வார்த்தைகளைப் பேசிய மனுஷர், அவர்களுடைய வார்த்தைகள் மனுஷனுக்குக் கிட்டத்தட்ட ஒரே மாதிரிதான் தோன்றின. அவர்கள் அனைவரும் வார்த்தைகளைப் பேசினர், கிரியைகள் செய்தனர். பழைய ஏற்பாட்டின் தீர்க்கதரிசிகள் தீர்க்கதரிசனங்களைப் பேசினார்கள், அதே விஷயத்தை இயேசுவினாலும் செய்திருக்க முடியும். இது ஏன் அப்படி? இங்கே வேறுபாடானது கிரியையின் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த விஷயத்தை அறிய, நீ மாம்சத்தின் தன்மையை கருத்தில் கொள்ளக்கூடாது, அல்லது அவர்களின் சொற்களின் ஆழத்தையோ அல்லது மேலோட்டமான சாரத்தையோ நீ கருத்தில் கொள்ளக்கூடாது. எப்போதும் நீ முதலில் அவர்களின் கிரியைகளையும், அந்தக் கிரியைகள் மனுஷனில் ஏற்படுத்தும் விளைவுகளையுமே கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அந்த நேரத்தில் தீர்க்கதரிசிகள் பேசிய தீர்க்கதரிசனங்கள் மனுஷனுக்கான ஜீவனை வழங்கவில்லை, மேலும் ஏசாயா, தானியேல் போன்றவர்களால் பெறப்பட்ட உத்வேகங்கள் வெறும் தீர்க்கதரிசனங்களாக மட்டுமே இருந்தன, ஜீவவழியாக இருக்கவில்லை. யேகோவாவின் நேரடி வெளிப்பாடு இல்லாவிட்டால், மனுஷருக்குச் சாத்தியமில்லாத அந்தக் கிரியையை யாராலும் செய்திருக்க முடியாது. இயேசுவும் பல வார்த்தைகளைப் பேசினார், ஆனால் அத்தகைய வார்த்தைகள் மனுஷனால் கடைப்பிடிக்கக் கூடிய ஜீவவழிக்கானப் பாதையை கண்டுபிடிக்க உதவும்படி இருந்தன. அதாவது, முதலாவதாக, அவரால் மனுஷனுக்கான ஜீவனை அவனுக்கு வழங்க முடியும், ஏனென்றால் இயேசு ஜீவனாக இருக்கிறார்; இரண்டாவதாக, அவரால் மனுஷனின் வழிவிலகல்களை மாற்றியமைக்க முடியும்; மூன்றாவதாக, யுகத்தைத் தொடர யேகோவாவின் கிரியைகளைப்

பின்பற்றி அவரது கிரியைகள் செயல்படக்கூடும்; நான்காவதாக, அவரால் மனுஷனுக்குள் இருக்கும் தேவைகளையும், மனுஷனிடம் இல்லாததைப் புரிந்துகொள்ளவும் முடியும்; ஐந்தாவதாக, அவரால் ஒரு புதிய யுகத்தில் நுழைந்து பழையதை முடித்துவைக்க முடியும். அதனால்தான் அவர் தேவன் என்றும், கிறிஸ்து என்றும் அழைக்கப் படுகிறார்; அவர் ஏசாயாவிடமிருந்து மட்டுமல்ல, மற்ற எல்லா தீர்க்கதரிசிகளிடமிருந்தும் வேறுபட்டவர். ஏசாயாவை தீர்க்கதரி சிகளின் கிரியைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். முதலாவதாக, அவனால் மனுஷனுக்கான ஜீவனை வழங்க முடியவில்லை; இரண்டாவதாக, அவனால் ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடங்க முடி யவில்லை. அவன் யேகோவாவின் தலைமையில் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தான், ஆனால் ஒரு புதிய யுகத்தை தொடங்கவில்லை. மூன்றாவதாக, அவன் பேசிய வார்த்தைகள் அவனுக்கு அப்பாற் பட்டவையாக இருந்தன. அவன் தேவனுடைய ஆவியிலிருந்து நேரடியாக வெளிப்பாடுகளைப் பெற்றுவந்தான், மற்றவர்கள் அவற் றைக் கேட்டாலும் கூட அவர்களுக்குப் புரியாது. அவனுடைய வார்த்தைகள் தீர்க்கதரிசனங்களை விடவும், யேகோவாவின் இடத் தில் செய்யப்படும் கிரியையின் அம்சத்தை விடவும் பெரியது இல்லை என்பதை நிரூபிக்க இந்த சில விஷயங்கள் மட்டுமே போதுமானவை. ஆயினும், அவனால் யேகோவாவை முழுமை யாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியவில்லை. அவன் யேகோவா வின் ஊழியனாக இருந்தான், யேகோவாவின் கிரியையில் ஒரு கருவியாக இருந்தான். அவன் நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகத்திற் குள்ளும், யேகோவாவின் கிரியையின் எல்லைக்குள்ளும் மட் டுமே கிரியை செய்து கொண்டிருந்தான்; அவன் நியாயப்பிரமா ணத்தின் காலத்தைத் தாண்டி கிரியை செய்யவில்லை. இதற்கு மாறாக, இயேசுவின் கிரியை வேறுபட்டதாக இருந்தது. அவர் யேகோவாவின் கிரியையின் வரம்பை மிஞ்சினார்; சகல மனுஷ ரையும் மீட்பதற்காக அவர் மனுஷனாக அவதரித்த தேவனாகக் கிரியை செய்தார், மேலும் சிலுவையிலும் அறையப்பட்டார். அதாவது, யேகோவா செய்த கிரியைக்கு வெளியே அவர் புதிய

கிரியையைச் செய்தார். இது ஒரு புதிய யுகத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. மேலும், மனுஷனால் அடைய முடியாததைப் பற்றி அவரால் பேச முடிந்தது. அவருடைய கிரியை தேவனின் ஆளுகைக்குட்பட்ட கிரியையாக இருந்தது, இது மனுஷகுலம் முழுவதையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. அவர் ஒரு சில மனுஷருக்காக மட்டும் கிரியை செய்யவில்லை, அவரது கிரியை ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான மனுஷரை மட்டும் வழிநடத்துவதாக இருக்கவில்லை. தேவன் ஒரு மனுஷனாக எப்படி அவதரித்தார், அந்த நேரத்தில் ஆவியானவர் எவ்வாறு வெளிப்பாடுகளைக் கொடுத்தார், ஆவியானவர் எவ்வாறு ஒரு மனுஷன் மீது இறங்கி கிரியை செய்யத் தொடங்கினார்—இவை மனுஷரால் பார்க்கவோ தொடவோ முடியாத விஷயங்கள். அவர் மனுஷனாக அவதரித்த தேவன் என்பதற்கு இந்த உண்மைகள் சான்றாக செயல்படுவது முற்றிலும் சாத்தியமற்றது. எனவே, மனுஷனுக்குத் தெளிவாகத் தெரியக்கூடிய தேவனின் வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியைகளில் மட்டுமே அவனால் வேறுபாடு காண முடியும். இது மட்டுமே உண்மையானது. ஏனென்றால், ஆவியானவரின் விஷயங்கள் உனக்குப் புலப்படாது, அவை தேவனால் மட்டுமே தெளிவாக அறியப்படுகின்றன, மேலும் மனுஷனாக அவதரித்த தேவனின் மாம்சத்தால் கூட அவற்றை அறிய முடியாது; அவர் செய்த கிரியைகளிலிருந்து மட்டுமே அவர் தேவன்தானா என்பதை உன்னால் சரிபார்க்க முடியும். அவருடைய கிரியையிலிருந்து, முதலில், அவரால் ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடங்க முடிகிறது என்பதைக் காணலாம்; இரண்டாவதாக, அவரால் மனுஷனுக்கான ஜீவனை வழங்கவும், மனுஷன் பின்பற்றுவதற்கான வழியைக் காட்டவும் முடியும். அவர் தான் தேவன் என்பதை நிரூபிக்க இது போதுமானது. குறைந்தபட்சம், அவர் செய்யும் கிரியையால் தேவ ஆவியானவரை முழுமையாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும், மேலும் அத்தகைய கிரியையிலிருந்து தேவ ஆவி அவருக்குள் இருப்பதைக் காணலாம். மனுஷனாக அவதரித்த தேவனின் கிரியைகள் முக்கியமாக ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடங்குவதற்கும், புதியக் கிரியைகளை வழிநடத்துவதற்கும் மற்றும் ஒரு புதிய சாம்

ராஜ்யத்தைத் தொடங்குவதற்குமாக இருந்ததால், அவர் மட்டுமே தேவன் என்பதை உறுதிப்படுத்த இவை மட்டுமே போதுமானவை யாக இருக்கின்றன. இது அவரை ஏசாயா, தானியேல் மற்றும் பிற பெரிய தீர்க்கதரிசிகளிடமிருந்து வேறுபடுத்துகிறது. ஏசாயா, தானி யேல் மற்றும் மற்றவர்கள் அனைவரும் மிகவும் படித்த மற்றும் பண்பட்ட மனுஷ வர்க்கமாக இருந்தனர்; அவர்கள் யேகோவா வின் தலைமையில் அசாதாரண மனுஷராக இருந்தனர். மனுஷ னாக அவதரித்த தேவனின் மாம்சமும் அறிவுமிக்கதாக இருந்தது, அதில் எந்தவிதமான குறையும் இல்லை, ஆனால் அவருடைய மனுஷத்தன்மையானது குறிப்பிடும்படிக்கு சாதாரணமானதுதான். அவர் ஒரு சாதாரண மனுஷன், வெறும் கண்களால் அவரைப் பற்றிய எந்தவொரு சிறப்பு மனுஷத்தன்மையையும் உணரவோ அல்லது மற்றவர்களைப் போலல்லாத அவருடைய மனுஷத்தன் மையில் எதையும் கண்டறியவோ முடியவில்லை. அவர் இயற் கைக்கு அப்பாற்பட்டவராகவோ அல்லது தனித்துவமானவரா கவோ இல்லை, மேலும் அவருக்கு உயர் கல்வி, அறிவு அல்லது கோட்பாடு என எதுவும் இருக்கவில்லை. அவர் பேசிய ஜீவனை யும், அவர் வழிநடத்திய பாதையையும் கோட்பாட்டின் மூலமா கவோ, அறிவின் மூலமாகவோ, ஜீவித அனுபவத்தின் மூலமா கவோ அல்லது குடும்ப வளர்ப்பின் மூலமாகவோ பெறப்பட வில்லை. மாறாக, அவை ஆவியானவரின் நேரடி கிரியைகளாக இருந்தன, இது மாம்சத்தில் அவதரித்தவர் செய்த கிரியை. மனு ஷனுக்குத் தேவனைக் குறித்துப் பெரிய கருத்துக்கள் இருப்பதால், குறிப்பாக இந்தக் கருத்துக்கள் பல தெளிவற்ற மற்றும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட கூறுகளால் ஆனவை என்பதால், மனுஷனின் பார் வையில், அறிகுறிகளையும் அதிசயங்களையும் செய்ய முடியாத, மனுஷனுக்குரிய பலவீனத்துடன் கூடிய சாதாரண தேவன், நிச்ச யமாக தேவன் இல்லை. இவை மனுஷனின் தவறான கருத்துக் கள் அல்லவா? மனுஷனாக அவதரித்த தேவனின் மாம்சம் ஒரு சாதாரண மனுஷனாக இல்லையென்றால், அவர் எப்படி மாம்ச மாக மாறினார் என்று சொல்ல முடியும்? மாம்சத்தில் இருப்பது

என்பது ஒரு வழக்கமான, சாதாரண மனுஷனாக இருக்க வேண்டும்; அவர் தலைசிறந்த ஒருவராக இருந்திருந்தால், அவர் மாம்சத்திலிருந்து வந்திருக்க மாட்டார். அவர் மாம்சத்திலிருந்து வந்தவர் என்பதை நிரூபிக்க, சாதாரண மாம்சத்தை மனுஷனாக அவதரித்த தேவன் கொண்டிருக்க வேண்டியிருந்தது. இது வெறுமனே மனுஷ அவதாரத்தின் முக்கியத்துவத்தை நிறைவு செய்வதற்காக இருந்தது. இருப்பினும், தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் மனுஷகுமாரர்களுக்கு இது பொருந்தாது. அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட மனுஷர்; மனுஷனின் பார்வையில், அவர்களின் மனுஷத்தன்மை குறிப்பிடத்தக்க வகையில் சிறப்பாக இருந்தது, மேலும் அவர்கள் சாதாரண மனுஷத்தன்மையை விஞ்சும் பல செயல்களைச் செய்தனர். இந்த காரணத்திற்காக, மனுஷன் அவர்களை தேவர்களாகக் கருதினான். இப்போது நீங்கள் அனைவரும் இதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், ஏனென்றால் இது கடந்த காலங்களில் உள்ள எல்லா மனுஷராலும் மிக எளிதாகக் குழப்பிக்கொள்ளப்பட்ட பிரச்சனையாக இருக்கிறது. மேலும், மனுஷ அவதாரம் எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் மறைபொருள் மிக்கதாக இருந்து, மேலும் தேவன் மனுஷனாக அவதரித்ததை மனுஷன் ஏற்றுக்கொள்வது மிகவும் கடினம். நான் சொல்வது உங்கள் செயல்பாட்டை நிறைவேற்றுவதற்கும் மனுஷ அவதாரத்தின் மறைபொருளை நீங்கள் புரிந்துகொள்வதற்கும் உகந்ததாகும். இவை அனைத்தும் தேவனின் ஆளுகையுடன், தரிசனங்களுடன் தொடர்புடையவை ஆகும். இதைப் பற்றிய உங்கள் புரிதல் தரிசனங்களைப் பற்றிய அறிவை, அதாவது தேவனின் ஆளுகைக்கான கிரியை பற்றிய அறிவைப் பெறுவதற்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இதனால், நீங்கள் பல்வேறு வகையான ஜனங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமையைப் பற்றியும் அதிகப் புரிதலைப் பெறுவீர்கள். இந்த வார்த்தைகள் உங்களுக்கு வழியை நேரடியாக காட்டவில்லை என்றாலும், அவை உங்கள் பிரவேசத்திற்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன, ஏனென்றால் உங்களது தற்போதைய ஜீவிதங்களில் தரிசனங்கள் அதிகம் இருப்பதில்லை, இப்ப

டியிருந்தால் அது உங்கள் பிரவேசத்தைத் தடுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க தடையாக மாறிவிடும். இந்தச் சிக்கல்களை உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாவிட்டால், உங்கள் பிரவேசத்தைத் துரிதப்படுத்த எந்த உந்துதலும் இருக்காது. இதுபோன்ற ஒரு நோக்கம் உங்கள் கடமையை எவ்வாறு சிறப்பாகச் செய்ய உதவும்?

கர்த்தரே சகல சிருஷ்டிகளின் தேவன்

முந்தைய இரண்டு யுகங்களின் கிரியைகளில் ஒரு படிநிலை இஸ்ரவேலில் செய்து முடிக்கப்பட்டது, மற்றொன்று யூதேயாவில் செய்து முடிக்கப்பட்டது. பொதுவாகச் சொன்னால், இந்த கிரியையின் எந்தக் கட்டமும் இஸ்ரவேலுக்கு வெளியே செய்யப்படவில்லை, ஒவ்வொன்றும் முதலில் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்கள் மீதே செய்யப்பட்டது. இதன் பலனாக, யேகோவா தேவன் இஸ்ரவேலருக்கு மட்டுமே தேவன் என்று இஸ்ரவேலர் நம்புகிறார்கள். இயேசு, சிலுவையில் அறையப்படும் கிரியையைச் செய்த யூதேயாவில் அவர் கிரியைப் புரிந்ததால், யூதர்கள் அவரை யூத ஜனங்களின் மீட்பராகக் கருதுகிறார்கள். அவர் யூதர்களுக்கு மட்டுமே ராஜா, வேறு எந்த ஜனங்களுக்கும் இல்லை என்றும், அவர் ஆங்கிலேயர்களை மீட்கும் கர்த்தர் இல்லை, அமெரிக்கர்களை மீட்கும் கர்த்தரும் இல்லை, ஆனால் இஸ்ரவேலரை மீட்கும் கர்த்தர் என்றும்; அவர் இஸ்ரவேலில் மீட்டது யூதர்களையே என்றும் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். உண்மையில், தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் எஜமானர். அவரே சகல சிருஷ்டிகளின் தேவன். அவர் இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு மட்டுமோ, யூதர்களுக்கு மட்டுமோ தேவனாக இல்லை; அவர் சகல சிருஷ்டியின் தேவனாக இருக்கிறார். அவருடைய கிரியையின் முந்தைய இரண்டு கட்டங்கள் இஸ்ரவேலில் நடந்தன, இது ஜனங்களிடையே சில கருத்துக்களை உருவாக்கியது. யேகோவா இஸ்ரவேலில் தம்முடைய கிரியையைச் செய்தார் என்றும், இயேசு தாமே யூதேயாவில் தம்முடைய கிரியையைச் செய்தார் என்றும், மேலும், அவர் கிரியை செய்வதற்

காக மாம்சமனார் என்றும்—எதுவாக இருந்தாலும், இந்தக் கிரியை இஸ்ரவேலுக்கு அப்பால் பரவவில்லை என்றும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள். தேவன் எகிப்தியர்களிடமோ அல்லது இந்தியர்களிடமோ கிரியையை நடப்பிக்கவில்லை; அவர் இஸ்ரவேலரிடத்தில் மட்டுமே கிரியை செய்தார். இவ்வாறு ஜனங்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை உருவாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், மேலும் தேவனின் கிரியையை ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்புக்குள் சித்தரிக்கிறார்கள். தேவன் கிரியை செய்யும் போது, தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்களிடமும், இஸ்ரவேலிலும் அவர் அவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்; இஸ்ரவேலரைத் தவிர, தேவன் வேறு யாரிடத்திலும் கிரியை செய்வதில்லை, அவருடைய கிரியைக்கு இதைவிட பெரிய வாய்ப்பும் இல்லை என்கின்றனர். மனுவுருவான தேவனைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருப்பதில் அவர்கள் குறிப்பாக கண்டிப்புடன் இருக்கிறார்கள், மேலும் அவரை இஸ்ரவேலின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் செல்ல அனுமதிப்பதில்லை. இவை அனைத்தும் மனித கருத்துக்கள் இல்லையா? தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தார், சகல சிருஷ்டிகளையும் சிருஷ்டித்தார், அதனால் அவர் தனது கிரியையை இஸ்ரவேலுக்கு மட்டும் என்று எப்படி வரையறைப்படுத்த முடியும்? அப்படியானால், சகல சிருஷ்டிகளையும் அவர் சிருஷ்டித்ததன் நோக்கம் என்ன? அவர் உலகம் முழுவதையும் சிருஷ்டித்தார், மேலும் இஸ்ரவேலில் மட்டுமல்ல, அவர் தனது ஆறாயிரம் ஆண்டு ஆளுகைத் திட்டத்தைப் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதரிடமும் நிறைவேற்றியுள்ளார். அவர்கள் சீனா, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து அல்லது ரஷ்யாவில் ஜீவிக்கிறார்களா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், ஒவ்வொரு மனிதரும் ஆதாமின் சந்ததியினராய் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் அனைவரும் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களில் ஒருவராலும் சிருஷ்டிப்பின் எல்லையிலிருந்து தப்ப முடியாது, அவர்களில் ஒருவர் கூட "ஆதாமின் சந்ததியினர்" என்ற அடையாளத்திலிருந்து தங்களைப் பிரிக்க முடியாது. அவர்கள் அனைவரும் தேவனின் சிருஷ்டிகள், அவர்கள் அனை

வரும் ஆதாமின் சந்ததியினர், அவர்கள் அனைவரும் ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் சீர்கெட்ட சந்ததியினரும் ஆவர். தேவனின் சிருஷ்டியாக இருப்பது இஸ்ரவேலர் மட்டுமல்ல, சகல ஜனங்களும்தான்; இதில் சிலர் சபிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், மேலும் சிலர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவ்வளவுதான். இஸ்ரவேலரைப் பற்றி ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய பல காரியங்கள் உள்ளன; தொடக்கத்தில் தேவன் அவர்கள் மீது கிரியைப் புரிந்தார், ஏனென்றால் அவர்கள் குறைவாக சீர்கெட்டவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுடன் ஒப்பிட சீனர்கள் தகுதியற்றவர்கள்; அவர்கள் மிகவும் கீழ்தரமானவர்கள். ஆகவே, தேவன் ஆரம்பத்தில் இஸ்ரவேல் ஜனங்களிடையே கிரியை செய்தார், அவருடைய இரண்டாம் கட்டக் கிரியை யூதேயாவில் மட்டுமே நிறைவேற்றப்பட்டது—இது மனிதர்களிடையே நிறைய கருத்துக்களுக்கும் விதிகளுக்கும் வழிவகுத்தது. உண்மையில், தேவன் மனிதக் கருத்துக்களின்படி செயல்பட வேண்டுமானால், அவர் இஸ்ரவேலரின் தேவனாக மட்டுமே இருப்பார், இதனால் அவர் தனது கிரியையை புறஜாதியின தேசங்களுக்கு இடையே விரிவுபடுத்த இயலாது, ஏனெனில் அவர் இஸ்ரவேலரின் தேவனாக மட்டுமே இருப்பார், மேலும் சகல சிருஷ்டிகளின் தேவனாக இருக்க மாட்டார். யேகோவாவின் பெயர் புறஜாதியின தேசங்களுக்கு நடுவில் பிரசித்திப்படுத்தப்படும், அது புறஜாதியின தேசங்களுக்கும் பரப்பப்படும் என்று தீர்க்கதரிசனங்கள் கூறின. இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் ஏன் உரைக்கப்பட்டது? தேவன் இஸ்ரவேலரின் தேவனாக மட்டுமே இருந்தால், அவர் இஸ்ரவேலில் மட்டுமே கிரியை புரிவார். மேலும், அவர் இந்த கிரியையைப் பரப்பமாட்டார் மற்றும் அத்தகைய தீர்க்கதரிசனத்தை அவர் உரைக்கமாட்டார். அவர் இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தை உரைத்தது முதற்கொண்டே, அவர் நிச்சயமாக தனது கிரியையைப் புறஜாதி தேசங்கள் நடுவிலும், அனைத்து தேசங்களிலிலும் மற்றும் அனைத்து நாடுகளிலும் பரப்புவார். அவர் இதைச் சொன்னதால், அவர் அதைச் செய்ய வேண்டும்; இது அவருடைய திட்டம், ஏனென்றால் அவரே வானங்களையும் பூமியையும் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்த கர்த்தராக

இருக்கிறார், மேலும் அவரே சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் தேவன். அவர் இஸ்ரவேலர்கள் நடுவிலோ அல்லது யூதேயா முழுவதிலுமோ கிரியை செய்தாலும், அவர் செய்யும் கிரியை முழு பிரபஞ்சத்தின் கிரியையாகவும், மற்றும் முழு மனிதகுலத்தின் கிரியையாகவும் இருக்கிறது. சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் தேசத்தில்—ஒரு புறஜாதியின தேசத்தில்—அவர் செய்கிற கிரியை இன்னும் சகல மனித குலத்தின் கிரியையாக இருக்கிறது. பூமியில் அவரது கிரியைக்கு இஸ்ரவேல் அடித்தளமாக இருக்கக்கூடும்; அதேபோல், புறஜாதியின தேசங்களுக்கு நடுவிலான அவருடைய கிரியைக்குச் சீனாவும் அடித்தளமாக இருக்க முடியும். “புறஜாதி தேசங்களுக்கு நடுவில் யேகோவாவின் நாமம் பிரசித்திப்படுத்தப்படும்” என்ற தீர்க்கதரிசனத்தை அவர் இப்போது நிறைவேற்றவில்லையா? சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் தேசத்தில் அவர் செய்கிற இந்தக் கிரியைதான் புறஜாதியின தேசங்களுக்கு நடுவில் அவரது கிரியையின் முதல்படியாகும். மனுவுருவான தேவன் இந்தத் தேசத்தில் கிரியை செய்ய வேண்டும், மற்றும் இந்தச் சபிக்கப்பட்ட ஜனங்களுக்கு நடுவிலும் கிரியை செய்ய வேண்டும் என்பது குறிப்பாக மனித கருத்துக்களுடன் முரண்படுகிறது; இவர்கள் அனைவரையும் விட கீழ்த்தரமான ஜனங்கள், அவர்களுக்கு எந்த மதிப்பும் இல்லை, ஆரம்பத்தில் இவர்கள் யேகோவாவால் கைவிடப்பட்டார்கள். ஜனங்கள் மற்றவர்களால் கைவிடப்படக் கூடும், ஆனால் அவர்கள் தேவனால் கைவிடப்பட்டால், அந்தஸ்தில்லாதவர்களாகவும், பாக்கியமற்றவர்களாகவும் அவர்களைவிட வேறு யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். தேவனின் ஒரு சிருஷ்டியைப் பொறுத்தவரை, சாத்தானால் பிடிக்கப்பட்டிருப்பது அல்லது ஜனங்களால் கைவிடப்படுவது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது—ஆனால் ஓர் உயிரினம் சிருஷ்டிகரால் கைவிடப்படுவது என்பதன் அர்த்தம் அவர்களுக்கு இதைவிட குறைந்த அந்தஸ்து இருக்க முடியாது என்பதாகும். மோவாபின் சந்ததியினர் சபிக்கப்பட்டார்கள், அவர்கள் இந்த பின்தங்கிய தேசத்தில் பிறந்தார்கள்; எந்த சந்தேகமுமின்றி, இருளின் ஆதிக்கத்தின் கீழுள்ள சகல ஜனங்களிலும், மோவாபின்

சந்ததியினர் மிகவும் தாழ்ந்த அந்தஸ்தைக் கொண்டுள்ளனர். இந்த ஜனங்கள் இதற்கு முன் தாழ்நிலையில் இருந்ததால், அவர்கள் மீது செய்யப்படும் கிரியை மனித கருத்துக்களை உடைத்தெறிவதற்கு சிறந்தவையாகும், மேலும் தேவனின் ஆறாயிரம் ஆண்டு ஆளுகைத் திட்டம் முழுவதற்கும் இது மிகவும் பயனளிக்கிறது. இந்த ஜனங்களுக்கு நடுவில் இத்தகைய கிரியையைச் செய்வது மனித கருத்துக்களை உடைத்தெறிவதற்கான சிறந்த வழியாகும், இதன் மூலம் தேவன் ஒரு யுகத்தைத் தொடங்குகிறார்; இதன் மூலம் அவர் அனைத்து மனிதக் கருத்துக்களையும் உடைத்தெறிகிறார்; இதன் மூலம் அவர் கிருபை யுகத்தின் முழு கிரியையையும் முடிவுக்குக் கொண்டு வருகிறார். அவரது முதல் கிரியை யூதேயாவில், இஸ்ரவேலின் எல்லைக்குள், செய்யப்பட்டது; புதிய யுகத்தைத் தொடங்க, புறஜாதியினத்தாருக்கு நடுவில் அவர் எந்த கிரியையும் செய்யவில்லை. கிரியையின் இறுதிக் கட்டம் புறஜாதியினத்தாருக்கு நடுவில் மட்டுமல்லாமல், சபிக்கப்பட்டவர்களிடையேயும் கூட அதிகமாகச் செய்யப்படுகிறது. இந்த ஒரு காரணம் சாத்தானை அவமானப்படுத்த மிகவும் தகுதியான சான்றாகும், மற்றும் இவ்வாறு, பிரபஞ்சத்தில் உள்ள சகல சிருஷ்டிகளின் தேவனாகவும், எல்லாவற்றிற்கும் கர்த்தராகவும், ஜீவனுள்ள அனைத்துக்கும் தொழுதுகொள்வதற்குரிய பொருளாகவும் தேவன் “ஆகுகிறார்”.

இன்று, தேவன் எந்தப் புது கிரியையைத் தொடங்கியுள்ளார் என இன்னும் புரியாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். புறஜாதி தேசங்களுக்கு நடுவில், தேவன் ஒரு புதுத் தொடக்கத்தை ஆரம்பித்துள்ளார். அவர் ஒரு புது யுகத்தைத் தொடங்கியுள்ளார், மேலும் புதுக் கிரியையைத் தொடங்கியுள்ளார்—மோவாபின் சந்ததியினர் மீது அவர் இந்தக் கிரியையைச் செய்கிறார். இது அவருடைய புத்தம்புதுக் கிரியை அல்லவா? வரலாறு முழுவதும் இந்தக் கிரியையை யாரும் இதற்கு முன்பு உணர்ந்ததில்லை. யாரும் அதைக் கேள்விப்பட்டதுமில்லை, அதை யாரும் பாராட்டியதுமில்லை. இறுதி நாட்களின் கிரியையான இந்தக் கட்டக் கிரியை மூலம் தேவனின் ஞானம், தேவனின் அதிசயம், தேவனின் புரிந்துகொள்ள முடியாத

தன்மை, தேவனின் மகத்துவம் மற்றும் தேவனின் பரிசுத்தத்தன்மை அனைத்தும் வெளிப்படுகின்றன. இது மனிதக் கருத்துக்களை உடைத்தெறியும் புதுக் கிரியை அல்லவா? இவ்வாறு நினைப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள்: "தேவன் மோவாபைச் சபித்து, மோவாபின் சந்ததியினரைக் கைவிடுவார் என்று சொன்னதால், இப்போது அவரால் அவர்களை எப்படி இரட்சிக்க முடியும்?" தேவனால் சபிக்கப்பட்டு இஸ்ரவேலிலிருந்து விரட்டப்பட்ட புறஜாதியினர் இவர்கள்; இஸ்ரவேலர் இவர்களை "புறஜாதி நாய்கள்" என்று அழைத்தனர். அனைவருடைய பார்வையிலும், அவர்கள் புறஜாதி நாய்கள் மட்டுமல்ல, அதைவிட மோசமாக, அழிவின் புத்திரர்கள் ஆவர்; அதாவது, அவர்கள் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்கள் அல்லர். அவர்கள் இஸ்ரவேலின் எல்லைகளுக்குள் பிறந்திருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்குச் சொந்தமானவர்கள் அல்லர், மேலும் புறஜாதி தேசங்களுக்குத் துரத்தப்பட்டனர். அவர்கள் அனைத்து ஜனங்களிலும் தாழ்ந்தவர்கள். சரியாக அவர்கள் மனிதகுலத்தின் நடுவில் தாழ்ந்தவர்களாக இருப்பதால், அவர்களிடையே ஒரு புது யுகத்தைத் தொடங்குவதற்கான தனது கிரியையை தேவன் செய்கிறார், ஏனென்றால் அவர்கள் சீர்கெட்ட மனிதகுலத்தின் பிரதிநிதிகள் ஆவர். தேவனின் கிரியை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாகவும் மற்றும் இலக்கை நோக்கியதாகவும் இருக்கிறது; இன்று இந்த ஜனங்களில் அவர் செய்யும் கிரியை சிருஷ்டிப்பின் மீது செய்யப்படும் கிரியையாகவும் உள்ளது. நோவா அவருடைய சந்ததியினரைப் போலவே தேவனின் சிருஷ்டியாக இருந்தார். இந்த உலகில் மாம்சமும் இரத்தமும் கொண்ட எவரும் தேவனின் சிருஷ்டிகளாக இருக்கிறார்கள். தேவனின் கிரியை சகல சிருஷ்டிப்புகளையும் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது; இது யாராவது சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பிறகு அவர்கள் சபிக்கப்படுகிறார்களா என்பதைச் சார்ந்தது அல்ல. அவரது இரட்சிப்பின் கிரியை சகல சிருஷ்டிப்புகளையும் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது, சபிக்கப்படாத தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட அந்த ஜனங்களை அல்ல. தேவன் தம்முடைய கிரியையை அவருடைய சிருஷ்டிப்புகளின் நடுவில்

நிறைவேற்ற விரும்புவதால், உறுதியாக அவர் அதை வெற்றிகரமாக நிறைவு செய்வார், மேலும் அவருடைய கிரியைக்கு நன்மை பயக்கும் ஜனங்களின் நடுவில் அவர் கிரியை செய்வார். எனவே, அவர் ஜனங்களுக்கு நடுவில் கிரியை செய்யும்போது, அனைத்து மரபுகளையும் உடைத்தெறிகிறார்; அவரைப் பொறுத்தவரை, “சபிக்கப்பட்ட,” “சிட்சிக்கப்பட்ட” மற்றும் “ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட” ஆகிய வார்த்தைகள் அர்த்தமற்றவை! இஸ்ரவேலின் தெரிந்துகொள்ளப் பட்ட ஜனங்களைப் போலவே யூத ஜனங்களும் நல்லவர்கள்; அவர்கள் நல்ல திறமை மற்றும் மனிதநேயம் கொண்டவர்கள். ஆரம்பத்தில், அவர்கள் நடுவில்தான் யேகோவா தம்முடைய கிரி யையைத் தொடங்கினார், மேலும் அவருடைய ஆரம்பகாலக் கிரி யையைச் செய்தார்—ஆனால் இன்று அவர்களை ஜெயிப்பதற்கான கிரியையைச் செய்வது அர்த்தமற்றதாக இருக்கும். அவர்களும், சிருஷ்டிப்பின் ஓர் அங்கமாக இருக்கலாம், மேலும் அவர்களைப் பற்றிய நேர்மறையான காரியங்கள் பல இருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் நடுவில் இந்த கட்டக் கிரியையைச் செய்வது அர்த்தமற் றதாக இருக்கும்; தேவனால் ஜனங்களை ஆட்கொள்ள முடியாது, அனைத்து சிருஷ்டிகளையும் அவர் நம்ப வைக்க முடியாது, இது துல்லியமாக ஒரு சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் தேசத்தின் ஜனங்களுக்குத் தனது கிரியையை மாற்றுவதற்கான அம்சமாகும். அவர் ஒரு யுகத்தைத் தொடங்குவதும், எல்லா விதிகளையும், அனைத்து மனிதக் கருத்துக்களையும் அவர் உடைத்தெறிவதும் மற்றும் கிருபையின் முழு யுகத்தினுடைய அவருடைய கிரியையை அவர் முடித்ததும் இங்கே முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளன. அவருடைய தற்போதைய கிரியை இஸ்ரவேலரின் நடுவில் செய் யப்பட்டால், அவருடைய ஆறாயிரம் ஆண்டு இரட்சிப்பின் திட் டம் இறுதியை நெருங்கும் நேரத்தில், ஒவ்வொருவரும் தேவன் இஸ்ரவேலரின் தேவன் மட்டுமே என்றும், இஸ்ரவேலர் மட்டுமே தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்கள் என்றும், இஸ்ரவே லர் மட்டுமே தேவனின் ஆசீர்வாதங்களையும் வாக்குதத்தத்தை யும் பெறத் தகுதியானவர்கள் என்றும் நம்புவார்கள். சிவப்பான

பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் தேசம் என்னும் புறஜாதி தேசத்தில் கடைசி நாட்களில் தேவனின் மனுஷ ரூபமெடுத்தலானது தேவனே அனைத்து சிருஷ்டிப்புகளின் தேவன் என்ற கிரியையை நிறை வேற்றுகிறது; அவர் தனது முழு நிர்வாகப் பணியை முழுவதுமாக முடிக்கிறார், மேலும் அவர் தனது கிரியையின் மையப் பகுதியை சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் தேசத்தில் முடிக்கிறார். இந்த மூன்று நிலைகளின் முக்கியக் கரு மனிதனின் இரட்சிப்பாகும்—அதாவது, சகல சிருஷ்டிப்பையும் சிருஷ்கரைத் தொழுதுகொள்ளச் செய்வதாகும். இவ்வாறு, கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திற்கும் பெரிதான அர்த்தம் உள்ளது; தேவன் அர்த்தமில்லாத அல்லது பெறுமதியில்லாத எதையும் செய்வதில்லை. ஒருபுறம், கிரியையின் இந்தக் கட்டம் ஒரு புது யுகத்தை ஆரம்பித்து, முந்தைய இரண்டு யுகங்களையும் முடிக்கின்றது; மறுபுறம், இது அனைத்து மனித கருத்துக்களையும், மனித நம்பிக்கை மற்றும் அறிவின் பழைய முறைகளையும் உடைத்தெறிகிறது. முந்தைய இரண்டு யுகங்களின் கிரியைகள் பல்வேறு மனிதக் கருத்துக்களின்படி செய்யப்பட்டன; எவ்வாறாயினும், இந்தக் கட்டம் மனித கருத்துக்களை முற்றிலுமாக நீக்குகிறது, இதன் மூலம் மனிதகுலத்தை முற்றிலுமாக வென்று அடைகிறது. மோவாபின் சந்ததியினரை ஆட்கொள்வதன் மூலமும், மோவாபின் சந்ததியினர் நடுவில் செய்து முடிக்கப்பட்ட கிரியையின் மூலமும், தேவன் பிரபஞ்சம் முழுவதும் உள்ள சகல ஜனங்களையும் வெல்வார். இதுவே இந்தக் கட்டத்தில் அவரது கிரியையின் ஆழமான முக்கியத்துவமாக இருக்கிறது, மேலும் இது இந்தக் கட்டத்தில் அவரது கிரியையின் அதிக விலையேறப்பெற்ற அம்சமாகும். உனது சொந்த நிலை தாழ்வானது, மற்றும் நீ குறைந்த மதிப்புடையவன் என்பதை இப்போது நீ அறிந்திருந்தாலும், நீ மிகவும் மகிழ்ச்சியானவற்றை அடைந்ததாக நீ இன்னும் உணருவாய்: நீ ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதத்தைச் சுதந்தரித்திருக்கிறாய், ஒரு பெரிய வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றிருக்கிறாய், மேலும் தேவனின் இந்த மகத்தான கிரியையை நிறைவேற்றி முடிக்க உன்னால் உதவ முடியும். தேவனின் உண்மையான முகத்தோற்றத்தை நீ

கண்டுள்ளாய், தேவனின் உள்ளார்ந்த மனநிலையை நீங்கள் அறி வீர்கள், தேவனின் சித்தத்தை நீங்கள் செய்கிறீர்கள். தேவனுடைய கிரியையின் முந்தைய இரண்டு கட்டங்கள் இஸ்ரவேலில் செய்து முடிக்கப்பட்டன. கடைசி நாட்களின்போது அவருடைய கிரியை யின் இந்தக் கட்டம் இஸ்ரவேலர் நடுவில் செய்யப்பட்டிருந்தால், இஸ்ரவேலர் மட்டுமே தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங் கள் என்று சகல சிருஷ்டிகளும் நம்புவதோடு மட்டுமல்லாமல், தேவனின் முழு நிர்வாகத் திட்டமும் அதன் பலனை அடையத் தவறி விடும். அவருடைய கிரியையின் இரண்டு கட்டங்கள் இஸ் ரவேலில் செய்யப்பட்ட காலகட்டத்தில், புறஜாதி தேசங்களுக்கு மத்தியில் ஒரு புதுக் கிரியையோ அல்லது ஒரு புது சகாப்தத்தைத் தொடங்குவதற்கான எந்தவொரு கிரியையோ செய்யப்படவில்லை. ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடங்கும் கிரியையான இன்றைய கிரி யையின் நிலை முதலில் புறஜாதி தேசங்களுக்கு நடுவில் செய் யப்பட்டது, மேலும், இது ஆரம்பத்தில் மோவாபின் சந்ததியின ரிடையே செய்யப்பட்டது, இதனால் முழு யுகமும் தொடங்கப்பட் டது. மனித கருத்துக்களில் உள்ள எந்த அறிவையும் தேவன் உடைத்தெறிந்து, அது எதனையும் இருக்க அனுமதிக்கவில்லை. அவருடைய ஜெயத்தின் கிரியையில், மனிதக் கருத்துக்களை, அந் தப் பழைய, முந்தைய மனித அறிவின் வழிகளைஅவர் உடைத் தெறிந்து விட்டார். தேவனுக்கு எந்த விதிகளும் இல்லை என்றும், தேவனைப் பற்றி பழையது எதுவுமில்லை என்றும், அவர் செய் கிற கிரியை முற்றிலும் விடுதலையானது, முற்றிலும் சுதந்திரமா னது என்றும், அவர் செய்யும் எல்லாவற்றிலும் அவர் சரியானவர் என்றும் அவர் ஜனங்களைக் காண அனுமதிக்கிறார். சிருஷ்டிகள் மத்தியில் அவர் செய்யும் எந்தக் கிரியைக்கும் நீ முழுமையாக ஒப் புக்கொடுக்க வேண்டும். அவர் செய்யும் அனைத்து கிரியைக்கும் அர்த்தம் உண்டு, அது அவருடைய சொந்த சித்தத்திற்கும் ஞானத் திற்கும் ஏற்ப செய்யப்படுகிறது, ஆனால் மனிதத் தேர்வுகளுக்கும் கருத்துக்களுக்கும் ஏற்ப அல்ல. அவருடைய கிரியைக்கு ஏதாவது நன்மையாக இருந்தால், அவர் அதைச் செய்கிறார்; அவருடைய

கிரியைக்கு ஏதாவது நன்மையாக இல்லாவிடில், அது எவ்வளவு நல்லது என்றாலும் அவர் அதனைச் செய்வதில்லை! அவர் தமது கிரியையின் அர்த்தம் மற்றும் நோக்கத்திற்கு ஏற்ப கிரியை செய்கிறார் மற்றும் பெறுநர்களையும் கிரியைக்கான இருப்பிடத்தையும் தேர்வு செய்கிறார். அவர் கிரியை செய்யும் போது கடந்த கால விதிகளைக் கடைபிடிப்பதும் இல்லை, பழைய சூத்திரங்களைப் பின்பற்றுவதும் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக, கிரியையின் முக்கியத்துவத்திற்கு ஏற்ப அவர் தனது கிரியையைத் திட்டமிடுகிறார். இறுதியில், அவர் ஓர் உண்மையான பலனையும், எதிர்பார்த்த இலக்கையும் அடைவார். இந்தக் காரியங்களை நீ இன்று புரிந்து கொள்ளாவிட்டால், இந்தக் கிரியை உனக்குள் எந்தப் பலனையும் தராது.

ஜெயமானாலும் தோல்வியானாலும் அது மனிதன் நடந்து செல்லும் பாதையைப் பொறுத்ததாகும்

பெரும்பாலான ஜனங்கள் தங்கள் எதிர்கால இலக்கிற்காக அல்லது தற்காலிக இன்பத்திற்காக தேவனை விசுவாசிக்கிறார்கள். எந்தவொரு கையாளுதலுக்கும் உட்படுத்தப்படாதவர்கள் பரலோகத்திற்குள் பிரவேசிப்பதற்காகவும் வெகுமதிகளைப் பெறுவதற்காகவும் தேவனை விசுவாசிக்கிறார்கள். அவர்கள் பரிபூரணப்படுத்தப்படுவதற்காகவோ அல்லது தேவனுடைய சிருஷ்டியாகத் தங்கள் கடமையைச் செய்வதற்காகவோ அவர்கள் தேவனை விசுவாசிப்பதில்லை. அதாவது, பெரும்பாலான ஜனங்கள் தங்கள் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்காகவோ அல்லது தங்கள் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காகவோ தேவனை விசுவாசிப்பதில்லை. அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கை வாழ்வதற்காக ஜனங்கள் தேவனை விசுவாசிப்பதுமில்லை அல்லது மனிதன் உயிருடன் இருப்பதால், அவன் தேவனை நேசிக்க வேண்டும் என்று விசுவாசிப்பவர்களும் இல்லை. ஏனென்றால் அவ்வாறு செய்யப்படுவதற்காக அது பரலோகத்

தால் நியமிக்கப்பட்டு பூமியால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. இது மனிதனின் இயல்பான தொழில். இவ்வாறு, வெவ்வேறு மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களது சொந்தக் குறிக்கோள்களைப் பின்தொடர்ந்தாலும், அவர்களுடைய பின்தொடர்தலின் நோக்கம் மற்றும் அதன் பின்னால் உள்ள உந்துதல் அனைத்தும் ஒரே மாதிரியானவையாகும். மேலும் என்னவென்றால், அவர்களில் பெரும்பாலானோருக்கு அவர்களுடைய வழிபாட்டின் நோக்கங்கள் ஒரே மாதிரியானவை ஆகும். கடந்த பல ஆயிரம் ஆண்டுகளில், பல விசுவாசிகள் இறந்துவிட்டார்கள். பலர் இறந்து மீண்டும் பிறந்திருக்கிறார்கள். ஒன்று இரண்டு மனிதர்கள் அல்லது ஓராயிரம் அல்லது ஈராயிரம் மனிதர்கள் தேவனைத் தேடுவது மட்டுமின்றி, பெரும்பாலானோர் தங்கள் சொந்த வாய்ப்புகளுக்காகவோ எதிர்காலத்திற்கான அவர்களுடைய மகிமையான நம்பிக்கைகளுக்காகவோ தேவனைப் பின்பற்றுகிறார்கள். கிறிஸ்துவின் மீது பக்தியுள்ளவர்கள் மிகக் குறைவானவர்கள். இன்னும் பல பக்தியுள்ள விசுவாசிகள் தங்கள் வலைகளிலேயே சிக்கி இறந்திருக்கின்றனர். மேலும், ஜெயம்பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவானதாகும். இன்றுவரை, ஜனங்களுக்கு அவர்கள் தோல்வியடைவதற்கான காரணங்கள் அல்லது அவர்களுடைய ஜெயத்தின் ரகசியங்கள் இன்னும் தெரியவில்லை. கிறிஸ்துவைத் தேடுவதில் வெறித்தனமானவர்களுக்கு இன்னும் திடீர் நுண்ணறிவைப் பெறும் கணம் வரவில்லை. அவர்கள் இந்த இரகசியங்களின் அடிப்புறத்திற்கு இன்னும் வரவில்லை. ஏனென்றால், அவர்களுக்கு அதைப் பற்றித் தெரியவில்லை. அவர்கள் தங்கள் பின்தொடர்தல் கடினமான முயற்சிகளை மேற்கொண்டாலும், அவர்கள் நடந்து செல்லும் பாதையானது அவர்கள் முன்னோர்கள் முன்பு நடந்து சென்ற தோல்வியின் பாதையாகவே இருக்கிறது. அது ஜெயத்தின் பாதை அல்ல. இவ்வாறு, அவர்கள் எப்படித் தேடுகிறார்கள் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அவர்கள் இருளுக்கு வழிவகுக்கும் பாதையில் நடக்கிறார்கள் அல்லவா? அவர்கள் பெறுவது கசப்பான பழமல்லவா? கடந்த காலங்களில் ஜெயம் பெற்றவர்களைப் பின்

பற்றும் ஜனங்கள் இறுதியில் செல்வத்தைப் பெறுவார்களா அல்லது பேரழிவுக்கு வருவார்களா என்று கணிப்பது கடினமாகும். அப்படியானால், தோல்வியுற்றவர்களின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் தேடும் ஜனங்களின் சிக்கல்கள் எவ்வளவு மோசமானதாக இருக்கும்? தோல்வி அடைவதற்கான இன்னும் பெரிய வாய்ப்பில் அவர்கள் நிற்கவில்லையா? அவர்கள் நடந்து செல்லும் பாதைக்கான மதிப்பு என்னவாக இருக்கிறது? அவர்கள் நேரத்தை வீணடிக்கவில்லையா? சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், ஜனங்கள் தங்கள் முயற்சியில் ஜெயம் பெறுகிறார்களா அல்லது தோல்வியடைகிறார்களா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அவர்கள் அவ்வாறு செய்வதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. அவர்கள் விருப்பம் போல தேடுவதன் மூலம் அவர்களுடைய ஜெயம் அல்லது தோல்வி தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை.

தேவன் மீதான மனிதனின் விசுவாசத்தின் மிக அடிப்படையான தேவை என்னவென்றால், அவனுக்கு ஒரு நேர்மையான இருதயம் இருக்க வேண்டும், அவன் தன்னையே முழுமையாக அர்ப்பணிக்க வேண்டும் மற்றும் உண்மையிலேயே கீழ்ப்படிய வேண்டும். மனிதனுக்குக் கடினமான விஷயம் என்னவென்றால், அவன் முழு சத்தியத்தைப் பெறவும் மற்றும் தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியாக தனது கடமையை நிறைவேற்றவும் வைக்கக்கூடிய உண்மையான விசுவாசத்திற்கு ஈடாக தனது முழு வாழ்வையும் வழங்குவதாகும். தோல்வியுற்றவர்களுக்கு இது அடைய முடியாதது ஆகும். கிறிஸ்துவைக் கண்டுபிடிக்க முடியாதவர்கள் அதை அடைவது இன்னும் கடினமானதாகும். மனிதன் தன்னை முழுமையாக தேவனுக்காக அர்ப்பணிப்பதில் சரியாக இல்லை என்பதாலும், மனிதன் சிருஷ்டிகருக்குத் தன் கடமையைச் செய்யத் தயாராக இல்லை என்பதாலும், மனிதன் சத்தியத்தைக் கண்டுகொண்டாலும், அதைத் தவிர்த்து, தன் சொந்தப் பாதையில் நடப்பதாலும், மனிதன் எப்பொழுதும் தோல்வியுற்றவர்களின் வழியைப் பின்பற்றுவதையே முயற்சிப்பதாலும், மனிதன் எப்போதும் பரலோகத்தை எதிர்ப்பதாலும், மனிதன் எப்பொழுதும் தோல்வியடைகி

றான், எப்போதும் சாத்தானின் தந்திரத்துக்குள் விழுகிறான் மற்றும் அவனுடைய வலையில் சிக்கிக் கொள்கிறான். மனிதன் கிறிஸ்துவை அறியாததாலும், மனிதன் சத்தியத்தைப் புரிந்துகொள்வதிலும் அனுபவிப்பதிலும் திறமையானவன் அல்ல என்பதாலும், மனிதன் பவுலை அதிகமாக ஆராதிக்கிறான் மற்றும் பரலோகத்தை மிகவும் விரும்புகிறான் என்பதாலும், கிறிஸ்து அவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்றும் தேவனுக்கே கட்டளையிட வேண்டும் என்றும் மனிதன் எப்போதும் வலியுறுத்துவதாலும், அந்த பெரிய மனிதர்கள் மற்றும் உலகத்தின் வித்தியாசங்களை அனுபவித்தவர்கள் இன்னும் மரணத்திற்குட்பட்டிருக்கிறார்கள் மற்றும் தேவனுடைய தண்டனையின் மத்தியில் மரிக்கின்றனர். அத்தகையவர்களைப் பற்றி நான் சொல்லக்கூடியது என்னவென்றால், அவர்கள் ஒரு துன்பகரமான மரணத்தை அடைகிறார்கள். அவர்களுக்கான விளைவான அவர்களுடைய மரணமானது நியாயப்படுத்தப்படாமல் இல்லை. இன்னும் அவர்களுடைய தோல்வியானது பரலோகப் பிரமாணத்தால் இன்னும் சகிக்க முடியாதது அல்லவா? சத்தியமானது மனிதனின் உலகத்திலிருந்து வருகிறது, ஆனாலும் மனிதர்களிடையே உள்ள சத்தியம் கிறிஸ்துவால் அனுப்பப்படுகிறது. இது கிறிஸ்துவினிடமிருந்து உருவாகிறது, அதாவது தேவனிடமிருந்தே உருவாகிறது. இது மனிதனால் இயலக்கூடிய ஒன்று அல்ல. ஆனாலும் கிறிஸ்து சத்தியத்தை மட்டுமே தருகிறார்; சத்தியத்தைத் தேடுவதில் மனிதன் வெற்றி பெறுவானா என்பதை தீர்மானிக்க அவர் வரவில்லை. ஆகவே, சத்தியத்தில் வெற்றி அல்லது தோல்வி அனைத்தும் மனிதனின் பின்தொடர்தலைப் பொறுத்தது என்பதை இது பின்பற்றுகிறது. சத்தியத்தில் மனிதன் பெறும் ஜெயம் அல்லது தோல்வியானது ஒருபோதும் கிறிஸ்துவுடன் எந்த தொடர்பும் கொண்டிருப்பதில்லை, மாறாக அது அவனுடைய பின்பற்றுதலினால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. மனிதனின் இலக்கு மற்றும் அவனது ஜெயம் அல்லது தோல்வி ஆகிவற்றை தேவனே தாங்கும்படியாக இருக்கிறார் என்பதாக அவற்றை அவருடைய பொறுப்பில் வைக்க முடியாது. ஏனென்றால், தேவனுக்கு

இது ஒரு பொருட்டல்ல. ஆனால் தேவனுடைய சிருஷ்டிகள் செய்ய வேண்டிய கடமையுடன் அதற்கு நேரடியாகத் தொடர்பு இருக்கிறது. பவுல் மற்றும் பேதுருவின் நாட்டம் மற்றும் இலக்கு பற்றி பெரும்பாலானவர்களுக்கு கொஞ்சம் அறிவு இருக்கிறது. ஆனாலும் பேதுரு மற்றும் பவுல் பெற்ற பலன்களைத் தவிர வேறு எதுவும் ஜனங்களுக்குத் தெரியாது. பேதுருவின் ஜெயத்தின் பின்னணியில் உள்ள ரகசியம் அல்லது பவுலின் தோல்விக்கு வழிவகுத்த குறைபாடுகள் பற்றிய அறிவு அவர்களுக்கு இல்லை. இந்நிலையில், அவர்களுடைய பின்பற்றுதலின் சாராம்சத்தை நீங்கள் முழுமையாகப் பார்க்க இயலாது என்றால், உங்களில் பெரும்பாலானோரின் பின்பற்றுதல் இன்னும் தோல்வியடையும். உங்களில் ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலானவர்கள் ஜெயத்துடன் இருந்தாலும், அவர்கள் பேதுருவுக்குச் சமமாக இருக்க மாட்டார்கள். உன் பின்பற்றுதலின் பாதை சரியானது என்றால், உனக்கு ஜெயம் கிடைக்கும் என்கிற நம்பிக்கை இருக்கிறது. சத்தியத்தைத் தேடுவதில் நீ செல்லும் பாதை தவறானது என்றால், நீ என்றென்றும் ஜெயம் பெற இயலாமல் இருப்பாய். பவுலின் அதே முடிவை நீயும் சந்திப்பாய்.

பேதுரு ஒரு பரிபூரணப்படுத்தப்பட்ட மனிதனாக இருந்தான். சிட்சையையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் அனுபவித்த பின்னரே, தேவன் மீதான தூய அன்பைப் பெற்று, அவன் முழுமையாக பரிபூரணப் படுத்தப்பட்டான். அவன் நடந்த பாதை பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கான பாதையாக இருந்தது. அதாவது, தொடக்கத்திலிருந்தே, பேதுரு நடந்துவந்த பாதை சரியானதாக இருந்தது. தேவனை விசுவாசிப்பதற்கான அவனது உந்துதல் சரியானதாக இருந்தது, எனவே அவன் பரிபூரணமாக்கப்பட்ட ஒருவனாக மாறினான் மற்றும் மனிதன் இதற்கு முன்பு நடந்ததிராத ஒரு புதிய பாதையில் அவன் நடந்தான். ஆயினும், தொடக்கத்திலிருந்தே பவுல் நடந்துவந்த பாதை கிறிஸ்துவுக்கு எதிரானப் பாதையாக இருந்தது. பரிசுத்த ஆவியானவர் தான் பவுலைப் பயன்படுத்த விரும்பினார். தம்முடைய கிரியைகளுக்காக பவுலுடைய வரங்களையும், எல்லா

தாலந்துகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள அவன் விரும்பியதாலேயே, கிறிஸ்துவுக்காக பல தசாப்தங்களாக பவுல் கிரியை செய்தான். அவன் வெறுமனே பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு மனிதன். இயேசு அவனுடைய மனிதத்தன்மையைப் பார்த்ததனால் அவன் பயன்படுத்தப்படவில்லை, ஆனால் அவனுடைய வரங்களின் நிமித்தமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டான். பவுல் தாக்கப்பட்டதால் அவனால் இயேசுவுக்காக கிரியை செய்ய முடிந்தது. அவ்வாறு செய்வதில் தமக்கு மகிழ்ச்சி கிடைக்கும் என்று அவன் அவ்வாறு செய்யவில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவருடைய அறிவொளி மற்றும் வழிகாட்டுதலின் காரணமாக அவனால் அத்தகைய கிரியையைச் செய்ய முடிந்தது. அவன் செய்த கிரியையானது எந்த வகையிலும் அவனது நாட்டத்தையோ அல்லது அவனது மனிதத்தன்மையையோ குறிக்கவில்லை. பவுலின் கிரியை ஒரு ஊழியரின் கிரியையைக் குறிக்கிறது. அதாவது அவன் ஒரு அப்போஸ்தலனின் கிரியையைச் செய்தான். பேதுருவோ வேறுபட்டவன்: அவனும் சில கிரியைகளைச் செய்தான். இது பவுலின் கிரியையைப் போல பெரியதல்ல. ஆனால் தனது சொந்த பிரவேசத்தைப் பின்பற்றும்போது அவன் கிரியை செய்தான். அவனுடைய கிரியை பவுலின் கிரியையிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருந்தது. தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியின் கடமையைச் செய்வதே பேதுருவின் கிரியையாக இருந்தது. அவன் ஒரு அப்போஸ்தலனின் பாத்திரத்தில் கிரியை செய்யவில்லை, ஆனால் தேவன் மீதான அன்பைப் பின்பற்றி கிரியை செய்தான். பவுலின் கிரியையின் போக்கில் அவனது தனிப்பட்ட பின்தொடர்தலும் இருந்தது: அவனுடைய பின்தொடர்தலானது எதிர்காலத்திற்கான நம்பிக்கைகள் மற்றும் ஒரு நல்ல இலக்குக்கான அவனது விருப்பத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. அவன் தனது கிரியையின் போது சுத்திகரிப்பையும் ஏற்கவில்லை, கத்தரித்து கிளைநறுக்கப்படுவதையும் கையாளப்படுவதையும் ஏற்கவில்லை. அவன் செய்த கிரியை எவ்வளவாக தேவனுடைய விருப்பத்தை பூர்த்திசெய்யும் வரை, அவன் செய்ததெல்லாம் தேவனுக்குப் பிரியமாக இருக்கும் வரை,

ஒரு வெகுமதி இறுதியில் அவனுக்குக் காத்திருக்கும் என்று அவன் நம்பினான். அவனது கிரியையில் தனிப்பட்ட அனுபவங்கள் எதுவும் இல்லை—அது அனைத்தும் அதன் சொந்த நலனுக்கானவை மற்றும் மாற்றத்தைத் தேடும் பயணத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டவை அல்ல. அவனது கிரியையில் உள்ள அனைத்தும் ஒரு பரிவர்த்தனையாக இருந்தது. அதில் தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியின் கடமை அல்லது கீழ்ப்படிதல் எதுவும் இல்லை. பவுலின் கிரியையின் போது, அவனது பழைய மனநிலையில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. அவனது கிரியை வெறுமனே மற்றவர்களுக்குச் சேவை செய்வதாக இருந்தது மற்றும் அவனது மனநிலையில் ஏதும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வர முடியாமல் இருந்தது. பவுல் பரிபூரணமாக்கப்படாமல் அல்லது கையாளப்படாமல் நேரடியாக தனது கிரியையைச் செய்தான். அவன் வெகுமதியால் தூண்டப்பட்டான். பேதுரு வித்தியாசமானவனாக இருந்தான்: அவன் கிளைநறுக்கப்படுதல் மற்றும் கையாளுதலுக்கு உட்பட்டவன் மற்றும் சுத்திகரித்தலுக்கு உட்பட்டவன். பேதுருவின் கிரியையின் நோக்கமும் உந்துதலும் அடிப்படையில் பவுலின் நோக்கங்களுக்கு வேறுபட்டவையாக இருந்தன. பேதுரு பெரிய அளவிலான கிரியையைச் செய்யவில்லை என்றாலும், அவனுடைய மனநிலை பல மாற்றங்களைச் சந்தித்தது. அவன் தேடியது சத்தியமும், உண்மையான மாற்றமும் ஆகும். அவனது கிரியை அந்தக் கிரியைக்காக மட்டும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. பவுல் அதிகக் கிரியை செய்த போதிலும், அது பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையாக இருந்தது. இந்தக் கிரியையில் பவுல் ஒத்துழைத்த போதிலும், அவன் அதை அனுபவிக்கவில்லை. பேதுரு மிகக் குறைவான கிரியையைச் செய்தான். ஏனெனில், பரிசுத்த ஆவியானவர் அவன் மூலமாக அவ்வளவாக கிரியையைச் செய்யவில்லை. அவர்களுடைய கிரியையின் அளவு அவர்கள் பரிபூரணமாக்கப்பட்டிருந்தார்களா என்பதைத் தீர்மானிக்கவில்லை. ஒருவருடைய பின்பற்றுதல் வெகுமதிகளைப் பெறுவதற்கானதும், தேவனுடைய ஒரு நிறைவான அன்பை அடைவதும், தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியாக தனது கடமையை நிறை

வேற்றுவதும், தேவனுடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் ஒரு அழகான ஜீவிதத்தை ஒழுங்காக ஜீவிப்பதும் ஆகும். வெளிப்புறமாக அவை வேறுபட்டவை மற்றும் அவற்றின் சாராம்சங்களும் வேறுபட்டவையாக இருந்தன. அவர்கள் எவ்வளவு கிரியை செய்தார்கள் என்பதன் அடிப்படையில் அவர்களில் யார் பரிபூரணமாக்கப்பட்டார்கள் என்று உன்னால் தீர்மானிக்க முடியாது. தேவனை நேசிப்பவருடைய சாயலில் வாழ்பவனாகவும், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்த ஒருவனாகவும், கையாளுதலையும் கிளைநறுக்கப்படுதலையும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒருவனாகவும், தேவனுடைய சிருஷ்டியாக தனது கடமையை நிறைவேற்றிய ஒருவனாகவும் இருக்க பேதுரு முயன்றான். அவனால் தன்னை தேவனுக்காக அர்ப்பணிக்கவும், தன்னை முழுவதுமாக தேவனுடைய கைகளில் வைக்கவும், மரிக்கும் வரை அவருக்குக் கீழ்ப்படியவும் முடிந்தது. அதைத்தான் அவன் செய்யத் தீர்மானித்தான் மற்றும், அதைத்தான் அவன் நிறைவேற்றினான். கடைசியாக அவனுடைய முடிவு பவுலின் முடிவுக்கு வேறுபட்டதற்கு இதுவே அடிப்படை காரணம். பேதுருவில் பரிசுத்த ஆவியானவர் செய்த கிரியை அவனை பரிபூரணப்படுத்துவதற்காகும். பரிசுத்த ஆவியானவர் பவுலில் செய்த கிரியை அவனைப் பயன்படுத்துவதற்காகும். ஏனென்றால், அவர்களுடைய சுபாவங்களும், பின்பற்றுவதற்கான அவர்களுடைய பார்வைகளும் ஒரே மாதிரியாக இல்லை. இருவரிடமும் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியை இருந்தது. பேதுரு இந்தக் கிரியையை தன்னிலே அப்பியாசப்படுத்திக் கொண்டான், மற்றவர்களுக்கும் அதை வழங்கினான். இதற்கிடையில், பவுல் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய முழு கிரியையையும் மற்றவர்களுக்கு மட்டுமே வழங்கினான், அதிலிருந்து எதையும் தனக்கெனப் பெறவில்லை. இவ்வாறு, பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையை அவன் பல ஆண்டுகளாக அனுபவித்தபின், பவுலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் இல்லாதவைகளுக்கு நெருக்கமாக இருந்தன. அவன் இன்னும் இயல்பான நிலையில் இருந்தான். அவன் இன்னும் முந்தைய பவுலாகவே இருந்தான். பல வருட கிரியையின் கஷ்டங்

களைத் தாங்கியப் பின்னர், அவன் “கிரியை” செய்வது எப்படி என்று கற்றுக்கொண்டான். அவன் சகிப்புத்தன்மையைக் கற்றுக் கொண்டான். ஆனால் அவனது பழைய சுபாவமான அவனது கடுமையான போட்டி மற்றும் கூலிப்படையின் சுபாவம் அவனு டன் இன்னமும் இருந்தது. பல வருடங்கள் கிரியை செய்த பின்னும், அவன் தனது சீர்கேடான மனநிலையை அறிந்திருக்கவில்லை அல்லது தனது பழைய மனநிலையிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளவில்லை. அது அவனுடைய கிரியையில் இன்னும் தெளி வாகத் தெரிந்தது. அவனிடம் இன்னும் அதிகமான கிரியை அனு பவம் இருந்தது. ஆனால் இதுபோன்ற சிறிய அனுபவம் மட்டுமே அவனை மாற்ற இயலாமல் மற்றும் இருப்பு அல்லது அவனது நோக்கத்தின் முக்கியத்துவம் குறித்த அவனது கருத்துக்களை மாற்ற முடியாமல் இருந்தது. அவன் கிறிஸ்துவுக்காக பல ஆண்டுகள் கிரியை செய்தாலும், கர்த்தராகிய இயேசுவை மீண்டும் ஒருபோ தும் துன்புறுத்தவில்லை என்றாலும், அவனுடைய இருதயத்தில் தேவனைப் பற்றிய அறிவில் எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் இருந் தது. இதன் பொருள் என்னவென்றால், அவன் தன்னை தேவ னுக்காக அர்ப்பணிப்பதற்காகக் கிரியை செய்யவில்லை, மாறாக அவன் தனது எதிர்கால இலக்குக்காக கிரியை செய்ய நிர்பந்திக் கப்பட்டான். தொடக்கத்தில், அவன் கிறிஸ்துவைத் துன்புறுத்தி னான், கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியவில்லை. அவன் இயல்பாகவே கிறிஸ்துவை எதிர்த்த ஒரு கலகக்காரனாகவும், பரிசுத்த ஆவியா னவருடைய கிரியையைப் பற்றி அறியாத ஒருவனாகவும் இருந் தான். அவனுடைய கிரியை ஏறக்குறைய முடிந்ததும், பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையை அவன் அறிந்திருக்கவில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவருடைய சித்தத்திற்கு சிறிதளவேனும் கவனம் செலுத்தாமல், தனது சொந்த குணாதிசயத்திற்கு ஏற்ப தனது சொந்த விருப்பப்படியே செயல்பட்டான். எனவே அவனுடைய சுபாவம் கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமாக இருந்தது. அவன் சத்தியத்திற் குக் கீழ்ப்படியவில்லை. இது போன்ற ஒருவன், பரிசுத்த ஆவி யானவருடைய கிரியையால் கைவிடப்பட்டவன், பரிசுத்த ஆவி

யானவருடைய கிரியையை அறியாதவன், கிறிஸ்துவை எதிர்த்தவன்—அத்தகைய மனிதன் எவ்வாறு இரட்சிக்கப்படுவான்? மனிதனை இரட்சிக்க முடியுமா இல்லையா என்பது அவன் எவ்வளவு கிரியை செய்கிறான், எவ்வளவு அர்ப்பணிக்கிறான் என்பதைப் பொறுத்தது அல்ல, மாறாக, பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையை அவன் அறிந்திருக்கிறானா இல்லையா, அவனால் சத்தியத்தைக் கடைபிடிக்க முடியுமா இல்லையா மற்றும் பின்பற்றுவதைப் பற்றிய அவனது கருத்துக்கள் சத்தியத்துடன் ஒத்துப்போகின்றனவா இல்லையா என்பதன் மூலம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

பேதுரு இயேசுவைப் பின்பற்றத் தொடங்கியபின் இயற்கையான வெளிப்பாடுகள் நிகழ்ந்தாலும், இயற்கையாகவே, அவன் தொடக்கத்திலிருந்தே பரிசுத்த ஆவியானவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து கிறிஸ்துவைத் தேட விரும்பிய ஒருவன் ஆவான். பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு அவன் கீழ்ப்படிந்தது தூய்மையானதாகும்: அவன் புகழ்ச்சியையும் செல்வத்தையும் தேடவில்லை, மாறாக, சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதன் மூலம் உந்துதல் பெற்றான். கிறிஸ்துவை அறிந்திருக்கிறதைப் பேதுரு மூன்று தடவை மறுதலித்த போதிலும், கர்த்தராகிய இயேசுவை அவன் சோதித்த போதிலும், அத்தகைய சிறிய மனித பலவீனம் அவனுடைய சுபாவத்துடன் எந்தத் தொடர்பையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்றாலும், அது அவனுடைய எதிர்கால நோக்கத்தைப் பாதிக்கவில்லை மற்றும் அவனுடைய சோதனை ஒரு அந்திக்கிறிஸ்துவின் செயல் என்பதை இது நிரூபிக்க முடியாது. சாதாரண மனித பலவீனம் என்பது உலகில் உள்ள அனைவராலும் பகிரப்பட்ட ஒன்று—பேதுரு வேறுபட்டவனாக இருக்கிறான் என்று நீ கருதுகிறாயா? பேதுரு பல முட்டாள்தனமான தவறுகளைச் செய்ததால் அவனைப் பற்றி ஜனங்கள் சில கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கவில்லையா? பவுல் செய்த எல்லா கிரியைகள், அவன் எழுதிய எல்லா நிருபங்கள் நிமித்தமாக ஜனங்கள் அவனை ஆராதிக்கிறார்களா? மனிதனின் சாராம்சத்தை மனிதன் எவ்வாறு பார்க்க முடியும்? உண்மையிலேயே உணர்வுள்ளவர்கள் அத்தகைய அற்பமான ஒன்றைக் காண

முடியுமா? பேதுருவின் பல வருட வேதனையான அனுபவங்கள் வேதாகமத்தில் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்றாலும், பேதுருவுக்கு உண்மையான அனுபவங்கள் இல்லை அல்லது பேதுரு பரிபூரணமாக்கப்படவில்லை என்பதை இது நிரூபிக்கவில்லை. தேவனுடைய கிரியையை மனிதனால் எவ்வாறு முழுமையாக புரிந்துகொள்ள முடியும்? வேதாகமத்தில் உள்ள பதிவுகள் இயேசுவால் தனிப்பட்ட முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் பிற்கால தலைமுறையினரால் தொகுக்கப்பட்டன. அப்படியானால், வேதாகமத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டவை அனைத்தும் மனிதனின் கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை அல்லவா? மேலும், பேதுரு மற்றும் பவுலின் முடிவுகள் நிருபங்களில் வெளிப்படையாகக் கூறப்படவில்லை. ஆகவே, மனிதன் பேதுருவையும் பவுலையும் தன் சொந்தக் கருத்துக்களின்படி, அவனது விருப்பங்களின்படி நியாயந்தீர்க்கிறான். பவுல் அநேக கிரியைகளைச் செய்ததால், அவனுடைய "பங்களிப்புகள்" மிகப் பெரியவை என்பதால், அவன் ஜனங்களின் நம்பிக்கையை வென்றான். மனிதன் மேலோட்டமான கருத்துக்களில் மட்டும் கவனம் செலுத்துகிறானல்லவா? மனிதனின் சாராம்சத்தை மனிதனால் எவ்வாறு பார்க்க முடியும்? பவுல் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக ஆராதனைக்குரிய ஒரு பொருளாக இருப்பதால், அவனுடைய கிரியையை கடுமையாக மறுக்க யார் துணிவார்கள்? பேதுரு ஒரு மீனவன். இந்நிலையில் அவனுடைய பங்களிப்பு எவ்வாறு பவுலின் பங்களிப்பைப் போல இருக்கும்? அவர்கள் செய்த பங்களிப்புகளைப் பொறுத்தவரையில், பேதுருவுக்கு முன்பதாகவே பவுலுக்கு வெகுமதி கிடைத்திருக்க வேண்டும். தேவனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற மிகவும் தகுதி பெற்றவனாக அவன் இருந்திருக்க வேண்டும். பவுலைக் கையாளுகையில், தேவன் பவுலுடைய தாலந்துகளின் மூலம் அவனை கிரியை செய்ய மட்டுமே செய்தார், அதேசமயம் தேவன் பேதுருவைப் பரிபூரணமாக்கினார் என்பதை யார் கற்பனை செய்திருக்க முடியும். கர்த்தராகிய இயேசு தொடக்கத்திலிருந்தே பேதுருவுக்கும் பவுலுக்கும் திட்டங்களை வகுத்திருந்

தார் என்பது எந்த வகையிலும் மாற்றமில்லை: மாறாக, அவர்கள் பரிபூரணமாக்கப்பட்டார்களா அல்லது அவர்களுடைய உள்ளார்ந்த சுபாவங்களுக்கு ஏற்ப கிரியை செய்ய வைக்கப்பட்டார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எனவே, ஜனங்கள் பார்ப்பது மனிதனின் வெளிப்புற பங்களிப்புகள் மட்டுமே. அதேசமயம் தேவன் பார்ப்பது மனிதனின் சாராம்சம், மனிதன் தொடக்கத்தில் இருந்தே பின்பற்றும் பாதை மற்றும் மனிதனின் நோக்கத்திற்குப் பின்னால் உள்ள உந்துதல் ஆகியனவாகும். ஜனங்கள் தங்களுடைய சொந்த கருத்துக்களின்படி, ஒரு மனிதனை தங்கள் கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப அளவிடுகிறார்கள். ஒரு மனிதனின் இறுதி முடிவு அவனது வெளிப்புறங்களுக்கு ஏற்ப தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, தொடக்கத்தில் இருந்தே நீ எடுக்கும் பாதை ஜெயத்தின் பாதையாகவும், நாட்டத்தை நோக்கிய உன் பார்வை தொடக்கத்திலிருந்தே சரியானதாகவும் இருந்தால், நீ பேதுருவைப் போன்ற ஒருவன் என்று நான் சொல்கிறேன். நீ நடக்கும் பாதை தோல்வியின் பாதை என்றால், நீ எவ்வளவு விலை கொடுத்தாலும், உன் முடிவு பவுலின் பாதையைப் போலவே இருக்கும். எது எப்படியிருந்தாலும், உன் இலக்கு மற்றும் உன் ஜெயம் அல்லது தோல்வியானது உன் பக்தியையோ அல்லது நீ செலுத்தும் விலைக்கிரயத்தையோ காட்டிலும், நீ தேடும் பாதை சரியாக இருக்கிறதா இல்லையா என்பதால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. பேதுரு மற்றும் பவுலின் சாராம்சங்கள் மற்றும் அவர்கள் பின்பற்றிய குறிக்கோள்கள் வேறுபட்டவையாகும். மனிதனால் இவற்றைக் கண்டுபிடிக்க இயலாது. அவற்றை தேவனால் மட்டுமே முழுமையாக அறிய முடியும். தேவன் பார்ப்பது மனிதனின் சாராம்சமாகும், அதேசமயம் மனிதனுக்கு அவனது சொந்த சாராம்சத்தைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. மனிதனுக்குள் இருக்கும் சாராம்சத்தை அல்லது அவனது உண்மையான வளர்ச்சியைக் காண மனிதனால் இயலாது. இதனால் பவுல் மற்றும் பேதுருவின் தோல்வி மற்றும் ஜெயத்துக்கான காரணங்களை அடையாளம் காண இயலாது. பெரும்பாலான ஜனங்கள் பேதுருவையல்லாமல் பவுலை ஆராதிப்பதற்கான காரணம்,

பவுல் பொது கிரியைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டான் மற்றும் மனிதனால் இந்தக் கிரியையை உணர முடிகிறது, எனவே ஜனங்கள் பவுலின் “சாதனைகளை” ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இதற்கிடையில், பேதுருவின் அனுபவங்கள் மனிதனுடைய கண்ணுக்குத் தெரியாதவையாகும். அவன் தேடியது மனிதனால் அடைய முடியாதது ஆகும். எனவே மனிதனுக்கு பேதுருவின் மீது அக்கறை இல்லாமற்போகிறது.

கையாளுதல் மற்றும் சுத்திகரிப்பு ஆகியவற்றை அனுபவிப்பதன் மூலம் பேதுரு பரிபூரணமாக்கப்பட்டான். அவன், “நான் எப்போதுமே தேவனுடைய விருப்பத்தை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். நான் செய்யும் எல்லாவற்றிலும் நான் தேவனுடைய விருப்பத்தை பூர்த்தி செய்ய மட்டுமே முயல்கிறேன். நான் சிட்சிக்கப்பட்டாலும், நியாயந்தீர்க்கப்பட்டாலும், அவ்வாறு செய்வதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்” என்று கூறினான். பேதுரு தனக்குரிய அனைத்தையும் தேவனுக்குக் கொடுத்தான், அவனுடைய கிரியை, வார்த்தைகள் மற்றும் முழு ஜீவிதத்தையும் தேவனை நேசிப்பதற்காகவே கொடுத்தான். அவன் பரிசுத்தத்தைத் தேடிய ஒருவன். அவன் எவ்வளவு அதிகமாக அனுபவித்தானோ, அவனுடைய இருதயத்திற்குள் தேவன் மீதுள்ள அன்பு அவ்வளவு அதிகமாக இருந்தது. இதற்கிடையில், பவுல் வெளிப்புறக் கிரியைகளை மட்டுமே செய்தான். அவன் கடினமாக உழைத்தாலும், அவனுடைய உழைப்பு அவனது கிரியையைச் சரியாகச் செய்வதற்கும், அதனால் வெகுமதியைப் பெறுவதற்கும் உரியதாகும். தனக்கு எந்த வெகுமதியும் கிடைக்காது என்று தெரிந்திருந்தால், அவன் தனது கிரியையை கைவிட்டிருப்பான். பேதுரு அக்கறை காட்டியது அவனுடைய இருதயத்திற்குள் இருக்கும் உண்மையான அன்பாகும். அது நடைமுறைக்குரியது மற்றும் அடையக்கூடியது ஆகும். அவன் ஒரு வெகுமதியைப் பெறுவானா என்பது பற்றி அவன் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் அவனது மனநிலையை மாற்ற முடியுமா என்பது பற்றி கவலைப்பட்டான். பவுல் எப்போதும் கடினமாக உழைப்பதைப் பற்றி அக்கறை காட்டினான். வெளிப்புறக் கிரியை

மற்றும் பக்தி பற்றியும், சாதாரண ஜனங்கள் அனுபவிக்காதக் கோட்பாடுகளைப் பற்றியும் அக்கறை காட்டினான். தனக்குள்ளான ஆழமான மாற்றங்கள் மீதோ அல்லது தேவன் மீதான உண்மையான அன்பின் மீதோ அவன் அக்கறைகொள்ளவில்லை. உண்மையான அன்பையும் தேவனைப் பற்றிய உண்மையான அறிவையும் அடைவதற்காகவே பேதுருவின் அனுபவங்கள் இருந்தன. அவனுடைய அனுபவங்கள் தேவனோடு நெருங்கிய உறவைப் பெறுவதற்கும், நடைமுறையில் ஜீவிப்பதற்கும் உரியதாகும். பவுலின் கிரியையானது இயேசுவால் அவனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதாலும், அவன் ஏங்கியவற்றைப் பெறுவதற்காகவும் அதைச் செய்தான். ஆனால் தன்னைப் பற்றியும் தேவனைப் பற்றியும் அவன் அறிந்த அறிவுக்கும் இதற்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை. அவனது கிரியை சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து தப்பிப்பதற்கானதாகும். பேதுரு தேடியது தூய அன்பு மற்றும் பவுல் தேடியது நீதியின் கிரீடம் ஆகும். பேதுரு பரிசுத்த ஆவியானவருடைய பல வருட கிரியைகளை அனுபவித்தான். கிறிஸ்துவைப் பற்றிய நடைமுறை அறிவையும், தன்னைப் பற்றிய ஆழமான அறிவையும் கொண்டிருந்தான். எனவே, தேவன் மீதான அவனது அன்பு தூய்மையானது. பல வருட சுத்திகரிப்பு இயேசுவையும் ஜீவனையும் பற்றிய அவனது அறிவை உயர்த்தியிருந்தது. அவனுடைய அன்பு நிபந்தனையற்ற அன்பு. அது ஒரு தன்னிச்சையான அன்பு. அதற்குப் பதிலாக அவன் எதுவும் கேட்கவில்லை. அவன் எந்த நன்மைகளையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. பவுல் பல ஆண்டுகளாக கிரியை செய்தான், ஆனாலும் அவன் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய அதிக அறிவைக் கொண்டிருக்கவில்லை, தன்னைப்பற்றிய அறிவும் பரிதாபகரமாக குறைவானதாகவே இருந்தது. வெறுமனே கிறிஸ்துவின் மீது அவனுக்கு அன்பு இல்லை. அவனுடைய கிரியையும், அவன் ஓடிய ஓட்டமும் இறுதி விருதைப் பெறுவதற்கானவையே. அவன் தேடியது மிகச்சிறந்த கிரீடம், தூய்மையான அன்பு அல்ல. அவன் சுறுசுறுப்பாக தேடவில்லை, ஆனால் செயலற்ற முறையில் தேடினான். அவன் தனது கடமையைச் செய்யவில்லை. ஆனால் பரி

சுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட பின்னர் அவரைப் பின்பற்ற வேண்டிய கட்டாயம் அவனுக்கு ஏற்பட்டது. எனவே, அவன் தேவனுடைய தகுதிவாய்ந்த சிருஷ்டி என்பதை அவனது நாட்டம் நிரூபிக்கவில்லை. தேவனுடைய தகுதிவாய்ந்த சிருஷ்டியாக இருந்த பேதுரு தான் தன்னுடைய கடமையைச் செய்தான். தேவனுக்கு பங்களிப்பு செய்பவர்கள் அனைவருக்கும் வெகுமதி கிடைக்க வேண்டும் என்றும், எவ்வளவு அதிகமான பங்களிப்பு இருக்கிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாக தேவனுடைய தயவை அவர்கள் பெற வேண்டும் என்றும் மனிதன் கருதுகிறான். மனிதனின் பார்வையின் சாராம்சம் பரிவர்த்தனைக்குரியதாகும். அவன் தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியாக தனது கடமையைச் செய்ய தீவிரமாக முயற்சிப்பதில்லை. தேவனைப் பொறுத்தவரையில், ஜனங்கள் தேவன் மீதான உண்மையான அன்பையும் தேவனுக்கான கீழ்ப்படிதலையும் எவ்வளவு அதிகமாக நாடுகிறார்களோ, அதாவது தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியாக தங்கள் கடமையைச் செய்ய எவ்வளவு அதிகமாக முற்படுகிறார்களோ அவ்வளவு அதிகமாக அவர்கள் தேவனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற முடிகிறது. தேவனுடைய பார்வை என்னவென்றால், மனிதன் தனது மெய்யான கடமையையும் அந்தஸ்தையும் மீட்டெடுக்க வேண்டும். மனிதன் தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டி. ஆகவே மனிதன் தேவனிடம் எந்தவொரு கோரிக்கைகளையும் முன்வைத்து தன்னை மீறி நடக்கக் கூடாது மற்றும் தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியாக தன் கடமையைச் செய்வதைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்யக்கூடாது. பவுலின் மற்றும் பேதுருவின் இலக்குகள் தேவனுடைய சிருஷ்டிகளாக தங்கள் கடமையைச் செய்ய முடியுமா என்பதைப் பொறுத்து அளவிடப்பட்டன. அவர்களின் பங்களிப்பின் அளவிற்கு ஏற்ப அளவிடப்படவில்லை. அவர்களுடைய இலக்குகள் தொடக்கத்தில் இருந்தே அவர்கள் தேடியவற்றின்படி தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் எவ்வளவு கிரியை செய்தார்கள் என்பதன் அடிப்படையிலோ அல்லது மற்றவர்களின் மதிப்பீட்டின் அடிப்படையிலோ தீர்மானிக்கப்படவில்லை. எனவே, தேவனுடைய சிருஷ்டியாக

ஒருவரின் கடமையைத் தீவிரமாகச் செய்ய முற்படுவது ஜெயத்துக்கான பாதையாகும். தேவன் மீதான உண்மையான அன்பின் பாதையைத் தேடுவது மிகவும் சரியான பாதையாகும். ஒருவரின் பழைய மனநிலையில் மாற்றங்களைத் தேடுவது, தேவன் மீதான தூய்மையான அன்பைத் தேடுவது ஆகியவை ஜெயத்துக்கான பாதையாகும். அத்தகைய ஜெயத்துக்கான பாதை மெய்யான கடமையை மீட்டெடுப்பதற்கான பாதை மற்றும் தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியின் மெய்யான தோற்றம் ஆகும். இது மீட்புக்கான பாதை மற்றும் இது தொடக்கத்தில் இருந்து இறுதி வரை தேவனுடைய எல்லாக் கிரியைகளின் நோக்கமாகும். மனிதனுடைய நாட்டமானது தனிப்பட்ட ஆடம்பரக் கோரிக்கைகள் மற்றும் பகுத்தறிவற்ற ஏக்கங்கள் ஆகியவற்றால் களங்கப்பட்டால், அதனால் வரும் விளைவு மனிதனின் மனநிலையில் உள்ள மாற்றங்களாக இருக்காது. இது மீட்பின் கிரியைக்கு முரணானது. இது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி பரிசுத்த ஆவியானவரால் செய்யப்பட்ட கிரியை அல்ல. எனவே இந்த வகையான நாட்டம் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்பதை இது நிரூபிக்கிறது. தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படாத ஒரு நாட்டத்திற்கு என்ன முக்கியத்துவம் இருக்கிறது?

பவுல் செய்த கிரியைகள் மனிதனுக்கு முன்பாகக் காட்சிக்கு வைக்கப்படுகையில், தேவன் மீது அவன் கொண்டிருந்த அன்பு எவ்வளவு தூய்மையானது மற்றும் தேவனைத் தன் இருதயத்தின் ஆழத்தில் எவ்வளவாக நேசித்தான் என்பதை மனிதனால் பார்க்க முடியாது. மனிதனால் தான் செய்த கிரியையை மட்டுமே பார்க்க முடியும். அதிலிருந்து, அவன் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்பட்டான் என்பதை நிச்சயமாக அறிவான். ஆகவே, பவுல் பேதுருவை விடச் சிறந்தவன் என்றும், அவனுடைய கிரியை பெரிதாக இருந்தது என்றும், அவனால் தம் கிரியையைத் திருச்சபைகளுக்கு வழங்க முடிந்தது என்றும் மனிதன் நினைக்கிறான். பேதுரு தனது தனிப்பட்ட அனுபவங்களை மட்டுமே பார்த்து, அவ்வப்போது தனது கிரியையின் போது ஒரு சிலரை ஆதாயம் செய்தான். அவனிடமிருந்து அறியப்பட்ட நிருபங்கள் கொஞ்சமாக

மட்டுமே உள்ளன. ஆனால் தன் இருதயத்தில் தேவன் மீது அவன் கொண்டிருந்த அன்பு எவ்வளவு பெரியது என்று யாருக்குத் தெரியும்? பவுல் தேவனுக்காக ஒவ்வொரு நாளும் கிரியை செய்தான்: செய்ய வேண்டிய கிரியை இருக்கும் வரை, அவன் அதைச் செய்தான். இவ்வாறு தான் கிரீடத்தைப் பெற முடியும் என்றும், தேவனைத் திருப்திப்படுத்த முடியும் என்றும் அவன் உணர்ந்தான். ஆனாலும் அவன் தனது கிரியையின் மூலமாகத் தன்னை மாற்றிக் கொள்ள வழிகளைத் தேடவில்லை. பேதுருவின் ஜீவிதத்தில் தேவனுடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்யாத எதுவுமே அவனுக்குச் சஞ்சலத்தை ஏற்படுத்தியது. இது தேவனுடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்யவில்லை என்பதால், அவன் வருத்தப்பட்டிருப்பான் மற்றும் தேவனுடைய இருதயத்தைப் பூர்த்தி செய்ய அவன் முயற்சி செய்யக்கூடிய பொருத்தமான வழியைத் தேடியிருப்பான். அவனுடைய ஜீவிதத்தின் மிகச்சிறிய மற்றும் மிகவும் பொருத்தமற்ற அம்சங்களில் கூட, தேவனுடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வதையே அவன் தன்னிடத்தில் எதிர்பார்த்தான். அவன் தனது பழைய மனநிலையைப் பொறுத்தவரையில் அவன் எந்த குறையுமில்லாமல் இருந்தான், சத்தியத்தில் ஆழமாக முன்னேற வேண்டும் என்ற தனது தேவைகளில் எப்போதும் கடுமையாக இருந்தான். பவுல் மேலோட்டமான நற்பெயரையும் அந்தஸ்தையும் மட்டுமே நாடினான். அவன் மனிதனுக்கு முன்பாக தன்னைக் காட்ட முயன்றான் மற்றும் ஜீவிதப் பிரவேசத்தில் எந்த ஆழமான முன்னேற்றத்தையும் அடைய முயலவில்லை. அவன் அக்கறை காட்டியது உபதேசம் குறித்து மட்டுமே, யதார்த்தத்தை அல்ல. சிலர், “பவுல் தேவனுக்காக இவ்வளவு கிரியை செய்தும், அவன் ஏன் தேவனால் நினைவுகூரப்படவில்லை? பேதுரு தேவனுக்காக ஒரு சிறிய கிரியையைச் செய்தான், ஆனால் திருச்சபைகளுக்குப் பெரிய பங்களிப்பைச் செய்யவில்லை, இந்நிலையில் அவன் ஏன் பரிபூரணமாக்கப்பட்டான்?” என்று கேட்கின்றனர். பேதுரு தேவனை, தேவன் எதிர்பார்த்த ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு நேசித்தான். இது போன்றவர்களுக்கு மட்டுமே சாட்சி உண்டு. பவுலின் நிலை என்னவாக

இருந்தது? பவுல் தேவனை எந்த அளவுக்கு நேசித்தான்? உனக்குத் தெரியுமா? பவுலின் கிரியை எதற்காக செய்யப்பட்டது? பேதுருவின் கிரியை எதற்காக செய்யப்பட்டது? பேதுரு அதிகக் கிரியை செய்யவில்லை, ஆனால் அவனுடைய இருதயத்திற்குள் ஆழமாக இருந்தது என்னவென்று உனக்குத் தெரியுமா? பவுலின் கிரியை திருச்சபைகளுக்கு வழங்கல் மற்றும் திருச்சபைகளின் ஆதரவு ஆகியவற்றுக்கு தொடர்பானது. பேதுரு அனுபவித்தவை அவனுடைய ஜீவித மனநிலையின் மாற்றங்களாக இருந்தன. அவன் தேவனுடைய அன்பை அனுபவித்தான். அவற்றின் சாராம்சங்களில் உள்ள வேறுபாடுகளை இப்போது நீ அறிந்திருக்கிறாய். இறுதியில், யார் தேவனை உண்மையாக விசுவாசித்தார்கள், யார் தேவனை உண்மையாக விசுவாசிக்கவில்லை என்பதை நீ காணலாம். அவர்களில் ஒருவன் உண்மையிலேயே தேவனை நேசித்தான். மற்றவன் உண்மையிலேயே தேவனை நேசிக்கவில்லை. ஒருவன் தனது மனநிலையில் மாற்றங்களைச் சந்தித்தான். மற்றவன் அவ்வாறு செய்யவில்லை. ஒருவன் தாழ்மையுடன் கிரியை செய்தான். ஜனங்களால் எளிதில் கவனிக்கப்படவில்லை. மற்றொருவன் ஜனங்களால் ஆராதனை செய்யப்பட்டான் மற்றும் பெரிய மனிதனானான். ஒருவன் பரிசுத்தத்தை நாடினான், மற்றவன் அவ்வாறு செய்யவில்லை. அவன் தூய்மையற்றவனாக இல்லாவிட்டாலும், அவன் தூய்மையான அன்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஒருவன் உண்மையான மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருந்தான், மற்றொருவன் அவ்வாறு இல்லை. ஒருவன் தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியின் உணர்வைக் கொண்டிருந்தான், மற்றொருவன் அவ்வாறு இல்லை. பவுல் மற்றும் பேதுருவின் சாராம்சங்களில் உள்ள வேறுபாடுகள் அத்தகையவை. பேதுரு நடந்த பாதை ஜெயத்தின் பாதையாக இருந்தது. இது இயல்பான மனிதத்தன்மையை மீட்டெடுப்பதற்கான மற்றும் தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியின் கடமையை மீட்டெடுப்பதற்கான பாதையாகும். பேதுரு ஜெயங்கொள்ளுகிற அனைவரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறான். பவுல் நடந்த பாதை தோல்வியின் பாதையாக இருந்தது மற்றும் தங்களை மேலோட்டமாக சமர்ப்

பித்து அர்ப்பணிக்கும் அனைவரையும் தேவனை உண்மையாக நேசிக்காத அனைவரையும் அவன் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறான். பவுல் சத்தியத்தைக் கொண்டிராத அனைவரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறான். தேவன் மீதான தனது விசுவாசத்தில், பேதுரு எல்லாவற்றிலும் தேவனைத் திருப்திப்படுத்த முயன்றான் மற்றும் தேவனிடமிருந்து வந்த அனைத்திற்கும் கீழ்ப்படிய முயன்றான். சிறிதும் குறைகூறாமல், அவனால் சிட்சையையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. அதே போல் சுத்திகரிப்பு, உபத்திரவம் மற்றும் அவனது ஜீவிதத்தில் எதுவும் இல்லாமல் போவது, என இவை எதுவுமே தேவன் மீதான அவனது அன்பை மாற்ற முடியவில்லை. இது தேவன் மீதான நிறைவான அன்பு அல்லவா? இது தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியின் கடமையின் நிறைவேற்றமல்லவா? சிட்சையிலோ, நியாயத்தீர்ப்பிலோ, உபத்திரவத்திலோ, நீ எப்போதுமே மரணம் வரையில் கீழ்ப்படிதலைக் காட்ட திறனுள்ளவனாய் இருக்கிறாய். இதுதான் தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியால் அடையப்பட வேண்டும். இதுதான் தேவன் மீதான அன்பின் தூய்மையாகும். மனிதனால் இதை அதிகம் அடைய முடிந்தால், அவனே தேவனுடைய தகுதிவாய்ந்த சிருஷ்டியாக இருக்கிறான், மேலும் சிருஷ்டிகரின் விருப்பத்தை சிறப்பாகப் பூர்த்தி செய்யும் வேறு எதுவும் இல்லை. உன்னால் தேவனுக்காகக் கிரியை செய்ய முடிகிறது, ஆனால் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய முடியவில்லை, தேவனை உண்மையாக நேசிக்க இயலவில்லை என்பதாகக் கற்பனை செய்துகொள். இவ்வாறு, நீ தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியின் கடமையை நிறைவேற்றாமல் போவதோடு மட்டுமல்லாமல், நீ தேவனால் கண்டிக்கப்படுவாய். ஏனென்றால், நீ சத்தியத்தைக் கொண்டிராத, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய இயலாத, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாத ஒருவன். நீ தேவனுக்காகக் கிரியை செய்வதில் மட்டுமே அக்கறை காட்டுகிறாய். சத்தியத்தைக் கடைபிடிப்பது பற்றியோ உன்னை அறிந்து கொள்வது பற்றியோ நீ கவலைப்படுவதில்லை. நீ சிருஷ்டிகரைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை அல்லது அறிந்திருக்கவில்லை. நீ சிருஷ்டிகருக்குக் கீழ்ப்படிவதுமில்லை சிருஷ்டிகரை நேசிப்ப

துமில்லை. இயல்பாகவே நீ தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாத ஒருவன், எனவே அத்தகையவர்கள் சிருஷ்டிகரால் நேசிக்கப்படுவதில்லை.

“பவுல் மிகப்பெரிய கிரியையைச் செய்தான், அவன் திருச்சபைகளுக்காக பெரும் பாரங்களைச் சுமந்து, அவற்றுக்கு மிக அதிகப் பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளான். பவுலின் பதின்மூன்று நிருபங்கள் கிருபையின் காலத்தின் 2,000 ஆண்டுகளை உறுதிப்படுத்தின. அவை நான்கு சுவிசேஷங்களுக்கு அடுத்தபடியாக உள்ளன. அவனுடன் யாரை ஒப்பிட முடியும்? யோவானின் வெளிப்பாட்டை யாராலும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அதேசமயம் பவுலின் நிருபங்கள் ஜீவனை அளிக்கின்றன. அவன் செய்த கிரியை திருச்சபைகளுக்கு பயனளித்தது. இதுபோன்ற விஷயங்களை வேறு யார் சாதித்திருக்க முடியும்? பேதுரு என்ன கிரியை செய்தான்?” என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். மனிதன் மற்றவர்களை அளவிடும்போது, அவர்களுடைய பங்களிப்புக்கு ஏற்ப அவ்வாறு செய்கிறான். தேவன் மனிதனை அளவிடும்போது, மனிதனின் சுபாவத்திற்கு ஏற்ப அவர் அவ்வாறு செய்கிறார். ஜீவனைத் தேடுபவர்களில், பவுல் தனது சொந்த சாராம்சத்தை அறியாத ஒருவன். அவன் எந்த வகையிலும் தாழ்மையானவனோ அல்லது கீழ்ப்படிதலுள்ளவனோ அல்ல. தேவனுக்கு எதிரான அவனது சாராம்சத்தை அவன் அறிந்திருக்கவில்லை. எனவே, அவன் விரிவான அனுபவங்களுக்கு ஆளாகாத ஒருவன். சத்தியத்தைக் கடைபிடிக்காத ஒருவன். பேதுருவோ வித்தியாசமானவன். தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியாக அவனது குறைபாடுகள், பலவீனங்கள் மற்றும் அவனது சீர்கேடான மனநிலை ஆகியவற்றை அவன் அறிந்திருந்தான். எனவே அவன் தனது மனநிலையை மாற்றும் ஒரு நடைமுறைப் பாதையைக் கொண்டிருந்தான். அவன் கோட்பாட்டை மட்டுமே கொண்டிருந்து எந்த யதார்த்தமும் இல்லாதவர்களில் ஒருவனல்ல. மாறும் மனிதர்கள் இரட்சிக்கப்பட்ட புதிய மனிதர்கள். அவர்கள் சத்தியத்தைப் பின்பற்றத் தகுதியுள்ளவர்கள். மாறாதவர்கள் இயற்கையாகவே வழக்கற்றுப் போனவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் இரட்சிக்கப்படாதவர்கள். அதாவது தேவனால் வெறுக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்

டவர்கள். அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய கிரியை செய்தாலும் அவர்கள் தேவனால் நினைவுகூரப்பட மாட்டார்கள். இதை நீ உன் சொந்த நாட்டத்துடன் ஒப்பிடும்போது, நீ இறுதியில் பேதுரு போன்ற அல்லது பவுல் போன்ற மனிதனாக இருக்கிறாயா என்பதைச் சுயமாக அறிய வேண்டும். நீ தேடுவதில் இன்னும் சத்தியம் இல்லை என்றால், இன்றும் நீ பவுலைப் போலவே திமிர்பிடித்தவனாகவும், இழிவானவனாகவும் இருந்தால், அவனைப் போலவே அகந்தையாகவும் பெருமையாகவும் இருந்தால், நீ தோல்வியுற்ற ஒரு சீர்கெட்டவன் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நீ பேதுருவைப் போலவே தேடுவாயானால், நீ நடைமுறைகளையும் உண்மையான மாற்றங்களையும் நாடி, திமிர்பிடித்தவனாகவோ, பிடிவாதமுள்ளவனாகவோ இல்லாமல், உன் கடமையைச் செய்ய முற்பட்டால், நீ ஜெயத்தை அடையக்கூடிய தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியாக இருப்பாய். தனது சொந்த சாராம்சம் அல்லது சீர்கேடு என்னவென்று பவுலுக்கு தெரியாது. அவனுடைய கீழ்ப்படியாமையை அவன் அறியாதிருந்தான். அவன் ஒருபோதும் கிறிஸ்துவை இழிவுபடுத்தியதைக் குறிப்பிடவில்லை. அதற்கான அதிக வருத்தத்தையும் தெரிவிக்கவில்லை. அவன் ஒரு சுருக்கமான விளக்கத்தை மட்டுமே வழங்கினான் மற்றும் அவனது இருதயத்தில் ஆழமாக, அவன் தேவனுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படியவில்லை. அவன் தமஸ்குவுக்குச் செல்லும் பாதையில் விழுந்தாலும், அவன் தனக்குள்ளே ஆழமாகப் பார்க்கவில்லை. அவன் தொடர்ந்து கிரியை செய்வதில் திருப்தி அடைந்தான். அவன் தன்னை அறிந்துகொள்வதையும் தனது பழைய மனநிலையை மாற்றுவதையும் பிரச்சனைகளில் மிக முக்கியமானதாகக் கருதவில்லை. வெறுமனே சத்தியத்தைப் பேசுவதில் திருப்தி அடைந்தான். தனது மனசாட்சிக்கு ஒரு அடிமையைப் போல மற்றவர்களுக்காகத் தன்னை வழங்கித் திருப்தி அடைந்தான் மற்றும் தன்னை ஆறுதல்படுத்தவும், கடந்த கால பாவங்களுக்காகத் தன்னை மன்னிக்கவும் இயேசுவின் சீஷர்களை இனி துன்புறுத்தாமல் இருப்பதில் திருப்தி அடைந்தான். அவன் பின்பற்றிய குறிக்கோளானது எதிர்கால கிரீடம் மற்றும் நிரந்தரமற்ற கிரியைகளைத் தவிர

வேறொன்றுமில்லை. அவன் பின்பற்றிய குறிக்கோளானது ஏரா ளமான கிருபையாகும். அவன் போதுமான சத்தியத்தைத் தேட வில்லை. முன்பு புரிந்து கொள்ளாத சத்தியத்தில் ஆழமாக முன் னேற அவன் முயலவில்லை. ஆகவே, தன்னைப் பற்றிய அவனது அறிவு பொய்யானது என்று கூறலாம் மற்றும் அவன் சிட்சை யையோ நியாயத்தீர்ப்பையோ ஏற்கவில்லை. அவனால் கிரியை செய்ய முடிந்தது என்பது அவன் தனது சொந்த சுபாவம் அல்லது சாராம்சத்தைப் பற்றிய அறிவைக் கொண்டிருந்தான் என்று அர்த் தமாகாது. அவனது கவனம் வெளிப்புற நடைமுறைகளில் மட் டுமே இருந்தது. மேலும் அவன் பாடுபட்டது, மாற்றத்துக்கானது அல்ல, அது அறிவுக்கானது. அவனுடைய கிரியையானது முற்றி லுமாக தமஸ்குவுக்குச் செல்லும் பாதையில் இயேசு தோன்றிய தன் விளைவாகும். இது அவன் முதலில் செய்யத் தீர்மானித்த ஒன்றல்ல அல்லது அவனது பழைய மனநிலையைக் கத்தரித்து சுத்தம் செய்து கொண்டபின் ஏற்பட்ட கிரியையும் அல்ல. அவன் எவ்வாறு கிரியை செய்திருந்தாலும், அவனுடைய பழைய மன நிலை மாறவில்லை. ஆகவே அவனது கிரியை அவனது கடந்த கால பாவங்களை நிவர்த்தி செய்யவில்லை. ஆனால் அவனது கிரியை அக்கால திருச்சபைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கைக் கொண்டிருந்தது. இதுபோன்ற ஒருவனுக்கு, அவனது பழைய மன நிலை மாறவில்லை—அதாவது, இரட்சிப்பைப் பெறாத மற்றும் சத்தியம் இல்லாமல் இருந்த ஒருவனால்—கர்த்தராகிய இயேசுவால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களில் ஒருவனாக அவன் முற்றிலுமாக மாற இயலாது. அவன் இயேசு கிறிஸ்துவின் மீது அன்பும் பயபக் தியும் நிறைந்த ஒருவனும் அல்ல, சத்தியத்தைத் தேடுவதில் திற மையானவனும் அல்ல, மனுவுருவாதலின் இரகசியத்தைத் தேடிய ஒருவனும் அல்ல. அவன் போலியான வாதம் செய்வதில் திறமை யானவனாக மட்டுமே இருந்தான். அவன் தன்னை விட உயர்ந்த அல்லது சத்தியம் பெற்ற எவருக்கும் விட்டுக்கொடுக்க மாட்டான். தனக்கு முரணான அல்லது தன்னுடன் பகைமை கொண்ட மனி தர்கள் அல்லது உண்மைகள் மீது அவன் பொறாமை கொண்டான்.

ஒரு சிறந்த காட்சியை முன்வைத்து ஆழ்ந்த அறிவைக் கொண்ட திறமையான மனிதர்களையே அவன் விரும்பினான். மெய்யான வழியைத் தேடும், சத்தியத்தைத் தவிர வேறொன்றையும் கவனித் துக்கொள்ளாத ஏழை ஜனங்களுடன் பழகுவது அவனுக்குப் பிடிக் கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக மத அமைப்புகளின் மூத்த மனிதர் களுடனும், கோட்பாடுகளை மட்டுமே பேசும், ஏராளமான அறி வைப் பெற்ற மனிதர்களுடனும் தன்னை இணைத்துக்கொண் டான். பரிசுத்த ஆவியானவருடைய புதிய கிரியையைப் பற்றி அவனுக்கு எந்த அன்பும் இல்லை. பரிசுத்த ஆவியானவருடைய புதிய கிரியையின் செயல்பாட்டில் அக்கறைகொள்ளவில்லை. மாறாக, பொதுவான சத்தியங்களை விட உயர்ந்த அந்த விதிக ளையும் உபதேசங்களையும் அவன் விரும்பினான். அவனது உள் ளார்ந்த சாராம்சத்திலும், அவன் தேடியவை முழுவதிலும், சத்தி யத்தைப் பின்பற்றிய ஒரு கிறிஸ்தவன் என்றும் தேவனுடைய வீட்டில் உண்மையுள்ள ஊழியக்காரன் என்றும் அழைக்கப்படுவ தற்கு அவன் தகுதியற்றவன். ஏனென்றால் அவனுடைய மாயத்த னம் அதிகமாக இருந்தது, அவனுடைய கீழ்ப்படியாமை மிகப் பெரியது. அவன் கர்த்தராகிய இயேசுவின் ஊழியக்காரனாக அறி யப்பட்டாலும், பரலோகராஜ்யத்தின் வாசலில் பிரவேசிப்பதற்கு அவன் ஒருபோதும் தகுதியுடையவன் அல்ல. ஏனென்றால் தொடக் கத்தில் இருந்து இறுதி வரை அவன் செய்த செயல்களை நீதியுள் ளவை என்று சொல்ல முடியாது. அவன் மாயத்தனமாக அநீதி யைச் செய்தவனாக ஆனால் கிறிஸ்துவுக்காக கிரியை செய்தவ னாக மட்டுமே பார்க்கப்படலாம். அவனைப் பிசாசு என்று அழைக்க முடியாது என்றாலும், அவனை அநீதியைச் செய்த மனிதன் என்று அழைக்கலாம். அவன் அதிகக் கிரியை செய்தான். ஆனாலும் அவன் செய்த கிரியையின் அளவு குறித்து தீர்மானிக்காமல் அதன் தரம் மற்றும் சாராம்சத்தின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்க வேண்டும். இவ்வாறு மட்டுமே இந்த விஷயத்தின் அடிப்படையை அடைய முடியும். அவன் எப்போதும் விசுவாசித்தான்: “நான் கிரியை செய்ய வல்லவன், பெரும்பாலான ஜனங்களை விட நான் சிறந்தவன்.

கர்த்தருடைய பாரத்தைச் சுமக்க சாதாரணமான ஒருவனாக என்னைக் கருதுகிறேன். யாரும் என்னைப் போல ஆழமாக மனந்திரும்புவதில்லை, ஏனென்றால், பெரிய ஒளி என் மீது பிரகாசித்தது. நான் பெரிய ஒளியைக் கண்டேன், எனவே என் மனந்திரும்புதல் மற்றவர்களை விட ஆழமானது." அந்த நேரத்தில், அவன் தனது இருதயத்திற்குள் நினைத்தது இதுதான். பவுல் தனது கிரியையின் முடிவில், "நல்ல போராட்டத்தைப் போராடினேன், ஓட்டத்தை முடித்தேன், விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டேன். இதுமுதல் நீதியின் கிரீடம் எனக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது" என்று கூறினான். அவனது போராட்டம், கிரியை மற்றும் போக்கு முற்றிலுமாக நீதியின் கிரீடத்திற்காகவே இருந்தது மற்றும் அவன் தீவிரமாக முன்னேறவில்லை. அவன் தனது கிரியையில் முழுமையடையவில்லை என்றாலும், அவனது தவறுகளைச் சமாளிப்பதற்காகவும், அவனது மனசாட்சியின் குற்றச்சாட்டுகளைச் சமாளிப்பதற்காகவும் அவனது கிரியை வெறுமனே செய்யப்பட்டது என்று கூறலாம். அவன் தனது கிரியையை முடிப்பான் என்றும், தனது போக்கை முடித்துக்கொள்வான், விரைவில் தனது போராட்டத்தைப் போராடி முடிப்பான் என்று மட்டுமே நம்பினான். இதனால் அவன் தனது நீண்டகால நீதியின் கிரீடத்தை விரைவில் பெற முடியும் என்று நம்பினான். கர்த்தராகிய இயேசுவை அவருடைய அனுபவங்களாலும் உண்மையான அறிவினாலும் சந்திக்காமல், தனது கிரியையை சீக்கிரம் முடிப்பதன் மூலம் கர்த்தராகிய இயேசுவைச் சந்திக்கும் போது, தான் செய்த கிரியையின் பலன்களை அவன் பெற வேண்டும் என்பதற்காக அவன் ஏங்கினான். அவன் தனது கிரியையை தன்னை ஆறுதல்படுத்தவும், எதிர்காலக் கிரீடத்திற்கு ஈடாக வைக்கவும் பயன்படுத்தினான். அவன் தேடியது சத்தியமோ தேவனோ அல்ல, கிரீடம் மட்டுமே. அத்தகைய நாட்டம் எவ்வாறு தரமானதாக இருக்கும்? அவனது உந்துதல், அவனது கிரியை, அவன் செலுத்திய விலைக்கிரயம் மற்றும் அவனது முயற்சிகள் அனைத்தையும்—அவனது அற்புதமானக் கற்பனைகள் அனைத்தும் மறைத்தது. அவன் தனது சொந்த ஆசைகளுக்கு ஏற்ப

முற்றிலுமாக கிரியை செய்தான். அவனது முழு கிரியையிலும், அவன் செலுத்திய விலைக்கிரயத்தில் சிறிதளவு விருப்பமும் இல்லை. அவன் வெறுமனே ஒரு ஒப்பந்தம் செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தான். அவனது கடமையைச் செய்வதற்காக அவனது முயற்சிகள் விருப்பத்துடன் செய்யப்படவில்லை. ஆனால் ஒப்பந்தத்தின் நோக்கத்தை அடைவதற்காக விருப்பத்துடன் செய்யப்பட்டன. அத்தகைய முயற்சிகளுக்கு ஏதாவது மதிப்பு இருக்கிறதா? அவனது அசுத்தமான முயற்சிகளை யாரேனும் பாராட்டுவார்களா? இத்தகைய முயற்சிகளில் யாருக்கு ஆர்வம் இருக்கிறது? அவனது கிரியை எதிர்காலத்திற்கான கனவுகள் நிறைந்ததாகவும், அற்புதமான திட்டங்கள் நிறைந்ததாகவும் இருந்தன. மனித மனநிலையை மாற்றுவதற்கான பாதையை அது கொண்டிருக்கவில்லை. அவனது தயவு மிகவும் பாசாங்கானதாகும். அவனது கிரியை ஜீவனை வழங்கவில்லை. ஆனால் அது ஒரு நாகரிகத்தின் மோசடியாகும். அது ஒரு ஒப்பந்தமாகும். இத்தகையக் கிரியையால் மனிதனை எவ்வாறு மெய்யான கடமையை மீட்டெடுக்கும் பாதையில் செலுத்த முடியும்?

பேதுரு தேடியதெல்லாம் தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்றதுதான். அவன் தேவனுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்ற முயன்றான். துன்பங்களையும் இன்னல்களையும் பொருட்படுத்தாமல், தேவனுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்ற அவன் தயாராக இருந்தான். தேவனுடைய விசுவாசிகளுக்கு இதைவிட பெரிய நாட்டம் இருக்கமுடியாது. பவுல் தேடியவை அவனுடைய மாம்சத்தாலும், அவனுடைய சொந்தக் கருத்துக்களாலும், அவனுடைய சொந்தத் திட்டங்களாலும், யோசனைகளாலும் களங்கப்படுத்தப்பட்டது. அவன் எந்த வகையிலும் தேவனுடைய தகுதியான சிருஷ்டி அல்ல. தேவனுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்ற முயன்றவன் அல்ல. தேவனுடைய திட்டங்களுக்கு அடிபணிய பேதுரு முயன்றான். அவன் செய்த கிரியை பெரிதாக இல்லை என்றாலும், அவனது பின்தொடரலுக்குப் பின்னால் இருந்த உந்துதலும் அவன் நடந்து வந்த பாதையும் சரியானதுதான். அவனால் பலரை ஆதாயம் செய்ய

முடியவில்லை என்றாலும், அவனால் சத்தியத்தின் வழியைப் பின்பற்ற முடிந்தது. இதன் காரணமாக அவன் தேவனுடைய தகுதியான சிருஷ்டி என்று கூறலாம். இன்று, நீ ஒரு ஊழியக்காரன் இல்லையென்றாலும், தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியின் கடமையை உன்னால் செய்ய முடியும் மற்றும் தேவனுடைய அனைத்து திட்டங்களுக்கும் நீ கீழ்ப்படிய முற்பட வேண்டும். தேவன் சொல்வதை உன்னால் கடைப்பிடிக்க முடிய வேண்டும் மற்றும் எல்லா விதமான துன்பங்களையும் சுத்திகரிப்புகளையும் அனுபவிக்க முடிய வேண்டும். நீ பலவீனமாக இருந்தாலும், உன் இருதயத்தில் உன்னால் இன்னும் தேவனை நேசிக்க முடிய வேண்டும். தங்கள் சொந்த ஜீவனுக்குப் பொறுப்பேற்கிறவர்கள் தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியின் கடமையைச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள் மற்றும் அத்தகைய மனிதர்களின் பின்தொடருதல் பற்றிய கண்ணோட்டம் சரியானதாகும். தேவனுக்குத் தேவைப்படுகின்ற மனிதர்கள் இவர்கள் தான். நீ அதிகக் கிரியை செய்கிறாய், மற்றவர்கள் உன் போதனைகளைப் பெற்றார்கள், ஆனால் நீயோ மாறவில்லை, எந்த சாட்சியும் பகரவில்லை அல்லது உண்மையான அனுபவமும் இல்லை, அதாவது உன் ஜீவிதத்தின் முடிவில், நீ செய்தவற்றில் எதுவும் சாட்சி பகரவில்லை என்றால், நீ மாறிவிட்டாயா? நீ சத்தியத்தைப் பின்பற்றும் ஒருவனா? அந்த நேரத்தில், பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னைப் பயன்படுத்தினார். ஆனால் அவர் உன்னைப் பயன்படுத்தியபோது, உன்னுடைய ஒரு பகுதியை அவர் கிரியை செய்யப் பயன்படுத்தினார். உன்னால் பயன்படுத்த முடியாத பகுதியை அவர் பயன்படுத்தவில்லை. பயன்படுத்தப்படும்போது நீ மாற முற்பட்டால், நீ படிப்படியாகப் பரிபூரணமடைவாய். ஆயினும், நீ இறுதியில் ஆதாயம் செய்யப்படுவாயா இல்லையா என்பதற்கு பரிசுத்த ஆவியானவர் எந்தப் பொறுப்பையும் ஏற்கவில்லை. இது உன் நாட்டத்தின் முறையைப் பொறுத்தது. உன் தனிப்பட்ட மனநிலையில் எந்த மாற்றங்களும் இல்லை என்றால், அதற்குக் காரணம், நாட்டம் குறித்த உன் பார்வை தவறானது என்பதே. உனக்கு எந்த வெகுமதியும் வழங்கப்படாவிட்டால், அது உன் சொந்

தப் பிரச்சனையாகும். ஏனென்றால் நீ சத்தியத்தைக் கடைபிடிக்கவில்லை. தேவனுடைய விருப்பத்தை உன்னால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. எனவே, உன் தனிப்பட்ட அனுபவங்களை விட வேறு எதுவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததல்ல. உன் தனிப்பட்ட பிரவேசத்தை விட வேறு எதுவும் முக்கியமானதாக இல்லை! சிலர், “நான் உமக்காக இவ்வளவு கிரியைகளைச் செய்திருக்கிறேன், நான் எந்தவொரு புகழ்பெற்ற சாதனைகளையும் செய்யவில்லை என்றாலும், நான் இன்னும் எனது முயற்சிகளில் முனைப்புடன் இருக்கிறேன். ஜீவவிருட்சக் கனியைப் புசிக்க என்னைப் பரலோகத்திற்கு உம்மால் அனுமதிக்க முடியவில்லையா?” என்று சொல்வார்கள். நான் எத்தகைய ஜனங்களை விரும்புகிறேன் என்பதை நீ அறிந்துக்கொள்ள வேண்டும். அசுத்தமானவர்கள் ராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அசுத்தமானவர்கள் பரிசுத்தமான பூமியை அசுத்தப்படுத்த அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. நீ பல கிரியைகளைச் செய்திருந்தாலும், பல ஆண்டுகளாக கிரியை செய்திருந்தாலும், இறுதியில் நீ இன்னும் வருந்தத்தக்கதாக அசுத்தமாய் இருந்தால், நீ என் ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க விரும்புவதைப் பரலோக பிரமாணத்தால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது! உலகம் உருவானது முதல் இன்று வரை, என்னிடம் நயங்காட்டுபவர்களை என்னுடைய ராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்க நான் ஒருபோதும் எளிதாக அணுகலை வழங்கியதில்லை. இது பரலோக விதியாகும், ஒருவராலும் அதை மீற முடியாது! நீ ஜீவனை நாட வேண்டும். இன்று, பரிபூரணமாக்கப்படுபவர்களும் பேதுருவைப் போன்றவர்களே: அவர்கள் தங்கள் மனநிலையில் மாற்றங்களைத் தேடுபவர்கள், தேவனுக்கு சாட்சி அளிக்கவும், தேவனுடைய சிருஷ்டியாக தங்கள் கடமையைச் செய்யவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். இது போன்றவர்கள் மட்டுமே பரிபூரணமாக்கப்படுவார்கள். நீ வெகுமதிகளை மட்டுமே பார்த்து, உன் சொந்த ஜீவித மனநிலையை மாற்ற முற்படவில்லை என்றால், உன் முயற்சிகள் அனைத்தும் வீணாகிவிடும்—இது மாற்ற முடியாத சத்தியமாகும்!

ஜீவித உழைப்பைப் பின்பற்றாதவர்கள் அனைவரும் வீணாக

இருகிறார்கள் என்பதை பேதுரு மற்றும் பவுலின் சாராம்சங்களின் வேறுபாட்டிலிருந்து நீ புரிந்துக்கொள்ள வேண்டும்! நீ தேவனை விசுவாசிக்கிறாய், தேவனைப் பின்பற்றுகிறாய் மற்றும் உன் இருதயத்தில் நீ தேவனை நேசிக்கிறாய். உன் சீர்கேடான மனநிலையை நீ ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். தேவனுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்ற நீ முயல வேண்டும் மற்றும் தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியின் கடமையை நீ செய்ய வேண்டும். நீ தேவனை விசுவாசிக்கிறாய், பின்பற்றுகிறாய் என்பதால், நீ எல்லாவற்றையும் அவருக்கு வழங்க வேண்டும், தனிப்பட்ட விருப்பங்கள் அல்லது கோரிக்கைகளை வைக்கக்கூடாது மற்றும் தேவனுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். நீ சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால், உன்னைச் சிருஷ்டித்த கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். ஏனென்றால், நீ இயல்பாகவே உன் மீது ஆதிக்கம் இல்லாமல் இருக்கிறாய். உன் சொந்த விதியைக் கட்டுப்படுத்தும் திறன் உன்னிடம் இல்லை. நீ தேவனை விசுவாசிக்கிற ஒரு மனிதன் என்பதால், நீ பரிசுத்தத்தையும் மாற்றத்தையும் நாட வேண்டும். நீ தேவனுடைய சிருஷ்டி என்பதால், நீ உன் கடமையைக் கடைபிடிக்க வேண்டும். உனக்குத் தகுதியான இடத்தில் இருக்க வேண்டும். உன் கடமையை நீ மீறக்கூடாது. இது உன்னைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகவோ அல்லது உபதேசத்தின் மூலம் உன்னை அடக்குவதற்காகவோ அல்ல. மாறாக இது உன் கடமையை நீ செய்யும் பாதையாகும் மற்றும் அதை நீதியைச் செய்கிற அனைவராலும் அடைய முடியும்—அடைய வேண்டும். பேதுரு மற்றும் பவுலின் சாராம்சங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நீ எவ்வாறு நாட வேண்டும் என்பதை நீ அறிவாய். பேதுருவும் பவுலும் நடந்த பாதைகளில் ஒன்று, பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கான பாதை, மற்றொன்று நீக்கமடைவதற்கான பாதை ஆகும். பேதுருவும் பவுலும் இரண்டு வெவ்வேறு பாதைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். ஒவ்வொருவரும் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையைப் பெற்றிருந்தாலும், ஒவ்வொருவரும் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய அறிவொளியையும் பிரகாசத்தையும் பெற்றிருந்தாலும், ஒவ்வொருவரும் கர்த்தராகிய இயேசுவினால்

தங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை ஏற்றுக்கொண்டாலும், ஒவ்வொருவரிலும் கிடைக்கும் கனி ஒன்றல்ல: ஒருவன் உண்மையிலேயே கனி கொடுத்தான், மற்றொருவன் கனி கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் செய்த கிரியை, அவர்களால் வெளிப்புறமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டவை மற்றும் அவர்களின் இறுதி முடிவுகள் ஆகியவற்றின் சாராம்சங்களிலிருந்து, நீ எந்தப் பாதையில் செல்ல வேண்டும், எந்தப் பாதையில் நடக்க வேண்டும் என்பதை நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் தெளிவாக இரண்டு வெவ்வேறு பாதைகளில் நடந்தார்கள். பவுலும் பேதுருவும், ஒவ்வொரு பாதையின் மிகச்சிறந்தவர்களாக இருந்தனர். ஆகவே தொடக்கத்திலிருந்தே இந்த இரண்டு பாதைகளுக்கும் அவர்கள் முன்மாதிரியாக இருந்தார்கள். பவுலின் அனுபவங்களின் முக்கிய கருத்துக்கள் எவை, அவன் ஏன் ஜெயம் பெறவில்லை? பேதுருவின் அனுபவங்களின் முக்கியக் கருத்துக்கள் எவை, அவன் எவ்வாறு பரிபூரணமாக்கப்படுதலை அனுபவித்தான்? அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அக்கறை காட்டியதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், தேவன் எந்த வகையான மனிதரை விரும்புகிறார், தேவனுடைய விருப்பம் என்ன, தேவனுடைய மனநிலை என்ன, எந்த வகையான மனிதர் இறுதியில் பரிபூரணமாக்கப்படுவான் மற்றும் எந்த வகையான நபர் பரிபூரணமாக்கப்படமாட்டான், பரிபூரணமாக்கப்படுபவர்களின் மனநிலை என்ன என்பதையும், பரிபூரணமாக்கப்படாதவர்களின் மனநிலை என்ன என்பதையும் நீ அறிந்து கொள்வாய். இந்த சாராம்சத்தின் பிரச்சனைகளை பேதுரு மற்றும் பவுலின் அனுபவங்களில் பார்க்கலாம். தேவன் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தார், ஆகவே எல்லா சிருஷ்டிப்புகளையும் அவருடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் வந்து தம்முடைய ஆதிக்கத்திற்குக் கீழ்ப்படியச் செய்கிறார். எல்லாவற்றையும் அவருடைய கைகளில் இருக்கும்படி அவர் எல்லாவற்றிக்கும் கட்டளையிடுவார். விலங்குகள், தாவரங்கள், மனிதகுலம், மலைகள் மற்றும் ஆறுகள் மற்றும் ஏரிகள் உட்பட தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பு அனைத்தும் அவருடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் வர வேண்டும். வானத்திலும் பூமியிலும் உள்ள அனைத்தும் அவ

ருடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் வர வேண்டும். அவற்றுக்கு வேறு வழி யில்லை. அனைத்தும் அவருடைய திட்டங்களுக்கு அடிபணிய வேண்டும். இது தேவனால் ஆணையிடப்பட்டது. இது தேவனு டைய அதிகாரம். தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் கட்டளையிடுகிறார், எல்லாவற்றிற்கும் கட்டளையிட்டு வரிசைப்படுத்துகிறார். ஒவ் வொன்றும் வகையின்படி வகைப்படுத்தப்பட்டு, தேவனுடைய சித்தப்படி அவற்றுக்குரிய சொந்த நிலையை ஒதுக்குகிறார். அது எவ் வளவு பெரியதாக இருந்தாலும், எந்தவொரு விஷயமும் தேவனை மிஞ்ச முடியாது. எல்லாமே தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனித குலத்திற்கு ஊழியம் செய்கின்றன. தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருக்கவோ தேவனிடம் எந்தவொரு கோரிக்கையையும் வைக் கவோ எந்த ஒரு சிருஷ்டியும் துணிவதில்லை. ஆகவே, மனிதன், தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியாக, தன் கடமையைச் செய்ய வேண் டும். மனிதன் எல்லாவற்றிற்கும் அதிபதியாக அல்லது பராமரிப் பாளனாக இருந்தாலும், எல்லாவற்றிலும் எவ்வளவு உயர்ந்ததாக மனிதனுடைய அந்தஸ்து இருந்தாலும், அவன் தேவனுடைய ஆதிக் கத்தின் கீழ் ஒரு சிறிய மனிதனாகவே இருக்கிறான். அவன் ஒரு சிறிய மனிதன் மற்றும் தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டி என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அவன் ஒருபோதும் தேவனுக்கு மேலே இருக்க மாட்டான். தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியாக, மனி தன் தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியின் கடமையைச் செய்ய முற்பட வேண்டும். மற்ற தேர்வுகளைச் செய்யாமல் தேவனை நேசிக்க முற்பட வேண்டும், ஏனென்றால் தேவன் மனிதனின் அன்பிற்கு தகுதியானவர். தேவனை நேசிக்க முற்படுபவர்கள் எந்தவொரு தனிப்பட்ட நன்மைகளையும் தேடக்கூடாது அல்லது அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் ஏங்குகிறதைத் தேடக்கூடாது. இது மிகவும் சரியான வழிமுறையாகும். நீ தேடுவது சத்தியம் என்றால், நீ நடைமுறையில் வைத்திருப்பது சத்தியம் என்றால், நீ அடைவது உன் மனநிலையின் மாற்றமாக இருந்தால், நீ செல்லும் பாதை சரியானதாகும். நீ தேடுவது மாம்சத்தின் ஆசீர்வாதங்கள் என்றால், நீ கடைபிடிப்பது உன் சொந்த கருத்துக்களின் சத்தியம் என்றால்

மற்றும் உன் மனநிலையில் எந்த மாற்றமும் இல்லை என்றால், நீ மாம்சத்தில் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியவில்லை என்பதாகும். நீ இன்னும் தெளிவற்ற நிலையில் ஜீவிப்பதால், நீ தேடுவது நிச்சயமாக உன்னை நரகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும். ஏனென்றால், நீ நடந்து செல்லும் பாதை தோல்வியின் பாதையாகும். நீ பரிபூரணமாக்கப்படுவாயா அல்லது அகற்றப்படுவாயா என்பது உன் சொந்த நாட்டத்தைப் பொறுத்ததாகும். அதாவது, ஜெயமானாலும் தோல்வியானாலும் அது மனிதன் நடந்து செல்லும் பாதையைப் பொறுத்ததாகும்.

தேவனுடைய கிரியையும் மனுஷனின் கிரியையும்

மனுஷனின் கிரியையானது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையில் எவ்வளவாக இருக்கிறது, மனுஷனின் அனுபவம் எவ்வளவாக இருக்கிறது? இந்தக் கேள்விகளை ஜனங்கள் இன்னும் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று கூறலாம், அதற்கான காரணம் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் கொள்கைகளைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பது தான். “மனுஷனின் கிரியை” என்று நான் கூறும்போது, நான் நிச்சயமாகப் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைக் கொண்டவர்களின் அல்லது பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்படுபவர்களின் கிரியையைக் குறிப்பிடுகிறேன். நான் மனுஷனின் விருப்பத்திலிருந்து தோன்றும் கிரியையைக் குறிப்பிடவில்லை, ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் எல்லைக்குள் வரும் அப்போஸ்தலர்கள், ஊழியக்காரர்கள் அல்லது சாதாரண சகோதர சகோதரிகளின் கிரியையைக் குறிப்பிடுகிறேன். இங்கே, “மனுஷனின் கிரியை” என்பது மாம்சமாகிய தேவனின் கிரியையைக் குறிப்பிடவில்லை, ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஜனங்கள் மீது செய்யும் கிரியையின் நோக்கம் மற்றும் கொள்கைகளைக் குறிப்பிடுகிறது. இந்தக் கொள்கைகள் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் கொள்கைகள் மற்றும் நோக்கம்

தான் என்றாலும், அவையும் மாம்சமாகிய தேவனின் கொள்கைகளும் நோக்கமும் ஒன்றல்ல. மனுஷனின் கிரியையானது மனுஷனின் சாராம்சம் மற்றும் கொள்கைகளைக் கொண்டுள்ளது, மேலும் தேவனின் கிரியையானது தேவனின் சாராம்சம் மற்றும் கொள்கைகளைக் கொண்டுள்ளது.

பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரவாகத்தில் இருக்கும் கிரியையானது, அது தேவனின் சொந்தக் கிரியை அல்லது பயன்படுத்தப்படும் ஜனங்களின் கிரியை என எதுவாக இருந்தாலும், அது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைதான். தேவனின் சாராம்சமாக இருப்பவர் ஆவியானர்தான், இவரை பரிசுத்த ஆவியானவர் அல்லது ஏழு மடங்கு தீவிரப்படுத்தப்பட்ட ஆவியானவர் என்று அழைக்கலாம். மொத்தத்தில், தேவனுடைய ஆவியானவர் வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு நாமங்களில் அழைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவர்கள் அனைவரும் தேவனுடைய ஆவியானவர்தான். அவர்களின் சாராம்சம் இன்னும் ஒன்றுதான். ஆகையால், தேவனின் கிரியையானது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைதான், அதே சமயம் மாம்சமாகிய தேவனின் கிரியையானது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை விடக் குறைவானதல்ல. பயன்படுத்தப்படுபவர்களின் கிரியையும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைதான். ஆயினும், தேவனின் கிரியையானது பரிசுத்த ஆவியானவரின் முழுமையான வெளிப்பாடாக இருக்கிறது, இது முற்றிலும் உண்மை, அதேசமயம் பயன்படுத்தப்படும் ஜனங்களின் கிரியையானது மனுஷன் தொடர்பான பல விஷயங்களுடன் கலக்கப்படுகிறது, மேலும் அது பரிசுத்த ஆவியானவரின் நேரடி வெளிப்பாடாக இருப்பதில்லை, அவருடைய முழுமையான வெளிப்பாடாகவும் இருப்பதில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை மாறுபட்டதாகவும் எந்த நிபந்தனைகளுக்கும் உட்படாததாகவும் இருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை வெவ்வேறு ஜனங்களில் வேறுபடுகிறது; இது வெவ்வேறு சாராம்சங்களை வெளிப்படுத்துகிறது, மேலும் இது காலம் மற்றும் தேசத்திற்கு ஏற்ப வேறுபடுகிறது. நிச்சயமாக, பரிசுத்த ஆவியானவர் பல வழிகளில் மற்றும் பல கொள்கைகளின்படி

கிரியை செய்கிறார் என்றாலும், கிரியை எவ்வாறு செய்யப்படுகிறது அல்லது எந்த வகையான ஜனங்கள் மீது செய்யப்படுகிறது என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அதன் சாராம்சம் எப்போதும் வேறுபட்டதாக இருக்கிறது; வெவ்வேறு ஜனங்கள் மீது செய்யப்படும் அனைத்து கிரியைகளும் அவற்றின் கொள்கைகளைக் கொண்டிருக்கின்றன, மேலும் அவை அனைத்தும் அவற்றினுடைய பொருட்களின் சாராம்சத்தைக் குறிக்கின்றன. ஏனென்றால், பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையானது குறிப்பிட்ட எல்லை கொண்டதாகவும் மற்றும் அளவிடப்பட்டதாகவும் இருக்கிறது. மாம்சமாக அவதரித்த மாம்சத்தில் செய்யப்படும் கிரியையானது ஜனங்கள் மீது மேற்கொள்ளப்படும் கிரியையைப் போன்றதல்ல, மேலும் அது மேற்கொள்ளப்படும் நபரின் திறனுக்கேற்ப கிரியையும் மாறுபடுகிறது. மாம்சமாக அவதரித்த மாம்சத்தில் செய்யப்படும் கிரியைகள் ஜனங்கள் மீது செய்யப்படுவதில்லை, மேலும் இது ஜனங்கள் மீது செய்யப்பட்ட அதே கிரியையும் இல்லை. சுருக்கமாக சொல்வதானால், கிரியையானது எவ்வாறு செய்யப்பட்டாலும், வெவ்வேறு பொருள்களில் நிகழ்த்தப்படும் கிரியையானது ஒருபோதும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை, மேலும் அவர் கிரியை செய்யும் கொள்கைகளானது அவர் கிரியை செய்யும் வெவ்வேறு ஜனங்களின் நிலைகள் மற்றும் சுபாவங்களுக்கு ஏற்ப வேறுபடுகின்றன. பரிசுத்த ஆவியானவர் வெவ்வேறு ஜனங்களின் உள்ளார்ந்த சாராம்சத்தின் அடிப்படையில் கிரியை செய்கிறார், மேலும் அவர் அந்த சாராம்சத்தை மீறும் வகையிலான கோரிக்கைகளை அவர்களிடம் வைப்பதில்லை, அவர்களுடைய உள்ளார்ந்த திறனை மீறும் வகையிலும் அவர் கிரியை செய்வதில்லை. எனவே, மனுஷன் மீதான பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையானது அந்த கிரியையினுடைய நோக்கத்தின் சாராம்சத்தை காண ஜனங்களை அனுமதிக்கிறது. மனுஷனின் உள்ளார்ந்த சாராம்சம் மாறுவதில்லை; அவனது உள்ளார்ந்த திறமை குறைவாக இருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் ஜனங்களுடைய திறமையின் வரம்புகளுக்கு ஏற்ப அவர் அவர்களை பயன்படுத்துகிறார் அல்லது அவர்கள் மீது

கிரியை செய்கிறார், அதன்மூலம் அவர்கள் பயனடைகிறார்கள். பயன்படுத்தப்படும் ஜனங்கள் மீது பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்யும்போது, அந்த ஜனங்களின் செயல் திறன்களும் உள்ளார்ந்த திறமையும் தடுத்து நிறுத்தப்படாமல் கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்றன. அவர்களின் உள்ளார்ந்த திறமையானது கிரியையின் சேவையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அந்தக் கிரியையில் முடிவுகளை அடைவதற்காக, அவருடைய கிரியையில் பயன்படுத்தக்கூடிய மனுஷரின் பகுதிகளை அவர் பயன்படுத்துகிறார் என்று கூறலாம். இதற்கு நேர்மாறாக, மாம்சமாக அவதரித்த மாம்சத்தில் செய்யப்படும் கிரியையானது ஆவியானவரின் கிரியையை நேரடியாக வெளிப்படுத்துகிறது, மேலும் அது மனுஷ மனம் மற்றும் எண்ணங்களால் கலப்படமடையாமல் இருக்கிறது; மனுஷனின் வெகுமதிகளால், அல்லது மனுஷனின் அனுபவத்தால், அல்லது மனுஷனின் உள்ளார்ந்த நிலையால் கூட அதை அடைய முடியாது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் எண்ணற்ற கிரியைகள் அனைத்தும் மனுஷனுக்கு நன்மை செய்வதற்கும் அவனை மேம்படுத்துவதற்குமே செய்யப்படுகின்றன. இருப்பினும், சிலர் பரிபூரணமாக்கப்படும் அதே வேளையில், மற்றவர்கள் பரிபூரணத்திற்கான நிலைகளைக் கொண்டிருப்பதில்லை, அதாவது அவர்களால் பரிபூரணமாக்கப்படவும் முடியாது, அவர்களை இரட்சிக்கவும் முடியாது. அதாவது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை அவர்கள் பெற்றிருந்தாலும், அவர்கள் இறுதியில் அகற்றப்படுவார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையானது ஜனங்களை மேம்படுத்துவதாக இருந்தாலும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் பெற்ற அனைவருமே முழுமையாக பரிபூரணமாக்கப்படுவார்கள் என்று நீங்கள் சொல்ல முடியாது, ஏனென்றால் பலர் தங்கள் நாட்டத்தில் பின்பற்றும் பாதையானது பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கான பாதையாக இருப்பதில்லை. அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஒருதலைப்பட்சக் கிரியையை மட்டுமே கொண்டிருக்கிறார்கள், உள்ளார்ந்த மனுஷ ஒத்துழைப்பையோ அல்லது சரியான மனுஷ நாட்டத்தையோ அவர்கள் கொண்டிருப்பதில்லை. இவ்வாறு, இந்த ஜனங்கள் மீது பரிசுத்த

ஆவியானவரின் கிரியையானது பரிபூரணமாக்கப்படுபவர்களுக்கு சேவை செய்யத்தான் வருகிறது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை ஜனங்களால் நேரடியாகப் பார்க்க முடியாது, மேலும் அதை நேரடியாக ஜனங்களால் தொடவும் முடியாது. கிரியையின் வரத்தைக் கொண்டவர்களால் மட்டுமே அதை வெளிப்படுத்த முடியும், அதாவது ஜனங்கள் செய்யும் வெளிப்பாடுகளின் மூலம்தான் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையானது பின்பற்றுபவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையானது பல வகையான ஜனங்கள் மற்றும் பல வகையான நிலைமைகளின் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டு நிறைவு செய்யப்படுகிறது. மாம்சமாகிய தேவனின் கிரியையால் ஒரு முழு யுகத்தின் கிரியையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, ஒரு முழு யுகத்தில் ஜனங்கள் பிரவேசிப்பதையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும் என்றாலும், ஜனங்களின் பிரவேசம் பற்றிய விவரங்கள் தொடர்பான கிரியைகள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்படும் மனுஷரால்தான் செய்யப்பட வேண்டும், மாம்சமாகிய தேவனால் பயன்படுத்தப்படும் மனுஷரால் அல்ல. எனவே, தேவனின் கிரியை, அல்லது தேவனின் சொந்த ஊழியமானது மாம்சமாகிய தேவனின் கிரியை ஆகும், இதனை அவருக்குப் பதிலாக மனுஷனால் செய்ய முடியாது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையானது பல்வேறு வகையான ஜனங்கள் மூலம் முடிக்கப்படுகிறது; எந்தவொரு தனி நபராலும் அதை முழுமையாகச் செய்து முடிக்க முடியாது, மேலும் எந்த ஒரு நபராலும் அதை முழுமையாக வெளிப்படுத்தவும் முடியாது. திருச்சபைகளை வழிநடத்துபவர்களாலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை முழுமையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது; அவர்களால் சில முன்னெடுத்து செல்லும் கிரியைகளை மட்டுமே செய்ய முடியும். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்: தேவனின் சொந்தக் கிரியை, பயன்படுத்தப்படும் ஜனங்களின் கிரியை, பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரவாகத்தில் உள்ள அனைவருக்குமான கிரியை ஆகியவை தான் அவை. முழு

யுகத்தையும் வழிநடத்துவதே தேவனின் சொந்தக் கிரியை ஆகும்; பயன்படுத்தப்படுபவர்களின் கிரியையானது, தேவனைப் பின்பற்றுபவர்களை வழிநடத்த, தேவன் தனது சொந்த கிரியையைச் செய்தபின் கட்டளைகள் அனுப்பப்படுவதன் மூலமோ அல்லது பெறுவதன் மூலமோ செய்யப்படுகிறது, இவர்கள்தான் கிரியைக்கு ஒத்துழைப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள்; பிரவாகத்தில் இருப்பவர்கள் மீது பரிசுத்த ஆவியானவர் செய்யும் கிரியையானது அவருடைய எல்லாக் கிரியைகளையும் பராமரிப்பதற்காகச் செய்யப்படுகிறது, அதாவது பரிபூரணப்படுத்தக்கூடியவர்களை பரிபூரணப்படுத்தும் அதே வேளையில் அவருடைய முழு நிர்வாகத்தையும் அவருடைய சாட்சியத்தையும் பராமரிப்பதற்காக செய்யப்படுகிறது. மொத்தத்தில், இந்த மூன்று பகுதிகளும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் முழுமையான கிரியை ஆகும், ஆனால் தேவனின் கிரியை இல்லாமல், நிர்வாகக் கிரியை முழுவதுமாக தேக்கமடைந்துபோகும். தேவனின் கிரியையானது மனுஷகுலத்தின் அனைத்து கிரியைகளையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது, மேலும் இது முழு யுகத்தின் கிரியையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது, அதாவது தேவனின் சொந்தக் கிரியையானது பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு வல்லமையையும் போக்கையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது, அதேசமயம் அப்போஸ்தலர்களின் கிரியையானது தேவனின் சொந்தக் கிரியைக்கு பிறகு வருகிறது, அதிலிருந்து தொடர்கிறது. அது யுகத்தை வழிநடத்துவதும் இல்லை, முழு யுகத்திலும் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் போக்குகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதும் இல்லை. மனுஷன் செய்ய வேண்டிய கிரியையை மட்டுமே அவர்கள் செய்கிறார்கள், அதற்கும் நிர்வாகக் கிரியைக்கும் எந்த தொடர்பும் இருப்பதில்லை. தேவன் அவராகவே செய்யும் கிரியையானது நிர்வாகக் கிரியைக்குள் இருக்கும் ஒரு திட்டமாகும். மனுஷனின் கிரியையானது பயன்படுத்தப்பட்டவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமை மட்டுமே ஆகும், அதற்கும் நிர்வாக கிரியைக்கும் தொடர்பில்லை. அவை இரண்டும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை என்ற போதிலும், கிரியை

யின் அடையாளங்கள் மற்றும் பிரதிநிதித்துவங்கள் ஆகியவற்றின் வேறுபாடுகள் காரணமாக, தேவனின் சொந்தக் கிரியைக்கும் மனுஷனின் கிரியைக்கும் இடையே தெளிவான மற்றும் முக்கியமான வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. மேலும், பரிசுத்த ஆவியானவர் செய்யும் கிரியையின் அளவு வெவ்வேறு அடையாளங்களைக் கொண்ட பொருள்களில் மாறுபடுகிறது. இவையே பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் கொள்கைகள் மற்றும் நோக்கம் ஆகும்.

மனுஷனின் கிரியையானது அவனது அனுபவத்தையும் மனுஷத்தன்மையையும் குறிக்கிறது. மனுஷன் எதை வழங்குகிறானோ அதுவும், அவன் செய்யும் கிரியையும் அவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. மனுஷனின் நுண்ணறிவு, மனுஷனின் பகுத்தறிவு, மனுஷனின் தர்க்கம் மற்றும் அவனது செழிப்பான கற்பனை ஆகிய அனைத்தும் அவனது கிரியையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மனுஷனின் அனுபவத்தால் குறிப்பாக அவனது கிரியையைக் குறிக்க முடிகிறது, மேலும் ஒரு நபரின் அனுபவங்கள் அவனது கிரியையின் கூறுகளாகின்றன. மனுஷனின் கிரியையால் அவனது அனுபவத்தை வெளிப்படுத்த முடியும். சிலர் எதிர்மறையாக அனுபவிக்கும் போது, அவர்கள் பேசும் பெரும்பாலான மொழி எதிர்மறை கூறுகளைக் கொண்டிருக்கும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அவர்களின் அனுபவம் நேர்மறையாக இருந்து, அவர்கள் குறிப்பாக நேர்மறையான அம்சத்தில் ஒரு பாதையைக் கொண்டிருந்தால், அவர்களின் பேச்சு மிகவும் ஊக்கமளிப்பதாக இருக்கிறது, மேலும் ஜனங்கள் அவர்களிடமிருந்து நேர்மறையான காரியங்களைப் பெறவும் முடியும். ஒரு ஊழியக்காரன் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு எதிர்மறையாக மாறினால், அவனுடைய பேச்சும் எப்போதும் எதிர்மறையான கூறுகளைக் கொண்டிருக்கும். இந்த வகையான பேச்சு மனச்சோர்வை ஏற்படுத்துகிறது, மற்றவர்கள் அவனது பேச்சுக்குப் பிறகு தங்களை அறியாமலேயே மனச்சோர்வடைந்து போவார்கள். தலைவரின் நிலையைப் பொறுத்து பின்பற்றுபவர்களின் நிலை மாறுகிறது. ஓர் ஊழியக்காரன் அவனது அகத்தில் எப்படி இருந்தாலும், அதையேதான் அவன் வெளிப்படுத்துகிறான்,

மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை பெரும்பாலும் மனுஷனின் நிலைக்கு ஏற்ப மாறுகிறது. அவர் ஜனங்களின் அனுபவத்திற்கு ஏற்ப கிரியை செய்கிறார், அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்துவதில்லை, ஆனால் அவர்களின் அனுபவத்தின் இயல்பான போக்கிற்கு ஏற்ப ஜனங்களிடம் கோரிக்கைகளை வைக்கிறார். மனுஷனின் பேச்சு தேவனின் வார்த்தையிலிருந்து வேறுபடுகிறது என்பதே இதன் அர்த்தம். ஜனங்களின் பேச்சானது அவர்களின் தனிப்பட்ட நுண்ணறிவுகளையும் அனுபவத்தையும் தெரிவிக்கிறது, தேவனுடைய கிரியையின் அடிப்படையில் அவர்களின் நுண்ணறிவுகளையும் அனுபவத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. தேவன் கிரியை செய்தபின் அல்லது பேசியபின், அவர்கள் எதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் அல்லது எதில் பிரவேசிக்க வேண்டும் என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதும், பின்னர் அதைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு வழங்குவதும் அவர்களின் பொறுப்பு ஆகும். எனவே, மனுஷனின் கிரியை அவனது பிரவேசித்தலையும் நடைமுறையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. நிச்சயமாக, இத்தகைய கிரியை மனுஷ பாடங்கள் மற்றும் அனுபவம் அல்லது சில மனுஷ எண்ணங்களுடன் கலக்கப்படுகிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் எப்படிக் கிரியை செய்தாலும், அதாவது மனுஷன் மீதோ அல்லது மாம்சமாகிய தேவன் மீதோ, ஊழியக்காரர்கள் எப்போதுமே அவர்கள் என்னவாக இருக்கிறார்களோ அதை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவர்தான் கிரியை செய்கிறார் என்றாலும், மனுஷன் இயல்பாகவே என்னவாக இருக்கிறான் என்பதை அது அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது, ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவர் அடித்தளமின்றி கிரியை செய்வதில்லை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கிரியையானது ஒன்றும் இல்லாத நிலையிலிருந்து வருவதில்லை, ஆனால் எப்போதும் உண்மையான சூழ்நிலைகள் மற்றும் உண்மையான நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப செய்யப்படுகிறது. இவ்வாறாக மட்டுமே மனுஷனின் மனநிலையை மாற்ற முடியும் மற்றும் அவனது பழைய கருத்துகளையும் பழைய எண்ணங்களையும் மாற்ற முடியும். மனுஷன் வெளிப்படுத்துவது என்னவென்றால், அவன் பார்ப்பது,

அனுபவிப்பது, கற்பனை செய்யக்கூடியது ஆகியவைதான். அது கோட்பாடுகள் அல்லது கருத்துகளாக இருந்தாலும் கூட அது மனுஷனின் சிந்தனையால் அடையக்கூடியதுதான். மனுஷனின் கிரியையானது அந்தக் கிரியையின் அளவைப் பொருட்படுத்தாமல், மனுஷனுடைய அனுபவத்தின் அளவையும், மனுஷன் எதைப் பார்க்கிறானோ அதையும், அல்லது மனுஷனால் கற்பனை செய்யவோ அல்லது எண்ணவோ முடியாததையும் மீறாததாக இருக்கிறது. தேவன் தாம் என்னவாக இருக்கிறாரோ அதை மட்டுமே வெளிப்படுத்துகிறார், இது மனுஷனால் அடைய முடியாதது—அதாவது மனுஷனின் சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கிறது. எல்லா மனுஷரையும் வழிநடத்தும் தமது கிரியையை அவர் வெளிப்படுத்துகிறார், இது மனுஷ அனுபவத்தின் விவரங்களுடன் தொடர்பில்லாததாக இருக்கிறது, ஆனால் அதற்குப் பதிலாக அவருடைய சொந்த நிர்வாகத்துடன் தொடர்புடையாதாகும். மனுஷன் அவனது அனுபவத்தைத்தான் வெளிப்படுத்துகிறான், அதே சமயம் தேவன் தாம் இருப்பதை வெளிப்படுத்துகிறார், இது அவருடைய உள்ளார்ந்த மனநிலை, மனுஷனால் இதை அடையமுடியாது. மனுஷனின் அனுபவம் என்பது தேவனுடைய வெளிப்பாட்டின் அடிப்படையில் பெறப்பட்ட அவனது நுண்ணறிவு மற்றும் அறிவு ஆகியவை ஆகும். இத்தகைய நுண்ணறிவும் அறிவும் மனுஷனின் இருப்பு என்று அழைக்கப்படுகின்றன, அவற்றின் வெளிப்பாட்டின் அடிப்படையானது மனுஷனின் உள்ளார்ந்த மனநிலை மற்றும் திறமை ஆகியவையாக இருக்கின்றன—இதனால்தான் அவை மனுஷனின் இருப்பு என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. மனுஷனால் அவன் அனுபவிப்பதையும் பார்ப்பதையும் பேச முடிகிறது. அவர்கள் அனுபவிக்காத, பார்த்திராத, அல்லது அவர்களின் சிந்தனையை அடைய முடியாதவற்றை யாராலும் பேச முடியாது, அவை அவர்களுக்குள் இல்லாத விஷயங்களாகும். மனுஷன் வெளிப்படுத்துவது அவனது அனுபவத்திலிருந்து வந்ததில்லை என்றால், அது அவனது கற்பனை அல்லது கோட்பாடாகத்தான் இருக்கும். சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், அவனது வார்த்தைகளில்

எந்த யதார்த்தமும் இல்லை. நீ ஒருபோதும் சமுதாய விஷயங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளாவிட்டால், உன்னால் சமூகத்தின் சிக்கலான உறவுகளைத் தெளிவாகப் பேச முடியாது. உனக்குக் குடும்பம் இல்லையென்றால், மற்றவர்கள் குடும்பப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி பேசினால், அவர்கள் சொன்னவற்றில் பெரும்பாலானவற்றை உன்னால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. எனவே, மனுஷன் பேசுவதும், அவன் செய்யும் கிரியையும் அவனது உள்ளத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றிய தனது புரிதலை ஒருவன் பேசி, உனக்கு அதில் எந்த அனுபவமும் இல்லை என்றால், நீ அவனுடைய அறிவை மறுக்கத் துணிவதில்லை, அதில் நூறு சதவிகிதம் நம்பிக்கையுடனும் இருக்கிறாய். ஏனென்றால், அவர்களின் பேச்சு நீ அனுபவிக்காத ஒன்றாகவும், நீ அறியாத ஒன்றாகவும் இருக்கிறது, உன் மனதால் அதை கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது. அவர்கள் அறிந்ததிலிருந்து, நீ செய்ய வேண்டியது எதிர்காலத்தில் சிட்சையையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் அனுபவிப்பதற்கான பாதையில் செல்வதே ஆகும். ஆனால் இந்தப் பாதை கோட்பாட்டு அறிவில் ஒன்றாக மட்டுமே இருக்க முடியும்; இந்தப் பாதையால் உனது சொந்தப் புரிதலின் இடத்தை நிரப்ப முடியாது, உனது அனுபவத்தின் இடத்தையும் நிரப்ப முடியாது. அவர்கள் சொல்வது மிகவும் சரியானதுதான் என்று நீ நினைக்கிறாய், ஆனால் உனது சொந்த அனுபவத்தில், இது பல வழிகளில் சாத்தியமற்றது என்று நீ கருதுகிறாய். நீ காது கொடுத்துக் கேட்கும் சில விஷயங்களை நீ முற்றிலும் சாத்தியமற்றதாக உணர்கிறாய்; அந்த நேரத்தில் நீ அதைப் பற்றிய கருத்துக்களை மனதில் கொள்கிறாய், நீ அதை ஏற்றுக்கொண்டாலும், நீ அதைத் தயக்கத்துடன் மட்டுமே செய்கிறாய். ஆனால் உனது சொந்த அனுபவத்தில், நீ கருத்துக்களைப் பெற்ற அறிவானது உனது நடைமுறைக்கான வழிமுறையாக மாறுகிறது, மேலும் நீ நடைமுறைப்படுத்தும் போது, நீ காது கொடுத்துக் கேட்ட வார்த்தைகளின் உண்மையான மதிப்பு மற்றும் அர்த்தத்தை நீ புரிந்துகொள்கிறாய். நீ உனது சொந்த அனுபவத்தைப் பெற்ற பிறகு, நீ அனுபவித்தவற்றைப் பற்றி நீ

கொண்டிருக்க வேண்டிய அறிவைப் பற்றி பேசலாம். மேலும், யாருடைய அறிவு உண்மையானது மற்றும் நடைமுறைக்குரியது என்பதையும், யாருடைய அறிவு கோட்பாட்டை அடிப்படையா கக் கொண்டது மற்றும் பயனற்றது என்பதையும் உன்னால் வேறு படுத்திப் பார்க்க முடியும். எனவே, நீ கூறும் அறிவானது சத்தி யத்துடன் ஒத்துப்போகிறதா என்பது பெரும்பாலும் அதில் உனக்கு நடைமுறை அனுபவம் உள்ளதா என்பதைப் பொறுத்து இருக்கி றது. உனது அனுபவத்தில் சத்தியம் இருக்கும் இடத்தில், உனது அறிவானது நடைமுறையானதாகவும் மற்றும் மதிப்புமிக்கதாக வும் இருக்கும். உனது அனுபவத்தின் மூலம், உன்னால் விவேகத் தையும் நுண்ணறிவையும் பெற முடியும், உனது அறிவை ஆழப் படுத்த முடியும், மேலும் நீ உன்னை எவ்வாறு நடத்த வேண்டும் என்பது பற்றிய உனது ஞானத்தையும் பொது அறிவையும் அதிக ரிக்கவும் முடியும். சத்தியத்தைக் கொண்டிருக்காத ஜனங்கள் வெளிப் படுத்தும் அறிவானது, அது எவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், அது கோட்பாடாகத்தான் இருக்கிறது. மாம்ச விஷயங்களைப் பொறுத்தவரை இந்த வகை நபர் மிகவும் புத்திசாலித்தனமாக இருக்கலாம், ஆனால் ஆவிக்குரிய விஷயங்களில் அத்தகைய தனித் தன்மை இருப்பதில்லை. ஏனென்றால், அத்தகையவர்களுக்கு ஆவிக்குரிய விவகாரங்கள் எதிலும் அனுபவம் இருப்பதில்லை. இவர்கள் ஆவிக்குரிய விவகாரங்களில் தெளிவு இல்லாதவர்கள், ஆவிக்குரிய விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள். நீ எந்த வகையான அறிவை வெளிப்படுத்தினாலும், அது உனதாக இருக் கும் வரை, அது உனது தனிப்பட்ட அனுபவமாகவும் உனது உண் மையான அறிவாகவும் இருக்கிறது. கோட்பாட்டைப் பற்றி மட் டுமே பேசும் ஜனங்கள்—சத்தியமோ யதார்த்தமோ இல்லாதவர் கள்—விவாதிப்பது அவர்களுடையதாக இருக்கிறது என்றும் அழைக் கப்படலாம், ஏனென்றால் அவர்கள் தங்கள் கோட்பாட்டிற்கு ஆழ்ந்த சிந்தனையின் மூலமாக மட்டுமே வந்தடைந்திருக்கிறார்கள், மேலும் அது அவர்களின் ஆழ்ந்த சிந்தனையின் விளைவும் ஆகும். ஆயி னும்கூட அது வெறும் கோட்பாடு மட்டும்தான், கற்பனையைத்

தவிர வேறில்லை! எல்லா வகையான ஜனங்களின் அனுபவங்களும் அவர்களுக்குள் இருக்கும் விஷயங்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்றன. எந்தவொரு ஆவிக்குரிய அனுபவமும் இல்லாத எவரும் சத்தியத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பற்றியோ, பல்வேறு ஆவிக்குரிய விஷயங்களைப் பற்றிய சரியான அறிவைப் பற்றியோ பேச முடியாது. மனுஷன் அகத்தில் எப்படி இருக்கிறானோ அதைத்தான் வெளிப்படுத்துகிறான்—இது நிச்சயம். ஆவிக்குரிய விஷயங்களைப் பற்றிய அறிவையும், சத்தியத்தைப் பற்றிய அறிவையும் பெற்றிருக்க நீ விரும்பினால், உனக்கு உண்மையான அனுபவம் இருக்க வேண்டும். மனுஷ ஜீவிதத்தில் பொது அறிவு பற்றி உன்னால் தெளிவாகப் பேச முடியாவிட்டால், எப்படி உன்னால் ஆவிக்குரிய விஷயங்களைப் பற்றி பேச முடியும்? திருச்சபைகளை வழிநடத்தி, ஜனங்களுக்கு ஜீவனை வழங்குகிறவர்களாகவும், ஜனங்களுக்கு அப்போஸ்தலர்களாகவும் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு உண்மையான அனுபவம் இருக்க வேண்டும்; அவர்களுக்கு ஆவிக்குரிய விஷயங்களைப் பற்றிய சரியான புரிதலும், சத்தியத்தைப் பற்றிய சரியான அறிவும் அனுபவமும் இருக்க வேண்டும். அத்தகையவர்கள் மட்டுமே திருச்சபைகளை வழிநடத்தும் ஊழியக்காரர்களாக அல்லது அப்போஸ்தலர்களாக இருக்க தகுதியுடையவர்கள். இல்லையெனில், அவர்கள் மிகத் தாழ்ந்தவர்களாக இருந்து பின்பற்ற மட்டுமே முடியும், வழிநடத்த முடியாது, மேலும் ஜனங்களுக்கு ஜீவனை வழங்கக்கூடிய அப்போஸ்தலர்களாகவும் இருக்க முடியாது. ஏனென்றால், அப்போஸ்தலர்களின் செயல்பாடு விரைவாக செயல்படுவதோ அல்லது போராடுவதோ அல்ல; ஜீவனுக்கு ஊழியம் செய்யும் கிரியையை செய்வதற்கும் மற்றவர்களை அவர்களின் மனநிலையை மாற்றுவதற்கு வழிவகுக்கும் கிரியையைச் செய்வதும்தான் அப்போஸ்தலர்களின் செயல்பாடாக இருக்கிறது. இந்தச் செயல்பாட்டைச் செய்பவர்கள் ஒரு கனமான பொறுப்பை ஏற்க நியமிக்கப்படுகிறார்கள், இந்தப் பொறுப்பானாது யாராலும் தோள்களில் சுமக்க முடியாததாக இருக்கிறது. இந்த வகையான கிரியையை ஜீவனை அறிந்தவர்கள், அதாவது சத்திய அனுபவ

முள்ளவர்களால் மட்டுமே மேற்கொள்ள முடியும். வெறுமனே கைவிடக்கூடிய, விரைந்து செயல்படக்கூடிய, அல்லது தங்களையே செலவழிக்க விரும்பும் எவராலும் இதை மேற்கொள்ள முடியாது; சத்திய அனுபவம் இல்லாதவர்கள், கிளைநறுக்கப்படாதவர்கள் அல்லது நியாயந்தீர்க்கப்படாதவர்கள் ஆகியோரால் இந்த வகை கிரியைகளைச் செய்ய இயலாது. எந்த அனுபவமும் இல்லாத ஜனங்களால், யதார்த்தம் இல்லாத ஜனங்களால் யதார்த்தத்தை தெளிவாகக் காண முடிவதில்லை, ஏனென்றால் அவர்களும் இந்த வகையானவர்களாக இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த வகையான நபரால் தலைமைதாங்கும் கிரியைகளைச் செய்ய இயலாது என்பது மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் நீண்ட காலம் சத்தியம் இல்லாமல் இருந்தால், அவர்கள் அகற்றப்பட வேண்டிய பொருளாக மாறுவார்கள். நீ வெளிப்படுத்தும் நுண்ணறிவானது நீ ஜீவிதத்தில் அனுபவித்த கஷ்டங்கள், நீ சிட்சிக்கப்பட்டதற்கான விஷயங்கள் மற்றும் நீ நியாயந்தீர்க்கப்பட்டதற்கான சிக்கல்களுக்கு சான்றாக நிற்க முடியும். சோதனைகளுக்கான விஷயங்களுக்கும் இதுதான் உண்மையாக இருக்கிறது: நீ சுத்திகரிக்கப்பட்ட இடத்தில், நீ பலவீனமாக இருக்கிறாய்—இவையெல்லாம் உனக்கு அனுபவமுள்ள பகுதிகள், இவற்றில் உனக்கு ஒரு பாதையும் இருக்கிறது. உதாரணமாக, திருமணத்தில் யாராவது விரக்தியடைந்தால், அவர்கள் பெரும்பாலும், "தேவனுக்கு நன்றி, தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம், நான் தேவனுடைய இருதயத்தின் ஆசையை நிறைவேற்றி, அவருக்கு என் முழு ஜீவிதத்தையும் வழங்க வேண்டும், மேலும் எனது திருமணத்தை தேவனின் கைகளில் வைக்க வேண்டும். எனது முழு ஜீவிதத்தையும் தேவனிடம் பிணையம் வைக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன்," என்று சொல்வார்கள். மனுஷனுக்குள் இருக்கும் எல்லாவற்றையும் அவன் பேசுவதன் மூலம் நிரூபிக்க முடியும். ஒரு நபரின் பேச்சின் வேகம், அவர்கள் சத்தமாகவோ அல்லது அமைதியாகவோ பேசினாலும்—இதுபோன்ற விஷயங்கள் அனுபவத்தின் விஷயங்களாக இருப்பதில்லை, மேலும் அவற்றில் என்ன இருக்கிறது என்பதையும் அவை என்னவாக இருக்கிறது என்ப

தையும் அவர்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவும் முடியாது. இந்த விஷயங்களால் ஒரு நபரின் குணம் நல்லதா அல்லது கெட்டதா, அல்லது அவர்களின் சுபாவம் நல்லதா அல்லது கெட்டதா என்பதை மட்டுமே சொல்ல முடியும், ஆனால் உனக்கு அனுபவம் உள்ளதா என்பதை உன்னை அவற்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது. பேசும்போது தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் திறன், அல்லது பேச்சுத் திறமை அல்லது வேகம் என்பது நடைமுறைக்கான ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது, இதனால் உனது அனுபவத்தை மாற்ற முடியாது. உனது தனிப்பட்ட அனுபவங்களைப் பற்றி நீ பேசும் போது, நீ முக்கியமானவை என்று கருதும் மற்றும் உனக்குள் இருக்கும் எல்லாவற்றையும் நீ பேசுகிறாய். என் பேச்சு நான் இருப்பதைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது, ஆனால் நான் சொல்வது மனுஷனின் கைகளுக்கு எட்டாததாக இருக்கிறது. நான் சொல்வது மனுஷன் அனுபவிக்கும் விஷயமாக இருப்பதில்லை, அது மனுஷனால் பார்க்கக்கூடிய ஒன்றாகவும் இருப்பதில்லை; இது மனுஷனால் தொடக்கூடிய ஒன்றாகவும் இருப்பதில்லை, ஆனால் அதுதான் நான். நான் அனுபவித்ததை மட்டுமே பேசுகிறேன் என்று சிலர் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், ஆனால் அது ஆவியானவரின் நேரடி வெளிப்பாடு என்பதை அவர்கள் அங்கீகரிப்பதில்லை. நிச்சயமாக, நான் அனுபவித்த விஷயங்கள் பற்றிதான் நான் சொல்கிறேன். ஆறாயிரம் ஆண்டுகளாக நிர்வாகக் கிரியைகளைச் செய்தது நான் தான். மனுஷகுலத்தின் சிருஷ்டிப்பின் ஆதி முதல் இப்போது வரை அனைத்தையும் நான் அனுபவித்திருக்கிறேன்; என்னால் அதை எப்படி விவாதிக்காமல் இருக்க முடியும்? மனுஷனின் சுபாவத்தைப் பற்றி பேசுகிறோம் என்றால், நான் அதைத் தெளிவாகக் கண்டிருக்கிறேன்; நான் அதை நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே கவனித்தேன். இவ்வாறாக இருப்பின் இதைப் பற்றி என்னால் எப்படித் தெளிவாகப் பேசாமல் இருக்க முடியும்? மனுஷனின் சாராம்சத்தை நான் தெளிவாகக் கண்டதால், மனுஷனைத் சிட்சிப்பதற்கும் அவனை நியாயந்தீர்ப்பதற்கும் நான் தகுதியானவனாக இருக்கிறேன், ஏனென்றால் மனுஷர் அனைவரும் என்னிடமிருந்து வந்தவர்கள்,

ஆனால் சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போயிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக, நான் செய்த கிரியையை மதிப்பிடுவதற்கான தகுதியும் எனக்கு உண்டு. இந்தக் கிரியை என் மாம்சத்தால் செய்யப்படவில்லை என்றாலும், இது ஆவியானவரின் நேரடி வெளிப்பாடாகவே இருக்கிறது, என்னிடம் இருப்பது இதுதான், நான் என்னவாக இருக்கிறேனோ அதுவும் இதுதான். எனவே, அதை வெளிப்படுத்தவும், நான் செய்ய வேண்டிய கிரியையைச் செய்யவும் நான் தகுதியானவனாக இருக்கிறேன். ஜனங்கள் அவர்கள் அனுபவித்ததை மட்டும்தான் சொல்கிறார்கள். இதைத்தான் அவர்கள் கண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களது மனங்கள் அடையக்கூடியது இதுதான், அவர்களின் புலன்களால் கண்டறிய முடிவதும் இதுதான். இதைத்தான் அவர்கள் பேச முடியும். மாம்சமாகிய தேவனால் பேசப்படும் வார்த்தைகளானது ஆவியானவரின் நேரடி வெளிப்பாடாகவும் ஆவியானவரால் செய்யப்பட்ட கிரியையை வெளிப்படுத்துவதாகவும் இருக்கின்றன. இதனை மாம்சம் அனுபவித்ததும் இல்லை, பார்த்ததும் இல்லை, ஆனாலும் அவர் இன்னும் தாம் இருப்பதை வெளிப்படுத்துகிறார், ஏனென்றால் மாம்சத்தின் சாராம்சம் ஆவியானவராக இருக்கிறார், மேலும் ஆவியானவரின் கிரியையைத்தான் அவர் வெளிப்படுத்துகிறார். மாம்சத்தால் அடையமுடியாத போதிலும், இந்தக் கிரியையானது ஆவியானவரால் ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட கிரியையாக இருக்கிறது. மாம்சமான பிறகு, மாம்சத்தின் வெளிப்பாட்டின் மூலம், தேவன் இருக்கிறார் என்பதை அறிந்துகொள்ள அவர் ஜனங்களுக்கு உதவுகிறார், மேலும் தேவனின் மனநிலையையும் அவர் செய்த கிரியையையும் பார்க்க ஜனங்களை அனுமதிக்கிறார். மனுஷனின் கிரியையானது ஜனங்களுக்கு அவர்கள் எதில் பிரவேசிக்க வேண்டும், எதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதில் அதிகத் தெளிவைத் தருகிறது; சத்தியத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் அனுபவிப்பதற்கும் ஜனங்களை வழிநடத்துவதும் இதில் அடங்கும். மனுஷனை நிலைநிற்கச் செய்வதே மனுஷனின் கிரியையாக இருக்கிறது; தேவனின் கிரியையானது மனுஷகுலத்திற்கான புதிய பாதைகளையும் புதிய யுகங்களையும் திறந்து வைப்

பது, இறந்துபோகக்கூடியவர்களால் அறியப்படாதவற்றை ஜனங்களுக்கு வெளிப்படுத்துவது, அவருடைய மனநிலையை ஜனங்கள் அறிந்து கொள்ள அனுமதிப்பது ஆகிய விஷயங்களைச் செய்கிறது. மனுஷகுலம் முழுவதையும் வழிநடத்துவதே தேவனின் கிரியையாகும்.

பரிசுத்த ஆவியானவரின் அனைத்துக் கிரியைகளும் ஜனங்களுக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் செய்யப்படுகின்றன. இது ஜனங்களை மேம்படுத்துவது பற்றியதாக இருக்கிறது; ஜனங்களுக்கு பயனளிக்காத எந்தக் கிரியையும் இருப்பதில்லை. சத்தியம் ஆழமானதா அல்லது ஆழமற்றதா என்பது முக்கியமல்ல, சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்பவர்களின் திறமை எதுவாக இருந்தாலும், பரிசுத்த ஆவியானவர் என்ன செய்தாலும், அது ஜனங்களுக்குப் பயனளிப்பதாகவே இருக்கிறது. ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை நேரடியாகச் செய்ய முடியாது; அதை அவருடன் ஒத்துழைக்கும் ஜனங்கள் மூலமாகத்தான் வெளிப்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறாக மட்டுமே பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் முடிவுகளைப் பெற முடியும். நிச்சயமாக, பரிசுத்த ஆவியானவர் நேரடியாகக் கிரியை செய்யும்போது, அது கலப்படம் செய்யப்படுவதில்லை; ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் மனுஷன் மூலமாகக் கிரியை செய்யும்போது, அது மிகவும் கறைபடிந்து பரிசுத்த ஆவியானவரின் அசல் கிரியையாக இருப்பதில்லை. இது இவ்வாறு இருப்பதால், சத்தியமானது மாறுபட்ட அளவுகளுக்கு மாறுகிறது. பின்பற்றுபவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் உண்மையான நோக்கத்தைப் பெறுவதில்லை, ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை, மனுஷனின் அனுபவம் மற்றும் அறிவின் கலவையை அவர்கள் பெறுகிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை சரியானது என்பதையே பின்பற்றுபவர்கள் பெறுவதன் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது, அதேசமயம் ஊழியக்காரர்கள் வேறுபட்டவர்களாக இருப்பதால் பின்பற்றுபவர்கள் பெறும் மனுஷனின் அனுபவமும் அறிவும் வேறுபடுகின்றன. பரிசுத்த ஆவியானவரின் தெளிவு மற்றும் வழிகாட்டுதலுடன் கூடிய ஊழியக்காரர்கள் இந்தத் தெளிவு

மற்றும் வழிகாட்டுதலின் அடிப்படையில் அனுபவங்களைப் பெறு வார்கள். இந்த அனுபவங்களுக்குள் மனுஷனின் மனம் மற்றும் அனுபவம், மனுஷத்தன்மையின் இருப்பு ஆகியவை ஒன்றிணைக் கப்படுகின்றன, பின்னர் அவற்றில் இருக்க வேண்டிய அறிவு அல் லது நுண்ணறிவை அவர்கள் பெறுகின்றனர். சத்தியத்தை அனுப வித்த பிறகு இதுவே மனுஷனின் நடைமுறையாக இருக்கிறது. இந்த நடைமுறையானது எப்போதும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை, ஏனென்றால் ஜனங்கள் வித்தியாசமாக அனுபவிக்கிறார்கள், மேலும் ஜனங்கள் அனுபவிக்கும் விஷயங்கள் வேறுபட்டவையாக இருக் கின்றன. இவ்வாறாக, பரிசுத்த ஆவியானவரின் அதே தெளிவு வெவ்வேறு அறிவையும் நடைமுறையையும் விளைவிக்கிறது, ஏனென்றால் தெளிவைப் பெறுபவர்கள் வேறுபட்டவர்களாக இருக் கிறார்கள். சிலர் நடைமுறையில் சிறிய தவறுகளைச் செய்கிறார் கள், சிலர் பெரிய தவறுகளைச் செய்கிறார்கள், சிலர் தவறுகளைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்வதில்லை. ஏனென்றால், ஜனங்கள் புரிந் துகொள்ளும் திறனில் வேறுபடுகிறார்கள், மேலும் அவர்களின் உள் ளார்ந்த திறன்களும் வேறுபடுகின்றன. சிலருக்கு ஒரு செய்தியைக் கேட்டபின் ஒருவித புரிதல் ஏற்படுகிறது, மேலும் சிலருக்கு ஒரு சத்தியத்தைக் கேட்டபின் வேறு மாதிரியான புரிதல் ஏற்படுகிறது. சிலர் சற்றே விலகுகிறார்கள், சிலருக்குச் சத்தியத்தின் உண்மையான அர்த்தம் புரிவதேயில்லை. எனவே, ஒருவனின் புரிதலானது அவன் மற்றவர்களை எவ்வாறு வழிநடத்துவான் என்பதைக் கூறுகிறது; இதுதான் சத்தியம், ஏனென்றால் ஒருவனின் கிரியை என்பது ஒருவர் இருப்பதற்கான வெளிப்பாடாகும். சத்தியத்தைப் பற்றிய சரியான புரிதல் உள்ளவர்கள் தலைமையிலான ஜனங்களுக்கும் சத்தியத்தைப் பற்றிய சரியான புரிதல் இருக்கும். புரிதலில் பிழை கள் கொண்டவர்கள் இருந்தாலும், அவர்களில் மிகக் குறைவான வர்களே இருக்கிறார்கள், ஆனால் அனைவருக்கும் பிழைகள் இருப்பதில்லை. ஒருவனுக்குச் சத்தியத்தைப் புரிந்துகொள்வதில் பிழைகள் இருந்தால், அவனைப் பின்பற்றுபவர்களும் சந்தேகத் திற்கு இடமின்றி பிழை கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள், மேலும்

இவர்கள் வார்த்தையின் ஒவ்வொரு அர்த்தத்திலும் பிழை கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். பின்தொடர்பவர்கள் எந்த அளவிற்கு உண்மையைப் புரிந்துகொள்கிறார்கள் என்பது பெரும்பாலும் ஊழியக்காரர்களைப் பொறுத்து இருக்கிறது. நிச்சயமாக, தேவனிடமிருந்து வரும் சத்தியம் சரியானதாகவும் பிழையில்லாமலும் இருக்கிறது, அது முற்றிலும் நிச்சயமானதாக இருக்கிறது. எவ்வாறாயினும், ஊழியக்காரர்கள் முற்றிலும் சரியானவர்களாக இருப்பதில்லை, மேலும் அவர்கள் முற்றிலும் நம்பகமானவர்கள் என்றும் கூறிவிட முடியாது. சத்தியத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு ஊழியக்காரர்களுக்கு வழி இருந்தால், பின்பற்றுபவர்களுக்கும் நடைமுறைப்படுத்த ஒரு வழி இருக்கும். ஊழியக்காரர்களுக்குச் சத்தியத்தை கடைப்பிடிக்க ஒரு வழி இல்லை, ஆனால் கோட்பாடு மட்டும் இருக்கிறது என்றால், பின்தொடர்பவர்களுக்கு எந்த யதார்த்தமும் இருக்காது. பின்தொடர்பவர்களின் திறனும் தன்மையும் பிறப்பால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன, அவை ஊழியக்காரர்களுடன் தொடர்புடையவை அல்ல, ஆனால் பின்தொடர்பவர்கள் எந்த அளவிற்குச் சத்தியத்தை புரிந்துகொண்டு தேவனை அறிகிறார்கள் என்பது ஊழியக்காரர்களைப் பொறுத்தது (இது சிலருக்கு மட்டுமே). ஓர் ஊழியக்காரன் எப்படியாக இருக்கிறானோ, அவன் வழிநடத்தும் விசுவாசிகளும் அப்படித்தான் இருப்பார்கள். ஓர் ஊழியக்காரன் எவ்விதத் தடையும் இல்லாமல் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறான். அவனைப் பின்பற்றுபவர்களிடம் அவன் வைக்கும் கோரிக்கைகளானது அவன் அவனாகவே அடைய விருப்பப்படும் அல்லது அவனாகவே அடைய முடிகிறவையாக இருக்கின்றன. பெரும்பாலான ஊழியக்காரர்கள் அவர்கள் தங்களுக்கு என்ன செய்துகொள்கிறார்களோ, அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்களால் அதை ஒருபோதும் அடைய முடியாது என்றாலும், அதையே தங்களைப் பின்பற்றுபவர்களின் கோரிக்கைகளை வைப்பதற்கு ஒரு அடிப்படையாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள்—மேலும் ஒருவனால் அதை அடைய முடியவில்லை எனில், அவனே அவனது பிரவேசத்திற்குத் தடையாகிறான்.

கிளைநறுக்கப்பட்டு, கையாளப்பட்டு, சிட்சை மற்றும் நியாயத் தீர்ப்பிற்கு உள்ளானவர்களின் கிரியையில் மிகக் குறைவான விலகலே இருக்கிறது, மேலும் அவர்களுடைய கிரியையின் வெளிப்பாடு மிகவும் துல்லியமானதாக இருக்கிறது. கிரியை செய்ய தங்கள் சுபாவத்தை நம்பியிருப்பவர்கள் மிகப் பெரிய தவறுகளைச் செய்கிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைக்கு ஒரு பெரிய தடையாக இருக்கும் பரிபூரணமாக்கப்பட்ட கிரியையானது அவர்களின் இயல்புத்தன்மையை அதிகமாக வெளிப்படுத்துகிறது. ஒரு நபரின் திறமை எவ்வளவு நல்லதாக இருந்தாலும், அவர்கள் தேவனுடைய கட்டளையின் கிரியையைச் செய்வதற்கு முன்பு அவர்கள் கிளைநறுக்கப்பட்டு, கையாளப்பட்டு, நியாந்தீர்க்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் அத்தகைய நியாயத்தீர்ப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்காவிட்டால், அவர்களின் கிரியையானது எவ்வளவு சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அதனால் சத்தியத்தின் கொள்கைகளுடன் ஒத்துப்போக முடியாது, அது எப்போதும் அவர்களின் இயல்புத்தன்மை மற்றும் மனுஷனின் நற்குணம் ஆகியவற்றின் விளைவாகவே இருக்கும். கிளைநறுக்கப்படாமல், கையாளப்படாமல் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு வழங்கப்படாதவர்களின் கிரியையை விட கிளைநறுக்கப்பட்டு, கையாளப்பட்டு மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டவர்களின் கிரியையானது மிகவும் துல்லியமானதாக இருக்கிறது. நியாத்தீர்ப்புக்கு உட்படுத்தப்படாதவர்கள், மனுஷ மாம்சம் மற்றும் எண்ணங்களைத் தவிர வேறொன்றையும் வெளிப்படுத்துவதில்லை, அவர்கள் அதிக மனுஷ நுண்ணறிவு மற்றும் உள்ளார்ந்த திறமைகளின் கலவையாக இருக்கிறார்கள். இது தேவனுடைய கிரியைக்கான மனுஷனின் துல்லியமான வெளிப்பாடு இல்லை. அத்தகையவர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் அவர்களுடைய இயல்பான திறமையால் அவர்களுக்கு முன் கொண்டு வரப்படுகிறார்கள். தேவனின் உண்மையான நோக்கத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட துண்டிக்கப்பட்டு, அதிலிருந்து வெகுதூரம் விலகிச் செல்லும் மனுஷனின் நுண்ணறிவு மற்றும் அனுபவத்தை அவை அதிகம் வெளிப்படுத்துவதால், இந்த வகை நபரின் கிரியையால்

ஜனங்களை தேவனுக்கு முன்பாகக் கொண்டுவர முடியாது, ஆனால் அவர்களை மனுஷனுக்கு முன்பாகக் கொண்டுவருகிறது. எனவே, சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பிற்கு உட்படுத்தப்படாதவர்கள் தேவனின் கட்டளை கிரியையைச் செய்ய தகுதியற்றவர்கள் ஆகிறார்கள். ஒரு தகுதிவாய்ந்த ஊழியக்காரனின் கிரியையால் ஜனங்களைச் சரியான பாதையில் கொண்டு வந்து அவர்களுக்குச் சத்தியத்திற்கு அதிக பிரவேசங்களை வழங்க முடியும். அவனுடைய கிரியையால் ஜனங்களை தேவனுக்கு முன்பாக கொண்டு வர முடியும். மேலும், அவன் செய்யும் கிரியையானது ஒவ்வொருவருக்கும் மாறுபடலாம், மேலும் இது விதிகளுக்கும் கட்டுப்படாமல் ஜனங்களுக்கு விடுதலையையும் சுதந்திரத்தையும், மேலும் ஜீவிதத்தில் படிப்படியாக வளரக்கூடிய திறனையும் அனுமதிக்கிறது, இதனால் சத்தியத்தில் இன்னும் ஆழமான பிரவேசம் இருக்கும். தகுதியற்ற ஊழியக்காரனின் கிரியையானது மிகக் குறைவானதாக இருக்கிறது. அவனது கிரியை முட்டாள்தனமானது. அவனால் ஜனங்களை விதிகளுக்குள் மட்டுமே கொண்டுவர முடியும், மேலும் அவன் ஜனங்களிடம் கோருவதும் மனுஷனுக்கு மனுஷன் வேறுபட்டதாக இருக்கிறது; அவன் ஜனங்களின் உண்மையான தேவைகளுக்கு ஏற்ப கிரியை செய்வதில்லை. இந்த வகைக் கிரியைகளில், பல விதிகள் மற்றும் பல கோட்பாடுகள் இருக்கின்றன, மேலும் இதனால் ஜனங்களை யதார்த்தத்திற்குக் கொண்டு வர முடியாது, அல்லது ஜனங்களை ஜீவித வளர்ச்சியின் சாதாரண நடைமுறைக்கும் கொண்டுவர முடியாது. பயனற்ற சில விதிகளை மட்டுமே கடைபிடிக்க இது ஜனங்களுக்கு உதவும். இத்தகைய வழிகாட்டுதலால் ஜனங்களை வழிதவறி வழிநடத்திச் செல்ல மட்டுமே முடியும். அவன் உன்னை அவனைப்போல் மாற்ற உன்னை வழிநடத்துகிறான்; அவனிடம் என்ன இருக்கிறதோ அதற்கும் மற்றும் அவன் என்னவாக இருக்கிறானோ அதற்கும் உன்னை கொண்டு வர அவனால் முடியும். தலைவர்கள் தகுதியுள்ளவர்களா என்பதைப் பின்பற்றுபவர்கள் கண்டறிய, அவர்கள் வழிநடத்தும் பாதை மற்றும் அவர்களது கிரியைகளின் முடிவுகளைப் பார்ப்பது, மற்றும்

பின்பற்றுபவர்கள் சத்தியத்திற்கு ஏற்ப கொள்கைகளைப் பெறுகிறார்களா என்பதையும், மற்றும் அவர்கள் தங்களது மாறுதலுக்கு ஏற்ற நடைமுறை பாதைகளைப் பெறுகிறார்களா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். நீ வெவ்வேறு வகையான நபர்களின் வெவ்வேறு கிரியைகளை வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும்; நீ முட்டாள்தனமாக பின்பற்றுபவராக இருக்கக்கூடாது. இது ஜனங்களின் பிரவேசம் பற்றிய விஷயத்தைச் சேர்ந்தது. எந்த நபரின் தலைமையில் பாதை இருக்கிறது, எதில் இல்லை என்பதை உன்னால் வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாவிட்டால், நீ எளிதில் ஏமாற்றப்படுவாய். இவை அனைத்தும் உனது சொந்த ஜீவிதத்தில் நேரடித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. பரிபூரணமடையாதவர்களின் கிரியையில் அதிகமான இயல்புத்தன்மை இருக்கிறது; இது மனுஷ விருப்பத்துடன் அதிகமாகக் கலந்திருக்கிறது. அவர்கள் இயல்புத் தன்மை கொண்டிருக்கிறார்கள்—அவர்கள் அதனுடன் பிறந்தவர்கள். இது கையாளப்பட்டதற்குப் பிறகான ஜீவிதமோ அல்லது மாற்றப்பட்டதற்குப் பிறகான யதார்த்தமோ இல்லை. அத்தகைய நபரால் ஜீவனைப் பின்பற்றுபவர்களை எவ்வாறு ஆதரிக்க முடியும்? மனுஷனுக்கு உண்மையாக இருக்கும் ஜீவனானது அவனது உள்ளார்ந்த புத்திசாலித்தனம் அல்லது திறமை ஆகியவைதான். இந்த வகையான புத்திசாலித்தனம் அல்லது திறமையானது மனுஷனுக்கான தேவனின் சரியான கோரிக்கைகளிலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறது. ஒரு மனுஷன் பரிபூரணப்படுத்தப்படாமலும், அவனுடைய சீர்கெட்ட மனநிலை கிளைநறுக்கப்படாமலும், கையாளப்படாமலும் இருந்தால், அவன் வெளிப்படுத்தும் விஷயத்திற்கும் சத்தியத்திற்கும் இடையே ஒரு பரந்த இடைவெளி இருக்கும்; அவன் வெளிப்படுத்தும் விஷயங்களானது அவனது கற்பனை மற்றும் ஒருதலைப்பட்ச அனுபவம் போன்ற தெளிவற்ற விஷயங்களுடன் கலக்கப்படும். மேலும், அவன் எவ்வாறு கிரியை செய்கிறான் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், ஒட்டுமொத்த குறிக்கோளும் இல்லை, எல்லா ஜனங்களின் பிரவேசத்திற்கு ஏற்ப சத்தியமும் இல்லை என்பதை ஜனங்கள் உணர்கிறார்கள். மதில்சுவர்களில்

வாத்துகளை உட்கார வைத்திருப்பதைப் போல, ஜனங்களிடம் கோரப்பட்டவற்றில் பெரும்பாலானவை அவர்களின் திறனுக்கு அப்பாற்பட்டவையாக இருக்கின்றன. இது மனுஷ விருப்பத்திற்கான கிரியையாக இருக்கிறது. மனுஷனின் சீர்கெட்ட மனநிலை, அவனது எண்ணங்கள் மற்றும் அவனது கருத்துக்கள் அவனது உடலின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் பரவுகின்றன. மனுஷன் சத்தியத்தை கடைப்பிடிக்கும் உள்ளுணர்வோடு பிறப்பதில்லை, சத்தியத்தை நேரடியாகப் புரிந்து கொள்ளும் உள்ளுணர்வும் அவனுக்கு இருப்பதில்லை. இதனை அந்த மனுஷனின் சீர்கெட்ட மனநிலையுடன் சேர்த்தால்—இந்த வகையான சுபாவம் கொண்ட நபர் கிரியை செய்யும்போது, இது குறுக்கீடுகளை ஏற்படுத்தாதா? ஆனால் பரிபூரணமான ஒரு மனுஷனுக்கு ஜனங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய சத்தியத்தின் அனுபவமும், அவர்களின் சீர்கெட்ட மனநிலையைப் பற்றிய அறிவும் இருக்கிறது, இதனால் அவனது கிரியையில் உள்ள தெளிவற்ற மற்றும் உண்மையற்ற விஷயங்கள் படிப்படியாகக் குறைந்து, மனுஷக் கலப்படம் குறைந்து, அவனுடைய கிரியையும் சேவையும் தேவனுக்குத் தேவைப்படும் தரங்களுக்கு மிக நெருக்கத்தில் வரும். இவ்வாறு, அவனது கிரியை சத்தியத்தின் யதார்த்தத்திற்குள் நுழைந்திருக்கிறது, அது யதார்த்தமாகவும் மாறிவிட்டது. குறிப்பாக மனுஷனின் மனதில் உள்ள எண்ணங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைத் தடுக்கின்றன. மனுஷனுக்கு வளமான கற்பனையும் நியாயமான தர்க்கமும் இருக்கிறது, மேலும் அவன் விவகாரங்களைக் கையாண்ட நீண்ட அனுபவத்தையும் கொண்டிருக்கிறான். மனுஷனின் இந்த அம்சங்கள் கிளைநறுக்கப்பட்டு மற்றும் திருத்தப்படாவிட்டால், இவை அனைத்தும் கிரியை செய்வதற்கான தடைகளாகத்தான் இருக்கும். எனவே, மனுஷனின் கிரியையானது மிக உயர்ந்த துல்லியத்தை அடைய முடியாது, குறிப்பாக பரிபூரணமாக்கப்படாத ஜனங்களின் கிரியை மிக உயர்ந்த துல்லியத்தை அடைய முடியாது.

மனுஷனின் கிரியையானது ஓர் எல்லைக்குள் வரையறுக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது. மனுஷனால் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தின்

கிரியையை மட்டுமே செய்ய முடியும், முழு யுகத்தின் கிரியையையும் செய்ய முடியாது—இல்லையெனில், அவன் ஜனங்களை விதிகளுக்கு மத்தியில் அழைத்துச் செல்வான். மனுஷனின் கிரியையானது ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் அல்லது கட்டத்திற்கு மட்டுமே பொருந்தும். ஏனென்றால், மனுஷனின் அனுபவத்திற்கு எல்லை இருக்கிறது. மனுஷனின் கிரியையை தேவனின் கிரியையுடன் ஒப்பிட முடியாது. மனுஷன் நடக்கும் வழிகள் மற்றும் சத்தியத்தைப் பற்றிய அவனது அறிவு ஆகிய அனைத்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் மட்டுமே பொருந்தும். மனுஷன் பயணிக்கும் பாதையானது முற்றிலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் சித்தம்தான் என்று உன்னால் கூற முடியாது, ஏனென்றால் மனுஷன் பரிசுத்த ஆவியானவரால் மட்டுமே தெளிவு பெற முடியும், மேலும் அவன் பரிசுத்த ஆவியானவரால் முழுமையாக நிரம்பியிருக்கவும் முடியாது. மனுஷன் அனுபவிக்கக்கூடிய விஷயங்கள் அனைத்தும் சாதாரண மனுஷத்தன்மையின் எல்லைக்குள் இருக்கின்றன, மேலும் அவற்றால் சாதாரண மனுஷ மனதில் இருக்கும் எண்ணங்களின் வரம்பை மீற முடியாது. சத்தியத்தின் யதார்த்தத்திற்குள் ஜீவிக்க முடிந்தவர்கள் இந்த வரம்பிற்குள்தான் அனுபவிப்பார்கள். அவர்கள் சத்தியத்தை அனுபவிக்கும்போது, அது எப்போதும் பரிசுத்த ஆவியானவரால் தெளிவு பெற்ற சாதாரண மனுஷ ஜீவிதத்தின் அனுபவமாகவே இருக்கிறது; இது சாதாரண மனுஷ ஜீவிதத்திலிருந்து விலகிச் செல்லும் அனுபவமாக இருப்பதில்லை. தங்கள் மனுஷ ஜீவிதத்தை ஜீவிப்பதற்கான அஸ்திபாரத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவரால் தெளிவாக்கப்பட்ட சத்தியத்தை அவர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள். மேலும், இந்தச் சத்தியமானது நபருக்கு நபர் மாறுபடுகிறது, அதன் ஆழமானது அந்த நபரின் மனநிலையுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது. அவர்கள் நடந்துகொண்டிருக்கும் பாதையானது சத்தியத்தைப் பின்தொடரும் ஒருவரின் சாதாரண மனுஷ ஜீவிதம்தான் என்று உன்னால் சொல்ல மட்டுமே முடியும், மேலும் இது பரிசுத்த ஆவியானவரால் தெளிவு பெற்ற ஒரு சாதாரண மனுஷன் நடந்து சென்ற பாதை என்றும் அழைக்கப்படலாம். அவர்கள் நடந்து

செல்லும் பாதையானது பரிசுத்த ஆவியானவர் நடந்து செல்லும் பாதைதான் என்று உன்னால் சொல்ல முடியாது. சாதாரண மனுஷ அனுபவத்தில், பின்பற்றுபவர்கள் ஒரே மாதிரியானவர்கள் இல்லை என்பதால், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. மேலும், ஜனங்கள் அனுபவிக்கும் சூழல்களும் அவர்களின் அனுபவத்தின் வரம்புகளும் ஒரே மாதிரியாக இல் லாததாலும், அவர்களின் மனம் மற்றும் எண்ணங்களின் கலவை யின் காரணமாகவும், அவர்களின் அனுபவமானது வெவ்வேறு அளவுகளில் கலக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொருவனும் வெவ்வேறு, தனிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப ஒரு சத்தியத்தைப் புரிந்து கொள்கிறான். சத்தியத்தின் உண்மையான அர்த்தத்தைப் பற்றிய அவர்களின் புரிதல் முழுமையடையாமல் இருக்கிறது, மேலும் அது ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அம்சங்களாக மட்டுமே இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மனுஷனின் நிபந்தனைகளுக்கு ஏற்ப மனுஷன் அனுபவிக்கும் சத்தியத்தின் நோக்கமானது ஒவ்வொரு வருக்கும் வேறுபடுகிறது. இவ்வாறாக, வெவ்வேறு நபர்களால் வெளிப்படுத்தப்படும் ஒரே சத்தியத்தின் அறிவானது ஒரே மாதி ரியாக இருப்பதில்லை. அதாவது, மனுஷனின் அனுபவமானது எப்போதுமே வரம்புகளைக் கொண்டிருக்கிறது, மேலும் அந்த அனுபவத்தால் பரிசுத்த ஆவியானவரின் சித்தத்தை முழுமையா கப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது. மனுஷனால் வெளிப்படுத் தப்படும் விஷயங்கள் தேவனின் சித்தத்திற்கு மிக நெருக்கமாக ஒத்திருந்தாலும் கூட, மேலும் மனுஷனின் அனுபவமானது பரி சுத்த ஆவியானவர் செய்யும் பரிபூரணமாக்கும் கிரியைக்கு மிக நெருக்கமாக இருந்தாலும் கூட மனுஷனின் கிரியையை தேவனின் கிரியையாக உணர்ந்துகொள்ள முடியாது. மனுஷன் தேவனின் ஊழியனாக மட்டுமே இருக்க முடியும், தேவன் அவனிடம் ஒப் படைக்கும் கிரியையைச் செய்யும் ஊழியனாக மட்டுமே அவ னால் இருக்க முடியும். மனுஷனால் பரிசுத்த ஆவியானவரால் தெளிவுபடுத்தப்பட்ட அறிவையும் அவனது தனிப்பட்ட அனுப வங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட சத்தியங்களையும் மட்டுமே வெளிப்

படுத்த முடியும். மனுஷன் தகுதியற்றவன், பரிசுத்த ஆவியான வரை வெளிப்படுத்துபவனாக இருப்பதற்குத் தேவையான நிபந் தனைகளை அவன் பூர்த்தி செய்வதில்லை. அவனுடைய கிரியை யானது தேவனின் கிரியை என்று சொல்ல அவனுக்கு உரிமை இல்லை. மனுஷனிடம், மனுஷனின் கிரியை செய்வதற்கான கொள் கைகள் இருக்கின்றன, மேலும் எல்லா மனுஷரும் வெவ்வேறு அனுபவங்களையும் மாறுபட்ட நிலைமைகளையும் கொண்டுள் ளனர். மனுஷனின் கிரியையில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் தெளி விற்குக் கீழ் இருக்கும் அவனது அனுபவங்கள் அனைத்தும் அடங் கியிருக்கின்றன. இந்த அனுபவங்களால் மனுஷன் இருப்பதை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும், தேவன் இருப்பதை அல் லது பரிசுத்த ஆவியானவரின் சித்தத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது. ஆகையால், மனுஷன் நடந்து செல்லும் பாதையானது பரிசுத்த ஆவியானவர் நடந்த பாதை என்று சொல்ல முடியாது, ஏனென்றால் மனுஷனின் கிரியையால் தேவனின் கிரியையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது, மேலும் மனுஷனின் கிரியை யும் அனுபவமும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் முழுமையான சித்த மல்ல. மனுஷனின் கிரியையானது எளிதில் விதிகளுக்குள் சிக்கிக் கொள்கிறது, மேலும் அவனது கிரியையின் முறையானது எளிதில் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைக்குள் மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது, மேலும் அதனால் ஜனங்களை ஒரு சுதந்திரமான வழியில் அழைத் துச் செல்ல இயலாது. பின்பற்றும் பெரும்பாலானவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் ஜீவிக்கின்றனர், மேலும் அவர்கள் அனு பவிக்கும் முறையும் அதன் எல்லைக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள் ளது. மனுஷனின் அனுபவமானது எப்போதும் குறைவானதாகவே இருக்கிறது; அவனுடைய கிரியையின் முறையும் ஒரு சில வகை களுக்கு என மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அதனை பரிசுத்த ஆவி யானவரின் கிரியை அல்லது தேவனின் கிரியையுடன் ஒப்பிட முடியாது. ஏனென்றால், மனுஷனின் அனுபவமானது இறுதியில் குறைவானதாகவே இருக்கிறது. தேவன் தமது கிரியையை எப்ப டிச் செய்தாலும், அது விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டதாக இருப்ப

தில்லை; அது எவ்வாறாக செய்யப்பட்டாலும், அது ஒரேயொரு முறைக்கு மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருப்பதில்லை. தேவனின் கிரியைக்கு எந்த விதிகளும் இல்லை—அவருடைய எல்லா கிரியைகளும் விடுவிக்கப்பட்டு சுதந்திரமாக இருக்கின்றன. மனுஷன் அவரைப் பின்தொடர எவ்வளவு நேரம் செலவிட்டாலும், தேவன் கிரியை செய்யும் முறைகளை ஆளும் எந்த சட்டங்களையும் அவனால் வடிகட்டிட முடியாது. அவரது கிரியையானது கொள்கை ரீதியானது தான் என்றாலும், அது எப்போதும் புதிய வழிகளில் செய்யப்படுகிறது, எப்போதும் புதிய முன்னேற்றங்களைக் கொண்டிருக்கிறது, மேலும் அது மனுஷனின் கைகளுக்கு எட்டாததாகவும் இருக்கிறது. ஒரே காலகட்டத்தில், தேவனுக்குப் பல்வேறு வகையான கிரியைகள் மற்றும் ஜனங்களை வழிநடத்தும் வெவ்வேறு வழிகள் இருக்கலாம், இதன் மூலம் ஜனங்கள் எப்போதும் புதிய பிரவேசங்களையும் மாற்றங்களையும் கொண்டிருப்பார்கள். அவருடைய கிரியையின் சட்டங்களை உன்னால் புரிந்துகொள்ள முடியாது, ஏனென்றால் அவர் எப்போதும் புதிய வழிகளில் கிரியை செய்கிறார், இதனால் மட்டுமே தேவனைப் பின்பற்றுபவர்கள் விதிகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுவதில்லை. தேவனின் கிரியையானது எப்போதுமே ஜனங்களின் கருத்துக்களைத் தவிர்த்து, அவற்றை எதிர்க்கிறது. உண்மையான இருதயத்தோடு தேவனைப் பின்பற்றுபவர்களால் மட்டுமே அவர்களின் மனநிலையை மாற்றியமைத்து சுதந்திரமாக வாழ முடியும், எந்தவொரு விதிகளுக்கும் உட்படுத்தப்படாமலும் அல்லது எந்த மதக் கருத்துக்களாலும் கட்டுப்படுத்தப்படாமலும் இருக்க முடியும். மனுஷனின் கிரியையானது அவனது சொந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையிலும், அவனால் எதை அடைய முடியும் என்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஜனங்களுக்குக் கோரிக்கைகளை வைக்கிறது. இந்த கோரிக்கைகளின் தரமானது ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் வரையறுக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது, மேலும் நடைமுறைக்கான வழிமுறைகளும் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றன. இவ்வாறு, பின்பற்றுபவர்கள் தங்களை அறியாமலேயே இந்த வரையறுக்

கப்பட்ட எல்லைக்குள் ஜீவிக்கின்றனர்; காலம் செல்லச் செல்ல, இவை விதிகளாகவும் சடங்குகளாகவும் மாறுகின்றன. ஒரு கால கட்டத்தின் கிரியையானது தேவனின் தனிப்பட்ட பரிபூரணத்திற்கு உட்படுத்தப்படாத மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பைப் பெறாத ஒருவனால் வழிநடத்தப்பட்டால், அவனைப் பின்பற்றுபவர்கள் அனைவரும் தேவனை எதிர்ப்பதில் மதவாதிகளாகவும் நிபுணர்களாகவும் மாறு வார்கள். எனவே, ஒருவன் ஒரு தகுதி வாய்ந்த தலைவராக இருந் தால், அவன் நியாயத்தீர்ப்புக்கு உட்பட்டு, பரிபூரணமடைவதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டும். நியாயத்தீர்ப்புக்கு உட்படுத்தப் படாதவர்கள், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைக் கொண்டி ருந்தாலும், தெளிவற்ற மற்றும் உண்மையற்ற விஷயங்களை மட் டுமே வெளிப்படுத்துகிறார்கள். காலப்போக்கில், அவர்கள் ஜனங் களை தெளிவற்ற மற்றும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விதிகளுக்கு வழிநடத்திச் சென்றுவிடுவார்கள். தேவன் செய்யும் கிரியையா னது மனுஷனின் மாம்சத்துடன் ஒத்துப்போவதில்லை. இது மனு ஷனின் எண்ணங்களுடன் ஒத்துப்போவதில்லை, ஆனால் மனுஷ னின் கருத்துக்களை எதிர்க்கிறது; இது தெளிவற்ற மதச் சாயங்க ளுடன் களங்கப்படுத்தப்படுவதும் இல்லை. தேவனுடைய கிரி யையின் முடிவுகளை அவரால் பரிபூரணப்படுத்தப்படாத ஒருவ னால் அடைய முடியாது; அவை மனுஷனின் சிந்தனைக்கு அப் பாற்பட்டவை.

மனுஷனின் மனதில் இருக்கும் கிரியையானது மனுஷனால் மிக எளிதில் அடையக்கூடியதாக இருக்கிறது. உதாரணமாக, மத உலகில் உள்ள போதகர்கள் மற்றும் தலைவர்கள் அனைவரும் தங்கள் கிரியையைச் செய்ய தங்களின் வரங்களையும் பதவிக ளையும் நம்பியிருக்கிறார்கள். நீண்ட காலமாக அவர்களைப் பின் பற்றுபவர்கள் தங்கள் வரங்களால் பாதிக்கப்படுவார்கள், அவர்க ளில் சிலராலேயே ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுவார்கள். அவர்கள் ஜனங்களின் வரங்கள், திறன்கள் மற்றும் அறிவில் கவனம் செலுத் துகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங் கள் மற்றும் பல ஆழமான, நம்பத்தகாத கோட்பாடுகளில் கவனம்

செலுத்துகிறார்கள் (நிச்சயமாக, இந்த ஆழமான கோட்பாடுகள் அடைய முடியாதவை). அவர்கள் ஜனங்களின் மனநிலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களில் கவனம் செலுத்துவதில்லை, மாறாக, பிரசங்கிக்கவும் கிரியை செய்யவும் ஜனங்களைப் பயிற்றுவிப்ப திலும், ஜனங்களின் அறிவையும் அவர்களின் ஏராளமான மதக் கோட்பாடுகளையும் மேம்படுத்துவதிலும் கவனம் செலுத்துகிறார் கள். ஜனங்களின் மனநிலை எவ்வளவு மாறியிருக்கிறது அல்லது ஜனங்கள் சத்தியத்தை எவ்வளவு புரிந்துகொள்கிறார்கள் என்ப தில் அவர்கள் கவனம் செலுத்துவதில்லை. அவர்கள் ஜனங்களின் சாராம்சத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை, மேலும் ஜனங்க ளின் இயல்பான மற்றும் அசாதாரண நிலைகளை அறிந்து கொள்ள அவர்கள் முயற்சி செய்வதே இல்லை. அவர்கள் ஜனங்களின் கருத் துக்களை எதிர்ப்பதில்லை, அல்லது அவர்களின் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதும் இல்லை, அவர்கள் குறைபாடுகள் அல்லது சீர்கேடுகளுக்காக ஜனங்களை கிளை நறுக்குவதும் இல்லை. அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்களில் பெரும்பாலோர் தங்கள் வரங் களைக் கொண்டு ஊழியம் செய்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் மதக் கருத்துக்களையும் இறையியல் கோட்பாடுகளையும் தான் வெளிப் படுத்துகிறார்கள், அவை யதார்த்தத்துடன் தொடர்பில்லாதவை, மேலும் அவற்றால் ஜனங்களுக்கு ஜீவிதத்தை முழுமையாக வழங் கவும் இயலாது. உண்மையில், அவர்களுடைய கிரியையின் சாராம் சமானது திறமையை வளர்ப்பது, ஒன்றுமில்லாதவனைப் பின்னர் அவன் பணிக்கு சென்று வழிநடத்தும் ஒருவனாக மாற்ற ஒரு திற மையான இறையியல் கல்லூரி பட்டதாரியாக வளர்ப்பது ஆகிய வைதான். தேவனின் ஆறாயிரம் ஆண்டுக்காலக் கிரியைகளில் இருக்கும் ஏதேனும் சட்டங்களை நீ அறிவாயா? மனுஷன் செய்யும் கிரியையில் பல விதிகளும் கட்டுப்பாடுகளும் உள்ளன, மேலும் மனுஷ மூளை மிகவும் இறுமாப்புள்ளதாக இருக்கிறது. ஆகவே, மனுஷன் வெளிப்படுத்துவது அவனது அனுபவத்தின் எல்லைக் குள் இருக்கும் அறிவு மற்றும் புரிதலாகவே இருக்கிறது. இதைத் தவிர மனுஷனால் எதையும் வெளிப்படுத்த முடிவதில்லை. மனு

ஷனின் அனுபவங்கள் அல்லது அறிவானது அவனது உள்ளார்ந்த வரங்களிலிருந்தோ அல்லது அவனது உள்ளுணர்விலிருந்தோ எழுவதில்லை; அவை தேவனின் வழிகாட்டுதல் மற்றும் நேரடி வழிநடத்துதல் காரணமாக எழுகின்றன. இந்த வழிநடத்துதலை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனத்திறன் மட்டுமே மனுஷனிடம் இருக்கிறது, ஆனால் தெய்வீகத்தன்மை என்பது என்ன என்பதை நேரடியாக வெளிப்படுத்தக்கூடிய எந்த மனத்திறனும் இல்லை. மனுஷனால் ஊற்றாக இருக்க முடியாது; அவனால் ஊற்றிலிருந்து வரும் தண்ணீரை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு பாத்திரமாக மட்டுமே இருக்க முடியும். இதுவே மனுஷனின் உள்ளுணர்வு ஆகும், ஒரு மனுஷனாக இருக்க வேண்டியவனிடம் இருக்கக்கூடிய மனத்திறன் இதுதான். தேவனின் வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனத்திறனை மனுஷன் இழந்து, உள்ளுணர்வையும் இழந்தால், அவன் மிகவும் விலையேறப்பெற்றதை இழந்து, சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுஷனின் கடமையையும் இழக்கிறான். ஒருவன் தேவனின் வார்த்தையையோ அல்லது அவரது கிரியையையோ அறிந்திருக்கவில்லை அல்லது அதைப் பற்றிய அனுபவம் அவனுக்கு இல்லை என்றால், அவன் தனது கடமையை இழக்கிறான், அது ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனாக அவன் செய்ய வேண்டிய கடமை, மேலும் அவன் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு ஜீவன் என்ற மேன்மையையும் இழக்கிறான். தெய்வீகம் என்றால் என்ன என்பதை வெளிப்படுத்துவது தேவனின் உள்ளுணர்வாக இருக்கிறது, இது மாம்சத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டாலும் அல்லது நேரடியாக ஆவியானவரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டாலும்; இது தேவனின் ஊழியம்தான். மனுஷன் தேவனின் கிரியையின் போது அல்லது அதற்குப் பிறகு தனது சொந்த அனுபவங்களை அல்லது அறிவை வெளிப்படுத்துகிறான் (அதாவது, அவன் யார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறான்); இதுவே மனுஷனின் உள்ளுணர்வும் கடமையுமாகும், மேலும் மனுஷன் அடைய வேண்டியதும் இதுதான். மனுஷனின் வெளிப்பாடு தேவன் வெளிப்படுத்துவதை விட மிகக் குறைவுதான் என்றாலும், மனுஷனின் வெளிப்பாடு பல விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டிருந்தாலும், மனுஷனா

னவன் அவன் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டும், மேலும் அவன் செய்ய வேண்டியதை செய்ய வேண்டும். மனுஷன் தன் கடமையை நிறைவேற்ற தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும், அவனுக்குச் சிறிதளவு தயக்கமும் இருக்கக்கூடாது.

பல ஆண்டுகளாக கிரியை செய்த பிறகு, மனுஷன் தனது பல வருட கிரியையின் அனுபவத்தையும், அவன் சேகரித்து வைத்திருக்கும் ஞானத்தையும் விதிகளையும் சுருக்கமாகக் கூறுவான். நீண்ட காலமாக கிரியை செய்தவனுக்கு பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் ஏவுதலை எவ்வாறு உணர முடியும் என்பது தெரியும்; பரிசுத்த ஆவியானவர் எப்போது கிரியை செய்கிறார், எப்போது கிரியை செய்வதில்லை என்பதை அவன் அறிவான்; ஆத்துமபாரம் கொண்டிருக்கும்போது எப்படிப் பேசுவது என்று அவனுக்குத் தெரியும்; பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் இயல்பான நிலை மற்றும் ஜீவிதத்தில் ஜனங்களுடைய வளர்ச்சியின் சாதாரண நிலை குறித்து அவன் அறிந்திருக்கிறான். அத்தகைய நபர் பல ஆண்டுகளாக கிரியை செய்து பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை அறிந்திருக்கிறான். நீண்ட காலமாக கிரியை செய்தவர்கள் உறுதியாகவும், அவசரமாகவும் பேசுகிறார்கள்; அவர்களுக்குப் பேச எதுவும் இல்லாதபோதும் கூட, அவர்கள் தங்களது உணர்வுகளை அடக்கிக்கொள்கிறார்கள். தங்களுக்குள், அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைத் தேட தொடர்ந்து ஜெபிக்க முடியும். அவர்கள் கிரியை செய்வதில் அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள். நீண்ட காலமாகக் கிரியை செய்த, அதிக அனுபவமுள்ள மற்றும் பல பாடங்களைக் கற்றுக் கொண்ட ஒருவன், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைத் தடுக்கும் அளவுக்கு தனக்குள் விஷயங்களைக் கொண்டிருக்கிறான்; இது அவனது நீண்டகாலக் கிரியையின் குறைபாடாக இருக்கிறது. இப்போது கிரியை செய்யத் தொடங்கியவன் மனுஷ படிப்பினைகள் அல்லது அனுபவத்தால் கலப்படமற்றவனாக இருக்கிறான், குறிப்பாக பரிசுத்த ஆவியானவர் எவ்வாறு கிரியை செய்கிறார் என்பது குறித்துத் தெரியாமல் இருக்

கிறான். இருப்பினும், கிரியையின் போது, பரிசுத்த ஆவியானவர் எவ்வாறு கிரியை செய்கிறார் என்பதை எப்படி உணரவேண்டும் என்பதைப் படிப்படியாகக் கற்றுக்கொள்கிறான், மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் பெறுவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும், மற்றவர்களின் பெலவீனத்தை சரியாகத் தாக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும், மற்றும் கிரியை செய்பவர்கள் வைத்திருக்க வேண்டிய பிற பொதுவான அறிவையும் அறிந்துகொள்கிறான். காலப்போக்கில், அவன் தனது கையின் பின்புறத்தை அறிந்துகொள்வது போல அத்தகைய ஞானத்தையும், கிரியை செய்வதற்கான பொதுவான அறிவையும் அறிந்துகொள்கிறான், மேலும் அவன் கிரியை செய்யும் போது அவற்றை எளிதாகப் பயன்படுத்துவதாகத் தெரிகிறது. இருப்பினும், பரிசுத்த ஆவியானவர் தாம் கிரியை செய்யும் முறையை மாற்றும்போது, அவன் தனது பழைய கிரியையின் அறிவையும் பழைய கிரியையின் விதிகளையும் கடைப்பிடிக்கிறான், மேலும் கிரியையின் புதிய வல்லமைகள் பற்றி மிகக் குறைவாகவே அறிந்திருக்கிறான். பரிசுத்த ஆவியானவரின் பல வருட கிரியையும் அவரது பிரசன்னமும் வழிகாட்டுதல்களும் நிறைந்திருப்பது அவனுக்கு கிரியையைப் பற்றிய கூடுதல் படிப்பினைகளையும் அதிக அனுபவத்தையும் தருகிறது. இதுபோன்ற விஷயங்கள் பெருமை இல்லாத தன்னம்பிக்கையால் அவனை நிரப்புகின்றன. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் பற்றி அவன் பெற்றுள்ள பொதுவான அறிவால் அவன் தனது சொந்தக் கிரியை மற்றும் உள்ளடக்கத்தில் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறான். குறிப்பாக, மற்றவர்கள் பெறாத அந்த விஷயங்களைப் பெற்றுக் கொண்டாலோ அல்லது உணர்ந்தாலோ அது அவனுக்கு இன்னும் அதிக நம்பிக்கையைத் தருகிறது; அவனுக்குள் இருக்கும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை ஒருபோதும் அணைக்க முடியாது என்று தெரிகிறது, அதே நேரத்தில் மற்றவர்கள் இந்தச் சிறப்பு உபசரிப்புக்குத் தகுதி பெற்றிருக்கவில்லை. அவனைப் போன்ற ஜனங்கள், அதாவது பல ஆண்டுகளாகக் கிரியை செய்தவர்கள் மற்றும்

அவர்களைப் பயன்படுத்துவது கணிசமான மதிப்பை தரும் என்பவர்கள் மட்டுமே அதை அனுபவிக்க தகுதியுடையவர்கள் ஆகிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் புதிய கிரியையை அவன் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இந்த விஷயங்கள் பெரும் தடையாக இருக்கின்றன. புதிய கிரியையை அவனால் ஏற்றுக்கொள்ள முடிந்தாலும், ஒரே இரவில் அவனால் அவ்வாறு செய்ய முடியாது. அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு அவன் பல திருப்பங்களைக் கடந்து செல்வான் என்பது உறுதி. இந்த நிலைமையை அவனுடைய பழைய கருத்துக்கள் தீர்க்கப்பட்டு, அவனது பழைய மனநிலை நியாயந்தீர்க்கப்பட்டப் பிறகு படிப்படியாகத்தான் மாற்றியமைக்க முடியும். இந்த படிகளுக்கு உள்ளாகாமல் அவன் தனது பழைய கருத்துக்களுடன் ஒத்துப்போகாத புதிய போதனைகளையும், கிரியைகளையும் எளிதில் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான். மனுஷனுடன் சமாளிக்க வேண்டிய விஷயங்களில் இது மிகவும் கடினமான விஷயமாக இருக்கிறது, மேலும் அதை மாற்றுவதும் எளிதல்ல. ஓர் ஊழியக்காரன் என்ற முறையில், அவன் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் பற்றிய புரிதலை அடையவும், அதன் வல்லமையைச் சுருக்கமாகவும் அறிந்து கொள்ள முடிந்தால், மற்றும் அவன் தனது கிரியைக்கான அனுபவங்களால் கட்டுப்படுத்தப்படாமலும், அவனால் பழைய கிரியையின் வெளிச்சத்தில் புதிய கிரியையை ஏற்றுக் கொள்ளவும் முடிந்தால், அவன்தான் புத்திசாலியான மனுஷன், தகுதியான ஊழியக்காரன். ஜனங்கள் பெரும்பாலும் இதுபோன்றவர்கள் தான்: அவர்கள் பல ஆண்டுகளாகத் தங்கள் கிரியையின் அனுபவத்தைச் சுருக்கமாகக் கூற முடியாமல் கிரியை செய்கிறார்கள், அல்லது, கிரியை பற்றிய அவர்களின் அனுபவத்தையும் ஞானத்தையும் சுருக்கமாகக் கூறிய பின்னர், அவர்கள் புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்வதில் தடை ஏற்படுகிறது, மேலும் அவர்களால் பழைய மற்றும் புதிய கிரியைகளைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவோ அல்லது சரியாக நடத்தவோ முடிவதில்லை. ஜனங்களைக் கையாளுவது என்பது மிகவும் கடினமான விஷயம்! உங்களில் பெரும்பாலோர் இது போன்றவர்கள்தான். பரிசுத்த ஆவியா

னவரின் கிரியையைப் பல ஆண்டுகளாக அனுபவித்தவர்களால் புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்வது கடினமாக இருக்கிறது, மேலும் அவர்கள் எப்போதும் ஒதுக்கி வைக்க முடியாத கருத்துக்கள் நிறைந்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள், அதே நேரத்தில் கிரியை செய்யத் தொடங்கிய ஒரு மனுஷனுக்கு கிரியை குறித்தப் பொது வான அறிவு இருப்பதில்லை, சில எளிய விஷயங்களை எவ்வாறு கையாள்வது என்று கூடத் தெரிவதில்லை. ஜனங்களாகிய நீங்கள் மிகவும் கடினமானவர்கள்! அனுபவத்தில் மூத்தவர்கள் சிலர் மிக வும் பெருமிதம் கொள்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்பதையும் மறந்துவிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப் போதும் இளையவர்களை இழிவாகப் பார்க்கிறார்கள், ஆனாலும் அவர்களால் புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை, மேலும் பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் சேகரித்து வைத்திருக்கும் கருத்துக்களையும் விட்டுவிட முடிவதில்லை. அந்த இளமையான அறிவற்ற ஜனங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் புதிய கிரியையை கொஞ்சம் ஏற்றுக் கொள்ள முடிந்து, அதை எண்ணி மிகவும் உற் சாகமாக இருந்தாலும் கூட, அவர்கள் எப்போதும் குழப்பமடைந்து, பிரச்சினைகள் ஏற்படும் போது என்ன செய்வது என்று தெரியா மல் முழிக்கிறார்கள். அவர்கள் உற்சாகமானவர்கள் தான், ஆனால் அறிவற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரி யையைப் பற்றி அவர்களுக்குச் சிறிதளவு அறிவு மட்டுமே இருக் கிறது, மேலும் அவர்களால் அதை அவர்களின் ஜீவிதங்களில் பயன்படுத்த முடிவதில்லை; இது முற்றிலும் பயனற்ற ஒரு கோட் பாடாக இருக்கிறது. உங்களைப் போன்றவர்கள் பலர் இருக்கின் றனர்; உங்களில் எத்தனை பேர் பயன்படுத்த ஏற்றவர்கள்? பரிசுத்த ஆவியானவரின் தெளிவு மற்றும் வெளிச்சத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து தேவனின் சித்தத்திற்கு இணங்க நிர்வகிக்கக்கூடியவர்கள் எத் தனை பேர் இருக்கிறார்கள்? உங்களில் தற்போதுவரை பின்பற்று பவர்களாக இருப்பவர்கள் மிகவும் கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாகத் தெரிகிறார்கள், ஆனால் உண்மையில் நீங்கள் உங்கள் கருத்துக் களை விட்டுவிடவில்லை, நீங்கள் இன்னும் வேதாகமத்தில் தேடு

கிறீர்கள், தெளிவற்ற தன்மையை விசுவாசிக்கிறீர்கள், அல்லது கருத்துக்களில் அலைந்து திரிகிறீர்கள். இன்றைக்கான உண்மையான கிரியையைக் கவனமாக ஆராய்பவர்கள் அல்லது அதற்குள் ஆழமாகச் செல்பவர்கள் என்று யாரும் இல்லை. உங்கள் பழைய கருத்துகளுடன் இன்றைய வழியை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள். அத்தகைய நம்பிக்கையுடன் உங்களால் எதைப் பெற முடியும்? உங்களுக்குள் வெளிப்படுத்தப்படாத பல கருத்துக்கள் மறைக்கப்பட்டுள்ளன என்றும், அவற்றை எளிதில் வெளிப்படுத்தாமல், அவற்றை மறைக்க நீங்கள் வெறுமனே அதிகபட்ச முயற்சி செய்கிறீர்கள் என்றும் கூறலாம். நீங்கள் புதிய கிரியையை நேர்மையாக ஏற்பதில்லை, உங்கள் பழைய கருத்துக்களை விட்டுவிடவும் நீங்கள் திட்டமிடுவதில்லை; ஜீவிப்பதற்கான பல தத்துவங்கள் உங்களிடம் இருக்கின்றன, அவை மிகவும் கணிசமாக இருக்கின்றன. நீங்கள் உங்கள் பழைய கருத்துக்களை விட்டுவிடவில்லை, மேலும் புதிய கிரியையை நீங்கள் தயக்கத்துடன் கையாளுகிறீர்கள். உங்கள் இருதயங்கள் மிகவும் மோசமானதாக இருக்கின்றன, மேலும் நீங்கள் புதிய கிரியையின் படிகளை இருதயத்தில் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. உங்களைப் போன்ற கழிவுகளால் சுவிசேஷத்தைப் பரப்புவதற்கான கிரியையைச் செய்ய முடியுமா? அதை முழு பிரபஞ்சத்திற்கும் பரப்பும் கிரியையை உங்களால் மேற்கொள்ள முடியுமா? உங்களுடைய இந்த நடைமுறைகள் உங்கள் மனநிலையை மாற்றுவதற்கும் தேவனை அறிவதிலிருந்தும் உங்களைத் தடுக்கின்றன. நீங்கள் இவ்வாறு தொடர்ந்தால், நீங்கள் அகற்றப்படுவீர்கள்.

தேவனின் கிரியையை மனுஷனின் கிரியையிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுத்துவது என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். மனுஷனின் கிரியையில் உன்னால் என்ன பார்க்க முடியும்? மனுஷனின் கிரியையில் அவனது அனுபவத்தின் பல கூறுகள் இருக்கின்றன; மனுஷன் அவன் என்னவாக இருக்கிறான் என்பதைத்தான் வெளிப்படுத்துகிறான். தேவனின் சொந்தக் கிரியையும் அவர் என்னவாக இருக்கிறார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது, ஆனால் அவரது இருப்புநிலையானது மனுஷனிடமிருந்து வேறுபட்டதாக

இருக்கிறது. மனுஷனின் இருப்புநிலையானது அவனது அனுபவத்தையும் ஜீவிதத்தையும் குறிக்கிறது (மனுஷன் தனது ஜீவிதத்தில் என்ன அனுபவிக்கிறான் அல்லது எதை எதிர்கொள்கிறான், அல்லது அவனிடமிருக்கும் ஜீவிப்பதற்கான தத்துவங்கள் ஆகியவை), மேலும் வெவ்வேறு சூழல்களில் வாழும் ஜனங்கள் வெவ்வேறு இருப்புநிலைகளை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். நீ சமுதாயத்தின் அனுபவங்களைக் கொண்டிருக்கிறாயா, நீ உனது குடும்பத்தில் உண்மையில் எப்படி ஜீவிக்கிறாய் என்பதையும் அதற்குள் இருக்கும் அனுபவத்தையும் நீ வெளிப்படுத்தியவற்றில் காணலாம், அதே சமயம் உன்னால் தேவனின் கிரியையில் மாம்சமாகிய தேவனுக்கு சமூக அனுபவங்கள் உள்ளதா என்பதையும் பார்க்க முடியாது. மனுஷனின் சாராம்சத்தை அவர் நன்கு அறிவார், மேலும் அனைத்து வகையான ஜனங்களுக்கும் தொடர்புடைய அனைத்து வகையான நடைமுறைகளையும் அவரால் வெளிப்படுத்த முடியும். மனுஷரின் சீர்கெட்ட மனநிலையையும் கலகத்தனமான நடத்தையையும் வெளிப்படுத்துவதில் அவர் இன்னும் சிறந்தவராக இருக்கிறார். அவர் உலக ஜனங்களிடையே ஜீவிக்கவில்லை என்றாலும், மனுஷரின் சுபாவம் மற்றும் உலக ஜனங்கள் அனைவரின் சீர்கேடுகளையும் அவர் அறிந்திருக்கிறார். இதுவே அவருடைய இருப்புநிலை ஆகும். அவர் உலகத்தைக் கையாள்வதில்லை என்றாலும், உலகத்தைக் கையாள்வதற்கான விதிகளை அவர் அறிந்திருக்கிறார், ஏனென்றால் அவர் மனுஷ சுபாவங்களை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்கிறார். இன்றைய மற்றும் கடந்த காலங்களில் மனுஷனின் கண்களால் பார்க்க முடியாத மற்றும் மனுஷனின் செவிகளால் கேட்க முடியாத ஆவியானவரின் கிரியையைப் பற்றி அவர் அறிந்திருக்கிறார். இதில் ஜீவிப்பதற்கான தத்துவம் அல்லாத ஞானமும், ஜனங்கள் புரிந்துகொள்ள கடினமாக இருக்கும் அதிசயங்களும் அடங்கும். இதுதான் அவருடைய இருப்புநிலை, ஜனங்களுக்குத் தெரியும்படியும் இருக்கிறது, ஜனங்களிடமிருந்து மறைக்கப்பட்டும் இருக்கிறது. அவர் வெளிப்படுத்தும் விஷயங்களானது ஒரு அசாதாரண நபர் வெளிப்படுத்தும் விஷயங்களாக

இருப்பது இல்லை, ஆனால் உள்ளார்ந்த பண்புகள் கொண்ட ஆவியானவர் வெளிப்படுத்தும் விஷயங்களாக இருக்கின்றன. அவர் உலகில் பயணம் செய்வதில்லை, ஆனாலும் அவை எல்லாவற்றையும் அவர் அறிந்திருக்கிறார். அவர் அறிவு அல்லது நுண்ணறிவு இல்லாத "மனுஷக்குரங்கினங்களை" தொடர்பு கொள்கிறார், ஆனால் அறிவை விட உயர்ந்த மற்றும் பெரிய மனுஷருக்கு மேலான வார்த்தைகளை அவர் வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் மனுஷத்தன்மை இல்லாத மற்றும் மனுஷகுலத்தின் மரபுகளையும் ஜீவிதத்தையும் புரிந்து கொள்ளாத ஒரு குழப்பமான மற்றும் உணர்ச்சியற்ற ஜனக்கூட்டத்திற்குள் ஜீவிக்கிறார், ஆனால் அவரால் சாதாரண மனுஷத்தன்மையில் ஜீவிக்குமாறு மனுஷகுலத்தை கேட்டுக்கொள்ள முடியும், அதே நேரத்தில் மனுஷத்தன்மையின் அடிப்படையையும் அதன் இழிவான தன்மையையும் அவர் வெளிப்படுத்துகிறார். இவை அனைத்தும் அவருடைய இருப்புநிலை தான், இவை மாம்சத்தாலும் இரத்தத்தாலுமான நபரின் இருப்புநிலையை விட உயர்ந்ததாக இருக்கிறது. அவரைப் பொறுத்தவரை, அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையைச் செய்யவும் மற்றும் சீர்கெட்ட மனுஷகுலத்தின் சாராம்சத்தை முழுமையாக வெளிப்படுத்தவும் சிக்கலான, தொந்தரவான, மோசமான சமூக ஜீவிதத்தை அனுபவிப்பது தேவையற்றதாக இருக்கிறது. ஒரு மோசமான சமூக ஜீவிதமானது அவருடைய மாம்சத்தை மேம்படுத்துவதில்லை. அவரது கிரியையும் வார்த்தைகளும் மனுஷனின் கீழ்ப்படியாமையை மட்டுமே வெளிப்படுத்துகின்றன, மேலும் அவை மனுஷனுக்கு உலகத்தைக் கையாள்வதற்கான அனுபவத்தையும் பாடங்களையும் வழங்குவதில்லை. அவர் மனுஷனுக்கு ஜீவனை வழங்கும்போது சமூகம் அல்லது மனுஷனின் குடும்பத்தை ஆராயத் தேவையில்லை. மனுஷனை வெளிப்படுத்துவதும் நியாயத்தீர்ப்பளிப்பதும் அவருடைய மாம்சத்தின் அனுபவங்களின் வெளிப்பாடாக இருப்பதில்லை; நீண்ட காலமாக மனுஷனின் கீழ்ப்படியாமையை அறிந்த பின்பும், மனுஷகுலத்தின் சீர்கேட்டை வெறுத்த பின்பும் மனுஷனின் அநீதியை அவர் வெளிப்படுத்துவதே அவரது வெளிப்பாடாக

இருக்கிறது. அவர் செய்யும் கிரியையானது மனுஷனுக்கு அவருடைய மனநிலையை வெளிப்படுத்துவதற்கும் அவருடைய இருப்புநிலையை வெளிப்படுத்துவதற்குமே செய்யப்படுகிறது. அவரால் மட்டுமே இந்த கிரியையைச் செய்ய முடியும்; இது மாம்சத்தாலும் இரத்தத்தாலுமான நபர் அடையக்கூடிய ஒன்று இல்லை. தேவனின் கிரியையிலிருந்து, அவர் எந்த வகையான நபர் என்று மனுஷனால் சொல்ல முடியாது. அவரது கிரியையின் அடிப்படையில் அவர் ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நபர் என்று மனுஷனால் வகைப்படுத்தவும் முடியாது. அவரது இருப்புநிலையானது ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நபராக அவரை வகைப்படுத்த முடியாததாக ஆக்குகிறது. மனுஷனால் அவரை மனுஷனல்லாத ஒருவராக மட்டுமே கருத முடியும், ஆனால் அவரை எந்தப் பிரிவில் வைக்க வேண்டும் என்று அவனுக்குத் தெரிவதில்லை, எனவே மனுஷன் அவரை தேவனின் பிரிவில் பட்டியலிட நிர்பந்திக்கப்படுகிறான். மனுஷன் அவ்வாறு செய்வது நியாயமற்றதாக இல்லை, ஏனென்றால் மனுஷனால் செய்ய முடியாத அளவுக்கு தேவன் ஜனங்களிடையே அதிகக் கிரியை செய்திருக்கிறார்.

தேவன் செய்யும் கிரியையானது அவருடைய மாம்சத்தினுடைய அனுபவத்தின் பிரதிநிதியாக இருப்பதில்லை; மனுஷன் செய்யும் கிரியையானது அவனது அனுபவத்தின் பிரதிநிதியாக இருக்கிறது. எல்லோரும் தங்கள் தனிப்பட்ட அனுபவத்தைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். தேவனால் சத்தியத்தை நேரடியாக வெளிப்படுத்த முடியும், அதே சமயம் மனுஷனால் சத்தியத்தை அனுபவித்ததற்கு ஒத்த அனுபவத்தை மட்டுமே வெளிப்படுத்த முடியும். தேவனின் கிரியைக்கு எந்த விதிகளும் இல்லை, மேலும் அந்தக் கிரியையானது காலம் அல்லது நிலம் ஏற்படுத்தும் தடைகளுக்கு உட்பட்டதாக இல்லை. அவர் என்னவாக இருக்கிறார் என்பதை அவரால் எப்போது வேண்டுமானாலும், எங்கு வேண்டுமானாலும் வெளிப்படுத்த முடியும். அவர் விரும்பியபடி கிரியை செய்கிறார். மனுஷனின் கிரியைக்கு நிபந்தனைகளும் சூழலும் இருக்கின்றன; அவை இல்லாமல், அவனால் கிரியை செய்ய இயலாது மற்றும்

தேவனைப் பற்றிய அவனது அறிவை அல்லது சத்தியத்தின் அனு பவத்தை அவனால் வெளிப்படுத்த முடியாது. ஒரு விஷயத்தை தேவனின் கிரியை என்றோ அல்லது மனுஷனின் கிரியை என்றோ சொல்ல, இரண்டிற்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளை நீ ஒப் பிட வேண்டும். தேவனால் செய்யப்பட்ட எந்தக் கிரியையும் இல்லை, மனுஷனின் கிரியை மட்டுமே இருக்கிறது எனில், மனு ஷனின் போதனைகள்தான் உயர்ந்தவை என்றும், அவை வேறு யாருடைய திறனுக்கும் அப்பாற்பட்டவை என்றும் நீ வெறுமனே அறிந்து கொள்ளுவாய்; அவர்கள் பேசும் தொனிகளும், விஷயங் களைக் கையாள்வதில் அவர்களின் கொள்கைகளும், கிரியை செய் யும் அனுபவமும் நிலையான முறையும் மற்றவர்களுக்கு எட்டா தவையாக இருக்கின்றன. நல்ல திறமை வாய்ந்த மற்றும் உயர்ந்த அறிவைக் கொண்ட இந்த ஜனங்களை நீங்கள் அனைவரும் பாராட்டுகிறீர்கள், ஆனால் தேவனின் கிரியை மற்றும் வார்த்தை களிலிருந்து அவருடைய மனுஷத்தன்மையானது எவ்வளவு உயர்ந் தது என்பதை உன்னால் பார்க்க முடியாது. அதற்குப் பதிலாக, அவர் சாதாரணமானவராக இருக்கிறார், கிரியை செய்யும் போது அவர் இயல்பானவராகவும், உண்மையானவராகவும் இருந்தாலும் மனுஷரால் அளவிடமுடியாதவராக இருக்கிறார், ஆகவே அந்த விஷயமானது ஜனங்களை அவர்மீது ஒருவித பயபக்திகொள்ள வைக்கிறது. ஒரு நபரின் கிரியையில் அவனது அனுபவமானது குறிப்பாக மேம்பட்டதாக இருக்கலாம், அல்லது அவனது கற்ப னையும் பகுத்தறிவும் குறிப்பாக மேம்பட்டதாக இருக்கலாம், மேலும் அவனது மனுஷத்தன்மையும் குறிப்பாக நல்லதாக இருக் கலாம்; இத்தகைய பண்புக்கூறுகளால் ஜனங்களின் போற்றுத லைத்தான் பெற முடியும், ஆனால் அவர்களின் பிரமிப்பையும் பயத்தையும் தூண்டாது. நன்றாகக் கிரியை செய்யக்கூடியவர்க ளையும், குறிப்பாக ஆழ்ந்த அனுபவமுள்ளவர்களையும், சத்தியத் தைக் கடைப்பிடிக்கக்கூடியவர்களையும் ஜனங்கள் அனைவரும் போற்றுகிறார்கள், ஆனால் அத்தகையவர்களால் ஒருபோதும் பய பக்தியை வெளிப்படுத்த முடியாது, போற்றுதலையும் பொறாமை

யையும் மட்டுமே வெளிப்படுத்த முடியும். ஆனால் தேவனின் கிரியையை அனுபவித்தவர்கள் தேவனைப் போற்றுவதில்லை; அதற்குப் பதிலாக, அவருடைய கிரியையானது மனுஷனுக்கு அப்பாற்பட்டது என்றும், மனுஷனுக்குப் புரியாதது என்றும், அது புதியது மற்றும் அற்புதமானது என்றும் அவர்கள் உணர்கிறார்கள். தேவனின் கிரியையை ஜனங்கள் அனுபவிக்கும் போது, அவரைப் பற்றி முதலில் தோன்றுவது என்னவென்றால், அவர் புரிந்துகொள்ளமுடியாதவர், ஞானமுள்ளவர் மற்றும் அற்புதமானவர் என்பவைதான், மேலும் அவர்கள் அறியாமலே அவரை வணங்குகிறார்கள், அவர் செய்யும் கிரியையின் இரகசியத்தை உணர்கிறார்கள், இது மனுஷனின் மனதிற்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கிறது. அவருடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும், அவருடைய விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யவும் மட்டுமே ஜனங்கள் விரும்புகிறார்கள்; அவர்கள் அவரை மிஞ்ச விரும்புவதில்லை, ஏனென்றால் அவர் செய்யும் கிரியையானது மனுஷனின் சிந்தனைக்கும் கற்பனைக்கும் அப்பாற்பட்டதாக இருக்கிறது, அவருக்குப் பதிலாக மனுஷனால் அதைச் செய்ய முடியாது. மனுஷனுக்குக் கூட தனது குறைபாடுகள் தெரியாது, ஆனாலும் தேவன் ஒரு புதிய பாதையை உருவாக்கி, மனுஷனை ஒரு புதிய மற்றும் அழகான உலகிற்குக் கொண்டு வர வந்திருக்கிறார், எனவே மனுஷகுலமானது புதிய முன்னேற்றத்தை அடைந்து ஒரு புதிய தொடக்கத்தைத் தொடங்கியுள்ளது. தேவனைப் பற்றி ஜனங்கள் உணருவது போற்றுதல் இல்லை, அல்லது அதற்கு மாறாக அது போற்றுதல் மட்டுமில்லை. பயபக்தியும் அன்பும் அவர்களின் ஆழ்ந்த அனுபவங்களாக இருக்கின்றன; தேவன் உண்மையில் அற்புதமானவர் என்பது அவர்களின் உணர்வாக இருக்கிறது. மனுஷனால் செய்ய முடியாத கிரியையை அவர் செய்கிறார், மனுஷனால் சொல்ல முடியாத விஷயங்களை அவர் சொல்கிறார். தேவனின் கிரியையை அனுபவித்தவர்களுக்கு எப்போதும் விவரிக்க முடியாத உணர்வு இருக்கும். ஆழ்ந்த அனுபவமுள்ளவர்களால் தேவனின் அன்பைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது; அவருடைய சௌந்தரியத்தை அவர்களால்

உணரமுடிகிறது, அவருடைய கிரியையானது மிகவும் ஞானமானது என்பதையும், மிகவும் அற்புதமானது என்பதையும், அதன் மூலம் எல்லையற்ற வல்லமையானது அவர்கள் மத்தியில் உருவாகிறது என்பதையும் அவர்களால் உணர முடிகிறது. இது பயமோ அல்லது அவ்வப்போது வெளிப்படும் அன்பு மற்றும் மரியாதையோ இல்லை, ஆனால் மனுஷனுக்கான தேவனுடைய இரக்கத்தின் ஆழமான மற்றும் அவனைச் சகித்துக்கொள்ளும் உணர்வு ஆகும். இருப்பினும், அவருடைய சிட்சையையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் அனுபவித்த ஜனங்கள் அவருடைய மகத்துவத்தையும் அவர் எந்தக் குற்றத்தையும் பொறுத்துக்கொள்ள மாட்டார் என்பதையும் உணர்கிறார்கள். அவருடைய கிரியையின் பெரும்பகுதியை அனுபவித்தவர்களால் கூட அவரைப் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை; அவரை உண்மையிலேயே வணங்கும் அனைவருக்கும் அவருடைய கிரியையானது ஜனங்களின் கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப இருப்பதில்லை என்பதையும், ஆனால் எப்போதும் அவர்களின் கருத்துக்களுக்கு எதிராக இருக்கிறது என்பதையும் அறிவார்கள். ஜனங்கள் அவரை முழுமையாகப் போற்றவேண்டும் என்பதையோ அல்லது அவருக்கு அடிபணிந்த தோற்றத்தை முன்வைக்க வேண்டும் என்பதையோ அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை; மாறாக, அவர்கள் உண்மையான பயபக்தியையும் உண்மையான கீழ்ப்படிதலையும் அடைய வேண்டும் என்பதையே எதிர்பார்க்கிறார். அவருடைய கிரியையில் அதிகபட்சமாக, உண்மையான அனுபவமுள்ள எவரும் அவரை பயபக்தியுடன் வணங்குவதை உணர்கிறார்கள், இது போற்றுதலை விட உயர்ந்ததாக இருக்கிறது. அவருடைய சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியை காரணமாக ஜனங்கள் அவருடைய மனநிலையைப் பார்த்திருக்கிறார்கள், ஆகவே அவர்கள் அவரை இருதயத்தில் வைத்து வணங்குகிறார்கள். தேவன் வணங்கப்படுவதற்கும் கீழ்ப்படிவதற்கும் உரியவர், ஏனென்றால் அவருடைய இருப்புநிலையும் அவருடைய மனநிலையும் ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனுக்குச் சமமானவை இல்லை, அதற்கும் மேற்பட்டவையாக இருக்கின்றன. தேவன் தன்னிறைவுள்ளவர், நித்தியமானவர், அவர்

சிருஷ்டிக்கப்படாத ஜீவன், மேலும் தேவன் மட்டுமே பயபக்திக்கும் கீழ்ப்படிதலுக்கும் தகுதியானவர்; மனுஷன் இதற்குத் தகுதியற்றவனாக இருக்கிறான். எனவே, அவருடைய கிரியையை அனுபவித்தவர்கள், அவரை உண்மையாக அறிந்தவர்கள் அனைவரும் அவரைப் பயபக்தியுடன் உணர்கிறார்கள். இருப்பினும், அவரைப் பற்றிய தங்கள் கருத்துக்களை விட்டுவிடாதவர்களுக்கு—அவரை தேவனாகக் கருதாதவர்களுக்கு—அவரைப் பற்றி எந்தப் பயபக்தியும் இருப்பதில்லை, அவர்கள் அவரைப் பின்பற்றினாலும், அவர்கள் ஜெயங்கொள்ளப்படுவதில்லை; அவர்கள் இயற்கையாகவே கீழ்ப்படியாத ஜனங்கள் ஆவர். இவ்வாறு கிரியை செய்வதன் மூலம் மனுஷன் அடைய வேண்டியது என்னவென்றால், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லா ஜீவன்களும் சிருஷ்டிகருக்கு மரியாதைக்குரிய இருதயங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அவரை வணங்க வேண்டும், நிபந்தனையின்றி அவருடைய ஆதிக்கத்திற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் ஆகியவைதான். அவருடைய அனைத்து கிரியைகளும் அடைய வேண்டிய இறுதி முடிவு இதுதான். இதுபோன்ற கிரியையை அனுபவித்தவர்கள் தேவனைச் சிறிதளவு கூட வணங்கவில்லை என்றால், மேலும் அவர்களின் கடந்த கால கீழ்ப்படியாமையானது மாறாவிட்டால், அவர்கள் அகற்றப்படுவது உறுதி. தேவனுக்கான ஒரு நபரின் அணுகுமுறையானது அவரைப் போற்றுவதோ அல்லது தூரத்திலிருந்தே அவருக்கு மரியாதை செலுத்துவதோ மட்டுமாக இருந்து, அவரைச் சிறிதளவு கூட நேசிப்பதாக இல்லை என்றால், இதுவே தேவன்மீது அன்பு இல்லாத ஒரு நபர் வந்துள்ளதன் விளைவாகும், மேலும் அந்த நபர் பரிபூரணமடைவதற்கான நிபந்தனைகளைக் கொண்டிருப்பதில்லை. இவ்வளவு கிரியைகளாலும் ஒரு நபரின் உண்மையான அன்பைப் பெற முடியாவிட்டால், அந்த நபர் தேவனைப் பெறவில்லை என்றும், சத்தியத்தை உண்மையாகப் பின்தொடரவில்லை என்றும் அர்த்தமாகிறது. தேவனை நேசிக்காதவன் சத்தியத்தை நேசிப்பதில்லை, அதனால் அவனால் தேவனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது, தேவனின் அங்கீகாரத்தையும் பெற முடியாது. அத்தகையவர்கள், பரிசுத்த

ஆவியானவரின் கிரியையை அனுபவித்தாலும், அவர்கள் நியாயத்தீர்ப்பை அனுபவித்தாலும், அவர்களால் தேவனை வணங்க முடிவதில்லை. இவர்களின் சுபாவம் மாறாததாக இருக்கிறது, மேலும் மிகவும் பொல்லாத மனநிலை கொண்டவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். தேவனை வணங்காத அனைவருமே அகற்றப்பட வேண்டும், தண்டனைக்குரிய பொருள்களாக இருக்க வேண்டும், பொல்லாப்பு செய்பவர்களைப் போலவே தண்டிக்கப்பட வேண்டும், அநீதியான காரியங்களைச் செய்தவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாகத் துன்பப்பட வேண்டும்.

தேவனுடைய மூன்று கட்ட கிரியைகளையும் அறிந்துகொள்வதே தேவனை அறிந்துகொள்ளும் பாதையாகும்

மனுக்குலத்தை நிர்வகிக்கும் கிரியையானது மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, அதாவது மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் கிரியையானது மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மூன்று கட்டங்களுக்குள்ளும் உலகை சிருஷ்டிக்கும் கிரியை அடங்காது, ஆனால் நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகம், கிருபையின் யுகம் மற்றும் ராஜ்யத்தின் யுகம் ஆகிய மூன்று கட்ட கிரியைகளும் அடங்கும். உலகை சிருஷ்டிக்கும் கிரியை என்பது முழு மனுக்குலத்தையும் உருவாக்கும் கிரியையாக இருந்தது. இது மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் கிரியையாக இருக்கவில்லை, இதற்கும் மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் கிரியைக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. ஏனென்றால், உலகம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோது, மனுக்குலம் சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்படவில்லை, ஆகையால் மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் கிரியையைச் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லாதிருந்தது. மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் கிரியையானது சாத்தானால் மனுஷன் சீர்கெடுக்கப்பட்டபோதுதான் துவங்கியது, ஆகையால் மனுக்குலம் சீர்கெடுக்கப்பட்டபோது தான் மனுக்குலத்தை நிர்வகிக்கும் கிரியையும் துவங்கியது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவ

தென்றால், மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் கிரியையின் விளைவாகவே மனுஷனை தேவன் நிர்வகிப்பது துவங்கியது, இது உலகை சிருஷ்டிக்கும் கிரியையிலிருந்து எழும்பவில்லை. மனுக்குலம் ஒரு சீர்கெட்ட மனநிலையைப் பெற்ற பிறகுதான் நிர்வாகக் கிரியையானது செயல்பாட்டுக்கு வந்தது. ஆகையால், மனுக்குலத்தை நிர்வகிக்கும் கிரியையில் நான்கு கட்டங்கள் அல்லது நான்கு யுகங்களுக்குப் பதிலாக மூன்று பகுதிகளே அடங்கும். மனுக்குலத்தை தேவன் நிர்வகிப்பதைக் குறிப்பிட இதுவே சரியான வழியாகும். இறுதிக் காலம் முடிவுக்கு வரும்போது, மனுக்குலத்தை நிர்வகிக்கும் கிரியையும் முழுமையான முடிவுக்கு வந்திருக்கும். நிர்வாகக் கிரியையின் முடிவு என்றால் சகல மனுஷரையும் இரட்சிக்கும் கிரியை முழுவதுமாக முடிந்துவிட்டது என்றும், அப்போது முதல் மனுக்குலத்திற்கான இந்தக் கட்டம் முடிந்துவிட்டது என்றும் அர்த்தமாகும். சகல மனுஷரையும் இரட்சிக்கும் கிரியை இல்லாமல், மனுக்குலத்தை நிர்வகிக்கும் கிரியையானது இருக்காது, அல்லது மூன்று கட்ட கிரியைகளும் இருக்காது. மனுக்குலத்தின் சீர்கேடே இதற்கான சரியான காரணமாகவும் இருந்தது. மனுக்குலத்திற்கு இரட்சிப்பு அவசரமாக தேவைப்பட்டதால், யேகோவா உலகை சிருஷ்டிப்பதை முடித்துவிட்டு, நியாயப்பிரமாண யுகத்தின் கிரியையை ஆரம்பித்தார். அப்போதுதான் மனுக்குலத்தை நிர்வகிக்கும் கிரியையானது துவங்கியது, அதாவது அப்போதுதான் மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் கிரியை துவங்கியது. “மனுக்குலத்தை நிர்வகித்தல்” என்றால் பூமியில் புதிதாக சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுக்குலத்தின் (இன்னும் சீர்கெட்டுப்போகவிருந்த மனுக்குலம்) ஜீவிதத்தை வழிநடத்துதல் என்று அர்த்தமில்லை. மாறாக, சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்ட ஒரு மனுக்குலத்தின் இரட்சிப்பு என்று அர்த்தமாகும், அதாவது இந்த சீர்கெட்ட மனுக்குலத்தை மாற்றுவது என்று அர்த்தமாகும். இதுதான் “மனுக்குலத்தை நிர்வகித்தல்” என்பதன் அர்த்தமாகும். மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் கிரியையில் உலகை சிருஷ்டிக்கும் கிரியை அடங்காது, ஆகையால் மனுக்குலத்தை நிர்வகிக்கும் கிரியையும் அடங்காது, உலகை

சிருஷ்டிக்கும் கிரியையும் அடங்காது, மாறாக உலகின் சிருஷ்டிப்பிலிருந்து தனித்திருக்கும் மூன்று கட்ட கிரியைகள் மட்டுமே அடங்கும். மனுக்குலத்தை நிர்வகிக்கும் கிரியையைப் புரிந்துகொள்ள, மூன்று கட்ட கிரியைகளைப் பற்றிய வரலாற்றை அறிந்திருப்பது அவசியமானதாகும். இரட்சிக்கப்படுவதற்கு அனைவரும் இதைத்தான் அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். தேவனுடைய சிருஷ்டிகளாகிய நீங்கள் மனுஷனானவன் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவன் என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். மேலும், மனுக்குலத்தின் சீர்கேட்டிற்கான மூலக்காரணத்தையும், அத்துடன் மனுஷனுடைய இரட்சிப்பின் செயல்முறையையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். தேவனுடைய தயவைப் பெறுவதற்கான முயற்சியில் உபதேசத்தின்படி எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதை மட்டுமே நீங்கள் அறிந்திருந்து, தேவன் மனுக்குலத்தை எவ்வாறு இரட்சிக்கிறார் அல்லது மனுக்குலத்தின் சீர்கேட்டிற்கான மூலக்காரணம் ஆகியவை பற்றிய எந்த அறிவும் இல்லையென்றால், தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியாக இதில்தான் நீங்கள் குறைவுபட்டிருக்கிறீர்கள். தேவனுடைய நிர்வாகக் கிரியையைப் பற்றி பரந்த அளவில் அறியாதிருக்கும்போது, கடைப்பிடிக்கக்கூடிய அந்த சத்தியங்களை மட்டும் புரிந்துகொள்வதோடு நீ திருப்தி அடைந்துவிடக்கூடாது. அப்படி திருப்தியடைந்தால், நீ மிகவும் இறுமாப்புள்ளவனாக இருக்கிறாய். மனுஷனை தேவன் நிர்வகித்தலுக்குள் உள்ள கதை, முழு உலகத்திற்கும் சுவிசேஷம் வருதல், சகல மனுஷர் மத்தியில் காணப்படும் மாபெரும் இரகசியம் ஆகியவை கிரியையின் மூன்று கட்டங்களாகும், இவைதான் சுவிசேஷத்தைப் பரப்புவதற்கான அடித்தளமாகும். உனது ஜீவிதம் தொடர்பான எளிய சத்தியங்களில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தி, இந்த மாபெரும் இரகசியங்கள் மற்றும் தரிசனங்களைக் குறித்து நீ எதையும் அறியவில்லை என்றால், உன் ஜீவிதமானது பார்க்கப்படுதற்குத் தவிர வேறொன்றுக்கும் உதவாத ஒரு குறைபாடுள்ள தயாரிப்புக்கு ஒப்பாக இல்லையா?

மனுஷன் நடைமுறையில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தி, தேவனு

டைய கிரியையையும், மனுஷன் என்ன அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதையும் இரண்டாம் நிலையாக பார்ப்பானேயானால், இது அவனுக்கு சிறிதளவும் ஞானமில்லாததாகவும் முட்டாள்தனமானதாகவும் இருக்காதா? நீ தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவற்றை நீ தெரிந்துகொண்டே ஆக வேண்டும்; நீ கடைப்பிடிக்க வேண்டியவற்றை நீ கடைப்பிடித்தே ஆக வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நீ சத்தியத்தை எவ்வாறு பின்தொடர்வது என்பதை அறிந்த ஒருவனாக இருப்பாய். நீ சுவிசேஷத்தைப் பரப்புவதற்கான நாள் வரும்போது, தேவன் ஒரு மகத்துவமான மற்றும் நீதியுள்ள தேவன் என்றும், அவர் உன்னதமான தேவன் என்றும், எந்தவொரு மாபெரும் மனிதனுடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாத ஒரு தேவன் என்றும், அவர் எல்லோருக்கும் மேலான தேவன் என்றும் மட்டுமே உன்னால் சொல்ல முடிந்து..., மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மற்றும் சாராம்சத்தைக் கொண்ட வார்த்தைகளைப் பேசுவதற்கு முற்றிலுமாக தகுதியற்றவனாக இருக்கும்போது உன்னால் இந்த பொருத்தமற்ற மற்றும் மேலோட்டமான வார்த்தைகளை மட்டுமே சொல்ல முடிந்து, தேவனை அல்லது தேவனுடைய கிரியையைப் பற்றி சொல்ல உன்னிடம் எதுவுமில்லை என்றால், மேலும், உன்னால் சத்தியத்தை விளக்கிக்கூறவோ அல்லது மனுஷனிடம் குறைபாடுள்ளதாக காணப்படுவதை வழங்கவோ முடியவில்லை என்றால், உன்னைப் போன்ற ஒருவனால் தன் கடமையை சிறப்பாகச் செய்ய முடியாது. தேவனுக்கு சாட்சி பகருவதும், ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பரப்புவதும் எளிதான காரியம் அல்ல. முதலில் நீ புரிந்துகொள்ள வேண்டிய சத்தியத்தாலும், தரிசனங்களாலும் நிரப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும். தேவனுடைய கிரியையின் பல்வேறு அம்சங்கள் கொண்ட தரிசனங்கள் மற்றும் சத்தியத்தைப் பற்றி நீ தெளிவாக அறிந்திருக்கும்போது, மேலும் உன் இருதயத்தில் நீ தேவனுடைய கிரியையை அறிந்துகொள்கிறாய். மேலும், நீதியான நியாயத்தீர்ப்பாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மனுஷனுடைய சுத்திகரிப்பாக இருந்தாலும் சரி தேவன் என்ன செய்கிறார் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், உனது அஸ்திபாரமாக மாபெரும் தரிசனத்

தைக் கொண்டிருப்பதையும், கடைப்பிடிப்பதற்கான சரியான சத்தியத்தையும் கொண்டிருப்பதையும் பொருட்படுத்தாமல், உன்னால் தேவனை இறுதிவரை பின்பற்ற முடியும். தேவன் என்ன கிரியை செய்தாலும், அவருடைய கிரியையின் நோக்கம் மாறாது, அவருடைய கிரியையின் மையநோக்கம் மாறாது, மனுஷன் மீதான அவருடைய சித்தம் மாறாது என்பதை நீ அறிந்திருக்க வேண்டும். அவருடைய வார்த்தைகள் எவ்வளவு கடுமையானவையாக இருந்தாலும், நிலைமை எவ்வளவு மோசமானதாக இருந்தாலும், அவருடைய கிரியையின் கொள்கைகள் மாறாது, மனுஷனை இரட்சிக்கும் அவருடைய நோக்கமும் மாறாது. அது மனுஷனுடைய முடிவை அல்லது மனுஷன் சென்றடையும் இடத்தை வெளிப்படுத்தும் கிரியை இல்லையென்றால் மற்றும் அது இறுதிக் கட்டத்தின் கிரியை அல்லது தேவனுடைய முழு நிர்வாகத் திட்டத்தையும் கொண்டுவரும் கிரியை இல்லையென்றால் மற்றும் அது மனுஷன் மீது கிரியை செய்யும் காலமாக இருந்தால், அவருடைய கிரியையின் மையநோக்கம் மாறாது. அவருடைய கிரியையின் மையநோக்கம் எப்போதும் மனுக்குலத்தின் இரட்சிப்பாகவே இருக்கும்; இதுதான் தேவன் மீதான உனது விசுவாசத்தின் அஸ்திபாரமாக இருக்க வேண்டும். மூன்று கட்ட கிரியைகளின் நோக்கம் முழு மனுக்குலத்தின் இரட்சிப்பாக இருக்கிறது, அதாவது சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து மனுஷனை முழுமையாக இரட்சிப்பதாகும். மூன்று கட்ட கிரியைகளில் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு குறிக்கோளையும் முக்கியத்துவத்தையும் கொண்டிருக்கின்றபோதிலும், ஒவ்வொன்றும் மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் கிரியையின் ஒரு பகுதியாகவே இருக்கிறது, ஒவ்வொன்றும் மனுக்குலத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப செய்யப்படும் வெவ்வேறு இரட்சிப்பின் கிரியையாக இருக்கிறது. இந்த மூன்று கட்ட கிரியைகளின் நோக்கத்தை நீ அறிந்துகொண்டதும், ஒவ்வொரு கட்ட கிரியையின் முக்கியத்துவத்தையும் எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது என்பது பற்றி நீ அறிந்துகொள்வாய், மேலும் தேவனுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதையும் அறிந்துகொள்

வாய். உன்னால் இந்த நிலையை அடைய முடிந்தால், இந்த மாபெரும் தரிசனங்கள் எல்லாம் தேவன் மீதான உன் விசுவாசத்தின் அஸ்திபாரமாக மாறும். நீ நடைமுறைக்கான எளிய வழிகளை அல்லது ஆழ்ந்த சத்தியங்களைத் தேடுவது மட்டுமின்றி, நடைமுறையுடன் தரிசனங்களை இணைக்க வேண்டும், இதன்மூலம் கடைப்பிடிக்கக்கூடிய சத்தியங்கள் மற்றும் தரிசனங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட அறிவு ஆகிய இரண்டும் காணப்படும். அப்பொழுதுதான் நீ சத்தியத்தை முழுமையாகப் பின்பற்றும் ஒருவனாக இருப்பாய்.

மூன்று கட்ட கிரியைகளும் தேவனுடைய முழு நிர்வாகத்தின் மையத்தில் உள்ளன, அவற்றில் தேவனுடைய மனநிலையும் அவர் என்னவாக இருக்கிறார் என்பதும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. தேவனுடைய மூன்று கட்ட கிரியைகளைப் பற்றி அறியாதவர்களால் தேவன் தமது மனநிலையை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார் என்பதை உணர முடிவதில்லை, தேவனுடைய கிரியையின் ஞானத்தையும் அவர்கள் அறிந்துகொள்வதில்லை. அவர்கள் மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் பல வழிகளைப் பற்றியும், முழு மனுக்குலத்திற்கான அவருடைய சித்தத்தைப் பற்றியும் அறியாதிருக்கிறார்கள். மூன்று கட்ட கிரியைகளும் மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் கிரியையின் முழு வெளிப்பாடாகும். மூன்று கட்ட கிரியைகளையும் அறியாதவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் பல்வேறு வழிமுறைகள் மற்றும் கொள்கைகளை அறியாதவர்களாக இருப்பார்கள். மேலும், ஒரு குறிப்பிட்ட கட்ட கிரியையில் எஞ்சியிருக்கும் உபதேசத்தை மட்டுமே உறுதியாக பிடித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் தேவனை உபதேசத்திற்குள் அடக்குபவர்களாக இருக்கிறார்கள், தேவன் மீதான அவர்களுடைய நம்பிக்கை தெளிவற்றதாகவும் நிச்சயமற்றதாகவும் இருக்கிறது. இதுபோன்றவர்கள் ஒருபோதும் தேவனுடைய இரட்சிப்பைப் பெற மாட்டார்கள். தேவனுடைய மூன்று கட்ட கிரியைகளால் மட்டுமே தேவனுடைய மனநிலையை முழுவதுமாக வெளிப்படுத்த முடியும் மற்றும் முழு மனுக்குலத்தையும் இரட்சிப்பதற்கான தேவனுடைய நோக்கத்தை

யும், மனுக்குலத்தின் இரட்சிப்பின் முழு செயல்முறையையும் முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியும். இதுவே அவர் சாத்தானைத் தோற்கடித்து மனுக்குலத்தை ஆதாயப்படுத்தினார் என்பதற்குச் சான்றாகும்; இதுவே தேவன் வெற்றிசிறந்ததற்க்கான சான்றாகும், மேலும் இதுவே தேவனுடைய முழு மனநிலையின் வெளிப்பாடாகும். தேவனுடைய கிரியையின் மூன்று கட்டங்களில் ஒரு கட்டத்தை மட்டுமே புரிந்துகொள்பவர்கள் தேவனுடைய மனநிலையின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே அறிவர். மனுஷனுடைய கருத்துக்களில், இந்த ஒரு கட்ட கிரியை உபதேசமாக மாறுவது எளிதானது. மேலும், மனுஷன் தேவனைப் பற்றி நிலையான விதிமுறைகளை உருவாக்கி, தேவனுடைய மனநிலையின் இந்த ஒரு பகுதியை தேவனுடைய முழு மனநிலையின் பிரதிநிதித்துவமாகப் பயன்படுத்துவான் என்பது சாத்தியமாகிறது. மேலும், மனுஷனுடைய கற்பனையின் பெரும்பகுதி கலக்கப்படுகிறது, அதாவது தேவன் ஒரு காலத்தில் இப்படி இருந்ததால், அவர் எல்லா காலத்திலேயும் இப்படியே இருப்பார், ஒருபோதும் மாற மாட்டார் என்று நம்பி, தேவனுடைய மனநிலை, இருக்கும் நிலை மற்றும் ஞானம், அத்துடன் தேவனுடைய கிரியையின் கொள்கைகள் ஆகியவற்றை குறுகிய வரம்பிற்குள் மனுஷன் மட்டுப்படுத்துகிறான். மூன்று கட்ட கிரியைகளையும் அறிந்துகொண்டவர்களாலும் புரிந்துகொண்டவர்களாலும் மட்டுமே தேவனை முழுமையாகவும் துல்லியமாகவும் அறிந்துகொள்ள முடியும். குறைந்தபட்சம், அவர்கள் தேவனை இஸ்ரவேலரின் அல்லது யூதர்களின் தேவன் என்று வரையறுக்க மாட்டார்கள், மனுஷருக்காக எப்போதும் சிலுவையில் அறையப்படும் ஒரு தேவனாக அவரைப் பார்க்க மாட்டார்கள். தேவனுடைய ஒரு கட்ட கிரியையின் மூலமாக மட்டுமே ஒருவர் தேவனை அறிந்துகொண்டால், அவரது அறிவு மிகச் சிறியதாக இருக்கிறது, இது சமுத்திரத்திலுள்ள ஒரு துளியின் அளவை விட பெரியது அல்ல. இல்லையென்றால், பல பழைய மதக் காவலாளிகள் ஏன் தேவனைச் சிலுவையில் உயிருடன் அறைந்தார்கள்? இது மனுஷன் தேவனை குறிப்பிட்ட வரம்புகளுக்குள் அடைத்து வைத்தி

ருப்பதனால்தான் அல்லவா? பலர் தேவனுடைய பலதரப்பட்ட மற்றும் மாறுபட்ட கிரியையை அறியாததனால் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை அளவிடும் சிறிதளவு அறிவு மற்றும் உபதேசத்தைக் கொண்டிருப்பதனால், அவர்கள் தேவனை எதிர்க்கவில்லையா மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைத் தடுக்கவில்லையா? இதுபோன்றவர்களின் அனுபவங்கள் மேலோட்டமானவை என்றாலும், அவர்கள் இயல்பாகவே அகந்தையுள்ளவர்களாகவும், கட்டுப்பாடற்றவர்களாவும் இருக்கின்றனர், மற்றும் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை அலட்சியமாகக் கருதுகின்றனர், பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஒழுக்கங்களைப் புறக்கணிக்கின்றனர், மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை "உறுதிப்படுத்த" தங்கள் பழைய அற்பமான வாக்குவாதங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அவர்கள் ஒரு செயலைச் செய்கின்றனர், மேலும் தங்கள் சொந்தக் கல்வி மற்றும் புலமையை முழுமையாக நம்புகின்றனர், மேலும் அவர்களால் உலகம் முழுவதும் பயணிக்க முடியும் என்று நம்புகின்றனர். இதுபோன்றவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் வெறுக்கப்பட்டு புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லவா, புதிய யுகத்தால் அவர்கள் அகற்றப்படமாட்டார்களா? தேவனுக்கு முன்பாக வந்து அவரை வெளிப்படையாக எதிர்ப்பவர்கள் அறியாதவர்களாகவும், விவரமறியாத பாதகர்களாகவும் இல்லையா, அவர்கள் எவ்வளவு புத்திசாலித்தனமானவர்கள் என்பதைக் காண்பிக்க முயற்சி செய்கிறார்கள் அல்லவா? வேதாகமத்தைக் குறித்த மிகக் குறைவான அறிவைக் கொண்டு, அவர்கள் உலகின் "கல்வியாளர்களை" வரம்பு மீறி நடக்கச் செய்ய முயற்சி செய்கிறார்கள்; ஜனங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்கான ஒரு மேலோட்டமான உபதேசத்தைக் கொண்டு, அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைத் தலைகீழாக மாற்ற முயற்சி செய்கிறார்கள், மேலும் அது தங்களின் சொந்த சிந்தனை முறையைச் சுற்றியே சுழல முயற்சி செய்கிறார்கள். அவர்கள் குறுகிய பார்வையுடைவர்களாக இருப்பதனால், 6,000 ஆண்டுகால தேவனுடைய கிரியையை ஒரே பார்வையில் பார்க்க முயற்சி செய்கின்றனர். இவர்களுக்கென்று குறிப்பிடத்

தகுந்த எந்த அறிவும் கிடையாது! உண்மையில், தேவனைப் பற்றிய அறிவை ஜனங்கள் எந்த அளவுக்கு அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு மெதுவாக அவருடைய கிரியையை நியாயந்தீர்க்கிறார்கள். மேலும், அவர்கள் தேவனுடைய இன்றைய கிரியையைப் பற்றிய அறிவைக் குறித்து சிறிதளவு பேசுகின்றனர், ஆனால் அவர்கள் தங்கள் நியாயத்தீர்ப்புகளில் கண்முடித்தனமாக இருப்பதில்லை. ஜனங்கள் தேவனை எவ்வளவு குறைவாக அறிந்திருக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவர்கள் மிகுந்த இறுமாப்புள்ளவர்களாகவும், அளவுக்குமீறிய தன்னம்பிக்கையுள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்றனர், அந்த அளவுக்கு அவர்கள் தேவன் இருப்பதை தேவையில்லாமல் பறைசாற்றுகின்றனர், ஆனாலும் அவர்கள் கோட்பாட்டைப் பற்றி மட்டுமே பேசுகிறார்கள், உண்மையான ஆதாரங்கள் எதையும் கொடுப்பதில்லை. இதுபோன்றவர்கள் எந்த மதிப்பும் இல்லாதவர்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை ஒரு விளையாட்டாகப் பார்ப்பவர்கள் அற்பமானவர்களே! பரிசுத்த ஆவியானவரின் புதிய கிரியையை எதிர்கொள்ளும்போது எச்சரிக்கையாக இல்லாதவர்கள், தங்கள் வாயால் அலம்புகிறார்கள், விரைவாக நியாந்தீர்க்கிறார்கள், பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் சரித்தன்மையை மறுக்க தங்கள் மனப்பாங்கிற்கு அளவுக்குமீறிய சுதந்திரம் கொடுக்கிறார்கள் மற்றும் அதை அவமதிக்கிறவர்களாகவும் தூஷிக்கிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள், இதுபோன்ற மரியாதையில்லாதவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை அலட்சியம் செய்யவில்லையா? மேலும், அவர்கள் மிகுந்த இறுமாப்புள்ளவர்களாவும், இயல்பாகவே பெருமை கொண்டவர்களாகவும், கட்டுப்பாடில்லாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் அல்லவா? இதுபோன்றவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு நாள் வந்தாலும், தேவன் அவர்களைச் சகித்துக்கொள்ள மாட்டார். தேவனுக்காகக் கிரியை செய்பவர்களை அவர்கள் குறைத்துப் பார்ப்பது மட்டுமல்லாமல், தேவனுக்கு எதிராக தேவதூஷணம் செய்கிறார்கள். இதுபோன்ற முரட்டாட்டம் பண்ணுகிறவர்கள் மன்னிக்கப்பட மாட்டார்கள், இந்த

யுகத்திலோ அல்லது வரவிருக்கும் யுகத்திலோ, அவர்கள் என்றென்றும் நரகத்தில் அழிந்து போவார்கள்! இதுபோன்ற மரியாதையில்லாதவர்கள், கட்டுப்பாடில்லாதவர்கள் தேவனை விசுவாசிப்பதாகப் பாசாங்கு செய்கின்றனர். ஜனங்கள் எவ்வளவு அதிகமாக இப்படி இருக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு தேவனுடைய நிர்வாக ஆணைகளுக்கு இடறலுண்டாக்க வாய்ப்புள்ளது. இயல்பாகவே கட்டுப்பாடில்லாத, ஒருபோதும் யாருக்கும் கீழ்ப்படியாத இறுமாப்புள்ளவர்கள் அனைவரும் இந்தப் பாதையில் நடக்கவில்லையா? எப்போதும் புதியவரும், ஒருபோதும் முதுமையடையாதவருமான தேவனை அவர்கள் நாளுக்கு நாள் எதிர்க்கவில்லையா? தேவனுடைய மூன்று கட்ட கிரியைகளின் முக்கியத்துவத்தை நீங்கள் ஏன் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதை இன்று நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நான் சொல்லும் வார்த்தைகள் உங்களுக்குப் பயனளிக்கக்கூடியவை, அவை வெற்றுப் பேச்சுக்கள் அல்ல. குதிரையின் மீது அமர்ந்து பாய்ந்து செல்லும்போது பூக்களைப் பார்ப்பது போல நீங்கள் அவற்றை வெறுமனே படித்தால், எனது கடின உழைப்பு எல்லாம் பயனற்றதாக இருக்காதா? நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் சொந்த சுபாவத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். உங்களில் பெரும்பாலனவர்கள் வாக்குவாதத்தில் திறமையானவர்களாக இருக்கிறீர்கள்; தத்துவார்த்த கேள்விகளுக்கான பதில்கள் உங்கள் நாவில் புரளுகின்றன, ஆனால் சாராம்சம் தொடர்பான கேள்விகளுக்கு உங்களிடம் சொல்ல எதுவுமில்லை. இன்றும் கூட, நீங்கள் அற்பமான உரையாடலில் ஈடுபடுகிறீர்கள், உங்கள் பழைய மனநிலைகளை மாற்ற இயலாதவர்களாக இருக்கிறீர்கள். மேலும், உங்களில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு மேலான சத்தியத்தை அடைவதற்காக நீங்கள் பின்தொடரும் வழியை மாற்றும் எண்ணம் இல்லை, மாறாக உங்கள் வாழ்க்கையை அரை மனதுடன் மட்டுமே வாழ்கிறீர்கள். இதுபோன்றவர்களால் எப்படி தேவனை இறுதி வரை பின்பற்ற முடியும்? நீங்கள் பாதையின் முடிவு வரை அரைமனதுடன் பின்பற்றி வந்தாலும், உங்களுக்கு அதனால் கிடைக்கும் பலன் என்னவாக இருக்கும்? உண்மையிலேயே பின்தொடர்வதா அல்லது

முன்கூட்டியே விட்டுவிடுவதா என்று மிகவும் காலதாமதமாவதற்கு முன்பே உங்கள் யோசனைகளை மாற்றிக்கொள்வது நல்லது. காலம் செல்லச் செல்ல நீங்கள் பிறரை உறிஞ்சும் ஓர் ஒட்டுண்ணியாக மாறிவிடுவீர்கள், நீங்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு கீழ்த்தரமான மற்றும் இழிவான பங்கை வகிக்க விரும்புகிறீர்களா?

மூன்று கட்ட கிரியைகளும் தேவனுடைய முழு கிரியையின் பதிவாகும்; அவை மனுக்குலத்திற்கான தேவனுடைய இரட்சிப்பின் பதிவாகும், அவை கற்பனையானவை அல்ல. நீங்கள் உண்மையிலேயே தேவனுடைய முழு மனநிலையைப் பற்றிய அறிவைக் கண்டடைய விரும்பினால், தேவனால் செய்யப்படும் மூன்று கட்ட கிரியைகளையும் நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். மேலும், நீங்கள் எந்தக் கட்டத்தையும் தவிர்க்கக்கூடாது. இதுவே தேவனை அறிய முற்படுபவர்களால் அடையப்பட வேண்டிய குறைந்தபட்ச காரியங்களாகும். தேவனைப் பற்றிய உண்மையான அறிவை மனுஷனால் பொய்யாக புனைய முடியாது. இது மனுஷனால் கற்பனை செய்யக்கூடிய ஒன்றல்ல, ஒரு தனி நபருக்கு வழங்கப்படும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் சிறப்பு தயவின் விளைவும் அல்ல. மாறாக, இது தேவனுடைய கிரியையை மனுஷன் அனுபவித்த பிறகு வரும் ஒரு அறிவாகும். மேலும், இது தேவனுடைய கிரியையைப் பற்றிய உண்மைகளை அனுபவித்த பிறகு மட்டுமே வரும் தேவனைப் பற்றிய அறிவாகும். இத்தகையதொரு அறிவை உடனே பெற முடியாது, மேலும் இது கற்பிக்கக்கூடிய ஒன்றும் அல்ல. இது முற்றிலும் தனிப்பட்ட அனுபவத்துடன் தொடர்புடையதாகும். மனுக்குலத்திற்கான தேவனுடைய இரட்சிப்பானது இந்த மூன்று கட்ட கிரியைகளின் மையத்தில் தான் உள்ளது, ஆனாலும் இரட்சிப்பின் கிரியைக்குள் பல கிரியை செய்யும் முறைகளும், தேவனுடைய மனநிலையை வெளிப்படுத்தப்படும் பல வழிமுறைகளும் அடங்கும். இதுதான் மனுஷன் அடையாளம் காண்பதற்கு மிகவும் கடினமானதாக இருக்கிறது, மேலும் இதுதான் மனுஷன் புரிந்துகொள்வதற்கு கடினமானதாக இருக்கிறது. யுகங்களைப் பிரித்தல், தேவனுடைய கிரியையில் காணப்படும் மாற்றங்கள், கிரியை

நடக்கும் இடத்தின் மாற்றங்கள், இந்த கிரியையைப் பெறுபவரின் மாற்றங்கள் மற்றும் இதுபோன்ற பல என இவை அனைத்தும் மூன்று கட்ட கிரியைகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியை செய்யும் முறையிலுள்ள வேறுபாடு, அத்துடன் தேவனுடைய மனநிலை, சாயல், நாமம், அடையாளம் ஆகியவற்றின் மாற்றங்கள் அல்லது பிற மாற்றங்கள் என அனைத்தும் மூன்று கட்ட கிரியைகளின் பகுதியாகும். ஒரு கட்ட கிரியையால் ஒரு பகுதியை மட்டுமே குறிப்பிட முடியும், இது ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இது யுகங்களைப் பிரிப்பதையோ, அல்லது தேவனுடைய கிரியையின் மாற்றங்களையோ மற்றும் பிற அம்சங்களையோ உள்ளடக்குவதில்லை. இது தெளிவாகத் தெரிந்த உண்மையாகும். மூன்று கட்ட கிரியைகளும் மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் தேவனுடைய முழு கிரியையாகும். இரட்சிப்பின் கிரியையில் தேவனுடைய கிரியையையும் தேவனுடைய மனநிலையையும் மனுஷன் அறிந்திருக்க வேண்டும்; இந்த உண்மையில்லாமல், தேவனைப் பற்றிய உங்கள் அறிவு வெற்று வார்த்தைகளே தவிர வேறு எதுவுமில்லை, அது வெற்றுப் பேச்சே தவிர வேறு எதுவுமில்லை. இதுபோன்ற அறிவால் மனுஷனை நம்ப வைக்கவோ ஜெயங்கொள்ளவோ முடியாது; இது யதார்த்தத்துடன் முரண்படுகிறது, இது உண்மை அல்ல. இது ஏராளமானதாகவும், காதுக்கு இனிமையானதாகவும் இருக்கலாம், ஆனால் இது தேவனுடைய உள்ளார்ந்த மனநிலையுடன் முரண்பட்டால், தேவன் உன்னை மன்னிக்கமாட்டார். அவர் உனது அறிவைப் பாராட்டமாட்டார் என்பது மட்டுமின்றி, அவரை தேவதூஷணம் செய்த பாவியாக இருப்பதற்காக அவர் உன்னைப் பழிவாங்குவார். தேவனை அறிந்துகொள்வதற்கான வார்த்தைகள் இலகுவாக பேசப்படுவதில்லை. நீ சரளமாக பேசுகிறவனாகவும் வாக்கு வல்லமையுள்ளவனாகவும் இருந்தாலும் மற்றும் கருப்பை வெள்ளையாக இருப்பதாகவும், வெள்ளையை கருப்பாகவும் இருப்பதாகவும் வாதாடக்கூடிய அளவிற்கு உனது வார்த்தைகள் மிகவும் சாதுரியமானவனாக இருந்தாலும், தேவனுடைய அறிவைப் பற்றி

பேசுதல் என்று வரும்போது, நீ இன்னும் அறிவில்லாதவனாகவே இருக்கிறாய். தேவன் என்பவர் நீ கண்மூடித்தனமாக நியாயந்தீர்க்கக்கூடிய ஒருவரோ அல்லது சாதாரணமாகப் புகழக்கூடிய ஒருவரோ அல்லது ஆர்வமற்று சிறுமைப்படுத்தப்படக்கூடிய ஒருவரோ அல்ல. நீ எல்லோரையும் புகழ்கிறாய், ஆனாலும் தேவனுடைய உன்னதமான கிருபையை விவரிக்க சரியான வார்த்தைகளைக் கண்டுபிடிக்க நீ போராடுகிறாய், இதைத்தான் தோல்வியுற்றவர் ஒவ்வொரும் உணர வேண்டும். தேவனை விவரிக்கும் திறன் கொண்ட மொழிப் புலமையாளர்கள் பலர் இருந்தாலும், அவர்கள் விவரிக்கும் துல்லியம் தேவனுக்குரியவர்கள் பேசும் சத்தியத்தில் நூறில் ஒரு பகுதி மட்டுமே இருக்கிறது, தேவனுக்குரியவர்கள் குறைவான சொற்களை மட்டுமே கொண்டிருந்தாலும், பயன்படுத்துவதில் வளமான அனுபவத்தைப் பெற்றுள்ளனர். இவ்வாறு, தேவனைப் பற்றிய அறிவு துல்லியத்திலும் உண்மைத்தன்மையிலும் தான் இருக்கிறது, வார்த்தைகளை சாதுரியமாக பயன்படுத்துவதிலோ வளமான சொற்களைக் கொண்டிருப்பதிலோ இல்லை என்பதைப் பார்க்கலாம். ஏனென்றால், மனுஷனுடைய அறிவும் தேவனுடைய அறிவும் முற்றிலும் வேறுபட்டவையாகும். தேவனை அறிந்துகொள்ளும் பாடமானது மனுக்குலத்தின் எந்த இயற்கை அறிவியலையும் விட உயர்ந்ததாகும். இது தேவனை அறிந்துகொள்ள முயற்சிக்கிறவர்களில் மிகவும் குறைவான எண்ணிக்கையிலானவர்களால் மட்டுமே அடையக்கூடிய ஒரு பாடமாகும், இதை திறமையுள்ள எந்தவொரு நபராலும் அடைந்துவிட முடியாது. ஆகையால், நீங்கள் தேவனை அறிந்துகொள்வதையும், சத்தியத்தைப் பின்தொடர்வதையும் வெறும் குழந்தையால் அடையக்கூடிய விஷயங்களாகப் பார்க்கக்கூடாது. நீ உன் குடும்ப வாழ்க்கை, அல்லது உன் தொழில், அல்லது உன் திருமணத்தில் முற்றிலும் வெற்றிபெற்றவனாக இருக்கலாம், ஆனால் சத்தியம் மற்றும் தேவனுடைய வார்த்தை என்று வரும்போது, உன்னையே காண்பிக்க உன்னிடம் எதுவுமில்லை மற்றும் நீ எதையும் அடையவுமில்லை. சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பது உனக்கு மிகவும் சிரமமாக இருக்

கிறது என்றும், தேவனை அறிந்துகொள்வது இன்னும் பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லலாம். இதுதான் உங்கள் சிரமமாக இருக்கிறது, இதுதான் முழு மனுக்குலமும் எதிர்கொள்ளும் சிரமமாக இருக்கிறது. தேவனை அறிந்துகொள்ளும் நோக்கத்தில் சில வெற்றிகளைப் பெற்றவர்களில், தரத்தைப் பூர்த்தி செய்பவர்கள் யாருமில்லை. தேவனை அறிந்துகொள்வது என்றால் என்ன, அல்லது தேவனை அறிந்துகொள்வது ஏன் அவசியம், அல்லது தேவனை அறிந்துகொள்ள ஒருவர் எந்த அளவை அடைய வேண்டும் என்று மனுஷனுக்குத் தெரியாது. இதுதான் மனுக்குலத்திற்கு மிகவும் குழப்பமானதாக இருக்கிறது, இது மனுக்குலம் எதிர்கொள்ளும் மிகப் பெரிய புதிராக இருக்கிறது. இக்கேள்விக்கு யாராலும் பதிலளிக்க முடியவில்லை, இக்கேள்விக்கு பதிலளிக்கவும் யாரும் தயாராக இல்லை. ஏனென்றால், இன்றுவரை மனுக்குலத்திலுள்ள யாரும் இக்கிரியையைப் பற்றிய ஆய்வில் எந்த வெற்றியும் பெற்றதில்லை. ஒருவேளை, மூன்று கட்ட கிரியைகளைப் பற்றிய புதிர் மனுக்குலத்திற்கு தெரியப்படுத்தப்படும்போது, தேவனை அறிந்த திறமையானவர்களைக் கொண்ட ஒரு கூட்டம் அடுத்தடுத்து தோன்றும். நிச்சயமாகவே, அதுதான் விஷயம் என்று நம்புகிறேன். மேலும், நான் இக்கிரியையைச் செய்வதற்கான செயல்முறையில் இருக்கிறேன் மற்றும் எதிர்காலத்தில் இதுபோன்ற திறமையான நபர்கள் தோன்றுவதைக் காண்பேன் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் இந்த மூன்று கட்ட கிரியைகளின் உண்மைக்கு சாட்சி கொடுப்பவர்களாக மாறுவார்கள். நிச்சயமாகவே, இந்த மூன்று கட்ட கிரியைகளுக்கு அவர்கள்தான் முதலில் சாட்சி பகருகிறவர்களாக இருப்பார்கள். ஆனால், தேவனுடைய கிரியை முடிவடையும் நாளில் இதுபோன்ற திறமையானவர்கள் வெளிப்படாவிட்டால் அல்லது மாம்சமாகிய தேவனால் பரிபூரணமாக்கப்படுவதைத் தனிப்பட்ட முறையில் ஏற்றுக்கொண்ட இதுபோன்ற ஒன்று அல்லது இரண்டு பேர் மட்டுமே இருந்தால், அதைவிட வேதனையும் வருத்தமும் மிக்கது எதுவுமில்லை. ஆனாலும், இது மிகவும் மோசமான சூழ்நிலைதான். எது எப்படி இருந்தாலும், உண்மையிலேயே

பின்தொடர்பவர்களால்தான் இந்த ஆசீர்வாதத்தைப் பெற முடியும் என்று நான் இன்னும் நம்புகிறேன். ஆதிகாலம் முதற்கொண்டு, இதுபோன்ற கிரியைகள் இதற்கு முன்பு இருந்ததில்லை. இது போன்ற கிரியை மனித வளர்ச்சி வரலாற்றில் ஒருபோதும் நிகழ்ந் ததில்லை. தேவனை அறிந்தவர்களில் முதன்மையானவர்களில் ஒருவராக உன்னால் உண்மையிலேயே மாற முடிந்தால், இது சகல சிருஷ்டிகளுக்கு மத்தியில் மிகவும் மேலான கௌரவமாக இருக் காதா? மனுக்குலத்தின் மத்தியில் எந்த சிருஷ்டியாகிலும் தேவ னால் அதிகமாக பாராட்டப்படுவானா? இதுபோன்ற கிரியையை அடைவது எளிதானதல்ல, ஆனால் இறுதியில் இன்னும் வெகும திகளை அறுவடை செய்யும். அவர்களுடைய பாலினம் அல்லது நாடு என எதுவாக இருந்தாலும், தேவனைப் பற்றிய அறிவை அடையக்கூடிய அனைவரும் இறுதியில் தேவனுடைய மிகப் பெரிய கனத்தைப் பெறுவார்கள், மேலும் தேவனுடைய அதிகாரத்தைக் கொண்டவர்களாக மட்டுமே இருப்பார்கள். இதுதான் இன்றைய கிரியையாகும். இது எதிர்காலத்தின் கிரியையும் ஆகும். இது 6,000 ஆண்டுகால கிரியைகளில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய கடைசி மற்றும் மிக உயர்ந்த கிரியையாகும், மேலும் இது ஒவ்வொரு வகை மனுஷரையும் வெளிப்படுத்தும் ஒரு கிரியை முறையாகும். தேவன் மனுஷனை அறிந்துகொள்ளச் செய்யும் கிரியையின் மூலம், மனு ஷனுடைய வெவ்வேறு தராதரங்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன: தேவனை அறிந்தவர்களே தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெற் றுக்கொள்வதற்கும் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களை ஏற்றுக்கொள் வதற்கும் தகுதியுள்ளவர்கள், அதேநேரத்தில் தேவனை அறியாத வர்கள் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்கும் அவரு டைய வாக்குத்தத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் தகுதியற்றவர் கள். தேவனை அறிந்தவர்கள் தேவனுக்கு நெருக்கமானவர்களாக இருக்கிறார்கள், தேவனை அறியாதவர்களை தேவனுக்கு நெருக் கமானவர்கள் என்று அழைக்க முடியாது. தேவனுக்கு நெருக்கமா னவர்களால் தேவனுடைய எந்த ஆசீர்வாதத்தையும் பெற முடியும், ஆனால் அவருக்கு நெருக்கமில்லாதவர்கள் அவருடைய எந்த கிரி

யைக்கும் தகுதியானவர்கள் அல்ல. இது உபத்திரவங்கள், சுத்திகரிப்பு அல்லது நியாயத்தீர்ப்பு என எதுவாக இருந்தாலும், இவை அனைத்தும் இறுதியில் தேவனைப் பற்றிய அறிவை மனுஷனை அடைய அனுமதிப்பதற்காகவே உள்ளன, இதன்மூலம் மனுஷன் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவான். இதுதான் இறுதியில் அடையப்படும் பலனாகும். மூன்று கட்ட கிரியைகளில் எதுவும் மறைக்கப்படவில்லை, இது தேவனைப் பற்றிய மனுஷனுடைய அறிவுக்கு நன்மையானதாக இருக்கிறது மற்றும் தேவனைப் பற்றிய முழுமையான அறிவைப் பெற மனுஷனுக்கு உதவுகிறது. இக்கிரியைகள் அனைத்தும் மனுஷனுக்கு நன்மை பயக்கின்றவையாக இருக்கின்றன.

தேவனுடைய கிரியைதான் மனுஷன் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய தரிசனமாகும், ஏனென்றால் தேவனுடைய கிரியையை மனுஷனால் அடைய முடியாது, மனுஷன் இதைக் கொண்டிருக்கவும் இல்லை. மூன்று கட்ட கிரியைகள் தேவனுடைய முழு நிர்வாகமாகும், மேலும் மனுஷனால் அறிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய மாபெரும் தரிசனம் எதுவுமில்லை. இந்த வல்லமையான தரிசனத்தை மனுஷன் அறிந்திருக்கவில்லை என்றால், தேவனை அறிந்துகொள்வது எளிதானதல்ல. தேவனுடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்வது எளிதானதல்ல. மேலும், மனுஷன் நடக்கும் பாதை பெருமளவில் கடினமானதாகிவிடும். தரிசனங்கள் இல்லாமல், மனுஷனால் இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்க முடியாது. இந்த தரிசனங்கள்தான் மனுஷனை இந்நாள் வரையிலும் பாதுகாத்து, மனுஷனுக்கு மிகப் பெரிய பாதுகாப்பை அளித்துள்ளன. எதிர்காலத்தில், உங்கள் அறிவு ஆழமாக வேண்டும், மேலும் அவருடைய முழு சித்தத்தையும், அவருடைய ஞானமான கிரியையின் சாராம்சத்தையும் நீங்கள் மூன்று கட்ட கிரியைகளுக்குள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இதுவே உங்கள் உண்மையான வளர்ச்சியாகும். கிரியையின் இறுதிக் கட்டம் தனியாக நிற்காது, ஆனால் இது முந்தைய இரண்டு கட்டங்களுடன் சேர்ந்து உருவான முழுமையின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது, அதாவது மூன்று கட்ட கிரியைகளில் ஒன்றை மட்டுமே செய்வதன் மூலம் இரட்சிப்பின் முழு கிரியையையும்

முடிக்க முடியாது என்று சொல்லலாம். இறுதிக் கட்ட கிரியையி னால் மனுஷனை முழுமையாக இரட்சிக்க முடிந்தாலும், இந்த ஒற்றைக் கட்டத்தை மட்டுமே செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்றோ, முந்தைய இரண்டு கட்ட கிரியைகளும் மனுஷனை சாத் தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து இரட்சிக்க தேவையில்லை என்றோ அர்த்தமல்ல. மூன்று கட்டங்களின் எந்த ஒரு கட்டமும் முழு மனுக்குலத்தாலும் அறியப்பட வேண்டிய ஒரே தரிசனம் என்று கருத முடியாது, ஏனென்றால் இரட்சிப்பின் முழு கிரியையும் மூன்று கட்ட கிரியைகளையும் குறிக்கிறது, அவற்றில் ஒரு கட்டத்தை மட் டும் குறிக்கவில்லை. இரட்சிப்பின் கிரியை நிறைவேற்றப்படாத வரை, தேவனுடைய நிர்வாகத்தால் ஒரு முழுமையான முடிவுக்கு வரமுடியாது. தேவனுடைய இயல்பு, அவருடைய மனநிலை மற் றும் அவருடைய ஞானம் ஆகியவை இரட்சிப்பின் கிரியை முழு வதும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இவை மனுஷனுக்கு ஆரம்பத் திலேயே வெளிப்படுத்தப்படவில்லை, ஆனால் படிப்படியாக இரட்சிப்பின் கிரியையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இரட்சிப் பின் ஒவ்வொரு கட்டமும் தேவனுடைய மனநிலையின் ஒரு பகு தியையும், அவருடைய இயல்பின் ஒரு பகுதியையும் வெளிப் படுத்துகிறது. எந்தக் கட்ட கிரியையும் தேவனுடைய இயல்பை நேரடியாகவும் முழுமையாகவும் வெளிப்படுத்த முடியாது. இவ் வாறு, மூன்று கட்ட கிரியைகள் முடிந்த பிறகு மட்டுமே இரட்சிப் பின் கிரியை முழுமையாக முடிக்க முடியும், ஆகையால் தேவனு டைய முழுமையைப் பற்றிய மனுஷனுடைய அறிவை தேவனு டைய மூன்று கட்ட கிரியைகளிலிருந்து பிரிக்க முடியாது. ஒரு கட்ட கிரியையிலிருந்து மனுஷன் பெறுவது அவருடைய கிரியை யின் ஒரு பகுதியில் வெளிப்படுத்தப்படும் தேவனுடைய மனநி லையாகும். இக்கட்டங்களுக்கு முன்னும் பின்னும் வெளிப்படுத் தப்படும் மனநிலையையும் இயல்பையும் இது குறிக்க முடியாது. ஏனென்றால், மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் கிரியையை ஒரு கால கட்டத்தில் அல்லது ஒரு இடத்தில் உடனடியாக முடிக்க முடியாது, ஆனால் வெவ்வேறு காலங்களிலும் இடங்களிலும் மனுஷனுடைய

வளர்ச்சி நிலைக்கு ஏற்ப படிப்படியாக ஆழமாகிறது. இதுதான் இக்கட்டங்களில் செய்யப்படும் கிரியையாகும், இது ஒரு கட்டத்தில் மட்டும் முடிக்கப்படுவதில்லை. ஆகையால், தேவனுடைய முழு ஞானமும் ஒரு தனி கட்டத்தில் மட்டுமல்லாமல் மூன்று கட்டங்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அவருடைய முழு இயல்பும் மற்றும் முழு ஞானமும் இந்த மூன்று கட்டங்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும், ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அவருடைய இயல்பு உள்ளது மற்றும் ஒவ்வொரு கட்டமும் அவருடைய கிரியையின் ஞானத்தின் ஒரு பதிவாக இருக்கிறது. இந்த மூன்று கட்டங்களிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய முழு மனநிலையையும் மனுஷன் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். தேவன் இருப்பது எல்லா மனிதர்களுக்கும் மிகவும் முக்கியமானதாகும். மேலும், தேவனை வணங்கும் போது ஜனங்களுக்கு இந்த அறிவு இல்லையென்றால், அவர்கள் புத்தரை வணங்குபவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டவர்கள் அல்ல. மனுஷர் மத்தியில் தேவனுடைய கிரியை மனுஷனிடமிருந்து மறைக்கப்படவில்லை, மேலும் இது தேவனை வணங்குபவர்களால் அறிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். தேவன் மனுஷர் மத்தியில் மூன்று கட்ட இரட்சிப்பின் கிரியைகளை நிறைவேற்றியிருப்பதால், இந்த மூன்று கட்ட கிரியைகளின் போது அவர் என்ன கொண்டிருக்கிறார் மற்றும் என்னவாக இருக்கிறார் என்ற வெளிப்பாட்டை மனுஷன் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இதைத்தான் மனுஷன் செய்ய வேண்டும். தேவன் மனுஷனிடமிருந்து மறைப்பதை எந்த மனுஷனாலும் அடைய முடியாது, அதை மனுஷன் அறிந்துகொள்ளவும் கூடாது, அதே நேரத்தில் தேவன் மனுஷனுக்குக் காண்பிப்பதை மனுஷன் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் மற்றும் எந்த மனுஷனும் அதைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மூன்று கட்ட கிரியைகளில் ஒவ்வொன்றும் முந்தையக் கட்டத்தின் அஸ்திபாரத்தின் மீது செய்யப்படுகின்றன; இது இரட்சிப்பின் கிரியையிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டுத் தனியாகச் செய்யப்படுவதில்லை. யுகத்திலும் செய்யப்படும் கிரியையிலும் பெரிய வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், அதன் மையத்தில் இன்னும் மனுக்குலத்தின் இரட்

சிப்பு உள்ளது, மேலும் ஒவ்வொரு கட்ட இரட்சிப்பின் கிரியையும் முந்தையதைக் காட்டிலும் ஆழமானதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கட்டமும் அழிக்கப்படாத முந்தைய கட்டத்தின் அஸ்திபாரத்திலிருந்து தொடர்கிறது. இவ்வாறு, எப்போதும் புதியதாகவும், ஒருபோதும் பழையதாகாத அவருடைய கிரியையில், தேவன் இதற்கு முன்பு ஒருபோதும் மனுஷனுக்கு வெளிப்படுத்தாத தனது மனநிலையின் அம்சங்களைத் தொடர்ந்து வெளிப்படுத்துகிறார், மேலும் மனிதனுக்கு எப்போதும் தனது புதிய கிரியையையும் அவருடைய புதிய இருப்பையும் வெளிப்படுத்துகிறார். பழைய மதக் காவலர் இதை எதிர்ப்பதற்குத் தன்னால் இயன்ற அனைத்தையும் செய்தாலும், அதை வெளிப்படையாக எதிர்த்தாலும், தேவன் தான் செய்ய விரும்பும் புதிய கிரியையை எப்போதும் செய்கிறார். அவரது கிரியை எப்போதும் மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது, இதன் விளைவாக அது எப்போதும் மனுஷனுடைய எதிர்ப்பை எதிர்கொள்கிறது. ஆகையால், அவருடைய கிரியையின் காலத்தையும் பெறுநர்களையும் போலவே, அவருடைய மனநிலையும் எப்போதும் மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. மேலும், அவர் இதற்கு முன் எப்போதும் செய்திராத கிரியையையே செய்கிறார், இதற்கு முன் செய்த கிரியைக்கு முரண்பாடாகவும் வேறுபாடாகவும் இருப்பதாக மனுஷனுக்குத் தோன்றும் கிரியையையும் செய்கிறார். மனுஷனால் ஒரு வகையான கிரியையை அல்லது ஒரு நடைமுறைப் பாதையை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். மேலும், தங்களுக்கு முரண்பாடான அல்லது தங்களை விட உயர்வான கிரியை அல்லது நடைமுறை வழிகளை மனுஷன் ஏற்றுக்கொள்வது கடினமாகும். ஆனால், பரிசுத்த ஆவியானவர் எப்போதும் புதிய கிரியையைச் செய்கிறார், அதனால்தான் தேவனுடைய புதிய கிரியையை எதிர்க்கும் மத வல்லுநர்கள் கூட்டம் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகத் தோன்றுகிறது. தேவன் எவ்வாறு எப்போதுமே புதியவராக இருக்கிறார், ஒருபோதும் பழையவராக இருப்பதில்லை என்பது பற்றி மனுஷனுக்கு எந்த அறிவும் இல்லை என்பதனாலும், தேவனுடைய கிரியையின் கொள்கைகளைப் பற்றிய எந்த அறிவும் இல்லை என்பதனாலும் மற்றும்

தேவன் மனுஷனை இரட்சிக்கும் பல வழிகளைப் பற்றிய எந்த அறிவும் இல்லை என்பதனாலும், இந்த ஜனங்கள் வல்லுநர்களாகிவிட்டனர். ஆகையால், இது பரிசுத்த ஆவியானவரிடமிருந்து வரும் கிரியையா, அது தேவனுடைய கிரியையா என்பதை மனுஷனால் முழுவதுமாகச் சொல்ல முடியவில்லை. பலர் முன்பு வந்த வார்த்தைகளுடன் தொடர்புடைய ஒன்றின் மனப்பாங்கைப் பற்றிக்கொண்டு, அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். முந்தைய கிரியையுடன் வேறுபாடுகள் இருந்தால், அவர்கள் அதை எதிர்க்கின்றார்கள் மற்றும் புறக்கணிக்கின்றார்கள். இன்று, நீங்கள் அனைவரும் இதுபோன்ற கொள்கைகளைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கவில்லையா? மூன்று கட்ட இரட்சிப்பின் கிரியைகள் உங்கள் மீது பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை, மேலும் முந்தைய இரண்டு கட்ட கிரியைகளும் தாங்கள் அறிந்துகொள்ள அவசியமில்லாத ஒரு பாரமாகவே இருப்பதாக நம்புகிறவர்களும் இருக்கின்றார்கள். இக்கட்டங்கள் ஜனங்களுக்கு அறிவிக்கப்படக்கூடாது என்றும், முடிந்த அளவு அவற்றைத் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்றும், இதனால் மூன்று கட்ட கிரியைகளின் முந்தைய இரண்டு கட்டங்களால் ஜனங்கள் குழப்பமாக உணர மாட்டார்கள் என்றும் அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள். முந்தைய இரண்டு கட்ட கிரியைகளையும் அறிந்துகொள்வது மிகவும் அதிகமானது என்றும், தேவனை அறிந்துகொள்வதில் எந்த பிரயோஜனமும் இல்லை என்றும் பெரும்பாலானவர்கள் நம்புகிறார்கள், நீங்களும் அப்படித்தான் நினைக்கின்றீர்கள். இன்று, இவ்விதமாகச் செயல்படுவது சரியானது என்று நீங்கள் அனைவரும் நம்புகின்றீர்கள், ஆனால் எனது கிரியையின் முக்கியத்துவத்தை நீங்கள் உணரும் நாள் வரும்: முக்கியத்துவமில்லாத எந்தக் கிரியையையும் நான் செய்வதில்லை என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள். நான் மூன்று கட்ட கிரியைகளை உங்களுக்கு அறிவிப்பதனால், அவை உங்களுக்குப் பயனுள்ளவையாக இருக்கும். இந்த மூன்று கட்ட கிரியைகளும் தேவனுடைய முழு நிர்வாகத்தின் மையமாக இருப்பதால், அவை பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் உள்ள அனைவரின் மையமாக வேண்டும். ஒரு நாள், நீங்கள் அனை

வரும் இந்தக் கிரியையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்துகொள்வீர்கள். நீங்கள் தேவனுடைய கிரியையின் கொள்கைகளை அறியாததினாலும் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைக் குறித்த உங்கள் முரட்டாட்டமான நடத்தையினாலும், நீங்கள் தேவனுடைய கிரியையை எதிர்க்கிறீர்கள் அல்லது இன்றைய கிரியையை அளவிட உங்கள் சொந்தக் கருத்துக்களைப் பயன்படுத்துகிறீர்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள். நீங்கள் தேவனை எதிர்ப்பது மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைக்கு இடையூறு ஏற்படுத்துவது உங்கள் கருத்துக்களாலும் உள்ளார்ந்த இறுமாப்பினாலும் ஏற்படுகின்றன. இது தேவனுடைய கிரியை தவறானது என்பதால் அல்ல, ஆனால் நீங்கள் இயல்பாகவே மிகவும் கீழ்ப்படியாதவர்கள் என்பதனால் ஆகும். தேவன் மீதான தங்கள் விசுவாசத்தைக் கண்டறிந்த பிறகு, மனுஷன் எங்கிருந்து வந்தான் என்று சிலரால் உறுதியாகச் சொல்ல முடிவதில்லை, ஆனாலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையின் சரியானவற்றையும் தவறானவற்றையும் மதிப்பிடும் பொது சொற்பொழிவுகளை ஆற்ற அவர்கள் தைரியம் கொள்கிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் புதிய கிரியையைக் கொண்டுள்ள அப்போஸ்தலர்களுக்கும் அவர்கள் விரிவுரை வழங்குகின்றார்கள், கருத்துரை கூறுகிறார்கள், அளவுக்கதிகமாகப் பேசுகிறார்கள்; அவர்களின் மனிதத்தன்மை மிகவும் குறைவாக உள்ளது அவர்களுக்கு சிறிதளவும் அறிவு இல்லை. இதுபோன்றவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையினால் புறக்கணிக்கப்பட்டு, நரகத்தின் அக்கினியினால் எரிக்கப்படும் நாள் வரவில்லையா? அவர்கள் தேவனுடைய கிரியையை அறியவில்லை, மாறாக அவருடைய கிரியையைப் பரியாசம் செய்கிறார்கள், மேலும் எவ்வாறு கிரியை செய்ய வேண்டும் என்று தேவனுக்கு அறிவுறுத்தவும் முயற்சி செய்கிறார்கள். இதுபோன்ற அநீதியானவர்களால் தேவனை எவ்வாறு அறிந்துகொள்ள முடியும்? தேடும் மற்றும் அனுபவிக்கும் செயல்முறையின்போதுதான் மனுஷன் தேவனை அறிந்துகொள்கிறான். பரிசுத்த ஆவியானவரின் அறிவொளி மூலமே மனுஷன் தேவனை அறிந்துகொள்கிறான் என்று விரும்பியபடி விமர்சிப்பதன்

மூலம் அல்ல. தேவனைப் பற்றிய ஜனங்களின் அறிவு எவ்வளவு துல்லியமானதாகிறதோ, அந்த அளவு குறைவாகவே அவர்கள் அவரை எதிர்க்கிறார்கள். இதற்கு நேர்மாறாக, தேவனைப் பற்றி ஜனங்கள் எவ்வளவு குறைவாக அறிந்திருக்கிறார்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவர்கள் அவரை எதிர்க்க வாய்ப்புள்ளது. உனது கருத் துக்கள், உனது பழைய சுபாவம் மற்றும் உனது மனிதத்தன்மை, குணம் மற்றும் நீதிநெறி ஆகியவையே நீ தேவனை எதிர்க்கும் மூலதனம் ஆகும். உன்னுடைய ஒழுக்கம் எவ்வளவு அதிகமாக சீர்கெட்டிருக்கிறதோ, உன்னுடைய குணாதிசயங்கள் எவ்வளவு அதிகமாக அருவருப்பாக இருக்கிறதோ, உன்னுடைய மனிதத் தன்மை எவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாக நீ தேவனுக்கு சத்துருவாக இருக்கிறாய். வலுவான கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களும் சுய நீதி மனநிலையைக் கொண்டவர்களும் மாம்சமாகிய தேவனுடன் இன்னும் அதிகமான பகையுடன் உள்ள னர். இதுபோன்றவர்கள்தான் அந்திக்கிறிஸ்துகள். உனது கருத்துக் கள் சரிசெய்யப்படாவிட்டால், அவை எப்போதும் தேவனுக்கு எதிராகவே இருக்கும். நீ ஒருபோதும் தேவனுடன் இணக்கமாக இருக்கமாட்டாய், எப்போதும் அவரிடமிருந்து விலகியே இருப் பாய்.

உனது பழைய கருத்துக்களை ஒதுக்கி வைப்பதன் மூலம் மட் டுமே உன்னால் புதிய அறிவைப் பெற முடியும், ஆனால் பழைய அறிவு என்பது பழைய கருத்துக்களுக்கு சமமானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. “கருத்துக்கள்” என்பவை மனுஷன் கற் பனை செய்யும் யதார்த்தத்துடன் முரண்படுகின்ற காரியங்களைக் குறிக்கின்றன. பழைய அறிவானது ஏற்கனவே பழைய யுகத்தி லேயே காலாவதியாகி, புதிய கிரியைக்குள் மனுஷன் பிரவேசிப் பதைத் தடுத்திருந்தால், இதுபோன்ற அறிவும் ஒரு கருத்தாகும். இதுபோன்ற அறிவுக்கான சரியான அணுகுமுறையை மனுஷ னால் எடுக்க முடிந்தால், பழையதையும் புதியதையும் இணைத்துப் பல அம்சங்களிலிருந்து தேவனை அறிந்துகொள்ள முடிந்தால், பழைய அறிவு மனிதனுக்கு ஒரு உதவியாக மாறி, மனுஷன் புதிய

யுகத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் அடிப்படையாகிவிடுறது. தேவனை அறிந்துகொள்வதற்கான பாதையில் எவ்வாறு பிரவேசிப்பது, தேவனை அறிந்துகொள்வதற்கு எந்த சத்தியங்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் மற்றும் உனது கருத்துக்களையும் பழைய மனநிலைகளையும் எவ்வாறு அகற்றுவது போன்ற பல கொள்கைகளை அறிந்துகொள்ளுமாறு தேவனை அறிந்துகொள்வதற்கான பாடமானது உன்னிடம் கேட்டுக்கொள்கிறது, இதன்மூலம் தேவனுடைய புதிய கிரியையின் அனைத்து ஏற்பாடுகளுக்கும் நீங்கள் கீழ்ப்படியலாம். தேவனை அறிந்துகொள்வதற்கான பாடத்திற்குள் நுழைவதற்கான அஸ்திபாரமாக இக்கொள்கைகளைப் பயன்படுத்தினால், உனது அறிவு மென்மேலும் ஆழமாகும். தேவனுடைய முழு நிர்வாகத் திட்டத்தைப் பற்றியும், அதாவது மூன்று கட்ட கிரியைகளைப் பற்றியும் உனக்கு தெளிவான அறிவு இருந்தால், தேவனுடைய கிரியையின் முந்தைய இரண்டு கட்டங்களையும் தற்போதைய கட்டத்துடன் முழுமையாக தொடர்புபடுத்தவும், அதுதான் தேவனால் செய்யப்பட்ட கிரியை என்று உன்னால் பார்க்கவும் முடிந்தால், நீ ஒரு ஈடுஇணையற்ற உறுதியான அஸ்திபாரத்தைக் கொண்டிருப்பாய். மூன்று கட்ட கிரியைகளும் ஒரே தேவனால்தான் செய்யப்பட்டன; இதுதான் மிகப் பெரிய தரிசனமாகும், மேலும் இதுதான் தேவனை அறிந்துகொள்வதற்கான ஒரே பாதையாகும். மூன்று கட்ட கிரியைகளும் தேவனால் மட்டுமே செய்யப்பட்டிருக்க முடியும், எந்த மனுஷனாலும் அவர் சார்பாக இதுபோன்ற கிரியையைச் செய்திருக்க முடியாது. அதாவது, தேவனால் மட்டுமே ஆதியில் இருந்து இன்று வரை தனது சொந்தக் கிரியையைச் செய்திருக்க முடியும். தேவனுடைய மூன்று கட்ட கிரியைகள் வெவ்வேறு யுகங்களிலும் இடங்களிலும் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், ஒவ்வொரு கிரியையும் வேறுபட்டதாக இருந்தாலும், இவை அனைத்தும் ஒரே தேவனால் செய்யப்படும் கிரியையாகும். எல்லா தரிசனங்களிலும், இதுவே மனுஷன் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய மிகப் பெரிய தரிசனமாக இருக்கிறது. மனுஷனால் அதை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தால், அவனால் உறு

தியாக நிற்க முடியும். இன்று, பல்வேறு மதங்கள் மற்றும் மதப்பி ரிவுகள் எதிர்கொள்ளும் மிகப்பெரிய பிரச்சனை என்னவென்றால், அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை அறிவதில்லை, மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைக்கும் பரிசுத்த ஆவியானவரு டையதல்லாத கிரியைக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை அறிய முடிவதில்லை, இதனால், அவர்கள் கடைசி இரண்டு கட்ட கிரி யைகளைப் போலவே, இந்தக் கட்ட கிரியையும் யேகோவா தேவ னால் செய்யப்படுகிறதா என்று சொல்ல முடிவதில்லை. ஜனங்கள் தேவனைப் பின்பற்றினாலும், பெரும்பாலானவர்களால் இது சரி யான வழிதானா என்று இன்னும் சொல்ல முடிவதில்லை. தேவ னால் தனிப்பட்ட முறையில் வழிநடத்தப்படுகிற வழி இதுதானா, தேவன் மாம்சமாகியிருப்பது உண்மைதானா என்று மனுஷன் கவ லைப்படுகிறான், மேலும் இதுபோன்ற விஷயங்களை எவ்வாறு கண்டறிவது என்பது பற்றிய எந்த துப்பும் இன்னமும் பெரும் பாலானவர்களிடம் இல்லை. தேவனைப் பின்பற்றுபவர்களால் வழியைத் தீர்மானிக்க முடியவில்லை. ஆகையால், பேசப்படும் செய்திகள் இந்த ஜனங்கள் மத்தியில் ஒரு பகுதியளவு தாக்கத்தை மட்டுமே கொண்டுள்ளன, மேலும் அவற்றால் முழுவதும் பயனுள் ளதாக இருக்க முடியாது, ஆதலால் இதுபோன்றவர்களின் ஜீவிய பிரவேசத்தை இது பாதிக்கிறது. மூன்று கட்ட கிரியைகளிலும் அவை வெவ்வேறு யுகங்களில், வெவ்வேறு இடங்களில், வெவ் வேறு நபர்களிடம் தேவனால் செய்யப்பட்டவை என்பதை மனு ஷனால் பார்க்க முடிந்தால், கிரியை வேறுபட்டதாக இருந்தாலும், அவை அனைத்தும் ஒரே தேவனால்தான் செய்யப்படுகின்றன என்பதை மனுஷனால் பார்க்க முடிந்தால், அது ஒரே தேவனால் செய்யப்பட்ட கிரியை என்பதனால், அது சரியானதாகவும் பிழை யில்லாததுமாக இருக்க வேண்டும். மேலும் அது மனுஷனின் கருத்துக்களுடன் முரண்பட்டதாக இருந்தாலும், அது ஒரே தேவ னுடைய கிரியை என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இது ஒரே தேவ னுடைய கிரியைதான் என்று மனுஷனால் உறுதியாகச் சொல்ல முடிந்தால், மனுஷனுடைய கருத்துக்கள் வெறும் அற்பமானவை

யாக குறைக்கப்படும், குறிப்பிடத் தகுதியற்றவையாகிவிடும். மனுஷனுடைய தரிசனங்கள் தெளிவற்றவையாக இருப்பதனாலும், மனுஷன் யேகோவாவை தேவனாகவும், இயேசுவை கர்த்தராகவும் மட்டுமே அறிந்திருப்பதாலும், இன்றைய மாம்சமாகிய தேவனைப் பற்றி இரு மனதுடன் காணப்படுவதாலும், பலர் யேகோவா மற்றும் இயேசுவின் கிரியையில் அர்ப்பணிப்புள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்கள், இன்றைய கிரியையை பற்றிய கருத்துக்களால் குழம்பியிருக்கின்றார்கள், பெரும்பாலானவர்கள் எப்போதும் சந்தேகத்துடன் காணப்படுவதோடு, இன்றைய கிரியையைத் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்வதில்லை. கண்ணுக்குத் தெரியாத கடைசி இரண்டு கட்ட கிரியைகளைப் பற்றி மனுஷனிடம் எந்தக் கருத்தும் இல்லை. ஏனென்றால், கடைசி இரண்டு கட்ட கிரியைகளின் யதார்த்தத்தை மனுஷன் புரிந்துகொள்ளவில்லை, தனிப்பட்ட முறையில் அவற்றைப் பார்த்ததும் இல்லை. ஏனென்றால், இந்தக் கட்ட கிரியைகளை மனுஷன் விரும்புவது போலக் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது. அவன் எதைக் கொண்டு வந்தாலும், இதுபோன்ற கற்பனைகளை நிரூபிக்க எந்த உண்மைகளும் இல்லை, அவற்றைச் சரிசெய்ய யாருமில்லை. மனுஷன் தனது மனப்போக்கிற்கு மிகவும் சுதந்திரம் கொடுக்கிறான், எச்சரிக்கையைக் காற்றில் பறக்கவிட்டு, அவனது கற்பனையைச் சுதந்திரமாக அலையவிடுகிறான். ஏனென்றால், அவனுடைய கற்பனைகளைச் சரிபார்க்க எந்த உண்மைகளும் இல்லை, ஆகையால் மனுஷனுடைய கற்பனைகளுக்கு ஏதேனும் ஆதாரம் உள்ளதா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அவை "உண்மை" ஆகின்றன. இவ்வாறு மனுஷன் தன் மனதில் கற்பனை செய்துள்ள தேவனை நம்புகிறான், யதார்த்த தேவனையோ தேடுவதில்லை. ஒரு நபருக்கு ஒரு வகையான நம்பிக்கை இருந்தால், நூறு பேரிடம் நூறு வகையான நம்பிக்கைகள் இருக்கும். மனுஷன் தேவனுடைய கிரியையின் யதார்த்தத்தைக் காணாததாலும், அவன் அதைக் காதுகளால் மட்டுமே கேட்டு, அதைக் கண்களால் காணாததால், அவன் இதுபோன்ற நம்பிக்கைகளைக் கொண்டவனாக இருக்கிறான். மனுஷன் புராணங்களையும் கதைகளையும்

கேட்டிருக்கிறான், ஆனால் தேவனுடைய கிரியையின் உண்மைகளைப் பற்றிய அறிவை அரிதாகவே கேள்விப்பட்டிருக்கின்றான். இவ்வாறு, ஒரு வருடமாக மட்டுமே விசுவாசிகளாக இருப்பவர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கருத்துக்களின் மூலமாகவே தேவனை விசுவாசிக்கிறார்கள். இது தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் தேவனை விசுவாசித்தவர்களுக்கும் பொருந்தும். உண்மைகளைப் பார்க்க முடியாதவர்களால் ஒருபோதும் தேவனைப் பற்றிய கருத்துக்களைக் கொண்ட ஒரு விசுவாசத்திலிருந்து தப்பிக்க முடியாது. மனுஷன் தனது பழைய கருத்துக்களின் கட்டுகளிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு, புதிய பிரதேசத்திற்குள் பிரவேசித்துவிட்டதாக நம்புகிறான். தேவனுடைய உண்மையான முகத்தைப் பார்க்க முடியாதவர்களின் அறிவு என்பது கருத்துக்களும் வதந்திகளுமே தவிர வேறு எதுவுமில்லை என்று மனுஷனுக்குத் தெரியாதா? மனுஷன் தனது கருத்துக்கள் சரியானவையாகவும் பிழையில்லாமலும் இருப்பதாக நினைக்கிறான், மேலும் இந்தக் கருத்துக்கள் தேவனிடமிருந்து வந்தவை என்றும் நினைக்கிறான். இன்று, மனுஷன் தேவனுடைய கிரியையைக் காணும்போது, பல வருடங்களாகக் கட்டி வைத்திருந்த கருத்துக்களை விட்டுவிடுகிறான். கடந்த காலத்தின் கற்பனைகளும் கருத்துக்களும் இந்தக் கட்டத்தின் கிரியைக்கு ஒரு தடையாக மாறியுள்ளன. மேலும், இதுபோன்ற கருத்துக்களை விட்டுவிடுவதும், இதுபோன்ற கருத்துக்களை மறுப்பதும் மனுஷனுக்கு கடினமாகிவிட்டது. இன்றுவரை தேவனைப் பின்தொடர்ந்தவர்களில் பலரின் இந்தப் படிப்படியான கிரியையைப் பற்றிய கருத்துக்கள் இன்னும் படுமோசமாகிவிட்டன. இவர்கள் மாம்சமாகிய தேவன் மீது படிப்படியாக ஒரு பிடிவாதமான பகைமையை உருவாக்கியுள்ளனர். இந்த வெறுப்பின் மூலக்காரணமானது மனுஷனுடைய கருத்துக்களிலும் கற்பனைகளிலும் தான் உள்ளது. மனுஷனுடைய கருத்துக்களும் கற்பனைகளும் இன்றைய கிரியைக்கு எதிரியாகிவிட்டன, இக்கிரியை மனுஷனுடைய கருத்துக்களுடன் முரண்படுகிறது. உண்மைகள் மனுஷனை அவனுடைய கற்பனைக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்க அனுமதிக்காத

தினாலும் மற்றும் அவற்றை மனுஷனால் எளிதில் மறுக்க முடியாததினாலுமே இது நடந்துள்ளது. மேலும், மனுஷனுடைய கருத்துக்களும் கற்பனைகளும் உண்மைகள் இருப்பதை ஆதரிக்கவில்லை. மேலும், மனுஷன் உண்மைகளின் சரித்தன்மையையும் உண்மைத் தன்மையையும் குறித்துச் சிந்திக்காததனால், பிடிவாதமாகத் தனது கருத்துக்களை அவிழ்த்துவிட்டு, தனது சொந்த கற்பனையைப் பயன்படுத்துகிறான். இது மனுஷனுடைய கருத்துகளின் தவறு என்று மட்டுமே கூற முடியுமே தவிர, இது தேவனுடைய கிரியையின் தவறு என்று கூற முடியாது. மனுஷன் தான் விரும்புகிற எதை வேண்டுமானாலும் கற்பனை செய்யலாம், ஆனால் தேவனுடைய எந்தக் கட்ட கிரியையும் அல்லது அதில் எந்த சிறு பகுதியையும் அவன் தன்னிச்சையாக மறுக்காமல் போகலாம்; தேவனுடைய கிரியைக் குறித்த உண்மை மனுஷனால் மீறக்கூடாததாக இருக்கிறது. நீ உனது கற்பனைக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கலாம், யேகோவா மற்றும் இயேசுவின் கிரியைகளைப் பற்றிய நல்ல கதைகளைத் தொகுக்கலாம், ஆனால் யேகோவா மற்றும் இயேசுவின் ஒவ்வொரு கட்ட கிரியையின் உண்மையையும் நீ மறுக்காமல் இருக்கலாம். இது ஒரு கொள்கையாகும், மேலும் இது ஒரு நிர்வாக ஆணையாகும். மேலும், இந்தப் பிரச்சனைகளின் முக்கியத்துவத்தை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தக் கட்ட கிரியையானது மனுஷனுடைய கருத்துக்களுடன் பொருந்தாது என்றும், முந்தைய இரண்டு கட்ட கிரியைகளுக்கான காரியம் அல்ல என்றும் மனுஷன் நம்புகிறான். அவனுடைய கற்பனையில், முந்தைய இரண்டு கட்டங்களின் கிரியையும் நிச்சயமாகவே இன்றைய கிரியைக்கு சமமானதல்ல என்று மனுஷன் நம்புகிறான், ஆனால் தேவனுடைய கிரியையின் கொள்கைகள் அனைத்தும் ஒரே மாதிரியானவை என்றும், அவருடைய கிரியை எப்போதும் நடைமுறையானது என்றும் மற்றும் யுகத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், அவருடைய கிரியையின் உண்மையை எதிர்க்கும் ஒரு பெரிய ஜனக்கூட்டம் எப்போதும் இருக்கும் என்றும் நீ எப்போதாவது கருதியிருக்கிறாயா? இந்தக் கட்ட கிரியையை இன்று எதிர்ப்பவர்கள் அனைவ

ரும் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி கடந்த காலங்களிலும் தேவனை எதிர்த்திருப்பார்கள், ஏனென்றால் இதுபோன்றவர்கள் எப்போதுமே தேவனுடைய எதிரிகளாகத்தான் இருப்பார்கள். தேவனுடைய கிரியைப் பற்றிய உண்மையை அறிந்தவர்கள், மூன்று கட்ட கிரியைகளையும் ஒரே தேவனுடைய கிரியையாகவே பார்ப்பார்கள் மற்றும் தங்களுடைய கருத்துக்களை விட்டுவிடுவார்கள். இவர்கள்தான் தேவனை அறிந்தவர்கள், இதுபோன்றவர்கள்தான் தேவனை உண்மையாகவே பின்பற்றுபவர்கள். தேவனுடைய முழு நிர்வாகமும் அதன் முடிவை நெருங்கும் போது, தேவன் எல்லாவற்றையும் வகைக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்துவார். மனுஷன் சிருஷ்டிகரின் கைகளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான், இறுதியில் அவர் மனுஷனை தமது ஆளுகையின் கீழ் முழுமையாகத் திருப்பிக் கொண்டுவர வேண்டும்; இதுவே மூன்று கட்ட கிரியைகளின் முடிவாகும். கடைசிக்கால கிரியையின் கட்டமும், இஸ்ரவேல் மற்றும் யூதேயாவிலுள்ள முந்தைய இரண்டு கட்டங்களும் முழுப் பிரபஞ்சத்திலுமுள்ள தேவனுடைய நிர்வாகத் திட்டமாகும். இதை ஒருவராலும் மறுக்க முடியாது, இது தேவனுடைய கிரியையைக் குறித்த உண்மையாகும். இந்தக் கிரியையை ஜனங்கள் அதிகம் அனுபவித்திருக்கவில்லை அல்லது கண்டிருக்கவில்லை என்றாலும், உண்மைகள் இன்னும் உண்மைகளாகவே இருக்கின்றன, இது எந்த மனிதனும் மறுக்க முடியாததாக இருக்கிறது. பிரபஞ்சத்தின் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் தேவனை நம்புகிறவர்கள் எல்லோரும் மூன்று கட்ட கிரியைகளையும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். நீ ஒரு கட்ட கிரியையை மட்டுமே அறிந்திருந்து, மற்ற இரண்டு கட்ட கிரியைகளைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றால் மற்றும் கடந்த காலத்திலுள்ள தேவனுடைய கிரியையைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றால், தேவனுடைய முழு நிர்வாகத் திட்டத்தைப் பற்றிய முழுமையான சத்தியத்தை உன்னால் பேச முடியாது மற்றும் தேவனைப் பற்றிய உனது அறிவு ஒருதலைப்பட்சமானதாகவே இருக்கிறது. ஏனென்றால், தேவன் மீதான உனது விசுவாசத்தில் நீ தேவனை அறிந்துகொள்ளவோ புரிந்துகொள்ளவோ இல்லை, ஆகையால் தேவனுக்

குச் சாட்சி பகருவதற்கு நீ பொருத்தமானவனாக இல்லை. இக் காரியங்களைப் பற்றிய உனது தற்போதைய அறிவு ஆழமானதா அல்லது மேலோட்டமானதா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், நீ இறுதியில் அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும், மேலும் முழுமை யாக நம்பியிருக்க வேண்டும். ஜனங்கள் எல்லோரும் தேவனுடைய முழு கிரியையையும் கண்டு அவருடைய ஆளுகையின் கீழ் அடி பணிவார்கள். இக்கிரியையின் முடிவில், எல்லா மதங்களும் ஒன் றாகிவிடும், எல்லாச் சிருஷ்டிகளும் சிருஷ்டிகரின் ஆளுகையின் கீழ் திரும்புவார்கள், எல்லாச் சிருஷ்டிகளும் ஒரே மெய்தேவனை வணங்குவார்கள். தீய மதங்கள் எல்லாம் ஒன்றுமில்லாமல் போகும், மீண்டும் ஒருபோதும் தோன்றாது.

மூன்று கட்ட கிரியைகளைப் பற்றிய இந்த தொடர்ச்சியான குறிப்பு ஏன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது? யுகங்கள் கடந்து செல்வது, சமுதாய வளர்ச்சி மற்றும் இயற்கையின் மாறிவரும் முகம் அனைத் தும் மூன்று கட்ட கிரியைகளில் மாற்றங்களைப் பின்பற்றுகின் றன. மனுக்குலமானது தேவனுடைய கிரியையுடன் காலப்போக் கில் மாறுகிறது, அது தானாகவே உருவாவதில்லை. தேவனுடைய மூன்று கட்ட கிரியைகளும் சகல சிருஷ்டிகளையும், ஒவ்வொரு மதத்தையும், மதப்பிரிவையும் சேர்ந்த அனைவரையும் ஒரே தேவ னுடைய ஆளுகையின் கீழ் கொண்டுவருவதற்காக குறிப்பிடப் படுகின்றன. நீ எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும், இறுதி யில் நீங்கள் எல்லோரும் தேவனுடைய ஆளுகையின் கீழ் அடிப ணிவீர்கள். தேவனால் மட்டுமே இந்தக் கிரியையைச் செய்ய முடி யும்; இதை எந்த மதத் தலைவராலும் செய்ய முடியாது. உலகில் பல முக்கியமான மதங்கள் உள்ளன, ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந் தத் தலைவரைக் கொண்டுள்ளன. மேலும், பின்பற்றுபவர்கள் உலகம் முழுவதும் வெவ்வேறு நாடுகளிலும் பிரதேசங்களிலும் பரவிக்கிடக்கிறார்கள். பெரியதாக இருந்தாலும், சிறியதாக இருந் தாலும், கிட்டத்தட்ட எல்லா நாடும் தனக்குள் வெவ்வேறு மதங் களைக் கொண்டுள்ளன. ஆனாலும், உலகம் முழுவதும் எத்தனை மதங்கள் இருந்தாலும், பிரபஞ்சத்திற்குள் உள்ள எல்லா ஜனங்க

ளும் இறுதியில் ஒரே தேவனுடைய வழிகாட்டுதலின் கீழ் வாழ்கி றார்கள், அவர்களுடைய வாழ்க்கை மதத் தலைவர்களால் வழிந டத்தப்படுவதில்லை. அதாவது, மனுக்குலம் ஒரு குறிப்பிட்ட மதத் தலைவரால் வழிநடத்தப்படுவதில்லை. மாறாக, வானத்தையும், பூமியையும், சகலத்தையும் சிருஷ்டித்த, மனுக்குலத்தையும் சிருஷ் டித்த சிருஷ்டிகராலேயே மனுக்குலம் வழிநடத்தப்படுகிறது, இது தான் உண்மை. உலகில் பல பெரிய மதங்கள் இருந்தாலும், அவை எவ்வளவு பெரியவையாக இருந்தாலும், அவை அனைத்தும் சிருஷ் டிகரின் ஆளுகையின் கீழ்தான் உள்ளன, அவை எதுவுமே இந்த ஆளுகையின் எல்லையை மீற முடியாது. மனுக்குலத்தின் வளர்ச்சி, சமுதாயத்தின் மாற்றம், இயற்கை அறிவியலின் வளர்ச்சி என ஒவ் வொன்றும் சிருஷ்டிகரின் ஏற்பாடுகளிலிருந்து பிரிக்க முடியாத வையாக இருக்கின்றன. இக்கிரியை குறிப்பிட்ட எந்தவொரு மதத் தலைவராலும் செய்யக்கூடிய ஒன்றல்ல. மதத் தலைவர் ஒரு குறிப் பிட்ட மதத்தின் தலைவராக மட்டுமே இருக்கிறார், அவர்களால் தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவோ, வானத்தையும் பூமியை யும் சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தவரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவோ முடியாது. மதத் தலைவரால் முழு மதத்திற்குள்ளும் உள்ள எல் லோரையும் வழிநடத்த முடியும், ஆனால் அவர்களால் வானத்திற் குக் கீழுள்ள எல்லா சிருஷ்டிகளுக்கும் கட்டளையிட முடியாது. இது உலகளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும். மதத் தலைவர் தலைவராக மட்டுமே இருக்கிறார், அவர்களால் தேவ னுக்கு (சிருஷ்டிகருக்கு) சமமாக நிற்க முடியாது. சகலமும் சிருஷ் டிகரின் கைகளில் உள்ளன, இறுதியில் அவை அனைத்தும் சிருஷ் டிகரின் கைகளுக்குத் திரும்பும். மனுக்குலம் தேவனால் சிருஷ் டிக்கப்பட்டது. மதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், ஒவ்வொரு நப ரும் தேவனுடைய ஆளுகையின் கீழ் திரும்புவார். இது தவிர்க்க முடியாதது. தேவன் மட்டுமே எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் மிகவும் உயர்ந்தவராகவும், சகல சிருஷ்டிகளுக்கு மத்தியிலும் அவரே மிக வும் உயர்ந்த ஆட்சியாளராகவும் இருக்கிறார், சகல சிருஷ்டிகளும் அவருடைய ஆளுகையின் கீழ் திரும்ப வேண்டும். ஒரு மனுஷ

னுடைய அந்தஸ்து எவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், அந்த மனுஷனால் மனுக்குலத்தை ஒரு பொருத்தமான சென்றுசேருமிடத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல முடியாது. யாராலும் சகலத்தையும் அதனதன் வகைக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்த முடியாது. யேகோவா தாமே மனுக்குலத்தை சிருஷ்டித்து ஒவ்வொன்றையும் வகைக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்தினார். கடைசிக்காலம் வரும்போது, அவர் தமது சொந்தக் கிரியையை தாமே செய்வார், சகலத்தையும் அதனதன் வகைக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்துவார். இக்கிரியையை தேவனைத் தவிர வேறு யாராலும் செய்ய முடியாது. ஆதி முதல் இன்று வரை செய்யப்பட்ட மூன்று கட்ட கிரியைகள் எல்லாமே தேவனாலேயே செய்யப்பட்டன, அவை ஒரே தேவனாலேயே செய்யப்பட்டன. மூன்று கட்ட கிரியைகளின் உண்மை என்பது முழு மனுக்குலத்திற்கான தேவனுடைய தலைமைத்துவத்தைப் பற்றிய உண்மையாகும், இது யாரும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். மூன்று கட்ட கிரியைகளின் முடிவில், சகலத்தையும் அதனதன் வகைக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்தப்பட்டு, தேவனுடைய ஆளுகையின் கீழ் திரும்பும். ஏனென்றால், முழு பிரபஞ்சத்திலும் இந்த ஒரே தேவன் மட்டுமே இருக்கிறார், வேறு எந்த மதங்களும் இல்லை. உலகைச் சிருஷ்டிக்க முடியாதவரால் அதை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவரவும் முடியாது, அதேநேரத்தில் உலகைச் சிருஷ்டித்தவர் நிச்சயமாக அதை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வல்லவராய் இருப்பார். ஆகையால், ஒருவரால் யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர முடியாமல், மனுஷனை அவனுடைய மனதை வளர்த்துக் கொள்ள உதவ மட்டுமே முடிந்தால், அவர் நிச்சயமாக தேவனாக இருக்க மாட்டார், நிச்சயமாக மனுக்குலத்தின் கர்த்தராக இருக்க மாட்டார். அவரால் இவ்வளவு பெரிய கிரியையைச் செய்ய முடியாது. இதுபோன்ற கிரியையைச் செய்யக்கூடியவர் ஒருவர் மட்டுமே இருக்கிறார், இக்கிரியையைச் செய்ய முடியாத எல்லோருமே நிச்சயமாக எதிரிகளாக இருக்கின்றனரே தவிர, அவர்கள் தேவன் அல்ல. தீய மதங்கள் அனைத்தும் தேவனுடன் இணைக்கமாக இல்லை. மேலும், அவை தேவனுடன் இணக்கமாக இல்லை

என்பதனால், அவை தேவனுடைய எதிரிகளாக இருக்கின்றன. கிரியைகள் அனைத்தும் இந்த ஒரு மெய்தேவனாலேயே செய்யப் படுகின்றன, மேலும் முழு பிரபஞ்சமும் இந்த ஒரே தேவனாலேயே கட்டளையிடப்படுகிறது. அவருடைய கிரியை இஸ்ரவேலில் அல் லது சீனாவில் செய்யப்பட்டாலும், கிரியை ஆவியானவரால் அல் லது மாம்சத்தினால் செய்யப்பட்டாலும், எல்லாமே தேவனாலேயே செய்யப்படுகிறது, வேறு ஒருவராலும் செய்ய முடியாது. ஏனென் றால் அவரே முழு மனுக்குலத்தின் தேவனாக இருக்கிறார், அத னால் அவர் எந்தவொரு சூழ்நிலையிலும் சுதந்திரமாகவும், தடை யின்றியும் கிரியை செய்கிறார். இதுவே எல்லா தரிசனங்களிலும் மிகவும் பெரியதாகும். தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியாக, நீ தேவ னுடைய ஒரு சிருஷ்டிக்குரிய கடமையைச் செய்யவும், தேவனு டைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும் விரும்பினால், நீ தேவனு டைய கிரியையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், சிருஷ்டிகளுக் கான தேவனுடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், அவ ருடைய நிர்வாகத் திட்டத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் மற்றும் அவர் செய்யும் கிரியையின் முக்கியத்துவம் அனைத்தையும் நீ புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் தேவனுடைய தகுதியான சிருஷ்டிகள் அல்ல! தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியாக, நீ எங்கிருந்து வந்தாய் என்று உனக்குப் புரியவில்லை என்றால், மனுக்குலத்தின் வரலாற்றையும், தேவன் செய்த கிரியை கள் அனைத்தையும் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றால், மேலும், இன்று வரை மனுக்குலம் எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என் பதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றால் மற்றும் முழு மனுக் குலத்திற்கும் கட்டளையிடுகிறவர் யார் என்று புரிந்துகொள்ள வில்லை என்றால், உன்னால் உன் கடமையைச் செய்ய இயலாது. தேவன் இன்று வரை மனுக்குலத்தை வழிநடத்தியுள்ளார். பூமியில் மனுஷனை சிருஷ்டித்தது முதல் அவர் மனிதனை ஒருபோதும் விட்டுவிடவில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒருபோதும் கிரியை செய்வதை நிறுத்துவதில்லை, மனுக்குலத்தை வழிநடத்துவதை ஒருபோதும் நிறுத்தியதில்லை, மனுக்குலத்தை ஒருபோதும் விட்

டுவிட்டதில்லை. ஆனால் தேவன் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதை மனுஷன் உணரவுமில்லை, அவன் தேவனை அறியவுமில்லை. தேவனுடைய சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் இதைவிட இழிவானது ஏதேனும் உண்டா? தேவன் தனிப்பட்ட முறையில் மனுஷனை வழிநடத்துகிறார், ஆனால் மனுஷன் தேவனுடைய கிரியையைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. நீ தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டி, ஆனாலும் உனது சொந்த வரலாற்றை நீ புரிந்துகொள்ளவில்லை, உனது பயணத்தில் உன்னை வழிநடத்தியவர் யார் என்று தெரியவில்லை, தேவன் செய்த கிரியையை நீ அறியாமல் இருக்கிறாய், அதனால் உன்னால் தேவனை அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நீ இன்னும் இப்போது இதையெல்லாம் பற்றி அறிந்துகொள்ளவில்லை என்றால், நீ ஒருபோதும் சாட்சி பகருவதற்குத் தகுதியானவனாக இருக்க மாட்டாய். இன்று, சிருஷ்டிகர் தனிப்பட்ட முறையில் சகல ஜனங்களையும் மீண்டும் ஒரு முறை வழிநடத்துகிறார் மற்றும் சகல ஜனங்களையும் அவருடைய ஞானம், சர்வவல்லமை, இரட்சிப்பு மற்றும் அற்புதத்தன்மை ஆகியவற்றைக் காணச் செய்கிறார். ஆனாலும் நீ இன்னும் உணரவில்லை அல்லது புரிந்து கொள்ளவில்லை, ஆகையால் நீ இரட்சிப்பைப் பெறாத ஒருவன் அல்லவா? சாத்தானுக்குச் சொந்தமானவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்வதில்லை, அதேநேரத்தில் தேவனுக்குச் சொந்தமானவர்களால் தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்க முடிகிறது. நான் பேசும் வார்த்தைகளை உணர்ந்து புரிந்துகொள்பவர்கள் எல்லோரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள், தேவனுக்கு சாட்சி கொடுப்பார்கள். நான் பேசும் வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்ளாத ஒருவரும் தேவனுக்கு சாட்சி கொடுக்க முடியாது, மேலும் அவர்கள் அப்புறப்படுத்தப் படுவார்கள். தேவனுடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளாதவர்களாலும், தேவனுடைய கிரியையை உணராதவர்களாலும் தேவனுடைய அறிவை அடைய இயலாது, இதுபோன்றவர்கள் தேவனுக்கு சாட்சி கொடுக்க முடியாது. நீ தேவனுக்கு சாட்சி கொடுக்க விரும்பினால், நீ தேவனை அறிந்திருக்க வேண்டும். தேவனைப் பற்றிய அறிவானது தேவனுடைய கிரியையின் மூலமே பெறப்படுகிறது.

மொத்தத்தில், நீ தேவனை அறிந்துகொள்ள விரும்பினால், நீ தேவனுடைய கிரியையை அறிந்திருக்க வேண்டும்: தேவனுடைய கிரியையை அறிந்துகொள்வது மிகவும் முக்கியமானதாகும். மூன்று கட்ட கிரியைகளும் முடிவுக்கு வரும்போது, தேவனுக்கு சாட்சி பகருகிறவர்கள் அடங்கிய ஒரு கூட்டமும், தேவனை அறிந்தவர்கள் அடங்கிய ஒரு கூட்டமும் உருவாக்கப்படும். இவர்கள் அனைவரும் தேவனை அறிந்துகொள்வார்கள், இவர்களால் சத்தியத்தைக் கடைப் பிடிக்க இயலும். இவர்கள் மனிதத்தன்மையையும் அறிவையும் கொண்டிருப்பார்கள், தேவனுடைய மூன்று கட்ட இரட்சிப்பின் கிரியைகள் அனைத்தையும் அறிந்திருப்பார்கள். இதுதான் இறுதி யில் நிறைவேற்றப்படும் கிரியையாகும், இவர்கள்தான் 6,000 ஆண்டுகால நிர்வாகக் கிரியையின் பலன்களாவார்கள் மற்றும் சாத்தானின் இறுதித் தோல்விக்கு மிகவும் வல்லமையான சாட் சிகளாவார்கள். தேவனுக்குச் சாட்சி பகரக்கூடியவர்களாலேயே தேவனுடைய வாக்குத்தத்தையும் ஆசீர்வாதத்தையும் பெற முடி யும் மற்றும் இறுதியில் மீதியான ஜனக்கூட்டமாக இருப்பார்கள், இவர்களே தேவனுடைய அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பார்கள் மற்றும் தேவனுக்குச் சாட்சி பகருவார்கள். நீங்கள் எல்லோருமே அந்த ஜனக்கூட்டத்தின் அங்கத்தினராகலாம் அல்லது பாதிப் பேர் மட்டுமே அங்கத்தினராகலாம் அல்லது ஒரு சிலரே அங்கத்தின ராகலாம், இது உங்கள் விருப்பத்தையும் உங்கள் நாட்டத்தையும் பொறுத்ததாகும்.

சீர்கெட்ட மனுக்குலத்திற்கு மாம்சமான தேவனுடைய இரட்சிப்பு அதிகத் தேவையாயிருக்கிறது

தேவன் மாம்சமாக மாறினார், ஏனென்றால் சாத்தானுடைய ஆவியோ அல்லது எந்தவொரு ஆவியின் காரியமோ அவருடைய கிரியையின் இலக்கு அல்ல, மாம்சமானவனும் சாத்தானால் சீர் கெட்டுப்போனவனுமாகிய மனுஷனே அவருடைய கிரியையின்

இலக்காக இருக்கிறான். மனுஷனுடைய மாம்சம் சீர்கெட்டுப் போயிருப்பதனாலே, தேவன் மாம்சமான மனுஷனைத் தமது கிரி யையின் இலக்காக்கியுள்ளார்; மேலும், மனுஷனே சீர்கேட்டின் இலக்காக இருப்பதனால், தேவன் தமது இரட்சிப்பின் கிரியையின் அனைத்துக் கட்டங்களிலும் மனுஷனைத் தமது கிரியையின் ஒரே இலக்காக்கியுள்ளார். மனுஷன் மரணத்திற்கு ஏதுவானவனாக இருக்கிறான், மாம்சமாகவும் இரத்தமாகவும் இருக்கிறான், தேவன் ஒருவரால் மாத்திரமே மனுஷனை இரட்சிக்க முடியும். ஆகையால், தேவன் தமது கிரியையைச் செய்வதற்கு மனுஷனைப் போன்ற அதே இயற்பண்புகளைக் கொண்ட ஒரு மாம்சமாக மாற வேண் டும், இதன்மூலம் அவருடைய கிரியை சிறந்த பலன்களை அடை யக்கூடும். மனுஷன் மாம்சமுள்ளவனாகவும், பாவத்தை மேற் கொள்ளவோ அல்லது மாம்சத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளவோ இயலாதவனாக இருப்பதனால், தேவன் தமது கிரி யையைச் செய்ய மாம்சமாக மாறியாக வேண்டும். மாம்சமான தேவனுடைய சாராம்சமும் அடையாளமும் மனுஷனுடைய சாராம் சத்திலும் அடையாளத்திலும் இருந்து பெரிதும் வேறுபட்ட போதி லும், அவருடைய தோற்றம் மனுஷனுடைய தோற்றத்திற்கு ஒப் பாகவே உள்ளது. அவர் ஒரு சாதாரண மனுஷனுடைய தோற்ற முள்ளவராக இருக்கின்றார், ஒரு சாதாரண மனுஷனுடைய வாழ்க் கையை வாழ்கின்றார், அவரைக் காண்கிறவர்கள் ஒரு சாதாரண மனுஷனுக்கும் அவருக்கும் இடையில் எந்த வித்தியாசத்தையும் காண முடியாது. சாதாரண மனிதத்தன்மையில் தமது தெய்வீகக் கிரியையை செய்வதற்கு இந்த இயல்பான தோற்றமும் சாதாரண மனிதத்தன்மையும் அவருக்குப் போதுமானவையாக இருக்கின் றன. அவருடைய மாம்சமானது சாதாரண மனிதத்தன்மையில் அவ ருடைய கிரியையைச் செய்ய அவரை அனுமதிக்கின்றது. மேலும் மனுஷர் நடுவே தமது கிரியையைச் செய்யவும் அவருக்கு உதவு கின்றது. மேலும் அவருடைய சாதாரண மனிதத்தன்மையானது மனுஷர் நடுவே இரட்சிப்பின் கிரியையைச் செய்யவும் அவருக்கு உதவுகின்றது. அவருடைய சாதாரண மனிதத்தன்மையானது மனு

ஷர் நடுவே மிகுந்த குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளபோதிலும், இது போன்ற குழப்பமானது அவருடைய கிரியையின் வழக்கமான பலன்களைப் பாதிக்கவில்லை. சுருக்கமாகக் கூறுவதென்றால், அவருடைய சாதாரண மாம்சத்தின் கிரியையானது மனுஷனுக்கு மிகப் பெரிய அளவில் பயனை அளிக்கிறதாக இருக்கின்றது. பெரும்பாலான ஜனங்கள் அவருடைய சாதாரணமான மனிதத் தன்மையை ஏற்றுக்கொள்ளாதபோதிலும், அவருடைய கிரியை யால் இன்னும் முடிவுகளை அடைய முடியும். மேலும் இந்த முடி வுகள் அவருடைய சாதாரண மனிதத்தன்மை மூலமாகவே அடை யப்படுகின்றன. இதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. மாம்சத்தில் செய்யப்படும் அவருடைய கிரியையின் மூலம், மனுஷன் தனது சாதாரண மனிதத்தன்மையைப் பற்றி மனுஷர் நடுவே காணப்ப டும் கருத்துக்களை காட்டிலும் பத்து மடங்கு அல்லது டஜன் கணக் கான மடங்கு அதிகமான காரியங்களைப் பெறுகிறான். இத்தகைய கருத்துக்கள் எல்லாம் இறுதியில் அவருடைய கிரியையால் விழுங் கிப்போடப்படும். அவருடைய கிரியை அடைந்த பலன், அதாவது மனுஷனிடம் அவரைக் குறித்து காணப்படும் அறிவானது அவ ரைப் பற்றிய மனுஷனுடைய கருத்துக்களைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகமானதாகும். மாம்சத்தில் அவர் செய்யும் கிரியையைக் கற் பனை செய்யவோ அளவிடவோ வழியேதும் கிடையாது, ஏனென் றால் அவருடைய மாம்சம் எந்த மாம்சமான மனுஷனுக்கும் இருப் பது போன்றதல்ல. வெளிப்புறத் தோற்றம் ஒத்ததாக காணப்பட் டாலும், சாராம்சம் ஒப்பானது அல்ல. அவருடைய மாம்சம் தேவ னைப் பற்றி மனுஷர் நடுவில் பல கருத்துக்களை உண்டாக்கு கின்றது. ஆனாலும் அவருடைய மாம்சமானது மனுஷன் மிகுந்த அறிவை பெறுவதற்கும் உதவக்கூடும். மேலும் ஒத்த வெளிப்புறத் தோற்றத்தைக் கொண்டிருக்கும் எந்தவொரு நபரையும் ஜெயங் கொள்ள இயலும். அவர் வெறுமனே மனுஷராக மட்டுமல்லாமல், ஆனால் மனுஷனுடைய வெளிப்புறத் தோற்றத்துடன் தேவனா கக் காணப்படுவதனால், அவரை யாரும் முழுமையாக அறிந்து கொள்ளவோ அல்லது புரிந்துகொள்ளவோ முடியாது. அதரிசன

மான மற்றும் தொட்டுணர முடியாத ஒரு தேவன் எல்லோராலும் நேசிக்கப்படுகிறார், மகிழ்ச்சியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார். தேவன் மனுஷனுடைய கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒரு ஆவியாக மாத்திரம் இருப்பாரேயானால், தேவனை நம்புவது மனுஷனுக்கு மிகவும் எளிதான காரியமாகும். ஜனங்கள் தங்கள் கற்பனைகளைக் கட்டவிழ்த்து விடலாம், தங்களைத் தாங்களே மகிழ்விக்கவும், சந்தோஷமாக உணர வைக்கவும் தேவனுடைய உருவமாக அவர்கள் விரும்பும் எந்த உருவத்தையும் தேர்ந்தெடுக்கலாம். ஆகையால், ஜனங்கள் தங்கள் சொந்தத் தேவன் மிகவும் விரும்புவதையும், அவர்கள் செய்ய விரும்புவதையும் எவ்விதச் சந்தேகமும் இல்லாமல் செய்யலாம். மேலும் என்னவென்றால், ஜனங்கள் தாங்கள் தேவன் மீது வைத்துள்ள விசுவாசத்தையும் பக்தியையும் காட்டிலும் அதிகமாக யாரிடமும் இல்லை என்றும், மற்றவர்கள் எல்லோரும் புறஜாதி நாய்கள் என்றும், தேவனுக்கு விசுவாசமில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்றும் நம்புகின்றனர். தேவன் மீது நம்பிக்கை வைத்துள்ளவர்கள் தேடுவது தெளிவற்றதாகவும், கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலும் இருப்பதாகக் கூறலாம். அவர்கள் தேடுவது எல்லாம் சிறிதளவு மாறுபாடு கொண்ட ஒரே மாதிரியான காரியமாகும். அவர்களின் கற்பனைகளில் மாத்திரமே தேவனுடைய உருவங்கள் வேறுபட்டவையாக இருக்கின்றனவே தவிர, அவர்களுடைய சாராம்சம் உண்மையில் ஒன்றுதான்.

மனுஷன் தேவன் மீதான தனது கவலையற்ற நம்பிக்கையைக் குறித்து கவலைப்படாமல், அவனுக்குப் பிரியமான விதங்களிலேயே அவரை நம்புகிறான். இது யாரும் தலையிட இயலாத “மனுஷனுடைய உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்கள்” ஆகியவற்றில் ஒன்றாகும். ஏனென்றால் ஜனங்கள் வேறு யாருடைய தேவனையும் அல்ல, தங்கள் சொந்த தேவனையே நம்புகின்றனர். இது அவர்களுடைய சொந்த தனிப்பட்ட குணமாகும். ஏறக்குறைய எல்லோருமே இந்த வகையான தனிப்பட்ட குணத்தைத்தான் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஜனங்கள் இந்தக் குணத்தை ஒரு விலையேறப்பெற்ற பொக்கிஷமாகக் கருதுகின்றனர், ஆனால் தேவனையோ

இதைவிட மிகவும் இழிவாகவும் அல்லது மதிப்பற்றவராகவும் கருதுகின்றனர், ஏனென்றால் மனுஷனுடைய இந்தத் தனிப்பட்ட குணத்தைக் காட்டிலும் தேவனை எதிர்ப்பதற்குத் தெளிவான அறிகுறிகள் எதுவுமில்லை. மாம்சமான தேவனுடைய கிரியையைச் செய்வதற்காகவே மனுஷனால் காணக்கூடிய மற்றும் தொட்டுணரக்கூடிய ஒரு உருவத்தில் தேவன் மாம்சமாக மாறுகிறார். அவர் உருவமில்லாத ஒரு ஆவி அல்ல, ஆனால் மனுஷனால் கண்டு, தொட்டுணரக்கூடிய ஒரு மாம்சமாவார். ஆனாலும், ஜனங்களில் பெரும்பாலானவர்கள் உருவமே இல்லாத மாம்சமல்லாத தெய்வங்களை நம்புகின்றனர். ஆகையால், மாம்சமான தேவன் ஆனவர் தேவனை நம்புகிற பெரும்பாலானவர்களுக்குச் சத்துருவாகிவிட்டார். இதுபோலவே தேவன் மனுஷனாக அவதரித்திருக்கிறார் என்ற உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்களும் இதேபோல் தேவனுடைய எதிராளிகளாகிவிட்டனர். மனுஷன் தான் சிந்திக்கும் விதத்தின் காரணமாகவோ அல்லது அவனுடைய கலகத்தன்மையின் காரணமாகவோ அல்ல, ஆனால் மனுஷனுடைய இந்த தனிப்பட்ட குணத்தின் காரணமாகவே கருத்துகளைக் கொண்டிருக்கிறான். இந்தக் குணத்தின் காரணமாகவே பெரும்பாலான ஜனங்கள் மரித்துப்போகின்றனர். இந்தத் தொட முடியாத, பார்க்க முடியாத, நிஜத்தில் காணப்படாத மற்றும் இந்த இல்லாத தெய்வமே மனுஷனுடைய ஜீவனை அழிக்கிறது. மாம்சமான தேவனாலோ, பரலோகத்தின் தேவனாலோ அல்ல, மனுஷனுடைய சொந்தக் கற்பனையான தெய்வத்தினாலேயே மனுஷனுடைய ஜீவனானது பறிக்கப்படுகிறது. சீர்கெட்ட மனுஷனுடைய தேவைகள் தான் மாம்சமான தேவன் மாம்சத்திற்குள் வந்ததற்கு ஒரே காரணமாகும். தேவனுடைய தேவைகள் அல்ல, மனுஷனுடைய தேவைகளே இதற்குக் காரணமாகும். தேவனுடைய தியாகப்பலிகள் மற்றும் பாடுகள் எல்லாமே மனுக்குலத்திற்காகவே ஆகும், அவருடைய நலனுக்காக அல்ல. தேவனுக்கு எந்தச் சாதக பாதகமோ அல்லது வெகுமதிகளோ கிடையாது. முதலில் அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சில எதிர்கால அறுவடையை அவர் அறுவடை செய்ய மாட்

டார். அவர் மனுக்குலத்திற்காகச் செய்கிற மற்றும் தியாகம் செய்கிற எல்லாம் அவர் சிறந்த வெகுமதிகளைப் பெறுவதற்காக அல்ல, முற்றிலும் மனுக்குலத்திற்காகவே ஆகும். மாம்சத்தில் தேவனுடைய கிரியை கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாத அளவிற்கு பல சிரமங்களைக் கொண்டிருக்கிற போதிலும், அது இறுதியில் அடையும் பலன்கள் ஆவியானவரால் நேரடியாகச் செய்யப்படும் கிரியைகளின் பலன்களைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகமாகும். மாம்சத்தின் கிரியை மிகுந்த கஷ்டத்தை உண்டாக்குகின்றது. மேலும் ஆவியானவர் கொண்டிருக்கின்ற அதே மாபெரும் அடையாளத்தை மாம்சமானவரால் கொண்டிருக்க முடியாது. ஆவியானவர் செய்கிற அதே தெய்வீகச் செயல்களை மாம்சமானவரால் செய்ய முடியாது. ஆவியானவர் கொண்டிருக்கிற அதே அதிகாரத்தை மாம்சமானவரால் கொண்டிருக்க முடியாது. ஆனாலும், சாதாரணமான இந்த மாம்சமானவரால் செய்யப்படும் கிரியையின் சாராம்சமானது ஆவியானவரால் நேரடியாகச் செய்யப்படும் கிரியையைக் காட்டிலும் மிகவும் உயர்ந்ததாகும். மேலும் இந்த மாம்சமானவரே எல்லா மனுக்குலத்தின் தேவைகளுக்கும் பதிலாக இருக்கின்றார். இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஆவியானவரின் பயன்பாட்டு மதிப்பானது மாம்சமானவரின் பயன்பாட்டு மதிப்பைக் காட்டிலும் மிகவும் குறைவாகும்: ஆவியானவரின் கிரியையால் எல்லா மலைகள், ஆறுகள், ஏரிகள் மற்றும் சமுத்திரங்கள் உட்பட முழு பிரபஞ்சத்தையும் உள்ளடக்க முடியும். ஆனால் மாம்சமானவரின் கிரியை அவர் தொடர்புகொள்ளும் ஒவ்வொரு நபருடனேயே மிகவும் பயனுள்ள முறையில் தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது. மேலும் என்னவென்றால், காணக்கூடிய உருவத்திலுள்ள தேவனுடைய மாம்சத்தை மனுஷனால் நன்கு புரிந்துகொள்ளவும் நம்பவும் முடியும். மேலும் தேவனைப் பற்றிய மனுஷனுடைய அறிவை இன்னும் ஆழப்படுத்தவும் முடியும். மேலும் தேவனுடைய உண்மையான செயல்களைக் குறித்த மிகவும் ஆழமான தாக்கத்தை மனுஷனுக்கு ஏற்படுத்தவும் முடிவும். ஆவியானவரின் கிரியை மறைபொருளில் மறைக்கப்பட்டுள்ளது. மரணத்திற்கு

ஏதுவானவர்களால் அவற்றைப் புரிந்துகொள்வது கடினமாகும். மேலும் அவற்றைக் காண்பதும் கடினமாகும். ஆகவே அவர்கள் வெற்றுக் கற்பனைகளை மாத்திரமே நம்பியிருக்க முடியும். ஆனாலும், மாம்சத்தின் கிரியை இயல்பானது, யதார்த்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மேலும் வளமான ஞானத்தைக் கொண்டுள்ளது. மேலும் இது மனுஷனுடைய மாம்சக் கண்ணால் காணக்கூடிய ஒரு உண்மையாகும். தேவனுடைய கிரியையின் ஞானத்தை மனுஷன் தனிப்பட்ட முறையில் அனுபவிக்க முடியும். அவனுடைய வளமான கற்பனையைப் பயன்படுத்த வேண்டியதில்லை. இது மாம்சத்தில் தேவனுடைய கிரியையின் துல்லியமாகவும், உண்மையான மதிப்பாகவும் இருக்கிறது. மனுஷனுடைய கண்ணுக்குத் தெரியாத மற்றும் அவன் கற்பனை செய்வதற்குக் கடினமான காரியங்களை மட்டுமே ஆவியானவரால் செய்ய முடியும். உதாரணமாக, ஆவியானவரின் அறிவொளி, ஆவியானவரின் அசைவு மற்றும் ஆவியானவரின் வழிகாட்டுதல் ஆகியவை மனம் கொண்ட மனுஷனுக்கு எந்தத் தெளிவான அர்த்தத்தையும் கொடுப்பதில்லை. அவை ஒரு அசைவையோ அல்லது பரந்த அர்த்தத்தையோ மாத்திரமே கொடுக்கின்றன, வார்த்தைகளாலான ஒரு அறிவுரையை வழங்க முடியாது. ஆனாலும், மாம்சத்தில் செய்யப்படும் தேவனுடைய கிரியை பெரிதும் வித்தியாசமானதாகும்: இது வார்த்தைகளின் துல்லியமான வழிகாட்டுதலைக் கொண்டுள்ளதோடு, தெளிவான சித்தத்தையும், தேவையான இலக்குகளையும் கொண்டுள்ளது. ஆகவே, மனுஷன் தட்டித் தடுமாறவோ அல்லது அவனுடைய கற்பனையைப் பயன்படுத்தவோ, ஊகங்கள் செய்யவோ வேண்டியதில்லை. இது மாம்சத்தில் செய்யப்படும் கிரியைக் குறித்த விளக்கமாகும். இது ஆவியானவரின் கிரியையிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டதாகும். ஆவியானவரின் கிரியையானது ஒரு குறுகிய வரம்பிற்கு மட்டுமே பொருத்தமானதாகும். இது மாம்சத்தின் கிரியைக்கு மாற்றாக முடியாது. மாம்சத்தின் கிரியையானது ஆவியானவரின் கிரியையைக் காட்டிலும் மிகவும் துல்லியமான மற்றும் தேவையான இலக்குகளையும், உண்மையான, மதிப்புமிக்க அறி

வையும் மனுஷனுக்குக் கொடுக்கிறது. துல்லியமான வார்த்தைக ளையும், பின்தொடர்வதற்குத் தெளிவான இலக்குகளையும் கொடுக் கும் கிரியையே சீர்கெட்ட மனுஷனுக்கு மாபெரும் மதிப்புடைய தாக இருக்கும் கிரியையாகும், இதைக் கண்டும், தொட்டும் உண ரலாம். யதார்த்தமான கிரியை மற்றும் சரியான நேரத்திலான வழிகாட்டுதல் ஆகியவை மட்டுமே மனுஷனுடைய சுவைகளுக் குப் பொருத்தமானவையாகும். மேலும் மெய்யான கிரியை மட் டுமே மனுஷனை அவனது சீர்கேடான மற்றும் ஒழுக்கக்கேடான மனநிலையிலிருந்து இரட்சிக்க முடியும். மாம்சமான தேவனால் மட்டுமே இதை அடைய முடியும். மாம்சமான தேவனால் மட்டுமே மனுஷனை அவனுடைய முந்தையச் சீர்கேடான மற்றும் மோசமான மனநிலையிலிருந்து இரட்சிக்க முடியும். ஆவியானவர் தேவனுடைய இயல்பான சாராம்சமாக இருக்கின்றபோதிலும், இத்தகைய கிரியையை அவருடைய மாம்சத்தால் மட்டுமே செய்ய முடியும். ஆவியானவர் தனியாகக் கிரியை செய்திருந்தால், அவருடைய கிரியை பயனுள்ளதாக இருக்க இயலாது என்பது ஒரு தெளிவான சத்தியமாகும். இந்த மாம்சத்தின் நிமித்தமாக பெரும்பாலான ஜனங்கள் தேவனுடைய சத்துருக்களாக மாறியிருக்கின்றபோதிலும், அவர் தமது கிரியையை முடிக்கும் தருவாயில், அவருக்கு எதிரானவர்கள் அவருடைய சத்துருக்களாக இல்லாமல், அவருடைய சாட்சிகளாக மாறுவார்கள். அவரால் ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட சாட்சிகளாகவும், அவருடன் இணக்கமாகி அவரிடமிருந்து பிரிக்க முடியாத சாட்சிகளாகவும் மாறுவார்கள். மனுஷனுக்கு மாம்சத்தில் செய்யப்படும் அவருடைய கிரியையின் முக்கியத்துவத்தை அவர் மனுஷனுக்குத் தெரியப்படுத்துவார். மேலும் மனித வாழ்வின் அர்த்தத்தில் இந்த மாம்சத்தின் முக்கியத்துவத்தை மனுஷன் அறிந்துகொள்வான். மேலும் மனித வாழ்வின் வளர்ச்சியில் அவனுடைய உண்மையான மதிப்பை அறிந்துகொள்வான். மேலும் இந்த மாம்சமானது வாழ்வின் நீரூற்றாக மாறும், இதிலிருந்து மனுஷனால் பிரிந்திருக்க இயலாது என்பதை அறிந்துகொள்வான். மாம்சமான தேவனுடைய மாம்சமானது தேவனுடைய அடையா

ளத்திற்கும் நிலைப்பாட்டிற்கும் மிகவும் பொருத்தமில்லாததாக இருக்கின்றபோதிலும், மனுஷன் அவருடைய உண்மையான நிலைப்பாட்டுடன் இணக்கமில்லாதவனாக தோன்றுகின்றபோதிலும், தேவனுடைய மெய்யான சாயலையோ அல்லது மெய்யான அடையாளத்தையோ கொண்டிராத இந்த மாம்சத்தினால் தேவனுடைய ஆவியினால் நேரடியாகச் செய்ய முடியாத கிரியையைச் செய்ய முடியும். இதுவே தேவனுடைய மனுஷ அவதரிப்பின் உண்மையான முக்கியத்துவமும் மதிப்பும் ஆகும். மேலும் இந்த முக்கியத்துவத்தையும் மதிப்பையும் தான் மனுஷனால் புரிந்துகொள்ளவும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடியவில்லை. சகல மனுஷரும் தேவனுடைய ஆவியை மேல்நோக்கிப் பார்க்கிறார்கள், தேவனுடைய மாம்சத்தை கீழ்நோக்கிப் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் அவற்றை எவ்வாறு பார்த்தாலும் அல்லது சிந்தித்தாலும், மாம்சத்தின் உண்மையான முக்கியத்துவமும் மதிப்பும் ஆவியானவருக்குரியவற்றை காட்டிலும் மிகவும் அதிகமானவையாகும். நிச்சயமாக, இது சீர்கெட்ட மனுக்குலத்துடன் மாத்திரமே தொடர்புடையதாகும். சத்தியத்தைத் தேடுகிற மற்றும் தேவன் தோன்றுவதற்காக வாஞ்சித்து ஏங்குகிற எல்லோருக்கும், ஆவியானவரின் கிரியை ஏவுதலையோ அல்லது தூண்டுதலையோ, விவரிக்க முடியாத மற்றும் கற்பனை செய்யமுடியாத அதிசய உணர்வையோ, மகத்துவமான, மேன்மையான மற்றும் போற்றத்தக்க, ஆனாலும் எல்லோராலும் அடைய முடியாத மற்றும் பெற முடியாத உணர்வையோ மட்டுமே கொடுக்க முடியும். மனுஷனும் தேவனுடைய ஆவியானவரும் தங்களுக்கு இடையில் மிகவும் அதிகமான தூரம் இருப்பது போலவே, ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். மேலும் மனுஷனும் தேவனும் கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒரு பிளவினால் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதைப் போலவே, அவர்களால் ஒருபோதும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க முடியாது. உண்மையில், இது ஆவியானவரால் மனுஷனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு மாயையாகும். ஏனென்றால் ஆவியானவரும் மனுஷனும் ஒரே மாதிரியானவர்கள் அல்ல, ஒரே உலகில் ஒருபோதும் இணைந்திருக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால் ஆவியா

னவர் மனுஷனுக்குரிய எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகையால் மனுஷனுக்கு ஆவியானவர் தேவையில்லை. ஏனென்றால் மனுஷனுக்குப் பெரிதும் தேவைப்படும் கிரியையை ஆவியானவரால் நேரடியாகச் செய்ய முடியாது. மாம்சத்தின் கிரியையானது மனுஷனுக்குப் பின்தொடர்வதற்கான உண்மையான இலக்குகளையும், தெளிவான வார்த்தைகளையும், அவர் உண்மையானவர், சாதாரணமானவர், அவர் தாழ்மையானவர், இயல்பானவர் என்ற உணர்வையும் கொடுக்கிறது. மனுஷன் அவருக்குப் பயப்படுகின்றபோதிலும், பெரும்பாலான ஜனங்களுக்கு அவர் எளிதாக தொடர்புகொள்ளக் கூடியவராக இருக்கிறார்: மனுஷனால் அவருடைய முகத்தைப் பார்க்க முடியும், அவருடைய குரலைக் கேட்க முடியும், அவன் அவரைத் தூரத்திலிருந்து பார்க்க வேண்டியதில்லை. இந்த மாம்சம் மனுஷனால் அணுகக்கூடியதாக உணர்கிறது. இது தொலைவில் இருப்பதாகவோ அல்லது புரிந்துகொள்ள இயலாததாகவோ இல்லாமல், கண்டும் தொட்டும் உணரக்கூடியதாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் இந்த மாம்சம் மனுஷனுடைய அதே உலகில் உள்ளது.

மாம்சத்தில் வாழ்பவர்கள் எல்லோரும், தங்கள் மனநிலையை மாற்றுவதற்கு பின்தொடர்வதற்கான இலக்குகள் தேவைப்படுகின்றன, தேவனை அறிந்துகொள்வதற்கு உண்மையான செயல்களையும், தேவனுடைய உண்மையான முகத்தையும் பார்க்க வேண்டியதிருக்கிறது. இரண்டையும் மாம்சமான தேவனுடைய மாம்சத்தால் மாத்திரமே அடைய முடியும். மேலும் இரண்டையும் சாதாரண மற்றும் உண்மையான மாம்சத்தால் மாத்திரமே நிறைவேற்ற முடியும். இதனால்தான் மனுஷனாக அவதரிப்பது அவசியமானதாகும். இது சீர்கெட்ட மனுக்குலத்திற்கு தேவைப்படுகிறது. ஜனங்கள் தேவனை அறிந்துகொள்ள வேண்டியதிருப்பதால், தெளிவற்ற மற்றும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட தெய்வங்களின் உருவங்கள் அவர்களுடைய இருதயங்களிலிருந்து அகற்றப்பட வேண்டும். மேலும் அவர்கள் தங்கள் சீர்கேடான மனநிலையைப் போக்க வேண்டியதிருப்பதால், அவர்கள் முதலில் தங்கள் சீர்கேடான மன

நிலையை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஜனங்களின் இருதயங்களிலிருந்து தெளிவற்ற தெய்வங்களின் உருவங்களை அகற்றுவதற்கான கிரியையை மனுஷன் மட்டுமே செய்தால், அவன் சரியான பலனை அடையத் தவறிவிடுவான். ஜனங்களின் இருதயங்களில் காணப்படும் தெளிவற்ற தெய்வங்களின் உருவங்களை வார்த்தைகளால் மாத்திரமே நீக்கவோ அல்லது முழுமையாக அப்புறப்படுத்தவோ முடியாது. அவ்வாறு செய்தால், ஆழமாக வேரூன்றப்பட்ட இந்த விஷயங்களை ஜனங்களிடமிருந்து அகற்றுவது இன்னும் சாத்தியமாக இருக்காது. நடைமுறை தேவன் மற்றும் தேவனுடைய உண்மையான உருவம் ஆகியவற்றைக் கொண்டும், ஜனங்களைப் படிப்படியாகத் தங்களை அறிந்துகொள்ள வைப்பதன் மூலமாகவும், இந்தத் தெளிவற்ற மற்றும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட காரியங்களை மாற்றுவதன் மூலமாக மட்டுமே சரியான பலனை அடைய முடியும். மனுஷன் தான் கடந்த காலங்களில் தேடிய தேவன் தெளிவற்றவராகவும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவராகவும் இருப்பதை உணர்ந்துகொள்கிறான். இந்தத் பலனை ஆவியானவரின் நேரடி தலைமையினாலோ, ஒரு குறிப்பிட்ட நபரின் போதனைகளினாலோ அல்லாமல், மாம்சமான தேவனாலேயே அடைய முடியும். மாம்சமான தேவன் தமது கிரியையை அதிகாரப்பூர்வமாகச் செய்யும்போது, மனுஷனுடைய கருத்துக்கள் வெளியரங்கமாக்கப்படுகின்றன. ஏனென்றால் மாம்சமான தேவனுடைய இயல்பான தன்மையும் யதார்த்தமும் மனுஷனுடைய கற்பனையில் காணப்படும் தெளிவற்ற மற்றும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட தேவனுக்கு நேர்மாறானவையாக இருக்கின்றன. மாம்சமான தேவனுக்கு நேர்மாறாக இருக்கும்போது மட்டுமே மனுஷனுடைய உண்மையான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த முடியும். மாம்சமான தேவனுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்காமல், மனுஷனுடைய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த இயலாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கேடுநிறைந்தவன் என்ற யதார்த்தம் இல்லாமல், தெளிவற்ற காரியங்களை வெளிப்படுத்த முடியாது. இந்த கிரியையைச் செய்வதற்கு யாராலும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்த

முடியாது. வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி இந்த கிரியையை யாரா லும் தெளிவாக பேசவும் முடியாது. தேவனால் மாத்திரமே தமது சொந்தக் கிரியையைச் செய்ய முடியும். வேறு யாராலும் அவர் சார்பாக இந்தக் கிரியையைச் செய்ய முடியாது. மனுஷனுடைய பாஷை எவ்வளவு வளமையாக இருந்தாலும் சரி, தேவனுடைய யதார்த்தத்தையும் இயல்பையும் அவனால் தெளிவாகப் பேச முடி யாது. மனுஷனால் தேவனை மிகவும் நடைமுறையில் மட்டுமே அறிந்துகொள்ள முடியும். மேலும் தேவன் மனுஷர் நடுவே தனிப் பட்ட முறையில் கிரியை செய்து, தமது உருவத்தையும் தாம் உண்டென்பதையும் முழுமையாக வெளிப்படுத்தினால் மாத்திரமே, அவனால் அவரை மிகவும் தெளிவாகப் பார்க்க முடியும். மாம்சத் தாலான எந்த மனுஷனாலும் இந்த பலனை அடைய முடியாது. நிச்சயமாகவே, தேவனுடைய ஆவியானவராலும் இந்தப் பலனை அடைய முடியாது. சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து சீர்கெட்ட மனு ஷனை தேவனால் இரட்சிக்க முடியும், ஆனால் இந்தக் கிரியையை தேவனுடைய ஆவியானவரால் நேரடியாக நிறைவேற்ற முடியாது. மாறாக, தேவனுடைய ஆவியானவர் அணிந்திருக்கும் மாம்சத்தி னால், மாம்சமான தேவனுடைய மாம்சத்தினால் மட்டுமே செய்ய முடியும். இந்த மாம்சம் மனுஷனாகவும், தேவனாகவும் இருக்கிறது, சாதாரண மனிதத்தன்மை கொண்ட ஒரு மனுஷனாகவும், முழு தெய்வீகத்தன்மை கொண்ட தேவனாகவும் இருக்கிறது. ஆகையால், இந்த மாம்சம் தேவனுடைய ஆவியானவர் இல்லை என்றபோ திலும், ஆவியானவரிலிருந்து பெரிதும் மாறுபட்டது என்றபோதி லும், ஆவியானவராகவும் மாம்சமாகவும் இருக்கும் மாம்சமான தேவனே இன்னும் மனுஷனை இரட்சிக்கிறார். அவர் எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டாலும் சரி, இறுதியில் தேவனே மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கிறவராக இருக்கிறார். தேவனுடைய ஆவியானவர் மாம் சத்திலிருந்து பிரிக்க இயலாதவராக இருப்பதால், மாம்சத்தின் கிரியையும் தேவனுடைய ஆவியானவரின் கிரியையாக இருக்கி றது. இந்தக் கிரியை ஆவியானவரின் அடையாளத்தைப் பயன்ப டுத்தி செய்யப்படவில்லை, ஆனால் மாம்சத்தின் அடையாளத்தைப்

பயன்படுத்தியே செய்யப்படுகிறது. ஆவியானவரால் நேரடியாகச் செய்யப்பட வேண்டிய கிரியைக்கு மனுஷனாக அவதரிக்கத் தேவவையில்லை. மாம்சம் செய்ய வேண்டிய கிரியையை ஆவியானவரால் நேரடியாகச் செய்ய முடியாது. மாம்சமான தேவனால் மட்டுமே செய்ய முடியும். இந்தக் கிரியைக்கு இதுதான் தேவைப்படுகிறது. இதுதான் சீர்கெட்ட மனுக்குலத்திற்குத் தேவைப்படுகிறது. தேவனுடைய கிரியையின் மூன்று கட்டங்களில், ஒரே ஒரு கட்டம் மட்டுமே ஆவியானவரால் நேரடியாகச் செய்யப்பட்டது. மீதமுள்ள இரண்டு கட்டங்களும் மாம்சமான தேவனால் செய்யப்படுகின்றன, ஆவியானவரால் நேரடியாகச் செய்யப்படுவதில்லை. ஆவியானவரால் செய்யப்பட்ட நியாயப்பிரமாண காலத்தின் கிரியை மனுஷனுடைய சீர்கேடான மனநிலையை மாற்றுவதில் ஈடுபடவில்லை. தேவனைப் பற்றிய மனுஷனுடைய அறிவுக்கு எந்த தொடர்புடையதாகவும் இருக்கவில்லை. ஆனாலும், கிருபையின் காலத்திலும், ராஜ்யத்தின் காலத்திலும் தேவனுடைய மாம்சத்தின் கிரியையானது மனுஷனுடைய சீர்கேடான மனநிலையுடனும், தேவனைப் பற்றிய அறிவுடனும் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது. மேலும் இது இரட்சிப்பின் கிரியையின் முக்கியமான பகுதியாகும். ஆகையால், சீர்கெட்ட மனுக்குலத்திற்கு மாம்சமான தேவனுடைய இரட்சிப்பு அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. மேலும் மாம்சமான தேவனுடைய நேரடி கிரியையும் அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. மனுஷனை வழிநடத்துவதற்கும், அவனை ஆதரிப்பதற்கும், அவனுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதற்கும், அவனைப் போஷிப்பதற்கும், அவனை நியாயந்தீர்ப்பதற்கும் சிட்சிப்பதற்கும் மாம்சமான தேவன் தேவைப்படுகிறார். மேலும் மாம்சமான தேவனிடமிருந்து அவனுக்கு அதிக கிருபையும், மாபெரும் மீட்பும் தேவைப்படுகிறது. மாம்சத்தில் உள்ள தேவனால் மட்டுமே மனுஷனுடைய ஆப்த நண்பராகவும், மனுஷனுடைய மேய்ப்பராகவும், மனுஷனுடைய தற்போதைய சகாயமாகவும் இருக்க முடியும். இவையெல்லாம் இன்றைக்கும் கடந்த காலங்களிலும் மாம்சத்தில் மனுஷனாய் அவதிரிப்பதன் அவசியமாக இருக்கிறது.

தேவனுடைய சகல சிருஷ்டிகளிலும் மிகவும் உயர்ந்தவனான சாத்தானால் மனுஷன் சீர்கெட்டுப்போயிருக்கிறான். ஆகையால் மனுஷனுக்கு தேவனுடைய இரட்சிப்பு தேவைப்படுகிறது. தேவனுடைய இரட்சிப்பின் இலக்கு மனுஷனே தவிர, சாத்தான் அல்ல. இரட்சிக்கப்படுவது மனுஷனுடைய மாம்சமும், மனுஷனுடைய ஆத்துமாவுமே தவிர, பிசாசு அல்ல. தேவன் முற்றிலுமாக நிர்மூலமாக்குவதின் இலக்காக சாத்தான் இருக்கிறான். மனுஷன் தேவனுடைய இரட்சிப்பின் இலக்காக இருக்கிறான். மனுஷனுடைய மாம்சம் சாத்தானால் சீர்கேடடைந்துள்ளது. ஆகையால் முதலில் இரட்சிக்கப்படுவது மனுஷனுடைய மாம்சமாக இருக்க வேண்டும். மனுஷனுடைய மாம்சமானது மிகவும் ஆழமாக சீர்கேடடைந்துள்ளது. இது தேவனை எதிர்க்கும் ஒன்றாக மாறிவிட்டது. அவ்வாறே இது தேவன் இருக்கிறார் என்பதை வெளிப்படையாக எதிர்க்கவும் மறுக்கவும் செய்கிறது. இந்த சீர்கேடான மாம்சம் மிகவும் கட்டுப்படுத்த முடியாததாக இருக்கிறது. மாம்சத்தின் சீர்கேடான மனநிலையை சரிக்கட்டுவதையோ மாற்றுவதையோ காட்டிலும் கடினமானது வேறு எதுவுமில்லை. தொல்லைகளைத் தூண்டுவதற்காகவே மனுஷனுடைய மாம்சத்திற்குள் சாத்தான் வருகிறான். தேவனுடைய கிரியையைத் தொந்தரவு செய்வதற்காகவும் தேவனுடைய திட்டத்தை நாசமாக்குவதற்காகவும் மனுஷனுடைய மாம்சத்தைப் பயன்படுத்துகிறான். இவ்வாறு மனுஷன் சாத்தானாக மாறி, தேவனுக்கு சத்துருவாகிவிட்டான். மனுஷன் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு, அவன் முதலில் வெல்லப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் தேவன் ஜெயங்கொள்வதற்காக எழுந்தருளி, தாம் செய்ய விரும்பும் கிரியையைச் செய்வதற்காகவும், சாத்தானுடன் யுத்தம் செய்வதற்காகவும் மாம்சத்திற்குள் வருகிறார். சீர்கெட்டுப்போன மனுஷனுடைய இரட்சிப்பும், அவருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்யும் சாத்தானின் தோல்வியும் அழிவுமே அவரது நோக்கமாகும். மனுஷனை ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் மூலம் அவர் சாத்தானை தோற்கடிக்கிறார், அதே நேரத்தில் சீர்கெட்ட மனுக்குலத்தை அவர் இரட்சிக்கிறார். இவ்வாறு, இது ஒரே நேரத்தில்

இரண்டு நோக்கங்களை அடையும் ஒரு கிரியையாக இருக்கிறது. அவர் மாம்சத்தில் கிரியை செய்கிறார், மாம்சத்தில் பேசுகிறார், மனுஷனுடன் சிறப்பாக செயல்படுவதற்கும், மனுஷனைச் சிறப்பாக ஜெயங்கொள்வதற்கும் மாம்சத்தில் எல்லா கிரியைகளையும் செய்கிறார். தேவன் மாம்சமாகும் கடைசி முறையில், கடைசி நாட்களில் அவருடைய கிரியை மாம்சத்தில் முடிவடையும். அவர் எல்லா மனுஷர்களையும் வகைவாரியாக வகைப்படுத்துவார். அவருடைய முழு நிர்வாகத்தையும் முடிப்பார். மேலும் மாம்சத்தில் அவருடைய கிரியையை எல்லாம் முடிப்பார். பூமியில் அவருடைய கிரியை எல்லாம் முடிந்த பிறகு, அவர் முற்றிலும் ஜெயங்கொள்கிறவராக இருப்பார். மாம்சத்தில் கிரியை செய்யும் தேவன் மனுக்குலத்தை முழுமையாக ஜெயங்கொண்டு, மனுக்குலத்தை முழுமையாக ஆதாயப்படுத்துவார். அவருடைய முழு நிர்வாகமும் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கும் என்று அர்த்தமல்லவா? தேவன் மாம்சத்தில் தமது கிரியையை முடித்து, சாத்தானை முழுமையாக தோற்கடித்து, ஜெயங்கொண்டவராக இருக்கும்போது, மனுஷனை மோசம்போக்க சாத்தானுக்கு மேற்கொண்டு வாய்ப்பு இருக்காது. மனுஷனை மீட்பதும், மனுஷனுடைய பாவங்களை மன்னிப்பதுமே தேவனுடைய முதல் மனுஷ அவதரிப்பின் கிரியையாகும். இப்போது இது மனுக்குலத்தை ஜெயங்கொண்டு, முழுவதும் ஆதாயப்படுத்தும் கிரியையாக இருக்கிறது, இதனால் சாத்தானுக்கு இனிமேல் அதன் கிரியையைச் செய்ய எந்த வழியும் இருக்காது. அது முற்றிலுமாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டுப் போய்விடும். தேவனே முற்றிலும் ஜெயங்கொள்கிறவராக இருப்பார். இதுவே மாம்சத்தின் கிரியையாகும். இது தேவனால் செய்யப்படும் கிரியையாகும். தேவனுடைய கிரியையின் மூன்று கட்டங்களின் ஆரம்பக் கிரியையானது ஆவியினால் நேரடியாகச் செய்யப்பட்டது, மாம்சத்தால் அல்ல. ஆனாலும், தேவனுடைய கிரியையின் மூன்று கட்டங்களின் இறுதிக் கிரியையானது மாம்சமான தேவனால் செய்யப்படுகிறது, நேரடியாக ஆவியினாவரால் அல்ல. இடைப்பட்ட கட்டத்தின் மீட்பின் கிரியையும் மாம்சத்திலுள்ள தேவனால் செய்

யப்பட்டது. முழு நிர்வாகக் கிரியைகளிலும், மனுஷனைச் சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து இரட்சிப்பதே மிகவும் முக்கியமான கிரியையாகும். சீர்கெட்ட மனுஷனை முழுமையாக ஜெயங்கொள்வதே முக்கியமான கிரியையாகும். இதனால் ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட மனுஷனுடைய இருதயத்தில் தேவனுடைய உண்மையான தெய்வபக்தியானது மீட்டெடுக்கப்படுகிறது. மேலும் ஒரு சாதாரண வாழ்க்கையை அதாவது தேவனுடைய ஒரு சிருஷ்டியின் சாதாரண வாழ்க்கையை அடைய அவனுக்கு உதவுகிறது. இந்தக் கிரியை முக்கியமானதாகும், இது நிர்வாகக் கிரியையின் மையப் பகுதியாகும். இரட்சிப்பின் மூன்று கட்டங்களில், நியாயப்பிரமாண காலத்தின் முதல் கட்டமானது நிர்வாகக் கிரியைகளின் மையத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் இருந்தது. இது இரட்சிப்பின் கிரியையின் சிறிய தோற்றத்தை மாத்திரமே கொண்டிருந்தது. மேலும் இது சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து மனுஷனை இரட்சிக்கும் தேவனுடைய கிரியையின் ஆரம்பமாக இருக்கவில்லை. முதல் கட்டக் கிரியை ஆவியானவரால் நேரடியாகச் செய்யப்பட்டது. ஏனென்றால், நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ், மனுஷன் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதை மாத்திரமே அறிந்திருந்தான், மனுஷனிடம் அதிக சத்தியமில்லை, நியாயப்பிரமாண காலத்தின் கிரியைகள் மனுஷனின் மனநிலையின் மாற்றங்களோடு தொடர்புடையவையாகவும் இல்லை, மேலும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து மனுஷனை எவ்வாறு இரட்சிப்பது என்ற கிரியையைப் பற்றி அக்கறை கொண்டதாகவும் இல்லை. இவ்வாறு தேவனுடைய ஆவியானவர் மனுஷனுடைய சீர்கேடான மனநிலையைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளாத மிகவும் எளிதான இந்தக் கட்டக் கிரியையை செய்து முடித்தார். இந்தக் கட்டக் கிரியையானது நிர்வாகத்தின் மையத்துடன் சற்றுத் தொடர்புடையதாக இருந்தது. மேலும் இது மனுஷனுடைய இரட்சிப்பின் அதிகாரப்பூர்வக் கிரியையுடன் பெரிய தொடர்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகையால், தேவன் தனிப்பட்ட முறையில் தமது கிரியையைச் செய்வதற்கு மாம்சமாக மாற வேண்டிய அவசியமில்லாமல் போனது. ஆவியானவரால் செய்

யப்படும் கிரியையானது மறைமுகமானதாகவும் புரிந்துகொள்ள முடியாததாகவும் இருக்கிறது. மேலும் இது மனுஷனை மிகவும் பயமுறுத்துவதாகவும், அவனால் அணுக முடியாததாகவும் இருக்கிறது. இரட்சிப்பின் கிரியையை நேரடியாகச் செய்வதற்கு ஆவியானவர் பொருத்தமானவர் அல்ல, மனுஷனுக்கு நேரடியாக ஜீவனை அளிப்பதற்கும் பொருத்தமானவர் அல்ல. மனுஷனுக்கு மிகவும் பொருத்தமானது என்னவென்றால் ஆவியின் கிரியையை மனுஷனுக்கு நெருக்கமான ஒரு அணுகுமுறையாக மாற்றுவதேயாகும். அதாவது, மனுஷனுக்கு மிகவும் பொருத்தமானது எதுவென்றால் தேவன் தமது கிரியையைச் செய்வதற்கு ஒரு சாதாரண, இயல்பான மனுஷனாக மாறுவதேயாகும். தேவன் தமது கிரியையில் ஆவியானவரின் இடத்தைப் பிடிக்க மனுஷனாக அவதரிக்க வேண்டியதிருக்கிறது. மேலும் மனுஷனைப் பொறுத்தவரை, தேவன் கிரியை செய்வதற்கு இதைவிடப் பொருத்தமான வழி இல்லை. இந்த மூன்று கட்டக் கிரியைகளில், இரண்டு கட்டங்கள் மாம்சம் மூலமாகச் செய்யப்படுகின்றன. மேலும் இந்த இரண்டு கட்டங்களும் நிர்வாகக் கிரியையின் முக்கியக் கட்டங்களாக இருக்கின்றன. இரண்டு மனுஷ அவதரிப்புகளும் ஒன்றுக்கொன்று இணக்கமுள்ளவையாகும். இவை ஒன்றுக்கொன்று பரிபூரணமாக இணங்கி இருக்கின்றன. தேவன் மனுஷனாக அவதரித்ததின் முதல் கட்டம் இரண்டாம் கட்டத்திற்கு அடித்தளம் அமைத்தது. மேலும் தேவனுடைய இரண்டு மனுஷ அவதரிப்புகளும் ஒரு முழுமையை உருவாக்குகின்றன எனவும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டவையாக இல்லை என்றும் கூறலாம். தேவனுடைய கிரியையின் இந்த இரண்டு கட்டங்களும் அவருடைய மாம்சமான அடையாளத்தில் தேவனால் செய்யப்படுகின்றன, ஏனென்றால் அவை முழு நிர்வாகக் கிரியைக்கும் மிகவும் முக்கியமானவையாகும். தேவனுடைய இரண்டு மனுஷ அவதரிப்புகளின் கிரியை இல்லாமல், முழு நிர்வாகக் கிரியைகளும் நிறுத்தப்படும், மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் கிரியை வெற்றுப் பேச்சாக மட்டுமே இருக்கும் என்று ஏறக்குறைய சொல்லலாம். இந்தக் கிரியை முக்கியமானதா இல்லையா என்பது

மனுக்குலத்தின் தேவைகள், மனுக்குலத்தின் சீர்கேட்டின் யதார்த் தம் மற்றும் சாத்தானின் கீழ்ப்படியாமையின் கடுமைத்தன்மை மற்றும் கிரியையின் இடையூறு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். கிரியையைச் செய்யக்கூடிய சரியானவர், கிரியை செய்பவர் செய்யும் கிரியையின் தன்மை மற்றும் கிரியையின் முக் கியத்துவம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் கணிக்கப்படுகிறார். இந்த கிரியையின் முக்கியத்துவம் என்று வரும்போது, தேவனு டைய ஆவியானவரால் நேரடியாகச் செய்யப்படும் கிரியை அல் லது மாம்சமான தேவனால் செய்யப்படும் கிரியை அல்லது மனு ஷனால் செய்யப்படும் கிரியை ஆகியவற்றில் எந்தக் கிரியை முறையைப் பின்பற்றுவது என்பதன் அடிப்படையில், முதலில் அகற்றப்படுவது மனுஷனால் செய்யப்படும் கிரியையாகும். மேலும் கிரியையின் தன்மை மற்றும் மாம்சத்தின் கிரியைகளுக்கு எதிராக ஆவியானவரின் கிரியையின் தன்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படை யில், ஆவியானவரால் நேரடியாகச் செய்யப்படும் கிரியையைக் காட்டிலும் மாம்சத்தால் செய்யப்படும் கிரியை மனுஷனுக்கு அதிக நன்மை பயக்கும் என்றும், அதிக நன்மைகளை வழங்கும் என்றும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. கிரியையை ஆவியானவர் செய்ய வேண் டுமா அல்லது மாம்சம் செய்ய வேண்டுமா என்று தேவன் தீர்மா னித்த நேரத்தில் இதுவே தேவனுடைய சிந்தையாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கட்டக் கிரியைக்கும் ஒரு முக்கியத்துவமும் ஒரு அடிப் படையும் உள்ளது. இவை ஆதாரமற்ற கற்பனைகளுமல்ல, இவை தன்னிச்சையாகச் செய்யப்படுபவையும் அல்ல. அவற்றுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட ஞானம் உள்ளது. இதுவே தேவனுடைய எல்லாக் கிரியைகளுக்கும் பின்னால் உள்ள சத்தியமாகும். குறிப்பாக, மாம் சமான தேவன் தனிப்பட்ட முறையில் மனுஷர் நடுவே கிரியை செய்வதனால், இதுபோன்ற ஒரு மகத்தான கிரியையில் தேவனு டைய திட்டம் இன்னும் அதிகமாக உள்ளது. ஆகையால், தேவனு டைய ஞானமும், அவரின் முழுமையும் அவருடைய கிரியையில் உள்ள ஒவ்வொரு செயலிலும், சிந்தனையிலும், யோசனையிலும் பிரதிபலிக்கின்றன. இது தேவனுடைய மிகவும் உறுதியான மற்

றும் முறையான இருப்பாகும். இந்த நுட்பமான சிந்தனைகளும் கருத்துக்களும் மனுஷனுக்குக் கற்பனை செய்து பார்ப்பதற்கும், நம்புவதற்கும் கடினமானதாகும், மேலும், அறிந்துகொள்வதற்கும் மனுஷனுக்கு கடினமானதாகும். மனுஷனால் செய்யப்படும் கிரியையானது பொதுவான கொள்கையின்படி செய்யப்படுகிறது, இது மனுஷனுக்கு மிகவும் திருப்திகரமாக இருக்கின்றது. ஆனாலும், தேவனுடைய கிரியையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, மிகப் பெரிய வேறுபாடு உள்ளது. தேவனுடைய செயல்கள் பெரியவையாகவும், தேவனுடைய கிரியை ஒரு பெரிய அளவில் இருக்கின்றபோதிலும், அவற்றின் பின்னால் மனுஷனால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாத பல நுணுக்கமான மற்றும் துல்லியமான திட்டங்கள் மற்றும் ஏற்பாடுகள் உள்ளன. அவருடைய ஒவ்வொரு கட்டக் கிரியையும் கொள்கையின்படி செய்யப்படுவது மட்டுமின்றி, ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மனுஷ பாஷையால் பேச முடியாத பல காரியங்களும் உள்ளன. இவை மனுஷனால் பார்க்க முடியாத காரியங்களாகும். இது ஆவியானவரின் கிரியையாகவோ அல்லது மாம்சமான தேவனுடைய கிரியையாகவோ இருந்தாலும், ஒவ்வொன்றும் அவருடைய கிரியையின் திட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது. அவர் ஆதாரமின்றி கிரியை செய்வதில்லை, அவர் அற்பமான கிரியையைச் செய்வதில்லை. ஆவியானவர் நேரடியாகக் கிரியை செய்யும்போது, அவருடைய இலக்குகளும் உடன் இருக்கின்றன. அவர் கிரியை செய்வதற்காக மனுஷனாக மாறும்போது (அதாவது, அவர் தமது வெளிப்புறத் தோற்றத்தை மாற்றும்போது), அதில் அவருடைய நோக்கம் இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறது. அவர் வேறு எதற்காகத் தமது அடையாளத்தை உடனடியாக மாற்றுவார்? அவர் வேறு எதற்காகத் தாழ்த்தப்பட்டவராகக் கருதப்படும் நபராக உடனடியாக மாறி, பாடுகளை அனுபவிக்க வேண்டும்?

மாம்சத்தில் அவர் செய்யும் கிரியை மிகவும் முக்கியமானதாகும், இது கிரியையைப் பற்றி பேசப்படுகிறது. மேலும், கிரியையை இறுதியில் முடிப்பவர் மாம்சமான தேவனேயன்றி, ஆவியானவர் அல்ல. தேவன் அறியப்படாத நேரத்தில் பூமிக்கு வந்து மனுஷனி

டம் தோன்றி, அதன்பிறகு அவர் மனுக்குலம் முழுவதையும் தனிப்பட்ட முறையில் நியாயந்தீர்ப்பார், யாரையும் விட்டு வைக்காமல் அவர்களை ஒவ்வொருவராகச் சோதிப்பார் என்று சிலர் நம்புகிறார்கள். இவ்விதமாகச் சிந்திப்பவர்களுக்கு மனுஷ அவதரிப்பின் இந்த கட்டக் கிரியையைத் தெரியாது. தேவன் மனுஷனை ஒவ்வொருவராக நியாயந்தீர்ப்பதில்லை, மனுஷனை ஒவ்வொருவராகச் சோதிப்பதில்லை. அவ்வாறு செய்வது நியாத்தீர்ப்பின் கிரியையாக இருக்காது. சகல மனுஷரின் சீர்கேடும் ஒன்றுபோல இல்லையா? சகல மனுஷரின் சாரம்சமும் ஒன்றுபோல இல்லையா? மனுக்குலத்தின் சீர்கேடான சாராம்சம், சாத்தானால் சீர்கேடடைந்த மனுஷனின் சாராம்சம் மற்றும் மனுஷனுடைய சகல பாவங்கள் ஆகியவையே நியாயந்தீர்க்கப்படுகின்றன. மனுஷனுடைய அற்பமான மற்றும் முக்கியத்துவமில்லாத தவறுகளை தேவன் நியாயந்தீர்ப்பதில்லை. நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியை ஒரு மாதிரியாகும். இது குறிப்பாக ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்குச் செய்யப்படுவதில்லை. மாறாக, இது மனுக்குலம் முழுவதின் நியாயத்தீர்ப்பையும் குறிப்பிடும் பொருட்டு ஒரு கூட்ட ஜனங்கள் நியாயந்தீர்க்கப்படும் கிரியையாகும். ஒரு கூட்ட ஜனங்களின் மீது தனிப்பட்ட முறையில் தமது கிரியையைச் செய்வதன் மூலம், மனுக்குலம் முழுவதின் கிரியையையும் குறிப்பிட மாம்சத்திலுள்ள தேவன் தமது கிரியையைப் பயன்படுத்துகிறார், அதன் பிறகு அது படிப்படியாகப் பரவுகிறது. இவ்வாறும் நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியை இருக்கிறது. தேவன் ஒரு குறிப்பிட்ட நபரையோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட ஜனக்கூட்டத்தையோ நியாயந்தீர்க்க மாட்டார். மாறாக, மனுக்குலம் முழுவதின் அநீதியையும் நியாயந்தீர்க்கிறார். அதாவது, உதாரணமாக, தேவனை மனுஷன் எதிர்ப்பது அல்லது அவர் மீது மனுஷனுக்கு காணப்படும் பக்தியின்மை அல்லது தேவனுடைய கிரியையை மனுஷன் இடையூறு செய்வது மற்றும் இது போன்ற பலவற்றை நியாயந்தீர்க்கிறார். தேவனை எதிர்க்கும் மனுக்குலத்தின் சாரம்சமே நியாந்தீர்க்கப்படுகிறது. இந்தக் கிரியை கடைசி நாட்களின் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையாகும். மனுஷனால்

சாட்சிகூறப்படும் மாம்சமான தேவனுடைய கிரியையும் வார்த்தையுமே கடைசி நாட்களில் பெரிய வெண்மையான சிங்காசனத்திற்கு முன்பாகச் செய்யப்படும் நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையாகும், இது கடந்த காலங்களில் மனுஷனால் செய்யப்பட்டதாகும். தற்போது மாம்சமான தேவனால் செய்யப்படும் கிரியையானது பெரிய வெண்மையான சிங்காசனத்தின் முன்பாகச் செய்யப்படும் நியாயத்தீர்ப்பாகும். இன்றைய மாம்சமான தேவன் கடைசி நாட்களில் மனுக்குலம் முழுவதையும் நியாயந்தீர்க்கும் தேவனாக இருக்கிறார். இந்த மாம்சம், அவருடைய கிரியை, அவருடைய வார்த்தை மற்றும் அவருடைய முழு மனநிலை ஆகியவை சேர்ந்துதான் அவருடைய முழுமையாகும். அவருடைய கிரியையின் எல்லை குறைவாக இருக்கின்றபோதிலும், முழு பிரபஞ்சத்தையும் நேரடியாக ஈடுபடுத்துவதில்லை என்றபோதிலும், நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையின் சாராம்சம் என்பது முழு மனுக்குலத்தின் நேரடி நியாயத்தீர்ப்பாகும். இது சீனாவின் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்களுக்காகவோ அல்லது சிறு எண்ணிக்கையிலான ஜனங்களுக்காகவோ செய்யப்படும் நியாயத்தீர்ப்பு அல்ல. மாம்சத்திலுள்ள தேவன் கிரியை செய்யும் போது, இந்தக் கிரியையின் நோக்கம் முழு பிரபஞ்சத்தையும் ஈடுபடுத்தவில்லை என்றபோதிலும், அது முழு பிரபஞ்சத்தின் கிரியையையும் குறிக்கிறது. மேலும், அவர் தமது மாம்சத்தின் கிரியையின் எல்லைக்குள்ளாகவே கிரியையை முடித்த பிறகு, இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் பரமேறுதலைத் தொடர்ந்து இயேசுவைப் பற்றிய சுவிசேஷமானது பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவியதைப் போலவே அவர் இந்தக் கிரியையை உடனடியாக முழு பிரபஞ்சத்திற்கும் விரிவுபடுத்துவார். இது ஆவியானவரின் கிரியையாக இருந்தாலும் அல்லது மாம்சத்தின் கிரியையாக இருந்தாலும், இது ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் செய்யப்படும் கிரியையாக இருக்கிறது, ஆனால் இது முழு பிரபஞ்சத்தின் கிரியையையும் குறிக்கிறது. கடைசி நாட்களில், தேவன் தமது மாம்சமான அடையாளத்தில் தோன்றி தமது கிரியையைச் செய்கிறார். மேலும், மாம்சத்திலுள்ள தேவனே பெரிய வெள்ளைச் சிங்

காசனத்தின் முன்பாக மனுஷனை நியாயந்தீர்க்கும் தேவனாக இருக்கிறார். அவர் ஆவியானவராக இருந்தாலும் அல்லது மாம்சமாக இருந்தாலும், நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையைச் செய்கிறவர் தான் கடைசி நாட்களில் மனுக்குலத்தை நியாயந்தீர்க்கும் தேவனாக இருக்கிறார். இது அவருடைய கிரியையின் அடிப்படையில் தான் வரையறுக்கப்படுகிறது. இது அவருடைய வெளிப்புறத் தோற்றத் தினாலோ அல்லது பல காரணிகளின் படியோ வரையறுக்கப்ப டுவதில்லை. மனுஷன் இந்த வார்த்தைகளைப் பற்றிய கருத்துக் களைக் கொண்டிருக்கின்றபோதிலும், மாம்சமான தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு குறித்த உண்மையையும், முழு மனுக்குலத்தையும் ஜெயங்கொள்வதையும் யாராலும் மறுக்க முடியாது. மனுஷன் அதைப் பற்றி என்ன நினைத்தாலும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, உண்மைகள் உண்மைகளாகவே இருக்கின்றன. “தேவனால் கிரியை செய்யப்படுகிறது, ஆனால் மாம்சம் தேவன் அல்ல” என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இது முட்டாள்தனம், ஏனென்றால் இந்தக் கிரியையை மாம்சத்திலுள்ள தேவனைத் தவிர வேறு யாராலும் செய்ய முடியாது. இந்தக் கிரியை ஏற்கனவே முடிந்துவிட்டதால், இந்தக் கிரியையைத் தொடர்ந்து, மனுஷர் மீதான தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியை இரண்டாவது முறையாகத் தோன்றாது. தேவன் தமது இரண்டாவது மனுஷ அவதரிப்பில் முழு நிர்வாகத் தின் அனைத்துக் கிரியைகளையும் ஏற்கனவே செய்து முடித்துவிட் டார். மேலும், தேவனுடைய கிரியையின் நான்காவது கட்டம் இருக்காது. ஏனென்றால், மாம்சமான மற்றும் சீர்கேடான மனு ஷனே நியாயந்தீர்க்கப்படுகிறான், நேரடியாக நியாயந்தீர்க்கப்ப டும் சாத்தானுடைய ஆவி அல்ல, ஆகையால் நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியை ஆவிக்குரிய உலகில் செய்யப்படாமல், மனுஷர் நடுவே செய்யப்படுகிறது. மனுஷனுடைய மாம்சத்தின் சீர்கேட்டை நியா யந்தீர்ப்பதற்கான கிரியையைச் செய்வதற்கு மாம்சத்திலுள்ள தேவனை விட வேறு யாரும் பொருத்தமானவராகவும் தகுதியா னவராகவும் இல்லை. நியாயத்தீர்ப்பானது தேவனுடைய ஆவியா னவரால் நேரடியாகச் செய்யப்பட்டிருந்தால், அது ஏற்றுக்கொள்

ளக்கூடியதாக இருந்திருக்காது. மேலும், இதுபோன்ற கிரியையை மனுஷன் ஏற்றுக்கொள்வது கடினமாக இருக்கும், ஏனென்றால் ஆவியானவரால் மனுஷனிடம் நேரில் வரமுடியாது. இதன் காரணமாக, பலன்கள் உடனடியாக கிடைக்காது, மனுஷனால் தேவனுடைய புண் படுத்த இயலாத மனநிலையை மிகவும் தெளிவாகப் பார்க்கவும் முடியாது. மாம்சத்திலுள்ள தேவன் மனுக்குலத்தின் சீர்கேட்டை நியாயந்தீர்த்தால் மாத்திரமே, சாத்தானை முழுமையாகத் தோற்கடிக்க முடியும். சாதாரண மனிதத்தன்மையைக் கொண்ட மனுஷனைப் போலவே இருக்கும் மாம்சத்திலுள்ள தேவனால் மனுஷனுடைய அநீதியை நேரடியாக நியாயந்தீர்க்க முடியும். இது அவருடைய இயல்பான பரிசுத்தத்தன்மையின் மற்றும் அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையின் அடையாளமாக இருக்கிறது. தேவன் மாத்திரமே மனுஷனை நியாயந்தீர்க்க தகுதியுடையவர், நியாயந்தீர்க்கும் நிலையில் இருக்கிறார், ஏனென்றால் அவர் சத்தியத்தையும் நீதியையும் கொண்டிருக்கிறார், ஆகவே அவரால் மனுஷனை நியாயந்தீர்க்க முடிகிறது. சத்தியமும் நீதியும் இல்லாதிருக்கிறவர்கள் மற்றவர்களை நியாயந்தீர்க்க தகுதியற்றவர்கள். இந்தக் கிரியை தேவனுடைய ஆவியானவரால் செய்யப்பட்டிருந்தால், அது சாத்தான் மீதான ஜெயத்தைக் குறிக்காது. ஆவியானவர் மனுஷர்களை விட இயல்பாகவே உயர்ந்தவர், தேவனுடைய ஆவியானவர் இயல்பாகவே பரிசுத்தமானவர், மாம்சத்தின் மீது வெற்றிசிறக்கிறார். இந்தக் கிரியையை ஆவியானவர் நேரடியாகச் செய்திருந்தால், மனுஷனுடைய கீழ்ப்படியாமை அனைத்தையும் அவரால் நியாயந்தீர்க்க முடியாது, மேலும் மனுஷனுடைய எல்லா அநீதியையும் வெளிப்படுத்த முடியாது. நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையானது தேவனைப் பற்றிய மனுஷனுடைய கருத்துக்கள் மூலமாகவும் செய்யப்படுவதனால், மனுஷனிடம் ஆவியானவரைப் பற்றிய எந்தக் கருத்துக்களும் கிடையாது. ஆகையால், மனுஷனுடைய அநீதியைச் சிறந்த முறையில் வெளிப்படுத்த ஆவியானவரால் முடியாது, இதுபோன்ற அநீதியை முழுமையாக வெளிப்படுத்தவும் முடியாது. மாம்சமான தேவன் அவரை அறியாத அனைவருக்கும் சத்துருவாக

இருக்கிறார். மனுஷனுடைய கருத்துக்களையும், அவரை எதிர்ப்பதையும் நியாயந்தீர்ப்பதன் மூலம், மனுக்குலத்தின் கீழ்ப்படியாமை அனைத்தையும் அவர் வெளிப்படுத்துகிறார். ஆவியானவரின் கிரியையின் பலன்களைக் காட்டிலும் மாம்சத்தில் அவர் செய்த கிரியையின் பலன்கள் மிகவும் தெளிவாக இருக்கின்றன. ஆகையால், மனுக்குலம் முழுவதின் நியாயத்தீர்ப்பும் ஆவியானவரால் நேரடியாகச் செய்யப்படாமல், மாம்சமான தேவனுடைய கிரியையால் செய்யப்படுகிறது. மாம்சத்திலுள்ள தேவனை மனுஷனால் காணவும், தொட்டுணரவும் முடியும். மாம்சத்திலுள்ள தேவனால் மனுஷனை முழுமையாக ஜெயங்கொள்ள முடியும். மாம்சத்திலுள்ள தேவனுடனான தனது உறவில், மனுஷன் எதிர்ப்பிலிருந்து கீழ்ப்படிதலுக்கும், துன்புறுத்துதலிலிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளுதலுக்கும், கருத்துக்களிலிருந்து அறிவுக்கும் மற்றும் புறக்கணிப்பதிலிருந்து அன்புக்கும் முன்னேறுகிறான். இவைதான் மாம்சமான தேவனுடைய கிரியையின் பலன்களாகும். மனுஷன் அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலமாக மாத்திரமே இரட்சிக்கப்படுகிறான். மனுஷன் அவருடைய வாயின் வார்த்தைகளின் மூலமாக அவரைப் படிப்படியாக அறிந்துகொள்கிறான். மனுஷன் அவரை எதிர்க்கும்போது அவரால் ஜெயங்கொள்ளப்படுகிறான். அவருடைய சிட்சையை ஏற்றுக்கொள்ளும் போது அவர் வழங்கும் ஜீவனைப் பெறுகிறான். இந்தக் கிரியைகள் எல்லாம் மாம்சத்திலுள்ள தேவனுடைய கிரியையாகும், ஆனால் ஆவியானவர் என்ற அடையாளத்திலுள்ள தேவனுடைய கிரியை அல்ல. மாம்சமான தேவன் செய்த கிரியை மாபெரும் கிரியையாகவும், மிகவும் ஆழமான கிரியையாகவும் இருக்கிறது. தேவனுடைய கிரியையின் மூன்று கட்டங்களின் முக்கியமான பகுதியானது மாம்சமான தேவன் செய்யும் கிரியையின் இரண்டு கட்டங்களாகும். மனுஷனுடைய ஆழமான சீர்கேடானது மாம்சமான தேவனுடைய கிரியைக்குப் பெரும் தடையாக இருக்கின்றது. குறிப்பாக, கடைசிக்கால ஜனங்களின் மீது செய்யப்படும் கிரியைகள் மிகவும் கடினமானவையாகவும், சூழல் விரோதமானதாகவும், ஒவ்வொரு வகையான நபரின்

திறமையும் மிகவும் மோசமானதாகவும் இருக்கின்றன. ஆனாலும், இந்தக் கிரியையின் முடிவில், எந்தக் குறைபாடுகளும் இல்லாமல், அது இன்னும் சரியான பலனை அடையும். இது மாம்சத்தின் கிரியையின் பலனாகும். ஆவியின் கிரியையைக் காட்டிலும் இந்தப் பலன் மிகவும் வல்லமையானதாகும். தேவனுடைய கிரியையின் மூன்று கட்டங்கள் மாம்சத்தில் செய்து முடிக்கப்படும். அவை மாம்சமான தேவனால் செய்து முடிக்கப்பட வேண்டும். மிகவும் அத்தியவசியமான மற்றும் மிகவும் முக்கியமான கிரியை மாம்சத்தில் செய்யப்படுகிறது. மனுஷனுடைய இரட்சிப்பானது மாம்சத்திலுள்ள தேவனால் தனிப்பட்ட முறையில் செய்யப்பட வேண்டும். மாம்சத்திலுள்ள தேவன் மனுஷனுடன் தொடர்பில்லாதவர் என்று முழு மனுக்குலமும் உணர்கின்றபோதிலும், உண்மையில் இந்த மாம்சமானது மனுக்குலம் முழுவதின் தலைவிதியுடனும் வாழ்வுடனும் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது.

தேவனுடைய ஒவ்வொரு கட்டக் கிரியையும் முழு மனுக்குலத்துக்காகவும் செயல்படுத்தப்பட்டு, மனுக்குலம் முழுவதையும் வழிநடத்துகிறது. இது மாம்சத்தில் அவர் செய்யும் கிரியையாக இருக்கின்றபோதிலும், இது இன்னும் முழு மனுக்குலத்தையும் வழிநடத்துகிறது. அவர் முழு மனுக்குலத்திற்கும் தேவனாக இருக்கிறார். சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மற்றும் சிருஷ்டிக்கப்படாத எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் தேவனாக இருக்கிறார். மாம்சத்தில் அவர் செய்யும் கிரியை ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் இருக்கின்றபோதிலும், இந்தக் கிரியையின் நோக்கமும் குறிப்பிட்ட வரம்பிற்குள்ளிருக்கின்றபோதிலும், அவர் தமது கிரியையைச் செய்ய மாம்சமாக மாறும் ஒவ்வொரு முறையும், அவர் தமது கிரியைக்கான ஒரு பெரிய அளவிலான நோக்கத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். அவர் கிரியை செய்ய எளிய மற்றும் சாதராணமான ஜனக்கூட்டத்தைத் தெரிந்துகொள்வதில்லை. மாறாக, அவருடைய கிரியைக்கான நோக்கத்திற்காக மாம்சத்தில் அவர் செய்யும் கிரியைக்கான பிரதிநிதிகளாக இருக்கத் தகுதியான ஒரு ஜனக்கூட்டத்தைத் தெரிந்துகொள்வார். மாம்சத்தில் அவர் செய்யும் கிரியைக்கான நோக்கம் வரம்புக்குட்

பட்டதாக இருப்பதால், குறிப்பாக அவருடைய மாம்சமான மாம்சத்திற்காக ஆயத்தப்படுத்தப்படுவதால், இந்த ஜனக்கூட்டம் தெரிந்துகொள்ளப்படுகிறது, குறிப்பாக மாம்சத்தில் அவர் செய்யும் கிரியைக்காகத் தெரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. தேவன் தமது கிரியைக்கான நோக்கத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பது ஆதாரமற்றது அல்ல, ஆனால் இது கொள்கையின்படி தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது: கிரியைக்கான நோக்கம் மாம்சத்திலுள்ள தேவனுடைய கிரியைக்கு நன்மை பயக்க வேண்டும், மேலும் மனுக்குலம் முழுவதையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, இயேசுவின் தனிப்பட்ட மீட்பை ஏற்றுக்கொள்வதில் மனுக்குலம் முழுவதையும் யூதர்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடிந்தது. மேலும், மாம்சமான தேவனுடைய தனிப்பட்ட ஜெயங்கொள்ளுதலை ஏற்றுக்கொள்வதில் மனுக்குலம் முழுவதையும் சீனர்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடிந்தது. மனுக்குலம் முழுவதையும் யூதர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு ஒரு அடிப்படை நோக்கம் உள்ளது. தேவனுடைய தனிப்பட்ட ஜெயங்கொள்ளுதலை ஏற்றுக்கொள்வதில் மனுக்குலம் முழுவதையும் சீனர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கும் ஒரு அடிப்படை நோக்கம் உள்ளது. யூதர்களிள் நடுவே செய்யப்படும் மீட்பின் கிரியையைக் காட்டிலும் அதிகமாக வேறு எதுவும் மீட்பின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை. சீனர்கள் நடுவில் செய்யப்படும் ஜெயங்கொள்ளுதல் கிரியையைக் காட்டிலும் அதிகமாக வேறு எதுவும் ஜெயங்கொள்ளுதல் கிரியையின் முழுமையையும் ஜெயங்கொள்ளுதலையும் வெளிப்படுத்தவில்லை. மாம்சமான தேவனுடைய கிரியையும் வார்த்தையும் சிறு ஜனக்கூட்டத்தை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டதாகத் தோன்றுகிறது, ஆனால் உண்மையில், இந்தச் சிறு ஜனக்கூட்டத்தின் நடுவே அவருடைய கிரியை முழு பிரபஞ்சத்தின் கிரியையாகவும், அவருடைய வார்த்தை மனுக்குலம் முழுவதையும் வழிநடத்துவதாகவும் இருக்கிறது. மாம்சத்தில் அவர் செய்யும் கிரியை முடிந்ததும், அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் அவர் செய்யும் கிரியையை அவர்கள் நடுவே பரப்ப ஆரம்பிப்பார்கள். மாம்சத்தில் அவர் செய்யும் கிரியை

யைப் பற்றிய மிகச் சிறந்த காரியம் என்னவென்றால், அவரால் துல்லியமான வார்த்தைகளையும் அறிவுரைகளையும், அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு மனுக்குலத்திற்கான அவருடைய குறிப்பிட்ட சித்தத்தையும் விட்டுச்செல்ல இயலும். இதனால், அதன்பிறகு அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் மாம்சத்தில் செய்யும் அவருடைய எல்லாக் கிரியைகளையும், மனுக்குலம் முழுவதிற்குமான அவருடைய சித்தத்தையும் இதை ஏற்றுக்கொள்கின்றவர்களிடம் மிகவும் துல்லியமாகவும், உறுதியாகவும் பரப்ப இயலும். மனுஷர்கள் நடுவே மாம்சத்திலுள்ள தேவனுடைய கிரியை மாத்திரமே தேவன் மனுஷனுடன் ஒன்றாக இருக்கிறார் மற்றும் ஒன்றாக சேர்ந்து ஜீவிக்கிறார் என்கிற உண்மையை மெய்யாகவே நிறைவேற்றுகிறது. தேவனுடைய முகத்தைக் காணவும், தேவனுடைய கிரியையைப் பார்க்கவும், தேவனுடைய தனிப்பட்ட வார்த்தையைக் கேட்கவும் மனுஷனுடைய விருப்பத்தை இந்தக் கிரியை மாத்திரமே நிறைவேற்றுகிறது. யேகோவாவின் பின்புறம் மாத்திரமே மனுக்குலத்திற்குத் தோன்றிய போது மாம்சமான தேவன் காலத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறார். மேலும், தெளிவற்ற தேவன் மீதான மனுக்குலத்தின் நம்பிக்கையின் காலத்தையும் அவர் முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறார். குறிப்பாக, கடைசியாக மாம்சமான தேவனுடைய கிரியையானது முழு மனுக்குலத்தையும் மிகவும் யதார்த்தமான, மிகவும் நடைமுறையான மற்றும் அழகான ஒரு காலத்திற்குக் கொண்டுவருகிறது. அவர் நியாயப்பிரமாணத்தின் மற்றும் கோட்பாட்டின் காலத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவது மட்டுமின்றி, மிகவும் முக்கியமாக, உண்மையான மற்றும் சாதாரணமான, நீதியுள்ள மற்றும் பரிசுத்தமான, நிர்வாகத் திட்டத்தின் கிரியைகளைத் திறக்கும் மற்றும் மனுக்குலத்தின் மறைபொருட்களையும், போய்ச்சேருமிடத்தையும் விவரிக்கும், மனுக்குலத்தைச் சிருஷ்டித்து, நிர்வாகக் கிரியைகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும், ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாக மறைந்திருக்கும் ஒரு தேவனை அவர் மனுக்குலத்திற்கு வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் தெளிவற்ற காலத்தை ஒரு முழுமையான முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறார்.

மனுக்குலம் முழுவதும் தேவனுடைய முகத்தைத் தேட விரும்பியும் காண முடியாத காலத்தை அவர் முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறார். மனுக்குலம் முழுவதும் சாத்தானுக்கு ஊழியம் செய்த காலத்தை அவர் முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து, மனுக்குலம் முழுவதையும் ஒரு புதிய காலத்திற்குள் வழிநடத்துகிறார். இவையெல்லாம் தேவனுடைய ஆவியானவருக்குப் பதிலாக மாம்சத்திலுள்ள தேவனால் செய்யப்படும் கிரியையின் பலனாகும். தேவன் தம்முடைய மாம்சத்தில் கிரியை செய்யும்போது, அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் இனிமேல் இருப்பதும் இல்லாததும் போலத் தோன்றும் காரியங்களைத் தேடி அலைவதில்லை, தெளிவற்ற தேவனுடைய சித்தத்தை ஊகம் செய்வதை நிறுத்திக்கொள்கிறார்கள். தேவன் மாம்சத்தில் தம்முடைய கிரியையைப் பரப்பும்போது, அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் அவர் மாம்சத்தில் செய்த கிரியையை எல்லா மதங்களிலும் மதப் பிரிவுகளிலும் அறிவிப்பார்கள். மேலும், அவர்கள் அவருடைய வார்த்தைகள் அனைத்தையும் மனுக்குலத்தின் காதுகளில் எடுத்துரைப்பார்கள். அவருடைய சுவிசேஷத்தைப் பெறுபவர்களால் கேட்கப்படுகின்ற அனைத்தும் அவருடைய கிரியையின் உண்மைகளாகவும், மனுஷனால் தனிப்பட்ட முறையில் காணக்கூடிய காரியங்களாகவும் இருக்கும், அவை உண்மைகளாக இருக்குமே தவிர, வதந்தியாக இருக்காது. இந்த உண்மைகள் அவர் கிரியையைப் பரப்புவதற்கான ஆதாரமாக இருக்கின்றன. இவை கிரியையைப் பரப்புவதற்கு அவர் பயன்படுத்தும் கருவிகளாகவும் இருக்கின்றன. ஜீவித்திருக்கிற உண்மைகள் இல்லாமால், அவருடைய சுவிசேஷம் எல்லா நாடுகளிலும் எல்லா இடங்களிலும் பரவாது. உண்மைகள் இல்லாமல் மனுஷனுடைய கற்பனைகளைக் கொண்டு மட்டுமே, முழு பிரபஞ்சத்தையும் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையை அவரால் ஒருபோதும் செய்ய முடியாது. ஆவியானவர் மனுஷனால் தொட்டுணர முடியாதவராகவும், மனுஷனுடைய கண்ணுக்குத் தெரியாதவராகவும் இருக்கிறார். தேவனுடைய கிரியையின் வேறு எந்தக் கூடுதல் ஆதாரத்தையோ அல்லது உண்மைகளையோ விட்டுச்செல்ல ஆவியானவரின் கிரியையால் முடி

யாது. தேவனுடைய உண்மையான முகத்தை மனுஷன் ஒருபோதும் காணமாட்டான். அவன் எப்போதும் இல்லாத ஒரு தெளிவற்ற தேவனையே நம்புவான். மனுஷன் ஒருபோதும் தேவனுடைய முகத்தைக் காணமாட்டான். தேவனால் தனிப்பட்ட முறையில் பேசப்படும் வார்த்தைகளையும் மனுஷன் ஒருபோதும் கேட்கமாட்டான். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மனுஷனுடைய கற்பனைகள் வெறுமையாக உள்ளன, தேவனுடைய உண்மையான முகத்திற்கு அவை மாற்றாக முடியாது. தேவனுடைய இயல்பான மனநிலை மற்றும் தேவனுடைய கிரியை ஆகியவற்றை மனுஷனால் ஆள் மாறாட்டம் செய்ய முடியாது. பரலோகத்திலுள்ள அதரிசனமான தேவனும், அவருடைய கிரியையும் மனுஷர் நடுவே தனிப்பட்ட முறையில் தமது கிரியையைச் செய்யும் மாம்சமான தேவனால் மட்டுமே பூமிக்குக் கொண்டுவர முடியும். இதுவே தேவன் மனுஷரிடம் தோன்றுவதற்கான மிகச் சிறந்த வழியாகும், இதில் மனுஷன் தேவனைப் பார்க்கிறான், தேவனுடைய உண்மையான முகத்தை அறிந்துகொள்கிறான். மாம்சமாகாத தேவனால் இதை அடைய முடியாது. இந்தக் கட்டத்தில் அவருடைய கிரியை செய்யப்பட்டதனால், தேவனுடைய கிரியை ஏற்கனவே சிறந்த பலனை அடைந்துள்ளது, மேலும் இது ஒரு முழுமையான ஜெயமாக இருக்கிறது. மாம்சத்தில் தேவனுடைய தனிப்பட்ட கிரியையானது ஏற்கனவே அவருடைய முழு நிர்வாகத்தின் தொண்ணூறு சதவீத கிரியைகளை முடித்துவிட்டது. இந்த மாம்சம் அவருடைய எல்லா கிரியைகளுக்கும் ஒரு சிறந்த துவக்கத்தையும், அவருடைய எல்லாக் கிரியைகளுக்கும் ஒரு விளக்கத்தையும் அளித்துள்ளது, மேலும் அவருடைய எல்லாக் கிரியைகளையும் அறிவித்துள்ளது. இந்தக் கிரியைகள் எல்லாவற்றிற்கும் கடைசி முழு நிறைவேறுதலையும் செய்துள்ளது. இனிமேல், தேவனுடைய நான்காவது கட்டக் கிரியையைச் செய்வதற்கு மற்றொரு மாம்சமான தேவன் இருக்கமாட்டார், மேலும் மூன்றாவது மாம்சமான தேவனுடைய எந்த அதிசயமான கிரியையும் ஒருபோதும் இருக்காது.

மாம்சத்தில் செய்யப்படும் தேவனுடைய ஒவ்வொரு கட்டக்

கிரியையும் முழு காலத்திற்கும் அவருடைய கிரியையைக் குறிப்பிடுகிறது. இது மனுஷனுடைய கிரியையைப் போல ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தை குறிப்பிடுவதில்லை. ஆகையால், அவருடைய கடைசி மனுஷ அவதரிப்பின் கிரியையின் முடிவு என்றால் அவருடைய கிரியை ஒரு முழுமையான முடிவுக்கு வந்துவிட்டது என்று அர்த்தமல்ல, ஏனென்றால் அவர் மாம்சத்தில் செய்யும் கிரியை அவர் மாம்சத்தில் தமது கிரியையைச் செய்யும் காலத்தை மட்டுமே குறிப்பிடாமல், முழுக் காலத்தையும் குறிப்பிடுகிறது. அவர் மாம்சத்தில் இருக்கும் காலத்தில் அவர் முழுக் காலத்திலும் தமது கிரியையை முடிக்கிறார், அதன்பிறகு அது எல்லா இடங்களுக்கும் பரவுகிறது. மாம்சமான தேவன் தம்முடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு, அவர் தமது எதிர்காலக் கிரியைகளைத் தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களிடம் ஒப்படைப்பார். ஆகையால், முழுக் காலத்திலும் அவருடைய கிரியை தடையில்லாமல் செய்யப்படும். மனுஷ அவதரிப்பு காலம் முழுவதுக்குமான கிரியையானது முழு பிரபஞ்சத்திலும் பரவிய பிறகே முழுமையானதாகக் கருதப்படும். மாம்சமான தேவனுடைய கிரியை ஒரு புதிய யுகத்தைத் துவக்கி வைக்கிறது. அவருடைய கிரியையைத் தொடருபவர்கள் அவரால் பயன்படுத்தப்படுபவர்கள். மனுஷனால் செய்யப்படும் கிரியைகள் எல்லாம் மாம்சத்திலுள்ள தேவனுடைய ஊழியத்திற்குள் உள்ளன. இந்த எல்லைக்கு அப்பால் செல்ல முடியாது. மாம்சமான தேவன் தமது கிரியையைச் செய்வதற்காக வரவில்லை என்றால், மனுஷனால் பழைய காலத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர முடியாது, ஒரு புதிய காலத்தைத் தொடங்கவும் முடியாது. மனுஷனால் செய்யப்படும் கிரியை வெறுமனே மனுஷனால் செய்யக்கூடிய கடமையின் எல்லைக்குளேயே உள்ளது. இது தேவனுடைய கிரியையைக் குறிப்பிடவில்லை. மாம்சமான தேவனால் மட்டுமே அவர் வந்து செய்ய வேண்டிய கிரியையைச் செய்து முடிக்க முடியும். அவரைத் தவிர, அவர் சார்பாக இந்தக் கிரியையை யாராலும் செய்ய முடியாது. நிச்சயமாகவே, நான் மாம்சமான தேவனைக் குறித்தே பேசுகிறேன். இந்த மாம்சமான தேவன் முதலில் மனுஷனுடைய கருத்

துக்களுடன் ஒத்துப்போகாத கிரியையின் ஒரு படிநிலையைச் செய்கிறார், அதன் பிறகு அவர் மனுஷனுடைய கருத்துக்களுக்கு இணங்காத அதிக கிரியைகளைச் செய்கிறார். மனுஷனை ஜெயங் கொள்வதுதான் கிரியையின் நோக்கமாகும். ஒருபுறம், தேவனு டைய மனுஷ அவதரிப்பு மனுஷனுடைய கருத்துக்களுடன் ஒத் துப்போவதில்லை, அது தவிர அவர் மனுஷனுடைய கருத்துக்க ளுக்கு இணங்காத அதிக கிரியைகளைச் செய்கிறார், ஆகையால் மனுஷன் அவரைப் பற்றி இன்னும் அதிகமான குறைகூறும் கருத் துக்களை உருவாக்கிக்கொள்கிறான். அவரைப் பற்றி எண்ணற்ற கருத்துக்களைக் கொண்ட ஜனங்கள் நடுவே அவர் ஜெயங்கொள் ளும் கிரியையைச் செய்கிறார். அவர்கள் அவரை எப்படி நடத்து கிறார்கள் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அவர் தமது ஊழியத்தை நிறைவேற்றியதும், எல்லா ஜனங்களும் அவருடைய ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டவர்களாவார்கள். இந்தக் கிரியையின் உண்மையானது சீனர்களுக்கு மத்தியில் பிரதிபலிப்பது மட்டுமின்றி, மனுக்குலம் முழுவதும் எவ்வாறு ஜெயங்கொள்ளப்படும் என்பதையும் இது குறிப்பிடுகிறது. இந்த ஜனங்கள் மீது அடையப்படும் பலன்கள் மனுக்குலம் முழுவதும் அடையப்படும் பலன்களுக்கு ஒரு முன் னோடியாகும். மேலும், எதிர்காலத்தில் அவர் செய்யும் கிரியையின் பலன்கள் இந்த ஜனங்கள் மீதான பலன்களைக் காட்டிலும் அதி கமாக இருக்கும். மாம்சத்திலுள்ள தேவனுடைய கிரியை மிகுந்த ஆரவாரத்துடன் தொடர்புடையதுமில்லை, அது தெளிவற்ற நிலை யில் வைக்கப்படுவதுமில்லை. இதுதான் நிஜமானது மற்றும் உண் மையானது. இது ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டு என்பது போன்ற வெளிப்படையான கிரியையாகும். இது யாரிடமிருந்தும் மறைக் கப்படவில்லை, இது யாரையும் ஏமாற்றவுமில்லை. நிஜமான மற் றும் உண்மையான காரியங்களையே ஜனங்கள் பார்க்கிறார்கள். உண்மையான சத்தியத்தையும் அறிவையுமே மனுஷன் பெறுகி றான். கிரியை முடிந்ததும், மனுஷன் அவரைப் பற்றிய புதிய அறி வைப் பெற்றிருப்பான். அவரை உண்மையிலேயே பின்தொடர் கிறவர்களுக்கு இனிமேல் அவரைப் பற்றிய எந்தக் கருத்துக்களும்

இருக்காது. இது சீனர்கள் மீது அவர் செய்யும் கிரியையின் பலன் மட்டுமின்றி, மனுக்குலம் முழுவதையும் ஜெயங்கொள்வதில் அவர் செய்த கிரியையின் பலனையும் இது குறிப்பிடுகிறது, ஏனென்றால் இந்த மாம்சம், இந்த மாம்சத்தின் கிரியை மற்றும் இந்த மாம்சத்தைக் குறித்த எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் அதிகமாக மனுக்குலத்தை முழுவதுமாக ஜெயங்கொள்ளும் கிரியைக்கு நன்மைபயக்கக்கூடியது எதுவுமில்லை. இவை இன்று அவருடைய கிரியைக்கு நன்மை பயக்கின்றன, எதிர்காலத்திலும் அவருடைய கிரியைக்கு நன்மை பயக்கும். இந்த மாம்சம் மனுக்குலம் முழுவதையும் ஜெயங்கொண்டு, மனுக்குலம் முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளும். மனுக்குலம் முழுவதும் தேவனைப் பார்ப்பதற்கும், அவருக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கும், அவரை அறிந்துகொள்வதற்கும் இதைக் காட்டிலும் சிறந்த கிரியை எதுவுமில்லை. மனுஷனால் செய்யப்படும் கிரியை ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லையை மாத்திரமே குறிப்பிடுகிறது. தேவன் தமது கிரியையைச் செய்யும்போது, அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட நபரிடம் மட்டும் பேசாமல், முழு மனுக்குலத்திடமும், அவருடைய வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்பவர்களிடமும் பேசுகிறார். அவர் அறிவிக்கும் முடிவு ஒரு குறிப்பிட்ட நபரின் முடிவு அல்ல, முழு மனுக்குலத்திற்கான முடிவுமாகும். அவர் யாருக்கும் சிறப்புச் சிகிச்சை அளிப்பதில்லை, அவர் யாரையும் பாதிப்புக்குள்ளாக்குவதில்லை, அவர் முழு மனுக்குலத்திற்காகவும் கிரியை செய்கிறார், பேசுகிறார். ஆகையால், இந்த மாம்சமான தேவன் ஏற்கனவே முழு மனுக்குலத்தையும் வகையின்படி வகைப்படுத்தியுள்ளார். ஏற்கனவே மனுக்குலம் முழுவதையும் நியாயந்தீர்த்திருக்கிறார். முழு மனுக்குலத்திற்கும் பொருத்தமான இடத்தை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். தேவன் தமது கிரியையை சீனாவில் மாத்திரமே செய்கின்றார் என்ற போதிலும், உண்மையில் அவர் ஏற்கனவே முழு பிரபஞ்சத்தின் கிரியையையும் தீர்த்து வைத்துள்ளார். அவருடைய வெளிப்பாடுகளையும் ஏற்பாடுகளையும் படிப்படியாகச் செய்வதற்கு முன்பு, அவருடைய கிரியை மனுக்குலம் முழுவதும் பரவும்வரை அவரால் காத்திருக்க முடியாது. அது மிகவும் தாமதமாக

இருக்காதா? இப்போது அவரால் எதிர்கால கிரியையை முன்கூட்டியே செய்துமுடிக்க முடிகிறது. கிரியை செய்கிறவர் மாம்சத்திலுள்ள தேவனாக இருப்பதால், அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்பிற்குள் வரம்பற்ற கிரியையைச் செய்கிறார், அதன் பிறகு மனுஷன் செய்ய வேண்டிய கடமையை மனுஷனைச் செய்ய வைப்பார். இதுவே அவருடைய கிரியையின் கொள்கையாகும். அவரால் மனுஷனுடன் ஒரு காலத்தில் மட்டுமே வாழ முடியும், முழு காலத்தின் கிரியையும் முடிவடையும் வரை அவரால் மனுஷனுடன் இருக்க முடியாது. அவர் தேவன் என்பதால், அவர் தமது எதிர்காலக் கிரியையை முன்கூட்டியே முன்னறிவிக்கிறார். அதன்பிறகு, அவர் தமது வார்த்தைகளால் மனுக்குலம் முழுவதையும் வகைப்படுத்துவார். மனுக்குலம் அவருடைய வார்த்தைகளின்படி அவருடைய படிப்படியான கிரியைக்குள் பிரவேசிக்கும். யாரும் தப்பிக்க மாட்டார்கள், எல்லோரும் இதன்படி நடக்க வேண்டும். ஆகையால், எதிர்காலத்தில் காலம் அவருடைய வார்த்தைகளால் வழிநடத்தப்படும், ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்படாது.

மாம்சத்திலுள்ள தேவனுடைய கிரியை மாம்சத்தில் செய்யப்பட வேண்டும். இது தேவனுடைய ஆவியானவரால் நேரடியாகச் செய்யப்பட்டால், அது எந்தப் பலனையும் தராது. அது ஆவியானவரால் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அந்தக் கிரியைக்கு எந்த முக்கியத்துவமும் இருக்காது, இறுதியில் அது பயனற்றதாக இருக்கும். சகல சிருஷ்டிகளும் சிருஷ்டிகரின் கிரியைக்கு முக்கியத்துவம் உள்ளதா, அது எதைக் குறிப்பிடுகிறது, அது எதற்காகச் செய்யப்படுகிறது, மற்றும் தேவனுடைய கிரியையில் அதிகாரமும் ஞானமும் நிறைந்திருக்கின்றனவா மற்றும் அது மிக உயர்ந்த மதிப்பும் முக்கியத்துவமும் கொண்டதா என்பதை அறிய விரும்புகின்றன. அவர் செய்யும் கிரியையானது மனுக்குலம் முழுவதின் இரட்சிப்புக்காகவும், சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காகவும், எல்லாவற்றிற்கு மத்தியிலும் அவருக்கு சாட்சி கொடுப்பதற்காகவும் செய்யப்படுகிறது. ஆகையால், அவர் செய்யும் கிரியை மாபெரும் முக்கியத்துவமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். மனுஷனுடைய மாம்சம் சாத்

தானால் சீர்கேடடைந்திருக்கிறது. இது மிகவும் ஆழமாக குருடாக்கப்பட்டு இருக்ருக்கிறது மற்றும் ஆழமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. தேவன் தனிப்பட்ட முறையில் மாம்சத்தில் கிரியை செய்வதற்கான மிகவும் அடிப்படையான காரணம் என்னவென்றால், அவருடைய இரட்சிப்பின் நோக்கம் மாம்சத்தாலான மனுஷனாவான், ஏனென்றால் தேவனுடைய கிரியையைக்கு இடையூறு செய்ய சாத்தானும் மனுஷனுடைய மாம்சத்தைப் பயன்படுத்துகிறான். சாத்தானுடனான யுத்தமானது உண்மையில் மனுஷனை ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில், மனுஷனும் தேவனுடைய இரட்சிப்பின் நோக்கமாக இருக்கிறான். ஆகவே, மாம்சமான தேவனுடைய கிரியை அத்தியாவசியமானதாகும். சாத்தான் மனுஷனுடைய மாம்சத்தைக் கெடுத்தான், இதனால் மனுஷன் சாத்தானின் உருவகமாகி, தேவனால் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டிய இலக்காக மாறிவிட்டான். ஆகையால், சாத்தானுடன் யுத்தம் செய்து மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும் கிரியை பூமியில் நடக்கிறது. சாத்தானுடன் யுத்தம் செய்வதற்கு தேவன் மனுஷனாக மாற வேண்டும். இதுதான் மிகவும் நடைமுறையான கிரியையாகும். தேவன் மாம்சத்தில் கிரியை செய்யும்போது, அவர் உண்மையில் சாத்தானுடன் மாம்சத்தில் யுத்தம் செய்கிறார். அவர் மாம்சத்தில் கிரியை செய்யும்போது, அவர் ஆவிக்குரிய உலகில் தமது கிரியையைச் செய்து, ஆவிக்குரிய உலகில் தமது கிரியை முழுவதையும் பூமியில் உண்மையானதாக மாற்றுகிறார். அவருக்குக் கீழ்ப்படியாத மனுஷனே ஜெயங்கொள்ளப்படுகிறான், அவருக்கு விரோதமாக இருக்கிற சாத்தானின் உருவமே (உண்மையில், இதுவும் மனுஷன்தான்) தோற்கடிக்கப்படுகிறான், இறுதியில் மனுஷன்தான் இரட்சிக்கப்படுகிறவனாகவும் இருக்கிறான். ஆகையால், ஒரு சிருஷ்டியின் வெளிப்புறத் தோற்றத்தைக் கொண்ட மனுஷனாக தேவன் மாறுவது மேன்மேலும் அவசியமானதாக இருக்கிறது, இதனால் அவர் சாத்தானுடன் உண்மையான யுத்தம் செய்யவும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியாத, அவரைப் போலவே வெளிப்புறத் தோற்றத்தைக் கொண்டிருக்கிற மனுஷனை ஜெயங்கொள்ளவும், அவரைப் போலவே வெளிப்பு

றத் தோற்றத்தைக் கொண்டிருக்கிற மற்றும் சாத்தானால் தீங்கிற்குள்ளான மனுஷனை இரட்சிக்கவும் முடியும். அவருடைய எதிரி மனுஷன்தான், அவர் ஜெயங்கொள்ளும் இலக்கும் மனுஷன்தான், அவருடைய இரட்சிப்பின் நோக்கமும் அவரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுஷன் தான். ஆகையால், அவர் மனுஷனாக வேண்டும், இதனால், அவருடைய கிரியை மிகவும் எளிதாகிறது. அவரால் சாத்தானைத் தோற்கடித்து மனுக்குலத்தை ஜெயங்கொள்ள முடிகிறது, மேலும், மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கவும் முடிகிறது. இந்த மாம்சம் சாதாரணமானதாகவும் உண்மையானதாகவும் இருக்கின்றபோதிலும், அவர் பொதுவான மாம்சமல்ல: அவர் மனுஷனாக மட்டுமே உள்ள மாம்சம் அல்ல, ஆனால் மனுஷனாகவும் தெய்வீகமாகவும் உள்ள மாம்சம் ஆவார். இது அவருக்கும் மனுஷனுக்கும் உள்ள வித்தியாசமாகும். இதுதான் தேவனுடைய அடையாளத்தின் குறியீடாகும். இத்தகைய மாம்சத்தால் மட்டுமே அவர் செய்ய விரும்பும் கிரியையைச் செய்யவும், மாம்சத்தில் தேவனுடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றவும், மனுஷர் நடுவில் அவருடைய கிரியையை முழுமையாகச் செய்து முடிக்கவும் இயலும். இவ்வாறு இல்லையென்றால், மனுஷர் நடுவே அவருடைய கிரியை எப்போதும் வெறுமையானதாகவும் குறைபாடுள்ளதாகவும் இருக்கும். தேவனால் சாத்தானின் ஆவியுடன் யுத்தம் செய்து ஜெயங்கொள்ள முடியும் என்றாலும், சீர்கேடான மனுஷனுடைய பழைய சுபாவத்தை ஒருபோதும் போக்க முடியாது. தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களும் அவரை எதிர்ப்பவர்களும் ஒருபோதும் அவருடைய ஆதிக்கத்திற்கு உண்மையாக உட்பட்டிருக்க முடியாது. அதாவது, அவரால் ஒருபோதும் மனுக்குலத்தை ஜெயங்கொள்ள முடியாது, மனுக்குலத்தை ஒருபோதும் ஆதாயப்படுத்த முடியாது. பூமியில் அவருடைய கிரியைக்குத் தீர்வு காண முடியவில்லை என்றால், அவருடைய நிர்வாகம் ஒருபோதும் முடிவுக்கு வராது, மனுக்குலம் முழுவதும் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்க முடியாது. தேவன் தமது சிருஷ்டிகள் எல்லாவற்றுடனும் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்க முடியாது என்றாலும், அத்தகைய நிர்வாகக் கிரியைக்கு ஒருபோதும்

பலன் கிடைக்காது, இதன் விளைவாக தேவனுடைய மகிமை மறைந்துபோய்விடும். அவருடைய மாம்சத்திற்கு அதிகாரம் இல்லையென்றாலும், அவர் செய்யும் கிரியை அதன் பலனை அடைந்திருக்கும். இது அவருடைய கிரியையின் தவிர்க்க முடியாத திசையாகும். அவருடைய மாம்சம் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் கொண்டிருக்காவிட்டாலும், தேவன் தமது கிரியையைச் செய்ய வல்லவராக இருக்கும் வரை, அவர்தாமே தேவனாக இருக்கிறார். இந்த மாம்சம் எவ்வளவு இயல்பானதாகவும் சாதாரணமானதாகவும் இருந்தாலும், அவர் செய்யவேண்டிய கிரியையை அவரால் செய்ய இயலும், ஏனென்றால் இந்த மாம்சம் மனுஷனாக மட்டுமின்றி தேவனாகவும் இருக்கிறது. இந்த மாம்சம் மனுஷனால் செய்ய முடியாத கிரியையைச் செய்ய முடியும் என்பதற்கான காரணம் என்னவென்றால், அவருடைய உள்ளான சாராம்சம் எந்தவொரு மனுஷனையும் போல இல்லை. அவரால் மனுஷனை இரட்சிக்க முடிவதற்கான காரணம் என்னவென்றால், அவருடைய அடையாளம் எந்த மனுஷனுடைய அடையாளத்திலும் இருந்து வேறுபட்டதாகும். இந்த மாம்சம் மனுக்குலத்திற்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும், ஏனென்றால் அவர் மனுஷனாகவும், இன்னும் அதிகமாக, அவர் தேவனாகவும் இருக்கிறார், ஏனென்றால் சாதாரண மாம்ச மனுஷனால் செய்ய முடியாத கிரியையை அவரால் செய்ய முடியும், பூமியில் அவருடன் சேர்ந்து வாழும் சீர்கேடான மனுஷனை அவரால் இரட்சிக்கவும் முடியும். அவர் மனுஷனைப் போலவே இருந்தாலும், மாம்சமான தேவன் எந்தவொரு மதிப்புமிக்க நபரைக் காட்டிலும் மனுக்குலத்திற்கு மிகவும் முக்கியமானவராவார், ஏனென்றால் தேவனுடைய ஆவியானவரால் செய்ய முடியாத கிரியையை அவரால் செய்ய முடியும், தேவனுடைய ஆவியானவரைக் காட்டிலும் அதிகமாக தேவனுக்குச் சாட்சி கொடுக்க முடியும், தேவனுடைய ஆவியானவரைக் காட்டிலும் அதிகமாக மனுக்குலத்தை முழுவதுமாக ஆதாயப்படுத்த முடியும். இதன் விளைவாக, இந்த மாம்சம் இயல்பானதாகவும் சாதாரணமானதாகவும் இருக்கின்றபோதிலும், மனுக்குலத்திற்கு அவர்

அளித்த பங்களிப்பும், மனுக்குலம் வாழ்ந்திருப்பதற்கான அவரது முக்கியத்துவமும் அவரை மிகவும் விலையேறப்பெற்றவராக்குகின்றன. மேலும், இந்த மாம்சத்தின் உண்மையான மதிப்பும் முக்கியத்துவமும் எந்த மனுஷனாலும் அளவிட முடியாததாகும். இந்த மாம்சத்தால் சாத்தானை நேரடியாக அழிக்க முடியாது என்கின்றபோதிலும், மனுக்குலத்தை ஜெயங்கொள்ளவும், சாத்தானைத் தோற்கடிக்கவும், சாத்தானைத் தமது ஆதிக்கத்திற்கு முழுமையாக அடிபணியச் செய்யவும் அவர் தமது கிரியையைப் பயன்படுத்த முடியும். தேவன் மனுஷனாக அவதரித்திருப்பதால்தான், அவரால் சாத்தானைத் தோற்கடித்து, மனுக்குலத்தை இரட்சிக்க முடிகிறது. அவர் சாத்தானை நேரடியாக அழிப்பதில்லை, மாறாக சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போன மனுக்குலத்தை ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையைச் செய்வதற்கு மாம்சமாக மாறுகிறார். ஆகையால், அவரால் தமது சிருஷ்டிகளுக்கு மத்தியில் தம்மைத்தாமே சிறப்பாகச் சாட்சி பகர முடிகிறது, சீர்கேடான மனுஷனைச் சிறப்பாக இரட்சிக்க முடிகிறது. மாம்சமான தேவன் சாத்தானைத் தோற்கடித்தது தேவனுடைய ஆவியானவரால் சாத்தானை நேரடியாக அழிப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக சாட்சி பகர்கிறது, அதிக வல்லமையானதாகவும் இருக்கிறது. மனுஷன் சிருஷ்டிகரை அறிந்துகொள்ள மாம்சத்திலுள்ள தேவனால் அவனுக்குச் சிறப்பாக உதவ முடியும், தமது சிருஷ்டிகளுக்கு மத்தியில் தம்மைத்தாமே சிறப்பாகச் சாட்சி பகர முடியும்.

தேவன் வசிக்கும் மாம்சத்தின் சாராம்சம்

தேவன் தம் முதல் மனுஷ அவதரிப்பின்போது பூமியில் முப்பத்து மூன்றரை ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார், அந்த ஆண்டுகளில் மூன்றரை ஆண்டுகள் மட்டுமே அவர் தமது ஊழியத்தைச் செய்தார். கிரியை செய்த காலத்திலும், தமது கிரியையைத் தொடங்குவதற்கு முன்பும், அவர் இயல்பான மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருந்தார்; அவர் தமது இயல்பான மனிதத்தன்மையில் முப்பத்து மூன்றரை ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வந்தார். அவற்றில் கடைசி மூன்றரை

ஆண்டுகளில், அவர் தம்மை மாம்சத்தில் வந்த தேவனாக வெளிப் படுத்தினார். தம்முடைய ஊழியத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு, அவர் சாதாரண நிலையில், இயல்பான மனிதத்தன்மையுடன் தோன்றினார், அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையின் எந்த அடையா ளத்தையும் அவர் காண்பிக்கவில்லை, அவர் தமது ஊழியத்தை முறையாகச் செய்யத் தொடங்கிய பின்னர்தான் அவருடைய தெய் வீகத்தன்மையானது வெளிப்படுத்தப்பட்டது. முதல் இருபத்தொன் பது ஆண்டுகளில் அவர் வாழ்ந்த வாழ்வும் அவரது கிரியையும் அவர் ஒரு மெய்யான மனிதர், ஒரு மனுஷகுமாரன் மற்றும் மாம்ச சரீரம் உடையவர் என்பதை விளங்கப்பண்ணின, ஏனெனில் அவ ருடைய ஊழியம் இருபத்தொன்பது வயதிற்குப் பிறகுதான் உற் சாகமாய்த் தொடங்கியது. "மனுஷரூபமெடுத்தல்" என்பது மாம் சத்தில் தேவனுடைய தோற்றமாகும்; மாம்ச சாயலில் சிருஷ்டிக் கப்பட்ட மனிதர்களிடையே தேவன் கிரியை செய்கிறார். ஆகவே, தேவன் மனுஷரூபம் எடுக்கவேண்டுமாயின், அவர் முதலில் மாம் சமாக இருக்கவேண்டும், அதாவது சாதாரண மனிதத்தன்மையு டன் மாம்சமாக இருக்க வேண்டும்; இது மிகவும் அடிப்படை யான முன் நிபந்தனையாகும். உண்மையில், தேவன் மாம்சமாகி யதன் உட்பொருள் என்னவென்றால், தேவன் மாம்சத்தில் வாழ்கி றார், கிரியை செய்கிறார் என்பதாகும், தேவன் அவருடைய சாராம் சத்தில் மாம்சமாகி ஒரு மனிதனாகிறார். மனுஷரூபமெடுத்து வந்த அவருடைய வாழ்க்கை மற்றும் கிரியையை இரண்டு கட்டங்களா கப் பிரிக்கலாம். முதலாவதாக, அவருடைய ஊழியத்தைச் செய் வதற்கு முன்பு அவர் வாழும் வாழ்க்கை. அவர் சாதாரண மனிதத் தேவைகள் நிறைந்த (உணவு, உடை, உறக்கம், உறைவிடம்), சாதா ரண மனித பலவீனங்கள் மற்றும் சாதாரண மனித உணர்ச்சிகளு டன் ஒரு சாதாரண மனிதக் குடும்பத்தில், முற்றிலும் சாதாரண மனிதத்தன்மையில் வாழ்கிறார், மனித வாழ்க்கையின் சாதாரண ஒழுக்கங்களையும் விதிகளையும் கடைபிடிக்கிறார். வேறு வார்த் தைகளில் கூறுவதானால், இந்த முதல் கட்டத்தில் அவர் தெய்வீ கத்தன்மையற்ற, எல்லாச் சாதாரண மனித நடவடிக்கைகளிலும்

ஈடுபடுகிறவராய் முற்றிலும் சாதாரண மனிதத்தன்மையில் வாழ்கிறார். இரண்டாவது கட்டம், அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்யத் தொடங்கியபின் அவர் வாழும் வாழ்க்கையாகும். அவர் இன்னும் சாதாரண மனிதத்தன்மையில், தெய்வீகத்தின் வெளிப்புற அடையாளத்தைக் காண்பிக்காமல் ஒரு சாதாரண மனிதத் தோற்றத்தில் வாழ்கிறார். ஆயினும் அவர் தம்முடைய ஊழியத்திற்காகவே முற்றிலும் வாழ்கிறார், இந்தச் சமயத்தில் முற்றிலும் அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையின் இயல்பான கிரியையைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதற்காகவே அவருடைய சாதாரண மனிதத்தன்மையானது இருக்கிறது, ஏனென்றால் அவருடைய சாதாரண மனிதத்தன்மையானது அவருடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றும் அளவிற்கு முதிர்ச்சியடைந்துள்ளது. ஆகவே, அவருடைய வாழ்க்கையின் இரண்டாவது கட்டமானது, அவரது இயல்பான மனிதத்தன்மை மற்றும் முழுமையான தெய்வீகத்தன்மை ஆகிய இரண்டின் வாழ்க்கையாக இருக்கும்போது, அது அவருடைய ஊழியத்தை அவரது இயல்பான மனிதத்தன்மையில் செய்ய வேண்டியதிருந்தது. அவரது வாழ்வின் முதல் கட்டத்தில், அவர் முற்றிலும் சாதாரண மனிதத்தன்மையில் வாழ்வதற்கான காரணம் என்னவென்றால், அவருடைய மனிதத் தன்மையினால் தெய்வீகத்தன்மையினுடைய கிரியையை முழுமையாக இன்னும் பராமரிக்க முடியவில்லை, அது இன்னும் முதிர்ச்சியடையவில்லை; அவருடைய மனிதத்தன்மை முதிர்ச்சியடைந்த பின்னரே, அவர் தமது ஊழியத்தைத் தாங்கிக் கொள்ளும் திறன் பெற்று அவர் செய்து முடிக்கவேண்டிய ஊழியத்தைச் செய்ய ஆரம்பிக்கவும் முடியும். அவர் மாம்சமாக இருக்கிற நிலையில், வளர்ந்து முதிர்ச்சியடைய வேண்டும் என்பதால், அவருடைய வாழ்க்கையின் முதல் கட்டமானது சாதாரண மனிதத்தன்மையுடையதாகும்—இரண்டாவது கட்டத்தில், அவருடைய மனிதத்தன்மையானது அவருடைய கிரியையைச் செய்வதற்கும், அவருடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றவும் வல்லது என்பதால், தேவன் மாம்சத்தில் அவதரித்த வாழ்க்கையானது அவருடைய ஊழியத்தின் போது மனிதத்தன்மை மற்றும் முழுமையான தெய்வீகத்தன்மை

ஆகிய இரண்டும் கொண்ட ஒன்றாகும். மனித அவதரிப்பாக மாம் சத்தில் வந்த தேவன் தாம் பிறந்த தருணத்திலிருந்து, தமது ஊழி யத்தை ஊக்கத்துடனே ஆரம்பித்து, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் செய்திருந்தால், பிறகு அவருக்கு எந்தவிதமான சரீரம் சார்ந்த சாராம்சமும் இருந்திருக் காது. ஆகையால், அவருடைய மனிதத்தன்மையானது அவருடைய மனித உடலின் சாராம்சத்தின் பொருட்டு உள்ளதாய் இருக்கிறது; மனிதத்தன்மை இல்லாமல் மாம்சம் இருக்க முடியாது, மனிதத் தன்மை இல்லாத ஒருவர் மனிதர் அல்ல. இந்த வகையில், தேவ னுடைய மாம்சத்தின் மனிதத்தன்மை என்பது மனுஷரூபத்திலான தேவனுடைய மாம்சத்தின் ஓர் உள்ளார்ந்த குணமாகும். “தேவன் மாம்சமாகிறபோது அவர் முற்றிலும் தெய்வீகத்தன்மையுள்ளவர், மனிதரல்ல” என்று சொல்வது தேவதூஷணமாகும், ஏனென்றால் இந்த அறிக்கையானது வெறுமனே இல்லாததாயிருக்கிறது, மேலும் மாம்சமாகியதன் கொள்கையை மீறுகிறதாய் இருக்கிறது. அவர் தம்முடைய ஊழியத்தைச் செய்யத் தொடங்கிய பிறகும், அவர் தம்முடைய கிரியையைச் செய்யும்போது மனிதத்தன்மையின் வெளிப்புறமான தோற்றத்தில் தெய்வீகத்தன்மையுடன் வாழ்கிறார்; அந்த நேரத்தில், அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையைச் சாதாரண மாம்சத்தில் செய்கிறதான கிரியைகளைச் செய்ய அனுமதிக்க வேண் டும் என்ற ஒரே நோக்கத்திற்கு அவருடைய மனிதத்தன்மையானது உதவுகிறது. ஆகவே, கிரியையின் காரணகர்த்தா அவருடைய மனி தத்தன்மையில் வசிக்கும் தெய்வீகத்தன்மையாகும். அவருடைய மனிதத்தன்மை அல்ல, அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையே செயல் பாட்டில் இருக்கிறது, ஆனாலும் இந்தத் தெய்வீகத்தன்மையானது அவருடைய மனிதத்தன்மைக்குள் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது; முக் கியமாக அவருடைய கிரியையானது அவருடைய மனிதத்தன்மை யினால் அல்ல, அவருடைய முழுமையான தெய்வீகத்தன்மையி னாலேயே செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அந்தக் கிரியையைச் செய் வது அவருடைய மாம்சமாகும். அவர் ஒரு மனிதனாகவும் மற்றும் தேவனாகவும் இருக்கிறார் என்று ஒருவர் சொல்லலாம், ஏனென்

றால் தேவன் மாம்சத்தில் வாழும் ஒரு தேவனாக மாறுகிறார், மனித வெளிப்புறத் தோற்றத்தில் மற்றும் மனித சாரம்சம் கொண்டவராக ஆனால் அதேவேளையில் தேவனின் சாரம்சம் உடையவராகவும் இருக்கிறார். அவர் தேவனுடைய சாரம்சம் கொண்ட ஒரு மனிதர் என்பதால், அவர் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லா மனிதர்களுக்கும் மேலானவராகவும், தேவனுடைய கிரியையைச் செய்யக்கூடிய எந்த மனிதனுக்கும் மேலானவராகவும் இருக்கிறார். எனவே, அவரைப் போன்ற புறம்பான ஒரு மனிதத் தோற்றமுள்ள அனைவரிலும், மனிதத்தன்மையைக் கொண்ட அனைவரிலும், அவர் ஒருவர் மட்டுமே மாம்சமாகிய தேவனாக இருக்கிறார்—மற்றவர்கள் அனைவரும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் மனிதத்தன்மை இருந்தாலும், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதர்களுக்கு மனிதத்தன்மையைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை, அதே நேரத்தில் மாம்சமாகிய தேவன் வேறுபட்டவராக இருக்கிறார்: அவருடைய மாம்சத்தில் அவருக்கு மனிதத்தன்மை மட்டுமல்ல, மிக முக்கியமாக தெய்வீகத்தன்மையும் உள்ளது. அவருடைய மனிதத்தன்மையை அவருடைய மாம்சத்தின் வெளிப்புறத் தோற்றத்திலும் அவருடைய அன்றாட வாழ்க்கையிலும் காணலாம், ஆனால் அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையை உணர்ந்துகொள்வது கடினமானதாகும். ஏனென்றால், அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையானது அவருக்கு மனிதத்தன்மை இருக்கும்போது மட்டுமே வெளிப்படுத்தப்படுகிறது, மேலும் ஜனங்கள் கற்பனை செய்வது போல இது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல, இதனை ஜனங்கள் காண்பது என்பது மிகவும் கடினமாகும். இன்றும் கூட, மாம்சமாகிய தேவனுடைய உண்மையான சாரம்சத்தை ஆராய்ந்து புரிந்துகொள்வதில் ஜனங்களுக்கு மிகுந்த சிரமம் உள்ளது. நான் அதைப் பற்றி இவ்வளவு விரிவாகப் பேசிய பிறகும், உங்களில் பெரும்பாலானோருக்கு இது இன்னமும் ஒரு இரகசியமாகவே இருக்கக் கூடும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். உண்மையில், இந்தப் பிரச்சினையானது மிகவும் எளிதானதாகும்: தேவன் மாம்சமாக மாறுவதால், அவருடைய சாரம்சமானது மனிதத்தன்மை மற்றும் தெய்

வீகத்தன்மையின் கலவையாக இருக்கிறது. இந்தக் கலவையானது தேவன் என்று, அதாவது பூமியிலுள்ள தேவன் என்றழைக்கப்படுகிறார்.

பூமியில் இயேசு வாழ்ந்த வாழ்க்கை மாம்சத்தின் ஒரு இயல்பான வாழ்க்கையாகும். அவர் தமது மாம்சத்தின் இயல்பான மனிதத்தன்மையில் வாழ்ந்தார். அவருடைய கிரியையைச் செய்வதற்கும், அவருடைய வார்த்தையைப் பேசுவதற்கும், அல்லது பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்துவதற்கும், பிசாசுகளைத் துரத்துவதற்கும், இதுபோன்ற அசாதாரணமான காரியங்களைச் செய்வதற்குமான அவருடைய அதிகாரத்தை அவர் தம்முடைய ஊழியத்தைத் தொடங்கும் நாள்வரையிலும் பெரும்பாலான நிலையில் வெளிப்படுத்தவில்லை. இருபத்தொன்பது வயதிற்கு முன்னர், அதாவது அவர் ஊழியம் செய்வதற்கு முன்பு, அவர் ஒரு சாதாரண மாம்ச சரீரத்தில் இருந்தார் என்பதற்கு அவரது வாழ்க்கை போதுமான சான்றாகும். இதன் காரணமாகவும், அவர் இன்னும் அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்யத் தொடங்காததினாலும், ஜனங்கள் அவரிடத்தில் தெய்வீகத்தன்மையிலான எதையும் காணவில்லை, ஒரு சாதாரண மனிதர் என்பதைத் தவிர வேறு எதையும் அவர்கள் காணவில்லை—அதனால்தான் ஒரு சாதாரண மனிதர் என்னும் நிலையில் அந்த நேரத்தில் சிலர் அவரை யோசேப்பின் குமாரன் என்று நம்பினார்கள். அவர் ஒரு சாதாரண மனிதனின் குமாரன் என்றுதான் மக்கள் நினைத்தார்கள், அவர் மாம்சமாகிய தேவன் என்று சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு வழி இல்லாதிருந்தது; அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்தபோது, அவர் பல அற்புதங்களைச் செய்தபோதும் கூட, அவரை யோசேப்பின் குமாரன் என்றே பெரும்பாலான ஜனங்கள் கூறினார்கள், ஏனென்றால் அவர் வெளிப்புறத் தோற்றத்தில் சாதாரண மனிதத்தன்மையில் மாம்சத்தில் இருந்த கிறிஸ்துவாக இருந்தார். முதலில் மாம்சமாகியதன் முக்கியத்துவத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகவும், தேவன் முற்றிலுமாய் மாம்சத்தில் வந்துவிட்டார் என்பதையும், அவர் முற்றிலும் சாதாரண மனிதராகிவிட்டார் என்பதையும் நிரூபிப்பதற்காகவே அவரது சாதா

ரண மனிதத்தன்மை மற்றும் அவரது கிரியை ஆகிய இரண்டும் இருந்தன. அவரது இயல்பான மனிதத்தன்மையானது அவர் தமது கிரியையைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு அவர் ஒரு சாதாரண மாம்சம் என்பதற்கான சான்றாகும்; ஏனென்றால் அவர் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் செய்து, பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்தி, சாதாரண மனிதத்தன்மையுடன் மாம்சத்தில் பிசாசுகளைத் துரத்தி அவர் ஒரு சாதாரண மாம்சம் என்பதை நிரூபித்தார். அவர் அற்புதங்களைச் செய்ய முடிந்ததற்கான காரணம், அவருடைய மாம்சம் தேவனுடைய அதிகாரத்தைக் கொண்டிருந்தது, மாம்சமானது தேவனுடைய ஆவியானவரை தரித்திருந்தது. தேவனுடைய ஆவியினாலே அவர் இந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டிருந்தார், அதற்காக அவர் ஒரு மாம்சமல்ல என்று அர்த்தமல்ல. பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்துவதும், பிசாசுகளைத் துரத்துவதும் அவருடைய ஊழியத்தில் அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையாக இருந்தது, அது அவருடைய மனிதத்தன்மையில் மறைந்திருக்கும் அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையின் வெளிப்பாடாக இருந்தது, மேலும் அவர் எந்த அடையாளங்களைக் காண்பித்தாலும் அல்லது அவர் எவ்வாறு தமது அதிகாரத்தை விளங்கப்பண்ணினாலும், அவர் இன்னும் இயல்பான மனிதத்தன்மையிலேயே வாழ்ந்தார் மற்றும் இன்னும் ஒரு சாதாரண மாம்சமுடையவராகவே இருந்தார். அவர் சிலுவையில் மரித்து, உயிர்த்தெழுந்த நேரம் வரையிலும், அவர் சாதாரண மாம்சத்திற்குள் வசித்தார். கிருபை அளித்தல், பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்துவது, மற்றும் பிசாசுகளைத் துரத்துவது யாவும் அவருடைய ஊழியத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தன, அவை அனைத்தும் அவருடைய சாதாரண மாம்சத்தில் அவர் செய்த கிரியைகளாகும். சிலுவைக்குச் செல்வதற்கு முன்பு, செய்வது எதுவாக இருந்தாலும் அவர் ஒருபோதும் தமது இயல்பான மனித மாம்சத்திலிருந்து விலகவில்லை. அவர் தேவனாக இருந்து தேவனுடைய சொந்த கிரியையைச் செய்தார், ஆனாலும் அவர் மாம்சமாகிய தேவனாக இருந்ததால், அவர் போஜனம் பண்ணினார், வஸ்திரம் தரித்தார், சாதாரண மனித தேவைகளைக் கொண்டிருந்

தார், சாதாரண மனிதனின் அறிவும் மற்றும் ஒரு சாதாரண மனித மனமும் கொண்டிருந்தார். இவை அனைத்தும் அவர் ஒரு சாதாரண மனிதர் என்பதற்கான சான்றாகும், இது மனுஷரூபமான தேவனுடைய மாம்சமானது இயல்பான மனிதத்தன்மையுடன் கூடிய மாம்சம் என்பதை நிரூபித்தது, மேலும் இது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல என்பதையும் தெளிவுபடுத்தியது. தேவனுடைய முதல் மனுஷரூபமெடுத்தலின் கிரியையை முடிப்பதும், முதல் மனுஷரூபமெடுத்தல் செய்ய வேண்டிய ஊழியத்தை நிறைவேற்றுவதும் அவரது வேலையாயிருந்தது. மனுஷரூபமெடுத்தலின் முக்கியத்துவம் என்னவென்றால், ஒரு சாதாரண, இயல்பான மனிதர் தேவன் மட்டுமே செய்யக்கூடிய கிரியையைச் செய்கிறார்; அதாவது, தேவன் தம்முடைய தெய்வீகத்தன்மையின் கிரியையை மனிதத்தன்மையில் செய்கிறார், அதன் மூலம் சாத்தானையும் வெற்றி கொள்கிறார். மாம்சமாகுதல் என்றால் தேவனுடைய ஆவியானவர் ஒரு மாம்சமாகிறார், அதாவது தேவன் மாம்சமாகிறார் என்று அர்த்தமாகும்; மாம்சம் செய்கிற கிரியையானது ஆவியானவரின் கிரியையாகும், இது மாம்சத்தில் உணரப்பட்டு, மாம்சத்தால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. தேவனுடைய மாம்சத்தைத் தவிர வேறு எவரும் மாம்சமாகிய தேவனுடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்ற முடியாது; அதாவது, இந்த இயல்பான மனிதத்தன்மையைக் கொண்ட மாம்சமாகிய தேவன் மட்டுமே வேறு எவராலும் வெளிப்படுத்த இயலாத—தெய்வீகத்தன்மையின் கிரியையை வெளிப்படுத்தக்கூடியவராக இருக்கிறார். தேவன் தமது முதல் வருகையின் போது, இருபத்தொன்பது வயதிற்கு முன்பு இயல்பான மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால்—அவர் பிறந்தவுடனே அற்புதங்களைச் செய்யக் கூடியவராக இருந்திருந்தார் என்றால், அவர் பேசக் கற்றுக்கொண்டவுடனே பரலோகப் பாஷையையும் பேசக் கூடியவராக இருந்திருந்தார் என்றால், அவர் பூமியில் முதன்முதலில் காலடி வைத்த தருணத்திலே அவர் எல்லா உலக விஷயங்களையும் புரிந்துகொள்ளக் கூடியவராக இருந்திருந்தார் என்றால், ஒவ்வொரு நபரின் எண்ணங்களையும் நோக்கங்களையும் புரிந்துகொள்ளக்

கூடியவராக இருந்திருந்தார் என்றால்—அத்தகைய நபரை ஒரு சாதாரண மனிதர் என்று அழைத்திருக்க முடியாது, அத்தகைய மாம்சத்தை மனித மாம்சம் என்று அழைத்திருக்கவும் முடியாது. கிறிஸ்துவின் நிலை இதுவாக இருந்திருந்தால், தேவன் மாம்சமா கியதன் அர்த்தமும் சாராம்சமும் இழக்கப்பட்டுப் போயிருக்கும். அவர் சாதாரண மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது அவர் மாம்சத்தில் அவதரித்த தேவன் என்பதை நிரூபிக்கிறது; அவர் ஒரு சாதாரண மனித வளர்ச்சி செயல்முறைக்கு உட்படுகிறார் என்னும் காரியம் அவர் ஒரு சாதாரண மாம்சமுள்ளவர் என்பதை மேலும் நிரூபிக்கிறது; மேலும், அவர் தேவனுடைய வார்த்தை, தேவனுடைய ஆவியானவர், மாம்சமாக மாறினார் என்பதற்கு அவருடைய கிரியை போதுமான சான்றாக இருக்கிறது. தேவன் தமது கிரியையினுடைய தேவைகள் நிமித்தம் மாம்சமாகிறார்; வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்தக் கட்ட கிரியையா னது மாம்சத்தில் செய்யப்பட வேண்டும், அது சாதாரண மனி தத்தன்மையில் செய்யப்பட வேண்டும். இது “வார்த்தை மாம்ச மாகிறது” என்பதற்கும், “வார்த்தை மாம்சத்தில் தோன்றுகிறது” என் பதற்கும் முன்நிபந்தனையாகும், இதுதான் தேவனுடைய இரண்டு மனுஷ அவதரிப்புகளுக்குப் பின்னாலும் உள்ள மெய்யான உள்ள டக்கமாகும். இயேசு தமது வாழ்நாள் முழுவதும் அற்புதங்களைச் செய்தார் என்றும், பூமியில் அவர் செய்த கிரியை முடியும் வரை யிலும் அவர் மனிதத்தன்மையின் எந்த அடையாளத்தையும் காண் பிக்கவில்லை என்றும், அவருக்குச் சாதாரண மனிதத் தேவைகள் அல்லது பலவீனங்கள் அல்லது மனித உணர்ச்சிகளே இல்லை என்றும், வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகள் அவருக்கு தேவை யாயிருக்கவில்லை என்றும் ஜனங்கள் நம்பலாம். அவர்கள் அவரை ஒரு அசாதாரணமான இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட மனதைக் கொண்டிருக்கிறவராகவும் மனிதரிலிருந்து மிகவும் அகன்ற ஒரு மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருப்பவராகவும் கற்பனை செய்கி றார்கள். அவர் தேவன் என்பதால், அவர் சாதாரண மனிதர்களைப் போலவே சிந்திக்கவோ வாழவோ கூடாது என்றும், ஒரு சாதா

ரண மனிதர், ஒரு நேர்மையான மனிதர் மட்டுமே சாதாரண மனித எண்ணங்களைச் சிந்தித்து ஒரு சாதாரண மனித வாழ்க்கையை வாழ முடியும் என்றும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள். இவை அனைத்தும் மனித கருத்துக்கள் மற்றும் மனித எண்ணங்களாகும், மேலும் இந்த கருத்துக்கள் யாவும் தேவனுடைய கிரியையின் மெய்யான நோக்கங்களுக்கு எதிராக செயல்படுகின்றன. சாதாரண மனித சிந்தனையானது சாதாரண மனித காரணத்தையும் சாதாரண மனிதத்தன்மையையும் நிலைநிறுத்துகிறது; சாதாரண மனிதத்தன்மை மாம்சத்தின் இயல்பான செயல்பாடுகளை நிலைநிறுத்துகிறது; மற்றும் மாம்சத்தின் இயல்பான செயல்பாடுகள் மாம்சத்தின் இயல்பான வாழ்க்கையை முழுவதுமாக செயல்படுத்துகின்றன. அத்தகைய மாம்சத்தில் கிரியை செய்வதன் மூலம் மட்டுமே தேவன் தாம் மாம்சமாகியதன் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியும். மாம்சமாகிய தேவன் மாம்சத்தின் வெளிப்புறத் தோற்றத்தை மட்டுமே கொண்டிருந்தார், ஆனால் சாதாரண மனித எண்ணங்களை நினைக்கவில்லை என்றால், இந்த மாம்சமானது மனிதனின் அறிவைக்கொண்டிருக்காது, அதைவிட மெய்யான மனிதத்தன்மையையும் கொண்டிருக்காது. இது போன்ற ஒரு மாம்சம், மனிதத்தன்மை இல்லாமல், மனுஷரூபமெடுத்த தேவன் செய்ய வேண்டிய ஊழியத்தை எவ்வாறு நிறைவேற்ற முடியும்? ஒரு சாதாரண மனம் மனித வாழ்க்கையின் அனைத்து அம்சங்களையும் நிலைநிறுத்துகிறது; ஒரு இயல்பான மனம் இல்லாமல், ஒருவர் மனிதராக இருக்க மாட்டார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சாதாரண எண்ணங்களை நினைக்காத ஒரு நபர் மனநோயாளியாவார், மனிதத்தன்மையே இல்லாமல் தெய்வீகத்தன்மை மட்டுமே கொண்ட ஒரு கிறிஸ்துவை மாம்சமாகிய தேவன் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படியானால், மாம்சமாகிய தேவன் எப்படி சாதாரண மனிதத்தன்மை இல்லாமல் இருப்பார்? கிறிஸ்துவிற்கு மனிதத்தன்மை இல்லை என்று சொல்வது தேவதூஷணம் அல்லவா? சாதாரண மனிதர்கள் ஈடுபடும் அனைத்து செயல்களும் ஒரு சாதாரண மனித மனதின் செயல்பாட்டை நம்பியே உள்ளன. அது இல்

லாமல், மனிதர்கள் பிறழக்கூடியவர்களாக நடந்துகொள்வார்கள்; கருப்பு மற்றும் வெள்ளை, நன்மை மற்றும் தீமை ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வித்தியாசத்தைக் கூட அவர்களால் சொல்ல முடியாது; மேலும் அவர்களுக்கு மனித நெறிமுறைகள் மற்றும் தார்மீகக் கொள்கைகள் எதுவும் இருக்காது. இதேபோல், மாம்சமாகிய தேவன் ஒரு சாதாரண மனிதனைப் போல சிந்திக்கவில்லை என்றால், அவர் ஒரு உண்மையான மாம்சமாக அதாவது ஒரு சாதாரண மாம்சமாக இருந்திருக்க மாட்டார். இத்தகைய சிந்திக்கும் திறனற்ற மாம்சத்தால் தெய்வீகத்தன்மையின் கிரியையை எடுத்துக்கொண்டிருக்க முடிந்திருக்காது. சாதாரண மாம்சத்தின் செயல்களில் அவரால் பொதுவாக ஈடுபட முடிந்திருக்காது, பூமியில் மனிதர்களுடன் சேர்ந்து வாழ முடிந்திருக்காது. எனவே, தேவனுடைய மனுஷரூபமெடுத்தலின் முக்கியத்துவம், தேவன் மாம்சத்திற்குள் வருவதன் சாராம்சம் இழக்கப்பட்டிருந்திருக்கும். மாம்சத்தில் இயல்பான தெய்வீகத்தன்மையின் கிரியையை பராமரிக்கவே மாம்சமாகிய தேவனுடைய மனிதத்தன்மை உள்ளது; அவரது இயல்பான மனித சிந்தனையானது அவரது இயல்பான மனிதத்தன்மையையும் அவரது இயல்பான அனைத்துச் சரீரச் செயல்பாடுகளையும் நிலைநிறுத்துகிறது. மாம்சத்தில் தேவனுடைய எல்லாக் கிரியைகளையும் நிலைநிறுத்துவதற்காகவே அவருடைய இயல்பான மனிதத்தன்மையானது இருக்கிறது என்று ஒருவர் கூறலாம். இந்த மாம்சம் ஒரு சாதாரண மனித மனதைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால், தேவனால் மாம்சத்தில் கிரியை செய்ய முடிந்திருக்காது, மேலும் மாம்சத்தில் அவர் செய்ய வேண்டியதை ஒருபோதும் நிறைவேற்ற முடிந்திருக்காது. மாம்சமாகிய தேவன் ஒரு சாதாரண மனித மனதைக் கொண்டிருந்தாலும், அவருடைய செயல் மனித சிந்தனையால் கலப்படம் செய்யப்படவில்லை; அவர் தமது கிரியையை சாதாரண மனித சிந்தனையின் சிந்தனையினால் அல்லாமல், மனிதத்தன்மை மனதுடன் கொண்டிருப்பதற்கான முன்னிபந்தனையின் கீழ், மனிதத்தன்மையின் ஒரு சாதாரண மனதுடன் மேற்கொள்கிறார். அவருடைய மாம்சத்தின்

எண்ணங்கள் எவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், அவருடைய கிரியை தருக்கத்தினாலோ அல்லது சிந்தனையினாலோ களங்கப் படுத்தப்படுவதில்லை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவருடைய செயல் அவருடைய மாம்சத்தின் மனதினால் சிந்திக்கப் படவில்லை, ஆனால் அவருடைய மனிதத்தன்மையில் தெய்வீகத் தன்மையினுடைய கிரியையின் நேரடி வெளிப்பாடாகும். அவருடைய செயல்கள் அனைத்தும் அவர் நிறைவேற்ற வேண்டிய ஊழியமாகும், அவற்றில் எதுவுமே அவருடைய மூளையில் தோன்றவில்லை. உதாரணமாக, பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்துவது, பிசாசுகளைத் துரத்துவது, மற்றும் சிலுவையில் அறையப்படுவது அவருடைய மனித மனதில் தோன்றியவைகள் அல்ல, மனித மனதுள்ள எந்தவொரு மனிதனும் அவற்றை நிறைவேற்றியிருக்க முடியாது. அதேபோல், இன்றைய வெற்றியின் கிரியையானது மாம்சமாகிய தேவனால் செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு ஊழியமாகும், ஆனால் அது ஒரு மனித சித்தத்தின்படியான கிரியை அல்ல, அது அவருடைய தெய்வீகத்தன்மை செய்ய வேண்டிய கிரியையாகும், அது எந்த மாம்ச மனிதனும் செய்ய முடியாத கிரியையாக இருக்கிறது. ஆகவே மாம்சமாகிய தேவன் ஒரு சாதாரண மனித மனதைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், சாதாரண மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் அவர் மனிதத்தன்மையில் தனது கிரியையை சாதாரண மனதுடன் செய்ய வேண்டும். இது மாம்சமாகிய தேவனுடைய கிரியையின் சாராம்சமாகும், அதாவது மாம்சமாகிய தேவனின் சாராம்சமாகும்.

இயேசு கிரியையைச் செய்வதற்கு முன்பு, அவர் தமது இயல்பான மனிதத்தன்மையில் வாழ்ந்தார். அவர் தேவன் என்று ஒருவராலும் சொல்ல முடியவில்லை, அவர் மாம்சமாகிய தேவன் என்பதை ஒருவரும் கண்டுபிடிக்கவில்லை; ஜனங்கள் அவரை முற்றிலும் ஒரு சாதாரண மனிதராக அறிந்தார்கள். தேவன் மாம்சமாகினார் என்பதற்கும், கிருபையின் காலம் என்பது மாம்சமாகிய தேவனுடைய கிரியையின் காலமாகும், ஆவியானவருடைய கிரியையின் காலம் அல்ல என்பதற்கும் அவரது முற்றிலும் சாதாரண,

இயல்பான மனிதத்தன்மை சான்றாகும். மாம்சமாகிய தேவனு டைய காலத்தில் அவருடைய மாம்சமானது ஆவியின் எல்லா கிரி யைகளையும் செய்தது, தேவனுடைய ஆவியானவர் மாம்சத்தில் முழுமையாக உணரப்பட்டார் என்பதற்கான சான்றாகும். சாதா ரண மனிதத்தன்மையுள்ள கிறிஸ்து ஆவியானவரால் உணரப்பட்ட ஒரு மாம்சமாவார், மேலும் சாதாரண மனிதத்தன்மை, இயல்பான உணர்வு மற்றும் மனித சிந்தனை ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கி றார். “உணரப்படுவது” என்பது தேவன் மனிதனாக மாறுதல், ஆவி யானவர் மாம்சமாக மாறுதல் ஆகும்; இன்னும் தெளிவாகச் சொல் வதானால், தேவன் தாமே சாதாரண மனிதத்தன்மையுடன் ஒரு மாம்சத்தில் வசிக்கிறார், அதன் மூலம் அவருடைய தெய்வீகத்தன் மையின் கிரியையை வெளிப்படுத்துகிறார்—இதுதான் உணரப் பட வேண்டும் அல்லது மனுஷனாக அவதரிக்க வேண்டும் என் பதாகும். அவருடைய முதல் மனுஷரூபமெடுத்தலின் போது, பிணி யாளிகளைக் குணப்படுத்துவதும், பிசாசுகளைத் துரத்துவதும் தேவ னுக்கு அவசியமாக இருந்தது, ஏனென்றால் மீட்பதே அவருடைய கிரியையாக இருந்தது. முழு மனித இனத்தையும் மீட்பதற்கு, அவர் இரக்கமுள்ளவராகவும் மன்னிப்பவராகவும் இருக்க வேண்டியது அவசியமாய் இருந்தது. அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பு அவர் செய்த கிரியை, பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்துவ தும், பிசாசுகளைத் துரத்துவதும் ஆகும், இது மனிதனை பாவத்தி லிருந்தும் அசுத்தத்திலிருந்தும் இரட்சிப்பதற்கான முன்னோடியா யின. இது கிருபையின் காலம் என்பதால், பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்துவது அவருக்கு அவசியமாக இருந்தது, இதன் மூலம் அந்த காலத்தில் கிருபையின் பிரதிநிதிகளாக இருந்த அடையா ளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பித்தார்—ஏனென்றால் கிரு பையின் காலமானது கிருபையை வழங்குவதை மையமாகக் கொண் டிருந்தது, சமாதானம், சந்தோஷம், மற்றும் உலகப்பிரகாரமான ஆசீர்வாதங்கள், அனைத்தும் இயேசுவில் ஜனங்கள் வைத்த விசு வாசத்தின் அடையாளங்களும். அதாவது, பிணியாளிகளைக் குணப் படுத்துவது, பிசாசுகளைத் துரத்துவது, கிருபையை அளிப்பது

ஆகியவை கிருபையின் காலத்தில் இயேசுவினுடைய மாம்சத்தின் இயல்பான திறன்களாக இருந்தன, அவை மாம்சத்தில் ஆவியானவர் உணர்ந்த கிரியையாகும். ஆனால் அவர் அத்தகைய கிரியையைச் செய்யும்போது, அவர் மாம்சத்தில் வாழ்ந்து வந்தார், மாம்சத்தை விட்டு வெளியேறவில்லை. அவர் என்னவிதமான குணப்படுத்தும் செயல்களைச் செய்தாலும், அவர் இன்னும் சாதாரண மனிதத்தன்மையையேக் கொண்டிருந்தார், இன்னும் ஒரு சாதாரண மனித வாழ்க்கையையே வாழ்ந்தார். மாம்சமாகிய தேவனுடைய காலத்தில் மாம்சம் ஆவியின் எல்லாக் கிரியைகளையும் செய்ததாக நான் சொல்லக் காரணம், அவர் என்ன கிரியை செய்தாலும், அவர் அதை மாம்சத்தில் செய்தார். ஆனால் அவருடைய கிரியையின் காரணமாக, ஜனங்கள் அவருடைய மாம்சத்தை ஒரு முழுமையான சரீரத்தின் சாராம்சமாகக் கருதவில்லை, ஏனென்றால் இந்த மாம்சம் அதிசயங்களைச் செய்யக்கூடும், மேலும் சில விசேஷித்த தருணங்களில் மாம்சத்தை மீறிய காரியங்களையும் செய்ய முடியும். நிச்சயமாக, இந்த நிகழ்வுகள் அனைத்தும் அவர் தமது ஊழியத்தைத் தொடங்கியபின் நிகழ்ந்தன, அதாவது அவர் நாற்பது நாட்கள் சோதிக்கப்பட்டார் அல்லது மறுரூப மலையில் மறுரூபமானார். எனவே இயேசுவுடன், தேவன் மாம்சமாகியதன் அர்த்தம் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை, ஆனால் ஓரளவுக்கு மட்டுமே நிறைவேறியது. அவருடைய கிரியையைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு அவர் மாம்சத்தில் வாழ்ந்த வாழ்க்கை எல்லா வகையிலும் முற்றிலும் இயல்பானதாக இருந்தது. அவர் கிரியையைத் தொடங்கிய பிறகு, அவர் தனது மாம்சத்தின் வெளிப்புறத் தோற்றத்தை மட்டுமே கொண்டிருந்தார். அவருடைய செயல் தெய்வீகத்தன்மையின் வெளிப்பாடாக இருந்ததால், அது மாம்சத்தின் இயல்பான செயல்பாடுகளை மிஞ்சியதாக இருந்தது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மனுஷரூபமெடுத்த தேவனுடைய மாம்சமானது, மாம்சம் மற்றும் இரத்தமுமுள்ள மனிதர்களிடமிருந்து வேறுபட்டது ஆகும். நிச்சயமாக, அவருடைய அன்றாட வாழ்க்கையில், அவருக்கு உணவு, உடை, உறக்கம் மற்றும் உறைவிடம் தேவையாயிருந்தது, அவருக்கு எல்லா

சாதாரண தேவைகளும் தேவைப்பட்டது, மற்றும் ஒரு சாதாரண மனிதனின் உணர்வு மற்றும் சிந்தனையைப் போலவே இருந்தது. அவர் செய்த கிரியையானது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது என் பதைத் தவிர, ஜனங்கள் அவரை ஒரு சாதாரண மனிதராகவே வைத்திருந்தார்கள். உண்மையில், அவர் என்ன செய்தாலும், அவர் ஒரு சாதாரண மற்றும் சாதாரண மனிதத்தன்மையில் வாழ்ந்தார், மேலும் அவர் அந்த கிரியையைச் செய்யும்போது, அவருடைய உணர்வு குறிப்பாக இயல்பானதாகவே இருந்தது, வேறு எந்த சாதாரண மனிதனின் எண்ணங்களையும் விட அவருடைய எண் ணங்கள் குறிப்பாக தெளிவானவையாக இருந்தன. மனுஷரூபமெ டுத்த தேவனுக்கு அத்தகைய சிந்தனையும் உணர்வும் இருப்பது அவசியமாக இருந்தது, ஏனெனில் தெய்வீகத்தன்மையின் கிரியை ஒரு மாம்சத்தால், அதாவது அதன் உணர்வு மிகவும் இயல்பான தாகவும் மற்றும் அதன் எண்ணங்கள் மிகவும் தெளிவானவையா கவும் இருக்கும் மாம்சதத்தால் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டியதா யிருந்தது—இந்த வழியில் மட்டுமே அவருடைய மாம்சம் தெய்வீ கத்தன்மையின் கிரியையை வெளிப்படுத்த முடிந்தது. இயேசு பூமியில் வாழ்ந்த முப்பத்து மூன்றரை ஆண்டுகளில், அவர் தமது இயல்பான மனிதத்தன்மையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார், ஆனால் அவருடைய மூன்றரை ஆண்டு ஊழியத்தின் போது அவர் செய்த கிரியையின் காரணமாக, அவர் தமது இயல்பை மிகவும் மீறியவர் என்று மக்கள் நினைத்தார்கள், மேலும் அவர் முன்பை விட இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்றும் மனித இயல்பிலி ருந்து அகன்றவர் என்றும் நினைத்தார்கள். உண்மையில், இயேசு தமது ஊழியத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்னும் தொடங்கியதற் குப் பின்னும் இயேசுவின் சாதாரண மனிதத்தன்மை மாறாமல் இருந்தது; அவருடைய மனிதத்தன்மை முழுவதும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தது, ஆனால் அவர் ஊழியத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்னும் தொடங்கியதற்குப் பின்னும் இருந்த வித்தியாசத்தின் காரணமாக, அவருடைய மாம்சத்தைப் பற்றிய இரண்டு வெவ்வேறு கருத்துக் கள் வெளிவந்தன. ஜனங்கள் என்ன நினைத்தாலும், மாம்சமாகிய

தேவன் தமது மெய்யான, சாதாரண மனிதத்தன்மையை முழு நேரத்திலும் தக்க வைத்துக் கொண்டார், ஏனென்றால் தேவன் மனுஷரூபமெடுத்ததிலிருந்து, அவர் மாம்சத்தில் வாழ்ந்தார், அந்த மாம்சம் இயல்பான மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருந்தது. அவர் தம்முடைய ஊழியத்தைச் செய்தாரா இல்லையா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அவருடைய மாம்சத்தின் சாதாரண மனிதத் தன்மையை அழித்துவிட முடியாது, ஏனென்றால் மனிதத்தன்மை யானது மாம்சத்தின் அடிப்படை சாராம்சமாகும். இயேசு தம்மு டைய ஊழியத்தைச் செய்வதற்கு முன்பு, அவருடைய மாம்சம் முற்றிலும் இயல்பாகவே இருந்தது, எல்லா சாதாரண மனித செயல்களிலும் ஈடுபட்டது; அவர் குறைவான அளவேனும் இயற் கைக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் தோன்றவில்லை, எந்த அற்புத மான அடையாளங்களையும் காண்பிக்கவில்லை. அந்த நேரத்தில், அவர் வெறுமனே தேவனை தொழுதுகொண்ட ஒரு பொதுவான மனிதராக இருந்தார், அவருடைய நாட்டம் மிகவும் நேர்மையா னதாகவும் யாரையும் விடவும் கபடமற்றதாகவும் இருந்தது. அவ ருடைய முற்றிலும் இயல்பான மனிதத்தன்மையானது இப்படித் தான் வெளிப்பட்டது. ஏனென்றால், அவருடைய ஊழியத்தை ஏற் றுக்கொள்வதற்கு முன்பு அவர் எந்த கிரியையும் செய்யவில்லை, அவருடைய அடையாளத்தை யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை, அவ ருடைய மாம்சம் மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டது என்று யாரா லும் சொல்ல முடியவில்லை, ஏனென்றால் அவர் ஒரு அதிசயத் தைக் கூடச் செய்யவில்லை, சிறிதளவேனும் கூட தேவனுடைய சொந்த கிரியையைச் செய்யவில்லை. இருப்பினும், அவர் தம்மு டைய ஊழியத்தைச் செய்யத் தொடங்கியபின், அவர் சாதாரண மனிதத்தன்மையின் வெளிப்புறத் தோற்றத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார், இன்னும் சாதாரண மனித காரணத்தோடு வாழ்ந்தார், ஆனால் அவர் தேவன் மட்டுமே செய்யக்கூடிய கிரியையைச் செய் யத் தொடங்கியதால், கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, மனிதர்களால் செய்ய இயலாத, மாம்சம் மற்றும் இரத்தமுள்ள மனி தர்களால் கூடாத செயல்களை, ஒரு மாம்சத்தில் செய்ததால், ஜனங்

கள் அவருக்கு சாதாரண மனிதத்தன்மை இல்லை என்றும் முற்றிலும் சாதாரண மாம்சம் அல்ல, ஆனால் முழுமையற்ற மாம்சம் என்றும் கருதினார்கள். அவர் செய்த கிரியையின் நிமித்தமாக, சாதாரண மனிதத்தன்மை இல்லாத மாம்சத்தில் அவர் ஒரு தேவன் என்று மக்கள் சொன்னார்கள். தேவன் மாம்சமாகியதன் முக்கியத்துவத்தை ஜனங்கள் புரிந்து கொள்ளாததால், அவர்களுடைய அத்தகைய புரிதல் தவறானதாக இருந்தது. மாம்சத்தில் தேவன் வெளிப்படுத்திய கிரியையானது தெய்வீகத்தன்மையின் கிரியையாகும், இது சாதாரண மனிதத்தன்மையைக் கொண்ட ஒரு மாம்சத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது என்பதிலிருந்து ஜனங்களின் இந்தத் தவறான புரிதல் எழுந்தது. தேவன் மாம்சத்தை உடுத்தியிருந்தார், அவர் மாம்சத்திற்குள் வசித்தார், அவருடைய மனிதத்தன்மையில் அவர் செய்த கிரியை அவருடைய மனிதத்தன்மையின் இயல்பை மறைத்தது. இந்தக் காரணத்திற்காக, தேவனுக்கு மனிதத்தன்மை இல்லை, ஆனால் தெய்வீகத்தன்மை மட்டுமே இருக்கிறது என்று ஜனங்கள் நம்பினார்கள்.

தேவன் தமது முதல் மனுஷரூபமெடுத்தலில் மாம்சமாகியதன் கிரியையை முடிக்கவில்லை; மாம்சத்தில் தேவன் செய்ய வேண்டிய அவசியமான கிரியையின் முதல் கட்டத்தை மட்டுமே அவர் செய்து முடித்தார். ஆகவே, மாம்சமாகியதன் கிரியையை முடிப்பதற்காக, தேவன் மீண்டும் மாம்சத்திற்கு திரும்பியுள்ளார், மாம்சத்தின் இயல்பான தன்மையிலும் யதார்த்தத்திலும் வசித்து வருகிறார், அதாவது தேவனுடைய வார்த்தையை முற்றிலும் இயல்பான மற்றும் சாதாரண மாம்சத்தில் வெளிப்படுத்துகிறார், இதன் மூலம் அவர் மாம்சத்தில் செய்து முடிக்காமல் விட்டுப்போன கிரியையை முடிக்கிறார். முக்கியமாக, இரண்டாவது மனுஷரூபமெடுத்த மாம்சமானது முதல் மாம்சத்தைப் போன்றதுதான், ஆனால் அது இன்னும் உண்மையானது மற்றும் முதலில் இருந்ததை விட சாதாரணமானது. இதன் விளைவாக, இரண்டாவது மனுஷரூபமெடுத்த மாம்சமானது கடந்து செல்லும் துன்பமானது முதல் மாம்சம் கடந்து சென்ற துன்பத்தை விட மிகவும் அதிகமாக உள்ளது, ஆனால் இந்த

துன்பம் மாம்சத்தில் அவர் செய்த ஊழியத்தின் விளைவாகும், இது சீர்கெட்ட மனிதனின் துன்பத்தைப் போலல்லாததாகும். இது அவருடைய மாம்சத்தின் இயல்பு மற்றும் யதார்த்தத்திலிருந்து உரு வாகிறது. அவர் தம்முடைய ஊழியத்தை முற்றிலும் இயல்பான மற்றும் உண்மையான மாம்சத்தில் செய்வதால், மாம்சமானது பெரும் கஷ்டங்களைத் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். இந்த மாம்சம் எவ்வளவு அதிகமாக சாதாரணமானதாகவும் மற்றும் உண்மையா னதாகவும் இருக்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு அவருடைய ஊழியத் தின் செயல்பாட்டில் அவர் அதிகம் வேதனையை அடைவார். தேவ னுடைய கிரியையானது மிகவும் பொதுவான மாம்சத்தில் வெளிப் படுத்தப்படுகிறது, இது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல. ஏனென் றால், அவருடைய மாம்சம் இயல்பானது, மேலும் மனிதனை இரட்சிக்கும் கிரியையைச் செய்ய வேண்டும், அவர் ஒரு இயற் கைக்கு அப்பாற்பட்ட மாம்சத்தை விட மிகப் பெரிய அளவில் பாடு படுகிறார்—மேலும் இந்த பாடுகள் யாவும் அவருடைய மாம்சத்தின் யதார்த்தம் மற்றும் இயல்பான தன்மையிலிருந்து உருவாகின்றன. இரண்டு மனுஷரூபமான மாம்சங்களும் தங்கள் ஊழியங்களைச் செய்யும்போது ஏற்பட்ட பாடுகளிலிருந்து, மாம்சமாகியதன் சாராம் சத்தை ஒருவர் கண்டுகொள்ளலாம். மாம்சம் எந்த அளவிற்கு சாதா ரணமானதாக இருக்கிறதோ, கிரியையைச் செய்யும்போது அவர் அந்த அளவிற்கு அதிகமாகக் கஷ்டங்களைச் சகிக்க வேண்டும்; கிரியையை மேற்கொள்ளும் மாம்சமானது எந்த அளவிற்கு உண் மையாக இருக்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு ஜனங்களின் கருத்துக்கள் மற்றும் அதிக ஆபத்துகள் அவருக்கு ஏற்படக்கூடும். இன்னும், மாம் சமானது எந்த அளவிற்கு உண்மையானதோ, மேலும் சாதாரண மனிதனின் தேவைகளையும் முழுமையான உணர்வையும் மாம் சம் எந்த அளவிற்கு கொண்டிருக்கிறதோ, மாம்சத்தில் தேவனு டைய கிரியையை அவர் மேற்கொள்வதில் அவ்வளவு அளவிற்கு அதிக திறன் உள்ளவராக இருக்கிறார். இயேசுவின் மாம்சந்தான் சிலுவையில் அறையப்பட்டது, அவருடைய மாம்சத்தை அவர் பாவநிவாரணப்பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார்; சாதாரண மனிதத்

தன்மையுடன் கூடிய ஒரு மாம்சத்தின் மூலம்தான் அவர் சாத்தானைத் தோற்கடித்து மனிதனை முழுமையாக சிலுவையிலிருந்து இரட்சித்தார். தேவன் தமது இரண்டாவது மனுஷரூபமெடுத்தலில் ஜெயங்கொள்ளுதலின் கிரியையைச் செய்து சாத்தானைத் தோற்கடிப்பது ஒரு முழுமையான மாம்சமாக இருக்கிறது. முற்றிலும் இயல்பான மற்றும் உண்மையான ஒரு மாம்சம் மட்டுமே ஜெயங்கொள்ளுதலின் கிரியையை முழுவதுமாக செய்ய முடியும் மற்றும் வல்லமையான சாட்சியத்தை அளிக்க முடியும். அதாவது, மனிதனை இரட்சிப்பது மாம்சத்தில் தேவனுடைய யதார்த்தம் மற்றும் இயல்பான தன்மை மூலம் திறம்படச் செய்யப்படுகிறது, மாறாக இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அற்புதங்கள் மற்றும் வெளிப்பாடுகள் மூலம் அல்ல. இந்த மாம்சமாகிய தேவனுடைய ஊழியம் என்னவென்றால் பேசுவதும், அதன் மூலம் மனிதனை ஆட்கொண்டு பரிபூரணமாக்குவதும் ஆகும்; வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மாம்சத்தில் உணரப்பட்ட ஆவியானவரின் கிரியை, அதாவது மாம்சத்தின் கடமை என்னவென்றால் பேசுவதும் அதன் மூலம் ஜெயிங்கொள்வதும், வெளிப்படுத்துவதும், பரிபூரணமாக்குவதும், மனிதனை முற்றிலுமாக அகற்றுவதும் ஆகும். எனவே, ஜெயங்கொள்ளுதலின் கிரியையில் தான் மாம்சத்தில் தேவனுடைய கிரியை முழுமையாக நிறைவேற்றப்படும். மீட்பின் ஆரம்ப கிரியையானது மாம்சமாகியதன் கிரியையின் ஆரம்பம் மட்டுமே; ஜெயங்கொள்ளுதலின் கிரியையைச் செய்யும் மாம்சமானது மாம்சமாகியதன் முழு கிரியையையும் நிறைவு செய்யும். பாலினத்தில், ஒருவர் ஆண் மற்றவர் பெண், எனவே தேவன் மாம்சமாகியதன் முக்கியத்துவத்தை பூர்த்திசெய்து, தேவனைப் பற்றிய மனிதனின் கருத்துக்களை அகற்றுவார்: தேவன் ஆணும் பெண்ணுமாக மாற முடியும், முக்கியமாக, மாம்சத்தில் மனுஷரூபமாக வந்த தேவன் பாலினமற்றவர். அவர் ஆண் மற்றும் பெண் இருவரையும் உருவாக்கினார், அவரைப் பொறுத்தவரை பாலினத்தில் பிரிவு இல்லை. கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தில், தேவன் அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் செய்வதில்லை, இதனால் கிரியை அதன் முடி

வுகளை வார்த்தைகளின் மூலம் அடையும். இதற்குக் காரணம், இந்த காலத்தில் மாம்சமாகிய தேவனுடைய கிரியை என்னவென்றால் பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்துவதும் பிசாசுகளைத் துரத்துவதும் அல்ல, ஆனால் பேசுவதன் மூலம் மனிதனை ஆட்கொள்வதே ஆகும், அதாவது தேவனுடைய இந்த மனுஷரூபமெடுத்த மாம்சத்தால் சொந்த பூர்வீக திறன் என்று கூறுவது வார்த்தைகளை பேசுவதற்கும் மனிதனை ஆட்கொள்வதற்குமே ஆகும், பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்துவதற்கும் பிசாசுகளைத் துரத்துவதற்கும் அல்ல. சாதாரண மனிதத்தன்மையில் அவர் செய்யும் கிரியை அற்புதங்களைச் செய்வதல்ல, பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்துவதற்கும், பிசாசுகளைத் துரத்துவதற்கும் அல்ல, ஆனால் பேசுவதற்காகும், எனவே இரண்டாவது மனுஷரூபமெடுத்த மாம்சமானது முதல் மாம்சத்தை விட மிகவும் சாதாரணமானதாக ஜனங்களுக்குத் தோன்றுகிறது. தேவன் மாம்சமாகியது பொய் அல்ல என்பதை ஜனங்கள் காண்கிறார்கள்; ஆனால் இந்த மாம்சமாகிய தேவன் மாம்சமாகிய இயேசுவிலிருந்து வேறுபட்டவர், அவர்கள் இருவரும் மாம்சமாகிய தேவனாக இருந்தாலும், அவர்கள் இருவரும் முற்றிலும் ஒன்றல்ல. இயேசு இயல்பான மனிதத்தன்மையையும் சாதாரண மனிதத்தன்மையையும் கொண்டிருந்தார், ஆனால் அவரைப் பல அடையாளங்களும் அதிசயங்களும் தொடர்ந்திருந்தன. இந்த மாம்சமாகிய தேவனில், மனித கண்கள் எந்த அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் காண்பதில்லை, பிணியாளிகளை குணப்படுத்துவதோ, பிசாசுகளைத் துரத்துவதோ, கடல்மேல் நடப்பதோ, நாற்பது நாட்கள் உபவாசம் இருப்பதோ இல்லை.... இயேசு செய்த அதே கிரியையை அவர் செய்வதில்லை, ஏனெனில், முக்கியமாக, அவருடைய மாம்சம் இயேசுவிலிருந்து வேறுபட்டது என்பதற்காக அல்ல, ஆனால் பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்தி பிசாசுகளைத் துரத்துவது அவருடைய ஊழியமல்ல. அவர் தமது சொந்தக் கிரியையை பாழ்படுத்துவதில்லை, மேலும் தமது சொந்த கிரியைக்கு அவரே இடையூறு செய்வதில்லை. அவர் தமது உண்மையான வார்த்தைகளின் மூலம் மனிதனை ஆட்கொள்வதால், அவர் அவனை

அற்புதங்களால் அடக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, எனவே இந்தக் கட்டம் மாம்சமாகியதன் கிரியையை முடிப்பதே ஆகும். இன்று நீ காணும் மாம்சமாகிய தேவன் முற்றிலும் ஒரு மாம்சமாவார், அவரில் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது எதுவுமில்லை. அவர் மற்றவர்களைப் போலவே நோய்வாய்ப்படுகிறார், மற்றவர்களைப் போலவே உணவும் உடைகளும் தேவைப்படுகின்றன; அவர் முற்றிலும் ஒரு மாம்சமாவார். இந்த காலத்தில், மாம்சமாகிய தேவன் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அடையாளங்களையும் அதிசயங்களையும் நிகழ்த்தியிருந்தால், அவர் பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்தியிருந்தால், பிசாசுகளைத் துரத்தியிருந்தால், அல்லது ஒரே வார்த்தையால் கொல்ல முடிந்திருந்தால், ஜெயங்கொள்ளுதலின் கிரியை எவ்வாறு மேற்கொண்டிருக்க முடியும்? புறஜாதி தேசங்களிடையே இந்தக் கிரியையானது எவ்வாறு பரவக்கூடும்? பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்துவதும், பிசாசுகளைத் துரத்துவதும் கிருபையினுடைய காலத்தின் கிரியை, இது மீட்பின் கிரியையின் முதல் படியாகும், இப்போது தேவன் மனிதனை சிலுவையிலிருந்து இரட்சித்திருந்தால், அவர் இனி அந்த கிரியையைச் செய்வதில்லை. கடைசி நாட்களில், இயேசுவைப் போலவே ஒரு “தேவன்” தோன்றியிருந்தால், அதாவது பிணியாளிகளைக் குணப்படுத்தி, பிசாசுகளைத் துரத்தி, மனிதனுக்காக சிலுவையில் அறையப்பட்டிருந்தார் என்றால், அந்த “தேவன்” வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ள தேவனுடைய விளக்கத்திற்கு ஒத்தவராகவும், மனிதன் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு எளிதானவராகவும் இருந்தாலும், அதன் சாராம்சத்தில், தேவ ஆவியானவர் அணிந்துகொண்ட மாம்சமாக இருக்காது, மாறாக ஒரு அசுத்த ஆவி அணிந்துகொண்ட மாம்சமாகவே இருக்கும். ஏனென்றால், அவர் ஏற்கனவே முடித்ததை மீண்டும் செய்யக்கூடாது என்பது தேவனுடைய கொள்கையாக இருக்கிறது. எனவே, தேவனுடைய இரண்டாவது மனுஷரூபமெடுத்தலின் கிரியையானது முதல் கிரியையிலிருந்து வேறுபட்டது. கடைசி நாட்களில், ஒரு இயல்பான, சாதாரண மாம்சத்தில் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையை தேவன் உணர்கிறார்; அவர் பிணியாளிகளை குணப்படுத்தமாட்டார், மனி

தனுக்காகச் சிலுவையில் அறையப்படமாட்டார், ஆனால் மாம்சத்தில் வெறுமனே வார்த்தைகளைப் பேசுகிறார், மற்றும் மாம்சத்தில் மனிதனை வெற்றி கொள்கிறார். அத்தகைய மாம்சம் மட்டுமே மாம்சமாகிய தேவனுடைய மாம்சமாகும்; அத்தகைய மாம்சத்தால் மட்டுமே மாம்சத்தில் தேவனுடைய கிரியையை முடிக்க முடியும்.

இந்தக் கட்டத்தில் மாம்சமாகிய தேவன் பாடுகளை சகிக்கிறாரோ அல்லது அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்கிறாரோ, மாம்சமாகியதன் அர்த்தத்தை முடிக்கவே அவர் அவ்வாறு செய்கிறார், ஏனென்றால் இது தேவனுடைய கடைசி மனுஷரூபமெடுத்தலாகும். தேவன் இரண்டு முறை மட்டுமே மனுஷனாக அவதரிக்க முடியும். மூன்றாவது முறையாக இருக்க முடியாது. முதல் அவதரிப்பு ஆண், இரண்டாவது பெண், எனவே தேவனுடைய மாம்சத்தின் உருவம் மனிதனின் மனதில் நிறைவடைகிறது; மேலும், இரண்டு மனுஷ அவதரிப்புகளும் ஏற்கனவே மாம்சத்தில் தேவனுடைய கிரியையை முடித்துவிட்டன. முதன்முறையாக, மாம்சமாகியதன் அர்த்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக மாம்சமாகிய தேவன் சாதாரண மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருந்தார். இந்த காலத்திலும் கூட அவர் சாதாரண மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறார், ஆனால் இந்த மாம்சமாகியதன் அர்த்தம் வேறுபட்டது: இது ஆழமானது, அவருடைய கிரியை மிகவும் ஆழமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. தேவன் மீண்டும் மாம்சமாக மாறியதற்கான காரணம் மாம்சமாகியதன் அர்த்தத்தை நிறைவு செய்வதாகும். தேவன் தம்முடைய கிரியையின் இந்தக் கட்டத்தை முழுவதுமாக முடித்தவுடன், மாம்சமாகியதன் முழு அர்த்தமும், அதாவது, மாம்சத்தில் தேவனுடைய கிரியை முழுமையடையும், மேலும் மாம்சத்தில் செய்ய வேண்டிய கிரியை எதுவும் இருக்காது. அதாவது, இனிமேல் தேவன் தம்முடைய கிரியையைச் செய்ய மாம்சத்திற்குள் வரமாட்டார். மனிதகுலத்தை இரட்சிப்பதற்கும், பரிபூரணப்படுத்துவதற்கும் மட்டுமே தேவன் மாம்சமாகியதன் கிரியையைச் செய்கிறார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கிரியையின் நிமித்தமாக

அல்லாமல், தேவன் மாம்சத்திற்குள் வருவது வழக்கமல்ல. கிரியை செய்ய மாம்சத்திற்குள் வருவதன் மூலம், தேவன் ஒரு மாம்சமானவர், ஒரு சாதாரண மனிதர், ஒரு இயல்பான மனிதர் என்று சாத்தானுக்குக் காண்பிக்கிறார்—ஆனாலும் அவரால் உலகம் முழுவதையும் வெற்றிபெற முடியும், சாத்தானை வெல்ல முடியும், மனிதகுலத்தை மீட்க முடியும், மனிதகுலத்தை வெற்றி கொள்ள முடியும்! சாத்தானுடைய வேலையின் குறிக்கோள் மனிதகுலத்தை சீர்கெட்டுப்போகப் பண்ணுவதே ஆகும், அதே நேரத்தில் தேவனுடைய குறிக்கோள் மனிதகுலத்தை இரட்சிப்பதாகும். சாத்தான் மனிதனை பாதாளத்தில் சிக்க வைக்கிறான், அதே சமயம் தேவன் அவனை மீட்கிறார். சாத்தான் எல்லா மனிதர்களையும் தன்னை வணங்கச் செய்கிறான், அதே சமயம் தேவன் அவர்களைத் தம் ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுத்துவார், ஏனென்றால் அவர் சிருஷ்டிப்பின் கர்த்தர். இந்த கிரியைகள் அனைத்தும் தேவனுடைய இரண்டு மனுஷ அவதரிப்புகள் மூலம் அடையப்படுகின்றன. முக்கியமாக, அவருடைய மாம்சம் என்பது மனிதத்தன்மை மற்றும் தெய்வீகத் தன்மையின் கலவையாகும், மற்றும் சாதாரண மனிதத்தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. ஆகவே, மனுஷரூபமெடுத்த தேவனுடைய மாம்சம் இல்லாமல், மனிதகுலத்தை இரட்சிப்பதற்கான முடிவுகளை தேவனால் அடைய முடியவில்லை, அவருடைய மாம்சத்தின் சாதாரண மனிதத்தன்மை இல்லாமல், மாம்சத்தில் அவர் செய்த கிரியையால் இந்த முடிவுகளை இன்னும் அடைய முடியவில்லை. தேவன் மாம்சமாகியதன் சாராம்சம் என்னவென்றால், அவர் சாதாரண மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்; இல்லையெனில் அது மனுஷரூபமெடுத்தலில் தேவனுடைய மெய்யான நோக்கத்தை எதிர்க்கிறதாய் இருக்கும்.

இயேசுவின் கிரியையில் மாம்சமாகியதன் அர்த்தம் முற்றுபெறவில்லை என்று நான் ஏன் சொல்கிறேன்? ஏனெனில் வார்த்தை முற்றிலும் மாம்சமாக மாறவில்லை. இயேசு செய்தது மாம்சத்தில் தேவனுடைய கிரியையின் ஒரு பகுதி மட்டுமே; அவர் மீட்பின் கிரியையை மட்டுமே செய்தார், மனிதனை முழுமையாக ஆதா

யப்படுத்தும் கிரியையைச் செய்யவில்லை. இந்த காரணத்திற்காக, தேவன் கடைசி நாட்களில் மீண்டும் மாம்சமாகியிருக்கிறார். கிரியையின் இந்த நிலையும் கூட ஒரு சாதாரண மாம்சத்தில் செய்யப்படுகிறது; இது முற்றிலும் சாதாரணமான ஒரு மனிதனால் செய்யப்படுகிறது, அவருடைய மனிதத்தன்மையானது சிறிதளவேனும் மீறப்படவில்லை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தேவன் ஒரு முழுமையான மனிதராகிவிட்டார்; அவர் தேவனுடைய அடையாளம், ஒரு முழுமையான மனிதர், கிரியையைச் செய்கிற ஒரு முழுமையான மாம்சமாவார். மனித கண்கள் ஒரு வரம்பு மீறாத மாம்ச உடலையும், பரலோக மொழியைப் பேசக்கூடிய, அதிசயமான அடையாளங்களைக் காண்பிக்காத, அதிசயங்களைச் செய்யாத, பெரிய அரங்குகளில் மதத்தைப் பற்றிய உண்மையை வெளிப்படுத்தாத ஒரு சாதாரண மனிதரையும் காண்கின்றன. ஜனங்களைப் பொறுத்தவரை, மனுஷரூபமெடுத்த இரண்டாவது மாம்சத்தின் கிரியையானது முதல் கிரியையைப் போலல்லாமல் முற்றிலும் வேறுபட்டதாய் தெரிகிறது, இரண்டுக்கும் பொதுவானது எதுவுமில்லை என்று தோன்றுகிறது, முதல் கிரியையில் எதுவும் இந்த காலத்தில் காண முடியாது. மனுஷரூபமெடுத்த இரண்டாவது மாம்சத்தின் கிரியையானது முதல் கிரியையிலிருந்து வேறுபட்டிருந்தாலும், அவற்றின் ஆதாரம் ஒன்றாக இல்லை என்பதை இது நிரூபிக்கவில்லை. அவற்றின் ஆதாரம் ஒன்றா என்பது மாம்சப்பகுதியால் செய்யப்படும் கிரியையின் தன்மையைப் பொறுத்தது, அவற்றின் வெளிப்புற தோற்றத்தில் அல்ல. அவருடைய கிரியையின் மூன்று கட்டங்களில், தேவன் இரண்டு முறை அவதரித்திருக்கிறார், இரண்டு முறையும் மாம்சமாகிய தேவனுடைய கிரியையானது ஒரு புதிய யுகத்தைத் துவக்குகிறது, ஒரு புதிய கிரியையைத் தொடங்குகிறது; மனுஷ அவதரிப்புகள் ஒன்றையொன்று புகழுரை சூட்டிக்கொள்கின்றன. இரண்டு மாம்சங்களும் உண்மையில் ஒரே மூலத்திலிருந்து வந்தவை என்று மனித கண்களால் சொல்ல முடியாது. இது மனிதக் கண்ணிற்கும் அல்லது மனித மனதிற்கும் உள்ள திறனுக்கு அப்பாற்பட்டது என்று

சொல்லாமல் போகிறது. ஆனால் அவற்றின் சாராம்சத்தில், அவை இரண்டும் ஒன்றே, ஏனென்றால் அவற்றின் கிரியை ஒரே ஆவியானவரிடமிருந்து உருவாகிறது. இரண்டு மனுஷரூபமெடுத்த மாம்சங்களும் ஒரே மூலத்திலிருந்து எழுகின்றனவா என்பதை யுகம் மற்றும் அவை பிறந்த இடம், அல்லது இதுபோன்ற பிற காரணிகளால் தீர்மானிக்க முடியாது, ஆனால் அவர்கள் வெளிப்படுத்திய தெய்வீகத்தன்மையின் கிரியைகளால் அறிந்துகொள்ள முடியும். மனுஷரூபமெடுத்த இரண்டாவது மாம்சம் இயேசு செய்த எந்த கிரியையும் செய்வதில்லை, ஏனென்றால் தேவனுடைய கிரியை வழக்கத்திற்கு கட்டுப்படாது, ஆனால் ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு புதிய பாதையைத் திறக்கிறது. இரண்டாவது மனுஷரூபமெடுத்த மாம்சம் ஜனங்களின் மனதில் முதல் மாம்சத்தின் தோற்றத்தை ஆழமாக்குவதையோ அல்லது திடப்படுத்துவதையோ நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை, ஆனால் அதை பூர்த்திசெய்து முழுமையாக்குவதையும், தேவனைப் பற்றிய மனிதனின் அறிவை ஆழப்படுத்துவதையும், ஜனங்களின் இதயங்களில் இருக்கும் அனைத்து விதிகளையும் முறிப்பதையும், அவர்களின் இதயங்களில் இருக்கும் தேவனுடைய தவறான உருவங்களை நீக்குவதையும் நோக்கமாக கொண்டிருக்கிறது. தேவனுடைய சொந்த கிரியையின் எந்தவொரு தனிப்பட்ட கட்டமும் மனிதனைப் பற்றிய முழுமையான அறிவை வழங்க முடியாது என்று கூறலாம்; ஒவ்வொன்றும் ஒரு பகுதியை மட்டுமே தருகிறது, முழுமையை அல்ல. தேவன் தமது மனநிலையை முழுமையாக வெளிப்படுத்தியிருந்தாலும், மனிதனின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட திறமை காரணமாக, தேவனைப் பற்றிய அவனது அறிவு இன்னும் முழுமையடையாததாக இருக்கிறது. தேவனுடைய மனநிலையை முழுவதுமாக வெளிப்படுத்த மனித மொழியைப் பயன்படுத்துவது சாத்தியமில்லை; மேலும், அவருடைய கிரியையின் ஒரு கட்டம் மட்டுமே எவ்வாறு தேவனை முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியும்? அவர் தமது இயல்பான மனிதத்தன்மையினுடைய மறைவின் கீழ் மாம்சத்தில் கிரியை செய்கிறார், மேலும் ஒருவர் அவருடைய தெய்வீகத்தின் வெளிப்

பாடுகளால் அவரை அறிந்திருக்க முடியும், அவருடைய உடலின் புறத்தோற்றத்தால் அல்ல. தேவன் தமது பல்வேறு வேலையின் மூலம் மனிதனை அறிந்துகொள்ள அனுமதிக்க மாம்சத்திற்குள் வருகிறார், அவருடைய கிரியையின் இரண்டு கட்டங்களும் ஒரே மாதிரியாக இல்லை. இந்த வழியில் மட்டுமே மனிதன் மாம்சத்தில் தேவனுடைய கிரியையைப் பற்றிய முழு அறிவைக் கொண்டிருக்க முடியும், ஒரே ஒரு அம்சத்துடன் மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. மனுஷரூபமெடுத்த இரண்டு மாம்சங்களின் கிரியையும் வேறுபட்டிருந்தாலும், மாம்சப் பகுதிகளின் சாராம்சமும், அவற்றின் கிரியையின் மூலமும் ஒரே மாதிரியானவை; கிரியையின் இரண்டு வெவ்வேறு கட்டங்களைச் செய்வதற்கு அவை இருக்கின்றன, இரண்டு வெவ்வேறு யுகங்களில் எழுகின்றன. எதுவாக இருந்தாலும், மனுஷரூபமெடுத்த தேவனுடைய மாம்சங்கள் ஒரே சாராம்சத்தையும் ஒரே தோற்றத்தையும் பகிர்ந்து கொள்கின்றன—இது யாராலும் மறுக்க முடியாத ஒரு சத்தியமாகும்.

தேவனுடைய கிரியையும் மனுஷனின் நடைமுறையும்

மனுஷன் மத்தியில் தேவனுடைய கிரியை என்பது மனுஷனிடமிருந்து பிரிக்க முடியாததாக இருக்கின்றது, ஏனென்றால் மனிதனே இந்தக் கிரியையின் இலக்காக இருக்கின்றான், மற்றும் மனுஷன் மாத்திரமே தேவனுக்குச் சாட்சியத்தைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய வகையில் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரே சிருஷ்டியாக இருக்கின்றான். மனுஷனின் வாழ்கை மற்றும் அவனது செயல்பாடுகள் அனைத்தும் தேவனிடமிருந்து பிரிக்கப்பட இயலாதவையாக இருக்கின்றன, மற்றும் இவை அனைத்தும் தேவனுடைய கரங்களினால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன, மற்றும் எந்த நபரும் தேவன் இல்லாமல் இருக்க முடியாது என்றும்கூட கூறலாம். எவரொருவரும் இதை மறுக்க முடியாது, ஏனெனில் இது ஒரு உண்மையாக இருக்கின்றது. தேவன் செய்கின்ற யாவும் மனுக்குலத்

தின் பிரயோஜனத்திற்கானதாகவே இருக்கின்றது, மற்றும் அது சாத்தானின் சூழ்ச்சிகளுக்கு எதிராக செயல்படுத்தப்படுகின்றது. மனுஷனுக்குத் தேவையான அனைத்தும் தேவனிடமிருந்தே வருகின்றது, தேவனே மனுஷனுடைய வாழ்க்கையின் ஆதாரமாக இருக்கின்றார். இவ்வாறாக, மனுஷன் தேவனிடத்திலிருந்து பிரியக்கூடாதவனாக இருக்கிறான். மேலும் தேவன் மனுஷனிலிருந்து பிரிந்து செல்வதற்கான எந்த நோக்கத்தையும் ஒருபோதும் கொண்டிருந்தது இல்லை. தேவன் செய்கின்ற கிரியை சகல மனுக்குலத்தின் நிமித்தமானதாக இருக்கின்றது, மற்றும் அவருடைய எண்ணங்கள் எப்பொழுதும் இரக்கமுள்ளவையாகவே இருக்கின்றன. எனவே, மனுஷனைப் பொறுத்தவரை, தேவனுடைய கிரியை மற்றும் தேவனுடைய சிந்தனைகள் (அதாவது, தேவனுடைய சித்தம்) என்ற இரண்டுமே மனுஷனால் அறியப்பட வேண்டிய "தரிசனங்களாக" இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட தரிசனங்கள் தேவனுடைய நிர்வகித்தலாக இருக்கின்றன, மற்றும் மனிதனால் செய்யப்பட்டிருக்க முடியாத கிரியையாக இருக்கின்றன. அதேவேளையில், தேவன் தம்முடைய கிரியையின்போது, மனுஷன் செய்யும்படி அவனிடத்தில் அவர் கேட்டுக்கொள்கின்ற விஷயங்கள் மனுஷனின் "நடைமுறை" என்று அழைக்கப்படுகின்றன. தரிசனங்கள் என்பவை தேவனுடைய கிரியையாக இருக்கின்றன, அல்லது அவை மனுக்குலத்திற்கான அவரது சித்தமாக இருக்கின்றன அல்லது அவருடைய கிரியையின் இலக்குகளாக மற்றும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவையாக இருக்கின்றன. தரிசனங்கள் நிர்வகித்தலின் ஒருபகுதி என்றும் கூறப்படலாம், ஏனெனில் இந்த நிர்வகித்தல் தேவனின் கிரியையாக இருக்கின்றது, மற்றும் இது மனுஷனை நோக்கிச் செலுத்தப்படுகின்றது, இது மனுஷன் மத்தியில் தேவன் செய்கின்ற கிரியை என்று அர்த்தப்படுகின்றது. இந்தக் கிரியையானது தேவனுக்கு சாட்சியமாகவும் மற்றும் மனுஷன் தேவனை இதன்மூலம் அறிய வரும் பாதையாகவும் இருக்கின்றது, மற்றும் இது மனுஷனுக்கு அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கின்றது. தேவனின் கிரியை பற்றிய அறிவுக்குக் கவனம் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக மக்கள்

தேவன் மீதான நம்பிக்கை பற்றிய கோட்பாடுகளுக்கே கவனம் செலுத்துகின்றார்கள், அல்லது அற்பமான முக்கியமில்லாத விவரங்களைக் கவனிக்கிறார்கள், பின்பு அவர்கள் தேவனை அறியாதிருப்பார்கள், மேலும் தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்றவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். தேவனைப் பற்றிய மனுஷனின் அறிவுக்கு மிகவும் உதவக்கூடிய தேவனுடைய கிரியையே தரிசனங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இந்தத் தரிசனங்கள் தேவனுடைய கிரியையாக, தேவனுடைய சித்தமாக மற்றும் தேவனுடைய கிரியையின் இலக்குகளாக மற்றும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவையாக இருக்கின்றன; இவை அனைத்தும் மனுஷனுக்குப் பிரயோஜனமாக இருக்கின்றன. நடைமுறை என்பது மனுஷனால் செய்யப்பட வேண்டியதைக் குறிக்கிறது, அதாவது தேவனைப் பின்பற்றும் சிருஷ்டிகளால் செய்யப்பட வேண்டியவை, மற்றும் இது மனுஷனின் கடமையாகவும் இருக்கின்றது. மனுஷன் என்ன செய்யவேண்டியவனாக இருக்கிறான் என்பது தொடக்கத்திலிருந்தே மனுஷனால் புரிந்துகொள்ளப்படுகிற ஒன்றாக இருக்கவில்லை, ஆனால் தேவன் தமது கிரியையின்போது மனுஷன் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கின்றவைகளாக இருக்கின்றது. தேவன் கிரியை செய்கையில், கேட்டுக்கொள்கின்ற யாவும் படிப்படியாக மிகவும் ஆழமாகவும் உயர்ந்ததாகவும் ஆகின்றன. உதாரணமாக, நியாயப்பிரமாண யுகத்தின்போது, மனுஷன் நியாயப்பிரமாணத்தைப் பின்பற்ற வேண்டியிருந்தது, மற்றும் கிருபையின் யுகத்தின்போது, மனுஷன் சிலுவையைச் சுமக்க வேண்டியதாயிருந்தது. ராஜ்யத்தின் யுகம் மாறுபட்டதாக இருக்கின்றது: மனிதன் செய்யும்படிக் கேட்டுக்கொள்ளப்படுபவைகள் நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகம் மற்றும் கிருபையின் யுகம் ஆகியவற்றில் இருந்தவைகளைவிட உயர்வானவைகளாய் இருக்கின்றன. தரிசனங்கள் இன்னும் அதிகமாக உயர்த்தப்படும்போது, மனுஷன் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படுபவை இன்னும் உயருகின்றன, மற்றும் மிகவும் தெளிவாகவும் இன்னும் அதிகம் உண்மையாகவும் ஆகின்றன. அதேபோல், தரிசனங்களும் அதிகம் உண்மையாகின்றன. இத்தனை அதிக உண்மையான தரிசனங்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்ப

டிவதில் மனுஷனுக்கு உகந்தவைகளாக இருப்பது மட்டுமின்றி, இன்னும் அதிகமாக, தேவனைப்பற்றிய அவனது அறிவுக்கும் உகந்தவையாக இருக்கின்றன.

முந்தைய யுகங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, ராஜ்யத்தினுடைய யுகத்தின்போது தேவனுடைய கிரியை மிகவும் நடைமுறைக்கு உரியதாக இருக்கின்றது, மனுஷனின் சாராம்சம் மற்றும் அவனது மனநிலையின் மாற்றங்கள் ஆகியவற்றில் அதிக கவனம் செலுத்துகிறது, மேலும் தேவனைப் பின்பற்றும் அனைவரும் அவருக்கு அதிகமாய்ச் சாட்சியம் தரக்கூடியவர்கள் ஆக்குகின்றது. வேறுவார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், ராஜ்யத்தினுடைய யுகத்தின்போது, தேவன் செயல்படுகையில், கடந்தகாலங்களில் வேறு எந்தக் காலத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக தேவன் தம்மைக் காண்பிக்கின்றார், அதாவது மனுஷனால் அறியப்பட வேண்டிய தரிசனங்கள், முந்தைய எந்த யுகத்தைக் காட்டிலும் உயர்வானவைகளாக இருக்கின்றன. மனுஷர்களிடையே தேவனுடைய கிரியையானது முன்னெப்போதும் நுழைந்திராத பிரதேசத்திற்குள் பிரவேசித்திருப்பதால், ராஜ்யத்தினுடைய யுகத்தின்போது மனுஷனால் அறியப்பட்ட தரிசனங்கள் எல்லா நிர்வாகக் கிரியையிலும் மிகவும் உயர்ந்தவையாக இருக்கின்றன. தேவனுடைய கிரியை முன்னெப்போதும் நுழைந்திராத பிரதேசத்திற்குள் பிரவேசித்திருக்கின்றது, மற்றும் மனுஷனால் அறியப்படவேண்டிய தரிசனங்கள், மற்ற எல்லாத் தரிசனங்களையும்விட மிகவும் உயர்ந்தவைகள் ஆகிவிட்டன, மற்றும் இதன் விளைவாக மனுஷனின் நடைமுறையும் முந்தைய யுகங்கள் எதிலும் இருந்ததைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததாக இருக்கிறது, ஏனெனில் மனுஷனின் நடைமுறையானது தரிசனங்களுடன் படிப்படியாக மாறுகிறது, மற்றும் தரிசனங்களின் பரிபூரணத்துவமானது மனுஷன் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படுபவற்றின் பரிபூரணத்துவத்தையும் குறிக்கிறது. தேவனின் நிர்வகித்தல் அனைத்தும் ஒரு நிறுத்தத்திற்கு வந்த உடனே, மனுஷனின் நடைமுறையும் ஒழியும், தேவனுடைய கிரியை இல்லாத நிலையில், மனுஷன் தேர்ந்து கொள்ள, கடந்த காலக் கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடித்தல் என்ப

தைத் தவிர வேறெதுவும் கொண்டிருக்க மாட்டான், அல்லது திரும்புவதற்கு எத்திசையும் அவனுக்கிராது. புதியதரிசனங்கள் இல்லையேல், மனுஷனால் கைக்கொள்ளப்படும் புதியநடைமுறை எதுவும் இருக்காது; முழுமையான தரிசனங்கள் இல்லையேல், மனுஷனால் கைக்கொள்ளப்படும் பரிபூரணமான நடைமுறை இருக்காது; உயர்வான தரிசனங்கள் இல்லாமல், மனுஷனால் கைக்கொள்ளப்படும் உயர்வான நடைமுறை இருக்காது. தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளுடன் கூடவே மனுஷனின் நடைமுறை மாறுகிறது, மற்றும், அதுபோலவே, தேவனுடைய கிரியையுடன் கூடவே மனுஷனின் அறிவும் அனுபவமும் மாறுகின்றன. மனுஷன் எவ்வளவு திறமையானவனாக இருந்தாலும், அவன் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட முடியாதவனாகவே இன்னமும் இருக்கிறான், தேவன் கிரியை செய்வதை ஒரு கணம் மாத்திரம் நிறுத்தினால், மனுஷன் உடனடியாக அவருடைய கோபத்தினால் மரித்துப்போவான். மனுஷனிடம் பெருமைபாராட்ட ஒன்றுமில்லை, ஏனெனில் இன்று மனுஷனின் அறிவு எவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், அவனது அனுபவங்கள் எவ்வளவு ஆழமானதாக இருந்தாலும், அவன் தேவனுடைய கிரியையில் இருந்து பிரிக்கப்பட முடியாதவனாகவே இருக்கிறான்—ஏனெனில் மனுஷனின் நடைமுறையும், தேவன் மீதான நம்பிக்கையில் அவன் தேட வேண்டியவையும், தரிசனங்களில் இருந்து பிரிக்கப்பட முடியாதவையாக இருக்கின்றன. தேவனுடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு நிகழ்விலும், மனுஷன் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய தரிசனங்கள் உள்ளன, மற்றும், இவற்றைப் பின்பற்றி, பொருத்தமான கோரிக்கைகள் மனுஷனால் உருவாக்கப்படுகின்றன. இந்தத் தரிசனங்களை அடித்தளமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால், மனுஷன் நடைமுறையில் வெறுமனே திறனற்றவனாக இருப்பான், அத்துடன் மனுஷன் உறுதியாக தேவனைப் பின்பற்ற இயலாத நிலையில் இருப்பான். மனுஷன் தேவனை அறியாது அல்லது தேவனுடைய சித்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளாது இருந்தால், மனுஷன் செய்கிற எல்லாம் வீணானதாக இருக்கும், மற்றும் அவை தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட இயலாத

வையாக இருக்கும். மனுஷனின் கொடைகள் எவ்வளவு ஏராளமாயிருந்தாலும், அவன் இன்னும் தேவனுடைய கிரியை மற்றும் தேவனுடைய வழிகாட்டுதலில் இருந்து பிரிக்கப்பட முடியாதவனாகவே இருக்கிறான். மனுஷனின் செயல்கள் எவ்வளவு நல்லவைகளாக இருப்பினும் அல்லது மனுஷன் எத்தனையோ செயல்களைச் செய்தாலும், இன்னமும் அவர்களால் தேவனுடைய கிரியைக்கு மாற்றாக எதுவும் செய்துவிட முடியாது. எனவே, எந்தச் சூழ்நிலையிலும் மனுஷனின் நடைமுறையானது தரிசனங்களிலிருந்து பிரிக்கப்பட இயலாது. புதிய தரிசனங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் புதிய நடைமுறையைக் கொண்டிருப்பதில்லை. அவர்களின் நடைமுறையானது சத்தியத்துடன் எந்தத் தொடர்பும் கொண்டிருப்பதில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் கோட்பாடுகளில் நிலைத்திருந்து, மரித்துப்போன நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்; அவர்கள் புதிய தரிசனங்கள் எவற்றையும் கொண்டிருப்பதில்லை, இதன்விளைவாக, அவர்கள் புதிய யுகத்திலிருந்து எதையும் நடைமுறைப்படுத்துவது இல்லை. அவர்கள் தரிசனங்களை இழந்திருக்கிறார்கள், அவ்வாறு செய்வதால் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையையும் இழந்திருக்கிறார்கள், மற்றும் அவர்கள் சத்தியத்தை இழந்திருக்கிறார்கள். சத்தியம் இல்லாதவர்கள் அபத்தத்தின் வம்சாவளியினராய் இருக்கின்றனர், அவர்கள் சாத்தானின் உருவமாகவே இருக்கின்றனர். ஒருவர் எந்த வகையான நபராக இருந்தாலும், அவர்கள் தேவனுடைய கிரியையின் தரிசனங்கள் இன்றி இருக்க முடியாது, மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரசன்னத்தில் இருந்து விலகி இருக்க முடியாது; ஒருவர் தரிசனங்களை இழந்தவுடன், ஒருவர் உடனடியாக பாதாளத்தில் இறங்குகிறார் மற்றும் இருளின் மத்தியில் வாழ்கிறார். தரிசனம் இல்லாதவர்கள் மதியீனமாக தேவனைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருக்கின்றார்கள், அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை அவமாக்குகிறார்கள், அவர்கள் நரகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஜனங்கள் சத்தியத்தைப் பின்தொடர்வதில்லை, மாறாகத் தேவனுடைய நாமத்தை ஓர் அடையாள அட்டை

போலத் தொங்கவிட்டுக் கொள்கிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை அறியாதவர்கள், மாம்சமாக அவதரித்த தேவனை அறியாதவர்கள், தேவனுடைய நிர்வகித்தல் முழுமையிலும் கிரியையின் மூன்று கட்டங்களை அறியாதவர்கள்—இவர்கள் தரிசனங்களை அறிவதில்லை, எனவே சத்தியம் இல்லாமல் இருக்கின்றார்கள். மேலும், சத்தியத்தைக் கொண்டிராதவர்கள் எல்லாப் பொல்லாங்கும் செய்பவர்கள் அல்லவா? சத்தியத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரத் தயாராக இருப்பவர்கள், தேவனைப் பற்றிய அறிவை நாட மனவிருப்பம் கொண்டவர்கள், மற்றும் தேவனுடன் உண்மையிலேயே ஒத்துழைப்பவர்கள், தரிசனங்களை ஓர் அடித்தளமாகக் கொண்டு செயல்படும் ஜனங்களாக இருக்கின்றனர். இவர்கள் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றார்கள், ஏனென்றால் இவர்கள் தேவனுடன் ஒத்துழைக்கிறார்கள், மற்றும் இந்த ஒத்துழைப்புதான் மனிதனால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

நடைமுறைப்படுத்தும் பலபாதைகளைத் தரிசனங்கள் கொண்டுள்ளன. மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய நடைமுறைக் கோரிக்கைகளும் தரிசனங்களுக்குள் இருக்கின்றன, அதேபோன்று மனுஷனால் அறிந்திருக்கப்பட வேண்டிய தேவனின் கிரியையும் இதில் இருக்கின்றது. கடந்தகாலத்தில், சிறப்புக் கூட்டங்கள் அல்லது பல்வேறு இடங்களில் நடைபெற்ற மாபெரும் கூட்டங்களின்போது, நடைமுறைப்பாதையினுடைய ஓர் அம்சம் மட்டுமே பேசப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட நடைமுறை கிருபையின் காலத்தின் போது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது, மற்றும் அது தேவனுடைய அறிவுடன் அரிதாகவே எந்தத் தொடர்பையும் கொண்டிருந்தது, ஏனெனில் கிருபையின் காலத்தினுடைய தரிசனம், இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டதின் தரிசனமாக மட்டும் இருந்தது, மற்றும் வேறு எந்தப் பெரிய தரிசனங்களும் இருந்ததில்லை. சிலுவையில் அறையப்படுவதன் மூலம் மனிதகுலத்தை அவர் மீட்பதற்கான ஊழியத்தைக்காட்டிலும் அதிகமான எதையும் மனுஷன் அறிந்திருக்க வேண்டியதில்லை, மற்றும், கிருபையின் யுகத்தின் போது மனிதன் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு வேறு எந்தத் தரிசனங்

களும் இருந்ததில்லை. இதனால், மனுஷன் தேவனைப் பற்றிக் குறைவான அறிவு மட்டுமே கொண்டிருந்தான், இயேசுவின் அன்பு மற்றும் பரிவிரக்கம் ஆகியவை பற்றிய அறிவைத்தவிர, நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு எளிய மற்றும் இரக்கம் உண்டுபண்ணுகிற ஒரு சில விஷயங்கள் மாத்திரமே இருந்தன, அவை இன்றைய விஷயங்களிலிருந்து மிகவும் வித்தியாசமாக இருந்தன. கடந்த காலங்களில், மனுஷனின் சபை கூடுகை எந்தவிதத்தில் நடைபெற்றிருந்தாலும், அவன் தேவனுடைய கிரியையின் நடைமுறை அறிவைப்பற்றிப் பேச இயலாதவனாக இருந்தான், மனுஷன் பிரவேசிப்பதற்கு மிகவும் பொருத்தமான நடைமுறைப் பாதை எதுவாக இருந்து என்பதை எவரொருவராலும் தெளிவாகக் கூற இயலாததாகவே இருந்தது. மனுஷன் சகிப்புத்தன்மை மற்றும் பொறுமையின் அடித்தளத்திற்குச் சில எளிய விவரங்களை மட்டுமே பேசினான்; அவனது நடைமுறையின் சாராம்சத்தில் எந்த மாற்றமும் இல்லை, ஏனென்றால் அதே யுகத்தில் தேவன் எந்தப் புதிய கிரியையும் செய்யவில்லை, மற்றும் மனுஷன் செய்யும்படிக்கு அவனிடத்தில் அவர் கேட்டுக்கொண்டவை சகிப்புத்தன்மை மற்றும் பொறுமை, அல்லது சிலுவையைச் சுமத்தல் என்பவையாக மாத்திரம் இருந்தன. இத்தகைய நடைமுறைகளைத் தவிர, இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டதைவிட உயர்ந்த தரிசனங்கள் எதுவும் இல்லை. கடந்த காலத்தில், மற்ற தரிசனங்களைப்பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை, ஏனென்றால் தேவன் ஒருபெரிய அளவிலான கிரியையைச் செய்யவில்லை, மேலும் அவர் மனுஷனிடத்தில் குறைவான கோரிக்கைகளை மட்டுமே வைத்தார். இதனால், மனுஷன் என்ன செய்தாலும், அவன் இந்த எல்லைகளை மீற இயலாதிருந்தான், இவை மனுஷனால் நடைமுறைப் படுத்தப்படக்கூடிய ஒருசில எளிய மற்றும் ஆழமற்ற விஷயங்களின் எல்லைகளாகவே இருந்தன. இன்று நான் மற்ற தரிசனங்களைப்பற்றிப் பேசுகின்றேன், ஏனென்றால் இன்று, அதிகமான கிரியைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன, இவை நியாயப்பிரமாணத்தின் யுகம் மற்றும் கிருபையின் யுகம் ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் பல மடங்குகள் அதி

கமான கிரியையாக இருக்கின்றன. மனுஷன் செய்ய வேண்டிய வைகளும் கடந்துபோன யுகங்களைக் காட்டிலும் பல மடங்குகள் அதிகமானவையாக இருக்கின்றன. மனுஷன் இப்படிப்பட்ட கிரியையை முழுமையாக அறிய இயலாமல் இருக்கின்றான் என்றால், அது முக்கியத்துவம் எதையும் கொண்டிராது; மனுஷன் தன் வாழ்நாள் முழுவதுமானப் பிரயாசத்தை இதற்கு அர்ப்பணிக்கவில்லை என்றால், இப்படிப்பட்ட கிரியையை முழுமையாக அறிவதில் மனுஷன் சிரமம் கொண்டிருப்பான் என்று கூறப்பட முடியும். ஜெயங்கொள்ளுதலின் கிரியையில், நடைமுறைப் பாதையைப் பற்றி மட்டுமே பேசுவது என்பது மனுஷனின் ஜெயங்கொள்ளுதலைச் சாத்தியமற்றதாக்கும். மனுஷன் செய்ய வேண்டியவை எதையும் செய்யாமல், தரிசனங்கள் பற்றி வெறுமனே பேசுதலும் கூட மனுஷனின் ஜெயங்கொள்ளுதலைச் சாத்தியமற்றதாக்கும். நடைமுறைப் பாதை தவிர வேறு எதைப்பற்றியும் பேசப்பட்டிருந்ததில்லை என்றால், மனுஷனின் குணத்தில் உள்ள பலவீனத்தைத் தாக்குவது, அல்லது மனுஷனின் கருத்துக்களை அகற்றுவது சாத்தியமற்றதாக இருக்கும், மற்றும் அதுபோன்றே மனுஷனை முற்றிலுமாக ஜெயங்கொள்ளுதலும் சாத்தியமற்றதாக இருக்கும். தரிசனங்கள் மனுஷனுடைய ஜெயங்கொள்ளுதலின் முக்கியமான கருவிகளாக இருக்கின்றன, இருப்பினும் தரிசனங்கள் நீங்கலாக நடைமுறைப் பாதை இருந்ததில்லை என்றால், பின்பு மனிதன் பின்பற்ற வழி எதையும் கொண்டிருக்கமாட்டான், அவன் பிரவேசிப்பதற்கான வழிகள் எதையும் கொண்டிருக்கமாட்டான். இது தொடக்கத்தில் இருந்து முடிவுவரை தேவனுடைய கிரியையின் கொள்கையாக இருந்துள்ளது: நடைமுறைப் படுத்தக்கூடியது தரிசனங்களில் இருக்கின்றது, மற்றும் நடைமுறைக்குக் கூடுதலானவைகளும் தரிசனங்களில் இருக்கின்றன. மனுஷனின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் மாற்றங்களின் அளவு, மற்றும் அவனது மனநிலை ஆகிய இரண்டுமே தரிசனங்களில் மாற்றங்களுடன் இணைகின்றன. மனுஷன் தனது சொந்த முயற்சிகளை மட்டுமே நம்பியிருந்தால், எந்தவொரு பெரிய அளவிலான மாற்றத்தையும் சாதித்தல்

அவனுக்குச் சாத்தியமற்றதாயிருக்கும். தரிசனங்கள் தேவனுடைய கிரியை மற்றும் தேவனுடைய நிர்வகித்தல் பற்றிப் பேசுகின்றன. நடைமுறை என்பது மனுஷனுடைய நடைமுறைப் பாதையையும், மனுஷனின் வாழ்வதற்கான வழியையும் குறிக்கிறது; தேவனுடைய நிர்வகித்தல் அனைத்திலும், தரிசனங்களுக்கும் நடைமுறைக்கும் இடையிலான உறவு என்பது தேவனுக்கும் மனுஷனுக்கும் இடையிலான உறவாக இருக்கின்றது. தரிசனங்கள் நீக்கப்பட்டிருந்தால், அல்லது அவை நடைமுறைப் பேச்சு இன்றி பேசப்பட்டிருந்தன என்றால், அல்லது தரிசனங்கள் மட்டுமே இருந்தன மற்றும் மனிதனின் நடைமுறை அழிக்கப்பட்டிருந்தது என்றால், பின்பு இதுபோன்ற விஷயங்களை தேவனுடைய நிர்வகித்தலாகக் கருதமுடியாது, தேவனுடைய கிரியையானது மனுக்குலத்தினிமித்தமாகச் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றது என்று கூறவும் முடியாது; இதனால், மனுஷனுடைய கடமை நீக்கப்பட்டிருக்கும் என்பது மாத்திரம் அல்ல, இது தேவனுடைய கிரியையின் நோக்கத்தை மறுதலித்தலாகவும் இருக்கும். தொடக்கத்தில் இருந்து முடிவு வரை, தேவனுடைய கிரியையின் ஈடுபாடு இல்லாமல், மனிதன் வெறுமனே நடைமுறைப்படுத்தும்படி மாத்திரம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தால், மற்றும் இதற்கும் அதிகமாக, மனிதன் தேவனுடைய கிரியையை அறியும்படிக் கேட்டுக்கொள்ளப்படாதிருந்தால், பின்பு அப்படிப்பட்ட கிரியையானது தேவனுடைய நிர்வகித்தல் என்று அழைக்கப்பட்டிருந்திருக்காது. மனுஷன் தேவனை அறிந்திராமல், மற்றும் தேவனுடைய சித்தத்தைப் பற்றி அறியாமையில் இருந்து, மற்றும் தனது நடைமுறையைத் துல்லியமற்ற மற்றும் புலப்படாத வகையில் கண்மூடித்தனமாக செயல்படுத்தியிருந்தால், பின்பு அவன் ஒருபோதும் முற்றிலும் தகுதியான சிருஷ்டியாக மாட்டான். எனவே, இந்த இரண்டு விஷயங்களுமே இன்றியமையாதவையாக உள்ளன. தேவனுடைய கிரியை மட்டுமே இருந்திருந்தால், அதாவது, தரிசனங்கள் மட்டுமே இருந்திருந்து, மனிதனின் ஒத்துழைப்பும் நடைமுறையும் இல்லாதிருந்தால், இதுபோன்ற விஷயங்கள் தேவனுடைய நிர்வகித்தல் என்று அழைக்க முடியாது. மனிதனின்

நடைமுறை மற்றும் பிரவேசம் மட்டுமே இருந்திருந்தால், பின்பு மனிதன் எவ்வளவு உயர்வான பாதையில் பிரவேசித்தாலும், இதுவும்கூட ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாகவே இருக்கும். மனிதனின் பிரவேசம் படிப்படியாகக் கிரியை மற்றும் தரிசனங்கள் ஆகியவற்றின் சுவட்டில் மாற வேண்டும்; அது ஒரு கணப்பொழுதில் திடீரென்று மாறமுடியாது. மனிதனுடைய நடைமுறைக் கொள்கைகள் சுயாதீனமானவைகளாக மற்றும் கட்டுப்பாடற்றவைகளாக இருப்பதில்லை, ஆனால் அவை குறிப்பிட்ட சில எல்லைகளுக்குள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட கொள்கைகள் கிரியையின் தரிசனங்களுக்கு இணங்க மாறுகின்றன. எனவே, தேவனுடைய நிர்வகித்தலானது இறுதியில் தேவனுடைய கிரியையாகவும் மனுஷனின் நடைமுறையாகவும் இறங்கி வருகிறது.

நிர்வாகக் கிரியையானது மனிதகுலத்தின் நிமித்தமாக மட்டுமே வந்தது, அதாவது மனிதகுலத்தின் இருப்பின் நிமித்தமாக மட்டுமே அது எழுந்தது. மனிதகுலத்திற்கு முன்னதாகவோ அல்லது ஆதியில் வானங்களும் பூமியும் மற்றும் சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோதோ நிர்வகித்தல் இருந்ததில்லை. தேவனுடைய சகல கிரியையிலும், மனுஷனுக்கு நன்மை பயக்கும் எந்தவொரு நடைமுறையும் இருந்ததில்லை என்றால், அதாவது, மோசம்போன மனுக்குலத்திற்குப் பொருத்தமான தேவைகளைத் தேவன் ஏற்படுத்தாதிருந்தால் (தேவனால் செய்யப்பட்ட கிரியையில், மனுஷனின் நடைமுறைக்குப் பொருத்தமான பாதை இருந்ததில்லை என்றால்), பின்பு இந்தக் கிரியை தேவனுடைய நிர்வகித்தல் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்க முடியாது. தேவனுடைய கிரியை முழுமையும், மோசம் போன மனுஷர்களிடம் அவர்களின் நடைமுறையை எவ்வாறு ஆரம்பிப்பது என்பது பற்றிக் கூறிவதில் மாத்திரம் ஈடுபட்டிருந்தால், மற்றும் தேவன் தமது சொந்தக் கிரியையை மேற்கொள்ளாது இருந்தால், மற்றும் தமது சர்வவல்லமை அல்லது ஞானத்தைக் காட்சிப்படுத்தாதிருந்தால், பின்பு தேவன் மனுஷனிடம் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுபவை எவ்வளவு உயர்ந்தவையாக இருப்பினும், மனுஷன் மத்தியில் தேவன் எவ்வளவு

காலம் வாழ்ந்தாலும், மனுஷன் தேவனுடைய மனநிலை பற்றி எதையும் அறியமாட்டான்; விஷயம் இப்படியிருந்தால், பின்பு இவ் வகையான கிரியை தேவனுடைய நிர்வகித்தல் என்று அழைக்கப் படக் குறைவான தகுதியுடையதாகவே இருக்கும். எளிமையாகச் சொன்னால், தேவனுடைய நிர்வாகக் கிரியையானது தேவனால் செய்யப்பட்ட கிரியையாக இருக்கின்றது, மற்றும் எல்லாக் கிரி யையும் தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட்டவர்களினால் தேவனு டைய வழிநடத்துதலின் கீழ் செயல்படுத்தப்படுகின்றது. இப்ப டிப்பட்ட கிரியையை நிர்வகித்தல் என்று சுருக்கமாகக் கூறலாம். வேறுவார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், மனிதர்களிடையே தேவனுடைய கிரியை, அதேபோல் அவரைப் பின்தொடரும் அனை வரும் அவருடன் ஒத்துழைத்தல் ஆகியவை ஒட்டுமொத்தமாக நிர்வகித்தல் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இங்கு, தேவனுடைய கிரியை தரிசனங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றது, மற்றும் மனி தனின் ஒத்துழைப்பு நடைமுறை என்று அழைக்கப்படுகிறது. தேவ னுடைய கிரியை எவ்வளவு உயர்வாக உள்ளதோ (அதாவது, தரி சனங்கள் எவ்வளவு உயர்வாக உள்ளதோ), அவ்வளவுக்குத் தேவ னுடைய மனநிலை மனுஷனுக்குத் தெளிவாக்கப்படுகிறது, அது மனுஷனின் கருத்துக்களுடன் எவ்வளவு அதிகமாய் முரண்படுகி றதோ, அவ்வளவுக்கு மனுஷனின் நடைமுறையும் ஒத்துழைப்பும் உயர்வாகிறது. மனுஷன் (செய்யும்படி) கேட்டுக்கொள்ளப்படுபவை எவ்வளவு உயர்வாகிறதோ, அவ்வளவாய்த் தேவனுடைய கிரியை மனுஷனின் கருத்துக்களில் இருந்து முரண்படுகின்றது, இதன் விளைவாக மனுஷனின் சோதனைகள், மற்றும் அவன் பூர்த்தி செய் யவேண்டிய தரங்களும் உயர்வாகின்றன. இந்தக் கிரியையின் முடி வில், எல்லாத் தரிசனங்களும் முழுமை அடைந்திருக்கும், மற்றும் மனுஷன் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியவை பரிபூரணத்தின் உச் சத்தை அடைந்திருக்கும். இது ஒவ்வொருவரும் அவரவருடைய வகையின்படியே வகைப்படுத்தப்படும் நேரமாகவும் இது இருக் கும், ஏனெனில் மனிதன் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது மனிதனுக் குக் காண்பிக்கப்படும். எனவே, தரிசனங்கள் அவற்றின் உச்சத்தை

அடையும்போது, அதற்கேற்ற வகையில் கிரியையானது அதன் முடிவை நெருங்கும், மற்றும் மனுஷனின் நடைமுறையும் அதன் உச்சத்தை எட்டியிருக்கும். மனுஷனின் நடைமுறையானது தேவனுடைய கிரியையை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது, மற்றும் மனுஷனின் நடைமுறை மற்றும் ஒத்துழைப்பினால் மட்டுமே தேவனின் நிர்வகித்தல் முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. மனுஷன் என்பவன் தேவனுடைய கிரியையின் காட்சிப்பொருளாய் இருக்கிறான், மற்றும் தேவனின் அனைத்து நிர்வாகக் கிரியையின் இலக்காக இருக்கிறான், மற்றும் தேவனுடைய அனைத்து நிர்வகித்தலின் பலனாகவும் இருக்கின்றான். மனுஷனின் ஒத்துழைப்பின்றி தேவன் தனியாகக் கிரியை செய்தால், அவருடைய முழுக்கிரியையின் தெளிவான காட்சியாகச் செயல்பட ஒன்றும் இருக்க முடியாது, பின்னர் தேவனுடைய நிர்வகித்தலுக்குச் சிறிதளவு முக்கியத்துவமும் இருக்காது. தேவனின் கிரியையைத் தவிர, தேவன் தமது கிரியையை வெளிப்படுத்தவும், அதன் சர்வவல்லமையையும் ஞானத்தையும் நிரூபிக்கவும் பொருத்தமான இலக்குகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம் மட்டுமே தேவன் தமது நிர்வகித்தலின் நோக்கத்தை அடையமுடியும், மற்றும் சாத்தானை முற்றிலுமாகத் தோற்கடிக்க இந்தக் கிரியை அனைத்தையும் பயன்படுத்தி இலக்கை அடையமுடியும். ஆகையால், மனுஷன் தேவனுடைய நிர்வகித்தலின் இன்றியமையாத ஒரு பகுதியாக இருக்கிறான், மற்றும் மனுஷனால் மட்டுமே தேவனின் நிர்வகித்தலைக் கனிகொடுக்கிறதாக மாற்றவும், அதன் இறுதிநோக்கத்தை அடையவும் முடியும்; மனுஷனைத் தவிர, வேறு எந்த சிருஷ்டியாலும் அத்தகைய கிரியையை மேற்கொள்ள முடியாது. மனுஷன் தேவனுடைய நிர்வாகக் கிரியையினுடைய உண்மையான இலக்காக வேண்டுமென்றால், மோசம்போன மனிதகுலத்தின் கீழ்ப்படியாமை முற்றிலுமாக அகற்றப்பட வேண்டும். இது மனுஷனுக்கு வேறுபட்ட காலங்களுக்குப் பொருத்தமான பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டியதிருக்கின்றது, மற்றும் தேவன் அதற்கு ஒத்திசைவான கிரியையை மனுஷர் மத்தியில் செயல்படுத்த வேண்டும். இந்த வழி

யில் மட்டுமே இறுதியில் தேவனுடைய நிர்வாகக் கிரியையினுடைய இலக்காக உள்ள ஒரு குழுவினரான ஜனங்கள் ஆதாயப்படுத்தப்பட முடியும். மனுஷர் மத்தியில் தேவனுடைய கிரியையானது, வெறுமனே தேவனுடைய கிரியையின் மூலமாக மட்டுமே தேவன் தமக்குத்தாமே சாட்சி கொடுக்க முடியாது; இதை அடைய, அவருடைய கிரியைக்குப் பொருத்தமான உயிருள்ள மனுஷர்களும் அப்படிப்பட்ட சாட்சியத்திற்குத் தேவைப்படுகின்றனர். தேவன் இந்த மக்கள் மீது முதலில் கிரியை செய்வார், பின்பு இவர்கள் மூலம் அவரது கிரியை வெளிப்படுத்தப்படும், மற்றும் இவ்வாறு அவரது சித்தம் பற்றிய சாட்சியம் சிருஷ்டிகளின் மத்தியில் கொடுக்கப்படும், மற்றும் இதில், தேவன் தம்முடைய கிரியையின் இலக்கை அடைய வேண்டியதிருக்கும். சாத்தானைத் தோற்கடிக்கத் தேவன் தாம் மட்டும் தனியாகக் கிரியை செய்கிறதில்லை, ஏனென்றால் எல்லாச் சிருஷ்டிகளின் மத்தியிலும் அவர் தாமே தமக்கு நேரடியான சாட்சியம் கொடுக்க முடியாது. அவர் அவ்வாறு செய்வதாயிருந்தால், மனுஷனை முற்றிலுமாக இணங்கச் செய்வது சாத்தியமற்றதாகும், எனவே அவனைத் தோற்கடிக்க மனிதன் மீது தேவன் கிரியை செய்யவேண்டும், அப்போது மட்டுமே அவர் எல்லாச் சிருஷ்டிகளின் மத்தியில் சாட்சியத்தைப் பெற முடியும். மனுஷனின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல், தேவன் மாத்திரமே கிரியை செய்திருந்தால் அல்லது மனுஷன் ஒத்துழைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படாமல் இருந்திருந்தால், மனுஷன் ஒருக்காலும் தேவனின் மனநிலையை அறிந்துகொள்ள இயலாதவனாக இருந்திருப்பான், மற்றும் அவன் தேவனுடைய சித்தத்தை என்றென்றைக்கும் அறியாதவனாக இருந்திருப்பான்; பின்பு தேவனுடைய கிரியையானது தேவனுடைய நிர்வாகக் கிரியை என்று அழைக்கப்பட்டிருக்க முடியாது. தேவனுடைய கிரியையைப் புரிந்துகொள்ளாமல், மனுஷன் தான் மட்டுமே கடும்முயற்சி செய்வதும், மற்றும் தேடுவதும், மற்றும் கடினமாக உழைப்பதுமாக இருந்தான் என்றால், குறும்புகளைச் செய்கிறவனாயிருப்பான். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை இல்லாமல், மனுஷன் செய்கிறது என்னவோ, அது சாத்

தானுடைய கிரியையாக இருக்கிறது, அவன் கலகக்காரனாகவும், பொல்லாங்கு செய்கிறவனாகவும் இருக்கிறான்; மோசம்போன மனிதகுலத்தினால் செய்யப்படும் எல்லாவற்றிலும் சாத்தான் காட்சிப்படுத்தப் படுகிறான், மற்றும் தேவனுடன் இணக்கமாகும் எதுவும் அங்கு இருப்பதில்லை, மற்றும் மனுஷன் செய்கிற யாவும் சாத்தானின் வெளிக்காட்டுதலாக இருக்கின்றது. பேசப்பட்ட எல்லாவற்றிலும், தரிசனங்களையும் மற்றும் நடைமுறையையும் தவிர எதுவும் இல்லை. தரிசனங்களின் அடிப்படையில், நடைமுறையையும் கீழ்ப்படிதலின் பாதையையும் மனுஷன் கண்டறிகின்றான், இதனால் அவன் தன் கருத்துக்களை ஒதுக்கிவைக்கலாம், மற்றும் கடந்தகாலங்களில் அவன் கொண்டிராத அந்த விஷயங்களை ஆதாயப்படுத்தலாம். மனுஷன் தேவனுடன் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று தேவன் கேட்கின்றார், அதாவது மனுஷன் தேவனுடைய கோரிக்கைகளுக்கு முழுமையாக அடிபணியவேண்டும் என்று தேவன் கோருகின்றார், மற்றும் தேவன் செய்த கிரியையை மனுஷன் பார்க்கும்படியாகவும், தேவனுடைய சர்வவல்லமையை அனுபவிக்கும்படியாகவும், மற்றும் தேவனுடைய மனநிலையை அறிந்துகொள்ளும் படியாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறார். சுருக்கமாகக் கூறுவதென்றால், இவை தேவனுடைய நிர்வகித்தலாக இருக்கின்றது. மனுஷனுடனான தேவனின் ஒன்றிணைவு என்பது நிர்வகித்தலாக இருக்கின்றது, மற்றும் இது மிகப்பெரிய நிர்வகித்தலாக இருக்கின்றது.

தரிசனங்களை உள்ளடக்கியது முக்கியமாக தேவன் தாமே செய்கின்ற கிரியையைக் குறிக்கின்றது, மற்றும் நடைமுறை தொடர்பானது மனுஷனால் செய்யப்பட வேண்டும், மற்றும் தேவனுடன் இதற்கு எவ்விதத்தொடர்பும் இல்லை. தேவனுடைய கிரியை தேவனாலேயே முடிக்கப்படுகின்றது, மற்றும் மனுஷனின் நடைமுறை மனிதனாலேயே அடையப்படுகிறது. தேவனால் செய்யப்பட வேண்டியது மனுஷனால் செய்யப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை, மனுஷனால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டியது தேவனுடன் தொடர்பில்லாததாக இருக்கிறது. தேவனுடைய கிரியை அவருடைய

சொந்த ஊழியமாகும், மற்றும் அது மனுஷனுடன் எந்த தொடர்பும் கொண்டிருப்பதில்லை. இந்தக் கிரியை மனுஷனால் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, மேலும் தேவனால் செய்யப்பட வேண்டிய கிரியையை மனுஷன் செய்ய இயாலாதவனாக இருப்பான். மனுஷன் நடைமுறைப்படுத்தத் தேவையானது எதுவோ, அது மனுஷனால் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிக்கப்பட வேண்டும், அது அவனுடைய ஜீவனின் தியாகமாக இருந்தாலும், அல்லது சாட்சியாக நிற்க அவனைச் சாத்தானிடம் ஒப்படைத்தாலும்—இவை அனைத்தும் மனுஷனால் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிக்கப்பட வேண்டும். தேவன் செய்ய வேண்டியதாக உள்ள கிரியை எல்லாவற்றையும் தேவன் தாமே செய்து முடிக்கின்றார், மனுஷன் செய்ய வேண்டியது எதுவோ அது மனுஷனுக்குக் காட்டப்படுகின்றது, மற்றும் எஞ்சியுள்ள கிரியை மனுஷன் செய்வதற்கு விடப்படுகிறது. தேவன் கூடுதல் கிரியை செய்கிறதில்லை. அவர் தம்முடைய ஊழியத்திற்குள் இருக்கும் கிரியையை மாத்திரம் செய்கின்றார், மற்றும் மனுஷனுக்கு வழியை மாத்திரம் காட்டுகின்றார், மற்றும் வழியைத் திறக்கும் கிரியையை மாத்திரம் செய்கின்றார், வழியை ஆயத்தப்படுத்தும் கிரியையைச் செய்வதில்லை; இது அனைவராலும் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். சத்தியத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவது என்பது தேவனுடைய வார்த்தைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதாகும், மற்றும் இவை அனைத்தும் மனுஷனின் கடமையாகும், இது மனுஷனால் செய்யப்பட வேண்டும், மற்றும் இதில் தேவன் செய்வதற்கு ஒன்றும் இருப்பதில்லை. மனுஷனைப் போலவே, தேவனும் சத்தியத்தில் துன்பத்தை அனுபவித்து மற்றும் சுத்திகரிப்படைய வேண்டும் என்று மனிதன் கோரினால், பின்பு மனுஷன் கீழ்ப்படியாதவனாக இருக்கிறான். தேவனுடைய கிரியை அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்வதேயாகும், மற்றும் தேவனின் வழிகாட்டுதல்கள் எல்லாவற்றிற்கும், எந்த எதிர்ப்பும் இன்றிக் கீழ்ப்படிவதே மனுஷனின் கடமையாக இருக்கிறது. தேவன் எவற்றில் எவ்விதம் கிரியை செய்கின்றார் அல்லது ஜீவிக்கின்றார் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல்,

மனுஷன் அடைவதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறவற்றை அவன் அடைந்தே தீர வேண்டும். தேவன் மாத்திரமே மனுஷனிடம் கோரிக்கைகளை வைக்க முடியும், அதாவது இது தேவன் மாத்திரமே மனுஷனிடம் கோரிக்கைகளை வைக்க தகுதி வாய்ந்தவராய் இருக்கின்றார். மனுஷன் தன்னை முழுமையாகக் கீழ்ப்படுத்திச் மற்றும் நடைமுறைப் படுத்துதலைத் தவிர வேறு எந்த விருப்பத்தையும் கொண்டிருக்கக் கூடாது மற்றும் வேறு எதுவும் செய்யக் கூடாது; இது மனிதன் கொண்டிருக்க வேண்டிய உணர்வாக இருக்கிறது. தேவனால் செய்யப்பட வேண்டிய கிரியை முடிந்தவுடன், மனுஷன் அதைப் படிப்படியாக அனுபவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறான். முடிவில், தேவனுடைய நிர்வகித்தல் எல்லாம் நிறைவடைந்து இருக்கும்போது, மனுஷன் செய்யும்படிக்கு தேவன் கேட்டுக்கொண்டவற்றை அவன் இன்னமும் செய்திருக்கவில்லை என்றால், மனுஷன் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். தேவனுடைய கோரிக்கைகளை மனுஷன் நிறைவேற்றாதிருக்கிறான் என்றால், இது மனுஷனின் கீழ்ப்படியாமையினால் ஆனதாக இருக்கிறது; இது தேவன் தமது கிரியையில் எல்லா வகையிலும் முழுமையானவராக இருந்திருக்கவில்லை என்று அர்த்தப்படுகிறதில்லை. தேவனுடைய வார்த்தைகளை நடைமுறைப்படுத்த முடியாதவர்கள் அனைவரும், தேவனுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற முடியாதவர்கள், மற்றும் தங்களது விசுவாசத்தைக் கொடுக்க முடியாதவர்கள் மற்றும் தங்களது கடமையை நிறைவேற்ற முடியாதவர்கள் ஆகிய அனைவரும் தண்டிக்கப்படுவார்கள். இன்று, நீங்கள் அடைய வேண்டியவை கூடுதலான கோரிக்கைகள் அல்ல, ஆனால் மனுஷனின் கடமையாகவும் மற்றும் அனைத்து மக்களாலும் செய்ய வேண்டியவையாகவும் இருக்கின்றன. நீங்கள் உங்கள் கடமையைச் செய்யவோ அல்லது அதை நன்றாகச் செய்யவோ இயலாதவர்களாய் இருக்கிறீர்கள் என்றால், பின்பு நீங்கள் உங்கள் மீது தொல்லையைக் கொண்டுவரவில்லையா? நீங்கள் மரணத்தோடு ஊடாடுவதில்லையா? எதிர்காலத்தையும் வாய்ப்புகளையும் பெறுவோம் என்று நீங்கள் இன்னமும்

எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்? தேவனுடைய கிரியை மனிதகுலத்தின் நிமித்தமாகச் செய்யப்படுகின்றது, மற்றும் மனுஷனின் ஒத்துழைப்பு தேவனின் நிர்வகித்தலின் நிமித்தமாக வழங்கப்படுகிறது. தேவன் தாம் செய்ய வேண்டிய எல்லாவற்றையும் செய்தபின், மனுஷன் தனது நடைமுறையில் விருப்பத்துடன் இருக்க வேண்டும், மற்றும் தேவனுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும். தேவனுடைய கிரியையில், மனுஷன் எந்த முயற்சியையும் இடையூறாக விட்டு வைக்கக் கூடாது, அவன் தனது விசுவாசத்தை அளிக்க வேண்டும், மற்றும் எண்ணற்ற கருத்துக்களில் ஈடுபடாமல், அல்லது செயலற்று அமராமல் மற்றும் மரணத்திற்குக் காத்திராமல் இருக்க வேண்டும். தேவன் தம்மையே மனுஷனுக்காகத் தியாகம் பண்ணக் கூடும், எனவே மனுஷன் தன் விசுவாசத்தை தேவனுக்கு ஏன் வழங்கக் கூடாது? மனுஷனை நோக்கி தேவன் ஒரே இருதயமும் சிந்தையும் கொண்டிருக்கின்றார், எனவே மனுஷன் ஏன் ஒரு சிறிய ஒத்துழைப்பை வழங்கக் கூடாது? தேவன் மனிதகுலத்திற்காகக் கிரியை செய்கின்றார், எனவே தேவனின் நிர்வகித்தலினிமித்தம் மனிதன் தனது கடமையில் சிலவற்றை ஏன் செய்யக் கூடாது? தேவனுடைய கிரியை இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கின்றது, இருப்பினும் இன்னமும் நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள், ஆனால் செயல்படுவதில்லை, நீங்கள் கேட்கிறீர்கள், ஆனால் நகருவதில்லை. இப்படிப்பட்ட ஜனங்கள் அழிவின் இலக்குகளாக இருப்பதில்லையா? தேவன் ஏற்கனவே தமக்குரிய எல்லாவற்றையும் மனிதனுக்காக அர்ப்பணித்துள்ளார், ஆகவே, இன்று, மனிதன் தன் கடமையை ஆர்வத்துடன் செய்ய இயலாதவனாக இருப்பது ஏன்? தேவனைப் பொறுத்த மட்டில், அவருடைய கிரியையே அவருடைய முதல் முன்னுரிமையாக இருக்கின்றது, அவருடைய நிர்வாகக் கிரியை மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கின்றது. மனுஷனைப் பொறுத்த வரை, தேவனுடைய வார்த்தைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதும், தேவனுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதும், பூர்த்தி செய்வதும் அவனுடைய முதல் முன்னுரிமையாக இருக்கின்றது. இதை நீங்கள் அனைவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உங்களுடன் பேசப்பட்ட வார்த்தைகள் உங்கள் சாராம்சத்தின் மையப்பகுதியை எட்டியுள்ளன, மற்றும் தேவனுடைய கிரியை யானது முன்னெப்போதும் நுழைந்திராத பிரதேசத்திற்குள் பிரவே சித்துள்ளது. இந்த வழியின் உண்மை அல்லது தவறான தன்மையை ஜனங்களில் பலர் இன்னமும் புரிந்து கொள்ளுகிறதில்லை; அவர் கள் இன்னும் காத்திருக்கிறார்கள் மற்றும் காணுகிறார்கள், மற்றும் தங்கள் கடமையைச் செய்வது இல்லை. அதற்கு பதிலாக, அவர் கள் தேவனுடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் மற்றும் கிரியை யையும் ஆராய்கிறார்கள், அவர் என்ன சாப்பிடுகின்றார், எதை அணிகின்றார் என்பதில் கவனம் செலுத்துகிறார்கள், மற்றும் அவர் களின் கருத்துக்கள் இன்னும் அதிகத் துன்பம் தருபவையாகின் றன. அப்படிப்பட்ட ஜனங்கள் ஒன்றுமில்லாததைப் பற்றி அமளி செய்து கொண்டிருப்பதில்லையா? அப்படிப்பட்ட ஜனங்கள் தேவனை நாடுபவர்களாக இருக்கக் கூடுவது எப்படி? மேலும் அவர்களால் எப்படி தேவனுக்கு அடிபணிய நோக்கம் கொண்டி ருக்க முடியும்? அவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தையும் கடமையை யும் தங்கள் மனதின் பின்புறத்தில் வைத்து, அதற்குப் பதிலாகத் தேவன் எங்கிருக்கின்றார் என்பதின் மீது கவனம் செலுத்துகின் றார்கள். அவர்கள் அட்டூழியக்காரராய் இருக்கிறார்கள்! மனுஷன் தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய அனைத்தையும் புரிந்து கொண்டு, அவன் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய அனைத்தையும் நடைமு றைக்குக் கொண்டுவந்திருந்தால், பின்பு தேவன் நிச்சயமாக மனு ஷன்மீது அவருடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பொழிந்தருளியிருப்பார், ஏனென்றால் மனுஷனின் கடமையையும், மனுஷனால் செய்யப் பட வேண்டியவற்றையும் தான் தேவன் மனுஷனிடம் கேட்கிறார். மனுஷன் புரிந்துகொள்ள வேண்டியவற்றைப் புரிந்துகொள்ள இயலாமலும், நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டியவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர இயலாமலும் இருந்தால், மனுஷன் தண்டிக்கப்படுவான். தேவனுடன் ஒத்துழைக்காதவர்கள் தேவனி டத்தில் பகைமை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள், புதிய கிரி யையை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் அதற்கு எதிரானவர்களாக

இருக்கிறார்கள், இப்படிப்பட்ட ஜனங்கள் வெளிப்படையாக எதிர்க்கும் எதையும் செய்யாவிட்டாலும் கூட, அதற்கு எதிரானவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவானதாக இருக்கிறது. தேவனால் கோரும் சத்தியத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவராத எல்லோருமே, பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தினாலும், வேண்டுமென்றே எதிர்க்கிறவர்களாக மற்றும் தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள் மற்றும் தேவனுக்கு அடிபணியாதவர்கள் கலகக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்கள் தேவனுக்கு எதிரானவர்களாக இருக்கிறார்கள். தங்கள் கடமையைச் செய்யாதவர்கள் தேவனுடன் ஒத்துழைக்காதவர்களாக இருக்கிறார்கள், தேவனுடன் ஒத்துழைக்காதவர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் கிரியையை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

தேவனுடைய கிரியை ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையை அடையும்போது, மற்றும் அவருடைய நிர்வகித்தல் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையை அடையும்போது, அவருடைய இருதயத்திற்கு ஏற்றவர்களாக இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் அவருடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மனுஷனிடம் வைக்கும் கோரிக்கைகளைத் தேவன் தம்முடைய சொந்த தராதரங்களின்படியும், மற்றும் மனுஷன் சாதிக்கக்கூடிய திறனுக்கேற்றபடியும் ஏற்படுத்துகின்றார். அவருடைய நிர்வகித்தலைப் பற்றிப் பேசும்போது, அவர் மனுஷனுக்கான வழியையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார், மற்றும் மனுஷனின் பிழைப்புக்கான பாதையை வழங்குகின்றார். தேவனுடைய நிர்வகித்தல் மற்றும் மனுஷனின் நடைமுறை இரண்டும் ஒரே கட்ட கிரியையாக இருக்கின்றன, மற்றும் அவை ஒரேநேரத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தேவனுடைய நிர்வகித்தல் பற்றிய பேச்சு மனுஷனுடைய மனநிலையின் மாற்றங்களுடன் தொடர்புகொண்டுள்ளது, மற்றும் மனுஷனால் செய்யப்படவேண்டியவை பற்றிய மற்றும் மனுஷனுடைய மனநிலை பற்றிய அந்தப் பேச்சு, தேவனுடைய கிரியையுடன் தொடர்புகொண்டுள்ளது; இந்த இரண்டை

யும் பிரிப்பதற்கான நேரம் எதுவும் இருப்பதில்லை. மனுஷனின் நடைமுறையானது படிப்படியாக மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஏனென்றால், மனுஷனிடத்தில் தேவன் கேட்டுக்கொள்ளும் கோரிக்கைகளும் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன, மற்றும் தேவனின் கிரியையானது எப்போதும் மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது மற்றும் வளர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. மனுஷனின் நடைமுறையானது கோட்பாட்டில் அகப்பட்டிருந்தால், அவன் தேவனுடைய கிரியை மற்றும் வழிகாட்டுதல் ஆகியவை பறிக்கப்பட்டவனாக இருக்கிறான் என்பதை இது நிரூபிக்கிறது; மனுஷனின் நடைமுறை ஒருபோதும் மாறாது அல்லது ஆழமாகச் செல்லாது என்றால், மனுஷனின் நடைமுறையானது மனுஷனின் விருப்பத்தின்படி செயல்படுத்தப்படுகிறது, மற்றும் அது சத்தியத்தின் நடைமுறையல்ல என்பதை நிரூபிக்கிறது; மனிதன் மிதித்துச் செல்வதற்குப் பாதை எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை என்றால், அவன் ஏற்கனவே சாத்தானின் கைகளில் விழுந்து, சாத்தானால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறான், இது அவன் பொல்லாத ஆவிகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறான் என்று அர்த்தப்படுகிறது. மனுஷனின் நடைமுறை ஆழமாகச் செல்லவில்லை என்றால், தேவனுடைய கிரியை மேம்படாது, மற்றும் தேவனுடைய கிரியையில் எந்த மாற்றமும் இல்லைஎன்றால், மனுஷனின் பிரவேசித்தல் ஒரு நிறுத்தத்திற்கு வரும்; இது தவிர்க்கமுடியாததாக இருக்கிறது. தேவனுடைய எல்லாக் கிரியையினூடாகவும், மனுஷன் எப்போதுமே யேகோவாவின் நியாயப்பிரமாணத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டியிருந்தால், பின்பு தேவனுடைய கிரியை முன்னேற முடியாது, முழுயுகத்தையும் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவருதலுக்கான சாத்தியக்கூறு மிகக் குறைவானதாகவே இருக்கும். மனிதன் எப்பொழுதும் சிலுவையைப் பற்றிக்கொண்டு மற்றும் பொறுமையையும் மனத்தாழ்மையையும் கடைப்பிடித்துக் கொண்டிருந்தால், தேவனின் கிரியை தொடர்ந்து முன்னேறுவது சாத்தியமற்றதாக இருக்கும். நியாயப்பிரமாணத்தில் மாத்திரம் நிலைத்திருக்கும் ஜனங்கள் மத்தியிலோ, அல்லது சிலுவையை மாத்திரம் பற்றிக்கொண்டு மற்றும் பொறுமையையும்

தாழ்மையையும் கடைப்பிடிக்கிறவர்கள் மத்தியிலோ, ஆறாயிரம் ஆண்டுகால நிர்வகித்தலானது எளிதில் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட இயலாது. அதற்குப் பதிலாக, தேவனுடைய நிர்வாகக் கிரியை முழுவதும் கடைசிநாட்களில் உள்ளவர்கள், தேவனை அறிகிறவர்கள், சாத்தானின் பிடியிலிருந்து மீட்கப்பட்டவர்கள், மற்றும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தங்களை முழுமையாக விலக்கிக்கொண்டவர்கள் மத்தியில் முடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது தேவனுடைய கிரியையின் தவிர்க்க முடியாத வழிமுறையாக இருக்கிறது. மத தேவாலயங்களில் இருப்பவர்களின் நடைமுறை காலாவதியானது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது ஏன்? ஏனென்றால், அவர்கள் கடைப்பிடிப்பது இன்றைய நாட்களின் கிரியையிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்கிறது. கிருபையின் காலத்தில், அவர்கள் கடைப்பிடித்தது சரியானதாக இருந்தது, ஆனால் அந்தக் காலம் கடந்து சென்றுள்ளது, மற்றும் அவர்கள் கடைப்பிடித்தது படிப்படியாகக் காலாவதியாகியுள்ளது. இது புதிய கிரியையினால் மற்றும் புதிய வெளிச்சத்தினால் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. அதன் தொடக்ககால அஸ்திபாரத்தின் அடிப்படையில், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையானது பலபடிகள் ஆழமாக முன்னேறியிருக்கின்றது. இருப்பினும், அந்த மக்கள் இன்னும் தேவனுடைய கிரியையின் ஆரம்பக் கட்டத்தில் சிக்கித் தவிக்கிறார்கள், மற்றும் பழைய நடைமுறைகள் மற்றும் பழைய வெளிச்சத்துடன் இன்னும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்று அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளிலேயே தேவனுடைய கிரியை பெரிதும் மாறக்கூடும், எனவே 2,000 ஆண்டுகளில் இன்னும் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்காதா? மனிதனுக்குப் புதிய வெளிச்சமோ நடைமுறையோ இல்லையென்றால், அவன் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைத் தொடர்ந்து கடைபிடிக்கவில்லை என்று இது அர்த்தப்படுத்துகிறது. இது மனுஷனின் தோல்வியாக இருக்கிறது; தேவனுடைய புதிய கிரியை இருப்பது மறுதலிக்கப்படமுடியாதது, ஏனென்றால், முன்பு பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைக் கொண்டிருந்தவர்கள் இன்று, காலாவதியான நடைமுறைகளில் இன்னமும் நிலைத்து இருக்கிறார்கள்.

பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை எப்போதுமே முன்னோக்கி நகர் கின்றது, பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரவாகத்தில் இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் கூட படிப்படியாக ஆழமாக முன்னேறவும் மற்றும் மாற்றம் அடையவும் வேண்டும். அவர்கள் ஒரே கட்டத்தில் நின்று விடக்கூடாது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை அறியாதவர் கள் மட்டுமே அவருடைய தொடக்ககாலக் கிரியையிலேயே தங்கி யிருப்பார்கள், மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். கீழ்ப்படியாமையோடு இருக்கிறவர் கள் மட்டுமே பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை ஆதாயப்ப டுத்த இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். மனுஷனின் நடைமுறை யானது பரிசுத்த ஆவியானவரின் புதிய கிரியையுடன் இணக்கமாக இல்லாதிருந்தால், பின்பு மனுஷனின் நடைமுறை நிச்சயமாக இன்றையநாட்களின் கிரியையில் இருந்து துண்டிக்கப்படுகிறது, மற்றும் அது இன்றைய நாட்களின் கிரியைக்கு நிச்சயமாகவே முரண்பாடானதாக இருக்கிறது. காலத்திற்குப் பொருந்தாத இப்ப டிப்பட்ட ஜனங்கள் தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றத் திற னற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்கள்இறுதியாகத் தேவனுக் குச் சாட்சியாக நிற்கும் ஜனங்களாக முடிவதில்லை. மேலும், முழு நிர்வாகக் கிரியையும், இப்படிப்பட்டதொரு ஜனக்கூட்டத்தின் மத்தியில் முடிக்கப்பட இயலாது. ஏனெனில் ஒருகாலத்தில் யேகோ வாவின் நியாயப்பிரமாணத்தைப் பற்றியிருந்தவர்களும், மற்றும் ஒருகாலத்தில் சிலுவைக்காகப் பாடுகளை அனுபவித்தவர்களும், கடைசிநாட்களில் நடக்கும் கிரியையின் கட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டால், அவர்கள் செய்ததெல்லாம் வீணானதும் மற்றும் பயனற்றதுமாகிவிடும். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையினுடைய மிகத்தெளிவான வெளிப்பாடு இப்போது ஏற்றுக்கொள்வதாக இருக் கின்றது, அது கடந்தகாலத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருப்பதில்லை. இன்றைய கிரியையைப் பின்தொடராதவர்கள், மற்றும் இன்றைய நடைமுறையிலிருந்து பிரிந்தவர்கள், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை எதிர்ப்பவர்களாக மற்றும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத வர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஜனங்கள் தேவனுடைய

தற்போதைய கிரியையை எதிர்த்து நிற்கிறார்கள். இவர்கள் கடந்த காலத்தின் வெளிச்சத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தாலும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை இவர்கள் அறிவதில்லை என்பது மறுக்கப்பட இயலாது. மனுஷனின் நடைமுறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், நடைமுறையில் கடந்தகாலத்திற்கும் இன்றைய நாட்களுக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடுகள், முந்தைய காலத்தில் இந்த நடைமுறை எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்டது, இன்று அது எவ்வாறு செய்யப்படுகிறது என்பதற்கான இந்த எல்லாப் பேச்சும் இருப்பது ஏன்? மனுஷனின் நடைமுறையில் இப்படிப்பட்ட பிரிவினைகள் எப்போதும் பேசப்படுகின்றன, ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை தொடர்ந்து முன்னோக்கி நகர்ந்து கொண்டுள்ளது, இவ்விதமாகவே மனுஷனின் நடைமுறை நிலையாக மாறவேண்டியதிருக்கின்றது. மனுஷன் ஒரு கட்டத்திலேயே சிக்கிக்கொண்டால், தேவனின் புதிய கிரியை மற்றும் புதிய வெளிச்சத்தைக் கடைப்பிடிக்க அவனால் இயலாது என்பதை இது நிரூபிக்கிறது; தேவனின் ஆளுகைத் திட்டம் மாறியிருக்கவில்லை என்பதை இது நிரூபிக்கவில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரவாகத்திற்கு வெளியே இருப்பவர்கள் எப்போதுமே தாங்கள் சரியானவர்களாய் இருக்கிறதாக நினைக்கிறார்கள், ஆனால் உண்மையில், அவர்களுக்குள் தேவனுடைய கிரியை நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே நின்றுவிட்டது, மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை அவர்களிடமிருந்து இல்லாதே போயிருக்கிறது. தேவனுடைய கிரியை நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே அவர் தமது புதிய கிரியையை முடிக்க நோக்கங் கொண்டுள்ள வேறொரு ஜனக்கூட்டத்திற்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது. ஏனென்றால், மதத்தில் இருப்பவர்கள் தேவனுடைய புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதவர்களாய் இருக்கின்றனர், மற்றும் அவர்கள் கடந்தகாலத்தின் பழைய கிரியையை மட்டுமே பற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், இவ்வாறு தேவன் இந்த ஜனங்களைக் கைவிட்டுவிட்டார், மற்றும் இந்தப் புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஜனங்கள்மீது அவருடைய புதிய கிரியையைச் செய்கின்றார். இவர்கள்தான் அவருடைய புதிய கிரியையில் ஒத்

துழைக்கும் ஜனங்களாக இருக்கிறார்கள், மற்றும் இந்த வழியில் மட்டுமே அவருடைய நிர்வகித்தல் நிறைவேற்றப்பட முடியும். தேவனுடைய ஆளுகை எப்போதும் முன்னோக்கி நகர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றது, மற்றும் மனுஷனின் நடைமுறை எப்போதும் மேலே ஏறிக்கொண்டு இருக்கிறது. தேவன் எப்பொழுதும் கிரியை செய்து கொண்டிருக்கின்றார், மற்றும் மனுஷன் எப்போதுமே தேவை உள்ள நிலையில் இருக்கிறான், இப்படியாக இருவருமே தங்கள் உச்சத்தை அடைகின்றார்கள், மற்றும் தேவனும் மனிதனும் முழுமையான ஒருங்கிணைப்பை அடைகின்றார்கள். இது தேவனுடைய கிரியையை நிறைவேற்றுவதற்கான வெளிப்பாடாக இருக்கின்றது, மற்றும் இது தேவனுடைய முழு நிர்வகித்தலின் இறுதிவிளைவாக இருக்கின்றது.

தேவனுடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அதன் தொடர்பாக மனுஷனிடம் வைக்கப்படும் கோரிக்கைகளும் உள்ளன. பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரவாகத்திற்குள் இருப்பவர்கள் அனைவரும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரசன்னம் மற்றும் சிட்சை ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளனர், மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரவாகத்திற்குள் இல்லாதவர்கள் சாத்தானின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ், பரிசுத்த ஆவியானவரின் எந்தக் கிரியையும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரவாத்திற்குள் இருப்பவர்கள் தேவனுடைய புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள், மற்றும் இவர்கள் தேவனுடைய புதிய கிரியையில் ஒத்துழைக்கிறார்கள். இந்தப் பிரவாகத்திற்குள் இருப்பவர்கள் ஒத்துழைக்க இயலாதவர்களாக, மற்றும் இந்த நேரத்தில் தேவனால் கோரப்படும் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால், பின்பு அவர்கள் சிட்சிக்கப் படுவார்கள், மற்றும் மோசமான நிலையில் பரிசுத்த ஆவியானவரால் கைவிடப்படுவார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள், பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரவாகத்திற்குள் வாழ்வார்கள், மற்றும் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பராமரிப்பையும் பாதுகாப்பையும் பெறுவார்கள். சத்தியத்தைக் கைக்கொள்ளத் தயாராக இருப்பவர்கள் பரி

சுத்த ஆவியானவரால் ஒளியூட்டப்படுகிறார்கள், மற்றும் சத்தியத்தைக் கைக்கொள்ள விரும்பாதவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் சிட்சிக்க படுகிறார்கள், மற்றும் அவர்கள் தண்டிக்கப்படுவதும் கூட நடைபெறலாம். அவர்கள் எந்த வகையான நபராக இருந்தாலும், அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரவாகத்திற்குள் இருக்கிறார்கள் என்றால், தேவனுடைய நாமத்திற்காக அவருடைய புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அனைவரையும் தேவன் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்வார். அவருடைய நாமத்தை மகிமைப் படுத்துகிறவர்கள், மற்றும் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கடைப்பிடிக்க விருப்பமாய் இருப்பவர்கள் யாவரும் அவருடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவார்கள்; அவருக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள் மற்றும் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கடைப்பிடிக்காதவர்கள் அவருடைய தண்டனையைப் பெறுவார்கள். புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்பவர்களே பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரவாகத்தில் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொண்டதால், அவர்கள் தேவனுடன் சரியான முறையில் ஒத்துழைக்க வேண்டும், தங்கள் கடமையைச் செய்யாத கலகக்காரர்களாகச் செயல்படக்கூடாது. இது மனிதனிடத்தில் தேவன் வைக்கும் ஒரே கோரிக்கையாக இருக்கின்றது. புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்ளாத மக்களுக்கு அவ்வாறு இல்லை: அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரவாகத்திற்கு வெளியே உள்ளனர், பரிசுத்த ஆவியின் சிட்சை மற்றும் கடிந்துகொள்ளுதல் ஆகியவை அவர்களுக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கிறதில்லை. நாள் முழுவதும், இந்த மக்கள் மாம்சத்தில் வாழ்கிறார்கள், அவர்கள் தங்கள் மனதிற்குள் வாழ்கிறார்கள், அவர்கள் செய்வதெல்லாம் தங்கள் சுய மூளையின் பகுப்பாய்வு மற்றும் ஆராய்ச்சியால் உருவாக்கப்பட்ட கோட்பாட்டின் படியானதாக உள்ளது. இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் புதிய கிரியையினால் கேட்கப்பட்டதாக இருப்பதில்லை, இது தேவனுடனான ஒத்துழைப்பாகவும் இருப்பதில்லை. தேவனுடைய புதிய கிரியையை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் தேவனுடைய பிரசன்னத்தை இழந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள், மேலும், தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு

ஆகியவை இல்லாதவர்கள் ஆகிறார்கள். அவர்களுடைய பெரும் பாலான வார்த்தைகளும் கிரியைகளும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையினுடைய கடந்தகால கோரிக்கைளைப் பிடித்துக் கொண் டிருக்கின்றன; அவை சத்தியம் என்பதாக இருப்பதில்லை, அவை கோட்பாடாகவே உள்ளன. இந்த ஜனங்கள் ஒன்றாகக் கூடுவது மதத்தைத் தவிர வேறெதுவும் இல்லை என்பதை நிரூபிக்க இத் தகைய கோட்பாடும் ஒழுங்குமுறையும் போதுமானவைகளாக இருக்கின்றன; இவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவையாக இருப்ப தில்லை, அல்லது தேவனுடைய கிரியையின் இலக்குகளாக இருப் பதில்லை. இவர்கள் அனைவரின் மத்தியிலான கூடுகையானது மதத்தின் மாபெரும் கூடுகை என்று மட்டுமே அழைக்கப்பட முடி யும், மற்றும் அது சபை என்று அழைக்கப்பட முடியாது. இது மாற்ற முடியாத உண்மையாக உள்ளது. இவர்களிடம் பரிசுத்த ஆவியா னவரின் புதிய கிரியை இல்லை; இவர்கள் செய்வது மதத்தின் தொடர்பை நினைவூட்டுவதாகக் காணப்படுகிறது, இவர்கள் வாழ் வது எதுவோ, அது மதத்தினால் நிரம்பியதாகத் தெரிகிறது; இவர் கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரசன்னம் மற்றும் கிரியையைக் கொண்டிருக்கவில்லை, பரிசுத்த ஆவியின் சிட்சை அல்லது ஒளி யூட்டப்படுதலைப் பெறுவதற்கு இவர்கள் தகுதியுள்ளவர்களாக இருப்பதில்லை. இந்த மக்கள் அனைவரும் உயிரற்ற சடலங்களாக உள்ளனர், மற்றும் ஆவிக்குரிய தன்மையற்ற புழுக்களாக இருக் கிறார்கள். மனுஷனின் கலகம் மற்றும் எதிர்ப்பைப் பற்றி இவர்க ளுக்கு எந்த அறிவும் இல்லை, மனுஷனின் எல்லாப் பொல்லாங்கு செய்தல் பற்றி அவர்களுக்கு எந்த அறிவும் இல்லை, தேவனுடைய கிரியை பற்றிய யாவற்றையும் மற்றும் தேவனுடைய தற்போதைய சித்தத்தையும் இவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. இவர்கள் அனைவ ரும் அறியாமையுள்ள, கீழ்மட்ட ஜனங்களாய் இருக்கிறார்கள், மற் றும் இவர்கள் விசுவாசிகள் என்று அழைக்கப்படுவதற்குத் தகுதி யற்ற நுரை போன்று பயனற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள்! இவர் கள் செய்யும் எதுவும் தேவனுடைய நிர்வகித்தலின் எவ்விதமான தாக்கத்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை, இது தேவனுடைய திட்

டங்களைப் பாதிக்கக்கூடும். இவர்களின் சொற்களும் செயல்களும் மிகவும் அருவருப்பானவையாக, மிகவும் பரிதாபகரமானவை யாக, மற்றும் குறிப்பிடத் தகுதியற்றவையாக உள்ளன. பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரவாகத்திற்குள் இல்லாதவர்களால் செய்யப்ப டும் எந்த ஒரு விஷயத்திற்கும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் புதிய கிரியைக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. இதன் காரணமாக, இவர்கள் என்ன செய்தாலும், இவர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் சிட் சையின்றி இருக்கிறார்கள், மேலும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஒளியூட்டுதல் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் சத்தியத்தின் மீது அன்பு இல்லாதவர்கள், பரிசுத்த ஆவியினால் வெறுக்கப்பட்டு புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள். இவர்கள் மாம்சத்தின் படி நடந்துகொண்டு, தேவனுடைய அடையாளப் பலகையின் கீழ் தங்களைப் பிரியப்படுத்துபவை எவைகளோ அவைகளையே செய்கிறதால் இவர்கள் பொல்லாங்கு செய்பவர்கள் என்று அழைக் கப்படுகிறார்கள். தேவன் கிரியை செய்கையில், இவர்கள் வேண் டுமென்றே அவரிடம் பகைமை உணர்வுடன் இருக்கிறார்கள், மற் றும் அவருக்கு நேர் எதிர்த்திசையில் ஓடுகிறார்கள். தேவனுடன் ஒத்துழைக்க மனுஷனின் தோல்வியானது தன்னிலேயே மிகவும் கலகத்தனமாக இருக்கிறது, எனவே வேண்டுமென்றே தேவனுக்கு எதிராக ஓடுகிற மக்கள் குறிப்பாக அவர்களுக்கான நியாயமான தண்டனையைப் பெறாதிருப்பார்களா? இந்த ஜனங்களின் பொல் லாங்கான செய்கை பற்றி குறிப்பிடுகையில், சிலர் இவர்களைச் சபிக்க ஆர்வமாக உள்ளனர், அதேசமயம் தேவன் இவர்களைப் புறக்கணிக்கின்றார். மனிதனைப் பொறுத்தவரை, இவர்களின் செயல்கள் தேவனுடைய நாமத்தைப் பற்றியவையாகத் தோன்று கின்றன, ஆனால் உண்மையில், தேவனைப் பொறுத்தவரை, இவர் கள் அவருடைய நாமத்துடனோ அல்லது அவருக்கான சாட்சியத் துடனோ எந்தவிதமான தொடர்பும் கொண்டிருப்பதில்லை. இந்த ஜனங்கள் என்ன செய்தாலும், அது தேவனுடன் தொடர்பற்றதாக உள்ளது: இது அவருடைய நாமத்திற்கும் அவருடைய தற்போதைய கிரியைக்கும் தொடர்பற்றதாக உள்ளது. இந்த ஜனங்கள் தங்களைத்

தாங்களே இழிவுபடுத்திக் கொள்கிறார்கள், மற்றும் சாத்தானை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்; இவர்கள் கோபாக்கினையின் நாளுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும் பொல்லாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இன்று, இவர்களின் செயல்களைப் பொருட்படுத்தாமல், அத்துடன் இவர்கள் தேவனுடைய நிர்வகித்தலைத் தடுக்காதிருந்து மற்றும் தேவனுடைய புதிய கிரியையுடன் எந்தத் தொடர்பும் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால், இத்தகைய ஜனங்கள் அதனுடன் தொடர்புடைய பழிவாங்குதலுக்கு ஆளாக மாட்டார்கள், ஏனென்றால் கோபாக்கினையின் நாள் இன்னும் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. தேவன் ஏற்கனவே இவர்களைச் சரிகட்டியிருக்க வேண்டும் என்று ஜனங்கள் அதிகமாகவே நம்புகிறார்கள், மற்றும் அந்தப் பொல்லாங்கு செய்பவர்கள் முடிந்தவரை விரைவில் தங்கள் செய்கைகளுக்குத் தக்க தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் தேவனுடைய நிர்வாகக் கிரியை இன்னும் முடிவுக்கு வரவில்லை, மற்றும் கோபாக்கினையின் நாள் இனிமேல் வந்தடைய வேண்டியிருக்கிறது என்பதால், அநீதியுள்ளவர்கள் இன்னும் தங்கள் அநீதியான கிரியைகளைத் தொடர்ந்து செய்கிறார்கள். சிலர், "மதத்தில் இருப்பவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரசன்னம் அல்லது கிரியை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் தேவனுடைய நாமத்தின்மீது அவமானத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள்; எனவே, அவர்களின் அடக்கப்படாத நடத்தையை இன்னும் பொறுத்துக்கொள்வதற்கு மாறாக தேவன் அவர்களை ஏன் அழிக்கவில்லை?" என்று கூறுகிறார்கள். சாத்தானின் வெளிப்பாடு மற்றும் மாம்சத்தை வெளிப்படுத்தும் இந்த ஜனங்கள், அறியாமையுள்ளவர்களாக, கீழ்த்தரமான ஜனங்களாக இருக்கிறார்கள்; இவர்கள் அபத்தமான ஜனங்களாக இருக்கிறார்கள். மனிதர்கள் மத்தியில் தேவன் தம்முடைய கிரியையை எவ்வாறு செய்கின்றார் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்னர் அவர்கள் தேவனுடைய கோபத்தின் வருகையைக் காணமாட்டார்கள், மற்றும் அவர்கள் முழுமையாக ஜெயங் கொள்ளப்பட்டவுடன், அந்தப் பொல்லாதவர்கள் அனைவரும் தங்கள் செய்கைக்கு ஏற்ற தண்டனையைப்

பெறுவார்கள், கோபாக்கினையின் நாளில் இவர்களில் ஒருவர் கூட தப்பிக்க முடியாது. இப்போது மனிதனின் தண்டனைக்கான நேரம் அல்ல, ஆனால் தேவனின் ஆளுகையை சீர்குலைக்கும் நபர்கள் இல்லாத பட்சத்தில், இது ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையைச் செய் வதற்கான நேரமாக இருக்கின்றது, அந்த விஷயத்தில் அவர்கள் செய்யும் செயல்களின் தீவிரத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள். மனிதகுலத்தைத் தேவன் நிர்வகிக்கின்றபோது, பரிசுத்த ஆவியனவரின் பிரவாகத்திற்குள் இருப்பவர்கள் அனைவரும் தேவனுடன் ஓர் உறவைக் கொண் டுள்ளனர். பரிசுத்த ஆவியானவரால் வெறுக்கப்பட்டு புறக்கணிக் கப்படுபவர்கள், சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வாழ்கிறார்கள், மற் றும் அவர்கள் கடைப்பிடிப்பது தேவனுடன் எந்தத் தொடர்பையும் கொண்டிருக்கவில்லை. தேவனுடைய புதிய கிரியையை ஏற்றுக் கொண்டு தேவனுடன் ஒத்துழைப்பவர்கள் மட்டுமே தேவனுடன் உறவுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள், ஏனென்றால் தேவனின் கிரியை அதை ஏற்றுக்கொள்பவர்களை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, மேலும் அதனை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா இல் லையா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல் எல்லா மக்களையும் அது இலக்காகக் கொண்டிருக்கவில்லை. தேவனால் செய்யப்படும் கிரி யையானது எப்போதுமே ஒரு குறிக்கோளைக் கொண்டிருக்கும், அது விருதாவாக செய்யப்படுவதில்லை. சாத்தானுடன் இசைவி ணக்கம் கொண்டுள்ளவர்கள் தேவனுக்குச் சாட்சியம் கொடுக்கத் தகுதியற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் தேவனுடன் ஒத்து ழைக்கப் பொருத்தமாயிருப்பதில்லை.

பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டத் திற்கும் மனுஷனின் சாட்சியமும் தேவைப்படுகிறது. கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டமும் தேவனுக்கும் சாத்தானுக்கும் மத்தியிலான ஒரு யுத்தமாக இருக்கின்றது, சாத்தான் இந்த யுத்தத்தின் இலக்காக இருக்கிறான், அதேவேளையில் மனுஷன் இந்தக் கிரியையினால் பரிபூரணப்படுத்தப்படும் ஒருவனாக இருக்கிறான். தேவனின் கிரியை பலன் கொடுக்குமா அல்லது கொடுக்காதா என்பது தேவ

னுக்கு மனுஷன் அளிக்கும் சாட்சியத்தைச் சார்ந்துள்ளது. தேவன் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களிடம் இந்தச் சாட்சியை தேவன் கேட்கிறார்; இது சாத்தானுக்கு முன்பாகச் செய்யப்பட்ட சாட்சியமாகும், மற்றும் இது அவருடைய கிரியையின் விளைவுகளுக்கும் சான்றாகும். தேவனுடைய முழு ஆளுகையும் மூன்று நிலைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் ஒவ்வொரு நிலையிலும், பொருத்தமான கோரிக்கைகள் மனிதனுக்கு வைக்கப்படுகின்றன. மேலும், யுகங்கள் கடந்துசென்று வளருகையில், மனிதகுலம் யாவருக்குமான தேவனுடைய கோரிக்கைகள் எப்போதும் மிகவும் உயர்ந்தவை ஆகின்றன. இவ்விதமாக, மனுஷன் "மாம்சத்தில் தோன்றுகிற வார்த்தை" என்ற உண்மையைப் பற்றிக்கொள்கிற வரையில், தேவனுடைய நிர்வாகக் கிரியை, படிப்படியாகத் தனது உச்சத்தை அடைகின்றது, இந்த வழியில் மனுஷன் சாட்சியம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளைப் போன்றே, அவனிடம் வைக்கப்படும் கோரிக்கைகள் இன்னும் அதிகமாகின்றன. மனுஷன் தேவனுடன் உண்மையிலேயே எவ்வளவு அதிகமாக ஒத்துழைக்கக் கூடுமோ, அவ்வளவு அதிகமாக தேவன் மகிமை அடைகிறார். மனிதனின் ஒத்துழைப்பு என்பது அவன் கொடுக்க வேண்டிய சாட்சியாக உள்ளது, மற்றும் அவன் கொடுக்கிற சாட்சியம் மனிதனின் நடைமுறையாக உள்ளது. ஆகையால், தேவனுடைய கிரியை சரியான விளைவை ஏற்படுத்துமா இல்லையா, மற்றும் உண்மையான சாட்சியம் இருக்க முடியுமா இல்லையா என்பது பிரிக்க இயலாத வகையில் மனுஷனின் ஒத்துழைப்பு மற்றும் மனுஷனின் சாட்சியங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. கிரியை முடிக்கப்படுகின்றபோது, அதாவது, தேவனுடைய நிர்வகித்தல் அனைத்தும் அதன் முடிவை எட்டுகின்றபோது, மனுஷன் உயர்ந்த சாட்சியம் அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படுவான், மேலும் தேவனுடைய கிரியை முடிவடையும்போது, மனுஷனின் நடைமுறையும் பிரவேசமும் அவற்றின் உச்சத்தை அடையும். கடந்தகாலங்களில், மனுஷன் நியாயப் பிரமாணத்திற்கும் கட்டளைகளுக்கும் இணங்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டான், மற்றும் அவன் பொறுமையுடனும்

தாழ்மையுடனும் இருக்கும்படியும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டான். இன்று, மனுஷன் தேவனுடைய எல்லா ஏற்பாடுகளுக்கும் கீழ்ப் படியவேண்டும் மற்றும் அவன் தேவனுடைய மிக உயர்வான அன்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், மற்றும் அவன் உபத்திரவங்க ளுக்கு மத்தியில் இன்னமும் தேவனை அன்புகூர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறான். இந்தமூன்று கட்டங்களும் தேவன் தம்முடைய முழு நிர்வகித்தலிலும் படிப்படியாக மனுஷனிடம் வைக்கும் கோரிக்கைகளாக இருக்கின்றன. தேவனுடைய கிரியை யின் ஒவ்வொரு கட்டமும் முந்தையதை விட ஆழமாகச் செல் கின்றது, மற்றும் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மனுஷனின் தேவை கள் முந்தையதை விட மிகவும் ஆழ்ந்தவைகளாக உள்ளன, மேலும் இந்த வழியில், தேவனுடைய முழு ஆளுகையும் படிப்படியாக வடி வம் பெறுகிறது. மனுஷனின் தேவைகள் எப்போதுமே அதிகமாக இருப்பதால், மனுஷனின் மனநிலை தேவனால் கோரப்படும் தரங்களுக்கு எப்போதைக் காட்டிலும் மிகநெருக்கமாக வந்துள் ளது என்பது மிகத்துல்லியமானதாக இருக்கிறது, மற்றும் அதன் பிறகுதான் முழுமனிதகுலமும் சாத்தானின் ஆதிக்கத் திலிருந்து படிப்படியாக விலகத் தொடங்குகிறது, தேவனுடைய கிரியை ஒரு முழுமையான முடிவுக்கு வருகிறபோது, முழுமனிதகுலமும் சாத் தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து மீட்கப்பட்டிருக்கும். அந்த நேரம் வரு கிறபோது, தேவனுடைய கிரியை அதன் முடிவை எட்டியிருக்கும், மேலும் மனுஷனின் மனநிலையின் மாற்றங்களை அடைவதற்குத் தேவனுடனான மனுஷனுடைய ஒத்துழைப்பு இனி இருக்காது, மற்றும் மனிதகுலம் முழுவதும் தேவனுடைய வெளிச்சத்தில் வாழ் வார்கள், மற்றும் அப்போதில் இருந்து, தேவனுக்கு எதிரான கல கமோ எதிர்ப்போ இருக்காது. மனுஷனிடம் தேவன் எந்தக்கோ ரிக்கைகளையும் வைக்க மாட்டார், மற்றும் மனுஷனுக்கும் தேவ னுக்கும் இடையில் இன்னும் அதிகமாக இணக்கமான ஒத்துழைப்பு இருக்கும், இது மனுஷனும் தேவனும் ஒன்றாக இருக்கும் ஒரு வாழ்வாகும், தேவனுடைய நிர்வகித்தல் முடிந்த பின்பு மற்றும் மனுஷன் சாத்தானின் பிடியிலிருந்து தேவனால் முழுமையாக மீட்

கப்பட்ட பிறகு வரும் வாழ்வாகும். தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளை நெருக்கமாக பின்பற்ற முடியாதவர்கள் இத்தகைய வாழ்க்கையை அடைய முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களை இருளில் தாழ்த்திக் கொண்டிருப்பார்கள், அங்கே அவர்கள் அழுது கொண்டும் பற்களைக் கடித்துக்கொண்டும் இருப்பார்கள்; அவர்கள் தேவனை நம்புகிறவர்கள், ஆனால் அவரைப் பின்பற்றாதவர்கள், அவர்கள் தேவனை நம்புகிறவர்கள், ஆனால் அவருடைய எல்லாகிரியைக்கும் கீழ்ப்படியாதவர்கள். மனிதன் தேவனை நம்புகிறான் என்பதால், அவன் படிப்படியாக, தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளை நெருக்கமாகப் பின்பற்றவேண்டும்; அவன் “ஆட்டுக்குட்டியானவர் எங்கே போனாலும் அவரைப் பின்பற்ற” வேண்டும். இவர்கள் மட்டுமே உண்மையான வழியை நாடுகிற ஜனங்களாக இருக்கிறார்கள், இவர்கள் மட்டுமே பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை அறிந்தவர்களாய் இருக்கிறார்கள். எழுத்துக்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றை அடிமைத்தன இயல்புடன் பின்பற்றுகிறவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையினால் நீக்கிப்போடப் பட்டிருப்பவர்களாய் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும், தேவன் புதிய கிரியையைத் தொடங்குவார், ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும், மனுஷர்களிடையே ஒரு புதிய தொடக்கம் இருக்கும். அந்தந்த யுகங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தக்கூடிய சத்தியங்களான “யேகோவாவே தேவனாக இருக்கின்றார்” மற்றும் “இயேசுவே கிறிஸ்துவாக இருக்கின்றார்” என்ற சத்தியங்களில் மாத்திரம் மனுஷன் நிலைத்திருந்தால், மனுஷன் ஒருபோதும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைத் தொடரமாட்டான், மற்றும் அவன் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ள இயலாதவனாகவே இருப்பான். தேவன் எவ்விதமாகக் கிரியை செய்கின்றார் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், மனுஷன் சற்றும் சந்தேகம் இன்றிப் பின்தொடர்கிறான், மற்றும் அவன் நெருக்கமாகப் பின்தொடர்கிறான். இந்த வழியில், பரிசுத்த ஆவியானவரால் மனுஷனை எவ்வாறு நீக்கிப்போட முடியும்? தேவன் என்ன செய்கின்றார் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அது பரி

சுத்த ஆவியானவரின் கிரியை என்று மனுஷன் உறுதியாக நம்பு கிறவரை, மற்றும் அவன் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையில் எந்தவிதமான ஐயப்பாடுகளுமின்றி ஒத்துழைக்கும் வரை, தேவனு டைய நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற முயற்சி செய்கிறவரை, அவன் தண்டிக்கப்படக் கூடுவது எப்படி? தேவனுடைய கிரியை ஒருபோ தும் ஒழிந்து போவதில்லை, அவருடைய அடிச்சுவடுகள் ஒருபோ தும் நின்றுபோயிருக்கவில்லை, அவருடைய நிர்வாகக் கிரியையை முடிப்பதற்கு முன்பு, அவர் எப்போதும் சுறுசுறுப்பாக இருந்திருக் கின்றார், மற்றும் அவர் ஒருபோதும் நிறுத்தவில்லை. ஆனால் மனி தன் வேறுபட்டவனாக இருக்கிறான்: பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரி யையினுடைய சிறு அளவை ஆதாயப்படுத்தியுள்ள நிலையில், அவன் அது ஒருபோதும் மாறாது என்பது போன்று அதை அவன் நடத்துகிறான்; கொஞ்சம் அறிவை பெற்றுக்கொண்ட நிலையில் அவன், தேவனுடைய புதிய கிரியையின் அடிச்சுவடுகளைப் பின் பற்ற முன்வருவதில்லை; தேவனின் ஒரு சிறிய கிரியையைக் கண்டாலும், அவன் உடனடியாகத் தேவனைக் குறிப்பிட்ட ஒரு மரச்சிற்பமாகப் பரிந்துரைக்கிறான், மற்றும் தனக்கு முன்பாகக் காணும் இந்த வடிவத்திலேயே தேவன் எப்போதும் இருப்பார் என்று நம்புகிறான், இது கடந்த காலங்களில் இதைப் போன்றதாக இருந்தது, மற்றும் எதிர்காலத்திலும் எப்போதும் இவ்வாறே இருக் கும்; மனுஷன் மேலோட்டமான அறிவைப் பெற்றிருந்தாலும், அவன் தன்னையே மறக்கும் அளவுக்கு மிகுந்த கர்வம் கொண்டு, ஒரு மனநிலையையும் மற்றும் இருப்பையும் கொண்டிராத ஒரு தேவனைப் பொறுப்பற்ற வகையில் பறைசாற்றத் தொடங்குகி றான்; மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையினுடைய ஒரு கட்டத்தைப்பற்றி நிச்சயப்படுத்திக் கொண்ட நிலையில், தேவனு டைய புதிய கிரியையைப் பறைசாற்றுபவர் எவ்வகைப்பட்ட நப ராக இருந்தாலும், மனுஷன் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. இவர் கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஜனங்களாக உள்ளனர்; இவர்கள் மிகவும் பழமைவாதிக ளாக உள்ளனர், மற்றும் புதிய விஷயங்களை ஏற்க இயலாதவர்க

ளாய் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஜனங்கள் தேவனை நம்புகிறார்கள், ஆனால் தேவனை நிராகரிக்கவும் செய்கிறார்கள். இஸ்ரவேலர் “யேகோவாவை மட்டுமே நம்பி, இயேசுவை நம்பாமல்” தவறானவர்களாய் இருந்தார்கள் என்று மனுஷன் நம்புகிறான், ஆனாலும் பெரும்பான்மையானமக்கள் “யேகோவாவை மட்டுமே நம்புகிறார்கள், இயேசுவை நிராகரிக் கிறார்கள்” மற்றும் “மேசியா திரும்பி வருவதற்கு ஏங்குகிறார்கள், ஆனால் இயேசு என்று அழைக்கப்படும் மேசியாவை எதிர்க்கவும் செய்கிறார்கள்” என்ற ஒரு பாத்திரத்தில் வெளிப்படையாகச் செயல்படுகிறார்கள். ஆகவே, பரிசுத்த ஆவியின் கிரியையின் ஒரு கட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகும் ஜனங்கள் சாத்தானின் களத்தில் வாழ்கிறார்கள் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை, மற்றும் அவர்கள் இன்னும் தேவனின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறவில்லை. இது மனிதனின் கலகத்தன்மையின் விளைவாக இருக்கிறது அல்லவா? இன்றைய புதிய கிரியையைக் கடைப்பிடிக்காத உலகெங்கிலும் உள்ள கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் தாங்கள் அதிர்ஷ்டம் பெறுவோம், தங்களின் ஒவ்வொரு விருப்பத்தையும் தேவன் நிறைவேற்றுவார் என்ற நம்பிக்கையைப் பற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆயினும், தேவன் அவர்களை மூன்றாம் வானம் வரைக்கும் எடுத்துச் செல்வார் என்பது ஏன் என்று அவர்களால் உறுதியாகச் சொல்லமுடியாது, அல்லது அவர்களை அழைத்துச் செல்ல இயேசு ஒரு வெண்மையான மேகத்தின்மீது ஏறி வருவார் என்பதில் அவர்கள் உறுதியாக இல்லை, அவர்கள் கற்பனை செய்யும் நாளில் வெண்மையான மேகத்தின்மீது இயேசு உண்மையிலேயே வருவாரா என்பதை அவர்கள் கூறமுடியாது. அவர்கள் அனைவரும் பெருங்கவலைப் படுகிறார்கள், மற்றும் குழப்பத்தில் இருக்கிறார்கள்; ஒவ்வொரு சபைப் பிரிவையும் சேர்ந்த பலதரப்பட்ட சிறு ஜனக்கூட்டத்திலுள்ள அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் தேவன் எடுத்துக்கொள்வாரா என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. தற்போதய யுகத்தில், இப்போது தேவன் செய்யும் கிரியை, இந்த விஷயங்களில் எதையும் தேவன் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதில்லை, மற்றும் அவர்கள் தங்கள் விரல்களின் மீது நாட்

களை இறங்கு வரிசையில் எண்ணுதல் தவிர வேறு எதையும் செய்ய முடியாது. ஆட்டுக்குட்டியானவரின் அடிச்சுவடுகளைக் கடைசிவரை பின்பற்றுபவர்கள் மட்டுமே இறுதியான ஆசீர்வாதத் தைப் பெறமுடியும், அதேசமயம் அதைக் கடைசிவரை பின்பற்ற முடியாமலே இன்னும் அனைத்தையும் பெற்றதாக நம்புகிற அந்த "புத்திசாலிஜனங்கள்" தேவன் தோன்றுவதைக் காண இயலாதவர் களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் பூமியில் புத்திசாலித்தனமான நபராயிருக்கிறதாக நம்புகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் தேவனுடைய கிரியை யின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியைக் குறைத்து விடுகிறார்கள், மேலும் தேவன் அவர்களைப் பரலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல் வார் என்று முழுமையான உறுதியுடன் நம்புவதாகத் தெரிகிறது, "மிகுந்த விசுவாசமுள்ளவர்கள் தேவனிடம், தேவனைப் பின்பற் றுங்கள், தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்." தேவ னால் பேசப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கு அவர்கள் "மிகுந்தவிசுவாசம்" கொண்டிருந்தாலும், அவர்களுடைய வார்த்தைகளும் செயல்க ளும் இன்னும் வெறுக்கத் தக்கவையாகவே உள்ளன, ஏனென்றால் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை எதிர்க்கிறார்கள், மேலும் வஞ்சகத்தையும் பொல்லாங்கையும் செய்கிறார்கள். கடை சிவரை பின்பற்றாதவர்கள், பரிசுத்த ஆவியின் கிரியையைப் பின் தொடராதவர்கள், மற்றும் பழைய கிரியையை மட்டுமே பிடித்தி ருப்பவர்கள், தேவனுக்கு விசுவாசத்தைக் காண்பிக்கத் தவறியது மட்டுமல்லாமல், இதற்கு மாறாக, தேவனை எதிர்ப்பவர்கள் ஆகி யுள்ளனர், புதிய யுகத்தால் நிராகரிக்கப்படுபவர்களாகவும், தண் டிக்கப்படுபவர்களாகவும் ஆகியுள்ளனர். அவர்களைவிட அதிகம் பரிதாபகரமானவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா? பழைய நியா யப்பிரமாணத்தை நிராகரித்து புதிய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்கி றவர்கள் யாவரும் மனசாட்சி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்றுகூ டப் பலர் நம்புகிறார்கள். "மனசாட்சியை" பற்றி மட்டுமே பேசுகிற, மற்றும் பரிசுத்தஆவியின் கிரியையை அறியாத இந்த ஜனங்கள், இறுதியில் தங்கள் சுய மனசாட்சியால் தங்கள் வாய்ப்புகளைக்

குறைத்துக் கொள்வார்கள். தேவனுடைய கிரியை கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை, அது அவருடைய சொந்தக் கிரியையாக இருந்தாலும், தேவன் இன்னமும் அதை உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண் டிருக்கிறது இல்லை. மறுக்கப்படவேண்டியது மறுக்கப்படுகிறது, அகற்றப்படவேண்டியது அகற்றப்படுகிறது. ஆயினும், தேவனு டைய நிர்வகித்தலின் ஒரு சிறிய பகுதியை உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொள்வதன் மூலம் மனுஷன் தன்னைத்தானே தேவனிடத்தில் பகைமையுள்ள இடத்தில் வைக்கிறான். இது மனிதனின் அபத்த மாயிருக்கிறது அல்லவா? இது மனிதனின் அறியாமையாயிருக்கி றது அல்லவா? ஜனங்கள் எவ்வளவு அதிகமாய் மாபெரும் ஆசீர் வாதங்களைப் பெறமுடியாமல், மற்றும் இறுதி ஆசீர்வாதத்தைப் பெறமுடியாமல் இருக்கிறார்களோ, அவ்வளவு அதிகமாய் அவர் கள் பயத்துடனும் மிகுந்த முன்னெச்சரிக்கையுடனும் இருக்கிறார் கள், ஏனென்றால் அவர்கள் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெற மாட்டோமோ என்ற பயத்தில் இருக்கிறார்கள், அடிமைத்த னமாகப் நியாயப்பிரமாணத்தில் நிலைத்திருக்கிற அந்த ஜனங்கள் அனைவரும் நியாயப்பிரமாணத்தின்மீது மிகுந்த விசுவாசத்தைக் காட்டுகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் எவ்வளவு அதிகமாய்ப் நியா யப்பிரமாணத்தை நோக்கித் தங்கள் விசுவாசத்தைக் காட்சிப்படுத் துகிறார்களோ, அவ்வளவு அதிகமாய் அவர்கள் தேவனை எதிர்க்கிற கலகக்காரர்களாக் இருக்கிறார்கள். இராஜ்யத்தின் காலமே இப் போதுள்ளது, நியாயப்பிரமாணத்தின் காலமல்ல, மற்றும் இன் றைய நாளின் கிரியை மற்றும் கடந்த காலத்தின் கிரியை ஆகி யவை ஒரே மூச்சில் குறிப்பிடப்பட முடியாது, அல்லது கடந்த காலத்தின் கிரியை இன்றைய நாளின் கிரியையுடன் ஒப்பிடப் பட முடியாது. தேவனுடையகிரியைமாறியுள்ளது, மனிதனின் நடை முறையும் மாறியுள்ளது; இதுநியாயப்பிரமாணத்தைப் பற்றிக்கொள் வதாகவோ அல்லதுசிலுவையைச் சுமப்பதாகவோ இருப்பதில்லை, ஆகவே நியாயப்பிரமாணம் மற்றும் சிலுவை மீதான ஜனங்களின் விசுவாசம் தேவனின் அங்கீகாரத்தைப்பெறாது.

ராஜ்யத்தின் காலத்தில் மனிதன் முற்றிலும் முழுமையாக்கப்

படுவான். ஜெயங்கொள்ளுதல் கிரியைக்குப்பின்பு, மனுஷன் சுத்திகரிப்பு மற்றும் உபத்திரவத்திற்கு உட்படுத்தப்படுவான். இந்த உபத்திரவத்தின்போது சாட்சியங்களை வென்று நிற்கக் கூடியவர்கள்தான் இறுதியில் முழுமையடைவார்கள்; அவர்களே ஜெயித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த உபத்திரவத்தின்போது, மனுஷன் இந்தச் சுத்திகரிப்பை ஏற்கவேண்டும், மேலும் இந்தச் சுத்திகரிப்பு தேவனுடைய கிரியையின் கடைசி நிகழ்வாக உள்ளது. தேவனுடைய நிர்வாகக் கிரியைகள் அனைத்தும் முடிவடைவதற்கு முன்னர் மனுஷன் சுத்திகரிக்கப்படுவதற்கான கடைசிநேரமாக இது உள்ளது, மேலும் தேவனைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் அனைவரும் இந்த இறுதிச் சோதனையை ஏற்கவேண்டும், மேலும் அவர்கள் இந்தக் கடைசிச் சுத்திகரிப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். உபத்திரவத்தால் குழப்பம் விளைவிக்கப் பட்டவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையும் தேவனுடைய வழிகாட்டுதலும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள், ஆனால் உண்மையிலேயே ஜெயங்கொள்ளப்பட்டவர்களும், தேவனை உண்மையாக நாடுபவர்களும் இறுதியில் உறுதியாக நிற்பவர்களுமாக இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் மனிதத்தன்மை கொண்டவர்களாய் இருக்கிறார்கள், மற்றும் தேவனை உண்மையாய் அன்புகூருகிறார்கள். தேவன் என்ன செய்தாலும், ஜெயங்கொண்ட இவர்கள் தரிசனங்களை இழக்கமாட்டார்கள், மற்றும் அவர்களின் சாட்சியத்தில் தவறாமல் சத்தியத்தை இன்னும் கடைப்பிடிப்பார்கள். இவர்கள்தான் பெரும் உபத்திரவத்திலிருந்து இறுதியாகவெளியே வருவார்கள். குழம்பிய குட்டையில் அவர்கள் மீன்பிடிப்பவர்களால் இன்னமும் இன்றைய நாட்களை சார்ந்திருக்க முடியும் என்றாலும், கடைசி உபத்திரவத்திற்கு எவரொருவரும் தப்பிக்க இயலாது, மற்றும் எவரொருவரும் இறுதிச் சோதனைக்குத் தப்பிக்க இயலாது. ஜெயிப்பவர்களுக்கு, இத்தகைய உபத்திரவம் மிகப்பெரியதொரு சுத்திகரிப்பாக உள்ளது; ஆனால் குழம்பிய குட்டையில் மீன்பிடிப்பவர்களுக்கு, இதுமுழுமையாக நீக்கப்படுதலுக்கான கிரியையாக இருக்கிறது. தேவனை இருதயத்தில் வைத்திருப்பவர்கள் எப்படிச் சோதிக்கப்பட்டாலும், அவர்களின்

பற்றுறுதி மாறாமல் இருக்கும்; ஆனால், இருதயத்தில் தேவனைக் கொண்டிராதவர்களுக்கு, தேவனுடைய கிரியை அவர்களின் மாம்சத்திற்குச் சாதகமாக இல்லாதிருந்தால், அவர்கள் தேவனைப்பற்றிய தங்கள் கண்ணோட்டத்தை மாற்றிக்கொள்கிறார்கள், மற்றும் தேவனை விட்டு விலகிக்கூடப் போகிறார்கள். முடிவு பரியந்தம் உறுதியாய் நிலை நிற்காதவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள், இவர்கள் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களை மட்டுமே நாடுகிறார்கள், மற்றும் இவர்கள் தேவனுக்காகத் தங்களைச் செலவுபண்ணுவதற்கும் மற்றும் தங்களையே அவருக்கு அர்ப்பணிப்பதற்கும் விருப்பம் எதுவும் கொண்டிருப்பதில்லை. தேவனுடைய கிரியை ஒரு முடிவுக்கு வருகின்றபோது, இப்படிப்பட்ட கீழ்த்தரமான ஜனங்கள் புறம்பே தள்ளப்படுவார்கள், மற்றும் இவர்கள் எந்த அனுதாபத்திற்கும் தகுதியற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள். மனிதப்பண்பு இல்லாத அவர்கள் உண்மையிலேயே தேவனை அன்புகூர முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். சூழல் பாதுகாப்பாக மற்றும் பாதுகாக்கபட்டதாக இருக்கும்போது அல்லது லாபம் ஈட்டப்படும்போது, அவர்கள் தேவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிதலுடன் இருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் விரும்பும் விஷயங்கள் சமரசம் செய்யப்பட்டால் அல்லது இறுதியாக மறுக்கப்பட்டால், அவர்கள் உடனடியாகக் கலகம் செய்கிறார்கள். ஒரே ஓர் இரவின் இடைவெளியில்கூட, அவர்கள் புன்னகைக்கும், “கனிவான” நபராக இருப்பதில் இருந்து ஒரு அசிங்கமான தோற்றமுடைய மற்றும் கொடூரமான கொலையாளி நிலைக்குச் செல்லக்கூடும், அவர்கள் அர்த்தமின்றி அல்லது காரணமின்றி தங்களது நேற்றைய உபகாரியை திடீரென்று தங்கள் ஜென்ம விரோதியாக, நடத்துகிறார்கள். இந்தப் பேய்களை, கண்சிமிட்டாமல் கொல்லும் இந்தபேய்களை வெளியேற்றாவிட்டால், அவை மறைந்திருக்கும் ஆபத்தாக மாறாதா? ஜெயங்கொள்ளும் கிரியை முடிந்ததைத் தொடர்ந்து மனுஷனை இரட்சிக்கும் கிரியை அடையப்படவில்லை. ஜெயங்கொள்ளுதலுக்கான கிரியை முடிவுக்கு வந்தாலும், மனுஷனைச் சுத்திகரிக்கும் கிரியை முடிவுக்கு வரவில்லை; இப்படிப்பட்ட கிரியையா

னது, மனுஷன் முற்றிலுமாகச் சுத்திகரிக்கப்பட்டதும், தேவனுக்கு உண்மையாக அடிபணிந்தவர்கள் முழுமையாக்கப்பட்டதும், தங்கள் இருதயத்தில் தேவனற்று இருப்பவர்கள் தூய்மைப்படுத்தப் பட்டதும், மற்றும் தேவனற்றவர்களாக இருக்கிற அந்த வெளிவேடக்காரர்களின் இருதயம் சுத்திகரிக்கப்பட்டதும் ஆகியவை நிறைவேறிய பின்புமட்டுமே முடிவடையும். அவருடைய கிரியையின் இறுதிக்கட்டத்தில் தேவனைத் திருப்திப்படுத்தாதவர்கள் முற்றிலுமாக நீக்கப்படுவார்கள், மற்றும் நீக்கப்படுபவர்கள் பிசாசினுடையவர்களாக உள்ளனர். அவர்கள் தேவனைத் திருப்திப்படுத்த இயலாது என்பதால், அவர்கள் தேவனுக்கு எதிரான கலகக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள், மற்றும் இந்த ஜனங்கள் இன்று தேவனைப் பின்பற்றினாலும், அவர்கள் முடிவு பரியந்தம் நிலைநிற்பார்கள் என்பதை இது நிரூபிக்கிறதில்லை. “முடிவு பரியந்தம் தேவனைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் இரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்” என்ற வார்த்தைகளில், “பின்பற்றுதல்” என்ற வார்த்தை உபத்திரவத்தின் மத்தியில் உறுதியாக நிலைநிற்குதல் என்று அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. இன்றைய நாட்களில், தேவனைப் பின்பற்றுதல் எளிதானதாக உள்ளது என்று பலர் நம்புகிறார்கள், ஆனால் தேவனுடைய கிரியை முடிவடைய இருக்கும்போது, “பின்பற்றுதல்” என்பதன் உண்மையான அர்த்தத்தை நீ அறிவாய். வெற்றிபெற்ற பின்னரும் நீ இன்னும் தேவனைப் பின்பற்றக் கூடியவனாக இருக்கிறாய் என்பதால், பரிபூரணமாக்கப் படுபவர்களில் நீயும் ஒருவன் என்பதை இது நிரூபிக்கிறதில்லை. சோதனைகளைச் சகித்துக்கொள்ள இயலாதவர்கள் எவர்களோ அவர்கள், உபத்திரவங்களுக்கு மத்தியில் ஜெயங்கொள்ள இயலாதவர்கள் எவர்களோ அவர்கள் இறுதியில் உறுதியாய் நிலைநிற்கக் கூடாதவர்களாக இருப்பார்கள் மற்றும் இறுதிவரைத் தேவனைப்பின்பற்ற இயலாதவர்களாக இருப்பார்கள். தேவனை உண்மையாகப் பின்பற்றுகிறவர்கள் தங்கள் கிரியையின் சோதனையைத் தாங்கிக்கொள்ள முடிகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள், அதேசமயம் தேவனை உண்மையாகப் பின்பற்றாதவர்கள் தேவனின் எந்தவொரு சோதனையையும் தாங்கி நிற்க இய

லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விரைவாகவோ அல்லது தாமதமாகவோ புறம்பே தள்ளப்படுவார்கள், அதே நேரத்தில் ஜெயங்கொண்டவர்கள் ராஜ்யத்திற்குள் நிலைத்திருப்பார்கள். மனிதன் உண்மையிலேயே தேவனை நாடுகிறானா இல்லையா என்பது அவனது கிரியையின் சோதனையால், அதாவது தேவனின் சோதனைகளால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது, மேலும் மனிதன் தானே மேற்கொள்ளும் முடிவோடு இது எந்தத் தொடர்பும் கொண்டிருப்பது இல்லை. தேவன் எந்தவொரு நபரையும் ஒருகாரணமில்லாமல் நிராகரிக்கிறதில்லை; அவர் செய்கிற அனைத்தும் மனிதனை முற்றிலும் இணங்கப் பண்ணக்கூடும். மனிதனுக்குக் கண்ணால் காணமுடியாத எந்த விஷயத்தையும், அல்லது மனிதனை நம்பியிணங்கவைக்க முடியாத எந்தக் கிரியையையும் அவர் செய்கிறதில்லை. மனிதனின் நம்பிக்கை உண்மையா இல்லையா என்பது உண்மைகளால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது, மற்றும் இது மனிதனால் தீர்மானிக்கப்பட முடியாது. “கோதுமையைக் களைகளாக மாற்ற முடியாது, மற்றும் களைகளைக் கோதுமையாக மாற்றமுடியாது” என்பது சந்தேகமற்றதாக உள்ளது. தேவனை உண்மையாக நேசிப்பவர்கள் அனைவரும் நிறைவாக ராஜ்யத்தில் நிலைத்திருப்பார்கள், தேவன் தம்மை உண்மையாக நேசிக்கும் எவரையும் தவறாக நடத்த மாட்டார். அவர்களின் மாறுபட்ட செயல்பாடுகள் மற்றும் சாட்சியங்களின் அடிப்படையில், ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்கள் ராஜ்யத்திற்குள் ஆசாரியர்களாகவோ அல்லது பின்பற்றுபவர்களாகவோ கிரியை செய்வார்கள், மற்றும் உபத்திரவங்களுக்கு மத்தியில் ஜெயங்கொள்பவர்கள் அனைவரும் ராஜ்யத்திற்குள் ஆசாரியர்களின் சரீரமாவார்கள். பிரபஞ்சம் முழுவதும் சுவிசேஷத்தின் கிரியை முடிவுக்கு வருகிறபோது ஆசாரியர்களின் சரீரம் உருவாகும். அந்த நேரம் வருகிறபோது, மனுஷனால் செய்யப்பட வேண்டியது எதுவோ அதைத் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் அவன் செய்ய வேண்டியது மற்றும் ராஜ்யத்திற்குள் அவன் தேவனோடு சேர்ந்து வாழ்வதும் அவனது கடமையாகும். ஆசாரியர்களின் சரீரத்தில் பிரதான ஆசாரியர்கள் மற்றும் ஆசாரியர்கள் இருப்பார்கள், மீதமுள்

ளவர்கள் தேவனுடைய மகன்களும் ஜனங்களுமாக இருப்பார்கள். உபத்திரவத்தின்போது அவர்கள் தேவனுக்கு அளித்த சாட்சியங்களால் இவை அனைத்தும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன; அவை காரணமின்றி கொடுக்கப்பட்ட பட்டங்களாக இருப்பதில்லை. மனுஷனின் நிலை நிறுவப்பட்டவுடன், தேவனுடைய கிரியை நின்றுவிடும், ஏனென்றால் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் இனத்தின்படி வகைப்படுத்தப்பட்டு அவர்களின் தொடக்ககால நிலைக்குத் திரும்புகின்றனர், மேலும் இது தேவனுடைய கிரியையை நிறைவேற்றுவதற்கான அடையாளமாகும், இது தேவனுடைய கிரியையின் இறுதி பலனும் மனுஷனின் நடைமுறையுமாக உள்ளது, மற்றும் இது தேவனுடைய கிரியையின் தரிசனங்களின் பலனாக மற்றும் மனுஷனின் ஒத்துழைப்புமாக உள்ளது. முடிவில், மனுஷன் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் இளைப்பாறுதலைக் கண்டறிவான், தேவனும் இளைப்பாறுவதற்காக அவருடைய வாசஸ்தலத்திற்குத் திரும்புவார். இது தேவனுக்கும் மனுஷனுக்கும் இடையிலான 6,000 ஆண்டுகால ஒத்துழைப்பின் இறுதிவிளைவாக இருக்கும்.

பரமபிதாவின் சித்தத்திற்கு கீழ்படிவதே கிறிஸ்துவின் சாராம்சமாக இருக்கிறது

மாம்சத்தில் வந்த தேவன் கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படுகிறார், தேவனுடைய ஆவியால் அணிவிக்கப்பட்ட மாம்சமே கிறிஸ்து. இந்த மாம்சமானது மாம்சத்திலிருந்து வருகின்ற மற்றெந்த மனிதனையும் போல அல்ல. இந்த வித்தியாசம் எதற்காகவென்றால், கிறிஸ்து மாம்சம் மற்றும் இரத்தத்திற்குரியவர் அல்ல; அவர் மாம்சத்திலே வந்த ஆவியின் அவதாரம். அவர் ஒரு சாதாரண மனிதத்தன்மை மற்றும் முழுமையான தெய்வீகத்தன்மை கொண்டவர். அவரது தெய்வீகத்தன்மையானது எந்த மனிதனாலும் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருக்கவில்லை. அவருடைய தெய்வீகத்தன்மை தேவனுடைய கிரியையைச் செய்து நிறைவேற்றுகிற அதே நேரத்தில் அவருடைய இயல்பான மனிதத்தன்மை அவரது இயல்பான

அனைத்துச் செயல்களையும் மாம்சத்தில் நிலைநிறுத்துகிறது. அவருடைய மனிதத்தன்மையாக இருந்தாலும் அல்லது தெய்வீகத்தன்மையாக இருந்தாலும், இரண்டுமே பரமபிதாவின் சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிகின்றன. கிறிஸ்துவின் சாராம்சம் ஆவியானவர் ஆவார், அதாவது தெய்வீகத்தன்மையுள்ளவர் ஆவார். ஆகையால், அவருடைய சாராம்சம் தேவனாகவே இருக்கிறது; இந்தச் சாராம்சம் அவரது சொந்தக் கிரியைக்கு இடையூறு விளைவிக்காது, மேலும் அவரால் தனது சொந்தக் கிரியையை அழிக்கும் எதையும் செய்ய முடியாது, மேலும் அவர் தனது சொந்தச் சித்தத்திற்கு எதிரான எந்த வார்த்தைகளையும் உச்சரிக்கவும் மாட்டார். ஆகையால், மாம்சத்தில் வந்த தேவன் தனது சொந்த நிர்வாகத்தைக் குறுக்கிடும் எந்த செயலையும் ஒருபோதும் செய்ய மாட்டார். இதைத்தான் ஜனங்கள் அனைவரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் சாராம்சம் மனிதனை இரட்சிப்பதே ஆகும், இது தேவனுடைய சொந்த நிர்வாகத்தின் பொருட்டே செய்யப்படுகிறது. இதேபோல், கிறிஸ்துவின் கிரியை மனிதனை இரட்சிப்பதாகும், மேலும் அது தேவனுடைய சித்தத்திற்காகவே செய்யப்படுகிறது. தேவன் மாம்சமாக வந்ததனால், அவரது கிரியையைச் செய்ய அவருடைய மாம்சம் போதுமானதாக இருக்கிறது என்பதை அவர் தமது மாம்சத்திற்குள் தமது சாரம்சத்தை உணர்ந்துகொள்கிறார். ஆகையால், கிறிஸ்துவின் மனித அவதாரத்தின் போது தேவனுடைய ஆவியின் அனைத்துக் கிரியைகளுக்கும் பதிலாக கிறிஸ்துவின் கிரியை இடம்பெற்றுள்ளது, மேலும் இந்த மனித அவதாரக் காலம் முழுவதுமுள்ள அனைத்துக் கிரியைகளின் பிரதான மையமாக கிறிஸ்துவின் கிரியை இருக்கிறது. இதை வேறு எந்தக் காலத்தின் கிரியையோடும் ஒன்றாகச் சேர்க்க முடியாது. தேவன் மாம்சமாக மாறுவதால், அவர் தம்முடைய மாம்சத்தின் அடையாளத்தில் செயல்படுகிறவராயிருக்கிறார்; அவர் மாம்சத்தில் வருவதால், அவர் மாம்சத்தில் செய்ய வேண்டிய கிரியையை செய்து முடிக்கிறார். அது தேவனுடைய ஆவியாக இருந்தாலும் அல்லது கிறிஸ்துவாக இருந்தாலும், இருவரும் தேவனே,

அவர் தாம் செய்ய வேண்டிய கிரியையைச் செய்கிறார், மற்றும் அவர் தாம் செய்ய வேண்டிய ஊழியத்தைச் செய்கிறார்.

தேவனுடைய சாராம்சமே அதிகாரம் செலுத்துகிறது, ஆனால் அவரிடமிருந்து வரும் அதிகாரத்திற்கு அவர் முழுமையாக கீழ்ப் படியக் கூடியவராக இருக்கிறார். அது ஆவியானவருடைய கிரி யையாக இருந்தாலும் அல்லது மாம்சத்தின் கிரியையாக இருந்தா லும், அவை மற்றவற்றுடன் முரண்படுவதில்லை. எல்லா சிருஷ் டிப்புகள் மீதும் தேவனுடைய ஆவியானவர் அதிகாரமுடையவராக இருக்கிறார். தேவனுடைய சாராம்சத்தைக் கொண்ட மாம்சத்திற் கும் அதிகாரம் உண்டு, ஆனால் மாம்சத்தில் உள்ள தேவன் பர மபிதாவின் சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிகிறதான எல்லா கிரியைகளை யும் செய்யக் கூடியவராக இருக்கிறார். இதை எந்த ஒரு தனிப்பட்ட நபராலும் அடையவோ அல்லது பெறவோ முடியாது. தேவனே முழு அதிகாரம் உடையவராக இருக்கிறார், ஆனால் அவருடைய மாம்சமானது அவருடைய அதிகாரத்திற்கு கீழ்ப்படியக் கூடியதாக இருக்கிறது. “பிதாவாகிய தேவனுடைய சித்தத்திற்கு கிறிஸ்து கீழ்ப் படிகிறார்” என்று கூறப்படும் போது, இவ்வாறுதான் அர்த்தம் கொள்ளப்படுகிறது. தேவன் ஒரு ஆவியாயிருக்கிறார், மனிதனாக வந்த தேவனாலே இரட்சிப்பின் கிரியையைச் செய்ய முடியும். எப்படியிருந்தாலும், தேவன் தாமே தமது சொந்த கிரியையைச் செய்கிறார்; அவர் குறுக்கிடவோ, தலையிடவோ செய்யாமல், அதையும்விட அவர் தம்மை முரண்படுத்தும் கிரியையை செய் வதில்லை, ஏனென்றால் ஆவியானவரும் மாம்சமாய் வந்தவரும் செய்யும் கிரியையின் சாரம்சம் ஒன்றாயிருக்கிறது. அது ஆவியா னவராக இருந்தாலும் அல்லது மாம்சமாக வந்தவராக இருந்தா லும், இருவரும் ஒரே சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும் மற்றும் ஒரே கிரியையை நிர்வகிப்பதற்குமே கிரியையை நடப்பிக்கிறார் கள். ஆவியானவரும் மாம்சமானவரும் இருவரும் முற்றிலும் வேறு பட்ட குணங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், அவர்களின் சாராம்சங் கள் ஒன்றாயிருக்கின்றன; இருவருமே தேவனுடைய சாரம்சம் மற் றும் தேவனுடைய அடையாளத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கீழ்ப்

படியாமையின் எந்த அம்சங்களையும் தேவன்தாமே தம்மில் கொண்டிருக்கவில்லை; அவரது சாராம்சம் நன்மையானதாக இருக்கிறது. அவர் தாமே சகல அழகு மற்றும் நன்மைகளின் வெளிப்பாடாக இருக்கிறார், அதேபோல் அவர் சகல அன்புள்ளவராகவும் இருக்கிறார். மாம்சத்தில் கூட, பிதாவாகிய தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாத செயல் எதையும் தேவன் செய்வதில்லை. தமது ஜீவனைப் பலியாகக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் கூட, அவர் வேறு எதையும் தேர்ந்தெடுக்காமல், அவர் முழு மனதுடன் அவ்வாறே செய்யத் தயாராக இருந்தார். தேவன் சுய-நீதி அல்லது சுய-முக்கியத்துவமாகிய எந்த அம்சங்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை, அல்லது வீண் பெருமை மற்றும் அகந்தை ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கவில்லை; சீர்கேடான எந்த அம்சங்களையும் அவர் கொண்டிருக்கவில்லை. தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாத அனைத்தும் சாத்தானிடமிருந்து வருகின்றன; சகல அவலட்சணத்திற்கும் துன்மார்க்கத்திற்கும் சாத்தான்தான் ஆதாரம். மனிதன் சாத்தானால் சீர்கெட்டு அவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு இருப்பதுதான், சாத்தானுக்கு இருக்கின்ற குணங்களைப் போன்று மனிதனுடைய குணங்களும் இருப்பதற்கான காரணமாகும். கிறிஸ்துவானவர் சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போகவில்லை, எனவே அவர் சாத்தானின் குணங்கள் எதுவும் கொண்டிராமல் தேவனுடைய குணங்களை மட்டுமே கொண்டிருக்கிறார். எவ்வளவு கடினமான கிரியை அல்லது பலவீனமான மாம்சமாக இருந்தாலும், தேவன் மாம்சத்தில் வாழும்போது, தேவனுடைய கிரியைக்கு இடையூறு விளைவிக்கும் எதையும் ஒருபோதும் செய்யமாட்டார், மேலும் அதையும்விட கீழ்ப்படியாமையினால் பிதாவாகிய தேவனுடைய சித்தத்தைக் கைவிடவும் மாட்டார். பிதாவாகிய தேவனுடைய சித்தத்திற்கு துரோகம் செய்வதைக்காட்டிலும் அவர் மாம்சத்தின் வேதனையையே அனுபவிப்பதை விரும்பினார்; “பிதாவே, இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கும்படி செய்யும்; ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது.” என்று இயேசு ஜெபத்தில் சொன்னது போலவே இருக்கிறது. ஜனங்கள் தங்கள் சொந்த விருப்

பங்களையே தேர்வு செய்கிறார்கள், ஆனால் கிறிஸ்துவோ அவ்வாறு செய்யவில்லை. அவர் தேவனுடைய அடையாளத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், அவர் பிதாவாகிய தேவனுடைய சித்தத்தையே நாடுகிறார், பிதாவாகிய தேவனால் தமக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டதை தமது மாம்சத்தின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து நிறைவேற்றுகிறார். இது மனிதனால் அடைய முடியாத ஒன்றாகும். சாத்தானிடமிருந்து வருகிற எதுவும் தேவனுடைய சாராம்சத்தைக் கொண்டிருக்க முடியாது; அது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாத மற்றும் அவரை எதிர்க்கும் ஒன்றை மட்டுமே கொண்டிருக்க முடியும். இது தேவனுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிய முடியாது, இன்னும் சொல்வதானால் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு மனமுவந்து கீழ்ப்படியாது. கிறிஸ்துவைத் தவிர்த்து மற்ற எல்லா மனிதர்களும் தேவனை எதிர்க்கும் செயலைச் செய்யலாம், தேவனால் ஒப்புவிக்கப்பட்ட கிரியையை ஒரு மனிதனாலும் நேரடியாக மேற்கொள்ள முடியாது; தேவனுடைய நிர்வாகத்தைத் தங்களுடைய சொந்த பொறுப்பாகக் கருதி ஒருவராலும் செயல்படுத்த முடியாது. கிறிஸ்துவின் சாராம்சமானது பிதாவாகிய தேவனுடைய சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிதல் ஆகும்; தேவனுக்கு எதிரான கீழ்ப்படியாமையானது சாத்தானின் குணமாகும். இந்த இரண்டு குணங்களும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டதாகும், சாத்தானின் குணங்களைக் கொண்டிருக்கிற எவரையும் கிறிஸ்து என்று அழைக்க முடியாது. தேவனுக்குப் பதிலாக தேவனுடைய கிரியையை மனிதனால் செய்ய முடியாது என்பதற்கான மூலக்காரணம், தேவனுக்குரிய எந்தவொரு சாராம்சமும் மனிதனிடம் இல்லை என்பதே ஆகும். மனிதன் தன்னுடைய தனிப்பட்ட நலன்களுக்காகவும் எதிர்கால வாய்ப்புகளுக்காகவுமே தேவனுக்கு வேலை செய்கிறான், ஆனால் கிறிஸ்துவோ பிதாவாகிய தேவனுடைய சித்தத்தை செய்வதற்காகவே கிரியையை நடப்பிக்கிறார்.

கிறிஸ்துவினுடைய மனிதத்தன்மை அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. அவர் மாம்சத்தில் இருந்தபோதிலும், அவருடைய மனிதத்தன்மையானது மாம்சத்திலிருக்கிற மனிதனைப் போன்றது அல்ல. அவர் தமக்கென்றுள்ள தனித்து

வமான குணத்தைப் பெற்றிருக்கிறார், இதுவும் அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. அவருடைய தெய்வீகத் தன்மைக்கு பலவீனம் இல்லை; கிறிஸ்துவின் பலவீனம் என்பது அவருடைய மனிதத் தன்மையைக் குறிக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு இந்த பலவீனமானது அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையைக் கட்டுப்படுத்துகிறது, ஆனாலும் அத்தகைய வரம்புகள் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்கும் நேரத்திற்கும் உட்பட்டவையாகும், மேலும் அவை வரம்பற்றவை அல்ல. அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையின் கிரியையைச் செய்யும்படியான நேரம் வரும்போது, அது அவருடைய மனிதத்தன்மையைப் பொருட்படுத்தாமல் செய்யப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் மனிதத்தன்மையானது அவருடைய தெய்வீகத் தன்மையால் முழுமையாக வழிநடத்தப்படுகிறது. அவருடைய மனிதத்தன்மையின் இயல்பான வாழ்க்கையைத் தவிர்த்து, அவருடைய மனிதத்தன்மையின் மற்ற அனைத்து செயல்களும் அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையால் செல்வாக்கைப் பெற்று, செயல் விளைவை அடைந்து, வழிநடத்தப்படுகின்றன. கிறிஸ்துவிடம் ஒரு மனிதத் தன்மை இருந்தபோதிலும், அது அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையின் கிரியையை சீர்குலைப்பதில்லை, துல்லியமாக இதன் காரணம் என்னவென்றால் கிறிஸ்துவின் மனிதத்தன்மையானது அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையினால் வழிநடத்தப்படுகிறது; மற்றவர்களுடனான நடத்தையில் தம்மை எவ்வாறு நடத்துகிறது என்பதில் அவருடைய மனிதத்தன்மையானது முதிர்ச்சியடையவில்லை என்றபோதிலும், அது அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையின் இயல்பான கிரியையைப் பாதிப்பதில்லை. கிறிஸ்துவினுடைய மனிதத்தன்மையானது சீர்கெட்டுப்போகவில்லை என்று நான் கூறும்போது, கிறிஸ்துவின் மனிதத்தன்மையானது அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையால் நேரடியாகக் கட்டளையிடப்பட முடியும் என்றும், சாதாரண மனிதனை விட மிகவும் உயர்ந்த உணர்வு அவருக்கு உண்டு என்பதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். அவருடைய மனிதத்தன்மையானது அவரது கிரியையின் தெய்வீகத் தன்மையால் வழிநடத்தப்படுவதற்கு மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கிறது; அவரது மனி

தத்தன்மையானது தெய்வீகத்தன்மையின் கிரியையை வெளிப்படுத்துவதற்கு மிகவும் வல்லது, மேலும் இதுபோன்ற கிரியைக்கு கீழ்ப்படிந்திருப்பதற்கும் வல்லதாக இருக்கிறது. தேவன் மாம்சத்தில் செயல்படுகிறார் என்பதால், மாம்சத்தில் ஒரு மனிதன் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமை மீதான தனது பார்வையை அவர் ஒருபோதும் இழப்பதில்லை; பரலோகத்திலுள்ள தேவனை அவர் ஓர் உண்மையான இருதயத்தோடு தொழுதுகொள்ள முடிகிறது. அவர் தேவனுடைய சாரம்சத்தைக் கொண்டிருக்கிறார், மேலும் தேவனே அவருடைய அடையாளமாக இருக்கிறார். ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நபராக மாறி அவர் பூமிக்கு வந்திருக்கிறார் என்பது, ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நபரின் வெளிப்புற தோற்றத்துடன், இப்போது அவருக்கு இருக்கிற மற்றும் முன்னமே இல்லாத ஒரு மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதையே குறிப்பிடுகிறது. அவரால் பரலோகத்திலுள்ள தேவனைத் தொழுதுகொள்ள முடிகிறது; இது தேவனாக ஜீவிப்பதாகும் மற்றும் இது மனிதனால் பார்த்துப் பின்பற்ற முடியாததுமாகும். தேவனாக இருக்கிறார் என்பதே அவரது அடையாளம். அவர் மாம்சத்தின் கண்ணோட்டத்திலிருந்தே தேவனைத் தொழுதுகொள்கிறார்; எனவே, “கிறிஸ்து பரலோகத்திலுள்ள தேவனைத் தொழுதுகொள்கிறார்” என்னும் வார்த்தைகள் தவறானவை அல்ல. அவர் மனிதனிடம் கேட்பது துல்லியமாக அவருடைய சுய பிரசன்னத்தையே ஆகும்; அத்தகையவற்றைக் கேட்பதற்கு முன்பே அவர் மனிதனிடம் கேட்கும் யாவற்றையும் அவர் ஏற்கனவே அடைந்துள்ளார். அவரே அவர்களிடமிருந்து விடுபட்டவராக இருக்கிறபோது அவர் ஒருபோதும் மற்றவர்களிடம் கோரிக்கை வைக்க மாட்டார், ஏனென்றால் இவை அனைத்தும் அவருடைய பிரசன்னத்தை உள்ளடக்கியவை. அவர் தமது கிரியையை எவ்வாறு செய்கிறார் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாத வகையில் அவர் செயல்பட மாட்டார். அவர் மனிதனிடம் எதைக் கேட்டாலும், எந்தவொரு கோரிக்கையும் மனிதனால் அடையக்கூடியதை விட அதிகமானது அல்ல. அவர் செய்வதெல்லாம் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்வதும் மற்றும்

அவருடைய நிர்வாகத்திற்குமே ஆகும். கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தன்மையானது சகல மனுஷருக்கும் மேலானது; ஆகையால், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லா உயிரினங்களிலும் அவர் மிக உயர்ந்த அதிகாரம் உடையவராக இருக்கிறார். இந்த அதிகாரம் அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையாகும், அதாவது தேவனுடைய மனநிலை மற்றும் பிரசன்னமாகும், அதுதான் அவருடைய அடையாளத்தைத் தீர்மானிக்கிறது. ஆகையால், அவருடைய மனிதத்தன்மையானது எவ்வளவு சாதாரணமாக இருந்தாலும், அவர் தேவனுடைய அடையாளத்தைக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது மறுக்க முடியாததாகும்; அவர் எந்த நிலைப்பாட்டில் இருந்து பேசினாலும், அவர் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு எந்த அளவுக்கு கீழ்ப்படிந்தாலும், அவர் தேவன் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. மதிகெட்ட மற்றும் அறிவற்ற மனிதர்கள் பெரும்பாலும் கிறிஸ்துவின் சாதாரண மனிதத்தன்மையை ஒரு குறைபாடாகவே கருதுகின்றனர். அவர் தெய்வீகத்தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை எவ்வளவு எடுத்துரைத்தாலும் மற்றும் வெளிப்படுத்தினாலும், அவர் கிறிஸ்துதான் என்பதை மனிதன் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறான். கிறிஸ்து தமது கீழ்ப்படிதலையும் மனத்தாழ்மையையும் எவ்வளவு அதிகமாக வெளிப்படுத்துகிறாரோ, அந்த அளவுக்கு மதிகெட்ட மனிதர்கள் கிறிஸ்துவை லேசாகக் கருதுகிறார்கள். அவர் மீது புறக்கணிப்பு மற்றும் அவமதிப்பு மனப்பான்மையைக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள், ஆனாலும் “மகான்களின்” உயரமான உருவங்களை மேஜையின் மேல் வைத்து வழிபடவும் செய்கிறார்கள். மனிதனின் எதிர்ப்பும் கீழ்ப்படியாமையும் மாம்சத்தில் வந்த தேவனுடைய அவதாரத்தின் சாராம்சமானது தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதிலிருந்து வருகிறது, அதுபோலவே கிறிஸ்துவின் சாதாரண மனிதத்தன்மையிலிருந்தும் வருகிறது; இதுதான் தேவனுக்கு எதிரான மனிதனுடைய எதிர்ப்பிற்கும் கீழ்ப்படியாமைக்கும் பிறப்பிடமாகும். கிறிஸ்து அவருடைய மனிதத்தன்மை என்னும் மாறுவேடத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை மற்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதனின் கண்ணோட்டத்தில் பிதாவாகிய தேவ

னுடைய சித்தத்தை நாடாமல் இருந்து, மாறாக ஒரு மாபெரும் மேன்மையான மனிதத்தன்மையை மட்டுமே கொண்டவராக இருந் தால், பெரும்பாலும் மனிதர்களிடையே கீழ்ப்படியாமை இல்லா மல் இருந்திருக்கும். பரலோகத்தில் இருக்கும் அதரிசனமான ஒரு தேவனை மனிதன் எப்போதும் நம்புவதற்கான காரணம் என்ன வென்றால், பரலோகத்தில் உள்ள தேவனுக்கு மனிதனுடைய தன் மையில்லை, அல்லது சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதனின் ஒரு குணம் கூட அவரிடம் இல்லை என்பதேயாகும். ஆகவே, மனிதன் எப்போதும் அவரை மிகுந்த மரியாதையுடன் கனம் பொருந்திய வராகக் கருதுகிறான், ஆனால் அதேவேளையில் கிறிஸ்துவை அவ மதிக்கும் மனப்பான்மையைக் கொண்டிருக்கிறான்.

பூமியிலுள்ள கிறிஸ்து தேவனின் சார்பாகச் செயல்பட முடிந் தாலும், எல்லா மனிதர்களுக்கும் தம்முடைய உருவத்தை மாம்சத் தில் காண்பிக்கும் நோக்கத்துடன் அவர் வரவில்லை. எல்லா மனி தர்களும் அவரைப் பார்க்கவேண்டும் என்பதற்காக அவர் வர வில்லை; மனிதனைத் தமது கையால் வழிநடத்த மனிதனை அனு மதிக்கவும், அதன் மூலம் மனிதன் புதிய யுகத்திற்குள் நுழைவதற் காகவுமே அவர் வருகிறார். கிறிஸ்துவினுடைய மாம்சத்தின் செயல் பாடு தேவனுடைய கிரியைக்காகவே ஆகும், அதாவது மாம்சத்தில் செய்த தேவனுடைய கிரியையானது, மனிதன் தமது மாம்சத்தின் சாரம்சத்தை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள உதவவேண்டும் என் பதற்காக அல்ல. அவர் எவ்வாறு செயல்படுகிறார் என்பது முக் கியமல்ல, ஆனால் அவர் செய்யும் எதுவும் மாம்சத்தால் அடையக் கூடியதைத் தாண்டிச் செல்லாது. அவர் எவ்வாறு செயல்படுகிறார் என்பது முக்கியமல்ல, அவர் சாதாரண மனிதத்தன்மையுடன் மாம் சத்தில் அவ்வாறு செய்கிறார், மேலும் தேவனுடைய மெய்யான முகத்தை மனிதனுக்கு முழுமையாக வெளிப்படுத்தவில்லை. மேலும், மாம்சத்தில் அவர் செய்யும் கிரியையானது ஒருபோதும் மனிதன் கருதுவது போல் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது அல்லது விவரிக்க முடியாதது அல்ல. கிறிஸ்து மாம்சத்தில் தேவனை பிரதிநிதித்துவப் படுத்தினாலும், தேவன் மட்டுமே செய்ய வேண்டிய வேலையை

நேரில் செய்தாலும், அவர் தேவன் பரலோகத்தில் இருப்பதை மறுக்கவில்லை, மேலும் அவருடைய செயல்களை அவர் பரபரப்புடன் அறிவிக்கவுமில்லை. மாறாக, அவர் தம்முடைய மாம்சத்திற்குள் மறைந்து, தாழ்மையுடன் இருக்கிறார். கிறிஸ்துவைத் தவிர, கிறிஸ்து என்று பொய்யாகக் கூறுபவர்களுக்கு அவருடைய குணங்கள் இல்லை. அந்த பொய்யான கிறிஸ்துக்களின் திமிர்பிடித்த மற்றும் சுயத்தை மேன்மை பாராட்டும் மனநிலையை எதிர்த்துப் பேசும் போது, எந்த விதமான மாம்சம் உண்மையிலேயே கிறிஸ்துவினுடையது என்பது தெளிவாகிறது. அவர்கள் பொய்யானவர்கள், இது போன்ற கள்ளக்கிறிஸ்துக்கள் தங்களைத் தாங்களே வெளிப்படுத்துகிறார்கள், மேலும் மனிதனை ஏமாற்றுவதற்கான அடையாளங்கள் மற்றும் அதிசயங்களில் அவர்கள் அதிகத் திறமையுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். கள்ளக்கிறிஸ்துக்களுக்கு தேவனுடைய குணங்கள் இல்லை; கள்ளக்கிறிஸ்துக்களுக்கு சொந்தமான எந்தவொரு அம்சத்தினாலும் கிறிஸ்து கறைபடுத்தப்படுவதில்லை. தேவன் மாம்சமாக மாறியது மாம்சத்தின் கிரியையை முடிப்பதற்காக மட்டுமேயாகும், வெறுமனே மனிதர்கள் அவரைப் பார்க்க அனுமதிப்பதற்காக அல்ல. மாறாக, அவர் தமது கிரியையை அவருடைய அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக அனுமதிக்கிறார், மேலும் அவர் வெளிப்படுத்தியதைக் கொண்டு அவருடைய சாராம்சத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும் அனுமதிக்கிறார். அவரது சாராம்சம் ஆதாரமற்றது அல்ல; அவரது அடையாளம் அவரது கையால் கைப்பற்றப்படவில்லை; அது அவருடைய கிரியை மற்றும் அவரது சாரம்சம் ஆகியவற்றால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. அவர் தேவன் என்ற சாராம்சத்தைக் கொண்டிருக்கிறார் மற்றும் தேவனுடைய கிரியையைச் செய்ய வல்லவர் என்கிறபோதிலும், அவர் ஆவியானவரைப் போல இல்லாமல் மாம்சமாக இருக்கிறார். அவர் ஆவியானவருடைய குணங்களைக் கொண்ட தேவன் அல்ல; மாறாக அவர் மாம்சத் தோற்றம் கொண்ட தேவன். ஆகையால், அவர் எவ்வளவு சாதாரணமானவர், மற்றும் எவ்வளவு பலவீனமானவர் என்றாலும், பிதாவாகிய தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்வதற்கு

எவ்வளவு முயன்றாலும், அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையானது மறுக்க முடியாதது ஆகும். தேவன் மாம்சத்தில் வந்த அவதாரத்திற்குள் ஒரு சாதாரண மனிதத்தன்மையும் அதன் பலவீனங்களும் மட்டுமல்ல; அவருடைய தெய்வீகத் தன்மையின் அற்புதமும் புரிந்துகொள்ள முடியாத தன்மையும், மாம்சத்தில் அவர் செய்த எல்லாச் செயல்களும் அடங்கியுள்ளன. ஆகையால், மனிதத்தன்மை மற்றும் தெய்வீகத்தன்மை ஆகிய இரண்டும் கிறிஸ்துவுக்குள் உண்மையிலும் நடைமுறையிலும் உள்ளன. இது குறைந்தபட்சம் வெறுமையானதோ அல்லது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றோ அல்ல. கிரியையைச் செய்வதற்கான முதன்மை நோக்கத்துடன் அவர் பூமிக்கு வருகிறார்; பூமியில் கிரியைகளைச் செய்வதற்கு ஒரு சாதாரண மனிதத்தன்மையைக் கொண்டிருப்பது கட்டாயமாகும்; இல்லையெனில், அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையின் வல்லமை எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும், அதன் மெய்யான செயல்பாட்டை நல்ல பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டு வர முடியாது. அவருடைய மனிதத்தன்மையானது அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தாலும், அது அவருடைய சாராம்சம் அல்ல. அவருடைய சாராம்சம் தெய்வீகத்தன்மை மட்டுமேயாகும்; ஆகையால், அவர் பூமியில் தனது ஊழியத்தைச் செய்யத் தொடங்கும் அந்தத் தருணம், அவர் தனது தெய்வீகத்தன்மையை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கும் தருணம் ஆகும். அவருடைய மனிதத்தன்மையானது அவருடைய மாம்சத்தின் இயல்பான வாழ்க்கையைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காக மட்டுமே உள்ளது, இதனால் அவருடைய தெய்வீகத் தன்மையானது மாம்சத்தில் இயல்பாகவே கிரியையைச் செய்ய இயலும்; அவருடைய கிரியையை முழுவதுமாக வழிநடத்துவது அவரது தெய்வீகத்தன்மையே ஆகும். அவர் தமது கிரியையை நிறைவு செய்யும்போது, அவர் தம்முடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றியிருப்பார். மனிதன் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது என்னவெனில், அவருடைய கிரியையின் முழுமையும், அவரது கிரியையின் மூலம் மட்டும்தான் மனிதன் அவரை அறிந்துகொள்ள அவர் அவனுக்கு உதவுகிறார். அவருடைய கிரியையின் போது,

அவர் தமது தெய்வீகத்தன்மையை முழுமையாக வெளிப்படுத்துகிறார், இது மனிதகுலத்தால் கறைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு மனநிலையோ அல்லது சிந்தனையாலும் மனித நடத்தையாலும் கறைப்படுத்தப்பட்டது அல்ல. அவருடைய ஊழியங்கள் அனைத்தும் முடிவுறும் நேரம் வரும்போது, அவர் வெளிப்படுத்த வேண்டிய மனநிலையை அவர் ஏற்கனவே பரிபூரணமாகவும் முழுமையாகவும் வெளிப்படுத்தியிருப்பார். அவரது கிரியையானது எந்த மனிதனுடைய அறிவுறுத்தல்களாலும் வழிநடத்தப்படுவதில்லை; அவரது மனநிலையின் வெளிப்பாடும் மிகவும் தன்னிச்சையானது, மேலும் அது மனதால் கட்டுப்படுத்தப் படுவதில்லை அல்லது சிந்தனையால் செயலாக்கப் படுவதில்லை, ஆனால் அது இயற்கையாகவே வெளிப்படுகிறது. இது எந்த மனிதனும் சாதிக்க முடியாத ஒன்று. சுற்றுச்சூழல்கள் கடுமையானதாக இருந்தாலும் அல்லது நிலைமைகள் சாதகமற்றதாக இருந்தாலும், அவரால் தகுந்த நேரத்தில் தமது மனநிலையை வெளிப்படுத்த முடியும். கிறிஸ்துவாக இருக்கும் ஒருவர் கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தை வெளிப்படுத்துகிறார், அதே சமயம் கிறிஸ்துவாக இல்லாதவர்கள் கிறிஸ்துவின் மனநிலையைக் கொண்டிருப்பதில்லை. ஆகையால், அனைவரும் அவரை எதிர்த்தாலும் அல்லது அவரைப் பற்றிய எதிரான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தாலும் கூட, கிறிஸ்துவால் வெளிப்படுத்தப்படும் மனப்பான்மையானது தேவனுடையது என்பதை மனிதனுடைய கருத்துகளின் அடிப்படையில் யாரும் மறுக்க முடியாது. உண்மையான இருதயத்தோடு கிறிஸ்துவைப் பின்தொடர்பவர்கள் அல்லது தேவனை உள்நோக்கத்துடன் தேடுபவர்கள் அனைவரும் அவருடைய தெய்வீகத்தன்மையினுடைய வெளிப்பாட்டின் அடிப்படையில் அவர் கிறிஸ்து என்பதை ஒப்புக்கொள்வார்கள். மனிதனின் கருத்துக்களுக்கு இணங்காத எந்தவொரு அம்சத்தின் அடிப்படையிலும் அவர்கள் ஒருபோதும் கிறிஸ்துவை மறுக்க மாட்டார்கள். மனிதன் மிகவும் மதி கெட்டவன் என்றாலும், மனிதனின் விருப்பம் என்ன, தேவனிடமிருந்து தோன்றியது எது என்பது அனைவருக்கும் மிகச் சரியாகத் தெரியும். பலர் தங்கள் நோக்கங்களின்

விளைவாக வேண்டுமென்றே கிறிஸ்துவை எதிர்க்கிறார்கள். இதற்காக இல்லையென்றால், கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தை மறுக்க ஒரு மனிதனுக்கும் ஒரு காரணம் கூட இருக்காது, ஏனென்றால் கிறிஸ்துவால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தெய்வீகத்தன்மை உண்மையில் இருக்கிறது, அவருடைய கிரியையின் வெளியரங்கமான அனைவரது கண்களாலும் காண முடியும்.

கிறிஸ்துவின் கிரியையும் வெளிப்பாடும் அவருடைய சாராம்சத்தைத் தீர்மானிக்கிறது. அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதை அவர் உண்மையான இருதயத்தோடு செய்துமுடிக்க முடிகிறது. அவரால் உண்மையான இருதயத்தோடு பரலோகத்தில் உள்ள தேவனை தொழுதுகொள்ள முடிகிறது, உண்மையான இருதயத்தோடு பிதாவாகிய தேவனுடைய சித்தத்தை நாட முடிகிறது. இவை அனைத்தும் அவருடைய சாராம்சத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. அப்படியே அவருடைய இயல்பான வெளிப்பாடும் அவருடைய சாராம்சத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது; இதை நான் அவருடைய "இயற்கையான வெளிப்பாடு" என்று அழைப்பதற்கான காரணம், அவருடைய வெளிப்பாடு பார்த்துப் பின்பற்றக்கூடிய ஒன்று அல்ல, அல்லது மனிதனுடைய படிப்பறிவின் விளைவோ அல்லது மனிதனால் பல ஆண்டுகளாகக் கடினமாக உழைத்த உழைப்பின் விளைவோ இல்லை. அவர் அதைக் கற்றுக்கொள்ளவுமில்லை அல்லது தம்மை அவ்வாறாக அலங்கரிக்கவுமில்லை; மாறாக, அது அவருக்குள் இயல்பாகவே இருக்கிறது. மனிதன் அவருடைய கிரியையையும், அவரது வெளிப்பாட்டையும், அவரது மனிதத்தன்மையையும், அவரது சாதாரண மனிதத்தன்மையின் முழு வாழ்க்கையையும் மறுக்கக்கூடும், ஆனால் அவர் உண்மையான இருதயத்தோடு பரலோகத்தில் உள்ள தேவனை தொழுதுகொள்கிறார் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது; பரமபிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றவே அவர் வந்துள்ளார் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது, மேலும் அவர் பிதாவாகிய தேவனைத் தேடும் நேர்மையையும் யாரும் மறுக்க முடியாது. அவருடைய உருவம் புலன்களுக்குப் பிரியமானதாக இல்லை என்றாலும், அவருடைய கலந்துரையாடல் ஒரு அசா

தாரணமான காற்றைக் கொண்டிருக்கவில்லை, மற்றும் அவரது வேலை பூமியைத் தகர்ப்பதோ அல்லது மனிதன் கற்பனை செய்வது போல வானத்தை உலுக்குவதோ இல்லை, அவர் உண்மையில் பரமபிதாவிற்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து, அவரது மரணம் வரை கீழ்ப்படிந்தவராகி பரமபிதாவின் சித்தத்தை உண்மையான இருதயத்துடன் நிறைவேற்றுகிற கிறிஸ்துவாக இருக்கிறார். ஏனென்றால், அவருடைய சாராம்சம் கிறிஸ்துவின் சாராம்சமாக இருக்கிறது. இந்த உண்மையை நம்புவது மனிதனுக்கு கடினமாக இருக்கிறது, ஆனால் இது ஒரு உண்மை. கிறிஸ்துவின் ஊழியம் முழுமையாக நிறைவேறியதும், மனிதன் அவருடைய கிரியையின் மூலம் அவருடைய மனநிலையும் அவருடைய பிரசன்னமும் மற்றும் பரலோகத்தில் உள்ள தேவனுடைய மனநிலையையும் பிரசன்னத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதைக் கண்டுகொள்ள முடியும். அந்த நேரத்தில், அவருடைய எல்லா கிரியைகளின் சுருக்கமும், அவர் மெய்யாகவே வார்த்தையானது மாம்சமாக மாறியதுதான் என்பதை உறுதிப்படுத்த முடியும், ஆனால் அது மனிதனுக்குள்ள ஒரு மாம்சமும் இரத்தமும் அல்ல. பூமியில் கிறிஸ்துவினுடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு படியிலும் அதன் பிரதிநிதித்துவ முக்கியத்துவம் உள்ளது, ஆனால் ஒவ்வொரு படியின் உண்மையான கிரியையை அனுபவிக்கும் மனிதனுக்கு அவருடைய கிரியையின் முக்கியத்துவத்தை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. விசேஷமாக, தேவன் தமது இரண்டாவது அவதாரத்தில் மேற்கொண்ட பல கிரியைகளாய் இருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளை மட்டுமே கேட்டவர்களில் அல்லது பார்த்தவர்களில் பெரும்பாலோர் அவரைப் பார்த்ததில்லை, அவருடைய கிரியையைப் பற்றி அவர்களுக்கு எந்தக் கருத்தும் இல்லை; கிறிஸ்துவைக் கண்டவர்கள், அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டவர்கள், மற்றும் அவருடைய கிரியையை அனுபவித்தவர்களுக்கு, அவருடைய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்வது கடினமாக இருக்கிறது. இது கிறிஸ்துவின் தோற்றமும் அவரது இயல்பான மனிதத்தன்மையும் மனிதனின் சுவைக்கு பொருந்தாததினால் தான் அல்லவா? கிறிஸ்து போன பிறகு அவ

ருடைய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்பவர்களுக்கு அத்தகையச் சிரமங்கள் இருக்காது, ஏனென்றால் அவர்கள் அவருடைய கிரியையை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள், கிறிஸ்துவினுடைய இயல்பான மனிதத் தன்மையுடன் ஐக்கியப்படுவதில்லை. மனிதன் தேவனைப் பற்றிய தனது கருத்துக்களை கைவிட முடியாதவனாக இருக்கிறான், அதற்குப் பதிலாக அவனை இன்னும் தீவிரமாக ஆராய்கிறான்; மனிதன் அவரது தோற்றத்தில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துகிறான் என்பதும், அவருடைய கிரியை மற்றும் வார்த்தைகளின் அடிப்படையில் அவரது சாராம்சத்தை அடையாளம் காண முடியவில்லை என்பதும் தான் இதற்குக் காரணம். கிறிஸ்துவின் தோற்றத்திற்கு மனிதன் தன் கண்களை மூடிக்கொண்டால் அல்லது கிறிஸ்துவின் மனிதத்தன்மையைப் பற்றி விவாதிப்பதைத் தவிர்த்து, அவரது தெய்வீகத்தன்மையைப் பற்றி மட்டுமே பேசுகிறான் என்றால், அவருடைய கிரியையும் வார்த்தைகளும் எந்த மனிதனுக்கும் கிடைக்கவில்லை என்றால், மனிதனின் கருத்துக்கள் பாதியாகக் குறையும், மேலும் அந்த அளவிற்கு மனிதனின் அனைத்து சிரமங்களும் கூட தீர்க்கப்படும். மனித அவதாரமான தேவனுடைய கிரியையின் போது, மனிதனால் அவரை சகித்துக்கொள்ள முடியாது, அவரைப் பற்றிய ஏராளமான கருத்துக்கள் நிறைந்தவனாய் இருக்கிறான், மேலும் எதிர்க்கும் நிகழ்வுகளும் மற்றும் கீழ்ப்படியாமையும் பொதுவானவையாகும். தேவனுடைய பிரசன்னத்தை மனிதனால் பொறுத்துக்கொள்ளவோ, கிறிஸ்துவின் மனத்தாழ்மைக்கும் மறைவுக்கும் கனிவான போக்கோ, பரமபிதாவுக்குக் கீழ்ப்படிகிற கிறிஸ்துவின் சாராம்சத்தை மன்னிக்கவோ முடியாமல் இருக்கிறான். ஆகையால், அவர் தனது கிரியையை முடித்தபின் மனிதனுடன் நித்தியமாக இருக்க முடியாது, ஏனென்றால் மனிதன் அவரை அவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ்வதற்கு அனுமதிக்க விரும்பவில்லை. மனிதன் அவரது கிரியையின் போது அவரிடம் கனிவான போக்கைக் காட்ட முடியாவிட்டால், அவர் தம்முடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றிய பின், அவர் படிப்படியாக அவருடைய வார்த்தைகளை அவர்கள் அனுபவிப்பதைப் பார்க்கும்போது, அவர் அவர்களுடன் சேர்ந்து

வாழ்வதை அவர்கள் எவ்வாறு பொறுத்துக்கொள்ள முடியும்? அவ ரால் பலர் விழுந்துபோயிருக்க மாட்டார்களா? மனிதன் பூமியில் கிரியை செய்ய மட்டுமே அவரை அனுமதிக்கிறான்; இது மனிதன் அவருக்குக் காண்பித்த கனிவுப்போக்கின் மிகப்பெரிய அளவாகும். அவருடைய கிரியைக்காக இல்லாவிட்டால், மனிதன் அவரை பூமியிலிருந்து வெகு காலத்திற்கு முன்பே வெளியேற்றியிருப்பான், ஆகவே அவருடைய கிரியை முடிந்தவுடன் அவர்கள் எவ்வளவு குறைவான கனிவுப்போக்கைக் காண்பிப்பார்கள்? அப்படியானால் மனிதன் அவரை சித்திரவதைச் செய்து கொலை செய்ய மாட் டானா? அவர் கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படாவிட்டால், அவர் மனிதர்களிடையே கிரியை செய்திருக்க முடியாது; அவர் தேவ னுடைய அடையாளத்துடன் செயல்படாமல், அதற்குப் பதிலாக ஒரு சாதாரண மனிதராக மட்டுமே கிரியை செய்தார் என்றால், மனிதன் அவர் ஒரு வாக்கியத்தை உச்சரிப்பதைக் கூட சகித்துக் கொள்ள மாட்டான், அவருடைய கிரியையை சிறிதளவேனும் பொறுத்துக்கொள்ள மாட்டான். எனவே அவர் தமது கிரியையில் இந்த அடையாளத்தை அவருடன் மட்டுமே கொண்டு செல்ல முடி யும். இந்த வழியில், அவர் அப்படி செய்யாதிருந்தால் அவரது கிரி யையானது மிகவும் வல்லமை வாய்ந்தது ஆகும், ஏனென்றால் மனிதர்கள் அனைவரும் செல்வாக்கு மற்றும் பெரிய அடையா ளத்திற்குக் கீழ்ப்படிய தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர் கிரியை செய்தபடியே தேவனுடைய அடையாளத்தை அவர் கொண்டுச் செல்லவில்லை என்றால் அல்லது தேவனாகத் தோன்றவில்லை என்றால், பிறகு அவருக்குக் கிரியை செய்யவே வாய்ப்பில்லை. தேவனுடைய சாராம்சம் மற்றும் கிறிஸ்துவின் பிரசன்னம் அவரி டம் உள்ளது என்ற போதிலும், மனிதன் தளர்வு கொடுத்து, மனி தர்களிடையே எளிதில் அவரது கிரியையைச் செய்ய அனுமதிக்க மாட்டான். தேவனுடைய அடையாளத்தை அவர் தனது கிரியை யில் கொண்டு செல்கிறார்; அத்தகைய அடையாளம் இல்லாமல் செய்யப்படுவதை விட இதுபோன்ற அடையாளத்துடன் கூடிய கிரியையானது டஜன் கணக்கான மடங்கு அதிக சக்திவாய்ந்ததாக

இருந்தாலும், மனிதன் இன்னும் அவருக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப் படியவில்லை, ஏனென்றால் மனிதன் அவருடைய செல்வாக்குக்கு மட்டுமே கீழ்ப்படிகிறான், அவருடைய சாராம்சத்திற்கு அல்ல. அப்படியானால், ஒருவேளை கிறிஸ்து ஒரு நாள் தமது பதவியில் இருந்து விலகும்போது, அந்த ஒரு நாள் மட்டுமாவது அவர் ஜீவ னோடு இருக்க மனிதனால் அனுமதிக்க முடியுமா? தேவன் மனி தனோடு பூமியில் வாழத் தயாராக இருக்கிறார், இதன்மூலம் அடுத் தடுத்த ஆண்டுகளில் தம் கையால் செய்யப்படும் கிரியையின் விளைவுகளை அவர் காண்பார். இருப்பினும், ஒரு நாள் கூட மனி தன் அவரது பிரசன்னத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது இருக் கிறான், எனவே அவரால் கைவிட்டுவிட மட்டுமே முடியும். தேவன் மனிதர்களிடையே செய்ய வேண்டிய கிரியையை செய்யவும், அவ ருடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றவும் அனுமதிப்பது என்பது மனி தனுடைய கனிவுப்போக்கின் மற்றும் கிருபையின் மிகப்பெரிய அளவாகும். அவரால் தனிப்பட்ட முறையில் வெல்லப்பட்டவர்கள் அவருக்கு அத்தகைய கிருபையைக் காட்டினாலும், அது அவரு டைய கிரியை முடியும் வரை மட்டுமே தொடர்ந்து இருக்க அவர் கள் அனுமதிக்கிறார்கள், அதற்குமேல் இன்னும் ஒரு கணம் கூட இல்லை. இது அப்படியானால், அவரால் வெல்லப்படாதவர்க ளின் நிலை என்ன? ஒரு சாதாரண மனிதனின் தோற்றத்துடன் கிறிஸ்துவாக அவர் இருக்கிறார் என்பதற்கான காரணத்தினால் தான் மனிதன் மாம்சத்தில் வந்த தேவனுடைய அவதாரத்தை இவ் வாறு நடத்துகிறான் என்பது சரி அல்லவா? அவருக்கு தெய்வீ கத்தன்மை மட்டுமே இருந்தது, ஒரு சாதாரண மனிதத்தன்மை இல்லை என்றால், மனிதனுடைய கஷ்டங்கள் மிக எளிதாகத் தீர்க் கப்பட முடியாதா? மனிதன் முணுமுணுப்புடன் அவரது தெய்வீ கத்தன்மையை ஒப்புக்கொள்கிறான், ஒரு சாதாரண மனிதனின் தோற்றத்தில் வந்ததில் அக்கறை காட்டவில்லை, அவருடைய சாராம் சம் பரமபிதாவின் சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்த கிறிஸ்துவுக்குரியது ஆகும். எனவே, சந்தோஷங்களையும் துக்கங்களையும் அவர்களு டன் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக மனிதர்களிடையே அவர் செய்த

கிரியையை மட்டுமே அவர் ரத்து செய்ய முடியும், ஏனென்றால் மனிதனால் அவரது பிரசன்னத்தை இனியும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது.

மனிதனின் இயல்பான வாழ்க்கையை மீட்டெடுத்தல் மற்றும் அவனை போய்ச்சேர வேண்டிய ஒரு அற்புதமான இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுதல்

இன்றைய கிரியை மற்றும் எதிர்காலக் கிரியைப் பற்றி மனிதன் கொஞ்சம் புரிந்துகொள்கிறான், ஆனால் மனிதகுலம் போய்ச்சேர வேண்டிய இடம் எது என்று அவன் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஒரு சிருஷ்டியாக, மனிதன் ஒரு சிருஷ்டிக்குரிய கடமையைச் செய்ய வேண்டும்: மனிதன் தேவனை அவர் செய்யக்கூடிய எல்லாவற்றிலும் பின்பற்ற வேண்டும்; நான் உங்களுக்குச் சொல்லும் வழியில் நீங்கள் தொடர வேண்டும். விஷயங்களை நீயாகவே நிர்வகிக்க உனக்கு வழி இல்லை, உனக்கு உன்மீது அதிகாரம் இல்லை; இவை அனைத்தும் நிச்சயம் தேவனின் திட்டத்திடம் விடப்பட வேண்டும், எல்லா விஷயங்களும் அவருடைய கரங்களுக்குள் அடங்கியிருக்கின்றன. தேவனின் கிரியை மனிதன் போய்ச்சேர வேண்டிய ஓர் அற்புதமான இடத்துடன் கூடிய ஒரு முடிவைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்பே அளித்தால், மனிதனை ஈர்க்கவும், மனிதனைப் பின்தொடரச் செய்யவும் தேவன் இதைப் பயன்படுத்தினால்—அவர் மனிதனுடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்திருந்தால்—அப்படியானால் இது ஜெயமாக இருக்காது, அல்லது அது மனிதனின் ஜீவனில் செய்த கிரியையாக இருக்காது. மனிதனைக் கட்டுப்படுத்தவும், இருதயத்தை ஆதாயப்படுத்தவும் தேவன் மனிதனின் முடிவைப் பயன்படுத்தினார் என்றால், இதில் அவர் மனிதனைப் பரிபூரணப்படுத்த மாட்டார், அல்லது அவர் மனிதனை ஆதாயப்படுத்தவும் மாட்டார், மாறாக அவனைக் கட்டுப்படுத்த போய்ச்சேரும் இடத்தைப் பயன்

படுத்துவார். மனிதன் எதிர்கால முடிவு, இறுதியாகப் போய்ச்சே ருமிடம், மற்றும் நம்புவதற்கு ஏதேனும் நல்லது இருக்கிறதா இல் லையா என்பதைத் தவிர வேறு எதையும் பற்றிக் கவலைப்படுவ தில்லை. ஜெயங்கொள்ளுதல் கிருயையின்போது மனிதனுக்கு ஓர் அழகான நம்பிக்கை அளிக்கப்பட்டிருந்தால், மனிதனை ஜெயங் கொள்வதற்கு முன்னர், பின்தொடர அவனுக்குச் சரியான போய்ச் சேருமிடம் வழங்கப்பட்டால், மனிதனை ஜெயங்கொள்வது அதன் பலனை அடைவது என்பது மட்டுமல்ல, ஜெயங்கொள்ளும் கிரி யையின் பலனும்கூட பாதிப்புக்குள்ளாகும். அதாவது, ஜெயங் கொள்ளும் கிரியையானது மனிதனின் தலைவிதியையும் வாய்ப் புகளையும் பறிப்பதன் மூலமும், மனிதனின் கலகத்தனமான மன நிலைக்கு நியாயத்தீர்ப்பு அளித்து சிட்சிப்பதன் மூலமும் அதன் பலனை அடைகிறது. இது மனிதனுடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்வ தன் மூலம் அடையப்படவில்லை, அதாவது, மனிதனுக்கு ஆசீர் வாதங்களையும் கிருபையும் அளிப்பதன் மூலம் அல்ல, மாறாக மனிதனின் விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்துவதன் மூலமாகவும், அவ னது “சுதந்திரத்தைப்” பறிப்பதன் மூலமாகவும், அவனது வாய்ப்பு களை அழிப்பதன் மூலமாகவும் அடையப்படுகிறது. இதுதான் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் சாராம்சமாகும். மனிதனுக்கு ஆரம் பத்திலேயே ஓர் அழகான நம்பிக்கை அளிக்கப்பட்டு, சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு கிரியைகள் பின்னர் செய்யப்பட்டிருந்தால், மனிதன் இந்தச் சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பைத் தனக்கு வழங்கப்பட்ட வாய்ப்புகள் என்ற அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்வான், இறுதியில், சிருஷ்டிகருக்கு நிபந்தனையற்ற முறையில் கீழ்ப்படிவது மற்றும் அவரைத் தொழுதுகொள்வது ஆகியவை அவரது எல்லா ஜீவராசி களாலும் அடையப்பட மாட்டாது; கண்மூடித்தனமான, அறியா மையுடனான கீழ்ப்படிதல் மட்டுமே இருக்கும், இல்லையென்றால் மனிதன் கண்மூடித்தனமாகத் தேவனுக்குக் கோரிக்கைகளை வைப் பான், மேலும் மனிதனின் இருதயத்தைப் பரிபூரணமாக ஜெயங் கொள்ள முடியாது. இதன் விளைவாக, அத்தகைய ஜெயங்கொள் ளும் கிரியை மூலமாக மனிதனை அடைவதும், மேலும், தேவனுக்

குச் சாட்சியம் அளிப்பதும் சாத்தியமில்லை. அத்தகைய ஜீவராசிகள் தங்கள் கடமையைச் செய்ய இயலாது, மேலும் தேவனோடு பேரம் பேசுவதை மட்டுமே செய்வார்கள்; இது ஜெயமாக இருக்காது, ஆனால் இரக்கமும் ஆசீர்வாதமும் ஆக இருக்கும். மனிதனுடைய மிகப்பெரிய பிரச்சனை என்னவென்றால், அவன் தனது விதி மற்றும் வாய்ப்புகளைத் தவிர வேறு எதையும் நினைக்கவில்லை, இந்த விஷயங்களை அவன் வழிபாட்டுப் பொருளாக்குகிறான். மனிதன் தனது விதி மற்றும் செல்லும் திசைகளுக்காக தேவனைப் பின்தொடர்கிறான்; அவன் தேவன் மீதுள்ள நேசத்தால் அவரைத் தொழுது கொள்வதில்லை. எனவே, மனிதனை ஜெயங்கொள்வதில், மனிதனின் சுயநலம், பேராசை மற்றும் தேவனைத் தொழுது கொள்வதை மிகவும் தடுக்கும் விஷயங்கள் அனைத்தும் கையாளப்பட வேண்டும், அதன் மூலம் அகற்றப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும்போது, மனிதன் மீதான ஜெயத்தின் பலன்கள் அடையப்படும். இதன் விளைவாக, மனிதனை ஜெயங்கொள்வதன் முதல் கட்டங்களில், மனிதனின் மூர்க்கத்தனமான இலட்சியங்களையும், மிக மோசமான பலவீனங்களையும் நீக்குவது அவசியம், இதன் மூலம், தேவன் மீதுள்ள அன்பை மனிதன் வெளிப்படுத்தவும், மனிதனின் வாழ்நாள் பற்றிய தனது அறிவை மாற்றவும், தேவனைப் பற்றிய அவனது பார்வை மற்றும் அவன் உயிர் வாழ்வதன் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவும் முடியும். இந்த வகையில், தேவன்மீதான மனிதனின் அன்பு சுத்திகரிக்கப்படுகிறது, அதாவது மனிதனின் இதயம் ஜெயங்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் எல்லா ஜீவராசிகள் மீதுமான தேவனின் மனப்பான்மையில், தேவன் ஜெயங்கொள்ளும் பொருட்டு மட்டுமே ஜெயங்கொள்வதில்லை; மாறாக, மனிதனை ஆதாயப்படுத்துவதற்காகவும், தன் சொந்த மகிமைக்காகவும், மனிதனின் ஆரம்பக்கால, உண்மையான தன்மையை மீட்டெடுப்பதற்காகவும் அவர் ஜெயங்கொள்கிறார். அவர் ஜெயங்கொள்ளும் பொருட்டு மட்டுமே ஜெயங்கொள்ள வேண்டுமென்றால், ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் முக்கியத்துவம் இழக்கப்படும். அதாவது, ஜெயங்கொண்ட பிறகு, தேவன் அவரது மனி

தக் கைகளைக் கழுவி, மனிதனுடைய ஜீவன் அல்லது மரணத்துக் குச் செவிசாய்க்கவில்லை என்றால், இது மனிதகுலத்தின் நிர்வாக மாகவோ, அல்லது மனிதனை ஜெயங்கொள்வது மனிதனின் இரட் சிப்புக்காகவோ இருக்காது. மனிதனை ஜெயங்கொள்வதைத் தொடர்ந்து மனிதனை ஆதாயப்படுத்துவதும், இறுதியாக அவன் போய்ச்சேர வேண்டிய ஓர் அற்புதமான இடத்திற்கு வருவதும் இரட்சிப்பின் அனைத்துக் கிரியைகளின் இருதயத்திலும் உள்ளது, மேலும் இது மட்டுமே மனிதனின் இரட்சிப்பின் நோக்கத்தை அடைய முடியும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், போய்ச் சேர வேண்டிய அழகான இடத்திற்கு மனிதனின் வருகையும், மீத முள்ளவற்றுக்குள் பிரவேசிப்பதும் மட்டுமே அனைத்து ஜீவராசிக ளிடமும் இருக்க வேண்டிய வாய்ப்புகளாகும், மற்றும் சிருஷ்டிக ரால் செய்யப்பட வேண்டிய கிரியைகளாகும். மனிதன் இந்தக் கிரியையைச் செய்ய வேண்டியதிருந்தால், அது மிகவும் குறைவா கவே இருந்திருக்கும். இது மனிதனை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற் குக் கொண்டு சென்றிருக்கக்கூடும், ஆனால் அது மனிதனை நித் தியமாக போய்ச்சேருமிடத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்க முடியாது. மனிதனின் விதியை மனிதனால் தீர்மானிக்க முடியாது, அல்லது மேலும், மனிதனின் வாய்ப்புகளையும் எதிர்காலத்தில் போய்ச் சேர வேண்டிய இடத்தையும் உறுதிப்படுத்த அவனால் முடியாது. இருப்பினும், தேவன் செய்யும் கிரியை வேறுபட்டது. அவர் மனி தனைச் சிருஷ்டித்ததிலிருந்து, அவனை வழிநடத்துகிறார்; அவர் மனிதனை இரட்சிப்பதால், அவர் அவனைப் பரிபூரணமாக இரட் சிப்பார், மற்றும் அவனைப் பரிபூரணமாக ஆதாயப்படுத்துவார்; அவர் மனிதனை வழிநடத்துவதால், அவனைப் போய்ச்சேர வேண் டிய சரியான இடத்திற்குக் கொண்டு வருவார்; அவர் மனிதனைச் சிருஷ்டித்து நிர்வகிப்பதால், மனிதனின் தலைவிதி மற்றும் வாய்ப் புகளுக்கு அவர் அவசியம் பொறுப்பேற்க வேண்டும். சிருஷ்டிக ரால் செய்யப்படும் கிரியை என்பது இதுதான். மனிதனின் வாய்ப் புகளைத் தூய்மைப்படுத்துவதன் மூலம் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியை அடையப்பட்டாலும், மனிதன் இறுதியில் தேவனால் அவனுக்

கென்று ஆயத்தம் செய்யப்பட்ட போய்ச்சேர வேண்டிய சரியான இடத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். தேவன் மனிதன் மீது கிரியை செய்வதால், மனிதனுக்குத் துல்லியமாகப் போய்ச்சேர வேண்டிய ஓர் இடம் இருக்கிறது, அவனுடைய தலைவிதி உறுதி செய்யப்படுகிறது. இங்கே, குறிப்பிடப்பட்ட பொருத்தமான போய்ச் சேருமிடம் மனிதனின் நம்பிக்கைகள் மற்றும் கடந்த காலங்களில் சுத்திகரிக்கப்பட்ட வாய்ப்புகள் அல்ல; இந்த இரண்டும் வேறு பட்டவை. மனிதன் எதிர்பார்க்கும் மற்றும் பின்தொடரும் விஷயங் கள் மனிதனுக்கு உண்டான போய்ச்சேருமிடம் என்பதைவிட, அவை மாம்சத்தின் ஆடம்பரமான ஆசைகளை தேடுவதிலிருந்து எழும் ஏக்கங்களாகும். இதற்கிடையில், மனிதனுக்காக தேவன் எதை ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கிறார் என்றால், மனிதன் தூய்மைப் படுத்தப்பட்டவுடன் அவனுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய, உலகைச் சிருஷ்டித்தபின் தேவன் மனிதனுக்காக ஆயத்தம் செய்த ஆசீர்வா தங்களும் வாக்குத்தத்தங்களுமாகும், மற்றும் இவை மனிதனின் விருப்பங்கள், எண்ணங்கள், கற்பனைகள் அல்லது மாம்சத்தால் கறைபடாதவை. போய்ச்சேரும் இந்த இடம் ஒரு குறிப்பிட்ட நப ருக்காக ஆயத்தம் செய்யப்படவில்லை, ஆனால் இது ஒட்டுமொத்த மனிதகுலத்திற்குமான இடமாகும். எனவே, போய்ச்சேரும் இந்த இடம் மனிதகுலத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமான இடமாகும்.

சிருஷ்டிகர் சிருஷ்டித்த அனைத்து ஜீவராசிகளுக்கும் திட்ட மிட விரும்புகிறார். அவர் செய்யும் எதையும் நீ நிராகரிக்கவோ அல்லது கீழ்ப்படியாமல் இருக்கவோ கூடாது, அல்லது நீ அவருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்யவும் கூடாது. அவர் செய்யும் கிரியை இறுதியில் அவருடைய நோக்கங்களை அடையும்போது, இதில் அவர் மகிமையைப் பெறுவார். இன்று, நீ மோவாபின் சந்ததி என்றோ, அல்லது சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்தின் சந்ததி என்றோ ஏன் கூறப்படவில்லை? தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்களைப் பற்றி ஏன் பேசவில்லை, சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவராசிகளைப் பற்றி மட் டுமே பேசப்படுகிறது? சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவராசி—இதுதான் மனி தனின் உண்மையான பெயர், அவனது உள்ளார்ந்த அடையாளமாக

இருப்பது இதுவே. கிரியையின் காலம் மற்றும் காலகட்டங்கள் மாறுபடுவதால் மட்டுமே பெயர்கள் மாறுபடுகின்றன; உண்மையில், மனிதன் ஓர் இயல்பான ஜீவராசி. எல்லா ஜீவராசிகளும், அவை மிகவும் சீர்கெட்டவையாக இருந்தாலும், மிகப் புனிதமானவையாக இருந்தாலும், ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவராசியின் கடமையைச் செய்ய வேண்டும். தேவன் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையைச் செய்யும்போது, உனது திசை, விதி அல்லது போய்ச்சேருமிடத்தைப் பயன்படுத்தி அவர் உன்னைக் கட்டுப்படுத்த மாட்டார். உண்மையில் இந்த வகையில் அவர் கிரியை செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையின் நோக்கம், ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவராசியின் கடமையை மனிதன் செய்ய வைப்பதும், சிருஷ்டிகரை அவன் தொழுது கொள்வதும் ஆகும்; இதற்குப் பிறகுதான் அவன் போய்ச்சேர வேண்டிய அற்புதமான இடத்திற்குள் பிரவேசிக்க முடியும். மனிதனின் தலைவிதி தேவனின் கைகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. உன்னைக் கட்டுப்படுத்த உன்னாலேயே இயலாது. மனிதன் எப்போதுமே தன் சார்பாக விரைந்து வந்து தன்னை மும்முரமாகப் பயன்படுத்தினாலும், அவனால் தன்னைக் கட்டுப்படுத்த இயலாது. நீ உன் சொந்த வாய்ப்புகளை அறிந்து கொள்ள முடிந்தால், உன் சொந்த விதியை உன்னால் கட்டுப்படுத்த முடிந்தால், நீ அப்போதும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவராசியாக இருப்பாயா? சுருக்கமாகக் கூறுவதென்றால், தேவன் எவ்வாறு கிரியை செய்கிறார் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அவருடைய எல்லாக் கிரியைகளும் மனிதனுக்காகவே செய்யப்படுகின்றன. உதாரணமாக, வானங்களையும் பூமியையும் மற்றும் மனிதனுக்குச் சேவை செய்யத் தேவன் சிருஷ்டித்த எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்: மனிதனுக்காக அவர் உருவாக்கிய சந்திரன், சூரியன் மற்றும் நட்சத்திரங்கள், விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்கள், வசந்த காலம், கோடைக் காலம், இலையுதிர் காலம் மற்றும் குளிர்காலம், மற்றும் இது போன்றவை எல்லாம் மனிதனின் ஜீவிதத்துக்காகவே உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, தேவன் மனிதனை எவ்வாறு சிட்சிக்கிறார், நியாயந்தீர்க்கிறார்

என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், இவை அனைத்தும் மனிதனின் இரட்சிப்பின் பொருட்டுதான் இருக்கின்றன. மனிதனை அவனது மாம்ச நம்பிக்கையிலிருந்து அவர் நீக்கினாலும், அது மனிதனைச் சுத்திகரிப்பதற்காகவே, மனிதனின் சுத்திகரிப்பு அவன் உயிர்வாழ்வதற்காகவே செய்யப்படுகிறது. மனிதன் யோய்ச்சேருமிடம் சிருஷ்டிகரின் கைகளில் உள்ளது, எனவே மனிதன் எப்படித் தன்னைத் தானே கட்டுப்படுத்த முடியும்?

ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையை முடித்ததும், மனிதன் ஓர் அழகான உலகத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுவான். இந்த ஜீவிதம் அப்போதும் நிச்சயமாகப் பூமியில்தான் இருக்கும், ஆனால் அது இன்றைய மனிதனின் ஜீவிதத்தைப்போலல்லாமல் இருக்கும். மனிதகுலம் முழுவதையும் ஜெயங்கொண்ட பின்னர் மனிதகுலத்தின் ஜீவிதம் இதுதான், இது பூமியில் மனிதனுக்கு ஒரு புதிய தொடக்கமாக இருக்கும், மேலும் மனிதகுலத்திற்கு இதுபோன்ற ஒரு ஜீவிதம் இருப்பது மனிதகுலம் ஒரு புதிய மற்றும் அழகான உலகில் நுழைந்துள்ளது என்பதற்குச் சான்றாக இருக்கும். இது பூமியிலுள்ள மனிதன் மற்றும் தேவனின் ஜீவிதத்தின் தொடக்கமாக இருக்கும். அத்தகைய அழகான ஜீவிதத்தின் முன்மாதிரி என்னவென்றால், மனிதன் சுத்திகரிக்கப்பட்டு ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட பிறகு, அவன் சிருஷ்டிகருக்கு முன்பாக ஒப்புக்கொடுக்கிறான். ஆகவே, மனிதகுலம் போய்ச்சேர வேண்டிய அற்புதமான இடத்திற்குள் நுழைவதற்கு முன்பு, தேவனின் கிரியையின் கடைசிக் கட்டமே ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையாகும். அத்தகைய ஜீவிதம் என்பது பூமியில் மனிதனின் எதிர்கால ஜீவிதமாகவும், பூமியில் மிக அழகான ஜீவிதமாகவும், மனிதன் ஏங்குகிற ஜீவிதமாகவும், உலக வரலாற்றில் மனிதன் இதற்கு முன் அடையாத ஒரு வகை ஜீவிதமாகவும் இருக்கிறது. இது 6,000 ஆண்டுக்கால நிர்வாகக் கிரியையின் இறுதிப் பலனாகும்; மனிதகுலம் இதற்குத்தான் வெகுவாக ஏங்குகிறது, மேலும் இது மனிதனுக்கு தேவன் அளித்த வாக்குத்தத்தமும் ஆகும். ஆனால் இந்த வாக்குத்தத்தம் உடனடியாக நிறைவேறாது: கடைசிக் காலத்தின் கிரியைகள் முடிந்ததும், மனிதன் முற்றிலு

மாக ஜெயங்கொள்ளப்பட்டதும், அதாவது சாத்தான் முற்றிலுமா கத் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின்னரே மனிதன் எதிர்காலத்தில் போய்ச் சேருமிடத்திற்குள் நுழைவான். மனிதன் சுத்திகரிக்கப்பட்ட பிறகு, அவன் பாவ இயல்பு இல்லாதவனாக இருப்பான், ஏனென்றால் தேவன் சாத்தானைத் தோற்கடித்திருப்பார், அதாவது விரோத சக் திகளால் எந்தவிதமான ஆக்கிரமிப்பும் இருக்காது, மனிதனின் மாம்சத்தைத் தாக்கக்கூடிய விரோத சக்திகள் எதுவும் இருக்காது. ஆகவே மனிதன் சுதந்திரமாகவும் பரிசுத்தமாகவும் இருப்பான்—அவன் நித்தியத்திற்குள் நுழைந்திருப்பான். அந்தகாரத்தின் வலிமை மிக்க விரோத சக்திகள் அடிமைத்தனத்தில் வைத்திருந்தால் மட் டுமே, மனிதன் எங்குச் சென்றாலும் சுதந்திரமாக இருப்பான், ஆகவே அவன் கிளர்ச்சியோ எதிர்ப்போ செய்யாமல் இருப்பான். சாத்தான் அடிமைத்தனத்தில் இருக்க வேண்டும், இதனால் மனித னிடத்தில் அனைத்தும் நன்றாக இருக்கும்; தற்போதைய நிலைமை நிலவுவது ஏனென்றால் பூமியில் எல்லா இடங்களிலும் சாத்தான் இன்னமும் பிரச்சினையைத் தூண்டுகிறான், மேலும் தேவனின் நிர்வாகத்தின் முழு கிரியையும் அதன் முடிவை இன்னும் எட்ட வில்லை. சாத்தான் தோற்கடிக்கப்பட்டவுடன், மனிதன் முற்றிலு மாக விடுவிக்கப்படுவான்; சாத்தானின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து வெளியே வந்து மனிதன் தேவனைப் பெற்றதும், அவன் நீதியின் சூரியனைக் காண்பான். இயல்பான மனிதனுக்கு உரிய ஜீவிதம் மீண்டும் பெறப்படும்; தீமையிலிருந்து நன்மையை அறிந்துகொள் ளும் திறன், எப்படி சாப்பிட வேண்டும் மற்றும் ஆடை அணிய வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது, இயல்பாக வாழக்கூடிய திறன் போன்ற இயல்பான மனிதனுக்கு இருக்க வேண்டியவை அனைத்தும் மீண்டும் பெறப்படும். ஏவாள் சர்ப்பத்தால் பரீட்சிக் கப்படாவிட்டால், ஆரம்பத்தில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பிறகு மனிதன் இந்த மாதிரியான இயல்பான ஜீவிதத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அவன் சாப்பிட்டு, ஆடை அணிந்து, பூமியில் இயல்பான மனித ஜீவிதத்தை நடத்தியிருக்க வேண்டும். மனிதன் சீரழிவு நிலைக்கு வந்தபின், இந்த ஜீவிதம் அடைய முடியாத மாயையாக மாறியது,

இன்றும் கூட மனிதன் அத்தகைய விஷயங்களைக் கற்பனை செய்யத் துணியவில்லை. உண்மையில், மனிதன் ஏங்குகிற இந்த அழகான ஜீவிதம் ஓர் அவசியத் தேவையாகும். மனிதன் அத்தகைய போய்ச்சேருமிடம் இல்லாமல் இருந்திருந்தால், பூமியில் அவனது சீரழிந்த ஜீவிதம் ஒருபோதும் முடிவடையாது, இவ்வளவு அழகான ஜீவிதம் இல்லாதிருந்தால், சாத்தானின் தலைவிதிக்கு அல்லது பூமியின் மீது சாத்தான் அதிகாரம் வைத்திருக்கும் காலத்துக்கு எந்த முடிவும் இருக்காது. மனிதன் அந்தகாரத்தின் வலிமை கொண்ட சக்திகளால் எட்ட முடியாத ஓர் உலகிற்குள் வர வேண்டும், அவன் அவ்வாறு செய்யும்போது, சாத்தான் தோற்கடிக்கப்பட்டான் என்பதை இது நிரூபிக்கும். இந்த வகையில், சாத்தானால் எந்த இடையூறும் ஏற்படாத நிலையில், தேவனே மனிதகுலத்தைக் கட்டுப்படுத்துவார், மேலும் அவர் மனிதனின் முழு ஜீவிதத்தையும் கட்டளையிடுவார், கட்டுப்படுத்துவார்; அப்போதுதான் சாத்தான் உண்மையிலேயே தோற்கடிக்கப்படுவான். இன்று மனிதனின் ஜீவிதம் பெரும்பாலும் அசுத்தமான ஜீவிதம்; அது இன்னும் கஷ்டமான மற்றும் துன்பப்பட்ட ஜீவிதம்தான். இதைச் சாத்தானின் தோல்வி என்று சொல்ல முடியாது; மனிதன் இன்னமும் துன்பக் கடலிலிருந்து தப்பவில்லை, இன்னும் மனிதனின் வாழ்க்கையின் கஷ்டத்திலிருந்து, அல்லது சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தப்பவில்லை, ஆனால் இன்னும் அவனுக்கு தேவனைப் பற்றிய சிறிதளவு அறிவுகூட இல்லை. மனிதனின் கஷ்டங்கள் அனைத்தும் சாத்தானால் உருவாக்கப்பட்டவை; மனிதனின் வாழ்க்கையில் துன்பத்தைக் கொண்டுவந்தது சாத்தான்தான், மேலும் சாத்தான் அடிமைத்தனத்தில் வைக்கப்பட்ட பின்னரே மனிதனால் துன்பக் கடலில் இருந்து பரிபூரணமாகத் தப்பிக்க முடியும். ஆயினும், மனிதனின் இதயத்தை ஜெயிப்பதன் மூலமும், அதனை ஆதாயப்படுத்துவதன் மூலமும் சாத்தானுடனான போரில் வென்றெடுக்கப்பட்டவனாக மனிதனை ஆக்குவதன் மூலமும், சாத்தானின் அடிமைத்தனம் அடையப்படுகிறது.

இன்று, பூமியில் இயல்பான மனித ஜீவிதத்தை அடைவதற்கு

முன்பு, ஒரு ஜெயங்கொண்டவனாக மாறுவது மற்றும் பரிபூரண மாக்கப்படுவது ஆகியவையே மனிதன் பின்பற்ற வேண்டியவை, சாத்தான் அடிமைப்படுத்தி வைக்கப்படுவதற்கு முன்பு அவைதான் அவன் பெறவிரும்பும் நோக்கங்களாகும். அடிப்படையாகவே, ஒரு ஜெயங்கொண்டவனாக மாறுவது மற்றும் பரிபூரணமாக்கப்படு வது அல்லது பெரிய அளவில் பயன்படுத்தப்படுவது இவற்றை மனிதன் பின்பற்றுவது சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தப்பிப்ப தற்கானது: மனிதனின் பின்பற்றல் ஒரு ஜெயங்கொண்டவனாக மாறுவதற்கானது, ஆனால் இறுதிப் பயன் சாத்தானின் ஆதிக்கத் திலிருந்து தப்பிப்பதாக இருக்கும். சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தப்பிப்பதன் மூலம் மட்டுமே மனிதன் பூமியில் இயல்பான மனித ஜீவிதத்தை, தேவனைத் தொழுது கொள்ளும் ஜீவிதத்தை ஜீவிக்க முடியும். இன்று, ஒரு ஜெயங்கொண்டவனாக மாறுதல் மற்றும் பரி பூரணமாக்கப்படுதல் ஆகியவற்றை மனிதன் பின்பற்றுவது, பூமி யில் இயல்பான மனித ஜீவிதத்தைப் பெறுவதற்கு முன்னர் பின் பற்றப்படும் விஷயமாகும். அவை சுத்திகரிக்கப்படுவது, சத்தியத் தைக் கடைப்பிடிப்பது மற்றும் சிருஷ்டிகரைத் தொழுது கொள் வது ஆகியவற்றுக்காகவே முதன்மையாகப் பின்பற்றப்படுகின்றன. பூமியில் இயல்பான மனித ஜீவிதத்தை, கஷ்டமோ உபத்திரவமோ இல்லாத ஒரு ஜீவிதத்தை மனிதன் கொண்டிருந்தால், மனிதன் ஒரு ஜெயங்கொண்டவனாக மாறுவதற்கான பின்பற்றுதலில் ஈடு பட மாட்டான். “ஒரு ஜெயங்கொண்டவனாக மாறுவது” மற்றும் “பரிபூரணமாக்கப்படுதல்” ஆகியவை மனிதன் பின்பற்றுவதற்குத் தேவன் கொடுக்கும் நோக்கங்களாகும், மேலும் இந்த நோக்கங்க ளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் மனிதன் சத்தியத்தை நடைமுறை யாக்கும்படியும் ஓர் அர்த்தமுள்ள ஜீவிதத்தை வாழும்படியும் அவர் செய்கிறார். மனிதனை முழுமையடையச் செய்வதும், அவனை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்வதும் இதன் நோக்கமாகும், மேலும் ஒரு ஜெயங்கொண்டவனாக மாறுவது, பரிபூரணமாக்கப்படுவது இவற் றைப் பின்பற்றுவது அதற்கான ஒரு வழிமுறை மட்டுமேயாகும். எதிர்காலத்தில், மனிதன் அற்புதமான சென்றடையும் இடத்திற்குள்

பிரவேசித்தால், ஒரு ஜெயங்கொண்டவனாக மாறியதற்கும் பரிபூரணமாக்கப்பட்டதற்கும் எந்தக் குறிப்பும் இருக்காது; தங்கள் கடமையைச் செய்யும் ஒவ்வொரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவன் மட்டுமே இருக்கும். இன்று, மனிதன் வெறுமனே தனக்கான ஒரு நோக்கத்தை வரையறுக்கும் பொருட்டு இவற்றைப் பின்பற்றுமாறு செய்யப்பட்டுள்ளான், இதனால் மனிதனின் பின்பற்றுதல் அதிக இலக்கு மற்றும் நடைமுறை கொண்டதாக இருக்கும். இல்லையெனில், மனிதன் தெளிவற்ற புலனாகாதவற்றுக்கு மத்தியில் வாழ்வான், மேலும் நித்திய ஜீவனுக்குள் பிரவேசித்தலைத் தொடருவான், இது அப்படியானால், மனிதன் இன்னும் அதிகமாக பரிதாபத்துக்கு உரியவன் ஆகமாட்டானா? குறிக்கோள்களோ கொள்கைகளோ இல்லாமல் இந்த வகையில் பின்பற்றுவது—இது தன்னைத்தானே ஏமாற்றுவது அல்லவா? இறுதியில், இந்தப் பின்பற்றல் இயற்கையாகவே பயனற்றதாக இருக்கும்; முடிவில், மனிதன் இன்னும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வாழ்வான், அதிலிருந்து தன்னைத் தானே விடுவித்துக் கொள்ள அவனால் இயலாது. இத்தகைய நோக்கமற்ற பின்பற்றலுக்கு அவனை ஏன் உட்படுத்த வேண்டும்? மனிதன் நித்தியமான சென்றடையும் இடத்துக்குள் பிரவேசிக்கும்போது, சிருஷ்டிகரைத் தொழுது கொள்வான், மனிதன் இரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டு நித்தியத்திற்குள் பிரவேசித்துள்ள காரணத்தால், மனிதன் எந்த நோக்கத்தையும் பின்பற்ற மாட்டான், அல்லது சாத்தானால் முற்றுகையிடப்படுவதைப் பற்றி அவன் கவலைப்பட மாட்டான். இந்த நேரத்தில், மனிதன் தனது இடத்தை அறிந்துகொள்வான், மேலும் தன் கடமையைச் செய்வான், அவர்கள் சிட்சிக்கப்படாவிட்டாலும் அல்லது நியாயந்தீர்க்கப்படவிட்டாலும்கூட, ஒவ்வொரு நபரும் தங்கள் கடமையைச் செய்வார்கள். அந்த நேரத்தில், மனிதன் அடையாளம் மற்றும் அந்தஸ்து இவை இரண்டிலும் ஒரு ஜீவனாக இருப்பான். உயர்வு மற்றும் தாழ்வு என்ற வேறுபாடு இனி இருக்காது; ஒவ்வொரு நபரும் ஒரு வித்தியாசமான செயல்பாட்டைச் செய்வார்கள். ஆயினும்கூட மனிதன் ஒழுங்காகவும் மனிதகுலத்திற்கு ஏற்றதாகவும் இருக்கும் ஒரு சென்

றடையும் இடத்தில் வாழ்வான்; சிருஷ்டிகரைத் தொழுது கொள்வதற்காக மனிதன் தன் கடமையைச் செய்வான், மேலும் இந்த மனுக்குலமே நித்திய மனுக்குலமாக மாறும். அந்த நேரத்தில், மனிதன் தேவனால் வெளிச்சம் பெற்ற ஒரு ஜீவிதம், தேவனின் கவனிப்பிலும் பாதுகாப்பிலும் உள்ள ஒரு ஜீவிதம், தேவனுடன் இணைந்த ஒரு ஜீவிதத்தை ஆதாயப்படுத்தியிருப்பான். மனுக்குலம் பூமியில் ஒரு இயல்பான ஜீவிதத்தை நடத்தும், மேலும் அனைத்து மக்களும் சரியான பாதையில் பிரவேசிப்பார்கள். 6,000 ஆண்டுக் கால நிர்வாகத் திட்டம் சாத்தானை முற்றிலுமாகத் தோற்கடித்திருக்கும், அதாவது மனிதன் சிருஷ்டிக்கப் பட்ட போது இருந்த அசலான சாயலைத் தேவன் மீட்டிருப்பார், அப்படி ஆகியிருந்தால் தேவனின் உண்மையான நோக்கம் நிறைவேறியிருக்கும். ஆரம்பத்தில், மனுக்குலம் சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போவதற்கு முன்பு, மனுக்குலம் பூமியில் ஓர் இயல்பான ஜீவிதத்தை நடத்தியது. பின்னர், மனிதன் சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போனபோது, மனிதன் இந்த இயல்பான ஜீவிதத்தை இழந்தான், அதனால் தேவனின் நிர்வாகக் கிரியையும், மனிதனின் இயல்பான ஜீவிதத்தை மீட்கச் சாத்தானுடனான யுத்தமும் தொடங்கியது. தேவனுடைய 6,000 ஆண்டுகால நிர்வாகக் கிரியைகள் முடிவுக்கு வரும்போதுதான், மனுக்குலத்தின் ஜீவிதம் அதிகாரப்பூர்வமாக பூமியில் தொடங்கும்; அதன்பிறகுதான் மனிதனுக்கு ஓர் அற்புதமான ஜீவிதம் கிடைக்கும், ஆரம்பத்தில் மனிதனை சிருஷ்டிப்பதில் தேவன் கொண்டிருந்த தனது நோக்கத்தையும், மனிதனின் அசல் சாயலையும் மீட்டெடுப்பார். ஆகவே, பூமியில் மனிதகுலத்தின் இயல்பான ஜீவிதம் மனிதனுக்கு கிடைத்தவுடன், மனிதன் ஜெயங்கொண்டவனாகவோ அல்லது பரிபூரணமாக்கப்பட்டவனாகவோ இருப்பதை பின்பற்ற மாட்டான், ஏனென்றால் மனிதன் பரிசுத்தவானாக இருப்பான். மக்கள் பேசும் “ஜெயங்கொண்டவர்கள்” மற்றும் “பரிபூரணமாக்கப்பட்டவர்கள்” என்பது தேவனுக்கும் சாத்தானுக்கும் இடையிலான யுத்தத்தின் போது மனிதன் பின்பற்றுவதற்கானவை, மேலும் அவை மனிதன் சீர்கேட்டுப்போனதால் மட்டுமே இருக்கின்றன.

உனக்கு ஒரு நோக்கத்தைக் கொடுத்து, உன்னை இந்த நோக்கத்தைப் பின்பற்றச் செய்வதன் மூலம், சாத்தான் தோற்கடிக்கப்படுவான். நீ சாட்சியம் அளித்து சாத்தானை அவமானப்படுத்த, உன்னை ஒரு ஜெயங்கொண்டவன் அல்லது பரிபூரணமாக்கப்பட வேண்டியவன் அல்லது பயன்படுத்தப் படவேண்டியவனாக இருக்கும்படி கேட்பது தேவைப்படுகிறது. இறுதியில், மனிதன் பூமியில் இயல்பான மனித ஜீவிதத்தை நடத்துவான், மனிதன் பரிசுத்தவானாக இருப்பான்; இது நிகழும்போது, மக்கள் இன்னும் ஜெயங்கொண்டவர்களாக மாற முற்படுவார்களா? அவர்கள் அனைவரும் சிருஷ்டிப்பின் ஜீவன்கள் அல்லவா? ஒரு ஜெயங்கொண்டவன் மற்றும் ஒரு பரிபூரணமாக்கப்பட்டவன் என்று பேசுகையில், இந்த வார்த்தைகள் சாத்தானையும், மனிதனின் இழிநிலையையும் குறிக்கின்றன. “ஜெயங்கொண்டவன்” என்ற இந்த வார்த்தை சாத்தானுக்கும் விரோதச் சக்திகளுக்கும் எதிராக ஜெயங்கொள்ளப்படுவதைக் குறிக்கவில்லையா? நீ பரிபூரணப்படுத்தபட்டாய் என்று நீ கூறும்போது, உனக்குள் உள்ள எந்தவொன்று பரிபூரணப்படுத்தப்பட்டது? உன் சீர்கெட்ட சாத்தானிய மனப்பான்மையிலிருந்து நீயே விலகிவிட்டாய், இதனால் நீ தேவனுடைய மிக உயர்ந்த அன்பை அடைய முடியும் என்பதுதான், இல்லையா? இதுபோன்ற விஷயங்கள் மனிதனுக்குள் இருக்கும் இழிவான விஷயங்கள் தொடர்பாக மற்றும் சாத்தான் தொடர்பானவற்றுடன் கூறப்படுகின்றன; அவை தேவன் தொடர்பாகப் பேசப்படவில்லை.

நீ இப்போது ஒரு ஜெயங்கொண்டவனாக மாறி இப்போது பரிபூரணமாக்கபடுவதை பின்தொடரவில்லையென்றால், பின்னர் எதிர்காலத்தில், மனுக்குலம் பூமியில் ஒரு இயல்பான ஜீவிதத்தை நடத்தும்போது, அத்தகைய பின்பற்றுதலுக்கு எந்த வாய்ப்பும் இருக்காது. அந்த நேரத்தில், ஒவ்வொரு வகையான நபரின் முடிவும் வெளிப்படுத்தப் பட்டிருக்கும். அந்த நேரத்தில், நீ எந்த வகையான நபர் என்பது தெளிவாகத் தெரியும், மேலும் நீ ஒரு ஜெயங்கொண்டவனாக இருக்க விரும்பினால் அல்லது பரிபூரணமாக்கப்பட விரும்பினால், அது சாத்தியமற்றதாக இருக்கும். அவனது கீழ்ப்படி

யாமையின் காரணமாக, மனிதன் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் தண்டிக்கப்படுவான் என்பது மட்டுமே அப்போது இருக்கும். அந்த நேரத்தில், மனிதன் பின்பற்றுவது மற்றவர்களை விட உயர்ந்த நிலையில் இருக்காது, சிலர் ஜெயங்கொண்டவர்களாகவும், மற்ற வர்கள் பரிபூரணமாக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருப்பார்கள், அல்லது சிலர் தேவனின் முதற்பேறான குமாரரர்களாகவும், மற்றவர்கள் தேவ னின் குமாரரர்களாகவும் இருப்பார்கள்; அவர்கள் இவற்றைப் பின் பற்ற மாட்டார்கள். அனைவரும் தேவனின் சிருஷ்டிகளாக இருப் பார்கள், அனைவரும் பூமியில் வாழ்வார்கள், அனைவரும் பூமி யில் தேவனோடு சேர்ந்து வாழ்வார்கள். இப்போது தேவனுக்கும் சாத்தானுக்கும் இடையிலான யுத்தத்தின் நேரம், இந்த யுத்தம் இன்னும் முடிவடையாத காலம், மனிதன் இன்னும் முழுமையாக ஆதாயப்படுத்தப்படாத காலம்; இது மாற்றம்பெறும் காலம். ஆகவே, மனிதன் ஒரு ஜெயங்கொண்டவனாகவோ அல்லது தேவனுடைய மக்களில் ஒருவராகவோ ஆவதைப் பின்பற்ற வேண்டும். இன்று அந்தஸ்தில் வேறுபாடுகள் உள்ளன, ஆனால் நேரம் வரும்போது அத்தகைய வேறுபாடுகள் இருக்காது: ஜெயங் பெற்ற அனைவரின் அந்தஸ்தும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும், அவர்கள் அனைவரும் மனிதகுலத்தின் தகுதிவாய்ந்த உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள், பூமியில் சமமாக வாழ்வார்கள், அதாவது அவர்கள் அனைவரும் தகுதிவாய்ந்த சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள், மேலும் அதுவே அனைவருக்கும் தரப்படும். ஏனென்றால், தேவனின் கிரி யையின் காலங்கள் வேறுபட்டவை, அவருடைய கிரியையின் நோக்கங்கள் வேறுபட்டவை, இந்தக் கிரியை உங்களிடத்தில் செய் யப்பட்டால், நீங்கள் பரிபூரணமாக்கப்பட்டு, ஜெயங்கொண்டவ ராக மாறத் தகுதி பெறுவீர்கள்; இது வேறு தேசங்களில் செய்யப் பட்டால், அங்குள்ள மக்கள் ஜெயங்கொள்ளப்படுவதற்கான முதல் குழுவினராகவும், பரிபூரணப்படுத்தப்படும் முதல் குழுவினராகவும் இருப்பார்கள். இன்று, இந்தக் கிரியை வேறு தேசங்களில் செய்யப் படவில்லை, எனவே மற்ற தேசங்களின் மக்கள் பரிபூரணமாக்கப் படுவதற்கும், ஜெயங்கொண்டவராவதற்கும் தகுதி பெறாதவர்கள்,

மேலும் அவர்கள் முதல் குழுவாக மாறுவது சாத்தியமில்லை. தேவனின் கிரியையின் நோக்கம் வேறுபட்டது, தேவனின் கிரியையின் காலம் வேறுபட்டது, அதன் எல்லை வேறுபட்டது என்பதால், முதல் குழு அங்கே உள்ளது, அதாவது, அங்கே ஜெயங்கொண்டவர்கள் இருக்கிறார்கள், அதேபோல் பரிபூரணமாக்கப்படும் இரண்டாவது குழுவும்கூட அங்கே இருக்கும். பரிபூரணமாக்கப்பட்ட முதல் குழு அங்கே இருக்கும்போது, ஒரு உருமாதிரி மற்றும் முன்மாதிரி இருக்கும், எனவே எதிர்காலத்தில் பரிபூரணமாக்கப்பட்டவர்களின் இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது குழு இருக்கும், ஆனால் நித்தியத்தில் அவர்கள் அனைவரும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பார்கள், மேலும் அந்தஸ்தின் வகைப்பாடுகள் இருக்காது. அவர்கள் வெறுமனே வெவ்வேறு காலங்களில் பரிபூரணமாக்கப்பட்டிருப்பார்கள், மேலும் அந்தஸ்தில் வேறுபாடுகள் இருக்காது. எல்லோரும் பரிபூரணமாக்கப்பட்டு, முழு பிரபஞ்சத்தின் கிரியையும் முடிவடைந்த நேரம் வரும்போது, அந்தஸ்தில் வேறுபாடுகள் இருக்காது, அனைவருக்கும் சம அந்தஸ்து இருக்கும். இன்று, இந்தக் கிரியை உங்களிடையே செய்யப்படுகிறது இதனால் நீங்கள் ஜெயங்கொண்டவர்களாக மாறுவீர்கள். இது பிரிட்டனில் செய்யப்பட்டிருந்தால், பிரிட்டன் முதல் குழுவைக் கொண்டிருக்கும், அதே வழியில் நீங்கள் முதல் குழு ஆவீர்கள். இன்று வெறுமனே உங்களிடத்தில் கிரியைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் விதத்தில் நீங்கள் குறிப்பாகக் கிருபையால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள், இந்தக் கிரியை உங்களிடத்தில் செய்யப்படவில்லை என்றால், நீங்கள் இரண்டாவது குழுவாக, அல்லது மூன்றாவது, அல்லது நான்காவது, அல்லது ஐந்தாவது குழுவாக இருப்பீர்கள். இது வெறுமனே கிரியையின் வரிசையில் உள்ள வேறுபாடு மட்டுமே காரணமாகும்; முதல் குழுவும் இரண்டாவது குழுவும் ஒன்று மற்றொன்றை விட உயர்ந்தது அல்லது குறைவாக இருப்பதைக் குறிக்கவில்லை, இது இந்த நபர்கள் பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கான வரிசையைக் குறிக்கிறது. இன்று இந்த வார்த்தைகள் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன, ஆனால் இவை ஏன் உங்களுக்கு முன்பே தெரிவிக்கப்படவில்லை? ஏனெ

னில், ஒரு செயல்முறை இல்லாமல், மக்கள் உச்சத்தை நோக்கிச் செல்ல எத்தனிக்கிறார்கள். உதாரணமாக, இயேசு தம் காலத்தில் சொன்னார்: “நான் எப்படிப் புறப்பட்டேனோ, அதேபோல நான் வருவேன்.” இன்று, பலர் இந்த வார்த்தைகளில் மனதைப் பறிகொடுத்திருக்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் வெள்ளை அங்கிகளை மட்டுமே அணிந்து, பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வதற்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். இதனால், மிக முன்கூட்டியே பேச முடியாத பல சொற்கள் உள்ளன; அவை மிக முன்கூட்டியே பேசப்பட்டிருந்தால், மனிதன் உச்சத்தை நோக்கிச் செல்ல முற்பட்டிருப்பான். மனிதனின் வளர்ச்சி மிகச் சிறியது, மேலும் அவனால் இந்த வார்த்தைகளைக் குறித்த உண்மையைப் பார்க்க இயலாது.

மனிதன் பூமியில் மனிதனின் உண்மையான ஜீவிதத்தை அடையும்போது, சாத்தானின் முழுச் சக்திகளும் அடிமைப்படுத்தி வைக்கப்படும்போது, மனிதன் பூமியில் எளிதாக வாழ்வான். இன்று இருப்பதுபோல விஷயங்கள் சிக்கலானதாக இருக்காது: மனித உறவுகள், சமூக உறவுகள், சிக்கலான குடும்ப உறவுகள்—அவை மிகுந்த சிரமங்களையும், மிகுந்த வேதனையையும் தருகின்றன! இங்கே மனிதனின் ஜீவிதம் மிகவும் பரிதாபகரமானது! மனிதன் ஜெயங்கொள்ளப்பட்டதும், அவனது இருதயமும் மனமும் மாறும்: தேவன் மீது பயபக்தியாயிருந்து, அவரை நேசிக்கும் இருதயம் அவனுக்கு இருக்கும். தேவனை நேசிக்க முற்படும் பிரபஞ்சத்திற்குள் உள்ள அனைவருமே ஜெயங்கொள்ளப்பட்டதும், அதாவது சாத்தான் தோற்கடிக்கப்பட்டதும், சாத்தானின் சகல அந்தகார வல்லமைகளும் அடிமைப்படுத்தி வைக்கப்பட்டதும், பூமியில் மனிதனின் ஜீவிதம் தொந்தரவு இல்லாததாக இருக்கும், அவனால் பூமியில் சுதந்திரமாக வாழ முடியும். மனிதனின் ஜீவிதம் மாம்ச உறவுகள் மற்றும் மாம்சத்தின் சிக்கல்கள் இல்லாததாக இருந்திருந்தால், அது மிகவும் எளிதாக இருக்கும். மனிதனின் மாம்ச உறவுகள் மிகவும் சிக்கலானவை, மனிதனுக்கு இதுபோன்ற விஷயங்கள் இருப்பது சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தன்னை இன்னும் அவன் விடுவிக்கவில்லை என்பதற்குச் சான்றாகும். உனது ஒவ்

வொரு சகோதர சகோதரிகளுடனும் நீ ஒரே உறவைக் கொண்டிருந்தால், உன் குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினருடனும் ஒரே உறவைக் கொண்டிருந்தால், உனக்கு எந்தக் கவலையும் இருக்காது, யாரையும் பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையில்லை. இவை எதுவும் சிறப்பாக இருக்க முடியாது எனும்போது, இந்த வழியில் மனிதன் தனது துன்பத்தில் பாதியிலிருந்து விடுபடுவான். பூமியில் ஓர் இயல்பான மனித ஜீவிதத்தை வாழ்ந்தால், மனிதன் தேவதூதர்களை ஒத்து இருப்பான்; அவன் இன்னும் மாம்சமாக இருந்தாலும், அவன் ஒரு தேவதூதரைப் போலவே இருப்பான். இது இறுதி வாக்குத்தத்தம், மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்ட கடைசி வாக்குத்தத்தம். இன்று மனிதன் சிட்சையையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் அனுபவிக்கிறான்; இதுபோன்ற விஷயங்களை மனிதனின் அனுபவிப்பது அர்த்தமற்றது என்று நீ நினைக்கிறாயா? சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையை எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் செய்ய முடியுமா? முன்னதாக மனிதனை சிட்சிப்பதும் நியாயத்தீர்ப்பளிப்பதும் அவனைப் பாதாளக்குழிக்குள் வைப்பதற்காகச் சொல்லப்பட்டது, அதாவது அவனது தலைவிதியையும் வாய்ப்புகளையும் பறிப்பது என்பது இதன் அர்த்தம். இது ஒரு விஷயத்திற்கானது: அது மனிதனின் சுத்திகரிப்பு. மனிதன் வேண்டுமென்றே பாதாளக்குழியில் வைக்கப்பட்டு, அதன்பிறகு தேவன் அவனைக் கை கழுவி விடுவதில்லை. மாறாக, அது மனிதனுக்குள் இருக்கும் கலகத்தனத்தைக் கையாள்வதற்கானது, இதனால் இறுதியில் மனிதனுக்குள் இருக்கும் விஷயங்கள் சுத்திகரிக்கப்படலாம், இதனால் அவன் தேவனைப் பற்றிய உண்மையான அறிவைப் பெறலாம், மேலும் அவன் ஒரு பரிசுத்தமான மனிதனைப் போல ஆகலாம். இது செய்யப்பட்டால், பின்னர் அனைத்தும் நிறைவேற்றப்படும். உண்மையில், மனிதனுக்குள் கையாளப்பட வேண்டிய விஷயங்கள் கையாளப்படும்போது, மனிதன் உறுதியான சாட்சியமளிக்கும் போது, சாத்தானும்கூட தோற்கடிக்கப்படுவான், மேலும் முற்றிலும் சுத்திகரிக்கப்படாத, மனிதனுக்குள் அசலாக இருக்கக் கூடிய சில விஷயங்கள் மனிதனுக்குள் இருந்தாலும் கூட, சாத்தான் தோற்கடிக்கப்

பட்டதும் அதன்பின்னர் பிரச்சினையை ஏற்படுத்தாது, மேலும் அந்த நேரத்தில் மனிதன் முற்றிலும் சுத்திகரிக்கப்பட்டிருப்பான். மனிதன் அத்தகைய ஜீவிதத்தை ஒருபோதும் அனுபவித்து உணர்ந்ததில்லை, ஆனால் சாத்தான் தோற்கடிக்கப்பட்டதும், அனைத்தும் தீர்ந்துவிடும், மனிதனுக்குள் இருக்கும் அற்பமான விஷயங்கள் அனைத்தும் தீர்க்கப்படும், அந்த முக்கிய பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டவுடன், மற்ற எல்லாக் கஷ்டங்களும் முடிவுக்கு வரும். பூமியில் தேவன் மனித உருவம் எடுத்த இந்தச் சமயத்தில், அவர் மனிதர்களிடையே தனிப்பட்ட முறையில் தனது கிரியையைச் செய்யும்போது, அவர் செய்யும் எல்லாக் கிரியைகளும் சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காகவே செய்யப்படுகின்றன, மேலும் மனிதன் ஜெயங்கொள்ளப்படுவதன் மூலமும், உங்களை முழுமையாக்குவதன் மூலமும் அவர் சாத்தானைத் தோற்கடிப்பார். நீங்கள் உறுதியான சாட்சியங்களை அளிக்கும்போது, இதுவும் சாத்தானின் தோல்வியின் அடையாளமாக இருக்கும். மனிதன் முதலில் ஜெயங்கொள்ளப்படுகிறான், சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காக இறுதியில் முழுமையாக பரிபூரணமாக்கப்படுகிறான். சாராம்சத்தில், எவ்வாறாயினும், சாத்தானின் தோல்வியுடன் சேர்ந்து, உபத்திரவங்கள் நிறைந்த இந்த வெற்றுக் கடலிலிருந்து எல்லா மனிதர்களுக்கும் இது இரட்சிப்பாகும். கிரியை மேற்கொள்ளப்படுவது பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் அல்லது சீனாவிலா என்பதைப் பொருட்டாகக் கொள்ளாமல், சாத்தானைத் தோற்கடித்து, மனுக்குலம் முழுவதிலும் இரட்சிப்பைக் கொண்டுவருவதற்கு எல்லாம் வரிசையாக உள்ளன, இதனால் மனிதன் இளைப்பாறுதலான இடத்திற்குள் பிரவேசிக்க முடியும். மனித உருவான தேவன், இந்த இயல்பான மாம்சம், துல்லியமாகச் சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காகவே ஆகும். வானத்தின் கீழே உள்ள தேவனை நேசிக்கும் அனைவருக்கும் இரட்சிப்பைக் கொண்டுவருவதற்கு மாம்சத்தில் தேவனின் கிரியை பயன்படுத்தப்படுகிறது, இது எல்லா மனிதர்களையும் ஜெயங்கொள்ளும் பொருட்டாகும், மேலும், சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்கானதாகும். எல்லா மனிதர்களுக்கும் இரட்சிப்பைக் கொடுப்பதற்கான

தேவனின் அனைத்து நிர்வாகக் கிரியைகளின் உட்பொருளானது, சாத்தானின் தோல்வியிலிருந்து பிரிக்க முடியாதது. ஏன், இந்தக் கிரியையின் பெரும்பகுதிகளில், நீங்கள் சாட்சியம் அளிப்பது பற்றி எப்போதும் பேசப்படுகிறது? இந்த சாட்சியம் யாரை நோக்கி இயக்கப்படுகிறது? இது சாத்தானை நோக்கியதல்லவா? இந்தச் சாட்சியம் தேவனுக்குச் செய்யப்படுகிறது, மேலும் தேவனின் கிரியை அதன் பயனை அடைந்துள்ளது என்பதற்கான சாட்சியமளிக்கப்படுகிறது. சாட்சியம் அளிப்பது சாத்தானைத் தோற்கடிக்கும் கிரியையுடன் தொடர்பு கொண்டது; சாத்தானுடன் ஒரு யுத்தம் இல்லாவிட்டால், மனிதன் சாட்சியம் அளிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனென்றால், மனிதனை இரட்சிக்கும் அதே நேரத்தில், சாத்தான் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும், சாத்தானுக்கு முன்பாக மனிதன் சாட்சியம் அளிக்க வேண்டும் என்று தேவன் கோருகிறார், அது மனிதனை இரட்சிக்கவும் சாத்தானுடன் யுத்தம் செய்யவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதன் விளைவாக, மனிதன் இரட்சிக்கப்படும் பொருள் மற்றும் சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்கான ஒரு கருவி என இரண்டுமாகிறான், ஆகவே மனிதன் தேவனின் முழு நிர்வாகக் கிரியையின் உட்பொருளாக இருக்கிறான், அதே சமயம் சாத்தான் வெறுமனே அழிவின் பொருள், மற்றும் எதிரியாக இருக்கிறான். நீ எதுவும் செய்யவில்லை என்று நீ உணரலாம், ஆனால் உனது மனநிலையின் மாற்றங்கள் காரணமாக, சாட்சியம் அளிக்கப்படுகிறது, மேலும் இந்தச் சாட்சியம் சாத்தானை நோக்கிச் செய்யப்படுகிறது, அது மனிதனுக்குச் செய்யப்படவில்லை. அத்தகைய சாட்சியத்தை அனுபவிக்க மனிதன் தகுதியற்றவன். தேவன் செய்த கிரியையை அவன் எவ்வாறு புரிந்து கொள்ள முடியும்? தேவனுடைய யுத்தத்தின் நோக்கம் சாத்தான்; இதற்கிடையில், மனிதன் இரட்சிப்பின் பொருள் மட்டுமேயாவான். மனிதனிடம் சீர்கெட்ட சாத்தானின் மனப்பான்மை உள்ளது, மேலும் இந்தக் கிரியையைப் புரிந்துகொள்ள இயலாதவனாக இருக்கிறான். இதன் காரணம் சாத்தான் ஏற்படுத்தும் சீர்கேடு ஆகும், அது மனிதனுக்கு இயல்பானது அல்ல, ஆனால் அது சாத்தானால் இயக்கப்படுகிறது. இன்று,

தேவனின் முக்கிய கிரியை சாத்தானைத் தோற்கடிப்பது, அதாவது மனிதனை முற்றிலுமாக ஜெயங்கொள்ளுவது, இதனால் மனிதன் சாத்தானுக்கு முன்பாக தேவனுக்கு இறுதி சாட்சியம் அளிக்க முடியும். இந்த வகையில், எல்லா விஷயங்களும் நிறைவேற்றப்படும். பல சந்தர்ப்பங்களில், உனது வெறுங்கண்ணுக்கு எதுவும் செய்யப்படவில்லை என்பதுபோல தோன்றுகிறது, ஆனால் உண்மையில், கிரியை ஏற்கனவே முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. முடிக்கப்பட்டு விட்ட அனைத்துக் கிரியைகளும் கண்ணுக்குப் புலப்பட வேண்டும் என்று மனிதன் கோருகிறான், ஆனாலும் உன் கண்ணுக்குத் தெரியாமலேயே நான் என் கிரியையை முடித்துவிட்டேன், ஏனென்றால் சாத்தான் சரண் அடைந்துவிட்டான், அதாவது அவன் முற்றிலும் தோற்கடிக்கப்பட்டு விட்டான், தேவனின் ஞானம், சக்தி மற்றும் அதிகாரம் அத்தனையும் சாத்தானை வென்று விட்டது. துல்லியமாக, இதுவே சொல்லப்பட வேண்டிய சாட்சியம், அதற்கு மனிதனிடம் தெளிவான வெளிப்பாடு இல்லை என்றாலும், அது வெறுங்கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை என்றாலும், சாத்தான் ஏற்கனவே தோற்கடிக்கப்பட்டு விட்டான். இந்தக் கிரியை முழுதும் சாத்தானுக்கு எதிராக இயக்கப்பட்டு சாத்தானுடனான யுத்தம் காரணமாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. எனவே, வெற்றி பெற்றதாக மனிதன் பார்க்காத பல விஷயங்கள் உள்ளன, ஆனால் அவை தேவனின் பார்வையில் வெற்றிகரமாக நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே முடிக்கப்பட்டன. தேவனின் எல்லா கிரியைகளைப் பற்றிய உள்ளார்ந்த சத்தியங்களில் இது ஒன்றாகும்.

சாத்தான் தோற்கடிக்கப்பட்டவுடன், அதாவது, மனிதன் முற்றிலுமாக ஜெயங்கொள்ளப்பட்டவுடன், இந்தக் கிரியை அனைத்தும் இரட்சிப்பின் பொருட்டுதான் என்பதை மனிதன் புரிந்துகொள்வான், மேலும் இந்த இரட்சிப்பின் வழிமுறையானது சாத்தானின் கைகளிலிருந்து மக்களைக் கைப்பற்றுவதாகும். தேவனின் 6,000 ஆண்டுக்கால நிர்வாகக் கிரியை மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது: நியாயப்பிரமாணத்தின் காலம், கிருபையின் காலம் மற்றும் ராஜ்யத்தின் காலம். இந்த மூன்று கட்ட கிரியைகள் அனைத்

தும் மனுக்குலத்தின் இரட்சிப்பின் பொருட்டு, அதாவது சாத்தானால் கடுமையாகச் சீர்கெட்டுவிட்ட மனுக்குலத்தின் இரட்சிப்புக்காகவேயாகும். ஆயினும், அதே சமயம், அவை மேலும் தேவன் சாத்தானுடன் யுத்தம் செய்வதற்குமானவையாகும். இவ்வாறு, இரட்சிப்பின் கிரியை மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கப்படுவது போல, சாத்தானுடனான யுத்தமும் மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் தேவனுடைய கிரியையின் இந்த இரண்டு அம்சங்களும் ஒரே நேரத்தில் நடத்தப்படுகின்றன. சாத்தானுடனான போர் உண்மையில் மனுக்குலத்தின் இரட்சிப்பின் பொருட்டானது ஆகும், மனுக்குலத்தின் இரட்சிப்பின் கிரியை ஒரே கட்டத்தில் வெற்றிகரமாக முடிக்கப்படக்கூடிய ஒன்றல்ல என்பதால், சாத்தானுடனான யுத்தமும் கட்டங்கள் மற்றும் காலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் மனிதனின் தேவைகளுக்கேற்பவும், சாத்தான் அவனுக்குச் செய்துள்ள சீர்கேட்டின் அளவுக்கு ஏற்பவும் யுத்தம் நடத்தப்படுகிறது. ஒருவேளை, மனிதனின் கற்பனையில், இரண்டு படைகளும் ஒன்றுக்கொன்று சண்டையிடுவதுபோல், இந்த யுத்தத்தில் தேவன் சாத்தானுக்கு எதிராக ஆயுதங்களை எடுப்பார் என்று அவன் நம்புகிறான். மனிதனின் அறிவாற்றல் இப்படித்தான் கற்பனை செய்யும் திறன் கொண்டது; இது அதீதத் தெளிவற்ற மற்றும் நம்பத்தகாத யோசனை, ஆனாலும் மனிதன் இதைத்தான் நம்புகிறான். மனிதனுடைய இரட்சிப்பின் வழி சாத்தானுடனான யுத்தத்தின் மூலம் என்று நான் இங்கே சொல்வதால், யுத்தம் இப்படித்தான் நடத்தப்படுகிறது என்று மனிதன் கற்பனை செய்கிறான். மனிதனுடைய இரட்சிப்பின் கிரியைக்கு மூன்று கட்டங்கள் உள்ளன, அதாவது சாத்தானை முழுவதுமாக தோற்கடிப்பதற்காகச் சாத்தானுடனான யுத்தம் மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் சாத்தானுடனான யுத்தத்தின் முழு கிரியையின் உள்ளார்ந்த சத்தியம் என்னவென்றால், அதன் விளைவுகள் பல படிநிலைகளிலான கிரியை மூலம் அடையப்படுகின்றன: அவை மனிதனுக்குக் கிருபையை கொடுப்பது, மனிதனின் பாவநிவாரணபலியாக மாறுதல், மனிதனின் பாவங்களை மன்னித்தல், மனி

தனை ஜெயிப்பது, மனிதனைப் பரிபூரணமாக்குவது. உண்மையில், சாத்தானுடனான யுத்தம் என்பது சாத்தானுக்கு எதிராக ஆயுதங்களை எடுப்பது அல்ல, மாறாக மனிதனின் இரட்சிப்பு, மனிதனின் ஜீவிதம் பற்றிய கிரியை, தேவனுக்குச் சாட்சியம் அளிக்கும்படி மனிதனின் மனநிலையை மாற்றுவது ஆகியவையாகும். இப்படித்தான் சாத்தான் தோற்கடிக்கப்படுகிறான். மனிதனின் சீர்கெட்ட மனநிலையை மாற்றுவதன் மூலம் சாத்தான் தோற்கடிக்கப்படுகிறான். சாத்தான் தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, அதாவது மனிதன் முற்றிலுமாக இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, பின்னர் அவமானப்படுத்தப்பட்ட சாத்தான் முற்றிலுமாக கட்டப்படுவான், இந்த வழியில் மனிதன் பரிபூரணமாக இரட்சிக்கப்பட்டிருப்பான். இவ்வாறு, மனிதனின் இரட்சிப்பின் சாராம்சமானது சாத்தானுக்கு எதிரான யுத்தமாகும், இந்த யுத்தம் முதன்மையாக மனிதனின் இரட்சிப்பில் பிரதிபலிக்கிறது. மனிதனை ஜெயங்கொள்ளும் கடைசி நாட்களின் கட்டம், சாத்தானுடனான யுத்தத்தின் கடைசிக் கட்டமாகும், மேலும் இது சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுவிக்கும் முழுமையான இரட்சிப்பின் கிரியையாகும். மனிதன் ஜெயங்கொள்ளப்படுவதன் உள்ளார்ந்த அர்த்தம், அவன் ஜெயங்கொள்ளப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, சாத்தானின் பண்புருவத்தை—சாத்தானால் சீர்கெட்ட மனிதனை—சிருஷ்டிகரிடம் திருப்பித் தருவதேயாகும், இதன் மூலம் அவன் சாத்தானைக் கைவிட்டு முழுமையாக தேவனிடம் திரும்புவான். இந்த வழியில், மனிதன் முழுமையாக இரட்சிக்கப்பட்டிருப்பான். எனவே, ஜெயங்கொள்ளும் கிரியை என்பது சாத்தானுக்கு எதிரான யுத்தத்தின் கடைசிக் கிரியை மற்றும் சாத்தானின் தோல்வியின் பொருட்டு தேவனின் நிர்வாகத்தின் இறுதிக் கட்டமாகும். இந்தக் கிரியை இல்லாமல், மனிதனின் முழு இரட்சிப்பும் இறுதியில் சாத்தியமற்றதாகும், சாத்தானின் முழுதளவான தோல்வியும்கூட சாத்தியமற்றதாகும், மனுக்குலம் ஒருபோதும் அற்புதமான சென்றடையும் இடத்துக்குள் பிரவேசிக்க முடியாது, அல்லது சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட முடியாது. இதன் விளைவாக, சாத்தானுடனான யுத்தம் முடிவடைவதற்கு

முன்னர் மனிதனின் இரட்சிப்பின் கிரியையை முடிக்க முடியாது, ஏனென்றால் தேவனின் நிர்வாகக் கிரியையின் உட்கருத்து மனுக் குலத்தின் இரட்சிப்புக்கானதாகும். ஆரம்பக்கால மனுக்குலம் தேவ னின் கைகளில் இருந்தது, ஆனால் சாத்தானின் சோதனை மற்றும் சீர்கேட்டின் காரணமாக, மனிதன் சாத்தானால் கட்டப்பட்டு தீய வனின் கைகளில் விழுந்தான். இவ்வாறு, சாத்தான், தேவனின் நிர்வாகக் கிரியையில் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டிய பொருளாக ஆனான். ஏனென்றால், சாத்தான் மனிதனைத் தன்னிடம் எடுத் துக்கொண்டான், மனிதன் எல்லா நிர்வாகத்தையும் நிறைவேற்ற தேவன் பயன்படுத்தும் மூலதனம் என்பதால், மனிதன் இரட்சிக் கப்பட வேண்டுமென்றால், அவன் சாத்தானின் கைகளிலிருந்து பறிக்கப்பட வேண்டும், அதாவது சாத்தானால் சிறைபிடிக்கப் பட்டு வைக்கப்பட்ட பின்னர் மனிதன் மீட்டெடுக்கப்பட வேண் டும். ஆகவே, மனிதனின் பழைய மனநிலையின் மாற்றங்கள், மனி தனின் அசலான ஆராயும் உணர்வை மீட்டெடுக்கும் மாற்றங்கள் மூலம் சாத்தானைத் தோற்கடிக்க வேண்டும். இந்த வழியில், சிறை பிடிக்கப்பட்ட மனிதனைச் சாத்தானின் கைகளிலிருந்து மீண்டும் பறிக்க முடியும். மனிதன் சாத்தானின் ஆதிக்கத்திலிருந்தும் அடி மைத்தனத்திலிருந்தும் விடுவிக்கப்பட்டால், சாத்தான் வெட்கப்ப டுவான், மனிதன் இறுதியில் திரும்பப் பெறப்படுவான், சாத்தான் தோற்கடிக்கப்படுவான். மனிதன் சாத்தானின் அந்தகார ஆதிக்கத் திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டதால், மனிதன் இந்த முழு யுத்தத்திலும் கொள்ளைப் பொருளாக மாறுவான், யுத்தம் முடிந்தவுடன் தண்டிக் கப்பட வேண்டிய பொருளாகச் சாத்தான் மாறுவான், அதன் பிறகு மனிதகுலத்தின் இரட்சிப்பின் முழுக்கிரியையும் முடிந்துவிடும்.

சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களுக்கு தேவன் எந்தத் தீங்கும் செய்ய மாட்டார்; அவர் சாத்தானைத் தோற்கடிக்க மட்டுமே விரும்புகி றார். அவருடைய எல்லா கிரியைகளும்—அது சிட்சையாக இருந் தாலும், நியாயத்தீர்ப்பாக இருந்தாலும்—அது சாத்தானை நோக் கியது; அது மனிதகுலத்தின் இரட்சிப்பின் பொருட்டு மேற்கொள் ளப்படுகிறது, அது சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காகவே ஆனது,

அது ஒரு குறிக்கோளைக் கொண்டுள்ளது: சாத்தானுக்கு எதிராக இறுதிவரை யுத்தம் செய்வது! சாத்தானை வென்றெடுக்கும் வரை தேவன் ஒருபோதும் ஓய மாட்டார்! அவர் சாத்தானைத் தோற்கடித்தவுடன் மட்டுமே ஓய்வார். ஏனென்றால், தேவன் செய்த எல்லாக் கிரியைகளும் சாத்தானை நோக்கியவையாகும், மேலும் சாத்தானால் சீர்கெட்டவர்கள் அனைவரும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்தில் இருப்பதாலும், அனைவரும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வாழ்வதாலும், சாத்தானுக்கு எதிராகப் போராடாமல், அவனுடன் முறித்துக் கொள்ளாமல், சாத்தான் இந்த மக்கள் மீது உள்ள அவனது பிடியைத் தளர்த்த மாட்டான், மேலும் அவர்களை ஆதாயப்படுத்த முடியாது. அவர்களை ஆதாயப்படுத்தாவிட்டால், சாத்தான் தோற்கடிக்கப்படவில்லை, அவன் முறியடிக்கப்படவில்லை என்பதை அது நிரூபிக்கும். எனவே, தேவனின் 6,000 ஆண்டுகால நிர்வாகத் திட்டத்தில், முதல் கட்டத்தில் அவர் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியையைச் செய்தார், இரண்டாவது கட்டத்தில் அவர் கிருபையின் காலக் கிரியையைச் செய்தார், அதாவது சிலுவையில் அறையப்படும் கிரியை மற்றும் மூன்றாம் கட்டத்தில் மனிதகுலத்தை ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையை அவர் செய்கிறார். இந்தக் கிரியைகள் அனைத்தும் சாத்தான் மனிதகுலத்தை எந்த அளவுக்கு சீர்கேடாக்கியிருக்கிறானோ அந்த அளவுக்கு அவனை நோக்கியிருக்கும், இது எல்லாமே சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காகவே, மற்றும் ஒவ்வொரு கட்டமும் சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காகவே ஆனதாகும். தேவனுடைய 6,000 ஆண்டுகால நிர்வாகக் கிரியையின் சாராம்சமானது சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பத்துக்கு எதிரான யுத்தமாகும், மனிதகுலத்தை நிர்வகிக்கும் கிரியையும் சாத்தானைத் தோற்கடிக்கும் கிரியையாகும், அது சாத்தானுடன் யுத்தம் செய்யும் கிரியை. தேவன் 6,000 ஆண்டுகளாக யுத்தம் செய்தார், இப்படியாக இறுதியில் மனிதனை புதிய உலகத்திற்குக் கொண்டு வர அவர் 6,000 ஆண்டுகளாகக் கிரியை செய்துள்ளார். சாத்தான் தோற்கடிக்கப்படும்போது, மனிதன் முற்றிலும் விடுவிக்கப்படுவான். இது இன்று தேவனின் கிரியையின் வழிகாட்டுதல் அல்லவா? துல்லியமாக

இதுதான் இன்றைய கிரியையின் வழிகாட்டுதலாகும்: மனிதனின் முழுமையான விடுதலை மேலும் மனிதனை விடுவிப்பது, இதனால் அவன் எந்த விதிகளுக்கும் உட்படாமல் இருக்க அல்லது எந்த கட்டுகளாலும் அல்லது கட்டுப்பாடுகளாலும் மட்டுப்படுத்தப்படாமல் இருக்க முடியும். இந்தக் கிரியைகள் அனைத்தும் உங்கள் வளர்ச்சிக்கு ஏற்பவும், உங்கள் தேவைகளுக்கு ஏற்பவும் செய்யப்படுகின்றன, அதாவது நீங்கள் நிறைவேற்றக் கூடியது எதுவோ அது உங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. உங்கள் மீது எதையும் திணிப்பதற்கான "வாத்தைக் கூண்டுக்குள் வலுக்கட்டாயமாகத் தள்ளுவது" அல்ல; மாறாக, இந்தக் கிரியைகள் அனைத்தும் உங்கள் உண்மையான தேவைகளுக்கு ஏற்ப மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கட்ட கிரியையும் மனிதனின் உண்மையான தேவைகளுக்கும் வேண்டப்படுவனவற்றுக்கும் ஏற்ப மேற்கொள்ளப்படுகிறது; ஒவ்வொரு கட்ட கிரியையும் சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காகவே ஆனது. உண்மையில், ஆரம்பத்தில் சிருஷ்டிகருக்கும் அவருடைய சிருஷ்டிப்புகளுக்கும் இடையில் எந்தத் தடைகளும் இல்லை. இந்தத் தடைகள் அனைத்தும் சாத்தானால் ஏற்பட்டவை. மனிதனைச் சாத்தான் எவ்வாறு தொந்தரவு செய்தான், சீர்கேடாக்கினான் என்பதன் காரணமாக அவனால் எதையும் பார்க்கவோ தொடவோ முடியவில்லை. மனிதன் பாதிக்கப்பட்டவன், அவன் ஏமாற்றப்பட்ட ஒருவன். சாத்தான் தோற்கடிக்கப்பட்டவுடன், சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள் சிருஷ்டிகரைப் பார்ப்பார்கள், சிருஷ்டிகர் சிருஷ்டித்தவர்களைப் பார்க்கவும் தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களை வழிநடத்தவும் முடியும். பூமியில் மனிதன் கொள்ள வேண்டிய ஜீவிதம் இது மட்டுமேயாகும். எனவே, தேவனின் கிரியை முதன்மையாகச் சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காகவே ஆனது, சாத்தான் தோற்கடிக்கப்பட்டவுடன், அனைத்தும் தீர்க்கப்பட்டுவிடும். இன்று, தேவன் மனிதர்கள் மத்தியில் வருவது எளிதான விஷயமல்ல என்பதை நீ பார்த்திருக்கிறாய். ஒவ்வொரு நாளும் உங்களிடம் தவறு கண்டுபிடிப்பதற்கும், இது, அது என்று சொல்வதற்கும், அல்லது அவர் எப்படி இருக்கிறார் என்பதையும், அவர் எப்படிப் பேசுகிறார்,

வாழ்கிறார் என்பதையும் பார்ப்பதற்கு உங்களை அனுமதிக்க அவர் வரவில்லை. அவரை நீங்கள் பார்க்க அனுமதிக்கவோ அல்லது உங்கள் கண்களைத் திறக்கவோ, அல்லது அவர் பேசிய புரியாத மறைபொருட்களை கேட்பதற்கும், அவர் திறந்த ஏழு முத்திரைகளுக்காகவும் தேவன் மாம்சமாக மாறவில்லை. மாறாக, சாத்தானைத் தோற்கடிக்க அவர் மாம்சமாக மாறினார். மனிதனை இரட்சிப்பதற்கும் சாத்தானுடன் யுத்தம் செய்வதற்கும் அவர் மாம்சமாக மனிதர்களிடையே தனிப்பட்ட முறையில் வந்துள்ளார்; இதுதான் அவரது மனித உருவெடுத்ததன் முக்கியத்துவம். சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காக அல்ல என்றால், அவர் தனிப்பட்ட முறையில் இந்தக் கிரியையைச் செய்ய மாட்டார். மனிதர்களிடையே தம்முடைய கிரியையைச் செய்வதற்கும், மனிதனுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் தன்னை வெளிப்படுத்துவதற்கும், மனிதன் தன்னைப் பார்ப்பதற்கு அனுமதிப்பதற்கும் தேவன் பூமிக்கு வந்துள்ளார்; இது ஒரு சிறிய விஷயமா? இது உண்மையில் அவ்வளவு எளிதல்ல! இது மனிதன் கற்பனை செய்வது போல அல்ல: தேவன் வந்துவிட்டார், அதனால் மனிதன் அவரைப் பார்க்லாம், இதனால் தேவன் இருப்பது உண்மை, அது தெளிவற்ற அல்லது வெற்றுத்தனமான விஷயம் அல்ல என்பதையும், தேவன் உயர்ந்தவர், ஆனாலும் தாழ்மையுள்ளவர் என்பதையும் மனிதன் புரிந்துகொள்ள முடியும். அது அவ்வளவு எளிதாக இருக்க முடியுமா? இது துல்லியமாக, சாத்தான் மனிதனின் மாம்சத்தை சீர்கேடு அடையச் செய்ததால், மற்றும் மனிதனை தேவன் இரட்சிக்க விரும்புவதால், சாத்தானுடன் யுத்தம் செய்வதற்கும் மனிதனைத் தனிப்பட்ட முறையில் மேய்ப்பதற்கும் தேவன் மாம்ச உருவத்தைப் பெறவேண்டும் என்பதாகும். இது மட்டுமே அவருடைய கிரியைக்கு நன்மை பயக்கும். தேவனின் இரண்டு மனித உருவம் எடுத்த மாம்சங்கள் சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காகவும், மனிதனைச் சிறப்பாக இரட்சிப்பதற்காகவும் இருந்தன. இது ஏனென்றால், அது தேவனின் ஆவியானவராக இருந்தாலும் சரி, தேவனின் மனித உருவ மாம்சமாக இருந்தாலும் சரி, சாத்தானுடன் யுத்தம் செய்யும் ஒருவர் தேவனாக மட்டுமே இருக்க முடி

யும். சுருக்கமாகச் சொன்னால், சாத்தானுடன் யுத்தம் செய்கிறவர்கள் தேவதூதர்களாக இருக்க முடியாது, அப்படி இருக்கும்போது, அதனைக் காட்டிலும் குறைவாக, அது சாத்தானால் சீர்கேடடைந்த மனிதனாக இருக்க முடியாது. இந்த யுத்தத்தில் சண்டையிட தேவதூதர்கள் சக்தியற்றவர்கள், மனிதன் அதைக்காட்டிலும் பலமற்றவன். எனவே, மனிதனின் ஜீவித காலத்துக்கான கிரியையைச் செய்யத் தேவன் விரும்பினால், மனிதனை இரட்சிக்க அவர் தனிப்பட்ட முறையில் பூமிக்கு வர விரும்பினால், அவர் தனிப்பட்ட முறையில் மாம்சமாக மாற வேண்டும்—அதாவது, அவர் தனிப்பட்ட முறையில் மாம்ச உருவத்தைப் பெறவேண்டும், மேலும் அவரது உள்ளார்ந்த அடையாளம் மற்றும் அவர் செய்ய வேண்டிய கிரியையுடன் அவர் தனிப்பட்ட முறையில் மனிதனை இரட்சிக்க மனிதர் மத்தியில் வருகிறார். இல்லையென்றால், இந்தக் கிரியையைச் செய்தது தேவனுடைய ஆவியானவர் அல்லது மனிதன் என்றால், இந்த யுத்தத்தில் எதுவும் முடிவுக்கு வரப்போவதில்லை, மேலும் அது ஒருபோதும் முடிவடையாது. மனிதர்களிடையே உள்ள சாத்தானுக்கு எதிராகத் தனிப்பட்ட முறையில் யுத்தத்துக்குச் செல்ல தேவன் மாம்சமாக மாறும்போதுதான் மனிதனுக்கு இரட்சிப்பின் வாய்ப்பு கிடைக்கும். மேலும், அப்போதுதான் சாத்தானை வெட்கமடையச் செய்து, அபகரிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அல்லது செயல்படுத்த எந்தத் திட்டமும் இல்லாமல் போகுமாறு செய்ய முடியும். மனித உருவாகிய தேவனால் செய்யப்பட்ட கிரியை தேவனுடைய ஆவியானவரால் செய்ய முடியாதது, மேலும் எந்த மாம்ச மனிதனும் தேவனின் சார்பாக அதைச் செய்வது இன்னும் சாத்தியமற்றது, ஏனென்றால் அவர் செய்யும் கிரியை மனிதனின் ஜீவிதம் நிமித்தமானது, மற்றும் மனிதனின் சீர்கெட்ட மனநிலையை மாற்றுவதற்கானது. இந்த யுத்தத்தில் மனிதன் பங்கேற்க வேண்டுமென்றால், அவன் மோசமாகக் குழப்பமடைந்து தப்பி ஓடுவான், மேலும் அவனது சீர்கெட்ட மனநிலையை வெறுமனே அவனால் மாற்ற இயலாது. மனிதனைச் சிலுவையிலிருந்து காப்பாற்றவோ, அல்லது கலகக்கார மனுக்குலம் அனைத்தையும் ஜெயங்கொள்ளவோ அவனால் இயலாது, ஆனால்

கொள்கைகளுக்கு அப்பால் செல்ல இயலாத ஒரு சிறிய பழைய காரியத்தை, இல்லையெனில் சாத்தானின் தோல்விக்கு தொடர்பில்லாத காரியத்தை மட்டுமே செய்ய முடியும். அதனால் ஏன் கவலைப்படவேண்டும்? சாத்தானைத் தோற்கடிக்க முடியாதது, அதைக்காட்டிலும் குறைவாக, மனிதகுலத்தைக்கூட ஆதாயப்படுத்த முடியாத இந்தக் காரியத்தில் என்ன முக்கியத்துவம் இருக்கும்? எனவே, சாத்தானுடனான யுத்தத்தை தேவனால் தாமே மேற்கொள்ள முடியும், மனிதன் அதைச் செய்வது என்பது கொஞ்சமும் சாத்தியமில்லாதது. மனிதனின் கடமை கீழ்ப்படிதல் மற்றும் பின்பற்றுவதுதான், ஏனென்றால் வானத்தையும் பூமியையும் உருவாக்குவதற்கு ஒத்த கிரியையை மனிதனால் செய்ய முடியாது, மேலும், சாத்தானுடன் போரிடும் கிரியையையும் அவனால் செய்ய முடியாது. தேவன் தாமே அவரது தலைமையின் கீழ் மனிதன் சிருஷ்டிகரை திருப்திப்படுத்த மட்டுமே முடியும், இதன் மூலம் மட்டுமே சாத்தான் தோற்கடிக்கப்படுகிறான்; மனிதனால் செய்யக்கூடிய ஒரே விஷயம் இதுதான். எனவே, ஒரு புதிய யுத்தம் தொடங்கும் ஒவ்வொரு முறையும், அதாவது, புதிய காலத்தின் கிரியை தொடங்கும் ஒவ்வொரு முறையும், இந்தக் கிரியை தனிப்பட்ட முறையில் தேவனால் தாமே செய்யப்படுகிறது, இதன் மூலம் அவர் அனைத்து யுகங்களையும் வழிநடத்தி, மனுக்குலம் முழுமைக்கும் புதிய பாதையைத் திறக்கிறார். ஒவ்வொரு புதிய காலத்தின் விடியலும் சாத்தானுடனான யுத்தத்தில் ஒரு புதிய தொடக்கமாகும், இதன் மூலம் மனிதன் ஒரு புதிய, அழகான உலகிற்குள், மற்றும் தேவனால் தாமே தனிப்பட்ட முறையில் வழிநடத்தப்படும் ஒரு புதிய காலத்திற்குள் பிரவேசிக்கிறான். எல்லாவற்றிற்கும் மனிதன் எஜமானன், ஆனால் ஆதாயமாக்கப்பட்டவர்கள் சாத்தானுடனான எல்லா யுத்தங்களிலும் விளை பலன்களாக மாறுவார்கள். சாத்தான் எல்லாவற்றையும் சீர்கேடு ஆக்குபவன், அவன் எல்லா யுத்தங்களின் முடிவிலும் தோற்கடிக்கப்படுபவன், மேலும் இந்த யுத்தங்களைத் தொடர்ந்து தண்டிக்கப்படும் ஒருவன். தேவன், மனிதன் மற்றும் சாத்தான் இவர்களில், சாத்தான் மட்டுமே வெறுக்கப்படுவான் மேலும் நிரா

கரிக்கப்படுவான். சாத்தானால் ஆதாயப்படுத்தப்பட்டவர்கள், ஆனால் தேவனால் திரும்ப மீட்கப்படாதவர்கள், இதற்கிடையில், சாத்தானின் சார்பாகத் தண்டனையைப் பெறுவார்கள். இந்த மூவ ரில், தேவனை மட்டுமே எல்லோரும் தொழுது கொள்ள வேண்டும். சாத்தானால் சீர்கேடு ஆக்கப்பட்டவர்கள், ஆனால் தேவனால் மீட் கப்பட்டவர்கள் மற்றும் தேவனின் வழியைப் பின்பற்றுபவர்கள், இதற்கிடையில், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றவர்க ளாகவும் தேவனுக்காகத் தீயவனை நியாயந்தீர்ப்பவர்களாகவும் மாறுகிறார்கள். தேவன் நிச்சயமாக ஜெயங்கொள்ளுவார், சாத்தான் நிச்சயமாகத் தோற்கடிக்கப்படுவான், ஆனால் மனிதர்களிடையே ஜெயம் பெறுபவர்களும் தோற்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஜெயித் தவர்கள் ஜெயங்கொண்டவர்களுடன் ஒன்றிணைவார்கள், தோற்ற வர்கள் தோல்வியுற்றவர்களுடன் சேர்வார்கள்; இதுதான் ஒவ்வொன் றின் தன்மைக்கேற்ப உள்ள வகைப்பாடு, இதுதான் தேவனின் எல் லாக் கிரியைகளின் இறுதி முடிவாகும். மேலும் தேவனின் எல்லா கிரியைகளின் நோக்கமும் இதுவேயாகும், மற்றும் இது ஒருபோதும் மாறாது. தேவனின் நிர்வாகத் திட்டத்தின் முக்கிய கிரியையின் உட்பொருள் மனிதனின் இரட்சிப்பின்மீது கவனம் செலுத்துகிறது, மேலும் தேவன் முதன்மையாக இந்த உட்பொருளின் பொருட்டு, இந்தக் கிரியையின் பொருட்டு மேலும் சாத்தானைத் தோற்கடிப் பதற்காக மாம்சமாக மாறுகிறார். தேவன் முதன்முதலில் மாம்சமாக மாறியதும்கூட சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காகவேயாகும்: அவர் தனிப்பட்ட முறையில் மாம்சமாக ஆனார், மனிதகுலத்தின் மீட் புக்கான கிரியையான முதல் யுத்தத்தின் கிரியையை முடிக்க, தனிப்பட்ட முறையில் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். அதேபோல், இந்தக் கட்டத்தின் கிரியையும் தனிப்பட்ட முறையில் தேவனால் செய்யப்படுகிறது, அவர் மனிதர்களிடையே தனது கிரியையைச் செய்வதற்கும் அவருடைய வார்த்தையைத் தனிப்பட்ட முறையில் பேசுவதற்கும் மனிதர்கள் அவரைப் பார்க்க அனுமதிப்பதற்கும் மாம்சமாக மாறினார். நிச்சயமாக, அவர் அந்த வழியில் வேறு சில கிரியைகளையும் செய்வது தவிர்க்க முடியாதது, ஆனால் அவர்

தனிப்பட்ட முறையில் தனது கிரியையைச் செய்வதற்கு முக்கிய காரணம் சாத்தானைத் தோற்கடிப்பது, மனுக்குலம் முழுவதையும் ஜெயங்கொள்வது, மேலும் இந்த மக்களை ஆதாயப்படுத்துவது ஆகியவையாகும். எனவே, தேவன் மனித உருவம் எடுத்த கிரியை உண்மையில் அவ்வளவு எளிதானது அல்ல. தேவன் தாழ்மையானவர், மறைபொருளாக உள்ளவர், தேவன் நிஜமானவர் என்பதை மனிதருக்குக் காண்பிப்பதே அவருடைய நோக்கம் என்றால், அவை இந்த கிரியையைச் செய்வதற்காக மட்டுமே என்றால், அவர் மாம் சமாக மாற வேண்டிய அவசியமில்லை. தேவன் மாம்சமாக மாறாவிட்டாலும், அவருடைய தாழ்மையையும் மறைபொருளாக இருப்பதையும், அவருடைய மகத்துவத்தையும் பரிசுத்தத்தையும் மனிதனுக்கு நேரடியாக வெளிப்படுத்த முடியும், ஆனால் இதுபோன்ற விஷயங்களுக்கும் மனுக்குலத்தை நிர்வகிக்கும் கிரியைக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை. அவற்றால் மனிதனை இரட்சிக்கவோ அல்லது அவனை முழுமையாக்கவோ இயலாது, அப்படி இருக்கும் போது அவற்றால் சாத்தானைத் தோற்கடிக்க முடியாது என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. சாத்தானின் தோல்வியானது ஆவியானவர் ஒரு ஆவிக்கு எதிராக யுத்தம் செய்வதை மட்டுமே கொண்டிருக்குமானால், அத்தகைய கிரியை இன்னும் குறைவான நடைமுறை மதிப்பைக் கொண்டிருக்கும்; அதனால் மனிதனை ஆதாயப்படுத்த இயலாது மற்றும் அது மனிதனின் தலைவிதியையும் செல்லும் திசைகளையும் அழித்துவிடும். எனவே, இன்று தேவனின் கிரியை மிகவும் ஆழ்ந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. மனிதன் அவரைக் காணவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, அல்லது மனிதனின் கண்கள் திறக்கப்படவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, அல்லது செயல்படவும் ஊக்குவிப்பதற்கும் அவனுக்கு ஒரு சிறிய உணர்வை வழங்குவது மட்டுமல்ல; இத்தகைய கிரியைக்கு எந்தவித முக்கியத்துவமும் இல்லை. நீ இத்தகைய அறிவை பற்றி மட்டுமே பேச முடியும் என்றால், தேவன் மனித உருவம் எடுத்ததன் உண்மையான முக்கியத்துவத்தை நீ அறியவில்லை என்பதை இது நிரூபிக்கிறது.

தேவனுடைய நிர்வாகத் திட்டத்தின் கிரியை முழுவதும் தனிப்

பட்ட முறையில் தேவனால் தாமே செய்யப்படுகிறது. முதல் கட்டம்—உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தல்—இது தனிப்பட்ட முறையில் தேவனால் தாமே செய்யப்பட்டது, அது அவ்வாறு இல்லாதிருந்தால், மனிதகுலத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் வல்லமை வேறு யாருக்கும் இருந்திருக்காது; இரண்டாவது கட்டம் அனைத்து மனிதகுலத்தையும் மீட்பது ஆகும், இதுவும்கூட தனிப்பட்ட முறையில் தேவனால் தாமே செய்யப்பட்டது; மூன்றாவது கட்டம் பற்றிச் சொல்லாமலே அது விளங்கும்: அனைத்தையும் முடிவுக்கு கொண்டு வரும் தேவனின் கிரியைகள் எல்லாமும் தேவனால் தாமே செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்கு இன்னும் பெரிய தேவை உள்ளது. ஒட்டுமொத்த மனிதகுலத்தையும் மீட்பது, ஜெயங்கொள்வது, ஆதாயப்படுத்துவது, மனித குலம் முழுவதையும் பரிபூரணப்படுத்துவது ஆகிய அனைத்தும் தனிப்பட்ட முறையில் தேவனால் தாமே செய்யப்படுகின்றன. அவர் தனிப்பட்ட முறையில் இந்தக் கிரியையைச் செய்யவில்லை என்றால், அவருடைய அடையாளத்தைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யவோ அல்லது அவரது கிரியையை அறிந்துகொள்ளவோ மனிதனால் முடியாது. சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்காக, மனிதகுலத்தை ஆதாயப்படுத்த, மனிதனுக்கு பூமியில் ஓர் இயல்பான ஜீவிதத்தைத் தருவதற்காக, அவருடைய முழு நிர்வாகத் திட்டத்துக்காகவும், அவருடைய எல்லா கிரியைகளுக்காகவும், அவர் தனிப்பட்ட முறையில் மனிதனை வழிநடத்துகிறார், தனிப்பட்ட முறையில் மனிதர்களிடையே கிரியை செய்கிறார், அவர் தனிப்பட்ட முறையில் இந்தக் கிரியையை அவசியம் செய்ய வேண்டும். மனிதன் அவரைக் காணும் படிக்கு, மனிதன் சந்தோஷப்படுவதற்காக தேவன் வந்தார் என்று மட்டுமே மனிதன் நம்பினால், அத்தகைய நம்பிக்கைகளுக்கு எந்த மதிப்பும் இல்லை, முக்கியத்துவமும் இல்லை. மனிதன் விளங்கிக் கொள்வது மிகவும் மேலோட்டமானது! இந்தக் கிரியையைத் தானே நிறைவேற்றுவதன் மூலம் மட்டுமே தேவன் இந்தக் கிரியையைப் பரிபூரணமாகவும் முழுமையாகவும் செய்ய முடியும். தேவன் சார்பாக மனிதனால் அதைச் செய்ய இயலாது. தேவனின் அடையாளமோ அல்லது அவருடைய

சாராம்சமோ அவனுக்கு இல்லாததால், அவனால் தேவனின் கிரியையைச் செய்ய இயலாது, மனிதன் இந்தக் கிரியையைச் செய்தாலும், அதற்கு எந்த விளைவும் இருக்காது. மீட்புக்காகவும், எல்லா மனிதர்களையும் பாவத்திலிருந்து மீட்பதற்கும், மனிதன் தூய்மைப் படுத்தப்படுவதற்கு ஏற்றவன் ஆவதற்கும், அவனது பாவங்களுக்காக மன்னிக்கப்படுவதற்கும் தேவன் முதன்முதலில் மாம்சமாக ஆனார். மேலும் மனிதர்களிடையே ஜெயங்கொள்ளும் கிரியையும் தேவனால் தனிப்பட்ட முறையில் செய்யப்படுகிறது. இந்தக் கட்டத்தில், தேவன் தீர்க்கதரிசனத்தை மட்டுமே பேசினால், ஒரு தீர்க்கதரிசி அல்லது அத்தகைய திறமை பெற்ற ஒருவர் அவருடைய இடத்தைப் பிடிக்க முடியும்; தீர்க்கதரிசனம் பற்றி மட்டுமே பேசப்பட்டால், மனிதன் தேவனுக்குப் பதிலீடாக இருக்க முடியும். மனிதன் தனிப்பட்ட முறையில் தேவன் தாமே செய்யும் கிரியையைச் செய்ய முயன்றால், மேலும் மனிதனின் ஜீவித காரியத்தைச் செய்ய முயன்றால், அவனால் அந்தக் கிரியையைச் செய்ய இயலாது. இது தேவனால் தாமே தனிப்பட்ட முறையில் செய்யப்பட வேண்டும்: இந்தக் கிரியையைச் செய்யத் தேவன் தனிப்பட்ட முறையில் மாம்சமாக மாற வேண்டும். வார்த்தையின் காலத்தில், தீர்க்கதரிசனம் மட்டுமே பேசப்பட்டால், ஏசாயா அல்லது எலியா தீர்க்கதரிசி இந்தக் கிரியையைச் செய்ய முடியும், மேலும் அதைத் தனிப்பட்ட முறையில் தேவன் தாமே செய்ய வேண்டியதில்லை. இந்தக் கட்டத்தில் செய்யப்படும் கிரியைகள் வெறுமனே தீர்க்கதரிசனத்தைப் பேசுவதல்ல, மேலும் மனிதனை ஜெயங்கொள்ளவும் சாத்தானைத் தோற்கடிக்கவும் வார்த்தைகளின் கிரியை பயன்படுத்தப்படுவது அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருப்பதால், இந்தக் கிரியையை மனிதனால் செய்ய முடியாது, தனிப்பட்ட முறையில் தேவன் தாமே செய்ய வேண்டும். நியாயப்பிரமாணத்தின் காலத்தில் யேகோவா தம்முடைய கிரியையின் ஒரு பகுதியைச் செய்தார், அதன் பிறகு அவர் சில வார்த்தைகளைப் பேசினார், தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் சில கிரியைகளைச் செய்தார். இது ஏனென்றால், மனிதன் யேகோவாவை அவரது கிரியையில் பதிலீடு செய்ய முடியும், மேலும் தீர்க்

கதரிசிகள் விஷயங்களை முன்னறிவிக்கவும், அவர் சார்பாகச் சில கனவுகளை விளக்கவும் முடியும். ஆரம்பத்தில் செய்யப்பட்ட கிரியை மனிதனின் மனநிலையை நேரடியாக மாற்றும் கிரியை அல்ல, அது மனிதனின் பாவத்துடன் தொடர்பில்லாதது, மேலும் மனிதன் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கட்டுப்பட வேண்டிய தேவை இருந்தது. ஆகவே, யேகோவா மாம்சமாகி, தன்னை மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை; அதற்குப் பதிலாக அவர் மோசேயுடனும் மற்றவர்களுடனும் நேரடியாகப் பேசினார், அவர்களை அவர் சார்பாகப் பேசவும் கிரியை செய்யவும் அனுமதித்தார், மேலும் அவர்கள் நேரடியாக மனிதர்களிடையே கிரியை செய்யும்படி செய்தார். தேவனுடைய முதல் கட்டக் கிரியை மனிதனின் தலைமையாக இருந்தது. இது சாத்தானுக்கு எதிரான யுத்தத்தின் தொடக்கமாக இருந்தது, ஆனால் இந்த யுத்தம் இன்னும் அதிகாரப்பூர்வமாகத் தொடங்கவில்லை. சாத்தானுக்கு எதிரான அதிகாரப்பூர்வ யுத்தம் தேவன் முதலில் மாம்ச உருவம் எடுத்தபோது தொடங்கியது, அது இன்று வரை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. தேவன் மாம்ச உருவம் எடுத்துச் சிலுவையில் அறையப்பட்டதுதான் இந்த யுத்தத்தின் முதல் சண்டை. மனித உருவம் எடுத்த தேவன் சிலுவையில் அறையப்பட்டது சாத்தானைத் தோற்கடித்தது, அதுதான் யுத்தத்தின் முதல் வெற்றிகரமான கட்டமாகும். மனித உருவம் எடுத்த தேவன் மனிதனின் ஜீவிதத்தில் நேரடியாகக் கிரியை செய்யத் தொடங்கியபோது, அதுதான் மனிதனை மீட்டெடுக்கும் கிரியையின் அதிகாரப்பூர்வத் தொடக்கமாகும், மேலும் இது மனிதனின் பழைய மனநிலையை மாற்றும் கிரியை என்பதால், இது சாத்தானுடன் போரிடுவதற்கான கிரியை ஆகும். ஆரம்பத்தில் யேகோவா செய்த கிரியையின் கட்டமானது பூமியில் மனிதனின் ஜீவிதத்தின் தலைமைத்துவம் மட்டுமேயாகும். இது தேவனின் கிரியையின் தொடக்கமாக இருந்தது, அது இன்னும் எந்தவொரு யுத்தத்திலும் அல்லது எந்தவொரு பெரிய கிரியையிலும் ஈடுபடவில்லை என்றாலும், அது வரவிருக்கும் யுத்தத்தின் கிரியைக்கு அடித்தளத்தை அமைத்தது. பின்னர், கிருபையின் காலத்தின் இரண்

டாம் கட்டக் கிரியை மனிதனின் பழைய மனநிலையை மாற்று வதை உள்ளடக்கியது, அதாவது மனிதனின் ஜீவிதத்தை தேவன் தாமே வார்த்தெடுத்தார். இதனை தேவன் தனிப்பட்ட முறையில் செய்ய வேண்டியிருந்தது: இதற்கு தேவன் தனிப்பட்ட முறையில் மாம்சமாக மாற வேண்டியிருந்தது. அவர் மாம்சமாக மாறாமல் இருந்திருந்தால், இந்தக் கிரியையின் கட்டத்தில் வேறு யாரும் அவ ருக்குப் பதிலீடு செய்திருக்க முடியாது, ஏனென்றால் அது சாத் தானுக்கு எதிராக நேரடியாகப் போரிடும் கிரியையைப் பிரதிநிதித் துவம் செய்கிறது. மனிதன் இந்த வேலையை தேவனின் சார்பாக செய்திருந்தால், மனிதன் சாத்தானுக்கு முன் நின்றபோது, சாத்தான் கீழ்ப்படிந்திருக்க மாட்டான், அவனைத் தோற்கடிப்பது சாத்தியம் இல்லாது போகும். அதைத் தோற்கடிக்க வந்தது மனித உருவம் எடுத்த தேவனாகத்தான் இருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் மனித உருவம் எடுத்த தேவன் சாராம்சத்தில் இன்னும் தேவன்தான், அவர் இன்னும் மனிதனின் ஜீவிதம்தான், அவர் இன்னும் சிருஷ்டிகரா கவே இருக்கிறார்; என்ன நடந்தாலும், அவருடைய அடையாள மும் சாராம்சமும் மாறாது. எனவே, அவர் மாம்ச உருவத்தை எடுத் துக்கொண்டார் மற்றும் சாத்தானின் பரிபூரணமான கீழ்ப்படிதலை ஏற்படுத்தும் கிரியையைச் செய்தார். கடைசிக் காலத்தின் கிரி யையின் போது, மனிதனை இந்தக் கிரியையைச் செய்து, வார்த் தைகளை நேரடியாகப் பேசும்படி செய்திருந்தால், அவனால் அவற் றைப் பேசமுடிந்திருக்காது, தீர்க்கதரிசி பேசியிருந்தால், இந்தத் தீர்க்கதரிசியால் மனிதனை ஜெயங்கொள்ள இயலாது. மாம்ச உரு வத்தை எடுத்துக் கொள்வதன் மூலம், தேவன் சாத்தானைத் தோற் கடித்து அதன் முற்றிலுமான அடிபணிதலை ஏற்படுத்தினார். அவர் சாத்தானை முற்றிலுமாகத் தோற்கடித்து, மனிதனைப் பரிபூரண மாக ஜெயங்கொண்டு, மனிதனை முழுவதுமாக ஜெயங்கொள் ளும் போது, இந்தக் கட்டக் கிரியை முடிவடைந்து ஜெயம் கிடைக் கும். தேவனின் நிர்வாகத்தில், மனிதன் தேவனுக்கு மாற்றீடாக இருக்க முடியாது. குறிப்பாக, காலத்தை வழிநடத்துவதற்கு மற்றும் புதிய கிரியையைத் தொடங்குவதற்குத் தேவனால் தாமே தனிப்

பட்ட முறையில் கிரியைகள் செய்யப்பட வேண்டிய தேவை அதிகமாக உள்ளது. மனிதனுக்கு வெளிப்பாட்டைக் கொடுப்பதும், தீர்க்கதரிசனத்தை வழங்குவதும் மனிதனால் செய்யப்படலாம், ஆனால் அது தேவனால் தனிப்பட்ட முறையில் செய்யப்பட வேண்டிய கிரியை என்றால், அது தேவனுக்கும் சாத்தானுக்கும் இடையிலான யுத்தத்தின் கிரியை என்றால், பின்பு இந்தக் கிரியையை மனிதனால் செய்ய முடியாது. முதல் கட்டக் கிரியையின் போது, சாத்தானுடன் போர் இல்லாதபோது, தீர்க்கதரிசிகள் பேசிய தீர்க்கதரிசனத்தைப் பயன்படுத்தி யேகோவா தனிப்பட்ட முறையில் இஸ்ரவேல் மக்களை வழிநடத்தினார். பின்னர், இரண்டாம் கட்ட கிரியையானது சாத்தானுடனான யுத்தம், மற்றும் தேவன் தாமே தனிப்பட்ட முறையில் மாம்சமாகி, இந்தக் கிரியையைச் செய்ய மாம்சத்திற்குள் வந்தார். சாத்தானுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் சம்பந்தப்பட்ட எதுவும் மனித உருவம் எடுத்த தேவனையும் உள்ளடக்கியது, அதாவது இந்த யுத்தத்தை மனிதனால் தொடங்க முடியாது. மனிதன் யுத்தம் செய்தால், அவன் சாத்தானைத் தோற்கடிக்க சக்தியில்லாதவன். அதன் ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருக்கும்போது அதை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான வலிமை அவனுக்கு எப்படி இருக்க முடியும்? மனிதன் இவற்றுக்கு இடையில் இருக்கிறான்: நீ சாத்தானை நோக்கிச் சாய்ந்தால், நீ சாத்தானுக்குச் சொந்தம், ஆனால் நீ தேவனைத் திருப்திப்படுத்தினால், நீ தேவனுக்குச் சொந்தமானவன். இந்த யுத்தத்தின் கிரியையில் மனிதன் முயற்சித்து தேவனுக்கு மாற்றீடு ஆகலாமா, அவனால் முடியுமா? அவன் அவ்வாறு செய்திருந்தால், அவன் வெகு காலத்திற்கு முன்பே அழிந்து போயிருக்க மாட்டானா? அவன் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே பாதாள உலகுக்குள் நுழைந்திருப்பான் அல்லவா? ஆகவே, மனிதன் தேவனை அவரது கிரியையில் மாற்றீடு செய்ய முடியாது, அதாவது மனிதனுக்கு தேவனின் சாராம்சம் இல்லை, அதாவது நீ சாத்தானுடன் போரிட்டால் அதை உன்னால் தோற்கடிக்க இயலாது. மனிதனால் சில வேலைகளை மட்டுமே செய்ய முடியும்; அவன் சிலரை ஜெயிக்க முடியும், ஆனால் தேவன் தாமே செய்யும் கிரியையில் அவன்

தேவனுக்கு மாற்றீடாக இருக்க முடியாது. மனிதன் எப்படிச் சாத்தானுடன் யுத்தம் செய்ய முடியும்? நீ தொடங்குவதற்கு முன்பே சாத்தான் உன்னைச் சிறைபிடிப்பான். தேவன் தாமே சாத்தானுடன் போரிடுகிறார், இந்த அடிப்படையில் மனிதன் தேவனைப் பின்பற்றிக் கீழ்ப்படிகிறான், அதனால் மனிதன் தேவனால் ஆதாயப்படுத்தப்பட்டு சாத்தானின் கட்டுகளிலிருந்து தப்பிக்க முடியும். மனிதன் தனது சொந்த ஞானத்தினாலும் திறன்களாலும் அடையக்கூடிய விஷயங்கள் மிகவும் குறைவு; அவனால் மனிதர்களை முழுமையாக்குவதற்கும், அவர்களை வழிநடத்துவதற்கும், மேலும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சாத்தானைத் தோற்கடிப்பதற்கும் இயலாது. மனிதனின் புத்திசாலித்தனமும் ஞானமும் சாத்தானின் திட்டங்களை முறியடிக்காது, ஆகவே மனிதன் அதை எவ்வாறு எதிர்த்து யுத்தம் செய்ய முடியும்?

பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கு விருப்பமாக உள்ள அனைவருக்கும் பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது, எனவே அனைவரும் இளைப்பாற வேண்டும்: எதிர்காலத்தில் நீங்கள் அனைவரும் சென்றடையும் இடத்துக்குள் பிரவேசிப்பீர்கள். ஆனால் நீ பரிபூரணமாக்கப்பட விரும்பவில்லை என்றால், அற்புதமான உலகில் நுழைய விரும்பவில்லை என்றால், அது உனது சொந்தப் பிரச்சினை. பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கு விருப்பமாக இருப்பவர்களும் விசுவாசமுள்ளவர்களும், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்கள் அனைவரும், மற்றும் தங்கள் செயல்பாட்டை உண்மையாகச் செய்கிறவர்களும்—இவர்கள் அனைவருமே பரிபூரணமாக்கப் படக்கூடியவர்கள். இன்று, விசுவாசமாகத் தங்கள் கடமையைச் செய்யாதவர்கள் அனைவரும், மற்றும் தேவனுக்கு விசுவாசமில்லாதவர்கள் அனைவரும், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள் அனைவரும், குறிப்பாகப் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரகாசத்தையும் வெளிச்சத்தையும் பெற்றவர்கள், ஆனால் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வராதவர்கள் அத்தகைய அனைவரும் பரிபூரணமாக்கப்பட முடியாதவர்கள். விசுவாசமுள்ளவர்களாகவும் தேவனுக்கு கீழ்ப்படிபவர்களாகவும் இருக்கத் தயாராக உள்ள அனைவரையும் பரிபூர

ணமாக்க முடியும், அவர்கள் கொஞ்சம் அறியாதவர்களாக இருந்தாலும்; இதனைப் பின்பற்றத் தயாராக உள்ள அனைவரையும் பரிபூரணமாக்க முடியும். இதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டிய தேவையில்லை. இந்தத் திசையில் நீ தொடரத் தயாராக இருக்கும் வரை, நீ பரிபூரணமாக்கப்படமுடியும். உங்களில் யாரையும் கைவிடவோ அல்லது நீக்கவோ நான் விரும்பவில்லை, ஆனால் மனிதன் நல்லவிதமாகச் செய்ய முயற்சிக்கவில்லை என்றால், பின்னர் உன்னை நீயே அழித்துக் கொள்கிறாய்; உன்னை நீக்குவது நானல்ல, நீயே உன்னை அவ்வாறு செய்கிறாய். உனக்கு நீ நல்லவிதமாகச் செய்ய முயற்சிக்கவில்லை என்றால்—நீ சோம்பேறியாக இருந்தால், அல்லது உனது கடமையைச் செய்யாவிட்டால், அல்லது விசுவாசமாக இல்லாவிட்டால், அல்லது நீ சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்காவிட்டால், நீ எப்போதும் நீ விரும்பியபடி செய்வதானால், நீ பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்து கொண்டால், உன் சொந்தப் புகழுக்காகவும், செல்வத்துக்காகவும் போராடுகிறவன் என்றால், மற்றும் எதிர் பாலினத்தவர்களிடம் நடந்துகொள்ளும் முறையில் நீ நேர்மையற்றவனாக இருந்தால், நீ உனது சொந்தப் பாவங்களின் சுமையைச் சுமப்பாய்; நீ யாருடைய பரிதாபத்திற்கும் தகுதியுள்ளவன் அல்ல. நீங்கள் அனைவரும் பரிபூரணமாக்கப்பட வேண்டும் என்பதும், குறைந்தபட்சம் ஜெயங்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதும் எனது நோக்கம், இதனால் இந்தக் கட்டக் கிரியை வெற்றிகரமாக முடிக்கப்படலாம். ஒவ்வொரு மனிதனும் பரிபூரணமாக்கப்பட வேண்டும், இறுதியில் அவரால் ஆதாயப்படுத்தப்பட வேண்டும், அவரால் பரிபூரணமாகச் சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும், அவருக்குப் பிரியமான மக்களாக மாற வேண்டும் என்பதே தேவனின் விருப்பம். நான் உங்களுக்குச் சொல்வது பின்தங்கியதா அல்லது மோசமான திறமை வாய்ந்ததா என்பதெல்லாம் முக்கியமல்ல—இது எல்லாம் உண்மை. இதை நான் சொல்வதென்பது, நான் உங்களைக் கைவிட உத்தேசிக்கிறேன், நான் உங்களிடத்தில் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டேன், அதைக்காட்டிலும் உங்களை இரட்சிக்க நான் விரும்பவில்லை என்பதையெல்லாம் நிரூபிக்கவில்லை.

இன்று நான் உங்கள் இரட்சிப்பின் கிரியையைச் செய்ய வந்திருக்கிறேன், அதாவது நான் செய்யும் கிரியை இரட்சிப்பின் கிரியையின் தொடர்ச்சியாகும். ஒவ்வொரு நபருக்கும் பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது: ஆனால் நீ அதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும், நீ பின்பற்ற வேண்டும், இறுதியில் நீ இந்த முடிவை அடைய முடியும், உங்களில் ஒருவர் கூடக் கைவிடப்பட மாட்டார்கள். நீ மோசமான திறமை வாய்ந்தவனாக இருந்தால், உன்னிடம் எனது தேவைகள் உன் மோசமான திறனுக்கேற்ப இருக்கும்; நீ அதிகத் திறன் கொண்டவனாக இருந்தால், உன்னிடம் எனது தேவைகள் உன் உயர் திறனுக்கேற்ப இருக்கும்; நீ அறியாதவனாகவும், கல்வியறிவற்றவனாகவும் இருந்தால், உன்னிடம் எனது தேவைகள் உன் கல்வியறிவின்மைக்கு ஏற்ப இருக்கும்; நீ கல்வியறிவு பெற்றவனாக இருந்தால், உன்னிடம் எனது தேவைகள் நீ கல்வியறிவு பெற்றவனாக இருப்பதற்கு ஏற்ப இருக்கும்; நீ வயதானவனாக இருந்தால், உன்னிடம் எனது தேவைகள் உன் வயதுக்கு ஏற்ப இருக்கும்; நீ விருந்தோம்பல் வழங்க வல்லவனாக இருந்தால், உன்னிடம் எனது தேவைகள் இந்தத் திறனுக்கு ஏற்ப இருக்கும்; நீ விருந்தோம்பல் வழங்க முடியாது, ஒரு குறிப்பிட்ட செயல்பாட்டை மட்டுமே செய்ய முடியும் என்று நீ சொன்னால், அது ஒரு நற்செய்தியைப் பரப்புவதா, அல்லது தேவாலயத்தைக் கவனித்துக்கொள்வதா, அல்லது பிற பொது விவகாரங்களில் கலந்துகொள்வதா என்பதில் உன்னைப் பற்றிய எனது பரிபூரணமாக்கும் செயல் நீ செய்யும் செயல்பாட்டிற்கு ஏற்ப இருக்கும். விசுவாசமாக இருப்பது, கடைசிவரை கீழ்ப்படிதல், தேவன்மீது மிகுந்த அன்பு செலுத்த முற்படுவது—இதைத்தான் நீ நிறைவேற்ற வேண்டும், இந்த மூன்று விஷயங்களை விடச் சிறந்த நடைமுறைகள் எதுவும் இல்லை. இறுதியில், இந்த மூன்று விஷயங்களை மனிதன் அடைய வேண்டிய தேவையுள்ளது, அவனால் அவற்றை அடைய முடிந்தால், அவன் பரிபூரணமாகிவிடுவான். ஆனால், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நீ உண்மையிலேயே பின்பற்ற வேண்டும், இந்த விஷயத்தில் நீ முன்னோக்கியும் மேல்நோக்கியும் தீவிரமான உந்துதல் செய்ய வேண்

டும், அந்த விஷயத்தில் செயலற்றவனாக இருக்கக்கூடாது. ஒவ்வொரு நபருக்கும் பரிபூரணமாக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது என்றும், பரிபூரணமாக்கப்பட்டவராக ஆகும் திறன் உள்ளது என்றும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன், இது உண்மைதான், ஆனால் நீ உன் பின்பற்றும் செயலில் சிறப்பாக இருக்க முயற்சிக்க வேண்டாம். இந்த மூன்று அளவுகோல்களை நீங்கள் அடையவில்லை என்றால், இறுதியில் நீ அவசியம் நீக்கப்படுவாய். எல்லோரும் இதைப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், எல்லோருக்கும் கிரியையும் பரிசுத்த ஆவியின் பிரகாசமும் இருக்க வேண்டும், மேலும் கடைசிவரை கீழ்ப்படிய இயல வேண்டும், ஏனென்றால் நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் செய்ய வேண்டிய கடமை இதுதான். நீங்கள் அனைவரும் உங்கள் கடமையைச் செய்தவுடன், நீங்கள் அனைவரும் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்டிருப்பீர்கள், உங்களிடம் பலத்த சாட்சியம் இருக்கும். சாட்சியம் அளிப்பவர்கள் அனைவரும் சாத்தானை வென்றவர்களாகவும், தேவனின் வாக்குத்தத்தைப் பெற்றவர்களாகவும் உள்ளனர், மேலும் அவர்கள் அற்புதமான சென்றடையும் இடத்திலேயே வாழ்வார்கள்.

தேவனும் மனிதனும் ஒன்றாக இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பார்கள்

ஆதியில் தேவன் இளைப்பாறுதலில் இருந்தார். அக்காலத்தில் பூமியில் மனிதர்களோ அல்லது வேறு எதுவுமோ இருக்கவில்லை, மேலும், தேவன் இன்னும் எந்தக் கிரியையும் செய்திருக்கவில்லை. மனுக்குலம் வாழ்ந்திருக்கத் தொடங்கிய பின்னர் மற்றும் சீர்கெட்ட பின்னரே அவர் தமது நிர்வாகக் கிரியையைத் தொடங்கினார்; அதில் இருந்து அவர் ஒரு போதும் இளைப்பாறவில்லை, ஆனால் அதற்குப் பதில் அவர் மனுக்குலத்திற்கு மத்தியில் ஓய்வின்றி கிரியையாற்றத் தொடங்கினார். மனுக்குலத்தின் சீர்கேட்டால் மற்றும் பிரதான தூதனின் கலகத்தால் தேவன் தமது இளைப்பாறுதலை இழந்தார். அவர் சாத்தானைத் தோற்கடித்து சீர்கெட்ட மனுக்கு

லத்தை மீட்காவிட்டால், அவர் மீண்டும் ஒருபோதும் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்க முடியாது. மனிதன் இளைப்பாறுதல் இல்லாமல் இருப்பதால் தேவனும் அவ்வாறே இருக்கிறார், அவர் இளைப்பாறும் போது மனிதனும் இளைப்பாறுவான். இளைப்பாறுதலில் வாழ்வது என்பது யுத்தம் இல்லாமல், அசுத்தம் இல்லாமல் மேலும் தொடர் அநீதி இல்லாமல் வாழ்வது ஆகும். இது சாத்தானின் இடையூறுகள் இல்லாத (இங்கு “சாத்தான்” என்பது சத்துருவின் வல்லமைகளைக் குறிக்கிறது) மற்றும் சாத்தானின் சீர்கேடுகள் இல்லாத வாழ்க்கை, மேலும் அது தேவனுக்கு எதிரான எந்த வல்லமைகளும் ஊடுறுவ முடியாத வாழ்க்கையாகும்; எல்லாம் தனது வகையைப் பின்பற்றும் மற்றும் சிருஷ்டிப்பின் கர்த்தரைத் தொழுதுகொள்ளும் வாழ்க்கை மேலும் அதில் வானமும் பூமியும் முற்றிலுமாக அமைதியில் இருக்கும்—இதுவே “மனிதர்களின் இளைப்பாறுதலான வாழ்க்கை” என்ற சொற்களின் அர்த்தமாகும். தேவன் இளைப்பாறும் போது, அநீதி பூமியின் மேல் இனி மேலும் நிலைநிற்க முடியாது, அல்லது சத்துருக்களின் வல்லமைகள் மேலும் ஊடுறுவ முடியாது, மற்றும் மனுக்குலம் ஒரு புதிய ராஜ்யத்துக்குள் நுழையும்—சாத்தானால் இனி ஒருபோதும் மனுக்குலம் சீர்கேடு அடைவதில்லை, ஆனால் மாறாக சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்ட பிறகு இரட்சிக்கப்பட்ட ஒரு மனுக்குலமாக இருக்கும். மனுக்குலத்தின் இளைப்பாறுதல் நாளே தேவனின் இளைப்பாறுதல் நாளாகவும் இருக்கும். மனுக்குலத்தால் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்க முடியாத காரணத்தால்தான் தேவன் தமது இளைப்பாறுதலை இழந்தாரே ஒழிய ஆதியிலேயே அவர் தம்மால் இளைப்பாற முடியாத காரணத்தால் அல்ல. இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பது என்பதற்கு எல்லாம் இயக்கத்தை நிறுத்துகிறது அல்லது வளராமல் போகிறது என்று அர்த்தமல்ல, அல்லது தேவன் கிரியையை நிறுத்துகிறார் அல்லது மனிதர்கள் வாழ்வதை நிறுத்துகிறார்கள் என்பதும் பொருளல்ல. சாத்தான் அழிக்கப்படுவதும், அவனது தீய செயல்களில் இணைந்துகொண்ட பொல்லாத ஜனங்கள் தண்டிக்கப்பட்டு அழித்தொழிக்கப்படுவதும் மற்றும் தேவ

னுக்கு எதிரான வல்லமைகள் இல்லாமல் போவதும் நிகழும் போதே இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கும் அடையாளம் இருக்கும். மனுக்குலத்தின் இரட்சிப்புக்காக தேவன் தமது கிரியையை ஆற்ற மாட்டார் என்பதே தேவன் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரேவேசிக்கிறார் என்பதற்கு அர்த்தமாகும். முழு மனுக்குலமும் சாத்தானின் சீர்கேடு இல்லாமல் தேவனின் ஒளிக்குள்ளும் அவரது ஆசீர்வாதத்துக்குள்ளும் வாழும், மேலும் அநீதி ஒருபோதும் ஏற்படாது என்பதுதான் மனுக்குலம் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கிறது என்பதற்கு அர்த்தமாகும். தேவனின் பராமரிப்பிற்குள் மனிதர்கள் பூமியில் ஓர் இயல்பான வாழ்க்கையை வாழ்வார்கள். தேவனும் மனுக்குலமும் ஒன்றாக இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கும் போது, மனுக்குலம் இரட்சிக்கப்பட்டுவிட்டது, சாத்தான் அழிக்கப்பட்டுவிட்டான், மனுக்குலத்திற்குள் தேவனின் கிரியை முற்றிலுமாக முழுமையடைந்துவிட்டது என்று அர்த்தமாகும். தேவன் தொடர்ந்து மனிதர்களின் மத்தியில் கிரியை செய்ய மாட்டார், மேலும் அவர்கள் இனிமேலும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் வாழ மாட்டார்கள். அப்படி இருக்க, தேவன் இனிமேலும் கிரியை ஆற்றிக்கொண்டிருக்க மாட்டார், மனுக்குலமும் தொடர்ந்து நகர்ந்துகொண்டே இருக்கவும் செய்யாது; தேவனும் மனிதர்களும் ஒரேநேரத்தில் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பார்கள். தேவன் தமது ஆதி ஸ்தலத்துக்குத் திரும்புவார், மேலும் ஒவ்வொரு மனிதர்களும் தங்கள் இடத்துக்குத் திரும்பிச் செல்வார்கள். தேவனின் முழு நிர்வாகமும் முடிந்துவிட்ட பின்னர் தேவனும் மனிதர்களும் தங்கும் ஸ்தலங்கள் இவைகளே. தேவனுக்கு தேவனுக்கான போய்ச்சேரும் இடம் உண்டு, மற்றும் மனுக்குலத்திற்கு மனுக்குலத்திற்கான போய்ச்சேரும் இடம் உண்டு. இளைப்பாறுதலின்போது, பூமியின் மேல் மனிதர்களுடைய வாழ்வில் தேவன் தொடர்ந்து வழிகாட்டுவார், அதே வேளையில் அவருடைய ஒளியில், அவர்கள் பரலோகத்தில் இருக்கும் ஒரே மெய் தேவனைத் தொழுதுகொள்வார்கள். தேவன் இனிமேலும் மனுக்குலத்தின் மத்தியில் வாழமாட்டார், அல்லது அவரது ஸ்தலத்தில் மனுக்குலமும் அவருடன் வாழ முடியாது.

ஒரே ஆட்சி எல்லைக்குள் தேவனும் மனிதர்களும் வாழ முடியாது; மாறாக, இருவருக்கும் அவர்களுக்கே உரித்தான வாழும் முறைகள் உள்ளன. தேவன் ஒருவர் மட்டுமே மனுக்குலத்தை வழிகாட்டுகிறார், மேலும் முழு மனுக்குலமும் தேவனின் நிர்வாகக் கிரியையினால் உண்டான பலனாகும். மனிதர்கள் வழிநடத்தப்படுபவர்களோ, அவர்கள் தேவனைப் போன்ற சாராம்சம் கொண்டவர்களோ அல்ல. “இளைப்பாறுதல்” என்பது ஒருவர் தன் ஆதி ஸ்தலத்துக்குச் செல்வது ஆகும். ஆகவே, தேவன் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கிறார் என்றால் அவர் தமது ஆதி ஸ்தலத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றுவிட்டார் என்று அர்த்தமாகும். அவர் இனிமேலும் பூமியில் அல்லது மனுக்குலத்தின் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் பங்கேற்க அவர்களது மத்தியில் வாழ மாட்டார், மனிதர்கள் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் சிருஷ்டிப்பின் மெய்யான இலக்குகளாக மாறிவிட்டார்கள் என்று அர்த்தமாகும்; அவர்கள் பூமியின் மேல் இருந்து தேவனைத் தொழுதுகொள்வார்கள், மேலும் சாதாரண மனித வாழ்வை வாழ்வார்கள். ஜனங்கள் இனிமேல் ஒருபோதும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள் அல்லது அவரை எதிர்க்கமாட்டார்கள், மேலும் ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் ஆதி வாழ்க்கைக்குத் திரும்புவார்கள். இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசித்த பின்னர் இது முறையே தேவன் மற்றும் மனிதர்களின் வாழ்வும் சென்றடையும் ஸ்தலமுமாகும். தேவனுக்கும் சாத்தானுக்கும் இடையிலான யுத்தத்தில் அது தோற்கடிக்கப்படுவதே தவிர்க்கமுடியாத போக்காகும். இந்த வகையில், தேவன் தமது நிர்வாகக் கிரியையை முடித்த பின்னர் அவர் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பதும், மனுக்குலத்தின் முழு இரட்சிப்பும் அவர்கள் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பதும் அதுபோலவே தவிர்க்கமுடியாத போக்குகளாக மாறிவிட்டன. மனுக்குலத்தின் இளைப்பாறுதல் ஸ்தலம் பூமியிலும், மேலும் தேவன் இளைப்பாறும் ஸ்தலம் பரலோகத்திலும் உள்ளன. மனிதர்கள் தங்கள் இளைப்பாறுதலில் தேவனைத் தொழுதுகொள்ளும் போது, அவர்கள் பூமியில் வாழ்வார்கள், மற்றும் தேவன் மீதமுள்ள மனுக்குலத்தை

இளைப்பாறுதலுக்குள் வழிநடத்தும்போது, அவர் அவர்களை பூமியில் இருந்தல்ல பரலோகத்தில் இருந்து வழிநடத்துவார். தேவன் இன்னும் ஆவியானவராகவே இருப்பார், மனிதர்கள் இன்னும் மாம்சமாகவே இருப்பார்கள். தேவனும் மனிதர்களும் வெவ்வேறு விதமாக இளைப்பாறுவார்கள். தேவன் இளைப்பாறுதலில் இருக்கும் போது அவர் வந்து மனிதர்களுக்கு மத்தியில் தோன்றுவார்; மனிதர்கள் இளைப்பாறும் போது, அவர்கள் பரலோகத்துக்குச் செல்லவும் அங்கு வாழ்க்கையை அனுபவிக்கவும் தேவன் வழிநடத்துவார். தேவனும் மனுக்குலமும் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசித்த பின்னர், சாத்தான் ஒருபோதும் இருக்க மாட்டான்; அதுபோலவே பொல்லாத மனிதர்களும் இருக்க மாட்டார்கள். தேவனும் மனுக்குலமும் இளைப்பாறும் முன்னர், பூமியில் தேவனை துன்புறுத்திய பொல்லாத நபர்களும், அங்கே தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருந்த விரோதிகளும் ஏற்கெனவே அழிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்; கடைசி நாட்களின் பெரும் பேரிடர்களால் அவர்கள் அழித்தொழிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். அந்தப் பொல்லாத ஜனங்கள் முற்றிலுமாக அழித்தொழிக்கப்பட்ட பின்னர், பூமி இனி ஒருபோதும் சாத்தானின் துன்புறுத்தலை அறியாது. அப்போதுதான் மனுக்குலம் முழு இரட்சிப்பை அடையும், மற்றும் தேவனின் கிரியை முழுமையாக நிறைவடையும். தேவனும் மனிதனும் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்க இவைகளே முன்நிபந்தனைகளாகும்.

தேவனுடைய கிரியையின் நிறைவேறுதலை மட்டுமல்லாமல் மனுக்குலத்தின் வளர்ச்சியின் முடிவையும் அனைத்து விஷயங்களின் முடிவும் நெருங்கிவருவது சுட்டிக்காட்டுகிறது. சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்ட மனிதர்கள் தங்கள் வளர்ச்சியின் இறுதிக் கட்டத்தை அடைந்து விட்டிருப்பார்கள், மேலும் ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் சந்ததியார் தங்கள் பரவலை நிறைவுசெய்து விட்டிருப்பார்கள் என்பது இதற்கு அர்த்தமாகும். சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்ட இத்தகைய மனுக்குலத்தால் தொடர்ந்து வளர்ச்சிபெறுவது என்பது சாத்தியமற்றது என்பதும் அதன் அர்த்தமாகும். ஆதியில் ஆதாமும் ஏவாளும் சீர்கெடுக்கப்படவில்லை, ஆனால் ஏதேன் தோட்டத்தில்

இருந்து வெளியே துரத்தப்பட்ட ஆதாமும் ஏவாளும் சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்டனர். தேவனும் மனிதனும் ஒன்றாக இளைப்பா றுதலுக்குள் வரும்போது, ஏதேன் தோட்டத்தில் இருந்து துரத்தப் பட்ட ஆதாமும் ஏவாளும்—அவர்களின் சந்ததியாரும் இறுதியாக ஒரு முடிவுக்கு வருவார்கள். எதிர்கால மனுக்குலமும் ஆதாம் ஏவா ளின் சந்ததியாரையே கொண்டிருப்பார்கள், ஆனால் அந்த மனி தர்கள் சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வாழ்பவர்களாக இருக்க மாட் டார்கள். மாறாக, அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டு சுத்திகரிக்கப்பட்ட ஜனங்களாக இருப்பார்கள். இந்த மனுக்குலம் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு சிட்சிக்கப்பட்டதாகவும், மேலும் அது பரிசுத்தமானதாகவும் இருக் கும். இந்த ஜனங்கள் ஆதியில் இருந்த மனித இனம் போல் இருக்க மாட்டார்கள்; ஆதியில் இருந்த ஆதாம் ஏவாளில் இருந்து முற்றி லும் வேறுபட்ட வகையான மனுக்குலம் என்று கூட இதைக் கூற லாம். சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்ட அனைவரிலும் இருந்து இந்த ஜனங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பார்கள், மேலும் தேவனின் நியா யத்தீர்ப்பு மற்றும் கடிந்துகொள்ளுதலின் போது இறுதியாக உறு தியாக நின்றவர்களே இவர்கள்; சீர்கெட்ட மனுக்குலத்தின் மத்தி யில் அவர்கள் மீந்திருக்கும் கடைசி குழுவாக இருப்பார்கள். இந்த ஜனங்கள் மட்டுமே தேவனோடு சேர்ந்து இறுதி இளைப்பாறுத லுக்குள் பிரவேசிக்க முடியும். கடைசி நாட்களில்—அதாவது, இறுதி கிரியையான சுத்திகரித்தலின் போது-தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் சிட்சிப்பின் கிரியையின் போது உறுதியாக நிற்கக் கூடிய வர்களே, தேவனோடு கூட இறுதி இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவே சிப்பவர்கள் ஆவார்கள்; இவ்வாறிருக்க, இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கும் யாவரும் சாத்தானின் கட்டை உடைத்து விடுதலை ஆனவர்கள் மேலும் அவரது இறுதிக் கிரியையான சுத்திகரிப்பிற்கு உட்பட்டு தேவனால் ஆதாயம் செய்யப்பட்டவர்கள் ஆவார்கள். தேவனால் இறுதியாக ஆதாயம் செய்யப்படக் கூடிய இந்த மனிதர் கள் இறுதி இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பார்கள். தேவனின் கிரியையான சிட்சித்தல் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பின் நோக்கம் என் னவென்றால் முக்கியமாக இறுதி இளைப்பாறுதலுக்காக மனுக்

குலத்தை சுத்திகரிப்பதற்காகும்; இத்தகைய சுத்திகரிப்பு இல்லை யென்றால், மனுக்குலத்தில் ஒவ்வொருவரையும் வகையின்படி பல்வேறு வகையாக வகைப்படுத்தவோ அல்லது இளைப்பாறுத லுக்குள் பிரவேசிக்கவோ முடியாது. இந்தக் கிரியையே இளைப் பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு மனுக்குலத்துக்கான ஒரே பாதை யாகும். தேவனின் கிரியையான சுத்திகரிப்பு மட்டுமே மனிதர் களை அவர்களின் அநீதியை நீக்கி சுத்திகரிக்கும், மேலும் சிட்சித் தல் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு என்ற அவரது கிரியை மட்டுமே மனுக் குலத்தின் கீழ்ப்படியாமைக் கூறுகளை வெளிச்சத்துக்குக் கொண் டுவந்து அதன் மூலம் இரட்சிக்கப்படக் கூடாதவர்களில் இருந்து இரட்சிக்கப்படுபவர்களையும், மீந்திருக்காதவர்களில் இருந்து மீந் திருப்பவர்களையும் பிரித்தெடுக்க முடியும். இந்தக் கிரியை முடி வடையும் போது, மீந்திருக்க அனுமதிக்கப்படும் ஜனங்கள் சுத்திக ரிக்கப்படுவார்கள் மேலும் பூமியில் ஒரு மிக அற்புதமான இரண் டாம் மனித வாழ்க்கையை அனுபவித்து மகிழ மனுக்குலத்தின் ஓர் உயரிய நிலைக்குள் பிரவேசிப்பார்கள்; வேறு வார்த்தைகளில் கூறப்போனால், அவர்கள் தங்கள் மானுட இளைப்பாறுதல் நாளைத் தொடங்குவார்கள், மேலும் தேவனோடு ஒன்றாக வாழ்வார்கள். மீந்திருக்க அனுமதிக்கப்படாதவர்களின் உண்மை நிலை சிட்சித் தல் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்புக்குப் பின் முற்றிலுமாக வெளிப்படுத் தப்படும், அதன் பின்னர் அவர்கள் சாத்தானைப் போல அழிக்கப்ப டுவார்கள், பூமியில் மேலும் வாழ அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள். இந்த வகையான ஜனங்களை எதிர்கால மனுக்குலம் ஒருபோதும் சேர்த்துக் கொள்ளாது; இறுதி இளைப்பாறுதல் நிலத்தில் இத்த கைய ஜனங்கள் பிரவேசிக்கத் தகுதியற்றவர்கள், மேலும் அவர்கள் தேவனும் மனுக்குலமும் பங்கேற்கும் இளைப்பாறுதல் நாளில் இணையத் தகுதி அற்றவர்கள், ஏனெனில் அவர்கள் தண்டனைக்கு இலக்கான பொல்லாத, அநீதியான ஜனங்கள். அவர்கள் ஒரு தடவை மீட்டெடுக்கப்பட்டார்கள், மற்றும் அவர்கள் நியாயம் தீர்க்கப்பட் டுத் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்; அவர்களும் ஒருகாலத்தில் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்தவர்களே. இருப்பினும், கடைசி நாள் வரும்போது,

அவர்கள் இன்னும் தங்கள் பொல்லாப்பாலும் தங்கள் கீழ்ப்படியாமையின் விளைவாலும் இரட்சிக்கப்பட இயலாமையாலும் அழித்தொழிக்கப்படலாம்; எதிர்கால உலகில் இருப்பதற்கு அவர்கள் ஒருபோதும் வரமாட்டார்கள், மேலும் எதிர்கால மனுக்குலத்தின் மத்தியில் ஒருபோதும் வாழ மாட்டார்கள். பரிசுத்த மனுக்குலம் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கும் போது, மரித்தவர்களின் ஆவியாக இருந்தாலும் அல்லது மாம்சத்தில் இன்னும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஜனங்களாக இருந்தாலும், அனைத்து அக்கிரமக்காரரும் மற்றும் இரட்சிக்கப்படாத அனைவரும் அழிக்கப்படுவார்கள். இந்த அக்கிரமஞ்செய்யும் ஆவிகள் மற்றும் மனிதர்களையும், அல்லது நீதிமான்களின் ஆவிகள் மற்றும் நன்மை செய்பவர்களையும் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் எந்த யுகத்தில் இருந்தாலும், தீமை செய்யும் அனைவரும் இறுதியாக அழிக்கப்படுவார்கள் மேலும் நீதிமான்கள் அனைவரும் பிழைப்பார்கள். ஒரு நபர் அல்லது ஆவி இரட்சிப்பைப் பெறுமா என்பது கடைசிக் காலத்தின் கிரியையின் அடிப்படையில் முழுவதுமாகத் தீர்மானிக்கப்பட மாட்டாது; மாறாக, அவர்கள் தேவனை எதிர்த்தார்களா அல்லது அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருந்தார்களா இல்லையா என்பதைப் பொறுத்தே தீர்மானிக்கப்படும். முந்தைய யுகத்தில் தீமை செய்து இரட்சிப்பைப் பெற முடியாதவர்கள், சந்தேகமின்றி, தண்டனைக்கு இலக்காவார்கள், மற்றும் தற்போதைய யுகத்தில் தீமை செய்து இரட்சிக்கப்பட முடியாதவர்களும் தண்டனைக்கு இலக்காகவே இருப்பார்கள். மனிதர்கள் அவர்கள் வாழும் யுகத்தைப் பொருத்தல்லாமல், நன்மை தீமையின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இவ்வாறு வகைப்படுத்தப்பட்ட உடன், அவர்கள் உடனடியாகத் தண்டிக்கப்படுவதில்லை அல்லது அவர்களுக்குப் பிரதிபலன் அளிக்கப்படுவதில்லை; மாறாக, தேவன் கடைசி நாட்களில் தமது ஜெயங்கொள்ளுதல் கிரியையை முடித்த பின்னரே தீயோரைத் தண்டிக்கும் மற்றும் நல்லோருக்குப் பிரதிபலன் அளிக்கும் தமது கிரியையைச் செய்வார். உண்மையில், அவர் மனிதர்களை இரட்சிக்கும் தமது கிரியையை செய்யத் தொடங்கியது முதலே அவர்களை நல்லவர்

கள் மற்றும் தீயவர்கள் என்று பிரிக்கத் தொடங்கிவிட்டார். அவரது கிரியை நிறைவடைந்த பின்னரே அவர் நல்லவர்களுக்குப் பிரதி பலன் அளித்துத் துன்மார்க்கரைத் தண்டிப்பார்; தமது கிரியை முடி வடைந்த உடன் அவர் அவர்களை வகைப்படுத்தி பின்னர் உட னடியாக நல்லவர்களுக்கு பிரதிபலன்களையும் துன்மார்க்கருக்கு தண்டனையும் அளிப்பார் என்பதல்ல. மாறாக, அவரது கிரியை முழுமையாக முடிந்த பிறகு மட்டுமே இந்தப் பணி செய்யப்படும். நல்லவர்களுக்குப் பிரதிபலன் அளித்து துன்மார்க்கருக்குத் தண் டனை அளிக்கும் தேவனின் இறுதி கிரியையின் முழு நோக்கமா னது எல்லா மனிதர்களையும் முற்றிலுமாக சுத்திகரிப்பதன் மூலம் அவரால் ஒரு தூய்மையான பரிசுத்த மனுக்குலத்தை நித்திய இளைப்பாறுதலுக்குள் கொண்டுவரப்படுவதற்குத்தான். கிரியை யின் இந்தக் கட்டமே மிக முக்கியமானது; அவரது முழுமையான நிர்வாகக் கிரியையின் கடைசிக் கட்டம் இது. தேவன் துன்மார்க் கரை அழிக்காமல், ஆனால் அதற்குப் பதிலாக அவர்களை மீந்தி ருக்க அனுமதித்தால், பின் ஒவ்வொரு மனிதரும் இன்னும் இளைப் பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்க முடியாமல் போவார்கள், மேலும் தேவ னால் முழு மனுக்குலத்தையும் ஒரு சிறந்த ராஜ்யத்துக்குள் கொண் டுவர முடியாமல் போகும். இத்தகைய கிரியை நிறைவடையாது. அவரது கிரியை முடிவடைந்த உடன், முழு மனுக்குலமும் முற்றி லும் பரிசுத்தமாக இருக்கும்; இந்த வழியில் மட்டுமே தேவனால் சமாதானத்துடன் இளைப்பாறுதலில் வாழ முடியும்.

இந்நாட்களில் ஜனங்களால் இன்னும் மாம்சத்தின் காரியங் களை விட்டுவிட முடியவில்லை; அவர்களால் மாம்ச இன்பம், உலகம், பணம், அல்லது அவர்களது சீர்கெட்ட மனநிலைகளை விட முடியவில்லை. பெரும்பாலான ஜனங்கள் தங்கள் தேடல் களை ஒரு அக்கறையற்ற முறையிலேயே நடத்துகின்றனர். உண் மையில், இந்த ஜனங்கள் தங்கள் இருதயங்களில் தேவனை வைத் துக்கொள்ளுவதே இல்லை; அதைவிட மோசமானது, அவர்கள் தேவனுக்குப் பயப்படுவதில்லை. அவர்களது இருதயத்தில் தேவன் இல்லை, மற்றும் அதனால் தேவன் செய்யும் அனைத்தையும் அவர்

களால் கண்டுணர முடிவதில்லை, மேலும் அவர் கூறும் வார்த்தை களை நம்புவதற்கும் அவர்கள் மிகக் குறைந்த திறன் உடையவர்க ளாக இருக்கின்றனர். இந்த ஜனங்கள் மிக அதிகமான அளவில் மாம்ச சிந்தை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் மிகவும் சீர்கெட்டவர்களாக இருக்கின்றனர் மற்றும் சத்தியம் என்பதே இல் லாமல் இருக்கிறார்கள். மேலும் என்னவென்றால், தேவன் மாம்ச மாக முடியும் என்று அவர்கள் நம்புவதில்லை. மாம்சமாகிய தேவன் மீது நம்பிக்கை இல்லாத எவரும்—அதாவது, கண்ணுக்குத் தெரியும் தேவனையோ அல்லது அவரது கிரியை மற்றும் வார்த்தைகளையோ நம்பாத எவரும், மேலும் அதற்குப் பதில் பரலோகத்தில் இருக்கும் அதரிசனமான தேவனை தொழுதால்—தன் இருதயத்தில் தேவன் இல்லாத ஒரு நபராக இருப்பான். இத்தகைய ஜனங்கள் கலகக் காரர்கள் மற்றும் தேவனை எதிர்ப்பவர்கள் ஆவார்கள். சத்தியத் தைப் பற்றி எதுவும் கூற அவர்களிடம் மனிதத்தன்மை மற்றும் பகுத்தறிவு இல்லை. மேலும், இந்த ஜனங்களுக்கு, கண்ணுக்குத் தெரியும் மற்றும் தொட்டுணரத்தக்க தேவன் முற்றிலுமாக நம்ப முடியாதவராக இருக்கிறார், இருப்பினும் அதரிசனமான மற்றும் தொட்டுணர முடியாத தேவன் அதிகமாக நம்பகமானவரும் மிக வும் சந்தோஷமளிப்பவராகவும் இருப்பதாக அவர்கள் கருதுகின் றனர். அவர்கள் தேடுவது மெய்யான சத்தியத்தை அல்ல, அல்லது வாழ்க்கையின் மெய்யான சாராம்சத்தையும் அல்ல; தேவ சித்தத் தையும் அறவே இல்லை. மாறாக, அவர்கள் மனவெழுச்சியை நாடு கிறார்கள். தங்கள் சொந்த விருப்பங்களை அடைய மிகவும் உதவும் விஷயங்கள் எதுவாக இருந்தாலும் சந்தேகமின்றி அதுவே அவர் கள் நம்புவதும் நாடுவதும் ஆகும். சத்தியத்தைப் பின்பற்றுவதற்கு அல்லாமல் தங்கள் விருப்பங்களைத் திருப்திப்படுத்தவே அவர்கள் தேவனை நம்புகிறார்கள். இத்தகைய ஜனங்கள் அக்கிரமக்காரர் இல்லையா? அவர்கள் மிக அதிகமாக சுய-நம்பிக்கை கொண்ட வர்கள், மேலும் அவர்கள் பரலோகத்தில் இருக்கும் தேவன் தங்க ளைப் போன்ற “நல்லவர்களை” அழிப்பார் என்று நம்பவே மாட் டார்கள். அதற்குப் பதில், தேவன் அவர்களைப் பிழைத்திருக்க

அனுமதிப்பார் என்றும் மேலும் தேவனுக்காக அநேக காரியங்களைச் செய்ததாலும் அவரிடம் கணிசமான “விசுவாசத்தை” காட்டியதாலும் சிறந்த பிரதிபலனை அளிப்பார் என்றும் நம்புகிறார்கள். கண்ணுக்குப் புலனாகிற தேவனை பின்பற்றுவதிலும், தங்கள் விருப்பங்கள் நிறைவேறாத போது, அவர்கள் தேவனுக்கு விரோதமாக உடனடியாக எழும்புவார்கள் அல்லது மிகுந்த கோபத்துக்கு ஆளாவார்கள். தங்கள் விருப்பங்களைத் தாங்களே திருப்திப்படுத்தும் இகழத்தக்க ஜனங்களைப் போல காட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்; சத்தியத்தைப் பின்பற்றுவதில் அவர்கள் நேர்மையான ஜனங்கள் அல்ல. இத்தகைய ஜனங்களே கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதாக அழைக்கப்படும் துன்மார்க்கர். சத்தியத்தைப் பின்பற்றாத ஜனங்களால் சத்தியத்தை நம்பவும் முடியாது, மேலும் அவர்களால் மனுக்குலத்தின் எதிர்காலத்தை உய்த்துணரவும் முடியாது, ஏனெனில் அவர்கள் கண்ணுக்குப் புலனாகும் தேவனின் எந்த ஒரு கிரியையையும் வார்த்தைகளையும் நம்புவதில்லை—மேலும் மனுக்குலம் எதிர்காலத்தில் சென்றடையும் இடத்தை நம்ப முடியாததும் இதில் அடங்கும். ஆகவே, அவர்கள் கண்ணுக்குப் புலனாகும் தேவனைப் பின்பற்றினாலும், அவர்கள் இன்னும் தீமை செய்வார்கள், மேலும் சத்தியத்தைப் பின்பற்றவே மாட்டார்கள், அல்லது நான் கோரும் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கவும் மாட்டார்கள். மாறாக, தாங்கள் அழிக்கப்படுவோம் என்பதை நம்பாதவர்களே அழிக்கப்படப் போகும் ஜனங்கள். அவர்கள் எல்லோரும் தங்களைக் கெட்டிக்காரர்கள் என்று நம்புகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் தாங்கள்தான் சத்தியத்தைப் பின்பற்றும் ஜனங்கள் என்று நம்புகிறவர்கள். அவர்கள் தங்களது துன்மார்க்கமான வழிதான் சத்தியம் என்று கருதி அதனால் அதில் மகிழ்கிறார்கள். இத்தகைய துன்மார்க்கர் மிகவும் தன்னம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர்; அவர்கள் சத்தியத்தைக் கோட்பாடாகக் கருதி தங்கள் துன்மார்க்கமான காரியங்களை சத்தியம் எனக் கொள்ளுகின்றனர், ஆனால் முடிவில், அவர்கள் தாங்கள் விதைத்ததையே அறுக்க முடியும். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு தன்னம்பிக்கை உடையவர்களாவும் அகந்தை கொண்டவர்களாகவும் இருக்

கின்றனரோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அவர்களால் சத்தியத்தை அடையமுடிவதில்லை; பரலோகத்தில் இருக்கும் தேவனை ஜனங்கள் அதிகமாக நம்பும்போதே அவர்கள் தேவனை அதிகமாக எதிர்க்கின்றனர். இந்த ஜனங்களே தண்டிக்கப்படப் போகிறவர்கள். மனுக்குலம் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கும் முன்னர், அவர்கள் சத்தியத்தை நம்பினார்களா, அவர்கள் தேவனை அறிந்துள்ளார்களா, மற்றும் கண்ணுக்குப்புலனாகும் தேவனுக்குத் தங்களை அவர்களால் அர்ப்பணிக்க முடியுமா என்பதைப் பொறுத்தே ஒவ்வொரு வகையான நபரும் தண்டனைக்குரியவரா அல்லது பிரதிபலனுக்குரியவரா என்பது தீர்மானிக்கப்படும். கண்ணுக்குப்புலனாகும் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்தும் அவரை அறியாமலும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமலும் இருப்பவர்களிடம் சத்தியம் இல்லை. இத்தகைய ஜனங்கள் அக்கிரமக்காரர், மற்றும் அக்கிரமக்காரர் சந்தேகமின்றி தண்டனைக்குரியவர்கள்; மேலும் அவர்கள் தங்கள் துன்மார்க்கத்துக்கு ஏற்பத் தண்டிக்கப்படுவார்கள். தேவன் மனிதர்களின் விசுவாசத்திகுரியவர் மேலும் அவர் அவர்களின் கீழ்ப்படிதலுக்கு உகந்தவர். தெளிவில்லாத மற்றும் அதரிசனமான தேவனில் விசுவாசம் உள்ளவர்களே தேவனை விசுவாசியாதவர்கள் மேலும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய இயலாதவர்கள் ஆவர். கண்ணுக்குப்புலனாகும் தேவனின் ஜெயங்கொள்ளும் கிரியை முடியும் போது இந்த ஜனங்களால் இன்னும் அவரை நம்புவதற்கு முடியாமல் போனால், மேலும் மாம்சத்தில் புலனாகும் தேவனுக்குத் தொடர்ந்து கீழ்ப்படியாமல் எதிர்த்தால், பின்னர் இந்த “தெளிவற்றவர்கள்”, சந்தேகமின்றி, அழிவின் பொருளாக மாறுவார்கள். உங்கள் மத்தியில் இருக்கும் சிலர் போல—மாம்சமாகிய தேவனை வாயால் அங்கீகரித்தும் மாம்சமாகிய தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கும் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதவர்கள், இறுதியில் அழித்தொழிக்கப்படும் பொருளாவார்கள். மேலும், கண்ணுக்குப்புலனாகும் தேவனை வார்த்தையால் அங்கீகரிக்கும் யாரொருவரும், அவரால் கூறப்படும் சத்தியத்தைப் புசித்து மற்றும் பானம்பண்ணி, அதே நேரத்தில் தெளிவற்ற மற்றும் அதரிசனமான தேவனைப் பின்பற்றினால், நிச்சயமாக அழி

விற்கான பொருளாக இருப்பார்கள். தேவனின் கிரியை நிறைவடைந்த பின்னர் வரும் இளைப்பாறுதல் காலத்தில் இந்த ஜனங்களில் ஒருவரும் மீந்திருக்க மாட்டார்கள் அல்லது இத்தகைய ஜனங்களைப் போன்றவர்களில் ஒரு தனி நபர் கூட இளைப்பாறுதல் காலத்தில் மீந்திருக்க மாட்டார்கள். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்காதவர்களே பேய்த்தனமான ஜனங்கள்; அவர்களின் சாராம்சம் தேவனை எதிர்ப்பதும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பதும் ஆகும், மேலும் அவர்களிடம் அவருக்குக் கீழ்ப்படியும் எண்ணம் சிறிதளவும் இருப்பதில்லை. இத்தகைய ஜனங்கள் யாவரும் அழிக்கப்படுவார்கள். உன்னிடம் சத்தியம் இருக்கிறதா மற்றும் நீ தேவனை எதிர்க்கிறாயா என்பது உன் சாராம்சத்தைப் பொறுத்தது, உன் தோற்றத்திலோ அல்லது நீ எப்போதாவது பேசுவதிலோ அல்லது நீ நடந்துகொள்ளும் விதத்திலோ இல்லை. ஒரு தனி நபர் அழிக்கப்படுவானா இல்லையா என்பது ஒருவனின் சாராம்சத்தினால் தீர்மானிக்கப்படும்; ஒருவரின் நடத்தையும் ஒருவர் சத்தியத்தைப் பின்பற்றுவதும் வெளிப்படுத்தும் சாராம்சத்தை வைத்தே அது தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஜனங்கள் மத்தியில், கிரியை செய்வதில் ஒருவரைப் போல் ஒருவர் இருப்பவர்களும், ஒரே அளவிலான கிரியையை செய்பவர்களும், மனித சாராம்சம் நல்லதாக இருப்பவர்களும், சத்தியத்தைக் கொண்டிருப்பவர்களுமான ஜனங்களே மீந்திருக்க அனுமதிக்கபப்டுவார்கள், அதே சமயம் யாருடைய மனித சாரம்சம் தீமையானதோ மற்றும் யார் கண்ணுக்குப்புலனாகும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியவில்லையோ அவர்களே அழிவுக்குரிய பொருளாவார்கள். மனுக்குலம் சென்றடையும் இடத்தைப் பற்றிய அனைத்து தேவனின் கிரியை அல்லது வார்த்தைகள் ஒவ்வொரு தனிநபரின் சாராம்சத்தைப் பொறுத்து தகுந்த முறையில் ஜனங்களைக் கையாளும்; ஒரு சிறு தவறும் ஏற்படாது, மேலும் ஒரு சிறு பிழையும் நடைபெறாது. ஜனங்கள் செயலாற்றும் போதே மனித உணர்ச்சி அல்லது அர்த்தம் கலக்கிறது. தேவன் செய்யும் கிரியை மிகவும் பொருத்தமானது; அவர் எந்த சிருஷ்டிக்கும் எதிராகப் பொய்யான கூற்றைக் கொண்டுவர மாட்டார். மனுக்குலத்தின் வருங்கால

சேருமிடத்தை கண்டுணராத மற்றும் நான் கூறும் வார்த்தைகளை நம்பாத அநேக ஜனங்கள் தற்போது உள்ளனர். நம்பாத அனைவரும் மட்டுமல்லாமல் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்காத எவரும் பிசாசுகளே!

தற்பொழுது, தேடுபவர்களும் தேடாதவர்களும் இரு முற்றிலும் வேறான வகையான மக்களாக உள்ளனர், அவர்கள் சென்றடையும் இடமும் வேறானவை. சத்தியத்தைப் பற்றிய அறிவை நாடுபவர்களுக்கும் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறவர்களுக்குமே தேவன் இரட்சிப்பைக் கொண்டுவருவார். மெய்யான வழியை அறியாதவர்கள் பிசாசுகள் மற்றும் விரோதிகள்; அவர்கள் பிரதான தூதனின் சந்ததியார் மற்றும் அவர்களே அழிவின் பொருளாவார்கள். தெளிவற்ற தேவனின் பக்தியுள்ள விசுவாசிகள்—அவர்களும் கூட பிசாசுகள் இல்லையா? மெய்யான வழியை அறியாத நல்மனசாட்சி கொண்ட மக்களும் பிசாசுகள்; தேவனை எதிர்ப்பதே அவர்களுடைய சாராம்சம். மெய்யான வழியை ஏற்காதவர்களே தேவனை எதிர்ப்பவர்கள், இத்தகைய மக்கள் அநேகத் துன்பங்களை சகித்திருந்தாலும் அவர்களும் அழிக்கப்படுவார்கள். உலகத்தைக் கைவிட விருப்பம் அற்ற அனைவரும், தங்கள் பெற்றோரைப் பிரிய முடியாதவர்கள், மாம்சத்தின் பேரில் உள்ள தங்கள் இன்ப அனுபவத்தை விட்டுவிட முடியாதவர்கள் யாவரும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களே, மற்றும் அவர்கள் அழிவின் பொருட்களே. மாம்சமாகிய தேவனை விசுவாசிக்காத எவரும் பேய்த்தனம் கொண்டவர்கள், மற்றும், அவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள். விசுவாசம் இருந்தும் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்காதவர்கள், மாம்சமாகிய தேவனை விசுவாசிக்காதவர்கள், தேவன் இருக்கிறார் என்பதை விசுவாசிக்காதவர்கள் ஆகியோரும் அழிவிற்குரிய பொருள் ஆவார்கள். துன்பப்படுதல் என்ற புடமிடுதலை அனுபவித்து உறுதியாக நின்ற மக்கள் அனைவரும் மீந்திருக்க அனுமதிக்கப்படுவார்கள்; இவர்களே உண்மையில் சோதனைகளைச் சகித்துக்கொண்டவர்கள். தேவனை அங்கீகரிக்காத எவனொருவனும் ஓர் எதிரி; அதாவது மாம்சமாகிய தேவனை அங்கீகரிக்காத எவனொருவனும்—இந்தப் பிரவாகத்துக்கு உள்ளே அல்

லது வெளியே இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும்—ஓர் அந்திக்கிறிஸ்துதான். சாத்தான் யார், பிசாசுகள் யார், தேவனை விசுவாசிக்காத எதிர்ப்பாளர்கள் இல்லை என்றால் தேவனின் விரோதிகள் யார்? தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள் அல்லவா அந்த மக்கள்? விசுவாசம் இருக்கிறது என்று கூறினாலும் சத்தியம் இல்லாமல் இருப்பவர்கள் அல்லவா அவர்கள்? தேவனுக்கு சாட்சியாக இருக்க முடியாமல் ஆசிர்வாதத்தை அடைவதற்கு நாடுபவர்கள் அல்லவா அவர்கள்? இன்று நீ இன்னும் அந்தப் பிசாசுகளுடன் இணைந்தும், அவற்றிடம் மனசாட்சியும் அன்புகொண்டும் இருக்கிறாய், ஆனால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சாத்தானிடம் நல்நோக்கில் நீ இருக்கவில்லையா? நீ பிசாசுகளுடன் சதித்திட்டம் தீட்டவில்லையா? இந்த நாட்களில் மக்களால் நன்மை தீமைக்கு இடையில் வித்தியாசத்தைக் காண முடியாவிட்டால், மற்றும் தேவனுடைய சித்தத்தைத் தேடும் எண்ணம் இல்லாமல் குருட்டுத்தனமாகத் தொடர்ந்து அன்புடனும் இரக்கத்துடனும் இருந்தால், அல்லது தேவனின் எண்ணங்களைத் தங்களின் சொந்த எண்ணங்களாக எந்த வகையிலாவது கொண்டிருக்க முடியாதவர்களாக இருந்தால், பின்னர் அவர்களது முடிவும் மிகவும் இழிவானதாகவே இருக்கும். மாம்சத்திலுள்ள தேவனை விசுவாசிக்காத எவனும் தேவனின் விரோதியே. உனக்கு மனசாட்சி இருந்தும் மற்றும் ஒரு விரோதியை நேசித்தால், உனக்கு நீதியின் உணர்வு இல்லை அல்லவா? நான் வெறுப்பவர்களிடமும் நான் ஒத்துக்கொள்ளாதவைகளிடமும் நீ இணக்கமாக இருந்தால், மற்றும் அவைகளிடம் இன்னும் அன்பு கொண்டு அல்லது அவைகளிடம் தனிப்பட்ட உணர்வு கொண்டிருப்பாயானால் நீ கீழ்ப்படியாமல் இருக்கிறாய் அல்லவா? நீ வேண்டும் என்றே தேவனை எதிர்க்கவில்லையா? இத்தகைய நபர் சத்தியத்தைக் கொண்டிருப்பானா? விரோதிகளிடம் மனசாட்சி உடையவர்களாகவும், பிசாசுகளிடம் அன்புகொண்டவர்களாகவும், சாத்தானிடம் இரக்கம் கொண்டவர்களாகவும் இருக்கும் மக்கள் தேவனுடைய கிரியையைக்கு இடையூறு செய்யவில்லையா? கடைசி நாட்களில் இயேசுவை மட்டும் விசுவாசித்து மாம்சமாகிய தேவனை விசுவாசியாமல்

இருக்கும் மக்களும், தேவனுடைய மனுவுருவாதலை வார்த்தைகளில் விசுவாசிப்பதாகக் கூறியும் தீமைகளைச் செய்பவரும், தேவனை விசுவாசியாமல் இருப்போர்களைப் பற்றி குறிப்பிட வேண்டிய தேவையே இல்லாமல், அனைவரும் அந்திக்கிறிஸ்துகளே. இந்த மக்கள் யாவரும் அழிவுக்கான பொருட்கள். மனிதர்கள் பிற மனிதர்களை மதிப்பிடும் அளவீடு அவர்களின் நடத்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டது; யாருடைய நடத்தை நல்லதாக இருக்கிறதோ அவர்கள் நீதிமான்கள், அதே சமயம் யாருடைய நடத்தை அருவருப்பானதோ அவர்கள் துன்மார்க்கர். மனிதர்களின் சாராம்சம் அவருக்கு கீழ்ப்படிகிறதா இல்லையா என்பதை அளவீடாய்க் கொண்டு அதன் அடிப்படையில் தேவன் அவர்களை மதிப்பிடுகிறார்; தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியும் ஒருவன் ஒரு நீதிமான், கீழ்ப்படியாத ஒருவன் ஒரு விரோதி மற்றும் ஒரு துன்மார்க்கன், இந்த நபரின் நடத்தை நல்லதா அல்லது மோசமானதா மற்றும் அவர்களது பேச்சு சரியானதா அலலது தவறானதா என்பது கருத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. சிலர் நல்ல செயல்களைப் பயன்படுத்தி ஒரு நல்ல சென்றடையும் இடத்தை வருங்காலத்தில் அடைய விரும்புகிறார்கள், மற்றும் சிலரோ நல்ல சொற்களைப் பயன்படுத்தி ஒரு நல்ல சேருமிடத்தை அடைய விரும்புகிறார்கள். தேவன் அவர்களது நடத்தையைப் பார்த்து அல்லது அவர்களின் பேச்சைக் கேட்டு மக்களின் பலாபலன்களை தீர்மானிப்பதாக ஒவ்வொருவரும் தவறாக நம்புகிறார்கள்; ஆகவே பலர் இதை அனுகூலமாகப் பயன்படுத்தி தேவனை ஏமாற்றி தற்காலிக நன்மைகளைப் பெற விரும்புகின்றனர். வருங்காலத்தில், ஓர் இளைப்பாறுதல் நிலையில் வாழும் மக்கள் எல்லோரும் உபத்திரவ காலத்தைச் சகித்துக் கொண்டவர்களாகவும் மற்றும் தேவனுக்கு சாட்சியாக நின்றவர்களுமாக இருப்பார்கள்; அவர்கள் எல்லோரும் தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றியவர்களாகவும் உளமாற தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பதை தவிர்க்கும் எண்ணத்தோடு மட்டும் ஊழியம் செய்யும் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்த விரும்புவோர் மீந்திருக்க அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள்.

ஒவ்வொரு நபரின் பலாபலனுக்கான ஏற்பாட்டிற்காக தேவன் பொருத்தமான அளவீடுகளை வைத்திருக்கிறார்; அவர் ஒருவரின் வார்த்தைகள் மற்றும் நடத்தையை வைத்து மட்டுமே இந்த முடிவுகளை எடுப்பதில்லை அல்லது ஓர் ஒற்றைக் கால கட்டத்தில் ஒருவர் எவ்வாறு செயல்படுகிறார் என்பதை வைத்தும் முடிவெடுப்பதில்லை. கடந்த காலத்தில் ஒருவர் அவருக்குச் செய்த சேவையின் காரணமாக ஒருவரின் பொல்லாத நடத்தைத் தொடர்பாக அவர் நிச்சயமாக இரக்கம் காட்டுவதில்லை, அல்லது ஒருவர் தேவனுக்காக ஒரே முறை செய்த செலவுக்காக அவர் ஒருவரை மரணத்தில் இருந்து தப்பிக்க விடுவதில்லை. ஒருவரும் தனது பொல்லாங்குக்காகப் பழிவாங்கப்படுதலை தவிர்க்க முடியாது, மேலும் ஒருவரும் தமது தீய நடத்தையை மறைக்க முடியாது மேலும் அதன் மூலம் அழிவின் வேதனையைத் தவிர்க்க முடியாது. மக்கள் தங்கள் சொந்தக் கடமைகளை உண்மையில் நிறைவேற்ற முடியுமானால், அவர்கள் ஆசீர்வாதங்களையோ அல்லது இக்கட்டில் துன்பங்களையோ அடைந்தாலும் பிரதிபலன்களைத் தேடாமல் நித்தியமாக தேவனுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம். ஆசீர்வாதங்களைக் காணும்போது தேவனிடம் விசுவாசம் உள்ளவர்களாகவும், ஆனால் ஆசீர்வாதங்களைக் காணாதபோது தங்கள் விசுவாசத்தை இழந்தும், முடிவில் தேவனுக்குச் சாட்சியாக நிற்க முடியாமல் அல்லது தங்கள் மேல் விழுந்த கடமைகளை அவர்களால் ஆற்ற முடியாமல் போனால், முன்னர் ஒருகாலத்தில் அவர்கள் தேவனுக்கு உண்மையுள்ள ஊழியத்தைச் செய்திருந்தாலும் கூட அவர்கள் அழிவிற்கான பொருளாகவே இருப்பார்கள். மொத்தத்தில், துன்மார்க்கர் தப்பி நித்தியத்துக்குள் செல்ல முடியாது, அல்லது இளைப்பாறுதலுக்குள்ளும் அவர்களால் பிரவேசிக்க முடியாது; நீதிமான்கள் மட்டுமே இளைப்பாறுதலின் நாயகர்கள். மனுக்குலம் சரியான பாதைக்குத் திரும்பிய பின், மக்களுக்கு இயல்பான மானிட வாழ்க்கை அமையும். அவர்கள் யாவரும் தங்களுக்குரிய கடமைகளை ஆற்றுவார்கள் மேலும் தேவனுக்கு முழு விசுவாசமானவர்களாய் இருப்பார்கள். அவர்கள் தங்கள் கீழ்ப்படி

யாமையையும் சீர்கெட்ட மனநிலைகளையும் முற்றிலுமாக விட்டுவிடுவார்கள், மேலும் அவர்கள் தேவனுக்காகவும் மற்றும் தேவன் நிமித்தமாக கீழ்ப்படியாமையும் எதிர்ப்புமாகிய இரண்டும் இல்லாமல் வாழ்வார்கள். அவர்கள் யாவராலும் முழுமையாக தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய முடியும். இதுவே தேவன் மற்றும் மனுக்குலத்தின் வாழ்க்கையாக இருக்கும்; இதுவே ராஜ்யத்தின் வாழ்க்கையாகவும் இளைப்பாறுதலின் வாழ்க்கையாகவும் இருக்கும்.

முற்றிலும் அவநம்பிக்கை கொண்ட தங்கள் குழந்தைகளையும் உறவினர்களையும் சபைக்குள் இழுத்துக்கொண்டு வருபவர்கள் அதிக சுயநலம் கொண்டவர்கள், மேலும் அவர்கள் வெறுமனே இரக்கத்தைக் காட்சிப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் நம்புகிறார்களா இல்லையா என்பதை எண்ணாமலும் மற்றும் அது தேவனின் சித்தம்தானா என்பதை எண்ணாமலும் இந்த மக்கள் நேசிப்பதில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துகின்றனர். சிலர் தங்கள் மனைவியை தேவனுக்கு முன் இழுத்து வருகிறார்கள், அல்லது தங்கள் பெற்றோரை தேவனுக்கு முன் இழுத்து வருகிறார்கள் மேலும் இதைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களுக்குள் கிரியை செய்கிறாரா இல்லையோ, அவர்கள் குருட்டுத்தனமாகத் தொடர்ந்து தேவனுக்காகத் “தாலந்துள்ள மக்களைத் தத்தெடுக்கின்றனர்”. இந்த நம்பிக்கை அற்றவர்களுக்கு அன்பு காட்டுவதன் மூலம் என்ன நன்மையை அடைவது சாத்தியம்? பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரசன்னம் இல்லாத இவர்கள் தேவனைத் தடுமாற்றத்தோடு பின்பற்றினாலும், ஒருவர் நம்புவது போல அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட முடியாது. இரட்சிப்பைப் பெறக்கூடியவர்களை அவ்வளவு எளிதில் பெற முடியாது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை மற்றும் சோதனைக்குள் பிரவேசியாதவர்கள், மற்றும் மாம்சமாகிய தேவனால் முழுமையாக்கப்படாதவர்கள் முற்றிலுமாக முழுமையாக்க முடியாதவர்கள் ஆவர். ஆகவே, பெயரளவில் அவர்கள் தேவனைப் பின்பற்றும் கணத்தில் இருந்து, தேவ ஆவியானவரின் பிரசன்னம் இல்லாமல் இருக்கின்றனர். அவர்களின் நிலை மற்றும் யதார்த்தத் தன்மைகளின் காரணமாக, அவர்களை முழுமையாக்க முடியவே முடியாது. இவ்வா

றிருக்க, அவர்கள் மேல் அதிகமான ஆற்றலைச் செலுத்த வேண்டாம் என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் முடிவு செய்கிறார், அல்லது அவர் உள்ளொளி எதுவும் அளிப்பதில்லை அல்லது எந்த வழியிலும் வழிகாட்டுவதில்லை; அவர் அவர்களை வெறுமனே பின்பற்றுவதற்கு அனுமதிக்கிறார், மேலும் முடிவாக அவர்களது பலன்களை வெளிப்படுத்துவார்—இது போதுமானதாகும். மனுக்குலத்தின் உத்வேகம் மற்றும் உள்நோக்கங்கள் சாத்தானிடம் இருந்து வருகின்றன மேலும் இந்த விஷயங்களால் எந்த வகையிலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை நிறைவுசெய்ய முடியாது. மக்கள் எவ்வாறு இருந்தாலும், அவர்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை தேவை. மனிதர்கள் மனிதர்களை முழுமையாக்க முடியுமா? ஒரு கணவன் ஏன் மனைவியை நேசிக்கிறான்? ஒரு மனைவி ஏன் கணவனை நேசிக்கிறாள்? பிள்ளைகள் ஏன் பெற்றோர்களுக்குப் பொறுப்புள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்? தங்கள் பிள்ளைகள் மேல் பெற்றோர் ஏன் மிகையாக அன்புசெலுத்துகிறார்கள்? மக்கள் உண்மையில் எந்த வகையான உள்நோக்கங்களை வைத்திருக்கிறார்கள்? தங்கள் சொந்தத் திட்டங்களையும் சுயநல விருப்பங்களையும் திருப்திபடுத்துவது அவர்களின் உள்நோக்கம் இல்லையா? அவர்கள் உண்மையில் தேவனின் நிர்வாகத் திட்டத்துக்காகச் செயலாற்ற எண்ணுகிறார்களா? அவர்கள் உண்மையில் தேவனின் நிர்வாகத் திட்டத்துக்காக செயல்படுகின்றனரா? சிருஷ்டியின் கடமைகளை நிறைவேற்றுவது அவர்களின் எண்ணமாக இருக்கிறதா? தேவனை விசுவாசிக்கத் தொடங்கிய கணம் முதல், பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரசன்னத்தைப் பெற முடியாதவர்கள், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை ஒருபோதும் அடைய முடியாது; இவர்கள் நிச்சயமாக அழிவிற்கான பொருட்களாக இருக்கின்றனர். இவர்கள் மேல் ஒருவருக்கு எவ்வளவு அன்பு இருந்தாலும், அது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையைப் பதிலீடு செய்ய முடியாது. மக்களின் உத்வேகம் மற்றும் அன்பு மானிட உள்நோக்கங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது, ஆனால் தேவனின் நோக்கங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது, மேலும் அவை தேவ

னின் கிரியைக்கு மாற்றாக இருக்க முடியாது. தேவனை விசுவாசிப்பது என்றால் என்ன என்பதை உண்மையில் அறியாமல் பெயரளவில் தேவனை நம்பி அவரைப் பின்பற்றுவது போல் பாசாங்கு செய்யும் மக்கள் மேல் ஒருவர் முடிந்த அளவில் மிக அதிகமாக அன்பையும் இரக்கத்தையும் காட்டினாலும் அவர்கள் தேவனிடம் இருந்து பரிவைப் பெற முடியாது, மேலும் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையையும் அடைய முடியாது. தேவனை முழுமனதோடு பின்பற்றும் குறைந்த திறனுடையவர்களும் அதிகமான சத்தியங்களை புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களும் கூட பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை எப்போதாவது அடையலாம்; இருப்பினும், கணிசமாக நல்ல திறனிருந்தும் ஆனால் முழுமனதோடு விசுவாசிக்காதவர்கள், பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரசன்னத்தை அடையவே முடியாது. இத்தகைய மக்களுக்கு இரட்சிப்பு அறவே சாத்தியமற்றது. அவர்கள் எப்போதாவது தேவனுடைய வார்த்தைகளை வாசித்தாலும், எப்போதாவது பிரசங்கங்களைக் கேட்டாலும், அல்லது தேவனுக்குத் துதி பாடினாலும், அவர்களால் இளைப்பாறுதலின் காலம் வரை முடிவாக நிலைத்திருக்க முடியாது. பிறர் எவ்வாறு அவர்களை மதிப்பீடு செய்கிறார்கள் அல்லது சுற்றிலும் உள்ள மக்கள் அவர்களை எவ்வாறு நோக்குகிறார்கள் என்பதைக் கொண்டு மக்கள் முழுமனதோடு தேடுகிறார்களா என்பது தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை, ஆனால் அவர்கள் மேல் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை நடைபெறுகிறதா மற்றும் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரசன்னத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்களா என்பதைக் கொண்டே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. மேலும், அவர்களின் மனநிலையில் மாற்றம் காணப்படுகிறதா மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு சில காலங்களுக்குப் பின்னர் அவர்கள் தேவனைப் பற்றிய அறிவை அடைந்திருக்கிறார்களா என்பதைப் பொறுத்துள்ளது அது. ஒருவர் மேல் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை நடைபெற்றால், அந்த நபரின் மனநிலை படிப்படியாக மாறும், மேலும் தேவனை விசுவாசிப்பது பற்றிய அவர்களின் கண்ணோட்டம் படிப்படியாக தூயதாக மாறும். எவ்

வளவு காலம் மக்கள் தேவனைப் பின்பற்றுகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தல்லாமல், அவர்கள் மாற்றத்தை அடைந்திருந்தால், அவர்கள் மேல் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை நடைபெறுகிறது என்று அர்த்தமாகிறது. அவர்கள் மாற்றம் அடையாவிட்டால், பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியை அவர்கள் மேல் நடைபெறவில்லை என்பது பொருளாகும். இத்தகைய மக்கள் சில ஊழியங்களைச் செய்தாலும், ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்கான விருப்பமே அவர்களை அவ்வாறு செய்யத் தூண்டுகிறது. எப்போதாவது ஊழியம் செய்வது என்பது அவர்கள் தங்கள் மனநிலையில் மாற்றத்தை அனுபவிப்பதைப் பதிலீடு செய்யாது. முடிவாக, அவர்கள் இன்னும் அழிக்கவே படுவார்கள், ஏனெனில் ராஜ்யத்தில் ஊழியம் செய்வோருக்குத் தேவை எதுவும் இல்லை, அல்லது பரிபூரணமாக்கப்பட்டு தேவனிடம் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் இருப்பவர்களுக்கு மனநிலை மாற்றம் அடையாத எவரின் ஊழியமும் தேவையாக இருப்பதுமில்லை. “ஒருவன் கர்த்தரை நம்பும்போது, அவனது முழுக்குடும்பத்தின் மேலும் அதிர்ஷ்டம் புன்னகைபுரிகிறது” என்று கடந்த காலத்தில் பேசப்பட்ட வார்த்தைகள், கிருபையின் காலத்துக்குப் பொருத்தமானவை, ஆனால் அவை மனுக்குலம் சென்றடையும் இடத்துக்குச் சம்பந்தமற்றவை. கிருபையின் காலத்தின் ஒரு கட்டத்துக்கே அவை பொருத்தமானவை. அந்த வார்த்தைகளின் கருத்து மக்கள் அனுபவித்த சமாதானம் மற்றும் பொருள்சார் ஆசீர்வாதங்களைப் பற்றியது; கர்த்தரை விசுவாசிக்கிறவனின் முழுக் குடும்பமும் இரட்சிக்கப்படும் என்பது அதன் பொருளல்ல, மேலும் ஒருவன் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றால் அவனது முழுக் குடும்பமும் இளைப்பாறுதலுக்குள் கொண்டுவரப்படும் என்பதும் பொருளல்ல. ஒருவன் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதும் அல்லது துரதிர்ஷ்டத்தால் துன்பம் அடைவதும் ஒருவனின் சாரம்சத்தைப் பொறுத்ததே தவிர ஒருவன் பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் எந்தப் பொது சாராம்சத்தையும் பொறுத்தது அல்ல. அந்த வகையான கூற்று அல்லது விதிக்கு ராஜ்யத்தில் இடமே இல்லை. ஒரு நபரால் மீந்திருக்க முடியுமானால் அதற்குக் காரணம் அவர்கள் தேவனுடைய எதிர்

பார்ப்புகளைப் பூர்த்திசெய்ததனால்தான், மேலும் இளைப்பாறுதல் காலம் வரை அவர்களால் மீந்திருக்க முடியவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் அவர்கள் தேவனிடம் கீழ்ப்படியாமல் இருந்ததும் தேவனுடைய எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவுசெய்யாமல் இருந்ததும்தான். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பொருத்தமான போய்ச்சேருமிடம் உண்டு. ஒவ்வொரு தனிநபரின் சாரம்சத்தைப் பொறுத்து இந்தச் சேருமிடங்கள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன, மேலும் இதற்கும் பிறருக்கும் முழுமையாகச் சம்பந்தம் எதுவும் இல்லை. ஒரு குழந்தையின் பொல்லாத நடத்தையை, பெற்றொருக்கு மாற்ற முடியாது மற்றும் ஒரு குழந்தையின் நீதியைப் பெற்றோருடன் பகிர்ந்துகொள்ள முடியாது. ஒரு பெற்றோரின் பொல்லாத நடத்தையை, குழந்தைக்கு மாற்ற முடியாது மற்றும் ஒரு பெற்றோரின் நீதியைக் குழந்தையுடன் பகிர்ந்துகொள்ள முடியாது. ஒவ்வொருவரும் தங்களது பாவங்களைச் சுமக்கிறார்கள், மேலும் தங்கள் ஆசீர்வாதங்களை ஒவ்வொருவரும் அனுபவிக்கிறார்கள். ஒருவரும் இன்னொருவருக்கான மாற்றாக இருக்க முடியாது; இதுவே நீதியாகும். மனிதனின் கண்ணோட்டத்தில் இருந்து, பெற்றோர்கள் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றால், பின் அவர்களது குழந்தைகளும் பெற முடியும், மேலும் குழந்தைகள் தீமை செய்தால், பின் அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் அந்தப் பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் செய்ய வேண்டும். இது மனிதனின் ஒரு கண்ணோட்டம் மற்றும் மனிதன் காரியங்களைச் செய்யும் ஒரு வழி ஆகும்; இது தேவனின் கண்ணோட்டம் அல்ல. ஒவ்வொருவரின் நடத்தையில் இருந்து வரும் சாராம்சத்தைப் பொறுத்து அவர்களின் பலாபலன் தீர்மானிக்கப்படுகிறது, மேலும் அது எப்போதும் பொருத்தமாகவே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஒருவரும் இன்னொருவரின் பாவத்தைச் சுமக்க முடியாது; இன்னும் கூறப்போனால், ஒருவருக்காக இன்னொருவர் தண்டனையை ஏற்க முடியாது. இது முழுமையானது. ஒரு பெற்றோர் தங்கள் குழந்தைகளின் பால் செலுத்தும் மிகையான அன்பு அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குப் பதிலாக நீதியின் காரியங்களை ஆற்றலாம் என்பதைக் குறிக்காது அல்லது ஒரு குழந்தை தன் பெற்றோருக்காகச் செய்யும் கடமை

சார்ந்த அன்பு தங்கள் பெற்றொருக்காக நீதியின் காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்று அர்த்தமாகாது. "அப்பொழுது, இரண்டுபேர் வயலில் இருப்பார்கள்; ஒருவன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவான், ஒருவன் கைவிடப்படுவான். இரண்டு ஸ்திரீகள் எந்திரம் அரைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்; ஒருத்தி ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவாள், ஒருத்தி கைவிடப்படுவாள்." என்ற வார்த்தைகளின் உண்மையான அர்த்தம் இதுவாகும். பெற்றோர் தீமை செய்யும் தங்கள் குழந்தைகளைத் தாங்கள் அவர்கள் மேல் வைத்திருக்கும் ஆழமான அன்பின் அடிப்படையில் இளைப்பாறுதலுக்குள் கொண்டுசெல்ல முடியாது, அல்லது தங்கள் மனைவியை (அல்லது கணவனை) தங்கள் சொந்த நீதியான நடத்தை மூலம் இளைப்பாறுதலுக்குள் கொண்டு செல்ல முடியாது. இது ஒரு நிர்வாக விதி; யாருக்கும் விதிவிலக்கு இருக்க முடியாது. முடிவில், நீதியைச் செய்பவர்கள் நீதியைச் செய்பவர்கள், மற்றும் தீமை செய்கிறவர்கள் தீமை செய்பவர்களே. நீதிமான்கள் இறுதியில் பிழைத்திருக்க அனுமதிக்கப்படுவார்கள், அதேவேளையில் தீமைசெய்பவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள். பரிசுத்தவான்கள் பரிசுத்தமானவர்கள்; அவர்கள் அருவருப்பானவர்கள் அல்ல. அருவருப்பானவர்கள் அருவருப்பானவர்களே, அவர்களின் ஒரு பகுதி கூட பரிசுத்தமானது அல்ல. துன்மார்க்கரின் பிள்ளைகள் நீதியான செயல்களைச் செய்தாலும், மற்றும் நீதிமான்களின் பெற்றோர்கள் தீமைசெய்தாலும் அழிக்கப்படப் போகிறவர்கள் யாவரும் துன்மார்க்கரே, பிழைத்திருக்கப்போகிறவர்கள் யாவரும் நீதிமான்களே. விசுவாசிக்கும் கணவனுக்கும் மற்றும் அவிசுவாசியான மனைவிக்கும் இடையில் உறவில்லை, மற்றும் விசுவாசிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அவிசுவாசிகளான பெற்றோருக்கும் இடையில் உறவில்லை; இந்த இரு வகையான மக்களும் முற்றிலும் இணக்கமற்றவர்கள். இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கும் முன்னர், ஒருவருக்கு உடல்ரீதியான உறவினர்கள் இருப்பார்கள், ஆனால் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசித்த பின்னர், ஒருவருக்கு கூறுவதற்கு என உடல்ரீதியான உறவினர்கள் யாரும் இல்லை. தங்கள் கடமையைச் செய்கிறவர்கள் செய்யாதவர்களுக்கு விரோதிகள்; தேவனை நேசிக்கிறவர்களும்

அவரை வெறுப்பவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் எதிராக இருக்கின்றனர். இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கப் போகிறவர்களும் அழிக்கப்பட போகிறவர்களும் இரு இணக்கமற்ற வகையான சிருஷ்டிகளாக இருக்கின்றனர். தங்கள் கடமையை ஆற்றுபவர்களால் பிழைத்திருக்க முடியும், அதேசமயம் தங்கள் கடமையை ஆற்றாதவர்கள் அழிவிற்கான பொருட்கள் ஆவர்; மேலும் என்னவென்றால், இது நித்தியத்தைக் கடந்து செல்லும். ஒரு சிருஷ்டியாக நீ உன் கடமையை நிறைவேற்ற உன் கணவனை நேசிக்கிறாயா? ஒரு சிருஷ்டியாக நீ உன் கடமையை நிறைவேற்ற உன் மனைவியை நேசிக்கிறாயா? ஒரு சிருஷ்டியாக நீ உன் கடமையை நிறைவேற்ற உன் அவிசுவாசிகளான பெற்றோரை நேசிக்கிறாயா? தேவனை விசுவாசிப்பது என்ற மனிதப் பார்வை சரியா தவறா? நீ ஏன் தேவனை விசுவாசிக்கிறாய்? நீ எதை அடைய விரும்புகிறாய்? நீ எவ்வாறு தேவனை நேசிக்கிறாய்? சிருஷ்டிகளாக தங்கள் கடமையைச் செய்ய முடியாதவர்கள், மற்றும் முழுமுயற்சியை மேற்கொள்ள முடியாதவர்கள், அழிவிற்கான பொருள் ஆவார்கள். இன்றைய மக்களிடையே ஒரு உடல் ரீதியான உறவு உள்ளது, இரத்த உறவும் உள்ளது, ஆனால் எதிர்காலத்தில், இவை எல்லாம் கலைந்து போகும். விசுவாசிகளும் அவிசுவாசிகளும் இணக்கமானவர்கள் அல்ல, மாறாக அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எதிர்மாறானவர்கள். இளைப்பாறுதலில் இருப்பவர்கள் தேவன் ஒருவர் இருக்கிறார் என்று விசுவாசிப்பார்கள் மற்றும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவார்கள், அதே சமயத்தில் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள் யாவரும் அழிக்கப்படுவார்கள். குடும்பங்கள் இனிமேல் பூமியில் இருப்பதில்லை; பெற்றோர் அல்லது குழந்தைகள் அல்லது மண உறவுகள் எவ்வாறு இருக்க முடியும்? விசுவாசம் மற்றும் அவிசுவாசத்திற்கு இடையில் இருக்கும் இணக்கமற்ற தன்மை இதுபோன்ற உடல் ரீதியான உறவுகளை முழுமையாகப் பிரித்துவிட்டிருக்கும்!

ஆதியில் மனுக்குலத்தில் குடும்பங்கள் இல்லை; இரு வெவ்வேறு வகையான மனிதர்களான ஓர் ஆண் மற்றும் ஒரு பெண்ணே இருந்தனர். நாடுகள் எதுவும் இல்லை, சொல்லப்போனால் குடும்

பங்கள் இல்லை, ஆனால் மனுக்குலத்தின் சீர்கேட்டின் காரணமாக, எல்லா வகையான மக்களும் தங்களைத் தனித்தனிக் குலங்களாக அமைத்துக்கொண்டனர், பின்னர் இவைகள் நாடுகளாகவும் இனங் களாகவும் மாறின. இந்த நாடுகள் மற்றும் இனங்கள் சிறு தனித்தனி குடும்பங்களைக் கொண்டிருந்தன, மேலும் இந்த வகையில், மொழி மற்றும் எல்லைகளின் வித்தியாசங்களின் அடிப்படையில் அனைத்து வகையான மக்களும் பல்வேறு இனங்களாகப் பிரிந்தனர். உண் மையில், பூமியில் எத்தனை இனங்கள் இருந்த போதிலும், மனுக் குலத்தின் முன்னோர் ஒருவரே. ஆதியில், இரு வகையான மனிதர் கள் மட்டுமே இருந்தனர், ஆணும் பெண்ணுமே அந்த இரு வகை யான மனிதர்கள். இருப்பினும், தேவனின் கிரியையின் முன்னேற் றம், வரலாற்றின் நகர்வு, நிலவியல் மாற்றங்களால், இந்த இரு வகையான மனிதர்களும் வேறுபடும் அளவுகளுக்கு மேலும் பல வகையான மனிதர்களாக வளர்ச்சியுற்றனர். அடிப்படையில், மனுக் குலத்தை எத்தனை இனங்கள் உருவாக்கினாலும், மனுக்குலம் முழு மையும் இன்னும் தேவனின் சிருஷ்டியே. எந்த இனத்தை மக்கள் சேர்ந்தவர்களானாலும், அனைவரும் அவருடைய சிருஷ்டிகளே; அவர்கள் யாவரும் ஆதாம் ஏவாளின் சந்ததியாரே. அவர்கள் யாவ ரும் தேவனின் கரங்களால் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை எனினும், அவர்கள் யாவரும் தேவனால் தனியாகப் படைக்கப்பட்ட ஆதாம் ஏவாளின் சந்ததியாரே. மக்கள் எந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் யாவரும் அவருடைய சிருஷ்டிகளே; அவர் கள் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுக்குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆதலால், அவர்களது சேருமிடம் மனுக்குலத்துக்கு இருக்க வேண் டிய ஒன்றே, மற்றும் அவை மனிதர்களை வகைப்படுத்தும் விதிக ளுக்கு ஏற்ப பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது, மொத்தத்தில், அனைத் துத் துன்மார்க்கரும் அனைத்து நீதிமான்களும் சிருஷ்டிகளே. தீமை செய்யும் சிருஷ்டிகள் முடிவாக அழிக்கப்படுவார்கள், நீதியான செயல்களைச் செய்யும் சிருஷ்டிகள் பிழைத்திருப்பார்கள். இந்த இரு வகையான சிருஷ்டிகளுக்கும் இதுவே மிகவும் பொருத்தமான ஏற்பாடு. கீழ்ப்படியாமையின் காரணமாக துன்மார்க்கர் தேவனு

டைய சிருஷ்டிகளாக இருந்தபோதிலும் அவர்கள் சாத்தானால் பிடிக்கப்பட்டுவிட்டனர், அதனால் அவர்களால் இரட்சிக்கப்பட முடியாது என்பதை மறுக்கின்றனர். தங்களை நீதியின்படி நடத்தும் சிருஷ்டிகள், அவர்கள் பிழைத்திருப்பார்கள் என்ற உண்மையின் அடிப்படையில், தாங்கள் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள், மேலும் சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்ட பின்னரும் இரட்சிப்பைப் பெற்றவர்கள் என்ற உண்மையை மறுக்க முடியாது. துன்மார்க்கர் தேவனுக்கு கீழ்ப்படியாத சிருஷ்டிகள்; இந்த சிருஷ்டிகளை இரட்சிக்க முடியாது மேலும் அவர்கள் ஏற்கெனவே முற்றிலுமாக சாத்தானால் பிடிக்கப்பட்டுவிட்டனர். தீமை செய்யும் மக்களும் மக்களே; அவர்கள் மிக அதிகமாக சீர்கெட்டுப்போன மனிதர்கள், மேலும் அவர்களை இரட்சிக்க முடியாது. அவர்கள் சிருஷ்டிகளாக இருப்பது போலவே, நீதியான நடத்தைகொண்ட மக்களும் சீர்கெடுக்கப்பட்டனர், ஆனால் அவர்கள் தங்கள் சீர்கெட்ட மனநிலையிலிருந்து தங்களை விடுவிக்க விருப்பம் கொண்ட மனிதர்கள், மேலும் அவர்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்குத் திறன்கொண்டவர்களாக மாறினார்கள். நீதியான நடத்தை உள்ளவர்களுக்கு நீதி நிரம்பி வழிவதில்லை; மாறாக, அவர்கள் இரட்சிப்பைப் பெற்று தங்கள் சீர்கெட்ட மனநிலைகளை உடைத்து வெளிவந்தவர்கள்; அவர்களால் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய முடியும். அவர்கள் முடிவில் உறுதியோடு நிற்பார்கள், இருந்தாலும் இது அவர்கள் ஒருபோதும் சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்படவில்லை என்று கூறுவதற்காக இல்லை. தேவனுடைய கிரியை முடிந்த பின்னர், அவருடைய எல்லா சிருஷ்டிகளுக்குள்ளும், அழிக்கப்படுபவர்களும் பிழைத்திருப்பவர்களும் இருப்பார்கள். இது அவருடைய ஆளுகைக் கிரியையின் தவிர்க்க முடியாத ஒரு போக்காகும்; இதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. துன்மார்க்கர் பிழைத்திருக்க அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள்; தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து இறுதிவரை அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் நிச்சயமாகப் பிழைத்திருப்பார்கள். இந்தக் கிரியை மனுக்குலத்தின் ஆளுகையாக இருப்பதால், பிழைத்திருப்போரும் இருப்பார்கள் அழிக்கப்படப் போகிறவர்களும் இருப்பார்கள். வெவ்வேறு வகை

யான மக்களுக்கான வெவ்வேறு பலன்கள் இவை, மேலும் தேவனின் சிருஷ்டிகளுக்கு இவையே மிகவும் பொருத்தமான ஏற்பாடுகள் ஆகும். குடும்பங்களை உடைத்து, இனங்களை நசுக்கி, நாடுகளின் எல்லைகளை சீர்குலைத்து அவர்களைப் பிரிப்பதான மனித குலத்துக்கான தேவனின் இறுதி ஏற்பாட்டில் குடும்பங்களும் தேசிய எல்லைகளும் இருக்காது ஏனெனில் மனிதர்கள் ஒரே மூதாதையாரில் இருந்து வந்தவர்களும், தேவனின் சிருஷ்டிகளுமாய் இருக்கிறார்கள். மொத்தத்தில், தீமை செய்யும் சிருஷ்டிகள் யாவரும் அழிக்கப்படுவார்கள், மேலும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியும் சிருஷ்டிகள் பிழைத்திருப்பார்கள். இந்த வழியில், குடும்பங்கள் எதுவும் இருக்காது, நாடுகள் எதுவும் இருக்காது, மேலும் குறிப்பாக இனங்கள் எதுவும் வர இருக்கும் இளைப்பாறுதலின் காலத்தில் இருக்காது; இந்த வகையான மனுக்குலமே மிகப் பரிசுத்தமான மனுக்குலமாக இருக்கும். பூமியில் இருக்கும் சகலத்தையும் பராமரிக்க ஆதியில் ஆதாமும் ஏவாளும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டனர்; ஆதியில் மனிதர்களே சகலத்துக்கும் எஜமானர்கள். மனிதனை யேகோவா சிருஷ்டித்ததற்கான நோக்கம் அவர்களைப் பூமியில் வாழ அனுமதித்து பூமியின் மேல் உள்ள யாவையும் ஆண்டுகொள்ளவே, ஏனெனில் மனுக்குலம் ஆதியில் சீர்கேடு அடையவில்லை மேலும் அதற்குத் தீமை செய்ய இயலாமல் இருந்தது. இருப்பினும், மனுக்குலம் சீர்கெடுக்கப்பட்ட பின்னர், அவர்கள் எல்லாவற்றின் மேலும் பராமரிப்பாளர்களாக இருக்கவில்லை. தேவனின் இரட்சிப்பின் நோக்கம் மனுக்குலத்தின் இந்தச் செயல்பாட்டை மீட்டமைப்பதும், ஆதி காரணகாரிய அறிவையும் ஆதிக் கீழ்ப்படிதலையும் மீட்பதுமாகும்; இளைப்பாறுதலில் இருக்கும் மனுக்குலமே தேவன் தம் இரட்சிப்பின் கிரியையின் மூலமாக அடைவதாக நம்பும் விளைவின் பிரதிநிதித்துவமாக இருக்கும். அது ஏதேன் தோட்டத்தில் இருந்த வாழ்க்கையைப் போன்றதாக இல்லாவிட்டாலும் அதன் சாராம்சம் ஒன்றேயாகும்; முந்தையச் சீர்கேட்டை அடையாத மனுக்குலமாக இல்லாவிட்டாலும், மாறாகச் சீர்கேடு அடைந்து பின்னர் இரட்சிப்பைப் பெற்ற ஒரு மனுக்குலமாக இருக்கும். இரட்சிப்பைப்

பெற்ற இந்த மக்கள் முடிவில் (அதாவது, தேவனுடைய கிரியை முடிவடைந்தபின்) இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பார்கள். அது போல, தண்டிக்கப்படப் போகிறவர்களின் பலன் முடிவில் முற்றிலுமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு, அவர்கள் தேவனுடைய கிரியை முடிவடைந்த பின் அழிக்கவே படுவார்கள், வேறு வார்த்தைகளில் கூறப்போனால், அவரது கிரியை முடிந்தவுடன், அந்தத் துன்மார்க்கர்கள் மற்றும் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரும் வெளிப்படுத்தப்படுவர், ஏனெனில் அனைத்து வகை மக்களையும் வெளிப்படுத்தும் கிரியை (துன்மார்க்கராக இருந்தாலும் அல்லது இரட்சிக்கப்பட்டோர்க்குள்ளிருந்தாலும்) ஒரேநேரத்தில் செய்யப்படும். துன்மார்க்கர் அழித்தொழிக்கப்படுவர், மற்றும் பிழைத்திருக்க அனுமதிக்கப்பட்டோர் ஒரேநேரத்தில் வெளிப்படுத்தப்படுவர். ஆகவே, அனைத்துவகை மக்களின் பலாபலனும் ஒரேநேரத்தில் வெளிப்படுத்தப்படும். துன்மார்க்கரை ஒதுக்கிவைத்து மற்றும் அவர்களை ஒரு நேரத்தில் கொஞ்சமாக நியாயந்தீர்த்தல் அல்லது தண்டித்தலுக்கு முன்னர் இரட்சிப்பைக் கொண்டுவந்த ஒரு கூட்ட மக்களை இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்க தேவன் அனுமதிக்க மாட்டார்; அது உண்மையோடு ஒத்துப் போகாது. துன்மார்க்கர் அழிக்கப்படும்போது மற்றும் பிழைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கும் போது, பிரபஞ்சம் முழுவதும் தேவனுடைய கிரியை நிறைவடையும். ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுபவர்களுக்கும் துரதிர்ஷ்டத்தால் துன்பம் அடைவோருக்கும் நடுவில் முன்னுரிமை வரிசை எதுவும் இருக்காது; ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுபவர்கள் என்றென்றும் வாழ்வார்கள், துரதிர்ஷ்டத்தால் துன்பம் அடைபவர்கள் நித்தியத்துக்கும் அழிந்து போவர்கள். கிரியையின் இந்த இரு படிகளும் ஒரே நேரத்தில் முடிக்கப்படும். சரியாகக் கூறப்போனால், கீழ்ப்படியாத மக்கள் இருக்கும் காரணத்தால்தான் கீழ்ப்படிபவர்களின் நீதி வெளிப்படுத்தப்படும், மேலும் ஆசீர்வாதம் பெற்றவர்கள் இருக்கும் காரணத்தால்தான் தங்கள் பொல்லாத நடத்தைக்காகத் துன்மார்க்கர் அடைந்த துரதிர்ஷ்டம் வெளிப்படுத்தப்படும். தேவன் துன்மார்க்கரை வெளிப்படுத்தாவிட்டால், பின்னர் தேவனுக்கு

உண்மையாக கீழ்ப்படிபவர்கள் ஒருபோதும் சூரியனைப் பார்க்க மாட்டார்கள்; தமக்குக் கீழ்ப்படிந்ததவர்களை தேவன் பொருத்த மான சேருமிடத்துக்குக் கொண்டுசெல்லாவிட்டால், பின்னர் தேவ னுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பவர்கள் தங்களுக்குரிய பாவத்திற் கேற்ற தண்டனையை அடைவதற்கு முடியாமல் போவார்கள். இது தேவனுடைய கிரியையின் செயல்முறையாகும். அவர் தீயோரைத் தண்டித்து நல்லோர்க்கு பலாபலனை அளிக்கும் கிரியையைச் செய்யாவிட்டால், பின்னர் அவருடைய சிருஷ்டிகள் ஒருபோதும் தங்களது போய்ச்சேருமிடங்களுக்குள் முறையே பிரவேசிக்க முடி யாமல் போகும். இளைப்பாறுதலுக்குள் மனுக்குலம் பிரவேசித்து விட்டால், துன்மார்க்கர் அழிக்கப்படுவார்கள் மற்றும் முழு மனுக் குலமும் சரியான பாதையில் வந்துவிடும்; அனைத்து வகையான மக்களும் தாங்கள் செய்ய வேண்டிய செயல்பாடுகளுக்கு ஏற்ப தங்கள் சொந்த வகையோடு இருப்பார்கள். இதுவே மனுக்குலத்தின் இளைப்பாறுதலின் நாள், மனுக்குலத்தின் வளர்ச்சியில் தவிர்க்க முடியாதப் போக்கு, மற்றும் மனுக்குலம் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசித்தால் மட்டுமே தேவனின் மாபெரும் மற்றும் இறுதிக் கிரியை நிறைவேற்றம் முழுமையை அடையும்; இதுவே அவரது கிரியையின் கடைசிப் பகுதி. இந்தக் கிரியை மனுக்குலத்தின் சீர ழிந்த மாம்ச வாழ்க்கையோடு சீர்கெட்ட மனுக்குலத்தின் வாழ்க் கையையும் முடிவுக்குக் கொண்டு வரும். அதன் பின்னர் மனிதர் கள் ஒரு புதிய ஆட்சி எல்லைக்குள் பிரவேசிப்பார்கள். எல்லா மனிதர்களும் மாம்சத்தில் வாழ்வார்கள் என்பதாலும், இந்த வாழ்க் கையின் சாராம்சத்துக்கும் சீர்கெட்ட மனுக்குலத்தின் வாழ்க்கைக் கும் இடையில் குறிப்பிடத்தக்க வித்தியாசங்கள் இருக்கும். இந்த வாழ்வின் முக்கியத்துவமும் சீர்கெட்ட மனுக்குலத்தின் வாழ்வும் வேறுபடுகின்றன. இது ஒரு புதிய வகையான நபரின் வாழ்க்கை யாக இல்லாவிட்டாலும், இரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொண்ட ஒரு மனுக்குலத்தின் வாழ்க்கை என்பதோடு மனிதத்தன்மையும் பகுத் தறிவும் மீட்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு வாழ்க்கை எனக் கூறலாம். ஒரு காலத்தில் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருந்த மக்களான இவர்

கள் தேவனால் ஜெயங்கொள்ளப்பட்டு அவரால் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள்; தேவனை அவமரியாதை செய்த இந்த மக்கள் பின்னர் தேவனுக்குச் சாட்சியாக நின்றார்கள். அவர்கள் அவரது சோதனைக்கு உட்பட்டு பிழைத்த பிறகு, அவர்களது வாழ்வு மிகவும் அர்த்தமுள்ள வாழ்வாக இருக்கும்; அவர்கள் சாத்தானுக்கு முன் தேவனுக்குச் சாட்சியாக நின்றவர்கள், மேலும் வாழத் தகுதியான மனிதர்கள். தேவனுக்குச் சாட்சியாக நிற்க முடியாதவர்களும் தொடர்ந்து வாழத் தகுதியற்றவர்களுமே அழிக்கப்படப் போகிறவர்கள். அவர்களுடைய பொல்லாத நடத்தையின் விளைவாகவே அவர்களது அழிவு இருக்கும், மற்றும் அத்தகைய அழிவுதான் அவர்களுக்கான சிறந்த சென்று சேருமிடம். வருங்காலத்தில், மனுக்குலம் அழகான ராஜ்யத்துக்குள் பிரவேசிக்கும் போது, மக்கள் தாங்கள் காணலாம் என்று கற்பனை செய்யும் கணவன் மனைவிக்கு இடையிலான உறவுகள், தந்தை மகளுக்கு இடையிலான உறவுகள் அல்லது தாய் மகனுக்கு இடையிலான உறவுகள் ஒன்றும் இருக்காது. அந்நேரத்தில், ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் சொந்த வகையைப் பின்பற்றுவான், மற்றும் குடும்பங்கள் ஏற்கெனவே சிதறிப் போயிருக்கும். முற்றிலுமாகத் தோல்வியடைந்த, சாத்தான் ஒருபோதும் மனுக்குலத்தைத் தொந்தரவு செய்ய மாட்டான், மற்றும் அதன்பின் சீர்கெட்ட சாத்தானின் மனநிலையைக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். அந்தக் கீழ்ப்படியாத மக்கள் ஏற்கெனவே அழிக்கப்பட்டிருப்பார்கள், மற்றும் கீழ்ப்படியும் மக்கள் மட்டுமே பிழைத்திருப்பார்கள். இப்படியிருக்க, ஒரு சில குடும்பங்களே சீர்குலையாமல் இருக்கும்; எவ்வாறு உடல் ரீதியான உறவுகள் இருக்க முடியும்? மனுக்குலத்தின் முந்தைய மாம்ச ரீதியான உறவுகள் முற்றிலுமாகத் தடைசெய்யப்படும்; பின்னர் மக்களுக்கு இடையில் உடல் ரீதியான தொடர்புகள் எவ்வாறு இருக்க முடியும்? சாத்தானின் சீர்கெட்ட மனநிலைகள் இல்லாமல், மானிட வாழ்க்கை கடந்த காலத்தின் பழைய வாழ்க்கையாக இருக்காது, ஆனால் மாறாக ஒரு புதிய வாழ்க்கையாக இருக்கும். பெற்றோர் பிள்ளைகளை இழப்பார்கள், மேலும் பிள்ளைகள் பெற்றோரை இழப்பார்கள். கணவர்கள் மனைவிகளை இழப்பார்கள், மற்றும்

மனைவிகள் கணவர்களை இழப்பார்கள். தற்போது உடல் ரீதியான உறவுகள் மக்களுக்கு இடையில் இருக்கின்றன, ஆனால் ஒவ்வொருவரும் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசித்த பின்னர் அவை ஒருபோதும் இருக்காது. இத்தகைய மனுக்குலம் மட்டுமே நீதியையும் பரிசுத்தத்தையும் கொண்டிருக்கும்; இத்தகைய மனுக்குலம் மட்டுமே தேவனை ஆராதிக்க முடியும்.

தேவன் மனிதர்களைப் படைத்து பூமியில் வைத்தார், மற்றும் அவர் அதுமுதற்கொண்டு அவர்களை வழிநடத்தினார், அவர் அவர்களை இரட்சித்து மனுக்குலத்திற்கு ஒரு பாவநிவாரண பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார். முடிவில், அவர் இன்னும் மனுக்குலத்தை ஜெயங்கொள்ளவும், மனுக்குலம் முழுவதையும் இரட்சிக்கவும், மற்றும் அவர்களை ஆதி நிலைக்கு மீட்டுக்கொள்ளவும் வேண்டியுள்ளது. ஆதியில் இருந்து அவர் இந்தக் கிரியையில்தான் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு வருகிறார்—மனுக்குலத்தை அதன் ஆதி சாயலாகவும் ரூபமாகவும் மீட்டெடுத்தல். தேவன் தமது ராஜ்யத்தை அமைத்து மனிதர்களின் ஆதி சாயலை மீட்டெடுப்பார், அதாவது தேவன் தமது அதிகாரத்தை பூமியிலும் மற்றும் எல்லா சிருஷ்டிகள் மத்தியிலும் நிறுவுவார். சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்ட பின்னர் மனுக்குலம் தங்கள் தேவனுக்குப் பயப்படும் இருதயத்தையும் தேவனுடைய சிருஷ்டிகள் ஆற்றவேண்டிய கடமையையும் இழந்து போனது, அதனால் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாத விரோதியாக அவர்கள் மாறினர். பின்னர் மனுக்குலம் சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வாழ்ந்து அவனுடைய கட்டளைகளைப் பின்பற்றியது; இவ்வாறு, தேவன் தமது சிருஷ்டிகளுக்கு நடுவில் கிரியை செய்ய வழி இல்லாமல் போனது, மேலும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரால் அவர்களது பயம் நிறைந்த பக்தியைப் பெற முடியாமல் போய்விட்டது. மனிதர்கள் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள், மேலும் அவர்கள் தேவனைத் தொழுதுகொள்ள வேண்டும், ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் அவரை நோக்கித் தங்கள் முதுகைத் திருப்பிக் கொண்டனர், மேலும் அதற்குப் பதிலாக சாத்தானை வணங்கினர். அவர்களது இருதயத்தில் சாத்தான் விக்கிரமாக மாறினான்.

இவ்வாறு, தேவன் அவர்களது இருதயத்தில் தம் இடத்தை இழந்தார், அதை வேறு வகையில் கூறினால் அவர் தாம் மனுக்குலத்தை படைத்ததன் அர்த்தத்தை இழந்துபோனார். ஆகவே, தாம் மனுக்குலத்தைப் படைத்ததன் பின்னணியில் இருக்கும் அர்த்தத்தை மீட்டெடுக்க, அவர் அவர்களுடைய ஆதிச் சாயலை மீட்டெடுத்து மனுக்குலத்தின் சீர்கெட்ட மனநிலையைப் போக்க வேண்டும். சாத்தானிடம் இருந்து மனிதர்களை மறுபடியும் மீட்க, அவர் அவர்களைப் பாவத்தில் இருந்து இரட்சிக்க வேண்டும். இந்த வகையில் மட்டுமே தேவனால் அவர்களது ஆதிச் சாயலையும் செயல்பாட்டையும் படிப்படியாக மீட்டெடுத்து, முடிவாகத் தமது ராஜ்யத்தை மீட்க முடியும். மனிதர்கள் சிறந்த முறையில் தேவனை ஆராதிக்கவும் சிறந்த முறையில் பூமியின் மீது வாழவும் அனுமதிக்கக் கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளை இறுதியாக அழிப்பதும் மேற்கொள்ளப்படும். தேவனே மனிதர்களைச் சிருஷ்டித்ததால், அவர் அவர்களை அவரை ஆராதிக்க வைப்பார்; ஏனெனில் அவர் மனுக்குலத்தின் ஆதிச் செயல்பாட்டை மீட்க விரும்புகிறார், அவர் அதை முற்றிலுமாக மற்றும் எந்த மாசுமருவின்றி மீட்பார். அவராது அதிகாரத்தை மீட்பது என்றால் மனிதர்களை அவரை ஆராதிக்க வைத்து அவருக்கு கீழ்ப்படிய வைப்பது என்று அர்த்தமாகும்; தேவன் மனிதர்களை அவரால் வாழவைப்பார் மற்றும் அவரது விரோதிகளை தமது அதிகாரத்தின் விளைவாக அழியவைப்பார். எவரிடம் இருந்தும் எதிர்ப்பின்றி தம்மைப் பற்றிய எல்லாவற்றையும் தேவன் நிலைநிற்கச் செய்வார். தேவனுடைய ராஜ்யம் அவரது சொந்த ராஜ்யத்தை நிறுவ விரும்புகிறது. அவரை ஆராதிக்கும், முற்றிலுமாக அவருக்குக் கீழ்ப்படியும் மற்றும் அவரது மகிமையை வெளிப்படுத்தும் மனுக்குலமே அவர் விரும்பும் மனுக்குலமாகும். தேவன் சீர்கெட்ட மனுக்குலத்தை இரட்சிக்காவிட்டால், பின்னர் அவர் மனுக்குலத்தைப் படைத்ததற்கான அர்த்தமே இல்லாமல் போகும்; அவருக்கு மனுக்குலத்திடம் அதிகாரம் ஒன்றும் இல்லாமல் போகும், பூமியில் அவரது ராஜ்யம் இனிமேலும் நிலைநிற்க முடியாமல் போய்விடும். அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருக்கும்

எதிரிகளை அழிக்காமல் போனால் அவர் தமது மகிமையை முற்றிலுமாகப் பெறமுடியாமல் போகும், அல்லது பூமியில் அவர் தமது ராஜ்யத்தை நிறுவ முடியாமல் போகும். மனுக்குலத்துக்குள் அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பவர்களை முற்றிலுமாக அழித்தல், மற்றும் பரிபூரணமாக்கப்பட்டவர்களை இளைப்பாறுதலுக்குள் கொண்டுவருதல் இவையே அவர் தமது கிரியைகளை முடித்ததற்கான மற்றும் அவரது மாபெரும் கிரியை நிறைவேறுதலுக்கான அடையாளமாகும். மனிதர்கள் தங்கள் ஆதிச் சாயலில் மீட்கப்பட்ட பின், அவர்கள் தங்களுக்குரிய கடமைகளை முறையே நிறைவேற்ற முடிகின்றபோது, தங்களுக்கே உரிய முறையான இடங்களில் இருந்து மற்றும் தேவனின் விதிமுறைகள் எல்லாவற்றிற்கும் கீழ்ப்படியும் போது, பூமியில் தம்மை ஆராதிக்கும் ஒரு கூட்ட மக்களை தேவன் ஆதாயப்படுத்தியிருந்திருப்பார், மற்றும் தம்மை ஆராதிக்கும் ஒரு ராஜ்யத்தை அவர் நிறுவி இருப்பார். பூமியின் மேல் அவர் நித்திய வெற்றியைப் பெறுவார், மற்றும் அவரை எதிர்த்த அனைவரும் நித்தியாமாய் அழிந்துபோவார்கள். இது மனுக்குலத்தை அவர் படைத்ததன் ஆதி நோக்கத்தை மீட்டெடுக்கும்; எல்லாவற்றையும் படைத்த அவர் நோக்கத்தை மீட்டமைக்கும், மற்றும் அது பூமியின் மேல், எல்லாவற்றின் மத்தியிலும், அவரது விரோதிகளின் மத்தியிலும் அவரது அதிகாரத்தை மீட்டெடுக்கும். இவை அவரது முழு வெற்றியின் சின்னங்களாய் இருக்கும். அதில் இருந்து, மனுக்குலம் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கும், மற்றும் சரியான பாதையில் ஒரு வாழ்க்கையைத் தொடங்கும். மனுக்குலத்துடன் தேவனும் நித்திய இளைபாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பர், அவரும் மனுக்குலமும் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு நித்திய வாழ்வு தொடங்கும். அருவருப்பும் கீழ்ப்படியாமையும் பூமியில் இருந்து மறைந்து போயிருக்கும், மற்றும் புலம்பல் யாவும் காணாமற் போயிருக்கும், தேவனுக்கு எதிராக உலகில் இருந்த எல்லாம் இல்லாமல் போயிருக்கும். தேவனும் அவர் இரட்சிப்புக்குள் கொண்டுவந்த மக்கள் மட்டுமே இருப்பர்; அவரது சிருஷ்டிப்பு மட்டுமே மீந்திருக்கும்.

இயேசுவின் ஆவிக்குரிய சரீரத்தை நீ காணும் நேரத்தில், தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் புதிதாக்கியிருப்பார்

நீ இயேசுவைப் பார்க்க விரும்புகிறாயா? நீ இயேசுவோடு வாழ விரும்புகிறாயா? இயேசு பேசிய வார்த்தைகளைக் கேட்க விரும்புகிறாயா? அப்படியானால், இயேசுவின் வருகையை நீ எவ்வாறு வரவேற்பாய்? நீ முற்றிலும் ஆயத்தமாக இருக்கிறாயா? இயேசுவின் வருகையை நீ எந்த விதத்தில் வரவேற்பாய்? இயேசுவைப் பின்பற்றும் ஒவ்வொரு சகோதர சகோதரியும் அவருக்கு நல்ல வரவேற்பு கொடுக்க விரும்புகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இதனை நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்ததுண்டா: இயேசு திரும்பி வரும்போது, நீ மெய்யாகவே அவரை அறிந்துகொள்வாயா? அவர் சொல்லும் அனைத்தையும் நீங்கள் மெய்யாகவே புரிந்துகொள்வீர்களா? அவர் செய்யும் எல்லாக் கிரியைகளையும் நிபந்தனையின்றி, உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்வீர்களா? வேதாகமத்தைப் படித்த அனைவருக்கும் இயேசுவின் வருகையைக் குறித்து தெரியும். மேலும் வேதாகமத்தைப் படித்த அனைவரும், அவருடைய வருகையை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறார்கள். நீங்கள் அனைவரும் அந்தத் தருணத்தின் வருகையின் மீது நோக்கமாய் இருக்கிறீர்கள். உங்கள் நேர்மை பாராட்டத்தக்கது. மெய்யாகவே உங்கள் விசுவாசம் பொறாமைப்படத்தக்கது. ஆனால் ஒரு பெரிய தவறு செய்துள்ளதை நீங்கள் உணருகிறீர்களா? இயேசு எந்த விதத்தில் திரும்பி வருவார்? இயேசு ஒரு வெண்மேகத்தின் மீது திரும்பி வருவார் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்கள், ஆனால் நான் உங்களிடம் கேட்கிறேன்: இந்த வெண்மேகம் எதைக் குறிக்கிறது? இயேசுவைப் பின்பற்றும் ஜனங்கள் பலர் அவர் மீண்டும் வருவார் என காத்திருக்கும்போது, இவர்களுள் எந்த ஜனத்திற்கு மத்தியில் அவர் இறங்குவார்? இயேசு இறங்கவிருக்கும் ஜனங்களுள் முதலாவதாக நீங்கள் இருந்தால், இது முற்றிலும் நியாயமற்றது என மற்றவர்

கள் பார்க்க மாட்டார்களா? நீங்கள் இயேசுவிடம் மிகுந்த விசுவாசத்துடனும் உண்மையுடனும் இருப்பதை நான் அறிவேன், ஆனால் நீங்கள் எப்போதாவது இயேசுவை சந்தித்திருக்கிறீர்களா? அவருடைய மனநிலை உங்களுக்குத் தெரியுமா? நீங்கள் எப்போதாவது அவருடன் ஜீவித்திருக்கிறீர்களா? மெய்யாகவே அவரைப் பற்றி நீங்கள் எவ்வளவு புரிந்துகொண்டுள்ளீர்கள்? இந்த வார்த்தைகள் சிலரை, ஒரு மோசமான இக்கட்டான நிலையில் வைப்பதாகக் கூறுவார்கள். "நான் வேதாகமத்தை முழுவதுமாக பல முறை படித்திருக்கிறேன். நான் எப்படி இயேசுவைப் புரிந்து கொள்ளாதிருப்பேன்?" என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். இயேசுவின் மனநிலையைப் பொருட்படுத்தாமல், "அவர் உடுத்த விரும்பிய வஸ்திரத்தின் நிறம் கூட எனக்குத் தெரியும். நான் அவரைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று நீ கூறும்போது, நீ என்னைச் சிறுமைப்படுத்தவில்லையா?" என்பார்கள். இந்தப் பிரச்சனைகள் குறித்து நீங்கள் விவாதம் செய்ய வேண்டாம் என்று நான் பரிந்துரைக்கிறேன். அமைதியாக இருந்து, பின்வரும் கேள்விகளைப் பற்றி ஐக்கியம் கொள்வது நல்லது: முதலாவதாக, யதார்த்தம் என்றால் என்ன என்றும், கோட்பாடு என்றால் என்ன என்றும் உனக்குத் தெரியுமா? இரண்டாவதாக, கருத்துக்கள் என்றால் என்ன என்றும், சத்தியம் என்றால் என்ன என்றும் உனக்குத் தெரியுமா? மூன்றாவதாக, கற்பனை செய்யப்படுவது என்ன என்றும், மெய்யானது என்ன என்றும் உனக்குத் தெரியுமா?

சிலர் தாங்கள் இயேசுவைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்ற உண்மையை மறுக்கிறார்கள். இன்னும் நீங்கள் அவரை சிறிதும் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றும், இயேசுவின் ஒரு வார்த்தையைக் கூட புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றும் நான் சொல்கிறேன். ஏனென்றால், உங்களில் ஒவ்வொருவரும் வேதாகமத்தில் உள்ள விவரங்களின்படியும், மற்றவர்கள் சொன்னவற்றின்படியும் அவரைப் பின்பற்றுகிறீர்கள். நீங்கள் இயேசுவை ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை, அவருடன் ஜீவித்ததுமில்லை, அவருடன் ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு கூட நீங்கள் ஐக்கியம் கொள்ளவில்லை. இப்படி இருக்கும்போது,

இயேசுவைப் பற்றிய உங்கள் புரிதல் வேறு எதுவும் அல்லாமல், கோட்பாட்டளவிலானது அல்லவா? இது யதார்த்தத்துக்கு மாறானது அல்லவா? ஒருவேளை சிலர் இயேசுவின் உருவப்படத்தைப் பார்த்திருக்கலாம், அல்லது தனிப்பட்ட முறையில் இயேசுவின் வீட்டிற்குச் சென்றிருக்கலாம். சிலர் இயேசுவின் வஸ்திரங்களைத் தொட்டிருக்கலாம். இயேசுவால் புசிக்கப்பட்ட ஆகாரத்தை நீ தனிப்பட்ட முறையில் ருசித்திருந்தாலும், அவரைப் பற்றிய உன் புரிதல் இன்னும் கோட்பாட்டளவிலானது மட்டுமே, நடைமுறைக்குரியது அல்ல. எது எப்படியிருந்தாலும், நீங்கள் ஒருபோதும் இயேசுவைப் பார்த்ததில்லை, ஒருபோதும் அவருடன் மாம்ச ரூபத்தில் இணைந்திருந்ததில்லை. ஆகவே, இயேசுவைப் பற்றிய உங்கள் புரிதல் எப்போதுமே வெற்றுக் கோட்பாடாக மட்டுமே இருக்கும், யதார்த்தம் இருக்காது. ஒருவேளை என் வார்த்தைகள் உனக்குச் சிறிது ஆர்வத்தை மட்டுமே கொடுக்கலாம், ஆனால் நான் இதை உன்னிடம் கேட்கிறேன்: உனக்கு மிகவும் பிடித்த எழுத்தாளரின் பல படைப்புகளை நீ படித்திருந்தாலும், அவருடன் நேரத்தை செலவிடாமல் அவரை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடியுமா? அவரது ஆளுமை எத்தகையது என்று உனக்குத் தெரியுமா? அவர் எந்த வகையான வாழ்வை வாழ்கிறார் என்பது உனக்குத் தெரியுமா? அவரது உணர்ச்சி நிலை குறித்து உனக்கு ஏதாவது தெரியுமா? நீ ரசிக்கின்ற ஒரு மனிதரைக் கூட உன்னால் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாத போது, இயேசு கிறிஸ்துவை உன்னால் எவ்வாறு புரிந்து கொள்ள முடியும்? இயேசுவைப் பற்றி நீ புரிந்து கொண்ட அனைத்தும் கற்பனையானவை, கருத்துக்கள் நிறைந்தவை, மேலும் அவை எந்த சத்தியத்தையும் யதார்த்தத்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை. அது மாம்சமாகவும், நாற்றம் நிறைந்ததாகவும் உள்ளது. இயேசுவின் வருகையை வரவேற்க இதைப் போன்ற ஒரு புரிதல் எவ்வாறு உங்களைத் தகுதிப்படுத்தும்? கற்பனைகள் மற்றும் மாம்சத்தின் கருத்துக்களால் நிறைந்துள்ளவர்களை இயேசு ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார். இயேசுவைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் அவருடைய விசுவாசிகளாக எவ்வாறு இருக்க முடியும்?

பரிசேயர்கள் இயேசுவை ஏன் எதிர்த்தார்கள் என்பதற்கான மூலக்காரணத்தை நீங்கள் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறீர்களா? பரிசேயர்களின் சாராம்சத்தை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறீர்களா? அவர்கள் மேசியாவைப் பற்றிய கற்பனைகளால் நிறைந்திருந்தனர். மேலும், மேசியா வருவார் என்று மட்டுமே அவர்கள் நம்பினார்கள், ஆனாலும் ஜீவியத்தின் சத்தியத்தைப் பின்பற்றவில்லை. ஆகவே, இன்றும் அவர்கள் மேசியாவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்களுக்கு ஜீவ வழியைப் பற்றிய எந்த அறிவும் இல்லை, சத்தியத்தின் வழி என்னவென்றும் அறிந்திருக்கவில்லை. இதுபோன்ற முட்டாள்தனமான, பிடிவாதமான மற்றும் அறிவற்ற ஜனங்களால் தேவனின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற முடியும் என்று எப்படி கூறுகிறீர்கள்? அவர்களால் மேசியாவை எவ்வாறு காண முடியும்? பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் விதத்தை அவர்கள் அறியாத காரணத்தினாலும், இயேசு பேசிய சத்தியத்தின் பாதை அவர்களுக்குத் தெரியாததாலும், மேசியாவை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளாததாலும் அவர்கள் இயேசுவை எதிர்த்தார்கள். அவர்கள் ஒருபோதும் மேசியாவைக் கண்டிராததாலும், மேசியாவுடன் ஒருபோதும் ஐக்கியப்பட்டிராததாலும், மேசியாவின் சாராம்சத்தை எந்த வகையிலும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் எதிர்த்தார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில், மேசியாவின் பெயரை மட்டும் பற்றிப் பிடித்துக்கொண்ட தவறையும் செய்தார்கள். இந்தப் பரிசேயர்கள் பொதுவாகவே பிடிவாதமானவர்கள் மற்றும் அகந்தையுள்ளவர்கள். மேலும், அவர்கள் சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படியவில்லை. தேவன் மீது அவர்கள் வைத்திருந்த விசுவாசத்தின் கொள்கை என்னவென்றால்: உன் பிரசங்கம் எவ்வளவுதான் ஆழமானதாக இருந்தாலும், உன் அதிகாரம் எவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், நீ மேசியா என்று அழைக்கப்படாவிட்டால் நீ கிறிஸ்து அல்ல. இந்த விசுவாசம் போலியானது மற்றும் கேலிக்குரியது அல்லவா? நான் உங்களிடம் மேலும் கேட்கிறேன்: இயேசுவைப் பற்றிய புரிதல் துளியளவும் உங்களிடம் இல்லாதிருந்தால், ஆரம்பகாலப் பரிசேயர்களின் தவறுகளை நீங்களும் செய்வது உங்களுக்கு மிகவும் எளிதா

னதல்லவா? சத்தியத்தின் வழியை உன்னால் அறிந்துகொள்ள முடியுமா? கிறிஸ்துவை நீ எதிர்க்க மாட்டாய் என்று மெய்யாகவே உன்னால் உத்தரவாதம் அளிக்க முடியுமா? பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையை உன்னால் பின்பற்ற இயலுமா? நீ கிறிஸ்துவை எதிர்ப்பாயா என்று உனக்குத் தெரியாவிட்டால், நீ ஏற்கனவே மரணத்தின் விளிம்பில் ஜீவிக்கிறாய் என்று நான் சொல்கிறேன். மேசியாவை அறியாதவர்கள் அனைவரும் இயேசுவை எதிர்க்கவும், இயேசுவை நிராகரிக்கவும், அவரை அவதூறு செய்யவும் கூடியவர்களாவர். இயேசுவைப் புரிந்து கொள்ளாத ஜனங்கள் அனைவரும் அவரை நிராகரித்து அவதூறு செய்யக்கூடியவர்களாவர். மேலும் இயேசுவின் வருகையைக் கூட சாத்தானின் வஞ்சகமாக அவர்கள் பார்க்கக்கூடியவர்கள். இன்னும் அதிகமான ஜனங்கள் இயேசு மாம்சத்திற்குத் திரும்பியதைக் குறைகூறுவார்கள். இவை அனைத்தும் உங்களைப் பயமுறுத்தவில்லையா? நீங்கள் எதிர்கொள்வது எல்லாம் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு எதிரான தூஷணமாகவும், பரிசுத்த ஆவியானவர் சபைகளுக்கு வழங்கும் வார்த்தைகளின் அழிவாகவும், இயேசுவால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அனைத்தும் வெறுத்து ஒதுக்கப்படுவதுமாக இருக்கும். நீங்கள் மிகவும் குழப்பமடைந்துவிட்டால், இயேசுவிடமிருந்து உங்களால் எதைப் பெற முடியும்? உங்கள் தவறுகளை நீங்கள் பிடிவாதமாக உணர மறுத்துவிட்டால், ஒரு வெண்மையான மேகத்தின் மீது இயேசு மறுபடியும் மாம்சத்தில் திரும்பும்போது, அவரின் கிரியையை உங்களால் எவ்வாறு புரிந்து கொள்ள முடியும்? நான் உங்களுக்கு இதைச் சொல்கிறேன்: சத்தியத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல், வெண்மேகங்களின் மீது இயேசுவின் வருகையைக் கண்மூடித்தனமாக எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தும் ஜனங்கள், நிச்சயமாகப் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு எதிராக அவரை தூஷிப்பார்கள், மேலும், இந்த வகையான ஜனங்கள் அழிக்கப்படுவார்கள். நீங்கள் இயேசுவின் கிருபையை மட்டுமே விரும்புகிறீர்கள், மேலும், பரலோகம் என்னும் ஆனந்த சாம்ராஜ்யத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதை மட்டுமே விரும்புகிறீர்கள், ஆனால் இயேசு பேசிய வார்த்தைகளுக்கு

நீங்கள் ஒருபோதும் கீழ்ப்படிந்திருப்பதில்லை, மேலும், இயேசு மாம்சத்தில் திரும்பி வருகையில் அவர் வெளிப்படுத்திய சத்தியத்தை ஒருபோதும் பெற்றுக்கொள்வதில்லை. ஒரு வெண்மேகத்தின் மீது இயேசு திரும்பி வந்திருக்கிறார் என்ற உண்மைக்கு ஈடாக நீங்கள் எதை வைத்துக்கொள்ளப் போகிறீர்கள்? நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் பாவங்களைச் செய்து, அதன் பின் மீண்டும் மீண்டும் பாவமன்னிப்புக் கேட்பது நேர்மையாகுமா? ஒரு வெண்மேகத்தின் மீது மறுபடியும் வரும் இயேசுவுக்குப் பலியாக நீங்கள் எதைக் கொடுப்பீர்கள்? நீங்கள் பெருமையாகக் கருதும், உங்களுடைய ஆண்டுக்கணக்கான வேலையையா? திரும்பி வந்த இயேசு உங்களை நம்புவதற்கு நீங்கள் எதை வைத்துக்கொள்ளப் போகிறீர்கள்? எந்த சத்தியத்திற்கும் கீழ்ப்படியாத உங்கள் அகந்தையுள்ள சுபாவத்தையா?

உங்கள் விசுவாசம் வார்த்தையில் மட்டுமே உள்ளது, அறிவு சார்ந்த மற்றும் கருத்தியல் சார்ந்த அறிவு மட்டுமே உங்களிடம் உள்ளது, உங்கள் கிரியைகள் பரலோகத்தின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்காகவே உள்ளன, எனவே உங்கள் விசுவாசம் எத்தகையதாய் இருக்க வேண்டும்? இன்று கூட, நீங்கள் இன்னும் சத்தியத்தின் ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் செவி மடுக்கவில்லை. தேவன் என்றால் யாரென்று உங்களுக்குத் தெரிவதில்லை, கிறிஸ்து என்றால் யாரென்று உங்களுக்குத் தெரிவதில்லை, யேகோவாவை எவ்வாறு வணங்குவது என்று உங்களுக்குத் தெரிவதில்லை, பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைக்குள் எவ்வாறு பிரவேசிக்க வேண்டும் என்று உங்களுக்குத் தெரிவதில்லை, மேலும் தேவனுடைய கிரியையையும் மனிதனுடைய ஏமாற்று வேலையையும் எவ்வாறு வேறுபடுத்துவது என்றும் உங்களுக்குத் தெரிவதில்லை. உன் சொந்த எண்ணங்களுடன் இணங்காத, தேவன் வெளிப்படுத்திய எந்த சத்திய வார்த்தையையும் நிந்திக்க மட்டுமே உனக்குத் தெரியும். உனது தாழ்மை எங்கே? உனது கீழ்ப்படிதல் எங்கே? உனது விசுவாசம் எங்கே? சத்தியத்தைத் தேடுவதற்கான உனது வாஞ்சை எங்கே? தேவன் மீதுள்ள உனது பயபக்தி எங்கே? அடையாளங்

கள் நிமித்தமாக தேவனை விசுவாசிப்பவர்கள் நிச்சயமாக அழிக்கப்பட வேண்டிய பிரிவினர் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். மாம்சத்திற்குத் திரும்பிய இயேசுவின் வார்த்தைகளைப் பெற இயலாதவர்கள் நிச்சயமாக நரகத்தின் சந்ததியினரும், பிரதான தூதனுடைய சந்ததியினரும் மற்றும் நித்திய அழிவுக்கு உட்படுத்தப்படும் பிரிவினரும் ஆவர். நான் சொல்வதைப் பலர் பொருட்படுத்தாமல் இருக்கலாம், ஆனால் இயேசுவைப் பின்பற்றிக்கொண்டு தன்னைப் பரிசுத்தவான் என்று அழைத்துக்கொள்ளும் ஒவ்வொருவருக்கும் நான் இன்னும் சொல்ல விரும்புகிறேன், இயேசு வானத்திலிருந்து ஒரு வெண்மேகத்தின் மீது இறங்கி வருவதை நீங்கள் உங்களது கண்களால் காணும்போது, அது நீதியின் சூரியனுடைய பகிரங்கமான தோற்றமாக இருக்கும். ஒருவேளை, அது உனக்கு மிகுந்த உற்சாகத்தைத் தரும் நேரமாக இருக்கும், ஆனால் இயேசு வானத்திலிருந்து இறங்குவதை நீ காணும் நேரம், நீ தண்டிக்கப்பட நரகத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய நேரமாகவும் இருக்கும் என்பதை நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இது தேவனின் நிர்வாகத் திட்டத்தின் இறுதி காலமாக இருக்கும், மேலும், நல்லோருக்கு தேவன் வெகுமதி அளித்து துன்மார்க்கரைத் தண்டிக்கும் நேரமாகவும் அது இருக்கும். ஏனென்றால் சத்தியத்தின் வெளிப்பாடு மாத்திரம் இருக்கின்ற நிலையில், மனிதன் அடையாளங்களைக் காண்பதற்கு முன்னமே தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு முடிந்திருக்கும். சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அடையாளங்களைத் தேடாதவர்கள், இவ்வாறு சுத்திகரிக்கப்பட்டவர்கள், தேவனின் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாகத் திரும்பி, சிருஷ்டிகரின் அரவணைப்பில் பிரவேசித்திருப்பார்கள். “ஒரு வெண்மேகத்தின் மீது பயணம் செய்யாத இயேசு ஒரு கள்ளக்கிறிஸ்து” என்ற விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து இருப்பவர்கள் மட்டுமே நித்திய தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் அடையாளங்களை வெளிப்படுத்தும் இயேசுவை மட்டுமே விசுவாசிக்கிறார்கள், மாறாக கடுமையான நியாயத்தீர்ப்பையும், மெய்யான வழியையும், ஜீவனையும் அறிவிக்கும் இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஆகவே,

பகிரங்கமாக, ஒரு வெண்மேகத்தின் மீது இயேசு திரும்பி வரும் போது அவர்களைக் கையாள்வார். அவர்கள் அதீத பிடிவாதமும், தங்களுக்குள் அளவுக்கு மீறிய நம்பிக்கையும் மற்றும் அதீத அகந்தையும் கொண்டவர்கள். இத்தகைய சீர்கேடானவர்களுக்கு இயேசுவால் எவ்வாறு வெகுமதியளிக்க முடியும்? சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியவர்களுக்கு இயேசு திரும்பி வருவது ஒரு பெரிய இரட்சிப்பாகும், மாறாக சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்களுக்கு, அது கண்டனத்தின் அடையாளமாகும். உங்கள் சொந்தப் பாதையை நீங்கள் தேர்வு செய்ய வேண்டும், மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவரை தூஷிக்கவோ, சத்தியத்தை நிராகரிக்கவோ கூடாது. ஒரு அறிவற்ற, அகந்தையுள்ள நபராக நீங்கள் இருக்கக்கூடாது, மாறாகப் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழிகாட்டுதலுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, சத்தியத்திற்காக ஏங்குகிற மற்றும் அதைத் தேடுகிற ஒருவராக இருக்க வேண்டும்; இந்த வழியில் மட்டுமே நீங்கள் பயனடைவீர்கள். தேவன் மீதான விசுவாசத்தின் பாதையில் கவனமாக நடக்க வேண்டும் என நான் உங்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறேன். உடனடியாக முடிவுக்கு வந்துவிட வேண்டாம்; மேலும் என்னவென்றால், தேவன் மீதான உங்கள் விசுவாசத்தில் பொறுப்பற்றும் சிந்தனையின்றியும் இருக்காதீர்கள். குறைந்தபட்சம், தேவனை விசுவாசிப்பவர்கள் தாழ்மையும் பயபக்தியும் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். சத்தியத்தைக் கேட்டும், அதை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் முட்டாள்தனமானவர்கள் மற்றும் அறிவற்றவர்கள். சத்தியத்தைக் கேட்டும், கவனக்குறைவாக முடிவுகளுக்குச் செல்பவர்களும் அதைக் கண்டனம் செய்பவர்களும் ஆணவத்தால் சூழப்படுகிறார்கள். இயேசுவை விசுவாசிக்கிற எவரும் மற்றவர்களைச் சபிக்கவோ கண்டிக்கவோ தகுதி பெறவில்லை. நீங்கள் அனைவரும் புத்திசாலித்தனமாகவும் சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒருவராகவும் இருக்க வேண்டும். ஒருவேளை, சத்திய வழியைக் கேட்டு, ஜீவ வார்த்தையைப் படித்த பிறகு, இந்த 10,000 வார்த்தைகளில் ஒன்று மட்டுமே உனது விசுவாசங்களுக்கும் வேதாகமத்துக்கும் இணங்குவதாக நீ நம்பி

னால், பின்னர் இந்த வார்த்தைகளின் 10,000வது வார்த்தையில் நீ தொடர்ந்து தேட வேண்டும். தாழ்மையுடன் இருக்கவும், அதீத நம்பிக்கை இல்லாதிருக்கவும், உன்னை மிக அதிகமாக உயர்த்திக் கொள்ளாதிருக்கவும், நான் இன்னும் உனக்கு அறிவுறுத்துகிறேன். தேவனிடம் இத்தகைய அற்ப பயபக்தியை உனது இருதயம் கொண்டிருப்பதால், நீ மாபெரும் வெளிச்சத்தைப் பெறுவாய். இந்த வார்த்தைகளை நீ கவனமாக ஆராய்ந்து, மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்தால், அவை சத்தியமா இல்லையா என்பதையும், அவை ஜீவனா இல்லையா என்பதையும் நீ புரிந்துகொள்வாய். ஒரு வேளை, சில வாக்கியங்களை மட்டுமே வாசித்த சிலர், இந்த வார்த்தைகளைக் கண்மூடித்தனமாகக் கண்டிப்பார்கள், “இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கொஞ்ச வெளிச்சமே அன்றி வேறொன்றுமில்லை” அல்லது “இவர் ஜனங்களை வஞ்சிப்பதற்காக வந்த ஒரு கள்ளக்கிறிஸ்து” என்று கூறுவார்கள். இவ்வாறு சொல்பவர்கள் அறியாமையால் கண்மூடித்தனமாக இருக்கிறார்கள்! தேவனின் கிரியை மற்றும் ஞானத்தை மிகக் குறைவாகவே நீ புரிந்துகொள்கிறாய், மேலும், நீ மீண்டும் புதிதாகத் தொடங்க வேண்டுமென நான் உனக்கு அறிவுறுத்துகிறேன்! கடைசி நாட்களில் கள்ளக்கிறிஸ்து தோன்றியதால் தேவன் வெளிப்படுத்திய வார்த்தைகளை நீங்கள் கண்மூடித்தனமாக கண்டிக்கக்கூடாது, மேலும் நீங்கள் வஞ்சகத்திற்குப் பயப்படுவதால் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு எதிராக தூஷணம் செய்யும் ஒருவராக இருந்துவிடாதீர்கள். அது ஒரு பெரிய பரிதாபமாக இருக்கும் அல்லவா? பல பரிசோதனைகளுக்குப் பிறகு, இந்த வார்த்தைகள் சத்தியம் இல்லை, வழி இல்லை, தேவனின் வெளிப்பாடும் இல்லை என்று நீ இன்னும் நம்பினால், நீ இறுதியில் தண்டிக்கப்படுவாய் மற்றும் நீ ஆசீர்வாதம் இல்லாமலும் இருப்பாய். இவ்வளவு எளிமையாகவும் தெளிவாகவும் பேசப்படும் இத்தகைய சத்தியத்தை உன்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டால், தேவனின் இரட்சிப்புக்கு நீ தகுதியற்றவனாக இருக்கிறாய் அல்லவா? நீ தேவனின் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக திரும்புவதற்கு போதுமான பாக்கியம் இல்லாத ஒருவன் அல்லவா?

அதைப் பற்றி யோசித்துப் பாருங்கள்! கண்மூடித்தனமாகவும் மூர்க் கத்தனமாகவும் இருக்க வேண்டாம். தேவன் மீதான விசுவாசத்தை ஒரு விளையாட்டாகக் கருத வேண்டாம். உங்கள் இலக்குக்காகவும், உங்கள் வருங்காலத்துக்காகவும், உங்கள் வாழ்வின் நன்மைக்காக வும் சிந்தியுங்கள், தன்னிச்சையாக செயல்பட வேண்டாம். இந்த வார்த்தைகளை உன்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா?

கிறிஸ்துவுக்கு இணக்கமாய் இராதவர்கள் நிச்சயமாகவே தேவனின் எதிராளிகள்

எல்லா மனுஷர்களும் இயேசுவின் நிஜமான முகத்தைக் காண விரும்புகிறார்கள், அனைவரும் அவருடன் இருக்க விரும்புகிறார் கள். எந்தவொரு சகோதரனும் சகோதரியும் தனக்கு இயேசுவைக் காணவோ அல்லது அவருடன் இருக்கவோ விரும்பவில்லை என்று சொல்வார்கள் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. நீங்கள் இயேசுவைக் காண்பதற்கு முன், நீங்கள் மனுஷரூபத்திலுள்ள தேவ னைக் காண்பதற்கு முன், நீங்கள் எல்லா வகையான யோசனை களையும் உத்தேசிக்க வாய்ப்புள்ளது, எடுத்துக்காட்டாக, இயேசு வின் தோற்றம், அவருடைய பேசும் முறை, அவருடைய வாழ்க்கை முறை மற்றும் பலவற்றைப் பற்றி உத்தேசிக்க வாய்ப்புள்ளது. ஆனால் நீங்கள் அவரை உண்மையிலேயே பார்த்தவுடன், உங்கள் கருத்துகள் விரைவாக மாறிவிடும். இது ஏன்? நீங்கள் அறிய விரும் புகிறீர்களா? மனுஷனின் சிந்தனையைப் புறக்கணிக்க முடியாது, அது நிஜம்—ஆனால் அதைவிட, கிறிஸ்துவின் சாராம்சம் மனுஷன் ஏற்படுத்தும் மாற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளாது. நீங்கள் கிறிஸ் துவை அழிவில்லாதவர் அல்லது ஒரு ஞானி என்று நினைக்கிறீர் கள், ஆனால் அவரை யாரும் மகிமையை சாராம்சமாகக் கொண்ட ஒரு சாதாரண மனுஷராகக் கருதுவதில்லை. அதே போல், தேவ னைக் காண இரவும் பகலும் ஏங்குகிறவர்களில் பலர் உண்மையில் தேவனின் எதிரிகள், அவருக்கு இணக்கமாய் இராதவர்கள். இது மனுஷனின் தரப்பில் உள்ள தவறல்லவா? இப்போது கூட நீங்கள்

கிறிஸ்துவின் முகத்தைக் காண உங்களைத் தகுதியுடையவராக்க உங்கள் நம்பிக்கையும் விசுவாசமும் போதுமானது என்று நினைக் கிறீர்கள், ஆனால் நடைமுறைக்கு சாத்தியமான பல விஷயங்களால் உங்களை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ளும்படி நான் உங்களுக்கு அறிவு றுத்துகிறேன்! கடந்தகாலத்திலும், நிகழ்காலத்திலும், எதிர்காலத் திலும், கிறிஸ்துவுடன் ஐக்கியத்தில் இருந்த பலர் தோல்வியுற்றனர் அல்லது தோல்வியடைவார்கள்; அவர்கள் அனைவரும் பரிசேயர்க ளின் பாத்திரத்தை வகிக்கிறார்கள். உங்கள் தோல்விக்குக் காரணம் என்ன? உங்கள் கருத்துப்படி உயர்ந்த மற்றும் போற்றுதலுக்குரிய ஒரு தேவன் இருக்கிறார் என்பதே இதற்குத் துல்லியமான கார ணம். ஆனால் நிஜம், மனுஷன் விரும்பியபடி இருப்பதில்லை. கிறிஸ்து உயர்ந்தவரல்ல என்பது மட்டுமல்ல, அவர் குறிப்பாகச் சிறியவர்; அவர் ஒரு மனுஷர் மட்டுமல்ல, அவர் ஒரு சாதாரண மனுஷர்; அவர் பரலோகத்திற்கு எழும்புவது இல்லை என்பது மட் டுமல்ல, பூமியில் கூட அவரால் சுதந்திரமாக நகர முடியாது. இது இவ்வாறு இருக்கையில், “நிஜமான கிறிஸ்துவின்” வருகைக்காக காத்திருக்கும்போதெல்லாம் ஜனங்கள் அவரை ஒரு சாதாரண மனுஷனை நடத்துவது போலவே நடத்துகிறார்கள்; அவர்கள் அவ ருடன் இருக்கும்போது சாதாரணமாக அவரை நடத்துகிறார்கள், அவரிடம் அஜாக்கிரதையாகப் பேசுகிறார்கள். நீங்கள் ஏற்கனவே வந்த கிறிஸ்துவை ஒரு சாதாரண மனுஷனாகவும், மற்றும் அவரு டைய வார்த்தைகளை சாதாரண மனுஷனின் வார்த்தைகளாகவும் கருதுகிறீர்கள். இந்தக் காரணத்திற்காக, நீங்கள் கிறிஸ்துவிடமிருந்து எதையும் பெறவில்லை, அதற்குப் பதிலாக உங்கள் சொந்த அசிங் கத்தை முற்றிலுமாக வெளிச்சம்போட்டுக் காட்டியுள்ளீர்கள்.

கிறிஸ்துவுடனான தொடர்புக்கு முன்னர், நீ உனது மனநிலை முழுமையாக மாற்றப்பட்டிருப்பதாக, நீ கிறிஸ்துவை விசுவாசத் துடன் பின்பற்றுபவனாக, உன்னைவிட கிறிஸ்துவின் ஆசீர்வாதங்க ளைப் பெறும் தகுதி யாருக்கும் இல்லை என்று நம்பியிருக்கலாம்—மேலும், பல சாலைகளில் பயணித்து, அதிக வேலைகளைச் செய்து, அதிக பலன்களைக் கொண்டுவந்த நீ, இறுதியில் கிரீடத்தைப்

பெறுபவர்களில் ஒருவனாக நிச்சயமாக இருப்பாய். ஆயினும், நீ அறியாத ஓர் உண்மை உள்ளது: மனுஷனின் சீர்கெட்ட மனப்பான்மையும், அவனுடைய கலகமும் எதிர்ப்பும் அவன் கிறிஸ்துவைப் பார்க்கும்போது அம்பலப்படுத்தப்படுகிறது, மேலும் இந்த நேரத்தில் வெளிப்படும் கலகமும் எதிர்ப்பும் வேறு எதையும் விட முற்றிலும் வெளிப்படையாகவும் முழுமையாகவும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. கிறிஸ்து சாதாரண மனுஷத்தன்மையைக் கொண்ட மனுஷகுமாரன் என்பதே இதற்குக் காரணம்—எனவே மனுஷன் அவரை மதிப்பதோ மரியாதை கொடுப்பதோ இல்லை. தேவன் மாம்சத்தில் வாழ்கிறார் என்பதால்தான் மனுஷனின் கலகம் மிகவும் முழுமையாகவும் தெளிவான விவரங்களுடனும் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. ஆகவே, கிறிஸ்துவின் வருகை மனுஷகுலத்தின் அனைத்து கலகத்தையும் கண்டுபிடித்து, மனுஷகுலத்தின் தன்மையை வெளிப்படையாக்கியுள்ளது என்று நான் சொல்கிறேன். இது "ஒரு புலியை மலையிலிருந்து கவர்ந்திழுப்பது" மற்றும் "ஒரு ஓநாயை அதன் குகையிலிருந்து கவர்ந்திழுப்பது" எனப்படுகிறது. நீ தேவனுக்கு விசுவாசமுள்ளவன் என்று சொல்ல உனக்கு தைரியம் இருக்கிறதா? நீ தேவனுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிதலைக் காட்டுகிறேன் என்று சொல்ல உனக்கு தைரியம் இருக்கிறதா? நீ கலகம் பண்ணுவதில்லை என்று சொல்ல உனக்கு தைரியம் இருக்கிறதா? சிலர் கூறுவார்கள்: "தேவன் எப்போதெல்லாம் என்னை ஒரு புதிய சூழலில் வைக்கிறாரோ, அப்போதெல்லாம் நான் ஒரு முணுமுணுப்பும் இல்லாமல் கீழ்ப்படிகிறேன், மேலும் நான் தேவனைப் பற்றிய எந்தக் கருத்துக்களையும் உத்தேசிப்பதில்லை." சிலர் இவ்வாறு கூறுவார்கள்: "தேவன் எனக்கு என்ன வேலையைக் கொடுத்தாலும், நான் எனது திறனுக்கேற்ப சிறப்பாகச் செய்கிறேன், ஒருபோதும் நான் கவனக்குறைவாக இருந்ததில்லை." அவ்வாறான நிலையில், நான் உங்களிடம் இதனைக் கேட்கிறேன்: நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன் வாழும்போது அவருடன் இணக்கமாக இருக்க முடியுமா? நீங்கள் எவ்வளவு காலம் அவருடன் இணக்கமாக இருப்பீர்கள்? ஒரு நாள்? இரண்டு நாட்கள்? ஒரு மணி

நேரம்? இரண்டு மணி நேரம்? உங்கள் விசுவாசம் பாராட்டத்தக் கதாக இருக்கலாம், ஆனால் நீங்கள் வைராக்கியமான வழியில் அதிக விசுவாசத்தைக் கொண்டிருக்க மாட்டீர்கள். நீ உண்மையி லேயே கிறிஸ்துவோடு வாழ்ந்தவுடன், உன் சுயநீதியும் சுய முக்கி யத்துவமும் உன் சொற்கள் மற்றும் செயல்கள் மூலம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெளிப்படும், மேலும் அதே போல் உன் இறுமாப்பு ஆசைகளும், உன் கீழ்ப்படியாத மனநிலையும் அதிருப்தியும் இயல் பாகவே வெளிப்படும். இறுதியாக, நீ அக்கினியையும் ஜலத்தையும் போலவே கிறிஸ்துவுக்கு அதிகமாக முரண்பட்டு இருக்கும் வரை யிலும் உனது அகந்தை இன்னும் அதிகமாகிவிடும், பின்னர் உனது இயல்பு முற்றிலும் வெளிப்படும். அந்த நேரத்தில், உனது கருத்துக் களை இனி மூடிமறைக்க முடியாது, உனது புகார்களும் இயல்பா கவே வெளிவரும், மேலும் உனது மோசமான மனுஷத்தன்மை முழு மையாக வெளிப்படும். ஆயினும்கூட, நீ உனக்குச் சொந்தமாக கலக மனப்பான்மை இருப்பதை ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறாய், அதற்குப் பதிலாக இது போன்ற ஒரு கிறிஸ்துவை மனுஷன் ஏற் றுக்கொள்வது எளிதானது அல்ல, அவர் மனுஷனை மிகவும் வற்பு றுத்துகிறார், மற்றும் அவர் இரக்கமுள்ள கிறிஸ்துவாக இருந்தால் நீ முழுமையாகக் கீழ்ப்படிவாய் என்று நம்புகிறாய், உங்கள் கல கக் குணம் நியாயமானது என்றும், அவர் உங்களை அதிக தூரம் தள்ளும்போது மட்டுமே நீங்கள் அவருக்கு எதிராகக் கலகம் செய் கிறீர்கள் என்றும் நீங்கள் நம்புகிறீர்கள். நீங்கள் ஒருபோதும் கிறிஸ் துவை தேவனாகப் பார்க்க வேண்டுமென்றும், அவருக்குக் கீழ்ப்ப டியும் எண்ணம் உங்களுக்கு இல்லை என்றும் நீங்கள் ஒருபோதும் கருதவில்லை. மாறாக, உனது சொந்த விருப்பங்களுக்கு ஏற்ப கிறிஸ்து செயல்பட வேண்டும் என்று நீ பிடிவாதமாக வலியுறுத்து கிறாய், உனது சொந்த சிந்தனைகளுக்கு முரணான ஒற்றைக் காரி யத்தை அவர் செய்தவுடன், அவர் தேவன் அல்ல மனுஷன் என்று நீ நம்புகிறாய். இந்த வழியில் அவருடன் வழக்காடிய பலர் உங்க ளிடையே இல்லையா? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நீங்கள் யாரை விசுவாசிக்கிறீர்கள்? நீங்கள் எந்த வழியில் தேடுகிறீர்கள்?

நீங்கள் எப்போதுமே கிறிஸ்துவைக் காண விரும்புகிறீர்கள், ஆனால் உங்களை இவ்வளவு உயர்ந்த மதிப்பில் வைத்திருக்க வேண்டாம் என்று நான் உங்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்; யாரும் கிறிஸ்துவைக் காணலாம், ஆனால் கிறிஸ்துவைக் காணும் தகுதி யாருக்கு இல்லை என்று நான் சொல்கிறேன். ஏனென்றால், மனுஷனின் இயல்பு தீமை, அகம்பாவம் மற்றும் கலகத்தால் சூழப்பட்டிருக்கிறது, நீ கிறிஸ்துவைக் காணும் தருணத்தில், உனது இயல்பு உன்னை அழித்து, உனக்கு மரண தண்டனையைக் கொடுக்கும். ஒரு சகோதரர் (அல்லது ஒரு சகோதரி) உடனான உனது ஐக்கியம் உன்னைப் பற்றி அதிகமாகக் காட்டாமல் போகலாம், ஆனால் நீ கிறிஸ்துவோடு உன்னை ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்ளும்போது அது அவ்வளவு எளிதல்ல. எந்த நேரத்திலும், உனது கருத்துகள் வேரூன்றக்கூடும், உனது ஆணவம் முளைக்கத் தொடங்கும், மேலும் உனது கலகம் பலன்களைக் கொடுக்காது. அத்தகைய மனுஷத்தன்மையுடன் நீ கிறிஸ்துவுடன் ஐக்கியப்படுவதற்கு எவ்வாறு தகுதியுடையவனாக இருப்பாய்? ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கணமும் உன்னால் அவரை தேவனாகக் கருத முடியுமா? தேவனுக்கு நிஜமாக உன்னால் ஒப்புக்கொடுக்க முடியுமா? காணக்கூடிய கிறிஸ்துவை ஒரு மனுஷனாகக் கருதி, உங்கள் இருதயங்களுக்குள் இருக்கும் உயர்ந்த தேவனை யேகோவாவாகத் தொழுகிறீர்கள். உங்கள் உணர்வு மிகவும் தாழ்ச்சியானது மற்றும் உங்களின் மனுஷத்தன்மை மிகவும் தாழ்ந்தது! கிறிஸ்துவை எப்போதும் தேவனாகப் பார்க்க உங்களால் இயலவில்லை; எப்போதாவது, நீங்கள் விரும்பினால், நீங்கள் அவரைப் பற்றிக்கொண்டு தேவனாக வணங்குவீர்கள். இதனால்தான் நீங்கள் தேவனின் விசுவாசிகள் அல்ல, கிறிஸ்துவுக்கு எதிராகப் போராடும் குற்றத்திற்குத் துணைபோகும் கூட்டாளிகள் என்று நான் சொல்கிறேன். மற்றவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டும் மனுஷர்களுக்குக்கூட கைம்மாறு அளிக்கப்படுகிறது, ஆனாலும் உங்களிடையே இதுபோன்ற கிரியைகளைப் புரிந்த கிறிஸ்து, மனுஷனின் அன்பையோ, அவனுடைய கைம்மாறையோ கீழ்ப்படிதலையோ பெறவில்லை. இது மிகுந்த கவலையளிக்கும் ஒன்றல்லவா?

தேவன் மீது நீ விசுவாசம் கொண்டிருந்த எல்லா ஆண்டுகளிலும், நீ ஒருபோதும் யாரையும் சபிக்கவில்லை அல்லது ஒரு கெட்ட செயலைச் செய்யவில்லை, ஆனால் கிறிஸ்துவுடனான உனது தொடர்பில், உன்னால் சத்தியத்தைப் பேசவோ, நேர்மையாகச் செயல்படவோ, அல்லது கிறிஸ்துவின் வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படியவோ முடியவில்லை; அவ்வாறான நிலையில், நீ தான் உலகிலேயே மிகவும் கொடியவன் மற்றும் வஞ்சகமானவன் என்று நான் சொல்கிறேன். நீ உனது உறவினர்கள், நண்பர்கள், மனைவி (அல்லது கணவன்), மகன்கள் மற்றும் மகள்கள் மற்றும் பெற்றோர்களிடம் மிகவும் நட்புள்ளவனாகவும், அர்ப்பணிப்புள்ளவனாகவும் இருக்கலாம், மற்றவர்களை ஒருபோதும் சுயநலத்திற்காக பயன்படுத்திக் கொள்ளாதவனாகவும் இருக்கலாம், ஆனால் உன்னால் கிறிஸ்துவுக்கு இணக்கமாய் இருக்க இயலவில்லையென்றால், உன்னால் அவருடன் இணக்கமாகச் செயல்பட முடியாவிட்டால், நீ உனது அண்டைவீட்டாருக்கு உனது பணம் அனைத்தையும் செலவிட்டாலும் அல்லது உனது தந்தை, தாய், மற்றும் உனது குடும்ப உறுப்பினர்களை மிகக் கவனமாக கவனித்துக் கொண்டாலும்கூட, நீ இன்னும் பொல்லாதவன் என்றும், மேலும் தந்திரங்கள் நிறைந்தவன் என்றும் நான் கூறுவேன். நீ மற்றவர்களுடன் பழகுவதாலோ அல்லது சில நல்ல செயல்களைச் செய்வதாலோ நீ கிறிஸ்துவுக்கு இணக்கமாய் இருக்கிறாய் என்று நினைக்க வேண்டாம். உனது தொண்டு செய்யும் நோக்கம் பரலோகத்தின் ஆசீர்வாதங்களைத் தந்திரமாகப் பெற்றுத்தரும் என்று நீ நினைக்கிறாயா? ஒரு சில நல்ல செயல்களைச் செய்வது உனது கீழ்ப்படிதலுக்கு மாற்றாக இருக்கும் என்று நீ நினைக்கிறாயா? உங்களில் ஒருவரால் கூட கையாளப்படுவதையும் கிளைநறுக்கப்படுவதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது, மேலும் நீங்கள் அனைவரும் கிறிஸ்துவின் சாதாரண மனிஷத்தன்மையைத் தழுவுவதற்கு சிரமப்படுகிறீர்கள், இருந்தபோதிலும் நீங்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதைப் பற்றி தொடர்ந்து எக்காளமிடுகிறீர்கள். உங்களுக்கு இருப்பதைப் போன்ற விசுவாசம் பொருத்தமான பதிலடியைக் குறைக்கும். பகட்டான மாயைகளில்

ஈடுபட்டுக் கிறிஸ்துவைக் காண விரும்புவதை நிறுத்துங்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் மிகவும் சிறியவர்கள், எந்த அளவுக்கு என்றால் நீங்கள் அவரைப் பார்க்க கூட தகுதியற்றவர்கள். நீ உனது கலகத்தன்மையைப் பரிபூரணமாக நிவர்த்தி செய்தால், மற்றும் உன்னால் கிறிஸ்துவோடு இணக்கமாக இருக்க முடிந்தால், அந்தத் தருணத்தில் தேவன் இயல்பாகவே உனக்குத் தோன்றுவார். நீ கிளைநறுக்குதலுக்கோ அல்லது நியாந்தீர்ப்பளித்தலுக்கோ உள்ளாவதற்கு முன் தேவனைக் காணச் சென்றால், நீ நிச்சயமாக தேவனின் எதிராளியாவாய் மற்றும் உனக்கு அழிவு விதிக்கப்படும். மனுஷனின் இயல்பு தேவனுக்கு இயல்பாகவே விரோதமானது, ஏனென்றால் எல்லா மனுஷர்களும் சாத்தானின் மிக ஆழமான அழிவிற்கு ஆளாகியுள்ளனர். மனுஷன் தனது சொந்த அழிவின் மத்தியில் இருந்து தேவனுடன் ஐக்கியப்பட முயன்றால், இதனால் எந்த நல்லதும் நடக்காது என்பது உறுதி; அவருடைய செயல்களும் வார்த்தைகளும் நிச்சயமாக ஒவ்வொரு முறையும் அவனது அழிவை அம்பலப்படுத்தும், மேலும் தேவனுடன் ஐக்கியப்படுவதில் அவனுடைய கலகத்தன்மை அதன் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் வெளிப்படும். தன்னை அறியாமல், மனுஷன் கிறிஸ்துவை எதிர்ப்பதற்கும், கிறிஸ்துவை ஏமாற்றுவதற்கும், கிறிஸ்துவை கைவிடுவதற்கும் வருகிறான்; இது நிகழும்போது, மனுஷன் இன்னும் ஆபத்தான நிலையில் இருப்பான், இது தொடர்ந்தால், அவன் தண்டனைக்குரிய பொருளாக மாறுவான்.

தேவனுடன் ஐக்கியப்படுவது மிகவும் ஆபத்தானது என்றால், தேவனை தூரத்தில் வைத்திருப்பது புத்திசாலித்தனமாக இருக்கலாம் என்று சிலர் நம்பலாம். இது போன்ற ஜனங்கள் எதைப் பெறக்கூடும்? அவர்களால் தேவனுக்கு விசுவாசமாக இருக்க முடியுமா? நிச்சயமாக, தேவனோடு ஐக்கியமாவது மிகவும் கடினமானதுதான்—ஆனால் அதற்குக் காரணம் மனுஷன் சீர்கெட்டுவிட்டான் என்பதே தவிர தேவனால் அவனுடன் ஐக்கியப்பட முடியவில்லை என்பதால் அல்ல. சுயத்தை அறிந்து கொள்வதற்கான உண்மைக்கு அதிக முயற்சியை அர்ப்பணிப்பது உங்களுக்குச் சிறந்

தது. நீங்கள் ஏன் தேவனின் நன்மைகளைப் பெறவில்லை? உங்கள் மனநிலை ஏன் அவருக்கு அருவருப்பானது? உங்கள் பேச்சு ஏன் அவருடைய வெறுப்பைத் தூண்டுகிறது? நீங்கள் கொஞ்சம் விசுவாசத்தை வெளிக்காட்டியவுடன், நீங்கள் உங்கள் சொந்தப் புகழைப் பாடுகிறீர்கள், மேலும் ஒரு சிறிய பங்களிப்புக்கு வெகுமதியைக் கோருகிறீர்கள்; நீங்கள் கொஞ்சம் கீழ்ப்படிதலைக் காட்டும்போது மற்றவர்களைக் குறைத்துப் பார்க்கிறீர்கள், ஏதோ சிறிய பணியைச் செய்து முடித்தபின் தேவனை அவமதிக்கிறீர்கள். தேவனை உபசரிக்க, நீங்கள் பணம், பரிசுகள் மற்றும் பாராட்டுக்களைக் கேட்கிறீர்கள். இது ஒன்று அல்லது இரண்டு நாணயங்களைக் காணிக்கையாகக் கொடுப்பதற்கு உங்கள் மனதை வலிக்கச் செய்கிறது; நீங்கள் பத்து கொடுக்கும்போது, நீங்கள் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறவும், மேலும் மேன்மையாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறீர்கள். உங்களுக்கு இருப்பதைப் போன்ற ஒரு மனுஷத்தன்மையைப் பற்றி பேசுவதோ கேட்பதோ நிச்சயமாகத் தீங்குவிளைவிக்கும். உங்கள் வார்த்தைகளிலும் செயல்களிலும் பாராட்டத்தக்கதாக ஏதாவது இருக்கிறதா? தங்கள் கடமையைச் செய்பவர்கள் மற்றும் செய்யாதவர்கள்; வழிநடத்துபவர்கள் மற்றும் பின்பற்றுபவர்கள்; தேவனை வரவேற்பவர்கள் மற்றும் வரவேற்காதவர்கள்; காணிக்கை அளிப்பவர்கள் மற்றும் அளிக்காதவர்கள்; பிரசங்கிப்பவர்கள், வார்த்தையைப் பெறுபவர்கள், மேலும் பலர்: அத்தகைய மனுஷர்கள் அனைவரும் தங்களைப் புகழ்ந்து கொள்கிறார்கள். இது நகைப்புக்குரியதாக உங்களுக்குத் தோன்றவில்லையா? நீங்கள் தேவனை நம்புகிறீர்கள் என்பதை முழுவதுமாக அறிந்திருந்தாலும், உங்களால் தேவனுக்கு இணக்கமாய் இருக்க முடியவில்லை. நீங்கள் முற்றிலும் தகுதியற்றவர்கள் என்பதை நன்கு அறிந்திருக்கிறீர்கள், நீங்கள் ஒரே மாதிரியாகப் பெருமை பேசுகிறீர்கள். உங்களிடம் இனி சுய கட்டுப்பாடு இல்லை என்ற அளவுக்கு உங்கள் உணர்வு மோசமடைந்துள்ளதாக நீங்கள் உணரவில்லையா? இது போன்ற உணர்வோடு, தேவனுடன் ஐக்கியப்படும் தகுதி உங்களுக்கு எப்படி இருக்கும்? இந்த நேரத்தில் நீங்கள் உங்களுக்காகப் பயப்பட

வில்லையா? உங்கள் மனநிலை ஏற்கனவே நீங்கள் தேவனுடன் இணைந்து இருக்க முடியாத அளவிற்கு மோசமாகிவிட்டது. இது அவ்வாறு இருக்கையில், உங்கள் விசுவாசம் நகைப்புக்கு உரியதாய் இருக்காதா? உங்கள் விசுவாசம் போலித்தனமானது இல்லையா? உன் எதிர்காலத்தை நீ எவ்வாறு அணுகப் போகிறாய்? எந்தப் பாதையில் செல்ல வேண்டும் என்பதை நீ எவ்வாறு தேர்வு செய் யப் போகிறாய்?

அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ சிலர்

நான் என்னைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருக்க பூமியில் பலரைத் தேடினேன். இந்தப் பின்பற்றுபவர்கள் எல்லோருக்கும் மத்தியில் ஆசாரியர்களாக ஊழியம் செய்பவர்கள், வழிநடத்துபவர்கள், தேவ னுடைய புத்திரர்கள், தேவ ஜனங்கள், மற்றும் ஊழியக்காரர்கள் ஆகியோர் உள்ளனர். அவர்கள் என்னிடம் காட்டும் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் நான் அவர்களை வகைப்படுத்துகிறேன். அனை வருமே வகையின்படி வகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் போது, அதா வது, ஒவ்வொரு வகையான நபரின் சுபாவமும் தெளிவுபடுத்தப் படும் போது, மனுக்குலத்தை நான் இரட்சிக்கும் இலக்கை அடை வதற்கு நான் அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் அவர்களின் சரியான வகைக்குள் கணக்கிட்டு, ஒவ்வொரு வகையினரையும் அவர்களுக் கான பொருத்தமான இடத்தில் வைப்பேன். நான் இரட்சிக்க விரும் புவோரை கூட்டம் கூட்டமாக எனது வீட்டிற்கு அழைக்கிறேன், அதன்பின் அவர்கள் அனைவரும் என்னுடைய கடைசிக் காலக் கிரியையை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்கிறேன். அதே நேரத்தில், நான் அவர்களை அவரவர் வகைக்கு ஏற்ப பிரித்து, ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் செய்கைக்குத் தக்கப் பலனை அல்லது தண்டனையை வழங்குகிறேன். இவையே என் கிரியையை உள்ளடக்கிய படிநிலை களாகும்.

இன்று, நான் பூமியில் வாழ்கிறேன். மனிதருக்கு மத்தியில் நான்

வாழ்கிறேன். மனிதர்கள் என்னுடைய கிரியையை அனுபவிக்கிறார்கள். என் பேச்சுக்களைக் கவனிக்கிறார்கள், இதனுடன் என்னைப் பின்பற்றுபவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் என் சத்தியங்களை அளிக்கிறேன் அதனால் அவர்கள் என்னிடமிருந்து ஜீவனைப் பெறுவார்கள், இதன் மூலம் தாங்கள் நடக்கக்கூடிய ஒரு பாதையைப் என்னிடமிருந்து பெறுவார்கள். ஏனென்றால் நான் தேவன், ஜீவனைக் கொடுக்கிறவர். பல ஆண்டுகளாக நான் செய்த கிரியைகளினால், மனிதர்கள் அதிகமாக ஆதாயம் அடைந்துள்ளனர், அதிகமாகக் கைவிட்டிருக்கின்றனர். ஆனாலும் அவர்கள் என்னை உண்மையாக விசுவாசிக்கவில்லை என்று நான் இன்னும் சொல்கிறேன். ஏனென்றால், ஜனங்கள் வெறுமனே தங்கள் வாயால் என்னை தேவன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நான் பேசுகிற சத்தியங்களுடன் அவர்கள் உடன்படவில்லை, அதுமட்டுமின்றி நான் அவர்களிடம் கடைப்பிடிக்குமாறு கேட்கும் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை. அதாவது, ஜனங்கள் தேவன் இருப்பதை மட்டுமே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், அவருடைய சத்தியத்தை அல்ல. ஜனங்கள் தேவன் இருப்பதை மட்டுமே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், அவருடைய ஜீவனை அல்ல. ஜனங்கள் தேவனுடைய நாமத்தை மட்டுமே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், அவருடைய சாராம்சத்தை அல்ல. அவர்களின் வைராக்கியத்திற்காக நான் அவர்களை வெறுக்கிறேன், ஏனென்றால் அவர்கள் என்னை ஏமாற்றுவதற்காக மட்டுமே இனிமையான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்களில் யாரும் என்னை உண்மையாக ஆராதிப்பதில்லை. உங்கள் வார்த்தைகளில் சர்ப்பத்தின் சோதனை உள்ளது. மேலும், அவை தீவிர இறுமாப்புள்ளவைகளாகவும், பிரதான தூதனின் உண்மையான அறிவிப்புமாக இருக்கின்றன. மேலும் என்னவென்றால், உங்கள் செயல்கள் சிதைக்கப்பட்டு அவமானகரமான அளவிற்கு கிழிந்திருக்கின்றன. உங்கள் அளவற்ற ஆசைகளும் பேராசை நோக்கங்களும் கேட்பதற்கே அருவருப்பாக இருக்கின்றன. நீங்கள் அனைவரும் என் வீட்டில் அந்துப்பூச்சிகளாகிவிட்டீர்கள், அப்புறப்படுத்தப்பட வேண்டிய வெறுக்கத்தக்க பொருட்களாகிவிட்டீர்கள். ஏனெனில் உங்க

ளில் யாரும் சத்தியத்தை நேசிப்பதில்லை. அதற்குப் பதிலாக, நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட விரும்புகிறீர்கள். பரலோகத்திற்கு ஏறிப்போக வேண்டும் என்றும், கிறிஸ்து பூமியில் தமது வல்லமையைப் பயன்படுத்தும் அற்புதமான காட்சியைக் காணவேண்டும் என்றும் விரும்புகிறீர்கள். ஆனால் உங்களைப் போன்ற, மிகவும் சீர்கேடான, தேவன் யார் என்று தெரியாத ஒருவர் தேவனைப் பின்பற்றுவதற்குத் தகுதியானவரா என்று நீங்கள் எப்போதாவது சிந்தித்திருக்கிறீர்களா? உங்களால் எப்படிப் பரலோகத்திற்கு ஏறிப்போக முடியும்? முன்னெப்போதும் நடந்திராத அத்தகைய அற்புதமான காட்சிகளைப் பார்க்க நீங்கள் எவ்வாறு தகுதியுடையவர்களாக இருக்க முடியும்? உங்கள் வாயில் வஞ்சனையும் அசுத்தமுமான வார்த்தைகளும், துரோகமும் ஆணவமும் நிறைந்த வார்த்தைகளும் நிறைந்துள்ளன. என் வார்த்தையை அனுபவித்த பின்னும் நீங்கள் ஒருபோதும் என்னிடம் உண்மையான வார்த்தைகளைப் பேசவில்லை. உங்களிடம் பரிசுத்தமான வார்த்தைகளும் இல்லை, எனக்குக் கீழ்ப்படியும் வார்த்தைகளும் இல்லை. இறுதியில், உங்கள் விசுவாசம் தான் என்ன? உங்கள் உள்ளங்களில் ஆசை மற்றும் பணம் தவிர்த்து வேறு எதுவும் இல்லை. உங்கள் மனதில் பொருள் காரியங்களைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. ஒவ்வொரு நாளும், என்னிடமிருந்து எதையாவது பெறுவது எப்படி என கணக்கிடுகிறீர்கள். ஒவ்வொரு நாளும், நீங்கள் என்னிடமிருந்து எவ்வளவு செல்வம் பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்றும் எத்தனைப் பொருட்களைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்றும் எண்ணுகிறீர்கள். ஒவ்வொரு நாளும், இன்னும் அதிகமான ஆசீர்வாதங்கள் உங்கள் மீது இறங்க காத்திருக்கிறீர்கள், இதனால் நீங்கள் இன்னும் அதிகமான அளவிலும், உயர்ந்த தரத்திலும் ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்க முடியும் என்று எண்ணுகிறீர்கள். ஒவ்வொரு கணத்திலும் உங்கள் எண்ணங்களில் இருப்பது நான் இல்லை, என்னிடமிருந்து வரும் சத்தியமும் இல்லை, மாறாக உங்கள் கணவன் அல்லது மனைவி, உங்கள் மகன்கள், மகள்கள், நீங்கள் புசிக்கும் ஆகாரங்கள், அணியும் பொருட்கள் என இவைகளே உள்ளன. நீங்கள் எப்போதுமே மிகப் பெரிய, உயர்ந்த இன்

பத்தை எவ்வாறு பெற முடியும் என்றே நினைக்கிறீர்கள். ஆனால் இவ்வாறு உங்கள் வயிற்றை நிரப்பி வெடிக்கச் செய்த பின்னும், நீங்கள் இன்னும் ஒரு சடலமாக இல்லையா? வெளிப்புறமாக, நீங் கள் அழகான ஆடைகளில் உங்களை அலங்கரிக்கும் போது கூட, நீங்கள் இன்னும் ஜீவனற்ற ஒரு நடை ப்பிணமாக இல்லையா? உங்கள் தலைமயிர் நரைக்கும் வரை, உங்கள் வயிற்றின் பொருட்டு நீங்கள் உழைக்கிறீர்கள், ஆனால் நீங்கள் யாரும் என் கிரியைக்காக ஒரு தலைமயிரையும் தியாகம் செய்வதில்லை. நீங்கள் தொடர்ந்து பயணத்தில் இருக்கிறீர்கள். உங்கள் சொந்த மாம்சத்திற்காகவும், உங்கள் மகன்கள் மற்றும் மகள்களுக்காகவும் உங்கள் உடலுக்கு அதிகப் பாடுகளைக் கொடுத்து, உங்கள் மூளையைக் கசக்குகிறீர் கள். ஆனால் இன்னும் உங்களில் ஒருவர் கூட என் சித்தத்தின் மீது எந்தக் கவலையும் அக்கறையும் காட்டவில்லை. என்னிடமிருந்து நீங்கள் இன்னும் எதைப் பெறுவீர்கள் என்று நம்புகிறீர்கள்?

நான் கிரியை செய்யும் போது ஒருபோதும் அவசரப்படுவ தில்லை. மனிதர்கள் என்னை எவ்வாறு பின்பற்றுகிறார்கள் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், எனது திட்டத்திற்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு படிநிலைக்கும் ஏற்ப, நான் எனது கிரியையைச் செய்கிறேன். ஆகவே, நீங்கள் எனக்கு எதிராகக் கலகம் செய்த போதிலும், நான் இன்னும் இடைவிடாமல் கிரியை செய்துகொண்டு நான் பேச வேண்டிய வார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து பேசுகிறேன். என் வார்த் தைகளைக் கேட்கும்படிக்கு, நான் முன்குறித்தவர்களை என் வீட் டிற்கு அழைக்கிறேன். என் வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்க ளையும், என் வார்த்தைகளுக்காக ஏங்குகிறவர்களையும், நான் என் சிங்காசனத்தின் முன் கொண்டுவருகிறேன். என் வார்த்தைகளுக் குச் செவிகொடாமல், எனக்குக் கீழ்ப்படியாமல், என்னை வெளிப் படையாக எதிர்ப்பவர்கள் அனைவரையும், அவர்களின் இறுதித் தண்டனைக்காகக் காத்திருக்க ஒருபுறமாக அவர்களை வைக்கி றேன். ஜனங்கள் அனைவரும் சீர்கேட்டுக்கு மத்தியிலும், பொல் லாங்கனின் கரத்தின் கீழும் வாழ்கிறார்கள், எனவே என்னைப் பின்பற்றுபவர்களில் பலரும் சத்தியத்திற்காக ஏங்குவதில்லை. அதா

வது, பெரும்பாலானவர்கள் என்னை உண்மையாக ஆராதிப்ப தில்லை. அவர்கள் என்னைச் சத்தியத்தோடு ஆராதிப்பதில்லை. ஆனால் சீர்கேடு மற்றும் கலகம் மூலமாகவும், வஞ்சக வழிமுறை களாலும் என் நம்பிக்கையைப் பெற முயற்சிக்கிறார்கள். இந்தக் காரணத்தினால்தான் நான் சொல்கிறேன்: அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ சிலர். அழைக்கப்பட்ட வர்கள் ஆழமாக சீர்கெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனர், அனைவரும் ஒரே காலத்தில் வாழ்கின்றனர், ஆனால் தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்டவர் கள் அவர்களில் ஒரு பகுதியினர், அவர்கள் சத்தியத்தை விசுவா சித்து, அதை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் மற்றும் சத்தியத்தைக் கடைப் பிடிப்பவர்கள். இந்த ஜனங்கள் மொத்தத்தில் மிகச் சிறிய பகுதி யினரே. அவர்களிடமிருந்து நான் அதிக மகிமையைப் பெறுவேன். இந்த வார்த்தைகளை வைத்துப் பார்க்கும்போது, நீங்கள் தெரிந் தெடுக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவராக இருக்கிறீர்களா என்று உங்க ளுக்குத் தெரியுமா? உங்கள் முடிவு எவ்வாறு இருக்கும்?

நான் சொன்னது போல், என்னைப் பின்தொடர்பவர்கள் பலர், ஆனால் என்னை உண்மையாக நேசிப்பவர்கள் சிலரே. ஒருவேளை சிலர், “நான் உம்மை நேசிக்காவிட்டால் நான் இவ்வளவு பெரிய விலைக்கிரயம் செலுத்தியிருப்பேனா? நான் உம்மை நேசிக்காவிட் டால் நான் இந்த நிலை வரையிலும் பின்பற்றி வந்திருப்பேனா?” என்று கூறலாம். நிச்சயமாக, உன்னிடம் பல காரணங்கள் உள்ளன, உன் அன்பு, நிச்சயமாக, மிகச் சிறந்தது, ஆனால் என் மீதான உன் அன்பின் சாராம்சம் என்ன? “அன்பு” அது அழைக்கப்படுவது போலவே, தூய்மையான மற்றும் களங்கமில்லாத ஓர் உணர்ச்சி யைக் குறிக்கிறது. அங்கு நீங்களோ உங்கள் மனதை நேசிக்கவும், உணரவும், சிந்தனைமிக்கதாய் இருக்கவும் பயன்படுத்துகிறீர்கள். அன்பில் எந்த நிபந்தனைகளும் இல்லை, தடைகளும் இல்லை, இடைவெளியும் இல்லை. அன்பில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை, வஞ் சகமும் இல்லை, தந்திரமும் இல்லை. அன்பில் வர்த்தகம் இல்லை மற்றும் தூய்மையற்றது எதுவும் இல்லை. நீ நேசித்தால், நீ ஏமாற் றவோ, குறைகூறவோ, துரோகம் செய்யவோ, கலகம் செய்யவோ,

பெற்றுக்கொள்ள நிர்பந்திக்கவோ, எதையாவது பெற்றிடவோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைப் பெறவோ முயலமாட்டாய். நீ நேசித்தால், நீ மகிழ்ச்சியுடன் உன்னை அர்ப்பணிப்பாய், மகிழ்ச்சியுடன் கஷ்டங்களை அனுபவிப்பாய். நீ என்னுடன் ஒத்துப்போவாய், எனக்காக உன்னிடம் உள்ள அனைத்தையும் கைவிடுவாய், உன் குடும்பம், உன் எதிர்காலம், உன் இளமை மற்றும் உன் திருமணம் என அனைத்தையும் கைவிடுவாய். இல்லையென்றால், உன் அன்பு அன்பாகவே இருக்காது, வஞ்சகமும் துரோகமுமாய் இருக்கும்! எத்தகையது உன்னுடைய அன்பு? அது உண்மையான அன்பா? அல்லது பொய்யானதா? நீ எவ்வளவு கைவிட்டிருக்கிறாய்? நீ எவ்வளவு வழங்கியிருக்கிறாய்? உன்னிடமிருந்து நான் எவ்வளவு அன்பைப் பெற்றுள்ளேன்? உனக்குத் தெரியுமா? உங்கள் இருதயங்கள் பொல்லாப்பினாலும், துரோகத்தாலும் வஞ்சகத்தாலும் நிறைந்திருக்கின்றன. அவ்வாறு இருப்பதால், உங்கள் அன்பு எவ்வளவு தூய்மையற்றதாயிருக்கிறது? நீங்கள் ஏற்கனவே எனக்காகப் போதுமானதை விட்டுவிட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள். என் மீதான உங்கள் அன்பு ஏற்கனவே போதுமானது என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்கள் வார்த்தைகளும் செயல்களும் ஏன் எப்போதும் கலகத்தனமாகவும் வஞ்சகமாகவும் இருக்கின்றன? நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுகிறீர்கள், ஆனால் நீங்கள் என் வார்த்தையை ஏற்கவில்லை. இது அன்பாகக் கருதப்படுமா? நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுகிறீர்கள், ஆனால் நீங்கள் என்னை விலக்கிவைக்கிறீர்கள். இது அன்பாகக் கருதப்படுமா? நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுகிறீர்கள், ஆனால் நீங்கள் என்னை விசுவாசிக்கவில்லை. இது அன்பாகக் கருதப்படுமா? நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுகிறீர்கள், ஆனால் உங்களால் நான் இருப்பதை ஏற்றுக் கொள்ள முடிவதில்லை. இது அன்பாகக் கருதப்படுமா? நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுகிறீர்கள், ஆனாலும் நான் யார் என்பதற்கேற்ப என்னை நடத்துவதில்லை, மேலும் ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் எனக்குக் காரியங்களைக் கடினமாக்குகிறீர்கள். இது அன்பாகக் கருதப்படுமா? நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுகிறீர்கள், ஆனாலும் நீங்கள் என்னை முட்டாளாக்கி

ஒவ்வொரு காரியத்திலும் என்னை ஏமாற்ற முயற்சிக்கிறீர்கள். இது அன்பாகக் கருதப்படுமா? நீங்கள் எனக்கு ஊழியம் செய்கிறீர்கள், ஆனால் நீங்கள் எனக்குப் பயப்படுவதில்லை. இது அன்பாகக் கருதப்படுமா? நீங்கள் எல்லா வகையிலும் எல்லாவற்றிலும் என்னை எதிர்க்கிறீர்கள். இதெல்லாம் அன்பாகக் கருதப்படுமா? நீங்கள் அதிகம் அர்ப்பணித்திருக்கிறீர்கள், அது உண்மைதான், ஆனாலும் நான் உங்களிடம் கேட்பதை நீங்கள் ஒருபோதும் கடைபிடிப்பதில்லை. இதை அன்பாகக் கருத முடியுமா? நீங்கள் கவனமாகக் கணக்கிட்டுச் செயல்படுவது எனக்கான அன்பின் சிறிதளவு அடையாளமும் உங்களுக்குள் இல்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. பல ஆண்டுகளான என் கிரியைக்குப் பிறகும், நான் வழங்கிய பல வார்த்தைகளுக்குப் பிறகும், நீங்கள் உண்மையில் எவ்வளவு பெற்றுக் கொண்டீர்கள்? கவனமாகத் திரும்பிப் பார்ப்பதற்கு இது தகுதியற்றதா? நான் உங்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறேன்: நான் என்னிடம் அழைப்பவர்கள் அனைவரும் ஒருபோதும் சீர்கெடுக்கப்படாதவர்கள் அல்ல; மாறாக, நான் தெரிந்துகொள்பவர் அனைவரும் என்னை உண்மையாக நேசிப்பவர்கள் ஆவர். ஆகையால், உங்கள் சொற்களிலும் செயல்களிலும் நீங்கள் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும், மேலும் உங்கள் நோக்கங்களையும் எண்ணங்களையும் எல்லை மீறாதபடி அவற்றை ஆராய வேண்டும். கடைசி நாட்களில், என் கோபம் உங்களிடமிருந்து விலகி இருக்கும்படிக்கு, எனக்கு முன் உங்கள் அன்பைச் செலுத்த உங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்யுங்கள்!

நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன் இணக்கமாய் இருப்பதற்கான வழியை நாட வேண்டும்

நான் மனுஷர்களிடையே அதிகமான கிரியை புரிந்திருக்கிறேன், அந்த நேரத்தில் நான் பல வார்த்தைகளையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளேன். இந்த வார்த்தைகள் அனைத்தும் மனுஷனை இரட்சிப்பதற்கு உரியவையாகும் மற்றும் அவை மனுஷன் எனக்கு இணக்கமாய் இருக்கக்கூடிய வகையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. இருப்பி

னும், பூமியில் என்னுடன் இணக்கமாய் இருக்கும் ஒரு சிலரை மட்டுமே நான் ஆதாயப்படுத்தியுள்ளேன், எனவே மனுஷன் எனது வார்த்தைகளைப் பொக்கிஷமாகப் பாதுகாக்கவில்லை என்று நான் சொல்கிறேன்—மனுஷன் என்னுடன் இணக்கமாய் இல்லை என்பதே இதற்கு காரணமாகும். இவ்விதமாக, நான் மனுஷன் என்னைத் தொழுதுகொள்வதற்காக மட்டும் கிரியை புரிவதில்லை; மிக முக்கியமாக, மனுஷன் என்னுடன் இணக்கமாய் இருக்க முடியும் என்பதற்காகவே புரிகிறேன். மனுஷன் சீர்கெட்டு, சாத்தானின் வலையில் வாழ்கிறான். எல்லா ஜனங்களும் மாம்சத்தில் வாழ்கிறார்கள், சுயநல ஆசைகளுடன் வாழ்கிறார்கள், அவர்களில் எனக்கு இணக்கமாய் ஒருவரும் இல்லை. என்னுடன் இணக்கமாய் இருப்பதாகச் சொல்பவர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆனால் அத்தகையவர்கள் அனைவரும் குழப்பமான விக்கிரகங்களை வணங்குகிறார்கள். அவர்கள் எனது பெயரை பரிசுத்தமானதாக ஒப்புக் கொண்டாலும், அவர்கள் எனக்கு முரணான ஒரு பாதையில் நடக்கிறார்கள், அவர்களுடைய வார்த்தைகள் ஆணவமும் தன்னம்பிக்கையும் நிறைந்ததாக உள்ளன. ஏனென்றால், அடிப்படையிலேயே, அவர்கள் அனைவரும் எனக்கு எதிரானவர்கள், எனக்கு இணக்கமாய் இராதவர்கள். ஒவ்வொரு நாளும், அவர்கள் வேதாகமத்தில் எனது அடிச்சுவடுகளை நாடுகிறார்கள், சீரற்ற முறையில் “பொருத்தமான” பத்திகளைக் கண்டுபிடித்து, அவர்கள் முடிவில்லாமல் வாசித்து, வேதங்களாக மனப்பாடம் செய்கிறார்கள். என்னுடன் எவ்வாறு இணக்கமாய் இருக்க வேண்டுமென்பதோ அல்லது எனக்கு எதிராக இருப்பதன் பொருள் என்ன என்பதோ அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் வெறுமனே வேதத்தைக் கண்மூடித்தனமாக வாசிக்கிறார்கள். வேதாகமத்துக்குள், அவர்கள் இதுவரை கண்டிராத, அவர்களால் பார்க்க இயலாத ஒரு வரையறையற்ற தேவனைக் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள், மற்றும் அதனை ஓய்வு நேரத்தில் பார்ப்பதற்காக வெளியே எடுக்கிறார்கள். அவர்கள் நான் இருப்பதை வேதாகமத்தின் எல்லைக்குள் மட்டுமே விசுவாசிக்கிறார்கள், அவர்கள் என்னை வேதாகமத்துடன் ஒப்பிடுகிறார்கள்; வேதாகமம் இல்லாமல் நான்

இல்லை, நான் இல்லாமல் வேதாகமம் இல்லை. அவர்கள் எனது பிரசன்னத்துக்கோ அல்லது கிரியைகளுக்கோ செவிசாய்ப்பதில்லை, மாறாக வேதத்தின் ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் தீவிரமான மற்றும் சிறப்பான கவனம் செலுத்துகிறார்கள். வேதத்தால் முன்னறிவிக் கப்பட்டிருந்தாலொழிய நான் செய்ய விரும்பும் எதையும் நான் செய்யக்கூடாது என்று இன்னும் பலர் நம்புகிறார்கள். அவர்கள் வேதத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். நான் சொல் லும் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் அளவிடுவதற்கும் என்னை நிந் திப்பதற்கும் அவர்கள் வேதாகமத்தின் வசனங்களைப் பயன்படுத் தும் அளவிற்கு, வார்த்தைகளையும் வெளிப்பாடுகளையும் மிக முக் கியமானதாகக் கருதுகிறார்கள் என்று கூறலாம். அவர்கள் தேடுவது என்னுடன் இணக்கமாய் இருப்பதற்கான வழியையோ அல்லது சத்தியத்திற்கு இணக்கமாய் இருப்பதற்கான வழியையோ அல்ல, ஆனால், வேதாகமத்தின் வார்த்தைகளுடன் இணக்கமாய் இருப் பதற்கான வழியைத் தேடுகிறார்கள், மற்றும் அவர்கள் வேதாகமத் திற்கு இணங்காத எதையும் விதிவிலக்கு இல்லாமல், எனது கிரியை அல்ல என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். அத்தகையவர்கள் பரிசேயர் களின் கடமைப்பட்ட சந்ததியினர் அல்லவா? யூத பரிசேயர்கள் இயேசுவைக் கண்டிக்க மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தைப் பயன் படுத்தினர். அவர்கள் அந்தக் கால இயேசுவோடு இணக்கத்தைத் தேடவில்லை, ஆனால் எழுத்துக்களுக்கான நியாயப்பிரமாணத்தை விடாமுயற்சியுடன் பின்பற்றினார்கள், பழைய ஏற்பாட்டின் நியாயப் பிரமாணத்தைப் பின்பற்றவில்லை என்றும் மேசியாவாக இல்லை என்றும் அவரைக் குற்றம் சாட்டும் அளவிற்குச் சென்று, அவர்கள் இறுதியில் குற்றமற்ற இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்தார்கள். அவர்களின் சாராம்சம் என்ன? அவர்கள் சத்தியத்துக்கு இணக்க மாய் இருக்கும் வழியைத் தேடவில்லை அல்லவா? எனது சித்தத் திற்கு அல்லது எனது கிரியையின் படிகள் மற்றும் வழிமுறைகளுக் குச் செவிசாய்க்கும்போது அவர்கள் வேதத்தின் ஒவ்வொரு வார்த் தையிலும் பற்று வைத்திருந்தனர். அவர்கள் சத்தியத்தை நாடிய ஜனங்கள் அல்ல, மாறாக வார்த்தைகளைத் திடமாகப் பற்றிக்

கொண்ட ஜனங்கள்; அவர்கள் தேவனை விசுவாசிக்கும் ஜனங்கள் அல்ல, வேதத்தை விசுவாசிப்பவர்கள். அடிப்படையில், அவர்கள் வேதத்தின் கண்காணிப்பாளர்கள். வேதாகமத்தின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், வேதாகமத்தின் கௌரவத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கும், வேதாகமத்தின் நற்பெயரைப் பாதுகாப்பதற்கும், அவர்கள் இரக்கமுள்ள இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையும் அளவுக்குச் சென்றார்கள். வேதாகமத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், வேதாகமத்தின் ஒவ்வொரு வார்த்தையின் நிலையையும் ஜனங்களின் இதயங்களில் பேணுவதற்காகவும் மட்டுமே அவர்கள் இவ்வாறு செய்தனர். ஆகவே, வேதத்தின் கோட்பாட்டிற்கு இணங்காத இயேசுவிற்கு மரண தண்டனையைக் கொடுப்பதற்காக அவர்கள் தங்கள் எதிர்காலத்தையும் பாவநிவாரணத்தையும் கைவிட விரும்பினர். அவர்கள் அனைவரும் வேதத்தின் ஒவ்வொரு வார்த்தையின் சேவகர்கள் இல்லையா?

இன்றைய ஜனங்கள் எவ்வாறு இருக்கின்றனர்? கிறிஸ்து சத்தியத்தை வெளிப்படுத்த வந்திருக்கிறார், ஆனாலும் அவர்கள் பரலோகத்திற்குள் நுழைந்து கிருபையைப் பெறக்கூடும் என்பதால் அவரை இந்த உலகத்திலிருந்து துரத்துவார்கள். வேதாகமத்தின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக அவர்கள் சத்தியத்தின் வருகையை முற்றிலுமாக மறுப்பார்கள், மேலும் வேதாகமத்தின் நித்திய இருப்பை உறுதி செய்வதற்காக, மாம்சத்திற்குத் திரும்பிய கிறிஸ்துவை மீண்டும் சிலுவையில் அறைவார்கள். மனுஷனின் இதயம் மிகவும் தீங்கிழைப்பதாகவும் மற்றும் அவனது இயல்பு என்னை நோக்கி மிகவும் விரோதமாகவும் இருக்கும்போது அவனால் எப்படி எனது இரட்சிப்பைப் பெற முடியும்? நான் மனுஷனிடையே வாழ்கிறேன், ஆனாலும் எனது பிரசன்னத்தை மனுஷன் அறியவில்லை. நான் மனுஷனின் மீது எனது ஒளியைப் பிரகாசிக்கச் செய்யும்போது, அவன் அப்போதும் எனது பிரசன்னத்தை அறியாமல் இருக்கிறான். நான் மனுஷனின் மீது எனது கோபத்தைக் கட்டவிழ்த்து விடும்போது, அவன் எனது பிரசன்னத்தை இன்னும் அதிக வீரியத்துடன் மறுக்கிறான். மனுஷன் வார்த்தைகளுக்கு இணக்கமாய் இருக்கும்

தன்மையையும் வேதாகமத்திற்கு இணக்கமாய் இருக்கும் தன்மையையும் தேடுகிறான், ஆனாலும் சத்தியத்துக்கு இணக்கமாய் இருக்கும் வழியைத் தேட ஒருவர் கூட என் முன்னால் வருவதில்லை. மனுஷன் பரலோகத்தில் என்னைப் பார்க்கிறான், பரலோகத்தில் எனது பிரசன்னத்திற்குக் குறிப்பாக அக்கறை செலுத்துகிறான், ஆனாலும் மாம்சத்தில் இருக்கும் என்னைப் பற்றி யாரும் கவலைப் படுவதில்லை, ஏனென்றால் மனுஷர்களிடையே வாழும் நான் அதிக முக்கியத்துவம் இல்லாதவன். வேதாகமத்தின் வார்த்தைகளுடன் மட்டுமே இணக்கமாய் இருக்க நாடுகிறவர்கள் மற்றும் தெளிவற்ற தேவனுடன் மட்டுமே இணக்கமாய் இருக்க நாடுபவர்கள் எனது பார்வைக்கு மோசமானவர்கள். ஏனென்றால், அவர்கள் இறந்த வார்த்தைகளையும், சொல்லப்படாத பொக்கிஷங்களை அவர்களுக்கு வழங்கக்கூடிய தேவனையுமே ஆராதிக்கின்றனர்; அவர்கள் மனுஷனின் தயவில் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும் ஓர் இல்லாத தேவனை ஆராதிக்கின்றனர். அப்படியானால், அத்தகையவர்கள் என்னிடமிருந்து என்ன பெற முடியும்? மனுஷன் வெறுமனே வார்த்தைகளுக்கு மிகவும் தாழ்ந்தவன். எனக்கு விரோதமாய் இருப்பவர்கள், என்னிடம் வரம்பற்ற கோரிக்கைகளை முன்வைப்பவர்கள், சத்தியத்தின் மீது அன்பு இல்லாதவர்கள், என்னை நோக்கிக் கலகம் செய்பவர்கள்—அவர்களால் என்னுடன் எவ்வாறு இணக்கமாய் இருக்க முடியும்?

எனக்கு எதிராக இருப்பவர்கள் எனக்கு இணக்கமாய் இராதவர்கள். சத்தியத்தை நேசிக்காதவர்களின் நிலையும் இதுதான். எனக்கு எதிராகக் கலகம் செய்பவர்கள் எனக்கு எதிராக இன்னும் அதிகமாகவும், எனக்கு இணக்கமாய் இல்லாமலும் இருக்கிறார்கள். என்னுடன் இணக்கமாய் இராத அனைவரையும் நான் தீமையின் கைகளில் ஒப்படைக்கிறேன், தீமையின் சீர்கேட்டுக்கு நான் அவர்களை விட்டுவிடுகிறேன், அவர்களின் குறைபாட்டை வெளிப்படுத்த அவர்களுக்கு இலவச உள்ளிந்திரியங்களைக் கொடுக்கிறேன், மற்றும் இறுதியில் அவர்களை விழுங்குவதற்காகத் தீமையிடம் ஒப்படைக்கிறேன். எத்தனை பேர் என்னைத் தொழுதுகொள்கிறார்கள் என்ப

தில் எனக்குக் கவலை இல்லை, அதாவது எத்தனை பேர் என்னை விசுவாசிக்கிறார்கள் என்பதில் எனக்குக் கவலை இல்லை. எத்தனை பேர் எனக்கு இணக்கமாய் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் எனக்கு முக்கியம். ஏனென்றால், எனக்கு இணக்கமாய் இராதவர்கள் அனைவரும் என்னைக் காட்டிக்கொடுக்கும் தீயவர்கள்; அவர்கள் என் எதிரிகள், நான் என் வீட்டில் என் எதிரிகளைப் “பாதுகாக்க” மாட்டேன். என்னுடன் ஒத்துப்போகிறவர்கள் என் வீட்டில் என்றென்றும் எனக்கு ஊழியம் செய்வார்கள், எனக்கு விரோதமாக நடப்பவர்கள் என் தண்டனையை என்றென்றும் அனுபவிப்பார்கள். வேதாகமத்தின் வார்த்தைகளில் மட்டுமே அக்கறை கொண்டிருப்பவர்களும், சத்தியத்திலோ அல்லது எனது அடிச்சுவடுகளைத் தேடுவதிலோ அக்கறை காட்டாதவர்கள் எனக்கு எதிரானவர்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் என்னை வேதாகமத்தின்படி மட்டுப்படுத்துகிறார்கள், என்னை வேதாகமத்திற்குள் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள், அதனால் தீவிரமாக என்னை நோக்கி தூஷிக்கிறார்கள். அத்தகையவர்கள் எனக்கு முன்னால் எப்படி வருவார்கள்? அவர்கள் எனது கிரியைகளையோ, எனது சித்தத்தையோ, எனது சத்தியத்தையோ கவனிக்கவில்லை, மாறாக எழுத்துகளில், அதாவது கொல்லும் எழுத்துகளில் பற்று வைத்துள்ளனர். அத்தகையவர்கள் என்னுடன் எவ்வாறு இணக்கமாய் இருக்க முடியும்?

நான் பல வார்த்தைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளேன், மேலும் எனது சித்தத்தையும் மனநிலையையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளேன், ஆனாலும்கூட, ஜனங்களால் என்னை அறிந்து கொள்ளவும் என்னை விசுவாசிக்கவும் இயலவில்லை. அல்லது, ஜனங்களால் இன்னும் எனக்குக் கீழ்ப்படிய இயலவில்லை என்று கூறலாம். வேதாகமத்திற்குள் வாழ்பவர்கள், நியாயப்பிரமாணத்திற்குள் வாழ்பவர்கள், சிலுவையில் வாழ்பவர்கள், கோட்பாட்டின்படி வாழ்பவர்கள், இன்று நான் புரியும் கிரியையின் மத்தியில் வாழ்பவர்கள் ஆகியோரில் யார் எனக்கு இணக்கமாய் இருக்கிறார்கள்? நீங்கள் ஆசீர்வாதங்களையும் வெகுமதிகளையும் பெறுவதைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கிறீர்கள், ஆனால் உண்மையில் என்னுடன் எவ்வாறு இணக்க

மாய் இருக்க வேண்டும், அல்லது எனக்கு எதிராக இருப்பதிலிருந்து உங்களை நீங்களே எப்படித் தற்காத்துக் கொள்வது என்று சிந்தித்ததே இல்லை. நான் உங்களில் மிகவும் ஏமாற்றமடைந்துள்ளேன், ஏனென்றால் நான் உங்களுக்கு மிக அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன், ஆனாலும் நான் உங்களிடமிருந்து மிகக் குறைவாகவே பெற்றிருக்கிறேன். உங்கள் மோசடி, உங்கள் ஆணவம், உங்கள் பேராசை, உங்கள் களியாட்ட ஆசைகள், உங்கள் துரோகம், உங்கள் கீழ்ப்படியாமை ஆகியவற்றில் எது எனது கவனத்திலிருந்து தப்பிக்க முடியும்? நீங்கள் என்னுடன் கவனக்குறைவாக இருக்கிறீர்கள், நீங்கள் என்னை முட்டாளாக்குகிறீர்கள், நீங்கள் என்னை அவமதிக்கிறீர்கள், நீங்கள் என்னை நயமாக ஏமாற்றுகிறீர்கள், நீங்கள் பலிகளைக் கொடுத்து நிர்ப்பந்திக்கிறீர்கள் மற்றும் என்னை மிரட்டுகிறீர்கள்—இதுபோன்ற தீமையால் நான் அளிக்கும் தண்டனையை எவ்வாறு தவிர்க்க முடியும்? இந்தத் தீமைகள் அனைத்தும் எனக்கு எதிரான உங்கள் பகைமைக்குச் சான்றாகும், மேலும் என்னுடன் நீங்கள் இணக்கமாய் இராத தன்மைக்குச் சான்றாகும். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் என்னுடன் மிகவும் இணக்கமாய் இருப்பதாக விசுவாசிக்கிறீர்கள், ஆனால் அப்படி இருந்தால், அத்தகைய மறுக்கமுடியாத சான்றுகள் யாருக்குப் பொருந்தும்? நீங்கள் என் மீது மிகுந்த நேர்மையையும் விசுவாசத்தையும் வைத்திருப்பதாக நீங்கள் நம்புகிறீர்கள். நீங்கள் மிகவும் கனிவானவர்கள், மிகவும் இரக்கமுள்ளவர்கள், எனக்காக இவ்வளவு அர்ப்பணித்திருக்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள். நீங்கள் எனக்கு போதுமானதை விட அதிகமாகச் செய்துள்ளீர்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் உங்கள் செயல்களுக்கு எதிரானதாக இதனை எப்போதாவது வைத்திருக்கிறீர்களா? நீங்கள் மிகவும் திமிர்பிடித்தவர்கள், ஏராளமாகப் பேராசை கொண்டவர்கள், ஏராளமாக அக்கறையற்றவர்கள் என்று நான் சொல்கிறேன்; நீங்கள் என்னை முட்டாளாக்கும் தந்திரங்கள் ஏராளமாக புத்திசாலித்தனமானவை, மேலும் உங்களிடம் ஏராளமான அற்பமான நோக்கங்களும் அற்பமான முறைகளும் உள்ளன. உங்கள் விசுவாசம் மிகக் குறைவு, உங்கள் உற்சாகம் மிகவும் அற்பமானது,

உங்கள் மனசாட்சி இன்னும் குறைவு. உங்கள் இதயங்களில் அதிகப்படியான தீங்கிழைக்கும் தன்மை உள்ளது, மேலும் உங்கள் தீமையிலிருந்து யாரும் விடுபடவில்லை, நான்கூட இல்லை. உங்கள் பிள்ளைகளுக்காக, அல்லது உங்கள் கணவருக்காக அல்லது உங்கள் சுய பாதுகாப்பிற்காக நீங்கள் என்னை வெளியேற்றுகிறீர்கள். என் மீது அக்கறை காட்டுவதற்குப் பதிலாக, உங்கள் குடும்பம், உங்கள் குழந்தைகள், உங்கள் அந்தஸ்து, உங்கள் எதிர்காலம் மற்றும் உங்கள் சொந்த மனநிறைவைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப்படுகிறீர்கள். நீங்கள் பேசியதைப் போல் அல்லது செயல்பட்டதைப் போல் என்னை நீங்கள் எப்போதாவது நினைத்திருக்கிறீர்களா? கடுங்குளிர் நாட்களில், உங்கள் சிந்தனை உங்கள் குழந்தைகள், உங்கள் கணவன், உங்கள் மனைவி அல்லது உங்கள் பெற்றோரிடம் திரும்பும். கடும்வெயில் நாட்களில், உங்கள் சிந்தனையில் எனக்கு இடமில்லை. நீ உன் கடமையைச் செய்யும்போது, நீ உன் சொந்த நலன்களைப் பற்றியும், உன் சொந்த பாதுகாப்பைப் பற்றியும், உன் குடும்ப உறுப்பினர்களைப் பற்றியும் சிந்திக்கிறாய். எனக்காக நீ இதுவரை என்ன செய்திருக்கிறாய்? நீ எப்போது என்னைப் பற்றி சிந்தித்திருக்கிறாய்? என்ன நடந்தாலும் எப்போது நீ என்னிடமும் எனது கிரியையிடமும் உன்னை அர்ப்பணித்திருக்கிறாய்? என்னுடன் நீ இணக்கமாய் இருப்பதற்கான சான்று எங்கே? நீ எனக்கு விசுவாசமாக இருப்பதன் நிதர்சனம் எங்கே? நீ எனக்குக் கீழ்ப்படிவதன் நிதர்சனம் எங்கே? உன் நோக்கங்கள் எனது ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்காக என்று எப்போது இல்லாமல் இருந்தது? நீங்கள் என்னை முட்டாளாக்கி, ஏமாற்றுகிறீர்கள், நீங்கள் சத்தியத்துடன் விளையாடுகிறீர்கள், சத்தியத்தின் இருப்பை மறைக்கிறீர்கள், சத்தியத்தின் சாராம்சத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கிறீர்கள். இந்த வழியில் எனக்கு எதிராகச் செல்வதனால் எதிர்காலத்தில் உங்களுக்கு என்ன காத்திருக்கிறது? நீங்கள் வெறுமனே குழப்பமான தேவனுடன் இணக்கமாய் இருக்க நாடுகிறீர்கள், குழப்பமான நம்பிக்கையை நாடுகிறீர்கள், ஆயினும் நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன் இணக்கமாய் இல்லை. துன்மார்க்கனுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அதே பதில

டியை உங்கள் குறைபாடு பெறவில்லையா? அந்த நேரத்தில், கிறிஸ்துவுக்கு இணக்கமாய் இராத எவரும் கோபாக்கினை நாளிலிருந்து தப்ப முடியாது என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்வீர்கள், மேலும் கிறிஸ்துவுக்கு எதிரானவர்கள் மீது என்ன வகையான பழிவாங்கல் உருவாக்கப்படும் என்பதை நீங்கள் கண்டுபிடிப்பீர்கள். அந்த நாள் வரும்போது, தேவன் மீது நீங்கள் வைத்துள்ள உங்கள் விசுவாசத்துக்காக ஆசீர்வதிக்கப்படுவது, பரலோகத்திற்குள் நுழைவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவது குறித்த உங்கள் கனவுகள் அனைத்தும் சிதைந்துவிடும். ஆயினும், கிறிஸ்துவோடு இணக்கமாய் இருப்பவர்களுக்கு அது அவ்வாறு இருக்காது. அவர்கள் எவ்வளவு இழந்திருந்தாலும், அவர்கள் மிகவும் கஷ்டங்களை அனுபவித்திருந்தாலும், நான் மனுஷகுலத்திற்குக் கொடுக்கும் சுதந்தரம் அனைத்தையும் அவர்கள் பெறுவார்கள். இறுதியில், நான் மட்டுமே நீதியுள்ள தேவன் என்பதையும், மனுஷகுலத்தை அவனுடைய அழகான இலக்கை நோக்கி அழைத்துச் செல்ல என்னால் மட்டுமே கூடும் என்பதையும் நீங்கள் புரிந்துகொள்வீர்கள்.

நீங்கள் தேவனுக்கு உண்மையான விசுவாசியா?

நீங்கள் தேவன் மீதான விசுவாச பாதையில் ஒன்று அல்லது இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக நடந்திருக்கக்கூடும் அல்லது இந்த வருட காலங்களில் நீங்கள் அநேகமாக அதிகமான சிரமங்களைச் சந்தித்திருக்கக்கூடும் அல்லது நீங்கள் அதிகமான சிரமங்களைச் சந்திக்காமல் அதிக கிருபையை பெற்றிருக்கக்கூடும். மேலும் நீங்கள் சிரமங்களைச் சந்திக்காமலும் கிருபையை பெறாமலும்கூட இருந்திருக்கலாம் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்டு கூறமுடியாத வாழ்க்கையைக்கூட அனுபவித்திருக்கலாம். எது எப்படி இருந்தாலும், இன்னமும் நீங்கள் தேவனைப் பின்பற்றுகிறவராய் இருக்கிறீர்கள். ஆகவே நாம் தேவனைப் பின்பற்றுவதைக் குறித்து பார்ப்போம். எப்படி இருப்பினும், தேவனை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களோ இல்லையோ

எல்லா ஜனங்களுக்கென்று இல்லாமல் தேவனுடைய வார்த்தையை யாரெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு பின்பற்றுகிறார்களோ அவர்களுக் கென்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த வார்த்தைகளை வாசிக்கும் அனைவருக்கும் நினைவுப்படுத்திக்கொள்ளுகிறேன்; தேவன் உலகிலுள்ள பெருந்திரளான மக்களிடம் பேசுகிறார் என்று நீங்கள் எண்ணுவீர்களானால், தேவனுடைய வார்த்தையானது எந் தப் பலனையும் உங்களுக்குக் கொடுக்காது. ஆகவே நீங்கள் இந்த வார்த்தைகளை உங்கள் இருதயத்தில் நினைவில் கொள்ளவேண் டும்; மேலும் நீங்கள் அவற்றைவிட்டு உங்களை விலக்கிக்கொள்ளா மல் இருக்க வேண்டும். எந்த நிலையிலும் நமது வீட்டில் என்ன நடக்கிறது என்பதைக் குறித்து உரையாடுவோம்.

இப்போது நீங்கள் அனைவரும் தேவன் மீதான விசுவாசத்தின் உண்மையான அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதற்கு முன்பு நான் பேசிய தேவன் மீதான விசுவாசத்தின் அர்த்தமானது உங்கள் நேர்மறையான துவக்கத்துடன் தொடர்புடையதாகும். இன்று வித்தியாசமானதாக இருக்கிறது. இன்று தேவன் மீதான உங்கள் விசுவாசத்தின் சாராம்சம் என்னவென்று ஒரு பகுப்பாய்வு செய்யப் போகிறேன். நிச்சயமாகவே இது உங்களை எதிர்மறையான கருத் துகளில் இருந்து விலக்கி வழிநடத்தும். இதை நான் செய்யவில்லை யென்றால் நீங்கள் உங்களுடைய உண்மையான சுயரூபத்தை அறி யாமல், எக்காலத்திலும் உங்களுடைய பக்தியைக் குறித்தும் விசு வாசத்தைக் குறித்தும் மேன்மை பாராட்டிக்கொண்டே இருப்பீர் கள். உங்களுடைய இருதயத்தின் ஆழத்தில் உள்ள அருவருப்பை நான் எடுத்து கூறவில்லையென்றால், நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு கிரீடத்தை தலையில் வைத்துக்கொண்டு எல்லா மகிமையையும் நீங்களே எடுத்துக் கொள்வீர்கள் என்று சொல்வது நியாயமானதாக இருக்கும். உங்களுடைய ஆணவம், இறுமாப்பான சுபாவங்களினால் உந்தப்பட்டு உங்களுடைய சொந்த மனசாட்சியை மறுதலித்து, கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமாகக் கலகம் செய்து, அவரை எதிர்த்து, உங் கள் அவல நிலையை வெளிப்படுத்துகிறீர்கள், இதன் மூலம் உங்கள் உள்நோக்கங்கள், எண்ணங்கள், களியாட்ட வாஞ்சைகள், பேராசை

மயக்கம் ஆகியவை வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றன. இன்னமும் கிறிஸ்துவின் கிரியையைக் குறித்த உங்கள் நீண்ட கால உணர்வுகளைப் பற்றியே பிதற்றிப் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள்; மேலும் கிறிஸ்து நீண்ட காலங்களுக்கு முன்பு பேசிய சத்தியங்களையே மீண்டும் மீண்டும் கூறிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதுதான் பரிசுத்தமில்லாத உங்கள் விசுவாசம். நான் மனிதனை முற்றிலும் ஒரு கண்டிப்பான நெறிமுறைக்குள் வைத்துள்ளேன். உங்களுடைய விசுவாசம் உள் நோக்கத்துடனும் நிபந்தனைகளுடனும் வருமானால், நான் அதற்கு மாறாக உங்களுடைய பெயரளவிலான விசுவாசத்தைத் தவிர்த்து விடுவேன், ஏனென்றால் தங்கள் உள்நோக்கத்தினால் என்னை வஞ்சித்து நிபந்தனைகளினால் என்னை மிரட்டி பணியவைப்பவர்களை நான் வெறுக்கிறேன். மனிதன் எனக்கு முற்றிலும் உண்மையாய் இருப்பதையும், விசுவாசம் என்னும் ஒரே வார்த்தையின் பொருட்டு அந்த விசுவாசத்தை நிரூபிப்பதற்காக அனைத்து காரியங்களையும் செய்வதையுமே விரும்புகிறேன். நான் உங்களை எப்போதும் நேர்மையுடன் நடத்தியிருப்பதனால், என்னை மகிழ்விக்கும் நோக்கில் முகஸ்துதிகளைப் பயன்படுத்துவதை நான் வெறுக்கிறேன். விசுவாசம் என்று வரும்போது அநேகர் தங்களுக்கு விசுவாசம் இருப்பதால் தாங்கள் தேவனைப் பின்பற்றுகிறோம் என்று எண்ணுகிறார்கள், மற்றபடி இதுபோன்ற துன்பங்களை சகித்துக் கொள்ள மனமில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். நீங்கள் தேவன் உண்டென்று நம்புவீர்களானால் ஏன் அவரை தொழுதுகொள்ளுகிறது இல்லை? ஏன் அவரைப் பற்றி சிறிதளவு பயம் உங்கள் இருதயத்தில் இருப்பதில்லை? நீங்கள் கிறிஸ்துவை மனித அவதாரம் எடுத்த தேவன் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது ஏன் அவரை அவமதிக்கிறீர்கள்? நீகள் ஏன் அவரிடம் அவபக்தியுடன் நடந்து கொள்ளுகிறீர்கள்? நீங்கள் ஏன் வெளிப்படையாக அவரை நியாயம் தீர்க்கிறீர்கள்? நீங்கள் ஏன் அவருடைய ஒவ்வொரு அசைவையும் உளவு பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள்? ஏன் அவருடைய திட்டங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுப்பதில்லை? ஏன் அவருடைய வார்த்தைகளின்படி செயல்படுவதில்லை? ஏன் அவருடைய காணிக்கை

களை கொள்ளையடித்து பறித்துக்கொள்ள எண்ணுகிறீர்கள்? ஏன் கிறிஸ்துவின் ஸ்தானத்திலிருந்து பேச வேண்டுமென்று எண்ணுகிறீர்கள்? அவருடைய கிரியைகளும் வார்த்தைகளும் சரியானது தானா என்று ஏன் நியாயம் தீர்க்கப் பார்க்கிறீர்கள்? அவருக்கு பின்னால் ஏன் தைரியமாக தூஷண வார்த்தைகளைப் பேசுகிறீர்கள்? இவைகளும் இன்னும் மற்றவைகளும்தான் உங்களுடைய விசுவாசத்தைக் கட்டி எழுப்புகின்றனவா? என்ற கேள்விகளை உங்களிடம் கேட்கிறேன்.

உங்களுடைய வார்த்தைகளிலும் நடத்தைகளிலும் கிறிஸ்துவின் மீதுள்ள அவிசுவாசத்தின் ஆக்கக்கூறுகள் மட்டுமே வெளிப்படுகின்றன. நீங்கள் செய்யும் எல்லா செயல்களிலும் உள்ள உள்நோக்கத்திலும் குறிக்கோள்களிலும் உங்களுடைய அவிசுவாசமே வெளிப்படுகிறது. உங்களுடைய கூர்மையான பார்வையின் தன்மையில் கிறிஸ்துவின்மீதுள்ள அவிசுவாசமே இருக்கிறது. நீங்கள் எல்லோரும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் அவிசுவாசத்தின் ஆக்கக்கூறுகளைப் பற்றிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். இதன் அர்த்தம் என்னவென்றால் ஒவ்வொரு வினாடியும் நீங்கள் கிறிஸ்துவை மறுதலிக்கும் ஆபத்தில் இருக்கிறீர்கள், ஏனென்றால் உங்களுடைய உடம்பில் ஓடும் இரத்தம் மானிட உருவெடுத்து வந்த கிறிஸ்துவின் மீது அவிசுவாசத்தினாலே நிரம்பியுள்ளது. ஆகவே தேவன் மீது கொண்டுள்ள விசுவாசப் பாதையில் நீங்கள் விட்டுச்செல்லும் அடிச்சுவடுகள் நிஜமானவை அல்ல என்று சொல்கிறேன். நீங்கள் தேவன் மீதான விசுவாசப் பாதையில் நடந்தாலும், உங்களுடைய பாதங்களைத் தரையில் உறுதியாகப் பதிக்கவில்லை. நீங்கள் கிறிஸ்துவின் வார்த்தையை ஒருபோதும் முழுமையாக விசுவாசிப்பதில்லை மற்றும் அதை உடனடியாக அப்பியாசிக்க முடியாமல் இருக்கிறீர்கள். உங்களுக்குக் கிறிஸ்துவின் மீது விசுவாசம் இல்லாமல் இருப்பதற்கு இதுதான் காரணமாக இருக்கிறது. எப்போதும் கிறிஸ்துவைக் குறித்து கருத்துக்களைக் கூறிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள், இதுவே உங்களுக்கு அவர் மீது விசுவாசம் இல்லாமல் இருப்பதற்கான மற்றொரு காரணமாகும். கிறிஸ்துவின் கிரியையைக் குறித்து எப்போதும் சந்தே

கத்துடன் இருப்பது, செவிடனின் காதில் கிறிஸ்துவின் வார்த்தை களைப் புகுத்துவது, கிறிஸ்துவால் செய்யப்பட்ட எந்தக் கிரியை யாக இருப்பினும் அது குறித்து கருத்துக் கூறுவது, இந்தக் கிரி யையைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள இயலாமல் இருப்பது, என்ன விளக்கங்களை கேட்டாலும் உங்களுடைய கருத்தை புறம்பே தள்ள சிரமப்படுவது மற்றும் இதுபோன்ற காரியங்கள் எல்லாம் உங்க ளுடைய இருதயத்தில் அவிசுவாசத்தின் ஆக்கக்கூறுகளாக கலந்து இருக்கின்றன. நீங்கள் கிறிஸ்துவின் கிரியையைப் பின்பற்றி, ஒரு போதும் பின்னாக விழுந்துபோகாமல் இருந்தாலும், அதிகமானக் கலகக் குணம் உங்கள் இருதயத்தில் கலந்து இருக்கிறது. இந்தக் கலகக் குணமே தேவன் மீதான உங்கள் விசுவாசத்திலுள்ள பரி சுத்தமற்ற தன்மையாகும். ஒருவேளை நீங்கள் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி சிந்திக்காமல் இருக்கலாம், ஆனால் இதனுள் உள்ள உங் கள் உள்நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருப்பீர்களே யானால், நீங்கள் அழிவுக்கான மக்களில் ஒருவராக இருக்கிறீர்கள், ஏனென்றால் தேவன் அவர்மீது சந்தேகம் கொண்டவர்களையோ, அவரை தேவன் என்று ஒருபோதும் விசுவாசியாமல் அவரை ஆர் வமில்லாமல் பின்தொடர்கிறவர்களையோ அல்ல, அவரை உண் மையாய் விசுவாசிக்கிறவர்களை மட்டுமே அவர் பரிபூரணப்ப டுத்துகிறார்.

ஒருசில மக்கள் சத்தியத்தைக் குறித்தோ, நியாயத்தீர்ப்பைக்கு றித்தோ சிறிதளவேனும் மகிழ்ச்சியடைவதில்லை. அதற்கு மாறாக அதிகாரத்திலும் ஐசுவரியத்திலும் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். இது போன்ற மக்கள் அதிகாரத்தை நாடித் தேடுபவர் என்று அழைக் கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் உலகத்தில் உள்ள செல்வாக்கான சபை களையே தேடிக்கொண்டு இருப்பார்கள். இவர்கள் வேதாகமக் கல் லூரிகளிலிருந்து வரும் போதகர்களையும் ஆசிரியர்களையும் மட் டுமே தேடி அலைந்துகொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் சத்தியத்தின் வழியை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், பாதியளவு விசுவாசம் உடை யவர்களாவர். அவர்கள் தங்கள் மனதையும் இருதயத்தையும் முழு வதுமாகக் கொடுப்பதற்கு முடியாதவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்

களுடைய வாய் தேவனுக்கென்று பயன்படுத்தப்படும் என்று கூறும், ஆனால் அவர்கள் பிரபலமான போதகர்களையும் ஆசிரியர்களை யும் கவனித்துக்கொண்டு இருப்பார்கள், மேலும் அவர்கள் கிறிஸ் துவை இரண்டாம் ஸ்தானத்திலும் வைப்பதில்லை. அவர்களின் இருதயம் புகழ்ச்சியின்மீதும் சந்தர்ப்பங்களின்மீதும் மேன்மையின் மீதும் நிலைத்து இருக்கும். இதுபோன்ற அற்பமான மனிதனால் அநேக மக்களை மேற்கொள்ள சாத்தியமில்லை என்றும், ஆர்வ மில்லாத நபரால் மனிதனைப் பரிபூரணமாக்க சாத்தியமில்லை என்றும் எண்ணுகிறார்கள். புழுதியின்மீதும் குப்பைமீதும் இருக் கும் அற்பமான மனிதர்கள் தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட வர்களாக இருக்கச் சாத்தியமில்லை என்று எண்ணுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மக்கள் தேவனுடைய இரட்சிப்பின் இலக்குகளாக இருந்தார்களானால், வானமும் பூமியும் தலைகீழாகிவிடும் என் றும், எல்லா மனிதர்களும் இத்தகையோரைப் பார்த்து ஏளனமா கச் சிரிப்பார்கள் என்றும் இவர்கள் நம்புகிறார்கள். இந்த ஒன்று மில்லாதவர்களை தேவன் பரிபூரணப்படுத்த தெரிந்துகொண்டார் என்றால், இந்தச் சிறந்த மனிதர்கள் தேவனாகவே மாறிவிடலாம் என்று எண்ணுகிறார்கள். இவர்களுடைய கண்ணோட்டங்கள் அவி சுவாசத்தினால் கறைபடிந்து விட்டது. அவிசுவாசத்திற்கு அப்பால் இவர்கள் ஒரு மதிகெட்ட மிருகங்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் தகுதி, அந்தஸ்து மற்றும் அதிகாரத்தை வைத்து மதிப்பிடுகிறார்கள். அவர் கள் பெரிய கூட்டங்களையும் சபைப் பிரிவுகளையும் மட்டுமே மதிக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவினால் வழி நடத்தப்படுபவர்களை ஒரு பொருட்டாகவே மதிப்பதில்லை. கிறிஸ்துவுக்கும், சத்தியத்திற்கும், ஜீவனுக்கும் தங்கள் புறமுதுகைக் காட்டுகிற துரோகிகளாகவே இருக்கிறார்கள்.

நீங்கள் போற்றுவது கிறிஸ்துவின் தாழ்மையை அல்ல, மாறாக முக்கிய நிலையில் காணப்படும் அந்தக் கள்ள போதகர்களையே போற்றுகிறீர்கள். நீங்கள் கிறிஸ்துவின் அன்பையோ அல்லது ஞானத் தையோ ஆராதிக்கவில்லை. ஆனால் இவ்வுலகின் அழுக்கில் புரண் டுக்கொண்டு இருக்கும் தன்னிச்சைப் பிரியர்களையே ஆராதிக்கி

றீர்கள். நீங்கள் தலை சாய்க்க இடமில்லாத கிறிஸ்துவின் வேதனையைப் பார்த்து நகைத்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் அந்தக் காணிக்கைகளை வஞ்சிக்க தேடி அலைந்து ஒழுக்கக் கேட்டில் வாழும் பிணங்களைப் போற்றுறீர்கள். நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன் சேர்ந்து துன்பம் அனுபவிப்பதை விரும்பவில்லை; ஆனால் அந்திக்கிறிஸ்துக்கள் உங்களுக்கு மாம்சத்தையும், வார்த்தைகளையும், கட்டுப்பாட்டையும் மட்டுமே கொடுத்தாலும், நீங்கள் சந்தோஷமாக அந்தப் பொறுப்பற்ற அந்திகிறிஸ்துவின் கரங்களிலேயே உங்களை ஒப்புக்கொடுக்கின்றீர்கள். இப்போதும்கூட உங்கள் இருதயம் இன்னும் அவர்களுக்கு நேராகவும் அவர்களுடைய பெயர் புகழ், அந்தஸ்து, செல்வாக்கு ஆகியவற்றின் பக்கமாகவும் திரும்புகிறது. இருந்தாலும் நீங்கள் கிறிஸ்துவின் கிரியையை ஏற்றுக் கொள்வது கடினமானது என்றும், இதைச் செய்ய விருப்பம் இல்லை என்ற ஒரு எண்ணத்தையும் உடையவராக இருக்கின்றீர்கள். அதனால்தான் நீங்கள் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ள விசுவாசத்தில் குறைவுள்ளவர்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்று கூறுகிறேன். இந்த நாட்களில் உங்களுக்கு வேறு வழி இல்லை என்பதால் நீங்கள் அவரைப் பின்பற்றுகிறீர்கள். மிகவும் பிரபலமானவர்களின் உருவங்கள் உங்கள் இருதயத்தில் குவிந்து கொண்டே இருக்கின்றன. நீங்கள் அவர்களுடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையையும், கிரியைகளையும் அல்லது அவர்களது செல்வாக்கான வார்த்தைகளையும், கரங்களையும் அவ்வளவு எளிதில் மறந்துவிட முடியாது. அவர்கள் உங்களுடைய இருதயத்தில் எக்காலத்திலும் உயர்வானவர்களாகவும், கதாநாயகர்களாகவும் இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய கிறிஸ்துவுக்கு அவ்வாறு இடமளிக்கப்படவில்லை. அவர் உங்களுடைய இருதயத்தில் முக்கியமற்றவராக, ஆராதிக்கத் தகுதியற்றவராக இருக்கிறார். அவர் உங்களுக்கு மிகவும் சாதாரணமானவராகவும், குறைந்த செல்வாக்கு உள்ளவராகவும், உயர்வற்றவராகவும் இருக்கின்றார்.

எந்த நிலையிலும் சத்தியத்தை மதிக்காதவர்கள் சத்தியத்திற்கு அவிசுவாசிகளாகவும் துரோகிகளாகவும் இருக்கின்றனர். இப்படிப்

பட்ட மனிதர்கள் கிறிஸ்துவின் அங்கீகாரத்தைப் பெறமுடியாது. இப்போது உங்களுக்குள் எந்த அளவிற்கு அவிசுவாசமும், கிறிஸ்துவை மறுதலித்தலும் இருக்கிறது என்று காண முடிகிறதா? நீங்கள் சத்தியத்தின் வழியைத் தெரிந்துகொண்டு இருப்பதால், நீங்கள் உங்கள் முழு இருதயத்துடன் சேவிக்க வேண்டும்; தெளிவற்றவர்களாகவும், அரை மனதுள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டாம் என்று நான் உங்களை அறிவுறுத்துகிறேன். தேவன் இந்த உலகத்திற்கோ அல்லது ஒரு தனிநபருக்கோ உரியவர் அல்ல என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், ஆனால் யாரெல்லாம் உண்மையாக அவரை விசுவாசிக்கிறார்களோ, அவரைத் தொழுது கொள்ளுகிறார்களோ, பக்தியுள்ளவர்களாகவும் உண்மையுள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கே உரியவர்.

இன்று அதிகப்படியான அவிசுவாசம் உங்களுக்குள் இருக்கிறது. உங்களையே நீங்கள் கடுமையாக சோதித்துப் பாருங்கள், அப்போது நீங்கள் உங்கள் கேள்விக்கு நிச்சயமாகவே பதிலைப் பெற்றுக்கொள்வீர்கள். நீங்கள் உண்மையான பதிலைப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது, நீங்கள் தேவனுக்கு விசுவாசமுள்ளவராக இல்லை என்பதை நீங்களே ஒத்துக்கொள்ளுவது மட்டுமின்றி, நீங்கள் அவரை வஞ்சிக்கிறவர் என்றும், தேவதூஷணம் சொல்லுகிறவர் என்றும், அவரை மறுதலிக்கிறவரென்றும், அவருக்கு உண்மையில்லாதவர் என்றும் ஒத்துக்கொள்வீர்கள். அப்போது கிறிஸ்துவானவர் மனிதன் இல்லையென்றும் அவர் தேவன் என்றும் நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள். அந்த நாள் வரும்போது நீங்கள் பக்தியுடன், பயத்துடன், உண்மையாகக் கிறிஸ்துவில் அன்புகூருவீர்கள். இப்போது உங்கள் இருதயத்தின் முப்பது சதவிகிதம் மட்டுமே விசுவாசத்தினால் நிறைந்திருக்கிறது, மீதமுள்ள எழுபது சதவிகிதம் சந்தேகத்தினால் நிறைந்திருக்கிறது. கிறிஸ்து செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் சொல்லும் வார்த்தையும் அவர் மீதுள்ள உங்கள் முழு அவிசுவாசத்திலிருந்து முளைத்தெழும்பும் கருத்துக்களுக்கும், அபிப்பிராயங்களுக்கும் எதிராக அவரைப் பற்றிய கருத்துக்களையும், அபிப்பிராயங்களையும் கொடுப்பதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் பரலோகத்தில்

உள்ள கண்களால் காணக்கூடாத தேவனையே பயத்துடன் போற்றுகிறீர்கள், ஆனால் பூமியிலுள்ள ஜீவனுள்ள கிறிஸ்துவை மதிப்பதில்லை. இதுவும்கூட உங்களுடைய அவிசுவாசம்தானே? நீங்கள் கடந்த காலங்களில் கிரியை செய்த தேவனுக்காக ஏங்குகிறீர்கள். ஆனால் இக்காலத்தின் கிறிஸ்துவை பார்ப்பதில்லை. இன்றைய கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்காத இந்த விசுவாசம் எல்லாம் எப்போதும் ஒன்றுகலந்து உங்கள் இருதயங்களுக்குள் இருக்கிறது. உங்களிடத்தில் அதிகமான அவிசுவாசம் இருப்பதாலும், அவை பெரும்பாலும் பரிசுத்தமற்றதாகவும் நீக்கப்பட வேண்டியதாகவும் இருப்பதனாலும், நான் உங்களை எந்த வகையிலும் குறைத்து மதிப்பிடுவதில்லை. இந்தப் பரிசுத்தமற்ற தன்மை உங்களில் விசுவாசம் இல்லை என்பதற்கு அடையாளமாக இருக்கிறது. இவையே நீங்கள் கிறிஸ்துவைக் கைவிட்டிருக்கிறீர்கள் என்பதற்கு அடையாளமாகும்; இவையே உங்களை கிறிஸ்துவை மறுதலிப்பவர் என்று முத்திரையிடுகின்றன. இவையே கிறிஸ்துவை அறியும் அறிவைக் காணக்கூடாத திரையாகவும், நீங்கள் கிறிஸ்துவால் ஆதாயப்படுத்தப்படுவதற்கு தடையாகவும், நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன் இணக்கமாக இருப்பதற்கு இடறலாகவும், மேலும் கிறிஸ்து உங்களை அங்கீரிக்கவில்லை என்பதற்கு ஆதாரமாகவும் இருக்கின்றன. உங்களுடைய வாழ்வின் எல்லாப் பகுதிகளையும் சோதித்துப் பார்ப்பதற்கு இதுவே தகுந்த தருணமாக இருக்கிறது. அவ்வாறு செய்வீர்களானால் உங்கள் வழிகளிலெல்லாம் நன்மையைக் காண்பீர்கள்.

கிறிஸ்து நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையை சத்தியத்துடன் செய்கிறார்

யாவரையும் அவரவரின் வகையின்படி பிரித்து, தேவனுடைய நிர்வாகத் திட்டத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதுதான் கடைசி நாட்களின் கிரியையாயிருக்கிறது, ஏனெனில் காலம் சமீபமாயிருக்கிறது, மற்றும் தேவனுடைய நாள் வந்துவிட்டது. முடிவுபரியந்தம் தேவனுக்கு விசுவாசமாக இருக்கும் அனைவரையும் அவர்

தம்முடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கும்படிக்கு கொண்டுவருகிறார்—அதாவது தேவனுடைய யுகத்திற்குள் கொண்டுவருகிறார். இருப்பினும், தேவனுடைய யுகம் வருவதற்கு முன்பாக, தேவனுடைய கிரியையானது மனிதனின் செயல்களைக் கவனிப்பதோ அல்லது மனிதனுடைய வாழ்க்கையை விசாரிப்பதோ அல்ல, மாறாக மனிதனின் கீழ்ப்படியாமையை நியாயந்தீர்ப்பதேயாகும், ஏனென்றால் தேவன் தம்முடைய சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக வருகின்ற அனைவரையும் சுத்திகரிப்பார். இந்நாள்வரையிலும் தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி வந்த அனைவருமே தேவனுடைய சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக வருபவர்கள்தான், இது இப்படியிருக்க, தேவனுடைய கிரியையை அதன் இறுதிக் கட்டத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளுகிற ஒவ்வொரு மனிதனும் தேவனுடைய சுத்திகரிப்புக்கான பொருளாக இருக்கிறான். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தேவனுடைய கிரியையை அதன் இறுதிக் கட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற அனைவரும் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் பொருளாக இருக்கிறார்கள்.

கடந்த காலங்களில் பேசப்பட்ட தேவனுடைய வீட்டில் தொடங்குகிற நியாயத்தீர்ப்பில், இந்த வார்த்தைகளின் “நியாயத்தீர்ப்பு” என்பது கடைசி நாட்களில் தம்முடைய சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக வருபவர்களுக்கு தேவன் இன்று அளிக்கும் நியாயத்தீர்ப்பைக் குறிக்கிறது. கடைசி நாட்கள் வந்ததும், தேவன் வானத்தில் ஒரு பெரிய மேசையை உருவாக்கி, அதன் மீது ஒரு வெள்ளை மேசைத்துணியை விரித்து, பின்னர் ஒரு பெரிய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பார் என்றும், அப்போது சகல மனுஷரும் தரையில் மண்டியிட்டு முழங்காலில் நிற்பார்கள் என்றும், பின்பு ஒவ்வொரு மனிதனின் பாவங்களையும் அவர் வெளிப்படுத்தி இதன் மூலம் அவர்கள் மேலேறிப் பரலோகத்திற்குப் போக வேண்டுமா அல்லது கீழே அக்கினியும் கந்தகமும் எரிகிற கடலுக்கு அனுப்பப்படுவார்களா என்பதை தேவன் தீர்மானிப்பார் என்று இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட கற்பனைகளை நம்புபவர்களும் இருக்கிறார்கள். மனிதன் என்னவெல்லாம் கற்பனை செய்தாலும், அதனால் தேவனுடைய

கிரியையின் சாரம்சத்தை மாற்ற முடியாது. மனிதனுடைய கற்பனைகள் யாவும் மனிதனுடைய எண்ணங்களின் கொள்கைகளே அல்லாமல் வேறில்லை; அவை மனிதன் தான் கண்டிருக்கிற மற்றும் கேட்டவைகளின் சுருக்கமாய் மனிதனின் மூளையில் இருந்து வருகிறதாய் இருக்கின்றன. ஆகவே, சிந்தையில் உருவான உருவங்கள் எவ்வளவு புத்திசாலித்தனமாக இருந்தாலும், அவை வெறும் கார்ட்டூன் சித்திரங்கள் மட்டுமே, தேவனுடைய கிரியையின் திட்டத்தை அவைகளால் மாற்ற முடியாது என்று நான் சொல்கிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மனிதன் சாத்தானால் சீர்கெட்டுப் போய் இருக்கிறான், ஆகவே தேவனுடைய நினைவுகளை அவன் எவ்வாறு புரிந்துகொள்ள முடியும்? தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையை மனிதன் நம்பமுடியாத அளவிற்கு ஓர் அற்புதமாய்க் கருதுகிறான். இந்த நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையை தேவனே செய்வதால், இந்தக் கிரியையானது மிகப் பெரிய அளவிலும், மனிதர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாததாக இருக்க வேண்டும் என்றும், வானம் முழுவதும் எதிரொலித்து பூமியை அசைக்கத்தக்கதாக இருக்க வேண்டும் என்றும் அவன் நம்புகிறான்; அப்படியில்லையென்றால், அது எப்படி தேவனால் செயல்படுத்தப்படுகிற நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையாக இருக்க முடியும்? இது நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையாக இருக்கிறபடியால், பிறகு தேவன் கிரியை செய்யும்போது அவர் மிகவும் ஆச்சரியமானவராகவும் மாட்சிமை பொருந்தியதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்றும், நியாயந்தீர்க்கப்படுபவர்கள் கண்ணீருடன் கூக்குரலிட்டு, முழங்காலில் தேவனுடைய இரக்கத்திற்காகக் கெஞ்ச வேண்டும் என்றும் அவன் நம்புகிறான். இத்தகையக் காட்சிகள் மெய்யாகவே கண்கவர் காட்சியாகவும் மற்றும் ஆழமாக கிளர்ச்சியுண்டுபண்ணுகிறதாகவும் இருக்கும்.... தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையானது அற்புதமாயிருக்கும் என்று எல்லோரும் கற்பனை செய்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், தேவன் நீண்ட காலமாக மனிதர்களிடையே நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியை தொடங்கிய காலத்திலிருந்து, நீ மந்தமான தூக்கத்தில் தாபரிக்கிறாய் என்பது உனக்குத் தெரியுமா? தேவனுடைய நியா

யத்தீர்ப்பின் கிரியை முறையாகத் தொடங்கிவிட்டதாக நீ நினைக்கும் நேரத்தில், தேவன் ஏற்கனவே வானத்தையும் பூமியையும் புதிதாக சிருஷ்டித்திருப்பாரே? அந்த நேரத்தில், ஒருவேளை நீ அப்பொழுதுதான் வாழ்வின் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொண்டிருந்திருப்பாய், ஆனால் தேவனுடைய இரக்கமற்ற தண்டனையின் கிரியை உன்னை இன்னும் ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் நரகத்திற்கு கொண்டு வரும். அப்பொழுதுதான் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியை ஏற்கனவே முடிந்துவிட்டது என்பதை நீ திடீரென்று உணருவாய்.

நம்முடைய விலைமதிப்பற்ற நேரத்தை வீணாக்காமலும், அருவருக்கத்தக்க மற்றும் வெறுக்கத்தக்க இந்த தலைப்புகளில் இனி பேசாமலும் இருப்போம். அதற்குப் பதிலாக நியாத்தீர்ப்பை உண்டாக்குகிறதைக் குறித்துப் பேசுவோம். “நியாயத்தீர்ப்பு” என்று குறிப்பிடுகிற வார்த்தையில், யேகோவா ஒவ்வோரு பகுதியிலுமுள்ள ஜனங்களுக்குப் போதிக்க பேசிய வார்த்தைகளையும், பரிசேயர்களைக் கடிந்துகொள்ள இயேசு பேசிய வார்த்தைகளையும் நீ நினைவு கூறுவாய். அவை தீவிரத்தன்மையுள்ளவையாக இருந்தாலும், இந்த வார்த்தைகள் மனிதனுக்கான தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு அல்ல; அவை வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில், அதாவது வெவ்வேறு பின்னணியில் தேவன் பேசிய வார்த்தைகளாகும். இந்த வார்த்தைகள், கடைசி நாட்களில் மனிதனை நியாயந்தீர்க்கும்போது கடைசி நாட்களின் கிறிஸ்து பேசும் வார்த்தைகளைப் போன்றதல்ல. மனிதனுக்குப் போதிக்கவும், மனிதனின் மெய்யான சாரம்சத்தை வெளிப்படுத்தவும், மற்றும் மனிதனின் வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் வேறு வேறாகப்பிரிக்கவும் கடைசி நாட்களின் கிறிஸ்து பலதரப்பட்ட சத்தியங்களைப் பயன்படுத்துகிறார். இந்த வார்த்தைகள், மனிதனின் கடமை, மனிதன் எவ்வாறு தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும், மனிதன் எவ்வாறு தேவனுக்கு விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும், மனிதன் எவ்வாறு சாதாரண மனித வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும், அதே போல் ஞானமும் தேவனுடைய மனநிலையும் போன்ற பல்வேறு சத்தியங்களை உள்ளடக்கியதாகும். இந்த வார்த்தைகள் அனைத்தும் மனிதனுடைய சாராம்

சத்தையும் அவனது சீர்கெட்ட மனநிலையையும் குறிக்கிறது. குறிப் பாக மனிதன் எவ்வாறு தேவனை உதறித் தள்ளுகிறான் என்பதை வெளிப்படுத்தும் வார்த்தைகள், மனிதன் எப்படிச் சாத்தானின் உருவகமாகவும், தேவனுக்கு எதிரான எதிரியின் சக்தியாகவும் இருக் கிறான் என்பது தொடர்பாகப் பேசப்படுகின்றன. தேவன் தம்மு டைய நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையை மேற்கொள்வதில், அவர் மனிதனின் சுபாவத்தை வெறுமனே ஒரு சில வார்த்தைகளால் தெளிவுபடுத்துவதில்லை; அவர் நீண்ட காலத்திற்கு வெளியரங் கமாக்கி, கையாண்டு, சுத்தம் பண்ணுகிறார். வெளியரங்கமாக்கு தல், கையாளுதல் மற்றும் சுத்தம் பண்ணுதல் போன்ற வெவ்வே றான இந்த முறைகளைச் சாதாரண வார்த்தைகளால் மாற்றிய மைக்க முடியாது, ஆனால் மனுஷனிடம் கொஞ்சமும் இல்லாத சத்தியத்தால் முடியும். இது போன்ற முறைகளை மட்டுமே நியா யத்தீர்ப்பு என்று அழைக்க முடியும்; இந்த வகையான நியாயத் தீர்ப்பின் மூலமாக மட்டுமே மனிதனை அடிபணியச் செய்து தேவ னைப் பற்றி நம்பச்செய்ய முடியும், மேலும் தேவனைப் பற்றிய மெய்யான அறிவைப் பெற முடியும். நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியை என்னத்தைக் கொண்டுவருகிறது என்றால், தேவனுடைய மெய் யான முகத்தைப் பற்றிய மனிதனின் புரிதல் மற்றும் அவனது சொந்தக் கிளர்ச்சியைப் பற்றிய உண்மையுமாகும். தேவனுடைய சித்தத்தையும், தேவனுடைய கிரியையின் நோக்கத்தையும், மனி தன் அறிந்துகொள்ள முடியாத மறைபொருட்களையும் அதிகமா கப் புரிந்துகொள்ளத் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையா னது மனிதனுக்கு உதவுகிறது. இது மனிதனின் சீர்கெட்ட நிலை யையும் மற்றும் அவனது சீர்கேட்டின் வேர்களையும் அடையாளம் கண்டு அறிந்து கொள்ளவும், மேலும் மனிதனின் அசிங்கத்தைக் கண்டறியவும் உதவுகிறது. இந்த விளைவுகள் யாவும் நியாயத்தீர்ப் பின் கிரியையால் கொண்டுவரப்படுகின்றன, ஏனென்றால் இந் தக் கிரியையின் சாராம்சம் உண்மையில் தேவனுடைய சத்தியத் தையும், வழியையும், ஜீவனையும் அவர்மீது நம்பிக்கை கொண்டு அவரை விசுவாசிக்கிற அனைவருக்கும் திறக்கும் கிரியையாகும்.

இந்தக் கிரியையானது தேவனால் செய்து முடிக்கப்பட்ட நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையாகும். நீ இந்தச் சத்தியங்களை முக்கியமானதாகக் கருதவில்லை என்றால், மேலும் அவற்றை எவ்வாறு தவிர்ப்பது என்பதைத் தவிர்த்து வேறு எதையும் நீ சிந்திக்காமல் இருக்கிறாய் என்றால், அல்லது அவை சம்பந்தப்படாத ஒரு புதிய வழியை எவ்வாறு கண்டுபிடிப்பது என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தால், நீ ஒரு மாபெரும் கொடும் பாவி என்று நான் சொல்கிறேன். நீ தேவன்மீது விசுவாசம் வைத்திருந்து அதேவேளையில், சத்தியத்தையோ தேவனுடைய சித்தத்தையோ தேடாமல், அல்லது உன்னைத் தேவனிடம் நெருங்கிக் கொண்டு வரும் வழியை நேசிக்கவில்லை என்றால், நீ நியாயத்தீர்ப்பைத் தவிர்க்க முயற்சிப்பவன் என்று நான் சொல்கிறேன், மேலும் நீ ஒரு பொம்மை மற்றும் பெரிய வெள்ளை சிங்காசனத்திலிருந்து தப்பி ஓடும் ஒரு துரோகியும் கூட. தம்முடைய கண்களுக்குக் கீழுள்ள கண்காணிப்பிலிருந்து தப்பிக்க முயலும் கலகக்காரர்களில் ஒருவரையும் தேவன் விடமாட்டார். அத்தகைய மனிதர்கள் இன்னும் கடுமையான தண்டனையைப் பெறுவார்கள். நியாயந்தீர்க்கப்பட தேவனுக்கு முன்பாக வந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டவர்கள், தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் என்றென்றும் வாழ்வார்கள். நிச்சயமாக, இது எதிர்காலத்திற்குச் சொந்தமான ஒன்றாக இருக்கிறது.

நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையானது தேவனுடைய சொந்தக் கிரியையாயிருக்கிறது, எனவே அது இயற்கையாகவே தேவனால் செய்து முடிக்கப்பட வேண்டும்; தேவனுக்குப் பதிலாக மனிதனால் அதைச் செய்ய முடியாது. நியாயத்தீர்ப்பானது மனிதகுலத்தை வெல்வதற்கு சத்தியத்தைப் பயன்படுத்துவது என்பதால், மனிதர்களிடையே இந்த கிரியையைச் செய்ய தேவன் இன்னும் மனித ரூபத்தில் தோன்றுவார் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. அதாவது, உலகெங்கிலும் உள்ள ஜனங்களுக்கு போதிக்கவும், சகல சத்தியங்களையும் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தவும் கடைசி நாட்களின் கிறிஸ்து சத்தியத்தைப் பயன்படுத்துவார். இதுவே தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியையாகும். தேவனுடைய இரண்

டாவது மனித அவதரிப்பைப் பற்றி பலருக்கும் ஒரு மோசமான உணர்வு இருக்கிறது, ஏனென்றால் நியாயத்தீர்ப்பை கொடுக்கும் படிக்கு தேவன் மாம்சமாவார் என்று மக்கள் நம்புவது கடினம். ஆயினும்கூட, தேவனுடைய கிரியையானது பெரும்பாலும் மனிதனின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டது, மனித மனம் இதை ஏற்றுக்கொள்வது கடினம் என்பதை நான் உனக்குச் சொல்லியாக வேண்டும். தேவன் பிரபஞ்சத்தை நிரப்புகிற உன்னதமானவராக இருக்கிறார், அதே சமயம், ஜனங்கள் பூமியில் வெறும் புழுக்களாக இருக்கிறார்கள்; மனிதனின் மனதானது புழுக்களை மட்டுமே வளர்க்கும் ஒரு தவறான நீரின் குழி போன்றது, அதேசமயம் தேவனுடைய நினைவுகளால் செயல்படுத்தப்பட்ட கிரியையின் ஒவ்வொரு கட்டமும் தேவனுடைய ஞானத்தின் பலன் ஆகும். ஜனங்கள் எப்பொழுதும் தேவனோடு சண்டையிட முயற்சிக்கிறார்கள், இறுதியில் யார் தோற்றார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. உங்களையே நீங்கள் தங்கத்தை விட அதிகம் மதிப்புமிக்கவர்களாக நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று உங்கள் அனைவரையும் நான் அறிவுறுத்துகிறேன். தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பை மற்றவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடுமானால், நீ ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது? நீ மற்றவர்களைக் காட்டிலும் எவ்வளவு உயர்வாக நிற்கிறாய்? மற்றவர்கள் சத்தியத்திற்கு முன்பாக தங்கள் தலைகளைத் தாழ்த்த முடிந்தால், உன்னால் ஏன் முடியாது? தேவனுடைய கிரியையானது யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாத ஓர் உத்வேகத்தைக் கொண்டுள்ளது. நீ செய்திருக்கிற “பங்களிப்பு” காரணமாகவே அவர் மீண்டும் நியாயத்தீர்ப்பை வழங்க மாட்டார், மேலும் இதுபோன்ற ஒரு நல்ல வாய்ப்பை நழுவ விட்டதற்காக வருத்தத்தால் நீ வெல்லப்படுவாய். நீ என்னுடைய வார்த்தைகளை நம்பவில்லை என்றால், வானத்தில் இருக்கும் அந்தப் பெரிய வெள்ளை சிங்காசனம் உன் மீது தீர்ப்பளிப்பதற்காகக் காத்திரு! இஸ்ரவேலர் அனைவரும் இயேசுவை நிராகரித்தார்கள் மற்றும் மறுதலித்தார்கள் என்பதை நீ அறிந்திருக்க வேண்டும், ஆனாலும் இயேசுவின் மனிதகுலத்திற்கான மீட்பின் சத்தியம் இன்னும் பிரபஞ்சம் முழு

வதும் மற்றும் பூமியின் முடிவுபரியந்தம் விரிவடைந்துள்ளது. இது தேவன் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே உருவாக்கிய ஒரு யதார்த்தம் அல்லவா? இயேசு உன்னைப் பரலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக நீ இன்னும் காத்திருந்தால், நீ ஒரு செத்துப்போன மரக்கட்டை[அ] என்று நான் சொல்கிறேன். சத்தியத்திற்கு விசுவாசமற்ற மற்றும் ஆசீர்வாதங்களை மட்டுமே நாடுகிற உன்னைப் போன்ற ஒரு போலியான விசுவாசியை இயேசு ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார். மாறாக, பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு உன்னை அக்கினியும் கந்தகமும் எரிகிற அக்கினி கடலில் தள்ளுவதில் அவர் இரக்கம் காட்ட மாட்டார்.

நியாயத்தீர்ப்பு என்றால் என்ன என்பதையும், சத்தியம் எது என்பதையும் நீ இப்போது புரிந்துகொள்கிறாயா? நீ புரிந்துகொண்டாய் என்றால், நியாயந்தீர்க்கப்படுவதற்கு அடிபணிந்து கீழ்ப்படியும்படி நான் உன்னை அறிவுறுத்துகிறேன், இல்லையெனில் நீ ஒருபோதும் தேவனால் பாராட்டுதலைப் பெறுவதற்கோ அல்லது அவரால் அவருடைய ராஜ்யத்திற்குள் கொண்டுவரப்படுவதற்கோ வாய்ப்பில்லை. நியாயத்தீர்ப்பை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்பவர்கள், ஆனால் ஒருபோதும் சுத்திகரிக்கப்பட முடியாதவர்கள், அதாவது நியாயத்தீர்ப்பின் கிரியைக்கு மத்தியில் தப்பி ஓடுபவர்கள் என்றென்றுமாய் தேவனால் வெறுக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்படுவார்கள். அவர்களுடைய பாவங்கள் பரிசேயர்களின் பாவங்களை விட ஏராளமானதும் கடுமையானதுமாகும், ஏனென்றால் அவர்கள் தேவனைக் காட்டிக் கொடுத்து, தேவனுக்கு விரோதமாகக் கலகக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படி ஊழியத்தைச் செய்யக் கூட தகுதியில்லாத அத்தகைய நபர்கள் இன்னும் கடுமையான தண்டனையைப் பெறுவார்கள், அதாவது ஒரு நித்தியமான தண்டனையைப் பெறுவார்கள். ஒரு காலத்தில் வார்த்தைகளால் விசு

அடிக்குறிப்பு:

அ. ஒரு செத்துப்போன மரக்கட்டை: “உதவிக்கு அப்பாற்பட்டது” என்னும் அர்த்தம் கொண்ட ஒரு சீன முதுமொழி.

வாசத்தை வெளிப்படுத்திய, ஆனால் அவரைக் காட்டிக் கொடுத்த எந்தத் துரோகியையும் தேவன் விடமாட்டார். இது போன்றவர்கள் ஆவி, ஆத்துமா மற்றும் சரீரத்தின் தண்டனையின் மூலம் தண்டனையைப் பெறுவார்கள். இது தேவனுடைய துல்லியமான நீதியுள்ள மனநிலையின் வெளிப்பாடு அல்லவா? இது மனிதனை நியாயந்தீர்ப்பதிலும், அவனை வெளிப்படுத்துவதிலும் தேவனுடைய நோக்கம் அல்லவா? நியாயத்தீர்ப்பின் போது எல்லா வகையான துன்மார்க்கமான காரியங்களையும் செய்கிற அனைவரையும் தேவன் அசுத்த ஆவிகளால் பாதிக்கப்பட்ட இடத்திற்கு அனுப்புகிறார், மேலும் இந்த அசுத்த ஆவிகள் தங்களுடைய சதையுள்ள உடல்களை அவர்கள் விரும்பியபடி அழிக்க அனுமதிக்கிறார், மேலும் அந்த ஜனங்களினுடைய உடல்களின் சடலங்கள் துர்நாற்றம் வீசுகின்றன. இது அவர்களுக்கான பொருத்தமான பதிலடி ஆகும். அந்த விசுவாசமற்ற பொய்யான விசுவாசிகள், பொய்யான அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் பொய்யான ஊழியர்களின் ஒவ்வொரு பாவங்களையும் தேவன் அவர்களின் பதிவுப் புத்தகங்களில் எழுதுகிறார்; பின்னர், நேரம் சரியாக இருக்கும்போது, அசுத்த ஆவிகள் மத்தியில் அவர்களைத் தூக்கி எறிகிறார், இந்த அசுத்த ஆவிகள் தங்கள் முழு உடல்களையும் விருப்பப்படி தீட்டுப்படுத்த அனுமதிக்கின்றன, இதனால் அவர்கள் ஒருபோதும் மறுஜென்மம் எடுக்கக்கூடாதபடிக்கும், மீண்டும் ஒளியைக் காணமலும் போவார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஊழியம் செய்துவிட்டு, ஆனால் கடைசிவரை விசுவாசமாக இருக்க இயலாத மாயக்காரர்கள் பொல்லாதவர்கள் கூட்டத்தில் தேவனால் எண்ணப்படுகிறார்கள், இதனால் அவர்கள் துன்மார்க்கருக்குப் பங்காளிகளாகி, ஒழுங்கற்ற கலகத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறுகிறார்கள்; இறுதியில், தேவன் அவர்களை முற்றிலுமாய் அழிப்பார். ஒருபோதும் கிறிஸ்துவுக்கு விசுவாசமாக இல்லாதவர்களை அல்லது தங்கள் பலத்தை ஒருபோதும் பங்களிக்காதவர்களை தேவன் ஒதுக்கித் தள்ளுகிறார், யுகத்தை மாற்றும்போது அவர் அனைவரையும் அழிப்பார். அவர்கள் இனி பூமியில் ஒருபோதும் இருக்க மாட்டார்கள், அவர்கள்

தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிப்பதற்கான பாதையை அடையவும் மாட்டார்கள். தேவனுக்கு ஒருபோதும் நேர்மையானவர்களாக இல்லாதவர்கள், ஆனால் சூழ்நிலையால் அவரைச் சரியாகச் சமாளிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருப்பவர்கள், அவருடைய மக்களுக்காக ஊழியம் செய்பவர்கள் கூட்டத்தில் எண்ணப்படுகிறார்கள். ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலான மக்கள் மட்டுமே உயிர்வாழ்வார்கள், அதே நேரத்தில் பெரும்பான்மையானவர்கள் தராதரமில்லாத ஊழியத்தைச் செய்பவர்களுடன் சேர்ந்து அழிந்து போவார்கள். இறுதியில், தேவனைப் போன்ற மனம் படைத்தவர்களையும், தேவனுடைய ஜனங்களையும் மற்றும் தேவனுடைய பிள்ளைகளையும், மற்றும் தேவனால் ஆசாரியர்களாக இருக்கும்படிக்கு முன்குறிக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரையும் தேவன் தம்முடைய ராஜ்யத்திற்குள் கொண்டு வருவார். அவர்கள் தேவனுடைய கிரியையின் பலனாக இருப்பார்கள். தேவனால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட எந்தவொரு வகையிலும் வகைப்படுத்த முடியாதவர்களைப் பொறுத்தமட்டில், அவர்கள் அவிசுவாசிகளாக எண்ணப்படுவார்கள்—மேலும் அவர்களின் விளைவு என்னவாக இருக்கும் என்பதை நீங்கள் நிச்சயமாகக் கற்பனை செய்து பார்க்கலாம். நான் சொல்ல வேண்டியதையெல்லாம் ஏற்கனவே உங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன்; நீங்கள் செல்லும் பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்வு உங்களுடையது மட்டுமே. நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது இதுதான்: தேவனுடைய கிரியை அவருடன் ஒருமித்திருக்க முடியாத எவருக்காகவும் காத்திருக்காது, மற்றும் தேவனுடைய நீதியுள்ள மனநிலை எந்த மனிதனுக்கும் இரக்கம் காண்பிக்காது.

உனக்குத் தெரியுமா? மனுஷருக்குள்ளே தேவன் ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்

பழைய காலம் கடந்துபோய்விட்டது, புதிய காலம் வந்துவிட்டது. ஆண்டுகள்தோறும், நாளுக்கு நாள், தேவன் அதிகப்படியான கிரியைகளைச் செய்திருக்கிறார். அவர் உலகத்திற்கு வந்து பின்னர் புறப்பட்டுச் சென்றுள்ளார். இந்தச் சுழற்சியானது பல தலைமுறைகளாக மீண்டும் மீண்டும் நடந்தேறியிருக்கிறது. இன்று, தேவன் முன்போலவே, அவர் செய்யவேண்டிய கிரியையைச் செய்ய, அவர் இன்னும் செய்து முடிக்க வேண்டிய கிரியையைத் தொடர்ந்து செய்கிறார், ஏனெனில் இந்நாள்வரையிலும் அவர் இன்னும் ஓய்வுக்குள் பிரவேசிக்கவில்லை. சிருஷ்டிப்பின் காலம் தொடங்கி இன்று வரை தேவன் அதிகப்படியான கிரியையைச் செய்திருக்கிறார். ஆனால், தேவன் இன்று முன்னெப்போதையும் விட அதிகக் கிரியையைச் செய்கிறார் என்பதையும் அவர் செய்யும் கிரியையின் அளவு முன்னெப்போதையும் விட மிகவும் அதிகமானது என்பதையும் நீ அறிந்திருக்கிறாயா? இதனால்தான் நான், தேவன் மனிதர்களுக்குள்ளே ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார் என்று சொல்கிறேன். மனிதனுக்காக இருந்தாலும் அல்லது தேவனுக்காக இருந்தாலும், தேவனுடைய எல்லா கிரியைகளும் மிக முக்கியமானவையாகும், ஏனென்றால் அவருடைய கிரியையின் ஒவ்வொரு விஷயமும் மனிதனுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது.

தேவனுடைய கிரியை காணவோ தொடவோ முடியாததாக இருக்கிறது—அதாவது அது உலகத்தால் மிகக் குறைவாகவே கண்டுகொள்ளப்படுகிறது—அப்படியிருக்க, அது எப்படி பெரியதான ஒன்றாக இருக்க முடியும்? எந்த வகையான காரியம்தான் பெரியதாகக் கருதப்படும்? நிச்சயமாக, தேவன் எப்படிப்பட்ட கிரியையைச் செய்தாலும், அது பெரியதாகக் கருதப்படலாம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது, ஆனால் தேவன் இன்று செய்யும் கிரி

யையைப் பற்றி நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன்? தேவன் ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்துள்ளார் என்று நான் கூறும்போது, இது எவ்வித சந்தேகத்திற்கும் இடமின்றி மனிதனுக்கு இன்னும் புரியாத பல இரகசியங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது. இப் போது நாம் அவற்றைப் பற்றி பேசுவோம்.

இயேசு ஜீவிப்பதைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாத ஒரு காலத் தில்தான் இயேசு ஒரு முன்னணையிலே பிறந்தார், ஆயினும்கூட, உலகம் அவருடைய வழியில் நிற்க முடியவில்லை, அவர் தேவ னுடைய பராமரிப்பில் முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் மனிதர்க ளிடையே வாழ்ந்தார். அவர் வாழ்ந்த இத்தனை ஆண்டுகளில், அவர் உலகத்தின் கசப்பை அனுபவித்தார், மற்றும் பூமியின்மேல் துக்கத்தின் வாழ்க்கையை ருசித்தார். எல்லா மனிதர்களையும் மீட் பதற்காகச் சிலுவையில் அறையப்படும்படிக்கு பெரும் பாரத்தை அவர் சுமந்தார். சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வாழ்ந்து வந்த அனைத்து பாவிகளையும் அவர் மீட்டுக்கொண்டார், இறுதியில், அவருடைய உயிர்த்தெழுந்த சரீரம் அவர் ஓய்வெடுக்கும் இடத் திற்குத் திரும்பியது. இப்போது தேவனுடைய புதிய கிரியை தொடங்கியிருக்கிறது, மேலும் இது ஒரு புதிய யுகத்தின் தொடக் கமுமாகும். தம்முடைய புதிய இரட்சிப்பின் கிரியையைத் தொடங்க மீட்கப்பட்டவர்களை தேவன் தம்முடைய வீட்டிற்குள் கொண்டு வருகிறார். இரட்சிப்பின் கிரியை கடந்த காலங்களில் இருந்ததைக் காட்டிலும் இந்த முறை முழுமையானதாக இருக்கிறது. மனித னுக்குள்ளாகக் கிரியை செய்வது பரிசுத்த ஆவியானவர் அல்ல, இந்தக் கிரியையைச் செய்யும்படிக்கு மனிதர்களிடையே தோன்று வது இயேசுவின் சரீரமும் அல்ல, குறிப்பாக இந்த வேலையானது வேறு வழிகளில் செய்து முடிக்கப்படுகிறது. மாறாக, மனுவுருவான தேவனே கிரியையைச் செய்து அதைத் தாமே வழிநடத்துகிறார். மனிதனைப் புதிய கிரியைக்குள் வழிநடத்திச்செல்லும் பொருட்டு அவர் இவ்வாறு செய்கிறார். இது ஒரு பெரிய காரியம் அல்லவா? தேவன் இந்தக் கிரியையை மனிதகுலத்தின் ஒரு பகுதியினூடா கவோ அல்லது தீர்க்கதரிசனங்களின் மூலமாகவோ செய்வதில்லை;

மாறாக, தேவன் தாமாகவே அதைச் செய்கிறார். சிலர் இது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல என்றும் அது மனிதனுக்குப் பரவசத்தைக் கொண்டு வர முடியாது என்றும் கூறலாம். ஆனால் தேவனுடைய கிரியையானது இது மட்டுமல்லாது அது மிகப் பெரியதும் இன்னும் அதிகமானதாகவும் இருக்கிறது என்று நான் உனக்குச் சொல்லுவேன்.

இந்த நேரத்தில், தேவன் ஒரு ஆவிக்குரிய சரீரத்தில் அல்ல, மாறாக மிகவும் சாதாரணமான நிலையில் கிரியையைச் செய்ய வருகிறார். மேலும், இது தேவனுடைய இரண்டாவது மனுவுருவின் சரீரம் மட்டுமல்ல, இது தேவன் மாம்சத்திற்குத் திரும்பும் சரீரமும் கூட. இது மிகவும் சாதாரண மாம்சம். அவரை மற்றவர்களிடமிருந்து தனித்து நிற்க வைக்கும் எதையும் உன்னால் பார்க்க முடியாது, ஆனால் நீ அவரிடமிருந்து முன்பு கேள்விப்படாத சத்தியங்களைப் பெறலாம். இந்த அற்பமான மாம்சம்தான் தேவனிடமிருந்து வரும் சத்திய வார்த்தைகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியிருக்கிறது, கடைசி நாட்களில் தேவனுடைய கிரியையை மேற்கொள்கிறது, மேலும் மனிதன் புரிந்துகொள்வதற்காக தேவனுடைய முழு மனநிலையையும் வெளிப்படுத்துகிறது. பரலோகத்தில் இருக்கும் தேவனைக் காண நீ பெரிதும் விரும்பவில்லையா? பரலோகத்திலுள்ள தேவனைப் புரிந்துகொள்வதற்கு நீ பெரிதும் விரும்பவில்லையா? மனிதகுலம் சென்று சேரும் இடத்தைக் காண நீ பெரிதும் விரும்பவில்லையா? இந்த இரகசியங்கள் அனைத்தையும் அவர் உனக்குச் சொல்லுவார்—அதாவது எந்த மனிதனும் உனக்குச் சொல்ல முடியாத இரகசியங்களைச் சொல்லுவார், மேலும் நீ புரிந்து கொள்ளாத சத்தியங்களையும் அவர் உனக்குச் சொல்வார். ராஜ்யத்திற்குள் அவரே உன் வாசலாகவும், புதிய யுகத்திற்கான உன் வழிகாட்டியாகவும் இருக்கிறார். அத்தகைய ஒரு சாதாரண மாம்சம் பல புரிந்துகொள்ள முடியாத இரகசியங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. அவருடைய செயல்கள் உனக்கு விவரிக்க முடியாததாக இருக்கலாம், ஆனால் அவர் செய்யும் கிரியையின் முழுக் குறிக்கோளும், ஜனங்கள் நம்புகிறபடி, அவர்

ஒரு எளிய மாம்சமல்ல என்பதை நீ காண அனுமதிக்கப் போது மானதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், அவர் தேவனுடைய சித்தத் தையும், கடைசி நாட்களில் மனிதகுலத்தின் மீது தேவன் காட்டிய அக்கறையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். வானங்களை யும் பூமியையும் அசைப்பதாகத் தோன்றும் அவரது வார்த்தை களைக் கேட்கவும், அக்கினி ஜுவாலைகளைப் போல அவரது கண்களைப் பார்க்கவும், அவருடைய இருப்புக்கோலின் சீர்பொ ருந்தப் பண்ணுதலை நீ பெறவும் முடியாமல் போனாலும், தேவன் கோபமாக இருக்கிறார் என்பதை அவருடைய வார்த்தைகளிலி ருந்து உன்னால் கேட்க முடியும், மேலும் தேவன் மனிதகுலத் திற்கு இரக்கம் காட்டுகிறார் என்பதையும் நீ அறிந்துகொள்ள முடியும்; தேவனுடைய நீதியான மனநிலையையும் அவருடைய ஞானத்தையும் நீ கண்டுகொள்ளலாம், மேலும், முழு மனுக்குலத் தின் மீதான தேவனுடைய அக்கறையை உணரலாம். கடைசி நாட் களில் தேவனுடைய கிரியை என்னவென்றால், பரலோகத்தி லுள்ள தேவன் பூமியில் உள்ள மனிதர்களிடையே வாழ்வதைக் காண மனிதனை அனுமதிப்பதும், அவன் தேவனை அறிந்துகொள் ளவும், கீழ்ப்படியவும், வணங்கவும், நேசிக்கவும் மனிதனுக்கு உத வுவதுமே ஆகும். இதனால்தான் அவர் இரண்டாவது முறையாக மாம்சத்திற்குத் திரும்பியுள்ளார். இன்று மனிதன் பார்ப்பது மனி தனைப் போன்ற ஒரு தேவனாக, அதாவது மூக்கு மற்றும் இரண்டு கண்களைக் கொண்ட தேவனாக, மற்றும் குறிப்பிட்டுக் கூற முடி யாத தேவனாக இருந்தாலும், இறுதியில், இந்த மனிதன் ஜீவித் திராவிட்டால், வானமும் பூமியும் மிகப்பெரிய மாற்றத்தைச் சந் திக்கும் என்பதையும்; இந்த மனிதன் ஜீவித்திராவிட்டால், வானம் மங்கலாகிவிடும், பூமி குழப்பத்தில் மூழ்கிவிடும், பஞ்சம் மற்றும் வாதைகளுக்கு மத்தியில் எல்லா மனிதர்களும் வாழ்வார்கள் என் பதையும் தேவன் உங்களுக்குக் காண்பிப்பார். கடைசி நாட்களில் மனுவுருவான தேவன் உங்களை இரட்சிப்பதற்கு வரவில்லை என் றால், தேவன் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே முழு மனுக்குலத்தையும் நரகத்தில் அழித்திருப்பார் என்பதையும்; இந்த மாம்சம் ஜீவித்தி

ருக்கவில்லை என்றால், நீங்கள் என்றென்றும் பிரதான பாவிகளாக இருந்திருப்பீர்கள் மற்றும் நீங்கள் என்றென்றும் சடலங்களாகவே இருந்திருப்பீர்கள் என்பதையும் அவர் உங்களுக்குக் காண்பிப் பார். இந்த மாம்சம் ஜீவித்திராவிட்டால், எல்லா மனிதர்களும் தவிர்க்கமுடியாத பேரழிவை எதிர்கொள்வார்கள் என்பதையும், கடைசி நாட்களில் தேவன் மனிதகுலத்திற்கு அளிக்கும் இன்னும் அதிகக் கடுமையான தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது என்பதையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இந் தச் சாதாரண மாம்சம் பிறந்திருக்கவில்லை என்றால், நீங்கள் அனைவரும் வாழ முடியாமல் உயிருக்குப் பிச்சை எடுக்கும் ஒரு நிலையில் இருந்திருப்பீர்கள், மரிக்க முடியாமல் மரணத்திற்காக ஜெபிக்கிறவர்களாக இருந்திருப்பீர்கள்; இந்த மாம்சம் இல்லாதி ருந்தால், நீங்கள் சத்தியத்தைப் பெற முடியாமல், இன்று தேவனு டைய சிங்காசனத்தின் முன்பாக வரமுடியாமல், மாறாக, உங்க ளுடைய கடுமையான பாவங்களுக்காக நீங்கள் தேவனால் தண் டிக்கப்பட்டிருப்பீர்கள். தேவன் மாம்சத்திற்குத் திரும்பாமல் இருந் திருந்தால், யாருக்கும் இரட்சிப்பின் வாய்ப்பு இருந்திருக்காது என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? இந்த மாம்சத்தின் வருகை இல் லாமல் இருந்திருந்தால், தேவன் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே பழைய காலத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்திருப்பார் அல்லவா? இது அவ்வாறாக இருக்க, தேவனுடைய இரண்டாவது மனுவுருவெ டுத்தலை உங்களால் இன்னும் நிராகரிக்க முடியுமா? இந்தச் சாதா ரண மனிதரிடமிருந்து நீங்கள் பல நன்மைகளைப் பெற முடியும் என்பதால், நீங்கள் ஏன் மகிழ்ச்சியுடன் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது?

தேவனுடைய கிரியை என்பது நீ புரிந்து கொள்ள முடியாத ஒன்று. உன்னுடைய தேர்வு சரியானதா என்பதையும் உன்னால் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாவிட்டால், அல்லது தேவ னுடைய கிரியை வெற்றிபெற முடியுமா என்பதையும் உன்னால் அறிய முடியாவிட்டால், பிறகு இந்த சாதாரண மனிதர் உனக்குப் பெரிதும் உதவக்கூடும் என்பதைப் பார்க்கவும் மற்றும் தேவன்

உண்மையில் பெரிய கிரியை செய்தாரா என்பதை அறியவும் உன் அதிர்ஷ்டத்தை ஏன் பயன்படுத்திப் பார்க்கக்க் கூடாது? இருப்பினும், நோவாவின் காலத்தில், மனிதர்கள் புசித்தும், குடித்தும், பெண்கொண்டும், பெண்கொடுத்தும் தேவனால் பார்க்க சகிக்க முடியாத அளவிற்கு இருந்ததை நான் உனக்குச் சொல்லியே ஆக வேண்டும், எனவே அவர் மனிதகுலத்தை அழிக்க ஒரு பெரிய ஜலப்பிரளயத்தை அனுப்பினார், நோவாவின் குடும்பத்திலுள்ள எட்டுபேர் மற்றும் அனைத்து வகையான பறவைகள் மற்றும் மிருகங்களை மட்டுமே தப்பும்படிச் செய்தார். எவ்வாறாயினும், கடைசி நாட்களில், தேவனால் காப்பாற்றப்பட்டவர்கள் அனைவரும் கடைசி வரை அவருக்கு விசுவாசமாக இருந்தவர்கள் ஆவர். இரண்டு யுகங்களும் தேவனால் பார்க்க சகித்துக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு பெரும் சீர்கேடு நிறைந்த காலங்களாக இருந்தபோதிலும், இரு யுகங்களிலும் மனிதகுலம் மிகவும் சீர்கெட்டுப் போயிருந்தாலும், தேவன் தான் தங்களுடைய கர்த்தர் என்பதை மறுதலித்தபோதிலும், தேவன் நோவாவின் காலத்திலுள்ள ஜனங்களை மட்டுமே அழித்தார். இரு யுகங்களிலும் மனிதகுலம் தேவனுக்கு மிகுந்த மன உளைச்சலை ஏற்படுத்தியது, ஆனாலும் தேவன் கடைசி நாட்களின் மனிதர்களிடம் இப்போது வரை பொறுமையாக இருக்கிறார். இது ஏன்? ஏன் என்று நீங்கள் ஆச்சரியப்படவே இல்லையா? உங்களுக்கு உண்மையிலேயே தெரியாவிட்டால், நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். கடைசி நாட்களில் தேவன் ஜனங்களுக்குக் கிருபையை அளிக்க முடிந்தது என்பதற்கான காரணம், அவர்கள் நோவாவின் காலத்தில் இருந்தவர்களை விட குறைவான அளவே சீர்கெட்டுப்போயிருந்தார்கள் என்பது அல்ல, அல்லது அவர்கள் தேவனிடத்தில் மனந்திரும்புதலைக் காண்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதும் அல்ல, கடைசி நாட்களில் தேவன் அவர்கள் மேல் அழிவைக் கொண்டுவருவதற்கு முடியாதபடிக்கு தொழில்நுட்பமானது மிகக் குறைவு என்பதும் அல்ல. மாறாக, கடைசி நாட்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஜனக்கூட்டத்தில் தேவன் செய்ய வேண்டிய கிரியை இருக்கிறது, மேலும் தேவன் தனது

மனுவுருவில் இந்த கிரியையைத் தானே செய்வார். மேலும், தேவன் தனது இரட்சிப்பின் பாத்திரங்களாகவும், அவருடைய நிர்வாகத் திட்டத்தின் பலனாகவும் இந்தக் கூட்டத்தின் ஒரு பகுதியைத் தேர்வுசெய்து, இந்த ஜனங்களை அடுத்த யுகத்திற்குக் கொண்டு வருவார். ஆகையால் எதுவாக இருந்தாலும், தேவன் செலுத்திய இந்த விலையானது, அவருடைய மனுவுரு கடைசி நாட்களில் செய்யும் கிரியைக்கான முழு ஆயத்தமாகவே இருந்தது. நீங்கள் இன்று வந்துவிட்டீர்கள் என்ற உண்மைக்கு இந்த மாம்சமே காரணமாக இருக்கிறது. தேவன் மாம்சத்தில் வாழ்கிறார் என்பதால் தான் நீங்கள் ஜீவனோடு வாழ வாய்ப்பு உள்ளது. இந்தச் சாதாரண மனிதரால் இந்த நல்ல அதிர்ஷ்டம் அனைத்தும் பெறப்பட்டுள்ளது. இது மட்டுமல்ல, இறுதியில் ஒவ்வொரு தேசமும் இந்தச் சாதாரண மனிதரை ஆராதிப்பதோடு, இந்த முக்கியமற்ற மனிதருக்கு நன்றி செலுத்திக் கீழ்ப்படிவார்கள், ஏனென்றால் எல்லா மனிதர்களையும் இரட்சித்த அவர் கொண்டுவந்த சத்தியமும், ஜீவனும் மற்றும் வழியுமாக அது இருக்கிறது, மனிதனுக்கும் தேவனுக்கும் இடையேயான மோதலைத் தளர்த்தியது, இருவருக்கும் இடையேயான தூரத்தையும் குறைத்தது, தேவன் மற்றும் மனிதனுடைய நினைவுகளுக்கு இடையிலான தொடர்பைத் திறந்து கொடுத்தது. தேவனுக்காக இன்னும் பெரிய மகிமையைக் கொண்டுவந்தவரும் அவரே. இது போன்ற ஒரு சாதாரண மனிதர் உன் நம்பிக்கை மற்றும் போற்றுதலுக்கு தகுதியற்றவரா? அத்தகைய சாதாரண மாம்சம் கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படுவதற்கு பொருத்தமாக இல்லையா? அத்தகைய சாதாரண மனிதர் மனிதர்களிடையே தேவனுடைய வெளிப்பாடாக மாற முடியாதா? மனிதகுலத்தைப் பேரழிவிலிருந்து இரட்சித்த அத்தகைய மனிதர், உங்களுடைய அன்பிற்கும், அவரைப் பற்றிக்கொள்ளுவதற்கான உங்கள் விருப்பத்திற்கும் தகுதியற்றவரா? அவருடைய வாயிலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்ட சத்தியங்களை நீங்கள் நிராகரித்து, உங்களிடையே அவர் ஜீவிப்பதை வெறுக்கிறீர்கள் என்றால், இறுதியில் உங்களின் நிலை என்னவாகும்?

தேவனுடைய கடைசி நாட்களின் கிரியைகள் யாவும் இந்தச் சாதாரண மனிதர் மூலமாகவே செய்யப்படுகின்றன. அவர் உனக்கு எல்லாவற்றையும் வழங்குவார், மேலும் என்னவென்றால், உன் தொடர்பான அனைத்தையும் அவரால் தீர்மானிக்க முடியும். குறிப்பிடத் தகுதியற்ற ஒரு மிகவும் எளிமையான ஒரு மனிதர் நீங்கள் விசுவாசிக்கும் இத்தகைய ஒரு மனிதராக இருக்க முடியுமா? உங்களை முற்றிலுமாக நம்பவைப்பதற்கு அவருடைய சத்தியம் போதுமானதாக இல்லையா? உங்களை முற்றிலுமாக நம்பவைப்பதற்கு அவருடைய செயல்களின் சாட்சி போதுமானதாக இல்லையா? அல்லது அவர் உங்களைக் கொண்டுவரும் பாதை நீங்கள் நடக்கத் தகுதியற்றதா? எல்லாவற்றையும் சொல்லி மற்றும் செய்து முடித்தவுடன், நீங்கள் அவரை வெறுக்கவும், அவரைத் தூக்கி எறிந்து, அவரைத் தவிர்க்கவும் என்ன காரணம்? இந்த மனிதரே சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துகிறார், இந்த மனிதரே சத்தியத்தை அளிக்கிறார், இந்த மனிதரே உங்களுக்குப் பின்பற்றத்தக்கதாக ஒரு பாதையை அளிக்கிறார். இந்த சத்தியங்களுக்குள் தேவனுடைய கிரியையின் தடயங்களை உங்களால் இன்னும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையா? இயேசுவின் கிரியை இல்லாமல், மனிதகுலம் சிலுவையிலிருந்து இறங்கியிருக்க முடியாது, இன்றைய மனுவுரு இல்லாமல், சிலுவையிலிருந்து இறங்குவோர் ஒருபோதும் தேவனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறவோ அல்லது புதிய யுகத்திற்குள் நுழையவோ முடியாது. இந்தச் சாதாரண மனிதரின் வருகை இல்லாமல், தேவனுடைய உண்மையான முகத்தைக் காண உங்களுக்கு ஒருபோதும் வாய்ப்பிருக்காது, அல்லது அதைக் காண நீங்கள் தகுதியடைந்திருக்க மாட்டீர்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் அனைவரும் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே அழிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய பொருட்களாக இருக்கிறீர்கள். தேவனுடைய இரண்டாவது மனவுருவின் வருகையால், தேவன் உங்களை மன்னித்து, உங்களுக்கு இரக்கம் காண்பித்துள்ளார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இன்னும், நான் உங்களுக்கு கடைசியில் விட்டுப்போக வேண்டிய வார்த்தைகள் இவைதான்: தேவனின் மனுவுருவாக இருக்கும் இந்தச் சாதாரண மனிதர் உங்களுக்கு

மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவராக இருக்கிறார். தேவன் ஏற்க னவே மனிதர்களுக்குள்ளே செய்திருக்கிற மிகப் பெரிய காரியம் இதுதான்.

கடைசி நாட்களின் கிறிஸ்துவால் மாத்திரமே மனுஷனுக்கு நித்திய ஜீவனுக்கான வழியைக் கொடுக்க இயலும்

ஜீவனுக்கான வழி என்பது யாரும் வைத்திருக்கக்கூடிய ஏதோ ஒன்றல்ல, யாரும் எளிதில் அடையக்கூடிய ஒன்றும் அல்ல. ஏனென் றால், ஜீவனானது தேவனிடமிருந்து மாத்திரமே வர இயலும். அதா வது, ஜீவனின் சாராம்சத்தை தேவன் மாத்திரமே வைத்திருக்கி றார், மேலும் தேவனிடம் மாத்திரமே ஜீவனுக்கான வழி உள்ளது. ஆகையால், தேவன் மாத்திரமே ஜீவனின் பிறப்பிடமாகவும், ஜீவத் தண்ணீரின் எப்போதும் பாய்ந்தோடும் ஊற்றாகவும் விளங்குகி றார். தேவன் உலகைச் சிருஷ்டித்தது முதலே, வாழ்க்கையின் முக் கிய ஆற்றல் தொடர்பான பல கிரியைகளைச் செய்துள்ளார், மனு ஷனுக்கு ஜீவனைக் கொண்டுவரும் பல கிரியைகளைச் செய்துள் ளார், மேலும் மனுஷன் ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக ஒரு பெரிய விலைக்கிரயத்தைச் செலுத்தியுள்ளார். ஏனென்றால், தேவன் தாமே நித்திய ஜீவனாக இருக்கிறார், மேலும் தேவன்தாமே மனிதன் உயிர்த்தெழுவதற்கான வழியாவார். தேவன் ஒருபோதும் மனிதனு டைய இருதயத்திலிருந்து விலகி இருப்பதில்லை. அவர் எப்பொழு தும் மனுஷர்கள் மத்தியிலேயே வாசம்பண்ணுகிறார். அவர் மனு ஷனுடைய வாழ்க்கைக்கு உந்துசக்தியாகவும், மனித இருப்புக்கான வேராகவும், பிறப்புக்குப் பிறகு மனுஷனுடைய ஜீவியத்தின் வள மான ஆதாரமாகவும் விளங்கி வருகிறார். அவர் மனுஷனை மறுப டியும் பிறக்கச் செய்கிறார், மேலும் அவனது ஒவ்வொரு பாத்திரத் திலும் உறுதியுடன் வாழ அவனுக்கு உதவுகிறார். அவரது வல்ல மைக்கும் அவரது அழிக்கமுடியாத ஜீவ ஆற்றலுக்கும் நன்றி, மனு

ஷன் தலைமுறை தலைமுறையாக வாழ்ந்து வருகிறான், அதில் முழுவதும் தேவனுடைய ஜீவனின் வல்லமையானது மனுஷனுடைய ஜீவியத்தின் முக்கிய ஆதாரமாகத் திகழ்ந்து வருகிறது, மேலும் எந்தச் சாதாரண மனுஷனும் செலுத்தாத விலைக்கிரயத்தை தேவன் செலுத்தியுள்ளார். தேவனுடைய ஜீவ வல்லமை எந்த வல்லமையையும் மேற்கொள்ள இயலும்; மேலும், இது எந்த வல்லமையையும் விஞ்சுகிறது. அவரது ஜீவன் நித்தியமானது, அவருடைய வல்லமை இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது. அவரது ஜீவ ஆற்றலை எந்தவொரு சிருஷ்டியாலும் அல்லது எதிரி வல்லமையாலும் வெற்றிகொள்ளப்பட முடியாது. காலம் அல்லது இடத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் தேவனுடைய ஜீவ வல்லமையானது இருக்கிறது மற்றும் அதன் அற்புதமான பிரகாசத்தைப் பிரகாசிக்கிறது. வானமும் பூமியும் மாபெரும் மாற்றங்களுக்கு உட்படலாம், ஆனால் தேவனுடைய ஜீவன் சதாகாலங்களிலும் மாறாததாக இருக்கிறது. சகல காரியங்களும் கடந்து போகலாம், தேவனே சகல காரியங்களும் இருப்பதற்கான ஆதாரமாகவும், அவை இருப்பதற்கான வேராகவும் இருப்பதனால், தேவனுடைய ஜீவன் இன்னும் நிலைத்திருக்கும். மனுஷனுடைய ஜீவன் தேவனிடமிருந்து பிறக்கிறது. வானம் இருப்பதற்கு தேவனே காரணம், பூமி இருப்பது தேவனுடைய ஜீவனின் வல்லமையிலிருந்து உருவாகிறது. ஜீவனுள்ள எந்தவொரு பொருளும் தேவனுடைய ராஜரீகத்தை விஞ்ச இயலாது, மேலும் ஜீவனுள்ள எதுவும் தேவனுடைய அதிகாரத்தின் ஆதிக்கத்தைத் தவிர்க்க முடியாது. இவ்விதமாக, ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் யார் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், தேவனுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் அடிபணிய வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தேவனுடைய கட்டளைக்குக் கீழ் வாழ வேண்டும். அவருடைய கரங்களிலிருந்து யாரும் தப்பிக்க இயலாது.

ஒருவேளை நீ இப்போது ஜீவனை அடைய விருப்பப்படலாம் அல்லது ஒருவேளை நீ சத்தியத்தைப் அடைய விருப்பப்படலாம். எது எப்படியிருந்தாலும், நீ தேவனைக் கண்டுபிடிக்க விரும்புகிறாய், நீ நம்பக்கூடிய, உனக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கக்கூ

டிய தேவனைக் கண்டுபிடிக்க விருப்பப்படுகிறாய். நீ நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ள விருப்பப்பட்டால், நீ முதலில் நித்திய ஜீவனின் பிறப்பிடத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், மேலும் தேவன் எங்கே இருக்கிறார் என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். தேவன் மாத்திரமே மாறாத ஜீவனாக இருக்கிறார் என்றும், தேவனிடம் மாத்திரமே ஜீவனுக்கான வழி உள்ளது என்றும் நான் ஏற்கனவே கூறியுள்ளேன். தேவன் மாறாத ஜீவனாக இருப்பதனால், அவரே நித்திய ஜீவனாக இருக்கிறார்; தேவன் மாத்திரமே ஜீவனுக்கான வழியாக இருப்பதனால், தேவனே நித்திய ஜீவனுக்கான வழியாக இருக்கிறார். இவ்வாறு இருப்பதனால், தேவன் எங்கே இருக்கிறார் என்பதையும், இந்த நித்திய ஜீவனுக்கான வழியை எவ்வாறு பெற்றுக்கொள்வது என்பதையும் நீ முதலில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இப்போது இந்த இரண்டு பகுதிகளைக் குறித்தும் தனித்தனியாக ஐக்கியத்தில் ஈடுபடுவோம்.

நீ உண்மையிலேயே நித்திய ஜீவனுக்கான வழியைப் பெற்றுக்கொள்ளப் விருப்பப்பட்டால், அதைத் தேடுவதில் நீ வாஞ்சையாக இருந்தால், முதலில் இந்தக் கேள்விக்குப் பதிலளி: தேவன் இன்று எங்கே இருக்கிறார்? “தேவன் பரலோகத்தில் வாசம் பண்ணுகிறார், நிச்சயமாக அவர் உன் வீட்டில் வாசம் பண்ணமாட்டார், இல்லையா?” என்று நீ ஒருவேளை பதிலளிக்கலாம். தேவன் வெளிப்படையாக எல்லாவற்றிலும் வாசம் பண்ணுகிறார் என்று நீ ஒருவேளை சொல்லலாம். அல்லது தேவன் ஒவ்வொரு நபரின் இருதயத்திலும் வாசம் பண்ணுகிறார், அல்லது தேவன் ஆவிக்குரிய உலகில் இருக்கிறார் என்று நீ சொல்லலாம். நான் இவற்றில் எதையும் மறுக்கவில்லை, ஆனால் நான் பிரச்சனையைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். தேவன் மனுஷனுடைய இருதயத்தில் வாசம் பண்ணுகிறார் என்று சொல்வது முற்றிலும் சரியல்ல, ஆனால் அது முற்றிலும் தவறும் அல்ல. ஏனென்றால், தேவனுடைய விசுவாசிகளுக்கு மத்தியில், மெய்யான விசுவாசம் கொண்டவர்களும் இருக்கிறார்கள், பொய்யான விசுவாசம் கொண்டவர்களும் இருக்கிறார்கள், தேவன் அங்கீகரிக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள், அவர் அங்கீகரிக்

காதவர்களும் இருக்கிறார்கள், அவரைப் பிரியப்படுத்துபவர்களும் இருக்கிறார்கள், அவர் வெறுக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள், அவர் பரிபூரணமாக்குகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள், அவர் அகற்றுகிற வர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், ஒரு சிலரின் இருதயங்க ளிலேயே தேவன் வாசம் பண்ணுகிறார் என்று நான் சொல்கிறேன், இவர்கள் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி தேவனை மெய்யாகவே விசுவா சிப்பவர்களும், தேவன் அங்கீகரிப்பவர்களும், அவரைப் பிரியப்ப டுத்துபவர்களும் மற்றும் அவர் பரிபூரணமாக்குபவர்களும் ஆக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் தேவனால் வழிநடத்தப்படுகிறவர் களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேவனால் வழிநடத்தப்படுவ தால், நித்திய ஜீவனுக்கான தேவனுடைய வழியை ஏற்கனவே கேள் விப்பட்டவர்களும் பார்த்தவர்களுமாக இருக்கிறார்கள். தேவன் மீதான விசுவாசத்தைப் பொய்யாகக் கொண்டிருக்கிறவர்களும், தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படாதவர்களும், தேவனால் வெறுக்கப்ப டுபவர்களும், தேவனால் அகற்றப்படுபவர்களும் தேவனால் புறக்க ணிக்கப்படுவார்கள், ஜீவனுக்கான வழியில்லாமல் இருக்கவேண் டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள் மற்றும் தேவன் எங்கே இருக்கி றார் என்பதை அறியாமல் இருக்கவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக் கிறார்கள். இதற்கு நேர்மாறாக, யாருடைய இருதயங்களில் தேவன் வாசம் பண்ணுகிறாரோ அவர்களுக்கு அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்று தெரியும். அவர்களுக்குத்தான் தேவன் நித்திய ஜீவனுக்கான வழியைக் கொடுக்கிறார், அவர்கள்தான் தேவனைப் பின்பற்றுகிற ஜனங்களாக இருக்கிறார்கள். தேவன் எங்கே இருக்கிறார் என்று இப்போது உனக்குத் தெரியுமா? தேவன் மனிதனின் இருதயத்திலும் மனிதனின் பக்கத்திலும் இருக்கிறார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர் ஆவிக்குரிய உலகில் மட்டுமின்றி, மனிதன் வாழும் பூமியின் மீதும் இன்னும் அதிகமாக வாசம் பண்ணுகிறார். ஆகையால் கடைசி நாட்களின் வருகை தேவனுடைய கிரியையைப் புதிய எல் லைக்குள் கொண்டு வந்துள்ளது. சகலத்தின் மீதும் தேவன் ராஜரீ கத்தைக் கொண்டிருக்கிறார், மேலும் அவர் மனிதனுடைய இரு தயத்தில் முக்கிய ஆதாரமாக இருக்கிறார். மேலும், அவர் மனிதர்

களுக்கு மத்தியில் வாசம் பண்ணுகிறார். இவ்விதமாக மாத்திரமே அவர் மனுக்குலத்திற்கு ஜீவனுக்கான வழியைக் கொண்டுவர இயலும், மேலும் மனிதனை ஜீவனுக்கான வழியில் கொண்டுவர இயலும். மனுஷன் ஜீவனுக்கான வழியைப் பெறுவதற்காகவும், மேலும் மனுஷன் ஜீவிப்பதற்காகவும் தேவன் பூமிக்கு வந்து, மனுஷர்களுக்கு மத்தியில் வாசம் பண்ணுகிறார். அதே நேரத்தில், தேவன் மனுஷர் மத்தியில் அவர் செய்யும் தமது நிர்வாகத்துடன் ஒத்துழைப்பை எளிதாக்குவதற்கு சகலத்திற்கும் எல்லாவற்றையும் கட்டளையிடுகிறார். ஆகையால், தேவன் பரலோகத்திலும் மனுஷருடைய இருதயத்திலும் வாசம் பண்ணுகிறார் என்ற போதனையை மாத்திரமே நீ ஏற்றுக்கொண்டு, மனுஷர்களுக்கு மத்தியில் தேவன் வாசம் பண்ணுகிறார் என்ற சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால், நீ ஒருபோதும் ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டாய், ஒருபோதும் சத்தியத்திற்கான வழியைப் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டாய்.

தேவனே ஜீவனும் சத்தியமுமாக இருக்கிறார், அவருடைய ஜீவனும் சத்தியமும் ஒன்றாக இருக்கின்றன. சத்தியத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளத் திராணியில்லாதவர்கள் ஒருபோதும் ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். சத்தியத்தின் வழிகாட்டுதல், ஆதரவு மற்றும் உதவி ஆகியவை இல்லாமல், நீ எழுத்துக்களையும், போதனைகளையும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மரணத்தையும் மாத்திரமே பெற்றுக்கொள்வாய். தேவனுடைய ஜீவன் சதாகாலங்களிலும் உள்ளது, மேலும் அவருடைய சத்தியமும் ஜீவனும் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன. உன்னால் சத்தியத்தின் பிறப்பிடத்தைக் கண்டுபிடிக்க இயலவில்லை என்றால், ஜீவனின் ஊட்டத்தை நீ பெற்றுக்கொள்ள மாட்டாய்; வாழ்வின் ஏற்பாடுகளை உன்னால் பெற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை என்றால், உன்னிடம் நிச்சயமாக எந்தச் சத்தியமும் இருக்காது. ஆகையால், கற்பனைகளையும் கருத்துக்களையும் தவிர, உனது சரீரம் முழுவதும் துர்நாற்றம் வீசும் மாம்சமாக இருக்குமே ஒழிய வேறு எதுவுமாக இருக்காது. புத்தகங்களின் வார்த்தைகள் ஜீவனாகக் கருதப்படாது என்பதையும், வரலாற்றுப் பதிவுகளைச்

சத்தியமாகத் தொழுதுகொள்ள முடியாது என்பதையும், கடந்த கால விதிமுறைகளை தற்போது தேவனால் பேசப்படும் வார்த்தைகளாக எடுத்துக்கொள்ள இயலாது என்பதையும் அறிந்துகொள். தேவன் பூமிக்கு வந்து மனுஷர்களுக்கு மத்தியில் வாழும்போது தேவன் வெளிப்படுத்தியது மாத்திரமே சத்தியமாகவும், ஜீவனாகவும், தேவனுடைய சித்தமாகவும் மற்றும் அவருடைய தற்போதைய கிரியை செய்யும் முறையாகவும் இருக்கிறது. கடந்த காலங்கள் முதல் இன்றுவரை தேவன் பேசிய வார்த்தைகளின் பதிவுகளை நீ பயன்படுத்தினால், அது உன்னை ஒரு தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளராக்குகிறது. மேலும் வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தில் நிபுணனாக உன்னை விவரிப்பதே சிறந்த வழியாகும். ஏனென்றால், தேவன் கடந்த காலங்களில் செய்த கிரியையின் அடையாளங்களை நீ எப்போதும் விசுவாசிக்கிறாய், அவர் முன்பு மனுஷர்களுக்கு மத்தியில் கிரியை செய்தபோது விடப்பட்ட தேவனுடைய நிழலை மாத்திரமே விசுவாசிக்கிறாய், மேலும் முந்தைய காலங்களில் தேவன் தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்குக் கொடுத்த வழியை மாத்திரமே விசுவாசிக்கிறாய். இன்று தேவனுடைய கிரியையின் வழிகாட்டுதலை நீ விசுவாசிக்கவில்லை, இன்று தேவனுடைய மகிமையான முகத்தை நீ விசுவாசிக்கவில்லை, தற்போது தேவன் வெளிப்படுத்திய சத்தியத்தின் வழியை நீ விசுவாசிக்கவில்லை. ஆகையால் நீ நிச்சயமாகவே நிஜத்துடன் முற்றிலும் தொடர்பில்லாத ஒரு பகல் கனவு காண்கிறவனாக இருக்கிறாய். இப்போது மனுஷனுக்கு ஜீவனைக் கொடுக்க இயலாத வார்த்தைகளையே நீ பிடித்துக்கொண்டிருந்தால், நீ நம்பிக்கையற்ற ஒரு செத்துப்போன மரக்கட்டையாக[அ] இருக்கிறாய். ஏனென்றால் நீ மிகவும் பழமைவாதியாகவும், மிகவும் பிடிவாதமானவனாகவும், பகுத்தறிவுக்கு இடமளிக்காதவனாகவும் இருக்கிறாய்!

அடிக்குறிப்பு:

அ. ஒரு செத்துப்போன மரக்கட்டை: “உதவிக்கு அப்பாற்பட்டது” என்னும் அர்த்தம் கொண்ட ஒரு சீன முதுமொழி.

மாம்சமான தேவன் கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படுகிறார், ஆகையால் ஜனங்களுக்குச் சத்தியத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கிறிஸ்து தேவன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். மனிதனால் அடைய முடியாதவையாகிய தேவனின் சாராம்சம் அவரிடம் இருப்பதாலும், தேவனுடைய மனநிலையை அவர் கொண்டிருப்பதாலும், அவருடைய கிரியையில் ஞானம் இருப்பதாலும், இதைப் பற்றி அதிகமாக எதுவுமில்லை. தங்களைக் கிறிஸ்து என்று அழைத்தாலும், தேவனுடைய கிரியையைச் செய்ய முடியாதவர்கள் ஏமாற்றுக்காரர்கள். கிறிஸ்து பூமியில் தேவனுடைய வெளிப்பாடாக மட்டுமின்றி, அவர் மனுஷர்களுக்கு மத்தியில் தனது கிரியையைச் செய்து முடிப்பதனால் தேவனால் நம்பப்பட்ட குறிப்பிட்ட மாம்சமாகவும் இருக்கிறார். இந்த மாம்சத்தை எந்தவொரு மனிதனாலும் அகற்ற முடியாது, ஆனால் பூமியில் தேவனுடைய கிரியையைப் போதுமான அளவு தாங்கக்கூடிய, மற்றும் தேவனுடைய மனநிலையை வெளிப்படுத்தவும், தேவனை நன்கு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவும், மனுஷனுக்கு ஜீவனைக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு மாம்சமாக இருக்கிறது. இன்று இல்லாவிட்டாலும் ஒரு நாள், கிறிஸ்துவைப் போலப் பாசாங்கு செய்பவர்கள் அனைவரும் விழுந்துபோவார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் கிறிஸ்து என்று சொல்லிக் கொண்டாலும், அவர்களிடம் கிறிஸ்துவின் சாராம்சம் எதுவுமில்லை. ஆகையால் கிறிஸ்துவின் நம்பகத்தன்மையை மனுஷனால் வரையறுக்க இயலாது, ஆனால் தேவனால் பதிலளிக்கப்பட்டு முடிவு செய்யப்படுகிறது என்று சொல்கிறேன். இவ்விதமாக, நீ உண்மையிலேயே ஜீவனுக்கான வழியைத் தேட விருப்பப்பட்டால், தேவன் பூமிக்கு வந்தே மனுஷனுக்கு ஜீவனுக்கான வழியைக் கொடுக்கும் கிரியைச் செய்கிறார் என்பதை நீ முதலில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், மேலும் கடைசி நாட்களில்தான் அவர் பூமிக்கு வந்து மனுஷனுக்கு ஜீவனின் வழியைக் கொடுக்கிறார் என்பதை நீ ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இது கடந்த காலத்தில் அல்ல; இது இன்று தான் நடக்கிறது.

கடைசி நாட்களின் கிறிஸ்து ஜீவனைக் கொண்டுவருகிறார், மேலும் சத்தியத்தின் நீடித்த மற்றும் நித்திய வழியைக் கொண்டு

வருகிறார். இந்தச் சத்தியம்தான் மனுஷன் ஜீவனைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வழியாகும், மேலும் இதுதான் மனுஷன் தேவனை அறிந்துகொள்ளும் மற்றும் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படும் ஒரே வழி யாகும். கடைசி நாட்களில் கிறிஸ்து தந்தருளிய ஜீவனுக்கான வழியை நீ தேடவில்லை என்றால், நீ ஒருபோதும் இயேசுவின் அங் கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டாய், பரலோக ராஜ்யத்தின் வாசலில் நுழைய ஒருபோதும் தகுதி பெறமாட்டாய், ஏனென்றால் நீ ஒரு கைப்பாவையாகவும் வரலாற்றுக் கைதியாகவும் இருக்கி றாய். விதிமுறைகளாலும் எழுத்துக்களாலும், கட்டுப்படுத்தப்பட் டவர்களாலும், வரலாற்றால் விலங்கிடப்பட்டவர்களாலும் ஒருபோ தும் ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ளவோ அல்லது ஜீவனுக்கான நிரந் தர வழியைப் பெற்றுக்கொள்ளவோ இயலாது. ஏனென்றால், சிங் காசனத்திலிருந்து பாயும் ஜீவத்தண்ணீருக்குப் பதிலாக ஆயிரக்க ணக்கான வருடங்களாக தேங்கிக்கிடக்கும் கலங்கலான தண்ணீரே அவர்களிடம் உள்ளது. ஜீவத்தண்ணீர் வழங்கப்படாதவர்கள் என் றென்றும் சடலங்களாகவும், சாத்தானின் விளையாட்டுப் பொருட் களாகவும், நரகத்தின் புத்திரர்களாகவுமே இருப்பார்கள். அப்படி யானால், அவர்களால் எவ்வாறு தேவனைப் பார்க்க இயலும்? நீ கடந்த காலத்தை மாத்திரமே பற்றிக்கொண்டிருக்க முயற்சி செய்து, அசையாமல் நிற்பதன் மூலம் காரியங்களை அப்படியே மாற்றா மல் வைத்திருக்க மாத்திரமே முயற்சி செய்து, இது வரையுள்ள நிலையை மாற்றவும் வரலாற்றை விட்டுவிடவும் முயற்சி செய்ய வில்லை என்றால், நீ எப்போதும் தேவனுக்கு விரோதமாக இருக்க மாட்டாயா? தேவனுடைய கிரியையின் நடவடிக்கைகள் ஆர்ப்ப ரிக்கும் அலைகளையும், உருளும் இடிகளையும் போலப் பரந்ததா கவும், வல்லமை பொருந்தியவையாகவும் இருக்கின்றன, ஆனா லும் நீ உனது மதியீனத்தைப் பற்றிப்பிடித்துக்கொண்டு, எதுவும் செய்யாமல் அழிவை எதிர்பார்த்து செயலற்ற முறையில் அமர்ந் திருக்கிறாய். இவ்விதத்தில், ஆட்டுக்குட்டியானவரின் அடிச்சுவடுக ளைப் பின்பற்றும் ஒருவனாக நீ எவ்வாறு கருதப்படுவாய்? நீ பற் றிப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் தேவன் எப்போதும் புதியவராக

இருக்கிறார், அவர் ஒருபோதும் பழமையானவர் அல்ல என்பதை எவ்வாறு உன்னால் நியாயப்படுத்த இயலும்? உனது மஞ்சளான புத்தகங்களின் வார்த்தைகள் உன்னை எவ்வாறு ஒரு புது யுகத்திற்குள் உன்னைக் கொண்டு செல்ல இயலும்? தேவனுடைய கிரியையின் நடவடிக்கைகளைத் தேடுவதற்கு அவை எவ்வாறு உன்னை வழிநடத்த இயலும்? அவை எவ்வாறு உன்னைப் பரலோகத்திற்குக் கொண்டு செல்ல இயலும்? உன் கரங்களில் நீ பிடித்துக் கொண்டிருப்பவை ஜீவனைக் கொடுக்கத் திராணியுள்ள சத்தியங்கள் அல்ல, ஆனால் அவை தற்காலிக ஆறுதலளிக்கும் எழுத்துக்களாகும். நீ வாசிக்கும் வேத வசனங்கள் உன் நாவை மாத்திரமே வளப்படுத்த இயலும், அவை மனித ஜீவனையும், உன்னைப் பரிபூரணத்திற்கு வழிநடத்தக்கூடிய வழிகளையும் நீ அறிந்துகொள்ள உதவும் தத்துவத்தின் வார்த்தைகளாக இருப்பதில்லை. இந்த முரண்பாடு பிரதிபலிப்புக்கான காரணத்தை உனக்குக் கொடுப்பதில்லையா? அதற்குள் உள்ள இரகசியங்களை அது உனக்கு உணர்த்தவில்லையா? நீயாகவே உன்னைப் பரலோகத்திற்குச் கொண்டு சென்று தேவனை நேரடியாகச் சந்திக்கத் தகுதியுள்ளவனா? தேவன் வராமலே, தேவனுடன் குடும்ப சந்தோஷத்தை அனுபவிக்க உன்னை நீயே பரலோகத்திற்குக் கொண்டு செல்ல இயலுமா? நீ இன்னும் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறாயா? அப்படியானால், நீ கனவு காண்பதை நிறுத்திவிட்டு, இப்போது யார் கிரியை செய்கிறார் என்று பார், கடைசி நாட்களில் மனிதனை இரட்சிக்கும் பணியை இப்போது யார் செய்கிறார் என்று பார். நீ அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், நீ ஒருபோதும் சத்தியத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டாய், ஒருபோதும் ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டாய்.

கிறிஸ்து பேசும் சத்தியத்தை நம்பாமல் ஜீவனைப் பெற்றுக் கொள்ள விரும்புவோர், பூமியின் மேல் மிகவும் முட்டாள்தனமான ஜனங்களாவர், கிறிஸ்து கொண்டுவரும் ஜீவனின் வழியை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் கற்பனையில் தொலைந்து போகிறார்கள். ஆகையால், கடைசி நாட்களின் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் தேவனால் என்றென்றும் வெறுக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்கி

றேன். கிறிஸ்து தான் கடைசி நாட்களில் ராஜ்யத்திற்குள் செல்வதற்கான மனிதனின் நுழைவாயில், அவரைச் சந்திக்கக்கூடியவர்கள் யாருமில்லை. கிறிஸ்துவின் மூலமாக அல்லாமல் தேவனால் யாரும் பரிபூரணமாக்கப்பட மாட்டார்கள். நீ தேவனை விசுவாசிக்கிறாய், ஆகையால் நீ அவருடைய வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொண்டு அவருடைய வழிக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். சத்தியத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள இயலாமலும், வாழ்வின் ஏற்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாமலும் இருக்கும்போது, ஆசீர்வாதங்களை பெற்றுக்கொள்வது பற்றி மட்டுமே உன்னால் சிந்திக்க இயலாது. கிறிஸ்து தன்னை மெய்யாகவே விசுவாசிக்கிற அனைவருக்கும் ஜீவனைக் கொடுப்பதற்காகவே கடைசி நாட்களில் வருகிறார். அவருடைய கிரியை பழைய யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து, புதிய யுகத்திற்குள் நுழைவதற்காகவே செய்யப்படுகிறது, மேலும் அவருடைய கிரியையானது புதிய யுகத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் அனைவராலும் பின்பற்றப்பட வேண்டிய வழியாகும். உன்னால் அவரை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல், அதற்குப் பதிலாக அவரை நிந்திக்கவோ, தூஷிக்கவோ அல்லது துன்புறுத்தவோ கூட செய்தால், நீ நித்தியமாக எரிக்கப்படுவாய், ஒருபோதும் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்க மாட்டாய். இந்தக் கிறிஸ்து தாமே பரிசுத்த ஆவியானவரின் வெளிப்பாடாகவும், தேவனுடைய வெளிப்பாடாகவும், பூமியில் தமது கிரியையைச் செய்யத் தேவன் நம்பி ஒப்படைக்கப்பட்டவராகவும் இருக்கிறார். ஆகையால், கடைசி நாட்களில் கிறிஸ்துவால் செய்யப்பட்ட அனைத்தையும் உன்னால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாவிட்டால், நீ பரிசுத்த ஆவியானவரை தூஷிக்கிறாய் என்று சொல்கிறேன். பரிசுத்த ஆவியானவரை நிந்திக்கிறவர்களுக்குக் கிடைக்கும் தண்டனை அனைவருக்கும் வெளிப்படையாகத் தெரிந்ததே. கடைசி நாட்களின் கிறிஸ்துவை நீ எதிர்த்தால், கடைசி நாட்களின் கிறிஸ்துவை நீ வெறுத்து ஒதுக்கினால், அதற்கான பின்விளைவுகளை உன் சார்பாகத் தாங்கிக்கொள்ள வேறு யாரும் இருக்க மாட்டார்கள் என்பதையும் உனக்குச் சொல்கிறேன். மேலும், இந்த நாள் முதல் தேவனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள உனக்கு வேறொரு

வாய்ப்பும் கிடைக்காது; நீ உன்னைச் சரிக்கட்ட முயற்சி செய்தாலும், நீ தேவனுடைய முகத்தை ஒருபோதும் மீண்டும் பார்க்கமாட்டாய். நீ எதிர்ப்பது ஒரு மனிதன் அல்ல, நீ வெறுத்து ஒதுக்குவது ஒரு பலவீனமான நபரை அல்ல, மாறாக கிறிஸ்துவையே அப்படிச் செய்கிறாய். இதன் பின்விளைவுகள் என்னவாக இருக்கும் என்று உனக்குத் தெரியுமா? நீ சிறு தவறு செய்யாமல், மிகவும் வெறுக்கத் தக்க ஒரு குற்றத்தைச் செய்திருப்பாய். ஆகையால், சத்தியத்திற்கு முன்னால் உன் நச்சுப்பற்களைக் காட்ட வேண்டாம், அல்லது கவனக்குறைவான பரியாசங்களைச் செய்ய வேண்டாம் என்று எல்லோருக்கும் அறிவுறுத்துகிறேன், ஏனென்றால் சத்தியத்தால் மட்டுமே உனக்கு ஜீவனைக் கொண்டு வர இயலும், மேலும் சத்தியத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் உன்னை மறுபடியும் பிறக்கச் செய்யவும், தேவனுடைய முகத்தை மீண்டும் பார்க்க வைக்கவும் உதவாது.

நீ போய்ச்சேருமிடத்திற்காக போதுமான நற்செயல்களை ஆயத்தப்படுத்து

நான் உங்கள் மத்தியில் அநேகக் கிரியைகளைச் செய்திருக்கிறேன் மேலும், நிச்சயமாகவே பல கூற்றுக்களையும் கூறியிருக்கின்றேன். இருந்தும் என் வார்த்தைகளும், என் கிரியைகளும் இந்தக் கடைசி நாட்களில் என் கிரியைகளுக்கான நோக்கத்தை முற்றிலுமாக நிறைவேற்றவில்லை என்கிற உணர்வு ஏற்படுவதைத் தடுக்க முடியவில்லை. இந்தக் கடைசி நாட்களில் என் கிரியைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்காகவோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களுக்காகவோ மாத்திரம் அல்ல, மாறாக என் உள்ளார்ந்த மனநிலையை வெளிப்படுத்தவே செய்யப்படுகின்றன. இருந்தும் எண்ணற்ற காரணங்களுக்காகவும், அதாவது, நேரமின்மை அல்லது தொடர்ந்த வேலை திட்டங்களாலும் என்னிடமிருந்து என் மனநிலையைப் பற்றி எந்த அறிவையும் அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதனால் நான் என் புதிய திட்டத்தையும் என் இறுதி கிரியையும் தொடங்கி, எனது கிரியையில் ஒரு புதிய பக்கத்தைத் திறக்கிறேன்,

இதனால் என்னைக் காண்பவர்கள் எல்லோரும் நான் ஜீவிப்பதன் நிமித்தம் தங்கள் மார்புகளில் அடித்துக்கொண்டு முடிவின்றி அழுது புலம்புவார்கள். இது ஏனென்றால் நான் இந்த உலகில் மனிதகுலத்திற்கு ஒரு முடிவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன், மேலும் இந்த நேரத்திலிருந்து என் மனநிலையையும் முழு மனிதகுலத்திற்கும் முன்பாக வைப்பேன், அப்பொழுது என்னை அறிந்தவர்கள் மற்றும் அறியாதவர்கள் அனைவரின் கண்களுக்கும் நான் விருந்தாவேன். நான் மெய்யாகவே இந்த மனு உலகத்திற்கும் எல்லாம் பலுகிப்பெருகுகிறதான நிலத்திற்கும் வந்திருக்கிறேன் என்றும் எல்லாக் கண்களும் காணும். இதுவே என் திட்டமும் நான் மனிதகுலத்தைப் படைத்ததுமுதல் எனது ஒரே "ஒப்புதல் வாக்காகவும்" இருக்கின்றது. என்னுடைய கோல் மீண்டும் மனிதகுலத்திற்கு, குறிப்பாக எனக்கு விரோதமாக இருக்கும் அனைவருக்கும் சமீபமாக அழுத்தப்பட்டிருப்பதால், நீங்கள் என்னுடைய ஒவ்வொரு அசைவிற்கும் உங்கள் சிதறாத கவனத்தைத் தரலாம்.

வானாதி வானங்களோடும் கூட இணைந்து, நான் செய்யவேண்டிய காரியத்தைத் தொடங்கினேன். எனவே நான் திரளான ஜனங்களிடத்திற்குள்ளாக உட்புகுந்து, யாரும் என் அசைவுகளை உணராதபடியும் அல்லது என் வார்த்தைகளைக் கவனியாதபடியும் வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையே அசைவாடுகிறேன். எனவே, என் திட்டம் சீராக முன்னேறி வருகின்றது. உங்களுடைய புலன்கள் மிகவும் உணர்வு இல்லாமல் போய்விட்டதால், என் கிரியையின் படிநிலைகளை நீங்கள் அறியவில்லை. ஆனால் நிச்சயமாகவே ஒரு நாள் வரும் அப்போது என் உள்ளார்ந்த நோக்கத்தை நீங்கள் உணர்ந்துகொள்வீர்கள். இன்று நான் உங்களுடனே வாழ்ந்து, உங்களுடனே பாடு அனுபவிக்கின்றேன், மேலும் மனுக்குலம் என்னைக் குறித்துக் கொண்டிருக்கும் மனநிலையையும் நான் வெகு காலமாய்ப் புரிந்துவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். நான் இதைக் குறித்து இன்னும் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. நான் இதுகுறித்து மேலும் பேச விரும்பவில்லை, இந்த வலிமிகுந்த பாடத்தின் அடுத்தடுத்த நிகழ்வுகளைத் தந்து உங்களுக்கு இலச்சையைக் கொண்

டுவரவும் விரும்பவில்லை. நீங்கள் செய்தவற்றை எல்லாம் உங்கள் இருதயத்தில் நீங்கள் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்வீர்கள் என்று மாத்திரம் நான் நம்புகிறேன், இதனால் நாம் மீண்டும் சந்திக்கும்போது நம் கணக்குகளைச் சரிசெய்துகொள்ளலாம். நான் எப்போதும் நீதியோடும், நியாயத்தோடும் மற்றும் மரியாதையுடனும் நடந்துகொள்வதால், உங்களில் ஒருவரையும் தவறாகக் குற்றம்சாட்ட விரும்புவதில்லை. நீங்கள் நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டும் என்றும், உங்கள் மனசாட்சியின்படி விண்ணகத்திற்கும், மண்ணகத்திற்கும் விரோதமாகச் செல்லக்கூடிய எதையும் நீங்கள் செய்திராதபடி இருக்க வேண்டும் என்றும் நம்புகின்றேன். நான் உங்களிடம் கேட்கும் ஒரே காரியம் இதுதான். கொடூரமான பாவங்களைச் செய்ததினால் பலர் இளைப்பாறுதலின்றி எளிதில் புண்படுபவர்களாக உணருகிறார்கள், ஒரு நற்கிரியையும் செய்யாததினால் பலர் தங்களைக்குறித்தே வெட்கமடைந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் தங்கள் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்படுவதை விடுத்து என் மனநிலையைச் சோதிக்கும்படி இன்னும் வெளியரங்கமாகாத தங்கள் அருவருப்பான அம்சங்களை மறைக்கிறதான முகமூடிகளை முற்றிலுமாகக் களைந்துவிட்டு மோசத்திலிருந்து அதிக மோசத்திற்குக் கடந்து செல்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதனின் செயல்பாடுகளைக் குறித்து நான் அக்கறை கொள்வதோ அல்லது அதில் கவனம் செலுத்துவதோ இல்லை. மாறாக, தகவல்களைச் சேகரிப்பதாக இருந்தாலும், அல்லது இந்தப் பூமியில் பயணிப்பதாக இருந்தாலும் அல்லது என் ஆர்வத்திற்குட்பட்டு ஏதாவது செய்வதாக இருந்தாலும் நான் செய்ய வேண்டிய கிரியையை மாத்திரமே செய்கிறேன். முக்கியமான நேரங்களில், நான் ஆரம்பத்தில் திட்டமிட்டபடி மனிதரின் மத்தியில் ஒரு நொடி தாமதமாகவோ அல்லது விரைவாகவோ இல்லாமல் இயல்பாகவும், சீராகவும் என் கிரியைகளைத் தொடருகிறேன். ஆனாலும், என் கிரியையின் ஒவ்வொரு படியிலும் நான் அவர்களது முகஸ்துதியையும், பொய்யான தாழ்ச்சியையும் வெறுப்பதினால் சிலர் புறந்தள்ளப்படுகின்றனர். வேண்டுமென்றோ அல்லது தற்செயலாகவோ என்னால் வெறுக்கப்படுக்

கிறவர்கள் எல்லாம் நிச்சயமாகவே கைவிடப்படுவார்கள். சுருக்கமாகக் கூறினால், என்னால் வெறுக்கப்படுகிறவர்கள் என்னைவிட்டு அகன்று போகும்படியாகும். என் வீட்டில் வசிக்கும் துன்மார்க்கரை நான் விட்டுவைப்பதில்லை என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் மனிதனின் தண்டனைக்குரிய காலம் சமீபமாயிருக்கிறது, எனக்கென்று என் சொந்தத் திட்டங்கள் இருப்பதால் என்னால் வெறுக்கத் தக்க ஆத்துமாக்களைப் புறம்பே தள்ள நான் அவசரப் படுவதில்லை.

ஒவ்வொரு மனிதனின் முடிவையும் நான் தீர்மானிக்கும் நேரமாக இருக்கிறது. இது நான் மனிதனிடத்தில் கிரியையைத் தொடங்கும் காலம் இல்லை. நான் என் பதிவுப் புத்தகத்தில் ஒவ்வொரு நபருடைய வார்த்தைகளையும், செயல்களையும் என்னைப் பின் தொடர்ந்து வந்தப் பாதைகளையும், அவர்களுடைய உள்ளார்ந்த சுபாவங்களையும், அவர்கள் எப்படி முடிவில் தங்களை ஒழுங்கு படுத்திக்கொண்டார்கள் என்பதையும் ஒவ்வொன்றாக எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். இவ்விதமாக அவர்கள் எப்படிப்பட்ட நபராக இருந்தாலும், ஒருவரும் என் கையிலிருந்து தப்புவதில்லை, அனைவரும் நான் ஒதுக்கும் தங்கள் வகையுடன் சேர்க்கப்படுவார்கள். நான் ஒவ்வொருவருடைய சேருமிடத்தையும் தீர்மானிக்க அவர்களுடைய வயது, அனுபவம், அவர்கள் பட்ட பாடுகளின் அளவு மற்றும் இவை எல்லாவற்றிலும் குறைவாக அவர்கள் பெற்றுக் கொண்ட இரக்கத்தின் அளவு போன்றவற்றை நான் அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல், அவர்கள் சத்தியத்தைக் கைக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை அடிப்படையாகக் கொள்கிறேன். இது தவிர நீங்கள் வேறு எதையும் தேர்ந்தெடுக்க முடியாது. தேவனுடைய சித்தத்தின் வழி நடக்காதவர்களும் கூடத் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நீங்கள் கட்டாயம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இது மாற்றப்படமுடியாத உண்மை. எனவே, தண்டிக்கப்படுகிறவர்கள் எல்லாம் தேவனுடைய நீதியின் நிமித்தமும் மற்றும் தங்கள் பொல்லாத கிரியைகளின் தகுந்த பிரதிபலனாகவும் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். எனது திட்டத்தை அதன் ஆரம்பத்திலிருந்து நான் ஒரு

மாற்றம்கூட செய்யவில்லை. எளிமையாகக் கூறப்போனால், மனிதனைப் பொறுத்தவரை, நான் உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்கள் குறைந்துவிட்டது போல என் வார்த்தைகளை நான் கற்பிப்பவர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைந்துவிட்டது. ஆனாலும், என் திட்டம் ஒருபோதும் மாறாதபடிக்கு அதைப் பேணிக்காப்பேன். மாறாக மனிதனுடைய அன்பும், விசுவாசமும் எப்பொழுதும் மாறிக்கொண்டும், எப்பொழுதும் தேய்ந்துகொண்டும்வருகிறது, எந்த அளவுக்கென்றால் வெளிவேஷத்திலிருந்து குளிர்ந்தநிலைக்குச் சென்று முற்றிலுமாக என்னை புறந்தள்ளும் நிலைக்கும் கூடச் சென்றுவிடுகிறது. நான் வெறுப்பையும், அருவருப்பையும் உணர்ந்து முடிவாகத் தண்டனையை அனுப்பும்வரை உங்களைக் குறித்த என் மனப்பான்மை அனலும், குளிரும் அற்றதாக இருக்கும். எனினும் உங்கள் தண்டனையின் நாளில் நான் உங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன், ஆனால் உங்களால் என்னைக் காண முடியாது. உங்கள் மத்தியில் வாழ்வது எனக்கு ஏற்கனவே நீண்டதும், மந்தமானதுமாக மாறிவிட்டதால், உங்கள் தீமையான வார்த்தைகளைத் தவிர்க்கும்படியாகவும், தாங்கமுடியாத அளவு நீசமான உங்கள் நடத்தைகளிலிருந்து தெளிவை நோக்கியும், நீங்கள் இனிமேலும் என்னை முட்டாளாக்காதபடிக்கு அல்லது சிரத்தையற்ற முறையில் நடத்தாதபடிக்கு நான் வசிப்பதற்கு வேறு சூழலைத் தெரிந்துகொண்டேன். உங்களை விட்டு விலகும் முன் சத்தியத்திற்கு ஒவ்வாத உங்கள் நடத்தைகளைத் தவிர்க்கும்படி உங்களுக்குக் கட்டாயமாக இன்னும் அதிகமாய்ப் புத்தி சொல்லுவேன். மாறாக, எல்லோருக்கும் பிரியமானது எதுவோ, எல்லோருக்கும் பலன் தருவது எதுவோ, உங்களுடைய சொந்த இலக்கிற்குப் பிரயோஜனமானது எதுவோ அதையே செய்ய வேண்டும். இல்லையெனில் பேரழிவின் மத்தியில் பாடுபடப்போவது வேறு யாருமல்ல நீங்கள் மாத்திரமே.

தன்னைத்தான் வெறுத்து என்னை நேசிப்பவர்களை நோக்கி என் இரக்கம் செல்லுகிறது, இதற்கிடையில், துன்மார்க்கர் மீது விதிக்கப்படும் தண்டனையானது என்னுடைய நீதியான மனநிலைக்குத் துல்லியமான ஆதாரமாகவும், அதற்கும் மேலே என் உக்

கிரத்திற்குச் சாட்சியமாகவும் இருக்கிறது. பேரழிவு வரும்போது எனக்கு விரோதமாக இருப்பவர்கள் பஞ்சத்திற்கும், கொள்ளை நோய்க்கும் இலக்காகிப் புலம்புவார்கள். பலவருடங்களாக என்னைப் பின்தொடர்ந்து வந்திருந்தும் எல்லாவிதமான துன்மார்க்கத்தையும் செய்தவர்களும் தங்கள் பாவத்தின் பலன்களிலிருந்து தப்ப முடியாது; அவர்களும் கூடப் பேரழிவில் விழுவார்கள், இதைப் போன்ற ஒன்றை ஆயிரம் வருடங்களில் சில தடவைகள் காணமுடிந்திருக்கிறது, அவர்கள் தொடர்ந்து பயத்திலும், பீதியிலும் வாழ்வார்கள். எனக்கு உண்மையும் உத்தமுமாக இருந்தவர்கள் என்னுடைய வல்லமையை மெச்சிக் களிகூறுவார்கள். அவர்கள் சொல்லவொண்ணா திருப்தியை அனுபவித்து நான் ஒருபோதும் மனித குலத்திற்குத் தந்திடாத மகிழ்ச்சியின் மத்தியில் வாழ்வார்கள். ஏனெனில் நான் மனிதர்களின் நற்கிரியைகளுக்கு மிகுந்த மதிப்பளித்து துர்க்கிரியைகளை அருவருக்கின்றேன். நான் முதன் முதலில் மனுகுலத்தை வழிநடத்த தொடங்கியதிலிருந்து என்னைப் போன்ற ஒத்த மனதுள்ள ஒரு கூட்ட ஜனங்களை ஆதாயப்படுத்தும்படி வாஞ்சையுடன் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில், என்னைப் போன்ற ஒத்த மனது இல்லாத ஜனங்களை நான் மறப்பதில்லை. என் இருதயத்தில் நான் அவர்களை எப்போதும் வெறுக்கிறேன். அவர்களை ஆக்கினைக்கு உள்ளாக்கித் தீர்ப்பதற்கு வாய்ப்பை எதிர்நோக்கியிருக்கிறேன், அதனைக் கண்டு நான் நிச்சயமாகவே மகிழுவேன். இப்பொழுதோ என்னுடைய நாள் வந்துவிட்டது, நான் இதற்குமேல் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை!

என்னுடைய இறுதிக் கிரியையானது மனிதனைத் தண்டிப்பது மாத்திரம்அல்ல, ஆனால் மனிதனுக்கான இலக்கை ஆயத்தம் செய்வதும்தான். மேலும் இதனால் ஜனங்கள் என்னுடைய நியமங்களையும், செயல்களையும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடும். ஒவ்வொரு மனிதனும் நான் செய்தவை எல்லாம் சரி என்றும், நான் செய்தவை எல்லாம் என் மனநிலையின் வெளிப்பாடுகள் என்றும் காண நான் விரும்புகின்றேன். இது மனிதனின் செயல் அல்ல, மனுக்குலத்தை வெளிக்கொண்டுவந்த இயற்கையுடையதும் அல்ல, ஆனால் படைப்

பில் உள்ள எல்லா ஜீவராசிகளையும் போஷிக்கும் என் செயலே. நான் இல்லையென்றால் மனுக்குலம் அழிவதோடு பேரழிவு என்னும் சாட்டையடியால் பாடுபடும். எந்த மனிதனும் சந்திர, சூரியனின் அழகையோ அல்லது பசுமையான உலகத்தையோ மீண்டும் காண முடியாது. மனுக்குலம் குளிர்ந்த இரவுகளையும், இரக்கமில்லாத மரண இருளின் பள்ளத்தாக்கையும் மாத்திரமே எதிர் கொள்ளும். நானே மனுக்குலத்தின் ஒரே இரட்சிப்பு. நானே மனுக்குலத்தின் ஒரே நம்பிக்கையாக இருக்கிறேன், அதற்கும் மேலே மனுக்குலத்தின் மொத்த ஜீவிப்பும் என்னையே சார்ந்திருக்கிறது. நானின்றி ஒட்டுமொத்த மனுக்குலமும் உடனடியாக ஓர் அசைவற்ற நிலைக்கு வந்துவிடும். நானின்றி மனுக்குலம் பெரும் அழிவில் அவதியுறும், எல்லாவகையான பிசாசுகளாலும் கால்களின் கீழ் மிதிக்கப்படும், ஆனாலும் ஒருவரும் என்மீது கவனம் செலுத்துவதில்லை. நான் வேறு ஒருவரும் செய்யமுடியாத கிரியையைச் செய்திருக்கின்றேன், இதனை மனிதன் சில நற்கிரியைகள் மூலம் எனக்கு ஈடு செய்வான் என்று நம்பியிருக்கின்றேன். ஒரு சிலரால் மாத்திரமே எனக்கு ஈடு செய்ய முடிகிறது என்றாலும், நான் மனிதனின் உலகத்தில் என் பயணத்தை முடித்து என் விரிவாக்கக் கிரியையின் அடுத்தக் கட்டத்தைத் தொடங்குவேன். ஏனெனில் மனிதரின் மத்தியில் இத்தனை வருடமாக என் போக்குவரத்தின் வேகம் எல்லாம் பலனுள்ளதாக இருந்திருக்கிறது, நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறேன். எனக்கு மக்களின் எண்ணிக்கை முக்கியமில்லை மாறாக அவர்களது நற்கிரியைகளே முக்கியம். எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும், நீங்கள் உங்கள் இலக்கிற்காக, போதுமான நற்கிரியைகளை ஆயத்தப்படுத்தியிருப்பீர்கள் என நம்புகிறேன். அப்போது நான் திருப்தியாவேன், அப்படியில்லாவிட்டால், உங்களில் ஒருவனும் உங்கள்மீது விழப்போகும் பேரழிவிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது. அந்தப் பேரழிவு என்னிலிருந்தே ஆரம்பிக்கப்படும், மேலும் அது நிச்சயமாகவே என்னாலே திட்டமிடப்படும். என் கண்களில் நீங்கள் செம்மையாய்க் காணப்படவில்லை என்றால், உங்களால் அந்தப் பேரழிவில் பாடுபடுவதிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது. உபத்திர

வத்தின் காலத்திலே உங்களுடைய அன்பும், விசுவாசமும் ஆழம் இல்லாமல் இருந்ததினால், அப்போது உங்களுடைய செயல்கள் முற்றிலும் பொருத்தமானது என்று கருத முடியாது, ஒன்று நீங்கள் உங்களைக் கோழையாகவோ அல்லது கடுமையாகவோ காட்டியிருப்பீர்கள். அதைப் பொறுத்தவரை நன்மையா அல்லது தீமையா என்று மாத்திரமே நான் ஒரு நியாயத்தீர்ப்பு வழங்குவேன். என் அக்கறை எல்லாம் நீங்கள் எந்த வழியில் நடக்கிறீர்கள் என்பதிலும், எப்படி உங்களை வெளிப்படுத்துகிறீர்கள் என்பதிலுமே தொடர்கிறது, அதன் அடிப்படையிலேயே உங்களுடைய முடிவை நான் தீர்மானிப்பேன். எனினும், என் இரக்கம் அதுவரையே நீட்டிக்கப் பட்டிருப்பதால், உபத்திரவத்தின் காலத்திலே சிறிதளவாயினும் விசுவாசத்தைக் காட்டாதவர்களுக்கு நான் நிச்சயமாக அதற்குமேல் இரங்குவதில்லை என்பதை நான் தெளிவுபடுத்தியாக வேண்டும். என்னை காட்டிக்கொடுத்த அல்லது துரோகம் செய்த யார்மீதும் நான் அதற்குமேல் என் விருப்பத்தை வைப்பதில்லை. தன் நண்பர்களின் நன்மையை விற்றுப் போடுபவர்களிடமும் நான் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள விரும்புவதில்லை. யார் அந்த நபராக இருந்தாலும் இதுவே என் நிலைப்பாடு. என் இருதயத்தை உடைப்பவர்கள் யாராயினும் என்னிடமிருந்து இரண்டாம் முறை கருணையைப் பெற முடியாது என்பதை நான் உங்களுக்கு அவசியம் சொல்ல வேண்டும். மேலும் எனக்கு உண்மையாக இருப்பவர்களோ என் இருதயத்தில் எப்போதும் நிலைத்திருப்பார்கள்.

நீ யாருக்கு விசுவாசமாக இருக்கிறாய்?

இப்போது நீங்கள் உயிர்வாழும் ஒவ்வொரு நாளும் மிகவும் முக்கியமானதாகும், இது உங்கள் இலக்குக்கும் உங்கள் விதிக்கும் மிகவும் முக்கியமானதாகும், எனவே இன்று உங்களிடம் உள்ள அனைத்தையும் நீங்கள் பேணி பாதுகாக்க வேண்டும், மற்றும் கடந்து செல்லும் ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும் பொக்கிஷமாக சேர்த்துவைக்கவேண்டும். நீங்கள் இந்த வாழ்க்கையை வீணாக வாழ்ந்

திருக்காத விதத்தில், உங்களால் முடிந்தவரை அதிக ஆதாயங்களைப் பெறும் விதத்தில் நீங்கள் எவ்வளவு நேரம் செலவழிக்க முடியுமோ அவ்வளவு நேரம் செலவழித்து உங்களை செதுக்கவேண்டும். நான் ஏன் இதுபோன்ற வார்த்தைகளைப் பேசுகிறேன் என்று நீங்கள் குழப்பமடையலாம். வெளிப்படையாகச் சொல்வதானால், உங்கள் யாருடைய நடத்தையிலும் எனக்குச் சிறிதளவும் மகிழ்ச்சியில்லை, ஏனென்றால் உங்கள் மீது நான் வைத்திருந்த நம்பிக்கைகள் இன்று நீங்கள் இருப்பது போல இல்லை. அதனால்தான், நான் இப்படிச் சொல்கிறேன்: நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆபத்தின் விளிம்பில் இருக்கிறீர்கள், உங்கள் கடந்த காலம் உதவிக்காக கண்ணீர் வடிக்கிறது, மேலும் சத்தியத்தைத் தொடர்வதற்கான மற்றும் வெளிச்சத்தைத் தேடுவதற்கான முன்னாள் இலக்குகள் அவற்றின் முடிவை நெருங்குகின்றன. இதுதான் உங்கள் கைமாற்றின் இறுதிக் காட்சி, இது நான் ஒருபோதும் எதிர்பார்க்காத ஒன்றாகும். நீங்கள் என்னைப் பெரிதும் ஏமாற்றிவிட்டீர்கள் என்பதற்காக உண்மைகளுக்கு மாறாக நான் பேச விரும்பவில்லை. ஒருவேளை இதை ஏற்றுக்கொள்ள உங்களுக்கு விருப்பமில்லாமல் இருக்கலாம், நிஜத்தை எதிர்கொள்ள விருப்பமில்லாமல் இருக்கலாம், ஆனாலும் நான் இதை உங்களிடம் கண்டிப்பாகக் கேட்டாக வேண்டும்: இத்தனை வருடங்கள், உங்கள் இருதயங்கள் சரியாக எதனால் நிரப்பப்பட்டுள்ளன? அவை யாருக்கு விசுவாசமாக இருக்கின்றன? இந்தக் கேள்விகளை எதிர்பார்க்கவில்லை என்று சொல்லாதீர்கள், நான் ஏன் இதுபோன்ற கரியங்களைக் கேட்டேன் என்று என்னிடம் கேட்காதீர்கள். இதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்: ஏனென்றால் உங்களை எனக்கு நன்றாக தெரியும், உங்கள் மீது மிகவும் அதிகமாக அக்கறை காட்டுகிறேன், உங்கள் நடத்தையிலும் செய்கைகளிலும் எனது இருதயத்தை மிகவும் அதிகமாக ஈடுபடுத்தியுள்ளேன், எனவே நிறுத்தாமலும் கசப்பான மனநிலை கொள்ளாமலும் உங்கள் தவறுக்குக் கணக்குக் கொடுக்குமாறு உங்களை அழைத்திருக்கிறேன். ஆனாலும் நீங்கள் எனக்கு அக்கறையின்மையையும் தாங்க முடியாத பிரிவையும் தவிர வேறு எதையும் திருப்பித் தரவில்லை. நீங்கள் என்னைக் குறித்து மிகவும் அலட்

சியமாக இருக்கிறீர்கள்; எனக்கு அதைப் பற்றி எதுவும் தெரியாமால் இருக்க சாத்தியமுள்ளதா? நீங்கள் இதைத்தான் நம்புகிறீர்கள் என்றால், நீங்கள் உண்மையிலேயே என்னை தயவுடன் நடத்தவில்லை என்பதையே இது மேலும் நிரூபிக்கிறது. எனவே, உங்கள் தலைகளை நீங்கள் மணலில் புதைக்கிறீர்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் எல்லோரும் என்ன செய்கிறீர்கள் என்று கூட தெரியாத அளவுக்கு மிகவும் சாமர்த்தியமானவர்களாக இருக்கிறீர்கள், அப்படியானல் எனக்குக் கணக்குக் கொடுப்பதற்கு நீங்கள் எதைப் பயன்படுத்துவீர்கள்?

என்னை மிகவும் கவலை கொள்ளச் செய்கிற கேள்வி என்னவென்றால், உங்கள் இருதயங்கள் யாருக்கு விசுவாசமாக இருக்கின்றன என்பதாகும். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் எண்ணங்களை ஒழுங்குபடுத்தி, நீங்கள் யாருக்கு விசுவாசமாக இருக்கிறீர்கள், யாருக்காக வாழ்கிறீர்கள் என்று உங்களுக்குள்ளேயே கேட்க முயற்சி செய்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன். ஒருவேளை நீங்கள் இந்த கேள்விகளைப் பற்றி ஒருபோதும் கவனமாக சிந்திக்காமல் இருந்திருக்கலாம், எனவே நான் உங்களுக்குப் பதில்களை வெளிப்படுத்தினால் எப்படி இருக்கும்?

மனிதன் தனக்காகவே வாழ்கிறான், தனக்கே விசுவாசமாக இருக்கிறான் என்ற உண்மையை ஞாபகசக்தி கொண்ட எவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். உங்கள் பதில்கள் முற்றிலும் சரியாக இருக்கும் என்று நான் நம்பமாட்டேன், ஏனென்றால் நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் சொந்த வாழ்க்கையில் வாழ்கிறீர்கள், ஒவ்வொருவரும் உங்கள் சொந்தத் துயரத்தில் துயரப்படுகிறீர்கள். நீங்கள் நேசிக்கிறவர்களுக்கும், உங்களை சந்தோஷப்படுத்தும் காரியங்களுக்குமே விசுவாசமாக இருக்கிறீர்கள்; நீங்கள் உங்களுக்கு முற்றிலும் விசுவாசமாக இல்லை. நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்களைச் சுற்றியுள்ள மக்கள், நிகழ்வுகள் மற்றும் பொருட்களால் தூண்டப்படுவதனால், நீங்கள் உண்மையிலேயே உங்களுக்கு விசுவாசமாக இல்லை. நீங்கள் உங்களுக்கு விசுவாசமாக இருக்கிறீர்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்வதற்காக அல்ல, ஏதாவது ஒரு காரியத்தில் உங்கள் விசுவாசத்தை

வெளிப்படுத்துகிறீர்கள் என்பதற்காகவே நான் இந்த வார்த்தைக ளைப் பேசுகிறேன், ஏனென்றால் பல வருடங்களாக, உங்களில் யாரிடமிருந்தும் நான் ஒருபோதும் விசுவாசத்தைப் பெறவில்லை. இத்தனை வருடங்கள் நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுகிறீர்கள், ஆனால் ஒருபோதும் என் மீது சிறிதளவு கூட விசுவாசத்தைக் காண்பிக்க வில்லை. மாறாக, நீங்கள் நேசிக்கும் நபர்களையும் உங்களை சந் தோஷப்படுத்தும் காரியங்களையும் சுற்றியே பெரிதும் வலம் வந் திருக்கிறீர்கள், அதனால் நீங்கள் எங்கு சென்றாலும் எல்லா நேரங் களிலும், அவற்றை உங்கள் இருதயங்களுக்கு நெருக்கமாக வைத் திருக்கிறீர்கள், அவற்றை ஒருபோதும் கைவிடவில்லை. நீங்கள் நேசிக்கிற எந்தவொரு காரியத்தைப் பற்றியும் நீங்கள் ஆர்வமாக அல்லது ஆவலாக இருக்கும்போதெல்லாம், நீங்கள் என்னைப் பின் பற்றும் போது அல்லது என் வார்த்தைகளைக் கேட்கும்போதுகூட இதுதான் நடக்கிறது. ஆகையால், நான் உங்களிடம் கேட்கும் விசு வாசத்தை, நீங்கள் விரும்பும் உங்களது “விருப்பமானவைகளுக்கு” பயன்படுத்தி எனக்குப் பதிலாக அவைகளுக்கு விசுவாசமாக இருக் கிறீர்கள் என்று நான் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் எனக்காக ஒன்று அல்லது இரண்டு காரியங்களைத் தியாகம் செய்தாலும், அது உங் களுக்குரிய அனைத்தையும் குறிப்பிடாது, மேலும் நீங்கள் உண்மை யிலேயே எனக்கு விசுவாசமுள்ளவர்களாக இருக்கிறீர்கள் என்பதை அது காண்பிக்காது. உங்களுக்கு ஆர்வமுள்ள காரியங்களிலேயே நீங்கள் ஈடுபாட்டுடன் காணப்படுகிறீர்கள்: சிலர் தங்கள் மகன்கள் மற்றும் மகள்களுக்கு விசுவாசமாக இருக்கிறார்கள், மற்றவர்கள் கணவன்மார்கள், மனைவிமார்கள், செல்வம், வேலை, மேலதிகா ரிகள், அந்தஸ்து அல்லது பெண்கள் ஆகியோருக்கு விசுவாசமாக இருக்கிறார்கள். நீங்கள் விசுவாசமாக இருக்கும் காரியங்களைப் பற்றி நீங்கள் ஒருபோதும் சோர்வாகவோ அல்லது எரிச்சலாகவோ உணர மாட்டீர்கள்; மாறாக, இந்தக் காரியங்களை அதிக அளவி லும் உயர் தரத்திலும் வைத்திருக்க நீங்கள் இன்னும் ஆர்வம் கொள் வீர்கள், நீங்கள் ஒருபோதும் அவற்றை விட்டுவிட மாட்டீர்கள். நானும் எனது வார்த்தைகளும் நீங்கள் ஆர்வமாக இருக்கிறபொ

ருட்களுக்குப் பின்னாலேயே தள்ளப்படுகிறோம். அவற்றை கடைசியாக வரிசைப்படுத்துவதற்கு உங்களுக்கு வேறு வழியில்லை. தாங்கள் விசுவாசமாக இருக்கிற காரியங்களை கடைசி இடத்தில் வைக்கிறவர்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியதிருக்கிறது. அவர்களுடைய இருதயங்களில் என்னைப் பற்றிய ஒரு சிறிய தடயம்கூட இருப்பதில்லை. நான் உங்களிடம் அதிகம் கேட்பதாக அல்லது உங்கள் மீது தவறாகக் குற்றஞ்சாட்டுவதாக நீங்கள் நினைக்கலாம், ஆனால் உங்கள் குடும்பத்துடன் சந்தோஷமாக நேரத்தை செலவிடும்போது, நீங்கள் ஒருபோதும் எனக்கு விசுவாசமாக இருந்ததில்லை என்ற உண்மையை எப்போதாவது சிந்தித்துப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? இது போன்ற நேரங்களில், இது உங்களுக்கு வேதனை அளிக்கவில்லையா? உங்கள் இருதயங்கள் மகிழ்ச்சியால் நிரம்பியிருக்கும்போதும், உங்கள் உழைப்புகளுக்காக நீங்கள் வெகுமதி பெறும்போதும், போதுமான சத்தியத்தினால் நீங்கள் நிரப்பப்படவில்லை என்று நீங்கள் சோகமாக உணரவில்லையா? எனது அங்கீகாரத்தைப் பெறாததற்காக நீங்கள் எப்போது அழுதீர்கள்? உங்கள் மகன்களுக்காகவும் மகள்களுக்காகவும் உங்கள் மூளையை கசக்கிப் பிழிந்து மிகுந்த சிரத்தை எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள், ஆனாலும் நீங்கள் திருப்தியடையவில்லை; அவர்கள் சார்பாக நீங்கள் விடாமுயற்சியுடன் செயல்படவில்லை என்றும், அவர்களுக்காக உங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் நீங்கள் செய்யவில்லை என்றும் நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். இருப்பினும், என்னைப் பற்றி நீங்கள் எப்போதும் அலட்சியமாகவும் கவனக்குறைவாகவும் இருக்கிறீர்கள்; நான் உங்கள் நினைவுகளில் மட்டுமே இருக்கிறேன், ஆனால் நான் உங்கள் இருதயங்களில் வசிக்கவில்லை. எனது அர்ப்பணிப்பையும் முயற்சிகளையும் நீங்கள் ஒருபோதும் உணர்வதில்லை, நீங்கள் அவற்றை ஒருபோதும் பாராட்டியதில்லை. நீங்கள் சுருக்கமான பிரதிபலிப்பில் மட்டுமே ஈடுபடுகிறீர்கள், இது போதுமானதாக இருக்கும் என்று நம்புகிறீர்கள். நான் நீண்ட காலமாக ஏங்கிய “விசுவாசம்” இது அல்ல, ஆனால் நான் இதை நீண்ட காலமாக வெறுக்கிறேன். ஆனாலும், நான் என்ன சொன்னாலும், நீங்கள் ஒன்று

அல்லது இரண்டு காரியங்களை மட்டுமே ஒப்புக்கொள்கிறீர்கள்; உங்களால் இதை முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது, ஏனென்றால் நீங்கள் அனைவரும் மிகவும் “தன்னம்பிக்கையுடன்” இருக்கிறீர்கள், நான் பேசிய வார்த்தைகளிலிருந்து எதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நீங்கள் எப்போதும் தேர்வு செய்கிறீர்கள். நீங்கள் இன்றும் இவ்வாறே இருந்தால், உங்கள் தன்னம்பிக்கையைக் கையாள்வதற்கான சில வழிமுறைகள் என்னிடம் உள்ளன. மேலும் என்னவென்றால், எனது வார்த்தைகள் அனைத்தும் சத்தியமானவை என்றும், அவற்றில் எதுவும் சத்தியங்களைச் சிதைக்காது என்றும் உங்களை ஒப்புக்கொள்ள வைப்பேன்.

இப்போது நான் உங்கள் முன் கொஞ்சம் பணத்தை வைத்து, அதைத் தேர்வு செய்யும் சுதந்திரத்தையும் கொடுத்து, நீங்கள் தேர்வு செய்வதை நான் கடிந்துகொள்ளவில்லை என்றால், உங்களில் பலர் பணத்தைத் தேர்வு செய்து சத்தியத்தை விட்டுவிடுவீர்கள். உங்களில் சிறந்தவர்கள் பணத்தை விட்டுவிட்டு, தயக்கத்துடன் சத்தியத்தைத் தேர்வு செய்வார்கள், அதே நேரத்தில் சிலர் பணத்தை ஒரு கையிலும் சத்தியத்தை ஒரு கையிலும் எடுப்பார்கள். இதன்மூலம் உங்கள் உண்மையான நிறங்கள் தெளிவாகத் தெரியவில்லையா? நீங்கள் சத்தியத்தையும் மற்றும் நீங்கள் விசுவாசமாக இருக்கும் எதையேனும் தேர்வு செய்யும்போது, நீங்கள் அனைவரும் இதையே தேர்வு செய்கிறீர்கள், உங்கள் நடத்தை மாறாமல் அப்படியே இருக்கும். அது அப்படியல்லவா? சரியானதற்கும் தவறுக்கும் இடையில் ஊசலாடும் பலர் உங்கள் மத்தியில் இல்லையா? நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறை, கருப்பு மற்றும் வெள்ளை ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான போட்டிகளில், குடும்பம் மற்றும் தேவன், குழந்தைகள் மற்றும் தேவன், அமைதி மற்றும் சஞ்சலம், செல்வம் மற்றும் வறுமை, அந்தஸ்து மற்றும் எளிமை, ஆதரிக்கப்படுதல் மற்றும் ஒதுக்கி வைக்கப்படுதல் மற்றும் பலவற்றுக்கு இடையிலான விருப்பத்தேர்வுகளைப் பற்றி நீங்கள் நிச்சயமாக அறிந்திருப்பீர்கள். ஓர் அமைதியான குடும்பத்திற்கும் உடைந்த குடும்பத்திற்கும் இடையில், நீங்கள் முந்தையதைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள், நீங்கள் எந்தவித தயக்க

மும் இல்லாமல் அவ்வாறு தேர்வு செய்கிறீர்கள்; செல்வத்திற்கும் கடமைக்கும் இடையில், நீங்கள் மீண்டும் முந்தையதைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள், கரைக்குத் திரும்ப விருப்பமில்லாமல் இருக்கிறீர்கள்;[அ] ஆடம்பரத்திற்கும் வறுமைக்கும் இடையில், நீங்கள் முந்தையதைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள்; உங்கள் மகன்கள், மகள்கள், மனைவிமார்கள் மற்றும் கணவன்மார்களுக்கும் எனக்கும் இடையில் யாரை தேர்வு செய்வது என்று வரும்போது, நீங்கள் முந்தையதைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள்; கருத்துக்கும் சத்தியத்திற்கும் இடையில், நீங்கள் மீண்டும் முந்தையதைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள். அனைத்து விதமான உங்கள் தீய செயல்களையும் பார்த்த நான் உங்கள் மீதுள்ள நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டேன். உங்கள் இருதயங்கள் மென்மையாக இருக்க பெரிதும் மறுக்கின்றன என்பது என்னை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. பல வருட அர்ப்பணிப்பும் முயற்சியும் உங்களுடைய கைவிடுதலையும் அவநம்பிக்கையையும் தவிர வேறொன்றையும் எனக்குத் தரவில்லை, ஆனால் உங்களுக்கான என் நம்பிக்கைகள் ஒவ்வொரு நாளும் வளர்ந்து வருகின்றன, ஏனென்றால் எனது நாளானது அனைவருக்கும் முன்பாக முற்றிலும் வெளிப்படையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் நீங்கள் இருளான மற்றும் தீய காரியங்களை நாடுவதிலேயே தொடர்ந்து ஈடுபடுகிறீர்கள், அவற்றின் மீதான உங்கள் பிடியைத் தளர்த்த மறுக்கிறீர்கள். அப்படியானால், உங்கள் பின்விளைவு என்னவாக இருக்கும்? நீங்கள் இதை எப்போதாவது கவனமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? மீண்டும் தேர்வு செய்யுமாறு உங்களிடம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டால், உங்கள் கருத்து என்னவாக இருக்கும்? இன்னும் முந்தையதாகவே இருக்குமா? நீங்கள் இன்னும் எனக்கு ஏமாற்றத்தையும் தாங்க முடியாத துக்கத்தையுமே கொண்டு வருவீர்களா? உங்கள் இருதயங்கள் இன்னும் சிறிதளவு சௌகரியத்திலேயே இருக்குமா? என் இருதயத்தை ஆறு

அடிக்குறிப்பு:

அ. கரைக்குத் திரும்புதல்: இது ஒரு சீன வழக்குச் சொல், இதற்கு “தீய வழிகளில் இருந்து திரும்புதல்” என்று அர்த்தம்.

தல்படுத்த என்ன செய்ய வேண்டும் என்று உங்களுக்கு இன்னும் தெரியவில்லையா? இந்த நேரத்தில், நீங்கள் எதைத் தேர்வு செய்வீர்கள்? நீங்கள் என் வார்த்தைகளுக்கு ஒப்புக்கொடுப்பீர்களா அல்லது அவற்றில் சோர்வடைவீர்களா? எனது நாள் உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் நீங்கள் எதிர்கொள்வது ஒரு புதிய வாழ்க்கை மற்றும் ஒரு புதிய தொடக்கப் புள்ளியாகும். இருப்பினும், இந்தத் தொடக்கப் புள்ளி கடந்த புதிய வேலையின் ஆரம்பம் அல்ல, ஆனால் பழைய வேலையின் முடிவு என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லியாக வேண்டும். அதாவது, இதுதான் இறுதிச் செயல். இந்தத் தொடக்கப் புள்ளி பற்றிய அசாதாரணமானது எது என்பதை உங்கள் அனைவராலும் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று நினைக்கிறேன். இருப்பினும், விரைவில் ஒரு நாளில், இந்தத் தொடக்க புள்ளியின் உண்மையான அர்த்தத்தை நீங்கள் புரிந்துகொள்வீர்கள், எனவே நாம் அதை ஒன்றாகக் கடந்து சென்று, வரவிருக்கும் முடிவை வரவேற்போம்! ஆனாலும், உங்களைப் பற்றிய எனது தொடர்ச்சியான கவலை என்னவென்றால், அநீதியையும் நீதியையும் எதிர்கொள்ளும்போது, நீங்கள் எப்போதும் முந்தையதையே தேர்வு செய்கிறீர்கள். இருப்பினும், இவை எல்லாம் உங்கள் கடந்த காலத்தில் நடந்தவை. இதைச் செய்வது மிகவும் கடினம் என்றாலும், நான் உங்களுடைய கடந்த காலச் செயல்கள் அனைத்தையும் மறந்துவிடுவேன் என்று நம்புகிறேன். ஆனாலும், அதைச் செய்வதற்கான மிகவும் சிறந்த வழிமுறை என்னிடம் உள்ளது: எதிர்காலம் கடந்த காலத்தை மாற்றட்டும், உங்களுடைய இன்றைய உண்மையான சுயத்தைக் கொடுத்து உங்கள் கடந்த காலத்தின் நிழல்களைப் போக்க விடுங்கள். எனவே ஒரு முறைக்கூட தேர்வு செய்ய நான் உங்களைத் தொந்தரவு செய்துதான் ஆக வேண்டும்: நீங்கள் உண்மையில் யாருக்கு விசுவாசமாக இருக்கிறீர்கள்?

சென்றடையும் இடம்

சென்றடையும் இடமானது குறிப்பிடப்படும்போதெல்லாம், நீங்கள் இதைச் சிறப்பு கவனத்துடன் நடத்துகிறீர்கள்; மேலும், இது நீங்கள் அனைவரும் குறிப்பாக உணர்ச்சிவசப்படக்கூடிய விஷயமாகவும் இருக்கிறது. சிலர் நல்லவிதமான சென்றடையும் இடத்தைப் பெறுவதற்காக தேவனுக்கு முன்பாகத் தங்கள் தலைகளைத் தரை வரை தாழ்த்தவும் தரையில் முட்டிக்கொள்ளவும் காத்திருக்க முடிவதில்லை. உங்கள் ஆர்வத்தைக் கண்டு எம்மால் அடையாளம் காண முடியும், இதனை வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தத் தேவையில்லை. இது உங்கள் மாம்சமானது பேரழிவிற்குள் வருவதை நீங்கள் விரும்பவில்லை என்பதோடு, எதிர்காலத்தில் நித்திய தண்டனையில் இறங்கவும் நீங்கள் விரும்புவதில்லை என்பதாகும். நீங்கள் இன்னும் கொஞ்சம் சுதந்திரமாக, இன்னும் கொஞ்சம் எளிதாக ஜீவிக்க நீங்களே உங்களை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று நம்புகிறீர்கள். எனவே, சென்றடையும் இடமானது குறிப்பிடப்படும்போதெல்லாம் நீங்கள் குறிப்பாக கலக்கமடைகிறீர்கள், நீங்கள் போதுமான கவனத்துடன் இல்லாவிட்டால், நீங்கள் தேவனைப் புண்படுத்தக்கூடும், இதனால் நீங்கள் தகுதியுள்ள பழிவாங்கலுக்கு ஆளாக நேரிடும் என்று ஆழ்ந்த பயம் கொள்கிறீர்கள். உங்கள் சென்றடையும் இடத்திற்காக நீங்கள் சமரசம் செய்யத் தயக்கம் கொள்ளவில்லை, ஒரு காலத்தில் வஞ்சகராவும் மரியாதையற்றவராகவும் இருந்த உங்களில் பலரும் திடீரென்று குறிப்பாக மென்மையாகவும் நேர்மையாகவும் மாறியிருக்கிறீர்கள்; உங்கள் நேர்மையின் தோற்றமானது ஜனங்களின் மஜ்ஜைகளைச் சில்லிட வைக்கிறது. ஆயினும்கூட, உங்கள் அனைவருக்கும் “நேர்மையான” இருதயங்கள் இருக்கின்றன, மேலும் நீங்கள் உங்கள் இருதயங்களில் இருக்கும் ரகசியங்களைத் தொடர்ந்து எமக்குத் திறந்துகாட்டுகிறீர்கள், அது குறையாகவோ, வஞ்சமாகவோ அல்லது பக்தியாகவோ என எதுவாக இருந்தாலும் எமக்குத் திறந்துகாட்டுகிறீர்கள். மொத்தத்தில், உங்கள் தன்மையின் ஆழமான இடைவெளிகளில் இருக்கும்

உண்மையான விஷயங்களை நீங்கள் மிகவும் நேர்மையாக “ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்”. நிச்சயமாக, நான் ஒருபோதும் இதுபோன்ற விஷயங்களைச் சுற்றி வந்ததில்லை, ஏனென்றால் அவை அனைத் தும் எமக்கு மிகவும் பரிச்சயமாகிவிட்டன. தேவனின் அங்கீகாரத் தைப் பெறுவதற்காக ஒரு முடியை இழப்பதை விட, நீங்கள் சென் றடையும் இடத்திற்காக நீங்கள் அக்கினிக் கடலுக்குள்ளும் நுழை வீர்கள். இது நான் உங்களுடன் மிகவும் பிடிவாதமாக இருக்கிறேன் என்பதற்கான அர்த்தம் இல்லை; நான் செய்யும் எல்லாவற்றையும் நேருக்கு நேர் பார்க்க நீங்கள் பக்தியின் இருதயத்தில் பெரும்பாலா னவற்றை கொண்டிருக்கவில்லை என்பதுதான் அர்த்தம். நான் இப் போது கூறியதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கலாம், எனவே நான் உங்களுக்கு ஒரு எளிய விளக்கத்தை அளிக்கிறேன்: உங்க ளுக்கு தேவைப்படுவது சத்தியமும் ஜீவனும் இல்லை, உங்களை எப்படி நடத்துவது என்பதற்கான கொள்கைகளும் இல்லை, மேலும் எமது மிகக் கடினமான கிரியையும் இல்லை. மாறாக, நீங்கள் மாம்சத்தில் கொண்டிருக்கும் எல்லாம்தான் உங்களுக்கு தேவைப் படுகிறது—செல்வம், அந்தஸ்து, குடும்பம், திருமணம் மற்றும் பல. நீங்கள் எமது வார்த்தைகளையும் கிரியைகளையும் முற்றிலுமாக நிராகரிக்கிறீர்கள், எனவே உங்கள் விசுவாசத்தை ஒரே வார்த்தை யில் என்னால் தொகுக்க முடியும், “அக்கறையில்லாமை” என்பது தான் அந்த வார்த்தை. நீங்கள் உங்களை முற்றிலும் நியமிக்கும் விஷ யங்களை அடைய நீங்கள் எந்த எல்லைக்கும் செல்வீர்கள், ஆனால் தேவன் மீதான உங்கள் விசுவாசத்தைப் பற்றிய விஷயங்களுக்காக நீங்கள் அதே விஷயத்தைச் செய்ய மாட்டீர்கள் என்பதை நான் அறிந்துகொண்டேன். மாறாக, நீங்கள் ஒப்பீட்டளவில் அர்ப்பணிப் புள்ளவராகவும், ஒப்பீட்டளவில் ஆர்வமுள்ளவராகவும் இருக்கிறீர் கள். அதனால்தான் மிகவும் நேர்மையான இருதயம் இல்லாதவர்கள் தேவனை விசுவாசிப்பதில் தோல்வி கண்டவர்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். கவனமாக சிந்தியுங்கள்—உங்களிடையே தோல்வி கண்டவர்கள் பலர் இருக்கின்றனரா?

தேவனை விசுவாசிப்பதில் வெற்றி என்பது ஜனங்களின் சொந்த

செயல்களின் விளைவாக அடையப்படுகிறது என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்; ஜனங்கள் வெற்றிபெறாமல் தோல்வியுற்றால், அதுவும் அவர்களின் சொந்தச் செயல்களால்தான் ஏற்படுகிறது, வேறு எந்தக் காரணிகளாலும் எந்தப் பாத்திரமும் வகிக்கப்படுவதில்லை. தேவனை விசுவாசிப்பதை விட மிகவும் கடினமான மற்றும் அதிகத் துன்பத்தை அனுபவிக்கும் எதையும் நீங்கள் செய்வீர்கள் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன், மேலும் ஏதேனும் பிழைகள் ஏற்பட்டால் நீங்கள் அதைப் பொறுத்துக்கொள்ள விரும்பாத அளவிற்கு மிகவும் தீவிரமாக அதனை நடத்துவீர்கள்; இவை அனைத்தும் நீங்கள் உங்கள் சொந்த ஜீவிதத்தில் செலுத்தும் இடைவிடாத முயற்சிகள் ஆகும். உங்கள் சொந்தக் குடும்பத்தின் எந்த உறுப்பினரையும் நீங்கள் ஏமாற்றாத சூழ்நிலைகளின் கீழ் நீங்கள் எமது மாம்சத்தை ஏமாற்றும் திறன் கொண்டவர்களாக இருக்கிறீர்கள். இதுதான் உங்களது நிலையான நடத்தையாக இருக்கிறது, மேலும் நீங்கள் ஜீவிக்கும் கொள்கையும் இதுதான். நீங்கள் சென்றடையும் இடமானது மிகவும் அழகாகவும், நீங்கள் விரும்பும் அனைத்தும் இருக்கக்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக எம்மை ஏமாற்ற நீங்கள் இன்னும் ஒரு தவறான முகப்பை முன்வைப்பதில்லையா? உங்களது நேர்மையைப் போலவே, உங்களது பக்தியும் தற்காலிகமானது தான் என்பதை நான் அறிவேன். நீங்கள் தீர்மானமாக இல்லையா, மேலும் நீங்கள் செலுத்தும் விலைக்கிரயமானது தற்போதைய தருணத்தின் பொருட்டு மட்டும் தானா, எதிர்காலத்திற்காக இல்லையா? வர்த்தகத்தை உருவாக்கும் ஒரே நோக்கத்துடன், ஓர் அழகான சென்றடையும் இடத்தைப் பெற முயலும் இறுதி முயற்சியை மட்டுமே நீங்கள் செய்ய விரும்புகிறீர்கள். சத்தியத்திற்குக் கடன்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், நான் செலுத்திய விலைக்கிரயத்திற்கு எமக்குத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்காகவும் நீங்கள் இந்த முயற்சியை மேற்கொள்வதில்லை. சுருக்கமாக, நீங்கள் விரும்புவதைப் பெறுவதற்கு புத்திசாலித்தனமான உத்திகளைப் பயன்படுத்த மட்டுமே நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்கள், ஆனால் அதற்காக வெளிப்படையான யுத்தம் செய்ய நீங்

கள் தயாராக இருப்பதில்லை. இது உங்கள் இதயப்பூர்வமான விருப்பமல்லவா? நீங்கள் வேஷம்மாறக்கூடாது, மேலும் உங்களால் புசிக்கவோ அல்லது நித்திரை கொள்ளவோ முடியாத அளவுக்கு உங்கள் சென்றடையும் இடத்தைப் பற்றி யோசிப்பதில் உங்கள் மூளையைக் கசக்கக்கூடாது. உங்கள் விளைவானது ஏற்கனவே இறுதியில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கும் என்பது உண்மையல்லவா? நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் திறந்த மற்றும் நேர்மையான இருதயங்களுடன் உங்கள் திறனுக்கு ஏற்றவாறு உங்கள் சொந்தக் கடமையைச் செய்ய வேண்டும், மேலும் அதற்குத் தேவையான எந்த விலைக்கிரயத்தையும் செலுத்த நீங்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் கூறியுள்ளது போல, அந்த நாள் வரும்போது, தேவனுக்காகத் துன்பம் அனுபவித்த அல்லது விலைக்கிரயம் செலுத்திய எவரைப் பற்றிய விஷயத்திலேயும் தேவன் அஜாக்கிரதையாக இருக்க மாட்டார். இந்த வகையான நம்பிக்கையை நிலைநிறுத்துவது மதிப்பு மிக்கதுதான், நீங்கள் அதை ஒருபோதும் மறந்துவிடக் கூடாது என்பதும் சரிதான். இவ்வாறாக மட்டுமே உங்களைப் பற்றிய விஷயங்களில் எமது மனதை எம்மால் எளிமையாக்க முடிகிறது. இல்லையெனில், நீங்கள் என்றென்றும் எமது மனதை எளிதாக்க முடியாத நபர்களாக இருப்பீர்கள், மேலும் நீங்கள் என்றென்றும் எமது வெறுப்பின் பொருட்களாகவே இருப்பீர்கள். நீங்கள் அனைவரும் உங்கள் மனசாட்சியைப் பின்பற்றி, உங்கள் அனைத்தையும் எமக்காகக் கொடுக்க முடிந்தால், நீங்கள் எமது கிரியைக்கு எந்த முயற்சியும் செய்யாமல் இருந்தால், ஜீவிக்கும் நாட்களின் சக்தியை எமது சுவிசேஷக் கிரியைக்காக அர்ப்பணித்தால், எமது இருதயமானது பெரும்பாலும் உங்களுக்காகக் களிகூராமல் இருக்குமா? இவ்வாறாக, உங்களைப் பற்றிய விஷயங்களில் எமது மனதை முழுமையாக எளிதாக வைக்க முடியும், இல்லையா? நான் எதிர்பார்க்கும் விஷயத்தில் நீங்கள் செய்வது மிகச் சிறிய பகுதிதான் என்பது வெட்கக்கேடான செயல் ஆகும். இதுபோன்ற நிலையில், நீங்கள் எம்மிடமிருந்து எதிர்பார்க்கும் விஷயங்களைத் தேட உங்களுக்கு எப்படி தைரியம் வருகிறது?

நீங்கள் சென்றடையும் இடமும் உங்கள் தலைவிதியும் உங்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானவை—அவற்றிற்கு மிகுந்த அக்கறை உண்டு. நீங்கள் மிகுந்த கவனத்துடன் காரியங்களைச் செய்யாவிட்டால், நீங்கள் சென்றடையும் ஓர் இடத்தைத் தேடுவதை நிறுத்திவிட்டீர்கள் என்றும், உங்கள் சொந்த தலைவிதியை நீங்களே அழித்துவிட்டீர்கள் என்றும் அர்த்தமாவதாக நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்கள். ஆனால், தங்களது சென்றடையும் இடத்திற்காக மட்டுமே முயற்சி செய்யும் ஜனங்கள் வீணாக உழைக்கிறார்கள் என்று உங்களுக்கு எப்போதாவது தோன்றியிருக்கிறதா? அத்தகைய முயற்சிகள் உண்மையானவை இல்லை—அவை போலியானவை, வஞ்சகம் மிக்கவை. அப்படியானால், தங்களது சென்றடையும் இடத்தின் பொருட்டு மட்டுமே கிரியை செய்பவர்கள் தங்கள் இறுதி வீழ்ச்சியின் வாசலில் இருக்கிறார்கள், ஏனென்றால் தேவன் மீது ஒருவனின் விசுவாசத்தில் தோல்வி என்பது வஞ்சகத்தினால் ஏற்படுகிறது. நான் முகஸ்துதி செய்யப்படுவதையோ அல்லது கஷ்டப்படுவதையோ அல்லது உற்சாகத்துடன் நடத்தப்படுவதையோ விரும்புவதில்லை என்பதை நான் முன்பு கூறியிருக்கிறேன். எமது சத்தியத்தையும் எமது எதிர்பார்ப்புகளையும் நேர்மையானவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். மேலும், ஜனங்கள் எமது இருதயத்தின் மீது மிகுந்த அக்கறையையும் எண்ணத்தையும் காட்டும்போதும், எம்பொருட்டு எல்லாவற்றையும் விட்டுக்கொடுக்கும் திறனைக் கொண்டிருக்கும்போதும் நான் அதை விரும்புகிறேன். இவ்வாறாக மட்டுமே எமது இருதயத்தால் ஆறுதலடைய முடியும். இப்போது, உங்களைப் பற்றி நான் விரும்பாத விஷயங்கள் எத்தனை இருக்கின்றன? உங்களைப் பற்றி நான் விரும்பும் விஷயங்கள் எத்தனை இருக்கின்றன? உங்கள் சென்றடையும் இடத்தின் பொருட்டு நீங்கள் முன்வைத்த அசிங்கத்தின் வெவ்வேறு வெளிப்பாடுகள் அனைத்தையும் நீங்கள் யாரும் உணரவில்லை என்பதாக இருக்குமா?

எமது இருதயத்தில், நேர்மறையான மற்றும் மேலே செல்ல விரும்பும் எந்தவொரு இருதயத்தையும் புண்படுத்த நான் விரும்புவதில்லை, மேலும் விசுவாசத்துடன் தனது கடமையைச் செய்கிற

எவருடைய ஆற்றலையும் குறைக்கவும் எமது இருதயத்தில் நான் விரும்புவதில்லை. ஆயினும்கூட, உங்கள் குறைபாடுகள் மற்றும் உங்கள் இருதயங்களின் ஆழமான இடைவெளிகளில் இருக்கும் இழிந்த ஆத்துமாவை நான் உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நினைவு படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. எமது வார்த்தைகளை நேருக்கு நேர் சந்திப்பதில் உங்களால் உங்களது உண்மையான இருதயத்தை வழங்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் நான் அவ்வாறு செய்கிறேன், ஏனென்றால் எமக்கு எதிரான ஜனங்களின் வஞ்சகத்தை நான் மிகவும் வெறுக்கிறேன். எமது கிரியையின் கடைசிக் கட்டத்தில், உங்களால் மிகச்சிறந்த செயல்திறனை வழங்க முடியும் என்றும், நீங்கள் முழு மனதுடன் உங்களை நியமிப்பீர்கள் என்றும், இனி அரை மனதுடன் இருக்க மாட்டீர்கள் என்றும் மட்டுமே நம்புகிறேன். நிச்சயமாக, உங்கள் அனைவருக்கும் ஒரு நல்ல சென்றடையும் இடம் இருக்க வேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆயினும்கூட, எமக்கான தேவை எமக்கு இன்னும் இருக்கிறது, அதாவது உங்கள் ஒரே மற்றும் இறுதி பக்தியை எமக்கு வழங்குவதில் நீங்கள் சிறந்த முடிவை எடுக்க வேண்டும். ஒருவனுக்கு அந்த ஒரே பக்தி இல்லையென்றால், அவன் நிச்சயமாக சாத்தானின் பொக்கிஷமான உடைமையாக இருக்கிறான், நான் இனியும் அவனைப் பயன்படுத்த மாட்டேன், ஆனால் அவனது பெற்றோரால் கவனிக்கப்படுவதற்காக அவனை அவனது வீட்டிற்கு அனுப்புவேன். எமது கிரியையானது உங்களுக்கு ஒரு பெரிய உதவியாக இருக்கிறது; நான் உங்களிடமிருந்து நேர்மையான மற்றும் மேலே செல்ல விரும்பும் ஓர் இருதயத்தைத்தான் பெற விரும்புகிறேன், ஆனால் இதுவரை என் கைகள் வெறுமையாகவே இருக்கின்றன. இதைப் பற்றி யோசித்துப் பாருங்கள்: ஒரு நாள், சொல்லக்கூடிய சொற்களுக்கும் அப்பால் வேதனைப்படுகிறேன் என்றால், பிறகு உங்களைப் பற்றிய எமது அணுகுமுறை என்னவாக இருக்கும்? அந்த நேரத்தில் நான் இப்போது இருப்பதைப் போல உங்களிடம் நட்பாக இருப்பேனா? அந்த நேரத்தில் இப்போது இருப்பதைப் போல எமது இருதயம் அமைதியாக இருக்குமா? வயலில் சிரமப்பட்டு உழைத்தும் ஒரு தானியத்தைக்

கூட அறுவடை செய்யாத ஒருவனின் உணர்வுகளை நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்களா? ஒரு பெரிய அடியைச் சந்தித்தபோது ஒருவனின் இருதயம் எவ்வளவு காயமடைகிறது என்பதை உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறதா? ஒரு சமயம் நம்பிக்கையால் நிறைந்திருந்த, மோசமான காரியங்களில் பங்கெடுக்க வேண்டியிருக்கும் ஒருவனின் கசப்புத்தன்மையை உங்களால் ருசிக்க முடியுமா? எரிச்சலடைந்த ஒருவனிடமிருந்து வரும் கோபத்தை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா? பகை மற்றும் வஞ்சகத்துடன் நடத்தப்பட்ட ஒருவனிடம் இருக்கும் பழிவாங்கலுக்கான ஆர்வத்தை உங்களால் அறிய முடியுமா? இந்த ஜனங்களின் மனநிலையை நீங்கள் புரிந்து கொண்டால், தேவனின் பழிவாங்கும் நேரத்தில் அவர் கொண்டிருக்கும் அணுகுமுறையைக் கற்பனை செய்வது உங்களுக்குக் கடினமாக இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன்! இறுதியாக, நீங்கள் உங்களது சென்றடையும் இடத்திற்காகத் தீவிர முயற்சியில் ஈடுபடுகிறீர்கள் என்று நம்புகிறேன், ஆனாலும் உங்கள் முயற்சிகளில் நீங்கள் வஞ்சகமான வழிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டாம், இல்லையென்றால் எமது இருதயத்தில் நான் உங்களை எண்ணி தொடர்ந்து ஏமாற்றமடைவேன். அத்தகைய ஏமாற்றம் எதற்கு வழிவகுக்கிறது? நீங்களே உங்களை முட்டாளாக்குவதாக இல்லையா? தங்களது சென்றடையும் இடத்தை நினைத்துக்கொண்டே அதை அழிப்பவர்கள் இரட்சிக்கப்படவே முடியாது. அவன் சினங்கொண்டவனாகவும் கோபமுள்ளவனாகவும் மாறினாலும், அத்தகையவன் மீது யார் பரிதாபப்படுவார்கள்? மொத்தத்தில், நீங்கள் ஒரு பொருத்தமான மற்றும் நல்ல சென்றடையும் இடத்தை அடைய வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், மேலும், நீங்கள் யாரும் பேரழிவிற்குள் விழமாட்டீர்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

மூன்று புத்திமதிகள்

தேவனை விசுவாசிக்கிற ஒருவராக, எல்லாவற்றிலும் அவரை யல்லாமல் வேறு யாருக்கும் நீங்கள் விசுவாசமாக இருக்கக்கூடாது, எல்லாவற்றிலும் அவருடைய சித்தத்திற்கு இணக்கமுள்ளவராக இருக்க வேண்டும். இருந்தபோதிலும், இந்தச் செய்தியை எல்லோ ரும் புரிந்துக்கொண்டாலும், மனிதனின் பல்வேறு சிரமங்கள் கார ணமாக—உதாரணமாக, அவனுடைய அறியாமை, முட்டாள்தனம் மற்றும் சீர்கேட்டின் காரணமாக, எல்லாவற்றிலும் மிகத்தெளிவா னதும் அடிப்படையானதுமாக இருக்கும் இந்தச் சத்தியங்கள் அவ னில் முற்றிலும் வெளியரங்கமாகத் தெரியவில்லை, எனவே, உங் கள் முடிவு தீர்மானிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, உங்களுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சில விஷயங்களை நான் முதலில் உங்க ளுக்குச் சொல்ல வேண்டும். நான் தொடர்வதற்கு முன்பு, நீங்கள் முதலில் இதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்: நான் பேசுகிற வார்த் தைகள் சகல மனுஷருக்கும் நேராக பேசப்படுகிற சத்தியங்களா கும்; அவை ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் அல்லது ஒரு வகை நபருக்கு மட்டுமே கூறப்பட்டதல்ல. ஆகையால், சத்தியத்தின் நிலைப்பாட் டில் இருந்து என் வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு நீங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும், மேலும் நீங்கள் முழுமையான கவ னம் நிறைந்த மனப்பான்மையையும் நேர்மையையும் கொண்டி ருக்க வேண்டும்; நான் பேசுகிற ஒரு வார்த்தையையோ அல்லது சத்தியத்தையோ புறக்கணிக்காதீர்கள், மேலும் நான் பேசுகிற சகல வார்த்தைகளையும் லேசாகவும் எடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கையில், நீங்கள் சத்தியத்திற்குப் பொருத்தமில்லாத பல காரி யங்கள் செய்திருப்பதை நான் காண்கிறேன், ஆகவே துன்மார்க்கத் தினாலும் அருவருப்பினாலும் அடிமைப்படுத்தப்படாமல், மேலும், நீங்கள் சத்தியத்தை மிதித்துப்போடவோ அல்லது தேவனுடைய வீட்டின் எந்த மூலையையும் தீட்டுப்படுத்தவோ கூடாதபடிக்கு, நீங்கள் சத்தியத்தின் ஊழியக்காரராகும்படிக்கு நான் குறிப்பாகக் கேட்கிறேன். இதுவே உங்களுக்கான எனது புத்திமதி. இப்போது

கையில் இருக்கும் தலைப்பைப் பற்றி நான் பேசுகிறேன்.

முதலாவதாக, உங்களது தலைவிதியின் பொருட்டு, நீங்கள் தேவனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறவேண்டும். அது என்னவென்றால், நீங்கள் தேவனுடைய வீட்டிலே ஓர் உறுப்பினர் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறபடியினால், தேவனுக்கு சமாதானத்தைக் கொண்டு வந்து எல்லாவற்றிலும் அவரை நீங்கள் திருப்திப்படுத்த வேண்டும். வேறுவிதமாகக் கூறினால், உங்களுடைய செயல்களில் கொள்கையுடையவர்களாக நீங்கள் இருக்க வேண்டும், மற்றும் அவற்றில் உள்ள சத்தியத்திற்கு இணக்கமாக இருக்க வேண்டும். இது உனக்கு அப்பாற்பட்டது என்றால், நீ தேவனால் வெறுக்கப்படுவாய், நிராகரிக்கப்படுவாய், மற்றும் ஒவ்வொரு மனிதராலும் வெறுத்து ஒதுக்கப்படுவாய். நீ அப்படிப்பட்ட ஓர் இக்கட்டான நிலைக்கு வந்துவிட்டால், தேவனுடைய வீட்டிலே ஒருவனாக அவர்கள் மத்தியில் உன்னைக் கணக்கிட முடியாது, இதுதான் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படாமல் இருப்பதன் அர்த்தமாகும்.

இரண்டாவதாக, நேர்மையானவர்களை தேவன் விரும்புகிறார் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பொதுவாகவே, தேவன் உண்மையுள்ளவராக இருக்கிறார், எனவே அவருடைய வார்த்தைகளை எப்போதும் நம்பலாம்; மேலும், அவருடைய செயல்கள் குற்றமற்றவை மற்றும் நிச்சயமானவைகளாக இருக்கின்றன, அதனால்தான் தம்மிடம் முற்றிலும் நேர்மையானவர்களாக இருக்கிறவர்களைத் தேவன் விரும்புகிறார். நேர்மை என்பது உங்களுடைய இருதயத்தை தேவனுக்குக் கொடுப்பதும், எல்லாவற்றிலும் தேவனுடன் உண்மையாக இருப்பதும், எல்லாவற்றிலும் அவருடன் வெளிப்படையாக இருப்பதும், உண்மைகளை ஒருபோதும் மறைக்காமல் இருப்பதும், உங்களுக்கு மேலே மற்றும் கீழே உள்ளவர்களை ஏமாற்ற முயற்சிக்காமல் இருப்பதும், மற்றும் தேவனிடத்தில் தயவைப் பெறுவதற்காக மட்டுமே காரியங்களைச் செய்யாமல் இருப்பதுமாகும். சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், நேர்மையாக இருப்பது என்பது உங்களுடைய செயல்களிலும் வார்த்தைகளிலும் தூய்மையாக இருப்பதும், மற்றும் தேவனையும் மனிதனையும்

ஏமாற்றாமல் இருப்பதுமாகும். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்பது மிகவும் எளிமையானது, ஆனால் உங்களுக்கு இது இரு மடங்கு கடினமானதாக இருக்கிறது. பலருக்கு நேர்மையாகப் பேசுவதையும் செயல்படுவதையும் விட நரகத்திற்குள்ளாக தண்டிக்கப்படுவதே மேலானதாக இருக்கும். நேர்மையற்றவர்களுக்காக நான் வேறு வழிமுறை வைத்திருப்பதில் சிறிதும் ஆச்சரியமில்லை. நீங்கள் நேர் மையாக இருப்பது உங்களுக்கு எவ்வளவு கடினம் என்பதை மெய் யாகவே நான் நன்கு அறிவேன். ஏனெனில் நீங்கள் அனைவரும் மிகவும் புத்திசாலிகள், உங்கள் சொந்த சிறிய அளவுகோல் கொண்டு மக்களை அளவிடுவதில் மிகவும் சிறந்தவர்கள், இது எனது கிரி யையை மிகவும் எளிதாக்குகிறது. நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் இரகசியங்களை உங்கள் மார்போடு கட்டியணைத்துக் கொள்வ தால், நான் உங்களை ஒவ்வொருவராகப் பேரழிவின் அக்கினிக்குள் அனுப்புவேன், அதன்பிறகு நீங்கள் என் வார்த்தைகளில் உள்ள உங்கள் நம்பிக்கையின்படியே மரித்துப் போகலாம். இறுதியில், “தேவன் உண்மையுள்ள தேவன்” என்கிற வார்த்தைகளை உங்கள் வாயிலிருந்து நான் வர வைப்பேன், அதன்பின் நீங்கள் உங்களு டைய மார்பில் அடித்துக்கொண்டு, “மனிதனின் இருதயம் வஞ்ச கமானது!” என்று புலம்புவீர்கள். இந்த நேரத்தில் உங்களது மன நிலை என்னவாக இருக்கும்? நீங்கள் இப்போது இருப்பதைப்போல வெற்றிகரமாக இருக்கமாட்டீர்கள் என்று நான் கற்பனைசெய்துப் பார்க்கிறேன். நீங்கள் இப்போது இருப்பதைப் போலவே “ஆழ்ந்த நிலையிலும் மற்றும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளமுடியாத” நபராக வும் இருப்பீர்கள். தேவனுடைய சமூகத்தில், சிலர் அனைத்திலும் முதன்மையானவர்களாகவும் சரியானவர்களாகவும் இருக்கிறார் கள், அவர்கள் “நன்னடத்தையுடன்” இருப்பதற்குக் கடினமாக முயற்சி செய்கிறார்கள், ஆனாலும் அவர்கள் ஆவியானவரின் சமூகத்தில் தங்களுடைய நச்சுப்பற்களைத் திறந்து, தங்கள் நகங்களைக் காற் றில் வீசுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களை நீங்கள் நேர்மையான வர்கள் கூட்டத்தில் ஒருவராக எண்ணுவீர்களா? நீ ஒரு மாயக்கா ரனாக இருந்தால், “தனிப்பட்டவர்களுக்கிடையேயான உறவுகளில்”

நீ திறமையான ஒருவனாக இருந்தால், நிச்சயமாக நீ தேவனுடன் அற்பமான முயற்சியைச் செய்கிறாய் என்று நான் சொல்கிறேன். உன்னுடைய வார்த்தைகள் சாக்குபோக்குகள் மற்றும் பயனற்ற நியாயங்களைக் கொண்ட புதிராக இருந்தால், நீ சத்தியத்தைப் பின்பற்றுவதை வெறுக்கிற ஒரு நபர் என்று நான் சொல்கிறேன். நீ வெளிப்படையாகப் பகிர்ந்துகொள்ளத் தயங்குகிற பல இரகசியங்கள் உன்னிடம் இருக்குமானால், உன் இரகசியங்களையும் உன் சிரமங்களையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு மற்றவர்கள் வெளிச்சத்தின் வழியைத் தேடுவதற்கு முன்பாக நீ மிகவும் தயங்கி வெறுக்கிறாய் என்றால், நீ இரட்சிப்பை எளிதில் அடைய முடியாதபடிக்கு, இருளிலிருந்து எளிதில் வெளியே வராத ஒருவனாகவே இருக்கிறாய் என்று நான் சொல்கிறேன். சத்தியத்தின் வழியைத்தேடும் காரியம் உன்னை மிகவும் மகிழ்விக்கிறது என்றால், நீ எப்போதும் வெளிச்சத்தில் வசிக்கும் ஒருவனாக இருக்கிறாய். தேவனுடைய வீட்டில் ஓர் ஊழியக்காரனாக இருப்பதில் நீ மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறாய், மேலும் தெளிவற்ற நிலையிலும் விடாமுயற்சியுடன், மனசாட்சியுடன் பணிபுரிந்து, எப்போதும் கொடுப்பவனாக ஒருபோதும் எடுத்துக்கொள்ளாதவனாக இருக்கிறாய் என்றால், நீ ஒரு விசுவாசமுள்ள பரிசுத்தவான் என்று நான் சொல்கிறேன், ஏனென்றால் நீ எந்தப் பிரதிபலனையும் தேடாமல், வெறுமனே ஒரு நேர்மையான நபராக மட்டுமே இருக்கிறாய். நீ கபடற்றவனாக இருக்க விரும்பினால், உன்னை முழுவதுமாக அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருந்தால், தேவனுக்காக உன் உயிரையும் தியாகம் செய்து, அவருக்கு சாட்சியாக உறுதியாக உன்னால் நிற்க முடியுமானால், உன்னைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் மற்றும் உனக்காக எதையும் எடுத்துக்கொள்ளாமல், தேவனைத் திருப்திப்படுத்துவது ஒன்று மட்டுமே உனக்குத் தெரியும் என்ற அளவிற்கு நீ நேர்மையாக இருந்தால், அப்படிப்பட்டவர்கள்தான் வெளிச்சத்தில் வளர்க்கப்படுபவர்கள், மற்றும் ராஜ்யத்தில் என்றென்றும் வாழ்வார்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். உனக்குள்ளாக உண்மையான நம்பிக்கையும் உண்மையான விசுவாசமும் இருக்கிறதா என்றும், தேவனுக்காக நீ பாடுகளை அனுப

வித்ததற்கான பதிவு உன்னிடம் இருக்கிறதா என்றும், மற்றும் நீ தேவனுக்கு உன்னை முழுமையாகச் சமர்ப்பித்திருக்கிறாயா என்பதையும் நீ அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இவை உன்னிடம் இல்லாவிட்டால், பிறகு உன்னிடம் கீழ்ப்படியாமை, வஞ்சகம், பேராசை மற்றும் முறையீடு ஆகியவையே உள்ளன. உன்னுடைய இருதயம் நேர்மையிலிருந்து வெகுதொலைவில் இருப்பதால்தான், நீ ஒருபோதும் தேவனிடமிருந்து நேர்மறையான அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதில்லை, மேலும் நீ ஒருபோதும் வெளிச்சத்தில் வாழ்வதுமில்லை. இவ்வாறாக, ஒருவருக்கு நேர்மையான மற்றும் சுத்த இருதயம் இருக்கிறதா, அவர்களுக்குப் பரிசுத்தமான ஆத்துமா இருக்கிறதா என்பதைப் பொறுத்து ஒருவரின் தலைவிதி செயல்படும். நீ மிகவும் நேர்மையற்ற ஒருவனாக இருக்கிறாய் என்றால், தீங்கிழைக்கும் இருதயம் கொண்ட, அசுத்தமான ஆத்துமா கொண்ட ஒருவன் என்றால், உன் தலைவிதியின் பதிவேட்டில் எழுதப்பட்டுள்ளபடியே, மனிதன் தண்டிக்கப்படும் இடத்தில் நீயும் சென்றடைவது உறுதி. நீ மிகவும் நேர்மையானவனாக இருக்கிறாய் என்று கூறிக்கொண்டு, அதேநேரத்தில் ஒரு போதும் சத்தியத்திற்கு ஏற்பச் செயல்படவோ அல்லது உண்மையான வார்த்தையைப் பேசவோ நீ ஒருபோதும் முற்படவில்லை என்றால், தேவன் உனக்கு வெகுமதி அளிப்பாரென்று நீ இன்னுமா காத்திருக்கிறாய்? தேவன் உன்னை அவருடைய கண்ணின் மணிபோலப் பாதுகாத்துக் கொள்வார் என்று நீ இன்னும் நம்புகிறாயா? இவ்வாறு சிந்திப்பது முட்டாள்தனமானதல்லவா? நீ எல்லாவற்றிலும் தேவனை ஏமாற்றுகிறாய்; அசுத்தமான கைகளைக் கொண்டுள்ள உன்னைப் போன்ற ஒருவனுக்கு தேவனுடைய வீடு எப்படி இடமளிக்கும்?

மூன்றாவதாக நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்பும் காரியம் இதுதான்: தேவன் மீது விசுவாசமாக வாழ்கின்ற முறையில், ஒவ்வொரு நபரும் தேவனை எதிர்க்கிற மற்றும் ஏமாற்றுகிறச் செயல்களையே செய்திருக்கிறார்கள். சில தவறான செயல்கள் ஒரு குற்றமாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியதில்லை, ஆனால் சில தவறுகள் மன்னிக்க முடியாதவையாகும்; தேவனுடைய நிர்வாக ஆணை

களை மீறும் பல செயல்கள் உள்ளன, அவை அவரின் மனநிலையைப் புண்படுத்துகின்றன. தங்களுடைய சொந்தத் தலைவிதிகளைப் பற்றிக் கவலைப்படுபவர்களில் பலர் இந்தச் செயல்கள் எவை என்று கேட்கலாம். நீங்கள் சுபாவத்திலேயே ஆணவமும் மனமேட்டிமையும் கொண்டவர்கள் என்பதையும், உண்மைகளுக்கு அடிபணிய விரும்பாதவர்கள் என்பதையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தக் காரணத்திற்காகவே, உங்களைப் பற்றி நீங்களே சிந்தித்துப் பார்த்த பிறகு நான் உங்களுக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சொல்கிறேன். தேவனுடைய நிர்வாக ஆணைகளின் உள்ளடக்கத்தைப் பற்றி நன்கு புரிந்து கொள்ளவும், அவரது மனநிலையை அறிந்து கொள்ள முயற்சி செய்யவும் வேண்டுமென்று நான் உங்களுக்குப் புத்திச் சொல்லுகிறேன். இல்லையென்றால், உங்கள் உதடுகளை மூடிக் கொள்ளுவது உங்களுக்குக் கடினமாக இருக்கும், உங்கள் நாவுகள் அதிகப் பேச்சுச் சத்தத்துடன் இங்கும் அங்குமாக ஆடிக் கொண்டிருக்கும், மேலும் நீங்கள் அறியாமல் தேவனுடைய மனதைப் புண்படுத்தி இருளிலே விழுவீர்கள், பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரசன்னத்தையும் ஒளியையும் இழந்து விடுவீர்கள். ஏனென்றால், நீங்கள் உங்கள் செயல்களில் கொள்கை இல்லாதவர்கள், ஏனென்றால் நீ செய்யக் கூடாத மற்றும் சொல்லக் கூடாத காரியங்களையே செய்வதால் மற்றும் பேசுவதால், நீ அதற்குத் தகுந்த பிரதிபலனையே பெறுவாய். உன்னுடைய வார்த்தையிலும் செயலிலும் நீ கொள்கை இல்லாதவன் என்றாலும், தேவன் அப்படியிராமல் அவை இரண்டிலும் அவர் மிகவும் கொள்கை ரீதியானவர் என்பதை நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நீ இப்படி பிரதிபலனைப் பெறுவதற்கான காரணம், நீ ஒரு நபரையல்ல, தேவனைப் புண்படுத்தியதே ஆகும். உன் வாழ்க்கையில், தேவனுடைய மனநிலைக்கு எதிராக நீ பல குற்றங்களைச் செய்தால், நீ நரகத்தின் பிள்ளையாக மாற வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறாய். மனிதனைப் பொறுத்தமட்டில், சத்தியத்திற்கு முரணான ஒரு சில காரியங்களை மட்டுமே செய்திருக்கிறாய், அதற்கு மேல் எதுவும் செய்யவில்லை. எவ்வாறாயினும், தேவனுடைய பார்வையில் நீ ஏற்கனவே பாவ

நிவாரணபலி எதுவும் இல்லாத ஒருவனாக இருக்கிறாய் என்பதை நீ அறிவாயா? ஏனென்றால், நீ தேவனுடைய நிர்வாக ஆணைகளை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறை மீறியுள்ளாய், மேலும் நீ எந்த மனந்திரும்புதலின் அறிகுறியையும் காண்பிக்கவில்லை, ஆகவே தேவன் மனிதனை நரகத்தில் தள்ளித் தண்டிக்கிற அந்த நரகத்தில் நீயும் மூழ்குவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலான மக்கள் மட்டுமே தேவனைப் பின்பற்றுகிற போது, அவரது கொள்கைகளை மீறும் ஒரு சில செயல்களைச் செய்தார்கள், ஆனாலும் அதிலிருந்து மீண்டுவரும் வழிகாட்டுதல்களைப் பெற்ற பின்னர், அவர்கள் படிப்படியாக தங்கள் சீர்கேட்டைக் கண்டுபிடித்தனர், அதன் பிறகு யதார்த்தம் என்னும் சரியான பாதைக்கு வந்தார்கள், அவர்கள் இன்று நன்கு உறுதியானவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள்தான் முடிவு வரையிலும் நிலைத்திருப்பார்கள். ஆகிலும், நான் தேடுவது நேர்மை மட்டுமே; நீ ஒரு நேர்மையான நபராகவும், கொள்கையின்படி செயல்படும் ஒருவனாகவும் இருந்தால், உன்னால் தேவனுடைய நம்பிக்கைக்குரியவனாக இருக்க முடியும். உன்னுடைய செயல்களில் நீ தேவனுடைய மனதைப் புண்படுத்தாமல், அவரது சித்தத்தை நாடி, அவர் மீது பயபக்தியுள்ள ஓர் இருதயத்தைக் கொண்டிருந்தால், உன் விசுவாசமானது சரியான தரத்தைக் கொண்டதாகும். தேவனுக்குப் பயந்து அவருக்கு நடுங்கும் இருதயம் இல்லாத எவரும் தேவனுடைய நிர்வாக ஆணைகளை மீறுவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளது. பலர் தங்கள் ஆர்வத்தினுடைய பலத்தின் பேரில் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறார்கள், ஆனால் தேவனுடைய நிர்வாக ஆணைகளைப் பற்றி அவர்களுக்கு எந்தவிதமான புரிதலும் இல்லை, அவருடைய வார்த்தைகளின் தாக்கங்கள் சிறிதளவும் இல்லாமல் இருக்கின்றனர். ஆகவே, அவர்களின் நல்ல நோக்கங்களைக் கொண்டு, தேவனின் நிர்வாகத்தைச் சீர்குலைக்கும் விஷயங்களை அவர்கள் அடிக்கடி செய்கிறார்கள். கடுமையான சந்தர்ப்பங்களில், அவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள், தேவனைப் பின் தொடர்வதற்கான எந்தவொரு வாய்ப்பையும் இழக்கிறார்கள், மேலும் முடிவில் தேவ

னுடைய வீட்டிலே இணைந்திருக்கும் காரியத்தில் விடுபட்டு அவர்கள் நரகத்தில் தள்ளப்படுகிறார்கள். இந்த மக்கள் தங்களுடைய அறிவற்ற நல்ல நோக்கங்களின் பலத்தின் அடிப்படையில் தேவனுடைய வீட்டில் வேலை செய்கிறார்கள், அது தேவனுடைய மனநிலையைக் கோபப்படுத்துவதிலே முடிவடைகிறது. மக்கள் தங்கள் அதிகாரிகளுக்கும் பிரபுக்களுக்கும் சேவை செய்யும் வழிமுறைகளைத் தேவனுடைய வீட்டிற்கும் கொண்டு வந்து எந்த ஒரு சிரமுமில்லாமல் எளிதில் காரியங்களை அடைய அவற்றைக் கொண்டு முயற்சிக்கலாம் என விருதாவாக நினைக்கிறார்கள். தேவனுக்கு ஆட்டுக்குட்டியின் மனநிலை இல்லை, ஆனால் ஒரு சிங்கத்தின் மனநிலை இருக்கிறது என்று அவர்கள் ஒருபோதும் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே, முதன் முறையாக தேவனோடு இணைந்தவர்கள் அவருடன் தொடர்பு கொள்ள இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள், ஏனென்றால் தேவனுடைய இருதயம் மனிதனைப் போல இருப்பதில்லை. நீ பல சத்தியங்களைப் புரிந்து கொண்ட பின்னரே உன்னால் தொடர்ந்து தேவனை அறிந்து கொள்ள முடியும். இந்த அறிவு வெறுமனே சொற்களாலும் கோட்பாடுகளாலும் ஆனது அல்ல, மாறாக நீ தேவனோடு நெருங்கிய நம்பிக்கையில் நுழைவதன் மூலமாகவும், அவர் உன்னில் மகிழ்ச்சியடைகிறார் என்பதற்கான சான்றாகவும் நீ இதை ஒரு பொக்கிஷமாகப் பயன்படுத்தலாம். நீ இந்த அறிவைப் பற்றிய யதார்த்தத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால் மற்றும் சத்தியத்தைத் தரித்திருக்கவில்லை என்றால், உன் உணர்ச்சிவசப்பட்ட ஊழியமானது தேவனுக்கு வெறுப்பையும் அருவருப்பையும் மட்டுமே உன் மீது கொண்டு வர முடியும். தேவன் மீது விசுவாசம் வைப்பது என்பது வெறும் இறையியல் படிப்பைப் போன்றது அல்ல என்பதை இப்போது நீ கண்டுபிடித்திருக்க வேண்டும்!

நான் உங்களுக்கு புத்திச் சொல்லுகிற வார்த்தைகள் சுருக்கமாக இருந்தாலும், நான் விவரித்தவை அனைத்தும் உங்களிடம் இல்லாதவைகளாகும். நான் இப்போது பேசுகிற காரியம் மனிதனிடையேயான எனது இறுதி கிரியைக்காகவும், மனிதனின் முடிவை

தீர்மானிப்பதற்காகவும் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். எந்தவொரு நோக்கமும் இல்லாமல் அதிக கிரியைகளை நான் செய்ய விரும்பவில்லை, பட்டுப்போன மரத்தைப் போல நம்பிக்கையற்றவர்களைத் தொடர்ந்து வழிநடத்த நான் விரும்பவில்லை, மற்றும் தவறான நோக்கங்களை இரகசியமாக வைத்திருப்பவர்களைத் தொடர்ந்து வழிநடத்துவதற்கு நான் இன்னும் சிறிதளவும் விருப்பமில்லாமல் இருக்கிறேன். என் வார்த்தைகளுக்குப் பின்னால் உள்ள தீவிரமான நோக்கங்களையும் மனிதகுலத்திற்காக நான் செய்த பங்களிப்புகளையும் ஒரு நாள் நீங்கள் அநேகமாய்ப் புரிந்து கொள்வீர்கள். உங்கள் சொந்த முடிவைத் தீர்மானிக்க உதவும் செய்தியை ஒரு நாள் நீங்கள் அநேகமாய்ப் புரிந்து கொள்வீர்கள்.

மீறுதல்கள் மனுஷனை நரகத்திற்கு வழிநடத்தும்

உங்களை ஜெயங்கொள்ளுவதை எண்ணமாகக் கொண்டு நான் உங்களுக்குப் பல எச்சரிக்கைகளை அளித்திருக்கிறேன் மேலும் பல சத்தியங்களை வழங்கியிருக்கிறேன். இப்போது, கடந்த காலத்தில் இருந்ததை விட குறிப்பிடத்தக்க அளவில் நீங்கள் அனைவரும் மிகவும் செழிப்படைந்து இருப்பதாக உணர்கிறீர்கள், ஒருவன் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றிய பல கோட்பாடுகளைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள் மற்றும் உண்மையுள்ள ஜனங்களுக்கு இருக்க வேண்டிய சாதாரணமான அறிவை மிக அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இவை எல்லாம் பல ஆண்டுகளின் போக்கில் நீங்கள் அறுவடை செய்துள்ள விளைச்சல் ஆகும். நான் உங்கள் சாதனைகளை மறுக்கவில்லை, ஆனால் இந்தப் பல ஆண்டுகளாக நீங்கள் எனக்கு எதிராகச் செய்துள்ள எண்ணற்ற கீழ்ப்படியாமைகளையும் கலகங்களையும் நான் மறுக்கவில்லை என்பதையும் நான் மிகவும் வெளிப்படையாகக் கூற வேண்டும், ஏனெனில் உங்கள் மத்தியில் ஒரு பரிசுத்தவான் கூட இல்லை. நீங்கள், எந்த விதிவிலக்கும் இல்லாமல், சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்ட ஜனங்கள்; நீங்கள் கிறிஸ்

துவின் சத்துருக்கள். இந்நாள் வரை, உங்களது மீறுதல்களும் கீழ்ப் படியாமைகளும் எண்ணமுடியாத அளவுக்குப் பலவாக இருக்கின் றன, ஆகவே நான் எப்போதும் உங்களைத் தொந்தரவு செய்கிறேன் என்பதை வித்தியாசமானதாகக் கருதமுடியாது. இந்த விதமாக உங்களோடு சேர்ந்து இருப்பதை நான் விரும்பவில்லை—ஆனால் உங்கள் எதிர்காலங்களின் பொருட்டு, நீங்கள் சென்றடையும் இடத் தின் பொருட்டு, இங்கு தற்போது மீண்டும் ஒருமுறை நான் உங்க ளைத் தொந்தரவு செய்கிறேன். நீங்கள் என்னைத் திருப்திப்படுத் துவதோடு, என்னுடைய ஒவ்வொரு பேச்சையும் உங்களால் நம்ப முடியும் என்றும் அதன் ஆழமான உட்பொருட்களை உய்த்துணர முடியும் என்றும் நான் நம்புகிறேன். நான் கூறுவதைச் சந்தேகிக் காதீர்கள், மட்டுமல்லாமல் நீங்கள் விரும்பும் விதமாக என் வார்த் தைகளை எடுத்து விருப்பத்திற்கேற்ப அப்பால் எறியாதீர்கள்; இதை நான் சகிக்கமுடியாததாகப் பார்க்கிறேன். என்னுடைய வார்த்தை களை நியாயந்தீர்க்காதீர்கள், மேலும் அவற்றை நீங்கள் இலகுவாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது அல்லது நான் எப்போதும் உங்களைச் சோதிக்கிறேன் என்றும் அல்லது அதைவிட மோசமாக, நான் உங் களிடம் கூறியது தவறானது என்றும் சொல்லக் கூடாது. இந்த விஷயங்களை நானும் சகிக்க முடியாதவைகளாகக் காணுகிறேன். ஏனெனில் நீங்கள் என்னையும் நான் கூறுகிறதையும் இவ்வளவு சந்தேகத்துடன் நடத்துகிறீர்கள், என்னுடைய வார்த்தைகளை ஏற் காமல் என்னைப் புறக்கணிக்கிறீர்கள், நான் உங்கள் ஒவ்வொரு வரிடமும் எல்லாத் தீவிரத்தோடும் கூறுகிறேன்: நான் கூறுவதைத் தத்துவத்தோடு இணைக்காதீர்கள்; என்னுடைய வார்த்தைகளை ஒரு மோசடிக்காரனின் பொய்களோடு இணைக்காதீர்கள். அதை விட, என் வார்த்தைகளுக்கு அலட்சியமாகப் பதிலளிக்காதீர்கள். ஒருவேளை எதிர்காலத்தில் ஒருவரும் நான் உங்களுக்குக் கூறுவதை உங்களிடம் கூற முடியாது, அல்லது இவ்வளவு அன்போடு உங் களிடம் பேச முடியாது அல்லது அதைவிட இந்த கருத்துக்களின் வழியாக உங்களைப் பொறுமையாக நடத்த முடியாது. நீங்கள் நல்ல நேரங்களை நினைவுபடுத்திக்கொண்டும், அல்லது சத்தமாக

விம்மிக்கொண்டும் அல்லது வலியால் முனகிக்கொண்டும், அல்லது இருண்ட இரவுகளின் ஊடாக சிறு துண்டு அளவிலான சத்தியம் அல்லது ஜீவனும் இன்றி வாழ்ந்துகொண்டு, அல்லது நம்பிக்கை யின்றி காத்துக்கொண்டிருந்து, அல்லது எல்லா பகுத்தறிவையும் நீங்கள் இழந்து கசப்பான வருத்தங்களோடு வாழ்ந்துகொண்டு வர விருக்கும் அந்த நாட்களைக் கழிப்பீர்கள்.... மெய்யாக உங்களில் யாரும் இந்த சாத்தியங்களில் இருந்து தப்பிக்க முடியாது. ஏனென் றால் உங்களில் ஒருவரும் உண்மையாக தேவனை ஆராதிக்கும் ஓர் இருக்கையில் அமரவில்லை, ஆனால் காமவெறியும் தீமையும் நிறைந்த உலகத்துக்குள் உங்களை மூழ்கடித்துக்கொண்டு, ஜீவனுக் கும் சத்தியத்திற்கும் சம்பந்தமற்றவையும் உண்மையில் அவற்றிற்கு எதிர்மாறாக இருப்பவைகளையும் உங்கள் நம்பிக்கைகளிலும், உங் கள் ஆவிகளிலும், ஆத்துமாக்களிலும், சரீரங்களிலும் கலந்து கொண்டு இருக்கிறீர்கள். ஆகையால் உங்களை வெளிச்சத்தின் பாதையில் கொண்டுவந்துவிடலாம் என்றே உங்களுக்காக நான் நம்பிக்கைகொள்கிறேன். உங்களை நீங்களே கவனித்துக்கொள் ளும், உங்களுக்காக நீங்களே கவனம் எடுத்துக்கொள்ளும் திறனுடை யவர்களாக உங்களால் மாறமுடியும் மேலும் உங்கள் நடத்தையை யும் மீறுதல்களையும் அலட்சியத்தோடு பார்க்கும் போது உங்களது சென்றடையும் இடம் குறித்து நீங்கள் மிக அதிகமான முக்கியத்து வம் அளிக்க மாட்டீர்கள் என்பதே என் ஒரே நம்பிக்கை.

நீண்ட காலமாகவே, தேவனை விசுவாசிக்கும் ஜனங்கள் எல் லோரும் ஓர் அழகான சென்றடையும் இடத்தை ஆர்வத்துடன் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர், மேலும் அனைத்து தேவனு டைய விசுவாசிகளும் திடீரென நல்லதிர்ஷ்டம் தங்களுக்கு வரும் என்று நம்புகிறார்கள். வெகு சீக்கிரத்தில், தாங்கள் பரலோகத்தில் ஏதோ ஓர் இடத்தில் சமாதானமாக அமர்வதைக் காண்போம் என்று அவர்கள் எல்லோரும் நம்புகிறார்கள். ஆனால், அவர்களு டைய அழகான எண்ணங்களுடன், பரலோகத்தில் இருந்து கீழே பொழியும் இத்தகைய நல்ல அதிர்ஷ்டத்தைப் பெறவும் அல்லது அங்கே ஓர் இருக்கையில் அமரவும் கூட தகுதி பெற்றிருக்கிறார்களா

இல்லையா என்பதை இந்த ஜனங்கள் ஒருபோதும் அறிந்திருக்க வில்லை என்று நான் கூறுகிறேன். தற்போது நீங்கள், உங்களைப் பற்றிய சிறந்த அறிவைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், ஆனால் நீங்கள் கடைசி நாட்களின் பேரழிவுகளில் இருந்தும் மற்றும் துன்மார்க்க ரைத் தண்டிக்கும்போது சர்வவல்லவரின் கரத்தில் இருந்தும் தப் பிக்கும் நம்பிக்கையுடன் இன்னும் இருக்கிறீர்கள். இனிய கனவுக ளைக் கொண்டிருப்பதும் தாங்கள் விருப்பத்துக்கேற்ற பொருட் களை விரும்புவதும் சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்ட எல்லா ஜனங் களின் பொதுவான அம்சம் போலவும், மேலும் அது எந்த ஒரு தனி நபரின் அதியற்புதமான ஆலோசனை அல்ல என்பது போலவும் தோன்றுகிறது. அப்படியிருந்தும், உங்களுடைய இந்த ஆடம்பர மான ஆசைகளுக்கு மட்டுமல்லாமல் உங்கள் ஆசீர்வாதங்களை அடையும் ஆர்வத்துக்கும் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவே இன்னும் நான் விரும்புகிறேன். உங்கள் மீறுதல்கள் எண்ணற்றவையாகவும், உங்கள் கலகத்தன்மை வளர்ந்துகொண்டே போவதையும் கருத்தில் கொள்கையில், இந்த விஷயங்கள் உங்களுடைய அழகான எதிர் கால வரைபடங்களுக்கு எவ்வாறு பொருத்தமாக இருக்க முடியும்? உன்னை எதுவும் கட்டுப்படுத்தாமல், நீ விரும்பிய வண்ணமே தவ றுகளை செய்ய விரும்பி, ஆனால் அதே வேளையில் இன்னும் நீ உன் கனவுகள் உண்மையாக வேண்டும் என்று விரும்பினால், அந்த மயக்கத்திலேயே தொடர்வாயாக மேலும் ஒருபோதும் விழிக் காதே என்று நான் உன்னை வற்புறுத்துகிறேன்—ஏனெனில் உன் னுடையது ஒரு வெற்றுக் கனவு மேலும் நீதியுள்ள தேவனின் முன் னிலையில், அவர் உனக்காக ஒரு விதிவிலக்கை அளிக்க மாட்டார். நீ உன் கனவுகள் நனவாக வேண்டும் என்று மட்டும் விரும்பினால், பின்னர் ஒருபோதும் கனவு காணாதே; மாறாக, எப்போதும் சத் தியத்தையும் உண்மைகளையும் மட்டுமே எதிர்கொள். நீ இரட்சிக் கப்பட இது மட்டுமே ஒரே வழி. உறுதியான வகையில், இந்த முறைக்கான படிகள் என்ன?

முதலில், உன்னுடைய எல்லா மீறுதல்களையும் நோக்கிப்பார், மற்றும் உன்னிடமுள்ள சத்தியத்துக்கு இணங்காத எந்த நடத்தை

யையும் சிந்தனைகளையும் ஆராய்ந்து பார்.

இந்த ஒரு விஷயத்தை நீ எளிதாகச் செய்யலாம், மேலும் எல்லா புத்தியுள்ள ஜனங்களும் இதைச் செய்ய முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். இருப்பினும், மீறுதல் மற்றும் சத்தியம் என்றால் என்ன என்று ஒருபோதும் அறியாதவர்கள் விதிவிலக்கு, ஏனெனில் அடிப்படை நிலையில், அவர்கள் புத்தியுள்ள ஜனங்கள் அல்லர். நேர்மையான, எந்த நிர்வாகக் கட்டளைகளையும் கடுமையான முறையில் மீறாத, மற்றும் தங்கள் மீறுதல்களை எளிதாக அறிந்துகொள்ளக் கூடிய தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஜனங்களிடம் நான் பேசுகிறேன். நான் உங்களிடத்தில் கோரும் இந்த ஒரு விஷயம் நிறைவேற்றுவதற்கு எளிதாக இருந்தாலும், நான் உங்களிடத்தில் வேண்டுவது இந்த ஒரு விஷயத்தை மட்டுமல்ல. எதுவாக இருந்தாலும், இந்தத் தேவையைப் பற்றி நீங்கள் தனிமையில் சிரிக்க மாட்டீர்கள், மேலும் குறிப்பாக அதை நீங்கள் தாழ்வாகப் பார்க்கமாட்டீர்கள் அல்லது இலேசானதாகக் கருதமாட்டீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். நீங்கள் அதைத் தீவிரமாகக் கருதவேண்டும், மேலும் அதைப் புறந்தள்ளக் கூடாது.

இரண்டாவதாக, உன்னுடைய ஒவ்வொரு மீறுதல்களுக்கும் கீழ்ப்படியாமைகளுக்கும் தொடர்பான ஒரு சத்தியத்தை நீ தேட வேண்டும், பின் இந்தச் சத்தியங்களைப் பயன்படுத்தி அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டும். அதன் பின்னர், உன்னுடைய மீறுதல் நடவடிக்கைகளையும் கீழ்ப்படியாத எண்ணங்களையும் செயல்களையும் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்துப் பதிலீடு செய்.

மூன்றாவதாக, நீ ஒரு நேர்மையான நபராக இருக்க வேண்டும், எப்போதும் தந்திரமுள்ளவனாகவும் தொடர்ந்து ஏமாற்றும் ஒருவனாகவும் இருக்கக் கூடாது. (இங்கே நான் மீண்டும் உங்களை ஒரு நேர்மையான நபராக இருக்கும்படி கேட்கிறேன்.)

இந்த மூன்று காரியங்களையும் உன்னால் நிறைவேற்ற முடிந்தால், அதன்பின் நீ அதிர்ஷ்டசாலிகளில் ஒருவனாக—கனவுகள் நனவாகப்பெற்று நல்ல அதிர்ஷ்டத்தைப் பெறும் ஒரு நபராக இருக்கிறாய். ஒருவேளை நீங்கள் இந்த கவனத்தைக் கவராத மூன்று

தேவைகளையும் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம், அல்லது ஒரு வேளை அவற்றைப் பொறுப்பற்ற தன்மையில் கையாளலாம். எது வாக இருந்தாலும், உங்கள் கனவுகளை நனவாக்குவதும் உங்கள் இலட்சியங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதும் என் நோக்கமே தவிர உங்களைக் கேலி செய்வதோ அல்லது உங்களை முட்டாள் ஆக்கு வதோ இல்லை.

என் கோரிக்கைகள் எளிமையாக இருக்கலாம், ஆனால் நான் உங்களிடம் கூறுவது ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டு என்பதுபோல் அவ் வளவு எளிதானது அல்ல. நீங்கள் செய்வதெல்லாம் இதைப் பற்றி சாதாரணமாகப் பேசுவதும் அல்லது வெற்று, ஆரவார அறிக்கை கள் மூலம் உளறித்திரிவதுமாக இருந்தால், பின் உங்கள் வரைப டங்களும் உங்கள் விருப்பங்களும் எப்போதும் ஒரு வெற்றுப்பக் கமாக மட்டுமே இருக்கும். உங்களில் பல ஆண்டுகளாகத் துன் பப்பட்டும் கடுமையாக உழைத்தும் பலன் எதுவும் இன்றி இருப் போருக்காக நான் இரக்கம் கொள்ள மாட்டேன். மாறாக, என் கோரிக் கைகளை நிறைவேற்றாதவர்களுக்குப் பிரதிபலன்கள் அல்ல, தண் டனை அளிப்பேன், அதைவிட எவ்வித இரக்கமும் காட்ட மாட் டேன். பல ஆண்டுகளாகப் பின்பற்றும் ஒருவராக இருந்து, எதுவாக இருந்தாலும் கடினமாக உழைத்திருக்கிறீர்கள் என்றும், மேலும் ஒரு சேவை செய்பவராக தேவனின் வீட்டில் இருந்ததற்காக மட்டும் உங்களுக்கு ஒரு கிண்ணம் சாதம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என் பதை நீங்கள் கற்பனை செய்யலாம். உங்களில் பெரும்பான்மை யோர் இவ்விதமாகவே சிந்திக்கிறீர்கள் என்று நான் கூறுவேன், ஏனெனில் எவ்வாறு விஷயங்களைச் சாதாகமாக்கிக்கொள்வது மற் றும் நீங்கள் சாதகமாகப் பயன்படுத்தப்படக் கூடாது என்ற கொள் கையை எப்போதும் பின்பற்றினீர்கள். இவ்வாறு, நான் இப்போது உங்களிடம் எல்லாத் தீவிரத்துடனும் கூறுகிறேன்: உன் கடின உழைப்பு எவ்வளவு பாராட்டத்தக்கது, உன் தகுதிகள் எவ்வளவு கவர்ச்சிகரமானது, நீ எவ்வளவு நெருக்கமாக என்னைப் பின் தொடர்கிறாய், நீ எவ்வளவு புகழ்பெற்றவனாக இருக்கிறாய், அல் லது உன் மனப்பான்மையை நீ எவ்வளவு தூரம் மேம்படுத்தி இருக்

கிறாய் என்று நான் கவலைப்பட மாட்டேன்; என்னுடைய கோரிக்கைகளை நீ நிறைவுசெய்யாத வரையில், உன்னால் என் பாராட்டைப் பெற முடியாது. எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக உங்களுடைய எல்லா எண்ணங்களையும் கணக்கீடுகளையும் தள்ளுபடி செய்துவிடுங்கள், மேலும் என்னுடைய கோரிக்கைகளைத் தீவிரமாகக் கருதத் தொடங்குங்கள்; இல்லாவிட்டால், என்னுடைய கிரியையை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர நான் உங்கள் அனைவரையும் சாம்பலாக மாற்றிவிடுவேன் மேலும், மிக மோசமான வகையில் ஆண்டாண்டான என் கிரியை மற்றும் துன்பத்தை ஒன்றுமில்லாமல் மாற்றிவிடுவேன், ஏனெனில் என்னுடைய சத்துருக்களையும் தீமையின் துர்நாற்றம் வீசும் மற்றும் சாத்தானின் தோற்றத்தையும் கொண்ட அந்த ஜனங்களையும் என் ராஜ்யத்துக்குள் என்னால் கொண்டுவர முடியாது அல்லது அவர்களை அடுத்த யுகத்துக்குக் கொண்டுசெல்ல முடியாது.

எனக்கு ஏராளமான நம்பிக்கைகள் இருக்கின்றன. நீங்கள் தகுந்த மற்றும் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்வீர்கள், உங்கள் கடமைகளை உண்மையோடு நிறைவேற்றுவீர்கள், சத்தியமும் மனிதத்தன்மையும் உடையவர்களாக இருப்பீர்கள், தங்களிடமுள்ள எல்லாவற்றையும் மற்றும் தங்கள் வாழ்க்கையைக் கூட தேவனுக்காகத் தரும் ஜனங்களாக இருப்பீர்கள் என்றெல்லாம் நான் நம்புகிறேன். இந்த நம்பிக்கைகள் எல்லாம் உங்கள் போதாமைகள் மற்றும் உங்கள் சீர்கேடு மற்றும் கீழ்ப்படியாமையில் இருந்து பிறக்கின்றன. நான் உங்களோடு நடத்திய உரையாடல்களில் ஒன்றும் உங்கள் கவனத்தைக் கவரப் போதுமானதாக இல்லை என்றால், என்னால் இப்போது செய்யக் கூடியது என்னவென்றால் இனிமேலும் சொல்லாமல் இருப்பது தான். இருப்பினும், அதன் விளைவு என்னவாக இருக்கும் என்று உங்களுக்குப் புரிகிறது. நான் பெரும்பாலும் ஓய்வு எடுப்பதில்லை, ஆகவே நான் பேசாவிட்டால், நான் ஜனங்கள் பார்க்கும்படி எதையாவது செய்வேன். யாரோ ஒருவரின் நாக்கு அழுகும்படி நான் செய்யலாம், அல்லது அவயவங்கள் துண்டிக்கப்பட்டு யாரையாவது சாகும்படி செய்யலாம், அல்லது ஜனங்களுக்கு நரம்புக் கோளா

றுகளை அளிக்கலாம் மற்றும் அவர்களைப் பல வகையிலும் அருவருப்பான தோற்றமுடையவர்களாகச் செய்யலாம். மீண்டும், அவர்களுக்கென்றே குறிப்பாக நான் உருவாக்கிய வேதனைகளால் ஜனங்கள் துன்புறும்படி என்னால் செய்யமுடியும். இந்த வகையில் மகிழ்ச்சியாகவும், மிகவும் சந்தோஷமாகவும், மற்றும் அதிக நிறைவாகவும் என்னால் உணர முடியும். "நன்மைக்கு நன்மையும், தீமைக்குத் தீமையும் பலனாகக் கிடைக்கும்" என்று எப்போதும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, எனவே இப்போது ஏன் கூடாது? நீ என்னை எதிர்க்க விரும்பினால், மற்றும் என்னைக் குறித்து சில நியாயத்தீர்ப்பைச் செய்தால், பின் நான் உன் வாயை அழுகச் செய்வேன், மற்றும் அது முடிவற்ற வகையில் என்னை மகிழச் செய்யும். இது ஏன் என்றால் முடிவாக, நீ செய்துள்ளது சத்தியம் அல்ல, அதற்கும் ஜீவனுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை, அதேசமயத்தில் நான் செய்வது எல்லாம் சத்தியம்; என்னுடைய செயல்கள் எல்லாம் எனது கிரியையின் கோட்பாடுகளுக்கும் நான் அமைத்துள்ள நிர்வாக ஆணைகளுக்கும் சம்பந்தப்பட்டவை. ஆகவே, கொஞ்சம் நற்குணங்களைத் திரட்டுங்கள், இவ்வளவு தீமைகளைச் செய்வதை நிறுத்துங்கள், மேலும் உங்கள் ஓய்வுநேரத்தில் என் கோரிக்கைகளைக் கேளுங்கள் என்று உங்கள் ஒவ்வொருவரையும் நான் வற்புறுத்துகிறேன். அப்போது நான் மகிழ்ச்சியாக உணர்வேன். மாம்சத்துக்காக நீங்கள் எடுக்கும் முயற்சியில் ஆயிரத்தில் ஒருபங்கை சத்தியத்திற்காக நீங்கள் வழங்கினால் (அல்லது கொடையளித்தால்) கூட, நீ அடிக்கடி மீறுதல்களைச் செய்ய மாட்டாய் மற்றும் அழுகிப்போன வாய்களைக் கொண்டிருக்க மாட்டாய் என்று நான் சொல்லுகிறேன். இது தெளிவாகத் தெரியவில்லையா?

நீ அதிகமாக மீறுதல்களைச் செய்யும்போது, ஒரு நல்ல சென்றடையும் இடத்தைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் உனக்கு மிகக் குறைவாகவே இருக்கும். மாறாக, மிகக் குறைவான மீறுதல்களை நீ செய்யும் போது, தேவனால் புகழப்படுவதற்கு சிறந்த வாய்ப்புகள் உனக்குக் கிடைக்கும். உன்னை மன்னிப்பதற்கு என்னால் முடியாத அளவுக்கு உனது மீறுதல்கள் அதிகரித்தால், பின்னர் மன்னிக்கப்

படுவதற்கான உன் வாய்ப்புகளை நீ முற்றிலுமாக வீணாக்கியிருப்பாய். அவ்வாறாக, உனது சென்றடையும் இடம் மேலே இருக்காது, ஆனால் கீழே இருக்கும். நீ என்னை விசுவாசிக்காவிட்டால், பின்னர் தைரியமாக பொல்லாங்கைச் செய், மேலும் அது உனக்கு என்ன கொண்டுவரும் என்று பார். நீ சத்தியத்தை மிகவும் வாஞ்சையோடு கடைப்பிடிக்கும் ஒரு நபராக இருந்தால், உன் மீறுதல்களுக்காக மன்னிக்கப்பட நிச்சயமாக நீ ஒரு வாய்ப்பைப் பெறுவாய், மேலும் உன் கீழ்ப்படியாமை குறைந்துகொண்டே போகும். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க மனதில்லாத ஒரு நபராக நீ இருந்தால், பின் தேவனுக்கு முன்பான உன் மீறுதல்கள் நிச்சயமாக எண்ணிக்கையில் அதிகரிக்கும் மேலும் வரம்பை எட்டும்வரை மிகவும் அடிக்கடி நீ கீழ்ப்படியாமல் இருப்பாய், அதுவே உன் முழுமையான அழிவுக்கான நேரமாக இருக்கும். ஆசீர்வாதங்களைப் பெறும் உன்னுடைய மகிழ்ச்சியான கனவு பாழாகும் போது இது நடக்கும். உன்னுடைய மீறுதல்களை ஒரு முதிர்வடையாத அல்லது முட்டாள்தனமான ஒரு நபரின் சாதாரணத் தவறுகள்தான் என்று எண்ணாதே; உனது மோசமான திறமையின் காரணமாக சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடியாமல் போய்விட்டது என்ற சாக்குப்போக்கைப் பயன்படுத்தாதே. மேலும், உன்னால் செய்யப்பட்ட மீறுதல்கள் அதிகம் அறியாத ஒருவனின் செயல்கள் என்று சாதாரணமாகக் கருதாதே. உன்னை நீயே மன்னித்துக் கொள்வதில் நீ சிறந்தவனாக இருந்தால் மேலும் உன்னை நீயே பெருந்தன்மையோடு நடத்திக்கொண்டால், பின்னர் நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் நீ ஒரு போதும் சத்தியத்தைப் பெற முடியாத ஒரு கோழை, மட்டுமல்லாது உன்னுடைய மீறுதல்கள் உன்னைச் சுற்றிச்சுற்றி வந்து வதைப்பதற்கு முடிவே இருக்காது; அவை சத்தியத்தின் தேவைகளை நீ நிறைவுசெய்வதை ஒருபோதும் அனுமதிக்கவிடாமல், உன்னை என்றென்றைக்கும் சாத்தானின் ஒரு விசுவாசமுள்ள கூட்டாளியாக இருக்கச் செய்யும். இன்னும் உங்களுக்கு என் புத்திமதி இதுவே: உனது மறைவான மீறுதல்களைக் கவனிக்கத் தவறுகையில் நீ சென்றடையும் இடத்தின் மேல் மட்டும் கவனம் செலுத்தாதே; மீறுதல்களைத் தீவிர

மாக எடுத்துக் கொள், மேலும் உனது சென்றடையும் இடத்தின் மேல் உள்ள அக்கறையால் அவற்றில் ஒன்றையும் கவனிக்கத் தவறாதே.

தேவனின் மனநிலையைப் புரிந்துகொள்வது மிகவும் முக்கியமானது

நீங்கள் அடைவதற்கு அநேக காரியங்கள் உள்ளன என நான் நம்புகிறேன், ஆனாலும் நான் கேட்பதை நிறைவேற்ற, உங்கள் கிரியைகள் அனைத்தாலும், உங்கள் ஜீவனைக் குறித்த அனைத்தாலும் முடியவில்லை, எனவே நான் நேராகக் கருத்துக்கு வந்து என் சித்தத்தை உங்களுக்கு விளக்குவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. உங்களின் பகுத்தறிதல் மோசமானதாக இருப்பதாலும் மற்றும் உங்களின் புரிதல் இதேபோல் மோசமானதாக இருப்பதாலும், நீங்கள் எனது மனநிலையையும் சாராம்சத்தையும் முற்றிலும் அறியாதவர்களாக இருக்கின்றீர்கள். ஆகவே அவற்றைக் குறித்து நான் உங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது ஓர் அவசர காரியமாகும். இந்தச் சிக்கல்களை எந்த அளவிற்கு நீ முன்பு புரிந்து கொண்டாலும் பரவாயில்லை, நீ எவ்வளவு புரிந்துகொள்ள விரும்பினாலும், அவற்றை நான் இன்னும் விரிவாக உங்களுக்கு விளக்க வேண்டும். இந்தச் சிக்கல்கள் உங்களுக்கு முற்றிலும் அந்நியமானவை அல்ல, ஆனாலும் உங்களுக்கு அவற்றில் உள்ள அர்த்தத்தைக் குறித்து அதிகப் புரிதலும், அதிக பரிச்சயமும், இருப்பதில்லை. உங்களில் அநேகருக்கு அதைக் குறித்து தெளிவில்லாத மற்றும் ஓரளவு மற்றும் அரைகுறையாக புரிதல் மட்டுமே உள்ளது. சத்தியத்தை நன்றாக கைக்கொள்ள, அதாவது என் வார்த்தைகளை நன்றாக கைக்கொள்ள உங்களுக்கு உதவுவதற்கு இந்தப் பிரச்சனைகளைத்தான் நீங்கள் முதலும் முக்கியமாக அறிந்திருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், உங்கள் விசுவாசம் தெளிவற்றதாகவும், பாசாங்குத்தனமாகவும், மதத்தின் கண்ணிகளால் நிரப்பப்பட்டதாகவும் இருக்கும். தேவனின் மனநிலையை நீ புரிந்து கொள்ளாவிட்டால், நீ அவருக்காகச் செய்ய வேண்டிய கிரியையைச் செய்வது உனக்கு சாத்தியமில்லை.

தேவனின் சாராம்சம் உனக்குத் தெரியாவிட்டால், நீ அவரிடம் பயபக்தியையும் பயத்தையும் கொண்டிருப்பது சாத்தியமில்லை. அதற்குப் பதிலாக, கவனக்குறைவான வேடிக்கையான தன்மையும் இரண்டகம் பேசுவதும் மேலும், திருத்த முடியாத தேவதூஷணமும் மட்டுமே இருக்கும். தேவனின் மனநிலையைப் புரிந்துகொள்வது உண்மையில் முக்கியமானது என்றாலும், தேவனின் சாரத்தை அறிந்து கொள்வதை கவனிக்காதிருக்க முடியாது என்றாலும், இந்த பிரச்சினைகளைக் குறித்து யாரும் முழுமையாக ஆராயவோ அல்லது அதற்குள் மூழ்கிடவோ இல்லை. நான் வழங்கிய நிர்வாகக் கட்டளைகளை நீங்கள் அனைவரும் தள்ளிவிட்டீர்கள் என்பது தெளிவாக தெரிகிறது. நீங்கள் தேவனின் மனநிலையைப் புரிந்துகொள்ளாவிட்டால், நீங்கள் அவருடைய மனநிலையை அவமதிப்பது பெரும்பாலும் நிகழக்கூடியதே. அவருடைய மனநிலையை அவமதிப்பது தேவனின் கோபத்தைத் தூண்டுவதற்கு ஒப்பாகும், இந்நிலையில் நிர்வாகக் கட்டளைகளை மீறுவதே உன்னுடைய கிரியைகளின் கடைசிப் பலனாக இருக்கும். தேவனின் சாராம்சத்தை நீ அறிந்திருக்கும்போது, அவருடைய மனநிலையையும் நீ புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதை இப்போது நீ உணர வேண்டும். அவருடைய மனநிலையை நீ புரிந்துகொள்ளும்போது, நிர்வாகக் கட்டளைகளையும் நீ புரிந்துகொள்வாய். நிர்வாகக் கட்டளைகளில் உள்ளவற்றில் பெரும்பாலானவை தேவனின் மனநிலையைத் தொடுகிறது என்று சொல்லத் தேவையில்லை, ஆனால் அவருடைய மனநிலை எல்லாம் நிர்வாகக் கட்டளைகளுக்குள் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. எனவே, தேவனின் மனநிலையைப் பற்றிய உங்கள் புரிதலை வளர்ப்பதில் நீங்கள் இன்னும் ஒரு படி மேலே செல்ல வேண்டும்.

சாதாரண உரையாடலைப் போல இல்லாமல் நான் இன்று உங்களுடன் பேசுகிறேன், எனவே என் வார்த்தைகளை கவனமாக அணுகவும், மேலும், அவை மீது ஆழமாக பிரதிபலிக்கவும் உங்களை கடமைக்குள்ளாக்குகிறது. இதனால் நான் கூறுவது என்னவென்றால், நான் பேசியிருக்கிற வார்த்தைகளுக்கு நீங்கள் மிகக்

குறைந்த முயற்சியை அர்ப்பணித்திருக்கிறீர்கள். தேவனின் மனநிலையைப் பற்றி சிந்திக்க நீங்கள் இன்னும் குறைவாகவே விருப்பம் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எப்போதாவது யாராவது முயற்சி செய்கிறார்கள். இந்தக் காரணத்திற்காக உங்கள் விசுவாசம் மாயப் பேச்சு முறையே தவிர வேறில்லை என்று நான் சொல்கிறேன். இப்போது கூட, உங்களில் ஒருவர் கூட உங்கள் மிக முக்கியமான பலவீனத்திற்கு எந்தவொரு தீவிர முயற்சியையும் அர்ப்பணிக்கவில்லை. நான் உங்களுக்காக அனைத்து வலிகளையும் ஏற்றுக் கொண்ட பிறகும், நீங்கள் என்னைத் தாழ்த்திவிட்டீர்கள். நீங்கள் தேவனைப் பற்றி எந்த அக்கறையும் கொண்டிருக்கவில்லை மற்றும் உங்கள் வாழ்க்கை சத்தியமற்றது என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. அத்தகையவர்களை எவ்வாறு புனிதர்களாகக் கருத முடியும்? இதுபோன்ற ஒரு காரியத்தைப் பரலோகத்தின் பிரமாணம் பொறுத்துக்கொள்ளாது! உங்களுக்கு இதைப் பற்றி மிகக் குறைவான புரிதல் இருப்பதால், மூச்சை அதிகமாகப் பிரயோகிப்பதைத் தவிர எனக்கு வேறு வழியில்லை.

தேவனின் மனநிலை என்பது அனைவருக்கும் மிகச்சுருக்கமாகத் தெரியும் ஒரு காரியமாகும், மேலும், அது யாரும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு எளிதானதல்ல, ஏனென்றால் அவருடைய மனநிலை ஒரு மனிதனின் குணாதிசயத்தைப் போன்றதல்ல. தேவனும், தனது சொந்த உணர்ச்சிகளான மகிழ்ச்சி, கோபம், துக்கம் மற்றும் சந்தோஷம் போன்றவற்றைக் கொண்டிருக்கிறார், ஆனால் இந்த உணர்ச்சிகள் மனிதனின் உணர்ச்சிகளிலிருந்து வேறுபடுகின்றன. தேவன் தேவன்தான், அவரிடம் உள்ளவற்றையே அவர் பெற்றிருக்கிறார். அவர் வெளிப்படுத்துவதும் மற்றும் தெரியப்படுத்துவதும் எல்லாம் அவருடைய சாராம்சமாகும் மற்றும் அவரது தனித்துவத்தை உருவகப்படுத்துபவையாகும். அவர் என்னவாக இருக்கிறார், அவரிடம் உள்ளவை எவை, அத்துடன் அவருடைய சாராம்சம் மற்றும் தனித்துவத்துவம் ஆகியவை எந்தவொரு மனிதனாலும் மாற்ற முடியாத காரியங்களாகும். அவரது மனநிலையானது மனிதகுலத்தின் மீதான அவரது அன்பு, மனிதகுலத்தின் மீதான

ஆறுதல், மனிதகுலத்தின் மீதான வெறுப்பு மற்றும் இன்னும் அதிகமாக, மனிதகுலத்தைப் பற்றிய முழுமையான புரிந்து கொள்ளுதலை உள்ளடக்கியுள்ளது. இருப்பினும், மனிதனின் குணாதிசயம் நம்பிக்கையுடனும், சுறுசுறுப்பானதாகவும், உணர்ச்சியற்றதாகவும் இருக்கலாம். தேவனின் மனநிலை என்பது எல்லாவற்றையும் எல்லா ஜீவன்களையும் ஆள்பவருக்கும், எல்லா சிருஷ்டிப்புகளின் கர்த்தருக்கும் உரியது. அவரது மனநிலையானது கணம், வல்லமை, பெருந்தன்மை, மகத்துவம் மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மேலாதிக்கம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது. அவருடைய மனநிலையானது அதிகாரத்தின் அடையாளமாகும், நீதியான அனைத்திற்குமான அடையாளமாகும், அழகான மற்றும் நன்மையான அனைத்திற்குமான அடையாளமாகும். அதற்கும் மேலாக, இது இருளினாலும் மற்றும் எந்தவொரு எதிரியின் வல்லமையினாலும் ஆட்கொள்ளப்படவோ அல்லது கைப்பற்றப்படவோ முடியாத ஓர் அடையாளமாகும், அதேபோல் எந்தவொரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனாலும் புண்படுத்தப்பட முடியாத அவரின் அடையாளமாகவும் உள்ளது (புண்படுத்தப்படுவதை அவர் சகித்துக் கொள்ள மாட்டார்). அவரது மனநிலை மிக உயர்ந்த வல்லமையின் அடையாளமாகும். அவருடைய கிரியையையோ அல்லது அவரது மனநிலையையோ எந்தவொரு நபராலும் அல்லது நபர்களாலும் தொந்தரவு செய்ய முடியாது அல்லது தொந்தரவு செய்யலாகாது. ஆனால் மனிதனின் குணாதிசயம் என்பது மிருகத்தின் மீதான மனிதனின் சிறிய மேன்மையின் வெறும் அடையாளத்திற்கு மேலானதல்ல. மனிதனுக்கு அவனுக்குள்ளும், அவனைப் பற்றியும், எந்த அதிகாரமும் இல்லை, சுய உரிமையும் இல்லை, சுயத்தை மீறும் திறனும் இல்லை, ஆனால் அவனது சாராம்சத்தில் ஜனங்களின் எல்லா வகையான நடத்தைகளின், நிகழ்வுகளின் மற்றும் காரியங்களின் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கீழானவனாக முடங்கிப்போகிறான். இருள் மற்றும் தீமைகள் அழிக்கப்படும் காரணத்தால் நீதியும் வெளிச்சமும் இருப்பதும் மற்றும் வெளிப்படுவதும் தேவனின் சந்தோஷம் ஆகும். மனிதகுலத்திற்கு வெளிச்சத்தையும் நல்வாழ்வையும் கொண்டுவருவதில் அவர்

மகிழ்ச்சியடைகிறார். அவரது மகிழ்ச்சி ஒரு நீதியான மகிழ்ச்சி, நேர் மறையானவை அனைத்தும் இருப்பதற்கான அடையாளமாகவும், அதைவிட, ஜெயத்தின் அடையாளமாகவும் இருக்கிறது. தீமை மற்றும் இருள் இருப்பதாலும், சத்தியத்தை விரட்டும் காரியங்கள் இருப்பதாலும், இன்னும் அதிகமாக, நன்மையான மற்றும் அழகாக இருப்பதை எதிர்க்கும் காரியங்கள் இருப்பதாலும், அநீதியின் நிகழ்வும் மற்றும் குறுக்கீடும் மனிதகுலத்தின் மீது ஏற்படுத்தும் தீங்கே தேவனின் கோபத்திற்கு காரணமாகும். அவருடைய கோபமானது எதிர் மறையானவை எல்லாம் இனி இருக்காது என்பதற்கான அடையாளமாகும், அதற்கும் மேலாக, அது அவருடைய பரிசுத்தத்தின் அடையாளமாகும். அவருடைய துக்கம் மனிதகுலத்தினால் ஏற்படுகிறது, அவனுக்காக அவர் நம்பிக்கை வைத்துள்ளார், ஆனால் அவன் இருளில் விழுந்திருக்கிறவன், ஏனென்றால் அவர் மனிதனில் செய்யும் கிரியை அவனுடைய எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்ப இருக்காது, மேலும் அதனால் அவர் நேசிக்கும் மனிதகுலத்தவர் அனைவருமே வெளிச்சத்தில் வாழ முடியாது. குற்றமற்ற மனிதகுலத்துக்காகவும், நேர்மையான ஆனால் ஏதுமறியாத மனிதனுக்காகவும், நல்லவனாக இருந்தும் தன் சொந்தக் கருத்துக்கள் இல்லாதவனுக்காகவும் அவர் துக்கப்படுகிறார். அவரது துக்கமானது அவருடைய நற்குணம் மற்றும் அவரது இரக்கத்தின் அடையாளமாகும், இது அழகு மற்றும் தயவின் அடையாளமாகும். அவருடைய மகிழ்ச்சி, நிச்சயமாக, அவருடைய எதிரிகளைத் தோற்கடித்து, மனிதனின் நேர்மையான எண்ணங்களை ஆதாயமாக்குகிறது. இதை விட, இது எதிரியின் அனைத்து வல்லமைகளையும் வெளியேற்றுவதிலிருந்தும் அழிப்பதிலிருந்தும் எழுகிறது, ஏனென்றால் மனிதகுலம் ஒரு நல்ல அமைதியான வாழ்க்கையைப் பெறுகிறது. தேவனின் மகிழ்ச்சி மனிதனின் மகிழ்ச்சியைப் போன்றதல்ல. மாறாக, இது நல்ல பழங்களைக் களஞ்சியத்தில் சேர்ப்பது போன்ற உணர்வாகும், இது மகிழ்ச்சியை விட பெரிய உணர்வாகும். இவரது மகிழ்ச்சி, இந்த நேரத்திலிருந்து மனிதகுலம் துன்பத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கான அடையாளமாகும், மேலும் மனிதகுலம் வெளிச்சத்தின் உலகத்தில்

நுழைவதின் அடையாளமாகும். மறுபுறம் மனிதகுலத்தின் உணர்ச்சிகள் எல்லாம், நீதிக்காகவோ, வெளிச்சத்திற்காகவோ அல்லது அழகானதற்காகவோ, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பரலோகத்தால் வழங்கப்பட்ட கிருபைக்காகவோ அல்ல, அவனது சொந்த நலன்களுக்காகவே தோன்றுகின்றன. மனிதகுலத்தின் உணர்ச்சிகள் சுய நலமானவை மற்றும் இருளின் உலகத்தைச் சேர்ந்தவை. அவை தேவனுடைய சித்தத்தின் பொருட்டும் இல்லை, தேவனின் திட்டத்தின் பொருட்டும் இல்லை, எனவே மனிதனையும் தேவனையும் ஒருசேர்ந்தாற் போலப் பேச முடியாது. தேவன் என்றென்றும் உயர்ந்தவர், எப்போதும் மேன்மையுள்ளவர், அதே சமயம் மனிதன் என்றென்றும் இழிவானவன், என்றென்றும் பயனற்றவன். இது ஏனென்றால், தேவன் என்றென்றும் தியாகங்களைச் செய்கிறார், மனிதகுலத்திற்காகத் தன்னை அர்ப்பணிக்கிறார். இருப்பினும், மனிதன் என்றென்றும் தனக்காக மட்டுமே மேற்கொண்டு முயலுகிறான். மனிதகுலம் உயிர்வாழ்வதற்காக தேவன் என்றென்றும் வேதனையை மேற்கொள்ளுகிறார், ஆனால் மனிதன் ஒருபோதும் வெளிச்சத்தின் பொருட்டோ அல்லது நீதிக்காகவோ எதையும் பங்களிப்பதில்லை. மனிதன் ஒரு காலத்திற்கு முயற்சி செய்தாலும், அது ஒரு அடியைக் கூட தாங்க முடியாது, ஏனென்றால் மனிதனின் முயற்சி எப்போதும் மற்றவர்களுக்காக இல்லாமல் தன் சொந்த நலனுக்காகவே உள்ளது. மனிதன் எப்போதும் சுயநலவாதி, அதே சமயம் தேவன் எப்போதும் சுயநலமற்றவர். தேவன் நீதியானதும், நல்லதும், அழகானதுமான எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாக இருக்கிறார், அதே நேரத்தில் மனிதன் எல்லா அருவருப்புகளையும் தீமையையும் வெளிப்படுத்துவதில் வெற்றியடைகிறான். தேவன் ஒருபோதும் தனது நீதியின் மற்றும் அழகின் சாராம்சத்தை மாற்றமாட்டார், ஆனாலும் மனிதன் எந்த நேரத்திலும் எந்த சூழ்நிலையிலும் நீதிக்குத் துரோகம் செய்யவும் தேவனிடமிருந்து விலகிச் செல்வதற்கும் மிகவும் திறனுள்ளவனாக இருக்கிறான்.

நான் பேசிய ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் தேவனின் மனநிலை இருக்கிறது. நீங்கள் என் வார்த்தைகளைக் கவனமாக நன்றாக சிந்

தித்துப் பார்த்தால், நிச்சயமாக அவற்றிலிருந்து பெரிதும் ஆதாயம் அடைவீர்கள். தேவனின் சாராம்சத்தைப் புரிந்துகொள்வது மிகவும் கடினம், ஆனால் உங்கள் அனைவருக்கும் தேவனின் மனநிலையைப் பற்றி குறைந்தபட்ச கருத்தாவது இருப்பதாக நான் நம்புகிறேன். அப்படியானால், நீங்கள் மேலும் தேவனின் மனநிலையைப் புண்படுத்தாமல் நீங்கள் செய்தவற்றை எனக்கு அதிகமாகக் காண்பிப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்போது எனக்கு உறுதியளிக்கப்படும். உதாரணமாக, தேவனை எல்லா நேரங்களிலும் உன் இருதயத்தில் வைத்திரு. நீ கிரியை செய்யும்போது, அவருடைய வார்த்தைகளின்படி செய். எல்லாவற்றிலும் அவருடைய நோக்கங்களைத் தேடு, தேவனை அவமதிக்கும் மற்றும் அவமானமான கிரியைகளைச் செய்வதைத் தவிர். உன் இருதயத்தில் எதிர்கால வெறுமையை நிரப்ப தேவனை சிறிதளவேனும் உன் மனதின் பின்புறத்தில் வைக்க வேண்டும். நீ இதைச் செய்தால், நீ தேவனின் மனநிலையைப் புண்படுத்தியிருப்பாய். மீண்டும், உன் வாழ்நாள் முழுவதும் நீ ஒருபோதும் தேவனுக்கு எதிராக இழிவுபடுத்தும் கருத்துக்களையோ, புகார்களையோ கூறுவதில்லை என்பதாலும், மறுபடியும், அவர் உன்னிடம் ஒப்படைத்த எல்லாவற்றையும் நீ சரியாக வெளிப்படுத்த முடிகிறது என்பதாலும், மற்றும் அவருடைய எல்லா வார்த்தைகளுக்கும் உன் வாழ்க்கை முழுவதும் அர்ப்பணிக்க முடிகிறது என்பதாலும், நீ நிர்வாகக் கட்டளைகளுக்கு எதிராக மீறுவதைத் தவிர்ப்பாய். உதாரணமாக, “அவர் தேவன் என்று நான் ஏன் நினைக்கவில்லை?” “இந்த வார்த்தைகள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் சில ஞானத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்,” “என் கருத்துப்படி, தேவன் செய்யும் எல்லாம் சரியானதாக இருக்க அவசியமில்லை,” “தேவனின் மனிதத்தன்மை என்னுடையதை விட உயர்ந்ததல்ல,” “தேவனின் வார்த்தைகள் வெறுமனே நம்பமுடியாதவை,” அல்லது இதுபோன்ற வேறு யூகக் கருத்துக்களை நீ எப்போதாவது கூறியிருந்தால், உன் பாவங்களை அடிக்கடி அறிக்கையிட்டு மனந்திரும்பும்படி நான் உனக்கு அறிவுறுத்துகிறேன். இல்லையெனில், நீ ஒருபோதும் மன்னிப்பிற்கான

வாய்ப்பைப் பெற மாட்டாய், ஏனென்றால் நீ ஒரு மனிதனை அல்ல, ஆனால் தேவனையே புண்படுத்துகிறாய். நீ ஒரு மனிதனை நியாயந்தீர்க்கிறாய் என்று நீ நம்பலாம், ஆனால் தேவனுடைய ஆவியானவர் அதை அவ்வாறு கருதுவதில்லை. அவருடைய மாம்சத்தை நீ அவமதிப்பது அவரை அவமதிப்பதற்கு சமம். இது அப்படியே இருப்பதால், நீ தேவனின் மனநிலையை புண்படுத்தியிருக்கவில்லையா? தேவனுடைய ஆவியானவரால் செய்யப்படும் எல்லாம் மாம்சத்தில் அவருடைய கிரியையைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், இந்தக் கிரியை சிறப்பாகச் செய்யப்படுவதற்காகவும் செய்யப்படுகிறது என்பதை நீ நினைவில் கொள்ள வேண்டும். நீ இதைப் புறக்கணித்தால், நீ தேவனை விசுவாசிப்பதில் ஒருபோதும் வெற்றி பெற முடியாத ஒருவன் என்று நான் சொல்கிறேன். நீ தேவனின் கோபத்தைத் தூண்டிவிட்டாய், எனவே அவர் உனக்கு ஒரு பாடத்தைக் கற்பிக்கப் பொருத்தமான தண்டனையைப் பயன்படுத்துவார்.

தேவனின் சாராம்சத்தை அறிந்து கொள்வது அற்பமான காரியம் அல்ல. அவருடைய மனநிலையை நீ புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த வழியில், நீ படிப்படியாகவும் அறியாமலும் தேவனின் சாராம்சத்தை அறிந்து கொள்வாய். இந்த அறிவுக்குள் நீ நுழைந்ததும், உயர்ந்த மற்றும் அழகான நிலைக்குள் நீ அடியெடுத்து வைப்பதை நீ காண்பாய். முடிவில், நீ உன் அருவருப்பான ஆத்துமாவைப் பற்றி வெட்கப்படுவாய், மேலும், உன் அவமானத்திலிருந்து மறைந்து கொள்ள இடமில்லை என்று உணருவாய். அந்த நேரத்தில், தேவனின் மனநிலையைப் புண்படுத்துவது குறைவாகவும் அதற்கான உன் நடத்தையும் குறைவாகவும் இருக்கும், உன் இருதயம் தேவனின் இருதயத்திற்கு அருகில் நெருக்கமாக வரும், மேலும் உன் இருதயத்தில் அவர் மீதான அன்பு படிப்படியாக வளரும். இது மனிதகுலம் ஓர் அழகான நிலைக்குள் நுழைவதற்கான அறிகுறியாகும். ஆனால் இதுவரை, நீங்கள் இதை அடைந்திருக்கவில்லை. உங்கள் விதியின் பொருட்டு நீங்கள் அனைவரும் விரைந்து செல்லும்போது, தேவனின் சாராம்சத்தை அறிய முயல்வதில் யாருக்கு ஆர்வம்

இருக்கிறது? இது தொடர வேண்டுமா, ஏனென்றால் நீங்கள் தேவனின் மனநிலையை மிகக் குறைவாகவே புரிந்துகொள்வதால் நீங்கள் அறியாமலேயே நிர்வாக கட்டளைகளுக்கு எதிராக அத்துமீறுவீர்கள். எனவே, நீங்கள் இப்போது செய்வது தேவனின் மனநிலைக்கு எதிரான உங்கள் குற்றங்களுக்கு ஓர் அஸ்திபாரத்தை அமைக்கிறது அல்லவா? நீங்கள் தேவனின் மனநிலையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நான் உங்களிடம் கேட்டுக்கொள்வது எனது கிரியையிலிருந்து விலகியிருக்கவில்லை. நிர்வாகக் கட்டளைகளுக்கு எதிராக நீங்கள் அடிக்கடி அத்துமீறினால், உங்களில் யார் தண்டனையிலிருந்து தப்புவார்கள்? அப்போது எனது கிரியை முற்றிலும் வீணாகியிருக்கும் அல்லவா? எனவே, நான் இன்னும் கேட்கிறேன், உங்கள் சொந்த நடத்தையை ஆராய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், நீங்கள் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளிலும் நீங்கள் எச்சரிக்கையாக இருங்கள். நான் உங்களிடம் முன்வைக்கும் உயரிய கோரிக்கையும் இதுதான், நீங்கள் அனைவரும் இதைக் கவனமாகக் கருத்தில் கொண்டு உங்கள் ஊக்கமான நோக்கத்தை அளிப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். உங்கள் கிரியைகள் என் ஆத்திரத்தை மிகுவும் தூண்டுகிற ஒரு நாள் வந்தால், பின்விளைவுகள் உங்களுடையதாக மட்டுமே கருத்தில் கொள்ளப்படும், உங்களுக்குப் பதிலாக தண்டனையைத் தாங்க வேறு யாரும் இருக்க மாட்டார்கள்.

பூமியில் தேவனை அறிந்துகொள்வது எப்படி

நீங்கள் அனைவரும் தேவனுக்கு முன்பாக வெகுமதியைப் பெறவும் மற்றும் தேவனால் தயவைப் பெறவும் விரும்புகிறீர்கள். எல்லோரும் தேவனை விசுவாசிக்கத் தொடங்கும் போது எல்லோரும் இதுபோன்ற காரியங்களை நம்புகிறார்கள், ஏனென்றால் எல்லோரும் உயர்ந்த காரியங்களைத் தேடுவதில் ஆர்வமாக முன்பே எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள், யாரும் மற்றவர்களுக்குப் பின்தங்கியிருக்க விரும்புவதில்லை. இப்படித் தான் ஜனங்கள் இருக்கிறார்

கள். துல்லியமாக இந்த காரணத்திற்காகத்தான், பரலோகத்திலுள்ள தேவனுக்கு உகந்தவராக இருக்க உங்களில் அநேகர் தொடர்ந்து முயற்சிக்கிறீர்கள், ஆனாலும், உண்மையாகவே, தேவன் மீதான உங்கள் விசுவாசமும், நேர்மையும் உங்கள் மீதான உங்களுடைய விசுவாசத்தையும், நேர்மையையும் விட மிகக் குறைவு. இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன்? ஏனென்றால், தேவன் மீதான உங்கள் விசுவாசத்தை நான் ஒப்புக் கொள்ளவேயில்லை, ஏனென்றால் உங்கள் இருதயங்களில் தேவன் இருப்பதை நான் மறுக்கிறேன். அதாவது, நீங்கள் தொழுதுகொள்ளும் தேவன், நீங்கள் போற்றும் தெளிவற்ற தேவன் என்பவர் இல்லவே இல்லை. இதை நான் மிகவும் உறுதியாகச் சொல்லக் காரணம், நீங்கள் மெய்யான தேவனிடமிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறீர்கள். உங்கள் விசுவாசத்திற்குக் காரணம் உங்கள் இருதயங்களுக்குள் இருக்கும் விக்கிரகமே. இதற்கிடையில், என்னைப் பொருத்தமட்டில் நீங்கள் பெரியவருமல்ல சிறியவருமல்ல என்று பார்க்கும் தேவனை, நீங்கள் வெறுமனே வார்த்தைகளாலேயே ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள். நீங்கள் தேவனிடமிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறீர்கள் என்று நான் கூறும்போது, நீங்கள் மெய்யான தேவனிடமிருந்து தொலைவில் இருக்கிறீர்கள் என்று அர்த்தம், அப்பொழுது அந்தத் தெளிவற்ற தேவன் அருகில் இருப்பதுபோலத் தெரிகிறது. “பெரியவருமல்ல” என்று நான் கூறும்போது, இந்த நாளில் நீங்கள் விசுவாசிக்கிற தேவன் எப்படிப் பெரிய திறன் இல்லாத ஒரு நபராக, மிக உயர்ந்தவராக இல்லாத ஒரு நபராகத் தோன்றுகிறார் என்பதைக் குறிக்கிறது. “சிறியவருமல்ல” என்று நான் கூறும்போது, இதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், இந்த நபரால் காற்றை வரவழைத்து மழையைக் கட்டளையிட முடியாது என்றாலும், வானங்களையும் பூமியையும் உலுக்கும் கிரியையைச் செய்ய தேவனின் ஆவியானவரை அவர் அழைத்து, ஜனங்களை முற்றிலும் குழப்பத்தில் ஆழ்த்த முடிகிறது. வெளிப்புறமாக, நீங்கள் எல்லோரும் பூமியில் இந்தக் கிறிஸ்துவுக்கு மிகவும் கீழ்ப்படிந்தவர்களாகத் தோற்றமளிக்கிறீர்கள், ஆனாலும் சாராம்சத்தில், நீங்கள் அவரை விசுவாசிக்கவும் இல்லை, நீங்கள் அவரை நேசிக்கவு

மில்லை. அதாவது, நீங்கள் உண்மையிலேயே விசுவாசிக்கும் ஒன்று உங்கள் சுய உணர்வுகளின் தெளிவற்ற தேவனே, மற்றும் நீங்கள் உண்மையிலேயே நேசிக்கும் ஒன்று நீங்கள் இரவும் பகலும் ஏக்கம் கொண்டிருக்கிற தேவன், ஆனால் இன்னும் நேரில் பார்த்திருக்க வில்லை. இந்தக் கிறிஸ்துவிடமான, உங்கள் விசுவாசம் ஒரு சிறு பகுதியே தவிர, உங்கள் அன்பு ஒன்றும் இல்லை. விசுவாசம் என் பது நம்பிக்கை மற்றும் சார்ந்திருத்தல் ஆகும். அன்பு என்றால் ஒரு வரின் இருதயத்தில் ஒருபோதும் பிரிந்து செல்லாத அர்ப்பணிப்பு மற்றும் போற்றுதல் ஆகும். ஆயினும், இன்றைய தினத்தின் கிறிஸ் துவின் மீதான உங்களுடைய விசுவாசமும் அன்பும் இதற்கு மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. விசுவாசம் என்று வரும்போது, நீங்கள் அவரை எவ்வாறு விசுவாசிக்கிறீர்கள்? அன்பு என்று வரும்போது, நீங்கள் அவரை எந்த முறையில் நேசிக்கிறீர்கள்? அவருடைய மன நிலையைக் குறித்த எந்தப் புரிதலும் உங்களுக்கு இல்லை, அவ ருடைய சாராம்சத்தைக் குறித்து உங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது, எனவே எப்படி அவர் மீது நீங்கள் விசுவாசம் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அவர் மீதுள்ள உங்கள் விசுவாசத்தின் யதார்த்தம் எங்கே? நீங்கள் அவரை எப்படி நேசிக்கிறீர்கள்? அவர் மீதான உங்கள் அன்பின் யதார்த்தம் எங்கே?

அநேகர் இன்றுவரை தயங்காமல் என்னைப் பின்தொடர்ந் துள்ளனர். எனவே, கடந்த அநேக ஆண்டுகளாக நீங்கள் அதிக சோர்வைச் சந்தித்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் ஒவ்வொருவருடைய உள் ளார்ந்த குணாதிசயத்தையும் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களையும் நான் தெள்ளத் தெளிவுடன் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். உங்கள் ஒவ்வொ ருவருடனும் தொடர்புகொள்வது என்பது வியக்கத்தக்க நிலை யில் கடினமானதாக இருக்கின்றது. பரிதாபம் என்னவென்றால், நான் உங்களைப் பற்றி அதிகம் புரிந்து கொண்டிருந்தாலும், நீங்கள் என்னைப் பற்றி எதுவும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. ஒரு குழப்பமான தருணத்தில் ஒருவரின் தந்திரத்தை நம்பி நீங்கள் அதற்குள் சிக் கியிருக்கிறீர்கள் என்று ஜனங்கள் சொல்வதில் ஆச்சரியமில்லை. உண்மையில், நீங்கள் என் மனநிலையைப் பற்றி எதுவும் புரிந்து

கொள்ளவில்லை, என் மனதில் இருப்பதையும் உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. இன்று, என்னைக் குறித்த உங்கள் தவறான புரிதல்கள் வேகமாகப் பெருகுகின்றன, மற்றும் என் மீதான உங்கள் விசுவாசம் ஒரு குழப்பமான விசுவாசமாகவே உள்ளது. நீங்கள் என் மீது விசுவாசம் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, நீங்கள் அனைவரும் எனக்கு உகந்தவர்களாக இருக்கவும், எனனை நோக்கி கெஞ்சவும் முயற்சிக்கிறீர்கள் என்று சொல்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். எனக்கு வெகுமதி அளிக்கக் கூடியவர்களை நான் பின்பற்றுவேன், அவர் தேவனாகவோ அல்லது எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட தேவனாகவோ இருந்தாலும், பெரிய பேரழிவுகளிலிருந்து தப்பிக்க யார் எனக்கு உதவுகிறார்களோ, அவர்களை நான் விசுவாசிப்பேன் என்னும் உங்கள் நோக்கங்கள் மிகவும் எளிமையானவை. இவை எதைக் குறித்துமே எனக்கு எந்தக் கவலையும் இல்லை. உங்களிடையே இதுபோன்றோர் அநேகர் உள்ளனர், இந்த நிலை மிகவும் கடுமையானது. ஒரு நாள், உங்களில் எத்தனை பேர் கிறிஸ்துவின் சாராம்சத்தைக் குறித்த நுண்ணறிவால் விசுவாசத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று கண்டறியும் ஒரு சோதனை இருந்திருந்தால், உங்களில் ஒருவர் கூட எனக்குத் திருப்திகரமாக இருந்திருக்கமாட்டீர்களோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். எனவே நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்தக் கேள்வியைக் கருத்தில் கொள்வது புண்படுத்தாது. நீங்கள் விசுவாசிக்கிற தேவன் என்னிடமிருந்து மிகவும் வேறுபட்டவர், இது அவ்வாறு இருப்பதால், தேவன் மீதான உங்கள் விசுவாசத்தின் சாராம்சம் என்ன? உங்கள் தேவன் என்று அழைக்கப்படுவதை நீங்கள் எவ்வளவு அதிகமாக விசுவாசிக்கிறீர்களோ, அவ்வளவு தூரமாக நீங்கள் என்னிடமிருந்து விலகிவிடுவீர்கள். அப்படியானால், இந்தப் பிரச்சினையின் சாராம்சம் என்ன? உங்களில் யாரும் இதுபோன்ற கேள்வியைச் சிந்தித்துப் பார்த்ததில்லை என்பது உறுதியாகிறது, ஆனால் அதனுடைய ஈர்ப்பு உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா? இந்த வழியில் தொடர்ந்து விசுவாசிப்பதன் விளைவுகளைப் பற்றி நீங்கள் சிந்தித்துள்ளீர்களா?

இன்று, நீங்கள் அநேகப் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்கிறீர்கள்,

உங்களில் ஒருவர் கூட பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதில் திறமையானவர் அல்ல. இந்த நிலைமை தொடர்ந்தால், இழப்பைச் சந்திக்கப்போகும் ஒரே நபர் நீங்கள் தான். பிரச்சனைகளை அடையாளம் காண நான் உங்களுக்கு உதவுவேன், ஆனால் அவற்றைத் தீர்ப்பது உங்களுடையது ஆகும்.

மற்றவர்களை சந்தேகிக்காதவர்களிடத்தில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், மற்றும் சத்தியத்தை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்பவர்களே எனக்கு வேண்டும். இந்த இரண்டு விதமான ஜனங்களை நோக்கி நான் மிகுந்த அக்கறை காட்டுகிறேன், ஏனென்றால் என் பார்வையில் அவர்கள் நேர்மையான ஜனங்கள். நீ வஞ்சகனாக இருந்தால், நீ எல்லா மக்களிடமும் காரியங்களிடமும் எச்சரிக்கையாக இருப்பாய், சந்தேகப்படுவாய், இதனால் என் மீது உன் விசுவாசம் சந்தேகம் என்னும் அஸ்திபாரத்தின் மீது கட்டப்பட்டிருக்கும். அத்தகைய விசுவாசத்தை என்னால் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. உண்மையான விசுவாசத்தின் குறைபாட்டால், நீ உண்மையான அன்பிலிருந்து இன்னும் அதிகமாக விலகிவிட்டாய். தேவனைச் சந்தேகிக்கவும், அவரைப் பற்றி விருப்பப்படி ஊகிக்கவும் நீ ஆளாகிறாய் என்றால், நீ சந்தேகமின்றி, எல்லா ஜனங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் வஞ்சகனாக இருக்கிறாய். மன்னிக்க முடியாத பாவம், அற்பமான குணம், நியாயமும் பகுத்தறிவும் இல்லாமை, நீதி உணர்வு இல்லாமை, பொல்லாத தந்திரங்களைக் கொண்டிருத்தல், துரோகம் மற்றும் கபடம், தீமை மற்றும் இருள் ஆகியவற்றால் மகிழ்தல், மற்றும் பலவற்றால் தேவன் மனிதனைப் போல இருக்க முடியுமா என்று நீ ஊகிக்கிறாய். ஜனங்களுக்கு இத்தகைய எண்ணங்கள் இருப்பதற்கு தேவனைக் குறித்த சிறிதளவு அறிவும் இல்லாததே காரணம் இல்லையா? இத்தகைய விசுவாசம் பாவத்திற்குக் குறைவானதல்ல! என்னைப் பிரியப்படுத்துபவர்கள் துல்லியமாக முகஸ்துதி செய்து தன் காரியத்திற்காகக் கெஞ்சுபவர்கள் என்றும், அத்தகைய திறமைகள் இல்லாதவர்கள் தேவனின் வீட்டில் வரவேற்கப்படாதவர்களாக இருப்பார்கள் என்றும், அங்கே தங்கள் இடத்தை இழக்க நேரிடும் என்றும் சிலர் நம்புகிறார்கள்.

இத்தனை வருடங்களுக்குப் பிறகு நீங்கள் பெற்ற அறிவு இது மட்டும் தானா? இதைத்தான் நீங்கள் பெற்றுள்ளீர்களா? என்னைக் குறித்த உங்கள் அறிவு இந்தத் தவறான புரிதல்களோடு நிற்காது. தேவனின் ஆவியானவருக்கு எதிரான உங்கள் தூஷணமும் பரலோகத்தை இழிவுபடுத்துவதும் இன்னும் மோசமானது. இதனால்தான், உங்களுடையதைப் போன்ற விசுவாசம் உங்களை என்னிடமிருந்து மேலும் விலகக் காரணமாகி, எனக்கு எதிராக அதிக எதிர்ப்பாக இருக்கும் என்று நான் சொல்கிறேன். அநேக வருடங்களாக செய்த கிரியை முழுவதுமாக, நீங்கள் அநேக சத்தியங்களைக் கண்டிருக்கிறீர்கள், ஆனால் என் காதுகள் கேட்டிருப்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்களா? உங்களில் எத்தனை பேர் சத்தியத்தை ஏற்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள்? நீங்கள் சத்தியத்திற்கான விலைக்கிரயத்தைச் செலுத்தத் தயாராக உள்ளீர்கள் என்று நீங்கள் அனைவரும் விசுவாசிக்கிறீர்கள், ஆனால் உங்களில் எத்தனை பேர் சத்தியத்திற்காக உண்மையிலேயே துன்பப்பட்டிருக்கிறீர்கள்? உங்கள் இருதயங்களில் அநீதியைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை, இது எல்லோரும், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சமமாக வஞ்சகர்களாகவும், நேர்மையற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள், மனுவுருவான தேவன் ஒரு சாதாரண மனிதனைப் போலவே அன்பான இருதயம் அல்லது கருணைமிக்க அன்பு இல்லாமல் இருக்க முடியும் என்ற அளவிற்குக் கூட நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்கள். அதற்கும் மேலாக, ஒரு உன்னத குணமும், இரக்கமுள்ள, கருணைமிக்க இயல்பும் பரலோகத்தில் உள்ள தேவனுக்குள் மட்டுமே இருப்பதாக நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்கள். அத்தகைய ஒரு பரிசுத்தவான் இல்லை, பூமியில் இருளும் தீமையும் மட்டுமே ஆட்சி செய்கின்றன, அதே சமயம் ஜனங்கள் நன்மைக்கும் அழகுக்குமான ஏக்கத்தை ஒப்படைப்பதே தேவன் என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்கள். உங்கள் மனதில், பரலோகத்தில் உள்ள தேவன் மிகவும் உயர்ந்தவர், நீதியுள்ளவர், பெரியவர், தொழுதுகொள்வதற்கும் போற்றுதலுக்கும் தகுதியானவராக இருக்கிறார். இதற்கிடையில், பூமியிலுள்ள இந்த தேவன், பரலோகத்தில் உள்ள தேவனுக்கு மாற்றாகவும் கருவியா

கவும் இருக்கிறார். இந்த தேவன் பரலோகத்தின் தேவனுக்குச் சம மாக இருக்க முடியாது என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்கள், அவரை அதே சுவாசம் என்று குறிப்பிடவும் முடியாது. தேவனின் மகத்துவம் மற்றும் மரியாதை என்று வரும்போது, அவை பரலோகத்திலுள்ள தேவனின் மகிமைக்கு உரியவை, ஆனால் அது இயல்பு மற்றும் மனிதனின் சீர்கேடு என்று வரும்போது, அவை பூமியில் உள்ள தேவனுக்கு ஒரு பங்கைக் கொண்டிருக்கும் பண்புகளாகும். பரலோகத்தில் உள்ள தேவன் நித்தியமாக உயர்ந்தவர், அதே நேரத்தில் பூமியில் உள்ள தேவன் என்றென்றும் முக்கியமற்றவர், பலவீனமானவர், திறமையற்றவர். பரலோகத்தில் உள்ள தேவன் உணர்ச்சிக்கு ஆளாகாமல் நீதியுடன் மட்டுமே இருக்கிறார், அதே நேரத்தில் பூமியில் உள்ள தேவன் சுயநலமான நோக்கங்களை மட்டுமே கொண்டிருக்கிறார், எந்த நியாயமும் பகுத்தறிவும் இல்லாமல் இருக்கிறார். பரலோகத்தில் உள்ள தேவனுக்கு சிறிதளவும் கபடத்தனம் இல்லை, என்றென்றும் உண்மையுள்ளவர், பூமியில் உள்ள தேவன் எப்போதும் நேர்மையற்ற பகுதியைக் கொண்டிருக்கிறார். பரலோகத்தில் உள்ள தேவன் மனிதனை மிகவும் நேசிக்கிறார், அதே நேரத்தில் பூமியில் உள்ள தேவன் மனிதன் மீது போதிய அக்கறை காட்டவில்லை, அவனை முற்றிலுமாக புறக்கணிக்கவும் செய்கிறார். இந்தத் தவறான அறிவு நீண்ட காலமாக உங்கள் இருதயங்களுக்குள் வைக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் இது எதிர்காலத்திலும் நிலைத்திருக்கக்கூடும். நீங்கள் கிறிஸ்துவின் அனைத்து கிரியைகளையும் அநியாயக்காரர்களின் நிலைப்பாட்டில் இருந்து பார்க்கிறீர்கள், மேலும் அவருடைய எல்லாக் கிரியைகளையும், அவருடைய அடையாளத்தையும் சாராம்சத்தையும் துன்மார்க்கரின் கண்ணோட்டத்தில் மதிப்பீடு செய்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்களுக்கு முன் வருபவர்களால் செய்யப்படாத ஒரு கடுமையான தவறைச் செய்துள்ளீர்கள். அதாவது, நீங்கள் பரலோகத்திலுள்ள உயர்ந்த தேவனுக்கு மட்டுமே தலையில் கிரீடம் வைத்து ஊழியம் செய்கிறீர்கள், மிகவும் முக்கியமற்றவராக நீங்கள் கருதும் உங்களால் பார்க்க முடியாத தேவனை நீங்கள் எப்போதும் கவனிப்பதில்லை. இது உங்க

ளுடைய பாவம் அல்லவா? தேவனின் மனநிலைக்கு எதிரான உங்கள் மீறுதலுக்கு இது ஒரு சிறந்த உதாரணம் அல்லவா? நீங்கள் பரலோகத்திலுள்ள தேவனை ஆராதிக்கின்றீர்கள். நீங்கள் உயர்ந்த சொரூபங்களை வணங்குகிறீர்கள், அவர்களின் சொல்லாற்றலுக்காகப் புகழ்பெற்றவர்களை மதிக்கிறீர்கள். உன் கைகளைச் செல்வங்களால் நிரப்புகிற தேவனால் நீ மகிழ்ச்சியுடன் கட்டளையிடப்படுகிறாய், மேலும் உன் ஒவ்வொரு விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றக்கூடிய தேவனுக்காக ஏங்குகிறாய். இந்த உயர்ந்தவர் அல்லாதவரே நீ வணங்காத ஒரே தேவன் ஆவார். நீங்கள் வெறுக்கிற ஒரே காரியம், இந்தத் தேவனோடு இணைந்திருப்பதுதான். நீ செய்ய விரும்பாத ஒரே காரியம், உனக்கு ஒருபோதும் ஒரு காசும் கொடுக்காத இந்த தேவனைச் சேவிப்பதே ஆகும், மேலும் உன்னை அவருக்காக ஏங்க வைக்க முடியாத ஒரே ஒருவர் இந்த அன்பற்ற தேவன் ஆவார். இந்த வகையான தேவனால் உன் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தவும், நீ ஒரு புதையலைக் கண்டுபிடித்ததைப் போல உணர வைக்கவும், நீ விரும்புவதை நிறைவேற்றவும் முடியாது. அப்படியானால், நீ அவரை ஏன் பின்பற்றுகிறாய்? இது போன்ற கேள்விகளைப் பற்றி நீ சிந்தித்திருக்கிறாயா? நீ செய்வது இந்தக் கிறிஸ்துவைப் புண்படுத்தாது. மிக முக்கியமாக, அது பரலோகத்தில் உள்ள தேவனைப் புண்படுத்துகிறது. இது தேவன் மீதான உங்கள் விசுவாசத்தின் நோக்கம் அல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன்!

உங்களுக்குள் தேவன் மகிழ்ந்திருக்க நீங்கள் ஏங்குகிறீர்கள், ஆனாலும் நீங்கள் தேவனிடமிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறீர்கள். இங்கே பிரச்சனை என்ன? நீங்கள் அவர் மீது முழு விசுவாசம் வைத்திருக்க அவருடைய வார்த்தைகளை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள், ஆனால் அவருடைய கையாளுதலையோ அல்லது கிளைநறுக்குதலையோ அல்ல, அவருடைய ஒவ்வொரு ஏற்பாட்டையும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் இல்லை. அப்படியானால், இங்கே பிரச்சனை என்ன? கடைசி ஆய்வில், உங்கள் விசுவாசம் ஒருபோதும் ஒரு கோழிக் குஞ்சை உருவாக்க முடியாத ஒரு வெற்று முட்டைக் கூடாகும். உங்கள் விசுவாசம் உங்களுக்கு சத்தியத்தைக்

கொண்டு வரவில்லை அல்லது உங்களுக்கு ஜீவனைக் கொடுக்க வில்லை, மாறாக உங்களுக்கு ஒரு மாயையான வாழ்வாதாரம் மற்றும் நம்பிக்கை குறித்த உணர்வை அளித்துள்ளது. இந்த வாழ் வாதாரம் மற்றும் நம்பிக்கை குறித்த உணர்வுதான் தேவனை விசு வாசிப்பதில் உங்கள் நோக்கமாயிருக்கிறது, சத்தியமும் ஜீவனும் அல்ல. ஆகவே, தேவன்மீது நீங்கள் வைத்திருக்கும் விசுவாசத்தின் முறை, அடிமைத்தனம் மற்றும் வெட்கமின்மை ஆகியவற்றின் மூலம் தேவனுக்கு உகந்தவராக முயற்சிப்பதைத் தவிர வேறு ஒன் றும் இல்லை, இதை எந்த வகையிலும் உண்மையான விசுவாச மாகக் கருதப்பட முடியாது. இது போன்ற விசுவாசத்தால் ஒரு கோழிக் குஞ்சு எப்படிப் பிறக்கக் கூடும்? வேறு விதமாகச் சொல் வதானால், இது போன்ற விசுவாசம் என்னத்தைச் சாதிக்க முடி யும்? தேவன் மீதான உங்கள் விசுவாசத்தின் நோக்கம், உங்கள் சொந்த நோக்கங்களை அடைந்திட அவரைப் பயன்படுத்துவதா கும். மேலும், இது தேவனின் மனநிலைக்கு எதிரான உங்கள் மீறு தல் குறித்த உண்மை அல்லவா? நீங்கள் பரலோகத்தில் தேவன் இருப்பதை விசுவாசிக்கிறீர்கள், பூமியில் தேவனின் இருப்பதை மறுக்கிறீர்கள், ஆனாலும் உங்கள் கருத்துக்களை நான் அங்கீகரிக்க வில்லை. தரையில் கால்களை வைத்து, பூமியிலுள்ள தேவனைச் சேவிப்பவர்களை மட்டுமே நான் பாராட்டுகிறேன், ஆனால் பூமி யில் இருக்கும் கிறிஸ்துவை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளாதவர் களை அல்ல. அத்தகையவர்கள் பரலோகத்திலுள்ள தேவனிடம் எவ்வளவு விசுவாசமாக இருந்தாலும், கடைசியில் அவர்கள் துன் மார்க்கரைத் தண்டிக்கும் என் கைக்குத் தப்பிக்க மாட்டார்கள். இந்த ஜனங்கள் துன்மார்க்கர்கள். அவர்கள் தேவனை எதிர்க்கும் பொல் லாதவர்கள், அவர்கள் ஒருபோதும் மகிழ்ச்சியுடன் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை. நிச்சயமாக, அவர்களின் எண்ணிக்கை கிறிஸ் துவைத் தெரியாத, மேலும் ஏற்றுக்கொள்ளாத அனைவரையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. நீ பரலோகத்திலுள்ள தேவனுக்கு விசுவாசமாக இருக்கும் வரை நீ விரும்பியபடி கிறிஸ்துவுக்காகச் செயல்பட முடி யும் என்று நீ விசுவாசிக்கிறாயா? தவறு! கிறிஸ்துவைக் குறித்த உன்

அறியாமை பரலோகத்தில் உள்ள தேவனை அறியாமல் இருப்பது ஆகும். பரலோகத்திலுள்ள தேவனிடம் நீ எவ்வளவு விசுவாசமாக இருந்தாலும், அது வெறும் பேச்சும் மற்றும் பாசாங்கும் தான், ஏனென்றால் பூமியிலுள்ள தேவன் மனிதன் சத்தியத்தையும் அதிக ஆழமான அறிவையும் பெறுவதில் கருவியாக இருக்கிறார், ஆனால் அதைவிட அதிகமாக மனிதனைத் தண்டித்தல், பின்னர் துன்மார்க் கரைத் தண்டிப்பதற்கான உண்மைகளைப் பெறுவதில் கருவியாக இருக்கிறார். இங்குள்ள நன்மை பயக்கும் மற்றும் தீங்கு விளைவிக் கும் விளைவுகளை நீ புரிந்து கொண்டாயா? நீ அவற்றை அனுப வித்திருக்கிறாயா? ஒரு நாள் இந்த உண்மையை நீங்கள் விரைவில் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். தேவனை அறிய, நீ பரலோகத்தில் உள்ள தேவனை மட்டுமல்ல, அதைவிட முக்கியமாக, பூமியிலுள்ள தேவனையும் அறிந்து கொள்ள வேண் டும். உங்கள் முன்னுரிமைகளில் குழப்பமடைய வேண்டாம் அல் லது இரண்டாம் நிலையானது முதன்மையானதை மீற அனுமதிக் காதீர்கள். இந்த வழியில் மட்டுமே உன்னால் உண்மையிலேயே தேவனோடு ஒரு நல்ல உறவை உருவாக்க முடியும், தேவனிடம் நெருங்கி வர முடியும், மேலும் உன் இருதயத்தை அவருக்கு அரு கில் கொண்டுவர முடியும். நீ அநேக ஆண்டுகளாக விசுவாசமாக இருந்திருந்தால், என்னுடன் நீண்ட காலமாக இணைந்திருந்தும், என்னிடமிருந்து தொலைவில் இருந்தால், நான் சொல்ல வேண் டியது என்னவென்றால் நீ அடிக்கடி தேவனின் மனநிலையைப் புண்படுத்துகிறாய், உன் முடிவு கணக்கிட மிகவும் கடினமாக இருக் கும். என்னுடன் அநேக ஆண்டுகளாக இணைந்திருப்பது உன்னை மனிதத்தன்மையையும் சத்தியத்தையும் கொண்ட ஒரு நபராக மாற்றத் தவறியது மட்டுமல்லாமல், மேலும், உன் பொல்லாத வழிகளை உன் சுபாவத்துக்குள் பதித்திருந்தால், உங்களுக்கு முன்பு போல இரு மடங்கான அகந்தை மட்டுமல்லாமல், என்னைக் குறித்த உங்கள் தவறானப் புரிதல்களும் பெருகிவிட்டன, அதாவது நீ என்னை உன் சிறிய சேவகனாகக் கருதுகிறாய், அப்படியானால் நான் சொல்கிறேன், உன் நோய் இனி தோல் ஆழத்தில் இல்லா

மல், உன் எலும்புகளுக்குள்ளும் ஊடுருவியுள்ளது. உன் இறுதி ஊர்வலத்திற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுவதற்காக நீ காத்திருக்க வேண்டும் என்பதே இன்னும் மீதமிருக்கிறது. நீ உன் தேவனாக இருக்கும்படி என்னை மன்றாட வேண்டியதில்லை, ஏனென்றால் நீ மரணத்திற்குத் தகுதியான பாவத்தை, மன்னிக்க முடியாத பாவத்தைச் செய்துள்ளாய். நான் உன்மீது இரக்கம் காட்ட முடிந்தாலும், பரலோகத்தில் உள்ள தேவன் உன் ஜீவனை எடுக்கும்படி வலியுறுத்துவார், ஏனென்றால் தேவனின் மனநிலைக்கு எதிரான உன் குற்றம் சாதாரண பிரச்சினை அல்ல, ஆனால் மிகவும் கடுமையான இயல்புடையது. நேரம் வரும்போது, உன்னிடம் முன்பே சொல்லாததற்காக என்னைக் குறை கூற வேண்டாம். நீ பூமியிலுள்ள தேவனான கிறிஸ்துவுடன் ஒரு சாதாரண மனிதனாக இணைந்திருக்கும்போது, அதாவது, இந்த தேவன் ஒரு நபரைத் தவிர வேறில்லை என்று நீ விசுவாசிக்கும்போது, அப்போது நீ அழிந்துவிடுவாய் என்ற கருத்துக்கே இது மீண்டும் வருகிறது. இது உங்கள் அனைவருக்குமான எனது ஒரே புத்திமதியாகும்.

மிகத் தீவிரமான ஒரு பிரச்சினை: துரோகம் (1)

மிக விரைவில் எமது கிரியை முடிவடையும், மேலும் பல ஆண்டுகளாக நான் செய்தவை எல்லாம் ஒன்றாக இணைந்து ஒரு தாங்கிக்கொள்ள முடியாத நினைவாகிவிட்டன. நான் இடைவிடாமல் எமது வார்த்தைகளைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லியிருக்கிறேன், தொடர்ந்து எமது புதிய கிரியைகளை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறேன். நிச்சயமாக, நான் செய்யும் கிரியையின் ஒவ்வொரு சிறு விஷயத்திற்கும் எமது ஆலோசனையானது அவசியமான ஓர் அங்கமாக இருக்கிறது. எமது ஆலோசனையின்றி, நீங்கள் அனைவரும் வழிதப்பி அலைந்து திரிந்து, நீங்களே உங்களை முழுமையாக இழந்துபோனவர்களாக இருப்பதைக் கூட காண்பீர்கள். எமது கிரியையானது இப்போது முடிவடைய இருக்கிறது, அது அதன் இறுதிக்

கட்டத்தில் இருக்கிறது. நான் இன்னும் ஆலோசனை வழங்கும் கிரியையைச் செய்ய விரும்புகிறேன், அதாவது, நீங்கள் கேட்கும் விஷயங்களுக்கான அறிவுரைகளை வழங்க விரும்புகிறேன். நான் அனுபவித்த வேதனையை நீங்கள் வீணடிக்க மாட்டீர்கள் என்று நம்புகிறேன், மேலும், நான் எடுத்துள்ள கவனமுள்ள அக்கறையை உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்றும், மேலும் எமது வார்த்தைகளை நீங்கள் மனுஷராக எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதன் அஸ்திபாரமாகக் கருதுவீர்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன். அவை நீங்கள் கேட்க விரும்பும் வார்த்தைகளாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், நீங்கள் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறீர்களா இல்லையோ, அல்லது அவற்றை அசௌகரியத்துடன் மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ள முடிகிறது என்றாலும், நீங்கள் அவற்றைத் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனில், உங்கள் சாதாரண மற்றும் அக்கறையற்ற மனநிலைகளும் நடத்தைகளும் எம்மைத் தீவிரமாக வருத்தப்படுத்தும், உண்மையில் எம்மை வெறுப்பு கொள்ள வைக்கும். நீங்கள் அனைவரும் எமது வார்த்தைகளை மீண்டும் மீண்டும்—ஆயிரக்கணக்கான முறை—வாசிப்பீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன், மேலும் நீங்கள் அவற்றை இருதயத்தில் கூட அறிந்து கொள்வீர்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன். இவ்வாறாக மட்டுமே உங்களைப் பற்றிய எமது எதிர்பார்ப்புகளை உங்களால் தோல்வியடையச் செய்ய இயலாது. இருப்பினும், நீங்கள் யாரும் இப்போது இப்படி ஜீவிப்பதில்லை. இதற்கு மாறாக, நீங்கள் அனைவரும் ஒரு மோசமான ஜீவிதத்தில் மூழ்கியிருக்கிறீர்கள், உங்கள் இருதயத்தின் உள்ளடக்கத்தைப் புசித்துக் குடிக்கும் ஒரு ஜீவிதத்தில் மூழ்கியிருக்கிறீர்கள், மேலும் உங்கள் இருதயத்தையும் ஆத்துமாவையும் வளப்படுத்த நீங்கள் யாரும் என் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை. இந்த காரணத்திற்காக, மனுக்குலத்தின் உண்மையான முகம் பற்றி நான் ஒரு முடிவுக்கு வந்துள்ளேன்: மனுஷனால் எந்த நேரத்திலும் எமக்குத் துரோகம் செய்ய முடியும், எமது வார்த்தைகளுக்கு ஒருவராலும் முற்றிலும் விசுவாசமாக இருக்க முடியாது.

“மனுஷனானவன் இனியும் தனது தோற்றத்தைக் கொண்டிராத வகையில் சாத்தானால் மிகவும் சீர்கெடுக்கப்பட்டுப்போய்விட்டான்.” பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் இப்போது இந்த வாக்கியத்தை ஓரளவிற்கு அங்கீகரிக்கின்றனர். நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், நான் குறிப்பிடும் “அங்கீகாரம்” என்பது மெய்யான அறிவுக்கு மாறாக ஒரு வகையான மேலோட்டமான ஒப்புதலாக மட்டுமே இருக்கிறது. உங்களில் எவராலும் உங்களையே துல்லியமாக மதிப்பீடு செய்யவோ அல்லது உங்களையே முழுமையாக ஆராயவோ முடியாது என்பதால், நீங்கள் எமது வார்த்தைகளுக்கு ஒன்றுக்கும் மேலான அர்த்தத்தைக் கொண்டவர்களாகவே இருக்கிறீர்கள். ஆனால் இந்த நேரத்தில், உங்களுக்குள் இருக்கும் ஒரு மிக மோசமான பிரச்சனையை விளக்க நான் உண்மைகளைப் பயன்படுத்துகிறேன். அந்த பிரச்சினைதான் துரோகம். நீங்கள் அனைவரும் “துரோகம்” என்ற வார்த்தையை நன்கு அறிந்திருக்கிறீர்கள், ஏனென்றால் கணவன் தன் மனைவிக்குத் துரோகம் செய்வது, மனைவி தன் கணவனுக்குத் துரோகம் செய்வது, மகன் தன் தந்தைக்குத் துரோகம் செய்வது, மகள் தன் தாய்க்குத் துரோகம் செய்வது, அடிமை தன் எஜமானனுக்குத் துரோகம் செய்வது, நண்பர்கள் ஒருவருக்கொருவர் துரோகம் செய்வது, உறவினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் துரோகம் செய்வது, விற்பனையாளர்கள் வாங்குபவர்களுக்குத் துரோகம் செய்வது போன்ற இன்னொருவருக்குத் துரோகம் செய்யும் விஷயத்தைப் பெரும்பாலானவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த எடுத்துக்காட்டுகள் அனைத்தும் துரோகத்தின் சாராம்சத்தைக் கொண்டுள்ளன. சுருக்கமாக, துரோகம் என்பது ஒரு வாக்குறுதியை மீறும், தார்மீகக் கொள்கைகளை மீறும் அல்லது மனுஷ நெறிமுறைகளுக்கு எதிராகச் செயல்படும், மனுஷத்தன்மையின் இழப்பை நிரூபிக்கும் ஒரு நடத்தை ஆகும். பொதுவாக, இந்த உலகில் பிறந்த ஒரு மனுஷனாக, நீ சத்தியத்திற்குத் துரோகம் செய்யும் ஒரு செயலைச் செய்திருப்பாய், நீ வேறொரு நபருக்குத் துரோகம் செய்ததையோ அல்லது இதற்கு முன்பு பல முறை நீ மற்றவர்களுக்குத் துரோகம் செய்ததையோ நினைவில்

வைத்திருக்கிறாயா இல்லையா என்பது முக்கியமில்லை. நீ உனது பெற்றோருக்கோ நண்பர்களுக்கோ துரோகம் செய்யும் திறன் கொண்டவன் என்பதால், நீ மற்றவர்களுக்கும் துரோகம் செய்யும் திறன் கொண்டவனாகத்தான் இருக்கிறாய், மேலும் நீ எமக்குத் துரோகம் செய்வதற்கும் நான் வெறுக்கிற காரியங்களைச் செய்வதற்கும் திறன் கொண்டவனாக இருக்கிறாய். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், துரோகம் என்பது வெறும் மேலோட்டமான ஒழுக்கக்கேடான நடத்தை இல்லை, ஆனால் சத்தியத்துடன் முரண்படும் ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது. இதுவே எமக்கு எதிரான மனுக்குலத்தின் எதிர்ப்பிற்கும் கீழ்ப்படியாமைக்கும் மூல காரணமாக இருக்கிறது. இதனால்தான் நான் அதைப் பின்வரும் அறிக்கையில் சுருக்கமாகக் கூறியிருக்கிறேன்: துரோகம் என்பது மனுஷனின் சுபாவமாக இருக்கிறது, மேலும் இந்தச் சுபாவமானது ஒவ்வொருவனும் எம்முடன் உடன்படுவதற்கான பெரிய சத்துருவாக இருக்கிறது.

துரோகம் என்பது எமக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிய முடியாத நடத்தையாக இருக்கிறது. துரோகம் என்பது எமக்கு விசுவாசமாக இருக்க முடியாத நடத்தையாக இருக்கிறது. எம்மை ஏமாற்றுவதும், எம்மை ஏமாற்ற பொய்களைப் பயன்படுத்துவதும் துரோகம்தான். பல கருத்துக்களை வளர்ப்பதும் அவற்றை எல்லா இடங்களுக்கும் பரப்புவதும் துரோகம்தான். எமது சாட்சியங்களையும் விருப்பங்களையும் நிலைநிறுத்த முடியாமல் இருப்பதும் துரோகம்தான். இருதயத்தில் எம்மிடமிருந்து தொலைவில் இருக்கும்போது பொய்யாகப் புன்னகைப்பதும் துரோகம்தான். இவை அனைத்துமே உங்களால் எப்போதும் திறமையாகச் செய்யக்கூடிய துரோகச் செயல்கள், மேலும் இவை உங்களிடையே பொதுவானவையாக இருக்கின்றன. உங்களில் யாரும் இதை ஒரு பிரச்சினையாக நினைக்காமல் போகலாம், ஆனால் நான் அவ்வாறு நினைக்கவில்லை. நீ எனக்குத் துரோகம் செய்வதை ஓர் அற்பமான விஷயமாக எம்மால் கருத முடியாது, நிச்சயமாக எம்மால் அதைப் புறக்கணிக்கவும் முடியாது. இப்போது, நான் உங்களிடையே கிரியை செய்யும்போது, நீங்கள் இவ்வாறாக நடந்து கொள்கிறீர்கள்—உங்களைக்

கவனிக்க யாரும் இல்லாத நாள் ஒன்று வந்தால், தங்களைத் தங்கள் சொந்த சிறிய மலைகளின் ராஜாக்கள் என்று அறிவிக்கும் கொள்ளைக்காரர்களாக நீங்கள் இருக்க மாட்டீர்களா? அவ்வாறு நிகழும் போது நீங்கள் ஒரு பேரழிவை ஏற்படுத்தினால், அவற்றை யார் சுத்தம் செய்ய இருப்பார்கள்? துரோகத்தின் சில செயல்களானது வெறுமனே அவ்வப்போது நடக்கும் சம்பவங்கள்தான் என்றும் அவை உங்கள் தொடர்ச்சியான நடத்தை இல்லை என்றும் நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள், மேலும் உங்கள் பெருமையைப் புண்படுத்தும் வகையில், இதுபோன்ற தீவிரத்தோடு அந்த விஷயம் விவாதிக்கப்படத் தேவையில்லை என்றும் நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். நீங்கள் உண்மையிலேயே அவ்வாறு நினைத்தால், உங்களுக்குப் புத்தி இல்லை என்று அர்த்தம். அவ்வாறு நினைப்பது கலகத்தின் ஒரு மாதிரியாகவும், முன் மாதிரியாகவும் இருக்கிறது. மனுஷனின் சுபாவமானது அவனது ஜீவிதமாக இருக்கிறது; அது அவன் ஜீவிக்க சார்ந்திருக்கும் ஒரு கொள்கையாக இருக்கிறது, அதை அவனால் மாற்ற முடியாது. துரோகச் சுபாவத்தை ஓர் உதாரணமாக எடுத்துக்கொள். உன்னால் உனது உறவினர் அல்லது நண்பனுக்குத் துரோகம் செய்ய முடிந்தால், அது உனது ஜீவிதத்தின் ஒரு பகுதிதான் என்பதையும், நீ பிறக்கும்போதே உன்னுடன் பிறந்த உனது சுபாவம்தான் என்பதையும் அது நிரூபிக்கிறது. இது யாராலும் மறுக்க முடியாத ஒன்று. உதாரணமாக, சிலர் மற்றவர்களிடமிருந்து திருடுவதை அனுபவித்து மகிழ்ந்தால், அவர்கள் சில சமயங்களில் மட்டும் திருடினாலும், சில சமயங்களில் திருடாமல் இருந்தாலும் இந்தத் திருடுவதை அனுபவித்து மகிழ்வது என்பது அவர்களின் ஜீவிதத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது என்று அர்த்தம். அவர்கள் திருடினாலும் திருடாவிட்டாலும், அவர்கள் திருடுவது ஒரு வகை நடத்தைதான் என்பதை அதனால் நிரூபிக்க முடியாது. மாறாக, அவர்கள் திருடுவது அவர்களின் ஜீவிதத்தின் ஒரு பகுதி—அதாவது அவர்களின் சுபாவம் தான் என்பதை இது நிரூபிக்கிறது. சிலர் கேட்பார்கள்: அது அவர்களின் சுபாவம் என்பதால், ஏன் அவர்கள் நல்ல திருடக்கூடிய பொருட்களைக் காணும்போது அவர்கள் சில சமயங்களில் அவற்

றைத் திருடுவதில்லை? பதில் மிகவும் எளிதானது. அவர்கள் திரு டாததற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. கண்காணிக்கும் கண் களின் பார்வையில் பெரிதாக இருக்கும் பொருட்களைப் பறிப்பது சிரமம் என்பதால், அல்லது திருட சரியான நேரம் கிடைக்கவில்லை என்பதால், அல்லது அதிக விலையுள்ள பொருளாக இருந்து அது கவனமாகப் பாதுகாக்கப்படுவதால், அல்லது ஒருவேளை அவர்க ளுக்கு அதில் குறிப்பிட்ட ஆர்வம் இல்லை என்பதால், அது அவர் களுக்கு என்ன பயன் தரும் என்று தெரியாமல் இருப்பதால், மற் றும் இன்னும் பல காரணங்களுக்காகக் கூட அவர்கள் திருடாமல் இருக்கலாம். இந்தக் காரணங்கள் அனைத்தும் சாத்தியமானவை தான். ஆனால் எதுவாக இருந்தாலும், அவர்கள் எதையாவது திரு டினாலும் திருடாவிட்டாலும், இந்த எண்ணம் தற்காலிகமானது தான் என்பதையும், விரைவாகக் கடந்து செல்லும் விஷயம்தான் என்பதையும் அதனால் நிரூபிக்க முடியாது. மாறாக, அது அவர்க ளின் சுபாவத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது, நல்லதுக்காக அதை மாற்றுவது கூட கடினம். அப்படிப்பட்டவர்கள் திருடுவதில் திருப்தி அடைவதில்லை; அவர்கள் நல்ல அல்லது பொருத்தமான சூழ்நி லையை எதிர்கொள்ளும்போதெல்லாம் மற்றவர்களின் உடைமை களை அவர்கள் சொந்தமாகக் கோருவது போன்ற எண்ணங்கள் எழுகின்றன. அதனால்தான் இந்தச் சிந்தனையின் தோற்றமானது இப்போதெல்லாம் வெறுமனே இப்போதோ அப்போதோ தோன் றுவது இல்லை, ஆனால் அந்த நபரின் சொந்தச் சுபாவத்திலேயே இருக்கிறது என்று நான் சொல்கிறேன்.

எவரும் தங்கள் உண்மையான முகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த தங்கள் சொந்த வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் பயன்படுத்த லாம். இந்த உண்மையான முகம் என்பது நிச்சயமாக அவர்களின் சுபாவத்தைத்தான் குறிக்கிறது. நீ கொடூரமான முறையில் பேசும் ஒருவன் என்றால், நீ ஒரு கொடூரமான சுபாவத்தைக் கொண்டிருக் கிறாய். உனது சுபாவம் தந்திரமானதாக இருந்தால், நீ ஒரு நயவஞ் சகமான முறையில் செயல்பட்டு, மற்றவர்கள் உன்னால் ஏமாறு வதை நீ மிகவும் எளிதாக்குகிறாய். உனது சுபாவம் கெட்டதாக

இருந்தால், உனது வார்த்தைகள் கேட்க இனிமையாக இருந்தாலும் உனது செயல்களால் உனது கெட்ட தந்திரங்களை உன்னால் மறைக்க முடியாது. உனது சுபாவம் சோம்பேறித்தனமானதாக இருந்தால், நீ சொல்வது அனைத்தும் உனது செயலற்ற தன்மை மற்றும் சோம் பேறித்தனத்திற்கான பொறுப்பைக் கைவிடுவதாக இருக்கும், மேலும் உனது நடவடிக்கைகள் மெதுவாகவும், செயலற்றதாகவும், உண் மையை மறைப்பதில் மிகவும் திறமையானதாகவும் இருக்கும். உனது சுபாவம் அனுதாபம் மிக்கதாக இருந்தால், உனது வார்த் தைகள் நியாயமானதாக இருக்கும், மேலும் உங்கள் செயல்களும் சத்தியத்துடன் நன்கு ஒத்துப்போகும். உனது சுபாவம் விசுவாசமா னதாக இருந்தால், உனது வார்த்தைகள் நிச்சயமாக நேர்மையான தாக இருக்கும், மேலும் நீ செயல்படும் விதம் பண்புள்ளதாகவும் உனது எஜமானனைக் கவலையடையச் செய்யாததாகவும் இருக் கும். உனது சுபாவமானது சிற்றின்ப வேட்கையோ அல்லது பணத் தாசை கொண்டதாகவோ இருந்தால், உனது இருதயம் பெரும்பா லும் இவற்றால் மட்டுமே நிரப்பப்பட்டிருக்கும், மேலும் நீ அறியா மலே ஜனங்கள் எளிதாக மறக்க முடியாத, ஜனங்களை வெறுக்க வைக்கும் மாறுபட்ட, ஒழுக்கக்கேடான செயல்களைச் செய்வாய். நான் சொன்னது போலவே, நீ துரோகத்தின் தன்மையைக் கொண் டிருந்தால், உன்னால் அதிலிருந்து உன்னை விடுவித்துக்கொள்ள முடியாது. நீ மற்றவர்களுக்கு அநீதி இழைக்கவில்லை என்றால், உனக்குத் துரோகத்தின் சுபாவம் இல்லை என்று நம்ப வேண்டாம். நீ அப்படி நினைத்தால், உண்மையிலேயே, நீ கலகம் செய்கிறாய் என்று அர்த்தம். ஒவ்வொரு முறையும் நான் பேசும்போது எமது எல்லா வார்த்தைகளும் ஒரு நபரை அல்லது ஒரு வகையான நபரை மட்டுமல்ல, எல்லா ஜனங்களையும் குறிவைத்துப் பேசப்படுகின் றன. ஒரு விஷயத்தில் நீ எனக்குத் துரோகம் செய்யவில்லை என் பதால், எந்த விஷயத்திலும் நீ எனக்குத் துரோகம் செய்ய மாட்டாய் என்பது நிச்சயமல்ல. சிலர் தங்கள் திருமணத்தில் ஏற்படும் பின் னடைவுகளின் போது சத்தியத்தைத் தேடுவதில் தங்கள் தன்னம்பிக் கையை இழக்கிறார்கள். சிலர் குடும்பப் பிரச்சனைகளின் போது

எம்மிடம் விசுவாசமாக இருக்க வேண்டிய கடமையைக் கைவிடு கிறார்கள். சிலர் மகிழ்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் தேடுகையில் எம்மைக் கைவிடுகிறார்கள். சிலர் வெளிச்சத்தில் ஜீவித்து பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கிரியையின் மகிழ்ச்சியைப் பெறுவதை விட இருண்ட பள்ளத்தாக்கிலும் விழத் தயாராக இருக்கிறார்கள். சிலர் செல்வத்தின் மீதான சிற்றின்ப வேட்கையைத் திருப்திப்படுத்துவ தற்காக நண்பர்களின் ஆலோசனையைப் புறக்கணிக்கிறார்கள், இப்போது கூட தாங்கள் செய்த தவறை ஒப்புக் கொண்டு தங்கள் போக்கை அவர்கள் மாற்றுவதில்லை. சிலர் எமது பாதுகாப்பைப் பெறுவதற்காகத் தற்காலிகமாக மட்டுமே எமது நாமத்தில் ஜீவிக்கி றார்கள், மற்றவர்கள் எம்மிடம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மட்டுமே தங்களை நியமிக்கிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் ஜீவிதத்தில் ஒட்டிக்கொண்டு, மரணத்திற்கு அஞ்சுபவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த நேர்மையில்லாத செயல்களானது, ஜனங்கள் நீண்ட காலமாக எமக்குத் தங்கள் இருதயங்களில் ஆழமாகச் செய்த துரோக நடத் தைகள் அல்லவா? நிச்சயமாக, ஜனங்கள் எமக்குத் துரோகம் செய்ய முன்கூட்டியே திட்டமிடுவதில்லை என்பது எமக்குத் தெரியும்; அவர் களின் துரோகமானது அவர்களது சுபாவத்தின் இயல்பான வெளிப் பாடாக இருக்கிறது. யாரும் எமக்குத் துரோகம் செய்ய விரும்புவ தில்லை, எமக்குத் துரோகம் செய்யும்படிக்கு அவர்கள் ஏதேனும் செய்திருந்தாலும் அவர்கள் அதை எண்ணி மகிழ்ச்சியாக இருப்ப தில்லை. மாறாக, அவர்கள் பயத்தால் நடுங்குகிறார்கள், இல்லையா? எனவே, இந்தத் துரோகங்களை எவ்வாறு மீட்பது, மேலும் தற்போ தைய நிலைமையை எவ்வாறு மாற்றுவது என்று நீங்கள் யோசிக் கிறீர்களா?

மிகத் தீவிரமான ஒரு பிரச்சினை: துரோகம் (2)

மனுஷனின் சுபாவமானது எமது சாராம்சத்திலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் மனுஷனின் சீர்கெட்டச் சுபாவமானது முற்றிலும் சாத்தானிடமிருந்துதான் உருவாகிறது; மனுஷனின் சாராம்சமானது சாத்தானால் நடைமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு சீர்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, மனுஷன் சாத்தானின் பொல்லாப்பு மற்றும் அசிங்கத்தினுடைய செல்வாக்கின் கீழ் ஜீவிக்கிறான். மனுஷன் சத்தியத்தின் உலகிலோ அல்லது பரிசுத்தமான சூழலிலோ வளருவதில்லை, மேலும் அவன் வெளிச்சத்திலும் ஜீவிப்பதில்லை. ஆகையால், பிறந்த தருணத்திலிருந்தே யாரும் தங்கள் சுபாவத்தினுள் சத்தியத்தை வைத்திருப்பது சாத்தியமில்லை, மேலும் தேவனுக்கு அஞ்சும் மற்றும் கீழ்ப்படியும் ஒரு சாராம்சத்துடன் யாரும் பிறக்க முடியாது. மாறாக, தேவனை எதிர்க்கும், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாத, சத்தியத்தின் மீது அன்பு இல்லாத ஒரு சுபாவத்தை ஜனங்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். துரோகம் எனும் இந்தச் சுபாவம்தான் நான் விவாதிக்க விரும்பும் பிரச்சினை ஆகும். தேவனுக்கு எதிரான ஒவ்வொருவரின் எதிர்ப்பின் ஊற்றே துரோகம் ஆகும். இது மனுஷனில் மட்டுமே இருக்கும் ஒரு பிரச்சினை, எம்முள் இருப்பதில்லை. சிலர் கேட்பார்கள்: எல்லா மனுஷரும் கிறிஸ்துவைப் போலவே உலகில் ஜீவிக்கிறார்கள் என்பதால், கிறிஸ்துவைத் தவிர எல்லா மனுஷரும் தேவனுக்குத் துரோகம் செய்யும் சுபாவங்களைக் கொண்டிருப்பது ஏன்? இது உங்களுக்குத் தெளிவாக விளக்கப்பட வேண்டிய ஒரு பிரச்சினை ஆகும்.

ஆத்துமாவின் தொடர்ச்சியான மறு அவதரிப்புகளே மனுக்குலத்தின் இருத்தலின் அடிப்படையாக இருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒவ்வொரு மனுஷனும் தனது ஆத்துமா மறு அவதரிப்பு எடுக்கும்போது மாம்சத்தில் ஒரு மனுஷ ஜீவிதத்தைப் பெறுகிறான். ஒருவனின் சரீரம் பிறந்த பிறகு, அந்த மாம்சமானது இறுதியில் அதன் வரம்புகளை அடையும் வரை அதன் ஜீவிதம்

தொடர்கிறது, இறுதி வரம்பு என்பது ஆத்துமா அதன் சரீரத்தை விட்டு வெளியேறும் இறுதித் தருணம் ஆகும். இந்தச் செயல்முறை யானது மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்கிறது, ஒருவனின் ஆத்துமா காலப் போக்கில் வந்து செல்கிறது, இவ்வாறாக மனுக்குலத்தின் இருத்த லானது பராமரிக்கப்படுகிறது. மாம்சத்தின் ஜீவிதமானது மனுஷ னுடைய ஆத்துமாவின் ஜீவிதமாகவும் இருக்கிறது, மேலும் மனுஷ னின் ஆத்துமாவானது மனுஷ மாம்சத்தின் இருத்தலை ஆதரிக்கி றது. அதாவது, ஒவ்வொருவனின் ஜீவிதமும் அவனது ஆத்துமாவி லிருந்து வருகிறது, மேலும் ஜீவிதமானது மாம்சத்திற்கு உள்ளார்ந்த விஷயமும் இல்லை. இவ்வாறு, மனுஷனின் சுபாவமானது ஆத்து மாவிலிருந்து வருகிறது, மாம்சத்திலிருந்து வருவதில்லை. சாத்தா னின் சோதனைகள், துன்பங்கள் மற்றும் சீர்கேடுகளை மனுஷன் எவ்வாறு அனுபவித்தான் என்பது ஒவ்வொருவனின் ஆத்துமாவுக்கு மட்டுமே தெரியும். இந்த விஷயங்கள் மனுஷனின் மாம்சத்திற்குத் தெரியாது. ஆகையால், மனுக்குலமானது அறியாமலே இன்னும் இருட்டாகி, இன்னும் அசுத்தமாகி, இன்னும் பொல்லாப்பு கொண் டதாக மாறுகிறது, அதே நேரத்தில் மனுஷனுக்கும் எமக்கும் இடை யிலான தூரம் இன்னும் அதிகமாகி, மனுக்குலத்திற்கு ஜீவிதம் என் பது மேலும் இருட்டாகிறது. சாத்தான் மனுக்குலத்தின் ஆத்துமாக் களை அவனது பிடியில் வைத்திருக்கிறான், ஆகவே, மனுஷனின் மாம்சமும் சாத்தானால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய மாம்சமும் அத்தகைய மனுக்குலமும் தேவனை எவ்வாறு எதிர்க்கா மல் இருக்க முடியும்? அவர்கள் தேவனுடன் எவ்வாறு இயல்பாக ஒத்துப்போக முடியும்? சாத்தான் எமக்குத் துரோகம் செய்ததால் தான் நான் சாத்தானை நடுவானில் தூக்கி வீசியிருக்கிறேன். இப் படியிருந்தால், மனுஷர் தங்களது ஈடுபாட்டிலிருந்து எவ்வாறு விடு பட முடியும்? இதனால்தான் துரோகமானது மனுஷ இயல்பாக இருக்கிறது. இந்தப் பகுத்தறிவை நீங்கள் புரிந்து கொண்டவுடன், நீங்கள் கிறிஸ்துவின் சாராம்சத்திலும் சிறிதளவு விசுவாசம் கொண் டிருக்க வேண்டும் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். தேவனுடைய ஆவியானவர் அணிந்திருக்கும் மாம்சமானது தேவனின் சொந்த

மாம்சமாகும். தேவனுடைய ஆவியானவர் உயர்ந்தவராக இருக்கிறார்; அவர் சர்வ வல்லவராக, பரிசுத்தராக, நீதியுள்ளவராக இருக்கிறார். அதேபோல், அவருடைய மாம்சமும் உயர்ந்ததாக, சர்வ வல்லமை மிக்கதாக, பரிசுத்தமானதாக, நீதியுள்ளதாக இருக்கிறது. அத்தகைய மாம்சத்தால் மட்டுமே மனுக்குலத்திற்கு நீதியும் நன்மையும் வழங்க முடியும், அதுவே பரிசுத்தமானதாக, மகிமை கொண்டதாக, வல்லமை பொருந்தியதாக இருக்கிறது; சத்தியத்தை மீறும், ஒழுக்கத்தையும் நீதியையும் மீறும் எதையும் அவரால் செய்ய இயலாது, மேலும் தேவனுடைய ஆவியானவருக்குத் துரோகம் செய்யும் எதையும் அவரால் செய்ய முடியாது. தேவனுடைய ஆவியானவர் பரிசுத்தமானவர், ஆகவே அவருடைய மாம்சமானது சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போகாது; அவருடைய மாம்சமானது மனுஷனின் மாம்சத்தை விட வித்தியாசமான சாராம்சத்தைக் கொண்டது. ஏனென்றால் சாத்தானால் சீர்கெடுக்கப்பட்டுப் போனது மனுஷன் தான், தேவன் இல்லை; தேவனின் மாம்சத்தைச் சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போகவைக்க முடியாது. ஆகவே, மனுஷனும் கிறிஸ்துவும் ஒரே இடத்திலேயே ஜீவிக்கிறார்கள் என்ற போதிலும், மனுஷன்தான் சாத்தானால் உடைமையாக்கப்பட்டு, பயன்படுத்தப்பட்டு சிக்கவைக்கப்படுகிறான். இதற்கு நேர்மாறாக, கிறிஸ்து சாத்தானின் சீர்கேட்டிற்கு நித்தியமாக ஊக்கமளிப்பதில்லை, ஏனென்றால் சாத்தான் ஒருபோதும் மிக உன்னதமான இடத்தில் ஏறுவதற்கான திறம்மிக்கவனாக இருக்க மாட்டான், மேலும் அவனால் ஒருபோதும் தேவனிடம் நெருங்கவே முடியாது. இன்று எமக்குத் துரோகம் செய்வது, சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போயிருக்கும் மனுக்குலம் மட்டும் தான் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். துரோகம் என்பது ஒருபோதும் கிறிஸ்துவை உள்ளடக்கிய ஒரு பிரச்சினையாக இருக்காது.

சாத்தானால் சீர்கெட்டுப்போன அனைத்து ஆத்துமாக்களும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்தில் அடிமைகளாக இருக்கின்றன. கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பவர்கள் மட்டுமே தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, சாத்தானின் முகாமிலிருந்து இரட்சிக்கப்பட்டு, இன்றைய ராஜ்யத்திற்குள்

கொண்டு வரப்படுகின்றனர். இந்த ஜனங்கள் இனியும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் ஜீவித்திருக்க மாட்டார்கள். அப்படியிருந்தும், மனுஷனின் சுபாவமானது இன்னும் மனுஷனின் மாம்சத்தில் வேரூன்றியிருக்கிறது, அதாவது உங்கள் ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்பட்டிருந்தாலும், உங்கள் சுபாவமானது முன்பைப் போலவே இருக்கிறது, மேலும் எமது எச்சங்களுக்கு நீங்கள் துரோகம் செய்ய நூறு சதவீதம் வாய்ப்பு இருக்கிறது. உங்களது சுபாவம் கட்டுப்படுத்த முடியாததாக இருப்பதால்தான் எமது கிரியை நீண்ட காலம் நீடிக்கிறது. இப்போது, நீங்கள் உங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றும்போது உங்கள் திறனுக்கு ஏற்றவாறு கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகிறீர்கள், ஆனாலும் நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் எமக்கு துரோகம் செய்து, சாத்தானின் ஆதிக்கத்திற்கு, அவனது முகாமுக்குத் திரும்பி, உங்கள் பழைய ஜீவிதத்திற்கு திரும்பும் திறன் கொண்டவர்களாக இருக்கிறீர்கள்—இது மறுக்க முடியாத உண்மை. அந்த நேரத்தில், நீங்கள் இப்போது செய்வது போல, மனுஷத்தன்மையையோ அல்லது மனுஷ ஒற்றுமையையோ முன்வைக்க உங்களுக்கு சாத்தியமாக இருக்காது. கடுமையான சந்தர்ப்பங்களில், நீங்கள் அழிக்கப்படுவீர்கள், மேலும், நித்தியமாக அழிக்கப்பட்டு, மீண்டும் ஒருபோதும் மறு அவதரிப்பு எடுக்காதபடிக்குக் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுவீர்கள். இதுவே உங்கள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள பிரச்சினை. முதலாவதாக, எமது கிரியை வீணாகாதபடிக்கு, இரண்டாவதாக, நீங்கள் அனைவரும் வெளிச்சத்தின் நாட்களில் வாழும்படிக்கு நான் உங்களுக்கு இவ்வாறாக நினைவூட்டுகிறேன். உண்மையில், எமது கிரியையானது வீணானதா என்பது முக்கியமான பிரச்சினை இல்லை. நீங்கள் மகிழ்ச்சியான ஜீவிதத்தையும் அற்புதமான எதிர்காலத்தையும் பெற முடிகிறது என்பது தான் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. ஜனங்களின் ஆத்துமாக்களை இரட்சிப்பதே எமது கிரியையாக இருக்கிறது. உனது ஆத்துமா சாத்தானின் கைகளுக்குள் விழுந்தால், உனது சரீரம் நிம்மதியாக ஜீவிக்காது. நான் உனது சரீரத்தைப் பாதுகாக்கிறேன் என்றால், உனது ஆத்துமாவும் நிச்சயமாக என் பராமரிப்பில்தான் இருக்கும். நான் உன்னை மெய்யாகவே வெறுக்கிறேன் என்றால்,

உன் சரீரமும் ஆத்துமாவும் ஒரே நேரத்தில் சாத்தானின் கைகளில் விழும். அதற்குப் பிறகான உனது நிலைமையை உன்னால் கற்பனை செய்ய முடிகிறதா? ஒரு நாள் எமது வார்த்தைகள் உங்கள் மீது செயல்படவில்லை என்றால், நான் உங்களைச் சாத்தானிடம் ஒப்படைப்பேன், அதன் மூலம் எமது கோபம் முற்றிலுமாகக் கலைந்து போகும் வரை நீங்கள் கொடூரமான சித்திரவதைக்கு உட்படுத்தப்படுவீர்கள், அல்லது, உங்களது இருதயம் எமக்குத் துரோகம் செய்வதில் இருந்து மாறாது என்பதற்காக மீட்க முடியாத மனுஷரான உங்களை நான் தனிப்பட்ட முறையில் தண்டிப்பேன்.

எமக்கான துரோகங்கள் உங்களுக்குள் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க நீங்கள் இப்போது உங்களால் முடிந்தவரை விரைவாக உங்களையே உற்று நோக்குங்கள். உங்கள் பதிலுக்காக நான் வாஞ்சையோடு காத்திருக்கிறேன். எம்மைக் கையாள்வதில் அக்கறையில்லாதவர்களாக இருக்காதீர்கள். நான் ஒருபோதும் ஜனங்களுடன் விளையாடுவதில்லை. நான் ஏதாவது செய்வேன் என்று சொன்னால் நான் நிச்சயமாக அதைச் செய்வேன். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் எமது வார்த்தைகளைத் தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்ளுபவராக இருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன், மேலும் இந்த வார்த்தைகளை அறிவியல் புனைக்கதைகளாக எண்ண வேண்டாம். உங்களிடமிருந்து உறுதியான நடவடிக்கையை மட்டுமே நான் எதிர்பார்க்கிறேன், உங்கள் கற்பனைகளை எதிர்பார்க்கவில்லை. அடுத்து, நீங்கள் எமது கேள்விகளுக்குப் பின்வருமாறு பதிலளிக்க வேண்டும்: 1. நீ உண்மையிலேயே ஓர் ஊழியனாக இருந்தால், உன்னால் எந்தவிதமான தளர்வு அல்லது எதிர்மறையின்மையும் இல்லாமல் எமக்கு விசுவாசமாகச் சேவையை வழங்க முடியுமா? 2. நான் உன்னை ஒருபோதும் பாராட்டுவதில்லை என்பதை நீ அறிந்துகொண்டால், உன்னால் இன்னும் இங்கேயே தங்கியிருந்து ஜீவிதம் முழுமைக்கான சேவையை எமக்கு உன்னால் வழங்க முடியுமா? 3. நீ அதிக முயற்சி செய்யும்போதும் நான் உன்னிடம் கடுமையாக நடந்து கொண்டால், உன்னால் தெளிவற்ற நிலையில் எமக்காகத் தொடர்ந்து பணியாற்ற முடியுமா? 4. நீ எமக்காகச் செலவினங்களைச் செய்த

பின்பும், உனது சிறிய கோரிக்கைகளை நான் பூர்த்தி செய்யவில்லை என்றால், நீ அதற்காக சோகமாக ஏமாற்றத்துடன் இருப்பாயா, அல்லது கோபமடைந்து துஷ்பிரயோகம் செய்வாயா? 5. நீ எப்போதுமே மிகவும் விசுவாசமாக இருந்து, எம்மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தாலும், நீ நோய், வறுமை போன்ற துன்பங்களை அனுபவித்து, உனது நண்பர்கள் மற்றும் உறவினர்களைக் கைவிட்டு, அல்லது ஜீவிதத்தில் வேறு ஏதேனும் துரதிர்ஷ்டங்களை நீ சகித்தால், எம்மீதான உனது விசுவாசமும், அன்பும் இன்னும் தொடருமா? 6. உனது இருதயத்தில் நீ கற்பனை செய்த எதுவும் நான் செய்திருப்பதுடன் பொருந்தவில்லை என்றால், நீ உனது எதிர்காலப் பாதையில் எவ்வாறு நடந்துசெல்வாய்? 7. நீ பெற நினைத்த எந்தவொரு பொருளையும் நீ பெறவில்லை என்றால், உன்னால் தொடர்ந்து எம்மைப் பின்பற்றுபவனாக இருக்க முடியுமா? 8. எமது கிரியையின் நோக்கத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் உன்னால் ஒருபோதும் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை என்றால், தன்னிச்சையாக நியாயத்தீர்ப்புகளை வழங்காத மற்றும் முடிவுகளை எடுக்காத கீழ்ப்படிதலுள்ளவனாக உன்னால் இருக்க முடியுமா? 9. மனுக்குலத்துடன் நான் ஒன்றாக இருந்தபோது நான் சொன்ன எல்லா வார்த்தைகளையும், நான் செய்த எல்லாக் கிரியைகளையும் உன்னால் பொக்கிஷமாக வைத்திருக்க முடியுமா? 10. நீ எதையும் பெறாவிட்டாலும், எமது விசுவாசமுள்ள சீஷனாக, ஜீவிதம் முழுவதும் எமக்காகத் துன்பங்களை அனுபவிக்க நீ தயாராக இருக்கிறாயா? 11. எம்பொருட்டு, உன்னால் உனது எதிர்கால உயிர்பிழைக்கும் பாதையைக் கருத்தில் கொள்ளவோ, திட்டமிடவோ அல்லது தயார்படுத்தவோ முடியுமா? இந்தக் கேள்விகள் உங்களுக்கான எமது இறுதி தேவைகளைக் குறிக்கின்றன, மேலும் உங்கள் அனைவராலும் எமக்குப் பதில்களை வழங்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். உன்னிடம் கேட்கப்பட்ட இந்தக் கேள்விகளில் ஒன்று அல்லது இரண்டு விஷயங்களை நீ பூர்த்தி செய்திருந்தால், நீ தொடர்ந்து முயற்சிக்க வேண்டும். இந்தத் தேவைகளில் ஒன்றைக் கூட உன்னால் நிறைவேற்ற முடியாவிட்டால், நீ நிச்சயமாக நரகத்தில் தள்ளப்படும் மனுஷர் வகையைச் சேர்ந்த

வனாகத்தான் இருப்பாய். அத்தகையவர்களுக்கு, நான் மேலும் எதுவும் சொல்லத் தேவையில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் நிச்சய மாக எம்முடன் ஒத்துப்போகக்கூடியவர்கள் இல்லை. எந்தவொரு சூழ்நிலையிலும் எமக்குத் துரோகம் செய்யக்கூடிய ஒருவனை நான் எப்படி எமது வீட்டில் வைத்திருக்க முடியும்? பெரும்பாலான சூழ்நிலைகளில் எமக்குத் துரோகம் செய்யக் கூடியவர்களைப் பொறுத்தவரை, மற்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு முன்பு அவர்க ளின் செயல்திறனைக் கவனிப்பேன். இருப்பினும், எமக்குத் துரோ கம் செய்யும் திறன் கொண்ட அனைவருமே, எந்தச் சூழ்நிலையில் இருந்தாலும், நான் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன்; நான் அவர்களை எமது இருதயத்தில் நினைவுகொண்டு, அவர்களுடைய பொல்லாத காரியங்களுக்குத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான வாய்ப்பை எதிர் பார்த்துக் காத்திருப்பேன். நான் எழுப்பிய தேவைகள் அனைத்தும் நீங்கள் உங்களுக்குள்ளேயே ஆராய வேண்டிய பிரச்சனைகள் ஆகும். உங்கள் அனைவராலும் அவற்றைத் தீவிரமாகப் பரிசீலிக்க முடியும் என்றும், எமது விஷயத்தில் அஜாக்கிரதையாக இருக்க மாட்டீர்கள் என்றும் நம்புகிறேன். எதிர்காலத்தில், எமது தேவை களுக்கு எதிராக நீங்கள் எமக்கு அளித்த பதில்களை நான் சரி பார்ப்பேன். அந்த நேரத்தில், நான் உங்களிடமிருந்து வேறு எது வும் எதிர்பார்க்கமாட்டேன், மேலும் அதிக உற்சாகமான அறிவுறுத் தலையும் உங்களுக்கு வழங்க மாட்டேன். அதற்குப் பதிலாக, நான் எமது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவேன். வைக்கப்பட வேண்டி யவர்கள் வைக்கப்படுவார்கள், வெகுமதி வழங்கப்பட வேண்டிய வர்களுக்கு வெகுமதி வழங்கப்படும், சாத்தானிடம் ஒப்படைக் கப்பட வேண்டியவர்கள் சாத்தானிடம் ஒப்படைக்கப்படுவார்கள், கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் கடுமையாகத் தண் டிக்கப்படுவார்கள், அழிந்து போக வேண்டியவர்கள் அழிக்கப்படு வார்கள். இதனால், எமது நாட்களில் எம்மைத் தொந்தரவு செய்ய யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். நீ எமது வார்த்தைகளை விசுவாசிக் கிறாயா? நீ பழிவாங்கலை விசுவாசிக்கிறாயா? எம்மை ஏமாற்றித் துரோகம் செய்யும் பொல்லாதவர்கள் அனைவரையும் நான் தண்

டிப்பேன் என்று நீ விசுவாசிக்கிறாயா? அந்த நாள் விரைவில் வரும் அல்லது அது பின்னர் வரும் என்று நீ நம்புகிறாயா? நீ தண்டனையை எண்ணி பயங்கொள்பவனா, அல்லது தண்டனையைத் தாங்க வேண்டும் என்று தெரிந்தும் எம்மை எதிர்க்கிறவனா? அந்த நாள் வரும்போது, நீ உற்சாகத்துக்கும் சிரிப்பிற்கும் மத்தியில் ஜீவித்திருப்பாயா, அல்லது அழுதுகொண்டும் பற்களை நறநறவென்று கடித்துக் கொண்டும் இருப்பாயா என்று உன்னால் கற்பனை செய்ய முடிகிறதா? நீ எந்த வகையான முடிவை சந்திக்க விரும்புகிறாய்? நீ எம்மை நூறு சதவிகிதம் விசுவாசிக்கிறாயா அல்லது நூறு சதவிகிதம் சந்தேகிக்கிறாயா என்பதை நீ எப்போதாவது தீவிரமாகக் கருத்தில் கொண்டதுண்டா? உனது செயல்களும் நடத்தைகளும் உனக்கு எந்த வகையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதை நீ எப்போதாவது கவனமாகக் கருதியதுண்டா? எமது வார்த்தைகள் அனைத்தும் நிறைவேறிவிடும் என்று நீ உண்மையிலேயே நம்புகிறாயா, அல்லது எமது வார்த்தைகள் நிறைவேறிவிடும் என்று நீ பயப்படுகிறாயா? எமது வார்த்தைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக நான் விரைவில் புறப்பட்டுச் செல்வேன் என்று நீ நம்பினால், உனது சொந்த வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் நீ எவ்வாறு நடத்துவாய்? நான் புறப்பட்டுச் செல்வதை நீ விரும்பவில்லை என்றால், மேலும் எமது வார்த்தைகள் அனைத்தும் உடனடியாக நிறைவேற வேண்டும் என்று நீ விரும்பவில்லை என்றால், நீ எதற்காக எம்மை விசுவாசிக்கிறாய்? நீ எதற்காக எம்மைப் பின்பற்றுகிறாய் என்பது உனக்கு உண்மையிலேயே தெரியுமா? உனது காரணமானது உனது எல்லைகளை விரிவுபடுத்துவதாக இருந்தால், நீ உன்னைத் தொந்தரவு செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும், வரவிருக்கும் பேரழிவைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதும் காரணமாக இருந்தால், உனது சொந்த நடத்தை குறித்து நீ ஏன் கவலைப்படவில்லை? எமதுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியுமா என்று நீ ஏன் உன்னையே கேட்பதில்லை? வரவிருக்கும் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற நீ தகுதியுள்ளவனா என்று நீ ஏன் உன்னையே கேட்பதில்லை?

உங்களின் செய்கைகளை நீங்கள் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்

உங்களை மீண்டும் நிரப்பிக் கொள்வதற்காக எனது வார்த்தைகளின் பகுதியொன்று ஒவ்வொரு நாளும் உங்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை வாழ்வில் உங்களின் ஒவ்வொரு கிரியையும் செய்கையும் காட்டுகின்றது, ஏனெனில் நீங்கள் மிகவும் குறைவுள்ளவர்களாக இருப்பதுடன் உங்களின் அறிவும் பெற்றுக்கொள்வதற்கான ஆற்றலும் மிகவும் சொற்பமானதாக உள்ளது. உங்கள் அன்றாட வாழ்வில், நீங்கள் சத்தியம் அல்லது நல்லுணர்வு அற்றதொரு சூழ்நிலைக்கும் சுற்றுப்புறத்திற்கும் மத்தியில் வாழ்கின்றீர்கள். பிழைப்பதற்கான மூலதனம் உங்களிடம் இல்லை, மற்றும் என்னை அல்லது சத்தியத்தை அறிவதற்கான அஸ்திவாரத்தை நீங்கள் கொண்டிருக்கவில்லை. உங்களின் விசுவாசமானது தெளிவற்றதும் குறைவானதுமான விசுவாசம் அல்லது மிகவும் வறட்டு சம்பிரதாய அறிவு மற்றும் மதச் சடங்குகள் மீதே கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு நாளும் நான் உங்கள் நோக்கங்கள் மற்றும் தீய பலன்களைச் சோதித்து உங்கள் நகர்வுகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதுடன், எப்போதும் அசைக்கப்படாத என் பீடத்தின் மீது தன் இருதயத்தையும் ஆவியையும் மெய்யாகவே வைக்கும் ஒரு மனிதரை நான் எப்போதும் கண்டதில்லை. இவ்வாறாக, இத்தகையதொரு மனிதகுலத்திற்கு வெளிப்படுத்துவதற்கு நான் விரும்பும் எல்லா வார்த்தைகளையும் வெளிப்படுத்தி நேரத்தை வீணடிப்பதற்கு நான் விரும்பவில்லை; செய்து முடிக்கப்படாத எனது கிரியைக்கும் மனிதகுலத்தில் நான் இன்னமும் இரட்சிக்க வேண்டியவர்களுக்குமே எனது இருதயத்தில் காணப்படும் திட்டங்கள் உள்ளன. ஆயினும், எனது வார்த்தை மனிதனுக்கு அருளும் என் இரட்சிப்பையும் சத்தியங்களையும் என்னைப் பின்பற்றுகிற அனைவரும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என நான் விரும்புகிறேன். ஒரு நாள் உன் கண்களை நீ மூடிக்கொள்ளும்போது—இருண்ட மேகங்கள் வானங்களை ஒற்றிக் கொள்வதும் அலறல் சத்தங்கள் எப்போதும் ஓயாதததுமான இருண்ட,

குளிரான உலகத்தை அல்ல—நறுமணம் காற்றை நிரப்புகின்றதும், ஜீவ ஊற்றுகள் பாய்வதுமான ஒரு உலகத்தை நீ காண்பாய் என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொருவரது செயல்களும் எண்ணங்களும் ஒருவரானவரின் கண்களால் பார்க்கப்படுகின்றன, அதே நேரத்தில், அவர்களின் நாளைய தினத்திற்காக ஆயத்த நிலையிலும் இருக்கின்றன. இதுவே ஜீவனுள்ள அனைவரும் செல்ல வேண்டிய பாதையாகும்; இதுவே நான் அனைவருக்காகவும் முன்குறித்துள்ள பாதையாகும், எவரும் இதிலிருந்து தப்பிச் செல்லவோ இதிலிருந்து விலக்களிக்கப்படவோ முடியாது. நான் கூறியுள்ள வார்த்தைகள் எண்ணிலடங்காதவை, மேலும், நான் செய்துள்ள கிரியைகள் அளவிடப்பட முடியாதவை. ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொருவரும் தங்களின் உள்ளார்ந்த சுபாவம் மற்றும் அவர்களின் சுபாவத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப செய்ய வேண்டியவற்றை இயல்பாகவே மேற்கொள்ளும்போது நான் பார்க்கின்றேன். ஏற்கனவே பலர், தங்களை அறியாமலேயே, வெவ்வேறு வகையான ஜனங்களுக்குத் தெளிவுபடுத்துவதற்காக நான் வகுத்துள்ள “சரியான பாதையில்” பயணிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். இந்த வெவ்வேறு வகையான ஜனங்களை நான் நீண்ட காலத்திற்கு முன்னரே வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் வைத்துள்ளதுடன், அவர்களுக்குரிய இடங்களிலிருந்து, ஒவ்வொருவரும் தங்களின் இயல்பான குணங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அவர்களைக் கட்டுவதற்கு யாருமில்லை, அவர்களைத் தவறான வழிக்குத் தூண்டுவதற்கு யாருமில்லை. அவர்கள் முழுமையாக விடுதலையோடு இருப்பதுடன், அவர்கள் வெளிப்படுத்துபவை இயல்பாகவே வருகின்றன. ஒரே எனது வார்த்தைகள் என்ற ஒரு விஷயம் மாத்திரமே அவர்களைக் கட்டுப்பாடுடன் வைத்திருக்கின்றது. இதனால், சிலர் எனது வார்த்தைகளை மனவெறுப்புடன் வாசிக்கின்றனர், ஒருபோதும் அவற்றைக் கடைபிடிப்பதில்லை, மரணத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக மாத்திரமே இவ்வாறு செய்கின்றனர்; ஏனையோர், அதே வேளையில், அவர்களுக்கு அளிப்பதற்கும் வழிநடத்துவதற்கும் எனது வார்த்தைகளின்றி நாட்களைப்

பொறுத்துக் கொள்வதற்குக் கஷ்டப்படுகின்றனர், எனவே இயல்பாகவே எல்லா நேரங்களிலும் எனது வார்த்தைகளைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்கின்றனர். காலப்போக்கில், மனித வாழ்வின் இரகசியத்தையும், மனிதகுலத்தின் இலக்கையும் மனிதனாக இருப்பதன் மதிப்பையும் அவர்கள் கண்டறிகின்றனர். என் வார்த்தைகளின் பிரசன்னத்தில், மனித குலம் இவ்வாறே உள்ளது என்பதுடன் நான் வெறுமனே காரியங்களை அவற்றின் போக்கில் செல்வதற்கு அனுமதிக்கிறேன். என் வார்த்தைகளைத் தங்கள் ஜீவிதத்தின் அஸ்திவாரமாக ஆக்குமாறு மக்களை நிர்ப்பந்திக்கும் எந்தக் கிரியையையும் நான் செய்வதில்லை. எனவே எப்போதும் மனசாட்சியுடன் இல்லாதோர், மற்றும் அவர்களின் ஜீவிதத்திற்கு எப்போதுமே ஏதேனும் மதிப்பு கொண்டிராதோர், என் வார்த்தைகளைத் துணிச்சலுடன் ஒதுக்கி வைத்து, விஷயங்கள் எவ்வாறு நடக்கின்றன என்பதை அமைதியாக கவனித்த பின்னர் அவர்கள் விரும்பியவாறு செய்கின்றனர். சத்தியத்தையும் என்னிடமிருந்து வரும் எல்லாவற்றையும் அவர்கள் வெறுக்க ஆரம்பிக்கின்றனர். மேலும், எனது வீட்டில் தங்கியிருப்பதைக் குறித்தும் அவர்கள் வெறுப்படைய ஆரம்பிக்கின்றனர். இந்த ஜனங்கள் ஊழியம் செய்தாலும், அவர்கள் சென்றடைய வேண்டிய இடத்திற்காகவும், தண்டனையிலிருந்து தப்புவதற்காகவும் எனது வீட்டினுள் சிலகாலம் தங்கியிருக்கின்றனர். ஆயினும், அவர்களின் நோக்கங்களும் செயல்களும் ஒருபோதும் மாறுவதில்லை. ஆசீர்வதங்களுக்கான அவர்களின் விருப்பத்தை இது அதிகரிப்பதுடன் ராஜ்யத்தினுள் ஒரு தடவை பிரவேசித்து—நித்திய பரலோகத்தினுள் பிரவேசிப்பதற்கும் கூட, அதன் பின்னர் அங்கேயே தங்குவதற்கான விருப்பத்தையும் அதிகரிக்கின்றது. எனது நாள் விரைவில் வரவேண்டுமென அவர்கள் எவ்வளவு அதிகமாக ஏங்குகிறார்களோ, சத்தியம் ஒரு தடையாகவும், தங்களின் பாதையில் ஒரு தடைக்கல்லாகவும் இருப்பதாக அவர்கள் அவ்வளவு அதிகமாக உணர்கின்றனர். பரலோக ராஜ்யத்தின் ஆசீர்வாதங்களை எப்போதும் அனுபவிப்பதற்காக—சத்தியத்தைப் பின்பற்ற வேண்டிய அல்லது நியாத்தீர்ப்பு மற்றும் சிட்சையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்

டிய அவசியமின்றி, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, என் வீட்டினுள் பணிந்திருந்து நான் கட்டளையிடும்படி செய்ய வேண்டிய அவசியமின்றி—ராஜ்யத்தினுள் காலடியெடுத்து வைப்பதற்கு அவர்களால் காத்திருக்க முடிவதில்லை. இந்த ஜனங்கள் சத்தியத்தைக் கண்டடைவதற்கான தங்களின் ஆர்வத்தைத் திருப்தி செய்வதற்காகவோ, எனது ஆளுகைக்கு ஒத்துழைப்பதற்காகவோ எனது வீட்டினுள் பிரவேசிப்பதில்லை: வரப்போகும் காலத்தில் அழிக்கப்படாதோர் மத்தியில் இருப்பது மாத்திரமே அவர்களின் இலக்கு. இதனால், அவர்களின் இருதயங்கள் சத்தியத்தையோ, சத்தியத்தை எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்வது என்பதையோ எப்போதும் அறிந்திருக்கவில்லை. அத்தகைய ஜனங்கள் எப்போதும் சத்தியத்தைக் கடைபிடிக்காமைக்கும் தங்களின் சீர்கேட்டின் ஆழத்தை உணராதிருந்தமைக்கும், இன்னும் முழுவதுமாக எனது வீட்டில் "ஊழியக்காரர்களாக" தங்கியிருந்தமைக்குமான காரணம் இதுவே. அவர்கள் எனது நாளின் வருகைக்காகப் "பொறுமையுடன்" காத்திருப்பதுடன் எனது கிரியை செய்யப்படும் விதத்தினால் அவர்கள் அலைக்கழிக்கப்பட்டும் சோர்வின்றிக் காணப்படுகின்றனர். அவர்களின் முயற்சி எவ்வளவு பெரியதாக இருப்பினும் அல்லது என்ன விலையை அவர்கள் கொடுப்பினும், யாரும் சத்தியத்திற்காக துன்பப்பட்டதையோ எனது நிமித்தம் எதையேனும் அளித்ததையோ எவரும் எப்போதும் கண்டதில்லை. தங்கள் இருதயங்களில், முதிர்வயதிற்கு நான் முடிவுகட்டும் நாளைப் பார்ப்பதற்கு அவர்கள் துடித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர், மேலும், எனது வல்லமையும் அதிகாரமும் எத்துணை சிறந்தது என்பதைக் கண்டறிவதற்கு ஆவலாக உள்ளனர். அதனால், அவர்கள் தங்களை மாற்றிக் கொள்வதற்காவும் சத்தியத்தைப் பின்தொடர்வதற்காகவுமே அவர்கள் ஒருபோதும் விரைந்து செயல்படுவதில்லை. நான் வெறுப்பதை அவர்கள் நேசிக்கின்றனர், நான் நேசிப்பவற்றில் அவர்கள் வெறுப்புக் கொண்டுள்ளனர். நான் வெறுப்பவற்றிற்காக அவர்கள் ஏங்குகின்றனர், ஆனால் நான் அருவருப்பவற்றை இழப்பது குறித்துப் பயப்படுகின்றனர். இவர்கள் இந்தப் பொல்லாத உலகில், அதனை எப்போதும் வெறுக்காது வாழ்கின்

றனர், ஆயினும், நான் இதனை அழித்துவிடுவேன் என மிகுந்த அச்சமுடையவர்களாக உள்ளனர். அவர்களின் முரண்பாடான நோக்கங்களுக்கு மத்தியில், நான் அருவருக்கும் இவ்வுலகத்தை அவர்கள் நேசிக்கின்றனர், ஆனால் அழிவின் வேதனையிலிருந்து அவர்கள் தப்புவிக்கப்பட்டு அடுத்த சகாப்தத்தின் பிரபுக்களாக மாற்றப்படும்படி, சத்தியத்தின் வழியிலிருந்து அவர்கள் வழிதப்பிச் செல்வதற்கு முன்னர் நான் இவ்வுலகை உடனடியாக அழிக்க வேண்டுமெனவும் அவர்கள் ஏங்குகின்றனர். ஏனெனில் இவர்கள் சத்தியத்தை நேசிப்பதில்லை என்பதுடன், என்னிடமிருந்து வரும் எல்லாவற்றைக் குறித்தும் வெறுப்படைந்துள்ளனர். அவர்கள் ஆசீர்வாதங்களை இழக்காதிருக்க வேண்டும் என்பதன் நிமித்தம் குறுகிய காலத்திற்கு "கீழ்ப்படியும் ஜனங்களாக" ஆகலாம், ஆனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அவர்களின் ஆர்வமும் அழிவடைந்து எரியும் அக்கினிக் குளத்தில் பிரவேசிப்பதன் மீதான பயமும் ஒருபோதும் மூடி மறைக்கப்பட முடியாது. எனது நாள் நெருங்கும்போது, அவர்களின் விருப்பம் மேலும் வலுவாக வளர்கின்றது. பேரழிவு எவ்வளவு பெரியதாக இருக்கிறதோ, என்னை மகிழ்விப்பதற்கும் அவர்கள் நீண்ட காலமாக ஏங்கியுள்ள ஆசீர்வாதங்களை இழப்பதைத் தவிர்ப்பதற்குமாக எங்கிருந்து ஆரம்பிப்பது என்பதை அறியாமல் அவர்களை அது அவ்வளவு அதிகமாக நிராதரவாக்குகின்றது. எனது கையானது அதன் கிரியையை ஆரம்பித்த உடனே முன்னணிப் படையாக செயல்படுவதற்காக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு இத்தகைய மக்கள் ஆவலாக உள்ளனர். நான் அவர்களைப் பார்க்க மாட்டேன் என மிகவும் பயந்து, படைகளின் முன்வரிசைக்கு சென்றுவிட வேண்டும் என்பதை மாத்திரமே அவர்கள் சிந்திக்கின்றனர். அவர்கள் செய்யும் செய்கைகளும் செயல்களும் சத்தியத்திற்கு எப்போதுமே இணக்கமாக இருப்பதில்லை எனவும், அவர்களின் செயல்கள் என் திட்டதைக் குழப்பி இடையூறு விளைவிக்கின்றன எனவும் அறியாது, அவர்கள் சரியானது என எண்ணுபவற்றை செய்கின்றனர் மற்றும் கூறுகின்றனர். அவர்கள் பெரிய அளவில் முயற்சி செய்திருக்கலாம், அத்துடன் துன்பங்களைச் சகித்துக் கொள்ளும்

அவர்களின் சித்தத்திலும் நோக்கத்திலும் அவர்கள் உண்மையாயிருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் செய்யும் எவையும் என்னுடன் தொடர்புடையவை அல்ல, ஏனெனில் அவர்களின் கிரியைகள் நல்ல நோக்கங்களிலிருந்து வருவதை நான் ஒருபோதும் கண்டதில்லை, எனது பீடத்தின் மீது எதனையும் அவர்கள் வைத்ததையும் கண்டதுமில்லை. இத்தகையக் கிரியைகளையே அவர்கள் எனக்கு முன்னர் இத்தனை வருடங்களாக செய்திருக்கின்றார்கள்.

முதலில், நான் உங்களுக்கு அதிக சத்தியங்களை வழங்க விரும்பினேன், ஆனால் சத்தியத்தை நோக்கிய உங்கள் சிந்தை மிகவும் உணர்ச்சியற்றதாகவும் அலட்சியமாகவும் இருப்பதால் நான் இதை தவிர்க்க வேண்டியிருந்தது; எனது முயற்சிகள் வீணாகப் போவதை நான் விரும்பவுமில்லை, ஜனங்கள் எனது வார்த்தைகளைப் பற்றிக் கொண்டாலும், எல்லா விதங்களிலும் என்னை எதிர்ப்பதை, என்னை அவதூறு செய்வதை மற்றும் என்னைத் தூஷிப்பதைப் பார்ப்பதற்கு நான் விரும்பவுமில்லை. உங்கள் சிந்தை மற்றும் உங்கள் மனிதத்தன்மை காரணமாக, மனிதகுலத்தின் மத்தியில் என் சோதனை கிரியையாக செயற்படுகின்ற என் வார்த்தைகளின் மிக முக்கியமான பகுதியை நான் உங்களுக்கு அளிக்கிறேன், சிறிய பகுதியை மட்டுமே உங்களுக்கு வழங்குகிறேன். நான் செய்த தீர்மானங்களும், திட்டமும் உங்கள் தேவைகளுக்குப் பொருந்துகின்றன என்பதையும், மேலும், மனிதகுலத்தின் மீதான எனது அணுகுமுறை சரியானது என்பதையும் இப்போதுதான் நான் மெய்யாகவே உறுதிப்படுத்தினேன். எனக்கு முன்பாக உங்களின் பல ஆண்டுகால நடத்தை முன்னெப்போதும் பெற்றிராத பதிலொன்றை எனக்கு வழங்கியுள்ளது, இந்தப் பதிலுக்கான கேள்வி: "சத்தியம் மற்றும் மெய்யான தேவன் முன் மனிதனின் சிந்தை என்ன?" நான் மனிதனுக்கு அர்ப்பணித்த முயற்சிகள், மனிதன் மீதான என் அன்பின் சாராம்சத்தை நிரூபிக்கின்றன, மற்றும் எனக்கு முன்பாக மனிதனின் ஒவ்வொரு செயலும் சத்தியத்தை நோக்கிய அருவருப்பினையும் என் மீதான எதிர்ப்பினையும் காட்டுகிறது. எல்லா நேரங்களிலும், என்னைப் பின்பற்றும் எல்லோரையும் குறித்து நான் அக்கறை கொண்டுள்

ளேன், ஆயினும், எந்தவொரு நேரத்திலும் என்னைப் பின்பற்றுவோர் எனது வார்த்தைகளை பெற்றுக் கொள்ள முடிவதில்லை; அவர்களால் எனது ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்குக் கூட முடியாதுள்ளனர். இதுவே எனக்கு மிகவும் வருத்தத்தை அளிக்கின்றது. எனது சிந்தை நேர்மையானதாகவும், எனது வார்த்தைகள் மென்மையானவையாகவும் இருக்கின்றபோதும், என்னை எவராலும் எப்போதும் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை, மேலும் என்னை எவராலும் எப்போதும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடிவதில்லை. ஒவ்வொருவரும் அவரவர் சொந்த யோசனைகளுக்கு ஏற்ப நான் அவர்களுக்கு கையளித்த வேலையை செய்ய முயற்சி செய்கிறார்கள்; அவர்கள் என் நோக்கங்களை நாடுவதில்லை, நான் அவர்களிடம் என்ன கேட்கிறேன் எனவும் அவர்கள் கேட்பதில்லை. அவர்கள் எனக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்யும் வேளையில், இன்னும் எனக்கு விசுவாசமாக ஊழியம் செய்தாக அவர்கள் கூறுகின்றனர். அநேகர், அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அல்லது அவர்கள் கடைப்பிடிக்க முடியாத சத்தியங்களைச் சத்தியங்களே அல்ல என நம்புகின்றார்கள். அத்தகைய ஜனங்களிடம், என் சத்தியங்கள் மறுக்கப்பட்டு, ஒதுக்கிவிடப்படுபவையாக ஆகின்றன. அதே நேரத்தில், ஜனங்கள் வார்த்தையில் என்னை தேவனாக அங்கீகரிக்கின்றனர், ஆயினும் என்னைச் சத்தியம், வழி அல்லது ஜீவனாக இல்லாத வெளியாள் ஒருவர் எனவும் நம்புகின்றனர். இந்தச் சத்தியம் ஒருவருக்கும் தெரியாது: என் வார்த்தைகள் எப்போதும் மாறாத சத்தியமாய் இருக்கின்றன. நான் மனிதனுக்கு ஜீவனை அளிப்பதுடன் மனிதகுலத்தின் ஒரே வழிகாட்டியாகவும் இருக்கிறேன். எனது வார்த்தைகளின் மதிப்பும் அர்த்தமும் மனிதகுலத்தினால் அவை அங்கீகரிக்கப்படுகின்றனவா அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றனவா என்பதனால் அல்ல, ஆனால் வார்த்தைகளின் சாராம்சத்தினாலேயே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. இவ்வுலகிலுள்ள ஒரு மனிதர் கூட எனது வார்த்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும் கூட, எனது வார்த்தைகளின் மதிப்பும் மனிதகுலத்திற்கு அவற்றின் உதவியும் எந்த மனிதனாலும் மதிப்பிடப்பட முடியாதது. ஆகவே, என் வார்த்தை

களுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழும், மறுதலிக்கும், அல்லது முற்றிலும் வெறுக்கும் அநேக ஜனங்களை எதிர்கொள்ளும் போது, என் நிலைப் பாடு இது மாத்திரமே: காலமும் உண்மைகளும் எனது சாட்சிகளாகி எனது வார்த்தைகளே சத்தியம், வழி மற்றும் ஜீவன் எனக் காட்டட் டும். நான் கூறியவை எல்லாம் சரி எனவும், இதுவே மனிதனுக்குத் தரப்பட வேண்டும் எனவும், மேலும், மனிதன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் எனவும் அவை காட்டட்டும். என்னைப் பின்பற்றும் அனைவருக்கும் இந்த உண்மையை நான் தெரியப்படுத்துவேன்: எனது வார்த்தைகளை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதோர், எனது வார்த்தைகளைக் கடைபிடிக்க முடியாதோர், எனது வார்த் தைகளினால் இலக்கைக் கண்டறிய முடியாதோர் மற்றும் எனது வார்த்தைகளின் நிமித்தமான இரட்சிப்பைப் பெற்றுக் கொள்ள முடி யாதோர், எனது வார்த்தைகளினால் கண்டிக்கப்பட்டோர், மேலும், எனது இரட்சிப்பை இழந்தோர் ஆகிய இவர்களிடமிருந்து எனது கோல் என்றும் விலகிச் செல்லாது.

ஏப்ரல் 16, 2003

தேவனே மனிதனுடைய ஜீவனின் ஆதாரம்

இந்த உலகில் நீ அழுதுகொண்டே பிறந்த கணம் முதல் நீ உனது கடமையை நிறைவேற்றத் தொடங்குகிறாய். தேவனுடைய திட்டத் திற்காகவும், அவருடைய முன்குறித்தலுக்காகவும், உனது கடை மையைச் செய்கிறாய் மற்றும் உன்னுடைய ஜீவிதப் பயணத்தை நீ தொடங்குகின்றாய். உனது பின்னணி எதுவாக இருந்தாலும், உனக்கு முன் எத்தகைய பயணம் இருந்தாலும், ஒருவராலும் பரலோகத் தின் திட்டங்களிலிருந்தும் ஏற்பாடுகளிலிருந்தும் தப்ப முடியாது. ஒருவராலும் தங்கள் தலைவிதியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. ஏனென்றால், சர்வத்தையும் ஆளுகிறவராகிய தேவன் மட்டுமே இத்தகைய கிரியையைச் செய்ய வல்லவராயிருக்கிறார். மனிதன் தோன்றிய நாள் முதல், தேவன் எப்பொழுதும் இவ்வாறு கிரியை செய்து, பிரபஞ்சத்தை நிர்வகித்து, எல்லாவற்றிற்குமான மாற்ற விதி

களையும் அவற்றின் இயக்கத்தின் பாதையையும் கட்டளையிட்டு வருகிறார். எல்லாவற்றையும் போலவே, மனிதன் அமைதியாகவும் அறியாமலும் தேவனிடமிருந்து வரும் மதுரத்தாலும், மழையாலும் மற்றும் பனித்துளியாலும் போஷிக்கப்படுகிறான்; எல்லாவற்றை யும் போலவே தேவனுடைய கரத்திலுள்ள திட்டத்தின்படி அவனை அறியாமலேயே ஜீவிக்கிறான். மனிதனுடைய இருதயமும் ஆவியும் தேவனுடைய கரத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. மனித ஜீவிதத்தின் அனைத்தும் தேவனுடைய கண்களால் பார்க்கப்படுகின்றன. நீ இதை விசுவாசிக்கின்றாயா இல்லையா என்பதைப் பொருட்படுத் தாமல், ஜீவனுள்ளவையானாலும் ஜீவனற்றவையானாலும், தேவ னுடைய எண்ணங்களுக்கு ஏற்ப எல்லா காரியங்களும் மாறும், மாற்றம் பெறும், புதுப்பிக்கப்படும் மற்றும் மறைந்துவிடும். இதுவே தேவன் எல்லாவற்றையும் ஆளுகை செய்யும் முறையாகும்.

இரவு அமைதியாக நெருங்கும்போது, மனிதன் அதை அறியா திருக்கிறான், ஏனெனில், இரவு எப்படி நெருங்குகிறது, எங்கிருந்து வருகிறது என்பதை மனிதனுடைய இருதயத்தால் அறிந்துகொள்ள முடியாது. இரவு அமைதியாக மறையும்போது, மனிதன் பகலின் வெளிச்சத்தை வரவேற்கிறான். ஆனால் வெளிச்சம் எங்கிருந்து வந்தது என்பதையும், அது இரவின் இருளை எவ்வாறு விரட்டியது என்பதையும் அவன் அறியாதிருக்கிறான். பகல் மற்றும் இரவின் இந்த தொடர்ச்சியான மாற்றங்கள் மனிதனை ஒரு காலக் கட்டத் திலிருந்து இன்னொரு காலக் கட்டத்திற்கு, ஒரு வரலாற்றுச் சூழ லில் இருந்து அடுத்த வரலாற்றுச் சூழலுக்கு அழைத்துச் செல்கின் றன. அதே நேரத்தில், ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தேவனுடைய கிரியை மற்றும் ஒவ்வொரு காலத்துக்குமான அவருடைய திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுவதை இந்த மாற்றங்கள் உறுதி செய்கின்றன. இந்தக் காலகட்டங்களில் மனிதன் தேவனோடு சேர்ந்து நடந்து வந் திருக்கிறான், ஆனாலும் தேவன் எல்லா பொருட்களின் மற்றும் உயிரினங்களின் தலைவிதியை ஆளுகிறார் என்பதையும், எல்லா வற்றையும் தேவன் எவ்வாறு திட்டமிடுகிறார், வழிநடத்துகிறார் என்பதையும் அவன் அறியாதிருக்கிறான். இது மனிதனை ஆதிகா

லம் முதல் இன்று வரை தவிர்த்திருக்கிறது. ஏனெனில், தேவனு டைய செயல்கள் மறைக்கப்பட்டிருப்பதாலோ அல்லது அவருடைய திட்டம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாததாலோ அல்ல, மனிதனு டைய இருதயமும் ஆவியும் தேவனிடமிருந்து வெகு தூரத்தில் இருப்பதால், தேவனைப் பின்தொடர்ந்தபோதும் சாத்தானுக்கு ஊழி யம் செய்வதிலேயே மனிதன் இருக்கின்றான்—அதை இன்னும் அறி யாமல் இருக்கின்றான். தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளையும் தோற் றத்தையும் ஒருவரும் தீவிரமாக நாடுவதில்லை; மேலும், தேவனு டைய பராமரிப்பிலும் பாதுகாப்பிலும் இருக்கவும் ஒருவரும் தயா ராக இல்லை. மாறாக, இந்த உலகத்திற்கும் துன்மார்க்கமான மனி தகுலம் பின்பற்றும் வாழ்க்கை விதிகளுக்கும் ஏற்ப, பொல்லாங் கனான சாத்தானின் சீர்கேட்டைச் சார்ந்திருக்க விரும்புகிறார்கள். இந்நிலையில், மனிதனுடைய இருதயமும் ஆவியும் சாத்தானுக்கு காணிக்கையாகவும் உணவுப்பொருளாகவும் மாறிவிட்டன. மேலும், மனித இருதயமும் ஆவியும் சாத்தான் வசிக்கக்கூடிய இடமாகவும் அதன் பொருத்தமான விளையாட்டு மைதானமாகவும் மாறிவிட் டன. இவ்வாறாக, மனிதன் அறியாமலேயே மனிதனாக இருப்ப தற்கான நியமங்களையும் மனித இருப்புக்கான மதிப்பு மற்றும் அதன் பொருளைப் பற்றிய தனது புரிதலையும் இழக்கிறான். படிப் படியாக, மனிதனுடைய இருதயத்திலிருந்து தேவனுடைய பிரா மணங்களும், தேவனுக்கும் மனிதனுக்குமான உடன்படிக்கையும் மங்கிவிடுகிறது மற்றும் அவன் தேவனைத் தேடுவதையும் தேவ னிடம் கவனம் செலுத்துவதையும் நிறுத்துகிறான். காலப்போக் கில், தேவன் ஏன் தன்னை சிருஷ்டித்தார் என்று மனிதன் புரிந்து கொள்வதே இல்லை, தேவனுடைய வாயின் வார்த்தைகளையும் தேவனிடமிருந்து வரும் எதையும் மனிதன் புரிந்துகொள்வதில்லை. அதன் பின், தேவனுடைய விதிகளையும் ஆணைகளையும் மனிதன் எதிர்க்கத் தொடங்குகிறான். அதனால் அவனுடைய இருதயமும் ஆவியும் அழிந்து போகின்றன. தேவன் தாம் முதலில் சிருஷ்டித்த மனிதனை இழக்கிறார். மனிதன் தான் ஆதியில் கொண்டிருந்த வேரை இழக்கிறான். இதுவே மனித இனத்தின் துக்கமாயிருக்கி

றது. உண்மையில், ஆதிகாலம் முதல் இப்போது வரை, தேவன் மனிதகுலத்திற்கு ஒரு சோக நாடகத்தையே அரங்கேற்றியுள்ளார். அதில் கதாநாயகனும் மனிதனே பாதிக்கப்பட்டவனும் மனிதனே. எனினும், இந்த சோக நாடகத்தின் இயக்குனர் யார் என்று ஒருவ ராலும் கூற இயலாது.

இந்தப் பரந்த உலகில், மீண்டும் மீண்டும் பெருங்கடல்கள் நிலங் களுக்குள் பாய்கின்றன. நிலங்கள் பெருங்கடல்களின் வெள்ளத்தில் மூழ்கியுள்ளன. சர்வத்தையும் ஆளுகிறவராகிய அவரைத் தவிர இந்த மனித இனத்தை வேறு எவராலும் வழிநடத்த முடியாது. தேவனை யன்றி இந்த மனித இனத்திற்காக கிரியை செய்யவோ ஆயத்தங் களைச் செய்யவோ வலிமைமிக்க ஒருவரும் இல்லை. இந்த மனித இனத்தை ஒளியுள்ள சென்றுசேருமிடத்திற்கு வழிநடத்தக்கூடிய மற்றும் பூமிக்குரிய அநீதிகளிலிருந்து விடுவிக்கக்கூடிய ஒருவரும் இல்லை. மனிதகுலத்தின் எதிர்காலத்தைக் குறித்து தேவன் புலம் புகிறார்; மனிதகுலத்தின் வீழ்ச்சியைக் கண்டு துக்கப்படுகிறார் மற் றும் மனிதகுலம் படிப்படியாகச் சிதைவை நோக்கி அணிவகுத்து வருவதாலும், திரும்பி வராத பாதையில் செல்வதாலும் வேதனைப் படுகிறார். தேவனுடைய இருதயத்தை உடைத்து, பொல்லாங்க னைத் தேடுகிற அத்தகைய மனிதகுலம் எந்த திசையில் செல்லக்கூ டும் என்று யாரும் சிந்தித்ததில்லை. இதனால் தான் என்னவோ தேவனுடைய கோபத்தை யாரும் உணர்வதில்லை. தேவனைப் பிரி யப்படுத்த ஒரு வழியைத் தேடுவதில்லை. அவரிடம் நெருங்கிச் செல்ல முயற்சிப்பதில்லை. வருத்தத்தையும் வேதனையையும் யாரும் புரிந்து கொள்ள முற்படுவதில்லை. தேவனுடைய சத்தத் தைக் கேட்ட பிறகும், மனிதன் தனது சொந்த பாதையில் தொடர் கிறான்; அவரிடமிருந்து விலகிச் செல்கிறான்; அவருடைய கிருபை யையும் பராமரிப்பையும் தவிர்த்து விடுகிறான்; அவருடைய சத் தியத்தைத் தவிர்க்கிறான்; தேவனின் எதிரியான சாத்தானுக்குத் தன்னை விற்க விரும்புகிறான். தேவனை நிராகரித்து பின் அதைக் குறித்து சிந்திக்காத இந்த மனிதகுலத்தை நோக்கி தேவன் எவ்வாறு செயல்படுவார் என்பது பற்றியும் மனிதன் தனது பிடிவாதத்தைத்

தொடர்வது பற்றியும் எவரேனும் எதையேனும் சிந்தித்ததுண்டா? தேவனுடைய தொடர்ச்சியான நினைவூட்டல்களுக்கும் அறிவுரைகளுக்கும் காரணம், அவர் இதுவரை இல்லாத அளவில் மனிதனின் மாம்சமும் ஆத்துமாவும் தாங்க முடியாத ஒரு பேரழிவைத் தன் கைகளில் தயார் செய்து வைத்திருப்பதே என்று யாருக்கும் தெரிவதில்லை. இந்தப் பேரழிவு மாம்சத்தின் தண்டனை மட்டுமல்ல, ஆத்துமாவின் தண்டனையும் ஆகும். தேவனுடைய திட்டம் நிறைவேறும்போது, அவருடைய நினைவூட்டல்களும் அறிவுரைகளும் திருப்பி செலுத்தப்படவில்லையேல், எத்தகு ஆத்திரத்தை அவர் கட்டவிழ்த்துவிடுவார் என்பதை நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டும். எந்தவொரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உயிரினமும் இதுவரை அனுபவித்திராத அல்லது கேட்டிராத ஒன்று போல அது இருக்கும். எனவே நான் சொல்கிறேன், இந்த பேரழிவானது முன்னெப்போதும் நிழ்ந்திராததாகும். அது ஒருபோதும் மீண்டும் நிகழாது. ஏனென்றால் தேவனுடைய திட்டம் மனிதகுலத்தை ஒரு முறை மட்டுமே சிருஷ்டிப்பதும் ஒரு முறை மட்டுமே இரட்சிப்பதும் ஆகும். இதுவே முதலும் கடைசியுமாகும். எனவே, இம்முறை தேவன் மனிதனை இரட்சிக்க எடுத்துக்கொண்டுள்ள கடினமான நோக்கங்களையும் தீவிரமான எதிர்பார்ப்பையும் எவராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

தேவன் இந்த உலகை சிருஷ்டித்து, அதில் மனிதனைக் கொண்டுவந்து, அவனுக்கு ஜீவனைக் கொடுத்தார். பின்பு, மனிதனுக்கு பெற்றோரும் உறவினர்களும் வந்தார்கள். அதன் பின், அவன் தனிமையாக இருக்கவில்லை. மனிதனுடைய கண்கள் இந்தப் பொருள் உலகத்தை முதன்முதலில் கவனித்ததிலிருந்தே, அவன் தேவனுடைய முன்குறித்தலுக்குள் இருக்க விதிக்கப்பட்டான். தேவனிடமிருந்து வரும் ஜீவ சுவாசம் அனைத்து ஜீவராசிகளையும் வளர்ந்து முதிர்ச்சியடையும் வரையிலும் ஆதரிக்கிறது. இந்த செயல்முறையின் போது, மனிதர்கள் தேவனுடைய பராமரிப்பில் வளர்ந்து வருவதை ஒருவரும் உணர்வதில்லை; மாறாக, தம் பெற்றோரின் அன்பான பராமரிப்பும் தம் ஜீவித உள்ளுணர்வும்தான் தம் வளர்ச்சியை வழிநடத்துகிறது என்றும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள். ஏனென்றால்,

மனிதனுக்கு அவனுடைய ஜீவனை வழங்கியது யார் என்றும் அது எங்கிருந்து வந்தது என்றும் தெரிவதில்லை. ஜீவனின் உள்ளுணர்வு எவ்வாறு அற்புதங்களை உருவாக்குகிறது என்பதும் தெரிவதில்லை. மனிதன் அறிந்ததெல்லாம்: அவனது ஜீவன் தொடர அடிப்படை யாக இருக்கும் உணவும், அவனது இருப்புக்கான ஆதாரமான விடா முயற்சியும், அவனது பிழைப்புக்கு மூலதனமான அவனது மனதில் உள்ள நம்பிக்கைகளுமே ஆகும். மனிதன் தேவனுடைய கிருபை யையும் ஏற்பாட்டையும் முற்றிலுமாக மறந்துவிட்டான். அவனுக்கு தேவன் கொடுத்த ஜீவிதத்தை சுக்குநூறாக உடைக்கின்றான்.... தேவன் இரவும் பகலும் கவனித்துக்கொள்ளும் இந்த மனிதகுலத் திலுள்ள ஒருவர் கூட அவரை ஆராதிக்க தாங்களை ஈடுபடுத்துவ தில்லை. தேவன் தாம் திட்டமிட்டபடி எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லா மல் தொடர்ந்து மனிதன் மீது மட்டுமே கிரியை செய்கிறார். ஒரு நாள், மனிதன் தன் சொப்பனத்திலிருந்து விழித்தெழுந்து, வாழ்க் கையின் மதிப்பையும் அர்த்தத்தையும், மனிதனுக்காக தேவன் விலைக்கிரயம் செலுத்தி பெற்றுக் கொடுத்த எல்லாவற்றிற்கும், மனிதன் தன்னிடம் திரும்புவான் என்று காத்திருக்கும் அக்கறை யையும் உணர்ந்து அவரிடம் திரும்புவான் என்ற நம்பிக்கையில் தேவன் இவ்வாறு செய்கிறார். மனித ஜீவிதத்தின் தோற்றம் மற்றும் தொடர்ச்சியை ஆளும் இரகசியங்களை இதுவரை யாரும் பார்த்த தில்லை. இவை அனைத்தையும் புரிந்துகொண்ட ஒரே ஒருவரான தேவன், தம்மிடமிருந்து எல்லாவற்றையும் பெற்ற பின்னரும் நன் றியற்று காணப்படும் மனிதன் அவருக்குக் கொடுக்கும் காயங்க ளையும் அடிகளையும் மௌனமாக சகித்துக்கொள்கிறார். ஜீவிதம் தரும் அனைத்தையும் மனிதன் நிச்சயமாகவே அனுபவிக்கிறான். அதைப் போலவே, இது தேவன் மனிதனால் காட்டிக் கொடுக் கப்படுகிறார், மனிதனால் மறக்கப்படுகிறார் மற்றும் மனிதனால் பலவந்தம் பண்ணப்படுகிறார் என்பதன் விளைவாகும். தேவனு டைய திட்டம் உண்மையிலேயே அத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந் ததா? தேவனுடைய கரத்திலிருந்து வந்த சிருஷ்டியான மனிதன் உண்மையிலேயே அத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவனா? தேவ

னுடைய திட்டம் நிச்சயமாகவே முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது தான்; எனினும், அவர் கரத்தால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இந்த ஜீவன் அவருடைய திட்டத்துக்காகவே உள்ளது. எனவே, மனித இனத்தின் மீதான வெறுப்பால் தேவன் தமது திட்டத்தை வீணடிக்க முடியாது. அவருடைய திட்டத்திற்காகவும் தாம் கொடுத்த சுவாசத்திற்காகவும் எல்லா வேதனைகளையும் சகித்துக்கொள்கிறார். இது மனிதனுடைய மாம்சத்திற்காக அல்ல, அவனுடைய ஜீவனுக்காகவே ஆகும். மனிதனுடைய மாம்சத்தையல்ல, தாம் சுவாசமாக ஊதிய ஜீவனை திரும்பப் பெறுவதற்காகவே அவர் அவ்வாறு செய்கிறார். இது அவருடைய திட்டமாகும்.

இந்த உலகத்திற்கு வருகின்ற அனைவரும் வாழ்க்கையையும் மரணத்தையும் கட்டாயம் கடந்து செல்ல வேண்டும். அவர்களில் பெரும்பாலானோர் மரணம் மற்றும் மறுபிறப்பு சுழற்சியைக் கடந்து சென்றிருக்கிறார்கள். உயிரோடிருப்பபவர்கள் விரைவில் மரித்துபோவார்கள். மரித்தவர்கள் விரைவில் உயிர்த்தெழுவார்கள். இவை அனைத்தும் ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் தேவன் ஏற்பாடு செய்துள்ள வாழ்க்கைமுறை ஆகும். எனினும், இந்தப் போக்கையும் இந்த சுழற்சியையும் மனிதன் கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும் என்பதே தேவன் விரும்பும் சத்தியமாகும். தேவனால் மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்ட ஜீவன் வரம்பற்றது, பொருள், நேரம், இடம் ஆகியவற்றால் கட்டுப்படுத்தப்பட முடியாதது. தேவனால் மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்ட ஜீவனின் இரகசியமும், ஜீவனானது அவரிடமிருந்து வந்தது என்பதற்கான சான்றும் இதுவே. ஜீவனானது தேவனிடமிருந்து வந்தது என்பதைப் பலர் விசுவாசிக்கவில்லை என்றாலும், தேவனிடமிருந்து வரும் அனைத்தையும் மனிதன் தவிர்க்க இயலாமல் அனுபவிக்கிறான். ஒரு நாள் திடீரென்று மனம்மாறி, உலகில் உள்ள அனைத்தையும் மீட்டெடுக்கவும், தேவன் தாம் கொடுத்த ஜீவனைத் திரும்பப் பெறவும் விரும்பினால், ஒன்றும் மீந்திராது. தேவன் தம்முடைய ஜீவனைக்கொண்டு உயிருள்ள ஜீவன்களுக்கும் உயிரற்ற பொருட்களுக்கும் அனைத்தையும் வழங்குகிறார். தம் வல்லமையினாலும் அதிகாரத்தினாலும் அனைத்தையும் ஒழுங்குபடுத்துகிறார்.

இது யாராலும் சிந்தித்துப் பார்க்கவோ புரிந்துகொள்ளவோ முடியாத உண்மையாகும். இந்தப் புரிந்துகொள்ள முடியாத உண்மைகள் தேவனுடைய ஜீவ வல்லமையின் வெளிப்பாடாகவும் சான்றாகவும் இருக்கின்றன. இப்போது உனக்கு ஒரு இரகசியத்தை நான் சொல்கிறேன்: தேவனுடைய ஜீவனின் மகத்துவத்தையும் அவரது ஜீவனின் வல்லமையையும் புரிந்துகொள்வது என்பது அவர் சிருஷ்டித்த எந்த ஜீவனுக்கும் முடியாத காரியமாகும். கடந்த காலத்தைப் போலவே இது இப்போது உள்ளது, வரவிருக்கும் காலத்திலும் அப்படியே இருக்கும். நான் சொல்லும் இரண்டாவது இரகசியம் இதுதான்: சிருஷ்க்கப்பட்ட எல்லா ஜீவன்களுக்கும் வடிவமும் உருவமும் எவ்வளவு வித்தியாசமாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய ஜீவனின் ஆதாரமானது தேவனிடமிருந்து மட்டுமே வருகிறது. எப்படிப்பட்ட ஜீவனாக நீ இருந்தாலும் தேவன் நிர்ணயித்த ஜீவிதப் பாதைக்கு எதிராக உன்னால் திரும்ப முடியாது. எப்படியாயினும், மனிதன் இதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். தேவனுடைய பராமரிப்பும், பாதுகாப்பும், ஏற்பாடும் இல்லாமல், மனிதன் எவ்வளவு விடாமுயற்சியுடன் செயல்பட்டாலும் கடினமாகப் போராடினாலும் அவன் பெற வேண்டிய அனைத்தையும் பெற முடியாது. தேவனிடமிருந்து ஜீவன் வழங்கப்படாமல், வாழ்க்கையினை வாழ்வதில் உள்ள மதிப்பையும் அர்த்தத்தையும் மனிதன் இழக்கிறான். தனது ஜீவனின் மதிப்பை அற்பமாக வீணடிக்கும் மனிதனை, இவ்வளவு கவலையற்றவனாக இருக்க தேவனால் எப்படி அனுமதிக்க முடியும்? நான் முன்பு கூறியது போல: தேவன் உன்னுடைய ஜீவனின் ஆதாரமாக இருக்கிறார் என்பதை மறந்துவிடாதே. தேவன் கொடுத்த அனைத்தையும் மனிதன் மதிக்கத் தவறினால், முன்பு தாம் கொடுத்ததை தேவன் திரும்பப் பெறுவது மட்டுமல்லாமல், அவர் கொடுத்த அனைத்திற்குமான விலையை மனிதனை இரண்டு மடங்காக திரும்பச் செலுத்த வைப்பார்.

மே 26, 2003

சர்வவல்லவரின் பெருமூச்சு

வெளிச்சமில்லாத உலகத்தில் நீ வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதனால், உன் இருதயத்தில் ஒரு மிகப்பெரிய இரகசியம் இருக்கின்றதை உன்னால் அறிய முடியவில்லை. பொல்லாங்கனால் உன் இருதயமும் ஆவியும் பிடுங்கப்பட்டுள்ளன. உன் கண்கள் இருளடைந்திருப்பதால், வானத்தின் சூரியனையும், இரவில் மின்னும் நட்சத்திரத்தையும் உன்னால் காணமுடியவில்லை. உன் காதுகள் வஞ்சகம் நிறைந்த வார்த்தைகளினால் அடைக்கப்பட்டிருப்பதினால், யேகோவாவின் இடியோசைபோன்ற குரலையும், அவருடைய சிங்காசனத்தில் இருந்து பாயும் தண்ணீர்களின் சத்தத்தையும் உன்னால் கேட்க முடியவில்லை. சர்வவல்லவர் உனக்கு அளித்த எல்லாவற்றையும், உனக்கு உரிமையுள்ளதாய் இருக்கும் எல்லாவற்றையும் நீ இழந்துவிட்டாய். முடிவில்லாத பெருந்துன்பக் கடலுக்குள் நீ பிரவேசித்துவிட்டாய், உன்னை நீயே காப்பாற்றிக்கொள்ளும் வலிமை இல்லாமல், தப்பிக்கும் வழி தெரியாமல், இப்போது இங்கும் அங்கும் அலைந்து துடித்துக்கொண்டிருக்கின்றாய். அந்தக் கணம் முதல் நீ பொல்லாங்கனால் வாதிக்கப்பட விதிக்கப்பட்டாய், சர்வவல்லவரின் ஆசீர்வாதங்களில் இருந்து மிகத்தொலைவான இடத்திற்கு, சர்வவல்லவர் வழங்குபவை உன்னை வந்தடைய முடியாத தூரத்திற்கு, திரும்பிவரமுடியாத சாலையில் நீ போய்விட்டாய். இப்போது இலட்சோபலட்சம் அழைப்புகளினாலும் உன் இருதயத்தையும், ஆவியையும் எழுப்பமுடியவில்லை. திசையும், வழிகாட்டியும் இல்லாத எல்லையில்லாத பகுதிக்கு உன்னை நயங்காட்டி அழைத்த வந்த பொல்லாங்கனின் கைகளில் நீ அயர்ந்து உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாய். அன்றிலிருந்து நீ உன் களங்கமின்மையையும், தூய்மையையும் இழந்தாய், சர்வவல்லவரின் கரிசனையையும் துச்சமாக எண்ண ஆரம்பித்தாய். உன் இருதயத்தில் இருக்கும் பொல்லாங்கன் தான் இப்போது உன்னை எல்லாக் காரியங்களிலும் வழிநடுத்துகின்றான். உன் வாழ்க்கையாகவே அவன் மாறிவிட்டான். இப்போது நீ அவனுக்குப் பயப்படுவதில்லை, அவனைத் தவிர்ப்

பதில்லை, அவனை சந்தேகப்படுவதுமில்லை, மாறாக, நீ அவனை இப்போது உன் இருதயத்தில் தேவனாக மதிக்கின்றாய். நீ அவனை ஆராதிக்கவும் தொழுதுகொள்ளவும் ஆரம்பித்துவிட்டாய், உடலும், நிழலும் போல நீங்கள் வாழ்விலும், சாவிலும் பிரிக்கமுடியாதவர்களைப் போல மாறிவிட்டீர்கள். நீ எங்கிருந்து வந்தாய் என்றோ, ஏன் பிறந்தாய் என்றோ, ஏன் மரிப்பாய் என்றோ அறியாமல் இருக்கின்றாய். நீ சர்வவல்லவரை அந்நியனைப்போலப் பார்க்கின்றாய். அவருடைய துவக்கம் எதுவென்றோ, அவர் உனக்குச் செய்தவைகள் என்னவென்றோ கூட உனக்குத் தெரியாது. அவரிடமிருந்து வருகின்ற எல்லாவற்றையும் நீ வெறுக்கின்றாய். நீ அவற்றின் அருமையையும் அறியவில்லை, அவற்றை மேன்மையாகவும் எண்ணவில்லை. சர்வவல்லவர் வழங்கியவற்றை நீ பெற்ற நாள் முதல் பொல்லாங்கனோடு நடக்க ஆரம்பித்தாய். நீ பொல்லாங்கனோடு சேர்ந்து ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் புயலையும், காற்றையும் சகித்துவிட்டாய், ஆனாலும் அவனோடு சேர்ந்து உன் வாழ்க்கையின் ஆதாரமான தேவனை எதிர்க்கின்றாய். மனம்திரும்புதலைக் குறித்தோ, உன் அழிவின் விளிம்பிற்கு நீ வந்துவிட்டதைக் குறித்தோ நீ இன்னும் அறியவில்லை. பொல்லாங்கன் உன்னை நயமாக இழுத்துக்கொண்டதையோ, உன்னை வாதித்ததையோ நீ அறியவில்லை, நீ உன் துவக்கங்களை மறந்துபோய்விட்டாய். இன்றுவரை உன் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அவன் உன்னை வாதித்துள்ளான். உன் இருதயமும், ஆவியும் உணர்விழந்து, அழிந்துவிட்டன. இப்போதெல்லாம், நீ மனித உலகின் பாடுகளைக் குறித்து குறை கூறுவதை நிறுத்திவிட்டாய். இந்த உலகம் அநீதி நிறைந்தது என்று நீ இனி ஒருபோதும் நம்புவதில்லை. சர்வவல்லவர் என்று ஒருவர் இருக்கின்றாரா என்று கூட நீ கவலைப்படுவதில்லை. அதன் காரணம், நீ வெகுகாலத்திற்கு முன்பே பொல்லாங்கனை உன்னுடைய மெய்யானத் தகப்பனாக ஏற்றுக் கொண்டாய், இப்போது அவனில்லாமல் உன்னால் இருக்க முடியவில்லை. இதுதான் உன்னுடைய இருதயத்தில் உள்ள இரகசியம்.

பொழுது விடியும்போது, கிழக்கில் ஒரு விடிவெள்ளி மின்னு

கிறது. முன் இருந்திராத இந்த நட்சத்திரம், மினுமினுக்கும் அமை தியான வானங்களை வெளிச்சமடையச் செய்து மனிதர்களின் இரு தயங்களில் அணைக்கப்பட்ட வெளிச்சத்தை மீண்டும் ஜொலிக் கச் செய்கிறது. உன்மேலும் மற்றவர்கள்மேலும் ஒன்றுபோல வீசும் இந்த வெளிச்சத்தினால் இப்போது மனுக்குலம் தனிமையில் இருக் கவில்லை. ஆனாலும், இருண்ட இரவில் இப்போது நீ மட்டுமே அயர்ந்து உறங்குகிறாய். நீ சத்தத்தையும் கேட்கவில்லை, வெளிச் சத்தையும் காணவில்லை. உன் தகப்பன் உன்னிடம், “என் பிள் ளையே, இன்னும் நேரமாகவில்லை, இப்போது எழுந்திருக்கவேண் டாம். குளிராக இருப்பதினால் வெளியே போகாதே. உன் கண்க ளைப் பட்டயமும் ஈட்டியும் குத்திவிடும்,” என்று சொல்வதினால் நீ புதிய வானமும், பூமியும், புதிய காலமும் துவங்கியதை அறியா மல் இருக்கின்றாய். உன் தகப்பன் உன்னை மிகவும் நேசிப்பதினா லும், அவன் உன்னைவிட மூத்தவன் என்பதினாலும், அவன் சொல் வதுதான் சரி என்று நீ விசுவாசிப்பதினாலும், உன் தகப்பனுடைய கடிந்துகொள்ளுதல்களை மட்டுமே நீ நம்புகிறாய். இந்த உலகத் தில் வெளிச்சம் உண்டு என்னும் கூற்றை அப்படிப்பட்ட எச்சரிக் கைகளும், அன்பும் உன்னை நம்ப விடாமல் செய்கின்றன. இந்த உலகத்தில் சத்தியம் இருக்கின்றதா என்று கவனிக்கக்கூட உன்னை அவை விடுவதில்லை. சர்வவல்லவர் உன்னை விடுவிப்பார் என்று நம்பவும் உனக்கு இப்போது தைரியமில்லை. நீ இப்போதுள்ள நிலைமையிலேயே திருப்தியடைந்திருப்பதினால், முன்னுரைக்கப் பட்டது போல வெளிச்சத்தின் வருகையையோ, சர்வவல்லவரு டைய வருகையையோ எதிர்பார்ப்பதில்லை. உன்னைப் பொறுத் தவரை, அழகானவைகளை எல்லாம் புதுப்பிக்க முடியாது. உன் கண்களில், மனுக்குலத்தின் எதிர்காலம் மறைந்து ஒழிந்துபோகி றது. தூரப்பிரயாணத்தின் திசையையும், உன் பயணத் தோழனை யும் இழந்துவிடுவாய் என்று நீ பயப்படுவதால், உன் தகப்பனுடைய வஸ்திரங்களை முழு பெலத்தோடு இறுகப் பிடித்துக்கொண்டு அவனுடைய கஷ்டங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறாய். மனிதர்களின் பரந்து விரிந்த, தெளிவற்ற இந்த உலகம் உங்களில்

அநேகரை உலகத்தின் பல்வேறு வேடங்களை அணிந்துகொள்ள தைரியம் உள்ளவர்களாக மாற்றியுள்ளது. மரணத்தைக் குறித்து பயமில்லாத பல “வீரர்களை” அது உருவாக்கியுள்ளது. அதைவிடவும் மேலாக, தாங்கள் படைக்கப்பட்டதன் நோக்கத்தை உணராத விறைத்தும், மரத்தும் போன ஏராளமான மனிதர்களையும் அது உருவாக்கியுள்ளது. மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மனுக்குலத்தின் ஒவ்வொரு மனிதனையும் சர்வவல்லவரின் கண்கள் கண்காணிக்கின்றன. துயரப்படுகிறவர்களின் கூக்குரலை அவர் கேட்கிறார், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் வெட்கமின்மையை அவர் காண்கிறார், இரட்சிப்பென்னும் கிருபையை இழந்துபோன மனுக்குலத்தின் திகிலையும், ஆற்றாமையையும் அவர் உணர்கிறார். மனிதகுலமோ அவருடைய ஆதரவைத் தள்ளிவிட்டு, தன்னுடைய பாதையிலே நடக்கிறது, அவருடைய கண்களின் பார்வைத் தன்மேல் விழுவதைத் தவிர்க்கிறது. சத்துருவின் துணையோடு ஆழ்கடலின் கசப்பைக் கடைசி சொட்டுவரை ருசிபார்க்கவும் விரும்புகிறது. சர்வவல்லவருடைய பெருமூச்சை இப்போது மனிதகுலம் கேட்பதில்லை. இப்போது சர்வவல்லவருடைய கரங்களும் இந்தப் பரிதாபமான மனுக்குலத்தைத் தழுவ விரும்பவில்லை. திரும்பத்திரும்ப அவர் மனுக்குலத்தைத் தம்பக்கம் இழுக்கின்றார், சிறிது காலத்திற்குப்பிறகு மனிதகுலம் அவருடைய பிடியிலிருந்து விலகி வேறுபக்கமாகப் போய்விடுகின்றது. இப்படியே, அவருடைய கிரியை ஒரு சுழற்சியாக நடக்கின்றது. அப்போது, அவர் சலிப்படைகிறார். அப்போது அவர் தம்முடைய கரத்தின் கிரியையையும், மனிதர்களிடையே உலாவுவதையும் நிறுத்துகிறார்.... மனிதகுலம் இந்த மாற்றங்களையும், சர்வவல்லவருடைய போக்கையும், வருகையையும், அவருடைய துக்கத்தையும் சலிப்பையும் உணராமல் இருக்கின்றது.

இந்த உலகத்திலுள்ள அனைத்துமே சர்வவல்லவருடைய எண்ணங்களினாலும், அவருடைய கண்களுக்குக் கீழும் சடுதியில் மாறுகின்றன. மனிதகுலம் கேட்டிராத காரியங்கள் திடீரென்று வருகின்றன, தொன்றுதொட்டு மனுக்குலம் வைத்திருந்த காரியங்கள் அவர்களை அறியாமலேயே அவர்கள் கைவசமிருந்து நழுவிப்போகவும்

செய்கின்றன. சர்வவல்லவருடைய உறைவிடத்தை யாருமே கண் டுபிடிக்க முடியாது. அதேபோல சர்வவல்லவருடைய உயர்வை யும் அவருடைய ஜீவ ஆற்றலின் மேன்மையையும் காண முடியாது. மனிதர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாதவைகளை அவர் புரிநந்து கொள்கிறார் என்பதிலே அவர் உயர்ந்தவராய் இருக்கின்றார். மனி தகுலத்தினால் கைவிடப்பட்டவராய் அவர் இருந்தும் மனுக்கு லத்தை அவர் இரட்சிக்கிறார் என்பதிலே அவர் பெரியவராய் இருக் கின்றார். அவருக்கு ஜீவன், மரணம் என்பவைகளின் பொருள் தெரியும். அதைவிட மேலாக சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுக்குலம் ஜீவிப் பதற்கான சட்டங்களை பின்பற்ற வேண்டும் என்பதும் அவருக் குத் தெரியும். மனித வாழ்க்கையின் அஸ்திபாரம் அவரே, அதுமட் டுமல்ல மனுக்குலத்தை மறுபடியும் உயிர்த்தெழச் செய்யும் இரட் சகரும் அவரே. தம்முடைய கிரியைக்காகவும், தம்முடைய திட்டத் திற்காகவும் அவர் களிப்பான இருதயங்களைத் துயரத்தினால் பாரப் படுத்தவும், துயரப்பட்டிருக்கும் இருதயங்களை மகிழ்ச்சியினால் உயர்த்தவும் செய்கின்றார்.

சர்வவல்லவர் வழங்கிய ஜீவனைவிட்டு விலகிய மனுக்குலம் ஜீவனின் நோக்கத்தைக் குறித்து அறியாமல், மரணத்தைக்குறித்து அஞ்சுகிறது. அவர்கள் உதவியோ, ஆதரவோ இல்லாமல் தவிக் கின்றார்கள். ஆனாலும் தங்கள் கண்களை மூடத் தயங்குகிறார் கள். மேலும் தங்கள் சொந்த ஆத்துமாக்களைக் குறித்து உணர்வில் லாதவர்களாய், நடைபிணங்களாய், இந்த உலகத்தில் இழிவான வாழ்க்கையை வாழ, தங்களையே வருத்திக்கொள்கின்றனர். நோக் கமில்லாமல் வாழ்கின்ற மற்றவர்களைப் போலவே நீயும், நம் பிக்கை இல்லாமல் வாழ்கின்றாய். ஆதிமுதல் இருக்கும் பரிசுத்தர் மட்டுமே தங்கள் துன்பங்களின் நடுவே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும், அவருடைய வருகைக்காக அதிக எதிர்பார்ப்போடு காத்துக்கொண் டிருக்கும் ஜனங்களை இரட்சிக்க முடியும். உணர்வில்லாமல் இருப் பவர்களிடம் அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை இதுவரை காணப்பட வில்லை. ஆனாலும் ஜனங்கள் அதற்காக அவ்வளவாய் ஏங்குகின் றனர். பெருந்துன்பத்திற்குள்ளான இந்த ஜனங்களின்மேல் சர்வவல்

லவர் இரக்கமுள்ளவராய் இருக்கின்றார். அதே நேரத்தில், வெகுகாலமாய் மனிதகுலத்திடமிருந்து பதில் வர நீண்ட காலம் காத்திருக்க வேண்டியதிருந்ததினால், உணர்வில்லாமல் இருக்கும் இந்த ஜனங்களின்மேல் அவர் சலிப்படைந்திருக்கின்றார். நீ இனிமேலும் பசியோடும், தாகத்தோடும் இருக்காதபடி, உன்னை உணர்வடையச்செய்ய, உனக்குத் தண்ணீரையும், ஆகாரத்தையும் கொண்டுவர, உன் இருதயத்தையும், உன் ஆவியையும் தேட அவர் விரும்புகின்றார். நீ தளர்வடைந்திருக்கும்போது, இந்த உலகத்தின் நம்பிக்கையின்மையை நீ உணர ஆரம்பிக்கும்போது, நீ நம்பிக்கையை இழக்கவோ அழவோ வேண்டாம். கண்காணிப்பாளரான சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் நீ வரும்போது உன்னை அணைத்துக்கொள்வார். அவர் உன் பக்கத்திலேயே இருந்து உன்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார், நீ அவரிடம் திரும்புவதற்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றார். உன் நினைவு திரும்பும் நாளுக்காக அவர் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். நீ அவரிடமிருந்து உருவானவன் என்று நீ உணர்ந்திட, என்றோ ஒரு நாள் நீ திசை தவறிப் போனாய் என்றும், என்றோ ஒருநாள் நீ உன் உணர்வை இழந்தாய் என்றும், ஒரு நாள் உன் தகப்பனைக் கண்டடைந்தாய் என்றும் நீ அறிந்திட, சர்வவல்லவர் உனக்காக, நீ அவரிடம் திரும்பும் நாளுக்காக வெகுகாலமாய்க் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றார். உருக்கமான ஏக்கத்தோடு அவர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார், உன்னுடைய பதிலுக்காக அவர் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றார். அவருடைய கண்காணிப்பும் காத்திருப்பும் விலைமதிக்க முடியாதது. மனிதனின் இருதயத்திற்காகவும் ஆவிக்காகவுமே அவை இருக்கின்றன. ஒருவேளை அவருடைய கண்காணிப்பும் காத்திருப்பும் முடிவில்லாமல் இருக்கலாம், ஒருவேளை அவை ஒரு முடிவில் இருக்கலாம். ஆனால், உன் இருதயமும், ஆவியும் இப்பொழுது எங்குள்ளன என்பதை நீ நிச்சயமாய் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

மே 28, 2003

தேவன் தோன்றுதல் ஒரு புதிய காலத்தைத் துவக்கியிருக்கிறது

தேவனுடைய ஆறாயிரம் ஆண்டு நிர்வாகத் திட்டம் முடிவுக்கு வருகிறது, அவர் தோன்றுதலைத் தேடுகிறவர்கள் அனைவருக்கும் ராஜ்யத்தின் கதவு ஏற்கனவே திறக்கப்பட்டுள்ளது. அன்பார்ந்த சகோதர சகோதரிகளே, நீங்கள் எதற்காகக் காத்திருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் எதைத் தேடுகிறீர்கள்? நீங்கள் தேவன் தோன்றுவதற்காகக் காத்திருக்கிறீர்களா? நீங்கள் அவருடைய அடிச்சுவடுகளைத் தேடுகிறீர்களா? தேவன் தோன்றுதலுக்காக எப்படி ஏங்க வேண்டும்! தேவனின் அடிச்சுவடுகளைக் கண்டுபிடிப்பது எவ்வளவு கடினம்! இது போன்ற ஒரு காலத்தில், இது போன்ற உலகில், தேவன் தோன்றும் நாளைக் காண நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? தேவனின் அடிச்சுவடுகளின் வேகத்திற்கு ஈடு கொடுக்க நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? தேவன் தோன்ற வேண்டுமென்று காத்திருக்கும் அனைவருமே இந்த வகையான கேள்விகளை எதிர்கொள்கின்றனர். நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் இது குறித்து யோசனை செய்திருப்பீர்கள்—ஆனால் இதன் விளைவு என்ன? தேவன் எங்கு தோன்றுகிறார்? தேவனின் அடிச்சுவடுகள் எங்கே? உங்களுக்கு பதில் கிடைத்ததா? பலர் இவ்வாறு பதிலளிப்பார்கள்: “தேவன் அவரைப் பின்பற்றுபவர்களிடையே தோன்றுகிறார், அவருடைய அடிச்சுவடுகள் நம் மத்தியில் உள்ளன; இது அவ்வளவு எளிதானது!” யார் வேண்டுமானாலும் ஒரு வழக்கமான பதிலை வழங்கலாம், ஆனால் தேவன் தோன்றுதல் அல்லது அவருடைய அடிச்சுவடுகள் என்றால் என்ன அர்த்தம் என்று உங்களுக்குப் புரிகிறதா? தேவன் தோன்றுதல் என்பது அவர் தமது கிரியையை நேரடியாகச் செய்ய பூமிக்கு வருவதைக் குறிக்கிறது. அவருடைய சொந்த அடையாளத்துடனும், மனநிலையுடனும், மற்றும் இயல்பான உள்ளார்ந்த விதத்திலும் ஒரு காலத்தைத் தொடங்குவதற்கும், ஒரு காலத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்குமான கிரியையைச் செய்ய அவர் மனிதர்கள் மத்தியில் இறங்கி வருகிறார். இந்த வகை

யான தோன்றுதல் என்பது ஒரு வகை சடங்கு அல்ல. இது ஒரு அடையாளமோ, படமோ, அதிசயமோ அல்லது ஒருவிதமான பிரமாண்டமான காட்சியோ அல்ல, அதிலும், இது ஒரு வகை மதம் சார்ந்த சம்பிரதாயமும் அல்ல. இது யாராலும் தொடவும், பார்க்கவும் முடிகின்ற ஒரு நிஜமான, நிச்சயமான உண்மையாகும். இந்த வகையான தோன்றுதல் ஏதோ ஒன்று இயங்கவேண்டும் என்பதற்காகவோ, அல்லது எந்தவொரு குறுகிய கால பொறுப்பினை நிறைவேற்றவோ நடைபெறுவது அல்ல; மாறாக, அவருடைய நிர்வாகத் திட்டத்தில் கிரியையின் ஒரு கட்டமாகும். தேவனின் தோன்றுதல் எப்போதுமே அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கும், மேலும் அவருடைய நிர்வாகத் திட்டத்துடன் எப்போதும் கொஞ்சம் தொடர்பைக் கொண்டிருக்கும். இங்கே தோன்றுதல் என்று அழைக்கப்படுவது, தேவன் மனிதனை வழிநடத்தும், அழைத்துச் செல்லும், அறிவூட்டும் “தோன்றுதல்” வகையிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும். ஒவ்வொரு முறையும் தம்மை வெளிப்படுத்தும்போது தேவன் தமது மகத்தான கிரியையின் ஒரு கட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறார். இந்தக் கிரியை வேறு எந்த காலத்திலிருந்தும் வேறுபட்டதாகும். இது மனிதனால் கற்பனை செய்ய முடியாதது, மேலும் மனிதனால் ஒருபோதும் அனுபவிக்கப்பட்டிராதது. இது ஒரு புதிய காலத்தைத் தொடங்கி பழைய காலத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் கிரியையாகும். மேலும், இது மனிதகுலத்தை இரட்சிப்பதற்கான புதிய மற்றும் மேம்பட்ட வடிவிலான கிரியையாகும்; அது மட்டுமல்ல, இது மனிதகுலத்தைப் புதிய காலத்திற்குக் கொண்டுச் செல்லும் கிரியையாகும். தேவனின் தோன்றுதல் இதைத்தான் குறிக்கிறது.

தேவன் தோன்றுதல் என்றால் என்ன என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொண்டவுடன், தேவனின் அடிச்சுவடுகளை எவ்வாறு நாட வேண்டும்? இந்தக் கேள்வியை விளக்குவது கடினம் அல்ல: தேவன் எங்கெல்லாம் தோன்றுகிறாரோ, அங்கெல்லாம் நீங்கள் அவருடைய அடிச்சுவடுகளைக் காண்பீர்கள். அத்தகைய விளக்கம் புரிந்துகொள்ள எளிதானதாகத் தோன்றினாலும், அது நடைமுறையில் அவ்வளவு எளிதானது அல்ல, ஏனென்றால் தேவன் எங்கு தோன்றுவார் என்

பது பலருக்குத் தெரிவதில்லை, அதிலும் அவர் எங்கு தோன்ற விரும்புகிறார், அவர் எங்கு தோன்ற வேண்டுமென்பது தெரிவ தில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர் எங்கெல்லாம் கிரியையைச் செய் கிறாரோ, அங்கே தேவன் தோன்றுகிறார் என்று சிலர் உணர்ச்சி வசப்பட்டு நம்புகிறார்கள். இல்லையெனில் ஆவிக்குரிய நபர்கள் எங்கிருந்தாலும் அங்கே தேவன் தோன்றுகிறார் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். இல்லையென்றால் உயர்ந்த புகழ் பெற்றவர்கள் எங் கிருந்தாலும் தேவன் அங்கே தோன்றுகிறார் என்று அவர்கள் நம்பு கிறார்கள். இப்போதைக்கு, இதுபோன்ற நம்பிக்கைகள் சரியான வையா, தவறானவையா என்று பார்ப்பதைத் தள்ளிவைப்போம். அத்தகைய கேள்வியை விளக்க, நாம் முதலில் ஒரு தெளிவான குறிக்கோளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்: நாம் தேவனின் அடிச்சுவ டுகளைத் தேடுகிறோம். நாம் ஆவிக்குரிய நபர்களைத் தேடவில்லை, அதிலும் நாம் புகழ்பெற்ற நபர்களைப் பின்தொடரவில்லை; நாம் தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்தொடர்கிறோம். இந்தக் கார ணத்திற்காக, நாம் தேவனின் அடிச்சுவடுகளைத் தேடுகிறோம் என் பதால், தேவனுடைய சித்தம், தேவனுடைய வார்த்தைகள், அவரு டைய சொற்கள் ஆகியவற்றைத் தேடும் கடமையை இது நமக்கு அளிக்கிறது—ஏனென்றால் எங்கெல்லாம் தேவனால் புதிய வார்த் தைகள் பேசப்படுகின்றனவோ, அங்கு தேவனின் சத்தம் இருக்கும், தேவனின் அடிச்சுவடுகள் எங்கிருந்தாலும், அங்கு தேவனின் கிரி யைகள் இருக்கும். தேவனின் வெளிப்பாடு எங்கிருந்தாலும், அங்கே தேவன் தோன்றுகிறார், தேவன் எங்கு தோன்றினாலும், அங்கே சத் தியம், வழி மற்றும் ஜீவன் இருக்கும். தேவனின் அடிச்சுவடுகளைத் தேடுவதில், நீங்கள் “தேவனே சத்தியமும், வழியும், ஜீவனுமாயி ருக்கிறார்” என்கிற வார்த்தைகளை உதாசீனம் செய்திருக்கிறீர்கள். எனவே, பலர், சத்தியத்தைப் பெற்றாலும், அவர்கள் தேவனின் அடிச்சுவடுகளைக் கண்டுபிடித்துவிட்டதை நம்புவதில்லை, அதி லும் அவர்கள் தேவனின் தோன்றுதலை ஒப்புக்கொள்வதில்லை. இது எவ்வளவு பெரிய தவறு! தேவன் தோன்றுதலை மனிதனின் கருத்துகளுடன் தொடர்புப்படுத்த முடியாது, அதிலும் தேவன் மனி

தனின் கட்டளைப்படி தோன்ற மாட்டார். தேவன் தமது கிரியையைச் செய்யும்போது அவருடைய சொந்தத் தேர்வுகளையும், அவருடைய சொந்தத் திட்டங்களையும் வகுக்கிறார்; மேலும், அவர் தமது சொந்த குறிக்கோள்களையும் தமது சொந்த வழிமுறைகளையும் கொண்டிருக்கிறார். அவர் எந்தக் கிரியையைச் செய்தாலும், அதை மனிதனுடன் விவாதிக்க அல்லது அவனுடைய ஆலோசனையைப் பெற வேண்டிய தேவை அவருக்கு இல்லை. அதிலும், அவருடைய கிரியை குறித்து ஒவ்வொரு நபருக்கும் தெரிவிக்க வேண்டியதும் இல்லை. இது தேவனுடைய மனநிலையாகும், மேலும், இது அனைவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். நீங்கள் தேவனின் தோன்றுதலைக் காணவும் தேவனின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றவும் விரும்பினால், நீங்கள் முதலில் உங்கள் சொந்தக் கருத்துக்களிலிருந்து வெளியேற வேண்டும். தேவன் இதைச் செய்ய வேண்டும் அல்லது அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நீ கேட்கக்கூடாது, அதிலும் நீ அவரை உன் சொந்த கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைக்கவும், உன் கருத்துக்களுக்குள் அடக்கி வைக்கவும் கூடாது. அதற்குப் பதிலாக, நீங்கள் தேவனின் அடிச்சுவடுகளை எவ்வாறு தேட வேண்டும், நீங்கள் தேவனின் தோன்றுதலை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், தேவனின் புதிய கிரியைக்கு நீங்கள் எவ்வாறு கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று நீங்கள் உங்களிடமே கேட்க வேண்டும்: இதைத்தான் மனிதன் செய்ய வேண்டும். மனிதன் சத்தியம் அல்ல என்பதாலும், சத்தியத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதாலும், அவன் அவரை நாட வேண்டும், ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், மற்றும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

நீ அமெரிக்கனாகவோ, ஆங்கிலேயனாகவோ, அல்லது வேறு எந்த தேசத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும், உன் சொந்தத் தேசத்தின் கட்டுப்பாடுகளைத் தாண்டி வெளியே வர வேண்டும், உன் சுயத்தைக் கடந்து, தேவனின் கிரியையை ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனின் நிலையிலிருந்து பார்க்க வேண்டும். இந்த வழியில், நீ தேவனின் அடிச்சுவடுகளில் வரம்புகளை விதிக்க மாட்டாய். ஏனென்றால், இப்போதெல்லாம், ஒரு குறிப்பிட்ட தேசத்தில் அல்லது ஒரு

குறிப்பிட்ட மக்களிடையே தேவன் தோன்றுவார் என்பது கூடாத காரியம் என்று பலர் கருதுகிறார்கள். தேவனின் கிரியையின் முக்கியத்துவம் எவ்வளவு ஆழமானது, தேவன் தோன்றுதல் எவ்வளவு முக்கியமானது! மனிதனின் கருத்துகளுக்கும் சிந்தனைக்கும் இதனை மதிப்பிடுவதற்கான சாத்தியம் எப்படி இருக்கும்? எனவே நான் சொல்கிறேன், தேவன் தோன்றுதலைத் தேடுவதற்கு நீ தேசியம் மற்றும் இனம் என்னும் கருத்துக்களை உடைக்க வேண்டும். இதன் மூலம் மட்டுமே நீ உன் சொந்தக் கருத்துக்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட மாட்டாய்; இதன் மூலம் மட்டுமே தேவன் தோன்றுதலை வரவேற்க நீ தகுதி பெறுவாய். இல்லையெனில், நீ நித்திய இருளில் இருப்பாய், ஒருபோதும் தேவனின் அங்கீகாரத்தைப் பெற மாட்டாய்.

தேவன் முழு மனிதஇனத்திற்கும் தேவனாயிருக்கிறார். அவர் தம்மை எந்தவொரு தேசத்தின் அல்லது மக்களின் தனிப்பட்ட சொத்தாகக் கருதுவதில்லை, ஆனால் அவர் எந்தவொரு வடிவத்துக்குள்ளும், தேசத்திற்குள்ளும், மக்களுக்குள்ளும் அடங்காமல், திட்டமிட்டபடி தமது கிரியையைச் செய்கிறார். ஒருவேளை நீ இந்த வடிவத்தை ஒருபோதும் கற்பனை செய்து பார்த்திராமல் இருக்கலாம், அல்லது ஒருவேளை இந்த வடிவத்தை ஒரு வகையில் மறுப்பது உன் அணுகுமுறையாக இருக்கலாம், அல்லது ஒருவேளை தேவன் தம்மை வெளிப்படுத்தும் தேசம் மற்றும் அவர் தம்மை யார் மத்தியில் வெளிப்படுத்துகிறாரோ அந்த மக்கள் ஆகியோர், அனைவராலும் பாகுபாடு காட்டப்படுபவர்களாகவும், பூமியில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பவர்களாகவும் இருக்க நேரிடலாம். எனினும் தேவனுக்கு அவருடைய ஞானம் இருக்கிறது. அவருடைய மகா வல்லமையினாலும், அவருடைய சத்தியத்தினாலும், அவருடைய மனநிலையினாலும், அவருடைய எண்ணத்துடன் ஒத்துப்போகின்ற ஒரு ஜனக்கூட்டத்தையும், அவர் முழுமையாக்க விரும்பிய ஒரு ஜனக்கூட்டத்தையும் அவர் உண்மையிலேயே ஆதாயப்படுத்தியிருக்கிறார்—இது அவரால் ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட, எல்லா விதமான சோதனைகளையும் உபத்திரவங்களை

யும், எல்லா விதமான துன்புறுத்தல்களையும் சகித்துக் கொண்டு, அவரை இறுதிவரை பின்பற்ற முடிகின்ற ஒரு ஜனக்கூட்டமாகும். எந்தவொரு வடிவத்திற்கும் அல்லது தேசத்திற்கும் உட்படாத தேவன் தோன்றுவதன் நோக்கம் என்னவென்றால், அவர் திட்டமிட்டபடி அவரது கிரியையைச் செய்து முடிக்க அவருக்கு உதவுவதாகும். யூதேயாவில் தேவன் மாம்சமானது போலவே இதுவும் உள்ளது: மனித இனம் முழுவதையும் மீட்பதற்காகச் சிலுவையில் அறையப்படும் கிரியையை முடிப்பதே அவருடைய நோக்கமாக இருந்தது. ஆயினும் யூதர்கள் இது தேவனால் கூடாத காரியம் என்று நம்பினர், மேலும் தேவன் மாம்சமாகி, கர்த்தராகிய இயேசுவின் ரூபத்தை ஏற்பது கூடாத காரியம் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். அவர்களுடைய “கூடாத காரியம்” அவர்கள் தேவனைக் கண்டித்து எதிர்த்ததற்கான அடிப்படையாக மாறியது, இறுதியில் இஸ்ரவேலின் அழிவுக்கு வழிவகுத்தது. இன்று, பலர் இதே போன்ற தவறைச் செய்துள்ளனர். தேவனுடைய உடனடி தோற்றத்தை அவர்கள் தங்கள் முழு பலத்தோடும் பறைசாற்றுகிறார்கள், ஆனால் அதே நேரத்தில் அவருடைய தோற்றத்தைக் கண்டிக்கிறார்கள்; அவர்களுடைய “கூடாத காரியம்” தேவன் தோன்றுவதை அவர்களின் கற்பனையின் எல்லைக்குள் மீண்டும் கட்டுப்படுத்துகிறது. ஆகவே, தேவனுடைய வசனங்களைக் கேட்ட பிறகு பலர் பலத்த, கடுமையான நகைப்பினால் பரியாசம்பண்ணுவதை நான் கண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இந்த நகைப்பு யூதர்களின் ஆக்கினையிலிருந்தும், தேவதூஷணத்திலிருந்தும் வேறுபட்டதா? சத்தியத்தின் முன்னிலையில் நீங்கள் பயபக்தியுடன் இல்லை, அதிலும் நீங்கள் ஏக்கத்தின் மனப்பான்மையைக் கொண்டிருப்பதில்லை. நீ செய்வதெல்லாம் பகுத்தறியாமல் படிப்பது மற்றும் அக்கறையற்ற மகிழ்ச்சியுடன் காத்திருப்பது மட்டுமே. இப்படி படிப்பதிலிருந்தும் காத்திருப்பதிலிருந்தும் உன்னால் என்ன பெற முடியும்? நீ தேவனிடமிருந்து தனிப்பட்ட வழிகாட்டுதலைப் பெறுவாய் என்று நினைக்கிறாயா? தேவனுடைய வசனங்களை நீ நிதானித்து அறிய முடியாவிட்டால், தேவன் தோன்றுவதைக் காண நீ எந்த வகையில் தகுதியுடைய

வன்? தேவன் எங்கெல்லாம் தோன்றியிருக்கிறாரோ, அங்கே சத்தியம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது, அங்கே தேவனுடைய சத்தம் இருக்கும். சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவர்களால் மட்டுமே தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்க முடியும், மேலும் அத்தகைய ஜனங்கள் மட்டுமே தேவனுடைய தோற்றத்தைக் காண தகுதியுடையவர்களாவர். உன் கருத்துகளை விட்டுவிடு! நீ அமைதியாக இருந்து, இந்த வார்த்தைகளைக் கவனமாக வாசி. நீ சத்தியத்திற்காக ஏங்குகிறாய் என்றால், தேவன் உன்னைப் பிரகாசிக்கப்பண்ணுவார், மேலும் நீ அவருடைய சித்தத்தையும் அவருடைய வார்த்தைகளையும் புரிந்துகொள்வாய். “கூடாத காரியம்” பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களை விட்டுவிடுங்கள்! எது ஒன்றைக் கூடாத காரியம் என்று மக்கள் அதிகளவு நம்புகிறார்களோ, அது நிகழ்வதற்கான வாய்ப்பு அந்தளவிற்கு அதிகமாக உள்ளது, ஏனென்றால் தேவனின் ஞானம் வானங்களைவிட உயர்ந்தது, தேவனுடைய நினைவுகள் மனிதனின் நினைவுகளை விட உயர்ந்தவை, மேலும் தேவனுடைய கிரியை மனிதனின் நினைவு மற்றும் கருத்துக்களின் வரம்புகளைக் கடந்தது. எது ஒன்று அதிகளவு கூடாத காரியமாக இருக்கிறதோ, அந்தளவிற்கு அதிகமாக நாடிச்செல்லக்கூடிய சத்தியம் அதில் இருக்கும்; மனிதனின் கருத்துக்களுக்கும் கற்பனைக்கும் அதிகம் அப்பாற்பட்டதாக எது ஒன்று இருக்கிறதோ, அந்தளவிற்கு அதிகமாக அது தேவனுடைய சித்தத்தைக் கொண்டுள்ளது. ஏனென்றால், அவர் தம்மை எங்கு வெளிப்படுத்தினாலும், தேவன் இன்னும் தேவன் தான், அவருடைய தோன்றும் இடம் அல்லது முறை காரணமாக அவருடைய சாராம்சம் ஒருபோதும் மாறாது. தேவனின் அடிச்சுவடுகள் எங்கு இருந்தாலும் அவருடைய மனநிலை மாறாமல் அப்படியே இருக்கும், தேவனின் அடிச்சுவடுகள் எங்கு இருந்தாலும், கர்த்தராகிய இயேசு எப்படி இஸ்ரவேலர்களின் தேவனாக மட்டுமல்லாமல், ஆசியா, ஐரோப்பா மற்றும் அமெரிக்காவிலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும், மேலும் அதற்கும் மேலாக அவர் முழுப் பிரபஞ்சத்திற்கும் ஒரே தேவனாக இருக்கிறாரோ அது போலவே அவர் எல்லா மனித இனத்திற்கும் தேவனாயிருக்கிறார். ஆகவே, தேவ

னுடைய சித்தத்தை நாடுவோம், அவருடைய வசனங்களில் அவருடைய தோன்றுதலைக் கண்டுபிடிப்போம், அவருடைய அடிச்சுவடுகளின் வேகத்திற்கு ஈடுகொடுப்போம்! தேவனே சத்தியமும், வழியும், ஜீவனுமாயிருக்கிறார். அவரது வார்த்தைகளும் அவரது தோன்றுதலும் ஒரே நேரத்தில் சந்திக்கின்றன, அவருடைய மனநிலையும் அடிச்சுவடுகளும் மனிதகுலத்திற்கு எல்லா நேரங்களிலும் வெளிப்படையாக இருக்கின்றன. அன்புள்ள சகோதர சகோதரிகளே, நீங்கள் இந்த வார்த்தைகளில் தேவனின் தோன்றுதலைக் காண முடியும் என்று நம்புகிறேன், புதிய காலத்திற்கு முன்னேறிச் செல்கையில் அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றத் தொடங்கி, தேவன் தோன்றுவதற்காக காத்திருப்பவர்களுக்குத் தேவன் ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கும் அழகான புதிய வானம் மற்றும் புதிய பூமிக்குள் நுழைந்திடுங்கள்!

சகல மனுஷர்களின் தலைவிதியையும் தேவனே அடக்கி ஆளுகிறார்

நமது முழுச் சரீரமும் தேவனிடமிருந்து வந்துள்ளதாலும் மற்றும் அது தேவனுடைய ராஜரீகத்தின் காரணமாகவே ஜீவிப்பதாலும், மனித இனத்தின் அங்கத்தினர்களாகிய, பக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் அனைவருமே தேவனுடைய கட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்காக நமது மனதையும் சரீரத்தையும் ஒப்புக்கொடுப்பது நமது பொறுப்பும் கடமையுமாகும். நமது மனதும் சரீரமும் தேவனுடைய கட்டளைக்காகவும், மனுக்குலத்தின் நீதியான காரணத்திற்காகவும் ஒப்புக்கொடுக்கப்படவில்லை என்றால், தேவனுடைய கட்டளைக்காக இரத்த சாட்சியாக மரித்தவர்களுடைய ஆத்துமாக்களுக்கு நமது ஆத்துமாக்கள் தகுதியற்றவையாகவும், சகலத்தையும் நமக்குத் தந்தருளிய தேவனுக்கு மிகவும் தகுதியற்றவையாகவும் உணரும்.

தேவன் இந்த உலகைச் சிருஷ்டித்தார். இந்த மனுகுலத்தைச் சிருஷ்டித்தவரும் அவரே. மேலும், பண்டைய கிரேக்கக் கலாச்சா

ரம் மற்றும் மனித நாகரிகத்தின் படைப்பாளரும் அவரே. தேவன் மாத்திரமே இந்த மனுக்குலத்தை ஆறுதல்படுத்துகிறார். தேவன் மாத்திரமே இந்த மனுக்குலத்தை இரவும் பகலும் கவனித்துக்கொள் கிறார். மனித வளர்ச்சியும் முன்னேற்றமும் தேவனுடைய ராஜரீ கத்திலிருந்து பிரிக்க இயலாதவையாக இருக்கின்றன. மேலும், மனுக்குலத்தின் வரலாறும் எதிர்காலமும் தேவனுடைய வடிவ மைப்புகளிலிருந்து பிரிக்க இயலாதவையாகவே இருக்கின்றன. நீ ஒரு மெய்யான கிறிஸ்தவனானால், எந்தவொரு தேசத்தின் அல் லது நாட்டின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் தேவனுடைய வடிவமைப்பு களின் படியே நடக்கின்றன என்பதை நிச்சயமாக நம்புவாய். ஒரு நாட்டின் அல்லது தேசத்தின் தலைவிதியை தேவன் மாத்திரமே அறிவார். இந்த மனுக்குலத்தின் போக்கை தேவன் மாத்திரமே கட் டுப்படுத்துகிறார். மனுக்குலமானது ஒரு நல்ல தலைவிதியைப் பெற்றுக்கொள்ள பிரயாசப்பட்டால், ஒரு நாடு ஒரு நல்ல தலை விதியைப் பெற்றுக்கொள்ளப் பிரயாசப்பட்டால், மனுஷன் தேவ னுக்கு முன்பாக பணிந்து குனிந்து அவரைத் தொழுதுகொள்ள வேண்டும், மனந்திரும்பி தேவனுக்கு முன்பாகப் பாவத்தை அறிக்கை செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் மனிதனின் விதி யும் தலைவிதியும் தவிர்க்க முடியாத ஒரு பேரழிவாக இருக்கும்.

நோவா பேழையைக் கட்டிய காலத்தைத் திரும்பிப் பாருங்கள். மனுக்குலம் மிகவும் சீர்கெட்டுப்போயிருந்தது, மக்கள் தேவனு டைய ஆசீர்வாதத்திலிருந்து விலகிப் போயிருந்தார்கள், தேவனால் கண்டுகொள்ளப்படாமல் இருந்தார்கள், தேவனுடைய வாக்குத்தத் தங்களை இழந்திருந்தார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய ஒளி இல் லாமல் இருளில் வாழ்ந்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் இயற்கையால் கட்டுப்படுத்தப்படாதவர்களாகிப் போனார்கள் மற்றும் அருவருப் பான ஒழுக்கக்கேட்டிற்குத் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தனர். இப்படிப் பட்டவர்களால் இனிதேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைப் பெறவே இயலாது; இவர்கள் தேவனைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள் என்பதனா லும், தேவன் அவர்களுக்குத் தந்தருளிய அனைத்தையும் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டார்கள் என்பதனாலும், தேவனுடைய போதனைகளை

மறந்துவிட்டார்கள் என்பதனாலும், இவர்கள் தேவனுடைய முகத்தைப் பார்க்கவோ அல்லது தேவனுடைய குரலைக் கேட்கவோ தகுதியில்லாதவர்களாகிவிட்டார்கள். அவர்களுடைய இருதயம் தேவனை விட்டு வெகுதூரம் விலகிச் சென்றுவிட்டது. அவர்கள் அவ்வாறு விலகிப் போனதனால், அவர்கள் சகல நீதிகளுக்கும் மனிதப் பண்புகளுக்கும் அப்பாற்பட்டு ஒழுக்கக்கேடானவர்களாகி, மிகவும் தீயவர்களாகிப் போனார்கள். பின்னர் அவர்கள் மரணத்திற்கு நெருக்கமாக நடந்துவந்து, தேவனுடைய உக்கிரக் கோபத்திற்குள்ளும் ஆக்கினைத்தீர்ப்பிற்குள்ளும் விழுந்துபோனார்கள். நோவா மாத்திரமே தேவனைத் தொழுதுகொண்டு, தீமையை விட்டு விலகினான். அதனால்தான் அவனால் தேவனுடைய குரலையும், அவருடைய வழிகாட்டுதல்களையும் கேட்க முடிந்தது. தேவனுடைய வார்த்தையின் வழிகாட்டுதல்களின்படி அவன் பேழையைக் கட்டினான். சகல விதமான ஜீவராசிகளும் பேழைக்குள் ஒன்றுகூடின. இவ்விதமாக, சகலமும் ஆயத்தமானதும், தேவன் தனது அழிவை உலகத்தின் மீது கட்டவிழ்த்துவிட்டார். நோவா யேகோவா தேவனை வழிபட்டு, தீமையை விட்டு விலகியதனால், நோவாவும் அவனுடைய குடும்பத்திலுள்ள மற்ற ஏழு பேரும் மாத்திரமே அழிவிலிருந்து தப்பினார்கள்.

இப்போது தற்காலத்தைப் பாருங்கள். தேவனை வழிபட்டு, தீமையை விட்டு விலகிய நோவா போன்ற நீதிமான்கள் இல்லாமல் போய்விட்டார்கள். ஆனாலும் இந்த மனுக்குலத்தின் மீது தேவன் இன்னும் கிருபையாக இருக்கிறார். இந்தக் கடைசிக் காலத்திலும் அவர்களை இன்னும் மன்னித்தருளுகிறார். தேவன் தோன்றியருள வேண்டும் என்று வாஞ்சிப்பவர்களை தேவன் தேடுகிறார். அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்கத் திராணியுள்ளவர்களையும், அவருடைய கட்டளையை மறவாதவர்களையும், தங்களுடைய இருதயங்களையும் சரீரங்களையும் அவருக்கு ஒப்புக்கொடுப்பவர்களையும் அவர் தேடுகிறார். அவருக்கு முன்பாகக் குழந்தைகளைப் போலக் கீழ்ப்படிகிறவர்களையும், அவருக்கு விரோதமாக இல்லாதவர்களையும் அவர் தேடுகிறார். எந்தவொரு அதிகாரத்திற்கோ அல்லது

வல்லமைக்கோ கட்டுப்படாமல் உன்னைத் தேவனுக்கு அர்ப்பணித்தால், தேவன் உன்னை ஆதரவாகப் பார்த்து, அவருடைய ஆசீர்வாதங்களை உன் மீது பொழிந்தருளுவார். நீ உயர் பதவியில் இருந்தும், மேன்மைதாங்கிய நற்பெயர் பெற்றிருந்தும், அளப்பரிய அறிவைப் பெற்றிருந்தும், ஏராளமான சொத்துக்களுக்கு உரிமையாளராக இருந்தும் மற்றும் பலரால் ஆதரிக்கப்படுகிறவனாக இருந்தும், இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் தேவனுக்கு முன்பாக வந்து அவருடைய அழைப்பையும் அவருடைய கட்டளையையும் ஏற்றுக்கொள்வதையும், தேவன் உன்னிடம் செய்யச் சொல்வதைச் செய்வதையும் தடுக்கவில்லை என்றால், நீ செய்வது எல்லாம் பூமியில் மிகவும் அர்த்தமுள்ள காரியமாகவும், மனுக்குலத்தின் மிகவும் நீதியான செயலாகவும் இருக்கும். நீ அந்தஸ்துக்காகவும், உன் சொந்த இலக்குகளுக்காகவும் தேவனுடைய அழைப்பை ஏற்க மறுத்தால், நீ செய்யும் அனைத்தும் தேவனால் சபிக்கப்படும் மற்றும் வெறுக்கப்படும். ஒருவேளை நீ ஒரு அதிபராக, ஒரு விஞ்ஞானியாக, ஒரு போதகராக அல்லது ஒரு மூப்பராக இருந்து, உன் அலுவலகம் எவ்வளவு உயர்வானதாக இருந்தாலும், உன் செயல்களில் உன் அறிவையும் திறமையையும் சார்ந்திருந்தால், நீ எப்பொழுதும் தோல்வியாகவே இருப்பாய் மற்றும் எப்பொழுதும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களை இழந்து காணப்படுவாய். ஏனென்றால், நீ செய்யும் எதையும் தேவன் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை, உன் செயலை நீதியான ஒன்றாகக் கருதுவதில்லை அல்லது நீ மனுக்குலத்தின் நலனுக்காகச் செயல்படுகிறாய் என்பதை அவர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. மனுஷனைத் தேவனுடைய பாதுகாப்பிலிருந்து நீக்க, மனுக்குலத்தின் அறிவையும் பெலத்தையும் பயன்படுத்தவே நீ எல்லாவற்றையும் செய்கிறாய் என்றும், அது தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களை மறுக்கவே செய்யப்படுகிறது என்றும் அவர் சொல்வார். நீ மனுக்குலத்தை இருளை நோக்கியும், மரணத்தை நோக்கியும், மனுஷன் தேவனையும் அவருடைய ஆசீர்வாதத்தையும் இழந்து கட்டுப்படாமல் வாழ்வதற்கான ஆரம்பத்தை நோக்கியும் வழிநடத்துகிறாய் என்று அவர் சொல்வார்.

மனுக்குலம் சமூக அறிவியலைக் கண்டுபிடித்தது முதல், மனிதனின் மனம் அறிவியலாலும் அறிவாலும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது. அறிவியலும் அறிவும் மனுக்குலத்தை ஆட்சி செய்யும் கருவிகளாக மாறியுள்ளன. மேலும் தேவனைத் தொழுதுகொள்வதற்கு மனுஷனுக்குப் போதுமான இடமோ, தேவனைத் தொழுதுகொள்வதற்கான சாதகமான சூழ்நிலைகளோ இல்லை. தேவனுடைய நிலை மனிதனின் இருதயத்தின் அடியில் எப்போதும் மூழ்கிப்போய்விட்டது. மனுஷனுடைய இருதயத்தில் தேவன் இல்லாமல், அவனுடைய உள் உலகம் இருண்டதாகவும், நம்பிக்கையற்றதாகவும் மேலும் வெறுமையானதாகவும் காணப்படுகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து, பல சமூக விஞ்ஞானிகளும், வரலாற்றாசிரியர்களும் மற்றும் அரசியல்வாதிகளும் மனுஷர்களின் இருதயங்களையும் மனதையும் நிரப்புவதற்காக சமூக அறிவியல் கோட்பாடுகள், மனிதப் பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கைகள் மற்றும் தேவன் மனுஷனைச் சிருஷ்டித்தார் என்ற உண்மைக்கு முரணான பிற கோட்பாடுகளை வெளிப்படுத்தும் நிலைக்கு வந்துள்ளனர். இவ்விதமாக, தேவனே சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தார் என்று நம்புகிறவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டது, அதேநேரத்தில் பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கையை நம்புகிறவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துவிட்டது. பெரும்பாலானவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்திலுள்ள தேவனுடைய கிரியை மற்றும் அவருடைய வார்த்தைகளின் பதிவுகளைப் புராணங்களாகவும் புராணக்கதைகளாகவும் கருதுகிறார்கள். தேவனுடைய மேன்மையையும் மகத்துவத்தையும் குறித்தும், தேவன் ஜீவிக்கிறார் மற்றும் எல்லாவற்றின் மீதும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார் என்ற நம்பிக்கையைக் குறித்தும் ஜனங்கள் தங்கள் இருதயங்களில் அலட்சியத்துடன் காணப்படுகிறார்கள். மனுக்குலத்தின் ஜீவியமும், நாடுகளின் மற்றும் தேசங்களின் தலைவிதியும் அவர்களுக்கு ஒருபோதும் முக்கியமானதாக இல்லை. புசித்துக் குடித்து, இன்பத்தை நாடுவதில் மாத்திரமே அக்கறை கொண்ட ஒரு வெற்று உலகில் மனுஷன் வாழ்கிறான். … தேவன் இன்று எங்கு தனது கிரியையைச் செய்கிறார் என்பதை நாடியோ அல்லது அவர் மனுஷனு

டைய தலைவிதியை எவ்வாறு அடக்கி ஆள்கிறார் மற்றும் ஒழுங் குபடுத்துகிறார் என்பதை நாடியோ கொஞ்சப்பேர் தங்களை ஒப் புக்கொடுக்கின்றனர். இவ்விதமாக, மனுஷனுக்குத் தெரியாமலே, மனித நாகரிகமானது மனிதனின் ஆசைகளைத் துண்டிக்கக்கூடிய தாக மாறுகிறது. மேலும் இதுபோன்ற உலகில் வாழ்வதில், ஏற்க னவே மரணித்தவர்களைக் காட்டிலும் குறைவாகவே சந்தோஷ மாகக் காணப்படுவதாகக் கருதும் பலரும் உள்ளனர். மிகவும் நாக ரிகமாக இருக்கும் நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் கூட இதுபோன்ற மனவருத்தங்களை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். தேவனுடைய வழி காட்டுதல் இல்லாமல், ஆட்சியாளர்களும் சமூகவியலாளர்களும் மனித நாகரிகத்தைப் பாதுகாக்க எவ்வளவு மூளையைக் கசக்கினா லும், அதில் பிரயோஜனமில்லை. யாரும் மனுஷனின் ஜீவனாக இருக்க இயலாது என்பதனால், மனுஷனுடைய இருதயத்திலுள்ள வெறுமையை யாராலும் நிரப்ப இயலாது. எந்தவொரு சமூகக் கோட்பாடும் மனுஷனை அவன் அவதிப்படும் வெறுமையிலிருந்து விடுவிக்க இயலாது. அறிவியல், அறிவு, சுதந்திரம், ஜனநாயகம், ஓய்வு, சௌகரியம் ஆகியவை மனுஷனுக்கு ஒரு தற்காலிக ஆறு தலை மாத்திரமே கொண்டுவருகின்றன. இந்தக் காரியங்கள் மூல மாகவும் கூட, மனுஷன் இன்னும் தவிர்க்க முடியாமல் பாவம் செய்து, சமுதாயத்தின் அநீதிகளை எண்ணிப் புலம்புகிறான். இந்த காரியங்களால் ஆராய்வதற்கான மனுஷனின் வாஞ்சையையும் ஆசையையும் தடுக்க இயலாது. ஏனென்றால், மனுஷன் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறான், மேலும் மனுஷனின் அறிவில்லாத தியாகங்களும் ஆராய்ச்சிகளும் மனுஷனின் எதிர்காலத்தை எவ் வாறு எதிர்கொள்வது அல்லது முன்னால் உள்ள பாதையை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது என்று தெரியாமல் அதிகத் துயரத்திற்கு மாத்திரமே வழிவகுக்கும் மற்றும் மனுஷனை ஒரு நிலையான பயத்தில் மாத் திரமே வைத்திருக்கும். மனுஷன் அறிவியலையும் அறிவையும் பார்த்துக்கூட பயப்படுகிறான், மேலும் வெறுமை உணர்வினால் இன்னும் அதிகமாகப் பயப்படுவான். இந்த உலகில், நீ ஒரு சுதந்திர நாட்டில் வாழ்ந்தாலும் அல்லது மனித உரிமைகள் இல்லாத ஒரு

நாட்டில் வாழ்ந்தாலும், நீ மனுக்குலத்தின் தலைவிதியிலிருந்து முற்றிலும் தப்பித்துக்கொள்ள இயலாது. நீ ஆள்பவனாக இருந்தாலும் அல்லது ஆளப்படுபவனாக இருந்தாலும், மனுக்குலத்தின் தலைவிதி, மர்மங்கள் மற்றும் போய்ச்சேருமிடம் ஆகியவற்றை ஆராய்வதற்கான பிரயாசத்திலிருந்து உன்னால் முற்றிலும் தப்பித்துக்கொள்ள இயலாது, மேலும் வெறுமை என்னும் குழப்பமான உணர்விலிருந்து உன்னால் தப்பித்துக்கொள்ள இயலாது. மனுக்குலம் முழுவதிற்கும் பொதுவான இதுபோன்ற நிகழ்வுகள் சமூகவியலாளர்களால் சமூக தோற்றப்பாடுகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன, ஆனாலும் இதுபோன்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க எந்த ஒரு பெரிய மனுஷனும் முன்வர இயலவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மனுஷன் எப்படியானாலும் மனுஷன்தான். தேவனுடைய நிலையையும் ஜீவனையும் எந்த மனுஷனாலும் ஈடு செய்ய முடியாது. அனைவரும் நன்கு புசித்தும், சமமாகவும் மற்றும் சுதந்திரமாகவும் வாழும் ஒரு நியாயமான சமூகம் மனுக்குலத்திற்கு தேவைப்படுவது மட்டுமல்லாமல், தேவனுடைய இரட்சிப்பும், அவர்களுக்கு அவர் அருளும் ஜீவனும் மனுக்குலத்திற்கு தேவைப்படுகிறது. தேவன் அருளும் ஜீவனையும் அவரது இரட்சிப்பையும் பெறும்போது மாத்திரமே, தேவைகள், ஆராய்வதற்கான வாஞ்சை மற்றும் மனுஷனின் ஆவிக்குரிய வெறுமை ஆகியவற்றுக்கு தீர்வுகாண இயலும். ஒரு நாட்டின் அல்லது ஒரு தேசத்தின் ஜனங்களால் தேவனுடைய இரட்சிப்பையும் கவனிப்பையும் பெற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை என்றால், இதுபோன்ற ஒரு நாடோ அல்லது தேசமோ வீழ்ச்சியையும், இருளையும் நோக்கிச்செல்லும் சாலையில் காலடி எடுத்து வைக்கும், மேலும் தேவனால் நிர்மூலமாக்கப்படும்.

ஒருவேளை உன் நாடு தற்போது செழிப்படைகிறது, ஆனால் உன் ஜனங்களை தேவனிடமிருந்து விலகிச் செல்ல நீ அனுமதித்தால், அது தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெருமளவில் இழந்து காணப்படும். உன் நாட்டின் நாகரிகம் பெருமளவில் நசுக்கப்படும். விரைவிலேயே ஜனங்கள் தேவனுக்கு விரோதமாக எழுந்து பரலோகத்தைச் சபிப்பார்கள். ஆகவே, மனுஷனுக்குத் தெரியாமலே, ஒரு

நாட்டின் தலைவிதி அழிக்கப்படும். தேவனால் சபிக்கப்பட்ட அந்த நாடுகளைச் சரிக்கட்ட வல்லமை பொருந்திய நாடுகளை தேவன் எழுப்புவார். மேலும் பூமியின் மீதிருந்து அந்த நாடுகளை ஒன்றுமில்லாமல் துடைத்துப் போடுவார். ஒரு நாட்டின் அல்லது தேசத்தின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் அதன் ஆட்சியாளர்கள் தேவனைத் தொழுதுகொள்கிறார்களா, அவர்கள் தங்கள் ஜனங்களை தேவனோடு நெருங்கியிருக்கவும், அவரைத் தொழுதுகொள்ளவும் வழிநடத்துகிறார்களா என்பதன் அடிப்படையிலேயே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஆனாலும், இந்தக் கடைசி காலத்தில், தேவனை உண்மையாகவே தேடி தொழுதுகொள்கிறவர்கள் குறைவானவர்களாக இருப்பதால், கிறிஸ்தவம் அரச மதமாக இருக்கும் நாடுகளுக்கு தேவன் சிறப்புச் சலுகையைத் தந்தருளுகிறார். உலகின் மிகவும் நீதியான ஐக்கியத்தை உருவாக்க அவர் அந்த நாடுகளை ஒன்றிணைக்கிறார், அதே நேரத்தில் நாத்திக நாடுகளும் மெய்யான தேவனைத் தொழுதுகொள்ளாதவர்களும் நீதியுள்ள ஐக்கியத்தின் எதிரிகளாக மாறுகிறார்கள். இவ்விதமாக, தேவன் தம்முடைய கிரியையை நடப்பிக்க மனுஷர்கள் மத்தியில் வாசம் செய்வது மட்டுமின்றி, நீதியான அதிகாரத்தைக் கடைபிடிக்கக்கூடிய நாடுகளை ஆதாயப்படுத்துகிறார், அதே நேரத்தில் அவரை எதிர்க்கும் நாடுகள் மீது தண்டனைகளையும் தடைகளையும் விதிக்க அனுமதிக்கிறார். இவ்வாறு இருப்பினும், இன்னும் யாரும் தேவனைத் தொழுதுகொள்ள முன்வருவதில்லை, ஏனென்றால் மனுஷன் தேவனிடமிருந்து வெகுதூரம் விலகிச் சென்றுவிட்டான், மனுஷன் தேவனை நீண்ட காலமாகவே மறந்துவிட்டான். நீதியைக் கடைப்பிடிக்கும், அநீதியை எதிர்க்கும் நாடுகள் மாத்திரமே பூமியில் எஞ்சியிருக்கும். ஆனால் எந்தவொரு நாட்டின் ஆட்சியாளர்களும் தேவன் தங்கள் ஜனங்களை ஆளுகை செய்து வழிநடத்த அனுமதிக்க மாட்டார்கள், எந்தவொரு அரசியல் கட்சியும் தேவனைத் தொழுதுகொள்வதற்காக தங்கள் ஜனங்களை ஒன்று திரட்டாது என்பதனால், இது தேவனுடைய விருப்பங்களுக்கு எட்டாத தூரத்தில் உள்ளது. எல்லா நாடு, தேசம், ஆளும் கட்சி ஆகியவற்றின் இருதயத்திலும், ஏன் ஒவ்வொரு நபரின் இரு

தயத்திலும் கூட தேவன் தனது நீதியான இடத்தை இழந்துவிட்டார். இந்த உலகில் நீதியான அதிகாரங்கள் இருந்தாலும், மனிதனுடைய இருதயத்தில் தேவனுக்கு இடமளிக்காத ஆட்சி எளிதில் அழியக்கூடியதாக இருக்கிறது. தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் இல்லாமல், அரசியல் களம் சீர்குலைந்து போகும் மற்றும் அதனால் ஒரு அடிக்கு நிலைத்து நிற்க முடியாது. மனுக்குலத்தைப் பொறுத்தவரை, தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் இல்லாமல் இருப்பது சூரியன் இல்லாமல் இருப்பது போன்றதாகும். ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் ஜனங்களுக்காக எவ்வளவு பங்களிப்பு செய்தாலும், மனுக்குலம் எத்தனை நீதியான மாநாடுகளை ஒன்றாக நடத்தினாலும், இது எதுவுமே போக்கையோ திருப்பாது அல்லது மனுக்குலத்தின் தலைவிதியையோ மாற்றாது. ஜனங்கள் உண்டும் உடுத்தும், ஒன்றாக நிம்மதியாக வாழும் ஒரு நாடே நல்ல நாடு என்றும், நல்ல தலைமை கொண்ட நாடு என்றும் மனுஷன் நினைக்கிறான். ஆனால் தேவன் அவ்வாறு நினைக்கவில்லை. தேவனைத் தொழுதுகொள்ளாத ஒரு நாட்டை தாமே நிர்மூலமாக்கும் நாடு என்று அவர் நினைக்கிறார். மனுஷன் சிந்திக்கும் விதமும் தேவன் சிந்திக்கும் விதமும் பெரிதும் மாறுபட்டது. ஆகவே, ஒரு நாட்டின் தலைவர் தேவனைத் தொழுதுகொள்ளவில்லை என்றால், அந்த நாட்டின் தலைவிதி அழிவுகரமான ஒன்றாக இருக்கும், அந்த நாட்டிற்கு எந்தப் போக்கிடமும் இருக்காது.

தேவன் மனுஷனுடைய அரசியலில் பங்கெடுப்பதில்லை, ஆனாலும் ஒரு நாட்டின் அல்லது தேசத்தின் தலைவிதியானது தேவனால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. தேவன் இந்த உலகத்தையும் அண்டசராசரம் முழுவதையும் கட்டுப்படுத்துகிறார். மனுஷனின் தலைவிதியும் தேவனுடைய திட்டமும் நெருக்கமான தொடர்புடையவையாக இருக்கின்றன. எந்த மனுஷனும், நாடும், தேசமும் தேவனுடைய ராஜரீகத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவில்லை. மனுஷன் தனது தலைவிதியை அறிந்துகொள்ளப் பிரயாசப்பட்டால், அவன் தேவனுக்கு முன்பாக வர வேண்டும். தேவன் தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களையும் தொழுதுகொள்கிறவர்களையும் செழிப்படையச் செய்வார், அதே நேரத்தில் அவரை எதிர்ப்பவர்கள் மற்றும் புறக்கணிப்

பவர்கள் மீது வீழ்ச்சியையும் அழிவையும் கொண்டுவருவார்.

வேதாகமத்தில் தேவன் சோதோம் மீது அழிவைக் கொண்டு வந்த காட்சியை நினைவு கூருங்கள். மேலும், லோத்தின் மனைவி எவ்வாறு உப்புத் தூணாக மாறிப்போனாள் என்பதையும் நினைத்துப் பாருங்கள். நினிவே ஜனங்கள் இரட்டு உடுத்திக்கொண்டு சாம்பலில் உட்கார்ந்து தங்கள் பாவங்களிலிருந்து எவ்வாறு மனந்திரும்பினார்கள் என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். மேலும், 2,000 வருடங்களுக்கு முன்பு யூதர்கள் இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்த பிறகு என்ன நடந்தது என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். யூதர்கள் இஸ்ரவேலில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டு உலகெங்கிலும் உள்ள நாடுகளுக்கு சிதறி ஓடினார்கள். பலர் கொல்லப்பட்டனர், முழு யூத தேசமும் முன் எப்போதுமில்லாத அளவுக்கு அவர்களுடைய நாடு நிர்மூலத்தின் வேதனைக்கு உள்ளானது. அவர்கள் தேவனைச் சிலுவையில் அறைந்து கொடூரமான பாவத்தைச் செய்தார்கள், தேவனுடைய மனநிலையை எரிச்சல் மூட்டினார்கள். அவர்கள் செய்தவற்றுக்கு விலைக்கிரயம் கொடுத்தனர் மற்றும் அவர்களுடைய செயல்களின் அனைத்துப் பின்விளைவுகளையும் அனுபவித்தனர். அவர்கள் தேவனை நிந்தித்தார்கள், தேவனைப் புறக்கணித்தார்கள், எனவே தேவனால் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரே தலைவிதியைப் பெற்றனர். இதுதான் அவர்களுடைய ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் நாட்டிற்கும் தேசத்திற்கும் கொண்டு வந்த கசப்பான பின்விளைவும் பேரழிவும் ஆகும்.

இன்று, தேவன் தனது கிரியையைச் செய்வதற்காக உலகிற்கு திரும்பியுள்ளார். பெரும் கூட்டம் காணப்படும் நாத்திகத்தின் உறுதியான கோட்டையாகத் திகழும் அவரது முதல் நிறுத்தமாகிய சீனாவே சர்வாதிகார ஆட்சியின் முன்மாதிரியாகத் திகழ்கிறது. தேவன் தனது ஞானத்தினாலும் வல்லமையினாலும் ஒரு கூட்டமான ஜனங்களை ஆதாயப்படுத்தியுள்ளார். இந்தக் காலகட்டத்தில், அவர் சீனாவின் ஆளும் கட்சியால் ஒவ்வொரு விதத்திலும் வேட்டையாடப்பட்டு, அவர் தலைசாய்க்கவும் தங்கவும் இடமில்லாமல் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாகியுள்ளார். இந்த நிலையிலும், தேவன் தான் செய்ய பிர

யாசப்படும் கிரியையை இன்னும் தொடர்ந்து செய்கிறார்: அவர் தனது குரலில் சுவிசேஷத்தை அறிவித்துப் பரப்புகிறார். தேவனுடைய சர்வவல்லமையை யாராலும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. தேவனை எதிரியாகக் கருதும் நாடான சீனாவில், தேவன் தனது கிரியையை ஒருபோதும் நிறுத்தியதில்லை. மாறாக, அதிகமான ஜனங்கள் அவருடைய கிரியையையும் வார்த்தையையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஏனென்றால் மனுக்குலத்தின் ஒவ்வொரு நபரையும் தேவன் தன்னால் முடிந்த அளவுக்கு இரட்சிக்கிறார். தேவன் அடைய வேண்டுமென்று பிரயாசப்படுகிற வழியில் எந்த நாடோ அல்லது எந்த அதிகாரமோ நிற்க முடியாது என்று நாம் நம்புகிறோம். தேவனுடைய கிரியைக்கு இடையூறு செய்து, தேவனுடைய வார்த்தையை எதிர்த்து, தேவனுடைய திட்டத்திற்கு இடறலுண்டாக்கி, பலவீனப்படுத்துபவர்கள் இறுதியில் தேவனால் தண்டிக்கப்படுவார்கள். தேவனுடைய கிரியைக்கு எதிராக நிற்பவன் நரகத்திற்கு அனுப்பப்படுவான்; தேவனுடைய கிரியையை எதிர்க்கும் எந்த நாடும் அழிக்கப்படும்; தேவனுடைய கிரியையை எதிர்க்க எழுந்த எந்தத் தேசமும் இந்தப் பூமியில் இல்லாமல் நிர்மூலமாக்கப்படும் மற்றும் ஜீவன் அறுப்புண்டு போகும். தேவனுடைய குரலைக் கேட்கவும், தேவனுடைய கிரியையைப் பார்க்கவும், மனுக்குலத்தின் தலைவிதியின் மீது கவனம் செலுத்தவும், தேவனை மிகவும் பரிசுத்தமானவராக்கவும், மிகவும் கனத்திற்குரியவராக்கவும், மிகவும் உயர்ந்தவராக்கவும், மனுக்குலம் தொழுதுகொள்ளும் ஒரே இலக்காக மாற்றவும், ஆபிரகாமின் சந்ததியினர் யோகோவாவின் வாக்குத்தத்தத்தின் கீழ் வாழ்ந்ததைப் போலவும், தேவன் முதலாவது சிருஷ்டித்த ஆதாமும் ஏவாளும் ஏதேன் தோட்டத்தில் வாழ்ந்தது போலவும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தின் கீழ் மனுக்குலம் முழுவதும் வாழ்வதற்கு உதவவும் வேண்டுமாறு சகல தேசங்களையும், சகல நாடுகளையும், ஏன் சகல தொழில் நிறுவனங்களையும் சேர்ந்த ஜனங்களை வலியுறுத்துகிறேன்.

தேவனுடைய கிரியையானது ஒரு பலம் வாய்ந்த அலை போல முன்னோக்கி சீறிப் பாய்கிறது. அவரை யாரும் தடுத்து நிறுத்த இய

லாது. அவர் முன்னேறிச் செல்வதை யாரும் தடுக்க இயலாது. அவருடைய வார்த்தைகளைக் கவனமாகக் கேட்பவர்களும், அவரைத் தேடுபவர்களும், அவருக்காகத் தாகம் கொள்பவர்களும் மாத்திரமே அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தை பெற்றுக்கொள்ள இயலும். அப்படி இல்லாதவர்கள் பெரும் பேரழிவிற்கும் உரிய ஆக்கினைத்தீர்ப்பிற்கும் ஆளாவார்கள்.

தேவனை அறிவது என்பது தெய்வ பயம் மற்றும் தீமையைத் தவிர்க்கும் பாதை ஆகும்

நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் ஜீவகாலம் முழுவதும் தேவனை எவ்வாறு விசுவாசித்தீர்கள் என்பதைப் புதிதாக ஆராய வேண்டும். இதன் மூலம் தேவனைப் பின்பற்றும் செயல்பாட்டில், நீ உண்மையிலேயே புரிந்துகொண்டிருக்கிறாயா, உண்மையிலேயே கிரகித்துக்கொண்டிருக்கிறாயா, தேவனை உண்மையாக அறிந்துகொள்கிறாயா, பல்வேறு வகையான மனிதர்களிடம் தேவன் என்ன மனநிலையைக் கொண்டிருக்கிறார், தேவன் உன் மீது நடப்பிக்கும் கிரியையை நீ உண்மையிலேயே புரிந்துகொள்கிறாயா, உன் ஒவ்வொரு கிரியையும் தேவன் எவ்வாறு வரையறுக்கிறார் என்பதை நீ காணலாம். உன் பக்கத்திலிருக்கும் இந்த தேவன், உன் முன்னேற்றத்தின் திசையை வழிநடத்துகிறார், உன் விதியை நிர்ணயிக்கிறார், உன் தேவைகளை வழங்குகிறார் என இவை எல்லாவற்றையும் சொல்லி முடிக்கும்போது, இந்த தேவனை எவ்வளவாக நீ புரிந்துகொள்கிறாய். இந்த தேவனைப் பற்றி உனக்கு உண்மையில் எவ்வளவு தெரியும்? ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நாளிலும் உன்மீது அவர் என்ன கிரியை செய்கிறார் என்பது உனக்குத் தெரியுமா? அவருடைய ஒவ்வொரு கிரியையிலும் அவர் அடிப்படையாகக் கொண்ட கொள்கைகள் மற்றும் நோக்கங்களைப் பற்றி உனக்குத் தெரியுமா? அவர் உன்னை எவ்வாறு வழிநடத்துகிறார் என்று தெரியுமா? அவர் உனக்காக எந்த வழியை வழங்குகிறார் என்பது உனக்குத் தெரியுமா?

அவர் உன்னை வழிநடத்தும் முறைகள் உனக்குத் தெரியுமா? அவர் உன்னிடமிருந்து எதைப் பெற விரும்புகிறார், உன்னிடம் அவர் எதை நிறைவேற்ற விரும்புகிறார் என்பது உனக்குத் தெரியுமா? நீ நடந்துகொள்ளும் பல்வேறு வழிகளைப் பற்றி அவர் வைத்திருக்கும் மனநிலை உனக்குத் தெரியுமா? நீ அவருக்குப் பிரியமான ஒரு மனிதனாக உள்ளாயா என்பது உனக்குத் தெரியுமா? அவருடைய மகிழ்ச்சி, கோபம், துக்கம் மற்றும் சந்தோஷம், அவற்றின் பின்னால் உள்ள எண்ணங்கள் மற்றும் கருத்துக்களின் மூலம் மற்றும் அவருடைய சாராம்சம் பற்றி உனக்குத் தெரியுமா? இறுதியாக, நீ நம்பும் இந்த தேவன் எந்த வகையான தேவன் என்று உனக்குத் தெரியுமா? இந்தக் கேள்விகள் மற்றும் பிற கேள்விகள் எல்லாம் நீ ஒருபோதும் புரிந்துகொள்ளாத அல்லது சிந்திக்காத ஒன்றா? தேவன் மீதான உன் விசுவாசத்தைப் பின்பற்றுவதில், தேவனுடைய வார்த்தைகளின் உண்மையான புரிதல் மற்றும் அனுபவத்தின் மூலம், அவரைப் பற்றிய உன் தவறான புரிதல்களை நீக்கிவிட்டாயா? தேவனுடைய ஒழுக்கத்தையும் சிட்சையையும் பெற்ற பிறகு, உண்மையான கீழ்ப்படிதலையும் அக்கறையையும் அடைந்துவிட்டாயா? தேவனுடைய சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பின் மத்தியில், மனிதனுடைய கலகத்தனத்தையும் சாத்தானுக்குரிய தன்மையையும் அறிந்து, தேவனுடைய பரிசுத்தத்தைப் பற்றி சிறிதளவு புரிதலையாவது பெற்றிருக்கிறாயா? தேவனுடைய வார்த்தைகளின் வழிகாட்டுதல் மற்றும் வெளிச்சத்தின் கீழ், நீ ஜீவன் குறித்த ஒரு புதிய கண்ணோட்டத்தை வைத்திருக்கத் தொடங்கியிருக்கிறாயா? தேவன் அனுப்பிய சோதனைகளுக்கு மத்தியில், மனிதனுடைய குற்றங்களுக்கான அவருடைய சகிப்பின்மையையும், அவர் உன்னிடமிருந்து எதை எதிர்பார்க்கிறார் என்பதையும், அவர் உன்னை எவ்வாறு இரட்சிக்கிறார் என்பதையும் உணர்ந்திருக்கிறாயா? தேவனைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்வது என்றால் என்ன அல்லது இந்தத் தவறான புரிதலை அகற்றுவது எவ்வாறு என உனக்குத் தெரியாவிட்டால், நீ தேவனுடன் உண்மையான ஐக்கியத்திற்குள் ஒருபோதும் நுழைந்ததில்லை, தேவனைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று ஒரு

வர் கூறலாம் அல்லது குறைந்தபட்சம் நீ அவரைப் புரிந்துகொள்ள ஒருபோதும் விரும்பவில்லை என்று சொல்லலாம். தேவனுடைய ஒழுக்கம் மற்றும் சிட்சை என்னவென்று உனக்குத் தெரியாவிட்டால், கீழ்ப்படிதல் மற்றும் அக்கறை என்னவென்று உனக்கு நிச்சயமாகவே தெரியாது அல்லது குறைந்தபட்சம் நீ உண்மையிலேயே தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியமல் அல்லது அவர் மீது அக்கறை கொள்ளாமல் இருப்பாய். தேவனுடைய சிட்சையையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் நீ ஒருபோதும் அனுபவித்திருக்கவில்லை என்றால், அவருடைய பரிசுத்தம் என்னவென்று உனக்குத் தெரியாமல் போகும் மற்றும் மனிதனுடைய கலகம் என்ன என்பதும் உனக்குத் தெரியாமல் போகும். நீ ஒருபோதும் ஜீவன் குறித்த சரியான கண்ணோட்டத்தை கொண்டிராமல் அல்லது ஜீவிதத்தில் சரியான குறிக்கோளைக் கொண்டிராமல், ஜீவிதத்தில் உன் எதிர்காலப் பாதையைப் பற்றி இன்னும் குழப்பமாக மற்றும் முன்னேறத் தயங்கும் அளவிற்கு சந்தேக மனநிலையில் இருந்தால், தேவனுடைய ஞானத்தையும் வழிகாட்டலையும் நீ ஒருபோதும் பெறவில்லை என்பதையே அது உறுதிப்படுத்தும். உண்மையிலேயே தேவனுடைய வார்த்தைகள் ஒருபோதும் உனக்கு வழங்கப்படவில்லை அல்லது நீ நிரப்பப்படவில்லை என்றும் ஒருவர் கூறலாம். நீ இன்னும் தேவனுடைய சோதனைகளுக்கு ஆளாகவில்லை என்றால், மனிதனுடைய குற்றங்களுக்கு தேவனுடைய சகிப்பின்மை என்ன என்பதை நீ நிச்சயமாக அறியமாட்டாய் அல்லது முடிவாக தேவன் உன்னிடமிருந்து எதை எதிர்பார்க்கிறார் என்பதை நீ புரிந்துகொள்ள மாட்டாய் மற்றும் மனிதனை நிர்வகிக்கும் மற்றும் இரட்சிக்கும் அவருடைய கிரியை என்ன என்பதையும் நீ புரிந்துகொள்ள மாட்டாய் என்பதைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒரு மனிதர் எத்தனை வருடங்கள் தேவனை நம்பினாலும், அவர் ஒருபோதும் தேவனுடைய வார்த்தைகளில் எதையும் அனுபவித்திருக்கவில்லை அல்லது உணர்ந்திருக்கவில்லை என்றால், அவர் நிச்சயமாக இரட்சிப்பை நோக்கிய பாதையில் நடக்கவில்லை, நிச்சயமாகவே தேவன் மீது அவர் வைத்திருக்கும் விசுவாசம் உண்மையான உள்ளடக்கம் இல்லாத ஒன்றாக

இருக்கும், நிச்சயமாகவே தேவனைப் பற்றிய அவருடைய அறிவும் பூஜ்ஜியமாக இருக்கும் மற்றும் தேவனிடம் பயபக்தியுடன் இருப்பது என்றால் என்னவென்று அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கும் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

தேவனுடைய உடைமைகள் மற்றும் ஜீவிதம், தேவனுடைய சாராம்சம், தேவனுடைய மனநிலை என இவை அனைத்தும் அவருடைய வார்த்தைகளில் மனிதகுலத்திற்குத் தெரியப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தேவனுடைய வார்த்தைகளை அவன் அனுபவிக்கும் போது, மனிதன் அவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் செயல்பாட்டில், தேவன் பேசும் வார்த்தைகளுக்குப் பின்னால் உள்ள நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், தேவனுடைய வார்த்தைகளின் மூலத்தையும் பின்னணியையும் புரிந்துகொள்வதற்கும், தேவனுடைய வார்த்தைகளின் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் உணர்ந்து கொள்வதற்கும் தொடங்குவான். மனிதகுலத்தைப் பொறுத்தவரையில், இவை அனைத்தும் சத்தியத்தையும் ஜீவனையும் அடைவதற்கும், தேவனுடைய நோக்கங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அவனுடைய மனநிலையில் மாற்றமடைவதற்கும், தேவனுடைய ராஜரீகம் மற்றும் ஏற்பாடுகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கும், மனிதன் அவற்றை அனுபவிக்க வேண்டும், புரிந்துகொள்ள வேண்டும் மற்றும் அடைய வேண்டும். மனிதன் இவற்றை அனுபவிக்கும், புரிந்துகொள்ளும் மற்றும் அடையும் அதே நேரத்தில், அவன் படிப்படியாக தேவனைப் பற்றிய புரிதலைப் பெற்றிருப்பான். இந்த நேரத்தில் தன்னைப் பற்றியும் அவன் பல்வேறு அளவிலான அறிவைப் பெற்றிருப்பான். இந்த புரிதலும் அறிவும் மனிதன் கற்பனை செய்த அல்லது இயற்றிய ஒன்றிலிருந்து வெளிவருவதில்லை. மாறாக, அவன் தனக்குள்ளேயே புரிந்துகொள்ளும், அனுபவிக்கும், உணரும், உறுதிப்படுத்துகிறவற்றிலிருந்து வெளிவருகிறது. இவற்றைப் புரிதல், அனுபவித்தல், உணர்தல் மற்றும் உறுதிப்படுத்திய பின்னரே தேவனைப் பற்றிய மனிதனுடைய அறிவு உள்ளடக்கத்தைப் பெறுகிறது. இந்த நேரத்தில் மனிதன் பெறும் அறிவு மட்டுமே நிஜமானது, உண்மையானது மற்றும் துல்லியமானது. அவருடைய வார்த்தைகளைப்

புரிந்துகொள்ளுதல், அனுபவித்தல், உணர்தல் மற்றும் உறுதிப்படுத்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் தேவனைப் பற்றிய உண்மையான புரிதலையும் அறிவையும் அடைவதற்கான இந்த செயல்முறையானது மனிதனுக்கும் தேவனுக்கும் இடையேயான உண்மையான ஐக்கியமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இந்த வகையான ஐக்கியத்தின் மத்தியில், மனிதன் உண்மையிலேயே தேவனுடைய நோக்கங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அறிந்துகொள்வதற்கும் தொடங்குகிறான். உண்மையிலேயே தேவனுடைய உடைமைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அறிந்துகொள்வதற்கும் தொடங்குகிறான். தேவனுடைய சாரத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அறிந்துகொள்வதற்கும் உண்மையிலேயே தொடங்குகிறான். படிப்படியாக தேவனுடைய மனநிலையைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அறிந்துகொள்வதற்கும் தொடங்குகிறான். எல்லா சிருஷ்டிப்புகளிலும் தேவனுடைய ஆதிக்கத்தின் உண்மை பற்றிய உண்மையான உறுதியையும், சரியான வரையறையையும், தேவனுடைய அடையாளம் மற்றும் நிலையைப் பற்றிய முக்கியமான தாக்கத்தையும் அறிவையும் பெறுகிறான். இந்த வகையான ஐக்கியத்தின் மத்தியில், தேவனைப் பற்றிய அவனது கருத்துக்கள், இனிமேல் ஒன்றும் இல்லாமையில் இருந்து அவரைக் கற்பனை செய்து கொள்ளுதல் அல்லது அவரைப் பற்றிய தனது சொந்தச் சந்தேகங்களுக்குக் கட்டுப்பாட்டைக் கொடுத்தல் அல்லது அவரைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளுதல் அல்லது அவரை நிந்தித்தல் அல்லது விட்டுச் செல்லுதல் அவர்மீது நியாயத்தீர்ப்பு வழங்குதல் அல்லது அவரைச் சந்தேகித்தல் ஆகியவற்றை மனிதன் படிப்படியாக மாற்றுகிறான். இவ்வாறு, மனிதனுக்கு தேவனுடனான தகராறுகள் குறைவாகவே இருக்கும், அவனுக்கு தேவனுடனான மோதல்கள் குறைவாகவே இருக்கும் மற்றும் மனிதன் தேவனுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்யும் சந்தர்ப்பங்களும் குறைவாகவே இருக்கும். அதற்கு மாறாக, தேவன் மீதான மனிதனுடைய அக்கறையும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதலும் பெரிதாக வளரும். தேவன் மீது அவன் கொண்டுள்ள மரியாதை மிகவும் உண்மையானதாகவும் ஆழமாகவும் மாறும். இத்தகைய ஐக்கியத்தின் மத்தியில், மனிதன் சத்தியத்தின் வழங்கு

தலையும் ஜீவனின் ஞானஸ்நானத்தையும் அடைவது மட்டுமல்லாமல், அதே நேரத்தில் தேவனைப் பற்றிய உண்மையான அறிவையும் அடைவான். இத்தகைய ஐக்கியத்தின் மத்தியில், மனிதன் தனது மனநிலையில் மாற்றம் பெற்று இரட்சிப்பைப் பெறுவது மட்டுமல்லாமல், அதே நேரத்தில் தேவனை நோக்கி ஒரு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உயிரினத்தின் உண்மையான பயபக்தியையும் வழிபாட்டையும் பெறுவான். இந்த வகையான ஐக்கியத்தைக் கொண்டிருந்ததால், தேவன் மீதான மனிதனுடைய விசுவாசம் இனி ஒரு வெற்று காகிதத் தாளாகவோ அல்லது உதட்டளவில் வழங்கப்படும் வாக்குறுதியாகவோ அல்லது குருட்டுத்தனமான நாட்டம் மற்றும் விக்கிரகாராதனையாகவோ இருக்காது. இந்த வகையான ஐக்கியத்தின் மூலமாக மட்டுமே மனிதனுடைய ஜீவிதம் நாளுக்கு நாள் முதிர்ச்சியை நோக்கி வளரும். அப்போதுதான் அவனது மனநிலை படிப்படியாக மாற்றப்படும். தேவன் மீதான அவனது விசுவாசம், படிப்படியாக, தெளிவற்ற மற்றும் நிச்சயமற்ற நம்பிக்கையிலிருந்து உண்மையான கீழ்ப்படிதலுக்கும் அக்கறைக்கும், உண்மையான பயபக்திக்கும், செல்லும். மனிதனும் தேவனைப் பின்பற்றும் செயல்பாட்டில், படிப்படியாக ஒரு செயலற்ற நிலையில் இருந்து செயல்திறன்மிக்க நிலைப்பாட்டிற்கும், எதிர்மறையிலிருந்து நேர்மறைக்கும் முன்னேறும். இந்த வகையான ஐக்கியத்துடன் மட்டுமே மனிதன் தேவனைப் பற்றிய உண்மையான புரிதலுக்கும், உணர்தலுக்கும் வருவான். பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் ஒருபோதும் தேவனுடன் உண்மையான ஐக்கியத்திற்குள் நுழைந்ததில்லை என்பதால், தேவனைப் பற்றிய அவர்களின் அறிவு கோட்பாட்டின் மட்டத்திலும், எழுத்துக்கள் மற்றும் கோட்பாடுகளின் மட்டத்திலும் நின்றுவிடுகிறது. அதாவது, பெரும்பான்மையான ஜனங்கள், அவர்கள் எத்தனை வருடங்கள் தேவனை நம்பினாலும், தேவனை அறிந்துகொள்வதைப் பொறுத்தவரையில், பாரம்பரிய வடிவிலான மரியாதை என்னும் அடிப்படையில் சிக்கி, அவற்றுடன் தொடர்புடைய நிலப்பிரபுத்துவ மூடநம்பிக்கைகள் மற்றும் கற்பனையுணர்வுச் சாயல்களுடன், அவர்கள் ஆரம்பித்த அதே இடத்திலேயே இருக்கிறார்

கள். தேவனைப் பற்றிய மனிதனுடைய அறிவு அதன் தொடக்கக் கட்டத்தில் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பது நடைமுறையில் இல்லாத ஒன்று என்பதாகும். தேவனுடைய நிலைப்பாடு மற்றும் அடையாளத்தை மனிதன் உறுதிப்படுத்தியதைத் தவிர, தேவன் மீது மனிதனுடைய விசுவாசம் இன்னும் தெளிவற்ற நிச்சயமற்ற நிலையில் தான் உள்ளது. இது அவ்வாறு இருப்பதால், மனிதன் தேவனுக்கு எவ்வளவாக உண்மையான பயபக்தியைக் கொண்டிருக்க முடியும்?

தேவன் உண்டென்பதை நீ எவ்வளவு உறுதியாக நம்பினாலும், அது தேவனைப் பற்றிய உன் அறிவையோ தேவன் மீதான உன் பயபக்தியையோ மாற்றாது. அவருடைய ஆசீர்வாதங்களையும் அவருடைய கிருபையையும் நீ எவ்வளவு அனுபவித்திருந்தாலும், தேவனைப் பற்றிய உன் அறிவை அதனால் மாற்ற முடியாது. உனக்குள்ள அனைத்தையும் பரிசுத்தப்படுத்தவும், உனக்குள்ள அனைத்தையும் அவருக்காக அர்ப்பணிக்கவும் ஈடுபடுத்திக்கொள்ளவும் நீ எவ்வளவு தயாராக இருந்தாலும், அதனால் தேவனைப் பற்றிய உன் அறிவை மாற்ற முடியாது. தேவன் பேசிய வார்த்தைகளை நீ நன்கு அறிந்திருக்கலாம், அல்லது நீ அவற்றை உன் இருதயத்திலும் அறிந்திருக்கலாம் மற்றும் அவற்றை உன்னால் விரைந்து கூறமுடியலாம், ஆனால் இதனால் தேவனைப் பற்றிய உன் அறிவை மாற்ற முடியாது. எவ்வாறாயினும், மனிதனின் நோக்கம் தேவனைப் பின்பற்றுவதாக இருந்தாலும், அவன் ஒருபோதும் தேவனுடன் உண்மையான ஐக்கியம் கொண்டிருக்கவில்லை அல்லது தேவனுடைய வார்த்தைகளில் உண்மையான அனுபவம் பெற்றிருக்கவில்லை என்றால், தேவனைப் பற்றிய அவனது அறிவு வெற்றுத் துண்டாகவோ அல்லது முடிவில்லாத மயக்கமாகவே இருக்கும். நீ தேவனோடு தோள் உரச கடந்து சென்றிருக்கலாம் அல்லது அவரை நேருக்கு நேர் சந்தித்திருக்கலாம், எனினும் தேவனைப் பற்றிய உன் அறிவு இன்னும் பூஜ்ஜியமாகவே இருக்கும். தேவனைப் பற்றிய உன் மரியாதை வெற்று வார்த்தையாக அல்லது கற்பனையான கருத்தாக மட்டுமே இருக்கும்.

பல ஜனங்கள், தேவனுடைய வார்த்தைகளை ஒவ்வொரு நாளும்

படிக்க வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் உள்ள அனைத்து உன்னதமான பத்திகளையும் மிகவும் மதிப்புமிக்க உடைமையாக நினைவில் வைத்துக் கொள்ளும் அளவிற்கு கூட வைத்திருக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பிரசங்கிக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு தேவனுடைய வார்த்தைகளை வழங்கி உதவுகிறார் கள். இதைச் செய்வது தேவனுக்கு சாட்சி கொடுப்பது என்றும் அவ ருடைய வார்த்தைகளுக்கு சாட்சி கொடுப்பது என்றும் தேவனுடைய வழியைப் பின்பற்றுவது என்றும் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இதைச் செய்வது தேவனுடைய வார்த்தைகளின்படி ஜீவிப்பதேயா கும் என்றும் அவருடைய வார்த்தைகளை அவர்களின் உண்மை யான ஜீவிதத்தில் கொண்டு வருவதேயாகும் என்றும் தேவனுடைய புரிந்துகொள்ளுதலைப் பெறவும், இரட்சிக்கப்பட்டு முழுமையடை யவும் உதவும் என்றும் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், அவர் கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பிரசங்கிக்கும்போதும், அவர் கள் ஒருபோதும் தேவனுடைய வார்த்தைகளை நடைமுறையில் பின்பற்றுவதில்லை அல்லது தேவனுடைய வார்த்தைகளில் வெளிப் படுத்தப்பட்டுள்ளவற்றுடன் தங்களைத் தாங்களே ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முயற்சிப்பதில்லை. மாறாக, தந்திரத்தின் மூலம் மற்றவர்களின் வணக்கத்தையும் நம்பிக்கையையும் பெறவும், சொந்தமாக ஆளு கையில் பிரவேசிக்கவும், தேவனுடைய மகிமையை ஏமாற்றவும் திருடவும் அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பயன்படுத் துகிறார்கள். தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பரப்புவதன் மூலம் கிடைத்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதை அவர்கள் வீணாக நம்புகிறார்கள். இதனால் தேவனுடைய கிரியை மற்றும் அவரது பாராட்டு வழங்கப்படும் என்றும் நம்புகிறார்கள். எத்தனை வருடங் கள் கடந்துவிட்டன, எனினும் இந்த ஜனங்களால் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பிரசங்கிக்கும் கிரியையில் தேவனுடைய பாராட் டைப் பெற இயலாமல் இருப்பது மட்டுமல்லாமல், தேவனுடைய சாட்சி அளிக்கும் செயல்பாட்டில் அவர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய வழியைக் கண்டறியவும் அவர்கள் இயலாமல் இருக்கிறார்கள். தேவனுடைய வார்த்தைகளை மற்றவர்களுக்கு வழங்கி உதவுகை

யில் அவர்கள் தங்களுக்கு வழங்கி உதவுவதில்லை. எல்லாவற்றை யும் செய்வதற்கான இந்தச் செயல்பாட்டில் அவர்கள் தேவனை அறியவோ அல்லது தேவனிடம் உண்மையான பயபக்தியை எழுப் பவோ இயலாது இருக்கிறார்கள். மாறாக, தேவனைப் பற்றிய அவர் களின் தவறான புரிதல்கள் இன்னும் ஆழமாக வளர்கின்றன. அவ ரைப் பற்றிய அவநம்பிக்கை எப்போதும் கடுமையாக இருக்கிறது. அவரைப் பற்றிய அவர்களின் கற்பனைகள் இன்னும் மிகைப்படுத் தப்படுகின்றன. தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பற்றிய அவர்களின் கோட்பாடுகளால் வழங்கப்பட்ட மற்றும் வழிநடத்தப்பட்ட வார்த் தைகள், அவற்றின் அம்சங்களில் முழுமையாக இருப்பது போல வும், தங்கள் திறமைகளைச் சிரமமின்றி எளிதில் செலுத்துவது போலவும், ஜீவிதத்தில் தங்கள் நோக்கத்தையும் தங்களின் கிரியை யையும் கண்டறிந்ததைப் போலவும், புதிய ஜீவனைப் பெற்று இரட்சிக்கப்பட்டது போலவும், தேவனுடைய வார்த்தைகள் நாவில் சரளமாக வருகையில், அவை உண்மையைப் பெற்றிருப்பது போல வும், தேவனுடைய நோக்கங்களைப் புரிந்துகொண்டது போலவும், தேவனை அறிவதற்கான பாதையைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுப்பது போலவும், தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பிரசங்கிக்கும் கிரியை யில், அவை பெரும்பாலும் தேவனுடன் நேருக்கு நேர் வந்திருப்பது போலவும் காணப்படுகிறது. அவர்கள் பெரும்பாலும் அழுகைக்கு “நகர்த்தப்படுகிறார்கள்”. பெரும்பாலும் அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளில் “தேவனால்” வழிநடத்தப்படுவது போலவும், அவர்கள் அவருடைய உற்சாகமான தனிமை மற்றும் கனிவான நோக்கத்தை இடைவிடாமல் புரிந்துகொள்வதாகவும், அதே நேரத் தில் மனிதன் தேவனுடைய இரட்சிப்பைப் புரிந்துகொள்வதாகவும், அவருடைய ஆளுகையைப் புரிந்துகொள்வதாகவும், அவருடைய சாராம்சத்தை அறிந்துகொள்வதாகவும், அவருடைய நீதியான மன நிலையைப் புரிந்துகொள்வதாகவும் காணப்படுகிறது. இந்த அஸ் திவாரத்தின் அடிப்படையில், அவர்கள் தேவன் இருக்கிறார் என் பதை இன்னும் உறுதியாக நம்புகிறார்கள். அவருடைய உயர்ந்த நிலையை நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள். அவருடைய மாட்சிமையை

யும் உன்னதத்தையும் இன்னும் ஆழமாக உணர்கிறார்கள். தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பற்றிய மேலோட்டமான அறிவில் மூழ்கி, அவர்களின் நம்பிக்கை வளர்ந்துள்ளது. துன்பத்தைத் தாங்குவதற்கான அவர்களின் மன உறுதி பலமடைந்துள்ளது. தேவனைப் பற்றிய அவர்களின் அறிவு ஆழமடைந்துள்ளது. தேவனுடைய வார்த்தைகளை அவர்கள் உண்மையில் அனுபவிக்கும் வரை, தேவனைப் பற்றிய அவர்களின் எல்லா அறிவும், அவரைப் பற்றிய அவர்களின் கருத்துக்களும் தங்கள் விருப்பமான கற்பனைகள் மற்றும் அனுமானங்களிலிருந்து வெளிவருகின்றன என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்களுடைய விசுவாசம் தேவனுடைய எந்தவிதமான சோதனையின் கீழும் இருக்காது, அவர்களின் ஆவிக்குரிய ஜீவிதம் மற்றும் அந்தஸ்து என்று அழைக்கப்படுவது வெறுமனே தேவனுடைய சோதனை அல்லது பரிசோதனையின் கீழ் நிலைநிறுத்தப்படாது. அவர்களுடைய மன உறுதி மணல் மீது கட்டப்பட்ட ஓர் அரண்மனையாக இருக்கிறது, மேலும் தேவனைப் பற்றிய அவர்களுடைய பெயரளவிலான அறிவு அவர்களின் கற்பனையின் ஓர் உருவமே தவிர வேறில்லை. உண்மையில், தேவனுடைய வார்த்தைகளில் நிறைய முயற்சி செய்த இந்த ஜனங்கள், உண்மையான நம்பிக்கை எது, உண்மையான கீழ்ப்படிதல் என்ன, உண்மையான அக்கறை என்ன அல்லது தேவனைப் பற்றிய உண்மையான அறிவு என்ன என்பதை ஒருபோதும் உணரவில்லை. அவர்கள் கோட்பாடு, கற்பனை, அறிவு, பரிசு, பாரம்பரியம், மூடநம்பிக்கை மற்றும் மனிதகுலத்தின் நீதிநெறிக் கோட்பாடுகளை எடுத்துக்கொண்டு, தேவனை நம்புவதற்கும் அவரைப் பின்பற்றுவதற்கும் அவற்றை “மூலதனம்” மற்றும் “ஆயுதங்களாக” ஆக்குகிறார்கள். அவர்களின் நம்பிக்கை மற்றும் அவரைப் பின்பற்றுவதின் அஸ்திவாரங்களாகவும் ஆக்குகிறார்கள். அதே சமயம், அவர்கள் இந்த மூலதனத்தையும் ஆயுதங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, தேவனுடைய ஆய்வுகள், சோதனைகள், சிட்சை மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பை எதிர்கொள்வதற்கும் கையாள்வதற்கும் அவர்கள் தேவனை அறிவதற்கான மாய தாயத்துக்களாக அவற்றை மாற்றுகிறார்கள். முடிவில், அவர்கள்

பெறுவது தேவனைப் பற்றிய முடிவுகளைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை. அவை மத அர்த்தத்தில், நிலப்பிரபுத்துவ மூடநம்பிக்கைகளில் மற்றும் கற்பனையான, கோரமான மற்றும் புதிரான எல்லாவற்றிலும் மூழ்கியுள்ளன. தேவனை அறிந்துகொள்வதற்கும் வரையறுப்பதற்குமான அவர்களின் வழி ஒரே மாதிரியான அச்சில் முத்திரையிடப்பட்டுள்ளது. மேலே உள்ள பரலோகத்தை அல்லது வானத்தில் உள்ள பழைய மனிதரை மட்டுமே நம்பும் மனிதர்கள், அதே சமயத்தில் தேவனுடைய யதார்த்தம், அவருடைய சாராம்சம், அவரது தன்மை, அவருடைய உடைமைகள் மற்றும் உண்மையான தேவனோடு தொடர்புடைய அனைத்துமே அவர்களின் அறிவு புரிந்துகொள்ளத் தவறிய விஷயங்கள், அவற்றில் இருந்து அவர்களின் அறிவு வடக்கு மற்றும் தென் துருவங்கள் வரையிலாக முற்றிலுமாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு, இந்த ஜனங்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளின் ஏற்பாடு மற்றும் ஊட்டச்சத்தின் கீழ் வாழ்கிறார்கள் என்றாலும், தேவனுக்குப் பயந்து, தீமையைத் தவிர்ப்பதற்கான பாதையை அவர்கள் உண்மையிலேயே அடைய முடியவில்லை. இதற்கு உண்மையான காரணம் என்னவென்றால், அவர்கள் ஒருபோதும் தேவனுடன் பழகவில்லை, அவருடன் உண்மையான தொடர்பு அல்லது ஐக்கியம் இருந்ததில்லை. எனவே, அவர்கள் தேவனுடன் பரஸ்பர புரிந்துணர்வை அடைவது சாத்தியமில்லை அல்லது தங்களுக்குள் உண்மையான நம்பிக்கையை எழுப்பபுவது, தேவனைப் பின்பற்றுவது அல்லது வணங்குவது சாத்தியமற்றதாக இருக்கிறது. தேவனுடைய வார்த்தைகளை அவர்கள் இவ்வாறு கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் தேவனை இவ்வாறு கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்—இந்த பார்வை மற்றும் மனநிலை அவர்களின் முயற்சிகளிலிருந்து வெறுங்கையுடன் திரும்புவதற்கு அவர்களை உட்படுத்திவிட்டது, தேவனுக்குப் பயந்து, தீமைக்கு விலகிச்செல்லும் பாதையை நித்திய காலமாக அவர்கள் ஒருபோதும் மிதித்து விடமுடியாத நிலைக்கு அவர்களை உட்படுத்திவிட்டது. அவர்களுடைய நோக்கம் மற்றும் அவர்கள் செல்லும் திசையானது, அவர்கள் நித்தியத்துக்கும் தேவனுடைய எதிரிகள் என்பதையும், அவர்களால் ஒருபோதும்

இரட்சிப்பைப் பெற முடியாது என்பதையும் குறிக்கிறது.

பல ஆண்டுகளாக தேவனைப் பின்பற்றி, அவருடைய வார்த்தைகளைப் பல ஆண்டுகளாக அனுபவித்து வந்த ஒரு மனிதரின் தேவனைப் பற்றிய வரையறையின் அடிப்படையில் விக்கிரகங்களுக்கு முன்பாக சாஸ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்குகிற ஒருவருக்கு சமமானதாக இருந்தால், இந்த மனிதர் தேவனுடைய வார்த்தைகளின் யதார்த்தத்தை அடையவில்லை என்பதைக் குறிக்கிறது. ஏனென்றால், அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகளின் யதார்த்தத்திற்குள் மட்டும் பிரவேசிக்கவில்லை. இதனால் யதார்த்தம், உண்மை, நோக்கங்கள் மற்றும் மனிதகுலத்தின் மீதான கோரிக்கைகள் என தேவனுடைய வார்த்தைகளில் உள்ள இவை அனைத்துக்கும் அந்த மனிதருக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. அதாவது, தேவனுடைய வார்த்தைகளின் மேலோட்டமான அர்த்தத்தில் அத்தகைய மனிதன் எவ்வளவு கடினமாக உழைத்தாலும், அனைத்தும் பயனற்றது: ஏனென்றால், அவர்கள் பின்பற்றுவது வெறும் வார்த்தைகள் என்பதால், அவர்கள் பெறுவது அவசியமான வார்த்தைகள் மட்டுமே. தேவன் பேசும் வார்த்தைகள் வெளிப்படையானவையாக அல்லது வெளிப்புற தோற்றத்தில் ஆழமாக இருந்தாலும், அவை அனைத்தும் மனிதன் ஜீவனுக்குள் நுழைகையில் இன்றியமையாத சத்தியங்களாக இருக்கின்றன. அவை ஜீவத்தண்ணிரின் நீரூற்று ஆகும். அவை மனிதனை ஆவியில் மற்றும் மாம்சத்தில் ஜீவிக்க உதவுகின்றன. மனிதன் உயிருடன் இருக்க தேவையானதை அவை வழங்குகின்றன. அவனது அன்றாட ஜீவிதத்தை நடத்துவதற்கான கொள்கைகள் மற்றும் நம்பிக்கையையும், இரட்சிப்பைப் பெறுவதற்கான பாதை மற்றும் அதன் குறிக்கோளையும் திசையையும், தேவனுக்கு முன்பாக சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒருவராக அவர் வைத்திருக்க வேண்டிய ஒவ்வொரு சத்தியத்தையும், மனிதன் எவ்வாறு தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறான், வணங்குகிறான் என்பது பற்றிய ஒவ்வொரு சத்தியத்தையும் அவன் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவை மனிதனுடைய ஜீவித்தத்தை உறுதி செய்யும் உத்தரவாதம், அவை மனிதனுடைய அன்றாட அப்பம் மற்றும் அவை மனிதனை வலிமையாகவும்

எழுந்து நிற்கவும் உதவும் உறுதியான ஆதரவும் ஆகும். சாதாரண மனிதத்தன்மையில் வாழும் மனுக்குலம் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சத்தியத்தின் யதார்த்தத்தில் அவர்கள் பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் சத்தியத்தால் நிறைந்திருக்கும் அது சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதகுலத்தின் மூலம் வாழ்கிறது. இதனால் மனிதகுலம் கேட்டிலிருந்து விடுபட்டு, சாத்தானின் கண்ணிகளுக்குத் தப்பித்து, மனிதகுலத்திற்கு சிருஷ்டிகர் தரும் சளைக்காத போதனை, அறிவுரை, ஊக்கம் மற்றும் ஆறுதல் ஆகியவற்றால் நிறைந்திருக்கும். அவை நேர்மறையானவை. அவை, அனைத்தையும் புரிந்துகொள்ள மனிதர்களுக்கு வழிகாட்டும் மற்றும் அறிவூட்டும் கலங்கரை விளக்கமாகும். அவை மனிதர்கள் வெளியே ஜீவிப்பதையும், நீதியான மற்றும் நன்மையான அனைத்தையும் வைத்திருப்பதையும் உறுதி செய்யும் உத்தரவாதம் ஆகும். அவை எல்லா ஜனங்களும், நிகழ்வுகளும், பொருட்களும் அளவிடும் அளவுகோல் ஆகும். அவை இரட்சிப்பு மற்றும் ஒளியின் பாதையை நோக்கி மனிதர்களை வழிநடத்தும் வழிகாட்டி ஆகும். தேவனுடைய வார்த்தைகளானது நடைமுறை அனுபவத்தில் மட்டுமே மனிதனுக்கு சத்தியத்தையும் ஜீவனையும் வழங்க முடியும். சாதாரண மனிதத்தன்மை என்றால் என்ன, அர்த்தமுள்ள ஜீவிதம் எது, உண்மையான சிருஷ்டிப்பு எது, தேவனுக்கு உண்மையான கீழ்ப்படிதல் எது என்பதை இங்கு மட்டுமே மனிதன் புரிந்துகொள்ள முடியும். தேவன் மீது எவ்வாறு அக்கறைகொள்ள வேண்டும், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதனுடைய கடமையை எவ்வாறு நிறைவேற்ற வேண்டும், உண்மையான மனிதனுடைய வெளிப்பாட்டை எவ்வாறு வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதை மனிதன் இங்கு புரிந்துகொள்ள முடியும். உண்மையான விசுவாசம் மற்றும் உண்மையான வழிபாடு என்பதன் பொருள் என்ன என்பதை இங்கு மனிதன் புரிந்துகொள்ள முடியும். வானங்களையும் பூமியையும் எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்துபவர் யார் என்பதை இங்கு மனிதன் புரிந்துகொள்ள முடியும். எல்லா சிருஷ்டிப்புகளின் எஜமானராக இருப்பவர் சிருஷ்டிப்பை ஆளுகிறார், வழிநடத்துகிறார், வழங்குகிறார் என்பதை மனிதன் இங்கு புரிந்துகொள்ள முடியும்.

எல்லா சிருஷ்டிப்புகளுக்கும் எஜமானர் இருக்கும், வெளிப்படும் மற்றும் செயல்படும் வழியை மனிதன் இங்கு புரிந்துகொள்ள முடியும். தேவனுடைய வார்த்தைகளின் உண்மையான அனுபவத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட மனிதனுக்கு தேவனுடைய வார்த்தைகள் மற்றும் சத்தியத்தைப் பற்றிய உண்மையான அறிவு அல்லது நுண்ணறிவு இல்லை. அத்தகைய மனிதர் ஒரு நேர்மையான உயிருள்ள சடலமாகவும், ஒரு முழுமையான கூடாகவும் சிருஷ்டிகருடன் தொடர்புடைய எல்லா அறிவுடனும் தொடர்பும் இல்லாதவராகவும் இருப்பார். தேவனுடைய பார்வையில், அத்தகைய மனிதர் ஒருபோதும் அவரை நம்பவில்லை. அவரை ஒருபோதும் பின்பற்றவில்லை. ஆகவே, தேவன் அவரை அவருடைய விசுவாசியாகவோ அல்லது அவரைப் பின்பற்றுபவராகவோ, உண்மையான சிருஷ்டியாகவோ அங்கீகரிக்க மாட்டார்.

ஓர் உண்மையான சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவன், சிருஷ்டிகர் யார், மனிதனுடைய சிருஷ்டிப்பு எதற்காக, ஒரு சிருஷ்டியின் பொறுப்புகளை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவது மற்றும் எல்லா சிருஷ்டிப்புகளின் தேவனை எவ்வாறு வணங்குவது என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். சிருஷ்டிகரின் நோக்கங்கள், விருப்பங்கள் மற்றும் கோரிக்கைகள் ஆகியவற்றைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும், அறிந்துகொள்ள வேண்டும் மற்றும் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். சிருஷ்டிகரின் வழிக்கு ஏற்பச் செயல்பட வேண்டும். தேவனுக்குப் பயந்து தீமையைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

தேவனுக்கு பயப்படுவது என்றால் என்ன? ஒருவர் எவ்வாறு தீமையைத் தவிர்க்க முடியும்?

“தேவனுக்குப் பயப்படுவது” என்பது பெயரிடப்படாத பயம் மற்றும் திகில் என்று அர்த்தமல்ல, தவிர்த்தலும், தூரத்தில் வைத்தலும் அல்ல மற்றும் விக்கிரகாராதனையோ மூடநம்பிக்கையோ அல்ல. மாறாக, அது போற்றுதல், மரியாதை, நம்பிக்கை, புரிதல், அக்கறை, கீழ்ப்படிதல், பிரதிஷ்டை, அன்பு, அத்துடன் நிபந்தனையற்ற மற்றும் குறைகூறாத வழிபாடு, காணிக்கை மற்றும் ஒப்புக்கொடுத்தல் ஆகியனவாகும். தேவனைப் பற்றிய உண்மையான

அறிவு இல்லாமல், மனிதகுலத்திற்கு உண்மையான போற்றுதல், உண்மையான நம்பிக்கை, உண்மையான புரிதல், உண்மையான அக்கறை அல்லது கீழ்ப்படிதல் இருக்காது. ஆனால் பயம், கவலை, சந்தேகம், தவறான புரிதல், ஏய்ப்பு மற்றும் தவிர்ப்பு ஆகியவை இருக்கும். தேவனைப் பற்றிய உண்மையான அறிவு இல்லாமல், மனிதகுலத்திற்கு உண்மையான பிரதிஷ்டை மற்றும் காணிக்கை இருக்காது. தேவனைப் பற்றிய உண்மையான அறிவு இல்லாமல், மனிதகுலத்திற்கு உண்மையான வழிபாடும் ஒப்புக்கொடுத்தலும் இருக்காது. குருட்டு வழிபாடு மற்றும் மூடநம்பிக்கை மட்டுமே இருக்கும். தேவனைப் பற்றிய உண்மையான அறிவு இல்லாமல், மனிதகுலம் தேவனுடைய வழிக்கு ஏற்ப செயல்படவோ, தேவனுக்குப் பயப்படவோ அல்லது தீமையைத் தவிர்க்கவோ முடியாது. மாறாக, மனிதன் ஈடுபடும் ஒவ்வொரு செயலும் நடத்தையும் கலகம் மற்றும் எதிர்ப்பால் நிரப்பப்படும். அவதூறான குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் அவரைப் பற்றிய மோசமான நியாயத்தீர்ப்புகளால் நிரப்பப்படும். சத்தியத்திற்கு மாறாக தேவனுடைய வார்த்தைகளின் உண்மையான அர்த்தத்திற்குத் தீங்கு விளைவிக்கும்.

மனிதகுலம் தேவன் மீது உண்மையான நம்பிக்கை வைத்தவுடன், அவர்கள் அவரைப் பின்பற்றுவதில் அவரைச் சார்ந்திருப்பதில் உண்மையானவர்களாக இருப்பார்கள். உண்மையான நம்பிக்கையுடன் இருப்பதாலும், தேவனைச் சார்ந்திருப்பதாலும் மட்டுமே மனிதகுலத்திற்கு உண்மையான புரிதலும் உணர்தலும் இருக்க முடியும். தேவனைப் பற்றிய உண்மையான புரிதலுடன் அவர் மீதான உண்மையான அக்கறையும் வருகிறது. தேவன் மீதான உண்மையான அக்கறையுடன் மட்டுமே மனிதகுலம் உண்மையான கீழ்ப்படிதலைக் கொண்டிருக்க முடியும். தேவனுக்கான உண்மையான கீழ்ப்படிதலால் மட்டுமே மனிதகுலம் உண்மையான பிரதிஷ்டை செய்ய முடியும். தேவனுக்கு உண்மையான பிரதிஷ்டை செய்வதன் மூலம் மட்டுமே மனிதகுலத்திடம் நிபந்தனையற்ற மற்றும் புகார் இல்லாத கைம்மாறு இருக்க முடியும். உண்மையான நம்பிக்கை மற்றும் சார்பு, உண்மையான புரிதல் மற்றும் அக்கறை,

உண்மையான கீழ்ப்படிதல், உண்மையான பிரதிஷ்டை மற்றும் கைம்மாறு ஆகியவற்றால் மட்டுமே, தேவனுடைய மனநிலையையும் சாரத்தையும் மனிதகுலம் உண்மையிலேயே அறிந்துகொள்ள முடியும் மற்றும் சிருஷ்டிகரின் அடையாளத்தை அறிந்துகொள்ள முடியும். சிருஷ்டிகரை அவர்கள் உண்மையிலேயே அறிந்துகொண்டால்தான் மனிதகுலம் தங்களுக்குள் உண்மையான வழிபாட்டையும் ஒப்புக்கொடுத்தலையும் எழுப்ப முடியும். சிருஷ்டிகருக்கு உண்மையான வழிபாடும் ஒப்புக்கொடுத்தலும் இருக்கும்போது மட்டுமே, மனிதகுலத்தால் அவர்களின் தீய வழிகளை ஒதுக்கி வைக்க முடியும், அதாவது தீமையைத் தவிர்க்க முடியும்.

இது “தேவனுக்குப் பயந்து, தீமையைத் தவிர்ப்பதற்கான” முழு செயல்முறையையும் உருவாக்குகிறது. இது, தேவனுக்குப் பயந்து, தீமையைத் தவிர்ப்பதற்கான முழு உள்ளடக்கமாகும். இது, தேவனுக்குப் பயந்து, தீமையைத் தவிர்ப்பதற்கு பயணிக்க வேண்டிய பாதையாகும்.

“தேவனுக்குப் பயப்படுவதும், தீமையைத் தவிர்ப்பதும்” மற்றும் தேவனை அறிவதும் எண்ணற்ற நூல்களால் பிரிக்கமுடியாமல் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுக்கிடையேயான தொடர்பு பிரத்தியட்சமாகத் தெரிகிறது. ஒருவர் தீமையைத் தவிர்ப்பதற்கு விரும்பினால், முதலில் தேவன் மீது உண்மையான பயம் இருக்க வேண்டும். ஒருவர் தேவனைப் பற்றிய உண்மையான பயத்தை அடைய விரும்பினால், முதலில் தேவனைப் பற்றிய உண்மையான அறிவு இருக்க வேண்டும். தேவனைப் பற்றிய அறிவை அடைய ஒருவர் விரும்பினால், முதலில் தேவனுடைய வார்த்தைகளை அனுபவிக்க வேண்டும், தேவனுடைய வார்த்தைகளின் யதார்த்தத்திற்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும், தேவனுடைய சிட்சையையும் தண்டித்து திருத்துதலையும் அனுபவிக்க வேண்டும், அவருடைய சிட்சையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் அனுபவிக்க வேண்டும். ஒருவர் தேவனுடைய வார்த்தைகளை அனுபவிக்க விரும்பினால், ஒருவர் முதலில் தேவனுடைய வார்த்தைகளை நேருக்கு நேராக சந்திக்க வேண்டும், தேவனை நேருக்கு நேராக சந்திக்க வேண்டும், மற்றும் ஜனங்கள், நிகழ்வு

கள் மற்றும் பொருட்கள் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து வகையான சூழல்களின் வடிவத்திலும் தேவனுடைய வார்த்தைகளை அனுபவிப்பதற்கான வாய்ப்புகளை வழங்க தேவனிடம் கேட்க வேண்டும். ஒருவர் தேவனோடு, தேவனுடைய வார்த்தைகளோடு நேருக்கு நேர் வர விரும்பினால், முதலில் ஓர் எளிய மற்றும் நேர்மையான இருதயம், சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான தயார்நிலை, துன்பங்களைத் தாங்கிக்கொள்ளும் விருப்பம், மனஉறுதி மற்றும் தீமையைத் தவிர்ப்பதற்கான தைரியம் மற்றும் ஓர் உண்மையான சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவனாக ஆசை ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.... இவ்வாறு, படிப்படியாக முன்னேறும்போது, நீ தேவனிடம் இன்னும் நெருக்கமாக வருவாய், உன் இருதயம் இன்னும் தூய்மையாக வளரும் மற்றும் உன் ஜீவிதத்தையும் உயிருடன் இருப்பதன் மதிப்பையும், தேவனையும் அறிந்துகொள்ளச் செய்யும், இன்னும் அர்த்தமுள்ளவனாகவும், இன்னும் பிரகாசமானவனாகவும் மாறுவாய். ஒரு நாள், சிருஷ்டிகர் இனி ஒரு புதிர் அல்ல என்றும், சிருஷ்டிகர் உன்னிடமிருந்து ஒருபோதும் மறைக்கப்படவில்லை என்றும், சிருஷ்டிகர் உன்னிடமிருந்து ஒருபோதும் முகத்தை மறைக்கவில்லை என்றும், சிருஷ்டிகர் உன்னிடமிருந்து வெகு தொலைவில் இல்லை என்றும், சிருஷ்டிகர் இனி உன் எண்ணங்களில் நீ தொடர்ந்து ஏங்கி, உணர முடியாமல் போனவர் அல்ல என்றும், அவர் உன் இடது மற்றும் வலதுபுறம் நிஜமாகவும் உண்மையாகவும் பாதுகாப்பாக நிற்கிறார் என்றும், உன் ஜீவனை வழங்குகிறார் என்றும், உன் விதியைக் கட்டுப்படுத்துகிறார் என்றும், நீ உணருவாய். அவர் தொலை தூர அடிவானத்தில் இல்லை, மேகங்களில் தன்னைத்தானே மறைக்கவில்லை. அவர் உன் பக்கத்திலேயே இருக்கிறார். உன்னை எல்லாவற்றிலும் வழிநடத்துகிறார். உன்னிடம் உள்ள அனைத்திடமும் உன்னிடமும் அவர் மட்டுமே இருக்கிறார். அத்தகைய தேவன், இருதயத்திலிருந்து அவரை நேசிக்கவும், அவருடன் ஒட்டிக்கொள்ளவும், அவரை நெருக்கமாகப் பிடித்துக் கொள்ளவும், அவரைப் போற்றவும், அவரை இழக்க பயப்படுவதற்கும், இனிமேல் அவரைத் துறக்க, அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமலும் இருக்க அல்லது அவரைத் தவிர்க்க

அல்லது தூரத்தில் அவரை தள்ளி வைக்க விரும்பாமல் இருப்பதற்கும் உன்னை அனுமதிக்கிறார். நீ விரும்புவதெல்லாம் அவர் மீது அக்கறைகொள்வதும், அவருக்குக் கீழ்ப்படிவதும், அவர் உனக்குக் கொடுக்கும் அனைத்தையும் கூறுவதும், அவருடைய ஆதிக்கத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதும் மட்டுமே. நீ இனி வழிநடத்தப்படுவதை, உனக்கு வழங்கப்படுவதை, கவனிக்கப்படுவதை, அவரால் பாதுகாக்கப்படுவதை, அவர் கட்டளையிடுவதை, உனக்காக ஆணையிடுவதை, இனி மறுக்க மாட்டாய். நீ விரும்புவதெல்லாம் அவரைப் பின்பற்றுவதும், அவருடைய துணையுடன் அவரைச் சுற்றியே இருப்பதும், அவரை உன் ஒரே ஜீவனாக ஏற்றுக்கொள்வதும், அவரை உன் ஒரே கர்த்தராக ஏற்றுக்கொள்வதும், உன் ஒரே தேவனாக ஏற்றுக்கொள்வதும் ஆகும்.

ஆகஸ்ட் 18, 2014

தேவனுடைய தோன்றுதலை அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பிலும் சிட்சையிலும் காணுதல்

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும் கோடிக்கணக்கான மற்றவர்களைப் போலவே, நாமும் வேதாகமத்தின் நியாயப் பிரமாணங்களையும் கற்பனைகளையும் கடைப்பிடிக்கிறோம். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் அளவில்லாத கிருபையை அனுபவிக்கிறோம், ஒன்றுகூடுகிறோம், ஜெபிக்கிறோம், துதிக்கிறோம், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஊழியம் செய்கிறோம். நாம் இவை அனைத்தையும் நமது கர்த்தருடைய பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் கீழ் செய்கிறோம். நாம் பெரும்பாலும் பலவீனமுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம், மேலும் நாம் பெரும்பாலும் பலமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறோம். நமது செயல்கள் அனைத்தும் கர்த்தருடைய போதனைகளுக்கு ஏற்பவே உள்ளன என்று நாம் நம்புகிறோம். வெளிப்படையாகச் சொல்வதானால், பரமபிதாவின் சித்தத்தைச் செய்வதற்கான பாதையில் நாம் இருக்

கிறோம் என்றும் கூட நாம் நம்புகிறோம். கர்த்தராகிய இயேசு மறுபடியும் வருவதற்காகவும், அவருடைய மகிமையுள்ள வருகைக்காகவும், பூமியில் நமது வாழ்வின் முடிவிற்காகவும், ராஜ்யம் தோன்றுவதற்காகவும், வெளிப்படுத்துதல் புத்தகத்தில் முன்னறிவிக்கப்பட்ட அனைத்திற்காகவும் நாம் ஏங்கித் தவிக்கிறோம்: கர்த்தர் வருகிறார், அவர் பேரழிவைக் கொண்டுவருகிறார், நல்லவர்களுக்கு வெகுமதிகளைக் கொடுக்கிறார், துன்மார்க்கரைத் தண்டிக்கிறார், மேலும் அவரைப் பின்பற்றி, ஆகாயத்தில் அவரைச் சந்திக்க அவர் மறுபடியும் வருவதை வரவேற்கும் அனைவரையும் அவர் எடுத்துக்கொள்கிறார். நாம் இது குறித்து சிந்திக்கும்போதெல்லாம், நாம் கடைசி நாட்களில் பிறந்துள்ளோம், கர்த்தருடைய வருகையைக் காணும் நல்ல பாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்ற உணர்ச்சியையும் மகிழ்ச்சியையும் நம்மால் கட்டுப்படுத்த முடிவதில்லை. நாம் பாடுகளை அனுபவித்திருந்தாலும், "மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிமையை உண்டாக்குகிறது" என்பதை நாம் கைம்மாறாகப் பெற்றிருக்கிறோம். என்ன ஓர் ஆசீர்வாதம்! இந்த வாஞ்சையும், கர்த்தர் அளித்த கிருபையும் நம்மை இடைவிடாமல் ஜெபத்தில் மூழ்கியிருக்கச் செய்கின்றன மற்றும் ஒன்றாக கூடிவருதலில் நம்மை ஊக்கம் தளராதவர்களாக்குகின்றன. ஒருவேளை அடுத்த வருடத்தில், ஒருவேளை நாளைக்கு, மனிதன் சிந்திப்பதைப் பார்க்கிலும் குறைவான நேரத்திற்குள், கர்த்தர் திடீரென இறங்கி வந்து, மிகுந்த வாஞ்சையுடன் காத்திருக்கும் ஒருகூட்ட ஜனங்களுக்கு மத்தியில் தோன்றுவார். அனைவருமே கர்த்தர் தோன்றுவதைக் காண்பதற்காக முதல் குழுவில் இருப்பதற்காகவும், பரத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுபவர்களில் ஒருவராக இருப்பதற்காகவும் நாம் ஒருவருக்கொருவர் முந்திக்கொண்டு செல்ல அவசரப்படுகிறோம், யாரும் பின்வாங்க விரும்பவில்லை. இந்த நாளின் வருகைக்காக, செலவைப் பொருட்படுத்தாமல் நாம் சகலத்தையும் கொடுக்கிறோம்; சிலர் தங்கள் வேலைகளை விட்டுவிடுகின்றனர், சிலர் தங்கள் குடும்பத்தைக் கைவிடுகின்றனர், சிலர் திருமணத்தைக் கைவிடுகின்றனர், சிலர் தங்கள் சேமிப்பு முழுவதையும் நன்கொடையாகக் கொடுக்கின்றனர்.

என்ன ஒரு தன்னலமற்ற பக்திக்குரிய செயல்கள்! இதுபோன்ற உண்மையும் விசுவாசமும் நிச்சயமாகக் கடந்த காலப் பரிசுத்தவான்களுக்கு அப்பாற்பட்டவையாகும்! கர்த்தர் தாம் பிரியப்படுகிறவர்கள் மீது கிருபையைப் பொழிவதனாலும், தாம் பிரியப்படுகிறவர்கள் மீது இரக்கம் காட்டுகிறதனாலும், நமது பக்திச் செயல்கள் மற்றும் செய்யும் செலவு ஆகியவற்றை அவருடைய கண்கள் நீண்ட காலமாகக் கண்டுவருகின்றன என்று நாம் நம்புகிறோம். ஆகையால், நமது இதயப்பூர்வமான ஜெபங்களும் அவருடைய செவிகளுக்கு எட்டியுள்ளன, மேலும் நமது அர்ப்பணிப்புக்கு தேவன் கைமாறு செய்வார் என்று நாம் நம்புகிறோம். மேலும், தேவன் உலகை சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்பே நம்மீது கிருபையுள்ளவராக இருந்திருக்கிறார், அவர் நமக்குத் தந்தருளிய ஆசீர்வாதங்களையும் வாக்குத்தத்தங்களையும் யாராலும் தட்டிப் பறித்துக்கொள்ள இயலாது. நாம் எல்லோரும் எதிர்காலத்திற்காகத் திட்டமிடுகிறோம், பொதுவாக ஆகாயத்தில் கர்த்தரைச் சந்திப்பதற்குப் பரத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு ஈடாக நமது அர்ப்பணிப்பையும் செலவினங்களையும் கவுண்டர் சிப்கள் அல்லது மூலதனமாக உருவாக்கியுள்ளோம். மேலும் என்னவென்றால், எல்லா நாடுகளையும், எல்லா ஜனங்களையும் ஆளுகை செய்வதற்காகவோ அல்லது ராஜாக்களாக ஆட்சி செய்வதற்காகவோ நாம் சிறிதும் தயக்கமின்றி எதிர்கால சிங்காசனத்தில் நம்மை அமர்த்தி வைத்துள்ளோம். நாம் இவை அனைத்தையும் எதிர்பார்க்க வேண்டிய ஒன்றாக கருதாமல் கொடுக்கப்பட்டதாக எடுத்துக்கொள்கிறோம்.

கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு விரோதமாக உள்ள அனைவரையும் நாம் வெறுக்கிறோம்; அவர்கள் அனைவரின் முடிவும் முழு அழிவாக இருக்கும். கர்த்தராகிய இயேசுவை இரட்சகர் என்று விசுவாசிக்கக் கூடாது என்று அவர்களிடம் சொன்னது யார்? நிச்சயமாகவே, நாம் உலக ஜனங்களின் மீது இரக்கமுள்ளவர்களாக இருப்பதில் கர்த்தராகிய இயேசுவை முன்மாதிரியாகப் பின்பற்றும் காலங்களும் உள்ளன, ஏனென்றால் அவர்கள் அதை புரிந்துகொள்ளவில்லை. நாம் சகிப்புத்தன்மையுள்ளவர்களாகவும், அவர்களை

மன்னிப்பவர்களாகவும் இருப்பது சரியானதாக இருக்கிறது. நாம் செய்யும் சகல காரியங்களும் வேதாகமத்தின் வார்த்தைகளுக்கு ஒத்த வண்ணமே உள்ளன, ஏனென்றால் வேதாகமத்திற்கு ஒத்துப் போகாத அனைத்தும் மதக் கோட்பாடுகளுக்கும் மத நம்பிக்கை களுக்கும் புறம்பானவையாகும். இவ்வகையான நம்பிக்கை நம் ஒவ் வொருவரின் மனதிலும் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது. நம்முடைய கர்த்தர் வேதாகமத்தில் இருக்கிறார், நாம் வேதாகமத்திலிருந்து வழி விலகவில்லை என்றால், நாம் கர்த்தரிடமிருந்தும் வழிவிலக மாட் டோம்; நாம் இந்தக் கொள்கையைக் கடைபிடித்தால், நாம் இரட் சிப்பைப் அடைவோம். நாம் ஒருவரையொருவர் செயலாற்றத் தூண் டுகிறோம், ஒவ்வொருவரும் அடுத்தவருக்கு ஆதரவளிக்கிறோம், ஒவ்வொரு முறையும் நாம் கூடிவரும்போது, நாம் சொல்லும் மற் றும் செய்யும் அனைத்தும் கர்த்தருடைய சித்தத்தின் படியே உள்ளது என்றும், கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்றும் நம்புகிறோம். நமது சூழலின் கடுமையான விரோதத்தின் மத்தியிலும், நமது இரு தயங்கள் மகிழ்ச்சியால் நிறைந்துள்ளன. இதுபோன்ற எளிதில் அடை யக்கூடியதாக இருக்கும் ஆசீர்வாதங்கள் குறித்து நாம் சிந்திக்கும் போது, நம்மால் ஒதுக்கி வைக்க முடியாத ஏதாவது உண்டா? நாம் விட்டுச்செல்வதற்குத் தயங்குகிற ஏதாவது உண்டா? இவை அனைத் தும் சொல்லிக்கொள்ளமலே சென்றுவிடுகின்றன, இவை அனைத் தும் தேவனுடைய விழிப்புள்ள கண்களின் கீழ் உள்ளன. குப்பை யிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டுள்ள சிறு கூட்டமான எளியவர்களாகிய நாம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் சாதாரண விசுவாசிகளைப் போலவே இருக்கிறோம், எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும், ஆசீர்வ தாமாக இருக்க வேண்டுமென்றும், சகல தேசங்களையும் ஆளுகை செய்ய வேண்டுமென்றும் கனவு காண்கிறோம். நமது சீர்கேடு தேவ னுடைய பார்வையில் வெளியரங்கமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது, நமது ஆசைகளும் பேராசைகளும் தேவனுடைய பார்வையில் கடிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும், இவை அனைத்தும் மிகவும் சாதாரணமாகவும், மிகவும் தர்க்கரீதியாகவும் நிகழ்கின்றன, நமது வாஞ்சைகள் சரியானவையா என்று நம்மில் யாரும் சந்தேகப்படு

வதில்லை, நாம் பற்றிப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் சகல காரியங்களின் சரித்தன்மையையும் நம்மில் யாரும் சந்தேப்படுவதில்லை. தேவனுடைய சித்தத்தை யாரால் அறிந்துகொள்ள முடியும்? மனிதன் சரியாக என்ன விதமான பாதையில் நடக்கிறான் என்பதை அறிந்துகொள்ளவோ அல்லது ஆராய்ந்து பார்க்கவோ நமக்குத் தெரிவதில்லை; நாம் அதை ஆராய்ந்து பார்ப்பதில் ஆர்வமில்லாமலும் இருக்கிறோம். ஏனென்றால், நாம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட முடியுமா, நம்மால் ஆசீர்வதிக்கப்பட முடியுமா, பரலோகராஜ்யத்தில் நமக்கு ஓர் இடம் இருக்கிறதா, மற்றும் ஜீவ நதியின் தண்ணீரிலும், ஜீவ ஜீவவிருட்சத்தின் கனியிலும் நமக்கு ஒரு பங்கு கிடைக்குமா என்பதில் மட்டுமே அக்கறை காட்டுகிறோம். இந்தக் காரியங்களைப் பெறுவதற்காகவே நாம் கர்த்தரை விசுவாசித்து, அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகிறோம் இல்லையா? நமது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டுள்ளன, நாம் மனந்திரும்பியுள்ளோம், கசப்பான திராட்சரசத்தைப் பானம் பண்ணியிருக்கிறோம், நாம் சிலுவையை நமது முதுகில் சுமத்தியிருக்கிறோம். நாம் செலுத்திய விலைக்கிரயத்தைக் கர்த்தர் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார் என்று யார் சொல்ல முடியும்? நாம் போதுமான எண்ணெயை ஆயத்தம் செய்து வைத்திருக்கவில்லை என்று யார் சொல்ல முடியும்? அந்தப் புத்தியில்லாத கன்னிகைளாகவோ அல்லது கைவிடப்பட்டவர்களில் ஒருவராகவோ நாம் இருக்க விரும்புவதில்லை. மேலும், கள்ளக்கிறிஸ்துக்களினால் வஞ்சிக்கப்படாமல் கர்த்தர் நம்மைப் பாதுகாத்தருளுமாறு நாம் இடைவிடாது ஜெபம் செய்கிறோம், ஏனென்றால் இது வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது: "அப்பொழுது, இதோ, கிறிஸ்து இங்கே இருக்கிறார், அதோ, இருக்கிறார் என்று எவனாகிலும் சொன்னால் நம்பாதேயுங்கள். ஏனெனில், கள்ளக்கிறிஸ்துக்களும் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளும் எழும்பி, கூடுமானால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களையும் வஞ்சிக்கத்தக்கதாகப் பெரிய அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் செய்வார்கள்" (மத்தேயு 24:23-24). நாம் அனைவரும் வேதாகமத்தின் இந்த வசனங்களை மனப்பாடம் செய்து வைத்திருக்கிறோம்; நமக்கு அவை மனப்பாடமாகவே தெரியும், நாம் அவற்றை விலையேறப்

பெற்ற பொக்கிஷமாகவும், ஜீவனாகவும், நாம் இரட்சிக்கப்படுவோமா அல்லது எடுத்துக்கொள்ளப்படுவோமா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் கடன் பத்திரமாகவும் பார்க்கிறோம்...

ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாக, ஜீவித்தவர்கள் மரித்துப்போனார்கள், அவர்களுடைய வாஞ்சைகளையும் கனவுகளையும் அவர்களுடன் எடுத்துச் சென்றார்கள், ஆனால் அவர்கள் பரலோகராஜ்யத்திற்குத்தான் சென்றிருக்கிறார்களா என்பது உண்மையிலேயே யாருக்கும் தெரியாது. மரித்தவர்கள் திரும்பி வருகிறார்கள், ஒரு காலத்தில் நடந்த எல்லாக் கதைகளையும் மறந்துபோயிருக்கிறார்கள், அவர்கள் இன்னும் முன்னோர்களின் போதனைகளையும் பாதைகளையும் பின்பற்றுகிறார்கள். இவ்விதமாக, வருடங்கள் செல்லச் செல்ல, நாட்கள் செல்லச் செல்ல, நமது தேவனாகிய நமது கர்த்தர் இயேசு நாம் செய்யும் சகல காரியங்களையும் உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்கிறாரா என்பதை நாம் யாரும் அறியோம். நாம் செய்ய வேண்டியது என்னவென்றால், ஒரு முடிவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்க வேண்டும், மேலும் கடந்து செல்லும் எல்லாவற்றையும் பற்றி ஊகிக்க வேண்டும். ஆனாலும், தேவன் முற்றிலும் மௌனமாக இருக்கிறார், ஒருக்காலும் அவர் நம்மிடம் தோன்றுவதில்லை, ஒருக்காலும் நம்மிடம் பேசுவதில்லை. ஆகையால், வேதாகமத்தைப் பின்பற்றி, அடையாளங்களின்படி, தேவனுடைய சித்தத்தையும் மனநிலையையும் குறித்து வேண்டுமென்றே நியாயத்தீர்ப்புகளைச் செய்கிறோம். தேவனுடைய மௌனத்திற்கு நாம் பழக்கமாகியிருக்கிறோம்; நமது சுய சிந்தனை முறை மூலம் நமது நடத்தையின் சரி மற்றும் தவறுகளை மதிப்பிடுவதற்கு நாம் பழகியிருக்கிறோம்; தேவன் நம்மிடம் கோருகின்ற கோரிக்கைகளுக்குப் பதிலாக நமது அறிவு, கருத்துக்கள் மற்றும் நீதி நெறிமுறைகளை நம்புவதற்கு நாம் பழகியிருக்கிறோம்; தேவனுடைய கிருபையை அனுபவிக்க நாம் பழகியிருக்கிறோம்; நமக்கு உதவி தேவைப்படும்போதெல்லாம் தேவன் உதவி வழங்குவார் என்று பழகியிருக்கிறோம்; எல்லாவற்றிற்கும் தேவனிடம் நமது கைகளை நீட்டவும், அதை வழங்குமாறு தேவனிடம் கட்டளையிடவும் நாம் பழகியிருக்கிறோம்; பரிசுத்த ஆவியா

னவர் நம்மை எவ்வாறு வழிநடத்துகிறார் என்பதில் கவனம் செலுத்தாமல், விதிமுறைகளுக்கு இணங்க நாம் பழகியிருக்கிறோம்; மேலும், இன்னும் அதிகமாக, நமக்கு நாமே எஜமானராக இருக்கும் நாட்களுக்குப் பழகியிருக்கிறோம். நாம் ஒருபோதும் முக முகமாகச் சந்தித்திராத இதுபோன்றதொரு தேவனை நாம் நம்புகிறோம். அவருடைய மனநிலை எப்படி இருக்கிறது, அவரிடம் என்ன உள்ளது, அவர் யார், அவருடைய உருவம் எப்படி இருக்கிறது, அவர் வரும்போது நாம் அவரை அறிந்துகொள்வோமா இல்லையா போன்ற கேள்விகள் எதுவுமே முக்கியமானதல்ல. முக்கியமானது என்னவென்றால், அவர் நமது இருதயத்தில் இருக்கிறாரா, நாம் அனைவரும் அவருக்காகக் காத்திருக்கிறோமா என்பதே முக்கியமானதாகும், மேலும் அவர் இப்படி இருக்கிறார் அல்லது அப்படி இருக்கிறார் என்பதை நம்மால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது என்பதே போதுமானதாகும். நமது விசுவாசத்தை நாம் பாராட்டுகிறோம், நமது ஆவிக்குரியத்தன்மையைப் பொக்கிஷமாகக் கருதுகிறோம். நாம் எல்லாவற்றையும் குப்பையாகப் பாவித்து, எல்லாவற்றையும் காலுக்கு அடியில் போட்டு மிதிக்கிறோம். ஏனென்றால், நாம் மகிமையான கர்த்தரின் விசுவாசிகளாக இருக்கிறோம், பயணம் எவ்வளவு நீண்டதாகவும் கடினமானதாகவும் இருந்தாலும், நமக்கு என்ன கஷ்டங்களும் ஆபத்துகளும் நேரிட்டாலும், நாம் கர்த்தரைப் பின்பற்றும்போது நமது காலடிகளை எதுவும் தடுக்க முடியாது. “பளிங்கைப்போல் தெளிவான ஜீவத்தண்ணீருள்ள சுத்தமான நதி தேவனும் ஆட்டுக்குட்டியானவரும் இருக்கிற சிங்காசனத்திலிருந்து புறப்பட்டுவருகிறது. நதியின் இருகரையிலும், பன்னிரண்டு விதமான கனிகளைத்தரும் ஜீவவிருட்சம் இருந்தது, அது மாதந்தோறும் தன் கனியைக் கொடுக்கும்; அந்த விருட்சத்தின் இலைகள் ஜனங்கள் ஆரோக்கியமடைகிறதற்கு ஏதுவானவைகள். இனி ஒரு சாபமுமிராது. தேவனும் ஆட்டுக்குட்டியானவரும் இருக்கிற சிங்காசனம் அதிலிருக்கும். அவருடைய ஊழியக்காரர் அவரைச் சேவித்து, அவருடைய சமுகத்தைத் தரிசிப்பார்கள்; அவருடைய நாமம் அவர்களுடைய நெற்றிகளில் இருக்கும். அங்கே இராக்காலமிராது; விளக்கும்

சூரியனுடைய வெளிச்சமும் அவர்களுக்கு வேண்டுவதில்லை; தேவனாகிய கர்த்தரே அவர்கள்மேல் பிரகாசிப்பார். அவர்கள் சதாகாலங்களிலும் அரசாளுவார்கள்" (வெளிப்படுத்தல் 22:1-5). நாம் இந்த வார்த்தைகளைப் பாடுகிற ஒவ்வொரு முறையும், நமது இருதயங்கள் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியினாலும் திருப்தியினாலும் நிரம்பி வழிகின்றன, நமது கண்களில் இருந்து கண்ணீர் வழிந்தோடுகிறது. நம்மைத் தெரிந்தெடுத்ததற்காகக் கர்த்தருக்கு நன்றி, கர்த்தருடைய கிருபைக்காக அவருக்கு நன்றி. அவர் இந்த வாழ்க்கையில் நமக்கு நூறு மடங்கு கொடுத்திருக்கிறார், மேலும் வரப்போகிற உலகில் நித்திய ஜீவனைக் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் நம்மை இப்போது மரிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டாலும், நாம் சிறிதளவும் குறைகூறாமல் அப்படியே செய்வோம். கர்த்தாவே! சீக்கிரமாக வாரும்! நாங்கள் உமக்காக மிகவும் ஆவலுடன் ஏங்கித் தவிக்கிறோம், உமக்காக எல்லாவற்றையும் கைவிட்டுவிட்டோம் என்பதை நினைத்தருளி, ஒரு நிமிடமோ, ஒரு நொடிப்பொழுதோ, நீண்ட நேரமோ தாமதம் செய்யாதிரும்.

தேவன் மௌனமாக இருக்கிறார், நம்மிடம் ஒருபோதும் தோன்றியதில்லை, ஆனாலும் அவருடைய கிரியை ஒருபோதும் ஓய்ந்துவிடவில்லை. அவர் பூமி முழுவதையும் கண்ணோக்கிப் பார்த்து, சகலத்தையும் கட்டளையிடுகிறார், மனுஷனுடைய எல்லா வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் பார்க்கிறார். அவர் தனது மேலாண்மையை அளவிடப்பட்ட படிகளுடனும், அவருடைய திட்டத்தின்படியும், மௌனமாகவும், அளப்பெரிய பாதிப்பின்றி நடத்துகிறார், அவருடைய அடிச்சுவடுகள் ஒவ்வொன்றாக முன்னேறி, மனுக்குலத்துடன் எப்பொழுதும் நெருக்கமாக இருக்கின்றன. மேலும் அவரது நியாயத்தீர்ப்பின் சிங்காசனம் மின்னல் வேகத்தில் பிரபஞ்சத்திற்கு அனுப்பப்படுகிறது, அதைத் தொடர்ந்து அவருடைய சிங்காசனம் நம் மத்தியில் உடனடியாக இறங்குகிறது. என்ன ஒரு மாட்சியமையான காட்சி, என்ன ஓர் ஆரவாரமான மற்றும் ஆர்ப்பரிப்பான காட்சி! ஒரு புறாவைப் போலவும், கர்ஜிக்கிற சிங்கத்தைப் போலவும், ஆவியானவர் நமது மத்தியில் வருகிறார். அவர் ஞான

மாயிருக்கிறார், அவர் நீதியாகவும் மாட்சிமையாகவும் இருக்கிறார், அவர் நமது மத்தியில் இரகசியமாக வருகிறார், அதிகாரம் செலுத்துகிறார், அன்பும் கிருபையும் நிறைந்தராக இருக்கிறார். அவருடைய வருகையை ஒருவரும் அறியார், அவருடைய வருகையை ஒருவரும் வரவேற்கவில்லை, மேலும் என்னவென்றால், அவர் செய்யவிருக்கும் அனைத்தையும் ஒருவரும் அறியார். மனிதனின் வாழ்க்கை முன்பைப் போலவே செல்கிறது, அவனுடைய இருதயத்தில் மாறுபாடில்லை, நாட்கள் வழக்கம் போல் செல்கின்றன. பிற மனுஷர்களுக்கு மத்தியில் ஒரு மனுஷன் வாசம்பண்ணுவது போலவும், எளிய விசுவாசிகளில் ஒருவரைப் போலவும், ஒரு சாதாரண விசுவாசியைப் போலவும் தேவன் நமக்கு மத்தியில் வாசம்பண்ணுகிறார். அவர் தமது சொந்த நோக்கங்களையும், தமது சொந்த குறிக்கோள்களையும் கொண்டிருக்கிறார்; மேலும் என்னவென்றால், சாதாரண மனிதர்கள் பெற்றிருக்காத தெய்வீகத்தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய தெய்வீகத்தன்மை இருப்பதை யாரும் கண்டதில்லை, அவருடைய சாராம்சத்திற்கும் மனிதனுடைய சாராம்சத்திற்கும் இடையிலான வித்தியாசத்தை ஒருவரும் புரிந்துகொண்டதில்லை. நாம் அவருடன் சேர்ந்து கட்டுப்படுத்தப்படாமலும் பயப்படாமலும் ஜீவிக்கிறோம், ஏனென்றால் நமது பார்வையில் அவர் ஓர் அற்பமான விசுவாசியாகவே இருக்கிறார். நம்முடைய ஒவ்வொரு அசைவையும் அவர் உற்றுநோக்கிப் பார்க்கிறார், நம்முடைய எண்ணங்கள் மற்றும் யோசனைகள் அனைத்தும் அவருக்கு முன்பாக வெளியரங்கமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவருடைய இருப்பின் மீது ஒருவரும் ஆர்வம் காட்டவில்லை, அவருடைய செயல்பாடு குறித்து ஒருவரும் கற்பனை செய்து பார்க்கவில்லை, மேலும் என்னவென்றால், அவருடைய அடையாளம் குறித்து யாருக்கும் லேசான சந்தேகமும் இல்லை. அவருக்கும் நமக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை என்பது போல, நமது நோக்கங்களை மட்டுமே நிறைவேற்றுகிறோம் …

ஒருவேளை, பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர் “மூலமாக” ஒரு பத்தி வார்த்தைகளை வெளிப்படுத்துகிறார் என்றால், அது மிகவும் எதிர்

பாராததாக உணர்ந்தாலும், நாம் அதை தேவனிடமிருந்து வரும் ஒரு வார்த்தையாக உணர்ந்து, உடனடியாக அதை தேவனிடமிருந்து ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஏனென்றால், இந்த வார்த்தைகளை யார் வெளிப்படுத்துகிறார் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், அவை பரிசுத்த ஆவியானவரிடமிருந்து வருவதனால், நாம் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், அவற்றை மறுக்கக்கூடாது. அடுத்த வார்த்தை என் மூலமாகவோ அல்லது உன் மூலமாகவோ அல்லது வேறு ஒருவர் மூலமாகவோ வரலாம். அது யாராக இருந்தாலும், எல்லாம் தேவனுடைய கிருபையாகும். ஆனாலும், அது யாராக இருந்தாலும், நாம் இந்த நபரை தொழுதுகொள்ள இயலாது, என்னவாக இருந்தாலும், இந்த நபர் தேவனாக இருக்க இயலாது, இதுபோன்ற எந்தவொரு சாதாரண மனிதனையும் எக்காரணம் கொண்டும் நமது தேவனாக தேர்ந்தெடுக்க மாட்டோம். நமது தேவன் மிகவும் பெரியவர், கனத்திற்குரியவர்; இதுபோன்றதொரு அற்ப நபர் எப்படி அவருடைய இடத்தில் நிற்க முடியும்? மேலும் என்னவென்றால், தேவன் வந்து நம்மை மீண்டும் பரலோகராஜ்யத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக நாம் காத்திருக்கிறோம், ஆகையால் மிகவும் அற்பமான ஒருவர் இதுபோன்றதொரு முக்கியமான மற்றும் கடினமான பணியை எவ்வாறு செய்ய இயலும்? கர்த்தர் மறுபடியும் வந்தால், எல்லா ஜனங்களும் பார்க்கும் வண்ணமாக அவர் வெண் மேகத்தின் மீது இருக்க வேண்டும். அது எவ்வளவு மகிமையுள்ளதாக இருக்கும்! சாதாரண ஜனங்கள் மத்தியில் அவர் தம்மை இரகசியமாக ஒளித்துக்கொள்வது எப்படிச் சாத்தியமாகும்?

ஆனாலும், இந்தச் சாதாரண மனிதர்தான் ஜனங்கள் மத்தியில் ஒளித்துக்கொண்டு, நம்மை இரட்சிக்கும் புதிய கிரியையை நடப்பிக்கிறார். அவர் நமக்கு எந்த விளக்கங்களையும் தருவதில்லை, அவர் ஏன் வந்தார் என்றும் அவர் நம்மிடம் சொல்வதில்லை, ஆனால் அவருடைய திட்டத்தின் படி அளவிடப்பட்ட படிகளைக் கொண்டு தாம் செய்ய விரும்பும் கிரியையைச் செய்கிறார். அவருடைய வார்த்தைகளும் சொற்களும் அடிக்கடி வெளிப்படுகின்றன. ஆறுதல் செய்தல், அறிவுரை வழங்குதல், நினைவூட்டுதல் மற்றும் எச்ச

ரித்தல் முதல் கண்டித்தல் மற்றும் சிட்சித்தல் வரை; மென்மையான மற்றும் கனிவான ஒரு தொனி முதல் மிகவும் கடுமையான மற்றும் கம்பீரமான வார்த்தைகள் வரை என இவை அனைத்தும் மனிதன் மீது இரக்கத்தைப் பொழிகின்றன, அவனுக்குள் நடுக்கத்தை உண்டாக்குகின்றன. அவர் கூறும் அனைத்தும் நமக்குள் மறைந்திருக்கும் இரகசியங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன; அவருடைய வார்த்தைகள் நமது இருதயங்களைக் குத்துகின்றன, நம்முடைய ஆவிகளைக் குத்துகின்றன, நம்மைத் தாங்கமுடியாத அவமானத்தால் நிரப்புகின்றன, நம்மை எங்கே மறைத்துக்கொள்வது என்று தெரிவதில்லை. இந்த மனிதரின் இருதயத்திலுள்ள தேவன் மெய்யாகவே நம்மை அன்பு கூறுகிறாரா மற்றும் அவர் சரியாக என்ன செய்கிறார் என்று நாம் யோசிக்க ஆரம்பிக்கிறோம். ஒருவேளை நாம் இந்தப் பாடுகளைச் சகித்த பிறகே பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட முடியுமா? வரப்போகும் முடிவைப் பற்றியும் எதிர்காலத் தலைவிதியைப் பற்றியும் நமது மனதில் கணக்குப்போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆயினும், முன்பு போலவே, நமது மத்தியில் கிரியையைச் செய்வதற்கு தேவன் ஏற்கனவே மாம்ச ரூபமெடுத்தார் என்று நம்மில் யாரும் நம்புவதில்லை. அவர் இவ்வளவு நீண்ட காலமாக நம்முடனே இருந்தபோதிலும், அவர் ஏற்கனவே நம்முடன் பல வார்த்தைகளை முகமுகமாகப் பேசியிருந்தபோதிலும், இதுபோன்றதொரு சாதாரண மனிதனை நமது எதிர்காலத்தின் தேவனாக ஏற்றுக்கொள்ள நாம் தயாராக இல்லை, இன்னும் சொல்லப்போனால் நமது எதிர்காலம் மற்றும் நமது தலைவிதியின் கட்டுப்பாட்டை இந்த அற்பமான நபரிடம் ஒப்படைக்கவும் நாம் தயாராக இல்லை. நாம் அவரிடமிருந்து ஜீவ தண்ணீரை அளவில்லாமல் பெற்று அனுபவிக்கிறோம், அவர் மூலமாக நாம் தேவனை முகமுகமாகப் பார்த்து ஜீவிக்கிறோம். ஆனால், நாம் பரலோகத்திலுள்ள கர்த்தராகிய இயேசுவின் கிருபைக்கு மாத்திமே நன்றி செலுத்துகிறவர்களாக இருக்கிறோம், மேலும் தெய்வீகத்தன்மையைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் இந்தச் சாதாரண மனிதனின் உணர்வுகளுக்கு நாம் ஒருபொழுதும் செவிசாய்த்ததில்லை. ஆயினும், முன்பு போலவே, மனுக்கு

லம் தன்னைப் புறக்கணிப்பதை அறியாதவர் போலவும், மனுஷனின் குழந்தைத்தனத்தையும் அறியாமையையும் நித்தியமாக மன்னிப்பதைப் போலவும், தம் மீது மனிதனுக்கு உண்டான பயபக்தியற்ற மனப்பான்மையை சதாகாலங்களிலும் சகித்துக்கொள்வது போலவும் அவர் மாம்சத்தில் மறைந்திருந்து தமது கிரியையை மனத்தாழ்மையுடன் நடப்பிக்கிறார்.

நமக்குத் தெரியாமலே, இந்த அற்பமான மனிதர் தேவனுடைய கிரியைக்கு நம்மை படிப்படியாக வழிநடத்திச் சென்றிருக்கிறார். நாம் எண்ணற்ற உபத்திரவங்களுக்கு ஆளாகிறோம், எண்ணற்ற ஆக்கினைத்தீர்ப்புகளைச் சுமக்கிறோம், மரணத்தால் சோதிக்கப்படுகிறோம். நாம் தேவனுடைய நீதியான மற்றும் மாட்சிமையான மனநிலையைப் பற்றி அறிந்துகொள்கிறோம். அவருடைய அன்பையும் இரக்கத்தையும் அனுபவிக்கிறோம். தேவனுடைய மாபெரும் வல்லமையையும் ஞானத்தையும் பாராட்டுகிறோம். தேவனுடைய அழகைக் காண்கிறோம், மேலும் மனிதனை இரட்சிப்பதற்கான தேவனுடைய ஆவல்மிக்க வாஞ்சையையும் காண்கிறோம். இந்த சாதாரண மனிதனின் வார்த்தைகளில், தேவனுடைய மனநிலையையும் இயல்பையும் அறிந்துகொள்கிறோம், தேவனுடைய சித்தத்தைப் புரிந்துகொள்கிறோம், மனிதனுடைய சுபாவத்தையும் சாராம்சத்தையும் அறிந்துகொள்கிறோம், இரட்சிப்புக்கும் பரிபூரணமாவதற்குகான வழியைக் கண்டடைகிறோம். அவருடைய வார்த்தைகள் நம்மை “மரிக்கச்” செய்கின்றன, மேலும் அவை நம்மை “மறுபடியும் பிறக்கச்” செய்கின்றன. அவருடைய வார்த்தைகள் நமக்கு ஆறுதலளிக்கின்றன, ஆனாலும் அவை நம்மை குற்ற உணர்ச்சியினாலும், கடன்பட்ட உணர்வினாலும் நம்மை நொறுங்கிபோகச் செய்கின்றன. அவருடைய வார்த்தைகள் நமக்கு அக்களிப்பையும் சமாதானத்தையும் தந்தருளுகின்றன, ஆனால் முடிவில்லா வேதனையையும் தருகின்றன. சில நேரங்களில் நாம் அவருடைய கரங்களில் அடிக்கப்படுவதற்குக் கொண்டுபோகப்படுகிற ஆட்டுக்குட்டிகளாக இருக்கிறோம். சில நேரங்களில் நாம் அவருடைய கண்ணின் மணியைப் போன்றவர்களாக இருக்கிறோம், மேலும் அவருடைய இத

மான அன்பை அனுபவிக்கிறோம். சில நேரங்களில் நாம் அவருடைய எதிரியைப் போல இருக்கிறோம், மேலும் அவருடைய பார்வையின் கீழ் அவருடைய கோபாக்கினையினால் சாம்பலாகிவிடுகிறோம். நாம் அவரால் இரட்சிக்கப்பட்ட மனித இனம், நாம் அவருடைய கண்களில் புழுக்களைப் போல இருக்கிறோம். நாம் காணாமற்போன ஆட்டுக்குட்டிகளாக இருக்கிறோம். இரவும் பகலும், அவர் நம்மை இடைவிடாமல் தேடுகிறார். அவர் நம்மீது இரக்கமுள்ளவராகவே இருக்கிறார், அவர் நம்மை வெறுக்கிறார், அவர் நம்மை உயர்த்துகிறார், அவர் நமக்கு ஆறுதலளிக்கிறார், நமக்குப் புத்திசொல்கிறார், அவர் நமக்கு வழிகாட்டுகிறார், அவர் நமக்கு அறிவூட்டுகிறார், அவர் நம்மை சிட்சிக்கிறார், சீர்படுத்துகிறார், அவர் நம்மைச் சபிக்கவும் செய்கிறார். இரவும் பகலும், அவர் நம்மைப் பற்றி கவலைப்படுவதிலிருந்து ஒருபொழுதும் ஓய்வதில்லை, மேலும் இரவும் பகலும் அவர் நம்மைப் பாதுகாக்கிறார், நம்மை விசாரிக்கிறவராக இருக்கிறார், அவர் ஒருபொழுதும் நம்மைக் கைவிடுவதில்லை, ஆனால் நமக்காக அவருடைய இருதயத்தின் இரத்தத்தைச் சிந்துகிறார், மேலும் நமக்காக எந்தவொரு விலைக்கிரயத்தையும் கொடுக்கிறார். இச்சிறிய மற்றும் சாதாரண மாம்ச உடலின் வார்த்தைகளுக்குள், நாம் தேவனை முழுமையாக அனுபவித்திருக்கிறோம் மற்றும் தேவன் நம்மீது சுமத்திய தலைவிதியைக் கண்கிறோம். இவ்வாறு இருப்பினும், மாயையயானது இன்னும் நமது இருதயங்களுக்குள் குழப்பத்தை கிளறிவிடுகிறது, மேலும் இதுபோன்ற ஒருவரை நமது தேவனாக தீவிரமாக ஏற்றுக்கொள்ள நாம் இன்னும் மனதில்லாதவர்களாகவே இருக்கிறோம். நாம் மிகவும் அதிகமாக அனுபவிப்பதற்காக அவர் நமக்கு மிகவும் அதிகமான மன்னாவைத் தந்தருளியபோதிலும், இது எதுவுமே நமது இருதயத்தில் கர்த்தருக்கு இடமளிக்க இயலவில்லை. இந்த மனிதருடைய விசேஷித்த அடையாளத்தையும் நிலையையும் மிகவும் தயக்கத்துடன் மாத்திரமே கனப்படுத்துகிறோம். அவர் தேவன் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுமாறு அவர் நம்மிடம் கேட்டுக்கொள்ள வாய் திறக்காத வரை, நாம் அவரை சீக்கிரமே வரப்போகிற தேவனாகவும், நீண்ட காலமாகவே நமது

மத்தியில் கிரியையை நடப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதையும் ஒப்புக்கொள்வதற்கு நாம் ஒருபொழுதும் முன்வர மாட்டோம்.

தேவன் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி அறிவுறுத்துவதற்கு பல்வேறு வழிமுறைகளையும் அணுகுமுறைகளையும் பயன்படுத்தியும், அதே நேரத்தில் அவருடைய இருதயத்தில் பேசியும் தமது வார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து வழங்கி வருகிறார். அவருடைய வார்த்தைகள் ஜீவ வல்லமையைத் தாங்கியுள்ளன, நாம் நடக்க வேண்டிய வழியைக் காட்டுகின்றன, சத்தியம் என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள நமக்கு உதவுகின்றன. அவருடைய வார்த்தைகளால் நாம் கவர்ந்துகொள்ளப்பட ஆரம்பிக்கிறோம், அவர் பேசும் தொனியிலும் விதத்திலும் நாம் கவனம் செலுத்த ஆரம்பிக்கிறோம், மேலும் நம்மை அறியாமலேயே இந்தச் சாதாரண மனிதனுடைய ஆழ்மன உணர்வுகளில் ஆர்வம் காட்ட ஆரம்பிக்கிறோம். அவர் நமது சார்பாகக் கிரியையைச் செய்வதற்காக அவருடைய இருதயத்தின் இரத்தத்தைச் சிந்துகிறார், நம் நிமித்தமாக அவர் தூக்கத்தையும் பசியையும் தொலைக்கிறார், நமக்காக அழுகிறார், நமக்காகப் பெருமூச்சு விடுகிறார், நமக்காக நோயினால் அவதிப்படுகிறார், நமது முடிவுக்காகவும் இரட்சிப்பிற்காகவும் அவமானத்தை அனுபவிக்கிறார். நமது உணர்ச்சியற்ற நிலையும் கலகக் குணமும் அவருடைய இருதயத்திலிருந்து கண்ணீரையும் இரத்தத்தையும் வர வழைக்கிறது. இவ்வாறு இருப்பதும் எந்தவொரு சாதாரண மனுஷனுக்கும் சொந்தமானவராக இல்லாதிருப்பதும், எந்தவொரு கேடான மனுஷனாலும் பெற்றிருக்கவோ அல்லது அடையவோ இயலாததாக இருக்கிறது. எந்தவொரு சாதாரண மனுஷனிடமும் இல்லாத சகிப்புத்தன்மையையும் பொறுமையையும் அவர் காட்டுகிறார், மேலும் அவருடைய அன்பானது எந்தவொரு சிருஷ்டியிடத்திலும் காணப்படாத ஒன்றாகும். அவரைத் தவிர வேறு யாராலும் நமது எண்ணங்கள் அனைத்தையும் அறிந்துகொள்ளவோ அல்லது நமது சுபாவத்தையும் சாராம்சத்தையும் தெளிவாகவும் மற்றும் முழுமையாகவும் புந்துகொள்ளவோ அல்லது மனுக்குலத்தின் கலகக் குணத்தையும் சீர்கேட்டையும் நியாயந்தீர்க்கவோ அல்லது நம்மிடம் பேசவோ,

பரலோக தேவனின் சார்பாக இதுபோல நமது மத்தியில் கிரியை செய்யவோ முடியாது. அவரைத் தவிர வேறு யாரிடமும் தேவனுடைய அதிகாரமும், ஞானமும் மற்றும் மேன்மையும் கிடையாது; தேவனுடைய மனநிலையும் மற்றும் தேவனிடம் இருப்பதும், தேவன் யார் என்பதும் அவருக்குள் அவர்களுடைய பரிபூரணத்தில் உண்டாகின்றன. அவரைத் தவிர வேறு யாரும் நமக்கு வழியைக் காட்டவும் வெளிச்சத்தைக் கொண்டுவரவும் இயலாது. அவரைத் தவிர வேறு யாராலும் சிருஷ்டிப்பின் நாள் முதல் இன்று வரை தேவன் வெளிப்படுத்தாத மறைபொருட்களை வெளிப்படுத்த இயலாது. அவரைத் தவிர வேறு யாராலும் சாத்தானின் அடிமைத்தனத்திலிருந்தும், நம்முடைய சொந்த, கேடான மனநிலையிலிருந்தும் நம்மை இரட்சிக்க இயலாது. அவர் தேவனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். அவர் தேவனுடைய மிகவும் ஆழமான இருதயத்தையும், தேவனுடைய அறிவுரைகளையும், சகல மனுஷர்கள் மீதான தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு வார்த்தைகளையும் வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் ஒரு புதிய யுகத்தையும், ஒரு புதிய சகாப்தத்தையும் ஆரம்பித்துள்ளார், மேலும் ஒரு புதிய வானத்தையும் பூமியையும் புதிய கிரியையையும் ஆரம்பித்துள்ளார். மேலும், அவர் நாம் தெளிவில்லாமல் வாழ்ந்த வாழ்வை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்ததன் மூலமாகவும், நமது முழு சரீரமும் இரட்சிப்பின் பாதையை முற்றிலும் தெளிவாகக் காண்பதற்கு உதவியதன் மூலமாகவும் அவர் நமக்கு நம்பிக்கையைக் கொண்டுவந்துள்ளார். அவர் நம்மை முழுமையாக ஆட்கொண்டு நமது இருதயங்களை ஆதாயப்படுத்தியிருக்கிறார். அந்தத் தருணம் முதல், நமது மனங்கள் உணர்வுள்ளதாகிவிட்டன, நமது ஆவிகள் புத்துயிர் பெற்றது போலத் தோன்றுகின்றன: நமது மத்தியில் வாசம் பண்ணும், நீண்ட காலமாக நம்மால் புறக்கணிக்கப்பட்ட இந்தச் சாதாரண, அற்பமான மனிதர் நமது எண்ணங்களிலும் நடையிலும் அல்லது கனவிலும் எப்பொழுதும் வீற்றிருப்பவரும் மற்றும் இரவும் பகலும் நாம் ஏங்கித்தவிக்கக் கூடியவரும் கர்த்தராகிய இயேசுதானல்லவா? அவரேதான் அது! உண்மையில் அவரேதான் அது! அவரே நமது தேவன்! அவரே நமது, சத்தியமும், வழியும், ஜீவனுமாயிருக்

கிறார்! நாம் மீண்டும் ஜீவிக்கவும், ஒளியைக் காணவும் நமக்கு உதவியிருக்கிறார், மேலும் நமது இருதயங்கள் அலைந்து திரிவதைத் தடுத்தாட்கொண்டுள்ளார். நாம் தேவனுடைய வீட்டிற்குத் திரும்புள்ளோம், அவருடைய சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக நாம் திரும்பியுள்ளோம், நாம் அவரை முகமுகமாக பார்க்கிறோம், நாம் அவருடைய முகத்தைக் கண்டிருக்கிறோம், நமக்கு முன்னால் உள்ள பாதையையும் பார்த்திருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில், நம்முடைய இருதயங்கள் அவரால் முற்றிலுமாக ஆட்கொள்ளப்படுகின்றன; அவர் யார் என்று நாம் இனிமேலும் சந்தேகப்படுவதில்லை, அவருடைய கிரியையையும் அவருடைய வார்த்தையையும் இனிமேலும் எதிர்ப்பதில்லை, மேலும் அவருக்கு முன்பாக சாஷ்டாங்கமாக விழுந்துகிடக்கிறோம். நமது வாழ்நாள் முழுவதும் தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவதையும், அவரால் பரிபூரணமாக்கப்படுவதையும், அவருடைய கிருபையைத் திருப்பிச் செலுத்துவதையும், அவர் நம்மீது வைத்திருக்கும் அன்பைத் திருப்பிச் செலுத்துவதையும், அவருடைய திட்டங்களுக்கும் ஏற்பாடுகளுக்கும் கீழ்ப்படிவதையும், அவருடைய கிரியைக்கு ஒத்துழைக்கவும், அவர் நம்மிடம் ஒப்படைத்ததைச் செய்து முடிக்க நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்வதையும் தவிர நாம் வேறு எதையும் செய்யப் பிரயாசப்படுவதில்லை.

தேவனால் ஆட்கொள்ளப்படுதல் என்பது தற்காப்புக் கலை போட்டி போன்றதாகும்.

தேவனுடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையும் உயிருக்கு ஆபத்தான இடங்களில் ஓங்கி அடித்து, நம்மைக் காயப்படுத்தி, பயத்தினால் நிறைந்திருக்கச் செய்கிறது. அவர் நமது கருத்துகளையும், நமது கற்பனைகளையும், நமது கேடான மனநிலையையும் அம்பலப்படுத்துகிறார். நாம் சொல்லும் மற்றும் செய்யும் எல்லா காரியங்கள் முதற்கொண்டு, நம்முடைய எல்லா எண்ணங்கள் மற்றும் யோசனைகள் வரை, நம்முடைய சுபாவமும் சாராம்சமும் அவருடைய வார்த்தைகளில் வெளிப்பட்டு, நம்மை அச்ச நிலையில் ஆழ்த்தி, நமது அவமானத்தை மறைக்க இடமில்லாமல் நடுங்குகிறோம். நம்முடைய செயல்கள், நம்முடைய குறிக்கோள்கள், நோக்கங்கள் மற்றும் நாம்

ஒருபொழுதும் கண்டுபிடிக்காத கேடான மனநிலை எல்லாவற்றை யும் பற்றி அவர் ஒவ்வொன்றாக நம்மிடம் சொல்கிறார், நம்முடைய மோசமான குறைபாடு அனைத்தையும் அம்பலப்படுத்தியதாக உண ரச் செய்து, நம்மை இன்னும் முழுமையாக ஆட்கொள்கிறார். நாம் அவரை எதிர்த்ததற்காக அவர் நம்மை நியாயந்தீர்க்கிறார், அவரை நிந்தித்ததற்காகவும், பழித்துரைத்ததற்காகவும் நம்மைத் தண்டிக் கிறார். அவருடைய பார்வையில், நாம் மீட்டுக்கொள்ளப்படும் ஓர் அம்சமாக இல்லாமல், நாம் வாழும் சாத்தானாக இருக்கிறோம் என் பதை நம்மை உணரச் செய்கிறார். நமது நம்பிக்கைகள் பாழாகிப் போய்விட்டன, அவரிடம் எந்தவொரு நியாயமற்ற கோரிக்கைகளை முன்வைக்கவோ அல்லது அவரைப் பற்றிய வடிவமைப்புகள் எதை யும் பயன்படுத்தவோ நாம் இனிமேலும் துணிவதில்லை, நம்மு டைய கனவுகள் கூட ஒரே இரவில் மாயமாகிவிடுகின்றன. இது நம்மில் யாராலும் கற்பனை செய்துபார்க்க முடியாத மற்றும் நம் மில் யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஓர் உண்மையாகும். ஒரு கணப்பொழுதில், நமது ஆழ்மனதின் சமநிலையை இழக்கிறோம், மேலும் முன்னால் உள்ள பாதையில் எவ்வாறு தொடர்ந்து பய ணிக்கலாம் அல்லது நமது நம்பிக்கைகளில் எவ்வாறு தொடர்வது என்று நமக்குத் தெரிவதில்லை. நமது விசுவாசம் சதுக்கம் ஒன்றிற்கு திரும்பிச் சென்றுள்ளது போலவும், நாம் ஒருபொழுதும் கர்த்தரா கிய இயேசுவைச் சந்தித்ததில்லை அல்லது அவரைத் தெரிந்து கொண்டதில்லை என்பது போலவும் தோன்றுகிறது. நமது கண்க ளுக்கு முன்னால் உள்ள அனைத்தும் நம்மைக் குழப்பத்தில் ஆழத் துகின்றன, மேலும் நம்மை வெளிப்படையாகவே அங்கலாய்க்கச் செய்கின்றன. நாம் திகைத்து நிற்கிறோம், நாம் விரக்தி அடைகி றோம், நமது இருதயங்களின் ஆழத்தில் கட்டுப்படுத்த இயலாத கோபமும் அவமானமும் உள்ளன. நாம் வெளியேறவும், வெளியே றுவதற்கான ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்கவும் முயற்சி செய்கிறோம். மேலும் என்னவென்றால், நம்முடைய இருதயங்களை அவரிடம் ஊற்றுவதற்காக நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுவுக்காகத் தொடர்ந்து காத்திருக்கிறோம். இறுமாப்போ அல்லது மனத்தாழ்

மையோ இல்லாமல், ஒரு சமமான அடித்தளத்தில் இருக்க நாம் வெளிப்புறத்தில் தோன்றும் தருணங்களும் காணப்பட்டாலும், நாம் இதற்கு முன்பு உணராத இழப்பு உணர்வினால் நமது இருதயங்களில் வேதனைப்படுகிறோம். சில நேரங்களில் நாம் வெளிப்புறத்தில் அசாதாரணமாக அமைதியாக இருப்பது போலத் தோன்றினாலும், நமது மனமோ கொந்தளிக்கும் கடல் போல வேதனையுடன் சுழன்று கொண்டிருக்கிறது. அவருடைய நீயாயத்தீர்ப்பும் ஆக்கினைத் தீர்ப்பும் நம்முடைய நம்பிக்கைகள் மற்றும் கனவுகள் அனைத்தையும் நம்மிடமிருந்து பறித்துக் கொண்டு, நம்முடைய பகட்டான ஆசைகளுக்கு முடிவுகட்டி, அவர் நம்முடைய இரட்சகர் என்றும், நம்மை இரட்சிக்க வல்லவர் என்றும் நம்புவதற்கு நம்மை விருப்பமற்றவராக்கியுள்ளன. அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பும் சிட்சையும் நமக்கும் அவருக்கும் இடையில் யாரும் கடக்க விரும்பாத மிகவும் ஆழமான ஒரு பெரிய பள்ளத்தை திறந்துவைத்துள்ளன. அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பினாலும் சிட்சையினாலும் நமது வாழ்வில் இதுபோன்றதொரு பெரிய பின்னடைவையும், இதுபோன்ற பெரிய அவமானத்தையும் அனுபவிப்பது இதுவே முதல் முறையாகும். அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பும் சிட்சையும் தேவனுடைய கனத்தையும் மனுஷனின் குற்றத்தைச் சகித்துக்கொள்ள இயலாதத்தன்மையையும் உண்மையிலேயே பாராட்ட வைத்துள்ளன, இதனுடன் ஒப்பிடும்போது நாம் மிகவும் இழிவானவர்களாகவும், தூய்மையற்றவர்களாகவும் இருக்கிறோம். அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பும் சிட்சையும் நாம் எவ்வளவு இறுமாப்புள்ளவர்களாகவும் பகட்டானவர்களாகவும் இருக்கிறோம் என்பதையும், மனுஷன் ஒருபொழுதும் தேவனுக்கு சமமாக மாட்டான் அல்லது தேவனுக்கு இணையாக மாட்டான் என்பதையும் நமக்கு முதன்முறையாக உணர வைத்துள்ளது. அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பும் சிட்சையும் இனிமேலும் இதுபோன்றதொரு கேடான மனநிலையில் வாழாமலிருக்கவும், இந்த சுபாவத்தையும் சாராம்சத்தையும் நம்மிலிருந்து முடிந்தவரை சீக்கிரமே விரட்டவும், அவரிடம் விரோதமாகவும் வெறுக்கத்தக்கதாகவும் இருப்பதை நிறுத்தவும் நம்மை ஏங்க வைத்துள்ளது. அவருடைய

நியாயத்தீர்ப்பும் சிட்சையும் அவருடைய வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப் படிவதிலும், இனிமேலும் அவருடைய திட்டங்களுக்கும் ஏற்பாடு களுக்கும் விரோதமாகக் கலகம் செய்யாமலிருப்பதிலும் நம்மைச் சந்தோஷப்படுத்தியுள்ளன. அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பும் சிட்சை யும் மீண்டும் ஒரு முறை உயிர்வாழும் ஆசையை நமக்குக் கொடுத் துள்ளன, மேலும் அவரை நம்முடைய இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள் வதில் நமக்குச் சந்தோஷத்தை அளித்துள்ளன.... நாம் ஜெயத்தின் கிரியையிலிருந்து, நரகத்திலிருந்து, மரண இருளின் பள்ளத்தாக்கி லிருந்து வெளியேறிவிட்டோம்.... சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் இந்த ஜனக்கூட்டமாகிய நம்மை ஆதாயப்படுத்தியுள்ளார்! அவர் சாத் தானை ஜெயங்கொண்டிருக்கிறார், அவருடைய திரளான எதிரிக ளைத் தோற்கடித்திருக்கிறார்!

நாம் கேடான சாத்தானின் மனநிலையைக் கொண்ட, காலங்க ளுக்கு முன்பாகவே தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்ட மற்றும் குப்பை யிலிருந்து தேவன் உயர்த்திய எளிமையான ஒரு சாதாரண ஜனக் கூட்டமாக இருக்கிறோம். நாம் ஒரு காலத்தில் தேவனைப் புறக்க ணித்தோம், நிந்தனை செய்தோம், ஆனால் இப்போதோ நாம் அவ ரால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் தேவனிடமிருந்து ஜீவ னையும், நித்திய ஜீவனுக்கான வழியையும் பெற்றிருக்கிறோம். நாம் பூமியில் எங்கிருந்தாலும், பாடுகளையும் துன்பங்களையும் நாம் சகித்துக்கொண்டாலும், சர்வவல்லமையுள்ள தேவனின் இரட் சிப்பிலிருந்து நம்மால் விலகியிருக்க இயலாது. ஏனென்றால் அவர் நம்முடைய சிருஷ்டிகராகவும், நம்முடைய ஒரே மீட்பராகவும் இருக்கிறார்!

தேவனுடைய அன்பு ஓர் ஊற்றின் தண்ணீரைப் போலப் பாய்ந்து, உனக்கும், எனக்கும், மற்றவர்களுக்கும், சத்தியத்தை மெய்யாகவே தேடுபவர்களுக்கும், தேவன் தோன்றுவதற்காகக் காத்திருக்கும் அனை வருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது.

சூரியனும் சந்திரனும் உதித்து மறைவதைப் போலவே, தேவ னுடைய கிரியையும் ஒருபொழுதும் ஓயாமல், உன் மீதும், என் மீதும், மற்றவர்கள் மீதும், தேவனுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுகிற

மற்றும் அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பையும் ஆக்கினைத்தீர்ப்பையும் ஏற்றுக்கொள்கிற அனைவரின் மீதும் நடப்பிக்கப்படுகிறது.

மார்ச் 23, 2010

சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய
திருச்சபை

அதிகாரப்பூர்வ வலைத்தளம்

https://ta.godfootsteps.org

எங்கள் இணையதளம்

பயன்பாட்டு பதிவிறக்கம்

YouTube: https://l.kingdomsalvation.org/ta/video

Facebook: https://l.kingdomsalvation.org/ta/facebook

Email: contact.ta@godfootsteps.org